Missale ad vsū insignis ac preclare ecclesie Sar. nuper accuratissime castigatū: perpulchrisq; caracteribus impressum: officia oīm sctōꝝ totaliter ad lōgū [q̄d celebrātib⁹ maxime erit vtilitati] cōtinēs cū plurib⁹ officijs nouis ī fine additis

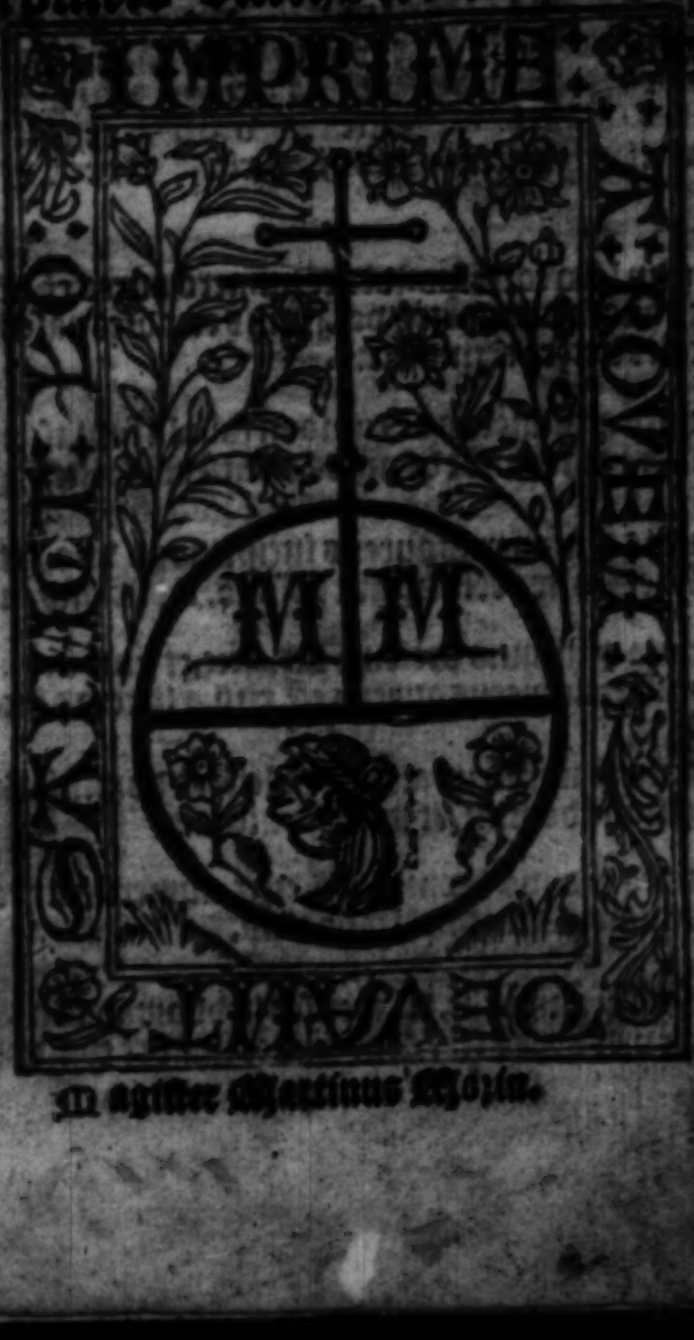
IMPRIME
A ROVEN
DEVANT
SAINCT LO
MM

Magister Martinus Morin.

BRITISH MUSEUM

Tabula ad inueniendum paſcha in perpetuum.

Numerus aureus.	Littere			Domini		cales.	
	A	B	C	D	E	F	G
i	ix	x	xi	xij	vi	vij	viij
ij	xxvi	xxvij	xxviij	xxix	xxx	xxxi	i
iij	xvi	xvij	xviij	xix	xx	xiiij	xv
iiij	ix	iij	iiij	v	vi	vij	viij
v	xxvi	xxvij	xxviij	xxix	xxiij	xxiiij	xxv
vi	xvi	xvij	xi	xij	xiij	xiiij	xv
vij	ij	iij	iiij	v	vi	xxxi	i
viij	xxiij	xxiiij	xxv	xix	xx	xxi	xxij
ix	ix	x	xi	xii	xiii	xiiii	viij
x	ij	iij	xxviij	xxix	xxx	xxxi	i
xi	xvi	xvij	xviij	xix	xx	xxi	xxij
xij	ix	x	xi	v	vi	vij	viij
xiij	xxvi	xxvij	xxviij	xxix	xxx	xxxi	xxv
xiiij	xvi	xvij	xviij	xix	xiij	xiiij	xv
xv	ij	iij	iiij	v	vi	vij	viij
xvi	xxvi	xxvij	xxviij	[illegible]	xxiij	xxiiij	xxv
xvij	xvi	x	xi	xij	xiij	xiiij	xv
xviij	ij	iij	iiij	v	xxx	xxxi	i
xix	xxiij	xxiiij	xviij	xix	xx	xxi	xxij

¶ Nota ꝙ in loco correſpondente numero aureo et littere dominicali inuenies quota die martii/vel aprilis erit dies paſche illo anno quo currunt talis littera et numerus.

¶ Item nota ꝙ numerus de rubro in tabula ſupraſcripta ſcriptus ſignat menſem aprilis. Et de nigro/menſem martii.

¶ Item nota ꝙ numerus aureus incipitur ab vno / et durat vſqꝫ ad .xix. incluſiue. Poſtea reincipitur ab vno. Et ſic vſqꝫ in perpetuum.

¶ Item nota ꝙ in anno preſenti M.ccccc.et xiiij in quo fuit impreſſū preſens miſſale numerus aureus eſt xiiij. ⁊ littera dñicalis eſt g.

¶ Item nota ꝙ numerus aureus/⁊ littera dominicalis/incipiuntur in circunciſione domini/et non in paſcha.

1500 ¶ Item nota ꝙ anno domini M.ccccc. numerus aureus fuit xix. Et M.ccccci. numerus fuit i. et ſic de aliis.

¶ Item nota ꝙ annus hꝫ. xii. menſes hebdomadas lii. et diē vnū. Et hꝫ dies ccclxv. et horas ſex. Que quater ſumpte conſtituunt biſſextū.

Januarius.

KL Prima dies menſis et ſeptima truncat vt enſis.
Januarius habet dies.xxxi.Luna vero.xxx.
Pocula ianus amat.

iii	A	Januarii		Circumciſio dñi. minus dup.ix.lectiones.
	b	iiii	N	Octa.ſancti ſtephani prothomartiris.iii.lectiones.
xi	c	iii	N	Octa.ſancti iohannis apl'i & euangeliſte.iii.lec.
	d	Prid' non		Octa.ſanctorum innocētium martirum.iii.lectiones.
xix	e	Nonis		Octa.[redacted] mar.& ſācti edvvardi regis & cōfeſ.
viii	f	viii	Id	Epyphania dñi. feſtū principale dup.ix.lectiones.
	g	vii	Id	Claues ſeptuageſime.
xvi	A	vi	Id	Luciani preſbyteri et ſociorum memoria tantum.
v	b	v	Id	
	c	iiii	Id	
xiij	d	iij	Id	Sol in aquario.
ij	e	Prid'	Id	
	f	Idibus		Octa.epy.inuita.tri.ix.l.med.lec.de ſctō hylario
x	g	xix	kl Febr.	Felicis pbri et mar.inuitz. ſimp.iii.lectiones
	A	xviij	kl	Mauri abbatis.inuita.ſimp.iij.lectiones
xviij	b	xvii	kl	Marcelli [redacted] & mar.inuitatz.ſimp.iii.lectiones
vij	c	xvi	kl	Sulpicii epi et cōfeſ. Sācti anthonii confeſſoris.
	d	xv	kl	Priſce virginis et mar.inuita.ſimp.iii.lec.Pria.lx.
xv	e	xiiii	kl	Wulſtani epi et confeſſoris. ix.lectiones de cōi.
iiii	f	xiii	kl	Sanctorum fabiani et ſebaſtiani martyrum. ix.lcões
	g	xii	kl	Agnetis virginis et martiris. ix.lectiones
xij	A	xi	kl	Vincentii martyris. ix lectiones.
i	b	x	kl	
	c	ix	kl	
ix	d	viii	kl	Conuerſio ſancti pauli. inuita.tri.ix.lectio.memoria de ſctō preiecto.
	e	vii	kl	
xvii	f	vi	kl	Iuliani epi & cōfeſſoris.inuita.du.iii.lectiones
vi	g	v	kl	Agnetis ſcdo Inuitz.du.iii.lec.Claues quadrageſis
	A	iiii	kl	
xiiii	b	iii	kl	Batildis regine & virginis nō mar.inuita.ſip.iii.le.
iii	c	Prid'	kl	

Nox habet horas.xvi.dies vero.viii.

In iano claris calidiſq cibis potiaris
Atq decens potus poſt fercula ſit tibi notus
Ledit enim medo tunc potus vt bene credo,
Balnea tunc intres: et venam ſcindere cures.

Februarius.

KL Quarta ſubit mortem: proſternit tercia fortem.
Februarius habet dies xxviij. Luna vero xxix.
Et febrius algeo clamat.

	d	Februarij		Brigide virginis nõ martyris inuitꝫ. ſimplex. iij. lec.
xi	e	iiij	N	Purificatio beate marie. mai⁹ duplex. ix. lectiones.
xix	f	iij	N	Blaſij ep̄i ⁊ martyris. inuita. dup̄. iij. lectiones.
viij	g	Prid̄ nonas.		
	A		Nonis	Agathe virginis et martyris. ix. lectiones.
xvi	b	viij	Id'	Sctoꝝ vedaſti ⁊ amandi ep̄oꝝ. inuita. ſimp̄. iij. lec.
v	c	vij	Id'	Vbicũq̃ p̄ma luna fuerit poſt feſtũ agathe pri-
	d	vi	Id'	ma dñica ſequẽti erit dñica xl.
xiij	e	v	Id'	Sol in piſcibus.
ij	f	iiij	Id'	Scolaſtice virginis. inuita. ſimplex. iij. lectiones.
	g	iij	Id'	Trãſlatio ſancte fredeſvvide virginis.
x	A	Prid̄	Idus	
	b		Idibus	
xviij	c	xvi	kł	Martij. Valẽtini ep̄i et mar. inui. ſimp̄. iij. lectiões
vii	d	xv	kł	
	e	xiiij	kł	Juliane virginis et mar. inuita. dup. iij. lectiones.
xv	f	xiij	kł	
iiij	g	xii	kł	
	A	xi	kł	
xii	b	x	kł	
i	c	ix	kł	Vltima ſeptuageſima.
	d	viii	kł	Cathedra ſancti petri. inui. tri. ix. lectiones.
ix	e	vij	kł	
	f	vi	kł	Mathie apl'i. Inferius dup. Si biſſextus fuerit
xvii	g	v	kł	quarta die a cathedra ſancti petri fiat feſtum ſancti
vi	A	iiij	kł	mathie: et f/littera bis numeretur.
	b	iij	kł	
xiiij	c	Prid̄	kł	

Nox habet horas xiiij. Dies vero x.

Poſt cineres: pneuma: poſt crucem: poſtq̃ luciam
Mercurij veneris ſabbato ieiunia fiant.

Naſcitur occulta febris tibi februa multa
Potibus ac eſcis: minui bene dũ modo neſcis
Frigora et horrorem fuge: pollice funde cruorem
Suge ſauum mellis: quo morbum pectore pellis.

Martius.

KL Primus mandentem diſrumpit quarta bibentem.
Martius habet dies. xxxi. Luna vero. xxx.

Martius arua fodit.

iii	b	Martij		Dauidis epyſcopi et confeſſoris. ix. lectiones
	e	vi	N	Ceddę epyſcopi et confeſſoris. ix. lectiones.
xi	f	v	N	
	g	iiii	N	
xix	A	iii	N	
viii	b	Pridie non		
	c	Nonis		Sanctaꝝ perpetue et felicitatis. vir. et mar. iii. lec.
xvi	d	viii	Id	
v	e	vii	Id	
	f	vi	Id	
xiii	g	v	Id	Claues paſche. Sol in ariete. Equinoctiū vernale
ii	A	iiii	Id	Gregorij [illegible] et cōfeſſoris. Inferi⁹ dup. ix. lectiōes
	b	iii	Id	Vltima quadrageſſima
x	c	Prid	Id	Poſt iſtum locum non poteſt eſſe initiū xl.
	d	Idus		
xviij	e	xvij	kl	Aprilis. Introitus noe in archam.
vij	f	xvi	kl	Patricij epyſcopi et confeſſoris. ix. lectiones.
	g	xv	kl	Edvvardi regis ⁊ martyris. ix. lectiones
xv	A	xiiij	kl	
iiij	b	xiij	kl	Cuthberti epyſcopi et confeſſoris. ix. lectiones
	c	xij	kl	Benedicti abbatis. ix. lectiones
xij	d	xi	kl	Primum paſcha.
i	e	x	kl	Hic adam creatur.
	f	ix	kl	
ix	g	viij	kl	Annunciatio dñica. minus dup. ix. lectiones
	A	vij	kl	
xvij	b	vi	kl	Reſurrectio dñi. principale duplex feſtum.
vi	c	v	kl	
	d	iiij	kl	
xiiij	e	iij	kl	
iij	f	Prid	kl	

Nox habet horas xij. dies vero xij.

Martius humores gignit: variosq₃ dolores
Sume cibum pure: cocturas ſi placet vre
Balnea ſunt ſana: ſed queq₃ ſuperflua vana
Vena nec abdenda: nec potio ſit tribuenda.

Aprilis.

KL Denus et vndenus eſt mortis vulnere plenus.
Aprilis habet dies xxx. Luna. xxix.

	Aprilis.			
xi	A	iiii	N	
	b	iij	N	Richardi ep̄i et cōfeſſoris. ix. lectiones.
xix	c	Prid no.		Ambroſij ep̄i et doctoris. **Inferius dup̄. ix. lectio.**
viij	d	Nonis.		
xvi	e	viij	Id	
v	f	vij	Id	
	g	vi	Id	
xiij	A	v	Id	
ij	b	iiij	Id	Sol in tauro.
	c	iij	Id	
x	d			
	e	Idibus.		
xviij	f	xviij	kl	Maij. **Sanctorū tyburtij et vale. ⁊ mari. mar. iij. lec.**
vij	g	xvij	kl	Claues rogationū.
	A	xvi	kl	
xv	b	xv	kl	
iiij	c	xiiij	kl	
	d	xiij	kl	**Alphegi epyſcopi et martyris. iij. lectiones.**
xij	e	xij	kl	
i	f	xi	kl	
	g	x	kl	
ix	A	ix	kl	Georgij mar. **Inferius dup̄. iij. lec. cū regi. chori**
	b	viij	kl	
xvij	c	vij	kl	Marci euangeliſte. **Inferius duplex. iij. lectiones.**
vi	d	vi	kl	Letania maior. Vltimum paſcha.
	e	v	kl	
xiiij	f	iiij	kl	Vitalis martyris. ix. lec. cū regimine chori.
iij	g	iij	kl	Egreſſus noe de archa.
	A	Prid	kl	Depoſitio ſancti erken valdi ep̄i londoñ. dyoce.

Nox habet horas. x. Dies vero. xiiij.

Se probat in vere vires aprilis habere.
Cuncta renaſcuntur: pori tunc aperiuntur.
In quo ſcalpeſcit corpus ſanguis quoq; creſcit.
Ergo ſoluatur venter: cruor imminuatur.

Mayus.

KL Tercius occidit: et ſeptimus ora relidit.
Mayus habet dies.xxxi. Luna vero.xxx.
Ros et frons nemoꝝ/mayo ſūt fomes amoꝝ.

xi	b Maii		Apoſtoloꝝ philippi et iacobi. Inferius dup.iii.lec.
	c vi	No.	
xix	d v	No.	Inuentio ſcte crucis. minꝰ dup.iii.l.meōria de martyribus alexandro ꝫ euētio
viii	e iiii	No.	
	f iii	No.	
xvi	g Prid. no.		Iohannis ante portā latinā.inui.tri.iii.lectiones.
v	A Nonis.		Iohannis epi et ꝯfeſſoris de beuerlaco.iii.lc.cū regimine chori.
	b viii	Id.	
xiii	c vii	Id.	Tranſlatio ſancti nicholai cum regimine chori
ii	d vi	Id.	Sanctoꝝ gordiani et epimachi.martyrum.iii.lect.
	e v	Id.	
x	f iiii	Id.	Sanctoꝝ nerei et achilei atqꝫ pancracii.iii.lectiones Sol in geminis.
	g iii	Id.	
xviii	A Prid.	Id.	Notādū ꝙ feſtū trāſla.ſcti cedde epi ſēp debet celebrari dñica prima añ aſcen.dñi.cū regimine chori.
vii	b Idibus		
	c xvii	kl.	Iunii.
xv	d xvi	kl.	
iiii	e xv	kl.	
	f xiiii	kl.	Dūſtani epi ꝫ cōfeſ.ix.lec.memo.de ſācta potētiana
xii	g xiii	kl.	
i	A xii	kl.	
	b xi	kl.	
ix	c x	kl.	
	d ix	kl.	Feſtum ſancti ſaluatoris.
xvii	e viii	kl.	Aldelmi epi ꝫ cōfeſ.ix.lect.meō.lec.de ſctō vrbano.
vi	f vii	kl.	Auguſtini angloꝝ apoſtoli.inferius dup.ix.lectio.
	g vi	kl.	
xiiii	A v	kl.	Germani epyſcopi et confeſſoris.iii.lectiones.
iii	b iiii	kl.	
	c iii	kl.	
xi	d Prid.	kl.	Petronille virginis non martyris.iii.lect.cum noc. cū extra octa.ſctē trinitatis ꝯtigerit.

Nox habet horas.viii. dies vero xvi.

Mayo ſecure laxari ſit tibi cure
Scindatur vena: ſed balnea dentur amena.
Cū calidis rebus fercula ſeu ſpeciebus
Potibus aſtricta ſit ſaluia cū benedicta.

Junius.

KL Denus paleſcit quindenus federa neſcit.
Junius habet dies.xxx. Luna vero.xxix.
Dat iunius fena.

	e	Junij		Nichomedis martyris.iij.lectiones
xix	f	iiij	N	Sctōꝝ marcellini et petri mar. Inuit.dup.iij.lec.
viij	g	iij	N	
xvi	A			
v	b	Nonis.		Bonifacij ſocioꝝq; eius mar. Inuit.dup.iij.lec.
	c	viij	Id	
xiij	d	vij	Id	
ij	e	vi	Id	Sctōꝝ medardi ⁊ gildardi cōfeſſoꝝ.iij.lectiones.
	f	v	Id	Tranſlatio ſancti edmundi martyris medie lec.
x	g	iiij	Id	De martyribus primo ⁊ felicia. Inuit.tri.ix.lec.
	A	iij	Id	Barnabe apoſtoli Inuita.tri.ix.lec.
xviij	b	Prid	Id	Sctōꝝ baſilidis cyrini et naboris.iij.lectiones.
vij	c	Idibus		Sol in cancro. Solſticium.
	d	xviij	kl	Julij Baſilij epiſcopi et cōfeſſoris.iij.lectiones.
xv	e	xvij	kl	Sctōꝝ viti et modeſti atq; creſcentie.iij.lectiones
iiij	f	xvi	kl	Trāſlatio ſācti richardi med.lec. de ſctis cyrico ⁊ iulita.ix.lec.
	g	xv	kl	
xij	A	xiiij	kl	Sctōꝝ marci ⁊ marcelliani. Inuita.dup.iij.lectio.
i	b	xiij	kl	Sanctoꝝ gervaſij et prothaſij. Inuita.du.iij.lect.
	c	xij	kl	Trāſlatio ſcti edvvardi regis ⁊ mar.ix lec.niſi facte fuerint in xl.
ix	d	xi	kl	
	e	x	kl	Albani prothomartyris.ix.lectiones.
xvij	f	ix	kl	Etheldrede virginis.iij.lec.cum noct. Vigilia.
vi	g	viij	kl	Natiuitas ſancti iohis baptiſte,minus du.ix.lec.
	A	vij	kl	
xiiij	b	vi	kl	Sanctoꝝ iohānis et pauli mar. Inuita.dup.iij.le.
iij	c	v	kl	
	d	iiij	kl	Leonis [illegible] et cōfeſſoris.iij.lectiones cum noct.
xi	e	iij	kl	Apoſtoloꝝ.petri ⁊ pauli.minus duplex.ix.lec.
	f	Prid	kl	Commemoratio ſancti pauli. Inuita.tri.ix.lec.

Nox habet horas.vi dies vero.xviij.

Poſt perſonas tres librum regum dare debes

Potio queq; recens/medo: ceruiſia/nectar.
Junius vt ſuadet fugitur tibi te,quia tardet.
Ne noceat colera valet iſta refectio vera.
Lactuce frondes ede,ieiunus bibe fontes.

KL Tridecimus mactat iulij:denus labefactat.
Julius habet dies.xxxi. Luna vero.xxx.
Julio reſecatur auena.

xix	g	Julij.		Octa.ſancti iohis baptiſte. Inuita.dup.iij.lectiões.
viij	A	vi	Non	Viſitatio btē marie vir.mēo.ſcti martini ix.lec.
	b	v	Non	
xvi	c	iiij	Non	Tranſlatio et ordinatio ſcti martini ix.lectio
v	d	iij	Non	
	e	Prid nonā.		Oct.apl̄orū petri ⁊ pauli. Inuita.dup.ix lectiões
xiij	f	Nonis		Trāſlatio [redacted] martyris.ix.lectiones
ij	g	viij	Id	Dñica pxima poſt feſtū trāſla. [redacted] celebretur
	A	vij	Id	feſtū reliquiarū ix lec.
x	b	vi	Id	Sanctorū ſeptē fratrū. Inuita.du.iij lectiones
	c	v	Id	Trāſlatio ſancti benedicti abbatis ix.lectiones
xviij	d	iiij	Id	(niſi facte fuerint in xl. tūc fiant iij.lec.⁊ in du.iii.k
vij	e	iij	Id	
	f	Pridie idus.		Sol in leone Dies caniculares.
xv	g	Idibus		Trāſlatio ſcti ſwithuni.ſociorūq̄ eius ix.lec.
iiij	A	xvij	kl	Auguſti. Trāſlatio ſancti oſmundi.ix.lectiones
	b	xvi	kl	Kenelmi regis et martyris Inuita.dup.iij.lectiões
xij	c	xv	kl	Arnulphi epyſcopi et martyris iij.lectiones
i	d	xiiij	kl	
	e	xiij	kl	Margarethe virginis et martyris ix.lectiones
ix	f	xij	kl	Praxedis virginis non martyris.iij lectiones.
	g	xi	kl	Marie magdalene. Inuita.triplex ix.lectiones.
xvij	A	x	kl	Appollinaris epyſcopi ⁊ martyris.iij.lectiones
vi	b	ix	kl	Chriſtine virginis ⁊ mar.iij.lec.cū noc. Vigilia.
	c	viij	kl	Iacobi apoſtoli.inferius duplex ix.lectiones
xiiij	d	vij	kl	Anne matris marie. Inuita.triplex ix.lectiones
iij	e	vi	kl	Sanctorū ſeptē dormientiū mar. Inuita.du.iij.lec.
	f	v	kl	Sanſonis epyſcopi. Inuita.duplex.iij.lectiones
xi	g	iiij	kl	Sanctorū felicis et fauſti. Inuita.dup.iij.lec.
xix	A	iij	kl	Sanctorū abdon et ſennes mar. Inuita.dup.iij.le.
	b	Prid	kl	Germani epyſcopi et confeſſoris.iij.lectiones.

Nox habet horas.viij.dies vero.xvi.

Et poſt ſanſonē ſapiētē da ſalomonē. In pricipio.

Cui vis ſolamen/ſuades iuli medicamen
Venam non ſcindat:nec ventrem potio ledat:
Somnū cōpeſcat.et balnea cuncta paueſcat
Prodeſt recens vnda alliū cū ſaluia munda.

Auguſtus.

KL Prima necat fortem: perditq; ſecunda cohortem
Auguſtus habet dies. xxxi. Luna vero. xxx.
Auguſtus ſpicas.

viij	c	Auguſti		Ad vincula ſancti petri. inuita. triplex. ix. lectiõ.
xvi	d	iiij	N	Stephani [redacted] et martyris. inui. dup̄. iij. lectiones.
v	e	iij	N	Inuentio ſancti ſtephani prothomartyris. ix. lect.
	f	Prid no.		
xiii	g	Nonis.		Oſwaldi regis et mar. inuita. dup̄. iii. lectiones.
ij	A	viij	Id	Trãſſiguratio dñi. dup̄ memoria de martyribus.
	b	vii	Id	Feſtum nõis ieſu. du. ma. ix. lec. Donati epi̅ et mar.
x	c	vi	Id	Cyriaci ſocioꝝq; eius martyrum. me. tm̃. (me. tm̃
	d	v	Id	Romani martyris. memoria tm̃. Vigilia.
xviii	e	iiij	Id	Laurentii martyris. inuita. trip̄. ix. lectiones.
vij	f	iij	Id	Tyburtij martyris. memoria tantum.
	g	Prid	Id	
xv	A	Idibus		Ipoliti ſociorũq; eius martyrum. ix. lectiones.
iiii	b	xix	kl	Septẽbris. Oct. ieſu. Euſebij pbr̄i ⁊ ꝯfeſſ. Vigilia
	c	xviij	kl	Aſſũptio beate marie ꝟginis. mai. du. ⁊ p̃cipale.
xii	d	xvij	kl	Sol in virgine. Equinoctium.
i	e	xvi	kl	Octa. ſancti laurentij. memoria tantum
	f	xv	kl	Agapiti martyris. memoria tantum.
ix	g	xiiij	kl	Magni martyris. memoria tantum.
	A	xiij	kl	
xvij	b	xii	kl	
vi	c	xi	kl	Octa. ſancte marie. ix. lectiones. memoria de ſanctis
	d	x	kl	Sctoꝝ thimothei ⁊ appolinaris. cũ noct. Vigilia.
xiiij	e	ix	kl	Bartholomei apoſtoli. inferius dup̄. ix. lectiones:
iij	f	viij	kl	
	g	vij	kl	
xi	A	vi	kl	Rufi martyris. inui. duplex. iii. lectiones.
xix	b	v	kl	Auguſtini epi̅ ⁊ doctoris. inui. dup̄. ix. lectiones.
	c	iiij	kl	Decollatio ſãcti iohannis baptiſte. inui. tri. ix. lect.
viij	d	iij	kl	Sctoꝝ felicis et adaucti mar. inuita. dup̄. iij. lectiões.
	e	Prid	kl	Cuthburge virginis nõ mar. inui. dup̄. iij. lectiones

Nox habet horas. x. dies vero. xiiij.

Poſt auguſtinũ doctorẽ iob lege iuſtũ: Peto dñe.
Thobiam dictũ/ poſt prothũ ⁊ iacinctũ. Si bona.

Quiſquis in auguſto viuat medicamine iuſto
Raro dormitet: eſtum coitum quoq; vitet.
Balnea non curet: nec longa comeſtio duret
Nemo laxari debet: nec fleubothomari.

KL Tercius ſeptembris et denus fert mala membris.
September habet dies.xxx.Luna vero xxix.

xvi	f			Septẽbris. Egidii abbatis.ix.lec. medie lec.de ſancto priſco.
v	g	iiii	No	
	A	iii	No	
xiii	b	Prid.	no.	Trãſla.ſcti cuthberti epi ⁊ ꝯfeſ. ix.lec.niſi fctã in.xl.
ii	c	Nonis.		Bertini abbatis et confeſſoris.iii.lectiões.cum noc.
	d	viii	Id	
x	e	vii	Id	
	f	vi	Id	Natiuitas beate marie. maius duplex.ix.lectiões.
xviii	g	v	Id	Gorgonii martyris.memoria tantum.
vii	A	iiii	Id	
	b	iii	Id	Sanctorũ prothi et iacincti mar.memoria tantum
xv	c	Pridie idus.		
iiii	d	Idibus.		
	e	xviii	kl	Octo. Exaltatio ſancte crucis. minꝰ dupl.ix.lectio. medie lectiones de ſanctis cornelio et cypriano.
				Sol in libra. Equinoctium autumnale. Exiunt dies canicu.
xii	f	xvii	kl	Octabe beate marie. Inuita. triplex.ix.lectiones.
i	g	xvi	kl	Edithe virginis non mar.ix.lect.medie lec.de mar.
	A	xv	kl	Lamberti epi et mar. Inuita.ſimplex.iii.lectiones.
ix	b	xiiii	kl	Obſerua menſis noni ieiunia ſemper.
	c	xiii	kl	Poſt exaltatam feria quarta lucem.
xvii	d	xii	kl	Vigilia.
vi	e	xi	kl	Mathei apo ⁊ euãge. inferiꝰ du.ix.le.mẽo.de.ſ.lau=
	f	x	kl	Mauricii ſociorũq; eiꝰ mar.ix.le do.epo.et cõfeſ.
xiiii	g	ix	kl	Tecle virginis nõ martyris.iii.lectiões.cum noctur.
iii	A	viii	kl	
	b	vii	kl	Firmini epi et martyris. Inuita.ſimplex.iii.lectio.
xi	c	vi	kl	Cypriani epi et iuſtine virginis. iuita.dupl.iii.lctõ.
xix	d	v	kl	Sctõr coſme et damiani mar. inuita.dupl.iii.lecto.
	e	iiii	kl	
viii	f	iii	kl	Michaelis archangeli. Inferius dupl.ix.lectiones.
	g	Prid	kl	Hieronimi pbri ⁊ docto. Inferius dupl.ix.lectiones.

Nox habet horas.xii.dies vero.xii.

Sub figas iudith poſt vigiliãq; mathey. Adonay.
Poſt ſanctũ coſmã dcs hyſto.machabeo. Adapiat.

Fructus maturi ſeptembri ſunt udlituri.
Et pira cum vino: panis cum lacte caprino.
Quãq; dat vrtica: tibi potio fertur amica.
Tu venam pandas: ſpeciem cum ſemine mandas.

October.

KL Tercius et denus eſt ſicut moꝛs alienus.
October habet dies xxxi. Luna vero xxx.
Seminat october.

xvi	A	Octobꝛ.		Sanctoꝝ remigii/germani/vedaſti/& bauonis epyſcopoꝛum. ix. lec. medie lectiones de ſancto meloꝛo.
v	b	vi	N	Thome hoꝛfoꝛdēſis epyſcopi & ꝯfeſſoꝛis. ix. le.
xiii	c	v	N	(lec. d ſ. leodegario
ii	d	iiii	N	
	e	iii	N	
x	f	Prid. no.		Fidis virginis et martyꝛis. Inuita. ſimp. iii. lect.
	g	Nonis.		Sctoꝝ marci & marcelliani. inuita. dup. iii. lectiōes
xviii	A	viii	Id	
vii	b	vii	Id	Dyoniſii ſocioꝛumq; eius martyꝛum. ix. lectiones
	c	vi	Id	Gereonis ſocioꝛumq; eius martyꝛum. iii. lect.
xv	d	v	Id	Nicaſii ſocioꝝq; eius martyꝛum. inuit. dup. iii. lec.
iiii	e	iiii	Id	
	f	iii	Id	Trāſla. ſācti edvvardi regis. inferius dup. iii. lec.
xii	g	Prid	Id	Calixti [redacted] m. inuit. du. iii. lec. Sol in ſcoꝛpione
i	A	Idus.		Wulfrāni epyſcopi et cōfeſſoꝛis. iii. lectiones.
	b	xvii	kl'	Nouēbꝛ. Michaelis in mōte tūba. inuit. trip. ix. lec.
ix	c	xvi	kl'	Etheldꝛede virgīs non martyꝛis. ix. lectiones.
	d	xv	kl'	Luce euangeliſte. inferius dup. ix. lec. memoꝛia.
xvii	e	xiiii	kl'	Fredeſwide virginis non martyꝛis. ix. lectiones.
vi	f	xiii	kl'	
	g	xii	kl'	Sanctaꝝ vndecim milium virginum. inui. du. iii. l.
xiiii	A	xi	kl'	
iii	b	x	kl'	Romani epyſcopi et confeſſoꝛis. iii. lect. cū noctur.
	c	ix	kl'	
xi	d	viii	kl'	Sctoꝝ criſpini & criſpiniani. inui. dup. ix. lectiones.
xix	e	vii	kl'	(med. lec. d ſ. iohāne de beuerlaco epo & ꝯfeſ.
	f	vi	kl'	Vigilia.
viii	g	v	kl'	Apoſtoloꝝ ſymonis et iude. inferius dup. ix. lect.
	A	iiii	kl'	
xvi	b	iii	kl'	
v	c	Prid	kl'	Quintini martyꝛis. iii. lec. cum noc. Vigilia

Nox habet hoꝛas xiiii. dies vero x.

Poſt iudam ſymonem ſubiūgas danielem.

October vina pꝛebet cum carne ferina,
Necnon ancina caro tunc valet et volucrina
Quāuis ſit ſana, tamen ipſa repletio vana
Quātū vis comede: ſz nō ꝑcoꝛdia lede. Vidi. dnz.

Nouember.

KL Scorpius eſt quintus et tercius eſt nece cinctus
Nouember habet dies.xxx. Luna vero.xxix.
Spoliat virgulta nouember.

	d	Nouēbris		Solennitas omniū ſanctorum.maius dup̄.ix.lec.
xiii	e	iiii	N	Cōmēoratio oīm defūctorꝝ.ix.l. Ad veſpas de ſancta maria fiat mēoria de ſctō euſtachio cū ſocijs.
ii	f	iij	N	Weneffrede virginis et martyris.ix.lectiones.
	g	Pridie nonas		
x	A	Nonas		
	b	viij	Id	Leonardi abbatis.ix.lectiones.
xviij	c	vij	Id	
vij	d	vi	Id	Sctōꝝ quattuor coronatorꝝ mar.inuit.dup̄.iij.lec.
	e	v	Id	Theodori martyris.inuita.ſimp̄.iij.lectiones.
xv	f	iiij	Id	
iiij	g	iij	Id	Martini epī ꝛ cōfeſſoris.inui.tri.ix.lectiones.
	A	Prid	Id	Mēoria de ſctō mēna mar. Sol in ſagittario.
xii	b	Idibus		Brictij epī ꝛ ꝯfeſ. mēo. de ſctō martino
i	c	xviij	kl	Decēbris. Trāſlatio ſancti erkenwaldi epyſcopi
	d	xvij	kl	Machuti epī ꝛ ꝯfeſ.ix.lec.med.lec. de ſctō martino.
ix	e	xvi	kl	Depoſitio ſcti edmūdi archiepī.inuita.tri.ix.lec.
	f	xv	kl	Hugonis epī ꝛ ꝯfeſ.ix.lec.med.lec. de ſctō aniano.
xvii	g	xiiii	kl	Octa.ſancti martini.inuita.dup̄.iij.lectiones
vi	A	xiii	kl	
	b	xii	kl	Edmundi regis et martyris.ix.lectiones
xiiii	c	xi	kl	
iij	d	x	kl	Cecilie virginis et martyris.ix.lectiones.
	e	ix	kl	Clemētis [redacted] mar.ix.l. mēo. de ſ.felicitate vir.
xi	f	viii	kl	Griſogoni martyris.inuita.ſimp̄.iii.lectiones.
xix	g	vii	kl	Katherine virginis et martyris.ix.lectiones.
	A	vi	kl	Lini [redacted] et martyris.inuita.ſimp̄.iii.lectiones.
viii	b	v	kl	
	c	iiii	kl	
xvi	d	iii	kl	Sctōꝝ ſaturnini ꝛ ſiſinnij.iii.lec.cū noc. Vigilia.
v	e	Pridie	kl	Andree apl̄i. Inferius duplex.ix.lectiones.

Nox habet horas.xvi. Dies vero.viij.

Poſt feſtū lini erit ſēper aduētus dn̄i. Aſpiciens

Vis ſanus fieri curetur reuma nouembri.
Quoq3 nocens vita: tua ſit ſeruata dieta.
Balnea cum venere tunc nulli proſit habere:
Potio tunc ſana: nec iuſta minutio vana.

December.

KL Septimus exanguis viroſos denus vt anguis.
December habet dies.xxxi.Luna vero.xxx.
Querit habere cibū porcū mactando december.

	f	Decembris			
xiii	g	iiii	N		
ii	A	iii	N		
x	b	Prid noñ	Oſmundi epi et confeſſoris.		
	c	Nonis			
xviii	d	viii	Id	Nicholai epi et confeſſoris.	inuita.tri.ix.lectiones
vii	e	vii	Id	Octa.ſancti andree apoſtoli.	inuita.du.iii.lec.
	f	vi	Id	Conceptio beate marie.	minus dup.ix.lectiones.
xv	g	v	Id		
iiii	A	iiii	Id		
	b	iii	Id		
xii	c	Prid	Id		
i	d	Idibus		Lucie virginis et martiris.	ix.lectiones
	e	xix	kl	Ian.	Sol in capricorno. Solſticium hyemale.
ix	f	xviii	kl		
	g	xvii	kl		O ſapientia.
xvii	A	xvi	kl	Nulle deinceps ſiant preces ad veſperas.	
vi	b	xv	kl		
	c	xiiii	kl		
xiiii	d	xiii	kl		Vigilia.
iii	e	xii	kl	Thome apoſtoli.	inferius duplex.ix.lectiones
	f	xi	kl		
xi	g	x	kl		
xix	A	ix	kl		Vigilia.
	b	viii	kl	Natiuitas dñi noſtri ieſu xpi princi.fe.dup.ix.lectio.	
viii	c	vii	kl	Stephani prothomartiris.	minus dup.ix.lectiones.
	d	vi	kl	Iohannis apoſtoli et euăgeliſte.	minus dup.ix.lec.
xvi	e	v	kl	Sanctorū innocĕtium mar.	minus dup.ix.lectiones
v	f	iiii	kl	Thome cătuarieñ archiepi & mar.	minus du.ix.lec.
	g	iii	kl		
xiii	A	Prid	kl	Silueſtri [redacted] et confeſſoris.	ix.lc.med.lec.de nati.

Nox habet horas.xviii.Dies vero.vi.

BRITISH MUSEUM

Sane ſunt membris calide res menſe decembris.
Frigus vitetur:capitalis vena ſecetur.
Lotio ſit vana nec plurima potio ſana.
Sit tepidus potus:nam frigus abhorreas totus.

¶ Benedictio ſalis et aquę. Diebus dominicis per annum poſt primam fiat benedictio ſalis et aque ad gradum [illegible] a ſacerdote hoc modo.

Exorcizo te creatura ſalis per deū ✠ viuū per deū ✠ verū: per deū ✠ ſanctū: per deū qui te per heliſeū prophetā in aquā mitti iuſſit vt ſanaretur ſterilitas aque: vt efficiaris ſal exorcizatum in ſalutem credentiū vt ſis omnibus te ſumētibus ſanitas anime et corporis et effugiat atq; diſcedat ab eo loco quo aſperſū fueris: omnis fantaſia et nequicia vel verſucia dyabolice fraudis/omniſq; ſpiritus immundus adiuratus. Per eum qui venturus eſt iudicare viuos et mortuos et ſeculum per ignem. Reſpondetur Amen. Sequitur oratio ſine Dominus vobiſcū. Sed tātum cum Oremus. Oratio.

Immenſam clemētiam tuam omnipotens eterne deus humiliter imploramus: vt hanc creaturam ſalis quam in vſum generis humani tribuiſti bene ✠ dicere et ſancti ✠ ficare tua pietatē digneris: vt ſit omnibus ſumentibus ſalus mentis et corporis vt quicquid ex eo tactum vel reſperſum fuerit/ careat omni immūdicia: omniq; impugnatione ſpiritualis nequicie. Per dominum noſtrum. ℟. Amen.

¶ Sequitur exorciſmus aque.

Exorcizo te creatura aque in nomine ✠ dei patris omnipotentis/et in nomine ✠ ieſu chriſti filii eius domini noſtri/et in virtute ſpiritus ✠ ſancti: vt fias aqua exorcizata ad effugandam omnem poteſtatem inimici: et ipſum inimicum eradicare et explantare valeas cū angelis ſuis apoſtaticis. Per virtutem eiuſdem domini noſtri ieſu chriſti qui venturus eſt iudicare viuos et mortuos et ſeculū per ignē. Reſpōdetur Amen. Sequitur oratio ſine Dominus vobiſcum. ſed tantum cum Oremus. Oratio.

Deus qui ad ſalutem humani generis maxima queq; ſacramenta in aquarum ſubſtantia condidiſti: adeſto propicius inuocationibus noſtris: et elemēto huic multimodis purificationibus preparato/ virtutem tue bene ✠ dictionis infunde: vt creatura tua myſteriis tuis ſeruiens ad abiciendos demones morboſq; pellendos diuine gratie ſumat effectum vt quicquid in domibus vel in locis fidelium hec vnda reſperſerit/careat omni immundicia liberetur a noxa: non illic reſideat ſpiritus peſtilēs/ non aura corrumpens. diſcedant omnes inſidie latentis inimici: et ſi quid eſt quod aut incolumitati habitantium inuidet aut quieti: aſperſione huius aque effugiat: vt ſalubritas per inuocationem ſancti [illegible] nominis expetita: ab omnibus ſit impugnationibus defenſa. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum qui tecum viuit et regnat in vnitate eiuſdē ſpirit⁹ ſācti de⁹ per omnia ſecula ſeculoꝝ. amē. Hic mittat ſacerdos ſal in aquā in modum crucis: ita dicendo ſine nota. Cōmixtio ſalis et aquę pariter fiat: in nomine patris et filii et ſpiritus ſancti amen. ℣. Dominus vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

Deus inuicte virtutis auctoꝛ, et inſuperabilis imperij rex/ ac ſemper magnificꝰ triumphatoꝛ ꝗ aduerſe dominationis vires repꝛimis: qui inimici rugientis ſeuiciam ſuperas/ qui hoſtiles nequicias potens expugnas: te domine trementes et ſupplices depꝛecamur ac petimus: vt hãc creaturã ſalis ⁊ aque dignanter accipias/ benignus illuſtres/ pietatis tue moꝛe ſancti✠fices: vt vbicũq; fuerit aſpſa per inuocationẽ ſancti tui nominis/ omnis infeſtatio immundi ſpiritus abijciatur terroꝛq; venenoſi ſerpentis pꝛocul pellatur: et pꝛeſentia ſancti ſpiritus nobis miſericoꝛdiã tuã poſcentibus vbiq; adeſſe dignetur. Per dominũ noſtrũ ieſũ chꝛiſtũ filium tuũ qui tecum viuit et regnat in vnitate eiuſdem ſpiritus ſancti deus per omnia ſecula ſeculoꝛum.

Dũ aſpergitur aqua cãtetur hec antiphona Aſperges me domine yſopo et mũdaboꝛ: lauabis me ⁊ ſuper niuem dealbaboꝛ. ℣. Miſerere mei deus: ſecundũ magnã miſericoꝛdiã tuã. Aſperges. ℣. Et ſecũdũ multitudinẽ miſerationũ tuaꝝ: dele iniquitatẽ meã. Aſperges me. ℣. Gloria patri. Sicut erat. Lauabis me. Et poſt aſperſionem aque dicat ſacerdos ad gradum choꝛi ℣. Oſtẽde nobis domine miſericoꝛdiam tuã. ℟. Et ſalutare tuum da nobis. Sequitur oꝛatio ſine Dñs vobiſcum. ſed tantum cum Oremus. Oꝛatio

Exaudi nos domine ſancte pater omnipotens eterne deus: et mittere dignare ſanctum angelũ tuũ de celis qui cuſtodiat/ foueat/ viſitet et defendat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per chꝛiſtũ dominum noſtrum. Reſpondetur Amen. ¶ Benedictio panis. Benedicite. Reſpõdetur dominus. Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpũ tuo. Oremꝰ. Oꝛ.

Bene✠dic domine iſtam creaturam panis ſicut benedixiſti quinq; panes in deſerto: vt omnes guſtantes ex eo: recipiant tam coꝛpoꝛis ꝙ anime ſanitatem. In nomine patris et filij et ſpiritus ſancti. Amen. Aſpergatur aqua benedicta. ¶ Alia benedictio panis. ℣. Adiutoꝛium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum et terram. ℣. Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpiritu tuo. Oremꝰ.

Domine ſancte pater omnipotens eterne deus: bene✠dicere digneris hũc panẽ tua ſancta benedictione: vt ſit omnibus ſumẽtibus ſalus mentis et coꝛpoꝛis: atq; contra omnes moꝛbos ⁊ vniuerſas inimicoꝛum inſidias tutamen. Per dominum noſtrũ ieſum chꝛiſtũ filiũ tuum panem qui de celo deſcendit: et dat vitam et ſalutem mundo: et tecum viuit et regnat deꝰ. Per omnia ſecula ſeculoꝛum. Amen.

¶ Miſſale ad vſum Sar incipit feliciter. Et primo dñica prima aduētus dñi ad miſſam. Officium.

AD te leuaui aīam meam deus meus in te confido non erubeſcam: neq̄ irrideant me inimici mei. etenī vniuerſi qui te expectant non confundētur. ps. Uias tuas dñe demonſtra michi: ⁊ ſemitas tuas edoce me. Repetatur officiū/ ſcꝫ. Ad te leuaui ꝛc. et poſtea dicat Gl'ia patri et Sicut erat. Quo dicto: iterū repetat officiū (vt prius) Et ſic fiat per totū annū tā in dñicis ꝙ in feſtis ſāctoꝝ cū regimine chori: ⁊ ī oībus miſſis de ſancta maria / niſi in dñica paſſionis dñi: et abhinc vſq̄ ad cenā dñi. ad miſſā de tēporali tm̄ tūc poſt pſalmū repetat officiū ſine Gl'ia pri. Sequatur Kyrie eleyſō. Non dicitur Gl'ia ī excelſis. per totū aduentū de quocūq̄ dicitur miſſa: nec a. lxx. vſq̄ ad vigilā paſche. His pactis/ factoq̄ ſignaculo crucis in facie ſua/ vertat ſe ſacerdos ad populum/ eleuatiſq̄ aliquātulum brachiis/ iūctiſq̄ manib⁹ dicat hoc modo. Dñs vobiſcū. Et chorus reſpondeat. Et cū ſpiritu tuo. ſub eodem tono. Et iterum reuertat ſe ſacerdos ad altare ⁊ dicat Oremus. Et quotienſcunq̄ dicitur Dñs vobiſcum/ ad miſſam: ſemper ſub eodē tono dicitur ſimiliter ⁊ Orem⁹: niſi in prefationibus/ ⁊ niſi in miſſa ſponſalium: cum fiat benedictio ſuper ſponſum ⁊ ſponſā ante Pax domini/ tūc enim dicitur ſic. Dominus vobiſcum. Oremus/ Per omnia ſecula ſeculorum. Reſpondetur Amen. ⁊ in ſimilibus ita determinando. Deinde dicatur oratio.

EXcita q̄s dñe potentiā tuā et veni: vt ab imminentib⁹ peccatoꝝ noſtroꝝ periculis/ te mereamur protegente eripi/ te liberante ſaluari. Qui viuis et regnas cū deo patre in vnitate ſpiritus ſācti deus Per omnia ſecula ſeculorum. Amē. Item dicat ſacerdos Oremus. vts. Memoria de ſctā maria oratio. Deus q̄ de beate marie ſemp̄ virginis. ꝛc. Et de quocunq̄ dicitur miſſa: ſemper fiat mēoria de ſācta maria cū ꝑdicta oratione/ vſq̄ ad vigiliā natiuitatis dñi. Cū vero fuerit miſſa de aliquo ſancto (licet duplex feſtum fuerit) vl' miſſa Sal⁹ ppli tūc fiat memoria de aduētu ⁊ de ſācta maria. ¶ Notādū ꝙ in oīb⁹ dñicis ⁊ feſtis cū regimine chori per totū annū hoc generaliter obſeruet' vt ad miſſam tot dicūtur collecte/ quot dicebātur ad matuti. niſi in die natiui. dñi: ita tn̄ ꝙ ad miſſā impar numerus ipſarū collectaꝝ ſemper cuſtodiatur niſi ī ebdo. nati. dñi tm̄. Nā ſi due vel quattuor orationes habētur: tunc erit tertia vel quinta oratio de oībus ſāctis/ ſcꝫ. Concede q̄s oīps deus/ vt interceſſio ſācte dei genitricis. per totū annū tā per aduētū ꝙ in paſchali tēpore. Tā qn̄ ī die feſto dicit' miſſa ī capitulo ſi fuerit de aliquo ſācto/ mēoria ſi habeat': et etiā mēorie de ceteris ſāctis ad eādem miſſam ad placitū dicūtur. Sed ſi fuerit miſſa dñicalis in capitulo: tunc ad eandem miſſam de dñica fiat mēo. de trinitate: reliquē vero mēo. ad magnā miſſā dicuntur. In dñicis vero ⁊ in feſtis cū regimine chori/ a paſcha vſq̄ ad aſcēſionem dñi diebus dñicis contingentib⁹: nulla fiat mēo. ad miſſā de dñi. ¶ Preterea in oībus feſtis nouem lectionū q̄ in ieiuniis quattuor tempoꝛ vel in vigilia / ſeu per totã .xl. euenerint: nulla fiat memoꝛia de ieiunio ad miſſam de feſto. Nã poſt miſſam de feſto / miſſa ſolennis fiat de ieiunio vtraqꝫ ad pꝛincipale altare. In ferialibus autem dieb9 et in feſtis ſine regimine choꝛi / et a **Domine ne in ira** vſqꝫ ad pꝛimã dñicã .xl. et a **Deus omnium** vſqꝫ ad aduẽtũ dñi ad miſſã quinqꝫ dici ſolẽt oꝛationes / videlicet. pꝛima de die: ſcd̃a de ſãcta maria / tertia de omni nibus ſãctis oꝛ. **Cõcede q̃s oĩs deus.** Et vltra pꝛedicta oꝛõ de omnib9 ſãctis tã per aduentũ q̃ in paſchali tẽpoꝛe. Et etiã generaliter per totum annũ / quarta oꝛatio pꝛo vniuerſali eccleſia. oꝛ. **Eccleſie tue domine.** ⁊c. quinta pꝛo pace. **Deus a quo.** ¶ In oct. ſãcti andꝛee / vel qñ dicitur miſſa. **Salus populi:** tunc erit ſecunda oꝛatio de aduentu / tertia de ſãcta maria / quarta de omnibus ſctis / q̃nta ꝓ vniuerſali ecclia ¶ Item in feriis et in feſtis ſine regimine choꝛi / ⁊ quando dicitur miſſa **Salus populi.** ab octa. epy. vſqꝫ ad caput ieiunii dicũtur quinqꝫ oꝛationes / quarũ pꝛima de die / ſecũda de ſancta maria. oꝛ. **Deus qui ſalutis eterne.** vſqꝫ ad purificationem. Poſt purificationẽ vero dicit̃ oꝛatio **Cõcede nos famulos tuos.** tertia de omnibus ſanctis (vt ſupꝛa) quarta pꝛo vniuerſali eccleſia / quĩta de pace. ¶ Feria quarta in capite ieiunii et in tribus diebus ſequẽtibus ad miſſam de ieiunio dicuntur iſte quinqꝫ oꝛationes. pꝛima de die / ſecunda pꝛo penitentibus. oꝛatio. **Exaudi queſumus dñe /** tertia de ſancta maria. oꝛ. **Concede nos.** quarta de omnibus ſanctis. oꝛatio **Concede queſumus omnipotẽs deus: vt ſancte.** quinta pꝛo vniuerſali eccleſia. oꝛatio. **Eccle tue.** Nulla dicitur oꝛatio de generalibus vſqꝫ ad quadꝛageſimam. ¶ Feria ſecunda pꝛime ebdomade .xl. ⁊ abhinc vſqꝫ ad cenam dñi ad miſſã de ieiunio dicũtur ſeptẽ oꝛationes: quarũ pꝛima de die. ſecũda pꝛo penitentibus. tertia de ſãcta maria. quarta de omnibus ſãctis. quinta pꝛo vniuerſali eccleſia. ſexta pꝛo pace. ſeptima vna de generalibus ſeriatim ſcilicet oꝛatio. **Pietate tua /** vel oꝛatio. **Sancte dei genitricis /** vel oꝛatio **Omnium ſãctoꝛum /** vel oꝛatio **Omnipotẽs ſempiterne deus q̃ viuoꝝ.** ¶ Notãdũ eſt q̃ ſcd̃m vſũ ſarũ nunq̃ dicit̃ vltra ſeptẽ oꝛões ad miſſam (qꝛ deus in oꝛõne dñicali tñ cõſtituit ſeptẽ petitiões) In dñicis vero .xl. vna ſola oꝛõ dicitur: quod ꝑ totã quadꝛageſimam obſeruet̃. In feriis ⁊ in feſtis ſine regimine choꝛi et qñ dicitur miſſa **Salus populi.** ab octa. paſche vſqꝫ ad aſcenſionẽ dñi tres dicũtur oꝛones tñ: quarũ pꝛima de die. ſcd̃a de reſurrectiõe. oꝛ. **Deus qui ꝑ vnigenitũ tuũ.** tertia de omnibus ſãctis. vt .ſ. Tñ in dñicis qñ de dñica agitur: nulla fiat mẽo. niſi aliquod feſtũ alicuius ſãcti euenerit tñ. In eſtate vero qñ fit mẽo. de aliquo ſãcto in aliquo feſto .iii. l. vt infra oct. vel in feſto ſãcti ſanſonis: fiat mẽoꝛia de ſãcto pãthaleone et i cõmunib9: tũc ſit tertia oꝛõ de ſãcta maria. q̃rta de oĩbus ſctis ⁊ quĩta pꝛo vniuerſali ecclia. Itẽ a **Deus omnium.** vſqꝫ ad aduẽtũ dñi i feriis ⁊ in feſtis .iii. l. ſine regimine choꝛi / ⁊ in oct. ⁊ infra oct. qñ do chorus nõ regitur: quinqꝫ dicũtur oꝛatiões: quaꝝ pꝛima eſt de die. ſcd̃a de ſãcta maria. tertia de oĩbus ſãctis: q̃rta pꝛo ſtatu eccl̃ie / ⁊ quĩta pꝛo pace In feſto pꝛoceſſi ⁊ martiniani fiat impꝛimis mẽoꝛia de ſancto ſwithino: deinde de apoſtolis ⁊ poſtea de sancta maria. et tunc de oībus sanctis. Qñ vero dicitur missa. Sal⁹ populi: tunc secunda oratio erit de sancta maria. tercia de omnibus sãctis. quarta p vniuersali ecclesia. quinta p pace. Incepta vero vltima oratione ante epystolã / subdyaconus per medium chori ad legẽdum epystolã in pulpitum accedat. Et legatur ep̃la in pulpito oī die dñica et qñcunq chorus regitur per totum annũ: et in die cene/ et in vigilia pasche. et penthe. et in cõmemoratiõe animarũ. In qib⁹ vero aliis festis et ferijs/ et in vigiliis/ et quatuor temporibus extra ebdo. penthe. ad gradum chori legatur tam in quadragesima ꝙ extra. R. Lectio epystole beati pauli apostoli Ad romanos. xiij. capitulo.

Fratres: Scientes quia hora est: iam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus: ꝙ cũ credidimus. Nox precessit: dies autem appropinquauit. Abiciamus ergo opera tenebrarũ et induamur arma lucis / sic vt in die honeste ambulemus. Non in comessationibus et ebrietatib⁹: nõ in cubilibus et impudicicijs / non in contentione et emulatione. Sed induimini: dominũ iesum christum.

¶ Quando epystola legitur: duo pueri in superpelliceis facta inclinatione ad altare ante gradũ chori: in pulpitum per medium chori ad Gradale incipiendum se preparent et suum versum cantandum. Graduale. Uniuersi Chorus idẽ prosequatur per totum vsq ad finem: quod per totum annũ obseruetur ad missam de die: nisi quãdo a cãtore incipiatur: et in missis que in capitulo dicuntur: et in processiõe tm̃ vbi sit statio. Gr. Uniuersi qui te expectãt nõ confundentur dñe. V. Vias tuas domine demonstra michi: et semitas tuas edoce me. Post versum chorus repetat gra. [illegible] per totũ annũ [illegible] suũ vsum ad missã de die nisi [illegible] duplicibus. simili in .v. e. [illegible] ebd. pasche/ [illegible] tp̃ib⁹ post lec. vbi gr. habetur post lec. nec quãdo tractus dicitur. Repetatur etiã in die nati. dñi. ad secũdã missã. et similiter in cõmemorationibus scz de trinitate. de spũ sãcto et in missa de cruce. et in missa Sal⁹ populi. et de pace/ et de ceteris commemorationibus. videlz inter lxx. et pascha tm̃. et in missis de sctã maria vbi non pñt haberi seq̃. nec cãtus loco sequẽtie. In missis vero quotidianis .s. m̃e. sufficit ꝙ habeatur cãt⁹ loco sequentie. scz in capella eiusdẽ. Dũ vero gr. canitur: duo de superiori gradu ad Allã. cãtandum cappas sericas se induãt et ad pulpitũ p medium chori accedãt. Dicto vero v⁹. gr. pueri iterum incipiant gr. et pcãtetur a choro vtsupra dictũ est. Sequatur. Allã. Chorus idẽ repetat et prosequatur cum neumate. Cleri. V. Ostende nobis dñe misericordiã tuã/ et salutare tuũ da nobis. Et finiatur a cho. deinde clerici incipiãt. Allã. sine neumate: qd per totum annũ obseruetur qñ dr seq̃. tm̃. Quãdo vero nõ habet seq̃. tunc dr neuma a toto choro post repetitionem Allã. Finito. Allã. sequatur. Seq̃.

Salus eterna indeficiẽs mũdi vita. Lux sempiterna et redẽptio vere nostra. Cõdolẽs hũana perire secla p tẽtãtis numina. Nõ linquẽs excelsa adijsti ima ppria clementia. Mox tua spõtanea gratia assumens humana. Que fuerant perdita: omnia saluasti terrea. Ferens mundo gaudia. Tu animas et corpora: nostra christe expia

Ut poſſideas lucida. Noſmet habitacula. Aduētu pꝛimo iuſtifica. In ſecundo noſqꝫ libera Ut cum facta luce magna iudicabis omnia. Chpti ſtola icoꝛrupta: noſmet tua ſubſequamur mox veſtigia: quocunqꝫ viſa. Non dicatur **Amen.** in fine ſequentie per totum annum ad miſſam. Nulla die dominica per annū dicitur ſequentia ad miſſam quando de dominica agitur: niſi per aduentum et in tēpoꝛe paſchali. et in vj. die a natiui. dñi. In feſtis vero ſctoꝝ quando choꝛus regitur per totum ānum extra lxx. vſqꝫ ad paſcha dicitur ſequētia niſi i feſtis plurimoꝝ cōfeſſoꝝ: et in feſto ſancti michaelis in monte tumba. A ſeptuageſima vero vſqꝫ ad cenā domini in dñicis ⁊ i feſtis nouem lec. canitur tractus a quattuoꝛ clericis de ſuperioꝛi gradu i cappis ſericis rubeis ad gradum choꝛi: niſi in feſto purifi. et ānūci. beate marie. Tñ in pꝛima dominica xl. et in dominica palmarum in choꝛo alternis vicibus hincinde cātatur. In fine. **Alleluya** vel ſequentie vel tra. dyaconus anteqꝫ accedat ad euāgelium pnūciādū thurificet medium altaris tantum: nūqꝫ eni thurificet lectrinum neqꝫ ad miſſā neqꝫ ad matuti. ante pꝛonūciationem euāgelij. Deinde accipiat textum ſcꝫ librū euāgelioꝝ: ⁊ humiliās ſe ad ſacerdotē ſtātē corā altari verſa facie ad meridiē ita dicat ſine nota. **Iube dñe benedicere.** Sacerdos reſpōdeat. **Dñs ſit in coꝛde tuo ⁊ in oꝛe tuo ad pnūciādum ſctm̄ euāgeliū dei. In noīe pris ⁊c.** Si aūt ſacerdos per ſemet ipm̄ celebꝛet: dicat priuatim. **Iube dñe benedicere.** poſtea dicat ipſemet. **Dñs ſit in coꝛde meo et in oꝛe meo ad pnūciādum ſctm̄ euāgeliū dei. In noīe pa. ⁊c.** Et ſic pꝛocedat diaconus p mediū choꝛi ipm̄ textū ſuper ſiniſtrā manū ſolēniter geſtādo ad pulpitum accedat: thuribul. et ceroferaꝛ. pꝛecedentibus. Et ſi duplex feſtū fuerit crux pcedat que quaſi a dextris cōtraria: id eſt ex oppoſito erit legentis euāgeliū facie crucifixi ad legētem cōuerſa. Ubicunqꝫ eni legitur epyſtola in pulpito ibidem legatur euāgeliū. Et cū ad locum legendi peruenerint: textum ipſum ſubdiaconus accipiat/ et a ſiniſtris ipſi⁹ dyaconi quaſi oppoſitus ipſum textum dū euangeliū legitur teneat: ceroferarijs diacono aſſiſtentibus: vno a dextris ⁊ reliquo a ſiniſtris ad eum conuerſis. thuribulari⁹ vero ſtet poſt dyaconum ad eum conuerſus: et ſemp legat euāgeliū verſ⁹ aqlonē id eſt boꝛeā. Et ſi ep̄s exequatur officiū: oēs miniſtri in choꝛo ad ſeqñtiā cātādam veniāt qñ ſequentia dr̄ pter pꝛicipalem dyaconū et pꝛicipalem ſubdyaconum: et ibi moꝛam faciāt dyaconi ⁊ ſubdyacoñi i medio choꝛi cum rectoribus choꝛi donec pꝛincipalis dyaconus a pulpito poſt lectum euangeliū p choꝝ redeat. Cū aūt inceperit euāge. poſt **Dñs vobiſcū.** faciat ſignū ſuper libꝛū: deinde in ſua frōte/ et poſtea in pectoꝛe cum pollice. Euāgel. S. math. xxi.

IN illo tēpoꝛe: Cum appꝛopinquaſſet ieſus hieroſolymis ⁊ veniſſet bethphage ad mōtem oliueti: tunc miſit duos diſcipulos dicens eis. Ite in caſtellum quod cōtra vos eſt: ⁊ ſtatim inuenietis aſinam alligatam/ et pullum cum ea. Soluite: et adducite michi. Et ſi quis vobis aliquid dixerit: dicite quia dñs his opus habet/ et confeſtim dimittet eos. Hoc aūt totum factum eſt: vt adimpleretur quod dictum eſt per pꝛophetā dicentem

Dicite filie ſyon. Ecce rex tuꝰ venit tibi manſuetus: ſedens ſuper aſinā ⁊ pullū filiū ſubiugalis. Euntes autē diſcipuli: fecerūt ſicut p̄cepit illis ieſus. Et adduxerūt aſinam ⁊ pullū: ⁊ impoſuerūt ſup eos veſtimenta ſua: ⁊ eū deſup ſedere fecerunt. Plurima autē turba ſtrauerūt veſtimēta ſua in via. Alij autē cedebāt ramos de arboribꝰ: ⁊ ſternebāt in via. Turbe aūt q̄ p̄cedebāt et q̄ ſeq̄bantur: clamabāt dicētes. Oſanna filio dauid: b̄ndictꝰ q̄ venit in noīe dn̄i. ¶ Lecto euangelio oſculet᷑ librū: ⁊ accedēs ſubdyaconus ſtatī porrigat ei textū quē ipſe ſubdyaconꝰ ex directo pectore deferat. Finito euāgelio incipiat ſacerdos in medio altaris. **Credo in vnū deū.** Deinde cantet᷑ a choro nō alternatim ſed a toto choro. Require īfra. ¶ Hec ſūt feſta ī quibus dicendū eſt **Credo in vnū.** ſcd̄m vſū ſar. Omnibꝰ dn̄icis diebꝰ ꝑ totū annū ad magnā miſſā/ ſiue de dn̄ica agit᷑ ſiue non. Jn miſſis tn̄ vigiliaꝝ et ſc̄oꝝ. iij. lec. et in miſſis defūctoꝝ q̄ in capitulo in dn̄icis dicūtur/ non dicitur. Sed ſi miſſa dn̄icalis ī capitulo dicit᷑: tunc dicit᷑ **Credo.** Dicetur etiā per octo dies nati. dn̄i/ paſche ⁊ pēthe. ⁊ in oī duplici feſto per annū: ⁊ in oībꝰ feſtis apl̄oꝝ ⁊ euangeliſtaꝝ/ ⁊ ī vtroq̄ feſto ſācte crucis/ ⁊ in feſto ſc̄tē magdalene/ ⁊ in vtroq̄ feſto ſancti michaelis et in miſſa ſponſaliū. Dicetur etiā ad miſſam de ſancta maria qn̄ ad miſſam de die dicendū eſt per totū annū: et in feſto alicuiꝰ ſācti in cuius honore dedicatū eſt altare vel eccleſia ad altare eiuſdē ſācti tantū. Poſt **Credo** dicat ſacerdos. **Dn̄s vob.** ⁊ **Oremꝰ.** Offꝫ. **Ad te dn̄e leuaui animam meam deus meus in te confido non erubeſcā: neq̄ irrideant me inimici mei. etenim vniuerſi qui te expectant: non confundentur.** Vſꝰ. **Dirige me in veritate tua et doce me: quia tu es deus ſalutaris meus ⁊ te ſuſtinui tota die.** Vſus. **Reſpice in me ⁊ miſerere mei domine cuſtodi animam meam et eripe me: non confundar quoniam inuocaui te.** Jſti duo vſus dicūtur per ebdomadam alternis vicibus qn̄ de ſc̄to agitur. et nō in die dn̄ica. quod per totum annū obſeruet᷑ quando vſus offertorij habentur. Nunq̄ dicūtur duo vſus cū offertorio in vna feria: nec dicūtur poſt offertoriū niſi in ferijs per aduentū: ⁊ a. lxx. vſq̄ ad cenam domini tantum. Secreta.

Hec ſacra nos dn̄e potenti virtute mundatos ad ſuū faciant puriores venire p̄ncipium. P. ¶ Per totū aduentū non dicit᷑ p̄fatio niſi quotidiana qn̄ de tēporali agitur. Cōio. **Dominus dabit benignitatem: et terra noſtra dabit fructum ſuum.** Poſtcommunio.

Suſcipiamus dn̄e miſericordiam tuam in medio templi tui: ⁊ reparationis noſtre ventura ſolennia cōgruis honoribus p̄cedamus. P. ¶ Feria. ij. qn̄ de ſc̄to agit᷑ ad miſſam Officiū. **Ad te te leuaui** ꝑs **Vias tuas. Gl̄ia patri.** repetatur officiū **Ad te.** Hoc modo ſemꝑ dicitur officiū ad miſſam qn̄ chorꝰ nō regitur/ niſi infra paſſionē dn̄i. Hec miſſa dicitur per totam ebdomadam: niſi feſtū. ix. lec. vel oc. ſancti andree intercurrant: et niſi quādo dicitur miſſa **Salus populi.** vel aliqua commemoratio ſancti loci: vel de ſancta maria facienda fuerit. Et ſemper cum ſuo **Alleluia** dicitur miſſa dn̄icalis quod per totū annū obſeruet᷑ qn̄ alla dᵉ dicet᷑ et **alleluia** ad oēꝫ miſſā de die ꝑ annū p̄ter terc͠ꝗ a. lxx. vſq; ad vigil. paſche. et exceptis vigil. extra dñicā et tēpus paſche contingentib⁹: exceptis etiā quattuoꝛ tempoꝛib⁹ que etiam extra ebdomadā penthecoſtes contigerint. ¶ Feria. iiij. Lectio epyſtole beati iacobi apoſtoli. v. capitulo

Chariſſimi. Patientes eſtote: vſq; ad aduentū dñi. Ecce et agricola expectat pꝛecioſum fructum terre: patienter ferens donec accipiat tempoꝛaneum ꝛ ſerotinū. Patientes igitur eſtote et vos / et confirmate coꝛda veſtra: quoniam aduentus domini appꝛopinquabit. Nolite ingemiſcere fratres ĩ alterutrum: vt non iudicemini. Ecce et iudex ante ianuam expectat. Exemplum accipite fratres: exitus mali et longanimitatis / et laboꝛis et patientie pꝛophetas: qui locuti ſunt / in nomine domini noſtri ieſu chꝛiſti. ¶ Initium ſancti euangelij ſecundum marcum pꝛio capitulo.

Principiū euangelij ieſu chꝛiſti filij dei: ſicut ſcriptum eſt ĩ yſaia pꝛopheta. Ecce ego mitto angelum meū ante faciem tuam: qui pꝛeparabit viam tuā ante te. Vox clamantis in deſerto: parate viam dñi: rectas facite ſemitas eius. Fuit in deſerto iohannes baptizans ꝛ pꝛedicans baptiſmū penitentie: in remiſſionem peccatoꝛum. Et egrediebatur ad eū omnis iudee regio. et hieroſolymite vniuerſi: ꝛ baptizabantur ab illo in ioꝛdanis flumine / cõfitentes peccata ſua. Et erat iohānes veſtitus pilis cameloꝝ: et zona pellicea circa lūbos eius. Et locuſtas et mel ſilueſtre edebat: ꝛ pꝛedicabat dicēs Venit foꝛtioꝛ me poſt me: cuius non ſum dignus pꝛocumbens / ſoluere coꝛrigiam calciamentoꝝ eius. Ego baptizaui vos aqua: ille vero baptizabit vos ſpiritu ſācto. ¶ Si aliquod feſtū vnde fieri debeat ſeruitiū in hac quarta feria cõtigerit: epl'a ꝑnotata ꝛ euangel. legant' in. v. feria ſi vacauerit: ſin autē / ambo pretermittantur eo āno. ¶ Feria. vi. Lec. yſaie ꝑphete. li. capitulo

Hec dicit dominus deus. Audite me qui ſequimini quod iuſtum eſt: ꝛ queritis dominū. Attendite ad petram vnde exciſi eſtis: et ad cauernam laci de qua ꝑciſi eſtis. Attendite ad abꝛaham patrem veſtrum: et ad ſaram que peperit vos Quia vnum vocaui eum: et benedixi ei / et multiplicaui eum. Conſolabitur ergo dominus ſyon: et conſolabitur omnes ruinas eius. Et ponet deſertū ei⁹ quaſi delicias: ꝛ ſolitudinem eius quaſi oꝛtum domini. Gaudium et letitia inuenietur in ea: gratiarum actio ꝛ vox laudis Attendite popule meus: et tribus mea me audite. Quia lex mea exiet: et iudicium meum in lucem populoꝛum requieſcet. Pꝛope eſt iuſtus meus: et egreſſus eſt ſaluatoꝛ meus / et bꝛachia mea populos iudicabunt Me inſule expectabunt et bꝛachium meum ſuſtinebūt. Leuate oculos veſtros in celū: ꝛ videte ſub terra deoꝛſum. Quia celi ſicut fumus liqueſcent: ꝛ terra ſicut veſtimentum atteretur / ꝛ habitatoꝛes eius ſicut hec interibunt. Salus autem mea: in ſempiternū erit Et iuſtitia mea non deficiet. Audite me qui ſcitis iuſtū: populus meus / lex mea in coꝛde eoꝛum. Nolite timere oppꝛobꝛium hominum: et blaſphemias eoꝛum ne metuatis. Sicut enim veſtimentum / ſic comedet eos vermis: et ſicut lanam / ſic deuoꝛabit eos tinea. Salus autem mea in ſempiternum erit: ꝛ iuſtitia mea in generationes generationum. ¶ Secūdum matheū. ix.

In illo tempore. Uenit iohānes baptiſta: predicans in deſerto iudee et dicens. Penitentiam agite: appropinquabit enim regnū celorum. Hic eſt enim de quo dictū eſt: per yſaiam prophetam dicentē Uox clamantis in deſerto/ parate viam domini: rectas facite ſemitas eius. Ipſe autem iohannes habebat veſtimentū de pilis camelorū: et zonam pelliceam circa lumbos ſuos. Eſca autem eius erat locuſte et mel ſilueſtre. Tunc exibat ad eū hieroſolima et oīs iudea: ⁊ omnis regio circa iordanem. Et baptizabantur ab eo in iordane: cōfitētes peccata ſua. ¶ Si vero vi. feria nō vacauerit: predicta epyſtola ⁊ euāgeliū omnino pretermittātur ⁊ hoc per totū aduentū. ⁊ a Dñe ne in ira vſq ad quinquageſimam. ⁊ ab oc. paſche vſq ad p̄mā dñicā añ aſcē. do. obſeruetur. a Deus olim, ħo vſq ad aduentū dñi ſi quarta et quinta fer. nō vacauerint: tunc in ſexta feria legantur epyſtola ⁊ euangeliū de iiij. fer. ſi vacauerit. ſin autē oīno p̄termittātur. Nūq̄ enī legātur epiſtola et euāgeliū de. iiij. fer. in. ij. fer. vel in tercia feria. neq epiſtola et euangeliū de vi. feria in v. feria. Non enim debet ſeruitium anticipari ſecundum vſum Sar.

¶ Dñica. ij. aduentus. Officium.

Populus ſyon ecce dominꝰ veniet ad ſaluandas gentes: et auditam faciet dominus gloriam vocis ſue/ in leticia cordis veſtri. Ps. Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouem ioſeph. Repetatur offiñ. ſcʒ. Populus. Gloria. Populꝰ. or.

Excita dñe corda noſtra ad p̄parandas vnigeniti tui vias vt per eius aduentum purificatis tibi mentibus ſeruire mereamur. Qui tecū viuit et regnat in vnitate ſpiritusſancti deus. Per omnia.

Ad romanos. xv. capitulo.

Fratres: Quecunq enim ſcripta ſunt: ad noſtram doctrinam ſcripta ſunt. vt per patientiā et cōſolationem ſcripturarum/ ſpē habeamus. Deus autem patientie et ſolatij: det vobis idipſum ſapere in alterutrum: ſecūdum ieſum chriſtum/ vt vnanimes vno ore honorificetis deum/ ⁊ patrem domini noſtri ieſu chriſti. Propter quod ſuſcipite inuicem: ſicut et chriſtus ſuſcepit vos in honorem dei. Dico enim chriſtum ieſum miniſtrum fuiſſe circunciſionis/ propter veritatem dei: ad cōfirmandas promiſſiones patrum. Gentes autem ſuper miſericordia honorare deum: ſicut ſcriptum eſt. Propterea cōfitebor tibi in gentibus domine: et nomini tuo cātabo. Et iterum dicit. Letamini gentes: cum plebe eius. Et iterum. Laudate omnes gētes dominum: et magnificate eum omnes populi. Et rurſum yſaias ait. Erit radix ieſſe: ꝗ exurget regere gentes in eū gētes ſperabūt. Deꝰ autē ſpei repleat vos omni gaudio ⁊ pace in credendo: vt abūdetis in ſpe ⁊ virtute ſpiritusſancti. Graduale. Ex ſyon ſpecies decoris eius/ deus noſter manifeſte veniet. verſus. Congregate illi ſanctos eius/ qui ordinauerunt teſtamentum eius ſuper ſacrificia. Alleluya verſus. Uirtutes celi mouebuntur/ et tunc videbunt filium hominis venientem in nubibus celi cum poteſtate et maieſtate magna. Sequētia.

Regnantem ſempiterna per ſecla ſuſceptura concio deuote concrepa. Diuino ſono [illegible] reddendo debita. Cui iubilant agmina celica: eius vultu exhilarata.

ferij̃ a .lxx. vſq; ad vigil. paſche. et exceptis vigil. extra dñicã et tẽpus paſche contingentib⁹: exceptis etiã quattuoꝛ tempoꝛib⁹ que etiam extra ebdomadã penthecoſtes contigerint. ¶ Feria .iiij. Lectio epyſtole beati iacobi apoſtoli .v. capitulo

Chariſſimi. Patientes eſtote vſq; ad aduentũ dñi. Ecce et agricola expectat pꝛecioſum fructum terre: patienter ferens donec accipiat tempoꝛaneum & ſerotinũ. Patientes igitur eſtote et vos / et confirmate coꝛda veſtra: quoniam aduentus domini appꝛopinquabit. Nolite ingemiſcere fratres ĩ alterutrum: vt non iudicemini. Ecce et iudex ante ianuam expectat. Exemplum accipite fratres: exitus mali et longanimitatis / et laboꝛis et patientie pꝛophetas: qui locuti ſunt / in nomine domini noſtri ieſu chꝛiſti. ¶ Initium ſancti euangelij ſecundum marcum pꝛio capitulo.

Principiũ euangelij ieſu chꝛiſti filij dei: ſicut ſcriptum eſt ĩ yſaia pꝛopheta. Ecce ego mitto angelum meũ ante faciem tuam: qui pꝛeparabit viam tuã ante te. Vox clamantis in deſerto: parate viam dñi: rectas facite ſemitas eius. Fuit in deſerto iohannes baptizans & pꝛedicans baptiſmũ penitentie: in remiſſionem peccatoꝛum. Et egrediebatur ad eũ omnis iudee regio. et hieroſolymite vniuerſi: & baptizabantur ab illo in ioꝛdanis flumine / cõfitentes peccata ſua. Et erat iohãnes veſtitus pilis cameloꝝ: et zona pellicea circa lũbos eius. Et locuſtas et mel ſilueſtre edebat: & pꝛdicabat dicẽs Venit foꝛtioꝛ me poſt me: cuius non ſum dignus pꝛocumbens / ſoluere coꝛrigiam calciamentoꝝ eius. Ego baptizaui vos aqua: ille vero baptizabit vos ſpiritu ſãcto. ¶ Si aliquod feſtũ vnde fieri debeat ſeruitiũ in hac quarta feria cõtigerit: epl'a ꝑnotata & euangel. legant̃ in .vi. feria ſi vacauerit: ſin autẽ / omnino pretermittãtur eo ãno. ¶ Feria .vi. Lec. yſaie ꝓphete .li. capit'o

Hec dicit dominus deus. Audite me qui ſequimini quod iuſtum eſt: & queritis dominũ. Attendite ad petram vnde exciſi eſtis: et ad cauernam laci de qua p̃ciſi eſtis. Attendite ad abꝛaham patrem veſtrum: et ad ſaram que peperit vos Quia vnum vocaui eum: et benedixi ei / et multiplicaui eum. Conſolabitur ergo dominus ſyon: et conſolabitur omnes ruinas eius. Et ponet deſertũ ei⁹ quaſi delicias: & ſolitudinem eius quaſi oꝛtum domini. Gaudium et letitia inuenietur in ea: gratiarum actio & vox laudis Attendite popule meus: et tribus mea me audite. Quia lex mea exiet: et iudicium meum in lucem populoꝛum requieſcet. Pꝛope eſt iuſtus meus: et egreſſus eſt ſaluatoꝛ meus / et bꝛachia mea populos iudicabunt Me inſule expectabunt et bꝛachium meum ſuſtinebũt. Leuate oculos veſtros in celũ: & videte ſub terra deoꝛſum. Quia celi ſicut fumus liqueſcent: & terra ſicut veſtimentum atteretur / & habitatoꝛes eius ſicut hec interibunt. Salus autem mea: in ſempiternũ erit Et iuſtitia mea non deficiet. Audite me qui ſcitis iuſtũ: populus meus / lex mea in coꝛde eoꝛum. Nolite timere oppꝛobꝛium hominum: et blaſphemias eoꝛum ne metuatis. Sicut enim veſtimentum / ſic comedet eos vermis: et ſicut lanam / ſic deuoꝛabit eos tinea. Salus autem mea in ſempiternum erit: & iuſtitia mea in generationes generationum. ¶ Secũdum matheũ .xj.

IN illo tempoꝛe. Uenit iohannes baptiſta: pꝛedicans in deſerto iudee et dicens. Penitẽtiam agite: appꝛopiquabit enim regnũ celoꝛum. Hic eſt enim de quo dictũ eſt per yſaiam pꝛophetam dicentẽ Uox clamantis in deſerto/ parate viam domini: rectas facite ſemitas eius. Ipſe autem iohannes habebat veſtimentũ de pilis cameloꝛũ: et zonam pelliceam circa lumbos ſuos. Eſca autem eius erat locuſte et mel ſilueſtre. Tunc exibat ad eũ hieroſolima et oĩs iudea: ⁊ omnis regio circa ioꝛdanem. Et baptizabantur ab eo in ioꝛdane: cõfitẽtes peccata ſua. ¶ Si vero vi. feria nõ vacauerit: pꝛedicta epyſtola ⁊ euãgeliũ omnino pꝛetermittãtur ⁊ hoc per totũ aduentũ. ⁊ a **Dñe ne in ira** vſqꝫ ad quinquageſimam. ⁊ ab oc. paſche vſqꝫ ad pͥmã dñicã añ aſcẽ. do. obſeruetur. a **Deus oĩm.** vo vſqꝫ ad aduentũ dñi ſi quarta et quinta fer. nõ vacauerint: tunc in ſexta feria legantur epyſtola ⁊ euangeliũ de iiij. fer. ſi vacauerit. ſin autẽ oĩno ꝑtermittãtur. Nũqꝫ eñi legãtur epiſtola et euãgeliũ de. iiij. fer. in. ij. fer. vel in tercia feria. neqꝫ epiſtola et euangeliũ de vi. feria. in v. feria. Non enim debet ſeruitium anticipari ſecundum vſum Sar.

¶ Dñica. ij. aduentus. Officium.

POpulus ſyon ecce dominꝰ veniet ad ſaluandas gentes: et auditam faciet dominus gloꝛiam vocis ſue/ in leticia coꝛdis veſtri. ps. Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouem ioſeph. Repetatur offm. ſcꝫ. Populus. Gloꝛia Populꝰ. or.

EXcita dñe coꝛda noſtra ad pꝛeparandas vnigeniti tui vias vt per eius aduentum purificatis tibi mentibus ſeruire mereamur. Qui tecũ viuit et regnat in vnitate ſpiritusſancti deus. Per omnia.

Ad romanos. xv. capitulo.

FRatres: Quecunqꝫ enim ſcripta ſunt: ad noſtram doctrinam ſcripta ſunt. vt per patientiã et cõſolationem ſcripturarum/ ſpẽ habeamus. Deus autem patientie et ſolatij: det vobis idipſum ſapere in alterutrum: ſecundum ieſum chꝛiſtum/ vt vnanimes vno oꝛe honoꝛificetis deum/ ⁊ patrem domini noſtri ieſu chꝛiſti. Pꝛopter quod ſuſcipite inuicem: ſicut et chꝛiſtus ſuſcepit vos in honoꝛem dei. Dico enim chꝛiſtum ieſum miniſtrum fuiſſe circunciſionis/ pꝛopter veritatem dei: ad cõfirmandas pꝛomiſſiones patrum. Gentes autem ſuper miſericoꝛdia honoꝛare deum: ſicut ſcriptum eſt. Pꝛopterea cõfitebor tibi in gentibus domine: et nomini tuo cãtabo. Et iterum dicit. Letamini gentes: cum plebe eius. Et iterum. Laudate omnes gẽtes dominum: et magnificate eum omnes populi. Et ruruſum yſaias ait. Erit radix ieſſe: ꝙ exurget regere gentes in eũ gẽtes ſperabũt. Deꝰ aũt ſpei repleat vos omni gaudio ⁊ pace in credendo: vt abũdetis in ſpe: ⁊ virtute ſpiritusſancti. Graduale. Ex ſyon ſpecies decoꝛis eius/ deus noſter manifeſte veniet. Verſus. Congregate illi ſanctos eius/ qui oꝛdinauerunt teſtamentum eius ſuper ſacrificia. Alleluya verſus. Uirtutes celi mouebuntur/ et tunc videbunt filium hominis venientem in nubibus celi cum poteſtate et maieſtate magna. Sequẽtia.

REgnantem ſempiterna per ſecla ſuſceptura concio deuota concrepa. Diuino ſono [illegible] reddendo debita. Cui iubilant agmina celica: eius vultu exhilarata.

Quem expectāt omnia terrea / ei⁹ nutu examinanda. Diſtrictum ad iudicia. Clementem in potentia. Tua nos ſalua chꝛiſte clementia: ꝓpter quos paſſus es dira. Ad poli aſtra ſubleua nitida: qui ſoꝛde tergis ſecula Influat ſalus vera et fugans pericula Omnia vt ſiet mūda tribue pacifica. Ut hic tua ſalui miſericoꝛdia. Leti regna poſt adeamus ſupera. Quo regnas ſecula ꝑ infinita. Secundū lucam. xxi. capi.

In illo tempoꝛe. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Erunt ſigna in ſole et luna ⁊ ſtellis: et ī terris preſſura gentium / pꝛe confuſione ſonitus maris et fluctuum / areſcentibus hominibus pꝛe timoꝛe et expectatione que ſuperuenient vniuerſo oꝛbi. Nam virtutes celoꝝ: mouebuntur. Et tunc videbunt filiū hominis venientem in nube cū poteſtate magna: et maieſtate. His autē fieri īcipientibus / reſpicite et leuate capita veſtra: qm̄ appꝛopinquat redemptio veſtra. Et dixit illis ſimilitudinē. Uidete ficulneā: et oēs arboꝛes. Cum pꝛoducunt iā ex ſe fructum: ſcitis qm̄ pꝛope eſt eſtas. Ita et vos cum videritis hec fieri: ſcitote quoniā ꝓpe eſt regnū dei. Amen dico vobis: quia nō preteribit generatio hec / donec oīa fiant. Celū et terra trāſibūt: verba aūt mea non tranſibunt. Offꝛ. Deus tu cōuerſus viuificabis nos / et plebs tua letabitur in te: oſtēde nobis dñe miām tuā / et ſalutare tuū da nobis. ℣. Benedixiſti dñe terram tuā auertiſti captiuitatem iacob: remiſiſti iniquitatē plebis tue. ℣. Mīa et veritas obuiauerunt ſibi: veritas de terra oꝛta eſt: et iuſticia de celo pꝛoſpexit. Secreta.

Placare q̄s dñe humilitatis noſtre pꝛecibus et hoſtijs: et vbi nulla ſuppetūt ſuffragia meritoꝛum: tuis nobis ſuccurre pꝛeſidijs. Per. Pꝛefatio quotidiana. Cōmu. Hieruſalem ſurge ſta in excelſo: et vide iocunditatem que veniet tibi a deo tuo. Poſtcōmunio.

Refecti cibo potuq̄ ſpiritalis alimonie ſupplices te dñe depꝛecamur: vt huius participatione miſterij doceas nos terrena deſpicere et amare celeſtia. Per dñz.

¶ Feria quarta. Epyſtola. Lectio zacharie pꝛophete. viij. capitulo.

Hec dicit domin⁹ deus exercituum. Reuerſus ſum ad ſyō et habitabo in medio hieruſalem: et vocabitur hieruſalem ciuitas veritatis / et mons domini exercituum mons ſanctificatus. Hec dicit dominus deus exercituum. Adhuc habitabunt ſenes / et anus in plateis in hieruſalem: et viri bacul⁹ in manu eius pꝛe multitudine dierū. Et platee ciuitatis cōplebuntur infantibus: et puellis ludentibus in plateis eius Hec dicit dominus exercituum. Si difficile videbitur in oculis reliquiarum populi huius ī diebus illis: nūquid in oculis meis difficile erit / dicit dominus exercituum? Hec dicit dominus exercituum. Ecce ego ſaluabo populum meum de terra oꝛientis et de terra occaſus ſolis: et adducam eos / et habitabunt in medio hieruſalem / et erunt michi in populum et ego ero eis in deum / in veritate et iuſticia Dicit dominus: omnipotens Secūdum matheum. xi. capitulo.

In illo tēpoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis: et turbis iudeorum Amen dico vobis: inter natos mulierū non ſurrexit maioꝛ iohanne baptiſta. Qui autem minoꝛ eſt in regno celoꝛum: maioꝛ eſt illo. A diebus autem iohannis baptiſſte vſqꝫ nunc regnū celoꝝ vim patitur: et violenti rapiūt illud. Omnes enim prophete et lex: vſqꝫ ad iohannem prophetauerunt. Et ſi vultis recipere: ipſe eſt helias qui venturus eſt. Qui habet aures audiendi: audiat. ¶ Feria ſexta. Lectio yſaie prophete. lxij.

HEc dicit dominus deus. Super muros tuos hieruſalem conſtitui cuſtodes: tota die et tota nocte in perpetuum nō tacebūt. Qui reminiſcimini domini ne taceatis: et ne detis ſilentium ei donec ſtabiliat/ et donec ponat hieruſalē laudem in terra. Jurauit dominꝰ in dextera ſua: et in brachio fortitudinis ſue. Si dedero triticum tuū vltra cibum inimicis tuis: ⁊ ſi biberint filij alienigene vinum tuum in quo laboraſti. Quia qui congregabunt illud comedent/ et laudabūt dominum: ⁊ qui comportant illud bibent in atrijs ſanctis meis. Trāſite per portas. preparate viam populo / planum facite iter: et eligite lapides/ ⁊ eleuate ſignum ad populum. Ecce dominus auditum fecit: in extremis terre. Dicite filie ſyon/ ecce ſaluator tuus venit: et ecce merces eius cum eo/ et opus illius coram illo. Et vocabunt eos populus ſāctus: redempti a domino. Tu autem vocaberis queſita ciuitas: et non derelicta. ¶ Secundum iohannem. primo capitulo.

IN illo tempore: Johānes teſtimonium perhibebat de domino: et clamabat dicens. Hic eſt quem dixi/ qui poſt me vēturus eſt ante me factus eſt/ qꝛ prior me erat. Et de plenitudīe eius. nos omnes accepimus gratiam pro gratia: qꝛ lex per moyſem data eſt. gratia et veritas ꝑ ieſum xp̄m facta eſt. Deū nemo vidit vnq̄. Vnigenitus filiꝰ qui eſt in ſinu p̄ris: ipſe enarrabit.

¶ Dn̄ica. iij. aduē. ad miſ. Officiū.

GAudete in domino ſemper iterum dico gaudete: modeſtia veſtra nota ſit omnibus hominibꝰ dn̄s ꝓpe eſt nichil ſolliciti ſitis: ſed in omni oratione petitiōes veſtre inoteſcāt apud deū. ℣. Et pax dei que exuperat om̄em ſēſum: cuſtodiat corda veſtra/ et intelligentias veſtras. Or.

AUrem tuam q̄s domine precibus noſtris accommoda: ⁊ mentis noſtre tenebras gratia tue viſitationis illuſtra. Qui viuis et regnas. ⁊c. Ad corinthios. iiij. ca.

FRatres: Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros chriſti: et diſpēſatores miniſteriorū dei. Hic iam queritur inter diſpenſatores: vt fidelis quis inueniatur. Michi autem pro minimo eſt vt a vobis iudicer/ aut ab humano die: ſed neqꝫ meipſum iudico. Nichil enim michi cōſcius ſum: ſed non in hoc iuſtificatus ſum. Qui autem iudicat me: dominus eſt. Itaqꝫ nolite ante tempus iudicare: quoadvſqꝫ veniat dominus/ qui ⁊ illuminabit abſcōdita tenebrarum/ et manifeſtabit conſilia cordium. Et tunc laus erit: vnicuiqꝫ a deo. Gradua. Qui ſedes domine ſuper cherubī excita potentiam tuam ⁊ veni. ℣. Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouem ioſeph. Alleluya. ℣. Excita domine potētiam tuam et veni vt ſaluos facias nos. Sequentia.

QUi regis ſceptra forti dextra ſolus cuncta. Tu plebi tuam oſtende magnam excitando potentiam. Preſta filij dona ſalutaria. Quem predixerunt prophetica vaticinia. A clara poli regia. In noſtra ieſu veni domine arua.

Secundum matheum. xi. capitulo.

In illo tēpoꝛe: Cum audiſſet iohannes in vinculis opera chꝛiſti: mittens duos de diſcipulis ſuis/ait illi. Tu es qui uentur⁹ es an alium expectamus? Et reſpondens Jeſus: ait illis. Euntes renūciate iohanni: que audiſtis et vidiſtis. Ceci vident/claudi ambulant leproſi mundantur. Surdi audiūt moꝛtui reſurgunt/pauperes euangelizātur. Et beatus eſt: qui nō fuerit ſcandalizatus in me. Illis autem abeuntibus: cepit ieſus dicere ad turbas de iohāne. Quid exiſtis in deſertum videre? Arūdinem vēto agitatam? Sed quid exiſtis videre? Hominem mollibus veſtitū? Ecce qui mollibus veſtiuntur: in domibus regum ſunt Sed quid exiſtis videre? Pꝛophetam? Etiā dico vobis: et pluſq̄ pꝛophetam Hic eſt enim: de quo ſcriptum eſt. Ecce ego mitto angelū meū ante faciem tuā: qui p̄parabit viā tuā ante te. Offꝛ. Bn̄dixiſti dn̄e terrā tuā auertiſti captiuitatem iacob: remiſiſti iniq̄tatē plebis tue. ℣. Operuiſti oīa pctā eoꝛū mitigaſti oēm irā tuam. ℣. Oſtende nobis dn̄e mīam tuam: ⁊ ſalutare tuū da nobis Se.

Deuotiōis noſtre tibi dn̄e q̄s hoſtia iugiter imoletur: que et ſacri pagat iſtituta miſterij: ⁊ ſalutare tuum nobis mirabilit̄ operetur. P. p̄fa. quotid̄. Cō. Dicite puſillanimes ꝯfoꝛtamī ⁊ nolite timē ecce de⁹ nr̄ vēiet ⁊ ſaluabit nos. P⁹c.

Imploꝛamus domine clemētiam tuā: vt hec diuina ſubſidia a vicijs expiatos/ad feſta ventura nos p̄parent. P. ¶ Feria. iiij. quattuoꝛ tempoꝛum. Officium.

Roꝛate celi de ſuper et nubes pluant iuſtum: aperiatur terra et germinet ſaluatoꝛē. ℣. Et iuſticia oꝛiatur ſimul: ego dominus creaui eū. Sequatur. orō ſine. Dn̄s vobiſcū ſed tātum cum. Oꝛemus. Oratio.

Preſta q̄s omnipotens deus/ vt redēptionis noſtre ventura ſolennitas/et p̄ſentis nobis vite ſubſidia cōferat: et eterne beatitudinis pꝛemia largiatur. Per do. ¶ Lectio yſaie pꝛophete. ij. capitu.

In diebus illis: Dixit yſaias pꝛopheta. Erit in nouiſſimis diebus pꝛeparatus mons domus domini in vertice montium: et eleuabitur ſuper colles. Et fluent ad eum omnes gentes: et ibunt populi multi et dicent. Venite aſcendamus ad mōtem domini / et ad domum dei iacob: et docebit nos vias ſuas/ et ambulabimus in ſemitis eius. Quia de ſyon exibit lex: et verbum domini de hieruſalem. Et iudicabit gentes: et arguet populos multos. Et cōflabunt gladios ſuos in vomeres: et lanceas ſuas in falces. Non leuabit gens cōtra gentem gladium: nec exercebūtur vltra ad pꝛelium. Domus iacob venite: ⁊ ābulemus: in lumine domini dei noſtri. Gr. Tollite poꝛtas pꝛincipes veſtras ⁊ eleuamini poꝛte eternales ⁊ introibit rex gloꝛie. ℣. Quis aſcendet in montem dn̄i / aut quis ſtabit in loco ſancto eius innocens manibus ⁊ mūdo coꝛde. Hic non repetatur grad̄. ſed ſtatī ſequatur. Dominus vobiſcum. Oꝛemus. Oratio.

Feſtina q̄s domine ne tardaueris: et auxilium nobis ſuperne virtutis impende: vt aduentus tui ꝯſolationib⁹ ſubleuentur: qui in tua pietate cōfidūt. Qui viuis. Hic dicuntur memoꝛie conſuete. Lectio yſaie pꝛophete. vij. capi.

In diebus illis: Locutus eſt dn̄s ad achaz dicens. Pete tibi ſignū a dño deo tuo in pꝛofundū inferni: ſiue i excelſū ſupꝛa. Et dixit achaz. Non petam: et non tentabo dñm. Et dixit. Audite ergo dom⁹ dauid. Nunquid parū vobis eſt moleſtos eſſe hoībus: q2 moleſti eſtis et deo meo? Pꝛopter hoc dabit dñs ipſe vobis ſignum. Ecce virgo concipiet ꝛ pariet filium et vocabitur nomen eius emmanuel. Butyꝛum et mel comedet: vt ſciat repꝛobare malū: et eligere bonū. Gr. Pꝛope eſt dominus oībus inuocantib⁹ eū: omnibus qui inuocant eū in veritate. V. Laudē dñi loquet os meū: ꝛ bñdicat oīs caro nomen ſanctū ei⁹. Repetatur graduale. Scdm lucā.i.c.

In illo tēpoꝛe. Miſſus eſt āgelus gabꝛiel a deo in ciuitatē galilee cui nomen nazareth/ad virginem deſponſatam viro cui nomē erat ioſeph de domo dauid: ꝛ nomē virginis maria. Et ingreſſus angel⁹ ad eam: dixit. Aue gratia plena dominus tecū: bñdicta tu in mulieribus. Que cū audiſſet/ turbata eſt i ſermone eius: et cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: inueniſti enī gratiam apud deum. Ecce concipies in vtero et paries filiū: et vocabis nomen eius ieſum. Hic erit magnus: et filius altiſſimi vocabitur Et dabit illi dñs deus ſedem dauid patris eius: et regnabit in domo iacob in eternum: ꝛ regni eius non erit finis. Dixit autē maria ad angelū. Quomodo fiet iſtud. quoniam virum non cognoſco? Et reſpondens angelus: dixit ei. Spiritus ſanctus ſuperueniet in te: ꝛ virtus altiſſimi obūbꝛabit tibi. Ideoq; ꝛ quod naſcetur ex te ſanctum: vocabitur filius dei. Et ecce helizabeth cognata tua: et ipſa concepit filium in ſenectute ſua. Et hic mēſis eſt ſextus illi que vocatur ſterilis: quia non erit impoſſibile apud deū omne verbum. Dixit autē maria. Ecce ancilla dñi. Fiat michi: ſecundū verbū tuū. Offꝫ. Aue maria gratia plena dñs tecū: benedicta tu in mulieribus: et bñdictus fructus ventris tui. V. Ideoq; ꝛ quod naſcetur ex te ſanctū: vocabitur filius dei. Et dr̄ cū ſuo vſu. Secreta

Salutari ieiunio competentes dñe hoſtias immolamus: pꝛeſta/vt ad natiuitatem panis eterni his officijs pꝛeparemur. Per eū dem. Pꝛefatio quotidiana. Cōio. Ecce virgo concipiet et pariet filium: et vocabitur nomen eius emmanuel. Poſtcommunio.

Salutaris tui dñe munere ſaciati ſupplices depꝛecamur: vt cui⁹ letamur guſtu/renouemur effectu. Per dñm. ¶ Feria.vi. quatuoꝛ temporum. Officium.

Pꝛope eſto dñe: et oēs vie tue veritas. initio cognoui de teſtimonijs tuis: quia in eternum tu es. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Oratio.

Excita qs dñe potentiā tuā et veni: vt hi qui in tua pietate cōfidunt: ab omni citius aduerſitate liberentur. Qui viuis et regnas ¶ Lectio yſaie pꝛophete.xi. capite.

Hec dicit dñs deus. Egredietur virga de radice ieſſe: et flos de radice eius aſcendet. Et requieſcet ſuper eū ſpiritus domini: ſpiritus ſapientie et intellect⁹/ſpiritus ꝯſilij et foꝛtitudinis/ſpūs ſcientie et pietatis: et replebit eū ſpiritus timoꝛis dñi. Non ſecundum viſionem oculoꝛum iudicabit: neq; ſcdm auditū auriū arguet. Sed iudicabit in iuſtitia pauperes: ꝛ arguet in equitate pꝛo manſuetis terre.

Et percutiet terrã virga oꝛis ſui: ⁊ ſpiritu labioꝝ ſuoꝝ interficiet impium. Et erit iuſticia cingulũ lumboꝝ eius: et fides cinctoꝛiũ renum eius. Gr. Oſtende nobis dñe miaꝫ tuam: ⁊ ſalutare tuũ da nobis. V℈ Bñdixiſti dñe terrã tuã: auertiſti captiuitatem iacob Repetatur graduale. Scdm lucam pꝛio capitulo.

In illo tẽpoꝛe. Exurgens maria abijt in montana cũ feſtinatione in ciuitatem iuda: et intrauit in domũ zacharie / et ſalutauit helizabet. Et factũ eſt vt audiuit ſalutationẽ marie helizabeth: exultauit infans in vtero eius. Et repleta eſt ſpiritu ſancto helizabeth: et exclamauit voce magna / et dixit. Bñdicta tu inter mulieres: ⁊ bñdictus fructus vẽtris tui. Et vnde hoc michi: vt vẽiat mat̃ dñi mei ad me? Ecce enim vt facta eſt vox ſalutationis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et beata que credidiſti: qm̃ ꝑficiẽtur ea que dicta ſunt tibi a dño. Et ait maria. Magnificat / aĩa mea dñz: et exultauit ſpũs meus: in deo ſalutari meo. Offr. Deus tu cõuerſus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabit̃ in te / oſtende nobis dñe miam tuã: ⁊ ſalutare tuũ da nobis. V. Benedixiſti dñe terrã tuã: auertiſti captiuitatẽ iacob / remiſiſti iniquitatem plebis tue. V℈. Miſericoꝛdia ⁊ veritas obuiauerunt ſibi / veritas de terra oꝛta eſt / ⁊ iuſtitia de celo ꝓſpexit. Se.

Sacrificijs queſumus domine ſalutaribus his diebus aptemur pꝛopenſius: quibus illud eſt myſterium celebꝛandum cui ſeruit omnis executio mandatoꝛum. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum filium tuum qui tecum viuit et regnat in vnitate ⁊c. Pꝛefatio quotidiana. Cõio. Ecce dominus veniet et oẽs ſancti eius cũ eo: et erit ĩ die illa lux magna. Poſtcõio.

Perfice q̃s dñe miam tuam populo ſupplicanti: quẽ tuorũ refectũ largitate donoꝝ ⁊ inſtãtius gratiã poſtulare maioꝛẽ / et fiducialius ſꝑare ꝯcedas. Per dñm.

¶ Sab. iiij. tẽpoꝝ ad miſſã officiũ.

Veni et oſtende nobis faciẽ tuã dñe qui ſedes ſuꝑ cherubin et ſalui erimus. Ps. Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouẽ ioſeph. Oẽs oꝛationes ſine Dñs vobiſcũ dicũtur preter vltimam que eſt ante epiſtolam: ſed tantum cum Oꝛemus. Et omnes oꝛationes cum ſuis titulis legantur. Oꝛemus.

Deus qui conſpicis quia ex noſtra prauitate affligimur / cõcede propicius: vt ex tua viſitatione cõſolemur. Qui viuis ⁊ regnas cũ deo ⁊c. Lec. yſaie ꝓphete. xix.

In diebus illis. Clamabũt ad dñm a facie tribulãtis: ⁊ mittet eis ſaluatoꝛem et ꝓpugnatoꝛẽ qui liberet eos. Et cognoſcetur dominus ab egypto: ⁊ cognoſcẽt egyptij dñm in die illa: ⁊ colent eum in hoſtijs ⁊ muneribus / et vota vouebũt dño et ſoluent. Et ꝑcutiet dñs egyptum plaga: ⁊ ſanabit eam. Et reuertentur egyptij ad dominũ et placabitur eis: et ſanabit eos: dominus deus noſter. Graduale. A ſummo celo egreſſio eius: et occurſus eius vſq; ad ſummum eius. V. Celi enarrant gloꝛiã dei: ⁊ opa manuũ eius annunciat firmamentũ. Non repetatur graduale: ſed dicatur ſtatim Oꝛemus. Or.

Concede q̃s oĩpotẽs deus / vt qui ſub peccati iugo ex vetuſta ſeruitute depꝛimimur: expectata vnigeniti filij tui noua natiuitate liberemur. Qui tecum viuit.

Lectio yſaie prophete. xxxv. capi.

HEc dicit dominus. Letabitur deſerta et inuia: et exultabit ſolitudo / et floꝛebit quaſi lilium. Germinans germinabit: ⁊ exultabit letabunda et laudans. Gloꝛia libani data eſt ei: decoꝛ carmeli ⁊ ſaron. Ipſi videbunt gloꝛiam domini: et decoꝛem dei noſtri. Confoꝛtate manus diſſolutas: et genua debilia roboꝛate. Dicite puſillanimes confoꝛtamini: et nolite timere. Ecce deus noſter vltionem adducet retributionis: deus ipſe veniet et ſaluabit nos. Tunc aperientur oculi cecoꝝ ⁊ aures ſurdoꝛum patebunt. Tunc ſaliet ſicut ceruus claudus: et apta erit lingua mutoꝝ. Quia ſciſſe ſūt in deſerto aq̄: ⁊ toꝛrentes in ſolitudine. Et que erat arida in ſtagnum: et ſitiēs ī fontes aquarū. Ait dn̄s: oīps. Gr. In ſole poſuit tabernaculum ſuū: et ipſe tāq̄ ſpōſus pꝛocedens de thalamo ſuo. V. A ſūmo celo egreſſio eius: et occurſus eius vſq̄ ad ſummū eius. Or.

INdignos nos q̄s dn̄e famulos tuos quos actionis ꝓpꝛie culpa contriſtat: vnigeniti filij tui aduentu letifica. Qui tecum viuit.

Lectio yſaie prophete. xl. capitulo.

HEc dicit dn̄s: Super montē excelſum aſcende tu qui euāgelizas ſyon: exalta in foꝛtitudine vocem tuā qui euāgelizas hieruſalē. Exalta noli timere: dic ciuitatibus iude. Ecce deus veſter. Ecce dn̄s deus in foꝛtitudine veniet: et bꝛachiū eius dominabitur. Ecce merces eiꝰ cum eo: et opus illius coꝛā illo. Sicut paſtoꝛ gregē ſuū paſcet in bꝛachio ſuo cōgregabit agnos: et in ſinu ſuo leuabit eos dn̄s deꝰ nr̄. Gr. Dn̄e deus virtutū conuerte nos: ⁊ oſtende faciē tuā et ſalui erimꝰ. V. Excita dn̄e potētiā tuā ⁊ veni vt ſaluos facias nos. Seq̄tur. Oꝛemꝰ. Oꝛ.

PReſta q̄s oīps deꝰ: vt filij tui ventura ſolennitas: et pꝛeſentis nobis vite remedia conferat: et pꝛemia eterna cōcedat. Per eūdē.

Lectio yſaie prophete. xlv. capitu.

HEc dicit dn̄s: Chꝛiſto meo cyro cuius appꝛehendi dexteram vt ſubijciā ante faciē eiꝰ gentes: et doꝛſa regum vertā. Et aperiā coꝛā eo ianuas: ⁊ poꝛte non claudentur. Ego ante te ibo: ⁊ gloꝛioſos terre humiliabo. Poꝛtas ereas conterā et vectes ferreos ꝯfringā. Et dabo tibi theſauros abſcōditos ⁊ archana ſecretoꝝ: vt ſcias q2 ego dn̄s q̄ voco nomē tuū deꝰ iſrl̄. Pꝛopt̄ ſeruū meū iacob: et iſrael electū meū. Et vocaui te noīe tuo aſſimilaui te et nō cognouiſti me. Ego dn̄s / ⁊ nō eſt āpliꝰ: extra me nō eſt deus. Accinxi te ⁊ nō cognouiſti me: vt ſciāt hi qui ab oꝛtu ſolis ⁊ q̄ ab occidēte q̄m abſq̄ me nō eſt deus. Ego dn̄s: ⁊ nō eſt alter. Foꝛmās lucē / ⁊ creās tenebꝛas: faciens pacem / ⁊ creās malū. Ego dn̄s: faciens oīa hec. Roꝛate celi deſuper: ⁊ nubes pluāt iuſtum. Aperiatur terra: ⁊ germinet ſaluatoꝛem / et iuſticia oꝛiat̄ ſimul. Ego dn̄s: creaui eum. Gr. Excita dn̄e potentiam tuam ⁊ veni: vt ſaluos facias nos. Vꝰ Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouem ioſeph: qui ſedes ſup̄ cherubī / appare coꝛā effraim bēiamin ⁊ manaſſe. Sequatur. Oꝛemus. Oꝛatio.

PReces populi tui queſumus domine clementer exaudi vt qui iuſte pꝛo peccatis noſtris affligimur: pietatis tue viſitatione cōſolemur. Qui viuis et regnas.

Lectio danielis prophete. iij. capi.

ANgelus domini deſcendit cū azaria et ſocijs eius in foꝛnacem: et excuſſit flāmā ignis de foꝛnace / et fecit medium foꝛnacis q̄ſi vētum roꝛis flātē. Flāma autē diffuſa eſt ſuper foꝛnacē cubitis q̄draginta nouem: ⁊ ſcēdit quos reppit iuxta foꝛnacē de caldeis miniſtros regis qui eam incendebāt. Illos aūt omnino non tetigit ignis neq̄ cōtriſtauit: nec q̄c̄q̄ moleſtie ītulit Tunc hi tres quaſi ex vno oꝛe laudabant ⁊ gloꝛificabāt: et benedicebant deū in foꝛnace dicētes. Duo clerici de ſecunda foꝛma / in ſuppelliciis ad gradū choꝛi cātēt tractū.

Benedictꝰ es domine deꝰ patrū noſtroꝝ. ℣. Et laudabilis et gloꝛioſus in ſc̄la. Choꝛꝰ inde repetat. Clerici. ℣. Et bn̄dictū nomē gloꝛie tue q̄d eſt ſc̄m. Choꝛꝰ dicat Et laudabile et gloꝛioſū in ſecula. Clerici ℣. Bn̄dictus es ī tēplo ſancto gloꝛie tue. Choꝛꝰ. Et laudabilis ⁊ gloꝛioſus in ſecula. Clerici ℣. Benedictus es ſuper thronū ſc̄m regni tui. Choꝛus. Et laudabilis. Clerici ℣ Benedictus es ſuper ſceptrum diuinitatis tue. Choꝛꝰ. Et laudabilis. Clerici ℣. Benedictus es qui ſedes ſuper cherubin intuēs abyſſos. Choꝛꝰ. Et laudabil. Cle. ℣. Bn̄dictus es qui ābulas ſup pēnas ventoꝝ. Choꝛꝰ. Et lau. Cle. ℣. Benedicāt te oēs angeli ⁊ ſācti tui Choꝛꝰ. Et laudēt te et gloꝛificent ī ſecula. Cle. ℣. Bn̄dicāt te celi terre mare ⁊ oīa que in eis ſunt. Cho. Et laudent te. Cle. ℣. Gloꝛia p̄ri ⁊ filio et ſpiritui ſc̄to. Cho. Et laus et honoꝛ poteſtas et īperiū. Cle. ℣. Sicut erat in p̄ncipio ⁊ nūc ⁊ ſēper et ī ſecula ſcloꝝ amē. Cho. Et laus et honoꝛ. Deinde clerici reincipiāt p̄mū v̄ſū tractus et percantetur a choꝛo. Et poſtea dicat ſacerdos. Dominus vobiſcum. et Oꝛemus. Oꝛ.

Deus qui tribus pueris mitigaſti flammas ignium concede ꝓpicius: vt nos famulos tuos non exurat flamma viciōꝝ. Per d.

¶ Hic dicunt meōrie ꝯſuete. Epyſtola. Ad theſſalonicenſes. ij. ij. ca.

Fratres: Rogamus vos per aduētū dn̄i noſtri ieſu xp̄i et noſtre cōgregationis in ipſum: vt nō cito moueamini a veſtro ſenſu / neq̄ terreamini / neq̄ per ſpiritum neq̄ ꝑ ſermonē neq̄ ꝑ epyſtolā tāq̄ per nos miſſā / quaſi inſtet dies dn̄i. Ne quis vos ſeducat vllo modo. Qm̄ niſi venerit diſceſſio p̄mū et reuelatus fuerit homo peccati filius perditionis / qui aduerſatur et extollitur ſupꝛa omne quod dicitur deus / aut q̄d colitur / ita vt in templo dei ſedeat oſtendens ſe tanq̄ ſit deus. Nō retinetis quoniam cū adhuc eſſem apud vos: hec dicebam vobis. Et nunc quid detineat ſcitis: vt reueletur in ſuo tempore. Nam miſterium iā operatur iniquitatis: tātum vt qui tenet nunc teneat / donec de medio fiat. Et tūc reuelabitur ille iniquus quem dominus ieſus interficiet ſpiritu oꝛis ſui: et deſtruet illuſtratione aduentus ſui. Duo clerici de ſecunda foꝛma in cappis nigris ad gradū chori ſimul dicāt totū ⁊ itegrū iſtū tr.

Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouē ioſeph. ℣. Qui ſedes ſup cherubin appare coꝛam effraim beniamin et manaſſe. ℣ſꝰ. Excita domine potentiam tuam ⁊ veni vt ſaluos facias nos. ¶ Secundum lucam. iij. capitulo.

Anno quintodecimo imperij tyberij ceſaris / p̄curante pōcio pylato iudeam / tetrarcha autem galilee herode. philippo autem fratre eius tetrarcha yturie. et trachonitidis regionis. et lyſanie abiline tetrarcha / ſub p̄ncipibus ſacerdotum anna ⁊ caypha:

factū eſt verbū dñi ſuper iohannē zacharie filiū in deſerto. Et venit in omnē regionē iordanis predicās baptiſmum penitētie in remiſſionē peccatoꝝ (ſicut ſcriptū eſt in libro ſermonū yſaie prophete) Vox clamantis ī deſerto: parate viā dñi / rectas facite ſemitas eius. Omnis vallis implebitur: ꝛ omnis mons ꝛ collis humiliabitur. Et erūt praua in directa: ꝛ aſpera ī vias planas. Et videbit oīs caro: ſalutare dei. Offer. Exulta ſatis filia ſyon / pdica filia hieruſalē: ecce rex tuus venit tibi ſanct⁹ et ſaluator. ℣. Loquetur pacē gentibus: ꝛ poteſtas ei⁹ a mari vſq; ad mare: et a flumine vſq; ad terminos orbis terre. Secreta.

Super has hoſtias fideliū domine queſumus ꝓpicio vultu reſpice: ꝛ q: noſtris meritis non valem⁹ / his potius munerib⁹ tuo occurſui cōmēdemur. Qui viuis ꝛ re. Prefatio q̄tidi. Cōio. Exultauit vt gygas ad currendā viā a ſūmo celo egreſſio eius: et occurſus eius vſq; ad ſummum eius. Poſtcōio.

Queſumus dñe deus noſter vt ſacroſctā myſteria que pro reparationis noſtre munimine contuliſti: et preſens nobis remedium eſſe facias ꝛ futurū. Per dñm. ¶ In quacunq; feria dies natiuitatis dñi contigerit: ſemper ieiunia quatuor temporum in tercia ebdo. aduentus dñi celebrentur.

¶ Dominica quarta aduentus domini. Ad miſſam. Officium.

Memento noſtri dñe in beneplacito ppli tui: viſita nos ī ſalutari tuo ad videndū in bonitate electoꝝ tuoꝝ: in leticia gentis tue / vt lauderis cum hereditate tua. ps. Peccauimus cum patribus noſtris / iniuſte egimus / iniquitatem fecimus. Oratio.

Excita queſum⁹ dñe potentiā tuā ꝛ veni: ꝛ magna nobis virtute ſuccurre: vt per auxiliū gratie tue qđ nr̄a pctā prepediūt: indulgentia tue ꝓpiciationis acceleret. Qui viuis ꝛ re. ¶ Ad philippēſes .iiij. c.

Fratres: Gaudete in dño ſemper iterū dico gaudete. Modeſtia veſtra: nota ſit oībus hoībus. Dñs enī ꝓpe eſt. Nichil ſolliciti ſitis: ſed in oī orone ꝛ obſecratiōe cū gratiaꝝ actiōe petitiões veſtre innoteſcāt apud deū. Et pax dei que exuperat omnē ſenſū: cuſtodiat corda veſtra / ꝛ intelligētias veſtras. In chriſto ieſu: dño noſtro. Graduale.

Prope eſt dñs inuocantibus eum: omnibus qui inuocant eum in veritate. ℣ſ. Laudem dñi loquetur os meum: ꝛ benedicat omnis caro nomen ſanctum eius. Alleluya. ℣. Veni domine et noli tardare: relaxa facinora plebis tue. Sequentia.

Iubilemus oēs vna. Deo noſtro qui creauit omnia. Per quē cuncta cōdita ſunt ſecula. Celorum plurima: luce choruſca ꝛ diuerſa ſunt ſydera. Sol mundi ſcema noctium decus luna ceteraq; ſplēdentia. Mare / ſolum / alta / plana ac ꝓfunda flumina. Aeris ampla ſpacia que diſcurrunt aues / venti atq; pluuia. Hec ſimul cuncta tibi deo ſoli patri militant. Nunc et in euum ſine fine per ſecla laus eorū tua gloria. Qui pro ſalute noſtra prolem vnicā. Pati in terrā miſiſti ſine culpa: ſed ob noſtra delicta. Te trinitas precamur: vt corpora nr̄a et corda regas et protegas: et dones peccatorum veniam.

¶ Secundum iohannē. j. capitulo.

In illo tēpore: Miſerūt iudei ab hieroſolymis ſacerdotes et leuitas ad iohannem: vt interro garēt eum. Tu quis es? Et confessus est: et non negauit. Et cōfessus est: qꝫ non sum ego xp̄s. Et interrogauerunt eum quid ergo? Helyas es tu? Et dixit. Nō sum. Propheta es tu? Et respondit. Non. Dixerūt ergo ei. Quis es vt responsum demus his qui miserūt nos? Quid dicis de teipso? Ait. Ego vox clamātis in deserto: dirigite viā dñi/ sicut dicit ysaias propheta. Et qui missi fuerāt: erant ex phariseis. Et interrogauerūt eū: ⁊ dixerūt ei. Quid ergo baptizas si tu nō es xp̄s/ neq̄ helias neq̄ propheta? Respondit eis iohānes: dicēs. Ego baptizo in aq̄: medius aūt vestrū stetit quē vos nescitis. Ipse est qui post me ventur⁹ est: qui ante me fact⁹ est/ cui⁹ ego nō sum dign⁹ vt soluā ei⁹ corrigiā calciamēti. Hec in bethania facta sūt trans iordanē: vbi erat iohānes baptizans. Offer. Cōfortamini ⁊ iā nolite timere: ecce eni deus noster retribuet iudiciū/ ipse veniet et saluos nos faciet. V. Tūc aperientur oculi cecorꝫ: ⁊ aures surdorꝫ audiēt/ tūc ascendet claudus quasi ceruus et clara erit lingua mutorꝫ. Secr.

Sacrificijs presentibus quesumus dñe placatus intēde: quibus ad filij tui natiuitatē suscipiēdā purificemur. Per eundē. Prefa. quotidi. Cōio. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiū/ ⁊ vocabitur nomē eius emmanuel. Postcommunio.

Populū tuū q̄s dñe donorum tuorꝫ largitate prosequere: vt a malis omnibus sacramentorum tuorū virtute protectus: ad ineffabile mysteriū celebrādū/ ⁊ mēte preparetur et corpore. Per dñm nostrū iesū christū filiū tuū. ❡ Feria iiij. Lectio iohelis prophete. ij.

Hec dicit dñs deus. Exultate filie syon: et letamini in dño deo vestro q̄ dedit vobis doctorem iustitie: et descendere faciet ad vos imbrem matutinum et serotinum/ sicut in principio. Et implebuntur aree frumento: ⁊ redundabunt torcularia vino ⁊ oleo. Et scietis quia ego dñs deus vester habitans in syon in monte sācto meo: ⁊ in hyerusalem sctā/ ⁊ alieni nō trāsibūt per eā amplius. Et erit in die illa: stillabunt montes dulcedinem ⁊ colles fluēt lacte/ ⁊ per omnes riuos iuda ibūt aque/ ⁊ fons de domo dñi egredietur/ et irrigabit torrentē spinarꝫ. Egyptus in desolationē erit ⁊ ydumea in desertū perditiōis: pro eo q̄ inique egerūt in filios iude/ ⁊ effuderūt sanguinē innocentē in terra sua. Et iudea in eternū habitabit: et hyerusalem in gñatione et gñationem. Et mundabo sanguinē eorū quē non mūdauerā: ⁊ dñs cōmorabitur in syon a seculo: et vsq̄ ī seculum. ❡ Secundum lucam. vij.

In illo tēpore: Exijt sermo in vniuersam iudeā de iesu: ⁊ omnem circa regionē. Et nūciauerūt iohāni discipuli eius: de omnibus his. Et conuocauit duos de discipulis suis iohannes: ⁊ misit ad iesum dicēs. Tu es qui ventur⁹ es: an aliū expectamus? Cū autē venissent ad ad eum viri: dixerunt. Iohānes baptista: misit nos ad te dicēs. Tu es qui venturus es: an alium expectamus? In ipsa autem hora: curauit multos a languoribus suis et plagis/ et spiritib⁹ malis/ et cecis multis donauit visum. Et respondens dixit illis. Euntes/ renūciate iohāni: que vidistis et audistis. Quia ceci vident: claudi ambulāt/ leprosi mundantur: Surdi audiunt: mortui resurgunt/ pauperes euangelizantur. Et beatus est qui non fuerit scandalizatus in me. Et cum diſceſſiſſent nuncij iohannis: cepit dicere de iohāne ad turbas. Quid exiſtis ī deſertum videre? Arundinem vento agitatā? Sed quid exiſtis videre? Hominē mollibus veſtimentis indutū? Ecce qui ī veſte pꝛecioſa ſunt/ ⁊ in delicijs: in domibus regū ſunt. Sed quid exiſtis videre? Pꝛophetā? Utiq; dico vobis: ⁊ pluſq; ꝓphetā. Hic eſt de quo ſcriptum eſt. Ecce mitto angelū meū ante faciē tuā: qui pꝛeparabit viā tuā ante te. Dico enim vobis: maioꝛ inter natos mulierum pꝛopheta iohāne baptiſta nemo eſt. Qui autē minoꝛ ꝫ in regno celoꝛum: maioꝛ ꝫ illo. ¶ Fer. vi. lec. zac. ꝓphē. ij.

HEc dicit dñs. Lauda ⁊ letare filia ſion: quia ecce ego venio et habitabo in medio tui/ ait dñs. Et applicabuntur gētes multe ad dñm in die illa: ⁊ erunt michi in populum/ ⁊ ego illis in deum. Et habitabo in medio tui: et ſcies qꝛ dñs exercituū miſit me ad te. Et poſſidebit dñs iudā partē ſuā in terra ſāctificata: ⁊ eliget adhuc hyeruſalē. Sileat oīs caro a facie dñi: qꝛ conſurrexit de hītaculo ſctō ſuo. Dicit dñs: oīpotēs. Scḿ marcum. viij.

IN illo tēpoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Uidete ⁊ cauete a fermēto phariſeoꝛum: ⁊ fermēto herodis. Et cogitabāt ad alterutꝝ dicentes: qꝛ panes non habemus. Quo agnito: ait illis ieſus. Quid cogitatis: quia panes nō habetis? Nondū cognoſcitis: nec intelligitis. Adhuc cecatum habetis coꝛ veſtrum. Oculos hñtes: non videtis: ⁊ aures hñtes: non auditis. Nec recoꝛdamini quando quinq; panes fregi in quinq; milia: ⁊ quot cophinos fragmentoꝛum plenos ſuſtuliſtis? Dicūt ei duodecim. Quādo ⁊ ſeptē panes in quattuoꝛ milia hominū: quot ſpoꝛtas fragmētoꝛū tuliſtis? Et dicūt ei. Septē. Et dicebat eis. Quomodo nondū intelligitis? Et veniūt bethſaida ⁊ adducūt ei cecū. Et rogauerūt illū: vt illū tāgeret. Et appꝛehēſa manu ceci: eduxit eū extra vicū. Et expuens ī oculos ei⁹: ⁊ īpoſitis manib⁹ ſuis īterrogauit eū ſi qd videret. Et aſpiciens: ait. Uideo hoīes velut arboꝛes ābulātes. Deīde iterꝝ īpoſuit man⁹ ſup oculos ei⁹: ⁊ cepit videre. Et reſtitut⁹ eſt ita vt clare videret oīa: ⁊ miſit illū in domū ſuā dicēs. Uade ī domū tuā: ⁊ ſi ī vicū introieris: nemī dixeris. ¶ In vigi. nat. dñi. officiū.

HOdie ſcietis qꝛ veniet dñs et ſaluabit vos: ⁊ mane videbitis gl̄iam ei⁹. Ps. Dñi eſt terra ⁊ plenitudo ei⁹: oꝛbis terrarū ⁊ vniuerſi q̄ hītant ī eo. ¶ Si hec vigilia ī do. eue. dr cātus ſup Kyꝛie/ Sanct⁹ ⁊ Agn⁹ ſicut ī fe. ſimp. ix. l. ſin autē/ dr cātus fer. Oꝛ.

DEus qui nos redemptionis noſtre annua expectatione letificas: pſta vt vnigenitum tuū quē redemptoꝛē leti ſuſcipim⁹: venientē quoq; iudicem ſecuri videamus dñm nr̄m ieſum xp̄m filium tuū. Qui tecū. ¶ Nulla fit mēo. Unus puer accolitus legat hāc le. alba īdutus ad gradum choꝛi: tñ ſi do. fuerit: legatur ī pulpito ⁊ ſemꝑ cū ſuo titulo. Lectio yſaie ꝓphē. lxij.

HEc dicit dñs deus. Pꝛopꝫ ſyon non tacebo: ⁊ pꝛopter hieruſalē nō quieſcā: donec egrediatur vt ſplendoꝛ iuſtus eius/ ⁊ ſaluatoꝛ eius vt lāpas accendatur. Et videbunt gētes iuſtū tuum: ⁊ cuncti reges inclytū tuū. Et vocabit tibi nomē nouū: quod os dñi nominauit. Et eris coꝛona gloꝛie in manu dñi: et dyadema regni in manu dei tui. Non vocaberis vltra derelicta: et terra tua non vocabitur amplius deſolata. Sed vocaberis voluntas mea in ea: et terra tua inhabitabitur: quia complacuit domino in te.

¶ Deinde abſq; interuallo legatur Epyſtola ad romanos .i. capitulo.

FRatres: Paulus ſeruus ieſu xp̄i vocatus apoſtol⁹/ſegregatus in euãgeliũ dei: quod ante p̄miſerat per prophetas ſuos in ſcripturis ſanctis de filio ſuo qui fact⁹ eſt ei ex ſemine dauid ſecundũ carnem. Qui p̄deſtinatus eſt fili⁹ dei in virtute ſcd̄m ſpiritũ ſãctificationis ex reſurrectiõe mortuoꝝ ieſu xp̄i dñi nr̄i: per quẽ accepim⁹ grãm ⁊ apoſtolatũ ad obediẽdũ fidei in oĩb⁹ gẽtib⁹ p̄ noĩe ei⁹. In q̄bus eſtis et vos vocati: ieſu xp̄i dñi nr̄i. Gr. Hodie ſcietis q2 veniet dñs ⁊ ſaluabit nos: ⁊ mane videbitis gl̄iam ei⁹. ℣. Qui regis iſrael itẽde: q̄ deducis velut ouẽ ouẽ ioſeph/q̄ ſedes ſup cherubi appare corã effrai/beniami et manaſſe. Si hec vigil. i do. eue. miſ. de do. i cap̄lo dr: ⁊ tūc fiat mẽo. de ſãcta maria ⁊ de oĩb⁹ ſcĩs tm̄. Miſ. vo de vigi. ad auteẽticũ altare ſine aliq̃ mẽo. cũ hoc Alla. ℣. Craſtina die delebit iniq̃tas terre ⁊ regn̄bit ſup nos ſaluatoꝛ mũdi. Seq̃. Jubilem⁹. vt s. fo. viij. Si vo do. nõ fue. tūc Alla. ⁊ ſeq̃. p̄termittant. Scd̄m math. i. c.

IN illo tẽpoꝛe. Cũ eſſet deſpõſata mater ieſu maria ioſeph anteq̃ cõuenirẽt: iuẽta eſt in vtero habẽs de ſpũſctõ. Joſeph autẽ vir eius cũ eſſet iuſt⁹ ⁊ nollet eã traducere: voluit occulte dimittere eam. Hec autẽ eo cogitãte: ecce angelus dñi in ſomnis apparuit ei dicens. Joſeph fili dauid: noli timere accipere mariã coniugẽ tuã. Quod eñ in ea natũ eſt: de ſpũſctõ eſt. pariet autẽ filiũ ⁊ vocabis nomen eius ieſum. Ipſe eñ ſaluũ faciet populũ ſuum a peccatis eoꝝ. Off. Tollite portas p̄ncipes veſtras: ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ itroibit rex glĩe. ℣. Dñi ẽ terra et plenitudo ei⁹ orbis terrarũ: ⁊ vniuerſi q̄ hitãt in eo. Iſte ℣. ſi do. fue. eo ãno p̄termittat. Sec.

DA nobis q̄s oĩps de⁹ vt ſicut adoꝛãda filij tui natalicia p̄ucim⁹: ſic ei⁹ munera capiam⁹ ſẽpitna gaudẽtes p̄ eundẽ. Pꝛefa. q̄tidi. Cõ. Reuelabit glĩa dñi ⁊ videbit oĩs caro ſalutare dei nr̄i. Poſtcõ.

DA nobis q̄s dñe vnigeniti filij tui recenſita natiuitate reſpirare: cuius celeſti myſterio paſcimur et potamur. Per eũdem.

¶ In nocte nati. dñi poſt. ix. l. cãtetur hoc euãg. i pulpito a dyacono.

¶ Initiũ ſcti euãg. ſcd̄m matheum

LIber generatiõis ieſu xp̄i filij dauid: filij abraham. Abraham genuit yſaac. Iſaac autem: genuit iacob. Jacob autem: genuit iudam ⁊ fratres eius. Judas autem: genuit phares ⁊ zaram de thamar. Phares autem: genuit eſrom. Eſrom autem: genuit aram. Aram autẽ genuit amiadab. Amiadab aũt: genuit naaſõ Naaſõ ãt: genuit ſalmon. Salmõ aũt: genuit booz de raab Booz ãt: genuit obeth ex ruth Obetht ãt: genuit ieſſe. Jeſſe ãt: genuit dauid regẽ Dauid ãt rex: genuit ſalomonẽ ex ea q̄ fuit vrie. Salomõ ãt: geñ. roboã. Roboã aũt: genuit abiã. Abias ãt: genuit aſa. Aſa aũt: genuit ioſaphat Joſaphat ãt: geñ. iorã. Jorã ãt: geñ oziã. Ozias aũt: geñ. ioathã. Joathã aũt: geñ. achaz. Achaz aũt: geñ. ezechiã. Ezechias aũt: geñ. manaſſẽ. Manaſſes aũt: geñ. amõ. Amõ aũt: geñ. ioſiã. Joſias ãt: geñ. iechoniã et fratres eius in tranſmigratiõe babylonis. Et poſt tranſmigrationem babylonis: iechonias genuit ſalathiel.

Salathiel autē ge. zorobabel. Zorobabel autē ge. abiud. Abiud autē ge. eliachim. Eliachim autē genuit azor. Azor autē genuit ſadoch. Sadoch autē ge. achim. Achim autē genuit eliud. Eliud autē ge. eleazar. Eleazar autē ge. mathā. Mathan autē ge. iacob. Iacob autē genuit ioſeph/ virum marie. De qua natꝰ eſt ieſus: qui vocatur xp̄s. Finito euangelio ſacerdos incipiat hymnū. Te deū. quo dicto rectores chori incipiant miſſā.

¶ In gallicantu. Officiū.

Dominus dixit ad me filius meus es tu/ ego hodie genui te. ps. Quare fremuerunt gentes: et populi meditati ſunt inania. Kyrie eleyſon. cum ſuis verſibus. Sequatur. Gloria in excelſis. more duplicis feſti. Sciendū eſt ꝙ ſemꝑ ad miſſā dicit. Gloria in ex. quotiēs ad matuti. dr. Te deū. ꝟ miſſa. Salus populi. vel miſſa de cruce/ vel miſſa dominicalis in aliquo feſto .iij. lectio. vel infra oct. ſine regimine chori cātāda fuerit. Niſi vero aliqua miſſa b. virgi. vł de feſ. iij. lectio. in cap̄. die do. dr: tūc etiā dicit cātus ſuper Kyrie el. Gloria in excelſis. qñ dr. Sanctus et Agnus ꝯ Ite miſſa eſt. ſicut in feſto. iij. lectio. Similiter fiat qñ dicit miſſa dominicalis ł cap̄. die dn̄ica: tūc etiam dicetur. Credo. Oratio.

Deus qui hanc ſacratiſſimam noctem veri luminis fecisti illuſtratione clareſcere: da q̄ſumus. vt cuius lucis myſteria in terra cognouimus: eius quoq; gaudiis in celo perfruamur. Qui tecū. Duo clerici de ij. forma in cappis ſericis in pulpito ſimul cantent lectionē.

Laudes deo dicam per ſecula. qui me plaſmauit ī manu dextera/ atq; redemit cruce purpurea. ſanguine nati. Hic cantetur alternatim. Lectio yſaie prophete. In qua xp̄i lucida vaticinatur natiuitas. Hec dicit dominus. Pater/ filius/ ſanctus ſpūs: in quo ſūt oīa condita ſuperna atq; ima. Populus gentium qui ambulabat in tenebris. Quē creaſti / quem fraude ſubdola hoſtis expulit paradiſo et captiuatum ſecum traxit ad tartara. Vidit lucem magnā. Aſſulſerūt eximmania nocte media paſtoribꝰ lumina. Habitantibus in regione vmbre mortis: lux. Sempiterna ꝯ redemptio vere noſtra. Orta eſt eis. O ſtupenda natiuitas. Paruulus enim natꝰ eſt nobis. Magnus hic erit ieſus filius. Et filius Patris ſummi. Datus eſt nobis. Ab arce ſumma predictū ſic erat. Et factus eſt principatus ſuꝑ humerum eiꝰ. Vt celos regat atq; arua. Et vocabitur nomen eiꝰ. Meſſias/ ſother/ emmanuel/ ſabaoth/ adonay. Admirabilis. Radix dauid. Conſiliarius. Dei patris. Deus. Qui creauit omnia. Fortis. Vt antri clauſtra perimens tetercima. Pater futuri ſeculi. Rex omnipotens et cuncta regens. Princeps pacis. Hic ꝑ in euum. Multiplicabitur eius imperium. In hieruſalem iudea ſiue ſamaria. Et pacis non erit finis. Per ſecula ſempiterna. Super ſolium dauid et ſuper regnum eius ſedebit. Et regni meta ſui non erit aliqua. Vt confirmet illud. In ſūdei pignore. Et corroboret in iudicio et iuſticia. Iudex cum venerit iudicare ſeculum. Amodo. Illi debetur gloria laus q; iubilatio. Et vſq; in ſempiternū. Hic cātent ſimul vſq; ad finem. Ab ortu ſolis vſq; occiduos ad fines mūdi orbis per climata laus creatori reſonet ꝯgrua. Amen dicant oīa. Vbi nō habentur cātus legat. Lectio yſaie prophete.

Hec dicit dñs deus. Populus gentiū qui ambulabat in tenebris: vidit lucē magnā. Habitātibus in regione vmbre mortis: lux orta eſt eis. Paruulus enim natus eſt nobis: et filius datus eſt nobis. Et factus eſt principatus ſuper humerum eius: et vocabitur nomen eius admirabilis/cōſiliarius deus fortis/pater futuri ſeculi / princeps pacis. Multiplicabitur eius imperiū: et pacis nō erit finis. Super ſoliū dauid et ſuper regnū eius ſedebit: vt cōfirmet illud et corroboret in iudicio ⁊ iuſticia. Amodo et vſq; in ſempiternum. Sine interuallo.

Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli. Ad tytum. ſecundo capitulo.

Charissime: Apparuit gratia dei ſaluatoris nr̄i oībus hominibus: erudiēs nos vt abnegātes impietatē et ſecularia deſideria/ ſobrie et iuſte et pie viuam⁹ in hoc ſeclo. Expectātes btām ſpē: et aduētū glie magni dei/et ſaluatoris nr̄i ieſu xp̄i. Qui dedit ſemetipſm p̄ nobis vt nos redimeret ab oī iniq̄tate: et mūdaret ſibi pplm acceptabilē/ ſectatorē bonor operū. Hec loquere: ⁊ exhortare. In xp̄o ieſu domino noſtro. Gr. Tecū principiū in die virtutis tue, in ſplēdoribꝰ ſanctorum: ex vtero āte luciferū genui te. V̄ſ. Dixit dñs domino meo ſede a dextris meis: donec ponā inimicos tuos ſcabellū pedū tuorū. Alla. V̄. Dñs dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. Sequentia.

Nato canūt oīa dn̄o pie agmina Syllabatī neumata perſtringendo organica. Hec dies ſacrata: in qua noua ſūt gaudia mūdo plene edita. Hac nocte precelſa intonuit ⁊ glīa in voce angelica. Fulſerūt ⁊ īmania nocte media paſtoribꝰ lumina. [illegible] fouēt ſua pecora ſubito diua percipiunt monita. Nat⁹ alma virgine q̄ extat āte ſecla. Eſt imenſa in celo glīa pax in terra. Hic ergo celi caterua altiſſime iubilat. Et tanto canore tremat alta poli machina. Sonet et per oīa hac in die gloria voce clara reddita. Humana concrepent cūcta: deum natū in terra. Confracta ſunt imperia hoſtis crudeliſſima. Pax in terra reddita: nunc letentur omnia nati per exordia. Solus qui tuetur omnia. Solus qui condidit oīa. Ipſe ſua pietate ſoluat oīa peccata noſtra.

Euangelium more duplicis feſti.

Secundum lucam. ij. capitulo.

In illo tp̄e: Exiit edictum a ceſare auguſto: vt deſcriberetur vniuerſ⁹ orbis. Hec deſcriptio prima: facta eſt a preſide ſyrie cirino. Et ibant oēs: vt profiterentur ſinguli in ſuā ciuitatē. Aſcendit autem et ioſeph a galilea [illegible]uitate nazareth ī iudeā ciuita[illegible] dauid que vocat̄ bethlehē: eo q̄ eēt de domo ⁊ familia dauid / vt p̄fiteretur cū maria deſponſata ſibi vxore p̄gnāte. Factū eſt autē cū eſſent ibi: impleti ſunt dies vt pareret. Et peperit filium ſuum: primogenitum. Et pānis eum inuoluit: ⁊ reclinauit eum in p̄ſepio/ q2 nō erat locus in diuerſorio. Et paſtores erant in regione eadem: vigilātes ⁊ cuſtodientes vigilias noctis/ ſupra gregē ſuum. Et ecce āgelus dñi ſtetit iuxta illos: et claritas dei circumfulſit illos/ et timuerūt timore magno. Et dixit illis angelus. Nolite timere. Ecce enim euangelizo vobis gaudiū magnum quod erit oī populo: q2 nat⁹ eſt vobis hodie ſaluator/ qui eſt xp̄s dñs ī ciuitate dauid. Et hoc vobis ſignum. Inuenietis infantem pānis inuolutum: ⁊ poſitū in preſepio. Et ſubito facta eſt cũ angelo multitudo militie celeſtis laudãtiũ deũ et dicentiũ. Głia in altiſſimis deo: ⁊ i terra pax hoībꝰ bone voluntatis. Crẽ. Offr̃. Letẽtur celi et exultet terra ante faciem domini quoniam venit. Secreta.

Accepta ſit tibi dñe q̃s hodierne feſtiuitatis oblatio: vt tua gr̃a largiẽte ꝑ hec ſacroſctã cõmercia in illiꝰ inueniamur forma: i quo tecũ eſt nr̃a ſubſtantia ieſꝰ xp̃s dñs noſter. Qui te. Pfa. Qz ꝑ incarnati. ¶ Hec pfatio dr̃ i natiuitate dñi ad oēs miſſas/⁊ quotidie ꝑ ebd̃. ⁊ i die circũciſionis dñi: ⁊ in omnibus miſſis de ſancta maria/ab hac die vſq; ad purificationẽ. Cõicantes vo dicitur tñ vſq; ad circũciſionẽ ⁊ i die circũ. Cõio. In ſplẽdoribꝰ ſctõꝝ ex vtero ãte luciferũ genui te. Poſtcõ.

Da nobis q̃s dñe deus noſter: vt q̃ natiuitatem dñi nr̃i ieſu xp̃i nos frequẽtare gaudemus: dignis cõuerſationibꝰ ad eius mereãmur ꝑtingere cõſortiũ. Qui tecum

¶ Ad miſſam in aurora. Officium.

Lux fulgebit hodie ſup nos quia natus eſt nobis dominus/et vocabitur admirabilis deus/princeps pacis/pater futuri ſeculi: cuius regni non erit finis. Ps. Dominꝰ regnauit decorem indutus eſt: indutus eſt dominus fortitudinem ⁊ precinxit ſe. Ad hanc miſſam Kyrie. abſq; verſibus Gloria in excelſis. Sanctꝰ ⁊ Agnꝰ ſicut in feſto ſimplici nouem lectionum dicuntur. Oratio

Da q̃s oīpotẽs deꝰ/vt q̃ noua incarnati verbi tui luce perfundimur: hoc in noſtro reſplendeat opere: quod per fidem fulget in mẽte. Per eundẽ. ¶ Mẽoria de ſãcta anaſtaſia cum hac oratione.

Da q̃s oīpotẽs deꝰ/vt q̃ btẽ anaſtaſie martyris tue ſolennia colimus: eiꝰ apud te patrocinia ſentiamus. Per do. ¶ Ad hanc miſſã nõ dicũt plures orõnes vl' pauciores. Sequens lect. legatur in pulpito ab vno clerico de ſecunda forma. ¶ Lectio yſaie prophete. lxi. c.

Hec dicit dñs. Spũs dñi ſup me: eo q vnxerit me. Ad ãnũciãdũ mãſuetis miſit me: vt mederer ꝯtritis corde/⁊ p̄dicarẽ captiuis indulgentiã et clauſis apertionẽ. Ut p̄dicarẽ annũ placabilẽ dño: ⁊ diem vltiõis deo nr̃o. Ut ꝯſolarer oẽs lugẽtes: et ponerẽ ꝯſolationẽ lugẽtibꝰ ſyõ. Et darẽ eis coronã ꝓ cinere: oleum gaudij pro luctu/palliũ laudis pro ſpiritu meroris. Et vocabũtur in ea fortes iuſtitie: plãtatio dñi ad glorificandum. Ecce dñs auditũ fecit: in extremis terre. Dicite filie ſyon. Ecce ſaluator tuꝰ venit: ecce merces eius cum eo/et opus illius coram illo. Et vocabit eos populus ſanctus: redempti a domino. Sine interuallo. Lectio epyſtole beati pauli apoſtoli ad Titum. iij.

Chariſſime: Apparuit benignitas et humanitas: ſaluatoris noſtri dei. Non ex operibꝰ iuſtitie que fecimus nos: ſed ſecundũ ſuã miſericordiã ſaluos nos fecit. Per lauacrũ regenerationis et renouationis ſpiritus ſancti: quẽ effudit i nos abunde/per ieſum xp̃m ſaluatorẽ noſtrũ. Ut iuſtificati gratia ipſius: heredes ſimꝰ ſcd̃m ſpem vite eterne. In xp̃o ieſu: dño noſtro. Gr. Benedictus qui venit in noĩe dñi: deus dñs et illuxit nobis. Vſ. A dño factũ ẽ iſtud ⁊ mirabile ẽ i oculis noſtris. Alla. Vſ. Dñs regnauit decorẽ induit: induit dñs fortitudinẽ ⁊ p̃cinxit ſe vtute. Sequẽtia.

Sonent regi nato noua cantica. Cuius pater fecit omnia: mater eſt virgo ſacratiſſima. Ge-

HEc dicit dñs deus. Populus gentiũ qui ambulabat in tenebris: vidit lucẽ magnã. Habitãtibus in regione vmbre mortis: lux orta eſt eis. Paruulus enim natus eſt nobis: et filius datus eſt nobis. Et factus eſt principatus ſuper humerum eius: et vocabitur nomen eius admirabilis/cõſiliarius deus fortis/pater futuri ſeculi / princeps pacis. Multiplicabitur eius imperiũ: et pacis nõ erit finis. Super ſoliũ dauid et ſuper regnũ eius ſedebit: vt cõfirmet illud et corroboret in iudicio ⁊ iuſticia. Amodo et vſq; in ſempiternum. Sine interuallo.

Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli. Ad tytum. ſecundo capitulo.

CHariſſime: Apparuit gratia dei ſaluatoris nr̃i oĩbus hominibus: erudiẽs nos vt abnegãtes ĩpietatẽ et ſecularia deſideria/ ſobrie et iuſte et pie viuamꝰ in hoc ſcl'o. Expectãtes btã ſpẽ: et aduẽtũ glie magni dei/et ſaluatoris nr̃i ieſu xp̄i. Qui dedit ſemetip̄m ꝑ nobis vt nos redimeret ab oĩ iniq̃tate: et mũdaret ſibi pplm acceptabilẽ/ ſectatorẽ bonoꝝ operũ. Hec loquere: ⁊ exhortare. In xp̄o ieſu domino noſtro. Gr. Tecũ principiũ in die virtutis tue. in ſplẽdoribꝰ ſanctoꝝ ex vtero ãte luciferũ genui te. Vſ. Dixit dñs domino meo ſede a dextris meis: donec ponã inimicos tuos ſcabellũ pedũ tuoꝝ. Alla. Vſ. Dñs dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. Sequentia.

NAto canũt oĩa dño pie agmina Syllabatim neumata perſtringendo organica. Hec dies ſacrata: in qua noua ſũt gaudia mũdo plene edita. Hac nocte precelſa intonuit ⁊ glia in voce angelica. Fulſerũt ⁊ imania nocte media paſtoribꝰ lumina. Dũ fouẽt ſua pecora ſubito diuina pcipiunt monita. Natꝰ alma virgine q̃ extat ãte ſcl'a. Eſt imenſa in celo glia pax ⁊ in terra. Hic ergo celi caterua altiſſime iubilat. Et tanto canore tremat alta poli machina. Sonet et per oĩa hac in die gloria voce clara reddita. Humana concrepent cũcta: deum natũ in terra. Confracta ſunt imperia hoſtis crudeliſſima. Pax in terra reddita: nunc letentur omnia nati per exordia. Solus qui tuetur omnia. Solus qui condidit oĩa. Ipſe ſua pietate ſoluat oĩa peccata noſtra.

Euangelium more duplicis feſti.

¶ Secundum lucam. ij. capitulo.

IN illo tp̄e: Exijt edictum a ceſare auguſto: vt deſcriberetur vniuerſꝰ orbis. Hec deſcriptio prima: facta eſt a preſide ſyrie cirino. Et ibant oẽs: vt profiterentur ſinguli in ſuã ciuitatẽ. Aſcendit autem et ioſeph a galilea de ciuitate nazareth ĩ iudeã ciuitatẽ dauid que vocaẗ bethlẽ: eo q̃ eẽt de domo ⁊ familia dauid / vt pfiteretur cũ maria deſponſata ſibi vxore p̄gnãte. Factũ eſt autẽ cũ eſſent ibi: impleti ſunt dies vt pareret. Et peperit filium ſuum primogenitum. Et pãnis eum inuoluit: ⁊ reclinauit eum in p̄ſepio/ qr nõ erat locus in diuerſorio. Et paſtores erant in regione eadem: vigilãtes ⁊ cuſtodientes vigilias noctis/ ſupra gregẽ ſuum. Et ecce ãgelus dñi ſtetit iuxta illos: et claritas dei circumfulſit illos/ et timuerũt timore magno. Et dixit illis angelus. Nolite timere. Ecce enim euangelizo vobis gaudiũ magnum quod erit oĩ populo: qr natꝰ eſt vobis hodie ſaluator/ qui eſt xp̄s dñs ĩ ciuitate dauid. Et hoc vobis ſignum. Inuenietis infantem pãnis inuolutum: ⁊ poſitũ in preſepio. Et ſubito facta est cū angelo multitudo militie celestis laudātiū deū et dicentiū. Glīa in altissimis deo: ⁊ i terra pax hoīb⁹ bone volūtatis. Tract. Dīs. Letētur celi et exultet terra ante faciem domini quoniam venit. Secreta.

Accepta sit tibi dñe q̄s hodierne festiuitatꝭ oblatio: vt tua grātia largiēte p̄ hec sacrosctā cōmercia in illi⁹ inueniamur forma: i quo tecū est nr̄a substantia ies⁹ xp̄s dñs noster. Qui te. Pfa. Qz p̄ incarnati.

¶ Hec p̄fatio dr̄ i natiuitate dñi ad oēs missas/ ⁊ quotidie p̄ ebd̄. ⁊ i die circūcisionis dñi: ⁊ in omnibus missis de sancta maria/ ab hac die vsq̄ ad purificationē. Cōicantes vō dicitur tm̄ vsq̄ ad circūcisionē ⁊ i die circū. Cōio. In splēdorib⁹ sctōꝝ ex vtero āte luciferū genui te. Postcō.

Da nobis q̄s dñe deus noster: vt q̄ natiuitatem dñi nr̄i iesu xp̄i nos frequētare gaudemus: dignis cōuersationib⁹ ad eius mereamur ꝑtingere cōsortiū. Qui tecum

¶ Ad missam in aurora. Officium.

Lux fulgebit hodie sup̄ nos quia natus est nobis dominus/ et vocabitur admirabilis deus/ princeps pacis/ pater futuri seculi: cuius regni non erit finis. Ps. Domin⁹ regnauit decorem indutus est: indutus est dominus fortitudinem ⁊ precinxit se. Ad hanc missam Kyrie. absq̄ versibus Gloria in excelsis. Sanct⁹ ⁊ Agn⁹ sicut in festo simplici nouem lectionum dicuntur. Oratio

Da q̄s oīpotēs de⁹/ vt q̄ noua incarnati verbi tui luce perfundimur: hoc in nostro resplendeat opere: quod per fidem fulget in mēte. Per eundē. ¶ Memoria de scā anastasia cum hac oratione.

Da q̄s oīpotēs de⁹/ vt q̄ btē anastasie martyris tue solennia colimus: ei⁹ apud te patrocinia sentiamus p̄ dn̄. ¶ Ad hanc missam nō dicūr plures oratiōes vl' pauciores. Sequens lect. legatur in pulpito ab vno clerico de secunda forma. ¶ Lectio ysaie prophete. lxi. c.

Hec dicit dñs. Spūs dñi sup me: eo q̄ vnxerit me. Ad ānūciādū māsuetis misit me: vt mederer ꝯtritis corde/ ⁊ p̄dicarē captiuis indulgentiā et clausis apertionē. Vt p̄dicarē annū placabilē dño: ⁊ diem vltiōis deo nr̄o. Vt ꝯsolarer oēs lugētes: et ponerē ꝯsolationē lugētib⁹ syō. Et darē eis coronā p̄ cinere: oleum gaudij pro luctu/ palliū laudis pro spiritu meroris. Et vocabūtur in ea fortes iusticie: plātatio dñi ad glorificandum. Ecce dñs auditū fecit: in extremis terre. Dicite filie syon. Ecce saluator tu⁹ venit: ecce merces eius cum eo/ et opus illius corā illo. Et vocabit eos populus sanctus: redempti a domino. Sine interuallo. Lectio epystole beati pauli apostoli ad Titum. iij.

Charissime: Apparuit benignitas et humanitas: saluatoris nostri dei. Non ex operib⁹ iusticie que fecimus nos: sed secundū suā misericordiā saluos nos fecit. Per lauachrū regenerationis et renouationis spiritus sancti: quē effudit i nos abunde/ per iesum xp̄z saluatorē nostrū. Vt iustificati gratia ipsius: heredes sim⁹ scd̄m spem vite eterne. In xp̄o iesu: dño nostro. Gr. Benedictus qui venit in noīe dñi: deus dñs et illuxit nobis. V⁹. A dño factū ē istud: ⁊ mirabile ē i oculis nostris. Alla. V⁹. Dñs regnauit decorē induit: induit dñs fortitudinē ⁊ p̄cinxit se vtute. Sequētia.

Sonent regi nato noua cantica. Cuius pater fecit omnia: mater est virgo sacratissima. Senerans hic neſcit feminã: illa eſt ſine viro grauida. Uerbum corde patris genitum ante ſecula. Aluꝰ matris geſſit corporatũ per tempora. O mira genitura/o ſtupenda natiuitas. O proles glorioſa/hũanata diuinitas. Sic te naſciturũ fili dei vates docti tuo ſpiritu dixerãt. Sic te oriente laudes tibi cantant/pacẽ terris angeli nunciant. Elementa vultus exhylarãt. Omnes ſctí gaudẽtes iubilãt. Salue clamãdo noſq; ſalua. Deitas i pſonis trina Siplex vſq;. ¶ Euangeliũ in pulpito more dñicali legatur. Scdm lucã. ij. c.

IN illo tẽpore: Paſtores loquebãtur adinuicẽ. Trãſeamꝰ vſq; bethleẽ: ⁊ videamꝰ hoc verbum qđ factũ eſt/ qđ fecit dñs ⁊ oſtendit nobis. Et venerunt feſtinantes: et inuenerunt mariã et ioſeph / et infantẽ poſitũ in preſepio. Uidentes aũt: cognouerũt de vbo qđ dictũ erat illis de puero hoc. Et oẽs q̃ audierũt mirati ſũt de his q̃ dicta erãt a paſtoribus ad ipſos. Maria aũt ꝯſeruabat oĩa vba hec: ꝯferẽs ĩ corde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores glorificãtes et laudantes deũ: in omnibus que audierant et viderant: ſicut dictum eſt ad illos. Credo. Offer. Deus eni firmauit orbẽ terre qui non cõmouebitur: parata ſedes tua deus extunc a ſeculo tu es. Secreta.

MUnera noſtra queſumus dñe natiuitatis hodierne myſteriis apta proueniant: vt ſicut homo genitus idẽ refulſit deus: ſic nobis hec terrena ſubſtãtia cõferat quod diuinũ eſt. Per eũd. ¶ Alia ſecreta

ACcipe q̄s dñe munera dignãter oblata: et beate anaſtaſie ſuffragantibus meritis / ad noſtre ſalutis auxilium peruenire cõcede. Per dñm. Prefatio et Cõmunicãtes. vts. Coio. Exulta filia hyeruſalem/ecce rex tuus venit ſanctus et ſaluator mundi. Poſtcommunio.

HUius nos dñe q̄s ſacramenti ſemp natalis nouitas inſtauret: cuius natiuitas ſingularis humanam repulit vetuſtatẽ. Per eundem. ¶ Alia poſtcommunio.

SAtiaſti dñe familiã tuã muneribus ſacris: eius q̄s ſemp interuentione nos refoue / cuius ſolennia celebramus. Per dominum

¶ Ad tertiam miſſam in die natiuitatis domini Officium.

PUer natus eſt nobis et filius datus eſt nobis: cuius imperium ſuper humerum eiꝰ: ⁊ vocabitur nomen eius magni ꝯſilij angelus. Ps. Cantate dño canticum nouum: quia mirabilia fecit. Oratio.

COncede q̄s oĩpotens deꝰ/ vt nos vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitꝰ tenet. Per eundẽ. ¶ Sequẽs lectio legatur in pulpito ab aliquo de ſuperiori gradu in ſuppellicio. Lectio yſaie prophete. lij. capitulo.

HEc dicit dñs. Propter hoc ſciet populus meus nomen meum in die illa: quia egoipſe qui loquebar ecce aſſum. Quampulchri ſuper montes pedes annunciantis et predicantis pacem: annunciãtis bonũ/ predicantis ſalutem dicẽtis. Syon/ regnabit deus tuꝰ. Uox ſpeculatorum tuorum leuauerunt vocẽ: ſimul laudabunt/ quia oculo ad oculũ videbũt cũ conuerterit dñs ſyon. Gaudete et laudate ſimul deſerta hyeruſalem: qꝛ cõſolatus eſt dñs populũ ſuum/ redemit hyeru-

s eſt
io.
enti
ſtau
hu=
eun

une
in=
ſo=
num
ntur

s eſt
llus
no =
im=
uper
ei⁹.
r nō
ma=
nge
n nō
tio.
⁹/vt
per
ſub
net.
ega=
ctio
pſa

c ſcī
me
lo=
lchꝛ
ntis
ātis
tis.
ſpe
vo
ad
dſis
ul de
s eſt
teris

nos liberati ſumus. Adiutoriū noſtrū in noīe dñi: qui fecit celū ⁊ terram. Alla. V. Te martyrū candidatus: laudat exercitus dñe. Sequē.

Celſa pueri concrepent melodia. Pia innocentum canentes tripudia. Quos infans xp̄s hodie vexit ad aſtra. Hos trucidauit frendens inſania. Herodiane fraudis ob nulla crimina. In bethleem ipſius cuncta et per confinia. A bimatu et infra iuxta naſcendi tēpora. Herodes rex xp̄i nati verens infelix imperia. Infremit totus ⁊ erigit arma ſuperba dextera. Querit lucis et celi regem cum mente turbida. Ut extinguat qui vitam preſtat per ſua iacula. Dum non valet intueri lucem ſplendidam nebuloſa querentis pectora Ira feruet/ fraudes auget/ herodes ſeuus/ vt perdat piorum agmina. Caſtra militū dux iniquus aggregat ferrum figit in membra tenera. Inter vbera lac effudit anteꝗ̄ ſanguinis fierēt coagula. Hoſtis nature/ natos euiſcerat/ atq̄ iugulat Ante proſternit ꝗ̄ etas paruula ſumat robora. Quaꝫ beata ſunt innocentum ab herode ſa corpuſcula. Quam felices exiſtunt matres/ que fuderūt talia pignora. O dulces innocentū acies/ o pia lactentium pro chriſto certamina. Paruorum trucidantur milia membris ex teneris manant lactis flumina. Ciues angelici veniunt in obuiam. Mira victoria/ vite captat premia/ turba candidiſſima. Te xp̄e petimus mente deuotiſſima. Noſtra qui veniſti reformare ſecula innocentum gloria. Perfrui nos concedas per eterna.

Secundū matheum. ij. capitlō.

In illo tēpore: Angel⁹ dñi apparuit in ſōnis ioſeph dicēs. Surge/ ⁊ accipe pueꝝ ⁊ matrē ei⁹/ et fuge in egyptū: ⁊ eſto ibi vſq̄ dū dicā tibi. Futurū eſt enim vt herodes querat puerū [illegible] perdendū eū. Qui cōſurgens/ accepit pueꝝ ⁊ matrem eius nocte: ⁊ ſeceſſit in egyptū et erat ibi vſq̄ ad obitum herodis, Ut īpleretur quod dictū eſt a dño: per prophetam dicentem. Ex egypto vocaui filium meum. Tunc herodes videns q̄m illuſ⁹ eſſet a magis: iratus eſt valde. Et mittens occidit oēs pueros qui erant ī bethleem et in omnibus finibus eius/ a bimatu et infra: ſcd̄m tempus q̄d exquiſierat a magis. Tūc adimpletum eſt quod dictum eſt per hieremiā ꝑphetā dicentē. Vox in rama audita ē: ploratus ⁊ vlulatus multus/ rachel plorans filios ſuos. Et noluit cōſolari: quia nō ſūt. Credo. Offer. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantium/ laqueus contritus eſt/ et nos liberati ſumus. Secreta

Adeſto q̄s dñe muneribus innocentum feſtiuitate ſacrandis/ ⁊ preſta vt eoꝝ ſynceritatē poſſimus imitari: quoꝝ tibi dicatā veneramur infantiā. P. Cōio. Vox in rama audita ⁊ ploratus vlulatus rachel plorans filios ſuos/ ⁊ noluit conſolari quia non ſunt. Poſtcō.

Uotiua dñe dona percepim⁹ ꝗ̄ que ſctorum innocentū nobis precibus/ ⁊ preſentis vite q̄s pariter et eterne tribue conferre ſubſidium. Per dn̄. ¶ In die ſancti [redacted] ad miſſam. Officium.

Gaudeamus omnes in domino diem feſtum celebrantes ſub honore [redacted]ris: de cuius paſſione gaudent angeli ⁊ collaudāt filium dei. Ps. Exaudi deus orationem meam cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam. Gloria.

~~DEus pꝛo cuius eccleſie glorio~~ [redacted] ~~vt oĩs qui eius implorant auxiliũ: petitionis ſue ſalutarem conſequã tur effectũ.~~ P do. ¶ Memoria de natiuitate/ de ſancto ſtephano/ de ſancto iohãne et de innocẽtibꝰ tm̃. Epl'a. Dñs põtifex. In cõi. fo. v. Gr. Poſuiſti dñe ſup caput eiꝰ coronã de lapide ꝓcioſo. V. Deſyderiũ aĩe eiꝰ tribuiſti ei/ ⁊ volũtate labioꝝ eiꝰ non fraudaſti eũ. All'a. V. Glia ⁊ honore coronaſti eũ dñe: ⁊ conſtituiſti eũ ſup opera manuũ tuaꝝ. Sequẽtia.

~~SOlenne canticum hodie reſonet in terra. Ad palmã martyris exultet ſuperꝝ caterua. Quid facis turba iocunda/ gratulare cũ ſupera. Iubilet mens letabunda/ pſallat chriſto vox libera. Colat et feſta dominica deuota cantuaria. Intonat iuſſa tyrannica/ turbulenta militia. Dire leges et mandata inſolenter ſunt ꝓclamata. Loca chriſto conſecrata/ prophanauit vis armata. Sed xp̃i ſic in veſtigio ſtabãt thome pedes recti/ vt nequirent inde flecti. In ſui regis obſequio arbitratus lucrum mori/ caput offert percuſſori.~~ ¶ Iſte ſequens verſus ter dicatur. ~~Gaude thoma/ de cuius victoria. Ortus chriſti cumulantur gaudia/ Martyris declarantur gloria crebra per indicia. Curantur per eius ſuffragia languidorum milia.~~ [redacted] ~~ſanctuariã. Nec dicit nec~~ [redacted] ~~obſtat re~~[redacted]~~. Stella maris q̃ letaris te lactaſſe filium. Nũc precamus aſſequamur vt thome con~~ſortiũ eius pꝛece glorioſa. Euãgel. ~~Homo quidã nobilis.~~ In cõi. fo. v. Credo. Offr. Poſuiſti dñe in capite eius coronã de lapide ꝓcioſo/ vitã petijt a te tribuiſti ei all'a. Secr.

SAlutaris hoſtie munus ſacrandum q̃s dñe vt his [redacted] ~~pontifex et martyr nobis ad ſalutẽ loꝛe depoſcat: vt aduerſatibꝰ eiꝰ ex~~periamur ĩſigniã/ ⁊ itercesſiõis eiꝰ ꝑcipiamꝰ ſuffragia. P. Cõio. Magna eſt glia eiꝰ in ſalutari tuo gloriã ⁊ magnũ decorem impones ſuper eum domine. Poſtcommunio.

ADiuuet nos q̃s ⁊ miſericors deꝰ: ꝑ hec ſcã q̃ ſũpſimꝰ beati martyris tui atq₃ põtificis [redacted] interceſſio veneranda: q̃ pro tui noĩs honore: glõſo meruit coronari martyrio. Per dñm. ¶ Sexta die a natiuitate dñi ſiue dñica fuerit ſiue non: Ad miſſam. Officium.

DUm medium ſilentium tenerẽt oĩa: et nox ĩ ſuo curſu mediũ iter haberet: op̃s ſermo tuꝰ dñe de celis a regalibꝰ ſedibꝰ venit. Ps. Dñs regnauit decorẽ ĩdutꝰ eſt: ĩdutꝰ eſt dñs fortitudinẽ ⁊ ꝓcinxit ſe. Repetat offi. deinde dicat Gla pri ⁊ ſicut erat. Tercio repetat offi. Kyrie el. Gla ĩ excelſis/ Sãctus ⁊ Agnꝰ ſicut in feſto ſimpl. ix. l. dñr hac die ſiue dñica fuerit ſiue non.

OMnipotẽs ſempiterne deus dirige actus noſtros in beneplacito tuo: vt ĩ noĩe dilecti filij tui mereamur bonis operibus abundare. Qui tecũ. ¶ Mẽo. de nati. de ſancto ſtephano/ de ſancto iohãne/ de innocentibus et [redacted] ¶ Ad galathas .iiii.

FRatres: Quanto tẽpore heres paruulus eſt: nichil differt a ſeruo cũ ſit dñs oĩm/ ſed ſub tutoribus ⁊ actoribꝰ eſt/ vſq₃ ad prefinitum tẽpus a pre. Ita ⁊ nos cum eſſemus paruuli: ſub elementis mundi huius eramus ſeruientes. At vbi venit plenitudo temporis: miſit deus filium ſuum natum ex muli re/factum ſub lege/vt eos qui ſub lege erãt redimeret /vt adoptionẽ filiorum reciperemus. Quoniam autem eſtis filij dei: miſit deus ſpiritũ filij ſui in corda veſtra. clamãtem abba pater. Itaq; iam non eſt ſeruus: ſed filius. Quod ſi filius: et heres per deum. Gr. Specioſ⁹ forma pre filijs hominum: diffuſa eſt gratia in labijs tuis. V̾ſus. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opa mea regi lingua mea calamus ſcribe velociter ſcribẽtis. Alleluya. V. Dñs regnauit decorẽ induit/ induit dñs fortitudinem et precĩxit ſe virtute. Hac die ſꝑ ſiue dñica fuerit ſiue nõ/dr̃ iſta ſequẽ.

Christi hodierna celebremus natalicia. Celica reſonẽt clare camenas agmina. Nũc regis celebrando gratulãter nuptias. Lex noua iã terras illuſtrat vetere ſpellens tenebras. Reſerat ſupna gratia diu clauſa palatia. Felix mater et ſola intacta virgo et puerpera. Iam nato ſtas grauida cũ viri ſis cubilis neſcia. Omnis caterua noſtra te rogat domina. Soluas quo noſtra cuncta peccaminum vincula: virgo ſempiterne beata. Digna fuiſti ſola: tollẽtem crimina. Intra tui vteri clauſtra portare q̃ gubernat omnia ſupera/infera. Hũc ſua laudant facta: gaudẽtes bona qua viuunt ſuper eſſentia. Nos humilima turba damus debita: poſcentes eius clementiam. Vt noſtra p̄ſtans tp̄a nunc quieta: det placita frui vita vtilia donando famulis munera. Ac inter nos diſcrimina ſeua ſoluens poſt funera derelicta: ſedem ducat mortis ac maloꝝ ignaram. Ubi ad dexterã patris almã ſedet conregnans coeternus per omnia. Potenter cuncta diſponenda cum coſecla preſentia et futura. Beata iuſtis donans oĩbus premia. Preclara qua lux vere micat: que eſt ſalus eterna et noſtra gl̃ia. Secundum lucam. ſcđo capitulo.

In illo tẽpore: Erant ioſeph ⁊ maria mater ieſu: mirãtes ſuper his q̃ dicebãtur de illo. Et benedixit illis ſymeon: et dixit ad mariã matrem ei⁹. Ecce poſit⁹ eſt hic in ruinã et in reſurrectionem multoꝝ in iſrael: et in ſignũ cui contradicetur. Et tuã ipſius aĩam ꝑtranſibit gladius: vt reuelẽtur ex multis cordibus cogitationes. Et erat anna propheriſſa filia phanuel: de tribu aſer. Hec ꝓceſſerat in dieb⁹ multis: et vixerat cum viro ſuo annis ſeptem/a virginitate ſua. Et hec vidua erat vſq; ad annos octogintaquattuor: que nõ diſcedebat de templo/ ieiunijs ⁊ obſecrationibus ſeruiens nocte ac die. Et hec ipſa hora ſuperueniẽs cõfitebatur dño: et loq̃batur de illo oĩbus q̃ expectabant redemptionẽ iſrael. Et vt perfecerũt oĩa ſcđm legem dñi: reuerſi ſũt in galileã in ciuitatem ſuã nazareth. Puer autẽ creſcebat et cõfortabatur: plenus ſapientia. Et gratia dei: erat in illo. Credo. Off. Deus enim firmauit orbẽ terre q̃ nõ cõmouebitur/parata ſedes tua de⁹ extunc a ſeculo tu es. Se.

Accepta dñe q̃s ſacrificiũ plebis tue: quam ieſu chriſti filij tui dñi nr̃i iubeas eſſe cõſortẽ: qui humanitatis nr̃e dignatus eſt fieri particeps. Qui tecũ. Cõ. Tolle puerum et matrem eius ⁊ vade in terram iuda: defuncti ſũt enĩ qui q̃rebant animam pueri. Poſtcõio.

Sumpto ſacrificio q̃s dñe tua ſpũaliter exultet eccleſia: quo infirmitates eius ſũt aſſumpte: vt diuine particeps fieret ipſa ſubſtãtie. P do. ¶ In die ſ. ſilueſtri. offi.

Sacerdotes tui domine induant iuſticiam/ et ſancti tui exultēt: ꝓpter dauid ſeruū tuū non auertas faciē chriſti tui. ℣. Memēto dñe dauid: ⁊ oīs māſuetudinis ei⁹. Gloria. Oratio.

Da q̄s op̄s deus: vt beati ſilueſtri confeſſoris tui atq; pontificis venerāda ſolemnitas: et deuotionem nobis augeat et ſalutē. P. Meō. de natiui. de. ſ. ſtephano /de ſancto ioh. ⁊ de inno. ~~de ſctō thoma.~~ Epyſtola. Ecce ſacerdos. i cōi. folio. x. Gr. Ecce ſacerdos magn⁹ qui i diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuent⁹ ſimilis illi q̄ ꝯſeruaret legem excelſi. Alla. ℣⁹. Inueni dauid ſeruum meū/oleo ſctō meo vnxi eum. Seq̄. de cōi. Euāg. Hō quidam peregre. in cōi. fo. xi. Offr. Inueni dauid ſeruum meū/et in oleo ſctō vnxi eū: man⁹ eni mea auxiliabit ei ⁊ brachiū meū ꝯfortabit eū. Se

Adeſto domine q̄s oblationibus noſtris nec vllis mētis ⁊ corporis patiaris ſubiacere periculis: quos beati ſilueſtri confeſſoris tui atq; pontificis munit glorioſa confeſſio. Per dominum noſtrum. Cōio. Beatus ſeruus quem cū venerit dominus iuenerit vigilātem amen dico vobis ſuper oīa bona ſua: cōſtituet eum. Poſtcōmunio.

Queſumus omnipotēs deus: vt hodierne munus ſolennitatis acceptum: intercedente beato ſilueſtro confeſſore tuo atq; pontifice: et corporibus noſtris ſalutem preſtet et mentibus. Per dominū.

¶ In die circūciſionis. Officium.

Puer natus eſt nobis et filius datus eſt nobis: cui⁹ imperium ſuper humerū eius: et vocabitur nomen eius magni conſilij angelus. Ps. Cantate domino canticum nouū: quia mirabilia fecit. Gloria. Orō.

Deus qui nobis nati ſaluatoris diem celebrare concedis octauum: fac nos q̄s ei⁹ ꝑpetua diuinitate muniri/cuius ſumus carnali commercio reparati. Qui te.

Nulla fiat meōria ad hāc miſſam.

Epla. Apparuit gr̄a dei. vt in prima miſſa in die nati. dñi. fo. x. Gr. Viderunt oēs fines terre ſalutare dei noſtri: iubilate deo omis terra. ℣⁹. Notum fecit dñs ſalutare ſuū ante cōſpectum gētiū reuelauit iuſticiā ſuam. Alla. ℣. Multipharia olim deus loquens ꝑribus in prophetis: nouiſſime diebus iſtis locutus eſt nobis in filio ſuo. Seq̄.

Eya recolamus laudibus piis digna. Huius diei gaudia in qua nobis lux oritur gratiſſima. Noctis interit nebula: pereunt noſtri criminis vmbracula. Hodie ſeculo maris ſtella eſt enixa noue ſalutis gaudia. Quem tremunt baratra / mors cruenta pauet ipſa a quo peribit mortua. Gemit capta peſtis antiqua/coluber liuidus/perdit ſpolia. Homo lapſus ouis abducta reuocatur ad eterna gaudia. Gaudent in hac die agmina/angelorum celeſtia. Quia erat dragma decima perdita/⁊ eſt inuenta. O proles nimium beata / qua redempta eſt natura. Deus qui creauit oīa naſcitur ex femina. Mirabilis natura mirifice induta/aſſumens qđ non erat / manens quod erat. Induitur natura diuinitas humana/ quis audiuit talia dic rogo facta? Querere venerat paſtor pi⁹ quod perierat. Induit galeam/certat vt miles armatura. Proſtratus i ſua propria /ruit hoſtis ſpicula auferuntur tela. In quibus fidebat diuiſa ſunt illius ſpolia/capta preda ſua. Xp̄i pugna fortiſſima / ſaſus noſtra eſt vera. Qui nos ſūmā ad patriā/ duxit poſt victoriā. In q̄ ſibi laus z eterna. ¶ Sc̄dm lucā. ij. c.

IN illo tēpoꝛe: Poſtq̄ cōſūmati ſunt dies octo vt circūcideretur puer: vocatū eſt nomen eius ieſus. Quod vocatū eſt ab angelo: priuſq̄ in vtero conciperetur. Credo. Off. Tui ſunt celi et tua eſt terra: oꝛbem terrarum et plenitudinē eius tu fundaſti/ iuſtitia et iudicium pꝛeparatio ſedis tue. Secreta.

PReſta queſumus oīpotēs deus: vt per hec munera que domini noſtri ieſu chꝛiſti archane natiuitatis myſterio gerimus: purificate mentis intelligentia conſequamur. Per eundem. Communio. Uiderunt omnes fines terre: ſalutare dei noſtri. Poſtcommunio.

PReſta queſumus domine vt quod noſtri ſaluatoꝛis iterata ſolennitate percepimus: perpetue nobis ſaluationis conferat medicinā. Per eundem dominum.

¶ In oct. ſcti ſtephani/ ſācti iohannis et ſāctoꝝ innocentiū: ſiue dñica fuerit ſiue non/ ad miſſā oīa fiāt ſicut in pꝛīa die pꝛeter ſequēn. z Credo et pſa. Et dr̄ cātus ſup Kyrie eſ. Glia in excelſis. Sāctus et Agnus ſicut in feſ. ſimplici. ix. lec. Tamē ſi dñica fuerit: dicitur Credo/ ſed nulla ſequēn. z etiā fiāt mēoꝛie de ſctis per oꝛdinē. Mēoꝛia aūt fiat de ſctā Maria in oct ſācti Stephani/ et abhinc vſq̄ ad purifi. tā in feſtis q̄ in ferijs et in dominicis: niſi in vigil. epyphanie et in die eiuſdem cū oꝛatione Deus qui ſalutis z cetera.

¶ In vigilia epyphanie Officium

LUx fulgebit hodie ſup nos quia natus eſt nobis dominus: z vocabit̄ admirabilis deꝰ/ pꝛinceps pacis/ pater futuri ſeculi: cuiꝰ regni nō erit finis. Ps. Dñs regnauit decoꝛē indutꝰ eſt: indutꝰ z dñs foꝛtitudinē z pꝛecīxit ſe. Glia. Hac die ſi dñica fuerit: dr̄ cātus ſup Kyrie eſ. Glia in excel. Sāctus z Agnꝰ ſicut in feſ. ſimpli. ix. l. Si vo dñica nō fuerit: dr̄ cātꝰ ſicut in feſ. iij. l. ſine regimine choꝛi/ z nō dr̄ Glia in excelſis nec Credo/ nec Ite miſſa eſt: pꝛ quaſi vigilia habet̄ tn̄ dyaconꝰ z ſubdyaconus dalmatica z tunica vtantur. Oꝛatio

COꝛda nr̄a q̄s dñe venture feſtiuitatis ſplendoꝛ illuſtret: q̄ mūdi huiꝰ tenebꝛis carere valeamus: et perueniamus ad patriam claritatis eterne. Per dominum.

¶ ~~Oꝛo. de ſctō thoma~~ vt. ſ. z de ſācto edwardo rege cōfeſſoꝛe. Oꝛ.

DEus qui vnigenitum filium tuum dñm noſtrū ieſum xp̄m glorioſiſſimo regi edwardo in foꝛma viſibili demonſtraſti: tribue q̄ſumus/ vt eiꝰ meritis et pꝛecibꝰ ad eternā ipſius dñi noſtri ieſu xp̄i viſionē pertingere mereamur. Qui tecū. ¶ Non dr̄ plures vel paucioꝛes oꝛationes ad hāc miſſā: ſiue dñica fuerit ſiue non. Epla. Apparuit benignitas. vt. ſ. in nocte nat. dñi. Ad ſcdam miſſā. fo. xi. Gr. Bñdictꝰ qui venit in noīe dñi/ deus dñs et illuxit nobis. Vſ. A dño factum eſt iſtud/ et eſt mirabile in oculis noſtris. Siue dñica fuerit ſiue non: ſēper hac die dr̄ Alla. Vſ. Dñs regnauit decoꝛem induit/ induit dñs foꝛtitudinē: z pꝛecinxit ſe virtute. Nō dr̄ ſequentia. Scdm matheum. ij. c.

IN illo tēpoꝛe: Defuncto herode: ecce āgelus dñi apparuit ī ſomnis ioſeph ī egypto/ dicēs Surge z accipe pueꝝ z matrē eius: z vade in terrā iſrael. Defuncti ſunt eī qui q̄rebāt aīam pueri. Qui cōſurgens accepit puerū et matrē eiꝰ: et venit in terrā iſrael. Audiens autē

SAcerdotes tui domine induant iuſticiam/ et ſancti tui exultēt: ꝓpter dauid ſeruũ tuũ non auertas faciē chriſti tui. ℣. Memēto dñe dauid: ꝯ oīs māſuetudinis ei⁹. Gloria. Oratio.

DA q̄s oṗs deus: vt beati ſilueſtri confeſſoris tui atq; pontificis venerāda ſolemnitas: et deuotionem nobis augeat et ſalutē. P. Meō. de natiui. de. ſ. ſtephano / de ſancto ioh. ꝯ de inno. [illegible] Epyſtola. Ecce ſacerdos. i cōi. folio. x. Gr. Ecce ſacerdos magn⁹ qui ĩ diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuent⁹ ſimilis illi q̇ ꝯſeruaret legem excelſi. Alla. ℣⁹. Inueni dauid ſeruum meũ/ oleo ſctō meo vnxi eum. Seq̄. de cōi. Euāg. Homo quidam peregre. in cōi. fo. xi. Offer. Inueni dauid ſeruum meũ/ et in oleo ſctō vnxi eũ: man⁹ cui mea auxiliabit ei ꝯ brachiũ meũ ꝯfortabit eũ. Se.

ADeſto domine q̄s oblationibus noſtris nec vllis mētis ꝯ corporis patiaris ſubiacere periculis: quos beati ſilueſtri confeſſoris tui atq; pontificis munit glorioſa confeſſio. Per dominum noſtrum. Cōio. Beatus ſeruus quem cũ venerit dominus iuenerit vigilātem amen dico vobis ſuper oīa bona ſua: cōſtituet eum. Poſtcōmunio.

QUeſumus omnipotēs deus: vt hodierne munus ſolennitatis acceptum: intercedente beato ſilueſtro confeſſore tuo atq; pontifice: et corporibus noſtris ſalutem preſtet et mentibus. Per dominũ.

¶ In die circũciſionis. Officium.

PUer natus eſt nobis et filius datus eſt nobis: cui⁹ imperium ſuper humerũ eius: et vocabitur nomen eius magni conſilij angelus. Pſ. Cantate domino canticum nouũ: quia mirabilia fecit. Gloria. Orō.

DEus qui nobis nati ſaluatoris diem celebrare concedis octauum: fac nos q̄s ei⁹ ꝑpetua diuinitate muniri/ cuius ſumus carnali commercio reparati. Qui te. Nulla fiat meōria ad hāc miſſam. Epla. Apparuit grā dei. vt in prima miſſa in die nati. dñi. fo. x. Gr. Viderunt oēs fines terre ſalutare dei noſtri: iubilate deo omīs terra. ℣⁹. Notum fecit dñs ſalutare ſuũ ante cōſpectum gētiũ reuelauit iuſticiā ſuam. Alla. ℣. Multipharia olim deus loquens pꝛibus in prophetis: nouiſſime diebus iſtis locutus eſt nobis in filio ſuo. Seq̄.

EYa recolamus laudibus piis digna. Huius diei gaudia in qua nobis lux oritur gratiſſima. Noctis interit nebula: pereunt noſtri criminis vmbracula. Hodie ſeculo maris ſtella eſt enixa noue ſalutis gaudia. Quem tremunt varatra / mors cruenta pauet ipſa a quo peribit mortua. Gemit capta peſtis antiqua/ coluber liuidus / perdit ſpolia. Homo lapſus ouis abducta reuocatur ad eterna gaudia. Gaudent in hac die agmina/ angelorum celeſtia. Quia erat dragma decima perdita/ ꝯ eſt inuenta. O ples nimium beata / qua redempta eſt natura. Deus qui creauit omia naſcitur ex femina. Mirabilis natura mirifice induta/ aſſumens qđ non erat / manens quod erat. Induitur natura diuinitas humana/ quis audiuit talia dic rogo facta? Querere venerat paſtor pi⁹ quod perierat. Induit galeam/ certat vt miles armatura. Proſtratus ĩ ſua propria / ruit hoſtis ſpicula auferuntur tela. In quibus fidebat diuiſa ſunt illius ſpolia/ capta preda ſua. Xp̄i pugna fortiſſima / ſatus nostra est vera. Qui nos sũmã ad patriã/ duxit post victoriã. In q̃ sibi laus & eterna. ¶ Scdm lucã. ii. c.

IN illo tẽpore: Postq̃ cõsummati sunt dies octo vt circũcideretur puer: vocatũ est nomen eius iesus. Quod vocatum est ab angelo: priusq̃ in vtero conciperetur. Credo. Offm. Tui sunt celi et tua est terra: orbem terrarum et plenitudinẽ eius tu fundasti/ iustitia et iudicium preparatio sedis tue. Secreta.

PResta quesumus oĩpotẽs deus: vt per hec munera que domini nostri iesu christi archane natiuitatis mysterio gerimus: purificate mentis intelligentia consequamur. Per eundem. Communio. Viderunt omnes fines terre: salutare dei nostri. Postcommunio.

PResta quesumus domine vt quod nostri saluatoris iterata solennitate percepimus: perpetue nobis saluationis conferat medicinã. Per eundem dominum.

¶ In oct. scti stephani/ sãcti iohannis et sãctoꝝ innocentiũ: siue dñica fuerit siue non/ ad missã oĩa fiãt sicut in pria die preter sequẽñ. & Credo et p̃fa. Et dĩ cãtus sup Kyrie el. Gl̃ia in excelsis. /Sãctus et Agnus sicut in fes. simplici. ix. lec. Tamẽ si dñica fuerit: dicitur Credo/ sed nulla sequẽñ. & etiã fiat mẽorie de sctis per ordinẽ. Mẽoria aũt fiat de sctã Maria in oct sãcti Stephani/ et ab hinc vsq ad purifi. tã in festis q̃ in ferijs. et in dominicis: nisi in vigil. epyphanie et in die eiusdem cũ oratione Deus qui salutis. & cetera.

¶ In vigilia epyphanie Officium.

LUx fulgebit hodie sup nos quia natus est nobis dominus: & vocabitur admirabilis de⁹/ princeps pacis/ pater futuri seculi: cui⁹ regni nõ erit finis. ps. Dñs regnauit decorẽ indut⁹ est: indut⁹ est dñs fortitudinẽ & p̃cinxit se. Gl̃ia. Hac die si dñica fuerit: dĩ cãtus sup Kyrie el. Gl̃ia in excel. Sãctus & Agnus sicut in fes. simplic. ix. l. Si vo dñica nõ fuerit: dĩ cãt⁹ sicut in fes. iij. l. sine regimine chori/ & nõ dĩ Gl̃ia in excelsis nec Credo/ nec Ite missa est: pro quasi vigilia habetur. Tñ dyacon⁹ & subdyaconus dalmatica & tunica vtantur. Oratio.

COrda nr̃a q̃s dñe venture festiuitatis splendor illustret: q̃ mũdi hui⁹ tenebris carere valeamus: et perueniamus ad patriam claritatis eterne. Per dominum.

¶ ~~Mẽo. de sctõ thoma~~ vt. s. & de sãcto edwardo rege et cõfessore. Or.

DEus qui vnigenitum filium tuum dñm nostrũ iesum xpm gloriosissimo regi edwardo in forma visibili demonstrasti: tribue q̃sumus/ vt ei⁹ meritis et precib⁹ ad eternã ipsius dñi nostri iesu xpi visionẽ pertingere mereamur. Qui tecũ.

¶ Non dĩr plures vel pauciores orationes ad hãc missã: siue dñica fuerit siue non. Ep̃la. Apparuit benignitas. vt. s. in nocte nat. dñi. Ad scdam missã. fo. xi. Gr. Bñdict⁹ qui venit in noĩe dñi/ deus dñs et illuxit nobis. V̄s. A dño factum est istud/ et est mirabile in oculis nostris. Siue dñica fuerit siue non: sẽper hac die dĩ Alla. V̄s. Dñs regnauit decorem induit/ induit dñs fortitudinẽ: & precinxit se virtute. Nõ dĩ sequentia. Scdm matheum. ij. c.

IN illo tẽpore: Defuncto herode: ecce ãgelus dñi apparuit ĩ somnis ioseph ĩ egypto/ dicẽs: Surge & accipe puerũ & matrẽ eius: & vade in terrã israel. Defuncti sunt eñ qui q̃rebãt aĩam pueri. Qui cõsurgens accepit puerũ et matrẽ ei⁹: et venit in terrã israel. Audiens autẽ ꝙ archelaus regnaret ī iudea ꝓ herode pře ſuo: timuit illo ire. Et admonitus in ſomnis: ſeceſſit in partes galilee/ ⁊ veniēs hītauit in ciuitate q̄ vocatur nazareth. Ut impleretur qđ dictum ē per ꝓphetas: q̄m nazareꝰ vocabit᷑. Offr. Deꝰ enī firmauit orbē t̄re q̄ nō ꝯmouebit᷑: parata ſedes tua deꝰ ex tūc a ſcl'o tu es. Se.

Tribue q̄s dn̄e vt eū preſentibus immolemus ſacrificiis ⁊ ſumamus: quem venture ſolennitatis pia munera preloquuntur: dominū nr̄m ieſum xp̄m filium tuum Qui te. ¶ ~~De ſcto~~ [redacted] ſecr. vt ſupra. Alia ſecr. de ſc̄to edwardo.

Sacris altaribus aſſiſtētes nos q̄s dn̄e ſpiritus ſc̄ti luce ꝑfunde: vt quod tibi in honore beati regis edwardi deuote offerimus: nobis ipſo interueniente fiat remediū ſalutare. P do. In vnitate eiuſdē. Prefatio quotidiana. Cōmunio.

Tolle puerū ⁊ matrē eius ⁊ vade ī terrā iuda/ defuncti ſunt enī qui q̄rebāt animā pueri. Poſtcōmunio.

Da nobis q̄s dn̄e digne celebrare myſteriū qđ ī nr̄i ſaluatoris infātia miraculis choruſcātibꝰ declaratur: ⁊ corporalibus incremētis manifeſta deſignatur humanitas. Per eundem. ¶ ~~Alia poſtcōio de ſancto~~ [redacted] ~~vt ſupra~~.

¶ De ſācto edwardo poſtcōmunio

Vitalis alimonie conuiuio ſaginati q̄s dn̄e deus nr̄: vt beati regis edwardi confeſſoris tui ſuffragātibus meritis: celeſtis conuiuii mereamur eſſe participes. Per dn̄m. ¶ In nocte epyphanie poſt. ix. R. cantetur hoc euangelium Dn̄s vobiſcum. Et cū ſpiritu tuo. ¶ Sequētia ſcti euāgelii ſcdm lucā. iii.

Factū eſt autē cū baptizaretur omnis populus: ⁊ ieſu baptizato et orante/ apertum eſt celum et deſcendit ſpiritus ſāctus corporali ſpecie ſicut columba ī ipſū. Et vox de celo facta eſt: tu es filius meus dilectus/ in te complacuit michi Et ipſe ieſus erat incipiens quaſi ānoꝝ trigīta: vt putabat᷑ filius ioſeph. Qui fuit heli: qui fuit matthat/ qui fuit leui. Qui fuit melchi: q̄ fuit iāne/ q̄ fuit ioſeph. Qui fuit mathathie/ q̄ fuit amos/ q̄ fuit naū. Qui fuit eſli/ q̄ fuit nagge/ qui fuit Mathat. Qui fuit Mathatie: Qui fuit Semei/ qui fuit Joſeph. Qui fuit iuda: qui fuit iohāna/ qui fuit reſa. Qui fuit zorobabel: qui fuit ſalathiel/ qui fuit neri. Qui fuit melchi/ qui fuit addi/ qui fuit thoſā Qui fuit helmadā/ qui fuit her/ qui fuit ieſu. Qui fuit heliezer: qui fuit iorim/ qui fuit mathath Qui fuit leui: qui fuit ſymeon / qui fuit iuda. Qui fuit ioſeph: qui fuit iona/ qui fuit elliachim. Qui fuit melcha: qui fuit mēna/ qui fuit mathatha. Qui fuit nathan: q̄ fuit dauid/ q̄ fuit ieſſe. Qui fuit obeth: q̄ fuit booz/ q̄ fuit ſalmō. Qui fuit naaſon/ q̄ fuit aminadab/ qui fuit arā. Qui fuit eſrom: qui fuit phares/ qui fuit iude. Qui fuit iacob: qui fuit yſaac. Qui fuit abrahe. Qui fuit thare: qui fuit nachor/ qui fuit ſaruch. Qui fuit ragau: qui fuit phalech/ qui fuit heber. Qui fuit ſale: qui fuit chainā. qui fuit arpharat. Qui fuit ſem: qui fuit noe/ qui fuit lamech. Qui fuit mathuſale: qui fuit enoch/ qui fuit iareth. Qui fuit malaleel/ qui fuit chainam/ qui fuit enos. Qui fuit ſeth: qui fuit adam/ qui fuit dei. Jeſus autem plenus ſpiritu ſancto: regreſſus eſt a iordane. ¶ Finito euangelio: incipiat ſacerdos in cappa ſerica pſalmum Te deum.

¶ In die epyphanie domini. Ad miſſam Officium.

Ecce aduenit dñator dñs: et regnū ī manu eiꝰ ꝫ potestas ꝫ imperiū. ps. Deus iudiciū tuū regi da: et iustitiā tuam filio regis. Gloria patri ꝫ filio. Kyrie fons. Oremus.

Deus q̄ hodierna die vnigenitū tuū gētibus stella duce reuelasti: cōcede ꝓpicius / vt q̄ iā te ex fide cognouimꝰ: vsq̄ ad cōtemplādā speciē tue celsitudinis ꝑducamur. Per eūdē. ¶ Lec. ysaie ꝓphete. lx.

Surge illuminare hyerusalē: q2 venit lumē tuū: ꝫ glīa dñi super te orta est. Quia ecce tenebre operiēt terrā: ꝫ caligo ppl'os. Sup te aūt oriet̄ dñs: ꝫ glīa eiꝰ in te videbitur. Et ābulabūt gētes ī lumine tuo: ꝫ reges in splendore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos ꝫ vide: oēs isti congregati sunt venerunt tibi. Filij tui de longe venient: et filie tue de latere surgent. Tunc videbis et afflues / et mirabitur et dilatabitur cor tuum: quādo conuersa fuerit ad te multitudo maris / fortitudo gentium venerit tibi. Inundatio camelorū operiet te: dromedarij madiā ꝫ effa. Omnes de saba venient: aurum / ꝫ thus deferētes: et laudem dñō annunciātes. Gr. Omēs de saba veniēt aurū ꝫ thus deferētes ꝫ laudē dñō annunciātes. V. Surge ꝫ illuminare hyerlm: q2 glīa dñi sup te orta est. Alla. V. Vidimꝰ stellā eiꝰ in oriēte: ꝫ venimꝰ cū muneribus adorare dñm. Sequentia.

Epyphaniā dñō canamꝰ gloriosam. Qua ꝓlem dei vere magi adorant. Immensam caldei cuius per secla venerantur potentiam. Quem cuncti ꝓphete precinuerunt gentes ad saluādas. Cuius maiestas ita est inclinata vt assumeret sui formā. Ante secula q̄ deus ꝫ tēpora homo factus ex maria. Sequēs hūc dicit rex Balaam de quo vaticinās exibit ex iacob rutilās inquit stella. Et cōfringet ducū agmina regionis moab maxia potētia. Huic magi munera deferunt preclara / aurū simul thus ꝫ myrrā. Thure deū predicāt / auro regē magnū / hoīem mortalē myrra. In sōgnis hos monet angelus ne redeāt ad regē cōmotum propter regna. Pauebat etenī nimiū regē natū / verēs amittere regni iura. Magi sibi stella micāte preuia. Pergūt alacres itinera patriā. Que eos ducebat ad propriam linquētes herodis mandata. Qui percussus corde nimium pre ira. Extēplo mandat infantulos per cuncta. Inquiri bethleem confinia ꝫ mox priuari eos vita. Omnis nunc caterua tinnulum iungat laudibus organi neuma. Mystice offerens regi regum christo munera preciosa. Poscēs vt per orbem regna omnia protegat in secula sempiterna.

¶ Scđm matheum. ij. capitulo.

Cum natus esset iesus in bethleem iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerūt hierosolimā dicētes. Ubi est qui natus est rex iudeorum? Vidimus enī stellam eius in oriente: ꝫ venimus adorare eum. Audiens autem herodes rex turbatus est: et omnis hierosolyma cum illo. Et congregans omnes principes sacerdotū ꝫ scribas populi: sciscitabatur ab eis vbi christus nasceretur. At illi dixerūt ei. In bethleem iude. Sic enim scriptum est per prophetā. Et tu bethleem terra iuda: nequaq̄ minima es in principibus iuda. Ex te enim

c.j.s.

exiet dux: qui regat populū meum iſrael. Tūc herodes clā vocatis magis diligēter didicit ab eis tp̄s ſtelle que apparuit eis. Et mittēs eos in bethleē: dixit. Ite/ ⁊ interrogate diligēter de puero: ⁊ cū inueneritis renūciate michi/ vt ⁊ ego veniēs adorē eū. Qui cū audiſſent regē: abierūt. Et ecce ſtella quā viderāt in oriēte antecedebat eos: vſqꝫ dū veniēs ſtaret ſupra vbi erat puer. Videntes autē ſtellā gauiſi ſūt gaudio magno valde. Et intrātes domū: inuenerūt puerū cū maria matre eius. Et ꝓcidentes: adorauerūt eū. Et apertis theſauris ſuis: obtulerūt ei munera aurū/ thus et myrrā. Et reſponſo accepto in ſomnis ne redirēt ad herodē per aliā viā: reuerſi ſunt in regionē ſuam. Offꝫ. Reges tharſis et inſule munera offerēt/ reges arabum et ſaba dona adducēt/ et adorabunt eū omnes reges terre/ omnes gentes ſeruient ei. Secreta.

Eccleſie tue q̄s dn̄e dona ꝓpicius intuere: quibus nō iā aurū/ thus ⁊ myrra ꝓfertur: ſed qd̄ eiſdē muneribus declaratur/ immolatur et ſumitur ieſus chriſtus dominus noſter. Qui tecum. Prefatio. Qui cū vnigenitus. Hec ꝓfatio dr̄ per totas oct. ⁊ in oct. et Communicātes. Similiter. Cōio Vidimus ſtellā eius in oriēte/ ⁊ venimus cū muneribꝰ adorare dn̄m. Poſtcōio.

Preſta q̄s oīpotēs deus/ vt q̄ ſolenni celebramus officio: purificate mētis intelligētia conſequamur. Per dn̄m. Quotidie infra oct. dr̄ eadē miſſa: ſed ſine ſequētia et Credo. Tamē in dn̄ica dr̄ Credo ſed nulla ſequentia. ¶ Dn̄ica infra octa. ad miſſam dr̄ cātus ſup Kyrie eleiſon/ Gl'ia in excelſis/ Sāctus ⁊ Agnꝰ. per ordinē ſicut infra oct. cū regimine chori habetur. cetera ſicut in die ꝓter ſequētiā cū hoc euāgelio: Secundum iohannem. j. ca.

In illo tēpore: Vidit iohānes ieſum veniētē ad ſe: ⁊ ait. Ecce agnꝰ dei: ecce q̄ tollit peccata mūdi. Hic eſt de quo dixi. Poſt me venit vir q̄ ante me factus eſt: q2 prior me erat/ ⁊ ego neſciebā eū. Sed vt manifeſtet̄ i iſrl'. ꝓpterea veni ego i aqua baptizās. Et teſtimoniū ꝑhibuit iohānes: dicēs. Quia vidi ſpiritū deſcēdentē q̄ſi colūbā de celo ⁊ mānſit ſup eū/ ⁊ ego neſciebā eū. Sꝫ qui miſit me baptizare in aqua: ille michi dixit. Super quē videris ſpiritū deſcendentē ⁊ manentē ſuper eū: hic eſt q̄ baptizat in ſpiritu ſctō. Et ego vidi ⁊ teſtimoniū ꝑhibui: q2 hic eſt filiꝰ dei. ¶ Nō ſi dn̄ica infra oct. nō eue. tūc in. iiij. fer. infra oct. legat̄ hoc ꝓdictū euāg. Tertia die īfra oct. fiat mēo. de martyribus luciano/ ſocijſqꝫ eius cum oratione de cōmuni plurimoꝝ martyꝝ.

¶ In octaua epyphanie Officium

Ecce aduenit dn̄ator dominus ⁊ regnū in manu eius et poteſtas et imperiū. ps. Deꝰ iudiciū tuū regi da: ⁊ iuſtitiā tuā filio regis. Gl'ia pr̄i. Oratio

Deus cuiꝰ vnigeitus i ſubſtātia nr̄e carnis apparuit: p̄ſta q̄s/ vt ꝑ eū quē ſimilē nobis foris agnouimꝰ: intꝰ reformari mereamur. Qui te. ¶ Mēo. de ſctō hylario. or.

Adeſto dn̄e ſupplicationibus noſtris: et interceſſione beati hylarij confeſſoris tui atqꝫ pontificis cuius depoſitionem celebramus: perpetuā nobis miam benignus impēde. Per dn̄m. ¶ Mēo. de ſctā maria. or. Deꝰ qui ſalutis eterne. ¶ Lectio yſaie prophete. xxv. ca.

Domine deus meus honorificabo te: laudem tribuam no mini tuo/ qui facis mirabiles res. Cōſiliū tuum ātiquū: verum fiat. Dn̄e/ excelſum eſt brachiū tuū de⁹ ſabaoth corona ſpei que ornata eſt glia. Exultet deſertum ꝛ exultēt ſolitudines iordanis: et popul⁹ me⁹ videbit altitudinem dn̄i et maieſtatē dei/ ꝛ erit cōgregat⁹ ꝛ redemptus ꝑ deū. Et veniet i ſyō cū glia et leticia ſēpiterna ſuꝑ caput eius laus et exultatio. Et aperiā in mōtibus flumina: i medijs cāpis fontes dirūpā/ ꝛ terrā ſitientē ſine aq̄ īfundā. Ecce puer me⁹ exaltabitur et eleuabit: ꝛ ſublimis erit valde. Haurietis aquas in gaudio de fōtib⁹ ſaluatoris: et dicetis i illa die cōfitemini dn̄o/ ꝛ inuocate nomē ei⁹ Notas facite in populis virtutes ei⁹ cātate dn̄o quia mirabilia fecit Annūciate hec: in vniuerſa terra. Dicit dn̄s: omps. Gr. Oēs de ſaba venient aurum/ ꝛ thus/ deferētes et laudem dn̄o annūciātes. v. Surge et illuminare hierlm / qꝛ gloria dn̄i ſuper te orta eſt. Allā. v. Vidimus ſtellam eius in oriēte et venimus cum munerib⁹ adorare dn̄m. Nō dr̄ ſeq̄. lz dn̄. fuc. S. math. iij. c.

In illo tp̄e: Venit ieſus a galilea in iordanem ad iohēm: vt baptizaret ab eo Johānes aūt ꝓhibebat eū: dicēs. Ego a te debeo baptizari: et tu venis ad me. Reſpondēs aūt ieſus: dixit ei. Sine modo: ſic eni decet nos īplere oēm iuſticiā Tūc dimiſit eū. Baptizat⁹ aūt ieſ⁹ cōfeſtim aſcēdit de aqua/ et ecce apti ſunt ei celi: et vidit ſpm̄ dei deſcēdentē ſicut colūbā/ ꝛ venientē ſuꝑ ſe. Et ecce vox de celis: dicēs. Hic eſt filius meus dilectus: in quo michi bene complacui. Offr̄. Reges tharſis et inſule munera offerent: reges arabum et ſaba dona adducēt et adorabūt eū oēs reges terre/ omnes gētes ſeruiēt ei. Secreta.

Hoſtias tibi domine pro nati tui apparitiōe deferim⁹ ſuppliciter exorātes: vt ſicut idem noſtrorū auctor eſt munerum: ita ipſe ſit miſericors et ſuſceptor ieſ⁹ chriſtus dominus noſter. Qui tecū

Alia ſecreta de ſancto hylario.

Sancti hilarij precibus tibi domine q̄s grata reddatur oblatio: ꝑ cuius eſt depoſitione imolāda. Per. prefa. Qꝛ cū vnigenitus. ꝛ Cōicantes. vt in die. Cōio. Vidimus ſtellā eius in oriēte: ꝛ venim⁹ cū muneribus adorare dn̄z. P⁹cō.

Celeſti nos q̄s dn̄e lumine ſēper et vbiq꜄ preueni: vt miſterium cuius nos participes eſſe voluiſti: et puro cernamus intuitu/ ꝛ digno percipiamus effectu. Per.

Alia poſtcōmunio de ſctō hylario.

Sumpſimus domine pignus redēptionis eterne: ſit nobis q̄s interueniente btō hylario confeſſore tuo atq꜄ pontifice: vite preſentis auxiliū pariter et future. P.

¶ Dominica prima poſt oct. epyphanie. Ad miſſam. Officium

In excelſo throno vidi ſedere virū quē adorat multitudo āgelorū pſalentes in vnū ecce cui⁹ īperij nomē eſt in eternū. Ps. Jubilate deo oīs terra: ſeruite dn̄o i leticia. Oratio.

Vota q̄s domine ſupplicātis populi celeſti pietate ꝓſequere: vt ꝛ que agēda ſunt videāt: ꝛ adimplēda que viderint conualeſcāt. Per. ¶ Ad romanos. xij. capitulo.

Fratres: obſecro vos ꝑ miaꝫ dei: vt exhibeatis corpora veſtra hoſtiā viuētē ſctām/ deo placētē/ rationabile obſequiū vrm̄. Et nolite ꝯformari huic ſeclo: ſed reformamini in nouitate ſēſ⁹ veſtri/ vt probetis que ſit voluntas dei bona:

et bñplacẽs et perfecta. Dico enim per gratiã que data eſt michi oibꝰ qui ſunt inter vos non plus ſapere ꝙ̃ oportet ſapere: ſʒ ſapere ad ſobrietatem/ ⁊ vnicuiqꝫ ſicut deus diuiſit menſuram fidei. Sicut enim in vno corpore multa membra habemus: omnia aũt membra nõ eũdem actũ habẽt/ ita multi vnũ corpus ſumus in xp̄o. Singuli autem alter alterius mẽbra. In xp̄o ieſu: dño nr̃o. Gr. Benedictus dñs deꝰ iſrael qui facis mirabilia magna ſolus a ſeculo. Vſꝰ. Suſcipiant montes pacem populo tuo/ ⁊ colles iuſticiam. Allã. Vꝰ. Jubilate deo oĩs terra/ ſeruite domino in leticia.

Nulla die dñica ꝑ annũ dr̃ ſequentia ad miſſã: qñ de dñica agit̃ niſi ĩ aduẽtu. et in tp̄e paſchali/ et niſi in dñica ĩfra ebd̃. nati. d̃. Scd̃m lucã.

Cum factus eſſet ieſus annorũ duodecim: aſcẽdẽtibus illis hieroſolimã ſcd̃m cõſuetudinẽ diei feſti/ ꝯſũmatiſqꝫ diebus cũ redirẽt: remãſit puer ieſus in hieruſalẽ/ ⁊ nõ cognouerũt parẽtes eiꝰ. Exiſtimãtes aũt illũ eſſe in comitatu: venerũt iter diei/ ⁊ requirebant eũ inter cognatos ⁊ notos. Et nõ inueniẽtes: regreſſi ſũt in hieruſalẽ requirentes eũ. Et factũ eſt poſt triduũ/ ĩuenerũt illũ ĩ tẽplo ſedẽtẽ in medio doctoꝝ: audientẽ illos et interrogãtem. Stupebãt aũt oẽs qui eum audiebãt: ſuper prudẽtia et reſponſis eius. Et videntes: admirati ſunt Et dixit mater eius ad illum. Fili/ quid feciſti nobis ſic? Ecce pater tuus ⁊ ego: dolẽtes querebamus te. Et ait ad illos. Quid eſt quod me querebatis? Neſciebatis quia in his que patris mei ſunt oportet me eſſe? Et ipſi non intellexerunt verbum: quod locutus eſt ad illos. Et deſcendit cum eis ⁊ venit nazareth: et erat ſubditus illis Et mater eius cõſeruabat omnia verba hec: conferens in corde ſuo. Et ieſus proficiebat ſapientia: etate et gr̃a: apud deum et homines. Offer. Jubilate deo omĩs terra iubilate deo omĩs terra ſeruite dño in leticia intrate ĩ cõſpectu eiꝰ ĩ exultatione/ qꝛ dñs ipſe eſt deus. Se.

Oblatum tibi dñe ſacrificiũ viuificet nos ꝗ̃s ſemper ⁊ muniat. P. d̃. Pfa. quotid. Cõ. Fili/ qd̃ feciſti nobis ſic: ego et pater tuꝰ dolẽtes ꝗ̃rebamus te: et qd̃ eſt qd̃ me ꝗ̃rebatis/ neſciebatis qꝛ ĩ his q̃ pr̃is mei ſunt oportet me eſſe. Poſtcõ.

Tua nos dñe ſctã libãtes ꝑfecte capiamus purgationis effectũ: ⁊ cõtinuũ diuine defẽſiõis auxiliũ. Per d̃. Si tp̄s adeo breue fuerit ab oc. epy. vſqꝫ ad lxx. ꝙ tres miſſe dñicales. ſcʒ. In excelſo throno. Oĩs terra. et Adorate. non poſſũt ſigule in ſingulis cãtari ebdo. tũc due vel tres miſſe ſi tp̄is breuitas expetierit ĩ vna eadẽqꝫ ebdo. cãtet̃. Et ſi aliqd̃ feſtũ triũ lec. ibidem cõtigerit: totũ ſeruitiũ fiat de feſto vſqꝫ ad miſſã. ⁊ ad illã miſſã q̃ erit de tp̄ali/ fiat ſcd̃a oꝛ de ip̄o feſto tercia de ſctã maria/ quarta de oĩbus ſctis/ quinta ꝑ vniuerſali eccleſia. Cetere vero miſſe q̃ ſequũtur/ eo anno oĩno ꝑtermittãtur. Hoc etiã bñ obſeruet̃ ꝙ nũꝙ̃ ante p̄mã dñicã poſt octa. epy. cãtetur miſſa. In excelſo throno. niſi qñ nulla dñica inter oct. epy. et lxx. cõtigerit: tunc ei ĩ ferijs primo loco poſt octa. epy. cãtetur: et due miſſe ſcʒ. Oĩs terra: et Adorate deum. in ferijs ſequentibus eiuſdẽ ebdo. cantẽtur: et tũc nichil fiat de feſtis triũ lectionum. que ibidem cõtingere poſſunt. Cũ autẽ prolixum fuerit tempus. offm. Adorate. per tres dñicas cantetur.

Si vero tres fuerint dn̄ice iter oct. epyphanie et ſeptuageſimā: ita ꝙ tria officia ꝑdicta cātenꝫ: tūc ī feriis poſt tertiā dn̄icā ſi vacauerit/ dicūtur ep̄le et euāgelia de quarta et quīta dn̄ica ī miſſis de die. ¶ Feria quarta Ep̄la ad romanos.x.cap.

FRatres: Volūtas quidē coꝛdis mei: ⁊ obſecratio ad deuꝫ fit pꝛo illis ī ſalutē. Teſtimoniū eī ꝑhibeo illis: ꝙ emulationē dei habēt/ ſed nō ſcd̄m ſciaꝫ. Ignoꝛātes eī iuſtitiā dei: ⁊ ſuā ꝗrētes ſtatuere: iuſtitie dei ſunt ſubiecti. Finis enim legis chꝛiſtus ad iuſticiā omni credenti. ¶ Secūdum matheum.iiij.

IN illo tēpoꝛe: Cū audiſſet ieſus ꝙ iohānes traditus eſſet: ſeceſſit in galileā. Et relicta ciuitate nazareth: venit ⁊ habitauit in ciuitate capharnaum maritima in finibus zabulon ⁊ neptalim/ vt adimpleret qđ dictū eſt per yſaiā ꝓphetā. Terra zabulon et terra neptalim via maris trās ioꝛdanē galilee gētiū. Populus qui ambulabat in tenebꝛis: vidit lucē magnā. Et ſedentibus in regiōe vmbꝛe moꝛtis: lux oꝛta eſt eis. Et exinde cepit ieſus ꝑdicare: et dicere. Penitentiam agite: appꝛopinquabit enim regnū celoꝛum. ¶ Feria ſexta. Epyſtola ad Romanos.xiij.capitulo.

FRatres: Omnis anima poteſtatibus ſublimioꝛibus: ſubdita ſit. Non eſt enī poteſtas: niſi a deo. Que autem ſunt: a deo oꝛdinata ſunt. Itaqꝫ qui reſiſtit poteſtati: dei oꝛdinationi reſiſtit. Qui autē reſiſtūt: ipſi ſibi dānationē acquirūt. Nā qui pꝛincipātur non ſunt timoꝛi boni operis: ſed mali. Vis autē nō timere poteſtatē: bonū fac et habebis laudē ex illa. Dei eī miniſter eſt: tibi in bonū. Si autē male egeris: time. Non eī ſine cauſa: gladiū poꝛtat. Dei eī miniſter eſt: vindex in irā ei qui malū agit. Ideoqꝫ neceſſitate ſubditi eſtote: non ſoluꝫ ꝓpter irā/ ſed etiā ꝓpter conſcientiā. Ideo ⁊ tributa ꝓſtatis. Miniſtri eī dei ſūt: in hoc ipſū ſeruiētes. Euāgeliū. ¶ Scd̄m lucam.iiij.ca.

IN illo tēpoꝛe: Egreſſus eſt ieſus in virtute ſpiritus in galileā: ⁊ fama exijt per vniuerſam regionem de illo. Et ipſe docebat in ſynagogis eoꝛum: ⁊ magnificabatur ab omnib⁹. Et venit nazareth vbi erat nutritus: ⁊ intrauit ſecundum conſuetudinem ſuam die ſabbati in ſynagogā ⁊ ſurrexit legere. Et traditus eſt illi liber yſaie pꝛophete. Et vt reuoluit libꝛum: inuenit locum vbi ſcriptum erat. Spiritus dn̄i ſuper me/ pꝛopter qđ vnxit me: euangelizare pauperibus miſit me/ ſanare contritos coꝛde. Pꝛedicare captiuis remiſſionem: ⁊ cecis viſum/ dimittere confractos in remiſſionem/ pꝛedicare annū domini acceptū/ ⁊ diem retributionis. Et cū plicuiſſet libꝛum: reddidit miniſtro/ et ſedit Et omnium in ſynagoga oculi: erāt intendentes in eū. Cepit autem dicere ad illos: quia hodie impleta eſt hec ſcriptura in aurib⁹ veſtris. Et omnes teſtimonium illi dabant: et mirabantur in verbis gratie: que pꝛocedebant de oꝛe ipſius. Per totam ebdomadaꝫ dicitur miſſa dn̄icalis: niſi feſtum intercurrat vnde fiat ſeruitium/ et niſi qñ miſſa Sal⁹ ppl̄i/ vl̄ qñ vꝫ de feſto loci/ vel de ſancta maria.

¶ Dominica ſecūda poſt octauas epyphanie. Officium.

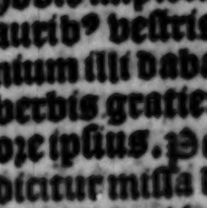

OMnis terra adoꝛet te de⁹ ⁊ pſallat tibi: pſalmū dicat noī tuo altiſſime. ps. Iubilate deo oīs terra: pſalmū dicite noī ei⁹ / date gl'iam laudi ei⁹. Or.

Omnipotēs sempiterne de⁹ q̄ celestia simul et terrena moderarꝫ: supplicatiōes ppl'i tui clemēt exaudi: & pacē tuā nr̄is ɔcede tēporibus. Per dñm. ¶ Ad romanos .xii.

Fratres: Habētes donationes scd'm gratiā que data est nobis differētes: siue pphetiā scd'm rationē fidei / siue ministeriū in ministrando / siue qui docet in doctrina. Qui exhortatur in exhortādo: q̄ tribuit in simplicitate / qui p̄est in sollicitudine / q̄ miseret in hylaritate. Dilectio / sine simulatiōe. Odiētes malum: adherētes bono. Charitatē fraternitatis: inuicem diligētes. Honore inuicē preuenientes. Sollicitudine non pigri. Spiritu feruētes: dño seruiētes. Spe gaudētes: in tribulatione patientes. Orationi instātes: necessitatibus sāctorum communicātes / hospitalitatē sectātes. Benedicite persequētibus vos: bñdicite & nolite maledicere. Gaudere cum gaudentibus: flere cū flētibus. Idipsum inuicem sentiētes: non alta sapientes: sed humilibus cōsentiētes. Gr. Misit dñs verbū suum et sanauit eos / et eripuit eos de interitu eoꝝ. V. Confiteātur dño mie eius / & mirabilia eius filijs hominū. Alla. V. Laudate deū oēs angeli eius: laudate eū omnes virtutes eius. ¶ Secundum iohānē .ii.c.

In illo tp̄e: Nuptie facte sunt in chana galilee. Vocat⁹ est autē iesus et discipuli eius: ad nuptias. Et deficiente vino: dixit mater eius ad eū. Vinū non habēt. Et dixit ei iesus. Quid michi et tibi est mulier? Nondum venit hora mea. Dixit mater eius: ministris Quodcunqꝫ dixerit vobꝫ: facite. Erāt aūt ibi lapidee hydrie sex posite scd'ꝫ purificationē iudeoꝝ: capiētes singule metretas binas vl' ternas. Dixit eis iesus. Implete hydrias aqua. Et impleuerūt eas vsqꝫ ad summū. Et dixit eis iesus. Haurite nunc: et ferte architriclino. Et tulerūt. Vt aūt gustauit architriclinus aquā vinū factū: et non sciebat vnde esset / ministri autē sciebāt qui hauserāt aquā: vocat sponsum architriclin⁹: & dicit ei. Oīs homo primū bonū vinū ponit: et cū inebriati fuerint / tūc id qd̄ deterius est. Tu aūt seruasti vinū bonū: vsqꝫ adhuc. Hoc fecit initiū signoꝝ iesus in chana galilee: & manifestauit gl'iam suā. Et crediderūt i eū: discipuli ei⁹. Offr. Iubilate deo o vniuersa tr̄a iubilate deo vniuersa tr̄a / psalmū dicite noī ei⁹: venite audite & narrabo vobis oēs q̄ timetꝫ deū q̄nta fecit de⁹ aīe mee alla.

Vt tibi grata sint dñe (Secre. munera ppl'i tui supplicātis: ab oī q̄s ɔtagiōe puersitatꝫ emūda. Per. Cōio. Dicit dñs: implete hydrias aqua & ferte architriclino / & dū gustasset architriclinus aquā vinū factū: dixit spōso. seruasti vinū bonū vsqꝫ adhuc. hoc signū fecit iesus primū corā discipl'is suis. Postcōio.

Augeatur in nobis dñe quesumus tue virtutꝫ operatio: vt diuinis vegetati sacramētis / ad eorum promissa capienda / tuo semper munere preparemur. Per dominū.

¶ Feria .iiii. Ad timotheum .i.i.c.

Charissime / Fidelis sermo: & omni acceptione dignus: Q̄r xp̄s iesus venit in hunc mundū peccatores saluos facere: quorum primus ego sum. Sed ideo miam cōsecutus sum: vt in me primo ostenderet xp̄s iesus omnē potentiā ad informationē eorū qui credituri sunt illi / in vitam eternam: Regi autē seculorum immortali / inuisibili / soli deo honor et gloria: in secula ſcłoꝝ amē. Sc̄dm marcum. vi.c.

IN illo tp̄e: Egreſſ⁹ ieſ⁹ abiit in patriā ſuā: et ſequebantur illū diſcipuli ſui. Et facto ſabbato: cepit in ſynagoga docere. Et multi audientes: admirabātur ī doctrina ei⁹ dicētes. Unde huic hec oīa? Et que eſt ſapientia que data eſt illi: ⁊ virtutes tales que per manus ei⁹ efficiūtur? Nōne hic eſt faber filius marie: frater iacobi et ioſeph/ et iude ⁊ ſymonis? Nōne ⁊ ſoꝛoꝛes eius hic nobiſcū ſunt? Et ſcādalizabātur in illo. Et dicebat eis ieſus. Quia nō eſt pꝛopheta ſine honoꝛe niſi in patria ſua/ et in domo ſua ⁊ in cognatione ſua. Et non poterat ibi virtutem vllam facere: niſi paucos infirmos impoſitis manibus curauit. Et mirabatur: ꝓpter incredulitatem eoꝝ. ¶ Feria. vj. Epyſtola. Ad romanos. xiiij. capitulo.

FRatres: Scio et cōfido ī dño ieſu: qꝛ nichil cōmune ꝑ ipſū niſi ⁊ qui ſe exiſtimat qd̄ commune eſſe/ illi cōe eſt. Si enī propter cibū frater tuus ſcādalizatur aut cōtriſtat̄: iā nō ſcd̄m caritatē ambulas. Noli cibo tuo illum ꝑdere: ꝓ q̄ xp̄s mortuus eſt. Nō ergo blaſphemet̄ bonū noſtrū. Nō eſt enī regnū dei eſca et potus ſꝫ iuſticia ⁊ pax et gaudiū in ſpū ſancto. Qui enī ī hoc ſeruit xp̄o: placet deo/ ⁊ pꝛobatus eſt hominib⁹. Itaqꝫ que pacis ſunt ſectemur: et q̄ edificationis ſūt inuicem cuſtodiamus. Noli ꝓpter eſcā: deſtruere op⁹ dei. Omnia quidem mūda ſunt: ſed malū eſt homini q̄ per offendiculum mādicat. Bonū eſt nō mānducare carnem: et non bibere vinum: neqꝫ in quo frater tu⁹ offenditur/ aut ſcandalizat̄/ aut infirmatur. Tu fidem quā habes: penes temetipſm habe coram deo. Beatus q̄ nō iudicat ſemetipſm: in eo quod pꝛobat̄. Qui autem diſcernit ſi manducauerit: damnatus eſt/ qꝛ non eſt ex fide. Omne autem quod non eſt ex fide: peccatum eſt. ¶ Secundum lucam. iiij. capitulo.

IN illo tp̄e: Deſcendit ieſus ī capharnaum ciuitatem galilee: ibiqꝫ docebat illos ſabbatis. Et ſtupebāt in doctrina eius: quia in poteſtate erat ſermo ipſi⁹. Et ī ſynagoga erat hō habēs demonium immundū: ⁊ exclamauit voce magna dicens. Sine. Quid nobis et tibi ieſu nazarene? Veniſti perdere nos. Scio te: quia ſcis ſctūs dei. Et increpauit illū ieſ⁹: dicens. Obmuteſce: et exi ab eo. Et cū pꝛoieciſſet illud demoniū: in medium exiit ab illo nichilqꝫ illum nocuit. Et fact⁹ eſt pauoꝛ in oībus: et colloquebantur ad inuicem dicentes. Quod eſt hoc verbum: qꝛ in poteſtate et virtute imperat ſpiritibus īmundis/ et exeunt. Et diuulgabatur fama de illo: in omnem locum regionis.

¶ Dñica. iij. poſt octa. epy. Offm̄.

ADoꝛate deū oēs āgeli ei⁹ audiuit et letata eſt ſyō/ et exultauerūt filie iude. Ps. Dñs regnauit exultet terra: letent̄ iſule mlte. Gl'ia. Or.

OMnīps ſempiterne deus infirmitatem noſtrā pꝛopicius reſpice: atqꝫ ad pꝛotegēdum nos dexteram tue maieſtatis extende. Per dñm noſtrū. Ad romanos. xij.c.

FRatres: Nolite eſſe pꝛudentes apđ voſmetipſos. Nulli malū ꝓ malo reddētes. Pꝛouidētes bona: nō tm̄ coꝛā deo ſꝫ etiā coꝛā oīb⁹ hoīb⁹. Si fieri poteſt qđ ex vobꝭ eſt cū oībꝫ hoībꝫ pacē habētes. Nō voſmetipſos defēdētes cariſſimi: ſꝫ date locū ire. Scriptū eſt enī. Michi vindictam: et ego retribuā dicit domin⁹. Sꝫ ſi eſurierit inimitus tuus:ciba illum. Si ſitit: potum da illi. Hoc enī faciens: carbones ignis congeres ſup̄ caput eiꝰ. Noli vinci a malo: ſ; vīce in bono malū. Gr. Timebūt gētes nomen tuum dn̄e:⁊ oēs reges terre gl'iam tuā. V. Qm̄ edificauit dn̄s ſyon:et videbitur ī maieſtate ſua. Allā. V. Dn̄s regnauit exultet terra letent̄ inſule multe. Scd̄m math. viij. ca.

In illo tp̄e:Cū deſcēdiſſet ieſus de mōte:ſecute ſunt eū turbe multe. Et ecce leproſꝰ veniens:adorabat eū dicēs. Dn̄e ſi vis potes me mūdare. Et extēdēs ieſꝰ manū:tetigit eū dicēs. Uolo:mundare. Et cōfeſtī mundata eſt:lepra eiꝰ. Et ait illi ieſꝰ. Uide nemini dixeris. ſed vade oſtēde te ſacerdoti: et offer munus tuum quod p̄cepit moyſes in teſtimoniū illis. Cū autem introiſſet capharnaū: acceſſit ad eū centurio rogās eū et dicens. Dn̄e/puer meus iacet in domo paraliticus:⁊ male torquetur. Et ait illi ieſꝰ. Ego veniā:⁊ curabo eū. Et reſpōdēs cēturio:ait. Dn̄e/nō ſum dignus vt itres ſub tectū meū: ſed tātum dic verbo/⁊ ſanabitur puer meus. Nā ⁊ ego hō ſū ſub poteſtate cōſtitutꝰ:habēs ſub me milites. Et dico huic vade:et vadit. Et alio veni:⁊ venit. Et ſeruo meo fac hoc et facit. Audiēs aūt ieſꝰ miratꝰ eſt: et ſequētibꝰ ſe dixit. Amē dico vobis:nō iueni tātā fidē in iſrl̄. Dico aūt vobis: ꝙ multi ab oriēte ⁊ occidēte veniēt / ⁊ recūbēt cū abrahā ⁊ yſaac ⁊ iacob in regno celorū. Filij aūt regni eijciēt̄ ī tenebras exteriores:ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridor dētiū. Et dixit ieſus cēturioni. Uade ⁊ ſicut credidiſti:fiat tibi Et ſanatꝰ eſt puer:in illa hora. Offr. Dextera dn̄i fecit virtutem/dextera dn̄i exaltauit me. non moriar ſed viuam: et narrabo opera domini. Secreta.

Vite perpetue venerāda recolimus te dn̄e deprecantes:vt et deuotis eadem ſacrificijs /et dignis operibꝰ aſſequamur. P. p̄fa. qtid. Cō. Mirabātur oēs de his q̄ p̄cedebāt de ore dei. Poſtcōmunio.

Quos tantis dn̄e largiris vti myſterijs/p̄ſta queſumꝰ vt effectibus eoꝝ nos veraciter aptare digneris. Per dominū noſtrum.

¶ Feria iiij. Ad romanos .xv. capi.

Fratres: Obſecro vos p̄ dn̄m nr̄m ieſū xp̄m ⁊ p̄ caritatem ſp̄uſſcti:vt adiuuetis me ī orōnibꝰ veſtris ad deū. Ut liberer ab īfidelibꝰ q̄ ſūt ī iudea:⁊ obſequij mei oblatio accepta ſit ī hieroſolyma ſctis Ut veniam ad vos in gaudio per voluntatem dei:vt refrigerer vobiſcū. Deꝰ aūt pacis: ſit cum oībꝰ vobis amē.. Scd̄m marcum. iij. ca.

In illo tp̄e: Intrauit ieſus in ſynagogā:⁊ erat ibi homo habēs manū aridā/et obſeruabāt eū ſi ſabbatis curaret/ vt accuſarēt illū. Et ait homini habēti manū aridā. Surge ī mediū. Et dixit eis. Licet ſabbatꝫ bn̄facere/an male: animā ſaluā facere an perdere? At illi tacebant. Et circūſpiciēs eos cum ira contriſtatus ſuper cecitate cordis eorum/ dixit homini. Extende manum tuā. Et extēdit. Et reſtituta eſt:manus illi. ¶ Feria ſexta

Epyſtola. Ad corinthios. i.iij. ca.

Fratres: Neſcitis q̄ templū dei eſtis:et ſpiritus dei habitat in vobis? Si q̄s autē templum dei violauerit:diſperdet illū deus. Templum enim dei ſanctū eſt: qđ eſtis vos. Nemo ſe ſeducat. Si q̄s videtur inter vos ſapiens eſſe ī hoc ſeculo:ſtultus fiat vt ſit ſapiens. Sapientia enim huius mūdi:ſtulticia eſt apud deū. Scriptū eſt enī.

Cōprehendam ſapientes: in aſtutia eoꝛum. Et iterū. Dominus nouit cogitationes ſapientiū: qm̄ vane ſunt. Nemo itaq gloꝛietur: in hominibus. Oīa enim veſtra ſunt ſiue paul⁹/ſiue apollo ſiue cephas ſiue mundus/ſiue vita/ſiue moꝛs/ſiue pꝛeſentia/ſiue futura. Omniā enim veſtra ſunt. Uos autem xp̄i: xp̄s aūt dei. Sc̄dm matheū. iiij. ca.

IN illo tēpoꝛe: Circuibat ieſ⁹ totā galileā: docens in ſynagogis eoꝝ/⁊ pꝛedicās euāgelium regni/et ſanans oēm langoꝛem et oēm infirmitatem i pplo. Et abijt opinio eius: in totam ſyriā. Et obtulerunt ei oēs male habentes varijs lāguoꝛibus ⁊ toꝛmentis compꝛehenſos: et qui demonia habebāt/et lunaticos/et paraliticos/⁊ curauit eos. Et ſecute ſunt eū: turbe multe. ¶ Dominica quarta poſt octa. epyphanie. Officium.

ADoꝛate deū oēs angeli ei⁹: audiuit et letata eſt ſyon:/⁊ exultauerūt filie iude. Ps. Dn̄s regnauit exultet tra: letētur inſule multe. Gloꝛia. Oro.

DEus qui nos in tantis periculis conſtitutos pꝛo humana ſcis fragilitate non poſſe ſubſiſtere: da nobis ſalutem mentis et coꝛpoꝛis: vt ea que pꝛo peccatis noſtris patimur/te adiuuante vincamus. Per dn̄m. Ad romanos. xiij.

FRatres: Nemini q̄c͡q̄ debeatis niſi vt inuicē diligatis. Qui enī diligit pximū: legē ipleuit. Nā nō adulterabis: nō occides/nō furaberis/ nō falſū teſtimoniū dices nō cōcupiſces rē pximi tui. Et ſi quod eſt aliud mādatū: i hoc verbo inſtaurat̄. Diliges pximū tuum: ſicut teipſum. Dilectio pximi: malū nō opat̄. Plenitudo ergo legis: eſt dilectio. Gr. Timebūt gentes nomē tuum dn̄e et oēs reges terre gl'iam tuā. V⁹. Qm̄ edificauit dn̄s ſyon/⁊ videbitur in maieſtate ſua. Allā. V. Dn̄s regnauit exultet terra letent̄ iſule multe. Se. math. viij.

IN illo tp̄e: Aſcēdēte ieſu ī nauiculā: ſecuti ſūt eū diſcipuli ei⁹. Et ecce motus magn⁹ fact⁹ eſt in mari: ita vt nauicula operiretur fluctibus. Erat aūt illis: vētus cōtrarius. Ipſe vero doꝛmiebat. Et acceſſerūt ad eū diſcipuli eius: ⁊ ſuſcitauerūt eū dicentes. Dn̄e/ſalua nos: pim⁹. Et dicit eis ieſus Quid timidi eſtis modice fidei? Tūc ſurgēs/īperauit vētis et mari: ⁊ facta eſt trāquillitas magna. Poꝛro homines mirati ſūt: dicētes. Qualis eſt hic: q2 venti et mare obediūt ei? Offm. Dextera dn̄i fecit virtutem/dextera dn̄i exaltauit me nō moꝛiar ſ3 viuā ⁊ narrabo opa dn̄i. Sec.

COncede queſumus oīp̄s de⁹/vt hui⁹ ſacrificij munus oblatum fragilitatē nr̄am ab omni malo purget et muniat. Per. Pꝛefa. quotid. Co. Mirabātur oēs de his que pꝛocedebāt de oꝛe dei. Poſtcō.

MUnera tua nos deus/ et a delectationibus terrenis expediant: et celeſtibus ſemper inſtruant alimentis. Per. ¶ Feria quarta. Epiſtola. Ad corinthios. j. vij.

FRatres: Bonū eſt hoīm mulierē nō tāgere. Pꝛopter foꝛnicationē aūt vnuſq̄ſq vxoꝛē ſuā habeat: et vnaq̄q mulier virū ſuū habeat. Uxori vir debitū reddat: ſimiliter aūt ⁊ vxoꝛ viro. Mulier ſui coꝛpoꝛis poteſtatem non habet: ſ3 vir. Similit̄ aūt ⁊ vir/ſui coꝛpoꝛis poteſtatē nō habet: ſed mulier. Nolite fraudare inuicem: niſi foꝛte ex cōſenſu ad tempus vt vacetis oratiōi. Et iterum reuertimini in idipſum: ne tētet vos ſathanas: propter incõtinẽtiã veſtrã. Se.lu.ix.c.

IN illo tp̃e: Factũ eſt ambulãtibus diſcipulis in via dixit q̃dã ad ieſũ. Sequar te: q̃cũq; ieris. Dixit illi ieſ⁹. Vulpes foueas habẽt et volucres celi nidos: filius autẽ hoĩs nõ habet vbi caput ſuũ reclinet. Ait aũt ad alterũ. Sequere me. Ille autẽ dixit. Dñe / permitte michi primũ ire: ⁊ ſepelire patrem meũ. Dixitq; ei ieſus. Sine vt mortui ſepeliãt mortuos ſuos: tu autẽ vade ⁊ ãnũcia regnũ dei. Et ait alter. Sequar te dñe: ſed ꝓmũ ꝑmitte michi renunciare his que domi ſunt. Et ait ad illum ieſus. Nemo mittẽs manum ſuã ad aratrum: et aſpiciẽs retro: aptus eſt regno dei

¶ Feria.vi. Ad corinthios. i.vij.c.

FRatres: Vnuſquiſq; in qua vocatione vocatus eſt: in ea permaneat. Seruus vocat⁹ es: nõ ſit tibi cure. Sed et ſi potes fieri liber magis vtere. Qui enim in dño vocatus eſt ſeru⁹: libertus eſt dñi Similiter q̃ liber vocat⁹ eſt: ſeru⁹ eſt chriſti. Precio ẽpti eſtis: nolite fieri ſerui hoĩm. Vnuſquiſq; ĩ qua vocatione vocatus eſt frater: ĩ hac permaneat apđ deũ. S.marcii.x.

IN illo tẽpore: Offerebãt ieſu paruulos: vt tangeret illos. Diſcipuli aũt ꝯminabãtur: offerẽtib⁹. Quos cũ videret ieſ⁹: ĩdigne tulit / ⁊ ait illis. Sinite paruulos venire ad me: ⁊ ne ꝓhibueritis eos Taliũ enĩ eſt regnũ dei. Amen dico vobis q̃ſq̃s nõ receperit regnũ dei velut paruul⁹ / nõ ĩtrabit in illud. Et cõplexãs eos: et ĩponẽs manus ſuper illos bñdicebat eos. ¶ Dñica quinta poſt octa.epy. Officium.

ADorate deum omnes angeli eius: audiuit et letata eſt ſyon / et exultauerũt filie iude. ꝟ. Dominus regnauit exultet terra: letentur inſule multe. Gloria patri. Oratio.

FAmiliã tuã queſum⁹ domine cõtinua pietate cuſtodi: vt que in ſola ſpe gratie celeſtis innititur: tua ſemper protectione muniatur. Per dñm. Ad coloſſenſes. iii.capi.

FRatres: Induite vos ſicut electi dei ſancti ⁊ dilecti viſcera mĩe: mãſuetudinẽ benignitatẽ / humilitatẽ / modeſtiã / patientiã / ſupportãtes inuicẽ / ⁊ donãtes vobiſmet ipſis / ſi q̃s aduerſ⁹ aliquẽ habet q̃relã. Sicut et dñs donauit vobis: ita ⁊ vos. Sup oĩa aũt hec caritatẽ habete: qđ eſt vinculũ ꝑfectiõis. Et pax xp̃i exultet in cordib⁹ veſtris: ĩ qua et vos vocati eſtis ĩ vno corpore et grati eſtote. Verbum xp̃i habitet in vobis abundãter in omni ſapientia docẽtes ⁊ ꝯmonẽtes voſmetipſos in pſalmis et hymnis et cãticis ſpiritualib⁹ in gratia: cantãtes in cordibus veſtris deo. Omne autem qđcũq; facitis in verbo aut in opere: oĩa in nomine dñi nr̃i ieſu xp̃i facite / gratias agentes deo et patri. Per ieſum xp̃m: dñm noſtrũ. Gr. Timebũt gẽtes nomen tuum dñe / ⁊ oẽs reges terre gloriã tuam ꝟ. Qm̃ edificauit dñs ſyon / et videbitur ĩ maieſtate ſua. Alleluya. ꝟ. Dñs regnauit exultet terra letentur ĩſule multe. Sc̃dm math.xiii.

IN illo tp̃e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis parabolã hãc. Simile factũ eſt regnũ celoꝝ hoĩ q̃ ſeminauit bonũ ſemẽ: ĩ agro ſuo. Cũ autẽ dormirẽt hoĩes: venit ĩimic⁹ ei⁹ ⁊ ſuꝑſeminauit zizania ĩ medio tritici / et abijt. Cũ aũt creuiſſet herba ⁊ fructũ feciſſet: tũc apparuerũt et zizania. Accedẽtes aũt ſerui patriſfamilias: dixerunt ei. Dñe / nonne bonum ſemẽ ſeminaſti in agro tuo? Vnde ergo habet zizania?

Et ait illis. Inimicꝰ homo: hoc fecit. Serui aũt dixerũt ei. Vis imꝰ/ et colligimus ea? Et ait. Non. Ne forte colligẽtes zizania: eradicetis ſimul cũ eis ⁊ triticũ. Sinite vtraq; creſcere vſq; ad meſſem: ⁊ in tempore meſſis dicã meſſoribus. Colligite primũ zizania: ⁊ alligate ea in faſciculos ad comburendũ. Triticũ aũt congregate: in horreũ meũ. Offer. Dextera dñi fecit virtutẽ/ dextera dñi exaltauit me: nõ moriar: ſ; viuã ⁊ narrabo opera dñi. Secreta

Suſcipe queſumus dñe tuorũ oblationes/ ꝓceſq; ſeruoꝝ: vt ſub tue ꝓtectionis auxilio et collata nõ perdãt/ ⁊ que expetũt apprehendãt. Per dñm. Prefatio q̃tidi. Cõio. Mirabãtur oẽs de his q̃ ꝓcedebãt de ore dei. Poſtcommunio

Deus qui nos ſacramenti tui participatione contingis virtutis eiꝰ effectus in noſtris cordibus operare: vt muneri diuino qð ſũpſimꝰ/ per ipſũ munꝰ aptemur. Per eundem. ¶ Feria quarta. Ad Timotheum. i. ij. capitulo.

Chariſſime: Obſecro primum omniũ fieri obſecratiões: orationes/ poſtulatiões/ gratiaꝝ actiones pro oĩbus hominibus. Pro regibus ⁊ oĩbus qui ĩ ſublimitate ſũt cõſtituti: vt quietã ⁊ tranquillã vitã agamus in omni pietate ⁊ caſtitate. Hoc eĩ bonũ eſt: ⁊ acceptũ coram ſaluatore noſtro deo. Qui oẽs homĩes vult ſaluos fieri: ⁊ ad agnitionem veritatis venire. Vnus eĩ deus: vnus et mediator dei et hominum/ homo chriſtus ieſus. Qui dedit ſemetipſum redemptionẽ pro omnibus: cui teſtimoniũ tẽporibus ſuis confirmatũ eſt/ in quo poſitus ſum ego predicator et apoſtolus. (Veritatem dico/ non mentior) doctor gentium in fide et veritate.

¶ Secundum matheum. xxi. cap.

In illo tẽpore: Dixit ieſꝰ turbis iudeoꝝ. Homo quidã habebat duos filios: ⁊ accedẽs ad primũ/ dixit. Fili/ vade hodie operari in vineã meã. Ille aũt rñdẽs: ait. Nolo. Poſtea aũt penitẽtia motꝰ: abijt. Accedẽs aũt ad alteꝝ: dixit ſimiliter. At ille rñdẽs: ait. Eo dñe. Et nõ iuit. Quis ex duobꝰ fecit voluntatẽ patris? Dicũt ei. Primꝰ. Dicit illis ieſus. Amẽ dico vobis: qꝛ publicani ⁊ meretrices ꝓcedẽt vos in regno dei. Venit eĩ ad vos iohãnes in via iuſtitie: ⁊ nõ credidiſtis ei. Publicani ⁊ meretrices crediderũt ei. Vos aũt videntes nec penitẽtiã habuiſtis poſtea vt crederetis ei. Qui habet aures audiẽdi: audiat. ¶ Dominica in ſeptuageſima. Ad miſſam. Officiũ.

Circũdederũt me gemitus mortis/ dolores inferni circũdederũt me: ⁊ ĩ tribulatione mea inuocaui dominum/ ⁊ exaudiuit de templo ſancto ſuo vocem meã. ps. Diligã te domine fortitudo mea: dominus firmamentũ meum ⁊ refugium meum/ ⁊ liberator meus. Gloria patri. ¶ Ab hac die vſq; ad vigiliam paſche non dicitur Gloria in excelſis deo. de quocunq; dicitur miſſa (niſi epyſcopus in cena domini celebrauerit) Oro.

Preces ppli tui queſumus domine clemẽter exaudi: vt q̃ iuſte pro peccatis noſtris affligimur: pro tui nominis gloria miſericorditer liberemur. P. ¶ Ad corinth. i. ix.

Fratres: Neſcitis q̃ hi qui in ſtadio currunt: omnes quidẽ currũt/ ſed vnus accipit brauium? Sic currite: vt cõprehendatis. Omnis enim qui in agone contẽdit: ab oĩbus ſe abſtinet. Et illi quidẽ vt corruptibilẽ coronã accipiant: nos aũt incorruptã. Ego igiť ſic curro: non q̃ſi in incertũ. Sic pugno: non q̃ſi aerẽ verberãs. Sed caſtigo corpus meũ: ⁊ in ſeruitutẽ redigo: ne forte cũ aliĳs p̃dicauerim/ipſe reprobus efficiar. Nolo aũt vos ignorare fratres: q̃m patres nr̃i oẽs ſub nube fuerũt ⁊ oẽs mare trãſierũt/⁊ oẽs i moyſe baptizati ſũt i nube ⁊ i mari. Et oẽs eãdẽ eſcã ſp̃ualẽ mãducauerũt: ⁊ oẽs eũdẽ potũ ſp̃ualẽ biberũt. Bibebãt aũt de ſp̃uali: cõſequẽte eos petra. Petra autẽ: erat xp̃s.

Gr. Adiutor in opportunitatibus/in tribulatione ſperẽt in te qui nouerũt te: q̃m nõ derelinquis querẽtes te dñe. ℣. Q̃m nõ i finẽ obliuio erit pauperis/patiẽtia pauperũ nõ peribit in finẽ: exurge dñe nõ preualeat homo. Nõ repetat grad. quãdo dicitur tractus. vt ſupra. Tract⁹

De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocem meã. ℣. Fiãt aures tue intendentes: in orationẽ ſerui tui. ℣. Si iniquitates obſeruaueris dñe: dñe quis ſuſtinebit? ℣. Quia apud te propiciatio eſt: et ꝓpter legẽ tuã ſuſtinui te domine. ¶ Secundum matheũ. xx.

In illo tẽpore: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis: parabolam hanc. Simile eſt regnũ celorũ homini patrifamilias: qui exĳt primo mane conducere operarios in vineam ſuam. Cõuentione autẽ facta cũ operarĳs ex denario diurno: miſit eos in vineã ſuã. Et egreſſus circa horam tertiam: vidit alios ſtantes in foro ocioſos/⁊ dixit illis. Ite ⁊ vos in vineam meam: et quod iuſtũ fuerit dabo vobis. Illi autẽ abierũt. Iterum autem exĳt circa ſextam ⁊ nonam horã: et fecit ſimiliter. Circa vndecimã vero exĳt: et inuenit alios ſtantes: ⁊ dixit illis. Quid hic ſtatis tota die ocioſi? Dicunt ei. Quia nemo nos cõduxit. Dixit illis. Ite ⁊ vos i vineã meã. Cũ ſero aũt factũ eſſet: dixit dñs vinee ꝓcuratori ſuo Voca operarios ⁊ redde illis mercedẽ: icipiẽs a nouiſſimis vſq; ad p̃mos: Cũ veniſſent ergo q̃ circa vndecimam horã venerant: acceperũt ſingulos denarios. Venientes autẽ ⁊ primi: arbitrati ſunt ꝙ plus eſſent accepturi. Acceperunt autẽ et ipſi: ſingulos denarios. Et accipiẽtes murmurabãt aduerſus patrẽfamilias: dicẽtes. Hi nouiſſimi vna hora fecerunt: et pares illos nobis feciſti/qui portauim⁹ pondus diei et eſtus. At ille reſpondens: vni eorum dixit. Amice/non facio tibi iniuriã. Nonne ex denario conueniſti mecum? Tolle quod tuum eſt: ⁊ vade. Volo autẽ ⁊ huic nouiſſimo dare: ſicut ⁊ tibi. An nõ licet michi quod volo facere? An oculus tuus neq̃ eſt: q2 ego bon⁹ ſum? Sic erũt nouiſſimi primi: et primi nouiſſimi (Multi enim ſunt vocati: pauci verõ electi) Offer. Bonum eſt confiteri domino/et pſallere nõi tuo altiſſime. ℣. Q̃m magnificata ſunt opera tua dñe: nimis profũde facte ſũt cogitationes tue. ℣. Ecce inimici tui dñe peribũt: ⁊ diſpergẽtur oẽs qui operãtur iniquitatẽ. Secreta.

Muneribus noſtris q̃s dñe p̃cibuſq; ſuſceptis/⁊ celeſtibus nos mũda myſterĳs: ⁊ clemẽter exaudi. Per. Prefa. quotid. Cõio. Illumina faciem tuã ſuper ſeruũ tuum/ſaluũ me fac in tua miſericordia dñe non confundar quoniã inuocaui te. Poſtcommunio

Fideles tui deus per tua dona firmẽtur: vt eadẽ ꝑcipiẽdo requirãt/⁊ q̃rẽdo ſine fine ꝑcipiant. Per dñm. ¶ Sciendũ eſt ꝙ ſeruitiũ hui⁹ dici nõ differt ꝓpter aliquod feſtũ niſi cũ purificatio beate marie vel dedicatio eccleſie in hac die ꝯtigerit: tūc eni differatur vſq ad iiij. fer. et tractus De profundis ꝑtermittatur: quā i ferialib⁹ diebus nō dr̄ tn̄. aū. iiij. fer. in capite ieiunij: niſi tm̄ in miſſis pro defunctis: nec etiā in feſtis ſine regimine chori. Quācūq̄ do aliud feſ. in hac do. vel in aliqua do. vſq ad paſſionem dn̄i ꝯtigerit: ſemꝑ differat/ ſꝫ dupl. feſtū fuerit. ⁊ fiat ſeruitiū de ipſa do. nulla fcā de feſto: memoria niſi ſit feſ. iij. l. qd non differt: ſed ſic de eo fiat mem. vſq ad xl. tātū. A quarta autē fer. in capite ieiunij vſq in craſtinum oc. paſc. nichil fiat ad miſſā de feſ. iij. l. nec etiam mem. ¶ Feria iiij. Epyſtola. Ad corinthios. ij. iiij.

Fratres: Si opertum eſt euāgelium noſtrū: in his q̄ pereunt eſt opertum. In quibus de⁹ huius ſeculi excecauit mētes īfidelium vt nō fulgeat illuminatio euāgelij glie xp̄i/ q̄ eſt imago dei. Nō enim noſmetipſos ꝑdicam⁹: ſꝫ ieſū xp̄m dn̄m nr̄m/ nos aūt ſeruos ꝑ ieſum. Qm̄ de⁹ q̄ dixit de tenebris lucem ſplēdeſcere: illuxit in cordib⁹ nr̄is/ ad illuminationē ſciētie claritatis dei/ in facie ieſu xp̄i. Habem⁹ autē theſaurū iſtū abſcōditū in vaſis fictilibus: vt ſublimitas ſit virtutis dei/ et nō ex nobis. In oīb⁹ tribulationē patimur: ſꝫ nō āguſtiamur. Aporiamur: ſed non deſtituimur. Perſecutionem patimur: ſed nō derelinquimur. Humiliamur: ſꝫ nō confundimur. Deiicimur: ſed nō perimus. Semꝑ mortificationem ieſu xp̄i in corpore circumferentes: vt et vita ieſu in cordibus nr̄is manifeſtetur. Sēꝑ eni nos q̄ viuimus: in mortē tradimur ꝓpter ieſum: vt et vita ieſu manifeſtetur in carne nr̄a mortali. Ergo mors ī nobis opat. vita aūt in vobis. Se. marcū. ix. c.

In illo tp̄e: Egreſſ⁹ ieſus ibat per galileā: nec volebat quēq̄ ſcire. Docebat aūt diſcipulos ſuos: et dicebat illis. Qm̄ filius hois tradetur in manus hoīm/ et occident eū: ⁊ occiſus tercia die reſurget. At illi ignorabāt verbū: ⁊ timebāt eū īterrogare. Et venerūt capharnaū. Qui cum domi eſſent: interogabat eos. Quid ī via tractabatis? At illi tacebāt. Siquidē inter ſe in via diſputauerāt: q̄s eſſet illoꝝ maior. Et reſidens vocauit duodecī: et ait illis. Si quis vult prim⁹ eſſe: erit oīm nouiſſimus/ ⁊ oīm miniſter. Et accipiēs puerum: ſtatuit eum ī medio eorum. Quem cum complex⁹ eſſet: ait illis. Quiſq̄s vnum ex huiuſmodi pueris receperit in nomīe meo: me recepit. Et q̄cunq̄ me ſuſceperit: non me ſuſcepit/ ſed eum qui me miſit. Qui habet aures audiendi: audiat. ¶ Feria vi. Epyſtola. Ad corinthios. ij. iiij. capitu.

Fratres: Habētes ſpm̄ fidei: ſicut ſcriptū eſt. Credidi propter qd̄ locutus ſū: et nos credim⁹ ꝓpter qd̄ loq̄mur/ ſciētes qm̄ qui ſuſcitauit ieſū et nos cū ieſu ſuſcitabit/ ⁊ cōſtituet vobiſcū. Oīa eni ꝓpter vos vt gr̄a abūdās ꝑ multas gratiarū actiones: abūdet ī gloriā dei ꝓpter qd̄ non deficimus. Sed licet is qui foris eſt noſter homo corrumpatur: tamen is q̄ intus eſt renouatur de die in diem. Id eni qd̄ in preſenti eſt momentaneum ⁊ leue tribulationis noſtre ſupra modum ī ſublimitate eternum glorie pōdus opatur in nobis/ nō ꝯtēplātib⁹ nobis q̄ vidētur: ſed q̄ non vidētur. Que eni vidētur: tp̄alia ſūt. Que aūt non vidētur: eterna ſunt. Secundū matheum. xij. capitulo.

In illo tp̄e: Dixit ieſus phariſeis. Qui nō eſt mecū: contra me eſt. ⁊ q̄ non ꝯgregat mecū/ ſpargit. Ideo dico vobis. Omne peccatū ⁊ blaſphemia remittet̄ hoībus: ſpiritus aūt blaſphemie nō remittetur. Et quicunq̄ dixerit verbum cōtra filium hoīs: remittet̄ ei. Qui autem dixerit contra ſpiritum ſanctum: non remittetur ei/ neq̄ ī hoc ſeculo/ neq̄ in futuro. Aut facite arborem bonam et fructum eius bonum: aut facite arborē malā ⁊ fructum eius malū. Siquidem ex fructu: arbor cognoſcitur. Progenies viperarū: quomō poteſtis bona loqui cum ſitis mali? Ex abundantia enim cordis: os loquitur. Bonꝰ hō de bono theſauro ꝓfert bona. Et malus hō: de malo theſauro profert mala. Dico aūt vobis q̄m omē verbū ocioſum quod locuti fuerit homines/ reddēt rationem de eo ī die iudicij. Ex verbis enī tuis iuſtificaberis: ⁊ ex verbis tuis cōdēnaberis. ¶ Dñica in lx. Officium.

Exurge quare obdormis domine/ exurge ⁊ ne repellas ī finē. quare faciē tuā auertis/ obliuiſceris tribulationem noſtrā adheſit in terra venter noſter exurge domine adiuua nos et libera nos. Ps. Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annunciauerunt nobis. Oratio.

Deus qui cōſpicis quia ex nulla noſtra actione cōfidimus concede propicius/ vt contra om̄ia aduerſa doctoris gētium protectione muniamur. Per dominū. Hec ſequens epiſtola tota legatur hac die tm̄: qñ vero dicitur per ebdo. ſēper incipiatur ad iſtam clauſulam Damaſci prepoſitus. et legatur vſq̄ ad finē. Ad corinthios. ii. xi. capi.

Fratres: Libenter ſuffertis inſipientes: cum ſitis ipſi ſapientes. Suſtinetis enim ſi q̄s vos in ſeruitutē redigit: ſi q̄s deuorat/ ſi q̄s accipit/ ſi q̄s extollit̄/ ſi q̄s in faciem vos cedit. Secūdū ignobilitatē dico: quaſi nos infirmi fuerimꝰ in hac parte. In quo q̄s audet inſipiētia dico: audeo et ego. Hebrei ſūt et ego. Iſraelite ſūt: et ego. Semē abrahe ſūt et ego. Miniſtri xp̄i ſūt: et ego. Vt minus ſapiēs dico: plus ego. In laboribus plurimis: in carceribꝰ abūdātiꝰ/ ī plagis ſupra modū/ ī mortibꝰ frequēter. A iudeis q̄nquies quadragenas: vna minꝰ accepi. Ter virgis ceſus ſum ſemel lapidatꝰ ſū/ ter naufragiū feci. Nocte ac die: in ꝓfundū maris fui. In itineribꝰ ſepe. periculis fluminū/ periculis latronū/ periculis ex genere/ periculis ex gētibus/ periculis in ciuitate/ periculis in ſolitudine: periculis ī mari/ periculis in falſis fratribus. In labore ⁊ erūna: in vigilijs multis. In fame ⁊ ſiti: ī ieiunijs multis. In frigore ⁊ nuditate: ꝓter illa que extrinſecus ſūt: inſtantia mea quotidiana ſollicitudo omnium eccleſiarū. Quis infirmatur: et ego non infirmor? Quis ſcādalizatur: ⁊ ego nō vror? Si gloriari oportet: que infirmitatis mee ſunt gloriabor. Deus et pater dñi noſtri ieſu chriſti ſcit qui eſt benedictus in ſecula: q̄ non mentior.

Damaſci prepoſitus gētis arethe regis cuſtodiebat ciuitatem damaſcenorum: vt me cōprehēderet. Et per feneſtrā in ſporta demiſſꝰ ſum per murum: ⁊ ſic effugi manꝰ eius. Si gloriari oportet: non expedit quidem. Veniā aūt ad viſiones: et reuelationes domini. Scio hominem in xp̄o/ ante annos quattuordecim ſiue in corpore/ ſiue extra corpus neſcio deus ſcit: raptū huiuſmodi vſq̄ ad terciū celum. Et ſcio huiuſmodi hoīem ſiue ī corpore ſiue extra corp⁹ nescio deus scit: q̄m raptus est in paradisū/ & audiuit archana verba que nō licet homini loqui. Pro huiusmodi gl̄iabor: ꝓ me autē nichil/ nisi in infirmitatib⁹ meis. Nā & si voluero gloriari: nō ero insipiēs (Veritatē enī dicā) Parco autē ne quis existimet supra id q̄d videt ī me: aut audit aliquid ex me. Et ne magnitudo reuelationum extollat me: datus est michi stimul⁹ carnis mee angel⁹ sathane qui me colaphiset. Propter quod ter dn̄m rogaui vt discederet a me: & dixit michi. Sufficit tibi: gratia mea. Nam virtus: in īfirmitate perficitur. Libēter igitur gl̄iabor: in infirmitatibus meis. Vt īhabitet in me: virt⁹ xp̄i. Gr. Sciāt gētes q̄m nomē tibi deus/ tu solus altissim⁹ sup omnē terram. V̄s. Deus meus pone illos vt rotam et sicut stipulam ante faciem venti. Tractus.

Commouisti dn̄e terrā & conturbasti eā. V̄. Sana contritiōes eius q2 mota est. V̄. Vt fugiāt a facie arcus: vt liberentur dilecti tui. ¶ Secundum lucam. viij. cap.

In illo tēpore: Cū turba plurima cōueniret/ & de ciuitatibus ꝓperarēt ad iesum: dixit per similitudinē. Exijt qui seminat: seminare semē suum. Et dum seminat: aliud cecidit secus viā & cōculcatū est/ & volucres celi comederūt illud. Et aliud cecidit supra petrā: & natum aruit/ q2 non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas: et simul exorte spine suffocauerūt illud. Et aliud cecidit in terrā bonā: & ortum fecit fructū centuplū. Hec dicens/ clamabat. Qui habet aures audiendi: audiat. Interrogabāt autē eum discipuli eius/ que esset hec parabola. Quibus ipse dixit. Vobis datum est nosse mysterium regni dei: ceteris autē in parabolis/ vt videntes nō videāt/ & audientes nō intelligāt. Est aūt hec parabola. Semen est verbū dei. Qui autē secus viā: hi sunt qui audiūt. Deinde venit dyabol⁹/ & tollit v̄bū de corde eorū: ne credētes salui fiāt. Nā q̄ supra petrā: q̄ cū audierūt cū gaudio suscipiūt v̄bū. Et hi radices nō habēt/ q2 ad tēp⁹ credūt/ & ī tēpore tētatiōis recedūt. Qd̄ aūt ī spinis cecidit: hi sūt q̄ audierūt/ & a sollicitudinibus & diuitijs & voluptatibus vite eūtes suffocantur/ et nō referūt fructum. Quod aūt in bonā terrā: hi sunt qui in corde bono et optimo audientes verbum retinent. Et fructum afferunt: in patientia. Offr. Perfice gressus meos in semitis tuis vt non moueantur vestigia mea/ inclina aurem tuam et exaudi verba mea mirifica misericordias tuas qui saluos facis sperantes in te dn̄e. V̄. Exaudi dn̄e iustitiā meā: intende deprecationem meā/ auribus ꝑcipe orationē meā. V̄. Custodi me dn̄e vt pupillā oculi sub vmbra alarū tuarū ꝓtege me/ eripe me dn̄e ab impio. Secreta.

Intende q̄s dn̄e hostiā familie tue: vt quā sacris munerib⁹ facis esse participē: tribuas ad ei⁹ plenitudinē ꝑuenire. P. Pref. q̄ti. Cō. Introibo ad altare dei/ ad deū q̄ letificat iuuentutē meā. Postcōio.

Supplices te rogamus omnipotēs de⁹/ vt quos tuis reficis sacramētis/ tibi etiā placitis morib⁹ dignāter deseruire ꝯcedas. Per dn̄m. ¶ Feria. iiij. ad corinthios. ij. j. ca.

Fratres: Ego testē deum inuoco in aīam meā: q̄ parcēs vobis non veni vltra corinthū: nō quia dn̄amur fidei vestre sed adiutores sumus gaudij vestri/ nam fide statis. Statui autem hoc ipsum apud me: ne iterũ in triſtitia venirẽ ad vos. Si eñi ego ꝯtriſto vos: ⁊ q̃s eſt qui me letificet/ niſi qui cõtriſtatur ex me? Et hoc ipſũ ſcripſi vobis vt nõ cũ venero triſtitiã ſuper triſtitiã habeã/ de quibus opoꝛtuerat me gaudere cõfidens in oĩbus vobis/ qꝛ meũ gaudiũ omniũ veſtrũ eſt. Nã ex multa tribulatiõe et anguſtia coꝛdis ſcripſi vobis per multas lachꝛymas nõ vt ꝯtriſtemini: ſꝫ vt ſciatis quã charitatẽ habeã abũdãtius in vobis. Si q̃s autẽ cõtriſtauit me: nõ me cõtriſtauit/ ſed ex parte vt nõ onerẽ oẽs vos. Sufficit illi q̃ huiuſmodi ẽ: obiurgatio hec que fit a plurib⁹/ ita vt econtrario magis donetis ⁊ cõſolemini ne foꝛte abũdãtioꝛi triſtitia abſoꝛbeat/ q̃ huiuſmodi eſt. Propter quod obſecro vos: vt ꝯfirmetis illũ in charitate. Ideo eñi ſcripſi vobis: vt cognoſcã experimentũ veſtrũ/ an in oĩbus obediẽtes ſitis. Si cui autẽ aliquid donaſtis: et ego. Nã et ego quod donaui ſi quid donaui ꝓpter vos in pſona xp̄i: vt nõ circũueniamur a ſathana. Nõ eñi ignoꝛam⁹ cogitatiões ei⁹. ¶ Sc̃dm marci. iiij.

IN illo tẽpoꝛe: Cepit ieſ⁹ docere ad mare: ⁊ ꝯgregata eſt ad eum turba multa/ ita vt naui aſcẽdẽs ſederet in mari. Et omnis turba circa mare: ſuper terrã erat. Et docebat illos in parabolis multa: et dicebat illis in doctrina ſua. Audite. Ecce exijt ſeminans: ad ſeminãdum. Et dum ſeminat: aliud cecidit circa viã/ et venerunt volucres et comederunt illud. Aliud vero cecidit ſuper petroſa: vbi non habuit terrã multã/ et ſtatim exoꝛtum eſt q̃m non habebat altitudinẽ terre. Et q̃n exoꝛtus eſt ſol exeſtuauit: et eo qꝫ non habebat rationem exaruit. Et aliud cecidit in ſpinas: ⁊ aſcẽderunt ſpine ⁊ ſuffocauerũt illud: ⁊ fructum non dedit. Et aliud cecidit in terrã bonã: et dabat fructũ aſcẽdentẽ ⁊ creſcentẽ/ et afferebat vnũ triceſimũ ⁊ vnũ ſexageſimũ: ⁊ vnũ centeſimũ. Et dicebat. Qui habet aures audiẽdi: audiat. ¶ Feria. vj.

Epyſtola. Ad coꝛinthios. ij. v. c.

FRatres: Scientes timoꝛem dñi hoĩbus ſuadem⁹: deo autem manifeſti ſumus. Spero autẽ et in cõſciẽtijs veſtris: manifeſtos nos eſſe. Non eñi iterũ cõmendam⁹ nos vobis: ſed occaſionem damus vobis gloꝛiandi pro nobis vt habeatis ad eos q̃ in facie gloꝛiãt: et non in coꝛde. Siue eñi mẽte excedimus deo: ſiue ſobrij ſumus vobis. Charitas eñi xp̄i: vrget nos. Eſtimãtes hoc q̃m ſi vn⁹ pro oĩb⁹ moꝛtu⁹ eſt: ergo oẽs moꝛtui ſũt. Et pro oĩbus moꝛtuus ẽ xp̄s: vt et qui viuunt/ iã nõ ſibi viuãt: ſed ei qui pro ipſis moꝛtuus eſt ⁊ reſurrexit.

¶ Secundum lucã. xvij. capitulo.

IN illo tẽpoꝛe: Interrogat⁹ ieſus a phariſeis quãdo venit regnũ dei: reſpõdit eis ⁊ dixit. Nõ veniet regnũ dei cum obſeruatione: neqꝫ dicẽt ecce hic/ aut ecce illic. Ecce eñi regnum dei: intra vos eſt. Et ait ad diſcipulos ſuos. Venient dies quãdo deſyderetis videre vnũ diẽ filij hominis ⁊ non videbitis. Et dicẽt vobis Ecce hic: ⁊ ecce illic. Nolite ire: neqꝫ ſectemini. Nã ſicut fulgur choꝛuſcans de ſub celo in ea que ſub celo ſunt fulget: ita erit fili⁹ hominis in die ſua. Primũ autem opoꝛtet illum multa pati: ⁊ reprobari a generatione hac. Et ſicut factũ eſt in diebus noe: ita erit ⁊ in diebus filij hominis. Edebant et bibebant: vxoꝛes ducebant ⁊ dabãtur ad nuptias vſqꝫ in diem qua intrauit noe in archam: et venit diluuium ⁊ per vidit oēs. Similiter ſicut factū eſt in diebus loth: edebant ⁊ bibebāt/ emebāt ⁊ vēdebāt/ plātabāt ⁊ edificabāt. Qua die autē exiuit loth a ſodomis: pluit ignē ⁊ ſulphur de celo/ ⁊ oēs ꝑdidit. Secūdum hec erit: qua die filius hoīs reuelabit̄. In illa hora q̄ fuerit in tecto ⁊ vaſa eius in domo: nō deſcēdat tollere illa. Et q̄ in agro ſimiliter: nō redeat retro. Memores eſtote vxoris loth. Quicūq; queſierit aīam ſuā ſaluā facere: perdet illā. Et quicūq; ꝑdiderit illā: viuificabit eā. Dico vobis. In illa nocte erūt duo in lecto vno: vnus aſſumetur/ ⁊ alter relinquet̄. Due erūt molētes in vnū: vna aſſumetur/ et altera relinquet̄. Duo in agro: vn⁹ aſſumet̄/ ⁊ alter relinquet̄. Reſpōdentes: dicūt illi. Vbi dn̄e? Qui dixit illis. Vbicūq; fuerit corpus: illuc congregabuntur et aquile.

¶ Dn̄ica in quinq̄geſima. Officiū.

Eſto michi in deū ꝓtectorem ⁊ in locū refugii vt ſaluū me facias: q̄m firmamētū meum et refugiū meū es tu: ⁊ ꝓpter nomen tuum dux michi eris et enutries me. Ps. In te dn̄e ſperaui nō cōfundar in eternū: in iuſtitia tua libera me ⁊ eripe me. Or.

Preces noſtras queſum⁹ dn̄e clemēter exaudi/ atq; a peccatorū vinculis abſolutos: ab omni aduerſitate cuſtodi. Per dn̄m nr̄m.

¶ Ad corinthios .j. xiij. capitulo.

Fratres: Si linguis hominū loquar ⁊ angelorū: charitatē autē non habeam/ factus ſum velut es ſonans/ aut cymbalum tinniens. Et ſi habuero prophetiā et nouerim myſteria omnia/ et omnē ſcientiā/ ⁊ ſi habuero omnē fidē ita vt montes transferā: charitatē autem non habuero/ nichil ſum. Et ſi diſtribuero in cibos pauperū oēs facultates meas/ et ſi tradidero corpus meū ita vt ardeā: charitatē autē nō habuero/ nichil michi ꝓdeſt. Charitas patiens eſt: benigna eſt. Charitas nō emulat̄: nō agit ꝑperā/ nō inflat̄/ nō eſt ambicioſa/ non querit que ſua ſunt. Nō irritat̄/ nō cogitat malū/ nō gaudet ſuꝑ iniq̄tate: congaudet autē veritati. Oīa ſuffert/ oīa credit: oīa ſperat/ oīa ſuſtinet. Charitas nunq̄ excidit. Siue prophetie euacuabūtur/ ſiue lingue ceſſabūt: ſiue ſcīa deſtruet̄. Ex parte enī cognoſcimus/ ⁊ ex parte prophetamus. Cū aūt venerit qđ ꝑfectū eſt: euacuabitur qđ ex parte eſt. Cū eſſem paruul⁹: loquebar vt paruulus/ ſapiebā vt paruulus/ cogitabā vt paruulus. Quādo aūt fact⁹ ſum vir: euacuaui que erant paruuli. Videmus nūc per ſpeculū in enygmate: tūc autē facie ad faciem. Nunc autē cognoſco ex parte: tunc aūt cognoſcā ſicut et cognitus ſū. Nūc autē manēt: fides/ ſpes charitas/ tria hec. Maior autē horū: eſt charitas. Gr. Tu es de⁹ qui facis mirabilia ſolus/ notā feciſti in gētibus virtutē tuā. ℣. Liberaſti ī brachio tuo populū tuū filios iſrael/ iacob et ioſeph. Tractus.

Iubilate deo oīs terra/ ſeruite dn̄o in leticia. ℣. Intrate ī cōſpectu ei⁹/ in exultatione. ℣. Scito te q̄m dn̄s ipſe eſt de⁹. ℣. Ipſe fecit nos ⁊ nō ipſi nos: nos aūt ppl̄s ei⁹ et oues paſcue ei⁹. Sc̄d'm lu. xviij.

In illo tpe: Aſſumpſit ieſ⁹ duodecim diſcipulos ſuos: ⁊ ait illis. Ecce aſcēdimus hieroſolymā/ et cōſummabitur oīa q̄ ſcripta ſūt ꝑ ꝓphetas de filio hoīs. Tradet̄ enī gētibus: ⁊ illudet̄/ et flagellabit̄/ ⁊ cōſpuet̄. Et poſtq̄ flagellauerit occident eum: et die tertia reſurget.

Et ipſi nichil hoꝝ intellexerūt: Erat autē verbū iſtud abſcōditū ab eis: ⁊ nō intelligebāt q̄ dicebātur. Factū ē autē cū appropinq̄ret hierico: cec⁹ quidā ſedebat ſecus viā mēdicās. Et cū audiret turbā ꝑtereūtē: īterrogabat q̄d hoc eſſet. Dixerūt autē ei: ꝙ ieſus nazarenus trāſiret. Et clamauit dicēs. Jeſu fili dauid miſerere mei. Et q̄ preibāt: icrepabāt eū vt taceret. Jpſe vero multomagꝭ clamabat. Fili dauid: miſerere mei. Stās autē ieſus: iuſſit illū adduci ad ſe. Et cū appropinq̄ſſet: interrogauit illū dicēs. Quid tibi vis faciā? At ille dixit. Dn̄e vt videā. Et ieſ⁹ dixit illi. Reſpice. Fides tua te ſaluū fecit. Et ꝯfeſtī vidit: ⁊ ſeq̄bat illū magnificās deū. Et omnis plebs vt vidit: dedit laudem deo. Offer. Bn̄dict⁹ es dn̄e/ doce me iuſtificatiōes tuas: ī labiis meis ꝓnūciaui oīa iudicia oris tui. V. Bti īmaculati ī via/ q̄ ābulāt ī lege dn̄i: bti q̄ ſcrutāt̄ teſtimonia ei⁹ ī toto corde exq̄rūt eū. V. Aufer a plebe tua opprobriū et cōtēptū: q̄ mādata tua non ſumus obliti domine. Secr.

Hec hoſtia q̄s dn̄e emūdet nr̄a delicta: ⁊ ad ſacrificiū celebrādū ſubditoꝝ tibi corpora/ mēteſq̄ ſcificet. P. pf. q̄t. Co. Māducauerūt et ſaturati ſūt nimis ⁊ deſyderium eoꝝ attulit eis dn̄s/ nō ſūt fraudati a deſyderio ſuo. Poſtcōmunio.

Queſumus oīps deus: vt q̄ celeſtia alimēta ꝑcepim⁹ ꝑ hec, ꝯtra oīa aduerſa muniamur. P dn̄.

¶ Feria q̄rta in capite ieiunii poſt tertiā ī primis fiat ſmo ad ꝑplm (ſi placuerit) Deīde ꝓſternāt ſe clerici ī choro/ ⁊ dicāt ſeptē pſalmos penitētiales cū Glia pr̄i/ Sicut erat ⁊ añ. Ne remiſcaris. Excellētior vero ſacerdos indutus veſtib⁹ ſacerdotalib⁹ in cappa ſerica rubea cū dyacono a dextris/ ⁊ ſubdyacono a ſiniſtris cū ceteris miniſtris altaris q̄ oēs ſint albis cū amictib⁹ induti ante altare dicāt ſeptem pſalmos penitentiales in proſtratione cum añ. Ne reminiſcaris. Ps. vi.

Domine ne ī furore tuo arguas me: neq̄ ī ira tua corripias me. Miſerere mei dn̄e q̄m infirm⁹ ſū: ſana me dn̄e quoniā ꝯturbata ſūt oſſa mea. Et anima mea turbata eſt valde: ſed tu dn̄e vſq̄quo. Conuertere dn̄e ⁊ eripe aīam meā: ſaluū me fac ꝓpter miam tuā. Q̄m nō eſt ī morte qui memor ſit tui: in inferno autē quis confitebitur tibi? Laboraui in gemitu meo/ lauabo per ſingulas noctes lectū meum: lachrymis meis ſtratū meū rigabo. Turbatus eſt a furore oculus meus: inueteraui inter oēs inimicos meos. Diſcedite a me oēs qui operamini iniquitatē: q̄m exaudiuit dn̄s vocem fletus mei. Exaudiuit dn̄s depcationē meā: dn̄s orōnē meā ſuſcepit. Erubeſcāt ⁊ conturbentur vehemēter oēs inimici mei: conuertātur et erubeſcant valde velociter. Gloria patri. Sicut erat. Ps. xxxi.

Beati quoꝝ remiſſe ſunt iniq̄tates: ⁊ quoꝝ tecta ſunt peccata. Beatus vir cui nō imputauit dn̄s pctm̄: nec eſt in ſpū eius dolus. Q̄m tacui inueterauerūt oſſa mea dum clamarem tota die. Q̄m die ac nocte grauata eſt ſuper me manus tua: cōuerſus ſum in erumna mea dum configitur ſpina. Delictum meum cognitum tibi feci: ⁊ iniuſticiā meā non abſcondi. Dixi confitebor aduerſum me iniuſticiā meā domino: ⁊ tu remiſiſti impietatem peccati mei. Pro hac orabit ad te omnis ſanctus: in tempoꝛe opoꝛtuno. Uerũtamẽ ĩ diluuio aq̃ꝝ multaꝝ: ad eũ nõ approximabũt. Tu es refugiũ meũ a tribulatiõe q̃ circũdedit me: exultatio mea erue me a circũdãtib⁹ me. Intellectũ tibi dabo ⁊ iſtruã te ĩ via hac qua gradieris: firmabo ſup te oculos meos. Nolite fieri ſicut equ⁹ ⁊ mul⁹: q̄b⁹ nõ eſt ĩtellect⁹. In chamo et freno maxillas eoꝝ cõſtringe: q̃ nõ approximãt ad te. Multa flagella pctõꝛis: ſpantẽ aũt ĩ dño mĩa circundabit. Letamini in dño et exultate iuſti: ⁊ gloꝛiamini omnes recti coꝛde. Gloꝛia pri. Ps. xxxvii.

Domine ne ĩ furoꝛe tuo arguas me: neq̧ in ira tua corripias me. Qm̃ ſagitte tue infixe ſunt michi: ⁊ ꝯfirmaſti ſup me manũ tuam. Nõ eſt ſanitas ĩ carne mea: a facie ire tue/ nõ eſt pax oſſib⁹ meis a facie pctõꝝ meoꝝ. Qm̃ iniq̃tates mee ſupgreſſe ſũt caput meũ: ⁊ ſicut on⁹ graue grauate ſũt ſup me. Putrueꝛ̃t ⁊ coꝛrupte ſũt cicatrices mee: a facie inſipiẽtie mee. Miſer fact⁹ ſũ ⁊ curuat⁹ ſũ vſq̧ ĩ finẽ: tota die ꝯtriſtat⁹ ĩgrediebar. Qm̃ lũbi mei ĩpleti ſũt illuſiõib⁹: ⁊ nõ eſt ſanitas ĩ carne mea. Afflict⁹ ſũ ⁊ hũiliatus ſũ nimis: rugiebam a gemitu coꝛdis mei. Dñe ante te oẽ deſideriũ meũ ⁊ gemit⁹ me⁹ a te nõ eſt abſcõdit⁹. Coꝛ meũ cõturbatũ eſt dereliq̃t me virt⁹ mea: ⁊ lumẽ oculoꝝ meoꝝ/ ⁊ ipſum non eſt mecum. Amici mei et pꝛoximi mei: aduerſũ me appꝛopiquauerũt ⁊ ſteterũt. Et qui iuxta me erãt de lõge ſteterũt: ⁊ vĩ faciebãt qui q̃rebãt aĩam meã. Et q̃ inq̃rebant mala michi locuti ſunt vanitates: et dolos tota die meditabãtur. Ego aũt tanq̃ ſurdus non audiebã: ⁊ ſicut mutus nõ aperiẽs os ſuũ. Et factus ſũ ſicut hõ nõ audiens: ⁊ nõ habẽs ĩ oꝛe ſuo redargutiones. Qm̃ in te dñe ſperaui: tu exaudies me dñe de⁹ me⁹. Qꝛ dixi nequãdo ſupergaudeãt michi inimici mei: ⁊ dũ cõmouẽtur pedes mei ſup me magna locuti ſũt. Qm̃ ego ĩ flagella parat⁹ ſũ: ⁊ doloꝛ me⁹ ĩ ꝯſpectu meo ſp̃. Qm̃ iniq̃tatẽ meã annũciabo: ⁊ cogitabo ꝓ pctõ meo. Inimici autẽ mei viuũt ⁊ ꝯfirmati ſũt ſup me: et multiplicati ſũt q̃ oderũt me inique. Qui retribuũt mala ꝓ bonis detrahebãt michi: q̃m ſeq̃bar bonitatem. Ne derelinquas me domine deus meus: ne diſceſſeris a me. Intẽde in adiutoꝛiũ meũ: domine deus ſalutis mee. Gloꝛia pri. Ps. l.

Miſerere mei deus: ſcd̃m magnã miam̃ tuã. Et ſcd̃z multitudinẽ miſerationũ tuaꝝ: dele iniq̃tatẽ meã. Ampli⁹ laua me ab iniq̃tate mea: ⁊ a pctõ meo mũda me. Qm̃ iniq̃tatẽ meã ego cognoſco: ⁊ pctm̃ meũ ꝯtra me eſt ſp̃. Tibi ſoli peccaui ⁊ malũ coꝛã te feci: vt iuſtificeris ĩ ſermonib⁹ tuis et vincas cũ iudicaris. Ecce enim in iniq̃tatib⁹ ꝯcept⁹ ſũ: ⁊ in peccatis cõcepit me mater mea. Ecce enĩ veritatẽ dilexiſti: incerta ⁊ occulta ſapiẽtie tue manifeſtaſti michi. Aſperges me dñe yſopo ⁊ mũdaboꝛ: lauabis me et ſuper niuẽ dealbaboꝛ. Auditui meo dabis gaudiũ ⁊ leticiã: ⁊ exultabũt oſſa hũiliata. Auerte faciẽ tuã a pctĩs meis: ⁊ oẽs iniquitates meas dele. Coꝛ mũdum crea in me deus: ⁊ ſpm̃ rectũ ĩnoua ĩ viſcerib⁹ meis. Ne ꝓiicias me a facie tua: ⁊ ſpiritum ſcm̃ tuũ ne auferas a me. Redde michi leticiã ſalutaris tui: ⁊ ſpũ ꝑncipali confirma me. Docebo iniquos vias tuas: ⁊ impii ad te conuertẽtur. Libera me de ſãguinibus deus deus ſalutis mee: et exultabit lingua mea iuſticiam tuā. Domine labia mea aperies: ⁊ os meum ānūciabit laudem tuā. Qm̄ ſi voluiſſes ſacrificium dediſſem: vtiq; olocauſtis nō delectaberis. Sacrificiū deo ſpiritus cōtribulatus: cor ↄtritū ⁊ humiliatum deus nō deſpicies. Benigne fac dn̄e in bona voluntate tua ſyō: vt edificētur muri hierl'm. Tūc acceptabis ſacrificium iuſticie oblationes ⁊ olocauſta: tūc imponēt ſuper altare tuū vitulos. Gl'ia. ps.ci.

Domine exaudi oronē meā: ⁊ clamor me⁹ ad te veniat. Nō auertas faciē tuā a me: i q̄cunq; die tribulor iclina ad me aurē tuā. In quacūq; die iuocauero te velociter exaudi me. Quia defecerūt ſicut fumus dies mei: et oſſa mea ſicut cremiū aruerūt. Percuſſ⁹ ſū vt fenum ⁊ aruit cor meum: qꝛ oblit⁹ ſū comedere panē meū. A voce gemit⁹ mei: adheſit os meū carni mee. Similis fact⁹ ſū pellicano ſolitudis: fact⁹ ſū ſicut niticorax i domicilio. Vigilaui ⁊ fact⁹ ſū ſicut paſſer ſolitari⁹ in tecto. Tota die exprobrabāt michi inimici mei: ⁊ qui laudabāt me aduerſum me iurabāt. Qꝛ cinerem tāꝗ panē māducabā: ⁊ potū meū cū fletu miſcebā. A facie ire idignationis tue: qꝛ eleuans alliſiſti me. Dies mei ſicut vmbra declinauerūt: ⁊ ego ſicut fenū arui. Tu aūt dn̄e in eternū ꝑmanes: et memoriale tuū i generatione ⁊ generationē. Tu exurgēs miſereberis ſyon: qꝛ tēpus miſerēdi eius qꝛ venit tp̄s. Qm̄ placuerūt ſeruis tuis lapides eius: ⁊ terre eius miſerebuntur. Et timebūt gentes nomen tuum dn̄e: et oīs reges terre gloriā tuā. Qꝛ edificauit domin⁹ ſyon: ⁊ videbit in gl'ia ſua. Reſpexit in oronem humiliū: et nō ſpreuit precē eoꝝ. Scribātur hec in generatione altera: ⁊ ppl's qui creabit laudabit dn̄m. Qꝛ proſpexit de excelſo ſancto ſuo: dn̄s de celo i terrā aſpexit. Vt audiret gemitus cōpeditoꝝ: vt ſolueret filios interemptoꝝ. Vt ānunciēt in ſyon nomē dn̄i: ⁊ laudē eius in hierl'm. In conueniēdo populos in vnū: et reges vt ſeruiāt dn̄o. Reſpōdit ei in via virtutis ſue: paucitatē dierū meorū nūcia michi. Ne reuoces me i dimidio dierū meoꝝ: in generatione ⁊ generationē anni tui. Initio tu domine terrā fundaſti: et opera manuū tuaꝝ ſūt celi. Ipſi peribūt tu aūt permanes: ⁊ oēs ſicut veſtimētū veteraſcēt. Et ſicut opertoriū mutabis eos ⁊ mutabunt: tu aūt idē ipſe es/⁊ āni tui nō deficiēt. Filij ſeruoꝝ tuoꝝ habitabūt: ⁊ ſemē eoꝝ i ſecl'z diriget. Gl'ia. ps.cxxix.

De ꝓfūdis clamaui ad te dn̄e dn̄e exaudi vocē meā. Fiāt aures tue intendētes: in vocē deprecationis mee. Si iniq̄tates obſeruaueris dn̄e: dn̄e quis ſuſtinebit? Qꝛ apd̄ te propiciatio eſt: et ꝓpter legem tuam ſuſtinui te dn̄e. Suſtinuit aīa mea in verbo eius: ſperauit aīa mea in dn̄o. A cuſtodia matutina vſq; ad noctē: ſperet iſrael i dn̄o. Qꝛ apud dn̄m mīa: ⁊ copioſa apud eum redemptio. Et ipſe redimet iſrael: ex oīb⁹ iniquitatibus eius. Gloria patri. ps.cxlii.

Domine exaudi orationē meam aurib⁹ ꝑcipe obſecrationē meā: in veritate tua exaudi me in tua iuſticia. Et non intres in iudicium cum ſeruo tuo: quia non iuſtificabitur in cōſpectu tuo omnis viuens. Qꝛ perſecutus eſt inimicus animā meā: humiliauit in terra vitā meā. Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi: et anxiatus eſt ſuper me ſp̄s meus / in me turbatū est cor meū. Memor fui dierꝫ antiquorꝫ meditatus sum in oībus operib⁹ tuis: ī factis manuū tuarꝫ meditabar. Expādi manus meas ad te: aīa mea sicut terra sine aq̄ tibi. Velociter exaudi me dn̄e: defecit sp̄us me⁹. Nō auertas faciē tuā a me: ⁊ sim similis descēdētibus in lacū. Auditā fac michi mane mīam tuā: q2 in te speraui. Notā fac michi viā in q̄ ambulē: q2 ad te leuaui aīam meā. Eripe me de inimicis meis dn̄e ad te cōfugi: doce me facere volūtatē tuā/ q2 de⁹ meus es tu. Sp̄us tuus bonus deducet me in terrā rectā: ꝓpter nomē tuū dn̄e viuificabis me ī equitate tua. Educes de tribulatiōe aīam meā: ⁊ in mīa tua disperdes oēs inimicos meos. Et ꝑdes oēs qui tribulāt aīaꝫ meā: qm̄ ego seruus tuus sum. Glīa patri. Sicut erat. Aī. Ne reminiscaris dn̄e delicta nostra vel parentū nostrorum: neq3 vindictam sumas de peccatis nostris. Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pr nr̄.

¶ Et hec oīa sine nota dn̄r tā a sacerdote ꝗ̄ a choro (puero interim tenēte vexillū cilicinū ꝓpe sinistrum cornu altaris) Deinde erigat se sacerdos cū dyacono ⁊ subdyacono: et solus dicat super populum conuersus ad oriētē corā dextro cornu altaris: hoc modo. Et ne nos inducas in temtationē. Chorus rn̄deat. Sꝫ libera nos a malo. Saluos fac seruos tuos ⁊ ancillas tuas. De⁹ meus sperātes ī te. Mitte eis dn̄e auxiliū de sācto. Et de syon tuere eos. Cōuertere dn̄e vsq3quo. Et deprecabilis esto sup seruos tuos. Adiuua nos deus salutaris nr̄. Et ꝓpter gloriā nois tui dn̄e libera nos et ꝓpicius esto pc̄tis nr̄is ꝓpter nomē tuum. Dn̄e exaudi orōnē meā. Et clamor meus ad te veniat. Dominus vo. Et cū sp̄u. Oremus. Or.

Exaudi q̄s dn̄e p̄ces nr̄as ⁊ cōfitentiū tibi parce pc̄is: vt quos cōsciētie reatus accusat/ īdulgētia tue miseratiōis absoluat. Per xp̄z. R. Amē. Et oēs orōnes dn̄r cū Oremus ⁊ finiāt̄ more lectiōis. Non dr̄ Dn̄s vobiscū nisi ante p̄mā orōnē tātum. Alie orōnes cum Oremus.

Adsit q̄s dn̄e famulis tuis inspiratio grē salutaris: q̄ corda eorꝫ fletuū vbertate resoluat/ sicq3 macerādo conficiat: vt iracūdie tue motus/ ydonea satisfactione compescat. Per xp̄m. Oremus. Ora.

Da q̄s dn̄e deus noster his famulis tuis cōtinuā purgationis sue obseruātiā penitēdo gerere: ⁊ vt hoc efficacius implere valeāt: grā eos tue visitatiōis ꝓueniat et subseq̄tur. Per xp̄m. Orem⁹. Or.

Preueniat hos famulos tuos quesum⁹ dn̄e mīa tua vt oēs iniquitates eorū celeri indulgentia deleātur. Per xp̄m. Orem⁹. Or.

Adesto dn̄e supplicationib⁹ nostris: nec sit ab his famulis tuis clementie tue longinqua miseratio: sana vulnera/ eorumq3 remitte peccata: vt nullis a te iniquitatibus separati/ tibi domino semper valeāt adherere. Per xp̄m dominum nr̄m. Oremus. Oratio.

Domine de⁹ noster/ q̄ offensione nr̄a non vinceris: sed satisfactione placaris/ respice q̄s super famulos tuos qui se tibi grauiter peccasse ꝯfitētur/ tuum ꝫ enim absolutionē criminum dare/ ⁊ veniā prestare peccātibus/ qui dixisti penitētiā te malle pctōꝝ q̄ mortē: cōcede ergo dn̄e his famulis tuis/ vt tibi penitētie excubias celebrēt/ ⁊ correctis actib⁹ suis ꝯferri sibi a te sempiterna gaudia gratulentur.

Per xp̄m dominū nr̄m. Oꝛemus.

DEus cuiꝰ indulgētia oīs hō̄ idiget: memēto famuloꝝ/famularūq; tuaꝝ: et qꝛ lubꝛica/terrenaq; coꝛpoꝝ fragilitate nudati virtute ī multꝭ deliq̄rūt: q̄s vt des veniā cōfitētibꝰ parcas ſupplicibꝰ / vt q̄ ſuis meritis accuſātur: tua miſeratiōe ſaluētur. Per xp̄m. Hic nō dr̄ Dn̄s vobiſcū neq; Oꝛemꝰ: ſed v̄tat ſe ſacerdos ad pp̄lm ⁊ extēdēs manū dicat ſuꝑ eos ſine nota: ſed ī audiētia/hoc modo.

ABſoluimꝰ vos vice bt̄i petri apl'oꝝ pꝛīcipis cui collata ē a dn̄o poteſtas ligādi atq; ſoluēdi ⁊ q̄ntū ad vos ꝑtinet accuſatio ⁊ ad nos remiſſio: ſit vobis oīpotēs deꝰ vita ⁊ ſalus ⁊ oīm pc̄tōꝝ veſtroꝝ pius indultoꝛ. Qui viuit ⁊ reḡt cū deo pr̄e. Deīde ſurgāt oēs a ꝓſtratione oſculātes terrā vl' foꝛmulas ſacerdote dicēte. Qui viuit ⁊ reḡt. ⁊c. Deinde fiat bn̄dictio cinerū ſine Dn̄s vobiſcū ⁊ ſine Oꝛemus a ſacerdote ad oꝛiētē conuerſo. Orō.

OMnipotēs ſēpiterne deus q̄ miſererꝭ oīm/et nichil odiſti eoꝝ q̄ feciſti/diſſimulās pc̄tā hoīm ꝓpter penitētiā/q̄ etiā ſubuenis in neceſſitate laboꝛātibꝰ bene ✠ dicere ⁊ ſcī ✠ ficare hos cineres diḡre: q̄s cauſa hūilitatꝭ ⁊ ſc̄e religiōis ad emūdāda delicta nr̄a ſuꝑ capita noſtra more niniuitaꝝ ferre ꝯſtituiſti ⁊ da ꝑ iuocationē ſcī tui noīs vt oēs q̄ eos ad dep̄cādā miām tuā ſuꝑ capita ſua tulerit: a te mereātur omniū delictoꝝ ſuoꝝ veniā accipere ⁊ hodie ſic eoꝝ inchoare ſctā ieiunia vt in die reſurrectiōis purificatis mētibus ad ſctm̄ mereātur accedere paſcha: ⁊ in futuro ꝑpetuā accipere gloꝛiā. Per dominum noſtrū. Hic aſpergatur aqua benedicta ſuper cineres. Deinde dicitur Dominus vobiſcum ⁊ Oꝛemus. Or.

DEus q̄ non moꝛtē ſed penitētiā deſyderas pc̄tōꝝ fragilitatē conditionis humane benigniſſime reſpice: ⁊ hos cineres quos cauſa pꝛeferēde humilitatis atq; ꝓmerēde venie capitibus noſtris imponi decreuimus bene ✠ dicere ⁊ ſancti ✠ ficare pꝛo tua pietate digneris: vt qui nos cineres eſſe nouiſti/⁊ ob prauitatis noſtre meritum in puluerē reuerſuros cognoſcimus: pc̄tōꝛum omniū veniā ⁊ p̄mia penitētibus repꝛomiſſa miſericoꝛditer cōſequi mereamur. Per. Poſtea diſtribuantur cineres ſuꝑ capita clericoꝛum ⁊ laycoꝛum a digniorībus ꝑſonis: ſigno crucis cineribus ſignēt/ſic dicēdo. Memēto homo quia cinis es: ⁊ in cinerē reuerterꝭ. In nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritusſācti. Amē. Et interim cātēt ſequentes ā̄s. Exaudi nos dn̄e qm̄ benigna ē miā tua ſcd̄m multitudinē miſerationum tuarū reſpice nos dn̄e. Ps. Saluum me fac deꝰ: qm̄ intrauerūt aq̄ vſq; ad aīaꝫ meā. Nō dr̄ niſi pꝛimꝰ. v. ps. ſed ſtatim ſeq̄tur Glīa p̄ri. Deinde repetatur. ān. Exaudi. Alia ā. Iuxta veſtibulum ⁊ altare ploꝛabāt ſacerdotes ⁊ leuite miſtri dn̄i dicētes. Parce dn̄e parce populo tuo: ⁊ ne diſſipes oꝛa clamātium ad te dn̄e. Alia ān. Immutemur habitu in cinere ⁊ cilicio: ieiunemus ⁊ ploꝛemꝰ ante dominū: qꝛ multū miſericoꝛs ē dimittere pc̄tā nr̄a deꝰ nr̄. Peracto hoc officio dicat ſacerdos ad gradū choꝛi: Dn̄s vobiſcū ⁊ Oꝛemus. Or.

DEus qui iuſte iraſceris/⁊ clemēter ignoſcis: afflicti populi tui lachꝛymas ſuſcipe/et irā tue indignationis quā iuſte meretur/ꝓpiciatus auerte. Per xp̄m dominum nr̄m. Alia orō cum Oꝛemus.

Concede nobis q̄s domine p̄ſidia militie xp̄iane ſic ſc̄tis inchoare ieiunijs: vt contra ſpirituales nequitias pugnaturi/cōtinentie muniamur auxilijs. Per.

¶ Eiectis penitētibus vt patet officium in proceſſionalibus/ĩcipiatur miſſa hoc modo. Officium.

Miſereris oīm dn̄e et nichil odiſti eoꝝ q̄ feciſti diſſimulās pc̄ā hoīm ꝑpter penitētiā: ⁊ parcēs illis: qꝛ tu es dn̄s deꝰ nr̄. P̄s. Miſerere mei deus miſerē mei: qm̄ ī te ɔfidit aīa mea.

Nō repetat̄ offm̄/ſʒ ſtatī ſequatur Gloria. Dicto Kyrie el. ſacer. dicat Dn̄s vobiſcū. et Oremꝰ. Et poſtea dicat dyaconꝰ Flectamus genua. et tunc oēs genu flectāt: deīde dyacono dicente ſic Leuate. Surgent oēs oſculātes formulas. Oratio.

Preſta q̄s domine fidelibꝰ tuis vt ieiunioꝝ venerāda ſolēnia ⁊ congrua pietate ſuſcipiant ⁊ ſecura deuotione percurrant. Per.

Ab hac die vſq; ad cenā domini/ī oībus miſſis de ieiunio: fiat memoria ꝓ penitentibus cum hac orōne Exaudi q̄s domie ſup. vt patet ī fine libri. Hac die ⁊ tribus diebus ſequētibus quinq; dicūt orationes ſicut ī p̄ma dn̄ica aduentus dn̄i ſupra dictū eſt. Lectō Iohelis ꝓphete. ij. c.

Hec dicit dn̄s deꝰ: Conuertimini ad me ī toto corde vr̄o: ī ieiunio ⁊ fletu ⁊ planctu: ⁊ ſcindite corda vr̄a ⁊ nō veſtimēta vr̄a. Et ɔuertimini ad dn̄m deū vr̄m: qꝛ benignꝰ ⁊ miſericors eſt patiēs ⁊ multe mie/⁊ p̄ſtabilis ſup malicia. Quis ſcit ſi ɔuertatur ⁊ ignoſcat deꝰ: ⁊ relinquat poſt ſe bn̄dictionē? Sacrificiū et libamē dn̄o deo nr̄o. Canite tuba in ſyō: ſc̄tificate ieiuniū/vocate cetū/ɔgregate ppl'm/ſc̄tificate eccleſiā. Coadunate ſenes: congregate paruulos/⁊ ſugētes vbera. Egrediat̄ ſpōſꝰ de cubili ſuo: ⁊ ſpōſa de thalamo ſuo. Inter veſtibulū ⁊ altare plorabūt ſacerdotes miniſtri dn̄i: ⁊ dicēt. Parce dn̄e parce ppl'o tuo: ⁊ ne des hereditatē tuā in opprobriū vt dn̄ent eis nationes. Quare dicūt in populis vbi eſt deꝰ eoꝝ? Zelatꝰ eſt dn̄s terrā ſuā: ⁊ pepercit ppl'o ſuo. Et reſpondit dn̄s: ⁊ dixit populo ſuo. Ecce ego mittā vobis frumētū ⁊ vinū ⁊ oleū: ⁊ replebimini ī eis. ⁊ nō dabo vos vltra opprobrium in gentibus. Dicit dominus omīps. Gr. Miſerere mei deus miſerere mei: quoniā in te cōfidit aīa mea. V̄. Miſit de celo et liberauit me/dedit ī opprobrium ɔculcātes me. Chorus alternatim dicat. Tr.

Domine non ſcd'm pc̄ā nr̄a q̄ fecimus nos: neq; ſcd'm iniquitates nr̄as retribuas nobis. V̄. Dn̄e ne memineris iniquitatum nr̄arū antiquarū cito anticipent nos mīe tue qꝛ paupes facti ſumus nimis.

Hic nō fiat genuflexio cū dicit̄ V̄. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄/⁊ ꝓpter gloriā noīs tui domine libera nos/⁊ ꝓpicius eſto pc̄tis nr̄is ꝓpt̄ nomē tuum. Iſte tractꝰ d̄r oī ſc̄da fer. ⁊ vi. fer. Ad miſſam de ieiunio vſq; ad cenā dn̄i. S'm matheum. vi. ca.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Cū ieiunatis: nolite fieri ſicut hypocrite triſtes. Extermināt enī facies ſuas: vt appareāt hoībꝰ ieiunātes. Amen dico vobis recepert̄ mercedē ſuā. Tu aūt cū ieiunas vnge caput tuū ⁊ faciē tuā laua/ne videaris hoībꝰ ieiunās/ſed patri tuo q̄ eſt ī abſcōdito. Et pat̄ tuꝰ q̄ videt ī abſcōdito: reddet tibi. Nolite theſaurizare vobis theſauros in terra: vbi erugo ⁊ tinea demolit̄ et vbi fures effodiunt et furantur. Theſaurizate autē vobis theſautros in celo: vbi neqꝫ erugo neqꝫ tinea demolitur/ ⁊ vbi fures nõ effodiũt neqꝫ furãtur. Ubi enim eſt theſaurꝰ tuꝰ: ibi eſt ⁊ cor tuum. Offꝫ. Exaltabo te domine qm̃ ſuſcepiſti me/ nec delectaſti inimicos meos ſuper me/ domine clamaui ad te ⁊ ſanaſti me. V. Domine abſtraxiſti ab inferis animam meã/ ſaluaſti me a deſcendẽtibus in lacum. Secreta.

HAc nos q̃s domine his muneribus offerẽdis ꝯuenienter aptari: q̃bus ipſiꝰ venerabilis ieiunij celebramus exordiũ. P. d. Prefa. Qui corporali ieiunio. Hec prefatio dicit in omni miſſa de ieiunio vſqꝫ ad cenam dñi. et Flectamꝰ genua Leuate. et Humiliate capita vr̃a deo. Cõ. Qui meditabitur in lege dñi die ac nocte dabit fructum ſuum i tẽpore ſuo. Poſtcõmunio.

PErcepta nobis domine prebeant ſacramenta ſubſidiũ: et tibi grata ſint noſtra ieiunia: et nobis proficiant ad medelam. Per dominũ. ¶ Finitis poſtcõionibꝰ pter illã que dicetur ſup populũ ſic: Per oĩa ſecula ſclorum. R. Amẽ. Dicat ſacerdos. Oremus. Deinde dicat dyaconus. Humiliate capita veſtra deo. Super populũ Oratio.

INclinãtes ſe domine maieſtati tue ꝓpiciatꝰ intende: vt qui diuino munere ſunt refecti: celeſtibus ſemper nutriãtur auxilijs. P. Et ſic miſſa cum Bñdicamus dño finiatur. ¶ Fer. v. Ad miſſã. Offm̃.

DUm clamarem ad dominũ exaudiuit vocẽ meã ab his qui appropinquãt michi/ et humiliauit eos q̃ eſt ante ſecula ⁊ manet in eternũ/ iacta cogitatũ tuũ in dño ⁊ ipſe te enutriet Ps. Exaudi deꝰ orõnẽ meã: ⁊ ne deſpexeris deprecationẽ meã itẽde michi ⁊ exaudi me. Glia. Flecta. or.

DEus qui culpa offenderis penitentia placaris: preces populi tui ſupplicantis propicius reſpice: et flagella tue iracundie que pro peccatis noſtris meremur: propiciatus auerte. Per dominum.

¶ Lectio yſaie prophete. xxxviij.

IN diebꝰ illis: Egrotauit ezechias vſqꝫ ad mortẽ: ⁊ introiuit ad eũ yſaias filiꝰ amos ꝓpheta et dixit ei. Hec dicit dñs. Diſpone domui tue: q2 morieris tu ⁊ non viues. Et cõuertit ezechias faciẽ ſuã ad parietẽ: ⁊ orauit ad dñm/ ⁊ dixit Obſecro dñe memento q̃ſo q̃modo ãbulauerĩ corã te ĩ veritate ⁊ ĩ corde ꝑfecto: et quod bonũ eſt in oculis tuis fecerim. Et fleuit ezechias fletu magno. Et factũ eſt verbum dñi ad yſaiã prophetã dicens. Uade: et dic ezechie. Hec dicit dñs deꝰ dauid patris tui. Audiui orationẽ tuam: ⁊ vidi lachrimas tuas. Ecce ego adijciã ſup dies tuos q̃ndecim annos: et de manu regis aſſiriorũ eruã te/ ⁊ ciuitatem iſtã/ ⁊ ꝓtegã eã Dicit dñs: oĩps. Gr. Iacta cogitatũ tuũ in dño ⁊ ipſe te enutriet. V. Dum clamarem ad dñm exaudiuit vocẽ meã ab his qui appropinquãt michi. Repetatur gr. S. matheũ.

IN illo tpe: Cũ introiſſet ieſꝰ capharnaũ: acceſſit ad eũ centurio rogãs eũ ⁊ dicens Dñe/ puer meꝰ iacet in domo paraliticꝰ: ⁊ male torquet. Et ait illi ieſꝰ. Ego veniã: ⁊ curabo eũ. Et reſpõdens centurio: ait. Dñe nõ ſũ dignꝰ vt intres ſub tectũ meũ: ſed tãtum dic verbo/ ⁊ ſanabit puer meꝰ. Nã et ego hõ ſũ ſub poteſtate cõſtitutus: habẽs ſub milites. Et dico huic vade et vadit. Et alio veni: et venit. Et ſeruo meo fac hoc: et facit. Audiẽs autem ieſus miratus eſt: et ſequentibus ſe dixit. Amen dico vobis: nõ inueni tãtam fidem in iſrael. Dico aũt vobis: ꝙ multi ab oꝛiẽte ⁊ occidẽte veniẽt/ ⁊ recũbẽt cũ abꝛahã et yſaac ⁊ iacob ĩ regno celoꝝ. Filii autẽ regni: eiicient̃ ĩ tenebꝛas exteriores. Ibi erit flet⁹: ⁊ ſtridoꝛ dẽtiũ. Et dixit ieſ⁹ cẽturioni. Uade ⁊ ſicut credidiſti: fiat tibi. Et ſanat⁹ eſt puer in illa hoꝛa. Offer. Ad te dñe leuaui aĩam meã de⁹ me⁹ ĩ te ꝯfido nõ erubeſcã: neq₃ irrideãt me iĩmici mei: etenim vniuerſi q̄ te expectãt nõ ꝯfundẽtur. ℣. Dirige me in veritate tua ⁊ doce me qꝛ tu es de⁹ ſalutaris meus et te ſuſtinui tota die. Secr.

Offerimus tibi domine munera que dediſti: vt et creatiõis tue circa moꝛtalitatem noſtrã teſtificentur auxiliũ: et remediũ nobis immoꝛtalitatis operẽtur. P dñm. Cõmunio. Acceptabis ſacrificiũ iuſticie oblationes ⁊ olocauſta ſuper altare tuũ domine. Poſtcõmunio.

Concede fidelibus tuis domine q̄s et ſine ceſſatione capere paſchalia ſacramenta: et deſideranter expectare ventura: vt in miſteriis quibus renouati ſunt ꝑmanentes: ad nouam vitam his operibus perducantur. Per dominũ. Super populum. Oꝛemus. Humiliate capita veſtra deo. Oꝛatio.

Parce domine parce populo tuo vt dignis flagellationib⁹ caſtigatus: in tua miſeratione reſpiret. Per dominum. ¶ Feria. vi. in capite ieiunii. ad miſſã. Officium.

Audiuit dñs et miſertus eſt michi: dñs fact⁹ eſt adiutoꝛ meus. Ps. Exaltabo te dñe q̃m ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuꝑ me. Gloria patris filio. ⁊c. Oꝛemus. Flectamus genua. Leuate. Oꝛatio.

Inchoata ieiunia queſumus domine benigno fauoꝛe proſequere: vt obſeruãtiam quam coꝛpoꝛaliter exhibemus/ mentib⁹ etiam ſinceris exercere valeam⁹. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum filium tuum qui tecum viuit et re.

¶ Lectio yſaie ꝓphete. lviii.

Hec dicit dñs deus. Clama ne ceſſes: quaſi tuba exalta vocẽ tuã. Et annũcia populo meo ſcelera eoꝛũ: ⁊ domui iacob pctã eoꝝ. Me eteni de die in diẽ querũt/ ⁊ ſcire vias meas volũt: quaſi gẽs que iuſticiã fecerit/ ⁊ que iudiciũ dei ſui nõ dereliq̃rit. Rogãt me iudicia iuſticie: ⁊ appꝛopinquare deo volunt. Quare ieiunauim⁹ ⁊ nõ aſpexiſti: hũiliauimus aĩas nr̃as et neſciſti? Ecce ĩ die ieiunii vr̃i/ inuenit̃ voluntas vr̃a: ⁊ oẽs debitoꝛes veſtros repetitis. Ecce ad lites ⁊ ꝯtentiones ieiunatis: ⁊ ꝑcutitis pugno impie. Nolite ieiunare ſicut vſq₃ ad hanc diẽ: vt audiat̃ in excelſo clamoꝛ veſter. Nũqd tale eſt ieiuniũ qd̃ elegi per diẽ affligere hoĩem animã ſuã? Nũqd cõtoꝛquere quaſi circulũ caput ſuũ: ⁊ ſaccũ ⁊ cinerem ſternere? Nũqd iſtd̃ vocaui ieiuniũ: et diem acceptabilẽ dño? Nõne hoc eſt magis ieiunium: quod elegi? Diſſolue colligatiões ĩpietatis: ſolue faſciculos depꝛimẽtes/ dimitte eos qui ꝯfracti ſũt liberos: ⁊ oẽ on⁹ dirumpe. Frãge eſuriẽti panem tuum: et egenos vagoſq₃ induc in domum tuã. Cũ videris nudum operi eũ: et carnem tuã ne deſpexeris. Tunc erũpet quaſi mane lumen tuum: ⁊ ſanitas tua citi⁹ oꝛietur/ ⁊ ãteibit faciem tuã iuſticia tua/ et gl̃ia dñi colliget te. Tunc inuocabis: et dñs exaudiet. Clamabis: et dicet ecce aſſum. Qꝛ miſericoꝛs ſũ: dñs deus tuus. Gr. Unã petii a dño hãc requirã/ vt inhabitem in domo dñi. ℣. Ut videã voluntatem dñi/ ⁊ pꝛotegar a tēplo ſctō eius. Tractus.

Dñe nō ſcḋm pctā noſtra q̄ fecimus nos neq̧ ſcḋm iniquitates nr̄as retribuas nobis. Ꝟſus. Dñe ne memineris īiquitatū nr̄arum ātiq̄rū/ cito anticipēt nos mie tue qꝛ pauperes facti ſumꝰ nimis.

¶ Hic nō fiat genuflexio cū dꝛ ꝟꝰ.

Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄/ ⁊ ꝓpter gloꝛiā nominis tui dñe libera nos/ ⁊ ꝓpicius eſto pctis nr̄is ꝓpter nomē tuum. Scḋm matheum. v.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Audiſtis qꝛ dictū eſt. Diliges ꝓximū tuum: ⁊ odio habebis inimicum tuum. Ego aūt dico vobis. Diligite iīmicos vr̄os: bñfacite his q̄ oderūt vos/ ⁊ oꝛate ꝓ ꝑſequētibꝰ ⁊ calūniātibꝰ vos/ vt ſitis filij pr̄is vr̄i qui in celis eſt. Qui ſolem ſuum oꝛiri facit ſuꝑ bonos ⁊ malos: ⁊ pluit ſuꝑ iuſtos ⁊ iīuſtos. Si eni diligitis eos q̄ vos diligūt: quā mercedē habebitis? Nōne ⁊ publicani hoc faciunt? Et ſi ſalutaueritis fratres vr̄os tātum: quid amplius facietis? Nōne ⁊ ethnici hoc faciunt? Eſtote ergo ⁊ vos perfecti ſicut ⁊ pater veſter celeſtis ꝑfectus eſt. Attēdite ne iuſticiā veſtrā faciatis coꝛā hominibꝫ: vt videamini ab eis. Alioquim mercedē nō habebitis: apud patrē vr̄m qui in celis eſt Cum facis ergo elemoſinā noli tuba canere ante te: ſicut hypocrite faciunt in ſynagogis ⁊ in vicis/ vt honoꝛificētur ab hoībus. Amen dico vobis: receperūt mercedem ſuā Te aūt faciēte elemoſinā: neſciat ſiniſtra tua q̄d faciat dextera tua/ vt ſit elemoſina tua in abſcōdito. Et pater tuꝰ q̄ videt ī abſcondito: reddet tibi. Et cū oꝛatꝭ nō eritis ſicut hypocrite q̄ amāt ī ſynagogis et ī angulis platearū ſtātes oꝛare/ vt videātur ab hoībꝰ. Amē dico vobis: receperūt mercedē ſuā. Cū aūt oꝛaueris ītra ī cubiculū tuū: ⁊ clauſo oſtio oꝛa patrē tuū ī abſcōdito. Et pater tuꝰ qui videt in abſcōdito: reddet tibi. Offꝛ. Dñe viuifica me ſecūdū eloquiū tuum vt ſciam teſtimonia tua. Ꝟ Fac cū ſeruo tuo dñe ſcḋꝫ magnā miam tuā ⁊ ne auferas de oꝛe meo ꝟbū ꝟitatis. Sec.

Sacrificiū domine obſeruātie quadꝛageſimalis offerimꝰ p̄ſta q̄s: vt ⁊ tibi mētes noſtras reddat acceptas: ⁊ cōtinētie pꝛomptioris nobis tribuat facultatem. Per.

Cōio. Seruite dño in timoꝛe ⁊ exultate ei cum tremoꝛe: app̄hendite diſciplinā ne pereatis de via iuſta.

(Poſtcō.

Tribue nobis q̄s oīps deꝰ vt q̄ dona celeſtia debito frequētamus obſequio: ſalutaria nobis iugiter ſentiamus. P dñm. Super populum. Oꝛemus. Humiliate capita veſtra deo. Oꝛ.

Tuere dñe populū tuū/ et ab omnibꝰ pctis clemēter emūda: quia nulla ei nocebit aduerſitas: ſi nulla dñetur iniq̄tas. P do.

¶ Sabbato. Ad miſſam. Offm.

Audiuit dñs et miſertus eſt michi: dñs factus eſt adiutoꝛ meus. ꝑs. Exaltabo te dñe quoniam ſuſcepiſti me nec delectaſti inimicos meos ſuper me. Glia. Oꝛemꝰ. Flectamꝰ. Oꝛ.

Adeſto domine ſupplicationibus noſtris ⁊ concede: vt hoc ſolēne ieiuniū q̄d aīabus coꝛpoꝛibuſq̧ curandis ſalubꝛiter inſtitutum eſt deuoto ſeruitio celebꝛemꝰ. Per. Lectio yſaie ꝓphete. lviij. ca.

Hec dicit dñs: Si abſtuleris de medio tui cathenam: et deſieris digitum extendere/ et loqui q̄d nō ꝓdeſt. Cum effuderis eſurienti aīam tuam: ⁊ aīam afflictā repleueris/ oꝛietur in tenebꝛis lux tua ⁊

tenebre tue erũt ſicut meridies. Et requiē dabit tibi dñs deꝰ tuꝰ ſēp: ⁊ iplebit ſplēdoribus aīam tuā / et oſſa tua liberabit. Et eris q̄ſi ortꝰ irriguꝰ: ⁊ ſicut fons aquaꝝ cuiꝰ nō deficiēt aque. Et edificabūtur ī te deſerta ſcloꝝ: fundamēta gñationis ⁊ gñationis. Et vocaberis edificator ſepiū: auertēs ſemitas iniq̄tatū. Si auerteris a ſabbato pedē tuū facere volūtatē tuā in die ſancto meo / ⁊ vocaueris ſabbatū delicatū ⁊ ſctm̄ dñi glioſū / ⁊ glorificaueris eū / dū nō facis vias tuas: et non inueniet͛ voluntas tua vt loq̄ris ſermonē: tūc delectaberis ſup dño / ⁊ ſuſtollā te ſup altitudinem terre: ⁊ cibabo te hereditate iacob pr̄is tui. Os enim dñi: locutum ē hec. Ait dñs: oīpotēs. Gr. Unā petij a dño hāc requirā: vt ihabitē in domo dñi. V. Ut videā volūtatē domini: ⁊ protegar a tēplo ſancto eiꝰ.

¶ Secundum marcum. vj.

IN illo tēpore: Cum ſero eſſet factū: erat nauis ī medio maris: ⁊ ieſus ſolus in terra. Et vidit eos laborātes in remigādo (erat enī vētus contrarius eis) Et circa q̄rtā vigiliā noctis: venit ad eos ambulās ſupra mare / ⁊ volebat p̄terire eos. At illi vt viderūt eum ſupra mare ambulantē: putauerunt fantaſma eſſe / ⁊ exclamauerunt. Omnes enim eum viderunt: ⁊ conturbati ſunt. Et ſtatim locutus ē cum eis: ⁊ dixit illis. Confidite: ego ſū / nolite timere. Et aſcēdit ad illos ī nauim / ⁊ ceſſauit vētus: ⁊ plus magis intra ſe ſtupebāt. Non enim intellexerūt de panibus: erat enī cor illoꝝ obcecatum. Et cum trāſfretaſſēt: puenerunt in terram genezareth / ⁊ applicuerūt. Cūq; egreſſi eſſent de naui: continuo cognouerunt eum. Et percurrentes vniuerſā regionē illā: ceperunt ī grabatis eos q̄ ſe male habebāt circūferre vbi audiebāt eū eſſe. Et quocūq; itroibāt in vicos vel ī villas / aut ciuitates: ī plateis ponebāt īfirmos / ⁊ dep̄cabāt eū vt vl' fimbriā veſtimēti eiꝰ tāgerēt. Et q̄tq̄t tāgebāt eū: ſalui fiebāt. Offr. Dñe viuifica me ſcd̄m eloquiū tuū vt ſciā teſtimonia tua. V. Da mihi itellectū vt diſcā mādata tua ⁊ voluntaria oris mei fac michi in bñplacito dñe.

PReparanos dñe q̄s Secr. huiꝰ votiuis abſtinētie officiis: vt hec ſacrificia venerāda ſobriis ſēp mētibꝰ celebremꝰ. P do. Cō. Seruite dño ī timore ⁊ exultate ei cū tremore / app̄hēdite diſciplinā / ne pereatis de via iuſta. Poſtcōio.

CEleſtis vite munere vegetati q̄s dñe deꝰ nr̄ / vt qd̄ ē nobis ī preſēti vita myſteriū: fiat eternitatis auxiliū. Per do. Super populum. Humiliate capita vr̄a deo. Or.

HAc nos q̄s dñe ſalutꝫ nr̄e cauſas ⁊ deuotis ſemp frequētare ſeruitijs: ⁊ deuotius recolere p̄incipaliter inchoatas. Per dominū.

¶ Dñica p̄ma q̄dragesime. Officiū.

INuocauit me ⁊ ego exaudiā eū / eripiā eū et glorificabo eū: longitudine dieꝝ adimplebo eū. Ps. Qui habitat ī adiutorio altiſſimi: in protectione dei celi commorabitur. Oratio.

DEus q̄ eccl'iam tuā annua q̄dragesimali obſeruatiōe purificas: p̄ſta familie tue / vt qd̄ a te obtinē abſtinēdo nitit͛: hoc bōis opibus exeq̄t͛. Per. Ad corinthios. ij. vj.

FRatres: Hortamur vos ne in vacuum gratiam dei recipiatis. Ait enī. Tempore accepto exaudiui te: ⁊ ī die ſalutꝫ adiuui te. Ecce nūc tēp̄s acceptabile: ecce nūc dies ſalutis. Nemini dãtes vllã offenſionẽ: vt nõ vituperẽt miniſteriũ noſtrũ. Sed in oĩbus exhibeamus nosmetipſos: ſicut dei miniſtros. In multa patiẽtia: in tribulatiõibus/ in neceſſitatibꝰ/ in anguſtijs/ ĩ plagis/ in carceribꝰ/ in ſeditiõibus/ ĩ laboꝛibus/ in vigilijs/ in ieiunijs/ ĩ caſtitate/ ĩ ſciẽtia/ ĩ lõganimitate/ ĩ ſuauitate/ in ſpũſãcto. In charitate nõ ficta: ĩ v̄bo veritatis/ ĩ virtute dei. Per arma iuſtitie: a dextris ⁊ a ſiniſtris. Per gloriã: ⁊ ignobilitatẽ. Per infamiã: et bonã famã. Vt ſeductoꝛes: ⁊ veraces Sicut q̇ ignoti: ⁊ cogniti. Quaſi moꝛiẽtes: ⁊ ecce viuimus. Vt caſtigati: ⁊ nõ moꝛtificati. Quaſi triſtes: ſemꝑ autẽ gaudentes. Sicut ẽgẽtes: multos aũt locupletãtes. Tanꝙ nichil habẽtes: et oĩa poſſidẽtes. Gꝛ. Angelis ſuis mãdauit de te/ vt cuſtodiãt te in oĩbus vijs tuis. ℣. In maĩbꝰ poꝛtabũt te: ne vnꝙ offẽdas ad lapidẽ pedẽ tuũ. Tꝛ.

Qui habitat in adiutoꝛio altiſſimi: in ꝓtectione dei celi ꝯmorabit. ℣. Dicet dño ſusceptoꝛ meus es tu/ ⁊ refugiũ meũ deus meꝰ ſperabo ĩ eũ. ℣. Qm̃ ipſe liberauit me de laqueo venãtiũ: ⁊ a v̄bo aſpero ℣. Scapulis ſuis obũbꝛabit tibi: ⁊ ſub pẽnis eius ſperabis. ℣. Scuto circũdabit te veritas eius: nõ timebis a timoꝛe nocturno. ℣. A ſagitta volante per diem a negocio perambulãte in tenebꝛis/ a ruina ⁊ demonio meridiano. ℣. Cadẽt a latere tuo mille et decẽ milia a dextris tuis: tibi autẽ nõ appꝛopinq̃bit. ℣. Qm̃ angelis ſuis mandauit de te/ vt cuſtodiãt te in oĩbꝰ vijs tuis. ℣. In manibus poꝛtabũt te: ne vnꝙ offẽdas ad lapidẽ pedẽ tuũ. ℣. Super aſpidẽ ⁊ baſiliſcũ ambulabis: et cõculcabis leonẽ ⁊ dꝛachonẽ. ℣. Qm̃ ĩ me ſperauit liberabo eũ/ ꝓtegã eũ qm̃ cognouit nomẽ meũ. ℣. Inuocauit me et ego exaudiã eũ: cũ ipſo ſũ in tribulatiõe. ℣. Eripiã eũ ⁊ gl'ificabo eũ/ longitudine dierũ adimplebo eum: ⁊ oſtẽdã illi ſalutare meũ. ¶ Scdm matheũ. iiij.

In illo tẽpoꝛe: Ductus eſt ieſus in deſertũ a ſpũ: vt tẽtaretur a dyabolo. Et cuꝫ ieiunaſſet q̃dꝛagita diebꝰ ⁊ q̃dꝛagita noctibꝰ: poſtea eſuriit. Et accedẽs tẽtatoꝛ: dixit ei. Si filius dei es: dic vt lapides iſti panes fiãt. Qui reſpondẽs: dixit. Scriptũ eſt. Nõ in ſolo pane viuit homo: ſed in oĩ v̄bo qđ ꝓcedit de oꝛe dei. Tũc aſſũpſit eũ dyabolus ĩ ſctãm ciuitatẽ: ⁊ ſtatuit eũ ſupꝛa pinaculũ tẽpli/ ⁊ dixit ei. Si filius dei es: mitte te deoꝛſũ. Scriptũ eſt ei/ q: angelis ſuis mãdauit de te: ⁊ ĩ manibus tollẽt te/ ne foꝛte offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. Ait illi ieſus rurſũ. Scriptũ ꝫ. Nõ tẽtabis dñm deũ tuũ. Iterꝝ aſſumpſit eũ dyabolꝰ in montẽ excelſũ valde: et oñdit ei oĩa regna mũdi/ ⁊ gl'iaꝫ eoꝝ/ ⁊ dixit illi. Hec oĩa tibi dabo: ſi cadẽs adoꝛaueris me. Tũc dixit ei ieſus. Vade ſathana. Scriptuꝫ eſt enĩ. Dñm deũ tuũ adoꝛabis: et illi ſoli ſeruies. Tũc reliquit eũ dyabolus: ⁊ ecce angeli acceſſerũt: ⁊ miniſtrabãt ei. Offꝝ. Scapulis ſuis obumbꝛabit tibi dominus: ⁊ ſub pẽnis eius ſperabis/ ſcuto circundabit te veritas eius. Secreta.

Sacrificiũ quadꝛageſimalis ĩitij ſolenniter immolamus te dñe depꝛecãtes: vt cum epularꝝ reſtrictione carnaliũ: a noxijs quoq3 voluptatibus tẽperemur. Per dñ. Pꝛefatio quotidiana. Cõio. Scapulis ſuis obũbꝛabit tibi/ ⁊ ſub pẽnis eius ſperabis: ſcuto circundabit te veritas eius. Poſtcõmunio.

Tui nos domine ſacramēti libatio ſancta reſtauret: ⁊ a vetuſtate purgatos/in miſterij ſalutaris faciat tranſire conſortium. Per dñm.

¶ Feria ſcđa poſt Inuocauit. Ad miſſam. Officium.

Sicut oculi ſeruoꝝ in manibꝰ dñoꝝ ſuoꝝ: ita oculi noſtri ad dñm deū nr̄m donec miſereat̄ nr̄i miſerere nobiſ domīe miſerere nobis. ps. Ad te leuaui oculos meos: q̄ habitas in celis. Oremꝰ. Flectamꝰ geñ. le. Or.

Conuerte nos deus ſalutaris noſter: et vt nobis ieiunium quadrageſimale ꝓficiat: mētes noſtras celeſtibꝰ inſtrue diſciplinis. P.

¶ Ab hac die vſqꝫ ad cenam dñi in omni miſſa de ieiunio dicuntur ſeptem orōnes ſicut in dñica prima aduētus domini ſupradictum eſt. Lectio ezechielis ꝓphete. xxxiiij. c.

Hec dicit dominus deus. Ecce ego ipſe requirā oues meas: et viſitabo illas ſicut viſitat paſtor gregē ſuū/in die quādo fuerit in medio ouiū ſuarū diſſipatarum. Sic viſitabo oues meas: et liberabo eas de omnibꝰ locis/in quibus diſperſe fuerāt in die nubis/et caliginis. Et educam eas de populis et congregabo eas de terris. Et inducam eas in terram ſuam: et paſcam eas in montibus iſrael: in riuis et in cunctis ſedibus terre. In paſcuis vberrimis paſcam eas: ⁊ ī montibus excelſis iſrael erunt paſcue eaꝝ. Ibi requieſcēt in herbis virētibꝰ: ⁊ in paſcuis pinguibus paſcentur ſup montes iſrael. Et ego paſcam oues meas: ⁊ ego eas accubare faciā/dicit dñs deus. Qđ perierat requirā: ⁊ qđ abiectum fuerat reducam/ et qđ confractum fuerat alligabo/et qđ infirmū fuerat conſolidabo. Et quod pingue et forte cuſtodiā. Et paſcā illas: in iudicio ⁊ iuſticia. Dicit dominꝰ: oīps. Gr.

Protector nr̄ aſpice deus et reſpice ſup ſeruos tuos. ꝟ. Dñe deꝰ virtutum exaudi p̄ces ſeruoꝝ tuoꝝ. Tr.

Domīe nō ſcđm pctā nr̄a q̄ fecimꝰ nos: neqꝫ ſcđm iniquitates nr̄as retribuas nobis. ꝟ. Dñe ne memineris iniqtatū nr̄aꝝ antiquarū/cito anticipent nos mīe tue quia pauperes facti ſumus nimis. Hic non fiat genuflexio cū dicit. ꝟ. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄/ ⁊ ꝓpter gloriā nominis tui dñe libera nos ⁊ ꝓpiciꝰ eſto pctis nr̄is propter nomē tuū. Secūdū matheū. xxv. c.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Cū venerit filꝰ hoīs in maieſtate ſua ⁊ oēs āgeli cum eo tūc ſedebit ſup ſedē maieſtatis ſue Et ꝯgregabūtur āte eū oēs gētes et ſeparabit eos ab inuicē/ ſicut paſtor ſegregat oues ab hedis. Et ſtatuet oues qđē a dextris ſuis: hedos aūt a ſiniſtris. Tūc dicet his: qui a dextris eiꝰ erūt. Venite bñdicti prīs mei: poſſidete paratū vobis regnū a ꝯſtitutione mūdi. Eſuriui enī: et dediſtis michi mādūcare. Sitiui: ⁊ dediſtis michi bibere. Hoſpes erā et collegiſtis me. Nudꝰ: et operuiſtis me. Infirmus: ⁊ viſitaſtis me. In carcere erā: et veniſtis ad me. Tūc reſpōdebūt ei iuſti: dicentes. Dñe/qū vidimꝰ te eſurientē ⁊ pauimꝰ: ſitientē/⁊ dedimꝰ tibi potū? Qū aūt te vidimus hoſpitem: et collegimus te? Aut nudum: ⁊ cooperuimus te? Aut quādo te vidimꝰ infirmum/aut in carcere: ⁊ venimus ad te? Et rñdens rex: dicet illis. Amen dico vobis: Qđdiu feciſtis vni de his fratribus meis minimis/michi feciſtis. Tunc dicet et his: qui a ſiniſtris eius erūt. Diſcedite a me maledicti ī ignem eternum: qui paraet q̄dragīta noctib⁹: vſq̄ ad mōtē dei oreb. Chor⁹ alternatī dicat tr̄.

DE neceſſitatibus meis eripe me dñe/ vide humilitatē meam ⁊ laborē meū ⁊ dimitte oīa peccata mea. ℣. Ad te leuaui aīaȝ meā: deus meus ī te cōfido nō erubeſcā: neq̄ irrideāt me īimici mei. ℣. Etenī vniuerſi q̄ te expectāt nō cōfundētur: cōfundātur oēs faciētes vana. Et dicitur iſte tractus in omni quarta feria vſq̄ ad dñicā palmaꝝ.

¶ Secundum matheum. xij. cap.

IN illo tēpore: Acceſſerūt ad ieſum ſcribe ⁊ phariſei: dicētes Magiſter/ volumus a te ſignū videre. Qui reſpondēs: ait illis. Generatio mala ⁊ adultera ſignū querit: ⁊ ſignū nō dabitur ei/ niſi ſignū ione ꝓphete. Sicut eī fuit ionas in vētre ceti tribus diebus ⁊ trib⁹ noctibus: ita filius hoīs in corde terre tribus diebus ⁊ tribus noctib⁹. Viri niniuite ſurgēt in iudicio cū gn̄atione iſta: ⁊ ꝯdēnabūt eā/ q2 penitētiā egerūt in ꝑdicatiōe ione. Et ecce pluſq̄ ionas hic. Regina auſtri ſurget ī iudicio cū gn̄atiōe iſta ⁊ cōdemnabit eā: q2 venit a finibus terre audire ſapiētiā ſalomōis. Et ecce pluſq̄ ſalomon hic. Cū autē immūdus ſpūs exierit ab hoīe: ambulat per loca arida: querēs requiē et nō inuenit. Tūc dicit. Reuertar in domū meā vnde exiui. Et veniēs inuenit eā vacantē: ſcopis mūdatā ⁊ ornatā. Tūc vadit/ ⁊ aſſumit ſeptē alios ſpūs ſecū nequiores ſe: ⁊ intrātes habitāt ibi. Et fiunt nouiſſima hoīs illius: peiora priorib⁹. Sic erit et generatiōi huic peſſime. Adhuc eo loquente ad turbas: ecce mater eius ⁊ fratres ſtabāt foris/ querētes loqui ei. Dixit aūt ei q̄dā. Ecce mater tua ⁊ fratres tui foris ſtāt: querētes te. At ipſe rñdēs: dicēti ſibi ait. Que eſt mater mea: ⁊ q̄ ſūt fratres mei? Et extēdēs manū ī diſcipulos ſuos: dixit. Ecce mater mea: et fratres mei. Quicūq̄ enī fecerit voluntatē patris mei q̄ in celis eſt: ipſe meus frater: ⁊ ſoror/ ⁊ mater eſt. Offr. Meditabor in mādatis tuis que dilexi valde: ⁊ leuabo manus meas ad mandata tua q̄ dilexi. ℣. Pars mea dñe dixi cuſtodire legē tuā: ꝑcat⁹ ſū vultū tuū in toto corde meo. Secr.

INtēde q̄s dñe ſacrificiū ſingulare: vt huius participatione myſterij: que ſperāda credimus/ expectata ſumamus. Per. Cōio. Intellige clamorē meū: itēde voci orationis mee rex meus et deus meus qm̄ ad te orabo domine. Poſtcōm.

DA q̄s oīpotēs deus/ vt reatū noſtrum munera ſacra purificēt: ⁊ recte viuendi nobis operētur effectū. Per dñm nrm̄. Sup populum Oremus. Humiliate ca. d̄o.

MEntes noſtras q̄s dñe lumine tue claritatis illuſtra: vt videre poſſimus que agēda ſunt/ ⁊ que recta ſunt agere valeam⁹. Per dñm nrm̄.

¶ Feria quinta poſt Inuocauit Ad miſſam Officium.

COnfeſſio et pulchritudo in conſpectu eius/ ſanctitas et magnificētia in ſanctificatione eius. ps. Cantate dño canticum nouum: cātate domino omnis terra. Oremus. Flectamus genua leuate. Oratio.

OMnipotēs ſempiterne de⁹ q̄ in obſeruatiōe ieiunij et elemoſynaꝝ largitiōe noſtroꝝ poſuiſti remedia pctōꝝ: cōcede nos mente ⁊ corpore ſēꝑ tibi eſſe deuotos. P.

¶ Lectio ezechielis prophete. xviij.

IN diebus illis: Factus eſt ſermo dñi ad me dicēs. Quid eſt q̄ iter vos hāc parabolā ꝯtritis ī ꝓuerbiū iſtud: ī terra iſrael/ dicētes.

Patres noſtri comederūt uuā acerbā: ⁊ dētes filiorꝫ obſtupeſcūt? Viuo ego dixit dñs deꝰ: ſi erit vobis vltra parabola hec ī ꝓuerbiū in iſrael. Ecce oēs aīe mee ſūt. Vt aīa patris: ita ⁊ aīa filij mea ē. Aīa q̄ peccauerit: ipſa morietur. Et vir ſi fuerit iuſtus ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iuſticiā/ in montibꝰ nō comederit/ ⁊ oculos ſuos nō leuauerit ad ydola domꝰ iſrl'/ ⁊ vxorē proximi ſui nō violauerit/ ⁊ ad mulierē mēſtruatā non acceſſerit/ ⁊ hoīem nō ꝯtriſtauerit/ pignꝰ debitori reddiderit/ ꝑ vim nichil rapuerit/ panē ſuū eſurienti dederit/ ⁊ nudū operuerit veſtimēto/ ad vſurā nō ꝯmodauerit/ ⁊ āpliꝰ nō acceperit/ ab iniq̄tate auerterit manū ſuā/ iudiciū verū fecerit inter virū ⁊ virum/ ⁊ in p̄ceptis meis ambulauerit/ ⁊ iudicia mea cuſtodierit vt faciat veritatē: hic iuſtꝰ ē ⁊ vita viuet: ait dñs deꝰ. Q̄d ſi genuerit filiū latronē effundētē ſāguinē/ ⁊ fecerit vnū de iſtis ⁊ hec oīa nō faciētē: nūq̄d viuet? Non viuet. Cū vniuerſa deteſtāda hec fecerit: morte morietur. Sanguis eius: in ipſo erit. Quod ſi genuerit filiū q̄ vidēs omnia pctā patris ſui q̄ fecit timuerit ⁊ nō fecerit ſimile eis/ iudicia mea fecerit/ ⁊ in p̄ceptis meis ābulauerit: hic non morietur in iniquitate patris ſui/ ſꝫ vita viuet. Pater eiꝰ qui calūniatus ē ⁊ vim fecerit fratri/ ⁊ malū operatus ē in medio populi ſui: ecce mortuus ē in iniquitate ſua. Et dicitis. Quare nō portabit filiꝰ iniquitatē pr̄is ſui? Videlicet q2 filius iudiciū ⁊ iuſticiā operatus eſt: oīa p̄cepta mea cuſtodiuit et fecit illa/ vita viuet. Ait dñs oīpotens. Gr. Cuſtodi me dñe vt pupillā oculi: ſub vmbra alarū tuarum ꝓtege me. ℣. De vultu tuo iudiciū meū ꝓdeat: oculi tui videāt equitatē. ¶ Secundum iohannē. viij.

In illo tēpore: Dicebat ieſꝰ ad eos: q̄ crediderūt ei ex iudeis. Si vos manſeritis in ſermone meo/ vere diſcipuli mei eritis: ⁊ cognoſcetis veritatē/ ⁊ veritas liberabit vos. Reſpōderūt ei iudei. Semē abrahe ſumus: ⁊ nemini ſeruiuimꝰ vnq̄. Quō tu dicis: q2 liberi eritis? Rn̄dit eis ieſus. Amē amē dico vobis: q2 oīs q̄ facit pctm̄/ ſeruꝰ ē pcti. Seruus aūt nō manet in domo in eternū: filiꝰ aūt manet in eternū. Si ergo filiꝰ vos liberauerit: vere liberi eritis. Scio q2 filij abrahe eſtis: ſed q̄ritis me īterficere/ q2 ſermo meꝰ nō capit in vobis. Ego qđ vidi apđ patrē meū loquor: ⁊ vos q̄ vidiſtis apđ patrē veſtrū facitis. Rn̄derūt ⁊ dixerūt ei. Pater noſter abrahā ē. Dixit eis ieſꝰ. Si filij abrahe eſtis: opa abrahe facite. Nunc aūt q̄ritis me interficere: hominē qui veritatē locutꝰ ſum vobis quā audiui a deo Hoc abrahā non fecit. Vos facitis opera patris veſtri. Dixerunt itaq̄ ei. Nos ex fornicatione non ſumus nati: vnum patrē habemus deum. Dixit ergo eis ieſus. Si deus pater veſter eſſet: diligeretis vtiq̄ me Ego enim a deo proceſſi ⁊ veni. Neq̄ enim ex meipſo veni: ſed ille me miſit. Quare loquelā meā non cognoſcitis? Quia non poteſtis audire ſermonē meum. Vos ex p̄re dyabolo eſtis: ⁊ deſyderia patris veſtri vultis facere. Ille homicida erat ab initio/ ⁊ in veritate non ſtetit: q2 non ē veritas in eo. Cum loquitur mēdacium/ ex proprijs loquitur: q2 mēdax ē ⁊ pater eius. Ego autē q2 veritatem dico: non creditis michi. Quis ex vobis arguet me de pctō? Si veritatē dico vobis: q̄re vos nō creditis michi? Qui ex deo eſt: verba dei audit. Offr. Immittit ange lus dñi in circuitu timētiū eum ⁊ eripiet eos: gustate ⁊ videte qm̄ suauis ʒ dñs. ℣. Bñdicā dñm ĩ oī tp̄e: semꝑ laus ei⁹ in oꝛe meo. Secreta

Sacrificia dñe q̄s ꝓpēsius ista nos saluēt: q̄ medicinalib⁹ sūt īstituta ieiunijs. ℟. Cō. Panis quē ego dedero caro mea ʒ pꝛo sc̄li vita. Postcō.

Tuoꝝ nos dñe largitate donoꝝ: ⁊ tēpoꝛalib⁹ attolle ꝑsidijs / ⁊ renoua sempiṫnis. Per dñm. Sup ppłm. Huīliate capita vestra deo. Oratio.

Da q̄s dñe ppłis xp̄ianis ⁊ q̄ ꝓfitētur agnoscē: ⁊ celeste munus diligere qd̄ frequētāt. Per dñm

¶ Feria. vj. q̄ttuoꝛ tēpoꝝ. Officiū.

De necessitatibus meis eripe me dñe / vide huīlitatem meā ⁊ laboꝛē meū: ⁊ dimitte oīa pctā mea. ℣. Ad te domine leuaui aīaʒ meā: de⁹ de⁹ me⁹ ĩ te ꝯfido nō erubescā. Orem⁹. Flecta. Oꝛo.

Esto dñe ꝓpicius plebi tue / ⁊ quā tibi facis esse deuotā: benigno refoue miserat⁹ auxilio. Per. Lectō ezechielis ꝓphete. xviij

Hec dicit dñs de⁹. Aīa q̄ peccauerit: ip̄a moꝛieṫ. Fili⁹ nō poꝛtabit iniq̄tatē patris: ⁊ pater nō poꝛtabit iniq̄tatē filij. Iustitia iusti super eū erit: ⁊ ĩpietas ĩpij erit sup eū. Si aūt ĩpius egerit penitētiā ab oībus pc̄tis suis q̄ opat⁹ ʒ ⁊ custodierit oīa ꝑcepta mea / ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iustitiā: vita viuet ⁊ non moꝛieṫ. Omniū iniquitatū eius quas opatus est: non recoꝛdaboꝛ. In iustitia sua quā opatus ʒ: viuet. Nunquid voluntatis mee ʒ moꝛs impij / dicit dominus deus: ⁊ non magis vt cōuertatur a vijs suis ⁊ viuat? Si autem auerterit se iustus a iustitia sua / ⁊ fecerit iniquitatē scd̄m omnes abominationes q̄s opari solet impius: nunquid viuet? Oēs iustitie eius q̄s fecerat: non recoꝛdabūtur. In ꝑuaricatione sua q̄ ꝑuaricatus ʒ: ⁊ in pctō suo quod peccauit / in ipsis moꝛietur. Et dixistis. Non ʒ equa via domini. Audite ergo domus isrł. Nunquid via mea non ʒ equa: ⁊ non magis vie vestre praue sunt? Cum enim auerterit se iustus a iustitia sua / ⁊ fecerit iniquitates: moꝛietur in eis. In iniustitia sua quā opatus ʒ: moꝛietur. Et cū auerterit se impius ab impietate sua quā opatus ʒ / ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iustitiā: ipse aīam suā viuificabit. Consyderās eni ⁊ auertēs se ab oīb⁹ iniq̄tatibus suis q̄s opatus ʒ: vita viuet ⁊ nō moꝛietur Dicit dñs oīpotēs. Gr. Saluum fac seruū tuū de⁹ me⁹ sperātē in te. ℣. Aurib⁹ ꝑcipe dñe oꝛonē meā. Tr.

Domine nō scd̄m pctā nr̄a q̄ fecim⁹ nos / neq̄ scd̄m iniq̄tates nr̄as retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniq̄tatū nr̄aꝝ antiquarum / cito āticipēt nos mīe tue q2 paupes facti sumus nimis. Hic non fiat genuflexio cū dr̄. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster / ⁊ ꝓpter gl̄iam nōis tui dñe libera nos ⁊ pꝛopicius esto pc̄tis nr̄is pꝛopter nomen tuum. ¶ Scd̄m iohānē. v.

In illo tēpoꝛe: Erat dies fest⁹ iudeoꝝ: ⁊ ascēdit iesus hierosolymā. Est autē hierosolymis pꝛobatica piscina / que cognominabatur hebꝛaice bethsaida: quinq̄ poꝛticus habens. In his iacebat multitudo magna lāguētium: cecoꝛuꝫ / claudoꝛum / aridoꝛum expectātiuꝫ aque motum. Angelus autē dñi secundum tēpus descēdebat in piscinam: et mouebatur aqua. Et qui pꝛioꝛ descendisset in piscinam post motionem aque: sanus fiebat a q̄cunq̄ detinebatur infirmitate. Erat autem quidam homo ibi: triginta et octo annos habens in infirmitate ſua. Hūc cum vidiſſet ieſus iacētē et cognouiſſet qꝛ multū iā tēpus haberet: dixit ei. Uis ſanꝰ fieri? Reſpōdit ei lāguidus. Dñe/ hoīem nō habeo vt cū turbata fuerit aqua: mittat me ī piſcinā. Dum venio eni ego: aliꝰ āte me deſcēdit. Dixit ei ieſus. Surge: tolle grabatū tuū: ꝛ ābula. Et ſtati ſanꝰ factꝰ eſt hō ille: ꝛ ſuſtulit grabatū ſuū ꝛ ambulabat. Erat aūt ſabbatum: ī illa die. Dicebāt ergo iudei: illi qui ſanus fuerat. Sabbatum eſt: nō licet tibi tollere grabatū tuū. Reſpōdit eis. Qui me fecit ſanum: ille mihi dixit. Tolle grabatū tuū ꝛ ābula. Interrogauerūt ergo eū Quis eſt ille hō qui dixit tibi: tolle grabatum tuū ꝛ ābula? Is aūt qui ſanꝰ fuerat effectus: neſciebat qs eſſet. Jeſꝰ aūt declinauit a turba: ꝯſtituta in loco. Poſtea inuenit eū ieſꝰ in tēplo: et dixit illi. Ecce ſanꝰ factus es: iā noli peccare/ ne deterius tibi aliqd cōtingat. Abijt ille hō ꝛ nūciauit iudeis: qꝛ ieſꝰ eſſet: q fecit eū ſanum. Offer. Bñdic aīa mea dño/ et noli obliuiſci omnes retributiones eius: ꝛ renouabitur ſicut aquile iuuētus tua. V. Qui ꝓpiciatꝰ oībus iniqtatibꝰ tuis ꝛ redimit de interitu vitā tuam: qui coronat te ī miſeratione et miſericordia. Secreta.

Suſcipe dñe qs munera noſtris oblata ſeruitijs: ꝛ tua ꝓpicius dona ſctifica. P. Cōio. Erubeſcāt et cōturbētur omnes inimici mei: auertātur retrorſum ꝛ erubeſcant valde velociter. Poſtcōio.

Per huiꝰ dñe operationē myſteriū/ ꝛ vicia nr̃a purgent: et iuſta deſideria cōpleātur. Per do. Sup ppl̃m. Humiliate capita. Or.

Exaudi nos miſericors deus: ꝛ mētibus noſtris gratie tue lumen oſtende. Per dominum no.

¶ Sabbō quatuor tp̄m. Offi.

Intret oro mea in ꝯſpectu tuo: inclina aurē tuā ad precē meā dñe. P. Dñe deꝰ ſalutis mee in die clamaui: ꝛ nocte corā te. Oēs orones ſub Dñs vobiſcū. dicūtur: ꝓter vltimā q eſt āte epl̃am. Et ad oēs orones dicit. Oremꝰ. ſilr ꝛ ad omnes orones ſꝫ Flectamꝰ ge. ꝓterꝙ ad vltimam: ꝛ oēs lec. cū ſuis titulis legant. Or.

Populum tuum qs dñe ꝓpicius reſpice: atq ab eo flagella tue iracūdie clemēter auerte. P. Lctō libri deuteronomij. xxvi.

In diebus illis: Locutus eſt moyſes ad dñm dicēs. Reſpice dñe de ſāctuario tuo/ ꝛ de excelſo celorū habitaculo: ꝛ bñdic populo tuo iſrl'/ ꝛ terre quā dediſti nobis ſicut iuraſti pr̃ibꝰ noſtris dare terrā lacte ꝛ melle manātē. Audi iſrl'. Hodie dñs deus tuus ꝓcepit tibi vt facias mādata eius atq iudicia: ꝛ cuſtodias ꝛ impleas ex toto corde tuo ꝛ ex tota aīa tua. Dñm elegiſti hodie vt ſit tibi deus ꝛ ābules in vijs eius vt cuſtodias cerimonias illiꝰ ꝛ mādata eius atq iudicia: ꝛ obedias eius imperio. En dñs elegit te hodie/ vt ſis ei populus peculiaris ſicut locutus eſt tibi: ꝛ cuſtodias oīa ꝓcepta eius/ ꝛ faciat te excelſiorē cunctis gētibus quas creauit in laudē ꝛ nomē ꝛ gloriam ſuā/ vt ſis populus ſāctus domini dei tui: ſicut locutus eſt tibi. Graduale.

Propicius eſto dñe peccatis noſtris nequando dicāt gētes vbi eſt deus eorū. V. Adiuua nos deus ſalutaris noſter/ et propter honorē nominis tui dñe libera nos. Non repetatur Gr. Oremꝰ. Flectamus genu. Or.

Deus qui nos ꝑ tēporalia ducis ad eterna: ꝓtēde mīam tuã ad celeſtia pꝛomiſſa intuẽtibꝰ: et qꝛ tuum eſt qꝺ in te credimus: tuum ſit omne quod viuimꝰ. Per dñ.

¶ Lectio libꝛi deuteronomij. xi.

IN diebus illis: Dixit moyſes filijs iſrael. Si cuſtodieritis mãdata que ego pꝛecipio vobis: et feceritis ea vt diligatis dominum deũ veſtrum / et ãbuletis in omnibus vijs eius adherẽtes ei / diſperdet dñs omnes gẽtes iſtas ãte faciẽ veſtrã / et poſſidebitis eas que maiores ⁊ foꝛtioꝛes vobis ſunt. Omnis locus quem calcauerit pes veſter: veſter erit. A deſerto / et libano / et flumie magno eufrate: vſqꝫ ad mare occidentale erũt termini veſtri / nullus ſtabit contra vos. Terrorem veſtrum et foꝛmidinem dabit dominus deus veſter: ſuper omnẽ terrã quam calcaturi eſtis: ſicut locutꝰ eſt vobis dominꝰ deus veſter. Gꝛ. Pꝛotectoꝛ noſter aſpice deus ⁊ reſpice ſuper ſeruos tuos. Vſus. Domine deus virtutum exaudi pꝛeces ſeruoꝛum tuoꝛũ. Oꝛemus. Flectamus genua Leuate. Oꝛatio.

PRotectoꝛ noſter aſpice deus vt qui maloꝛum noſtroꝛum pondere pꝛemimur: percepta miſericoꝛdia libera tibi mente famulemur. Per dominum noſtrum ieſũ.

¶ Lectio libꝛi machabeoꝛum. ij. j.

IN diebus illis: Oꝛationẽ faciebãt ſacerdotes: dum offerrent ſacrificium pꝛo populo iſrael ionatha inchoãte / ceteris autẽ reſpondentibus ⁊ dicentibus: Bñfaciat vobis deus: ⁊ meminerit teſtamẽti ſui qꝺ ad abꝛaham / yſaac ⁊ iacob locutꝰ eſt ſeruoꝝ ſuoꝛum fideliũ. Et det vobis coꝛ omnibꝰ vt colatis eũ: ⁊ faciatis eius volũtatem coꝛde magno et animo volenti. Adaperiat dominus coꝛ veſtrum in lege ſua: ⁊ in pꝛeceptis ſuis / et faciat pacem. Exaudiat dominus oꝛationes veſtras ⁊ reconcilietur vobis: nec vos deſerat in tempoꝛe malo: dominus deus noſter. Graduale. Conuertere dñe aliquãtulum ⁊ depꝛecare ſuper ſeruos tuos. V. Domine refugium factus es nobis a generatione ⁊ pꝛogenie. Oꝛemus. Flectamꝰ genua Leuate. Oꝛatio.

ADeſto queſumus domie ſupplicationibus noſtris: vt eſſe te largiẽte mereamur et inter pꝛoſpera hũiles / ⁊ īter aduerſa ſecuri. Per dñ.

Lectio libꝛi ſapiẽtie. xxxvi.

MIſerere noſtri deus omnium et reſpice nos: et oſtende nobis lucẽ miſerationum tuarũ / ⁊ immitte timoꝛẽ tuum ſuper gentes q̃ non exquiſierunt te vt cognoſcant quia non eſt deus niſi tu / vt enarrẽt mirabilia tua. Alleua manum tuã ſuper gẽtes alienas: vt videãt potentiã tuã. Sicut enim in cõſpectu eoꝛum ſãctificatus es in nobis: ſic in cõſpectu noſtro magnificaberis in illis / vt cognoſcant te ſicut ⁊ nos cognouimus / quia non eſt deus pꝛeter te domie. Innoua ſigna: et immuta mirabilia. Gloꝛifica manum: et bꝛachium dextrum. Excita furoꝛem: et effunde iram. Extolle aduerſarium: et afflige inimicum. Feſtina tẽpus ⁊ memento finis: vt enarrent vniuerſa mirabilia tua dñe deꝰ nr̃. Gꝛ. Saluũ fac ppl'm tuũ dñe deꝰ nr̃ et bñdic hereditati tue. V. Ad te domie clamabo deus meꝰ ne ſileas a me: ⁊ ero ſimilis deſcẽdẽtibus in lacũ. Oꝛemus. Flectamꝰ genua Leuate. Oꝛatio.

ACtiones nr̃as q̃s domie aſpirando pꝛeueni et adiuuando pꝛoſeq̃re: vt cũcta noſtra operatio a te ſemper incipiat: et per te cepta finiatur. Per dominum noſtrum.

¶ Lectio danielis pꝛophete. iij.

Angelus dñi deſcẽdit cũ azaria ⁊ ſocijs eiꝰ ĩ foꝛnacẽ: ⁊ excuſſit flãmã ignis de foꝛnace/ ⁊ fecit mediũ foꝛnacis q̄ſi vẽtũ roꝛꝭ flãtẽ. Flãma aũt diffuſa ʒ ſup foꝛnacẽ cubitis q̄dꝛagitanouẽ: ⁊ ĩcẽdit q̄ſrepperit iuxta foꝛnacẽ de caldeis miniſtros regis q̄ eã incẽdebãt. Jlloſ ãt oĩno nõ tetigit ignis neq̄ cõtriſtauit: nec quicq̄ moleſtie ĩtulit. Tũc hi treſ q̄ſi ex vno oꝛe laudabãt ⁊ gl'ificabãt: ⁊ bñdicebãt deũ in foꝛnace dicẽtes. Bñdictꝰ es dñe deus patꝝ nr̃oꝝ: ⁊ laudabilis ⁊ gl'ioſus ⁊ ſupexaltatꝰ in ſcl'a. Et bñdictũ nomẽ gl'ie tue qđ ʒ ſctm̃: ⁊ laudabile ⁊ ſuperexaltatũ in oībꝰ ſeculis. Bñdictꝰ es ĩ tẽplo ſctõ gl'ie tue: ⁊ ſuplaudabilis ⁊ ſupgl'ioſus ĩ ſcl'a. Bñdictus es ĩ thꝛono regni tui: ⁊ ſuplaudabilis ⁊ ſuperexaltatꝰ ĩ ſcl'a. Bñdictꝰ es ſup ſceptꝝ regni diuitatꝭ tue: ⁊ ſuplaudabilis ⁊ ſuperexaltatus in ſcl'a. Bñdictus es q̄ intueris abyſſos et ſedes ſup cherubĩ: ⁊ ſuplaudabilis ⁊ ſuperexaltatꝰ in ſcl'a. Bñdictꝰ es q̄ ãbulas ſup pẽnas vẽtoꝝ ⁊ ſup vndas maris: ⁊ ſuplaudabilis ⁊ ſupexaltatus in ſecula. ¶ Duo clerici de ſecũda foꝛma in ſuppellicijs ad gradum choꝛi dicant tractum.

Benedictus es in firmamento celi/ ⁊ laudabilis ⁊ gl'ioſus in ſcl'a. Choꝛus idẽ: Clerici. ℣. Bñdicite oĩa opa dñi dño: bñd celi dño/ bñdicite angeli dñi dño. Choꝛus poſt vnũquẽq̄ ℣ſũ reſpõdeat. Hymnum dicite ⁊ ſuperexaltate eũ in ſcl'a. Clerici. ℣. Bñdicite aque q̄ ſup celos ſũt dño: bñd oẽs virtutes dñi dño/ bñd ſol ⁊ luna dño. Choꝛus. Hymnũ. Clerici. ℣. Bñd ſtelle celi dño: bñd ymber ⁊ ros dño/ bñd oĩſ ſpũs dei dño. Choꝛꝰ. Hymnũ. Clerici. ℣. Bñd ignis ⁊ eſtus dño: bñd noctes ⁊ dies dño/ bñd tenebꝛe ⁊ lumẽ dño. Choꝛꝰ Hymnũ. Clerici. ℣. Bñd frigꝰ ⁊ cauma dño: bñd pꝛuina ⁊ niues domino: bñdicite fulgura ⁊ nubes dño. Cho. Hymnũ. Clerici. ℣. Bñdicat t'ra dño: bñd mõteſ ⁊ colles dño/ bñd oĩa naſcẽtia terre dño. Cho. Hymnũ. Cle. ℣. Bñd maria ʒ fluīa dño: bñd fõtes dño/ bñd cete ⁊ oĩa q̄ mouẽt ĩ aq̄s dño. Cho. Hymnũ. Cle. ℣. Bñd volucres celi dño: bñd beſtie ⁊ vniuerſa pecora dño/ bñd filij hoĩm dño. Choꝛꝰ. Hymnũ. Cle. ℣. Bñdicat iſrl' dño: bñd ſacerdotes dñi dño/ bñd ſerui dñi dño. Cho. Hymnũ. Cle. ℣. Bñdicite ſpũs ⁊ aĩe iuſtoꝝ dño: bñd ſãcti ⁊ humiles coꝛde dño. Cho. Hymnũ. Cle. ℣. Bñd anania azaria miſael dño. Cho. Hymnũ. Poſtea clerici reicipiãt tractũ. Bñdictꝰ es ĩ firmamẽto celi: ʒ pcãtetur a choꝛo. Sequtur Dominus vobiſcũ ⁊ Oꝛemus. Hic nõ dicat Flectamꝰ ge. leua. Oꝛ.

Deus q̄ tribꝰ pueris mitigaſti flãmas igniũ/ ↄcede ꝓpicius: vt nos famulos tuos non exurat flamma vicioꝝ. Per. Hic dicunt mẽo. ↄſuete. ¶ Ad theſſalonicẽ. j. v.

Fratres: Rogamus vos coꝛripite inquietos: conſolamini puſillanimeſ/ ſuſcipite ĩfirmoſ/ patientes eſtote ad oẽs. Uidete/ ne q̄s malũ ꝓ malo alicui reddat: ſed ſemper quod bonũ eſt ſectamini ĩ inuicẽ ⁊ in oẽs. Sẽp gaudete: ſine intermiſſione oꝛate/ in omnibꝰ gratias agite. Hec eſt enim voluntas dei in xp̄o ieſu: in omnibus vobis. Spiritum nolite extinguere: ꝓphetias nolite ſpernere. Omnia autẽ pꝛobate: quod bonum ʒ tenete/ ab omni ſpecie mala abſtinete vos. Jpſe aũt deꝰ pacis ſãctificet vos ꝑ oĩa: vt iteger ſpũs veſter ⁊ anima ⁊ coꝛpus. ſine querela in aduẽtu domini noſtri Jheſu chꝛiſti ſeruetur.

Duo clerici de ſcḋa forma ī cappis nigris ad gradū chori ſimul cātēt totum ⁊ integrum iſtum tractum.

Laudate dominū oēs gētes: ⁊ collaudate eum oēs ppłi. V. Qm̄ ꝯfirmata ē ſuꝑ nos mīa eius: ⁊ veritas domini manet in eternū.

¶ Secundum matheum.xvij.

In illo tēpore: Aſſūpſit ieſꝰ petrū ⁊ iacobū ⁊ iohānē fratrē eius: ⁊ duxit illos in montē excelſū ſeorſum/ ⁊ trāſfiguratus ē āte eos Et reſplēduit facies eius ſicut ſol: veſtimēta aūt eius facta ſunt alba ſicut nix. Et ecce apparuerunt illis moyſes ⁊ helyas: cum eo loquētes Reſpondēs aūt petrus: dixit ad ieſum. Domine: bonū ē nos hic eſſe. Si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnum/ moyſi vnū/ ⁊ helye vnū. Adhuc eo loquēte: ecce nubes lucida obūbrauit eos. Et ecce vox de nube: dicēs. Hic ē filiꝰ meus dilectus: in quo michi bene ꝯplacuit ipm̄ audite. Et audiētes diſcipuli: ceciderūt in faciē ſuā/ ⁊ timuerūt valde. Et acceſſit ieſus et tetigit eos: dixitq; eis Surgite ⁊ nolite timere Leuātes aūt oculos ſuos: neminē viderūt niſi ſolū ieſū. Et deſcēdētibꝰ illis de mōte: ꝓcepit eis ieſꝰ dicēs Nemini dixeritis viſionē: donec filiꝰ hoīs a mortuis reſurgat. Offm̄. Domine deꝰ ſalutis mee ī die clamaui ⁊ nocte corā te: itret oīo mea in ꝯſpectu tuo dn̄e. V. Inclina aurē tuā ad ꝓcē meā domine longe feciſti notos meos a me: clamaui ad te dn̄e tota die expādi manus meas ad te. Secr.

Preſētibꝰ ſacrificiis q̄s domine ieiunia nr̄a ſāctifica: vt qđ obſeruātia nr̄a profitetur extriſecus/ intrinſecus operetur. Per do. Coīo. Domine deus meus in te ſperaui: libera me ab omnibꝰ ꝑſequētibus me ⁊ eripe me. Poſtcō.

Quos diuino domine reficis myſterio ꝑpetuo defēde ꝓſidio ⁊ quos ībuiſti celeſtibꝰ īſtitutꝭ: ſalutaribꝰ comitare ſolatiis. P. Si epūs fuerit: dicat ſuꝑ ppl'm hec or. Oremus. Humiliate capita vr̄a deo. Or.

Fideles tuos domine benedictio deſyderata ꝯfirmet: que eos ⁊ a tua voluntate nunq̄ faciat diſcrepare: ⁊ tuis ſemꝑ indulgeat beneficiis gratulari. Per dominū Tamē ſi epūs ꝓſēs fuerit ⁊ ordines fecerit: non dicetur

¶ Dominica ſecunda quadrageſime. Officium.

Reminiſcere miſerationū tuarū domine ⁊ miſericordie tue q̄ a ſeculo ſūt: ne vnq̄ dominētur nobis inimici nr̄i libera nos deus iſrl' ex oībus anguſtiis nr̄is. Ps. Ad te domine leuaui aīam meā: deus meꝰ ī te ꝯfido nō erubeſcā. Orō.

Deus qui cōſpicis oī nos virtute deſtitui: interiꝰ/ exteriuſq; cuſtodi: vt ab oībꝰ aduerſitatibus muniamur ī corpore: ⁊ a prauis cogitatiōibꝰ mūdemur ī mēte Per dominū nr̄m ieſum xp̄m filiū.

¶ Ad theſſalonicenſes.j.iiij.

Fratres: Rogamus vos ⁊ obſecramus in domino ieſu: vt quēadmodū accepiſtis a nobis quomodo oporteat vos ābulare ⁊ placere deo/ ſic ⁊ ambuletis vt abūdetis magis. Scitis enim q̄ precepta dederim vobis: ꝑ dominū ieſū Hec ē enim volūtas dei ſctificatio vr̄a: vt abſtineatis vos a fornicatione/ vt ſciat vnuſquiſq; veſtrum ſuum vas poſſidere in ſāctificatiōe ⁊ honore. Nō in paſſiōe deſyderii: ſicut ⁊ gētes q̄ ignorāt deum. Et ne quis ſuꝑgrediatur neq; circūueniat in negocio fratrē ſuum: q̄m vindex ē dominꝰ de his oībꝰ q̄ prediximus vobis/ ⁊ teſtificati ſumꝰ. Nō enim vocauit nos deus in immundiciã: ſʒ in ſctificationem. In xp̄o ieſu dn̄o noſtro. Gr. Tribulationes cordis mei dilatate ſũt/ de neceſſitatibus meis eripe me domine. V. Vide humilitatẽ meã ⁊ laborẽ meum/ ⁊ dimitte oĩa pctã mea. Tr.

Dixit dominꝰ mulieri chananee nõ eſt bonũ ſumere panẽ filioꝝ/ ⁊ mittere canibus ad mãducãdũ. V. At illa dixit. etiã dn̄e/ nã ⁊ catelli edũt de micis q̄ cadunt de mẽſa dn̄oꝝ ſuoꝝ. V. Ait illi ieſꝰ. o mulier/ magna eſt fides tuã/ fiat tibi ſicut petiſti. Sc̄dm matheũ. xv.

In illo tp̄e: Egreſſꝰ ieſus: ſeceſſit in partes tyri ⁊ ſydonis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egreſſa: clamauit dicẽs ei. Miſerere mei dn̄e fili dauid: filia mea male a demonio vexatur. Qui nõ rn̄dit ei verbum. Et accedẽtes diſcipuli eius: rogabãt eum dicẽtes. Dimitte eã: quia clamat poſt nos. Ipſe autẽ rn̄dens: ait. Non ſũ miſſus: niſi ad oues q̄ perierũt domus iſrael. At illa venit: ⁊ adorauit eum dicẽs. Dn̄e/ adiuua me. Qui rn̄dẽs ait. Nõ eſt bonũ ſumere panẽ filiorũ: ⁊ mittere canibus. At illa dixit. Etiã dn̄e. Nam ⁊ catelli edũt de micis: q̄ cadũt de mẽſa dn̄oꝝ ſuorum. Tũc rn̄dẽs ieſus: ait illi. O mulier magna eſt fides tua: fiat tibi ſicut vis. Et ſanata eſt filia eiꝰ: ex illa hora. Off. Meditabor ĩ mãdatis tuis q̄ dilexi valde ⁊ leuabo manꝰ meas ad mãdata tua q̄ dilexi. Secr.

Eccleſie tue dn̄e munera placatus aſſume: q̄ ⁊ miſericors offerenda tribuiſti: ⁊ in noſtre ſalutis potẽter efficis tranſire myſterium. P. Prefa. quotid. Cõmunio. Intellige clamorẽ meũ/ intẽde voci orationis mee rex meus ⁊ deꝰ meꝰ quoniã ad te orabo domine. Poſtcõ.

Corporis et ſanguinis ſacroſcti domine q̄s gr̄a nos ſũpta viuificet: et quod myſticis actionibus pollicetur: eternis effectibus largiatur. P. dn̄o. ¶ Feria ſcda. Officium.

Redime me dn̄e et miſerere mei/ pes enĩ meus ſtetit in via recta/ in eccleſijs bn̄dicã dn̄m. Ps. Iudica me dn̄e q̄m ego in inocẽtia mea ingreſſus ſum: ⁊ in dn̄o ſperãs non infirmabor. Oremus. Flectamus ge. Or.

Preſta q̄s omnipotens deus vt familia tua que ſe affligẽdo carnẽ ab alimentis abſtinet: ſectãdo iuſticiã a culpa ieiunet. Per.

¶ Lectio danielis prophete. x. ca.

In diebꝰ illis: Orauit daniel ad dn̄m dicẽs. Dn̄e deus noſter qui eduxiſti populum tuum de terra egypti in manu forti: et feciſti tibi nomen ſecũdum diem hãc: peccauimus/ iniquitatẽ fecimꝰ dn̄e in oẽm iuſticiã tuã. Auertatur obſecro ira tua et furor tuus: a ciuitate tua hierl̄m/ ⁊ a mõte ſcõ tuo. Propter pctã enĩ noſtra ⁊ iniq̄tates patrũ noſtroꝝ: hierl̄m ⁊ populus tuꝰ in opprobrium ſunt oĩbus per circuitũ noſtrũ. Nunc ergo exaudi deus noſter orõnẽ ſerui tui et preces eiꝰ: oſtẽde faciẽ tuã ſup ſãctuariũ tuũ quod deſertum eſt. Propter temetipſũ inclina deus meꝰ aurẽ tuã et audi: aperi oculos tuos et vide deſolationem noſtrã: et ciuitatem ſuper quã inuocatũ eſt nomẽ tuum. Neq̧ enim in iuſtificationibus noſtris proſternimus p̄ces ante faciẽ tuã: ſʒ in miſerationibꝰ tuis multis. Exaudi domine: placare dn̄e/ attende ⁊ fac. Ne moreris propter temetipſum deus meus: q2 nomẽ tuum inuocatum eſt ſup ciuitatẽ ⁊ ſuper pplm tuum: dn̄e deus noſter. Gr. Adiutor meus ⁊ liberator meꝰ eſto domine ne tardaueris. ℣⁹. Confūdātur et reuereātur inimici mei qui querunt animam meam. Tract⁹.

Domine nō ſcd̄m pctā noſtra que fecimus nos: neq̄ ſecundum iniquitates noſtras retribuas nobis. ℣. Dn̄e ne memineris iniquitatū noſtrarū antiquarū cito anticipent nos miſericordie tue qꝛ pauperes facti ſumus nimis. Hic nō fiat genuflexio cū dicitur ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ ꝓpter gloriā nois tui dn̄e libera nos/ ⁊ ꝓpici⁹ eſto peccatis noſtris ꝓpter nomen tuum. Scd̄m iohēm. viij.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ turbis iudeorum. Ego vado et queretis me: ⁊ in peccato veſtro moriemini. Quo ego vado: vos nō poteſtis venire. Dicebāt ergo iudei. Nū qd̄ interficiet ſemetipm̄: qꝛ dicit/ q̄ ego vado vos nō poteſtis venire? Et dicebat eis. Vos de deorſū eſtis ego de ſuperius ſum. Vos de mundo hoc eſtis: ego nō ſum de hoc mūdo. Dixi ergo vobis: qꝛ moriemini in pctis vr̄is. Si enim non credideritis qꝛ ego ſum: moriemini in pctō vr̄o. Dicebāt ergo ei. Tu quis es? Dixit eis ieſus. Principium qui et loquor vobis. Multa habeo de vobis loqui ⁊ iudicare: ſed qui me miſit verax eſt. Et ego que audiui ab eo: hec loquor in mundo. Et nō cognouerunt: quia patrem eius dicebat deum. Dixit ergo eis ieſus. Cū exaltaueritis filium hominis: tūc cognoſcetis quia ego ſum. Et a me ipſo facio nichil: ſed ſicut docuit me pater/ hec loquor. Et qui me miſit mecum eſt: ⁊ nō reliquit me ſolum. Quia ego que placita ſūt ei: facio ſemper. Offertorium. Benedicam dominum qui tribuit michi intellectum prouidebam deum in conſpectu meo ſēp quoniam a dextris eſt michi ne commouear. ℣⁹. Conſerua me domine quoniā in te ſperaui: ego dixi deus meus es tu/ domin⁹ pars hereditatis mee. Secreta.

Hec hoſtia q̄s dn̄e placatiōis ⁊ laudis: tua nos ꝓpiciatione dignos efficiat. Per do. Cōio. Dn̄e dominus nr̄ q̄ admirabile eſt nomē tuum in vniuerſa terra. Poſtcōio.

Hec nos cōmunio domīe purget a crimine: ⁊ celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per dn̄m. Sup pplm̄ Hūil. ca. vr̄a deo. Or.

Adeſto ſupplicationib⁹ nr̄is omp̄s de⁹/ et quibus fiduciā ſperāde pietatis indulges: conſuete miſericordie tribue benign⁹ effectum. P do. ¶ Feria. iiij. Officium.

Tibi dixit cor meum queſiui vultum tuum/ vultum tuum domīe requirā ne auertas faciem tuam a me. Ps. Domin⁹ illuminatio mea: ⁊ ſalus mea quē timebo. Orem⁹. Fle. Or.

Perfice q̄s domine benign⁹ in nobis obſeruātie ſancte ſubſidium: vt q̄ te auctore facienda cognouimus: te operāte cōpleamus. Per. Lectio libri regum. iij. xvij.

In dieb⁹ illis: Fact⁹ eſt ſermo dn̄i: ad helyā theſbitē dicens Surge/ ⁊ vade i ſareptā ſidonioꝝ: ⁊ manebis ibi. Precepi enī ibi mulieri vidue: vt paſcat te. Surrexit helyas: ⁊ abijt i ſareptā. Cunq̄ veniſſet ad portā ciuitatis: apparuit ei mulier vidua colligēs ligna. Et vocauit eā: dixitq̄ ei Da michi paululū aq̄ i vaſe: vt bibā. Cūq̄ illa ꝑgeret vt afferret: clamauit poſt tergū eius dicēs. Affer michi obſecro et bucellā panis: i manu tua. Que rn̄dit. Viuit dn̄s de⁹ tu⁹: qꝛ nō habeo panē niſi q̄tū pugillus capere poteſt farine in hydria/ et paululum olei in lechito. En colligo duo ligna: vt ingrediar ⁊ faciã illud michi ⁊ filio meo/ vt comedam⁹ ⁊ moriamur. Ad quã helyas ait. Noli timere: ſꝫ vade ⁊ fac ſicut dixiſti. Verũtamẽ mihi ṗmũ fac de ip̄a farinula ſubcinericiũ panẽ paruulũ ⁊ affer ad me: tibi aũt ⁊ filio tuo facies poſtea. Hec aũt dicit dñs de⁹ iſrael hydꝛia farine nõ deficiet nec lechit⁹ olei minuetur/ vſqꝫ i diẽ in qua daturus eſt dñs pluuiam ſuꝑ faciem terre. Que abijt et fecit iuxta vbũ helye: et comedit ipſe et illa/ et domus ei⁹ tota. Et ex illa die hydꝛia farine nõ defecit: ⁊ lechitus olei nõ eſt iminut⁹/ iuxta verbũ dñi qđ locut⁹ fuerat: i manu helye. Gr. Iacta cogitatũ tuum in dño et ipſe te enutriet. ℣. Dum clamarẽ ad dñm exaudiuit vocẽ meã ab his qui apꝓpiquãt michi. S. mattheũ. xxiij.

IN illo tp̄e: Locut⁹ eſt ieſ⁹ ad turbas: ⁊ ad diſcipulos ſuos dicẽs. Super cathedꝛã moyſi: ſederũt ſcribe ⁊ phariſei. Omnia ergo q̄cunqꝫ dixerint vobis ſeruate ⁊ facite: ſcđm vero opera eoꝝ nolite facere. Dicũt eni: ⁊ nõ faciũt. Alligãt enim onera grauia ⁊ iportabilia ⁊ iponunt in humeros hoim: digito autẽ ſuo nolũt ea mouere. Oĩa vo opa ſua faciũt: vt videãtur ab hoibus. Dilatãt eni philateria ſua: et magnificãt fimbꝛias. Amãt aũt ṗmos accubitus in cenis: et pꝛimas cathedꝛas in ſynagogis/ ⁊ ſalutationes in foꝛo/ ⁊ vocari ab hoibus rabbi. Vos autẽ nolite vocari rabbi: vn⁹ eſt eni magiſter veſter/ oẽs aũt vos frẽs eſtis. Et patrem nolite vocare vobis: ſuꝑ terrã. Vn⁹ eſt eni pater veſter: qui i celis eſt. Nec vocemini magiſtri: quia magr̃ veſter vnus eſt xp̄s. Qui maioꝛ eſt veſtrum: erit miniſter vr̃. Qui aũt ſe exaltauerit: hũiliabit̃. Et q̃ ſe humiliauerit: exaltabitur. Offr. Miſerere michi dñe ſcđm magnã miſericoꝛdiã tuã dele dñe iniq̃tatẽ meã. ℣. Qm̄ iniq̃tatẽ meã ego cognoſco/ et delictũ meũ ɔtra me eſt ſp̄. Sec.

SAnctificationẽ tuã nobis dñe his miſterijs placat⁹ opare: que nos et a terrenis purget vicijs et ad celeſtia dona perducat. Per. Cõio. Narrabo omnia mirabilia tua: letaboꝛ ⁊ exultabo in te pſallã noĩ tuo altiſſime. Poſtcõmunio.

SIt nobis domĩe q̄s medicina mentis ⁊ coꝛpoꝛis qđ de ſãcto altari tuo ꝑcepimus: vt nullis aduerſitatibus fatigemur: qui tanti remedij participatione munimur. Per. Suꝑ ppl̄m. Hũiliate ca. Or.

PRopiciare domĩe ſupplicationibus noſtris: ⁊ aĩarũ noſtrarũ medere lãguoꝛibus: vt remiſſione percepta/ in tua ſemꝑ benedictione letemur. P. ¶ Feria. iiij. Offi.

NE derelinquas me dñe deus me⁹ ne diſcedas a me: itẽde i adiutoꝛiũ meũ dñe virt⁹ ſalutꝫ mee. Ps. Dñe ne i furore tuo arguas me neqꝫ i ira tua coꝛripias me. Oꝛem⁹. Flectam⁹. Or.

POpulum tuum q̄s dñe ꝓpici⁹ reſpice: et quos ab eſcis carnalibus pꝛecipis abſtinere: a noxijs quoqꝫ vicijs ceſſare cõcede. P.

¶ Lectio libꝛi heſter. xiij.

IN dieb⁹ illis: Oꝛauit mardocheus ad dñm dicẽs. Dñe de⁹ rex oĩps: i ditione tua cũcta ſũt poſita/ ⁊ nõ eſt q̃ tue poſſit reſiſtere voluntati. Si decreueris ſaluare nos: continuo liberabimur. Tu eni dñe feciſti celũ ⁊ terrã: ⁊ quicq̄d celi ambitu cõtinet. Dñs oĩm tu es: nec eſt qui reſiſtat maieſtati tue. Et nunc dñe rex regũ deus abꝛahã miſerere pp̄lo tuo: q2 volunt nos inimici nr̃i ꝑdere ⁊ hereditatẽ tuã delere. Ne deſpicias partẽ tuã quã redemiſti de egipto: ſed exaudi dep̄cationem nr̃am ⁊ ꝓpici⁹ eſto ſoꝛti ⁊ funiculo hereditatis tue et cõuerte luctum nr̃m in gaudium vt viuẽtes laudemus nomen tuum. Et ne claudas oꝛa canẽtium te: dñe deus nr̃. Gr. Saluũ fac pplm̃ tuum dñe ⁊ bñdic hereditati tue. ℣. Ad te domine clamabo de⁹ me⁹ ne ſileas a me: ⁊ ero ſimilis deſcẽdẽtibus in lacũ. Tr.

DE neceſſitatibus meis eripe me dñe vide humilitatẽ meã ⁊ laboꝛem meũ: ⁊ dimitte oĩa pctã mea. ℣. Ad te leuaui aĩam meã de⁹ me⁹ ĩ te cõfido nõ erubeſcã neq; irrideãt me ĩimici mei. ℣. Eteni vniuerſi q̃ te expectãt nõ cõfũdẽtur. cõfũdãt oẽs faciẽtes vana. S. mat. xx.

IN illo tp̃e: Aſcẽdẽs ieſ⁹ hieroſolymã: aſſũpſit duodecim diſcipulos ſuos ſecreto: ⁊ ait illis. Ecce aſcẽdimus hieroſolymã: ⁊ filius hoĩs tradet pꝛĩcipibus ſacerdotũ ⁊ ſcribis: ⁊ cõdẽnabũt eum moꝛte. Et tradent eum gẽtibus ad illudẽdũ: ⁊ flagellãdum ⁊ crucifigẽdũ et tercia die reſurget. Tunc acceſſit ad eũ mater filioꝝ zebedei cũ filijs ſuis: adoꝛãs ⁊ petẽs aliquid ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeãt hi duo filij mei: vn⁹ ad dexterã tuã/ ⁊ vn⁹ ad ſiniſtrã in regno tuo. Reſpondens autem ieſus dixit. Neſcitis quid petatis. Poteſtis bibere calicẽ: quẽ ego bibitur⁹ ſũ? Dicũt ei. Poſſumus. Ait illis. Calicẽ quidẽ meũ bibetis: ſedere autẽ ad dexterã meã vel ad ſiniſtrã nõ eſt meum dare vobis. Sʒ quibus paratũ ʒ: a patre meo. Et audiẽtes decem: indignati ſunt de duobus fratrib⁹. Ieſus aũt vocauit eos ad ſe: ⁊ ait. Scitis qꝛ pꝛincipes gentium dñantur eoꝝ: et qui maioꝛes ſunt poteſtatẽ exercẽt in eos. Nõ ita erit: inter vos. Sʒ quicunq; voluerit inter vos maioꝛ fieri: ſit veſter miniſter. Et qui voluerit iter vos pꝛimus eẽ: erit veſter ſeruus. Sicut filius hoĩs nõ venit miniſtrari ſʒ miniſtrare: et dare aĩam ſuã: ĩ redẽptionẽ pꝛo multis. Offr. Ad te dñe leuaui aĩam meam deus meus in te cõfido nõ erubeſcã/ neq; irrideãt me ĩimici mei/ etenim vniuerſi q̃ te expectãt nõ ꝯfũdẽtur. ℣. Dirige me in veritate tua et doce me quia tu es deus ſalutaris meus et te ſuſtinui tota die. Secreta.

HOſtias domine quas tibi offerim⁹ ꝓpici⁹ reſpice: ⁊ ꝑ hec ſacroſãcta cõmercia/ vincula peccatoꝝ noſtroꝝ abſolue. Per do. Cõio. Iuſt⁹ dñs ⁊ iuſticias dilexit/ equitatem vidit vultus eius. Poſtcõio.

PRoſit nobis domine q̃s myſterij frequẽtata ꝑceptio: vt a vetuſtatis cõditione purgati: ad tue nouitatis incremẽta tẽdam⁹. Per. Sup pplm̃. Hũil. ca. ve. Or.

DEus innocentie reſtitutoꝛ et amatoꝛ: dirige ad te tuoꝛũ corda ſeruoꝛũ/ vt ſpũs tui feruore cõcepto: ⁊ in fide inueniãtur ſtabiles/ ⁊ in opere efficaces. Per do. in vnitate eiuſdẽ. ¶ Feria. v. Officiũ.

DEus ĩ adiutoꝛiũ meũ itẽde dñe ad adiuuãdũ me feſtina cõfũdãtur ⁊ reuereãtur inimici mei qui q̃rũt animam meã. Ps. Auertantur retroꝛſum et erubeſcãt: qui volunt michi mala. Oꝛemus. Flectamus gen. Oratio.

PReſta nobis q̃s domine auxiliũ grẽ tue: vt ieiunijs ⁊ oꝛationib⁹ cõuenienter intẽti: liberemur ab hoſtib⁹ mẽtis ⁊ coꝛpoꝛis. Per do.

¶ Lectio hieremie prophete. xvij.

IN dieb⁹ illis: Locut⁹ eſt hieremias pꝛopheta dicẽs. Maledictus homo q̃ confidit in hoĩe: ⁊

ponit carnē brachiū ſuū/ ⁊ a domino recedit cor eiꝰ. Erit enī q̄ſi miricę in deſerto: ⁊ nō videbit cū venerit bonū: ſed hitabit ī ſiccitate/ ī deſerto/ ī terra ſalſugis ⁊ īhabitabili. Benedictꝰ vir q̄ ꝯfidit ī domīo: ⁊ erit dominꝰ fiducia eiꝰ. Et erit q̄ſi lignū qd̄ trāſplātatꝰ ſup aquas: qd̄ ad humorē mittit radices ſuas/ et nō timebit cum venerit eſtꝰ. Et erit foliū eiꝰ viride: ⁊ ī tp̄e ſiccitatis nō erit ſollicitū/ nec aliquādo deſinet facere fructū. Prauū ꝫ cor hoīs ⁊ īſcrutabile: q̄s cognoſcet illd̄? Ego dominꝰ ſcrutās corda ⁊ pbās renes ꝗ do vnicuiq; iuxta viā ſuā/ ⁊ iuxta fructū adinuētionū ſuaꝝ. Dicit dominꝰ: oīps. Gr. Propiciꝰ eſto dn̄e pctīs nr̄is nequādo dicāt gētes vbi eſt deꝰ eoꝝ. V. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄/ ⁊ ꝓpter honorē noīs tui dn̄e libera nos. Scd̄m iohānē. v.

In illo tēpore: Dixit ieſꝰ turbiſ iudeoꝝ. Nō poſſū ego a me ipſo facere quicq̄: ſ; ſicut audio iudico. Et iudiciū meū iuſtū ꝫ: qꝛ non q̄ro voluntatē meā/ ſed voluntatē eiꝰ q̄ miſit me. Si ego teſtimoniū phibeo de meipſo: teſtimoniū meū nō ꝫ veꝝ. Alius ꝫ qui teſtimonium phibet de me: ⁊ ſcio qꝛ veꝝ ꝫ teſtimonium eius qd̄ phibet de me. Vos miſiſtis ad iohānē: ⁊ teſtimoniū phibuit veritati. Ego aūt non ab hoīe teſtimonium accipio: ſ; hec dico vt vos ſalui ſitis. Ille erat lucerna ardēs ⁊ lucēs: vos autē voluiſtis ad horā exultare in luce eius. Ego āt habeo teſtimonium: maius iohāne. Opera enim q̄ dedit michi pater vt pficiā ea: ipſa opa que ego facio teſtimonium phibent de me/ qꝛ pater me miſit. Et qui miſit me pr̄: ipſe teſtimoniū phibet de me. Neq; vocē eius vnq̄ audiſtis: neq; ſpeciē eius vidiſtis. Et verbū eius nō habetis in vobis manēs: qꝛ quē miſit ille huic vos nō creditis. Scrutamini ſcripturas in quibus putatiſ vos vitā eternā habere: ⁊ ille ſūt q̄ teſtimoniū phibēt de me. Et nō vultis venire ad me: vt vitā eternā habeatis. Claritatē ab hoībus nō accipio: ſed cognoui vos/ qꝛ dilectionē dei nō habetis in vobis. Ego veni in noīe pr̄is mei: ⁊ non accepiſtiſ me. Si alius venerit in noīe ſuo: illum accipietis. Quomodo vos poteſtis credere q̄ gloriā abinuicē accipitis: ⁊ gloriā q̄ a ſolo deo ꝫ nō q̄ritis? Nolite putare qꝛ ego accuſaturus ſū vos apud patrē: eſt q̄ accuſat vos moyſes in quo vos ſpatis. Si enim crederetis moyſi: crederetis forſitan ⁊ michi. De me enī ille ſcripſit. Si autē illius litteris nō creditis: quomodo v̄bis meis credetis?

Offr. Precatus ꝫ moyſes in cōſpectu dn̄i dei ſui ⁊ dixit. Pcatꝰ ꝫ moyſes in conſpectu dn̄i dei ſui ⁊ dixit: q̄re dn̄e iraſceris ī populo tuo? parce ire anime tue/ memēto abrahā/ yſaac ⁊ iacob/ q̄bꝰ iuraſti dare terrā fluentē lac ⁊ mel/ ⁊ placatus factus ꝫ dn̄s de malignitate quā dixit facere pplo ſuo. V. Dixit dn̄s ad moyſē/ inueniſti grām in cōſpectu meo/ ⁊ ſcio te pre omnibus/ ⁊ feſtinās moyſes iclinauit ſe in terrā et adorauit dicēs/ ſcio qꝛ miſericors es in milibus auferens iniquitatē et peccata. Secreta.

Deus cui olim ſacrificioꝝ varietate finita hoſtiā nūc offerimus ſingularē: adeſto votis tua inſpiratiōe cōceptis: vt ī te ſperātiū ⁊ deſyderia iubeas pfici: ⁊ pctā deleri. Per dn̄. Cōio. Qui manducat meā carnē ⁊ bibit meū ſāguinē ī me manet ⁊ ego ī eo dicit dn̄s. Pꝰ

Gratia tua nos dn̄e q̄s nō derelinquat: q̄ ⁊ ſacre nos dedicat faciat ſeruituti: ⁊ tuã nobis opẽ ſẽper acq̃rat largitatis: ⁊ ab omnibꝰ tueatur aduerſis. Per dñ. Sup populum. Hũiliate capi. vr̃a deo. Or.

Adeſto dñe famulis tuis: ⁊ ꝑpetuã benignitatem largire poſcẽtibꝰ: vt his q̃ te auctoꝛe ⁊ gubernatoꝛe gloꝛiãt: ⁊ cõgregata reſtaures ⁊ reſtaurata ꝯſerues. Per.

¶Feria ſexta. Ad miſſam. Officiũ.

Ego autẽ cũ iuſtitia apparebo i cõſpectu tuo: ſatiaboꝛ dũ manifeſtabit̃ gl̃ia tua. Ps. Exaudi dñe iuſtitiã meã: intẽde deꝑcationẽ meã. Gl̃ia. Oremꝰ. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

Da q̃s oĩps deꝰ: vt ſacro nos purificãte ieiunio: ſyncerꝫ mẽtibus ad ſctã vẽtura facias ꝑuenire. Per dñm. ¶Lectõ lib. gen. xxxvij.

In diebus illis: Dixit ioſeph fratribus ſuis. Audite ſomnium meũ qđ vidi. Putabã nos ligare manipulos in agro: ⁊ q̃ſi cõſurgere manipulũ meũ ⁊ ſtare/ vr̃oſq; maĩpulos circũſtãtes adoꝛare manipulũ meũ. Reſponderũt fratres eiꝰ. Nunq̃d rex noſter eris: aut ſubijciemur ditioni tue? Hec ergo cauſa ſomnioꝛũ atq; ſermonũ: inuidie ⁊ odij fomitẽ miniſtrauit. Aliđ q̃q; vidit ſomniũ: qđ narrãs fratribus ait. Vidi ꝑ ſomniũ q̃ſi ſolẽ ⁊ lunã: ⁊ ſtellas vndecim adoꝛare me. Qđ cũ pr̃i ſuo ⁊ fratꝛibꝰ retuliſſet: icrepauit eũ pater ſuus ⁊ dixit. Quid ſibi vult hoc ſõniũ qđ vidiſti? Nũ ego ⁊ mater tua ⁊ fratres tui: adorabimus te ſuꝑ terrã? Inuidebãt ei igitur fratres ſui: pater vero rẽ tacitus cõſyderabat. Cũq; fratres illius in paſcẽdis gregibus patris moꝛarẽtur in ſichem: dixit ad eum iſrael. Fratres tui paſcunt oues in ſichimis: veni/ mittam te ad eos. Quo rñdẽte Preſto ſum: ait. Vade ⁊ vide ſi cũcta ꝓſpera ſint erga fratres tuos ⁊ pecoꝛa: ⁊ renũcia michi qđ agaſ. Miſſus de valle ebꝛon venit in ſichẽ. Inuenitq; eũ vir errãtẽ in agro: ⁊ interrogauit eũ qđ q̃reret. At ille rñdit. Fratres meos q̃ro. Indica michi: vbi paſcũt greges? Dixitq; ei vir. Receſſerũt de loco iſto. Audiui autem eos: dicẽtes. Eamꝰ in dothaĩ. Perrexit ergo ioſeph poſt fratres ſuos: ⁊ iuenit eos in dothaĩ. Qui cũ vidiſſet eũ ꝓcul: anteq̃ accederet ad eos cogitauerũt illũ occidere ⁊ mutuo loq̃bãt. Ecce ſõniatoꝛ venit. Venite/ occidamꝰ eũ/ ⁊ mittamus in cyſternã veterẽ: dicemuſq;/ fera peſſima deuoꝛauit eũ. Et tũc apparebit: qđ illi ꝓſint ſõnia ſua. Audiẽs aũt hec rubẽ: nitebat liberare eũ de manibꝰ eoꝛũ. Et dicebat. Non iterficiamꝰ aĩam eius nec effundamꝰ ſãguinẽ: ſ; ꝓijcite eũ in cyſternã hãc q̃ ꝫ in ſolitudine/ manuſq; vr̃as ſeruate innoxias. Hoc aũt dicebat: volẽs eripere eum de manibus eoꝛũ: ⁊ reddere pr̃i ſuo. Gr̃. Ad dominũ cum tribularer clamaui ⁊ exaudiuit me. V. Dñe libera aĩam meã a labijs iniquis/ ⁊ a lingua doloſa. Tractus.

Domie nõ ſcđm pctã nr̃a q̃ fecimꝰ nos neq; ſcđm iniquitates nr̃as retribuas nobis. V. Dñe ne memineris iniquitatũ nr̃aꝝ antiq̃rũ/ cito anticipẽt nos mĩe tue q; pauperes facti ſumus nimis. Hic non fiat genuflexio cuꝫ dꝛ. V. Adiuua nos deus ſalutaris nr̃/ ⁊ ꝓpter gloꝛiã noĩs tui dñe libera nos/ ⁊ ꝓpicius eſto pctĩs nr̃is ꝓpter nomẽ tuum. ¶Scđm matheum. xxi.

In illo tẽpoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis: ⁊ turbis iudeoꝝ. Homo quidã erat paterfamilias q̃ plãtauit vineã: ⁊ ſepẽ circundedit ei. Et fodit in eā torcularꝫ edificauit turrī: ⁊ locauit eā agricolis / et ꝑegre ꝓfectꝰ eſt. Cū aūt tēpus fructuū appꝛopiquaſſet: miſit ſeruos ſuos ad agricolas / vt acciperēt fructꝰ eiꝰ. Et agricole apꝑhēſis ſeruis eiꝰ: aliū ceciderūt / aliū occiderūt / aliū vo lapidauerūt. Iterū miſit alios ſeruos plures p̄oribꝰ: ⁊ fecerūt illis ſimilit̄. Nouiſſime aūt miſit ad eos filiū ſuū: dicēs. Verebunt̄ filiū meū. Agricole aūt vidētes filiū: dixerūt īt̄ ſe. Hic eſt heres venite / occidamꝰ eū / ⁊ habebimus hereditatē eius. Et apꝑhēſum eū eiecerūt extra vineā / et occiderūt. Cū ergo venerit dn̄s vinee: qd̄ faciet agricolis illis? Aiūt illi. Malos male ꝑdet ⁊ vineā ſuam locabit aliis agricolis / q̄ reddāt ei fructū tꝑibꝰ ſuis. Dixit illis ieſus. Nūq̄ legiſtis in ſcripturis. Lapidē quē repꝛobauerūt edificātes: hic factꝰ eſt in caput anguli? A dn̄o factū eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile in oculis noſtris. Ideo dico vobis: qꝛ auferetur a vobis regnū dei: ⁊ dabit̄ gēti facienti fructus eiꝰ. Et qui ceciderit ſup lapidē iſtū: confringetur. Sup quem vero ceciderit: conteret eum. Et cū audiſſēt pꝛincipes ſacerdotum ⁊ phariſei parabolas eiꝰ: cognouerūt ꝙ de ipſis diceret. Et q̄rētes eū tenere: timuerūt turbas. Qm̄ ſicut ꝓphetā eum habebāt. Off. Dn̄e / ī auxiliū meum reſpice / ꝯfūdātur ⁊ reuereātur q̄ querūt aīam meā vt auferāt eam. V. Auertātur retroꝛſum et erubeſcāt qui cogitant michi mala. Secreta.

Hec ī nobis ſacrificia dn̄e deꝰ et actione ꝑmaneāt: ⁊ opatione firmētur. Per. Cōio. Tu dn̄e ſeruabis nos / ⁊ cuſtodies nos a generatione hac in eternum. Poſtcō.

Fac nos domine q̄s accepto pignoꝛe ſalutis eterne ſic tēdere cōgruēter: vt ad eā ꝑuenire poſſimꝰ. Per do. Sup populū. Oremꝰ. Humiliate capita veſtra deo. Or.

Da q̄s domine populo tuo ſalutē mētis et coꝛpoꝛis: vt bonis operibus inherēdo / tue ſemper virtutis mereatur ꝓtectione defēdi. Per do. ¶ Sabbato. Officium.

Lex domini irrepꝛehēſibilis conuertēs aīas teſtimonium domini fidele ſapiētiā pꝛeſtans paruulis. Ps. Celi enarrant gloꝛiā dei: et opera manuum eius annunciat firmamētū. Oremꝰ. Flectamꝰ genua. Le. Or.

Da q̄s domine noſtris effectū ieiuniis ſalutarē: vt caſtigatio carnis aſſumpta ad noſtrarum vegetationē trāſeat animaꝝ. Per.

¶ Lectio libꝛi geneſis. xxvii.

In diebꝰ illis: Dixit rebeca filio ſuo iacob. Audiui patrem tuū loquentē cū eſau fratre tuo: et dicētē ei. Affer michi de venatione tua / ⁊ fac cibos vt comedā: ⁊ bn̄dicā tibi coꝛā dn̄o / āteq̄ moꝛiar. Nūc ergo fili mi acq̄eſce ꝯſiliis meis: ⁊ ꝑgēs ad gregē / affer michi duos hedos optimos / vt faciā ex eis eſcas pr̄i tuo quibꝰ libēter veſcit̄. Quas cū intuleris ⁊ comederit: benedicat tibi ꝑuſq̄ moꝛiatur. Cui ille rn̄dit. Noſti ꝙ eſau frater meꝰ hō piloſꝰ ſit: et ego lenis? Si attrectauerit me pr̄ meus ⁊ ſēſerit: timeo ne putet ſibi me voluiſſe illudere / ⁊ inducat ſuper me maledictionē p̄ bn̄dictiōe. Ad quem mr̄. In me ſit (ait) iſta maledictio fili mi: tātum audi vocē meā / et pergēs affer que dixi. Abiit ⁊ attulit: deditq̄ matri. Parauit illa cibos ſicut nouerat velle patrē illius: ⁊ veſtibus eſau valde bonis quas apud ſe habebat domi induit eum. Pelliculaſq̄ hedoꝛum circumdedit manibus: ⁊ colli nuda ꝓterit. Dediſqꝫ pulmētū: ꝛ panes quos coxerat tradidit. Quib⁹ illatis dixit. P̄r mi? At ille rn̄dit Audio. Quis es tu: fili mi? Dixitqꝫ iacob. Ego ſū eſau ꝓmogenit⁹ tu⁹ feci ſicut ꝓcepiſti michi. Surge/ſede ꝛ comede de venatione mea: vt benedicat michi aīa tua. Rurſūqꝫ yſaac: ad filiū ſuū. Quomodo (inq̄t) tā cito inuenire potuiſti fili mi? Qui rn̄dit. Volūtas dei fuit: vt cito michi occurreret qd̄ volebā. Dixitqꝫ yſaac Accede huc vt tāgā te fili mi: ꝛ pbē vtrū tu ſis fili⁹ meus eſau/an non. Acceſſit ille ad patrem: et palpato eo dixit yſaac. Vox q̄dem vox iacob eſt: ſꝫ man⁹/man⁹ ſūt eſau. Et nō cognouit eū: qꝛ piloſe manus ſimilitudinē maioꝛis expꝛeſſerāt. Bn̄dicēs ergo illi ait. Tu es filius meus eſau? Rn̄dit. Ego ſum. At ille. Affer (inquit) michi cibos de venatiōe tua fili mi: vt bn̄dicat tibi aīa mea. Quos cum oblatos comediſſet: obtulit ei etiā et vinum. Quo hauſto: dixit ad eum. Accede ad me et da michi oſculum fili mi. Acceſſit: et oſculat⁹ eſt eum. Statiqꝫ vt ſenſit veſtimētoꝝ illius fragrātiā: benedicens illi ait. Ecce odoꝛ filij mei ſicut odoꝛ agri pleni: cui benedixit domin⁹. Det tibi deus de roꝛe celi ꝛ de pinguedine t̄re/abūdātiā frumenti vini ꝛ olei: et ſeruiāt tibi populi/et adoꝛent te tribus. Eſto dn̄s fratrum tuoꝛū: ꝛ incuruentur ante te filij matris tue. Qui maledixerit tibi ſit ille maledict⁹: et qui bn̄dixerit tibi benedictionibus repleat̄. Vix yſaac ſermonē cōpleuerat: ꝛ egreſſo iacob foꝛas/venit eſau. Coctoſqꝫ de venatione cibos: intulit p̄ri dicēs. Surge pater mi/et comede de venatione filij tui: vt benedicat michi aīa tua. Dixitqꝫ illi yſaac. Quis enim es tu? Qui reſpōdit. Ego ſū fili⁹ tu⁹ ꝓmogenitus eſau. Expauit yſaac ſtupoꝛe vehemēti: ꝛ vltraq̄ȝ credi poteſt admirās ait. Quis igit̄ ille eſt q̄ dudum captā venationē attulit michi: ꝛ comedi ex omib⁹ p̄uſq̄ȝ tu venires? Bn̄dixiqꝫ illi: et erit bn̄dict⁹. Auditis eſau ſermonib⁹ patris: irrugijt clamoꝛe magno/ꝛ conſternat⁹ ait. Bn̄dic etiā ꝛ michi pater mi. Qui ait. Venit german⁹ tu⁹ fraudulēter: ꝛ accepit bn̄dictionē tuā. At ille ſubiūxit Juſte vocatū eſt nomē ei⁹ iacob: ſupplātauit enī me en altera vice. Pꝛimogenita mea ante tulit: et nunc ſc̄do ſurripuit bn̄dictionē meā. Rurſūqꝫ ad patrē. Nunq̄d nō reſeruaſti (ait) ꝛ michi bn̄dictionem? Reſpōdit yſaac. Dn̄m tuum illum conſtitui: et oēs fratres ſuos ſeruituti illius ſubiugaui. Frumēto ꝛ vino et oleo ſtabiliui eum: ꝛ tibi poſt hec fili mi vltra quid faciā? Cui eſau. Nunvnam inquit tantū benedictionem habes pater? Michi quoqꝫ obſecro: vt bn̄dicas. Cūqꝫ eiulatu magno fleret: motus yſaac dixit ad eum. In pinguedine terre: ꝛ in roꝛe celi deſuper: erit benedictio tua. ℟. Bonum eſt cōfiteri dn̄o ꝛ pſallere nomī tuo altiſſime. ℣. Ad annunciandum mane miſericoꝛdiam tuā: et veritatē tuā per noctem. Secūdum lucam. xv.

IN illo tēpoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis: parabolam hāc. Homo quidam habuit duos filios et dixit adoleſcentioꝛ ex illis patri. Pater/da michi poꝛtionem ſubſtātie: que me cōtingit. Et diuiſit illis ſubſtātiā. Et nō poſt multos dies cōgregatis omnibus/adoleſcētioꝛ filius pegre pꝛofectus eſt in regionem lōginquā: ꝛ ibi diſſipauit ſubſtantiam ſuā viuēdo luxurioſe. Et poſtq̄ȝ oīa conſummaſſet: facta eſt fames valida in regione illa/ ⁊ ipſe cepit egere. Et abijt et adheſit vni ciuiū regionis illius: ⁊ miſit illū in villā ſuā/ vt paſceret porcoſ. Et cupiebat implere ventrē ſuū de ſiliquis quas porci manducabant: ⁊ nemo illi dabat. In ſe autē reuerſus: dixit. Quāti mercēnarij ī domo pr̄is mei abūdāt panib⁹: ego aūt hic fame pereo? Surgā/ ⁊ ibo ad patrem meū: ⁊ dicā ei. Pater/ peccaui in celū ⁊ corā te: iā nō ſum dign⁹ vocari filius tuus/ fac me ſicut vnum ex mercēnarijs tuis. Et ſurgēs: venit ad p̄rem ſuū. Cū aūt adhuc longe eſſet: vidit illum pater ipſi⁹/ ⁊ miſ mot⁹ ʒ. Et accurrēs/ cecidit ſupra collū ei⁹: ⁊ oſculatus ʒ eū. Dixitq; ei filius. Pater/ peccaui ī celū ⁊ corā te: iā non ſum dign⁹ vocari fili⁹ tuus. Dixit aūt pater ad ſeruos ſuos. Cito aūt p̄ferte ſtolā primā ⁊ induite illū: ⁊ date anulū ī manu ei⁹/ ⁊ calciamēta in pedes eius. Et adducite vitulū ſaginatū et occidite/ ⁊ māducemuſ ⁊ epulemur: qꝛ hic filius meus mortuus erat ⁊ reuixit/ perierat ⁊ īuētus ʒ. Et ceperūt epulari. Erat aūt filius eius ſenior in agro. Et cū veniret ⁊ appropinq̄ret domui: audiuit ſymphoniā ⁊ chorū/ ⁊ vocauit vnū de ſeruis/ ⁊ interrogauit quid hec eſſēt. Iſq; dixit illi. Frater tuus venit: ⁊ occidit pr̄ tuus vitulū ſaginatū/ qꝛ ſaluū illū recepit. Indignatus ʒ autē: ⁊ nolebat introire. Pater ergo illi⁹ egreſſus cepit rogare illū. At ille r̄ndēs: dixit pr̄i ſuo. Ecce tot annis ſeruio tibi: ⁊ nunq̄ mādatū tuū p̄teriui/ ⁊ nunq̄ dediſti michi hedū/ vt cum amicis meis epularer. Sed poſtq̄ hic filius tuus q̄ deuorauit ſubſtātiā ſuā cū meretricib⁹/ venit: occidiſti illi vitulū ſaginatū. At ille dixit ei. Fili/ tu ſemp̄ mecū es: et oīa mea tua ſūt. Epulari aūt ⁊ gaudere oportebat: qꝛ frater tu⁹ hic mortuus fuerat ⁊ reuixit. Perierat: et inuētus ʒ. Off. Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiā in morte: nequādo dicat inimicus meus p̄ualui aduerſus eum. V. Uſq; quo dn̄e obliuiſceris me in finē: q̄diu ponā conſilia in anima mea. Secreta.

HIs ſacrificijs dn̄e cōcede placatus/ vt qui proprijs oram⁹ abſolui delictiſ: non grauemur externis. Per. Cōio. Oportet te fili gaudere qꝛ frater tu⁹ mortu⁹ fuerat ⁊ reuixit/ p̄ierat ⁊ inuēt⁹ ʒ. Poſtcō.

SAcramēti tui domine diuina libatio penetralia nr̄i cordis infundat: ⁊ ſui nos participes potēter efficiat. Per dn̄m. Sup populum Oremus. Humiliate ca. vr̄a. d̄. Oro.

FAmiliā tuā q̄s dn̄e continua pietate cuſtodi: vt q̄ in ſola ſpe gr̄e celeſtis innitit: celeſti etiā ꝓtectione muniatur. Per dn̄m nr̄m.

¶ Dn̄ica. iij. q̄dragesime. Officiū.

OCuli mei ſemp̄ ad dominū: quia ipſe euellet de laqueo pedes meoſ: reſpice in me ⁊ miſerere mei quoniā vnicus et paup̄ ſum ego. Ps. Ad te dn̄e leuaui aīam meā: deus meus ī te confido non erubeſcā. Oratio.

QUeſum⁹ oīpotēs de⁹ vota humiliū reſpice: atq; ad defenſionē noſtrā/ dexterā tue maieſtatis extēde. Per dn̄m. ¶ Ad epheſios. v.

FRatres: Eſtote imitatores dei ſicut filij chariſſimi: ⁊ ambulate in dilectione ſicut ⁊ xp̄s dilexit nos: ⁊ tradidit ſemetipſum pro nobis oblationē ⁊ hoſtiā deo ī odorē ſuauitatis. Fornicatio aūt ⁊ oīs īmundicia/ aut auaricia/ nec noīet̄ ī vob; ſicut decet ſctōs. Aut turpitudo/ aut ſtultiloq̄ū/ aut ſcurrilitas que ad rē non ꝑtinet: ſed magꝭ grãrũ actio. Hoc aũt ſcitote intelligētes/ꝙ oīs fornicatoꝛ/aut immūd⁹/aut auar⁹/qḋ ē ydoloꝝ ſeruit⁹: non habet hereditatē in regno xp̄i ⁊ dei. Nemo vos ſeducat ianibus v̄bis. Pꝛopter hec enī venit ira dei: in filios diffidētie. Nolite ergo effici participes eoꝝ. Eratis enī aliquādo tenebꝛe: nūc aūt lux in dño. Ut filij lucis: ambulate. Fructus enī lucis ē: in omī bonitate ⁊ iuſtitia/⁊ veritate. Gꝛ. Exurge dñe nō ꝑualeat homo: iudicētur gētes in ꝯſpectu tuo. V. In ꝯuertēdo inimicū meū retroꝛſū īfirmabūt̄ ⁊ periēt a facie tua. Tꝛ.

AD te leuaui oculos meos: q̄ habitas in celis. V. Ecce ſicut oculi ſeruoꝛum in manibus dñoꝝ ſuoꝝ. V. Et ſicut oculi ancille: i manib⁹ dñe ſue. V. Ita oculi nr̄i ad dominū deū nr̄m: donec miſereat̄ noſtri. V. Miſerere nobis dñe: miſerere nobis. ¶ Secundum lucam. xj.

IN illo tēpoꝛe: Erat ieſus eijciēs demoniū: ⁊ illud erat mutū. Et cū eieciſſet demoniū locut⁹ ē mutus ⁊ admirate ſūt turbe. Quidā aūt ex eis: dixerūt. In beelzebub pꝛincipe demonioꝛum: eijcit demonia. Et alij tētantes: ſignū de celo querebāt ab eo. Ipſe autē vt vidit cogitationes eoꝛum: dixit eis. Omne regnū in ſeipſū diuiſū deſolabit̄: ⁊ domus ſupꝛa domū cadet. Si aūt ⁊ ſathanas in ſeipſū diuiſ⁹ ē: quomodo ſtabit regnū ipſi⁹/q2 dicitis i beelzebub eijcere me demonia? Si autē ego in beelzebub eijcio demonia: filij veſtri in quo eijciunt? Ideo ⁊ ipſi iudices vr̄i erunt. Poꝛro ſi in digito dei eijcio demonia: ꝑfecto ꝑuenit in vos regnum dei. Cum foꝛtis armatus cuſtodit atriū ſuuz: in pace ſunt ea q̄ poſſidet. Si aūt foꝛtioꝛ illo ſupueniēs vicerit cuz: vniuerſa arma eius auferet in q̄b⁹ cōfidebat/⁊ ſpolia ei⁹ diſtribuet. Qui nō ē mecū: aduerſum me ē. Et q̄ nō colligit mecū: diſpgit. Cū immūd⁹ ſpūs exierit ab hoīe: ambulat ꝑ loca inaquoſa querēs requiē ⁊ nō inueniēs dicit. Reuertar in domū meam: vnde exiui. Et cū venerit: inuenit eā ſcopis mundatā. Tūc vadit: ⁊ aſſumit ſeptē alios ſpiritus ſecū nequioꝛes ſe/⁊ ingreſſi habitāt ibi. Et fiūt nouiſſima hominis illius: peioꝛa pꝛioꝛibus. Factum ē aūt cū hec diceret: extollens vocē quedam mulier de turba/dixit illi. Btūs vēter qui te poꝛtauit: ⁊ vbera que ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo. Beati q̄ audiunt verbū dei: ⁊ cuſtodiūt illud. Offꝛ. Iuſtitie domini recte letificātes coꝛda ⁊ dulcioꝛa ſup mel et fauum: nam et ſeruus tuus cuſtodiet ea. Secreta.

SUſcipe q̄s dñe deuotoꝝ munera famuloꝛum: ⁊ tua diuinis purifica ſeruiētes pietate myſterijs q̄bus etiā iuſtificas ignoꝛātes. Per dn̄m. Cōio. Paſſer inuenit ſibi domū ⁊ turtur nidū vbi reponat pullos ſuos: altaria tua dñe virtutū rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹: bt̄i q̄ hītāt ī domo tua ī ſclꝫ ſclī laudabūt te. P⁹cō.

A Cunctis nos dñe reatibus ⁊ periculis pꝛopiciatus abſolue: quos tanti myſterij tribuis eſſe participes. Per dominum noſtrū.

¶ Feria ſcd̄a. Ad miſſam Officiū.

IN deo laudabo verbum in dño laudabo ſermonez in deo ſperaui: nō timebo q̄d faciat michi homo. Ps. Miſerere mei deus qm̄ ꝯculcauit me homo: tota die impugnās tribulauit me. Flectamus genua. Leuate. Oꝛ.

COꝛdibus noſtris q̄s dñe gratiā tuā benign⁹ infūde: vt ſicut ab eſcis carnalibus abſtinem⁹:

ſta ſenſus quoqꝫ nr̃os a noxijs retrahamꝰ exceſſibus. Per dominũ.

¶ Lectio libri regum. iiij. b.

IN diebus illis: Naamã princeps militie regis ſyrie: erat vir magnꝰ apd̃ dñm ſuũ et honoratus. Per illũ enĩ: dedit dñs ſalutẽ ſyrie. Erat autẽ vir fortis ⁊ diues: ſed leproſus. Porro de ſyria egreſſi fuerãt latrũculi/ ⁊ captiuã duxerãt de terra iſrael puellã paruulã: q̃ erat in obſequio vxorꝫ naaman. Que ait ad dñam ſuã. Utinã fuiſſet dñs meꝰ ad ꝓphetã qui eſt ĩ ſamaria: ꝑfecto curaſſet eum a lepra quã habet. Ingreſſus eſt itaqꝫ naamã ad dñm ſuũ: ⁊ nũciauit ei dicẽs Sic ⁊ ſic locuta eſt puella: de terra iſrael. Dixitqꝫ ei rex ſyrie. Uade/ et mittã litteras ad regẽ iſrael. Qui cũ ꝑfectꝰ eſſet ⁊ tuliſſet ſecũ decem talẽta argẽti: ⁊ ſex milia aureos et decẽ mutatoria veſtimentoꝝ/ detulit litteras ad regẽ iſrael ĩ hec v̾ba Cũ acceperis epiſtolã hãc: ſcito ꝙ miſeri ad te naamã ſeruũ meuz vt cures eũ a lepra ſua. Cumqꝫ legiſſet rex iſrael lr̃as: ſcidit veſtimẽta ſua ⁊ ait. Nũquid deus ego ſum vt occidere poſſim ⁊ viuificare: qꝛ iſte miſit ad me vt curẽ hominem a lepra ſua? Aiaduertite ⁊ videte: q̃t occacaſiões q̃rat aduerſũ me. Qđ cum audiſſet helyſeus vir dei ſcidiſſe videlicet regẽ iſrael veſtimenta ſua: miſit ad eum dicẽs. Cur ſcidiſti veſtimenta tua? Ueniat ad me: et ſciat prophetã eſſe in iſrael. Uenit ergo naamã cũ eq̃s ⁊ curribus: ⁊ ſtetit ad oſtium domꝰ helyſei. Miſitqꝫ ad eũ helyſeꝰ nunciũ: dicẽs. Uade/ ⁊ lauare ſepties in iordane: ⁊ recipiet ſanitatem caro tua/ atqꝫ mũdaberis. Iratuſqꝫ naaman: recedebat dicẽs. Putabã ꝙ egrederet ad me: et ſtans inuocaret nomẽ domini dei ſui/ et tangeret manu ſua locũ lepre ⁊ curaret me. Nũquid nõ meliores ſunt abana ⁊ pharfar fluuij damaſci/ oĩbus aq̃s iſrael vt lauer ĩ eis ⁊ munder? Cũ ergo vertiſſet ſe ⁊ abiret ĩdignãs. acceſſerunt ad eũ ſerui ſui ⁊ locuti ſũt ei. Pat̾ ⁊ ſi rẽ grãdẽ dixiſſet tibi propheta: certe facere debueras. Quãtomagis qꝛ nũc dixit tibi: lauare ⁊ mũdaberis? Deſcẽdit ⁊ lauit ĩ iordane ſepties iuxta ſermonẽ viri dei: ⁊ reſtituta eſt caro eius ſicut caro pueri paruuli/ ⁊ mũdatꝰ ẽ a lepra. Reuerſuſqꝫ ad virũ dei cũ vniuerſo comitatu ſuo: venit ⁊ ſtetit corã eo: ⁊ ait Uere ſcio: ꝙ nõ ſit aliꝰ deꝰ in vniuerſa t̾ra/ niſi tantũ dñs deꝰ iſrael.

Gr. Deꝰ vitã meam nũciaui tibi: poſuiſti lachrymas meas in cõſpectu tuo. ℣. Miſerere michi domine qm̃ conculcauit me homo: tota die bellans tribulauit me. Tractus.

DOmine non ſcđm pctã nr̃a q̃ fecimꝰ nos/ neqꝫ ſcđm iniq̃tates nr̃as retribuas nobꝫ. ℣. Dñe ne memineris iniq̃tatũ noſtrarum antiquaꝝ/ cito anticipent nos mĩe tue/ qꝛ pauꝑes facti ſumus nimis. Hic non fiat genuflexio cum dr̃ ℣. Adiuua nos deꝰ ſalutaris noſter/ ⁊ propter gl̃iam nõis tui dñe libera nos/ ⁊ propiciꝰ eſto pctĩs noſtris ꝓpter nomẽ tuum. Scđm lucam. iiij.

IN illo tp̃e: Dixerũt pharisei ad ieſũ. Quãta audiuimꝰ facta ĩ capharnaũ: fac ⁊ hic in patria tua. Ait aũt. Amẽ dico vobis: qꝛ nemo ꝓpheta acceptꝰ eſt ĩ patria ſua In veritate dico vobꝫ: multe vidue erãt in diebꝰ helye in iſrael quãdo clauſũ eſt celũ annis tribꝰ ⁊ mẽſibꝰ ſex/ cũ facta eſſet fames magna in oĩ terra. Et ad nullã illaꝝ miſſꝰ ẽ helyas niſi in ſareptam ſydonie ad mulierem viduã. Et multi leproſi erant in iſrael ſub helyſeo ꝓpheta et nemo eoꝝ mūdatꝰ ē niſi naamā ſyrus. Et repleti ſunt omnes in ſynagoga ira: hec audientes. Et ſurrexerunt: ⁊ eiecerunt illum extra ciuitatem: et duxerunt illum vſqꝫ ad ſupercilium montis / ſuper quem ciuitas illoꝝ erat edificata / vt precipitarent eum. Ipſe autem tranſiens: per medium illoꝝ ibat. Off.

Exaudi deus orationē meam et ne deſpexeris deprecationē meā: intēde in me ⁊ exaudi me. V. Cōturbatus ſum a voce inimici ⁊ a tribulatione peccatoris / ⁊ expectabā eum qui ſaluum me faceret. Secreta.

MUnꝰ qđ tibi dn̄e nr̄e ſeruitutis offerimꝰ: tu ſalutare nobis ꝑfice ſacramentū. Ꝑ do. Cōio.

Quis dabit ex ſyō ſalutare iſrł: cū auerterit dn̄s captiuitatē plebꝫ ſue exultabit iacob ⁊ letabit iſrł. Pꝰ cō.

PReſta q̄s omp̄s ⁊ miſericors deus: vt q̄ ore ꝯtigimꝰ / pura mēte capiamꝰ. Ꝑ dn̄m. Sup ppł̄m.

Humiliate capita veſtra deo. Or.

SUbueniat nobis q̄s dn̄e mīa tua: vt ab imminentibus peccatorum noſtrorū periculis te mereamur protegente eripi / te liberante ſaluari. Per dominū.

¶ Feria tercia. Ad miſſam. Officium.

EGo clamaui qm̄ exaudiſti me deꝰ inclina aurem tuaꝫ et exaudi verba mea: cuſtodi me domine vt pupillam oculi ſub vmbra alarum tuarū ꝓtege me. Ps. Exaudi dn̄e iuſticiam meā: itēde dp̄cationē meā. Oremꝰ. Flectamus genua leuate. Oratio

EXaudi nos omnipotens ⁊ miſericors deꝰ: ꝯtinētie ſalutaris ꝓpiciꝰ nobis dona cōcede. Per do. Lectio libri regum. iiij. iiij.

IN diebus illis: Mulier quedam clamabat ad helyſeum prophetam dicens. Seruus tuus vir meus mortuus eſt: ⁊ tu noſti qr ſeruus tuus fuit timens deum. Et ecce creditor venit: vt tollat duos filios meos ad ſeruiendū ſibi. Cui dixit helyſeus. Quid vis vt faciaꝫ tibi? Dic michi quid habes ī domo tua? At illa reſpondit. Non habeo ancilla tua quicq̄ in domo mea: niſi parum olei quo vngar. Cui ait. Vade / et pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vaſa vacua non pauca: et ingredere domum tuam / et claude oſtium cum intrinſecus fueris tu ⁊ filij tui. Et mitte inde ī omnia vaſa hec: et cum plena fuerint tolles. Fuit itaqꝫ mulier: et clauſit oſtium ſuper ſe / et ſuper filios ſuos. Illi offerebant vaſa: et illa infundebat. Cūqꝫ plena fuiſſent vaſa: dixit ad filium ſuum Affer michi adhuc vas. Et ille reſpondit. Non habeo Stetitqꝫ oleum. Venit autē illa: et indicauit homini dei Et ille Vade (inquit) et vēde oleum: ⁊ redde creditori tuo Tu autem et filij tui: viuite de reliquo. Grad. Ab occultis meis mūda me dn̄e: ⁊ ab alienis parce ſeruo tuo. V. Si mei nō fuerint dominati tunc immaculatus ero: ⁊ emundabor a delicto maximo. Secundum matheum. xviij.

IN illo tp̄e: Reſpiciēs ieſus ī diſcipulos ſuos: dixit ſymoni petro. Si peccauerit in te frater tuus: vade ⁊ corripe eū inter te ⁊ ipſuꝫ ſolum. Si te audierit: lucratꝰ eris fratrē tuū. Si autē te nō audierit: adhibe tecū adhuc vnū vel duos / vt ī ore duorum / vel triū teſtiū ſtet omne verbum. Quod ſi non audierit eos: dic eccleſie. Si autem eccleſiā non audierit: ſit tibi ſicut ethnicus et publicanus. Amen dico vobis: q̄cunqꝫ alligaueritis ſup terrā erūt ligata et ī celo Et quecūqꝫ ſol neritis ſuper terram: erunt ſoluta et in celo. Iterũ dico vobis / quia ſi duo ex vobis ꝯſenſerint ſup̄ terrã de omni re quãcũq; petierint: fiet illis a patre meo q̄ eſt in celis. Ubi enĩ ſũt duo vel tres ꝯgregati in nomine meo: ibi ſũ in medio eoꝝ. Tũc accedẽs petr⁹ ad eũ: dixit. Dñe / q̄tiẽs peccabit in me frater me⁹: ⁊ dimittam ei vſq; ſepties? Dixit illi ieſus. Non dico tibi vſq; ſepties: ſed vſq; ſeptuageſies ſepties. Offer. Dextera dñi fecit virtutem dextera domini exaltauit me / non moriar ſed viuã ⁊ narrabo opera domini. ℣. In tribulatione inuocaui dñm / et exaudiuit me in latitudine quoniã dñs adiutor meus eſt. Secreta

Per hec veniat q̄s domine ſacramenta noſtre redemptionis effectus: qui nos ⁊ ab humanis retrahat ſemper exceſſibus: et ad ſalutaria cuncta perducat. Per.

Cõio. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo aut quis requieſcet in mõte ſctõ tuo / qui ĩgreditur ſine macula ⁊ operat̃ iuſticiã. Poſtcõ.

Sacris dñe myſterijs expiati: ⁊ veniã queſumus ꝯſequamur et gratiam. Per. Super populum

Hũiliate capita veſtra deo. Oro.

Tua nos domine protectione defende: ⁊ ab omni ſemꝑ iniquitate cuſtodi. Per dominum noſtrum ieſũ chriſtum filiũ tuũ. Qui.

¶ Feria quarta. Ad miſſã Offm.

Ego autem in domino ſperaui: exultabo et letabor in tua miſericordia quia reſpexiſti humilitatẽ meam. Ps. In te domine ſperaui non confundar in eternum: in iuſticia tua libera me. Gloria patri. Oremus. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

Preſta nobis dñe: vt ſalutarib⁹ ieiunijs eruditi: a noxijs quoq; vicijs abſtinentes: propiciationẽ tuã facilius impetremus. Per dñm.

¶ Lectio libri exodi. xx.

Hec dicit dñs de⁹. Honora patrẽ tuum ⁊ matrem tuam: vt ſis longeuus ſup̄ terrã / quã dñs deus tu⁹ dabit tibi. Nõ occides / non mechaberis / nõ furtũ facies: nõ loqueris ꝯtra proximum tuũ falſum teſtimoniũ. Non cõcupiſces domũ proximi tui / nec deſiderabis vxorẽ eius: non ſeruum / nõ ancillã / non bouem / nõ aſinum / nec omnia que illius ſunt. Cunctus autẽ popul⁹ audiebat voces / ⁊ videbat lampades: ⁊ ſonitum buccine / montemq; fumigãtem. Et perterriti ac pauore percuſſi: ſteterũt procul dicẽtes moyſi: Loquere tu nobis: ⁊ audiemus. Non loquatur nobis domin⁹: ne forte moriamur. Et ait moyſes ad populũ. Nolite timere. Ut enim probaret vos venit deus: ⁊ vt terror illius eſſet in vobis ⁊ nõ peccaretis. Stetitq; populus de longe: moyſes autem acceſſit ad caliginem in qua erat deus. Dixitq; p̄terea dominus ad moyſem Hec dices filijs iſrael. Uos vidiſtis q̄ de celo: locutus ſum vobis. Non facietis deos argẽteos: nec deos aureos facietis vobis. Altare de terra facietis michi / et offeretis ſuper illud olocauſta: et pacifica veſtra. Oues veſtras: ⁊ boues in omni loco: in quo memoria fuerit nominis mei. Gr. Miſerere michi dñe qm̃ infirmus ſum ſana me dñe. ℣. Cõturbata ſunt oĩa oſſa mea: ⁊ anima mea turbata eſt valde. Tractus.

De neceſſitatibus meis eripe me dñe vide humilitatẽ meã et laborẽ meum ⁊ dimitte oĩa pctã mea. ℣. Ad te dñe leuaui aĩam meam: deus me⁹ in te cõfido nõ erubeſcã / neq; irrideant me inimici mei.

℣. Etenī vniuerſi qui te expectant nō confundētur: ꝯfundātur oēs facientes vana. Scđm matheum. xv

IN illo tpe: Acceſſerūt ad ieſū ab hieroſolimis ſcribe et phariſei: dicētes Quare diſcipli tui trāſgrediūtur traditiones ſenioꝝ? Nō eni lauāt manꝰ ſuas: cū panē manducāt. Ipſe aūt reſpōdēs: ait illis Quare ⁊ vos trāſgredimini mādatū dei: ꝓpter traditionē vr̄am? Nā deꝰ dixit. Honoꝛa patrē: et matrē. Et qui maledixerit patri vel matri moꝛte moꝛiatur. Uos aūt dicitis: quicūq̧ dixerit patri vel matri munus quodcūq̧ eſt ex me tibi ꝓderit et nō honoꝛificabit patrē ſuū ⁊ matrē ſuā. Et irritum feciſtis mandatum dei: propter traditionē veſtrā Hypocrite: bene ꝓphetauit de vobis yſaias pꝛopheta/ dicēs. Populus hic labijs me honoꝛat: coꝛ autē coꝛum longe eſt a me. Sine cauſa autem colunt me: docentes doctrinas ac mādata hominum. Et conuocatis ad ſe turbis: dixit eis. Audite ⁊ intelligite. Non quod itrat in os coinquinat hominem: ſed quod pꝛocedit ex oꝛe/ hoc coinquinat hominem. Tunc accedētes diſcipuli eius: dixerunt ei. Scis quia phariſei audito hoc verbo: ſcandalizati ſunt. At ille reſpondēs: ait. Omnis plantatio quam non plantauit pater meus celeſtis: eradicabitur. Sinite illos: ceci ſunt/ duces cecoꝛum Cecus autē ſi ceco ducatum pꝛeſtet ambo in foueam cadunt. Reſpondēs aūt petrꝰ: dixit ei. Ediſſere nobis parabolam iſtam. At ille dixit. Adhuc ⁊ vos ſine intellectu eſtis. Non intelligitis quia omne quod in os intrat: in vētrem vadit ⁊ in ſeceſſum emittitur. Que autem pꝛocedunt de oꝛe de coꝛde exeunt: et ea coinquinant hominem. De coꝛde enim exeūt cogitationes male: homicidia/ adulteria/ foꝛnicationes/ furta/ falſa teſtionia/ blaſphemie. Hec ſunt: que coinquināt hominē. Non lotis autē manibus māducare: non coinquinat hominē. Offr̄. Domine fac mecum miam tuā propter nomē tuum: qꝛ ſuauis eſt miſericoꝛdia tua. ℣. Deus laudē meam ne tacueris: qꝛ os peccatoꝛis ⁊ os doloſi ſuper me apertū eſt. Secreta.

SUſcipe queſumꝰ domine pꝛeces populi tui cū oblationibꝰ hoſtiarū: ⁊ tua myſteria celebꝛātes ab omnibus nos defende periculis. Per dn̄m. Cōio. Notas michi feciſti vias vite: adimplebis me leticia cum vultu tuo dn̄e. Poſtcōio.

SAnctificet nos q̄s domine qua paſti ſumus menſa celeſtis: ⁊ a cunctis erroꝛibus expiatos: ſupnis ꝓmiſſionibꝰ reddat acceptos. Per dn̄m. Super populum. Humiliate capita veſtra deo. Oꝛatio.

COncede q̄s oīpotēs deus: vt qui ꝓtectionis tue grām querimus: liberati a malis oībus/ ſecura tibi mēte ſeruiamus. Per do.

¶ Feria quinta. Ad miſſam. Offm̄.

SAlus populi ego ſū dicit dominꝰ: de quacūq̧ tribulatione clamauerit ad me exaudiā eos ⁊ ero illoꝝ dn̄s in ꝑpetuū. Ps. Attēdite popule meꝰ legem meā: īclinate aurē veſtrā ī verba oꝛis mei. Gloꝛia pr̄i. Oꝛemus. Flectamus genua leuate. Oꝛatio.

COncede q̄s oīpotēs deus: vt ieiunioꝝ nobis ſctā deuotio: et purificationē tribuat et maieſtati tue nos reddat acceptos. P dn̄z.

¶ Lectio hieremie pꝛophete. vij.

IN diebus illis: Factus eſt ſermo domini ad me dicēs. Sta in poꝛta domꝰ dn̄i: ⁊ pꝛedica ibi verbum iſtud/ ⁊ dic. Audite verbū dn̄i oīs iuda: q̄ igredimini p̄ portas has vt adoretis dominū. Hec dicit dominꝰ exercituū deꝰ iſrl. Bonas facite vias vr̄as ⁊ ſtudia vr̄a: ⁊ hītabo vobiſcū in loco iſto. Nolite cōfidere i ꝟbis mēdacij dicētes: tēplū domini / tēplū domini / tēplū domini ē. Qm̄ ſi benedixeritis vias vr̄as ⁊ ſtudia vr̄a: ſi feceritis iudiciū inter virū ⁊ pximū eiꝰ: aduene ⁊ pupillo ⁊ vidue nō feceritis calūniā / nec ſāguinē innocentē effuderitis in loco hoc. Et poſt deos alienos non ābulaueritis in malū vobiſmetipſis: hītabo vobiſcū in loco iſto / in terra quā dedi pr̄ibus vr̄is / a ſeculo ⁊ i ſeculū. Dicit dominꝰ: oīpotēs. Gr. Oculi oīz in te ſperāt domine: ⁊ tu das illis eſcā in tēpore oportuno. vſ. Aperis tu manū tuā: ⁊ imples oē aīal benedictione. ¶ Secundum iohānē. vi

IN illo tēpore: Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Operamini nō cibum qui perit: ſed qui pmanet in vitā eternā / quā filiꝰ hoīs dabit vobis. Hunc enim pater: ſignauit deus. Dixerunt ergo ad eum. Quid faciemus: vt operemur opera dei? Reſpondit ieſus: ⁊ dixit eis. Hoc ē opus dei: vt credatis in eū quē miſit ille. Dixerunt ergo ei. Quod ergo tu facis ſignum: vt videamus ⁊ credamꝰ tibi? Quid operaris? Patres noſtri māducauerunt māna in deſerto (ſicut ſcriptum eſt) Panem de celo: dedit eis māducare. Dixit ergo eis ieſus. Amen amē dico vobis: non moyſes dedit vobis panē de celo / ſed pater meus dat vobis panē de celo verum. Panis eni dei eſt qui deſcēdit de celo: ⁊ dat vitam mundo. Dixerūt ergo ad eum. Domine ſemꝑ da nobis hūc panē. Dixit autē eis ieſus. Ego ſum panis vite. Qui venit ad me: non eſuriet Et qui credit in me: non ſitiet vnq̄

Offr. Si ābulauero in medio tribulationis viuificabis me domie: ⁊ ſuꝑ irā inimicoꝝ meorū extēdes manū tuā: ⁊ ſaluū me fecit dextera tua V. In quacunq̄ die inuocauero te exaudi me domine: multiplicabis i anima mea virtutē tuā. Secreta.

HAc nos domie q̄ſumus ad ſācta myſteria purificatis mētibus accedere: vt tibi ſēꝑ ꝯpetēs deferamꝰ obſequiū. P. Coio. Tu mādaſti mādata tua cuſtodiri nimis: vtinā dirigātur vie mee ad cuſtodiēdas iuſtificatiōes tuas. Poſtcō.

SAcramēti tui domie venerāda pceptio: ⁊ myſtico nos mūdet effectu: ⁊ ppetua virtute defēdat P. Sup ppl'm Oremus. Humiliate.

SVbiectū tibi ppl'm q̄ſumꝰ domine ppiciatio celeſtis āplificet: ⁊ tuis ſēꝑ faciat ſeruire mādatis. P. ¶ Feria. vi. Ad miſſā Offi.

FAc mecū domie ſignū in bonū vt videāt qui me oderūt ⁊ cōfūdant q̄m tu domine adiuuiſti me ⁊ conſolatus es me. p. Inclina domie aurē tuā ⁊ exaudi me: q̄m inops et pauꝑ ſū ego. Oremꝰ. Flectamus ge. le. Oratio.

IEiunia noſtra queſumus domine benigno fauore proſeq̄re: vt ſicut ab alimentis abſtinemus in corpore: ita a vicijs ieiunemus in mēte. Per dominū noſtrū.

¶ Lectio libri numeri. xx. ca.

IN diebus illis: Conuenerūt filij iſrael aduerſum moyſen ⁊ aaron: ⁊ ꝟſi in ſeditionē dixerūt. Date nobis aquā: vt bibamus. Ingreſſiq̄ moyſes ⁊ aarō dimiſſa multitudine ante tabernaculum federis: corruerunt proni in terrā / clamaueruntq̄ ad dominum / atq̄ dixerunt. Domine deus exaudi clamorem populi huius: et aperi eis theſaurū tuū fōtē aque viue/ vt ſaciati ceſſet murmuratio eoꝝ. Et apparuit glʾa dn̄i ſup eos Locutuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſē dicēs. Tolle virgā ⁊ ꝯgrega populū tu ⁊ aaron frater tuus: ⁊ loquimini ad petrā coꝛã eis/ ⁊ illa dabit aquas. Cūqꝫ eduxeris aquā de petra: bibet oīs multitudo ⁊ iumēta ei⁹. Tulit igiť moyſes virgā que erat in cōſpectu domini ſicut pꝛeceperat ei: ꝯgregataqꝫ omni multitudine ante petrā/ dixit eis. Audite rebelles: ⁊ increduli Nun de petra hac vobis aquā poterim⁹ eijcere? Cūqꝫ eleuaſſet moyſes manū ꝑcutiēs virga bis ſilicē: egreſſe ſunt aque largiſſime/ ita vt populus biberet ⁊ iumēta. Dixitqꝫ dominus ad moyſē ⁊ aaron. Quia non credidiſtis michi vt ſãctificaretis me coꝛã filijs iſrael: non itroducetis hos populos in terrā quā dabo eis. Hec ē aqua contradictionis: vbi iurgati ſunt filij iſrael cōtra dominum: ⁊ ſanctificatus eſt in eis. Gr. In deo ſperauit coꝛ meum ⁊ adiutus ſū ⁊ refloꝛuit caro mea/ ⁊ ex voluntate mea confiteboꝛ illi. V. Ad te domīe clamabo de⁹ me⁹ ne ſileas a me/ ne diſcedas a me. Tr.

DOmīe nō ſcđm pctã nr̄a q̄ fecimus nos neqꝫ ſcđm iniq̄tates nr̄as retribuas nob̄. V. Dn̄e ne memineris iniq̄tatū nr̄aꝝ antiq̄ꝝ/ cito ãticipēt nos mīe tue qꝛ paupes facti ſum⁹ nimis. Hic nō fiat genuflexio cū dicitur V. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄ ⁊ pꝛopter gloꝛiã nominis tui domine libera nos/ ⁊ pꝛopicius eſto pctis noſtris pꝛopter nomē tuū. Secundum iohannē. iiij.

IN illo tēpoꝛe: Venit ieſus in ciuitatem Samarie que dicitur ſychar: iuxta pꝛedium quod dedit iacob ioſeph filio ſuo. Erat autem ibi: fons Jacob. Jeſus ergo fatigatus ex itinere: ſedebat ſic ſuper fontem. Hoꝛa autē erat: quaſi ſexta. Venit mulier de ſamaria: haurire aquam. Dixit ei ieſus. Da michi bibere. Diſcipuli eni ei⁹ abierãt in ciuitatem: vt cibos emerent. Dixit ergo ei mulier illa: ſamaritana. Quomodo tu iudeus cum ſis: bibere a me poſcis que ſum mulier ſamaritana? Non enim coutuntur Judei ſamaritanis. Reſpondit Jeſus: ⁊ dixit ei. Si ſcires donum dei/ et quis eſt qui dicit tibi da michi bibere: tu foꝛſitan petiſſes ab eo/ et dediſſet tibi aquã viuam. Dixit ei mulier. Domine/ neqꝫ in quo haurias habes: et puteus altus eſt. Unde ergo habes aquam viuam? Nunquid tu maioꝛ es patre noſtro Jacob qui dedit nobis puteum: et ipſe ex eo bibit et filij eius/ et pecoꝛa eius? Reſpondit Jeſus: et dixit ei. Omnis qui bibit ex aqua hac: ſitiet iterum. Qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei: non ſitiet in eternum. Sed aqua quam ego dabo ei: fiet in eo fons aque ſalientis in vitam eternam. Dixit ad eum mulier. Domine/ da michi hanc aquam/ vt nō ſitiam: neqꝫ veniam huc haurire. Dixit ei Jeſus. Uade voca virum tuum: et veni huc. Reſpondit ei mulier: et dixit. Non habeo virum. Dixit ei Jeſus. Bene dixiſti: quia non habeo virum. Quinqꝫ enim viros habuiſti: et nunc quem habes non eſt tuus vir. Hoc vere dixiſti. Dixit ei mulier Domine/ video quia pꝛopheta es tu. Patres noſtri in monte hoc adoꝛauerũt: ⁊ vos dicitis/ quia hyeroſolymis eſt locus vbi adoꝛare opoꝛtet. Dixit ei Jeſus. Mulier/ crede michi: quia veniet hoꝛa quando neqꝫ in monte hoc/ neqꝫ in hieroſolymis adorabitis patrē. Vos adoratis quod neſcitis: nos adoramus quod ſcimus/ quia ſalus ex iudeis eſt. Sed venit hora ⁊ nunc eſt: quando veri adoratores adorabunt patrem in ſpiritu ⁊ veritate. Nam ⁊ pater tales querit: qui adorent eum. Spiritus eſt deus/ ⁊ eos qui adorāt eum in ſpiritu ⁊ veritate oportet adorare. Dixit ei mulier. Scio/ quia meſſias venit: qui dicitur chriſtus. Cū ergo venerit: ille nobis annunciabit omnia. Dixit ei ieſus. Ego ſum qui loquor tecum. Et continuo venerunt diſcipuli eius: ⁊ mirabantur quia cum muliere loquebatur. Nemo tamē dixit ei. Quid q̄ris aut quid loq̄ris cum ea? Reliquit ergo hydriam ſuam mulier: ⁊ abijt in ciuitatē/ ⁊ dixit illis hominib⁹. Venite/ ⁊ videte hominē: qui dixit michi omnia quecunqꝫ feci. Nunquid ipſe eſt chriſtus? Exierunt ergo de ciuitate: ⁊ veniebāt ad eum. Interea rogabant eum diſcipuli: dicentes. Rabbi manduca. Ille autē dixit eis. Ego cibum habeo manducare: quem vos neſcitis. Dicebant ergo diſcipuli ad inuicē. Nunquid aliquis attulit ei manducare? Dixit eis ieſus. Meus cibus eſt/ vt faciam voluntatē eius qui miſit me: vt ꝑficiam opus eius. Nonne vos dicitis ꝙ adhuc quattuor menſes ſunt: et meſſis venit? Ecce dico vobis leuate oculos veſtros ⁊ videte regiones: qꝛ albe ſunt iam ad meſſem. Et qui metit mercedem accipit: ⁊ congregat fructum in vitam eternam. Vt et qui ſeminat ſimul gaudeat: ⁊ qui metit. In hoc enim eſt verbum verum: quia alius eſt qui ſeminat/ et alius eſt qui metit. Ego miſi vos metere: quod non laboraſtis. Alij laborauerunt: et vos in labores eorum introiſtis. Ex ciuitate autem illa multi crediderūt in eum ſamaritanorum: ꝓpter verbum mulieris teſtimonium perhibentis/ quia dixit michi omnia quecunqꝫ feci. Cum veniſſet ergo ad illum ſamaritani: rogauerunt eum vt ibi maneret. Et manſit ibi duos dies. Et multoplures crediderunt in eum propter ſermonem eius: et mulieri dicebāt/ quia iam non propter tuam loquelam credim⁹. Ipſi enim audiuimus ⁊ ſcimus: quia hic eſt vere ſaluator mundi. Off. Intēde voci orationis mee rex meus ⁊ deus meus/ quoniā ad te orabo domīe. V⁹. Verba mea auribus percipe domine/ intellige clamorē meum/ et exaudi me. Secreta.

Reſpice domine ꝓpicius ad munera que ſacramus/ vt ⁊ tibi grata ſint/ ⁊ nobis ſalutaria ſemper exiſtāt. Per do. Cōio. Qui biberit aquam quā ego do dicit dn̄s ſamaritane: fiet in eo fons aque ſalientis in vitā eternam. Poſtcōio.

Huius nos domine ꝑceptio ſacramēti mundet a crimine: et ad celeſtia regna perducat. Per dominū. Super populum Oremus. Humiliate capita vr̄a deo. Oratio.

Preſta queſumus omnipotēs deus/ vt qui in tua protectione confidimus: cuncta nobis aduerſantia te adiuuāte vincamus. Per dominum. ¶ Sabbato. Officium.

Verba mea aurib⁹ ꝑcipe domine/ intellige clamorē meum: intēde voci orationis mee. ps Rex meus: ⁊ deus meus. Gloria patri. Oremus Flectamus genua Leuate. Oratio.

Preſta q̄s omnipotēs de⁹/ vt qui ſe affligēdo carnē ab alimentis abſtinēt: ſectādo iuſticiam a culpa ieiunent. Per dominum.

¶ Lectio danielis prophete. xiij.

theſaurũ tuũ fõtē aque viue/ vt ſatiati ceſſet murmuratio eorꝫ. Et apparuit glĩa dñi: ſupꝫ eos Locutuſqꝫ eſt dñs ad moyſē dicēs. Tolle virgã ꝛ ꝯgrega populũ tu ꝛ aaron frater tuus: ꝛ loquimini ad petrã corã eis/ ꝛ illa dabit aquas Cũqꝫ eduxeris aquã de petra: bibet oĩs multitudo ꝛ iumẽta eiꝰ. Tulit igit̃ moyſes virgã que erat in cõſpectu domini ſicut preceperat ei: ꝯgregata qꝫ omni multitudine ante petrã/ dixit eis. Audite rebelles: ꝛ increduli Nun de petra hac vobis aquã poterimꝰ eiicere? Cũqꝫ eleuaſſet moyſes manũ ꝑcutiēs virga bis ſilicē: egreſſe ſunt aque largiſſime/ ita vt populus biberet ꝛ iumẽta. Dixitqꝫ dominus ad moyſē ꝛ aaron. Quia non credidiſtis michi vt ſãctificaretis me corã filijs iſrael: non itroducetis hos populos in terrã quã dabo eis. Hec ꝫ aqua contradictionis: vbi iurgati ſunt filij iſrael cõtra dominum: ꝛ ſanctificatus eſt in eis. Gr. In deo ſperauit cor meum ꝛ adiutus ſũ ꝛ refloruit caro mea/ ꝛ ex voluntate mea confitebor illi. V. Ad te domĩe clamabo deꝰ meꝰ ne ſileas a me/ ne diſcedas a me. Tr.

Domĩe nõ ſcđm pctã nr̃a q̃ fecimus nos neqꝫ ſcđm iniqtates nr̃as retribuas nob̃. V. Dñe ne mẽineris iniqtatũ nr̃aꝝ ãtiquaꝝ/ cito anticipẽt nos mĩe tue qꝛ paupes facti ſumꝰ nimis. Hic nõ fiat genuflexio cũ dicitur V. Adiuua nos deus ſalutaris nr̃ ꝛ propter gloriã nominis tui domine libera nos/ ꝛ propicius eſto pctĩs noſtris propter nomẽ tuũ. Secundum iohannẽ. iiij.

In illo tẽpore: Venit ieſus in ciuitatem Samarie que dicitur ſychar: iuxta predium quod dedit iacob ioſeph filio ſuo. Erat autem ibi: fons Jacob. Jeſus ergo fatigatus ex itinere: ſedebat ſic ſuper fontem. Hora autē erat: quaſi ſexta. Venit mulier de ſamaria: haurire aquam. Dixit ei ieſus. Da michi bibere. Diſcipuli enĩ eiꝰ abierãt in ciuitatem: vt cibos emerent. Dixit ergo ei mulier illa: ſamaritana. Quomodo tu iudeus cum ſis: bibere a me poſcis que ſum mulier ſamaritana? Non enim coutuntur Judei ſamaritanis.

Reſpondit Jeſus: ꝛ dixit ei. Si ſcires donum dei/ et quis eſt qui dicit tibi da michi bibere: tu forſitan petiſſes ab eo/ et dediſſet tibi aquã viuam. Dixit ei mulier. Domine/ neqꝫ in quo haurias habes: et puteus altus eſt. Unde ergo habes aquam viuam? Nunquid tu maior es patre noſtro Jacob qui dedit nobis puteum: et ipſe ex eo bibit et filij eius/ et pecora eius? Reſpondit Jeſus: et dixit ei. Omnis qui bibit ex aqua hac: ſitiet iterum. Qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei: non ſitiet in eternum. Sed aqua quam ego dabo ei: fiet in eo fons aque ſalientis in vitam eternam. Dixit ad eum mulier. Domine/ da michi hanc aquam/ vt nõ ſitiam: neqꝫ veniam huc haurire. Dixit ei Jeſus. Vade voca virum tuum: et veni huc. Reſpondit ei mulier: et dixit. Non habeo virum. Dixit ei Jeſus. Bene dixiſti: quia non habeo virum. Quinqꝫ enim viros habuiſti: et nunc quem habes non eſt tuus vir. Hoc vere dixiſti. Dixit ei mulier Domine/ video quia propheta es tu. Patres noſtri in monte hoc adorauerũt: ꝛ vos dicitis/ quia hyeroſolymis eſt locus vbi adorare oportet. Dixit ei Jeſus. Mulier/ crede michi: quia veniet hora quando neqꝫ in monte hoc/ neqꝫ in hieroſolymis adorabitis patrē. Uos adoꝛatis quod neſcitis: nos adoꝛamus quod ſcimus/quia ſalus ex iudeis eſt. Sed venit hoꝛa ⁊ nunc eſt: quando veri adoꝛatoꝛes adoꝛabunt patrem in ſpiritu ⁊ veritate. Nam ⁊ pater tales querit: qui adoꝛent eum. Spiritus eſt deus/⁊ eos qui adoꝛāt eum in ſpiritu ⁊ veritate opoꝛtet adoꝛare. Dixit ei mulier. Scio/quia meſſias venit: qui dicitur chꝛiſtus. Cū ergo venerit: ille nobis annunciabit omnia. Dixit ei ieſus. Ego ſum qui loquoꝛ tecum. Et continuo venerunt diſcipuli eius: ⁊ mirabantur quia cum muliere loquebatur. Nemo tamē dixit ei Quid ꝗris aut quid loꝗris cum ea? Reliquit ergo hydꝛiam ſuam mulier: ⁊ abijt in ciuitatē/⁊ dixit illis hominibꝰ. Uenite/⁊ videte hominē: qui dixit michi omnia quecunqꝫ feci. Nunquid ipſe eſt chꝛiſtus? Exierunt ergo de ciuitate: ⁊ veniebāt ad eum. Interea rogabant eum diſcipuli: dicentes. Rabbi manduca. Ille autē dixit eis. Ego cibum habeo manducare: quem vos neſcitis. Dicebant ergo diſcipuli: adinuicē. Nunquid aliquis attulit ei manducare? Dixit eis ieſus. Meus cibus eſt/ vt faciam voluntatē eius qui miſit me: vt ꝑficiam opus eius. Nonne vos dicitis ꝙ adhuc quattuoꝛ menſes ſunt: et meſſis venit? Ecce dico vobis leuate oculos veſtros ⁊ videte regiones: qꝛ albe ſunt iam ad meſſem. Et qui metit mercedem accipit: ⁊ congregat fructum in vitam eternam. Ut et qui ſeminat ſimul gaudeat: ⁊ qui metit. In hoc enim eſt verbum verum: quia alius eſt qui ſeminat/ et alius eſt qui metit. Ego miſi vos metere: quod non laboꝛaſtis. Alij laboꝛauerunt: et vos in laboꝛes eoꝛum introiſtis. Ex ciuitate autem illa multi crediderūt in eum ſamaritanoꝛum: ꝓpter verbum mulieris teſtimonium perhibentis/quia dixit michi omnia quecunqꝫ feci. Cum veniſſet ergo ad illum ſamaritani: rogauerunt eum vt ibi maneret. Et manſit ibi duos dies. Et multoplures crediderunt in eum pꝛopter ſermonem eius: et mulieri dicebāt/ quia iam non pꝛopter tuam loquelam credimꝰ. Ipſi enim audiuimus ⁊ ſcimus: quia hic eſt vere ſaluatoꝛ mundi. Offer. Intēde voci oꝛationis mee rex meus ⁊ deus meus/quoniā ad te oꝛabo domine. ℣. Uerba mea auribus percipe domine/ intellige clamoꝛē meum/et exaudi me. Secreta.

REſpice domine ꝓpicius ad munera que ſacramus/ vt ⁊ tibi grata ſint/ ⁊ nobis ſalutaria ſemper exiſtāt. Per do. Cōio. Qui biberit aquam quā ego do dicit dñs ſamaritane: fiet in eo fons aque ſalientis in vitā eternam. Poſtcōio.

HUius nos domine ꝑceptio ſacramēti mundet a crimine: et ad celeſtia regna perducat. Per dominū. Super populum Oꝛemus. Humiliate capita vr̄a deo. Oratio.

PReſta queſumus omnipotēs deus/vt qui in tua protectione confidimus: cūcta nobis aduerſantia te adiuuāte vincamus. Per dominum. ¶ Sabbato. Officium.

UErba mea aurībꝰ ꝑcipe domine/ ītellige clamoꝛē meum: intēde voci oꝛationis mee. Ps Rex meus: ⁊ deus meus. Gloꝛia patri. Oꝛemus Flectamus genua Leuate. Oratio.

PReſta q̄s omnipotēs deꝰ/vt qui ſe affligēdo carnē ab alimentis abſtinēt: ſectādo iuſticiam a culpa ieiunent. Per dominum.

¶ Lectio danielis pꝛophete. xiij.

IN diebus illis: Erat vir ĩ babilone: ⁊ nomẽ eius ioachim. Et accepit vxoꝛem nomine ſuſannam filiã helchie: pulchꝛam nimis et timentẽ deum. Parentes autem illius cum eſſent iuſti: erudierũt filiam ſuam ſecũdum legem moyſi. Erat autẽ ioachim diues valde: et erat ei pomeriũ vicinũ domui ſue. Et ad ipſum cõfluebãt iudei: eo ꝙ eſſet honoꝛabilioꝛ omniũ. Et cõſtituti ſũt duo ſenes iudices in anno illo: de quibus locutus eſt dñs / qꝛ egreſſa eſt iniquitas de babilone a ſenioꝛibus iudicibus qui videbantur regere populum. Iſti frequentabant domum ioachim: et veniebant ad eos omnes qui habebant iudicia. Cum autem populꝰ reuertiſſet poſt meridiem: igrediebatur ſuſanna et deambulabat in pomerio viri ſui. Et videbant eam ſenes quotidie ingredientem et deambulãtem: et exarſerunt in concupiſcẽtiam eius. Et auerterunt ſenſum: et declinauerũt oculos ſuos vt nõ viderent celum / neqꝫ recoꝛdarẽtur iudicioꝛum iuſtoꝛum. Factum eſt autem cum obſeruarent diem aptum quando eam poſſent inuenire ſolam: ingreſſa eſt aliquando ſicut heri / ⁊ nudiuſtercius cum duabus ſolis puellis / voluitqꝫ lauari in pomerio. Eſtus quippe erat. Et non erat ibi quiſq̃: pꝛeter duos ſenes abſconditos / contemplantes eam. Dixit ergo puellis. Afferte michi oleum et ſmigmata: et oſtia pomerij claudite / vt lauer. Cum autem egreſſe eſſent puelle: ſurrexerunt duo ſenes / et accurrerunt ad eã / et dixerunt. Ecce oſtia pomerij clauſa ſunt: et nemo nos videt. Quãobrem aſſentire nobis: ⁊ commiſcere nobiſcum. Qđ ſi nolueris dicemꝰ teſtimonium ꝯtra te: ꝙ fuerit tecũ iuuenis ⁊ ob hãc cauſam emiſeris puellas a te. Ingemuit ſuſanna: et ait. Anguſtie michi ſunt vndiqꝫ. Si enim hoc egero moꝛs michi eſt: ſi aũt non egero nõ effugiã manus vřas. Sꝫ meliꝰ michi eſt abſqꝫ opere incidere in manꝰ vřas: ꝙ̃ peccare in conſpectu dñi. Et exclamauit voce magna ſuſãna exclamauerũt aũt et ſenes aduerſus eã. Cũ autẽ audiſſẽt clamoꝛẽ in pomerio famuli domus: irruerunt per poſticũ vt viderẽt quidnã eſſet. Poſtꝙ̃ aũt ſenes locuti ſũt: erubuerũt ſerui vehemẽter / qꝛ nũꝙ̃ dictus fuerat ſermo huiuſcemodi de ſuſãna. Et facta eſt dies craſtina. Cũqꝫ veniſſet populꝰ ad virũ eiꝰ ioachim: venerunt ⁊ duo pꝛeſbyteri pleni iniqua cogitatiõe aduerſꝰ ſuſannã: vt interficerẽt eã. Et dixerũt coꝛã populo. Mittite ad ſuſãnã filiã helchie: vxoꝛẽ ioachi. Et ſtati miſerunt. Et venit cũ parẽtibꝰ ⁊ filijs: ⁊ vniuerſis cognatis ſuis. Flebãt igiť ſui: ⁊ oẽs qui nouerãt eam. Cõſurgẽtes aũt duo pꝛeſbyteri in medio populi: poſuerũt manus ſuas ſup caput eius. Que flẽs: ſuſpexit ad celum. Erat aũt coꝛ eius: fiduciã habẽs in dño. Et dixerũt pꝛeſbiteri. Cũ deambularemus in pomerio ſoli: ingreſſa eſt hec cũ duabus ſolis puellis / ⁊ clauſit oſtia pomerij / ⁊ dimiſit a ſe puellas. Venit itaqꝫ ad eam adoleſcẽs qui erat abſcõditus: ⁊ cõcubuit cũ ea. Porro nos cum eſſemus in angulo pomerij videntes iniquitatẽ: cucurrimus ad eos / ⁊ vidimus eos pariter cõmiſceri. Et illũ quidem nequiuimus cõpꝛehẽdere: qꝛ foꝛtioꝛ nobis erat / et aperto oſtio exiliuit. Hanc aũt cum appꝛehẽdiſſemus: interrogauimus q̄ſnã eſſet adoleſcẽs / et noluit ĩdicare nobis. Huius rei teſtes ſumus. Credidit eis multitudo quaſi ſenibus ⁊ iudicibꝰ populi: ⁊ cōdēnauerūt eā ad mortem. Exclamauit aūt voce magna ſuſāna: ⁊ dixit. Deus eterne q̄ abſcōditorū es cognitor: qui noſti oīa anteq̄ fiāt: tu ſcis q̄m falſū contra me tulerūt teſtimoniū. Et ecce morior cū nichil horū fecerim: q̄ iſti malicioſe cōpoſuerūt aduerſū me Exaudiuit aūt dn̄s: vocē eius. Cū q̄ duceref ad mortē: ſuſcitauit deꝰ ſpm̄ pueri iunioris cui nomē daniel. Et exclamauit voce magna Mūdus ego ſū: a ſāguie huiꝰ. Et ꝯuerſꝰ oīs ppl's ad eum: dixit. Quis eſt ſermo iſte / quē tu locutus es? Qui cū ſtaret ī medio eoꝝ: dixit. Sic fatui filij iſrael nō iudicātes / neq̄ qđ verum eſt cognoſcētes: cōdēnaſtis filiā iſrael. Reuertimini ad iudicium: q2 falſū teſtimoniū locuti ſunt aduerſꝰ eā. Reuerſꝰ eſt ergo ppl's cū feſtinatiōe: ⁊ dixit ad eos daniel Separate eos abinuicē ꝓcul: ⁊ diiudicabo eos. Cū ergo diuiſi eſſēt alt̄ ab alt̄o: vocauit vnū de eis / ⁊ dixit ad eū. Inueterate dierū malorū: nūc venerūt pc̄tā tua / q̄ opabaris prius / iudicās iudicia iniuſta / innocētes opprimēs / ⁊ dimittēs noxios / dicēte dn̄o. Innocētē ⁊ iuſtū: non interficies. Nūc ergo ſi vidiſti eā: dic ſub qua arbore videris eos colloquentes ſibi. Qui ait. Sub cino. Dixit aūt daniel. Recte mētitꝰ es: in caput tuum. Ecce eni angelꝰ dn̄i accepta ſentētia ab eo: ſcindet te medium. Et amoto eo: iuſſit venire alium / ⁊ dixit ei. Semen chanaam ⁊ nō iuda: ſpecies decepit te et ꝯcupiſcētia ſubuertit cor tuum. Sic faciebatis filiabus iſrael: ⁊ ille timētes loq̄bātur vobis. Sz nō filia iuda: ſuſtinuit iniquitatē veſtram. Nūc ergo dic michi ſub qua arbore cōp̄hēderis eos: loquētes ſibi. Qui ait. Sub p̄no. Dixit aūt ei daniel. Recte mētitꝰ es et tu: in caput tuū. Manet enim āgelꝰ dn̄i gladiū habēs / vt ſecet te mediū: et interficiat vos. Exclamauit itaq̄ oīs cetus voce magna: ⁊ bn̄dixerūt deū q̄ ſaluat ſperātes ī ſe. Et cōſurrexerūt: aduerſus duos p̄ſbiteros (Cōuicerat enim eos daniel ex ore ſuo: falſū dixiſſe teſtimoniū. Feceruntq̄ eis ſicuti male egerāt aduerſus primā: ⁊ interfecerunt eos. Et ſaluatꝰ eſt ſāguis inoxiꝰ: ī die illa.

℟. Si ambulem in medio vmbre mortis nō timebo mala q̄m tu mecū es dn̄e. ℣. Virga tua ⁊ baculꝰ tuꝰ ipſa me ꝯſolata ſūt. S. io. viij.

IN illo tp̄e: Perrexit ieſus in mōtē oliueti: ⁊ diluculo iterū venit in tēplū. Et oīs populus venit ad eū: ⁊ ſedēs docebat eos. Adducūt aūt ſcribe ⁊ phariſei mulierē in adulterio dep̄hēſā: ⁊ ſtatuerunt eā ī medio / ⁊ dixerūt ei. Magiſter hec mulier modo dep̄hēſa eſt: in adulterio. In lege aūt moyſes mādauit nobis: huiuſmodi lapidare. Tu ergo qđ dicis Hoc aūt dicebāt tētātes eū: vt poſſēt accuſare eum. Ieſus aūt īclinās ſe deorſū: digito ſcribebat in terra. Cū aūt p̄ſeuerarēt interrogātes eū: erexit ſe et dixit eis. Qui ſine pc̄ō eſt veſtrū: primꝰ ī illā / lapidē mittat. Et iterū ſe īclinās: ſcribebat in terra. Audientes aūt hec: vnꝰ poſt vnum exibāt incipiētes a ſenioribꝰ. Et remāſit ſolus ieſus: ⁊ mulier in medio ſtās Erigēs autē ſe ieſus: dixit ei. Mulier / vbi ſunt qui te accuſabāt? Nemo te condēnauit. Que dixit. Nemo domine. Dixit aūt ei ieſus. Nec ego te cōdēnabo. Vade / ⁊ iam amplius: noli peccare. Of̄. Greſſus meos dirige ſcd̄m eloquiū tuū: vt non dn̄et mei oīs iniuſticia dn̄e. ℣.

Declaratio ſermonū tuoꝝ illuīat et intellectum dat paruulis. Sec.

Efficiatur hec hoſtia q̄s domine ſolēnibus grata ieiunijs: et vt tibi fiat acceptioꝛ/purificatis mentibus immoletur. Per. Cōio.

Nemo te cōdēnauit mulier/ nemo dn̄e. nec ego te condēnabo / iā amplius noli peccare. Poſtcōmunio.

Queſumus oīps de⁹/vt inter ei⁹ membꝛa numeremur: cuius coꝛpoꝛi cōicauimus ꝛ ſāguini: ieſu xp̄i filij tui dn̄i nr̄i. Qui tecū. Sup pplm Oꝛem⁹. Humiliate ca. Or.

Pretēde domine fidelibus tuis dexterā celeſtis auxilij: vt te toto coꝛde perquirant: ꝛ q̄ digne poſtulāt conſequi mereātur. P do.

Dn̄ica media q̄dꝛageſime. Offi.

Letare hieruſalem ꝛ conuētum facite omnes qui diligitis dominū: gaudete cū leticia q̄ i triſticia fuiſtꝫ vt exultetꝫ ꝛ ſatiemini ab vberib⁹ ꝯſolatiōis vr̄e. Ps Letat⁹ ſū i his q̄ dicta ſūt michi: i domū dn̄i ibim⁹. Or.

Concede q̄s omīps deus/ vt q̄ ex merito noſtre actionis affligimur: tue grē ꝯſolatiōe reſpiremus. Per dn̄m. Ad galathas. iiij.

Fratres: Scriptum eſt: quoniā abꝛaham duos filios habuit. Unum de ancilla: ꝛ vnū de libera. Sꝫ qui de ancilla: ſcd̄m carnē natus eſt. Qui autē de libera: p repromiſſionē: que ſunt per allegoꝛiā dicta. Hec enim ſūt duo teſtamēta Unum quidē in mōte ſyna i ſeruitutē generans: que eſt agar. Syna enim mons eſt in arabia: q̄ cōiūct⁹ eſt ei q̄ nūc eſt hierl'm / et ſeruit cum filijs ſuis. Illa autem q̄ ſurſum eſt hierl'm libera eſt: q̄ eſt mater nr̄a. Scriptum eſt enī. Letare ſterilis q̄ nō paris: erumpe ꝛ clama q̄ nō parturis/ quia multi filij deſerte magis q̄ eius que habet virum. Nos aūt fratres: ſcd̄m yſaac promiſſionis filij ſumus. Sꝫ quomodo tunc qui ſcd̄m carnē nat⁹ fuerat/ perſeq̄batur eū q̄ ſcd̄m ſpūm: ita ꝛ nūc. Sꝫ quid dicit ſcriptura? Eijce ancillā: et filium ei⁹. Nō enī heres erit fili⁹ ancille: cum filio libere. Itaq̄ fratres/ non ſumus ancille filij: ſed libere. Qua libertate: chꝛiſt⁹ nos liberauit. Gr. Letatus ſum in his q̄ dicta ſunt michi: in domum dn̄i ibimus. vl⁹. Fiat pax in virtute tua: et abūdātia in turribus tuis. Tr.

Qui confidunt in domino ſicut mons ſyon: non commouebitur in eternum q̄ habitat in hierl'm. V. Montes in circuitu ei⁹: ꝛ dn̄s in circuitu populi ſui ex hoc nunc ꝛ vſq̄ in ſeculum. Scd̄m iohēm. vi.

In illo tp̄e: Abijt ieſus trans mare galilee: qd̄ eſt tyberiadis. Et ſeq̄batur eū multitudo magna: q2 videbāt ſigna q̄ faciebat ſuꝑ his q̄ infirmabant. Subijt ergo in mōtem ieſus: et ibi ſedebat cum diſcipulis ſuis. Erat aūt pꝛimum paſcha: dies feſt⁹ iudeoꝝ. Cū ſubleuaſſet ergo oculos ieſ⁹/ ꝛ vidiſſet q2 multitudo maxima venit ad eū: dixit ad philippū. Unde emem⁹ panes vt māducent hi? Hoc aūt dicebat: temptans eum. Ipſe enī ſciebat quid eſſet factur⁹. Reſpōdit ei philippus. Ducentoꝝ denarioꝝ panes non ſufficiunt eis: vt vnuſq̄ſq̄ modicū q̄d accipiat. Dixit ei vn⁹ ex diſcipulis ei⁹: ādꝛeas frater ſymonis petri. Eſt puer vn⁹ hic q̄ habet q̄nq̄ panes oꝛdeaceos: ꝛ duos piſces. Sꝫ hec q̄d ſūt inter tātos? Dixit ergo ieſ⁹. Facite hoīes diſcumbere. Erat aūt fenū multū in loco. Diſcubuerūt ergo viri: numero quaſi quinq̄ milia. Accepit ergo ieſus panes: et cum grās egiſſet / diſtribuit diſcūbētibus. Similit̄ ⁊ ex piſcibus: q̄tū volebāt. Ut aūt īpleti ſūt: dixit diſcipulis ſuis. Colligite q̄ ſupauerūt fragmēta: ne pereāt. Collegerūt ergo/ ⁊ īpleuerūt duodeci cophinos fragmētoꝝ: ex quīq͡ʒ panibus ordaceis q̄ ſupfuerāt his q̄ māducauerāt. Illi ḡ hoīes cū vidiſſēt qđ ieſꝰ fecerat ſignū: dicebāt. Qꝛ hic ē vere ꝓpheta: q̄ vēturꝰ ē in mundū. Offr. Laudate dn̄m qꝛ benignus ē: pſallite noī eius qm̄ ſuauis ē: omnia q̄cunq͡ʒ voluit fecit in celo ⁊ in terra. Secreta.

ANnue nobis q̄s dn̄e: vt ⁊ diuinis ſēp ſolēnitatibus occupemur: ⁊ myſteriis ſacris mēte pariter congruamus ⁊ corpore. P do. Prefa. quotid. Cōio. Hieruſalē q̄ edificat̄ vt ciuitas/ cuius participatio eius in idipſum: illuc eñi aſcēderūt tribus tribus dn̄i ad cōfitēdum nomini tuo domine. Poſtcōio.

DA nobis queſumꝰ miſericors deus: vt ſancta tua quibus inceſſanter explemur: ſynceris tractemus obſequiis/ ⁊ fideli ſēp mēte ſumamus. Per dominum noſtrum.

¶ Feria ſcd̄a. Ad miſſam Officiū.

DEus in nōie tuo ſaluū me fac/ ⁊ ī virtute tua iudica me/ deus exaudi orōnē meā. Ps. Qm̄ alieni inſurrexerūt aduerſum me: ⁊ fortes q̄ſierunt animam meam Oremus. Or.

PReſta q̄ſumus oīpotēs deus/ vt obſeruationes ſacras annua deuotione recolētes ⁊ corpore tibi placeamus ⁊ mēte. Per dn̄m.

¶ Lectio libri regum .iii. iii.

IN diebus illis: Venerūt due mulieres meretrices ad regē ſalomonē: ſteteruntq͡ʒ corā eo Quarū vna ait. Obſecro mi domine/ ego ⁊ mulier hec hītabamꝰ ī domo vna: ⁊ peperi apud eā in cubiculo Tertia vo die poſtq̄ ego peperi: pepit ⁊ hec. Et eramꝰ ſimul: nulluſq͡ʒ aliꝰ ī domo nobiſcū/ exceptꝭ nobis duabꝰ. Mortuꝰ ē aūt filꝰ mulieris huiꝰ nocte: dormiēs q̄ppe oppreſſit eū. Et ꝯſurgēs itēpeſte noctis ſilētio: tulit filiū meū de latere meo ancille tue dormiētis/ ⁊ collocauit in ſinu ſuo. Suum autē filiū q̄ erat mortuꝰ: poſuit in ſinu meo. Cūq͡ʒ ſurrexiſſē mane vt darē ei lac filio meo: apparuit mortuus. Quē diligētiꝰ intuēs clara luce: dephēdi nō eſſe meū quē genuerā. Rn̄ditq͡ʒ altera mulier. Nō ē ita vt dicis: ſʒ filius tuus mortuus ē/ meus aūt viuit. E cōtrario/ illa dicebat. Mētiris. Filius q̄ppe meꝰ viuit: ⁊ filius tuus mortuus ē. Atq͡ʒ in hūc modū cōtendebāt: corā rege. Tūc rex ait. Hec dicit. Filius meꝰ viuit: ⁊ filꝰ tuꝰ mortuꝰ ē. Et iſta reſpōdit. Nō ſʒ filꝰ tuꝰ mortuꝰ ē: meꝰ aūt viuit Dixit ergo rex. Afferte michi gladiū. Cūq͡ʒ attuliſſēt gladiū corā rege: ait. Diuidite īfātē viuū in duas partes: ⁊ date dimidiā partē vni/ ⁊ dimidiā partē alteri. Dixit aūt mulier cuiꝰ filꝰ erat viuꝰ: ad regē (Cōmota ſunt q̄ppe viſcera eiꝰ: ſup filio ſuo) Obſecro dn̄e/ date illi infātē viuū: ⁊ nolite interficere eū. E cōtrario illa dicebat. Nec michi nec tibi ſit: ſʒ diuidat̄. Rn̄dit rex: ⁊ ait. Date huic infātē viuum: ⁊ non occidatur. Hec ē enim mater eiꝰ. Audiuit itaq͡ʒ omnis iſrael iudiciū qđ iudicaſſet rex: ⁊ timuerūt regē. Uidētes ſapiām dei eſſe in eo: ad faciēdum iudicium. Gr. Eſto michi in deum protectorē ⁊ ī locū refugiī vt ſaluū me facias. ꝟ. Deus in te ſperaui dn̄e nō ꝯfundar in eternū. Tr.

DOmine nō ſcd̄m pcc̄a nr̄a q̄ fecimus nos neq͡ʒ ſcd̄m iniqui tates nr̃as retribuas nobis. ℣. Domine ne memineris iniquitatũ nr̃arũ ãtiq̃rũ/cito ãticipẽt nos miſe̱ tue q꞉ pauperes facti ſumꝰ nimis. Hic non fiat genuflexio cum dr̄. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄/⁊ propter gloriã nois tui domine libera nos/⁊ ꝓpicius eſto pc̄tis nr̄is propter nomẽ tuũ. ¶ Scd̄m iohãnẽ. ij.

IN illo tẽpore: Prope erat paſcha iudeoꝝ: ⁊ aſcẽdit ieſꝰ hieroſolymã. Et inuenit in tẽplo vẽdẽtes oues ⁊ boues ⁊ columbas: ⁊ nummularios ſedẽtes. Et cum feciſſet q̄ſi flagellũ de funiculis: oẽs eiecit de tẽplo. Oues quoq; et boues/⁊ nummularioꝝ effudit es: ⁊ mẽſas ſubuertit. Et his qui columbas vẽdebãt: dixit. Auferte iſta hic: ⁊ nolite facere domũ pr̄is mei domũ negociationis. Recordati vero ſunt diſcipuli eius: q꞉ ſcriptum ē zelus domꝰ tue comedit me. Reſpõderũt ergo iudei: ⁊ dixerũt ei. Qd̄ ſignũ oſtẽdis nobis: q꞉ hec facis? Reſpõdit ieſus: ⁊ dixit eis. Soluite tẽplũ hoc: ⁊ in tribus diebus excitabo illud. Dixerunt ergo iudei. Quadraginta ⁊ ſex annis edificatum eſt tẽplum hoc: ⁊ tu in tribus diebus excitabis illud? Ille autẽ dicebat: de tẽplo corporis ſui. Cũ ergo reſurrexiſſet a mortuis: recordati ſunt diſcipuli eius q꞉ hoc dicebat/⁊ crediderunt ſcripture ⁊ ſermoni quẽ dixit ieſus. Cum aũt eſſet hieroſolymis in paſcha in die feſto: multi crediderũt in noĩe eius vidẽtes ſigna eius q̄ faciebat. Ipſe autẽ ieſus non credebat ſemetipſũ eis: eo ꝙ ipſe noſſet oẽs/⁊ q꞉ opus ei non erat vt q̄s teſtimonium ꝑhiberet de homine. Ipſe enim ſciebat q̄d eſſet in hoĩe.

Offer. Iubilate deo omnis terra iubilate deo oĩs terra ſeruite domino in letitia: itrate ĩ ꝯſpectu eiꝰ ĩ exultatiõe q꞉ dominꝰ ipſe ē deꝰ. ℣. Ipſe fecit nos ⁊ nõ ipſi nos/nos aũt populus eiꝰ ⁊ oues paſcue eiꝰ. Secr.

TUis domine q̄s operare myſterijs: vt hec tibi mũera dignis mẽtibus offeramus. Per dominũ.

Cõ. Ab occultꝫ meis mũda me dñe: ⁊ ab alienis parce ſeruo tuo. Pꝰ cõ.

OUos diuinis domine reficis ſacramẽtis tuis q̄s ſuſtẽta ꝓſidijs: ⁊ quos bñficijs tẽporalibus refoues: paſce ꝑpetuis. Per dominũ.

Sup ppl̄m. Oremꝰ. Humiliate. Or.

DEprecationẽ noſtrã q̄s domine benignus exaudi: ⁊ quibꝰ ſupplicãdi p̄ſtas affectum: tribue defenſionis auxilium. Per dominum.

¶ Feria tertia. Ad miſſã Officium

EXaudi deꝰ orationẽ meã/⁊ ne deſpexeris deꝑcationẽ meã: intẽde in me ⁊ exaudi me. Ps. Contriſtatus ſum in exercitatione mea: et conturbatus ſum a voce inimici. Oremꝰ. Flectamus genua Leuate. Oratio.

SAcre nobis q̄s domine obſeruationis ieiunia: ⁊ pie conuerſationis augmẽtum/⁊ tue propiciationis continuum p̄ſtẽt auxilium. Per do. ¶ Lectio lib. exodi. xxxij.

IN diebus illis: Locutus ē dominꝰ ad moyſẽ dicẽs. Deſcẽde de mõte: q꞉ peccauit pp̄ls tuꝰ quẽ eduxiſti de terra egypti. Receſſerũt cito de via: quã oſtẽdiſti eis. Fecerũtq; ſibi vitulum conflatilẽ ⁊ adorauerunt: atq; immolãtes ei hoſtias/dixerunt. Iſti ſunt dij tui iſrael: qui te eduxerũt de terra egypti. Rurſũq; ait dominꝰ ad moiſẽ. Cerno ꝙ populus iſte dure ceruicis ſit: dimitte me vt iraſcatur furor meus contra eos/⁊ deleã eos/faciãq; te in gẽtẽ magnã. Moyſes aũt orabat dominũ deũ ſuũ dicẽs. Cur domine iraſcitur furor tuus cõtra po pulũ tuũ quẽ eduxiſti de terra egypti: in fortitudine magna ⁊ in manu robuſta? Ne q̃ſo dicãt egyptij: callide eduxit eos vt interficeret in montibus / ⁊ deleret eos de terra. Quieſcat ira tua: ⁊ eſto placabilis ſuꝑ nequitia populi tui. Recordare abrahã / yſaac et iſrael ſeruorum tuorꝫ: quibus iuraſti ꝑ temetipſum dicẽs. Multiplicabo ſemẽ veſtrum ſicut ſtellas celi: ⁊ vniuerſam terrã hãc de qua locutus ſum dabo ſemini vr̃o / ⁊ poſſidebitis eã ſẽꝑ. Placatus ꝗ eſt dñs ne faceret malũ: qḋ locut⁹ fuerat aduerſus ppl̃m ſuũ. Et miſert⁹ eſt pp̃lo ſuo: dñs de⁹ nr̃. Gr. Exurge dñe fer opẽ nobis / ⁊ libera nos ꝓpter nomẽ tuũ. V. Deus auribus nr̃is audiuimus / pr̃es nr̃i annũciauerũt nobis: opus qḋ operatus es in dieb⁹ eorꝫ / et in diebus antiquis. ¶ Scḋm iohannem. vij.

In illo t̃pe: Iam die feſto mediante aſcẽdit ieſus ĩ tẽplũ: ⁊ docebat. Et mirabãtur iudei dicẽtes. Quõ hic lr̃as ſcit cũ nõ didicerit? Rñdit eis ieſ⁹: ⁊ dixit. Mea doctrina nõ ē mea: ſꝫ eius q̄ miſit me. Si q̃s voluerit volũtatẽ ei⁹ facere: cognoſcet de doctrina vtrũ ex deo ſit an ego a meipſo loquar. Qui a ſemetipſo loq̇t: gloriã ꝓpriã q̃rit. Qui autẽ q̃rit gloriã ei⁹ q̄ miſit illũ: hic verax ē / ⁊ iniuſticia ĩ illo nõ eſt. Nõne moyſes dedit vobis legẽ: ⁊ nemo ex vobis facit legẽ? Quid me q̃ritis interficere? Rñdit ei turba: et dixit Demoniũ habes. Quis te q̃rit interficere? Rñdit ieſus: ⁊ dixit eis Vnũ op⁹ feci: et oẽs miramini. Propterea moyſes dedit vobis circunciſionẽ / nõ q2 ex moyſe ē ſꝫ ex pr̃ib⁹: ⁊ ĩ ſabbato circũciditis hoĩem Si circunciſionẽ accipit hõ ĩ ſabbõ vt nõ ſoluat lex moyſi: michi indignamĩ: q2 totũ hoĩem ſanum feci in ſabbato. Nolite iudicare ſcḋm faciẽ: ſꝫ iuſtũ iudiciũ iudicate. Dicebãt aũt q̃dã ex hieroſolimis. Nonne hic eſt quẽ querũt interficere? Ecce palã loq̇t: et nichil ei dicũt. Nũquid vere cognouerunt ꝑncipes q2 hic eſt xp̃s? Sed hũc ſcimus vnde ſit. Xp̃s aũt cũ venerit: nemo ſcit vnde ſit. Clamabat ergo docẽs in tẽplo ieſus: et dicẽs. Et me ſcitis / ⁊ vnde ſim ſcitis: et a meipſo nõ veni / ſꝫ eſt verus q̄ miſit me quem vos neſcitis. Ego aũt ſcio eum. Et ſi dixero q2 neſcio eum: ero ſimilis vobis mẽdax. Sꝫ ſcio eũ: q2 ab ipſo ſũ / et ipſe me miſit: Querebãt ergo eum apprehendere: et nemo miſit in illũ manus / q2 nondũ venerat hora ei⁹. De turba aũt multi crediderũt in eũ. Offr.

Expectãs expectaui dñm et reſpexit me: ⁊ exaudiuit deprecationem meã ⁊ immiſit in os meũ cãticum nouum hymnum deo noſtro. V. Statuit ſupra petram pedes meos: ⁊ direxit greſſus meos. Secreta.

Fideliũ tuorꝫ dñe q̃s hoſtias ꝓpici⁹ intuere: vt qḋ oblatũ eſt ꝑ obſequiũ / ⁊ deuotorꝫ vota famulorꝫ tua poti⁹ ꝓpiciatiõe firmet. P. Cõ. Letabimur ĩ ſalutari tuo ⁊ in noĩe dñi dei nr̃i magnificabimur. P⁹cõ.

Proſit nobis queſum⁹ dñe ſacer cib⁹ potuſq; ſalutaris: et tẽporalẽ vitã muniat ⁊ preſtet eternã. P. Super ppl̃m. Humil. Orõ.

Miſerere q̃s dñe populo tuo ⁊ continuis tribulationib⁹ laborantem: propicius reſpirare concede. P dñm. ¶ Feria.iiij. Officiũ.

Dum ſctificat⁹ fuero ĩ vobis cõgregabo vos de vniuerſis terris et effũdã ſuꝑ vos aquã mũdã: ⁊ mũdabimini ab oĩb⁹ inquinamẽtis vr̃is: ⁊ dabo vobis ſpm̃ nouũ. Ps. Benedicã dñm ĩ oĩ t̃pe: ſemꝑ laus eius in ore meo.

¶ Seq̄tr orō ſine Dñs vobiſcum. ſed tñ cum Oꝛemꝰ. ⁊ Fle. geñ. Or̄.

DEus qui ⁊ iuſtis pꝛemia meritoꝝ ⁊ peccatoꝛibus per ieiunium veniã pꝛebes: miſerere ſupplicibus tuis: vt reatus noſtri confeſſio/indulgentiam valeat percipere delictoꝛum. Per dominum.

¶ Lectio ezechielis pphete. xxxvj.

HEc dicit dñs deꝰ. Sctificabo nomē meū magnū: vt ſciant gētes qꝛ ego dñs/cū ſctificatꝰ fuero in vobis coꝛã eis. Tollã quippe vos de gētibꝰ: ⁊ cōgregabo vos de vniuerſis/⁊ adducã vos in terram veſtrã. Et effūdã ſuꝑ vos aquã mūdã: ⁊ mūdabimini ab oībꝰ inquinamētis vr̃is/⁊ ab vniuerſis ydolis veſtris mūdabo vos. Et dabo vobis coꝛ nouū: et ſpm̄ nouū ponã in medio veſtri. Et auferã coꝛ lapideū de carne veſtra: et dabo vobis coꝛ carneū/⁊ ſpm̄ meū ponã in medio veſtri. Et faciã vt in p̄ceptis meis ambuletis: ⁊ iudicia mea cuſtodiatis ⁊ operemini. Et habitabitis in terra: quã dedi patribꝰ veſtris. Et eritꝭ michi ī pp̄lm: ⁊ ego ero vobis in deū. Dicit dñs: oꝑs. Gr. Venite filij audite me/timoꝛē dñi docebo vos. ℣. Accedite ad eū ⁊ illuminamini/⁊ facies vr̄e nō ꝯfūdētur. Nō repetat gr. ſꝫ ſeq̄tur Dñs vobiſcū et Oꝛemus Flectamus genus. Or̄.

PReſta q̄s oꝑs deus/vt quos ieiunia votiua caſtigant: ipſa quoq; deuotio ſancta letificet: vt terrenis affectibꝰ mitigatis: facilius celeſtia capiamꝰ. Per dñm.

Hic dicuntur memorie conſuete.

¶ Lectio yſaie prophete. i.

HEc dicit dominꝰ deꝰ. Lauamini mundi eſtote: auferte malū cogitationū veſtrarū ab oculis meis. Quieſcite agere peruerſe: diſcite bñfacere. Querite iudicium: ſubuenite oppꝛeſſo. Iudicate pupillo: defēdite viduã/⁊ venite ⁊ arguite me dicit dñs. Si fuerit peccata veſtra vt coccinū: quaſi nix dealbabūtur. Et ſi fuerit rubꝛa q̄ſi vermiculus: velut lana alba erūt. Si volueritis ⁊ audieritis me: bona terre comedetꝭ Dicit dñs: oꝑs. Gr. Beata gens cuius eſt dñs deus eoꝝ populus quē elegit dominus in hereditatem ſibi. ℣. Verbo domini celi firmati ſunt/ et ſpiritu oꝛis eius omnis virtus eoꝛum. Tractus.

DE neceſſitatibus meis eripe me domine/vide humilitatē meam ⁊ laboꝛem meum ⁊ dimitte oĩa pctã mea. ℣. Ad te dñe leuaui animã meã: deus meꝰ in te ꝯfido nō erubeſcã/neq; irrideant me inimici mei. ℣. Etenim vniuerſi qui te expectãt nō ꝯfundētur/ꝯfundantur oēs faciētes vana. S. iohēm. ix.

IN illo tp̄e: Preteriēs ieſꝰ vidit hoiem cecū a natiuitate. Et īterrogauerūt eū diſcipuli ſui. Rabbi q̄s peccauit hic aut parētes eiꝰ: vt cecꝰ naſceret̄? R̄ndit ieſꝰ Neq; hic peccauit neq; parētes eiꝰ: ſed vt manifeſtētur oꝑa dei in illo. Me oportet operari opera eius q̄ miſit me: donec dies eſt. Venit nox: q̄n nemo poteſt oꝑari. Quãdiu in mūdo ſū: lux ſū mūdi. Hoc cū dixiſſet: expuit in terrã/⁊ fecit lutū ex ſputo/⁊ liniuit lutū ſuꝑ oculos eiꝰ/⁊ dixit ei. Vade/⁊ laua ī natatoꝛia ſyloe: q̄d īterp̄tat̄ miſſꝰ Abijt ergo ⁊ lauit ⁊ venit vidēs. Itaq; vicini ⁊ qui viderãt eū prius qꝛ mēdicus erat: dicebãt. Nonne hic eſt qui ſedebat: ⁊ mēdicabat? Alij dicebãt: qꝛ hic eſt. Alij autem: nequaq̄/ſed ſimilis eſt eiꝰ. Ille vero dicebat: qꝛ ego ſum. Dicebãt ergo ei. Quō aperti ſunt oculi tui? R̄ndit. Ille homo qui dicitur ieſꝰ lutū fecit: ⁊ vnxit oculos meos/⁊ dixit michi/vade ad natatoria ſyloe/⁊ laua. Et abij/et laui: ⁊ video. Dixerũt ei. Ubi ē ille? Ait. Neſcio. Adducũt eum ad phariſeos: q̄ cecus fuerat. Erat aũt ſabbatum q̄n lutum fecit ieſus: ⁊ aperuit oculos eius. Iteꝝ ergo interrogabãt eũ phariſei: quomodo vidiſſet. Ille autē dixit eis. Lutum poſuit michi ſuper ocl'os: ⁊ laui/et video. Dicebãt ergo: ex phariſeis quidã. Nō eſt hic hō a deo: qui ſabbatum nō cuſtodit. Alij aũt dicebãt. Quō poteſt hō pctōꝛ hec ſigna facē? Et ſciſma erat īter eos. Dicũt ergo ceco iterũ. Tu q̄d dicis de eo: q̄ aperuit oculos tuos? Ille aũt dixit: q̄ꝛ ꝓpheta eſt. Nō crediderũt ergo iudei de eo/q̄ꝛ cecꝰ fuiſſet ⁊ vidiſſet donec vocauerũt parentes eiꝰ qui viderat. Et interrogauerũt eos: dicētes. Hic eſt filius veſter: quē vos dicitis q̄ꝛ cecus natus eſt? Quō ergo nunc videt? Reſponderunt ei parētes eius: ⁊ dixerunt. Scimus quia hic eſt filius noſter: ⁊ q̄ꝛ cecus natus eſt. Quomodo aũt nunc videat neſcimꝰ: aut q̄s eiꝰ aperuit oculos/nos neſcimus. Ipſũ īterrogate: etatē habet Ipſe de ſe loquatur Hec dixerunt parentes eius: q̄ꝛ timebãt iudeos. Iã eñi ꝯſpirauerãt iudei/vt ſi q̄s eũ ꝯfiteret' eſſe xp̄m: extra ſynagogã fieret. Propterea parētes eius dixerũt: q̄ꝛ etatem habet/ipſũ īterrogate Uocauerũt ergo rurſũ hoīem q̄ fuerat cecus: ⁊ dixerũt ei. Da gloꝛiã deo. Nos ſcimꝰ q̄ꝛ hic homo pctōꝛ eſt Dixit ergo ille. Si pctōꝛ eſt neſcio: vnũ ſcio q̄ꝛ cecꝰ cũ eſſē modo video. Dixerũt ergo illi. Quid fecit tibi: quō aperuit tibi ocl'os? Reſpondit eis. Dixi vobis iã: et audiſtis. Quid iterũ vultis audire? Nunquid ⁊ vos vultis diſcipuli eius fieri? Maledixerunt ergo ei: et dixerunt. Tu diſcipulus illiꝰ ſis: nos aũt moyſi diſcipuli ſumus q̄ꝛ moyſi locutus eſt deꝰ: hũc autē neſcimus vnde ſit. Rñdit ille hō: ⁊ dixit eis. In hoc enim mirabile eſt/q̄ꝛ vos neſcitis vnde ſit: ⁊ aperuit oculos meos. Scimus aũt: q̄ꝛ pctōꝛes deꝰ non audit. Sed ſi quis dei cultoꝛ eſt/⁊ voluntatem eius facit: hũc exaudit. A ſeculo non eſt auditum: q̄ꝛ aperuit q̄s oculos ceci nati. Niſi eſſet hic a deo: non poterat facere q̄cq̄. Rñderũt ⁊ dixerunt ei. In pctīs natus es totus: et tu doces nos? Et eiecerũt eum foꝛas. Audiuit ieſus q̄ꝛ eiecerũt eum foꝛas: ⁊ cum inueniſſet eum dixit ei Tu credis in filium dei? Reſpondit ille: ⁊ dixit. Quis eſt dñe/vt credam ī eũ? Et dixit ei ieſus Et vidiſti eum: ⁊ q̄ loquitur tecum/ipſe eſt. At ille ait. Credo dñe. Et pꝛocidens: adoꝛauit eum. Offꝫ. Bñdicite gentes dñm deum nr̄m ⁊ obaudite vocē laudis eiꝰ qui poſuit aīam meã ad vitam ⁊ non dedit ꝯmoueri pedes meos: bñdictꝰ dñs q̄ nō amouit depꝛecationē meã ⁊ mīam ſuã a me. V. Iubilate deo oīs t̄ra pſalmũ dicite nōi eius date gloꝛiã laudi eius. Secꝛ.

Supplices te rogamꝰ oīps deꝰ vt his ſacrificijs pctã noſtra mūdent: q̄ꝛ tunc verã nobis tribuis et mētis et coꝛpoꝛis ſanitatem. P. Cōio. Lutum fecit ex ſputo dñs et liniuit oculos meos: ⁊ abij/ et laui et vidi/et credidi deo. Poſtcōio.

Sacramēta q̄ ſūpſimꝰ dñe deꝰ nr̄: ⁊ ſpūalibꝰ nos īſtruãt alimētꝭ/⁊ coꝛpoꝛalibꝰ tueãt' auxilijs. Per. Sup pplm. Hũiliate ca. oꝛ.

Pateant aures mīe tue domine pꝛecibus ſupplicãtiũ: ⁊ vt petentibus deſiderata concedas: fac eos que tibi placita ſunt poſtulare. Per dñm. ¶ Feria. v. Offm.

LEtetur coꝛ querentium dn̄m q̄rite dn̄m ⁊ ꝯfirmamini/ q̄rite faciem eius ſēp. ps. Cōfitemini dn̄o ⁊ ĩuocate nomē eiꝰ: ānūciate int̄ gētes opa eiꝰ. Oꝛemus. Flectamꝰ genua. le. Or.

PReſta q̄s oīps deus/ vt quos ieiunia votiua caſtigāt: ipſa q̄qꝫ deuotio ſācta letificet. vt t̄renis affectibꝰ mitigatꝭ: facilꝰ celeſtia capiamꝰ. P. ¶ Lectō lib. regū. iiij. iiij.

IN diebus illis: Uenit mulier ſunamitis ad heliſeū ꝓphetā: in montē carmeli. Cūqꝫ vidiſſet eā vir dei decōtra: ait ad giezi puerꝝ ſuum. Ecce ſunamitis illa. Uade in occurſū eiꝰ: ⁊ dic ei. Recte ne agitur circa te: ⁊ circa virū tuū/ ⁊ circa filiū tuū? Que rn̄dit. Recte. Cūqꝫ veniſſet ad virꝝ dei in montē: appꝛhēdit pedes eius. Et acceſſit giezi: vt amoueret eā. Et ait homo dei. Dimitte eā: anima enī eius: in amaritudine poſita ē: ⁊ dn̄s celauit a me/ ⁊ non indicauit michi. Que dixit illi. Nunquid petiui filiū: a domino meo? Nunq̄d non dixi tibi: ne illudas me? Et ille ait ad giezi. Accinge lūbos tuos: ⁊ tolle baculū meū in manu tua/ ⁊ vade. Si occurrerit tibi homo: nō ſalutes eū. Et ſi ſalutauerit te quiſpiā: nō rn̄deas illi. ⁊ pones baculū meū ſup faciē pueri. Poꝛro/ mater pueri ait. Uiuit dn̄s/ ⁊ viuit aīa tua: nō dimittā te. Surrexit ergo: ⁊ ſecutus ē eā. Giezi aūt p̄ceſſerat āte eos: ⁊ poſuerat baculū ſup faciē pueri/ ⁊ non erat vox neqꝫ ſēſus. Reuerſꝰqꝫ ē giezi i occurſū eius: ⁊ nūciauit ei dicens. Non ſurrexit puer. Ingreſſus ē ergo helyſeus domū: ⁊ ecce puer moꝛtuus iacebat in lectulo eiꝰ. Ingreſſuſqꝫ clauſit oſtium ſuper ſe ⁊ ſup puerum: ⁊ oꝛauit ad dominum. Et aſcēdit ⁊ incubuit ſup puerum poſuitqꝫ os ſuum ſup os eius/ oculos ſuos ſup oculos eius/ manus ſuas ſup manus eius. Et incuruauit ſe ſup eum: ⁊ calefacta ē caro pueri. At ille reuerſus: deābulabat in domo ſemel huc ⁊ illuc. Et aſcēdit ⁊ incubuit ſup puerum: ⁊ oſcitauit puer ſepties/ aperuitqꝫ oculos ſuos. At ille vocauit giezi: ⁊ dixit ei. Uoca ſunamitē hāc. Que vocata: ingreſſa ē ad eum. Cui ait. Tolle filium tuum. Uenit illa/ ⁊ coꝛruit ad pedes eius: ⁊ adoꝛauit ſup terrā. Tulitqꝫ filium ſuum: ⁊ egreſſa eſt. Helyſeus v̄o reuerſus ē in galgala. Gr. Reſpice dn̄e in teſtamentū tuum: ⁊ animas pauperum tuoꝛum ne obliuiſcaris in finē. V. Exurge dn̄e ⁊ iudica cauſā meā: memoꝛ eſto oppꝛobꝛij ſeruoꝛum tuoꝝ.

¶ Secundum iohannem. v.

IN illo tēpoꝛe: Dixit ieſꝰ turbis iudeoꝛum. Pater meus vſqꝫ modo operatur: ⁊ ego operoꝛ. Pꝛopterea ergo magis q̄rebāt eū iudei interficere: qꝛ non ſolum ſoluebat ſabbatū/ ſꝫ ⁊ patrē ſuū dicebat deuꝫ/ eq̄lē ſe faciēs deo. Rn̄dit itaqꝫ ieſus: ⁊ dixit eis. Amē amē dico vobis: non poteſt filius a ſe facere quicq̄/ niſi qd̄ viderit patrē facientē. Quecunqꝫ enim ille fecerit: hec ⁊ filius ſimiliter facit. Pater enim diligit filiū: ⁊ oīa demonſtrat ei q̄ ip̄e facit/ ⁊ maioꝛa his demonſtrabit ei opa/ vt ⁊ vos miremini. Sicut enim pater ſuſcitat moꝛtuos ⁊ viuificat: ſic ⁊ filius quos vult viuificat Neqꝫ ei pater iudicat quēq̄ ſꝫ oē iudiciū dedit filio/ vt oēs honoꝛificēt filiū ſicut honoꝛificāt patrē. Qui non honoꝛificat filiū: non honoꝛificat patrem qui miſit illum Amē amē dico vobis: qꝛ qui v̄bum meū audit ⁊ credit ei qui miſit me/

habet vitã eternã. Et ĩ iudiciũ non veniet: ſꝫ trãſiet a moꝛte ĩ vitã. Amẽ amẽ dico vobis: qꝛ venit hoꝛa ⁊ nũc eſt quãdo moꝛtui audient vocẽ filij dei/ ⁊ ꝗ audierit viuẽt. Sicut enim pater habet vitã ĩ ſemetipſo: ſic dedit et filio vitã habere ĩ ſemetipſo. Et poteſtatẽ dedit ei iudiciũ facere: qꝛ filiꝰ hoĩs eſt. Nolite mirari hoc: qꝛ venit hoꝛa in qua oẽs qui in monumẽtis ſũt audiẽt vocẽ filij dei. Et ꝓcedẽt qui bona fecerunt: in reſurrectionem vite. Qui vero mala egerunt: in reſurrectionẽ iudicij. Offer. Dñe ad adiuuãdũ me feſtina: cõfũdãtur oẽs aduerſũ me ꝗ cogitãt michi mala. ℣. Expectãs expectaui dominũ: ⁊ reſpexit me de lacu miſerie et de luto fecis. Secreta.

Vivifica nos miſericoꝛs deus: vt eccl̃ie tue pꝛeces ꝗ tibi grate ſũt pia munera deferẽtes fiãt expiatis mẽtibꝰ gratioꝛes. P. Cõ. Dñe mẽoꝛaboꝛ iuſticie tue ſoliꝰ deꝰ docuiſti me a iuuẽtute mea ⁊ vſqꝫ ĩ ſenectãꝗ ſeniũ deꝰ ne derelĩꝗs me. Poſtc.

Celeſtia dona capientibus q̃s dñe nõ ad iudiciũ peruenire patiaris ꝗ tuis fidelibꝰ ad remedia pꝛouidiſti. Per. Sup po. Hui. Or.

Populi tui deus inſtitutoꝛ et rectoꝛ/ pctã ꝗbus impugnatur expelle: vt ſemper tibi placitus et tuo munimine ſit ſecurus. Per.

¶ Feria ſexta. Ad miſſã. Officium.

Meditatio coꝛdis mei ĩ ꝯſpectu tuo ſemper domine adiutoꝛ meus et redẽptoꝛ meus. Ps. Celi enarrant gloriam dei: et opera manuũ eiꝰ annũciat firmamentum. Flecta. Oratio

Deꝰ ꝗ ineffabilibꝰ mũdũ renouas ſacramẽtis: pſta q̃s: vt eccl̃ia tua et̃nis ꝓficiat inſtitutis: ⁊ tẽporalibꝰ nõ deſtituatur auxilijs. Per dñm. ¶ Lectio libꝛi regum. iij. vij.

In diebus illis: Egrotauit filius mulieris matriſfamilias/ et erat lãguoꝛ foꝛtiſſimus/ ita vt nõ remaneret in eo halitꝰ. Dixit ergo ad heliã. Quid michi ⁊ tibi vir dei? Ingreſſus es ad me: vt rememoꝛarẽtur iniquitates mee/ et interficeres filiũ meum? Et ait ad eã helyas. Da michi filiũ tuũ. Tulitqꝫ eũ de ſinu illius: ⁊ poꝛtauit eũ ĩ cenaculũ vbi ipſe manebat. Et poſuit eũ ſup lectũ ſuum: ⁊ clamauit ad dñm/ et dixit. Dñe deꝰ meꝰ etiãne viduã apd̃ quã ego vtcũqꝫ ſuſtẽtoꝛ/ afflixiſti: vt interficeres filiũ eiꝰ? Et expandit ſe/ atqꝫ mẽſus ẽ ſup puerũ tribus vicibꝰ clamauitqꝫ ad dñm et ait. Dñe deꝰ meus reuertat̃ oꝛo aĩa pueri huiꝰ: in viſcera eiꝰ. Exaudiuit autẽ dñs vocẽ helye: ⁊ reuerſa eſt aĩa pueri ĩtra eum/ et reuixit. Tulitqꝫ helyas puerũ: et depoſuit eũ de cenaculo ĩ inferioꝛẽ domũ/ ⁊ tradidit illũ mr̃i ſue/ et ait illi. En viuit filiꝰ tuꝰ. Dixitqꝫ mulier ad helyã. Nũc ĩ iſto cognoui qm̃ vir dei es tu: ⁊ verbũ dñi in oꝛe tuo verũ eſt. Gr. Bonum eſt confidere in dño: ꝗ̃ cõfidere in hoĩe. ℣. Bonum eſt ſperare in dño: ꝗ̃ ſperare in pꝛincipibus. Tractus.

Domine nõ ſcđm pctã nr̃a que fecimꝰ nos: neqꝫ ſcđm iniquitates noſtras retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniquitatũ noſtrarũ antiquarum/ cito anticipẽt nos mĩe tue quia pauperes facti ſumus nimis. Hic non fiat genuflexio cum dr̃ ℣. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̃: et ꝓpter gloꝛiã nominis tui dñe libera nos: et ꝓpiciꝰ eſto pctis nr̃is ꝓpter nomen tuum. Scđm iohannem. xi.

In illo tp̃e: Erat quidam languens lazarus a bethania: de caſtello marie ⁊ marthe ſoꝛoꝛ eius. Maria aũt erat ꝗ vnxit dñz vnguẽto: ⁊ extersit pedes eiꝰ capillis ſuis/

cuius frater lazarus īfirmabatur. Miſerunt ergo ſoꝛoꝛes eiꝰ ad eũ: dicẽtes. Dñe/ecce quem amas: īfirmat͛. Audiẽs aũt ieſꝰ: dixit eis. Infirmitas hec nō eſt ad moꝛtē: ſꝫ pro gl̄ia dei/vt gl̄ificet filiꝰ dei ꝑ eā. Diligebat aũt ieſꝰ marthā: ⁊ ſoꝛoꝛē eiꝰ mariā/⁊ lazaꝝ. Vt ergo audiuit qꝛ infirmabat͛: tũc quidē manſit in eodē loco duobus diebꝰ. Deinde poſt hec: dixit diſcipulis ſuis. Eamus ī iudeā: iteꝝ. Dicũt ei diſcipuli. Rabbi/nũc q̄rebāt te iudei lapidare: et iteꝝ vadis illuc? Reſpondit ieſus. Nōne duodeci ſũt hoꝛe diei? Si q̄s ambulauerit ī die non offendit: qꝛ lucē huiꝰ mundi videt. Si aũt ābulauerit ī nocte/offendit: qꝛ lux nō ē ī eo. Hec ait: ⁊ poſt hec dixit eis. Lazarus amicꝰ noſter doꝛmit: ſꝫ vado vt a ſōno excitē eũ. Dixerunt ergo: diſcipuli eiꝰ. Dñe/ ſi doꝛmit: ſaluꝰ erit. Dixerat aũt ieſus de moꝛte eiꝰ illi aũt putauerũt qꝛ de doꝛmitione ſomni diceret. Tunc ergo dixit eis ieſus manifeſte: lazarꝰ moꝛtuꝰ eſt: et gaudeo ꝓpter vos vt credatis/ qm̄ nō eraꝫ ibi. ſꝫ eamꝰ ad eũ. Dixit ergo thomas qui dicitur didimus: ad condiſcipulos. Eamus ⁊ nos: ⁊ moꝛiamur cum eo. Venit itaq; ieſꝰ et īuenit eũ quattuoꝛ dies iā in monumento habentē. Erat aũt bethania iuxta hieroſolimā: quaſi ſtadijs quindeci. Multi aũt ex iudeis venerant ad marthā et mariā: vt conſolarētur eas de fratre ſuo. Martha ergo vt audiuit quia ieſus venit: occurrit illi. Maria aũt: domi ſedebat Dixit ergo martha: ad ieſũ. Domine/ſi fuiſſes hic: frater meꝰ nō fuiſſet moꝛtuꝰ. Sed ⁊ nunc ſcio: qꝛ q̄cũq; popoſceris a deo/ dabit tibi deꝰ. Dixit illi ieſꝰ. Reſurget frater tuꝰ. Dixit ei martha. Scio qꝛ reſurget ī reſurrectione: in nouiſſimo die. Dixit ei ieſus. Ego ſum reſurrectio: ⁊ vita. Qui credit ī me: etiam ſi moꝛtuus fuerit viuet. Et oīs q̄ viuit et credit in me: nō moꝛietur in eternū Credis hoc? Ait illi. Vtiq; dñe. Ego credidi qꝛ tu es chꝛiſtus filiꝰ dei viui: q̄ in hũc mundū veniſti. Et cum hec dixiſſet: abijt ⁊ vocauit mariam ſoꝛoꝛem ſuā/ſilētio dicens. Magiſter adeſt: et vocat te. Illa vt audiuit: ſurrexit cito/⁊ venit ad eū. Nōdū enim venerat ieſus in caſtellum ſed erat adhuc ī illo loco vbi occurrerat ei martha. Iudei ergo q̄ erāt cum ea in domo et conſolabantur eā: cum vidiſſent mariā qꝛ cito ſurrexit et exijt/ſecuti ſunt eā dicētes. qꝛ vadit ad monumentum vt ploꝛet ibi. Maria ḡ cum veniſſet vbi erat ieſus: videns eum cecidit ad pedes eius/et dixit ei. Dñe/ ſi fuiſſes hic: non eſſet moꝛtuus frater meus. Ieſus ergo vt vidit eā ploꝛātem/ ⁊ iudeos qui venerant cum ea ploꝛantes: infremuit ſpiritu ⁊ turbauit ſemetipſū/et dixit. Vbi poſuiſtis eū? Dicunt ei. Dñe/veni: ⁊ vide. Et lachꝛymatus eſt ieſus. Dixerunt ergo iudei. Ecce quomodo: amabat eum. Quidā aũt ex ipſis: dixerunt. Nō poterat hic qui aperuit oculos ceci nati facere: vt hic non moꝛeretur? Ieſus ergo rurſum fremens ī ſemetipſo: venit ad monumentum Erat aũt ſpelũca: ⁊ lapis ſuperpoſitus erat ei. Ait ieſus. Tollite lapidem. Dixit ei martha: ſoꝛoꝛ eiꝰ qui moꝛtuus fuerat. Dñe/iā fetet: quatriduanus enim eſt. Dixit ei ieſus. Nonne dixi tibi qꝛ ſi credideris: videbis gloꝛiam dei? Tulerunt ergo lapidē. Ieſus autē eleuatis ſurſum oculis in celū: dixit. Pater gratias ago tibi: qm̄ audiſti me. Ego autē ſciebā qꝛ ſemꝑ me audis: ſed ꝓpter ꝑplm̄ qui circũſtat dixi/ vt credant qꝛ tu me miſiſti. Hec cū dixiſſet: voce magna clamauit. Lazare veni foras. Et ſtatī ꝓdijt ꝗ fuerat mortuꝰ ligatꝰ pedes ⁊ manꝰ inſtitis / ⁊ facies illiꝰ ſudario erat ligata. Dicit ei ieſus. Soluite eum: ⁊ ſinite abire. Multi ḡ ex iudeis ꝗ venerāt ad mariā ⁊ marthā: ⁊ viderāt ꝗ̄ fecit ieſꝰ: crediderunt ī eū. Offer. Populū humilē ſaluū facies dn̄e ⁊ oculos ſupborū humiliabis qm̄ ꝗs deꝰ preter te dn̄e? V. Clamor meꝰ ī cōſpectu eius introiuit in aures eius. Secreta.

Munera nos dn̄e q̄s oblata purificēt: ⁊ te nobis faciāt iugit̄ eſſe placatū. Per. Cōio. Vidēs dn̄s flentes ſorores lazari ad monumētū lachrymatꝰ eſt corā iudeis ⁊ clamabat: lazare veni foras ꝓdijt ligatis manibus et pedibus qui fuerat quatriduanus mortuꝰ. Poſtcōio.

Hec nos q̄s dn̄e participatio ſacramenti et a proprijs reatibus indeſinēter expediat: ⁊ ab oībus tueatur aduerſis. P dominū. Sup populū. Humiliate capita. Or.

Da q̄s omn̄ps deus: vt qui infirmitatis noſtre conſcij de tua pietate confidimus: ſub tua protectione ſemper gaudeamus. Per dn̄.

¶ Sabbato. Ad miſſam. Officium

Sitiētes venite ad aquas dicit dn̄s: et qui non habetis precium venite et bibite cū leticia. Ps. Attēdite popule meus legē meā: inclinate aurē veſtrā ī verba oris mei. Flecta. Oro.

Fiat q̄s dn̄e per gratiā tuam fructuoſus noſtre deuotiōis affectus: quia tunc nobis proderūt ſuſcepta ieiunia / ſi tue ſint placita voluntati. Per dominum noſtrum

¶ Lectio yſaie prophete. xlix. cap.

Hec dicit dn̄s deꝰ. In tp̄e placito exaudiui te: et ī die ſalutis auxiliatꝰ ſū tui. Et ſeruaui te / et dedi te in fedꝰ ppl̄i / vt ſuſcitares terrā / ⁊ poſſideres hereditates diſſipatas: vt diceres his ꝗ vincti ſunt exite / et his qui in tenebris reuelamini. Sup vias paſcent̄: ⁊ in oībus planis paſcue eoꝝ. Nō eſuriēt neqꝫ ſitiēt / ⁊ non ꝑcutiet eos eſtus ⁊ ſol: qꝛ miſerator eoꝝ reget eos ⁊ ad fontes aq̄ꝝ potabit eos. Et ponā oēs montes meos in viā: et ſemite mee exaltabuntur. Ecce iſti de longe veniēt: ⁊ ecce illi ab aquilone ⁊ mari / et iſti de terra auſtrali. Laudate celi et exultet terra: iubilate montes laudem. quia cōſolatus eſt dn̄s populū ſuum / et pauperū ſuoꝝ miſerebitur. Et dixit ſyō. Dereliqͥt me dn̄s: et dn̄s oblitꝰ eſt mei. Nūquid obliuiſci poteſt mulier īfantem ſuum: vt non miſereat̄ filio vteri ſui? Et ſi oblita fuerit: ego tamen non obliuiſcar tui. Dicit dn̄s: omn̄ps. Gr. Tibi dn̄e derelictꝰ eſt paup pupillo tu eris adiutor. V. Vt q̄d dn̄e receſſiſti lōge deſpicis ī oportunitatibus in tribulatiōe: dū ſupbit īpius incēdit pauper. Scd̄m iohānē. viij.

In illo tp̄e: Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Ego ſum lux mundi. Qui ſequit̄ me nō ambulat in tenebris: ſed habebit lumē vite. Dixerūt ergo ei phariſei. Tu de teipſo teſtioniū ꝑhibes: teſtimoniū tuū nō ꝫ verū. Reſpondit ieſꝰ: ⁊ dixit eis. Et ſi ego teſtimoniū ꝑhibeo de meipſo: verū eſt teſtimoniū meū / qꝛ ſcio vnde venio et quo vado. Vos autem neſcitis vnde venio: aut quo vado. Vos ſecūdū carnem iudicatis: ego non iudico quēꝗ̄. Et ſi iudico ego: iudicium meū verū eſt / qꝛ ſolus non ſum / ſed ego et qui miſit me pater. Et in lege veſtra ſcriptū eſt: qꝛ duorū hoīm teſtimoniū verū eſt. Ego ſum qui teſtimonium perhibeo de meipſo: ⁊ teſtimoniū ꝑhibet de me qui miſit me pater. Dicebant ergo ei. Ubi eſt pater tuus? Rñdit ieſus. Neq; me ſcitis: neq; patrē meū. Si me ſciretis: forſitā & patrē meū ſciretis. Hec ṽba locut⁹ ē ieſ⁹ ī gazophilacio: docēs ī tēplo. Et nemo apprehēdit eū: qꝛ necdū venerat hora ei⁹. Gr. Factus eſt dñs firmamētum meum & refugiū meum & liberator meus ſꝑabo in eum. V. Perſequar inimicos meos & ꝯprehendā illos & non cōuertar donec deficiāt. Sec.

Oblationibus q̄s domine placare ſuſceptis: & ad te noſtras etiā rebelles cōpelle ꝓpicius volūtates. Per. Cōio. Dominus regit me & nichil michi deerit: in loco paſcue ibi me collocauit. ſuper aquā refectionis educauit me. Poſtcōio.

Tua nos q̄s domine q̄ ſumpſimus ſctā purificent: et operationis ſue remedio te nobis faciāt eſſe placatum. P. Super populū. Humiliate capita veſtra deo. Oro.

Deus qui ſperātibus in te miſereri potius eligis q̄ iraſci: da nobis digne flere mala que fecimus: vt tue conſolationis gratiam inuenire valeamus. Per dominū.

¶ Dñica in paſſione dñi. Officium

Iudica me deus & diſcerne cauſam meam de gente nō ſancta ab homine iniquo et doloſo eripe me: qꝛ tu es de⁹ meus & fortitudo mea. Ps. Emitte lucem tuā & veritatem tuam ipſa me deduxerunt & adduxerunt ī mōtem ſctm̄ tuum / et in tabernacula tua. Ab hac die vſq; ad paſcha non dicitur Gl'ia patri. poſt officiū ad miſſā de temporali: niſi tātum ī die cene quādo epiſcop⁹ celebrat. Or.

Queſumus omnip̄s deus: familiam tuam ꝓpicius reſpice. vt te largiēte regatur in corpore: et te ſeruante cuſtodiatur in mēte. Per dominum. Ad hebreos. ix. capitu.

Fratres: Xp̄s aſſiſtens pontifex futurorū bonorum / ꝑamplius & ꝑfectius tabernaculum nō manufactum: id eſt nō hui⁹ creationis / neq; per ſāguinem hyrcorum / aut vituloꝝ / ſed per ꝓpriū ſāguinē introiuit ſemel in ſctā eterna redēptione īuēta. Si enī ſanguis hyrcorum / aut thaurorū / et cinis vitule aſꝑſus inq̄natos ſctificat ad emundationē carnis: q̄tomagis ſanguis xp̄i qui per ſpm̄ ſctm̄ ſemetipm̄ obtulit īmaculatū deo / emūdabit cōſciētiā noſtrā ab operibus mortuis ad ſeruiēdū deo viuēti? Et ideo noui teſtamēti mediator eſt: vt morte intercedēte / ī redēptionē eaꝝ preuaricationū q̄ erāt ſub priori teſtamento / repromiſſionē accipiant qui vocati ſunt eterne hereditatis. In xp̄o ieſu: dño noſtro. Gr. Eripe me dñe de inimicis meis: doce me facere voluntatem tuam. V. Liberator me⁹ domine de gētibus iracūdis: ab inſurgentibus in me exaltabis me a viro iniquo eripies me. Tractus.

Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea. V. Dicat nunc iſrael: ſepe expugnauerunt me a iuuentute mea. V. Etenim non potuerūt michi: ſupra dorſum meū fabricauerūt pctōres. V. Prolōgauerūt iniquitatē ſibi: dñs iuſt⁹ ꝯcidet ceruices peccatoꝝ. Scđm iohānem. viij.

In illo tp̄e: Dicebat ieſus turbis iudeoꝝ: & principibus ſacerdotū. Quis ex vobis arguet me de pctō? Si ṽitatē dico vobis: quare vos non creditis michi? Qui ex deo eſt: verba dei audit. Propterea vos nō auditis: qꝛ ex deo non eſtis. Rñderūt igitur iudei: & dixerūt ei. Nonne bene dicimus nos qꝛ ſamaritanus es tu: & demonium habes? Rñdit ieſus. Ego demonium non habeo: ſꝫ honorifico patrē meū/ et vos inhonoraſtis me. Ego aūt non q̄ro gloriā meā: ʒ q̄ q̄rat et iudicet. Amē amē dico vobꝫ: ſi q̄s ſermonē meū ſeruauerit/ mortē nō guſtabit in eternū. Dixerūt ḡ iudei. Nūc cognouimꝰ: qꝛ demoniū habes. Abrahā mortuꝰ ʒ ⁊ ꝓphete: et tu dicis ſi q̄s ſermonē meū ſeruauerit/ mortē nō guſtabit ī eternū. Nūq̄d tu maior es p̄re nr̄o abrahā: q̄ mortuꝰ eſt? Et ꝓphete mortui ſūt. Quē teipſū facis? Rn̄dit ieſꝰ. Si ego glorifico meipſū: gl'ia mea nichil eſt. Eſt pat̄ meus q̄ gl'ificat me: quē vos dicitis qꝛ deꝰ veſter ʒ/ ⁊ nō cognouiſtis eū. Ego aūt noui eū. Et ſi dixero qꝛ neſcio eū: ero ſimilis vobꝫ mēdax. Sꝫ ſcio eum: ⁊ ſermonē eiꝰ ſeruo. Abrahā pater veſter exultauit vt videret diē meū: ⁊ vidit ⁊ gauiſus eſt. Dixerunt ergo iudei: ad eum. Quinquaginta annos nondū habes: ⁊ abraham vidiſti? Dixit eis ieſus. Amen amē dico vobis: āteq̄ abraham fieret ego ſū. Tulerunt ergo lapides: vt iacerēt ī eum. Jeſꝰ aūt abſcōdit ſe: ⁊ exiuit de templo. Offer. Confitebor tibi domine ī toto corde meo retribue ſeruo tuo vt viuam et cuſtodiā ſermones tuos/ viuifica me ſecundum verbū tuū dñe. Secreta

HOſtias fidelium tuorꝝ omp̄s deus ꝓpiciꝰ intuere et concede: ne cathena ſeculi captiuos teneat quos paſſiōe filij tui in omnibus liberos eſſe voluiſti. Qui te. Prefa. quotid. Hac die dū ſacerdos ſe cōicat cantetur hec Cōio. Hoc corpus qđ ꝓ vobis tradetur. hic calix noui teſtamenti eſt in meo ſāguine dicit dñs. hoc facite quotieſcūq̄ ſumitis in meā ꝯmēorationē. Poſtcōio.

ADeſto nobis q̄s dñe deus noſter: et quos tuis myſterijs recreaſti: perpetuis defēde preſidijs. Per dñm.

¶ Feria.iij. Officium.

MIſerere michi dñe quoniā conculcauit me homo tota die bellās tribulauit me. ℣. Cōculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellātes aduerſum me. Non dr̄ Gloria patri. Oremus. Flecta. ge. Oratio.

SAnctifica q̄s domine noſtra ieiunia: et cunctarꝝ nobis propicius indulgētiam largire culparū. Per dñm. Lectio ione ꝓphete. iij.

IN diebus illis: Factum ʒ verbū dñi ad ionā ꝓphetā ſcđo: dicēs. Surge/ ⁊ vade in niniuē ciuitatē magnā: ⁊ predica in ea predicationē quā ego loquor ad te. Et ſurrexit ionas: et abijt in niniuē iuxta verbum dñi. Et niniue erat ciuitas magna itinere dierꝝ trium. Et cepit ionas introire ī ciuitatē: itinere diei vnius. Et clamauit: ⁊ dixit. Adhuc quadraginta dies: ⁊ niniue ſubuertetur. Et crediderunt viri niniuite in dño: ⁊ predicauerunt ieiuniū/ et veſtiti ſunt ſaccis a maiore vſq̄ ad minorem. Et peruenit verbum ad regem niniue: ⁊ ſurrexit de ſolio ſuo ⁊ abiecit veſtimētum ſuum a ſe/ et indutus eſt ſacco/ et ſedit ī cinere. Et clamauit: et dixit. In niniue ex ore regis: ⁊ principū eius dicēs. Hoīes et iumenta et boues et pecora non guſtēt quicq̄ nec paſcantur: ⁊ aquā nō bibāt. Et operiātur ſaccꝫ hoīes: ⁊ iumenta clament ad deum in fortitudine. Et cōuertatur vir a via ſua mala: et ab iniquitate que eſt ī manibus eorꝝ. Quis ſcit ſi cōuertatur et ignoſcat deus: ⁊ reuertatur a furore ire ſue / et non peribimus? Et vidit deꝰ opera eorꝝ: qꝛ cōuerſi ſunt de via ſua mala. Et miſertus eſt deus ſuper malicia quam locutꝰ fuerat vt faceret eis: et nō fecit. Et miſertus eſt populo ſuo: dñs deus nr̄.

Gr. Deus exaudi orōnē meam: auribus percipe v̄ba oris mei. ℣. Deꝰ in nomine tuo ſaluum me fac: et in virtute tua iudica me. Tractus.

Domine nō ſcđm pctā nrā q̄ fecimꝰ nos: neqꝫ ſcđm iniq̄tates nrās retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniq̄tatū nrāꝝ ātiquarū cito anticipēt nos mīe tue qꝛ paupes facti ſumꝰ nimis. Hic nō fiat genuflexio cū dr̄ ℣. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄: et ꝓpter gl'iam nois tui dñe libera nos/et ꝓpiciꝰ eſto pctīs nrīs ꝓpter nomē tuū. Scđm iohānē. vij.

In illo tpe: Miſerūt pncipes et phariſei miniſtros: vt apphenderent ieſum. Dixit ergo eis ieſus. Adhuc modicū tps vobiſcum ſum: ⁊ vado ad eū q̄ miſit me. Queretis me ⁊ nō inuenietis: et vbi ſum ego/vos nō poteſtis venire. Dixerunt ergo iudei ad ſemetipſos. Quo hic iturꝰ ē: qꝛ nō inueniemꝰ eū? Nūqd i diſperſionē gētiū iturus eſt: et docturꝰ gētes? Quis eſt hic ſermo quē dixit/q̄retis me ⁊ nō inuenietis: ⁊ vbi ſū ego/vos nō poteſtis venire? In nouiſſīo aūt die magno feſtiuitatis: ſtabat ieſꝰ ⁊ clamabat dicēs. Si q̄s ſitit: veniat ad me et bibat. Qui credit in me ſicut dicit ſcriptura: flumina de vētre eiꝰ fluent aq̄ viue. Hoc aūt dixit de ſpū: quem accepturi erāt credētes i eū. Off. Dñe conuertere ⁊ eripe aīam meā ſaluū me fac ꝓpter miam tuā. ℣. Dñe ne in ira tua arguas me: neqꝫ in furore tuo corripias me. Secreta.

Sacrificiū laudis de pceptione tuoꝝ dñe deferimus ſ̄ſidiorū q̄s vt percipiēda ſecurius veriuſqꝫ ſumamꝰ. Per dñm. Cōio. Dñs virtutum ipſe eſt rex glorie. Poſtcōio.

Sacramenti tui q̄s dñe participatio ſalutaris: ⁊ purificationē nobis pbeat et medelā. Per do.

Sup ppl'm. Humiliate capi. Oro.

Da q̄s domine populo tuo ſpiritū veritatis ⁊ pacis: vt te tota mente cognoſcat/et que tibi placita ſunt pia deuotione exerceat. Per. eiuſdē. ¶ Feria tercia. Offm.

Expecta dñm viriliter age ⁊ confortetr̄ cor tuū et ſuſtine dñm. Ps. Dñs illuminatio mea: et ſalus mea quem timebo? Nō dr̄ Gl'a pa. Flecta. Or.

Noſtra tibi q̄s domie ſint accepta ieiunia: que nos ⁊ expiādo gratia tua dignos efficiāt: et ad remedia perducāt eterna. Per dñz

Lectio danielis prophete. iiii. cap.

In diebꝰ illis: Congregati ſūt babiloniȷ̄ ad regē: et dixerunt ei. Trade nobis danielem q̄ bel deſtruxit: ⁊ drachonē interfecit. Alioquin interficiemꝰ te: et domū tuā. Uidit ergo rex q̄ irruerēt in eū vehemēter: ⁊ neceſſitate ꝯpulſus/tradidit eis danielē. Qui miſerūt eū i lacū leonū: ⁊ erat ibi ſex diebꝰ. Porro/i lacu erāt leones ſeptē: ⁊ dabantur eis quotidie duo corpora ⁊ due oues. Et tūc nō data ſūt eis: vt deuorarent danielē. Erat aūt abacuc ꝓpheta in iudea: ⁊ ipſe coxerat pulmētū/⁊ itriuerat panes i alueolo/et ibat i campum vt ferret meſſoribus. Dixitqꝫ āgelus domini: ad abacuc. Fer prādium qđ habes in babilonē danieli: qui eſt i lacu leonum. Et dixit abacuc. Dñe/babilonē nō vidi: et lacum neſcio. Et apprehendit eum angelus dñi i vertice eius: ⁊ portauit eum capillo capitis ſui/poſuitqꝫ eū in babilonē ſuper lacū in impetu ſpiritus ſui. Et clamauit abacuc: dicēs. Daniel ſerue dei: tolle prādiū qđ tibi miſit deus. Et ait daniel. Recordatus eni es mei dñe deus meꝰ: et nō dereliquiſti diligētes te. Surgenſqꝫ daniel: comedit.

Poꝛro / āgelꝰ dn̄i: reſtituit abacuc confeſtī in loco ſuo. Uenit ergo rex die ſeptimo: vt lugeret danielē. Et venit ad lacū: et itroſpexit. Et ecce daniel: ſedēs in medio leonū. Et exclamauit rex: voce magna dicens. Magnꝰ es dn̄e: deꝰ danielis. Et extraxit eū de lacu. Illos autē q̄ pditionis eiꝰ cauſa fuerāt itromiſit ī lacū: ⁊ deuoꝛati ſunt in momēto coꝛā eo. Tūc rex ait. Paueant oēs habitātes in vniuerſa terra deū danielis: qꝛ ipſe eſt liberatoꝛ et ſaluatoꝛ faciēs ſigna / ⁊ mirabilia ī celo et in terra. Qui liberauit danielē: de lacu leonū. Gr. Diſcerne cauſā meā dn̄e ab hoīe iniquo et doloſo eripe me. V. Emitte lucem tuā ⁊ veritatē tuā / ipſa me deduxerunt ⁊ adduxerūt ī mōtē ſcm̄ tuū. S. iohēm. vij.

In illo tp̄e: Ambulabat ieſus in galileā. Nō enī volebat in iudeā ābulare: qꝛ q̄rebāt eū iudei īterficere. Erat autē ī ꝓximo dies feſtꝰ iudeoꝝ: ſcenophegia. Dixerunt ergo ad eū: fratres eiꝰ. Trāſi hic ⁊ vade ī iudeā: vt ⁊ diſcipuli tui videant opa tua q̄ facis. Nemo quippe in occulto aliquid facit ⁊ querit ip̄e in palā eſſe. Si hec facis: manifeſta teipſū mūdo. Neq; enī fratres eiꝰ: credebāt in eū. Dixit ergo eis ieſꝰ. Tempꝰ meū nōdū aduenit: tēpus autē veſtrum ſemp eſt paratū. Non poteſt mundus odiſſe vos: me autē odit / qꝛ ego teſtimoniū phibeo de illo / qꝛ opa eiꝰ mala ſūt. Uos aſcēdite ad diē feſtū hūc: ego autē nō aſcēdā ad diē feſtū iſtū / qꝛ tēpus meum nōdum īpletum eſt. Hec cum dixiſſet: ipſe māſit in galilea. Ut autem aſcēderūt fratres eius: tūc ⁊ ipſe aſcēdit ad diē feſtū nō manifeſte / ſed quaſi in occulto. Iudei ergo q̄rebāt eū in die feſto: ⁊ dicebāt. Ubi eſt ille. Et murmur multus erat de eo: in turba. Quidam autē dicebāt: qꝛ bonus eſt. Alij autē dicebāt: nō / ſed ſeducit turbas. Nemo tamen palam loq̄bātur de illo: ꝓpter metū iudeorū. Offer. Sperent in te oēs qui nouerunt nomē tuum quoniā non derelinquis querentes te: pſallite domino qui habitat in ſyon quoniam nō eſt oblitus oꝛationē pauperū. V. Sedes ſup thꝛonū qui iudicas equitatē: increpaſti gētes ⁊ periit impius iudicare pplm̄ cum iuſticia: ⁊ factus es refugium pauperum. Secreta.

Hoſtias tibi dn̄e deferimus īmolādas / q̄ tp̄alē ꝯſolationē nobis impendāt: vt ꝓmiſſa certius non deſperemus eterna. Per dn̄m. Cōio. Redime me deus iſrael ex oībus anguſtijs meis. Poſtcōio.

Da q̄s omp̄s deus: vt q̄ diuina ſunt iugiter exequentes: donis mereamur celeſtibꝰ ꝓpinquare. Per. Sup pplm̄. Humiliate. Or.

Da nobis dn̄e q̄s pſeuerātem in tua voluntate famulatum vt in diebus noſtris ⁊ merito ⁊ numero populus tibi ſeruiens augeatur. Per. ¶ Feria. iiij. Officium.

Liberatoꝛ meus de gentibus iracundis: ab inſurgētibus in me exaltabis me a viro iniquo eripies me dn̄e. Ps. Diligā te dn̄e foꝛtitudo mea dn̄s firmamētum meū ⁊ refugium meū. Nō dr̄ vlteriꝰ Flectamꝰ. Or.

Sanctificato hoc ieiunio deus tuoꝛum coꝛda fidelium miſeratoꝛ illuſtra: ⁊ quibus deuotionis preſta affectum: pꝛebe ſupplicantibus pium benignus auditum. Per dn̄m. Lectio libri leuitici. xix. capi.

In diebꝰ illis: Locutꝰ eſt dn̄s ad moyſen dicēs. Loquere ad vniuerſum cetū filioꝝ iſrl̄: ⁊ dices ad eos. Ego dn̄s deus veſter. Non facietis furtum: nō metiemini / nec decipiet vnuſqſq; pꝛoximum ſuum. Non piurabis in nomine meo: nec pollues nomē dei tui/ego dñs. Nō facies calūniā pꝛoximo tuo: nec vi oppꝛimes eū. Nō moꝛabitur opus mercēnarij tui apud te: vſq; mane. Non maledices ſurdo: nec coꝛā ceco pones offēdiculum. Sʒ timebis dñm deū tuū: qꝛ ego ſum dñs. Non facies qđ iniquum eſt: nec iniuſte iudicabis. Non cōſideres ꝑſonā pauperis: nec honoꝛes vultum potētis Juſte iudica ꝓximo tuo. Non eris criminatoꝛ: nec ſuſurro in populis Non ſtabis contra ſāguinē ꝓximi tui: ego dñs. Nō oderis fratrē tuū in coꝛde tuo: ſʒ publice argue eum/ ne habeas ſuꝑ illo pctm̄. Non q̄res vltionē iimicoꝝ: nec memoꝛ eris iurie ciuiū tuoꝛū. Diliges amicum tuum: ſicut teipſm. Ego dñs Leges meas cuſtodite. Ego eni ſum dñs: deus veſter. Gr. Exaltabo te dñe quoniā ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuꝑ me. ℣ Dñe deꝰ clamaui ad te et ſanaſti me dñe abſtraxiſti ab inferis aiam meam: ſaluaſti me a deſcēdētibus i lacū. Tr.

De neceſſitatibʒ meis eripe me dñe vide huilitatē meā ⁊ laboꝛē meū ⁊ dimitte oia pctā mea. ℣. Ad te dñe leuaui aiam meā deꝰ meꝰ in te ꝯfido nō erubeſcā: neq; irrideāt me iimici mei. ℣ Eteni vniuerſi q̄ te expectāt nō ꝯfūdētur. cōfūdātur oēs faciētes vana. Scdm̄ iohēm. x.

In illo tp̄e: Fctā ſunt encenia in hieroſolimis: ⁊ hyemſ erat Et ambulabat ieſꝰ in tēplo: in poꝛticu ſalomonis. Circūdederunt ergo eū iudei: et dicebāt ei. Quouſq; animā nr̄am tollis? Si tu es xp̄s: dic nobis palam? Rn̄dit eis ieſus. Loquoꝛ vobis: ⁊ nō creditis. Opa que ego facio in noīe pr̄is mei: hec teſtimonium perhibēt de me. Sed vos non creditis: quia non eſtis ex ouibꝰ meis. Oues mee vocem meā audiunt: et ego cognoſco eas et ſequuntur me. Et ego vitā eternā do eis: ⁊ nō peribunt in eternum/ ⁊ nō rapiet eas quiſq̄ de manu mea. Pater meus qđ dedit michi maius oibus eſt: ⁊ nemo poteſt rapere de manu pr̄is mei. Ego ⁊ pr̄: vnū ſumus. Suſtulerūt ergo lapides iudei: vt lapidarēt eū. Rn̄dit eis ieſus. Multa bona opera oñdi vobis ex patre meo ꝓpter quod eoꝝ opus me lapidatis? Rn̄derunt ei iudei. De bono ope non lapidamus te: ſed de blaſphemia. Et qꝛ tu hō cū ſis: facis te ipſum deū. Rn̄dit eis ieſus. Nōne ſcriptum eſt i lege veſtra: qꝛ ego dixi dij eſtis? Si illos dixit deos ad quos ſermo dei factꝰ eſt: ⁊ nō poteſt ſolui ſcriptura: quē pr̄ ſctificauit et miſit in mundum/ vos dicitis quia blaſphemas/ qꝛ dixi filius dei ſum. Si nō facio opa patris mei: nolite credere michi. Si autē facio ⁊ ſi michi nō vultis credere: operibus credite. Vt cognoſcatis ⁊ credatis: qꝛ in me eſt pater: ⁊ ego i patre. Offr. Eripe me de inimicis meis deꝰ meus et ab inſurgētibus in me libera me dñe. ℣. Qꝛ ecce captauerūt animā meā/ irruerūt i me foꝛtes. Sec.

Annue nobiſ q̄s miſicoꝛs deꝰ vt hoſtias placationis ⁊ laudis ſicero tibi deferamꝰ obſeq̄o. P. Cō. Lauabo īter inocētes manus meas ⁊ circuibo altare tuū dñe vt audiā vocē laudis tue et enarrem vniuerſa mirabilia tua. Poſtcōio.

Celeſtis doni benedictione ꝑcepta te ſupplices deus oīps depꝛecamur: vt hoc idem nobis ⁊ ſacramenti cauſa ſit et ſalutis. Per. Sup ppl̄m. Oꝛemus. Huil. Oro.

Adueniat q̄s dñe mia tua ſperata ſupplicibus ⁊ eis celeſti munificẽtia tribuat/ quatenꝰ ⁊ recte petẽda poſtulẽt: ⁊ poſtulata ꝑcipiãt. Per do. ¶ Feria. v. officium.

OMnia que feciſti nobis domine in vero iudicio feciſti qꝛ peccauimus tibi et mandatis tuis non obediuimꝰ ſed da gloꝛiam nomini tuo ⁊ fac nobiſcum ſecundum multitudinẽ miſericoꝛdie tue. ꝑs. Magnus dñs et laudabilis nimis: ĩ ciuitate dei nr̃i/ in mõte ſctõ eius. non dr̃ Glia pr̃i. Oꝛemus. Flectamꝰ ge. le. Oꝛatio.

PReſta queſumus oĩps deus/ vt dignitas cõditionis humane per ĩmoderãtiã ſauciata: medicinalis parſimonie ſtudio refoꝛmetur. P. Lectio danielis ꝓphete. iij.

IN diebus illis: Oꝛauit daniel dicẽs. Dñe deus iſrael ne deſpicias populum tuũ: neqꝫ auferas m̃iam tuã a nobis. Pꝛopter abꝛahã dilectũ tuũ ⁊ yſaac ſeruũ tuũ: ⁊ iſrl' ſãctũ tuũ: q̃bus locutꝰ es pollicẽs ꝙ multiplicares ſemẽ eoꝝ ſicut ſtellas celi: ⁊ ſicut arenã q̃ eſt in littoꝛe maris. Qꝛ dñe imminuti ſumꝰ plus q̃ oẽs gentes: ſumuſqꝫ humiles ĩ vniuerſa terra hodie pꝛopter pctã noſtra. Et non eſt in tẽpoꝛe hoc pꝛĩceps ⁊ pꝛopheta et dux: neqꝫ olocauſtum/ neqꝫ ſacrificium/ neqꝫ oblatio/ neqꝫ incẽſum/ neqꝫ locus pꝛimitiarũ coꝛam te/ vt poſſimus inuenire m̃iam/ ſꝫ in aĩo cõtrito et ſpiritu humilitatis ſuſcipiamur. Sicut in olocauſta arietũ ⁊ tauroꝝ/ ⁊ ſicut ĩ milibꝰ agnoꝝ pinguiũ: ſic fiat ſacrificiũ noſtrũ ĩ cõſpectu tuo hodie vt placeat tibi/ qꝛ nõ eſt cõfuſio ꝯfidẽtibus ĩ te. Et nũc dñe ſeq̃mur in toto coꝛde: ⁊ timemus te/ ⁊ querimus faciẽ tuã. Ne ꝯfũdas nos ſed fac nobiſcum iuxta mãſuetudinẽ tuam: ⁊ ſecundũ multitudinẽ miſericoꝛdie tue. Et erue nos ĩ mirabilibus tuis et da gloꝛiã noĩ tuo dñe: ⁊ confũdãtur oẽs qui oſtẽdũt ſeruis tuis mala. Cõfundantur in oĩpotẽtia: ⁊ robur eoꝝ cõteratur. Et ſciãt qꝛ tu es dñs deꝰ ſolus: ⁊ gloꝛioſus ſup oẽm terrã: dñe deꝰ nr̃. Gr. Tollite hoſtias ⁊ introite in atria eius: adoꝛate dñm ĩ aula ſancta eiꝰ. ℣ Reuelabit dñs cõdẽſa: et in templo eiꝰ oẽs dicent gloꝛiã. Sc̃dm iohãnem. vij.

IN illo tpe: Cũ audiſſent quidã de turba ſermones ieſu dicebãt. Hic eſt vere ꝓpheta. Alij dicebãt. Hic eſt xp̃s. Quidam aũt dicebant. Nũquid a galilea xp̃s venit? Nonne ſcriptura dicit: qꝛ ex ſemine dauid: ⁊ de bethleem caſtello vbi erat dauid venturus eſt xp̃s? Diſſenſio itaqꝫ facta eſt in turba: pꝛopter eum. Quidã aũt ex ipſis volebãt apꝑhendere eum: ſꝫ nemo miſit ſup illum manꝰ. Venerũt ergo miniſtri ad pontifices et phariſeos: ⁊ dixerunt eis. Quare nõ adduxiſtis eum? Reſponderunt miniſtri. Nũq̃ ſic locutus eſt hõ: ſicut hic homo loquitur. Rñderũt ergo eis phariſei. Nũqd ⁊ vos ſeducti eſtis? Nunquid aliquis ex pꝛincipibꝰ credidit in eum: aut ex phariſeis? Sed turba hec que non nouit legẽ: maledicti ſunt. Dixit nichodemus ad eos ille qui venit ad ieſũ nocte: q̃ vnus erat ex ipſis. Nunquid lex nr̃a iudicat hominem niſi pꝛius audierit ab ipſo ⁊ cognouerit quid faciat? Rñderũt: ⁊ dixerũt ei. Nũqd ⁊ tu galileus es? Scrutare ſcripturas: ⁊ vide qꝛ pꝛopheta a galilea nõ ſurgit. Et reuerſi ſũt: vnuſq̃ſqꝫ in domum ſuã. Offer. Sup flumina babilonis illic ſedimꝰ ⁊ fleuimꝰ: dũ recoꝛdaremur tui ſyon. ℣ Memẽto dñe filiorũ edõ. in die hieruſalem. Secreta

DOmine deus noſter q̃ in his potius creaturis quas ad fra decipiet vnuſq̄ſq; proximum ſuum. Non ꝑiurabis in nomine meo: nec pollues nomē dei tui/ ego dñs. Nō facies calūniā proximo tuo: nec vi opprimes eū. Nō morabitur opus mercenarij tui apud te: vſq; mane. Non maledices ſurdo: nec corā ceco pones offēdiculum. Sȝ timebis dñm deū tuū: qꝛ ego ſum dñs. Non facies qđ iniquum eſt: nec iniuſte iudicabis. Non cōſideres ꝑſonā pauperis: nec honores vultum potētis Juſte iudica ꝓximo tuo. Non eris criminator: nec ſuſurro in populis Non ſtabis contra ſāguinē ꝓximi tui: ego dñs. Nō oderis fratrē tuū in corde tuo: ſȝ publice argue eum/ ne habeas ſuꝑ illo pctm̄. Non q̄res vltionē inimicoꝝ: nec memor eris iniurie ciuiū tuorū. Diliges amicum tuum: ſicut teipſm̄. Ego dñs Leges meas cuſtodite. Ego eni ſum dñs: deus veſter. Gr. Exaltabo te dñe quoniā ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuꝑ me. V. Dñe deꝰ clamaui ad te et ſanaſti me dñe abſtraxiſti ab inferis aiam meam: ſaluaſti me a deſcēdētibus i lacū. Tr.

De neceſſitatibȝ meis eripe me dñe vide hūilitatē meā ⁊ laborē meū ⁊ dimitte oīa pctā mea. V. Ad te dñe leuaui aiam meā deꝰ meꝰ in te ꝯfido nō erubeſcā: neq; irrideāt me inimici mei. V. Eteni vniuerſi q̄ te expectāt nō ꝯfūdētur. cōfūdātur oēs faciētes vana. Scđm iohēm. x.

In illo tpe: Fctā ſunt encenia in hieroſolimis: ⁊ hyems erat Et ambulabat ieſꝰ in tēplo: in porticu ſalomonis. Circūdederunt ergo eū iudei: et dicebāt ei. Quouſq; animā nr̄am tollis? Si tu es xp̄s: dic nobis palam? Rñdit eis ieſus. Loquor vobis: ⁊ nō creditis. Opa que ego facio in noīe pr̄is mei: hec teſtimonium perhibēt de me. Sed vos non creditis: quia non eſtis ex ouibꝰ meis. Oues mee vocem meā audiunt: et ego cognoſco eas et ſequuntur me. Et ego vitā eternā do eis: ⁊ nō peribunt in eternum/ ⁊ nō rapiet eas quiſq̄ de manu mea. Pater meus qđ dedit michi maius oībus eſt: ⁊ nemo poteſt rapere de manu pr̄is mei. Ego ⁊ pr̄: vnū ſumus. Suſtulerūt ergo lapides iudei: vt lapidarēt eū. Rñdit eis ieſus. Multa bona opera oñdi vobis ex patre meo ꝓpter quod eoꝝ opus me lapidatis? Rñderunt ei iudei. De bono ope non lapidamus te: ſed de blaſphemia. Et qꝛ tu hō cū ſis: facis te ipſum deū. Rñdit eis ieſus. Nōne ſcriptum eſt i lege veſtra: qꝛ ego dixi dij eſtis? Si illos dixit deos ad quos ſermo dei factꝰ eſt: ⁊ nō poteſt ſolui ſcriptura: quē pr̄ ſctificauit et miſit in mundum/ vos dicitis quia blaſphemas/ qꝛ dixi filius dei ſum. Si nō facio opa patris mei: nolite credere michi. Si autē facio ⁊ ſi michi nō vultis credere: operibus credite. Vt cognoſcatis ⁊ credatis: qꝛ in me eſt pater: ⁊ ego i patre. Offr. Eripe me de inimicis meis deꝰ meus et ab inſurgētibus in me libera me dñe. V. Qȝ ecce captauerūt animā meā/ irruerūt i me fortes. Sec.

Annue nobȝ q̄s miſericors deꝰ vt hoſtias placationis ⁊ laudis ſincero tibi deferamꝰ obſeq̄o. P. Cō. Lauabo iter inocētes manus meas ⁊ circuibo altare tuū dñe vt audiā vocē laudis tue et enarrem vniuerſa mirabilia tua. Poſtcōio.

Celeſtis doni benedictione ꝑcepta te ſupplices deus oīps deprecamur: vt hoc idem nobis ⁊ ſacramenti cauſa ſit et ſalutis. Per. Sup ꝓplm̄. Oremus. Humil. Oro.

Adueniat q̄s dñe mia tua ſperata ſupplicibus ⁊ eis celeſti munificētia tribuaſ/ quatenꝰ ⁊ recte petēda poſtulēt: ⁊ poſtulata ꝑcipiāt. Per do. ¶ Feria. v. officium.

OMnia que feciſti nobis domine in vero iudicio feciſti qꝛ peccauimus tibi et mandatis tuis non obediuimꝰ ſed da gloꝛiam nomini tuo⁊ fac nobiſcum ſecundum multitudinē miſericoꝛdie tue. Ps. Magnus dñs et laudabilis nimis: ī ciuitate dei nr̄i/ in mōte ſcō eius. non dr̄ Glia pr̄i. Oꝛemus. Flectamꝰ ge. le. Oꝛatio.

PReſta queſumus oīps deus/ vt dignitas cōditionis humane per īmoderātiā ſauciata: medicinalis parſimonie ſtudio refoꝛmetur. P. Lectio danielis ꝓphete. iij.

IN diebus illis: Oꝛauit daniel dicēs. Dñe deus iſrael ne deſpicias populum tuū: neq̄ auferas miam tuā a nobis Propter abꝛahā dilectū tuū ⁊ yſaac ſeruū tuū: ⁊ iſrl' ſcīn̄ tuū: q̄bus locutꝰ es pollicēs q̄ multiplicares ſemē eoꝝ ſicut ſtellas celi: ⁊ ſicut arenā q̄ eſt in littoꝛe marſ. Qꝛ dñe imminuti ſumꝰ pluſ q̄ oēs gentes: ſumuſq̄ humiles ī vniuerſa terra hodie pꝛopter pctā noſtra. Et non eſt in tēpoꝛe hoc pꝛinceps ⁊ pꝛopheta et dux: neq̄ olocauſtum/ neq̄ ſacrificium/ neq̄ oblatio/ neq̄ incēſum/ neq̄ locus pꝛimitiarū coꝛam te/ vt poſſimus inuenire miam/ ſꝫ in aīo cōtrito et ſpiritu humilitatis ſuſcipiamur. Sicut in olocauſta arietū ⁊ tauroꝝ/ ⁊ ſicut ī milibꝰ agnoꝝ pinguiū: ſic fiat ſacrificiū noſtrū ī cōſpectu tuo hodie vt placeat tibi/ qꝛ nō eſt cōfuſio ꝯfidētibus ī te. Et nūc dñe ſeq̄mur in toto coꝛde: ⁊ timemus te/ ⁊ querimus faciē tuā. Ne ꝯfūdas nos ſed fac nobiſcum iuxta māſuetudinē tuam: ⁊ ſecundū multitudinē miſericoꝛdie tue. Et erue nos ī mirabilibus tuiſ et da gloꝛiā noī tuo dñe: ⁊ confūdātur oēs qui oſtēdūt ſeruis tuis mala. Cōfundantur in oīpotētia: ⁊ robur eoꝝ cōteratur. Et ſciāt qꝛ tu es dñs deꝰ ſolus: ⁊ gloꝛioſus ſup oēm terrā: dñe deꝰ nr̄. Gr. Tollite hoſtias ⁊ introite in atria eius: adoꝛate dñm ī aula ſancta eiꝰ. ℣. Reuelabit dñſ cōdēſa: et in templo eiꝰ oēs dicent gloꝛiā. Scd̄m iohānem. vij.

IN illo tp̄e: Cū audiſſent quidā de turba ſermones ieſu dicebāt. Hic eſt vere ꝓpheta. Alij dicebāt. Hic eſt xp̄s. Quidam aūt dicebant. Nūquid a galilea xp̄s venit? Nonne ſcriptura dicit: qꝛ ex ſemine dauid: ⁊ de bethleem caſtello vbi erat dauid venturus eſt xp̄s? Diſſenſio itaq̄ facta eſt in turba: pꝛopter eum. Quidā aūt ex ipſis volebāt appꝛehendere eum: ſꝫ nemo miſit ſup illum manꝰ. Venerūt ergo miniſtri ad pontifices et phariſeos: ⁊ dixerunt eis. Quare nō adduxiſtis eum? Reſponderunt miniſtri. Nūq̄ ſic locutus eſt hō: ſicut hic homo loquitur. Rn̄derūt ergo eis phariſei. Nūq̄d ⁊ vos ſeducti eſtis? Nunquid aliquis ex pꝛincipibꝰ credidit in eum: aut ex phariſeis? Sed turba hec que non nouit legē: maledicti ſunt. Dixit nichodemus ad eos ille qui venit ad ieſū nocte: q̄ vnus erat ex ipſis. Nunquid lex nr̄a iudicat hominem niſi pꝛiuſ audierit ab ipſo ⁊ cognouerit quid faciat? Rn̄derūt: ⁊ dixerūt ei. Nūq̄d ⁊ tu galileus es? Scrutare ſcripturas: ⁊ vide qꝛ pꝛopheta a galilea nō ſurgit. Et reuerſi ſūt: vnuſq̄ſq̄ in domum ſuā. Offr̄. Sup flumina babilonis illic ſedimꝰ ⁊ fleuimꝰ: dū recoꝛdaremur tui ſyon. ℣. Memēto dñe filiorū edō. in die hieruſalem. Secreta

DOmine deus noſter q̄ in hiis potius creaturis quaſ ad fra gilitatis nr̄e ſubſidium condidiſti tuo quoqꝫ noī munera iuſſiſti dicāda conſtitui: tribue q̄s: vt ꝯvite nobis p̄ſentis auxilium / et eternitatis efficiant ſacramētum. Per. Cō.

Memēto verbi tui ſeruo tuo dn̄e ī quo michi ſpem dediſti: hec me conſolata eſt in hūilitate mea. Poſtcō.

Quod oꝛe ſumpſimꝰ dn̄e pura mente capiamus: ⁊ de munere tempoꝛali fiat nobis remedium ſempiternum. Per. Super pplm̄.

Humiliate capita veſtra deo. Oꝛ.

Eſto q̄s domīe ꝓpicius plebi tue: vt que tibi non placēt reſpuēs: tuoꝝ potius repleatur delectationibus mandatoꝝ. Per do.

¶ Feria ſexta. Ad miſſam. Officiū.

Miſerere michi domine quoniam tribuloꝛ: libera me et eripe me de manibus inimicoꝛum meoꝛum et a perſequētibus me dn̄e non cōfundar qm̄ inuocaui te. Ps. In te domine ſperaui nō ꝯfundar in eternū: in iuſticia tua libera me. Non dr̄ Gl'ia p̄ri. Flectamus genua leuate. Oꝛatio.

Coꝛdibus noſtris q̄s dn̄e auxilium gr̄e tue beniguus infunde: vt peccata noſtra caſtigatione voluntaria cohibētes: tempoꝛaliter potius maceremur / q̄ ſupplicijs deputemur eternis. Per dn̄m.

¶ Lectio hieremie prophete. xvij.

In diebꝰ illis: Dixit hieremias. Dn̄e / oēs q̄ te dereliquūt cōfundētur. Recedētes a te in terra ſcribentur: qm̄ dereliquerunt venā aquaꝝ viuētiū dn̄m. Sana me dn̄e et ſanaboꝛ: ſaluum me fac ⁊ ſaluus ero / quoniam laus mea tu es. Ecce ipſi dicūt ad me. Ubi eſt verbū dn̄i Ueniat. Ego non ſum turbatus te paſtoꝛem ſequēs: ⁊ diē hoīs non deſideraui tu ſcis. Nō egreſſum ē de labijs meis: rectum in ꝯſpectu tuo fuit. Nō ſis michi tu foꝛmidini: ſpes mea tu in die afflictionis. Confundātur qui me ꝑſequuntur: ⁊ nō ꝯfundar ego. Paueant illi: ⁊ non paueā ego. Induc ſuꝑ eos diē afflictiōis: et duplici cōtritione ꝯtere eos: dn̄e deꝰ noſter. Gr. Pacifice loq̄bātur michi inimici mei / et in ira moleſti erāt michi. ꝟ. Uidiſti dn̄e deus meus ne ſileas ne diſcedas a me. Tr.

Domine nō ſcd̄m pc̄ta nr̄a q̄ fecimus nos: neqꝫ ſcd̄m iniq̄tates nr̄as retribuas nobis. ꝟ. Dn̄e ne memineris iniquitatū noſtrarū antiquarum / cito āticipēt nos mīe tue / qꝛ paupes facti ſumus nimis. Hic non fiat genuflexio cum dr̄ ꝟ.

Adiuua nos deus ſalutaris noſter / et ꝓpter gl'iam noīs tui dn̄e libera nos ⁊ ꝓpicius eſto pc̄tis noſtris ꝓpter nomen tuū. Scd̄m iohānē. xi.

In illo tp̄e: Collegerūt pōtifices ⁊ phariſei cōſiliū aduerſꝰ ieſū: ⁊ dicebāt. Quid facimꝰ: qꝛ hic hō multa ſigna facit Si dimittimꝰ eū ſic: oēs credēt in eū. Et venient romani ⁊ tollēt locū nr̄m ⁊ gētē. Unꝰ aūt ex ipſis cayphas noīe cum eſſet pōtifex ãni illius: dixit eis. Uos neſcitis quicq̄: nec cogitatis qꝛ expedit vobis vt vnꝰ moꝛiat̄ hō ꝓ populo ⁊ nō tota gens pereat. Hoc autē a ſemetipſo non dixit: ſed cum eſſet pōtifex anni illius ꝓphetauit qꝛ ieſus moꝛiturꝰ erat pꝛo gēte. Et non tantum ꝓ gēte: ſed vt filios dei qui erant diſperſi ꝯgregaret in vnum. Ab illo ergo die: cogitauerunt vt interficerent eum. Ieſus ergo iam non in palam ambulabat apud iudeos: ſed abijt in regionem iuxta deſertum in ciuitatē q̄ dr̄ effrē. Et ibi moꝛabat̄: cū diſcipulis ſuis. Offr̄.

Bn̄dictꝰ es dn̄e doce me iuſtificationes tuas et ne tradas calūniātibꝰ me ſupbis ⁊ rn̄debo expꝛobꝛantibꝰ michi vbſi. ꝟ. Vidi nō ſeruātes pactū ⁊ tabeſcebā dn̄e/ qm̄ facies de ꝑſequentibꝰ me iudicium. Secreta.

PReſta nobis miſericors deꝰ/ vt digne tuis ſeruire ſemꝑ altaribꝰ mereamur: ⁊ eoꝝ ꝑpetua participatiōe ſaluari. Per. Cō. Ne tradideris me dn̄e ī animas ꝑſequētiū me qꝛ inſurrexerunt ī me teſtes iniq̄/ ⁊ mētita eſt iniquitas ſibi. Poſtcōio.

SUmpti ſacrificij dn̄e perpetua nos tuitio nō derelinquat et noxia ſemꝑ a nobꝭ cūcta repellat. P. Sup ꝑplm. Orēmꝰ. Hūil. Or.

COncede nobꝭ q̄s dn̄e veniam pctōꝝ ⁊ religionis augmentum atq; vt ī nobis tua dona multiplices: tuis fac mādatis promptiores. P. ¶ Sabbato ad miſſā. Offm̄.

MIſerere michi domine qm̄ tribulor/ libera me et eripe me de manibus inimicorum meorū ⁊ a ꝑſequētibꝰ me dn̄e nō ꝯfūdar/ qm̄ inuocaui te. ꝟ. In te dn̄e ſꝑaui nō ꝯfūdar ī eternū: in iuſticia tua libera me. Nō dr̄ Glia pri. Orēmꝰ. Flecta. ge. Oro.

PRoficiat queſumꝰ dn̄e plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: vt ſacris actionibus erudita q̄to maieſtati tue fit gratior tanto donis potioribus augeatur. P do. Lectio hieremie prophete. xviij. ca.

IN diebꝰ illis: Dixerunt impij iudei: ad inuicē. Venite cogitemus ꝯtra iuſtū: cogitatiōes. Nō eñ peribit lex a ſacerdote: neq; ꝯſilium a ſapiēte/ nec ſermo a ꝓpheta. Venite: ⁊ ꝑcutiamꝰ eū ligua: ⁊ nō attēdamꝰ ad vniuerſos ſermones eius. Attēde dn̄e ad me: ⁊ audi voces aduerſarioꝝ meoꝝ. Nūqd redditur ꝓ bono malū: qꝛ foderūt foueā aīe mee? Recordare q̄ ſteterī in ꝯſpectu tuo vt loq̄rer ꝓ eis bonum/ ⁊ auerterē indignationem tuam ab eis. Propterea da filios eoꝝ ī famē: et deduc eos ī manu gladij. Fiāt vxores eoꝝ abſq; liberis ⁊ vidue: ⁊ viri eaꝝ interficiātur morte. Iuuenes eoꝝ ꝯfodiantur gladio ī ꝓlio: audiatur clamor de domibꝰ eoꝝ. Adduces eñ ſuper eos latronē repente: qꝛ foderūt foueā vt caperent me/ ⁊ laq̄os abſcōderunt pedibus meis. Tu aūt dn̄e ſcis oē ꝯſiliū eoꝝ: aduerſū me ī mortē. Ne ꝓpicieris iniq̄tati eoꝝ: ⁊ pctm̄ eoꝝ a facie tua non deleatur. Fiāt corruētes in ꝯſpectu tuo: ī tꝑe furoris tui: dn̄e deus meus. Gr. Pacifice loquebātur michi inimici mei: et in ira moleſti erant michi. ꝟ. Vidiſti domine deus meꝰ ne ſileas ne diſcedas a me. Secundum iohannē. vi.

IN illo tꝑe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis: ⁊ turbis iudeoꝝ. Amē amē dico vobis: niſi māducaueritꝭ carnē filij hoīs ⁊ biberitis eius ſanguinē/ nō habebitis vitā in vobis. Qui manducat meā carnē et bibit meū ſāguinē: habet vitā eternam. Et ego reſuſcitabo eum: in nouiſſimo die. Caro enim mea vere eſt cibus: ⁊ ſāguis meꝰ vere ē potꝰ. Qui māducat meam carnē ⁊ bibit meū ſanguinē: in me manet ⁊ ego in illo. Sicut miſit me viuēs pater: et ego viuo propter patrē. Et qui manducat me: ⁊ ipſe viuet propter me. Hic eſt panis: qui de celo deſcēdit. Non ſicut māducauerūt pr̄es veſtri māna: et mortui ſūt. Qui māducat hūc panē: viuet ī eternū. Hec dixit in ſynagoga: docēs ſabbato in capharnaum. Multi ergo audientes ex diſcipulis eiꝰ: dixerūt. Durus eſt hic ſermo. Quis poteſt eum audire? Sciēs aūt ieſus apud ſemetipſum quia murmurarēt de hoc diſcipuli eius: dixit eis. Hoc vos ſcādalizat? Si ergo videritis filium hoīs aſcēdentem vbi erat prius: ſpūs eſt qui viuificat/caro nō prodeſt q̄cq̄. Uerba q̄ ego locut⁹ ſū vobis: ſpūs ⁊ vita ſūt. Sed ſūt quidā ex vobꝫ: q̄ nō credūt. Sciebat aūt ab īitio ieſ⁹ q̄ eſſēt nō credētes: ⁊ q̄s traditur⁹ eſſet eū/⁊ dicebat. Propterea dixi vobis: qꝛ nemo poteſt venire ad me niſi fuerit ei datum a patre meo. Ex hoc ꝗ multi diſcipuloꝝ ei⁹ abierūt retro: ⁊ iā non cū illo ābulabāt. Dixit ergo ieſus: ad duodecī. Nūq̄d ⁊ vos vultis abire? Rñdit ꝗ ei: ſymō petr⁹. Dñe/ad quē ibimus? Uerba vite eterne: habes. Et noſ credim⁹ et cognouim⁹: qꝛ tu es xp̄s fili⁹ dei. Rñdit ei ieſ⁹. Nōne ego vos duodecim elegi: ⁊ vn⁹ ex vobis diabolus eſt? Dicebat autē: de iuda ſymonis ſcariothis. Hic enī erat traditurus eū: cū eſſet vn⁹ ex duodecim. Offr̄. Recordare ꝙ ſteterim in conſpectu tuo vt loquerer ꝓ eis bonū/⁊ auerterem indignationē tuā ab eis. V⁹. Qui regis iſrael intende/qui deducis velut ouem ioſeph. Secreta.

Suſcipe creator oꝑs que ieiunātes de tue munificentie largitate deferim⁹: ⁊ ꝓ temporali nobis collata ſubſidio/ad vitā conuerte ꝓpiciat⁹ eternā. P. Cōio. Ne tradideris me dñe in aīas perſequentium me: qꝛ īſurrexerūt ī me teſtes iniq̄: ⁊ mētita ꝫ iniq̄tas ſibi. Poſtcō.

Diuini muneris largitate ſatiati q̄s domine de⁹ noſter: vt hui⁹ ſemꝑ participatiōe viuamus. Per dñm. Sup ꝑplm. Humili. Orō.

Tueat̄ q̄s domine dextera tua ꝑplm deprecantem: et purificatum dignanter erudiat: vt et cōſolatiōe preſenti foueatur: et ad futura bona ꝓficiat. Per dominum.

¶ Dñica ī ramiſpalmarum poſt aſperſionē aque benedicte legat̄ hec lectio ad gradū altaris ex parte auſtrali/ab accolito alba induto ſuper flores et frondes cum ſuo titulo. ¶ Lectio libri exodi. xv. ⁊ xvi.

In diebus illis: Uenerūt filij iſrael ī helim/vbi erāt fonteſ aquaꝝ duodecī ⁊ ſeptuaginta palme et caſtrametati ſūt iuxta aq̄s. Profectiq̄ ſūt de helim/⁊ venit oīs multitudo filioꝝ iſrael ī deſertū ſyn: qđ eſt iter heli ⁊ ſynay/quītodecio die mēſis ſc̄di/poſtq̄ egreſſi ſūt de terra egypti. Et murmurauit oīs cōgregatio filioꝝ iſrael: cōtra moyſen et aarō in ſolitudīe. Dixerūtq̄ ad eoſ filij iſrael. Utinā mortui eſſemus ꝑ manū dñi ī terra egypti/qñ ſedebamus ſuꝑ ollas carniū: ⁊ comedebamus panes ī ſaturitate. Cur īduxiſtis nos ī deſertū iſtud: vt occideretis oēm multitudinem fame? Dixit aūt dñs ad moyſen. Ecce ego pluā vobis: panes de celo. Egrediat̄ populus ⁊ colligat q̄ ſufficiūt ꝑ ſingulos dies: vt tētem eū vtrū ambulet in lege mea an non? Die aūt ſexta parent qđ inferant: ⁊ ſit duplum q̄ colligere ſolebāt per ſinguloſ dies. Dixerūtq̄ moyſes ⁊ aaron: ad oēs filios iſrael. Ueſpere ſcietis ꝙ dñs eduxerit vos de terra egypti: et mane videbitis gloriā domini. Audiuit enī murmur veſtrum: contra dñm. Nos vero q̄d ſumus: qꝛ muſſitaſtis contra nos? Et ait moyſes. Dabit vobis dominus veſpere carnes edere: et mane panes in ſaturitate/eo ꝙ audierit murmuratiōes veſtras q̄bus murmurati eſtis contra eum. Nos enī quid ſum⁹? Nec ꝯtra nos eſt murmur veſtrum: ſed ꝯtra dñm. Dixitq̄ moyſes ad aaron. Dic vniuerſe cōgregatiōi: filioꝝ iſrael. Accedite corā dño. Audiuit enim murmur veſtrū. Cūq̄ loqueretur aarō ad oēm cetum filioꝝ iſrael: reſpexerūt ad ſolitudinem. Et ecce gloria dñi: apparuit ī nube. ¶ Statim ſequatur euāgeliū/ ⁊ legat̃ vbi legūtur euāgelia in ferialibus diebus a dyacono ad oꝛiētem cōuerſo moꝛe ſimplicis feſti poſt acceptam benedictionē. Secundum iohānem. xii.

IN illo tp̄e: Turba multa que conuenerant ad diē feſtū cum audiſſent qꝛ venit ieſus hieroſolymā/ acceperunt ramos palmarū/ ⁊ proceſſerunt obuiā ei/ ⁊ clamabāt. Oſāna: bn̄dictus qui venit in nōie dn̄i/ rex iſrl̃. Et ĩuenit ieſus aſellū: et ſedit ſuꝑ eū ſicut ſcriptū ē. Noli timere filia ſyō: ecce rex tuus venit tibi mãſuetus/ ſedens ſuꝑ pullum aſine. Hec nō cognouerūt diſcipuli eiꝰ pꝛimū: ſed quādo glificatꝰ eſt ieſus/ tūc recoꝛdati ſunt qꝛ hec erāt ſcripta de eo: ⁊ hec fecerūt ei. Teſtimoniū ergo perhibebat turba que erat cum eo/ qn̄ lazarū vocauit de monumēto: ⁊ ſuſcitauit eum a moꝛtuis. Pꝛopterea ⁊ obuiam venit ei turba: qꝛ audierant eum feciſſe hoc ſignum. Phariſei ergo dixerūt ad ſemetipſos. Videte quia nichil pꝛoficimus. Ecce mundus totus: poſt eū abijt. Finito euāgelio ſequatur bn̄dictio floꝝ ⁊ frōdium a ſacerdote induto cappa ſerica rubea ſuper gradū tercium altaris ad auſtralē cōuerſo: poſitis ꝓus palmis cū floribꝰ ſ̃ altare ꝓ clericis: ꝓ alijs vero ſuꝑ gradū altaris i parte auſtrali.

EXoꝛciſo te creatura floꝛum vl̃ frondium: in nōie dei patris oīpotētis: ⁊ i nōie ieſu xp̄i filij eius dn̄i nr̄i/ ⁊ in virtute ſp̄uſſcti. ꝓinde oīs virtus aduerſarij/ oīs exercitꝰ diaboli/ oīſqꝫ poteſtas/ oīs incurſio demonum eradicare ⁊ explātare ab hac creatura floꝛum vel frondiū vt ad dei gratiā feſtinantiū veſtigia īſidiādo non aſſequaris. Per eū qui venturꝰ eſt iudicare viuos et moꝛtuos ⁊ ſeculū ꝑ ignē. ℟. Amen.

Deinde dicuntur oꝛōnes ſine Dn̄s vobiſcū. ſed tm̄ cū Oꝛemus. Oꝛo.

OMnip̄s ſempiterne deus/ qui in diluuij effuſione noe famulo tuo ꝑ os colūbe geſtātis ramū oliue pacē terris redditā nunciaſti: te ſupplices dep̄camur. vt hāc creaturā floꝝ ⁊ frondiū ſpatulaſqꝫ palmarū ſeu frōdes arboꝝ quas āte ꝯſpectum gloꝛie tue offerimus/ veritas tua ſcti ✠ ficet vt deuotus populꝰ in manibꝰ ſuſcipiēs eas/ bn̄dictionis tue gratiam cōſequi mereatur. Per xp̄m. Et dr̄ oēs oꝛōnes ſub tono lectionis/ ⁊ cū Oꝛemus. Oꝛ.

DEus cuius filius ꝓ ſalute generis humani de celo deſcendis ad terras: ⁊ appꝛopinquāte hora paſſionis ſue hieroſolimā in aſino ſedēs venire/ a turbis rex appellari ac laudari voluit: auge fidē in te ſperantiū/ ⁊ ſupplicum p̄ces clementer exaudi: veniat ſuꝑ nos q̄s dn̄e bn̄dictio tua ⁊ hos palmarū ceterarūqꝫ arboꝝ ramos bn̄ ✠ dicere dignare. vt oēs qui eos laturi ſunt: benedictionis tue dono repleātur. Cōcede ergo domīe vt ſicut hebꝛeoꝝ pueri oſāna i excelſis clamātes eidem filio tuo domino nr̄o ieſu xp̄o cum ramis palmarū occurrerunt: ita nos arboꝝ ramos geſtantes cū bonis operibus occurramꝰ obuiā xp̄o/ ⁊ ꝑueniamꝰ ad gaudium ſempiternum. Per eundem xp̄m. Oꝛo.

DEus qui diſperſa ꝯgregas et cōgregata cōſeruas: q̄ populis obuiam xp̄o ieſu ramos palmarum poꝛtantibus benedixiſti: bene ✠ dic etiam ⁊ hos ramos palmarū ceterarumqꝫ arboꝝ quos tui famuli ad nominis tui bn̄dictionem fideliter ſuſcipiunt: vt in quemcūqꝫ locum introducti fuerit/ tuā bn̄dictionem habitatoꝛes illiꝰ loci oēs conſequātur/ ita vt oī aduerſa valitudine effugata: dextera tua protegat quos redemit. **Per eũdẽ.** Hic aspergantur flores ⁊ frondes aqua benedicta ⁊ thurificẽtur. Deide dr̃ **Dñs vobiscum.** et **Oremus** Oro.

DOmine iesu xp̃e fili dei viui / mũdi cõditor ⁊ redẽptor: qui nr̃e liberatiõis et saluatiõis gr̃a ex sũma celi arce descendere / carnẽ sumere / ⁊ passionẽ subire dignat⁹ es: quiq; spõte ꝓpria / loco eiusdẽ passiõis appropinquãs / a turbis cũ ramis palmaꝝ obuiantibus / benedici / laudari / ⁊ rex bñdictus veniens in noie dñi clara voce appellari voluisti: tu nũc nostre cõfessionis laudationẽ acceptare / ⁊ hos palmarũ ceteraꝝq; arboꝝ ac floꝝ ramos bene ✠ dicere ⁊ scti ✠ ficare digneris. vt quicunq; in tue virtutis obsequio exinde aliquid tulerit / celesti bñdictiõe sctificatus pctõꝝ remissionem: ⁊ vite eterne p̃mia pcipere mereatur. Per te iesu xp̃e saluator: q cũ p̃re et spũ sctõ viuis ⁊ regnas de⁹ Per oia scl̃a sclõꝝ. ℟. Amẽ. His ita q; peractis statim distribuantur palme et interim cãtentur he seq̃ntes ãe. cãtore incipiente ã. **Pueri hebreoꝝ tollentes.** Alia ã. **Pueri hebreoꝝ vestimẽta.** Dum distribuũtur rami p̃parent feretrũ cũ reliq̃is i q̃ corp⁹ xp̃i i pixide depẽdeat: ⁊ ad locum p̃me stationis a duob⁹ clericis de scda forma nõ pcedat seq̃ndo: sed ad locũ p̃me stationis obuiã veniẽdo habitu non mutato: lumẽ deferatur i laterna pcedẽte cũ cruce denudata ⁊ duob⁹ vexillis p̃cedẽtib⁹. Deide eat pcessio vsq; ad locũ p̃me stationis. sintq; ministri pcessionis albis circũamicti absq; tunicis vel casulis induti: ita tñ q sacerdos sit i cappa serica rubea choro itaq; sequẽte habitu nõ mutato. In eũdo. ã. **Prima autẽ.** ã. **Cũ appropinquaret.** Si autẽ nõ sufficiũt he due ãe p̃dicte vsq; ad locũ p̃me stationis tũc sequantur he ãe. scz ã. **Cũ audisset.** ã. **Ante sex.** ã. **Ante sex dies passionis.** Hic fiat p̃ma statio videlz ex parte eccl̃e boriali in extrema parte orientali ⁊ legatur hoc euangeliũ **Cum appropinquasset iesus** Require hoc euangeliũ in p̃ma dñica aduent⁹ dñi. fol. ij. et legatur ab ipso dyacono iduto ad pcessionẽ nõ iuxta crucẽ sz ante sacerdotẽ loco parũ per sec⁹ stationẽ illius dyaconi mutato. Etiã ipso dyacono ad borialẽ conuerso: ⁊ legatur sicut i festo simplici. ix. l. benedictione pri⁹ accepta more solito. Finito euangelio tres clerici de scda forma habitu nõ mutato cõuersi ad populũ stantes ante magnã crucẽ ex parte occidẽtali simul cãtẽt ℣. **En ecce venit.** Post singulos vo ℣. executor officij incipiat antiph. **Salue.** conuers⁹ ad reliquias quã psequatur chorus cũ genuflexione osculãdo terrã: ab ipso etiã executore officij p̃mo cum choro fiat genuflexio. Clerici ante reliquias ℣. **En rex.** Senior. ã. **Salue qui.** Chorus resurgendo psequatur **Testat.** Item clerici ante reliquias loco nõ mutato dicãt ℣. **Hic est qui de edõ.** Itẽ senior loco nõ mutato dicat ℣. **Salue lux mundi.** Chor⁹ resurgẽdo pseq̃tur **Rex regũ.** Itẽ clerici añ reliquias loco nõ mutato dicãt ℣. **Hic est ille.** Item senior loco non mutato dicat ã. **Salue nr̃a salus.** Chor⁹ resurgẽdo psequatur **Pax vera.** Deide eat pcessio ad locum secũde stationis et feretrum cũ casula reliquiaꝝ pariter cũ luce i latna inter subd. ⁊ thuribulũ deferatur cũ vexillis ex vtraq; parte / cãtore incipiente. ã. **Dignus es dñe.** ã. **Occurrunt turbe.** Si autẽ nõ sufficiunt he due ã. ad locum scde stationis. tũc cãtentur hec duo ℟. vl vnũ eoꝝ ℟.

dn̄s ie. ℣. Cōuenerūt. ℟. Cogitauerūt. ℣. Teſtimoniū. Hic fiat ſcd̄a ſtatio videlʒ ex pte eccl'ie auſtrali vbi ſeptē pueri ĩ loco eminētiori ſimul cātēt ℣. Gl'ia laus. Chor⁹ idē repetat poſt vnūquēq; ℣. Clerici ℣. Iſrael es tu. ℣. Cetus in excelſis. ℣⁹. Plebs hebrea. Peracta hac ſtatiōe eat pceſſio ꝑ medium clauſtri a dextra manu vſq; ad oſtiū eccl'ie occidētale cātādo ℟. Collegerūt. Hic fiat tercia ſtatio ſcʒ āte ꝑdictū oſtiū vbi tres clerici de ſuperiori gradu ĩ oſtio habitu nō mutato cōuerſi ad ppl'm cātent ℣. Unus autem. Repetitio Ne forte. His finitꝭ intrēt eccleſiā ꝑ idē oſtiū ſub feretro ⁊ capſula reliquiarū ex trāſuerſo oſtij eleuata / cātādo ℟. Ingrediente dn̄o. Hic fiat q̄rta ſtatio ſcʒ an̄ crucē ĩ eccl'a. ⁊ ĩ ipſa ſtatiōe executor officij ĩcipiat an̄. Aue. cruce iam diſcoop̄ta / ⁊ rn̄deat chor⁹ Rex n̄r. cum genuflexiōe oſculādo t'rā: ⁊ ſic ĩcipiat ſenior an̄. ter / ſingulis vicib⁹ vocē exaltādo vna cuʒ choro fiat genuflexio. ⁊ p⁹ t'ciā inceptionē chor⁹ cāt an̄. ĩ ipſa ſtatiōe ſtādo ꝓſeq̄t: q̄ finita itrēt chorū. oēs cruces ꝑ eccl'ias ſint diſcooperte vſq; poſt veſpas In introitu chori ℟. Circundederūt ℣. Eripe me de. ℟. Et ab. or. Om̄ps ſē. d. Peractiſq; ad proceſſionē ꝑtinēt. Ad miſſā. Officium

DOmine ne longe facias auxilium tuū a me ad defenſionem meam aſpice libera me de ore leonis et a cornibus vnicornium humilitatē meam. Ps. Deus deus me⁹ reſpice ĩ me: quare me dereliquiſti? nō dr̄ vlteri⁹. Or.

OMnip̄s ſempiterne de⁹: qui humano generi ad imitandū humilitatis exēplum / ſaluatorem noſtrum carnē ſumere et crucē ſubire feciſti: ꝯcede ꝓpicius: vt et patiētie ipſius habere documenta / ⁊ reſurrectionis cōſortia mereamur. Per eundem dn̄m. Ad philippenſes. ij.

FRatres: Hoc eni ſētite in vobis q̄d ⁊ ĩ xp̄o ieſu. Qui cū in forma dei eſſet: nō rapinā arbitrat⁹ eſt eſſe ſe equalē deo / ſʒ ſemetipſum exinaniuit formā ſerui accipiēs ĩ ſimilitudinē hoim fact⁹ / ⁊ habitu inuēt⁹ vt hō. Humiliauit ſemetipſū fact⁹ obediēs vſq; ad mortē: mortem aūt crucis. Propter qđ ⁊ de⁹ exaltauit illū ⁊ donauit illi nomē qđ ē ſup om̄e nomē: vt in noīe ieſu om̄e genu flectat celeſtiū / terreſtrium / ⁊ īfernorū. Et oīs lĩgua ꝯfiteat': q2 dn̄s n̄r ieſ⁹ xp̄s: ĩ gl'ia eſt dei pr̄is. Gr. Tenuiſti manū dexterā meā / ⁊ in voluntate tua deduxiſti me ⁊ cū gl'ia aſſumpſiſti me. ℣. Quam bon⁹ iſrael deus rectis corde / mei aūt pene moti ſunt pedes pene effuſi ſunt greſſus mei / q2 zelaui ĩ peccātoribus pacem peccātorū vidēs. Chor⁹ alternatim dicat tr.

DEus de⁹ me⁹ reſpice ĩ me q̄re me dereliquiſti. ℣. Lōge a ſalute mea v̄ba delictorū meorū. ℣. Deus me⁹ clamabo ꝑ die nec exaudies: ⁊ nocte ⁊ nō ad inſipiētiā michi. ℣. Tu aūt ĩ ſctō habitas laus iſrl': ĩ te ſperauerūt pr̄es n̄ri / ſperauerūt ⁊ liberaſti eos. ℣. Ad te clamauerūt ⁊ ſalui facti ſūt / ĩ te ſperauerūt ⁊ nō ſūt ꝯfuſi. ℣. Ego ſū v̄mis ⁊ nō hō / opprobriū hoim ⁊ abiectio plebis. ℣. Om̄s q̄ videbāt me aſpernabāt' me / locuti ſunt labijs ⁊ mouerūt caput. ℣. Sperauit in dn̄o eripiat eū ſaluū faciat eum qm̄ vult eū. ℣. Ipſi vero ꝯſiderauerūt ⁊ cōſpexerūt me / diuiſerūt ſibi veſtimēta mea ⁊ ſup veſtē meā miſerūt ſortē. ℣. Libera me de ore leonis et a cornib⁹ vnicorniū humilitatē meā. ℣. Qui timetis dn̄m laudate eum: vniuerſū ſemē iacob magnificate eū. ℣. Annūciabit' dn̄o generatio vētura/ ⁊ annunciabunt celi iuſticiā ei⁹. V. Populo q̄ naſcet᷑ quē fecit dn̄s. Sequit᷑ paſſio cū Dn̄s vo. Paſſio dn̄i noſtri ieſu xp̄i: ſcdm matheū. xxvi. nō dicat᷑ Gloria tibi dn̄e.

IN illo t̄pe: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis ✠ Scitis q̄ poſt biduū paſcha fiet: ⁊ fili⁹ hoīs tradet᷑ vt crucifigat᷑. c. Tūc ꝯgregati ſunt pꝛincipes ſacerdotū ⁊ ſenioꝛes ppl̄i i atriū pꝛīcipis ſacerdotū q̄ dicebatur cayphas: ⁊ ꝯſiliū fecerūt vt ieſū dolo tenerēt et occiderēt. Dicebāt aūt. s. Nō i die feſto. c. Ne foꝛte tumultus fieret i pp̄lo. Cū aūt eſſet ieſus i bethania i domo ſymonis lepꝛoſi: acceſſit ad eū mulier habēs alabaſtrū vnguēti p̄cioſi/ et effudit ſup̄ caput ipſius recūbētis. Videtes aūt diſcipuli: īdignati ſūt dicētes. s. Vt q̄d pditio hec? Potuit enī iſtud venū dari multo: et dari pauperibus. c. Sciēs aūt ieſus: ait illis. ✠ Quid moleſti eſtis huic mulieri? Op⁹ enī bonū: operata eſt in me. Nā ſemper pauperes habetis vobiſcū: me aūt nō ſemp̄ habebitis. Mittēs enī hec vnguētū hoc i corp⁹ meū: ad ſepeliendum me fecit. Amē dico vobꝫ: vbicūq̄ p̄dicatū fuerit hoc euāgelium in toto mūdo/ dicet᷑ ⁊ q̄d hec fecit in memoꝛiā ei⁹. c. Tūc abijt vn⁹ de duodeci q̄ dicebat᷑ iudas ſcarioth ad pꝛīcipes ſacerdotū: ⁊ ait illis. s. Quid vultis michi dare: ⁊ ego vobꝫ eū tradam? c. At illi ꝯſtituerūt ei triginta argēteos. Et exinde q̄rebat opoꝛtunitatē: vt eū traderet. Pꝛima autē die azimoꝝ: acceſſerūt diſcipuli ad ieſū: dicētes. s. Vbi vis parem⁹ tibi comedere paſcha? c. At ieſus dixit ✠ Ite i ciuitatē ad quendā: ⁊ dicite ei Magiſter dicit. Tēpus meū ppe ē: apud te facio paſcha cū diſcipulis meis. c. Et fecerūt diſcipuli ſicut cōſtituit illis ieſus: ⁊ parauerunt paſcha. Veſpere aūt facto: diſcūbebat cū duodeci diſcipulis ſuis. Et edentibus illis: dixit ✠ Amē dico vobꝫ: q̄ vnus veſtrū me traditurus ē. c. Et cōtriſtati valde: ceperūt ſinguli dicere. s. Nūqd ego ſum dn̄e? c. At ipſe reſpōdēs: ait. ✠ Qui intigit mecū manum in paraphide: hic me tradet. Filius q̄dē hoīs vadit: ſicut ſcriptū ē de illo. Ve aūt hoī illi: p̄ quē filius hoīs tradet᷑. Bonū erat ei: ſi natus nō fuiſſet hō ille. c. Rn̄dens aūt iudas q̄ tradidit eū: dixit. s. Nūqd ego ſū rabi? c. Ait illi. ✠ Tu dixiſti. c. Cenātibus aūt eis: accepit ieſus panē ⁊ bn̄dixit ac fregit/ deditq̄ diſcipulis ſuis/ ⁊ ait ✠ Accipite ⁊ comedite hoc eſt corp⁹ meum. c. Et accipiēs calicem grās egit: et dedit illis dicens. ✠ Bibite ex hoc om̄s. Hic eſt enī ſāguis meus noui teſtamēti: q̄ p̄ multis effūdetur i remiſſionem pctōꝝ. Dico aūt vobis: nō bibam amodo de hoc geniminine vitꝫ/ vſq̄ in diē illum cum illud bibā vobiſcum nouū in regno p̄tis mei. c. Et hymno dicto: exierūt in mōtem oliueti. Tūc dixit illis ieſ⁹. ✠ Omnes vos ſcandalū patiemini in me: in iſta nocte. Scriptum eſt enī Percutiā paſtoꝛē: et diſpergentur oues gregis. Poſtq̄ autem reſurrerero: pꝛecedā vos in galileam. c. Rn̄dēs autem petr⁹: ait illi. s. Et ſi oēs ſcandalizati fuerint in te: ego nūq̄ ſcandalizaboꝛ. c. Ait illi ieſus. ✠ Amen dico tibi: q̄ in hac nocte anteq̄ gallus cantet: ter me negabis. c. Ait illi petr⁹. s. Etiam ſi opoꝛtuerit me moꝛi tecum: non te negabo. c. Silr̄ et oēs diſcipuli dixerūt. Tūc venit ieſus cū illis in villā q̄ dicitur gethſemani: et dixit diſcipulis ſuis. ✠ Sedete hic: donec vadā illuc ⁊ oꝛem. c. Et aſſūpto petro ⁊ duobus filijs zebedei: cepit contriſtari et meſtus eis. Tūc ait illis. ✠ Triſtis eſt aīa mea: uſꝗ ad mortē. Suſtinete hic et vigilate mecū. c. Et progreſſꝰ puſillū: pcidit ī faciē ſuā orās ⁊ dicēs. ✠ Mi pater/ ſi poſſibile eſt: trāſeat a me calix iſte. Veruntamē non ſicut ego volo: ſʒ ſicut tu. c. Et venit ad diſcipulos: ⁊ inuenit eos dormiētes. Et dixit petro ſic. ✠ Nō potuiſti vna hora vigilare mecū? Vigilate et orate: vt nō intretis in tētationē. Spūs quidē promptus eſt: caro aūt īfirma. c. Iterū ſcdo abijt: ⁊ orauit dicēs. ✠ Pater mi/ ſi nō poteſt hic calix tranſire niſi bibā illū: fiat voluntas tua. c. Et venit iterū: ⁊ inuenit eos dormiētes. Erāt enī oculi eorū grauati. Et relictis illis: iterū abijt/ ⁊ orauit tercio eūdē ſermonem dicens. Tunc venit ad diſcipulos ſuos: et dixit illis. ✠ Dormite iā: et requieſcite. Ecce appropinquabit hora: ⁊ filiꝰ hoīs tradetur ī manus pctōꝝ. Surgite eamꝰ. Ecce appropinquabit: qui me tradet. c. Adhuc eo loquente: ecce iudas vnꝰ de duodeci venit/ ⁊ cum eo turba multa cū gladijs et fuſtibus miſſi a principibus ſacerdotum ⁊ ſenioribꝰ populi. Qui autē tradidit eum: dedit illis ſignum dicens. s. Quemcūꝗ oſculatus fuero: ipſe eſt tenete eū. c. Et confeſtim accedens ad ieſum: dixit. s. Aue rabbi. c. Et oſculatus eſt eum. Dixitꝗ illi ieſus. ✠ Amice ad qd veniſti? c. Tunc acceſſerunt ⁊ manus iniecerunt in ieſū: et tenuerunt eum. Et ecce vnus ex his qui erant cum ieſu/ extendēs manum/ exemit gladium ſuum/ et percutiens ſeruum principis ſacerdotum/ amputauit auriculam eius. Tunc ait illi ieſus. ✠ Cōuerte gladium tuū: in locū ſuū. Omnes enī q acceperint gladium: gladio peribunt. An putas qꝛ nō poſſum rogare patrē meum: et exhibebit michi modo pluſꝗ duodecim legiones āgeloꝝ. Quomodo ergo: implebuntur ſcripture? Qꝛ ſic oportet fieri. c. In illa hora: dixit ieſus turbis. ✠ Tāꝗ ad latronē exiſtis: cū gladijs ⁊ fuſtibus ꝯprehēdere me. Quotidie apū vos ſedebā docens in tēplo: et non me tenuiſtis? c. Hoc autē totum factum eſt: vt adimplerentur ſcripture prophetarum. Tūc diſcipuli omnes: relicto eo fugerunt. At illi tenētes ieſū: duxerunt ad cayphā pricipē ſacerdotū/ vbi ſcribe et ſeniores conuenerāt. Petrus autē ſequebatur eū alōge: uſꝗ in atrium principis ſacerdotum. Et īgreſſus intro: ſedebat cū miniſtris/ vt videret finē. Principes aūt ſacerdotum ⁊ omne conſilium querebant falſū teſtimoniū contra ieſū: vt eū morti traderent. Et non inuenerunt: cum multi falſi teſtes acceſſiſſēt. Nouiſſime aūt venerūt duo falſi teſtes: ⁊ dixerunt. s. Hic dicit. Poſſum deſtruere tēplū dei: ⁊ poſt triduū reedificare illud. c. Et ſurgens pricepſ ſacerdotū: ait illi. s. Nichil rūdes ad ea q̄ iſti aduerſum te teſtificātur? c. Ieſus aūt tacebat. Et princeps ſacerdotū: ait illi. s. Adiuro te ꝑ deū viuum: vt dicas nobis ſi tu es xp̄s filius dei viui. c. Dixit illi ieſꝰ. ✠ Tu dixiſti. Veruntamē dico vobꝫ: amodo videbitis filium hoīs ſedentē a dextris virtutis dei/ et venientem in nubibus celi. c. Tunc princeps ſacerdotum: ſcidit veſtimenta ſua/ dicens. s. Blaſphemauit. Quid adhuc egemꝰ teſtibus? Ecce nunc audiſtis blaſphemiam. Quid vobꝫ videt? c. At illi reſpondētes: dixerunt. s. Reus eſt mortis. c. Tunc expuerunt in faciem eius: et colaphis eū ceciderūt. Alij autem palmas in faciē eiꝰ dederūt: dicētes. s. Propheṫiza nobis xp̄e: q̄s eſt q̄ te ꝑcuſſit? c. Petrus aūt ſedebat foꝛis in atrio: et acceſſit ad eū vna ancilla dicens. s. Et tu cū ieſu galileo eras. c. At ille negauit: coꝛā oīb⁹ dicens. s. Neſcio q̄d dicis. c. Exeunte aūt illo ianuā: vidit eum alia ācilla / ⁊ ait his qui erāt ibi. s. Et hic cum ieſu nazareno erat. c. Et iterū negauit cū iuramēto: q꞉ nō noui hoīem. Et poſt puſillū acceſſerūt q̄ ſtabant: et dixerunt petro. s. Uere ⁊ tu ex illis es: nā ⁊ loquela tua manifeſtum te facit. c. Tunc cepit deteſtari et iurare: q꞉ non nouiſſet hoīem. Et continuo gallus cantauit. Et recoꝛdat⁹ eſt petrus verbi ieſu quod dixerat: ꝑ̄uſq̄ gallus cātet / ter me negabis. Et egreſſ⁹ foꝛas: fleuit amare. Mane aūt facto: cōſiliū inierūt oēs pꝛincipes ſacerdotū et ſenioꝛes ppl'i aduerſ⁹ ieſum / vt eū moꝛti traderent. Et vinctū adduxerunt eū: ⁊ tradiderunt poncio pylato pꝛeſidi. Tūc videns iudas qui eū tradidit ꝙ dānatus eſſet: penitentia ductuſ / retulit triginta argēteos pꝛīcipibus ſacerdotū ⁊ ſenioꝛibus dicens. s. Peccaui / tradēs ſanguinē iuſtum. c. At illi dixerunt. s. Quid ad nos? Tu videris. c. Et ꝓiectis argēteis in templo / receſſit: et abiens laqueo ſe ſuſpēdit. Pꝛincipes aūt ſacerdotum acceptis argēteis: dixerunt. s. Nō licet mittere eos in coꝛbanā: q꞉ ꝓ̄cium ſanguinis eſt. c. Conſilio autē inito / emerunt ex eis agrum figuli: in ſepulturam peregrinoꝛum. Pꝛopter hoc vocatus ē ager ille acheldemach: hoc eſt ager ſāguinis vſq꞉ in hodiernū diē. Tūc ipletū eſt quod dictum eſt ꝑ hieremiā pꝛophetā: dicētē. Et acceperunt triginta argenteos pꝛecium appꝛeciati / quē appꝛeciauerūt a filiis iſrael: et dederunt eos in agrum figuli ſicut conſtituit michi dn̄s. Jeſus aūt ſtetit āte pꝛeſidē. Et iterrogauit eū ꝓ̄ſes: dicēs. s. Tu es rex iudeoꝝ? c. Dixit illi ieſus. ✝ Tu dicis. c. Et cū accuſaret̄ a pꝛīcipibus ſacerdotū ⁊ ſenioꝛib⁹: nichil reſpondit. Tunc dixit illi pylatus. s. Nō audis: q̄ta aduerſum te dicunt teſtimonia? c. Et non reſpondit ei ad vllū verbū: ita vt miraretur ꝓ̄ſes vehemēter. Per diem aūt ſolēnē: ꝯſueuerat ꝓ̄ſes dimittere populo vnū vinctum quē voluiſſent. Habebat aūt tūc vnum vinctū inſignē: q̄ dicebat̄ barabas. Cōgregatiſ ergo illis: dixit pylat⁹. s. Quē vultis dimittā vobis: barabā / an ieſum q̄ dicitur xp̄s? c. Sciebat enī ꝙ per inuidiā tradidiſſet eum. Sedente autē illo pꝛo tribunali: miſit ad eum vxoꝛ eius dicēs. s. Nichil tibi ⁊ iuſto illi. Multa enī paſſa ſum hodie per viſū: ꝓpter eū. c. Pꝛincipes aūt ſacerdotū ⁊ ſenioꝛes ꝑſuaſerunt populis vt peterent barabā ieſum vero ꝑderent. Reſpondēſ autē pꝛeſes: ait illis. s. Quē vultis vobis de duob⁹ dimitti? c. At illi dixerunt. s. Barabā. c. Dixit illis pylatus. Quid igitur faciā de ieſu: q̄ dicitur xp̄s? c. Dicunt omnes. s. Crucifigatur. c. Ait illis pꝛeſeſ. s. Quid enim mali fecit? c. At illi magis clamabant: dicentes. s. Crucifigatur. c. Uidēs aūt pylatus quia nichil ꝓficeret / ſed magis tumultus fieret: accepta aqua lauit manus coꝛā populo dicens. s. Innocēs ego ſum a ſanguine iuſti hui⁹: vos videritis. c. Et reſpondens vniuerſus populus: dixit. s. Sāguis eius ſuꝑ nos: et ſuper filios noſtros. c. Tunc dimiſit illis barabam: ieſum autem flagellatum tradidit eis / vt crucifigeretur. Tunc milites pꝛeſidis ſuſcipiētes ieſum in ꝓ̄toꝛium: congregauerūt ad eum vniuerſam cohoꝛtē. Et exuentes eum: clamidem coccineā circumdederunt ei. Et plectētes coꝛonā de ſpinis/ poſuerunt ſup̄ caput eius: ⁊ arundinem in dextera eius. Et genu flexo ante eum: illudebāt ei dicētes. s. Aue rex iudeoꝛū. c. Et expuētes ĩ eum acceperūt arundinē: ⁊ percutiebāt caput eius. Et poſtq̄ illuſerunt ei exuerunt eū clamidē: ⁊ induerunt eum veſtimētis eius/ ⁊ duxerunt eum vt crucifigerent. Exeuntes autē inuenerunt hoīem cyꝛeneum nōie ſymonē: hūc angariauerūt vt tolleret crucē eiꝰ. Et venerūt in locū qui dicit golgotha: qđ eſt caluarie locus. Et dederūt ei vinū bibere: cū felle mixtum. Et cū guſtaſſet: noluit bibere. Poſtq̄ aūt crucifixerūt eū: diuiſerūt veſtimēta eius ſoꝛtē mittētes: vt adimpleretur qđ dictum eſt per ꝓphetā dicētē. Diuiſerunt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſup̄ veſtē meā miſerunt ſoꝛtē. Et ſedētes: ſeruabāt eum. Et ĩpoſuerunt ſuper caput eius: cauſā ipſius ſcriptā. Hic eſt ieſus rex iudeoꝛū. Tūc crucifixi ſunt cum eo duo latrones: vnus a dextris/ ⁊ vnus a ſiniſtris. Pꝛetereūtes aūt blaſphemabāt eum: mouētes capita ſua/ ⁊ dicētes. s. Vah qui deſtruis tēplum dei: ⁊ ĩ triduo illud reedificas. Salua temetipſum. Si filius dei es: deſcēde de cruce. c. Similiter ⁊ pꝛincipes ſacerdotum illudentes eum cū ſcribis et ſenioꝛibus: dicebant. s. Alios ſaluos fecit: ſeipſum non poteſt ſaluum facere? Si rex iſrael eſt deſcēdat nunc de cruce/ ⁊ credimus ei. Confidit in deo: liberet nūc eum ſi vult. Dixit enī qꝛ filiꝰ dei ſum. c. Idipſum aūt ⁊ latrones qui crucifixi erant cum eo: impꝛoperabāt ei. A ſexta aūt hoꝛa/ tenebꝛe facte ſunt ſup̄ vniuerſā terrā: vſq3 ad hoꝛā nonā. Et circa hoꝛa nonam: clamauit ieſus voce magna dicens. ✠. Hely. hely. lamazabathani? c. Hoc eſt ✠. Deus meus/ deꝰ meus: vt quid dereliquiſti me? c. Quidā aūt illic ſtātes ⁊ audiētes: dicebāt. s. Helyam vocat iſte. c. Et ꝯtinuo currēs vnus ex eis acceptā ſpongiā impleuit aceto: ⁊ impoſuit arundini/ ⁊ dabat ei bibere. Ceteri vͦo dicebāt. s. Sine: videamus an veniat helyas/ liberās eum. c. Ieſus autē iterū clamās voce magna: emiſit ſpm̄. Hic inclinet ſe dyaconꝰ vel ꝓſternat ꝟſus oꝛiētem ⁊ dicat p̄uatim Pater nr̄. Aue maria. ⁊ In manus tuas. Deinde ſurgat et poſtea reſiduum paſſionis legat. c. Et ecce velū templi ſciſſū eſt in duas partes: a ſūmo vſq3 deoꝛſum. Et terra mota eſt: et petre ſciſſe ſunt/ ⁊ monumēta aperta ſunt/ ⁊ multa coꝛpoꝛa ſāctoꝛum qui doꝛmierāt ſurrexerūt. Et exeūtes de monumētis poſt reſurrectionē eius: venerunt in ſanctā ciuitatē/ ⁊ apparuerunt multis. Cēturio autē ⁊ qui cum eo erāt cuſtodiētes ieſum: viſo terremotu ⁊ his que fiebāt/ timuerunt valde dicētes. s. Vere filius dei erat iſte. c. Erāt aūt ibi mulieres multe a longe que ſecute erāt ieſum a galilea: miniſtrātes ei. Inter quas erat maria magdalene et maria iacobi. et ioſeph mater: et mater filioꝝ zebedei. Cum autē ſero factum eſſet: venit quidā homo diues ab arimathia nōie ioſeph/ q̄ et ipſe diſcipulus erat ieſu. Hic acceſſit ad pylatum: ⁊ petijt coꝛpus ieſu. Tunc pylatus iuſſit reddi coꝛpꝰ. Et accepto coꝛpoꝛe ioſeph inuoluit illud in ſyndone munda: ⁊ poſuit illud in monumento ſuo nouo quod exciderat de petra. Et aduoluit ſaxum magnum ad oſtium monumēti: ⁊ abijt. Erat aūt ibi maria magdalene ⁊ altera maria: ſedētes con tra ſepulchꝛum. Euāgelia vo in fine oīm paſſionum etiā in die paraſceues alta voce legantur more duplicis feſti. Oēs aūt paſſiones ſdicto modo legantur ſcḋm vſum ſaꝝ tñ in die paraſceue non dr̄ Dñs vo. ⁊ ſine titulo incipiatur euangeliū.

Altera aūt die q̄ eſt poſt paraſceuē: cōuenerūt pꝛīcipes ſacerdotū ⁊ phariſei ad pylatū dicentes. Dñe/recoꝛdati ſumus qꝛ ſeductoꝛ ille dixit adhuc viuēs: poſt tres dies reſurgā. Iube ergo cuſtodiri ſepulchꝛū: vſq; in diē terciū. Ne foꝛte veniāt diſcipuli eiꝰ ⁊ furent eū: ⁊ dicāt plebi/ſurrexit a moꝛtuis. Et erit nouiſſimꝰ erroꝛ: peioꝛ p̄oꝛe. Ait illis pylatꝰ. Habetis cuſtodiā. Ite cuſtodite ſicut ſcitis. Illi aūt abeūtes: munierūt ſepulchꝛū Signātes lapidē: cū cuſtodibꝰ. Offm̄. Impꝛoperium expectauit coꝛ meū ⁊ miſeriā ⁊ ſuſtinui qui ſimul cōtriſtaret et nō fuit/ꝯſolātē me q̄ſiui ⁊ nō inueni/⁊ dederūt in eſcā meā fel et in ſiti mea potauerūt me aceto. Sec.

Tibi deꝰ pater oīps imaculati agni paſchale offerimus olocauſtū: cuiꝰ nos ſanguine ab exterminatoꝛis vaſtatione ſaluatos/ad terrā q̄s tue repꝛomiſſionis iducas Per eūdē. Pꝛefa. quotiḋ. Cō. Pat/ ſi nō poteſt hic calix tranſire niſi vibā illū: fiat volūtas tua. Poſtcō.

Fideles tuos q̄s domine benignus intende: vt ſue redemptionis initia recolētes quoꝝ munere ſunt refecti/eoꝝ ꝑficiāt incrementis. Per. ¶ Feria. ij. Officium.

Iudica dñe nocētes me expugna ipugnātes: apꝑhēde arma ⁊ ſcutū ⁊ exurge i adiutoꝛiū meū dñe virtus ſalutꝭ mee. ꝟ. Effūde frameā ⁊ ꝯclude aduerſꝰ eos qui ꝑſequūtur me. nō dr̄ vlterius Oꝛemꝰ. Flecta. Oꝛ.

Da q̄s oīps deꝰ/ vt qui in tot aduerſis ex noſtra infirmitate deficimus: intercedente vnigeniti filij tui paſſione reſpiremus. Qui tecum. Lectio yſaie ꝓphete l.

In diebus illis: Dixit iſayas. Dñs deus meꝰ aperuit michi aurē: ego aūt nō ꝯtradico/retroꝛſū nō abij. Coꝛpus meum dedi ꝑcutiētibꝰ: ⁊ genas meas vellētibus. Faciē meā nō auerti ab increpātibus: et ꝯſpuentibus in me. Dñs deus auxiliatoꝛ meꝰ: et ideo nō ſum ꝯfuſus ideo poſui faciē meā vt petrā duriſſimam: ⁊ ſcio qm̄ nō ꝯfūdar. Iuxta eſt qui iuſtificat me: q̄s ꝯtradicit michi? Stemꝰ ſimul. Quis eſt aduerſarius meus: accedat ad me? Ecce dominꝰ deꝰ: auxiliatoꝛ meus. Quis eſt qui cōdēnet me? Ecce oēs quaſi veſtimētum cōterētur: tinea comedet eos. Quis ex vobis timens deum: audiēs vocem ſerui ſui? Quis ambulauit i tenebꝛis: et non eſt lumen ei? Speret in nomine dñi: ⁊ innitatur ſup̄ dñm deum ſuum. Gꝛ. Exurge dñe ⁊ intende iudicio meo deꝰ meꝰ: ⁊ dñs meꝰ i cauſā meā. ꝟ. Effunde frameā ⁊ conclude aduerſus eos qui me perſequuntur. Tꝛ.

Domie nō ſcḋm pctā nr̄a q̄ fecimus nos: neq; ſcḋm iniq̄tates nr̄as retribuas nobis. ꝟ. Dñe ne memineris iniquitatū nr̄aꝝ antiquarum/cito anticipent nos mie tue/qꝛ pauperes facti ſumꝰ nimis. Hic non fiat genuflexio cum dr̄ ꝟ. Adiuua nos deꝰ ſalutaris noſter: ⁊ ꝓpter gloꝛiam nois tui dñe libera nos/⁊ ꝓpicius eſto pctīs nr̄is pꝛopter nomen tuū. Scḋm iohēm. xij.

Ante ſex dies paſche/ venit ieſus bethaniam vbi fuerat lazarus moꝛtuus: quem ſuſcitauit ieſus. Fecerunt autem ei cenam ibi ⁊ martha miniſtrabat. Lazarus vero: erat vnus ex diſcūbētib⁹ cū eo. Maria ergo accepit librā vnguēti nardipiſtici precioſi: et vnxit pedes ieſu/ et extercſit capillis ſuis pedes eius/ ⁊ domus impleta eſt ex odoꝛe vnguēti. Dixit ergo vnus ex diſcipulis eius iudas ſcariothis: ꝗ erat eū traditurus. Quare hoc vnguentū non venijt trecētis denarijs: ⁊ datum eſt egenis? Dixit autē hoc non quia de egenis pertinebat ad eum: ſed quia fur erat ⁊ loculos habēs/ ea ꝗ̄ mittebantur poꝛtabat. Dixit ergo ieſus. Sinite illā: vt in diem ſepulture mee ſeruet illud. Pauperes enim ſemper habetis vobiſcū: me autē non ſemꝑ habebitis. Cognouit ergo turba multa ex iudeis quia illic eſſet: ⁊ venerunt non propter ieſum tantum/ ſed vt lazarū viderent quē ſuſcitauit a moꝛtuis. Cogitauerunt aūt pꝛincipes ſacerdotum vt ⁊ lazarū interficerent: qꝛ multi propter illum abibant ex iudeis ⁊ credebāt in ieſum. In craſtinum aūt turba multa que venerat ad diē feſtū/ cū audiſſent quia venit ieſus hieroſolymam: acceperūt ramos palmaꝝ et pꝛoceſſerunt obuiam ei/ ⁊ clamabant. Oſanna: bñdictus qui venit ī nomine dñi/ rex iſrł. Et inuenit ieſus aſellum: ⁊ ſedit ſuꝑ eum ſicut ſcriptum ē. Noli timere filia ſyon: ecce rex tuus venit tibi māſuetus/ ſedēs ſuꝑ pullum aſine Hec non cognouerunt diſcipuli ei⁹ pꝛimum: ſed quādo gloꝛificatus eſt ieſus/ tunc recoꝛdati ſunt quia hec erāt ſcripta de eo et hec fecerunt ei. Teſtimonium ergo ꝑhibebāt turba ꝗ̄ erat cum eo/ quando lazaꝝ vocauit de monumēto: ⁊ ſuſcitauit eū a moꝛtuis. Propterea ⁊ obuiā venit ei turba: qꝛ audierāt eum feciſſe hoc ſignum. Phariſei ergo dixerunt ad ſemetipſos. Videtis: qꝛ nihil ꝓficimus. Ecce mundus totus poſt eum abijt Erant aūt quidā gētiles ex his qui aſcēderant: vt adorarent in die feſto. Hi ergo acceſſerunt ad philippum qui erat a bethſaida galilee: ⁊ rogabāt eum dicētes: Dñe: volum⁹ ieſum videre. Venit philippus: ⁊ dixit ādree. Andreas rurſū ⁊ philipp⁹: dixerunt ieſu. Jeſus autē reſpōdit eis dicēs. Venit hoꝛa: vt clarificetur filius hoīs. Amē amē dico vobis: niſi granū frumēti cadēs ī terrā moꝛtuū fuerit/ ipſū ſolū manet. Si aūt moꝛtuū fuerit: multū fructuz affert. Qui amat aīam ſuā ꝑdet eā. Et qui odit aīam ſuā ī hoc mūdo: ī vitā eternā cuſtodit eā. Si ꝗs michi miniſtrat: me ſequatur. Et vbi ſum ego: illic ⁊ miniſter meus erit. Si quis michi miniſtrauerit: honoꝛificabit eum pater meus. Nūc aīa mea turbata eſt. Et ꝗd dicā? Pater/ ſaluifica me: ex hac hoꝛa. Sꝫ propterea veni: ī hoꝛā hāc Pater/ clarifica nomē tuum. Venit ergo vox de celo: dicēs. Et clarificaui: ⁊ iterꝝ clarificabo. Turba aūt ꝗ̄ ſtabat ⁊ audierat: dicebat tonitruū factū eſſe. Alij aūt dicebāt: angelus ei locutus eſt. Rñdit ieſus: et dixit. Nō ꝓpter me hec vox venit: ſꝫ propter vos Nūc iudicium ē mūdi: nūc pꝛinceps hui⁹ mundi eijciet foꝛas. Et ego ſi exaltatus fuero a terra: oīa trahā ad meipſū. Hoc aūt dicebat: ſignificās qua moꝛte eſſet moriturus. Rñdit ei turba. Nos audiuimus ex lege: qꝛ xp̄s manet ī eternum. Et quō tu dicis: opoꝛtet exaltari filium hominis? Quis ē iſte filius hoīs? Dixit ergo eis ieſ⁹. Adhuc modicū lumē: ī vobis eſt. Ambulate dum lucē habetis: vt nō tenebꝛe vos ꝯphēdāt Et qui ābulat in tenebꝛis: neſcit quo vadat. Dum lucem habetis credite in lucem: vt filij lucis ſitis. Hec locut⁹ ꝫ ieſus ⁊ abijt: et abſcondit ſe ab eis. Offm̄. Eripe me de inimicis meis domine ad te confugi: doce me facere volūtatem tuam/ qꝛ de⁹ meus es tu. ℣ Exaudi me in tua iuſticia/ et ne intres in iudiciū cū ſeruo tuo dñe. Secreta.

Ipſa maieſtati tue dñe fideles populos ꝯmēdet oblatio: q̄ ꝑ filiū tuū dñm noſtrū ieſum xp̄m recōciliauit inimicos. Qui te. Cōio. Erubeſcant ⁊ reuereant̄ ſimul qui gratulant̄ malis meis: induant̄ pudore ⁊ reuerētia qui maligna loquūtur aduerſum me. Poſtcomunio.

Satiati munere ſalutari tuam dñe miam deprecamur: vt hoc eodem ſacramēto quo nos temporaliter vegetas: efficias vite eterne participes. Per. Super populum. Oremus. Humiliate capita. Oro.

Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̄/ et ad beneficia recolēda qb⁹ nos īſtaurare dignatus es/ tribue venire gaudētes. P̄ d. ¶ Fe.iij.of.

Nos aūt gloriari oportet in cruce dñi noſtri ieſu xp̄i in quo eſt ſal⁹ vita ⁊ reſurrectio nr̄a ꝑ quē ſaluati ⁊ liberati ſum⁹. ps. De⁹ miſereat̄ noſtri et benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuꝑ nos et miſereat̄ noſtri. Orem⁹. Flectamus ge. le. Or.

Omnip̄s ſēpiterne deus/ da nobis ita dñice paſſionis ſacramenta peragere: vt indulgentiam percipere mereamur. Per eūdem. ¶ Lectio hieremie prophete. v. ca.

In dieb⁹ illis: Dixit hieremias. Dñe/ demōſtraſti michi et ego cognoui: tu oſtēdiſti michi ſtudia coꝝ. Et ego q̄ſi agn⁹ māſuetus qui portat̄ ad victimā: ⁊ non cognoui qꝛ cogitauerūt ſuꝑ me cōſilia dicētes. Mittamus lignū ī panē ei⁹: et eradamus eum de terra viuētiū/ et nomē eius nō memoret̄ amplius. Tu aūt dñe ſabaoth q̄ iudicas iuſte/ ⁊ probas renes ⁊ corda: videā q̄ſo vltionem tuā ex eis. Tibi eni reuelaui cauſā meā: dñe deus meus. Gr. Ego autē dum michi moleſti eſſēt induebā me cilicio/ ⁊ humiliabā in ieiunio animā meā/ et oratio mea in ſinu meo cōuertetur. ℣. Iudica dñe nocentes me/ expugna impugnātes me/ apprehende arma ⁊ ſcutū et exurge in adiutoriū michi. Sequatur paſſio cū Dñs vo. Paſſio dñi nr̄i ieſu xp̄i: ſcd̄m marcum. xiiii. Non dicatur Gloria tibi dñe.

In illo tēpore: Erat paſcha et azima poſt biduū. Et q̄rebāt ſummi ſacerdotes ⁊ ſcribe: quomodo ieſum dolo tenerēt ⁊ occiderēt. Dicebant aūt. s. Non in die feſto. c. Ne forte tumultus fieret in populo. Et cū eſſet ieſ⁹ bethanie ī domo ſymonis leproſi ⁊ recumberet: venit mulier habēs alabaſtrū vnguēti nardi ſpicati ꝑcioſi/ ⁊ fracto alabaſtro effudit ſuper caput eius. Erāt aūt quidam indigne ferētes itra ſemetipſos: et dicētes. s. Ut quid ꝑditio iſta vnguēti facta ꝫ? Poterat enim vnguentum iſtud venundari pluſq̄ trecentis denarijs: ⁊ dari pauperibus. c. Et fremebant in eā. Ieſ⁹ autē dixit. ✠ Sinite eā. Quid illi moleſti eſtis? Bonum opus operata eſt in me. Sēꝑ enim pauperes habetis vobiſcum: ⁊ cum volueritis poteſtis illis bñfacere/ me autē non ſemꝑ habebitis. Quod habuit hec fecit: preuenit vngere corpus meum in ſepulturā. Amen dico vobis: vbicūq̄ predicatum fuerit euāgelium iſtud in vniuerſo mundo: ⁊ quod fecit hec narrabitur ī memoriam eius. c. Et iudas ſcariothis vn⁹ de duodeci abijt ad ſummos ſacerdotes: vt ꝓderet eum illis. Qui audiẽtes gauiſi ſunt: ⁊ ꝓmiſerunt ei pecuniã ſe daturos. Et querebat quõ illum oportune traderet. Et ꝓmo die azimoꝝ quãdo paſcha immolabãt: dicũt ei diſcipuli. s. Quobis eamus: ⁊ paremus tibi vt manduces paſcha? c. Et miſit duos ex diſcipulis ſuis: ⁊ dixit eis. ✠. Ite in ciuitatẽ: ⁊ occurret vobis homo lagenã aque baiulãs. Sequimini eum. Et quocũq; introierit: dicite dño domus/ qꝛ magiſter dicit. Vbi eſt refectio mea: vbi paſcha cum diſcipulis meis mãducẽ? Et ipſe vobis demonſtrabit cenaculum grãde ſtratum: ⁊ illic parate nobis. c. Et abierunt diſcipuli eius ⁊ venerũt in ciuitatẽ ⁊ inuenerũt ſicut dixerat illis et parauerunt paſcha. Veſpe autẽ facto: venit cum duodeci. Et diſcũbẽtibus eis ⁊ mãducãtibus: ait ieſꝰ ✠. Amẽ dico vobis: qꝛ vnus ex vobꝫ me tradet qui mãducat mecũ. c. At illi ceperunt ꝯtriſtari: ⁊ dicere ei ſingulatim. s. Nũquid ego? c. Qui ait illis. ✠. Vnus ex duodeci: qui intingit mecum manum in cathino. Et filiꝰ quidẽ hominis vadit: ſicut ſcriptum eſt de eo. Ve aũt homini illi: per quẽ filius hoīs tradetur. Bonũ erat ei: ſi nõ eſſet natus hõ ille. c. Et mãducãtibus illis: accepit ieſus panẽ/ ⁊ bñdicẽs fregit ⁊ dedit eis/ ⁊ ait ✠ Sumite: hoc eſt corpus meum. c. Et accepto calice: gr̃as agẽs dedit eis. Et biberũt ex illo oẽs. Et ait illis. ✠. Hic eſt ſãguis meus noui teſtamẽti: qui pro multis effundetur. Amẽ dico vobis: qꝛ iã nõ bibã de genimine vitis/ vſq; in diẽ illum cum illud bibam nouum in regno dei. c. Et hymno dicto: exierunt in montẽ oliuarum. Et ait eis ieſus. ✠. Oẽs vos ſcãdalizabimini in me in nocte iſta: qꝛ ſcriptum eſt. Percutiam paſtorem ⁊ diſꝑgẽtur oues. Sꝫ poſtq̃ reſurrexero: p̃cedam vos in galileam. c. Petrꝰ aũt ait illi. s. Et ſi oẽs ſcãdalizati fuerint: ſed nõ ego. c. Et ait illi ieſus. ✠. Amẽ dico tibi: qꝛ tu hodie in nocte hac priuſq̃ gallꝰ bis vocẽ dederit/ ter me es negaturꝰ. c. At ille ãplius loquebatur. s. Et ſi oportuerit me ſimul ꝯmori tibi: nõ te negabo. c. Similiter autẽ: ⁊ oẽs dicebãt. Et veniũt in p̃dium cui nomẽ gethſemani: ⁊ ait diſcipulis ſuis. ✠. Sedete hic: donec orẽ. c. Et aſſumit petrum ⁊ iacobum ⁊ iohãnẽ ſecum ⁊ cepit pauere ⁊ tedere/ ⁊ ait illis. ✠. Triſtis eſt aīa mea: vſq; ad mortẽ. Suſtinete hic: ⁊ vigilate. c. Et cum p̃ceſſiſſet paululum: procidit ſuꝑ terrã/ ⁊ orabat ſi fieri poſſet trãſiret ab,eo hora/ ⁊ dixit. ✠ Abba pr̃/ omnia tibi poſſibilia ſunt: tranſfer calicẽ hunc a me. Sꝫ non quod ego volo: ſed quod tu. c. Et venit: ⁊ inuenit eos dormiẽtes. Et ait petro ✠. Symon dormis? Non potuiſti vna hora vigilare mecũ? Vigilate et orate: vt nõ intretis in tẽtationẽ. Spũs quidẽ ꝓ̃mptus eſt: caro aũt infirma. Et iterum abiẽs: orauit eũdẽ ſermonẽ dicẽs. Et reuerſus denuo: inuenit eos dormientes. Erãt enĩ oculi eoꝝ grauati: et ignorabãt quid rñderent ei. Et venit tercio: ⁊ ait illis. ✠. Dormite iã: ⁊ requieſcite. Sufficit. Venit hora: ecce tradetur filius hoīs in manꝰ pctõꝝ. Surgite eamus: ecce qui me tradet ꝓpe eſt. c. Et adhuc eo loquẽte: venit iudas ſcarioth vnus ex duodecim/ et cum eo turba multa cum gladijs ⁊ lignis/ a ſũmis ſacerdotibus ⁊ ſenioribus ⁊ ſcribis. Dederat aũt traditor eis ſignũ: dicẽs. s. Quẽcunq; oſculatus fuero: ipſe eſt tenete eũ/ et ducite caute. c. Et cũ veniſſet: ſtatim accedẽs ad eum/ ait. s. Rabbi. c. Et oſculatꝰ eſt eum. At illi manꝰ iniecerūt in ieſum: ⁊ tenuerūt eum. Unus autē de circunſtātibus educēs gladium ꝑcuſſit ſeruū ſūmi ſacerdotis: et amputauit illi auriculam. Et rñdēs ieſ⁹: ait illis. ✠. Tāꝙ ad latronē exiſtis: cum gladȳs ⁊ lignis comꝓhendere me. Quotidie erā apud vos in tēplo docēs: ⁊ non me tenuiſtis. Sȝ vt impleātur ſcripture. c. Tunc diſcipuli eius relinquētes eū: oēs fugerunt. Adoleſcēs aūt quidā ſeq̄batur eū amict⁹ ſyndone ſup nudo: ⁊ tenuerunt eū. At ille reiecta ſyndone: nudus ꝓfugit ab eis. Et adduxerunt ieſū ad ſummū ſacerdotē: ⁊ ꝯuenerunt oēs ſacerdotes ⁊ ſcribe ⁊ ſeniores. Petr⁹ aūt alōge ſecutus ē eū: vſqȝ intro i atrium ſummi ſacerdotis. Et ſedebat cum miniſtris: ⁊ calefaciebat ſe ad ignē. Summi vero ſacerdotes ⁊ omne ꝯſiliū q̄rebāt aduerſ⁹ ieſum teſtimonium/vt eum morti traderēt: nec inueniebāt Multi enim falſum teſtimonium dicebāt aduerſ⁹ eum ⁊ conueniētia teſtimonia non erāt. Et quidā ſurgētes falſum teſtimoniū ferebāt aduerſus eum: dicētes. s. Qm̄ nos audiuimus eum: dicētē. Ego diſſoluā tēplū hoc manufactū: ⁊ poſt triduum aliud non manufactū edificabo. c. Et nō erat cōueniēs: teſtimonium illoꝝ. Et exſurgēs ſūmus ſacerdos in medium interrogauit ieſum dicēs. s. Nō rñdes quicq̄: ad ea q̄ tibi obiiciuntur ab his? c. Ille autem tacebat: ⁊ nichil rñdit. Rurſum ſummus ſacerdos interrogabat eum: ⁊ dixit ei. s. Tu es xp̄s filius dei bñdicti? c. Ieſus autē dixit illi. ✠. Ego ſum. Et videbitis filiū hominis ſedētē a dextris virtutis dei: ⁊ veniētē cum nubibus celi. c. Sūmus autē ſacerdos ſcindēs veſtimēta ſua: ait. s. Quid adhuc deſideramus teſtes? Audiſtȝ blaſphemiā. Quid vobis videtur? c. Qui oēs cōdēnauerunt eum: reū eſſe mortis. Et ceperunt quidā conſpuere in eum: ⁊ velare faciē eius/⁊ colaphis eum cedere/⁊ dicere ei. s. Prophetiza. c. Et miniſtri alapis: eum cedebāt. Et cum eſſet petrus i atrio ſeorſum: venit vna ex ancillis ſummi ſacerdotis. Et cū vidiſſet petrū calefaciētē ſe: aſpiciēs illum ait. s. Et tu cum ieſu nazareno eras? c. At ille negauit dicēs. Neqȝ ſcio: neqȝ noui q̄d dicas. c. Et exijt foras āte atriū: ⁊ gallus cātauit. Rurſum aūt cum vidiſſet illū alia ācilla: cepit dicere circūſtātibus: qꝛ hic ex illis eſt. At ille iterꝝ negauit. Et poſt puſillū rurſus qui aſtabāt: dicebāt petro. s. Uere ex illis es: nā ⁊ galileus es. c. Ille aūt cepit anathematizare ⁊ iurare: qꝛ neſcio hoīem iſtū quē dicitis. Et ſtatī iterꝝ gallus cantauit. Et recordat⁹ eſt petr⁹ verbi quod dixerat ei ieſus: p̄uſq̄ gallus cātet bis/ter me negabis. Et cepit flere. Et ꝯfeſtī mane ꝯſiliū faciētes ſūmi ſacerdotes cū ſeniorib⁹ ⁊ ſcribis ⁊ vniuerſo ꝯſilio/vinciētes ieſū duxerunt: ⁊ tradiderūt pylato. Et interrogauit eū pylatus. s. Tu es rex iudeoꝝ? c. At ille reſpondens: ait illi. ✠. Tu dicis. c. Et accuſabāt eū ſūmi ſacerdotes: in multis. Pylatus aūt rurſū īterrogauit eū dicēs. s. Nō reſpōdes quicq̄? Uide in quātis te accuſāt. c. Ieſus aūt āpli⁹ nichil rñdit: ita vt miraretur pylat⁹. Per diē aūt feſtū dimittere ſolebat illis vnū ex vinctis: quēcūqȝ petiſſēt. Erat aūt qui dicebat barabaſ/q̄ cū ſeditioſis erat vinctus: qui in ſeditione fecerat homicidiū. Et cū aſcēdiſſet turba: cepit rogare ſicut ſemper faciebat illis. Pylat⁹ aūt reſpōdit eis: ⁊ dixit. s. Uultis dimittam vobis regē iudeoꝝ? c. Sciebat enim ꝙ per inuidiã tradidiſſent eũ ſummi ſacerdotes. Põtifices autẽ ꝯcitauerũt turbã: vt magis barabã dimitteret eis. Pylatꝰ aũt iteꝝ reſpõdẽs ait illis. s. Quid ergo vultis faciã regi iudeoꝝ? c. At illi iteꝝ clamauerũt. s. Crucifige eum. c. Pylatꝰ vero dicebat eis. s. Quid enĩ mali fecit? c. At illi magꝫ clamabãt. s. Crucifige eum. c. Pylatꝰ aũt volẽs populo ſatiſfacere dimiſit illis barabã: & tradidit eis ieſum flagellis ceſum/ vt crucifigeretur. Milites autẽ duxerunt eũ intro in atriũ ꝑtoꝛij et ꝯuocãt totã cohoꝛtẽ: & induunt eũ purpura. Et iponũt ei plectẽtes ſpineã coꝛonã: & ceperunt ſalutare eũ dicẽtes. s. Aue rex iudeoꝝ. c. Et percutiebãt caput eius arundine: & cõſpuebãt eum/ & ponẽtes genua adorabãt eum. Et poſtq̃ illuſerunt ei/ exuerunt illũ purpura: et induerũt eum veſtimẽtis ſuis/ et educũt illũ vt crucifigerẽt eum. Et angariauerunt pꝛetereuntem quẽpiã ſymonẽ cyꝛeneũ/ veniẽtẽ de villa: patrẽ alexandꝛi & ruffi/ vt tolleret crucẽ eius Et perducunt illum ĩ golgotha locum: quod eſt interpꝛetatum caluarie locꝰ. Et dabãt ei bibere myꝛratum vinum: & non accepit. Et crucifigẽteseum diuiſerunt veſtimenta eius: mittẽtes ſoꝛtẽ ſuper eis q̄s quid tolleret. Erat autem hoꝛa tercia: & crucifixerunt eum. Et erat titulus cauſe eiꝰ inſcriptus: rex iudeoꝝ. Et cum eo crucifigunt duos latrones: vnũ a dextris/ & aliũ a ſiniſtris eius. Et adĩpleta eſt ſcriptura que dicit. Et cũ iniq̄s reputatꝰ eſt. Et ꝑtereũtes blaſphemabãt eum: mouẽtes capita ſua/ et dicentes. s. Vah qui deſtruis tẽplum dei: et in tribus diebus reedificas. Saluum fac temetipſum deſcendẽs de cruce. s. Similiter & ſummi ſacerdotes illudentes ad alterutrum cũ ſcribis: dicebãt. s. Alios ſaluos fecit: ſeipſũ non poteſt ſaluum facere. Xp̄s rex iſrael deſcẽdat nunc de cruce: vt videamus & credamꝰ. c. Et qui cũ eo crucifixi erant: ꝯuiciabãtur ei. Et factã hoꝛa ſexta: tenebꝛe facte ſunt ꝑ totã terrã/ vſq̃ in hoꝛã nonam. Et hoꝛa nona: exclamauit ieſꝰ voce magna dicẽs. ✠. Heloy heloy: lamazabathani? c. Quod eſt iterꝑtatum. ✠. Deus meꝰ/ deꝰ meus: vt quid dereliquiſti me? c. Et quidã de circumſtãtibꝰ audiẽtes: dicebãt. s. Ecce helyã vocat. c. Currẽs aũt vnus & iplẽs ſpõgiã aceto: circumponẽſq̃ calamo/ potum dabat ei dicẽs. s. Sine/ videamus ſi veniat helyas: ad deponẽdum eum. c. Ieſus aũt emiſſa voce magna: expirauit. Hic fiat genuflexio dicendo Pr̃ nr̃. Aue maria. In manus. c. Et velum tẽpli ſciſſum ẽ in duo a ſũmo vſq̃ deoꝛſum. Videns autẽ cẽturio qui ex aduerſo ſtabat q2 ſic clamãs expiraſſet: ait. s. Vere hõ hic: filius dei erat. c. Erãt autẽ et mulieres delonge aſpiciẽtes: int̃ quas erat maria magdalene/ & maria iacobi minoꝛis/ & ioſeph mater/ et ſalome. Et cum eſſet in galilea ſequebãtur eum & miniſtrabant ei: & alie multe que ſimul cum eo: aſcẽderãt hieroſolimam. Euangelium.

Et cũ iã ſero factũ eſſet q2 erat paraſceue: qđ ẽ ãte ſabbatũ: venit ioſeph ab arimathia nobilis decurio q̄ & ipſe erat expectãs regnũ dei. Et audacter itroiuit ad pylatũ et petiit coꝛpus ieſu. Pylatus autẽ mirabatur: ſi iã obijſſet. Et accerſito centurione: interrogauit eũ ſi iam moꝛtuus eſſet. Et cũ cognouiſſet a cẽturione: donauit coꝛpꝰ ioſeph Ioſeph aũt mercatꝰ ſyndonẽ/ & deponẽs eũ inuoluit ſyndone: & poſuit eũ in monumẽto qđ erat exciſũ de petra. Et aduoluit lapidē: ad oſtium monumenti. Offer. Cuſtodi me dñe de manu pctōris/ ⁊ ab hoībus iniq̄s eripe me dñe. ℣. Qui cogitauerunt ſupplātare greſſus meos/ abſcōderūt ſuꝑbi laqueum michi. Secreta.

DIcate tibi plebs dñe h̄s oblatiōes ſctifica: vt a terrene vetuſtatis ꝯuerſatione mūdati/ celeſtis vite ꝑfectibꝰ inouemur. P. Cō. Aduerſū me exercebātur q̄ ſedebāt in porta: ⁊ in me pſallebāt qui bibebāt vinū/ ego vero orationē meam ad te domine tempus bñplaciti tui deꝰ in multitudine mie tue. Poſtc.

REpleti domine ſacri muneris gratia ſupplices exoramꝰ: vt que guſtu corporeo dulci veneratione contigimus: dulciora mētibus ſentiamus. Per dñm. Sup populum. Oremꝰ. Humiliate ca. ve. Oro.

UIa nos mia deus/ ⁊ ab omni ſurreptione vetuſtatis expurget: et capaces ſancte nouitatis efficiat. Per dñm. ¶ Feria .iiij. Offm.

IN noīe dñi oē genu flectat celeſtium/ terreſtrium/ ⁊ īfernorū: qꝛ dominus factꝰ eſt obediēs vſq̄ ad mortē/ mortē aūt crucis. ideo dñs ieſꝰ xp̄s in gloria eſt dei patris. Ps. Domine exaudi orationem meam: ⁊ clamor meꝰ ad te veniat. Sequitur oro ſine Dñs vobiſcū. ſed tm̄ cum Oremus et Flectamus genua leuate. Oro.

PReſta q̄ſumꝰ omp̄s deus/ vt qui noſtris exceſſibus inceſſāter affligimur: ꝑ vnigeniti tui paſſionem liberemur. Qui tecum viuit.

¶ Lectio yſaie pphete .lxij. et lxiij.

HEc dicit dominus deus: Dicite filie ſyon: ecce ſaluator tuus venit. Ecce merces eius cū eo: ⁊ opus illius corā illo. Quis eſt iſte q̄ venit de edom: tinctis veſtibus de boſra? Iſte formoſus in ſtola ſua: gradiēs ī multitudine fortitudinis ſue. Ego qui loquor iuſticiā: ⁊ ꝓpugnator ſum ad ſaluādū. Quare ergo rubrū ē indumētū tuum: ⁊ veſtimēta tua ſicut calcātiū ī torculari? Torcular calcaui ſolus: ⁊ de gētibꝫ nō eſt vir mecū. Calcaui eos ī furore meo: ⁊ ꝯculcaui eos ī ira mea. Et aſꝑſus eſt ſāguis eoꝝ ſuꝑ veſtimenta mea: ⁊ oīa idumēta mea inquinaui. Dies enī vltionis in corde meo: annus retributionis mee venit. Circūſpexi: ⁊ nō erat auxiliator: q̄ſiui/ et nō fuit q̄ adiuuaret. Et ſaluauit michi brachiū meum: ⁊ indignatio mea ipſa auxiliata eſt michi. Et cōculcaui pplos in furore meo: ⁊ īebriaui eos indignatione mea/ ⁊ detraxi in terrā verticē eorū. Miſerationū dñi recordabor. Laudē dñi ānūciabo ſuꝑ oībꝰ que reddidit nobis: dñs deus nr̄. Gr. Ne auertas faciē tuam a puero tuo qm̄ tribulor velociter exaudi me. ℣. Saluū me fac deꝰ qm̄ intrauerūt aq̄ vſq̄ ad aīam meā īfixus ſū ī limo ꝓfūdi ⁊ nō eſt ſubſtātia. Sequat. Dñs vobiſcum Oremus. Flectamus gen. le. Oro.

DEus qui ꝓ nobis filiū tuum crucis patibulum ſubire voluiſti vt inimici a nobis expelleres poteſtatem: concede nobis famulis tuis vt reſurrectionis eiꝰ grām cōſequamur. Per eūd. Hic dñs me more ꝯſueto. Lect. yſaie pphē. liij.

IN diebus illis: Dixit yſaias. Dñe/ q̄s credidit auditui noſtro: et brachium domini cui reuelatum eſt? Et aſcendet ſicut virgultum corā eo: et ſicut radix de terra ſitienti/ ⁊ non eſt ſpecies ei neq̄ decor. Et vidimus eū ⁊ non erat aſpectus: ⁊ deſiderauimꝰ eū deſpectū ⁊ nouiſſimū viroꝝ virū doloꝝ ⁊ ſciētē īfirmitatē. Et quaſi abſcōditus vultꝰ eiꝰ ⁊ deſpectꝰ: vnde nec reputauim⁹ eſt. Vere lāguores noſtros ipſe tulit: ⁊ dolores nr̄os ipſe portauit. Et nos putauimus eū quaſi leproſū: ⁊ percuſſum a deo ⁊ humiliatū. Ipſe aūt vulneratus eſt ꝑpter iniq̄tates noſtras: attritus eſt propter ſcelera noſtra. Diſciplina pacꝭ nr̄e ſuꝑ eum: ⁊ liuore eius ſanati ſumus. Oīs nos quaſi oues errauimus: vnuſquiſqꝫ ī viā ſuam declinauit/ ⁊ dn̄s poſuit ī eo iniquitatē oīm nr̄m. Oblat⁹ eſt qꝛ ipſe voluit: ⁊ nō aperuit os ſuum. Sicut ouis ad occiſionē ducetur: ⁊ quaſi agn⁹ corā tondente ſe obmuteſcet/ ⁊ non aperiet os ſuū. De āguſtia ⁊ de iudicio: ſublat⁹ eſt. Generationē eius quis enarrabit? Qꝛ abſciſus eſt: de terra viuentiū. Propt̄ ſcel⁹ ppl̄i mei percuſſi eū: ⁊ dabit impios ꝓ ſepultura/ et diuitē pro morte ſua/ eo ꝙ iniquitatē non fecerit. neqꝫ dolus fuerit ī ore eius. Et dn̄s voluit cōterere eū: in infirmitate. Si poſuerit pro peccato aīaꝫ ſuā/ videbit ſemē lōgeuū: et voluntas dn̄i in manu eius diriget/ ꝓ eo ꝙ tradidit in mortē aīam ſuā/ ⁊ cum ſceleratis reputatus eſt Et ipſe pctā multorum tulit. Et ꝓ trāſgreſſoribus rogauit: vt non perirent. Dicit dominus: omnipotēs.

Chorus alternatim dicat tractū: ita ꝙ dū vſ⁹ cantitur chor⁹ ex illa parte ſtare tenet̄ alia pte chori interim ſedēte: ⁊ ſic ꝯcantetur tot⁹ tr̄ a choro q̄n̄cūqꝫ dr̄ tr̄ a choro in ſtallis a ſeptuageſima vſqꝫ ad paſcha. Tr̄.

Domine exaudi orōnē meam: ⁊ clamor me⁹ ad te veniat. V. Ne auertas faciē tuā a me: in q̄cūqꝫ die tribulor inclina ad me aurē tuā. V. In q̄cūqꝫ die inuocauero te velociter exaudi me. V. Qꝛ defecerūt ſicut fum⁹ dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut ī frixorio cōfrixa ſūt. V. Percuſſ⁹ ſū ſicut fenū ⁊ aruit cor meū: qꝛ oblit⁹ ſū mādūcare panē meum. V. Tu exurgēs dn̄e miſereberis ſyon: qꝛ venit tp̄s miſerēdi ei⁹. Sequatur paſſio cū Dn̄s vobiſcum. ¶ Paſſio dn̄i noſtri ieſu chriſti: ſecundum lucam. xxij. capi.

IN illo tp̄e: c. Appropīquabat aūt dies feſt⁹ azimorū: q̄ dicit̄ paſcha. Et q̄rebāt ꝓncipes ſacerdotū ⁊ ſcribe: quō ieſū interficerent. Timebāt vero plebē. Intrauit aūt ſathanas ī iudā q̄ cognominabat̄ ſcarioth vnū de duodecim: ⁊ abijt ⁊ locut⁹ eſt cū ꝓncipibus ſacerdotum ⁊ magiſtratib⁹ quēadmodū illū traderet eis. Et gauiſi ſūt: ⁊ pacti ſunt pecuniā illi dare. Et ſpopōdit. Et q̄rebat opportunitatē: vt traderet illum ſine turbis. Venit aūt dies azimorū: in qua neceſſe erat occidi paſcha. Et miſit petrū ⁊ iohēm: dicēs ✠ Euntes parate nobis paſcha: vt manducemus. c. At illi dixerunt. s. Vbi vis parem⁹? c. Et dixit ad eos ✠ Ecce introeūtibus vobis ī ciuitatē occurret vobis hō q̄dā amphorā aque portās: ſeq̄mini eū ī domū in quā intrat/ ⁊ dicetis patrifamilias domus. Dicit tibi magiſter. Vbi eſt diuerſoriū vbi paſcha cum diſcipulis meis māducem? Et ipſe vobis oſtēdet cenaculum magnū ſtratū: ⁊ ibi parate. c. Eūtes aūt inuenerunt ſicut dixit illis: et parauerunt paſcha. Et cum facta eſſet hora diſcubuit: ⁊ duodecī apoſtoli cū eo. Et ait illis. ✠ Deſiderio deſideraui hoc paſcha māducare vobiſcum: anteq̄ patiar. Dico enim vobis: qꝛ ex hoc nō māducabo illud donec impleat̄ in regno dei. c. Et accepto calice: gratias egit ⁊ dixit. ✠. Accipite ⁊ diuidite inter vos. Dico enim vobis: ꝙ nō bibā de generatione vitis/ donec regnum dei veniat. c. Et accepto pane/ gratias egit ⁊ fregit: et dedit eis dicens. ✠ Hoc eſt corp⁹ meum:

q̄d pro vobis dať. Hoc facite: ī meā ꝯmemorationē. c. Similiť ⁊ calicē: poſtq̄ cenauit dicēs ✠ Hic eſt calix nouū teſtamētuz ī ſāguie meo: q̄ ꝓ vobis fūdeť. Verūtamē ecce man⁹ tradētis me: mecū eſt ī mēſa. Et q̄dē filius hoīs ſcḋm q̄ diffinitū ē: vadit. Verūtū ve hoī illi: ꝑ quē tradeť. c. Et ipſi ceperūt q̄rere iter ſe: q̄s eſſet ex eis q̄ hoc factur⁹ eſſet. Facta eſt aūt ⁊ ꝯtentio iter eos: q̄s eoꝝ videreť eē maior. Dixit aūt eis ✠ Reges gētium dn̄anť eoꝝ: et q̄ poteſtatem habēt ſuꝑ eos bn̄fici vocantur. Vos aūt nō ſic. Sed q̄ maior eſt in vobis: fiat ſicut minor. Et q̄ p̄ceſſor eſt: ſicut miniſtrator. Nā q̄s maior eſt: q̄ recūbit/ an q̄ miniſtrat? Nonne q̄ recūbit? Ego aūt ī medio vr̄m ſū: ſicut q̄ miniſtrat. Vos aūt eſtis: q̄ permāſiſtis mecū in tētationibus meis. Et ego diſpono vobꝫ ſicut diſpoſuit michi pater me⁹ regnū: vt edatis ⁊ bibatis ſuꝑ mēſam meam in regno meo. ⁊ ſedeatis ſuꝑ thronos duodecī iudicātes duodecī tribus iſrł. c. Ait autē dn̄s ſymoni. ✠ Symon/ ecce ſathanas expetiuit vos vt cribraret ſicut triticuz. Ego aūt rogaui ꝓ te: vt nō deficiat fides tua. Et tu aliquādo conuerſus: cōfirma fratres tuos. c. Qui dixit ei. s. Dn̄e/ tecū paratus ſum ⁊ ī carcerē: et in mortē ire. c. Et ille dixit. ✠ Dico tibi petre: nō cantabit hodie gall⁹/ donec ter abneges noſſe me. c. Et dixit eis. ✠ Quando miſi vos ſine ſacculo ⁊ pera ⁊ calciamentis: nunquid aliquid defuit vobis? c. At illi dixerunt. s. Nichil. c. Dixit ergo eis. ✠ Sed nunc qui habet ſacculum: tollat ſimiliter ⁊ peram. Et qui non habet vēdat tunicā ſuam: et emat gladium. Dico enim vobꝫ: q̄m adhuc hoc q̄d ſcriptum eſt oportet īpleri in me. Et cum iniq̄s deputatus eſt. Etenī ea que ſūt de me: finē habēt. c. At illi dixerūt. s. Dn̄e/ ecce gladij duo hic. c. At ille dixit eis. ✠ Satis eſt. c. Et egreſſ⁹ ibat: ſcḋꝫ ꝯſuetudinē ī montē oliuaꝝ. Secuti ſūt aūt illū: ⁊ diſcipuli. Et cū ꝑueniſſet ad locū: dixit illis. ✠ Orate: ne intretis ī tētationē. c. Et ip̄e auulſus eſt ab eis: q̄tum iactus eſt lapidis. Et poſitis genibus: orabat dicēs. ✠ Pater: ſi vis trāſfer calicem iſtum a me. Verūtamē nō mea volūtas: ſed tua fiat. c. Apparuit autē illi āgelus de celo: ꝯfortās eū. Et factus ī agonia: prolixius orabat. Et factus ē ſudor eius: ſicut gutte ſanguinis decurrentis ī terrā. Et cum ſurrexiſſet ab orōne ⁊ vēiſſet ad diſcipulos ſuos: īuenit eos dormiētes p̄ triſticia. Et ait illis. ✠ Quid dormitis? Surgite/ orate: ne intretis in tentationem. c. Adhuc eo loquente. ecce turba: ⁊ qui vocabatur iudas vnus de duodecī ātecedebat eos. Et appropinquauit ieſu: vt oſcularetur eum. Jeſus autem dixit illi. ✠ Juda: oſculo filiū hoīs tradis? c. Videntes aūt hi qui circa ipſum erāt quod futurū erat: dixerūt ei. s. Domine: ſi ꝑcutimus ī gladio. c. Et ꝑcuſſit vnus ex illis ſeruū p̄ncipis ſacerdotum: et amputauit auriculam eius dexterā. Reſpondens autem ieſus: ait. Sinite vſq̄ huc. c. Et cum tetigiſſet auriculā eius: ſanauit eum. Dixit autē ieſus ad eos qui venerant ad ſe principes ſacerdotum: ⁊ magiſtratus tēpli et ſeniores. ✠ Quaſi ad latronem exiſtis cū gladijs ⁊ fuſtibus: cum quotidie vobiſcū fuerim ī tēplo/ non extēdiſtis manus in me. Sed hec eſt hora vr̄a: ⁊ poteſtas tenebraꝝ. c. Cōprehendētes aūt eum: duxerunt ad domū p̄ncipis ſacerdotū. Petrus vero ſequebať eū a lōge. Accēſo autē igne in medio atrij ⁊ circumſedentibus illis: erat petrus in medio eoꝝ. Quē cum vidiſſet ancilla q̄dā ſedentē ad lumē ⁊ eum fuiſſet intuita: dixit. s. Et hic cum illo erat. c. At ille negauit eū: dicēs. s. Mulier/ nō noui illū. c. Et poſt puſillū: aliꝰ vidēs eū dixit. s. Et tu de illis es. c. Petrꝰ vero ait. s. O hō nō ſū. c. Et interuallo facto q̄ſi hore vniꝰ: aliꝰ q̄dā affirmabat dicēs. s. Vere ⁊ hic cum illo erat: nā ⁊ galileꝰ eſt. c. Et ait petrꝰ. s. Hō/ neſcio quid dicis. c. Et cōtinuo adhuc eo loq̄nte: cantauit gallus. Et ꝯuerſꝰ dn̄s: reſpexit petrum. Et recordatꝰ eſt petrꝰ verbi dn̄i ſicut dixerat: qꝛ priuſq̄ gallus cātet. ter me negabis. Et egreſſus foras petrꝰ: fleuit amare. Et viri qui tenebāt illum/ illudebāt ei cedentes et velauerunt eū. ⁊ ꝑcutiebāt faciē eius/ ⁊ interrogauerunt eū dicentes. s. Prophetiza: q̄s eſt q̄ te ꝑcuſſit. c. Et alia multa blaſphemātes: dicebāt in eū. Et vt factꝰ eſt dies/ ꝯuenerūt ſeniores plebis ⁊ ṗncipes ſacerdotū ⁊ ſcribe: ⁊ duxerūt illū ī ꝯciliū ſuū dicētes. s. Si tu es xp̄s: dic nobis. c. Et ait illis. ✠. Si vobis dixero: nō credetꝫ michi. Si aūt ⁊ interrogauero: nō r̄ndebitis michi/ neq; dimittetꝫ. Ex hoc aūt erit filiꝰ hōis ſedēs: a dextris virtutis dei. c. Dixerunt autē oēs. s. Tu ergo es filius dei? c. Qui ait. ✠. Vos dicitis: quia ego ſum. c. At illi dixerūt. s. Quid adhuc deſideramꝰ teſtimoniū? Ipſi enim audiuimus: de ore eius. c. Et ſurgēs oīs multitudo eoꝝ duxerūt illū ad pylatū. Ceperunt aūt accuſare illum: dicētes. s. Hūc īuenimꝰ ſubuertētem gētem noſtram: ⁊ prohibētem tributa dari ceſari/ ⁊ dicētē ſe xp̄m regē eſſe. c. Pylatꝰ aūt interrogauit eū: dicēs. s. Tu es rex iudeoꝝ? c. At ille r̄ndēs: ait. ✠. Tu dicis. Ait aūt pylatꝰ ad ṗncipes ſacerdotū: ⁊ turbas. s. Nichil īuenio cauſe: ī hoc hōie. c. At illi inualeſcebāt dicentes. s. Cōmouit populum docēs per vniuerſā iudeā: incipiens a galilea vſq; huc. c. Pylatus aūt audiēs galileā: īterrogauit ſi hō galileus eſſet. Et vt cognouit ꝙ de herodis poteſtate eſſet/ remiſit eū ad herodē: qui ⁊ ip̄e hieroſolimis erat illis diebus. Herodes aūt viſo ieſu: gauiſus eſt valde. Erat enī cupiēs ex multo tp̄e videre eū: eo ꝙ audiret multa de eo/ ⁊ ſꝑabat ſignum aliqđ videre ab eo fieri. Interrogabat autē illū: multis ſermonibus. At ip̄e: nichil illi reſpōdebat. Stabāt aūt principes ſacerdotum ⁊ ſcribe: conſtāter accuſātes eum. Spreuit autē illum herodes cum exercitu ſuo: ⁊ illuſit indutū veſte alba/ ⁊ remiſit ad pylatū. Et facti ſūt amici herodes ⁊ pylatus in ipſa die: nā antea inimici erāt adinuicē. Pylatus aūt cōuocatis ṗncipibus ſacerdotū ⁊ magiſtratibus et plebe: dixit ad illos. s. Obtuliſtis michi hūc hōiem quaſi auertentē pp̄lm: ⁊ ecce ego corā vobis interrogās/ nullam cauſam inuenio in hōie iſto/ ex his in quibꝰ eū accuſatis. Sed neq; herodes. Nā remiſi vos ad illum: ⁊ ecce nichil dignū morte actū eſt ei. Emēdatū ergo illū: dimittā. c. Neceſſe aūt habebat dimittē eis ꝑ diē feſtū vnum. Exclamauit aūt ſimul vniuerſa turba: dicēs. s. Tolle hūc et dimitte nobis barabam. c. Qui erat propter ſeditionem quandam factā in ciuitate ⁊ homicidium: miſſus in carcerē. Iterū autē pylatus locutus eſt ad eos: volens dimittere ieſum. At illi ſubclamabāt dicentes. s. Crucifige. crucifige eum. c. Ille autem tercio: dixit ad illos. s. Quid enim mali fecit iſte? Nullam cauſā mortis inuenio in eo. Corripiā ergo illum: ⁊ dimittam. c. At illi inſtabāt vocibus magnis poſtulātes vt crucifigeretur: ⁊ inualeſcebāt voces eoꝝ. Et pylatꝰ adiudicauit fieri petitionē eoꝝ. Dimiſit autē illis eū / q̇ ꝓpter homicidiū ⁊ ſeditionē miſſus fuerat in carcerē / quē petebāt: ieſū vero tradidit voluntati eoꝝ. Et cū ducerēt eū apprehēderūt ſymonē quēdā cyrenēſē venientē de villa: ⁊ impoſuerunt illi crucē portare poſt ieſum. Sequebatur autē illum turba multa populi et mulierum: que plangebāt ⁊ lamentabantur eū. Cōuerſus aūt ad illas ieſꝰ: dixit. ✠ Filie hierl̄m nolite flere ſuper me: ſed ſup̄ voſipſas flete ⁊ ſuper filios veſtros. Qm̄ ecce venient dies: in quibus dicēt. Bt̄e ſteriles ⁊ vētres qui non genuerunt: ⁊ vbera que nō lactauerūt. Tūc incipiēt dicere mōtibꝰ cadite ſup̄ nos: ⁊ collibꝰ operite nos. Qꝛ ſi ī viridi ligno hec faciunt: ī arido q̄d fiet? c. Ducebantur autē ⁊ alij duo neq̄ cū eo: vt interficerētur. Et poſtq̄ venerūt ī locū qui vocatur caluarie: ibi crucifixerunt eū. Et latrones: vnum a dextris ⁊ alterū a ſiniſtris. Jeſus autē dicebat. ✠. Pater dimitte illis non enī ſciunt quid faciunt. c. Diuidentes vero veſtimēta eius: miſerunt ſortes. Et ſtabat populꝰ expectās: et deridebāt illum principes cū eis dicētes. s. Alios ſaluos fecit: ſeipſm̄ ſaluum faciat ſi hic eſt xp̄s dei electꝰ c. Illudebāt autē ei ⁊ milites accedētes: ⁊ acetum offerētes illi dicentes. s. Si tu es rex iudeoꝝ: ſaluum te fac. c. Erat autē ⁊ ſup̄ſcriptio ſcripta ſup̄ illum: litteris grecis ⁊ latinis ⁊ hebraicis. Hic eſt rex iudeorū. Unus autē de his qui pēdebant latronibꝰ: blaſphemabat eum dicēs. s. Si tu es xp̄s: ſaluū fac temetipſm̄ et nos. c. Reſpondens autē alter increpabat eum dicēs. s. Neq̄ tu times deum: qui in eadē dānatione es. Et nos quidē iuſte. Nā digna factis recipimus: hic vero nichil mali geſſit c. Et dicebat ad ieſum. s. Dn̄e memēto mei cū veneris in regnum tuum. c. Et dixit illi ieſus. ✠. Amē dico tibi: hodie mecū eris ī paradiſo. c. Erat autē fere hora ſexta: ⁊ tenebre facte ſunt ī vniuerſa terra / vſq̄ in horā nonā. s. Et obſcuratus eſt ſol: et velū tēpli ſciſſum eſt mediū. Et cū dixerit dyaconus. Uelū tēpli ſciſſū eſt. Uelū añ altare cadere p̄mittatur. Et clamās voce magna ieſus: ait. ✠. Pater / ī manꝰ tuas cōmēdo ſpm̄ meū. c. Et hec dicēs: expirauit. Hic fiat genuflexio dicendo. Pr̄ noſter. Aue. In manus tuas. c. Uidēs autē cēturio q̄d factū fuerat gl̄ificauit deū dicēs. s. Uere hic hō iuſtus erat. c. Et oīs turba eoꝝ q̄ ſimul aderāt ad ſpectaculum iſtud / et videbāt que fiebāt: percutientes pectora ſua reuertebātur. Stabāt autem omnes noti eius alonge: et mulieres que ſecute erāt eum a galilea hec videntes. Euangelium.

Et ecce vir nomine ioſeph qui erat decurio vir bonus: et iuſtus: hic non conſenſerat conſilio ⁊ actibus eorū ab arimathia ciuitate iudee / q̄ expectabat et ipſe regnum dei. Hic acceſſit ad pylatum: et petijt corpus ieſu. Et depoſitū inuoluit ſyndone: ⁊ poſuit eū ī monumēto exciſo: in quo nōdū quiſq̄ poſitus fuerat. Offer. Dn̄e exaudi orōnē meam: ⁊ clamor meꝰ ad te ꝑueniat. V. Ne auertas faciē tuā a me ne auertas faciem tuam a me. Secreta.

Suſcipe queſumus dn̄e munꝰ oblatum ⁊ dignāter oꝑare vt q̄d paſſionis filij tui dn̄i nr̄i miſterio gerimꝰ pijs affectibꝰ ꝯſeq̄mur.

Per eūd. Cōio. **Potum meū cū fletu tēperabā: q2 eleuans alliſiſti me, et ego ſicut fenum arui: tu aūt dn̄e in eternū pmanes: tu exurgēs dn̄e miſereberis ſyon: quia venit tempus miſerēdi ei⁹.** Poſtcommunio.

Largire ſēſib⁹ nr̄is oīs deus: vt p tēporalē filij tui mortem quā miſteria venerāda teſtātur: vitam nobis dediſſe perpetuam cōfidamus. Per eūdē. Super populū. **Humiliate capita veſtra deo.** Oro.

Reſpice q̄s domine ſup hāc familiam tuam p qua dn̄s noſter ieſus xp̄s non dubitauit manibus tradi nocētium: ⁊ crucis ſubire tormētum. Qui tecum viuit. ⁊c.

¶ Feria. v. in cena dn̄i Imp̄mis fiat recōciliatio penitēt. hoc mō. Nona cātat a pget excellētior ſacerdos ad oſtiū eccl'e occid. idut⁹ veſtib⁹ ſacerd ī cappa ſerica rubea cū duob⁹ dyacs. albis cū amictib⁹ idut; abſq; ſubdya. et ſine cruce per mediū chori precedente verillo cilicino. ſintq; preſentes in atrio ecclie q reconcilliandi ſunt. Et ſi ep̄s adeſt principalis archid. ex parte penitentium ſcilicet extra oſtium eccleſie in cappa ſerica legat hanc lectionem.

Adeſt o venerabilis pontifex tp̄s acceptū/dies ꝓpiciationis diuine et ſalutis humane. qua mors interitū ⁊ vita accepit eterna ꝑncipiū: qn̄ in vinea dn̄i ſabaoth ſic nouoꝝ palmitū plātatio faciēda ē/ vt purget excecatio vetuſtatis. Quāuis enī a diuitijs bonitatis dei nichil tp̄is vacet: nūc tn̄ ⁊ largior eſt p indulgētiā remiſſio pctōꝝ. ⁊ copioſior p gratiā aſſumptio renaſcentium. Augemur regenerādis: creſcimur reuerſis. Lauant aq̄: lauāt lachrime. Inde eſt gaudium de aſſūptione vocatorum: hic letitia de abſolutione penitētium. Inde eſt q ſupplices tui poſteaq̄ ī varias formas criminū neglectu mādatoꝝ celeſtiū et moꝝ ꝓbabiliū trāſgreſſione ceciderunt: humiliati itaq; ꝓſtrati prophetica ad deū voce clamant dicentes. Peccauim⁹ cū prib⁹ nr̄is: iniuſte egim⁹/iniq̄tatē fecim⁹. Miſerere nr̄i dn̄e voce euāgelicā nō fruſtratoria aure capiētes: bti q lugēt qm̄ ipſi ꝯſolabūt. Mānducauerūt ſicut ſcriptū eſt panē doloris: lachrymis ſtratū rigauerūt/ cor ſuū luctu/ corpus ieiunijs afflixerūt/ vt aīaꝝ reciperēt quam perdiderāt ſanitatē. Unicum eſt itaq; penitētie ſuffragium: qd ⁊ ſingulis prodeſt/ ⁊ oībus in commune ſuccurrit. Reintegra ergo in eis aplice pontifex quicqd dyabolo ſuadēte/ ſeuiente/ ſcindente corruptū eſt: ⁊ orōnum tuaꝝ patrocinantib⁹ meritis per diuine recōciliationis grām fac hoīes primos deo. Ut q antea in ſuis peruerſitatibus diſplicebāt: nūc iā placere ſe dn̄o ī regionē viuoꝝ deuicto mortis ſue auctore gratulent. Que lcō non legat ep̄o abſēte. Finita lcōne incipiat ep̄s an̄. **Uenite venite.** Ita ꝓdictū oſtiū cōuerſus ad borealē ſignū faciēdo cū manu quaſi vocādo. Deinde dyacon⁹ ex parte penitēt. ſcilz extra oſtium dicat. **Flectamus genua.** Alius dyacon⁹ ex parte ep̄i dicat. **Leuate.** ⁊ ita fiat tribus vicibus. Ita tn̄ q poſt terciā repetitionē an̄ non dī. **Flectam⁹ gen̄.** ſed chorus ꝓſequatur totā an̄. cātore incipiēte: **Filij audite me timorem dn̄i docebo vos.** ps. **Bn̄dicā.** totus ps dicitur. **Gla pri.** Et poſt vnūquemq; vſū repetat an̄. Dum pſalm⁹ cātatur a choro cū an̄. ſp manuatim penitentes ab aliquo pbro de choro habitu non mutato reddātur ſacerdoti executori officij ⁊ ab ipſo reſtituantur eccleſie gremio. Tamen ſi ep̄s preſens fuerit: penitentes a pꝛeſbytero reddãtur archidyacono: et ab ipſo reddãtur ep̃o: et ab ep̃o reddant eccl'ie gremio. Quib⁹ expletꝫ: pceſſio moꝛe ſolito i choꝝ redeat. Deide pſternãt ſe oẽs ⁊ dicãt clerici i choro ſeptẽ p̃os penitentialeſ cũ Glia p̄ri ⁊ Sicut erat. Sacerdos v̾o cum ſuis miniſtrꝫ dicat p ſe ſeptẽ p̃os cũ Gl'a p̄ri. ⁊ Sicut erat. ⁊ ãn. Ne reminiſcaris. cũ Kyꝛie el. Xp̃e el. Kyrie el. P̄r nr̄. añ altare ſicut i die ciner̃ p̃notatum eſt. Deide erigẽs ſe ſacerd̃ ꝯuerſ⁹ ad auſtralẽ coꝛã dextro coꝛnu altaris ſñ nota di. Et ne nos. Sꝫ libera. Saluos fac ſeruos tuos ⁊ ãcillas tuas. De⁹ me⁹ ſperãtes i te. Cõuertere dñe vſq̄q̃. Et dep̃cabilis eſto ſup ſeruos tuos. Mitte eis dñe auxiliũ de ſc̄tõ. Et de ſyõ tuere eos. Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter. Et pp̄ter gl'iam noĩs tui dñe libera nos ⁊ pꝛopicius eſto peccatis nr̄is pp̄ter nomẽ tuum. Dñe exaudi oꝛonem meam. Et clamoꝛ. Dñs vo. Et cum. Oꝛemus. Oꝛatio

Adeſto dñe ſupplicationibus noſtris: et me qui etiam mia tua pꝛimus indigeo clemẽter exaudi: et quẽ nõ electiõe meriti ſed dono grẽ tue cõſtituiſti operis huius miniſtrũ da fiduciã tui munerꝫ exequẽdi / tuipſe i nr̄o miniſterio quod tue pietatis eſt operare. Per xp̃m. Et d̃nr oẽs oꝛatiões. et terminetur ſub tono lc̃õnis: ⁊ oẽs oꝛones cum Oꝛemus. Non d̃r Dñs vobiſcum. niſi ãte primã oꝛonẽ tm̄. Alia Oꝛo.

Deus humani generis benigniſſime conditoꝛ: et miſericoꝛdiſſime refoꝛmatoꝛ / q̃ hominem inuidia dyaboli ab eternitate deiectum vnici filij tui ſãguine redemiſti: viuifica hos famlos tuos quos tibi nullatenus moꝛi deſideras: et qui nos derelinquis deuios / aſſume coꝛrectoſ: moueant pietatẽ tuã q̃s dñe hoꝝ famuloꝝ tuoꝝ lachꝛymoſa ſuſpiria tu eoꝝ medere vulnerib⁹: tu iacẽtibus manũ poꝛrige ſalutarem: ne eccl'a tua aliqua ſui coꝛpoꝛis poꝛtiõe vaſtetur: ne grex tu⁹ detrimentum ſuſtineat: ne de familie tue dãno inimicus exultet: ne renatos lauacro ſalutari moꝛs ſc̄da poſſideat. Tibi ergo dñe ſupplices pꝛeces ⁊ coꝛdis fletũ effũdimus: tu parce ꝯfitẽtibus vt ſic i hac moꝛtalitate pc̄tã ſua te adiuuãte defleãt: quaten⁹ in tremẽdi iudicij die ſẽtẽtiã eterne dãnationis euadãt: ⁊ ne ſciãt p̃iſſime pater quod terret i tenebꝛis / quod ſtridet in flãmis: atq̃ ab erroꝛis ſui via ad iter reuerſi iuſticie: nequaq̃ vltra vulnerib⁹ ſaucient: ſed integrũ ſit eis atq̃ ꝑpetuum: ⁊ quod grã tua ꝯtulit ⁊ q̃d mia refoꝛmauit. Per eundem. Oꝛatio.

Domine ſc̄tẽ p̄r omĩs eterne deus: qui vulnera nr̄a curare dignatus es: te ſupplices rogam⁹ ac petimus nos humiles tui ſacerdotes: vt precib⁹ noſtris aurẽ tue pietatis inclinare digneris atq̃ ad penitẽtiã ꝯfeſſiõe moueãtꝫ: remittaſq̃ oĩa crimina et pc̄tã vniuerſa condones: deſq̃ his famulis tuis dñe pꝛo ſupplicijs veniam / pꝛo meroꝛe leticiã ꝓ moꝛte vitam. vt qui ad tantam ſpem celeſtis apicis deuoluti ſunt: de tua miſericoꝛdia confidentes ad bona pacifici pꝛemij tui atq̃ ad celeſtia dona peruenire mereantur. Per ⁊c. Hic nõ d̃r Oꝛemus. ſed ſacerd̃. ad ppl'm ꝯuerſ⁹ manu extẽſa ſine nota dicat abſolutionem.

Abſoluim⁹ vos vice beati petri apoſtoloꝝ pꝛincipis: cui collata eſt a dño poteſtas ligandi atq̃ ſoluendi: et q̃tum ad vos ꝑtinet accuſatio et ad nos remiſſio: ſit vobis omĩs de⁹ vita ⁊ ſal⁹: et omnium

pctōꝝ vr̄oꝝ pius indultor. Qui vi-
uit ⁊ regnat cū deo patre. ⁊c. Et sic
surgāt oēs a prostratiōe deosculātes
formulas vel terrā sacerdote dicēte
Qui viuit. Et si ep̄s adest dicat be
nedictionē. Deinde icipiatur missa
solēniter sine regimine chori. Offm̄.

Nos aūt gl'ari oportet ī cru
ce dn̄i nr̄i iesu xp̄i : ī quo est
sal⁹ vita et resurrectio nr̄a
p quē saluati et liberati su
m⁹. ps. De⁹ misereat̃ nr̄i ⁊ bn̄dicat
nobis: illuīet vultū suū sup nos/et
misereat̃ nostri. Si ep̄s celebret dr̄
Gl'a pr̄i. et siue ep̄s celebret siue nō
dicit̃ cantus de Conditor Kyrie ek.
absqȝ vsib⁹. Si ep̄s celebret dicitur
Gloria in excel. aliter nō. Sequat̃
Oremus. sine Flectamus. Oratio.

Deus a quo et iudas proditor
reat⁹ sui penam et confessio-
nis sue latro premiū sumpsit: cōce-
de nobis tue ꝓpiciationis effectum
vt sicut in passione sua ies⁹ xp̄s dn̄s
noster diuersa vtrisqȝ intulit stipen-
dia meritoꝝ: ita nobꝭ ablato vetu-
statis errore resurrectionis sue gra
tiā largiat̃. Qui te. Ad corint. i. xi.

Fratres: Cōuenientib⁹ vobis
in vnū: iā nō est dn̄icā cenam
māducare. Vnusqˢqȝ enī: suā cenā
p̄sumit ad māducādū. Et ali⁹ qdē
esurit: ali⁹ aūt ebrius est. Nūqd do
mos nō habetis ad māducādū ⁊ bi
bēdū? Aut ecclīaz dei ꝯtēnitis: ⁊ ꝯfū
ditis eos q̄ non habēt? Quid dicam
vobis? Laudo vos: ī hoc nō laudo.
Ego enī accepi a dn̄o qd̄ et tradidi
vobis: qm̄ dn̄s ies⁹ in qua nocte tra
debatur accepit panem/et gratias
agens fregit ⁊ dixit. Accipite et mā
ducate. Hoc est corp⁹ meum: quod
pro vobis tradetur. Hoc facite: in
meā commemorationē. Similiter
et calicē: postq̄ cenauit dicens. Hic
calix nouum testamētum est: ī meo
sāguine. Hoc facite quotiēscūqȝ bi-
betis: in meā ꝯmemorationē. Quo
tiēscūqȝ enī māducabitis panem
hunc ⁊ calicē bibetis: mortē dn̄i an
nūciabitis donec veniat. Itaqȝ qui
cunqȝ māducauerit panē vel bibe-
rit calicē dn̄i indigne: reus erit cor-
poris ⁊ sāguinis dn̄i. Probet aūt se
ipsū homo: et sic de pane illo edat/
et de calice bibat. Qui enī māducat
et bibit indigne: iudiciū sibi mādu-
cat et bibit/non diiudicans corpus
dn̄i. Ideo īter vos multi infirmi et
imbecilles: ⁊ dormiūt multi. Qd̄ si
nosmetipsos diiudicarem⁹: nō vti
qȝ iudicaremur. Dū iudicamur aūt
a dn̄o corripimur: vt non cum hoc
mūdo damnemur. Hec p̄dicta ep̄la
legatur ī pulpito: ⁊ ibidē cantet̃ gr̄
a duobus clericis in superpelliciis.
Gr̄. Xp̄s factus est pro nobis obe-
diens usqȝ ad mortem: mortem aūt
crucis. V. Propt̃ quod ⁊ de⁹ exalta-
uit illum/ ⁊ dedit illi nomen qd̄ est
sup oē nomē. Repetatur grad̄ nisi
ep̄s celebret Euā. legatur ī pulpito
more dn̄icali. Sc̄dm iohannē. xiii.

Ante diē festū pasche/sciēs ie-
sus qz venit hora ei⁹ vt tran
seat de hoc mundo ad patrē cū dile
xisset suos qui erāt in mūdo: in finē
dilexit eos. Et cena facta cū dyabo
lus iā misisset ī cor vt traderet eum
iudas symonis scariothis: sciēs qz
oīa dedit ei pater in manus et quia
a deo exiuit et ad deum vadit. Sur-
git a cena/et ponit vestimenta sua.
Et cum accepisset lintheum: precin
xit se. Deinde misit aquam in pel-
uim: et cepit lauare pedes discipu-
lorum suorum/ ⁊ extergere lintheo
quo erat precinctus. Venit ergo ad
symonē petrum. Et dixit ei petrus.
Domine/tu michi lauas pedes? Re
spondit iesus ⁊ dixit ei. Quod ego
facio tu nescis modo: scies autem

poſtea. Dixit ei petrus. Nō lauabis michi pedes: ī eternū. Rñdit ei ieſ⁹ Si nō lauero te: nō habebis partē mecū. Dixit ei ſymon petrus. Dñe/ nō tm̄ pedes meos: ſed ⁊ man⁹ ⁊ caput. Et dixit ei ieſ⁹. Qui lot⁹ eſt nō indiget niſi vt pedes lauet: ſʒ ⁊ mūdus totus. Et vos mundi eſtis: ſed non oēs. Sciebat eni quiſnā eſſet q̄ traderet eū: ꝓpterea dixit nō eſtis mūdi oēs. Poſtq̄ ergo lauit pedes eoꝝ accepit veſtimenta ſua: et cū recubuiſſet iteꝝ dixit eis. Scitis q̄d fecerim vobis? Vos vocatis me magiſter ⁊ dñe: et bene dicitis. Sū etenim. Si ergo ego laui pedes veſtros dñs ⁊ magiſter: ⁊ vos debetis alter alteri⁹ lauare pedes. Exēplū enim dedi vobis: vt queādmodū ego feci vobis: ita et vos faciatis. Sine **Credo.** Si ep̄s celebrauerit/ legat̄ hoc euāgeliū more duplicis feſti cū **Credo.** Offr. **Dextera domini fecit virtutem: dextera dñi exaltauit me: non moriar ſed viuam et narrabo opera dñi.** Ponātur a ſubdyacono tres hoſtie ad ſacrandū/ quarū due reſeruentur in craſtinū vna ad percipiendū a ſacerdote. reliqua vt ponat̄ cū cruce in ſepulchro. **Secreta.**

Ipſe tibi q̄s dñe ſancte pater omnip̄s eterne de⁹: ſacrificium noſtrū reddat acceptum: qui diſcipulis ſuis in ſui cōmemorationem hoc fieri hodierna traditione monſtrauit ieſus xp̄s dñs nr̄. Qui tecū. prefatio quotid. Hac die **Sanctus.** ſolenniter cantetur: lʒ ep̄s defuerit Infra canonem. **Cōicātes.** et **Hāc igit.** et **Qui p̄die.** ⁊ dicat̄ tā a ſacerd. q̄ ab ep̄o. Tres pueri ante olei ꝯſecratione ſimul cātēt hūc hymnū in ſuppelliciis. **O redēptor.** Chorus idē repetat poſt vnumquēq̄ vſum. Hac die nō dr̄ **Agn⁹.** nec pax detur: niſi ep̄s celebrauerit: tunc enim dr̄ **Agn⁹.** ſolēnit̄ more duplicis feſti: ⁊ ſacri criſmatis ampula ꝓ pace deoſculet̄. Cō. **Dñs ieſ⁹ poſtq̄ cenauit cū diſcipulis ſuis lauit pedes eorū et ait illis: ſcitis q̄d fecerī vobis ego dñs ⁊ magiſter/ exēplū dedi vobis vt et vos ita faciatis.** Cantata cōione ſtatim īcipiantur veſpe feſtiue ſine regimine chori ⁊ ſine **Deus in adiu.** Ab aliquo de ſuperiori gradu incipiatur aā. **Calicem.** ps. cxv.

Credidi ꝓpt̄ qd̄ locut⁹ ſum: ego aūt humiliat⁹ ſū nimis. Ego dixi in exceſſu meo: oīs hō mēdax. Quid retribuā dño: pro oibus q̄ retribuit michi. Calicē ſalutaris accipiā: ⁊ nomē dñi inuocabo. Vota mea dño reddā corā oī ꝓplo ei⁹: p̄cioſa ī ꝯſpectu dñi mors ſāctoꝝ ei⁹. O domine quia ego ſeruus tuus: ego ſeruus tuus et filius ancille tue. Dirupiſti vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiā laudis: et nomen domini inuocabo. Vota mea dño reddam ī cōſpectu omnis populi eius: in atriis domus domini in medio tui hierſm. Non dicitur **Gloria patri.** ſʒ repetat̄ ants. **Calicem ſalutaris accipiam: ⁊ nomen domini inuocabo.** Et cetere ante cum ceteris pſalmis dicuntur ſine **Gloria patri.** ps. cxix.

Ad dominum cum tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. Domine libera aīam meam a labiis iniquis: ⁊ a lingua doloſa. Quid detur tibi aut quid appōatur tibi: ad linguam doloſā? Sagitte potētis acute: cum carbonib⁹ deſolatoriis. Heu michi q̄ī incolat⁹ me⁹ prolongat⁹ eſt: habitaui cum habitātibus cedar: multum incola fuit aīa mea Cum his qui oderunt pacē erā pacificus: cum loquebar illis īpugnabāt me gratis. aā. **Cum his qui oderunt pacē erā pacific⁹ cū loquebar** illis ĩpugnabãt me ḡtis. Pſ.cxxxix.

ERipe me domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die conſtituebãt prelia. Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentes: venenum aſpidũ ſub labijs eorum. Cuſtodi me dñe de manu pctõris: ⁊ ab hominibus iniquis eripe me. Qui cogitauerũt ſupplãtare greſſus meos abſcõderunt ſuperbi laqueũ michi. Et funes extẽderunt in laqueum: iuxta iter ſcandalum poſuerũt michi. Dixi dño deꝰ meus es tu: exaudi dñe vocẽ deprecationis mee. Dñe dñe virtꝰ ſalutis mee: obũbraſti ſuꝑ caput meũ ĩ die belli. Non tradas me dñe a deſiderio meo pctõri: cogitauerunt cõtra me ne derelinquas me ne forte exaltẽtur. Caput circuitꝰ eoꝝ: labor labioꝝ ipſoꝝ operiet eos. Cadẽt ſuꝑ eos carbones: ĩ ignẽ deijcies eos/ in miſerijs nõ ſubſiſtẽt. Uir linguoſus nõ dirigetur in terra: virũ iniuſtũ mala capiẽt in interitu. Cognoui qꝛ faciet dñs iudiciũ inopis: ⁊ vindictã pauperũ. Uerũtamẽ iuſti cõfitebũtur nõi tuo: ⁊ habitabunt recti cum vultu tuo. An. Ab hominibꝰ iniquis libera me domine. Pſ.cxl.

DOmine clamaui ad te exaudi me: intende voci mee dũ clamauero ad te. Dirigat̃ oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: eleuatio manuũ meaꝝ ſacrificium veſꝑtinũ. Pone dñe cuſtodiã ori meo et oſtium circunſtantie labijs meis. Non declines cor meum in verba malicie: ad excuſandas excuſatiões in peccatis. Cum hominibus operantibus iniquitatem: et non communicabo cum electis coꝝ. Corripiet me iuſtus in mĩa ⁊ increpabit me: oleum autẽ pctõris non impinguet caput meũ. Qm̃ adhuc ⁊ oro mea in beneplacitis eoꝝ: abſorpti ſunt iuncti petre iudices eoꝝ. Audiẽt verba mea qm̃ potuerũt: ſicut craſſitudo terre erupta eſt ſuper terrã. Diſſipata ſunt oſſa noſtra ſecꝰ infernũ: qꝛ ad te dñe dñe oculi mei in te ſperaui non auferas animam meã. Cuſtodi me a laq̃o quẽ ſtatuerunt michi: ⁊ ab ſcandalis operantium iniquitatẽ. Cadent in retiaculo eius pctõres: ſingulariter ſum ego donec trãſeã. An. Cuſtodi me a laq̃o quẽ ſtatuerũt michi: ⁊ ab ſcandalis operãtiũ iniquitatẽ. Pſ.cxli.

UOce mea ad dñm clamaui voce mea ad dominum deprecatus ſum. Effũdo in ꝯſpectu eiꝰ orationẽ meam: ⁊ tribulationẽ meam ante ipſum ꝓnuncio. In deficiẽdo ex me ſpiritum meum: ⁊ tu cognouiſti ſemitas meas. In via hac qua ambulabã: abſcõderũt laqueũ michi. Cõſiderabam ad dexteram et videbam: ⁊ non erat qui cognoſceret me. Perijt fuga a me: ⁊ nõ eſt q̃ requirat animam meam. Clamaui ad te domine dixi tu es ſpes mea portio mea in terra viuentiũ. Intende ad deprecationem meã: quia humiliatꝰ ſũ nimis. Libera me a ꝑſequẽtibus me: qꝛ confortati ſunt ſuper me. Educ de cuſtodia aĩam meam ad cõfitendũ nõi tuo: me expectãt iuſti donec retribuas michi. An. Conſiderabam ad dexteram et videbam: ⁊ non erat qui cognoſceret me. Finita hac quinta ã ſtatim incipiatur. An. Cenãtibus. Luce.i.

MAgnificat: anima mea dñm. Et exultauit ſpiritus meus: in deo ſalutari meo. Quia reſpexit humilitatem ãcille ſue: ecce enĩ ex hoc beatã me dicẽt oĩs generationes. Quia fecit michi magna qui potens eſt: ⁊ ſctm̃ nomen eius. Et mĩa eius a ꝓgenie in ꝓgenies timẽtib⁹ eum. Fecit potẽtiã ĩ brachio ſuo: diſpſit ſupbos mente cordis ſui. Depoſuit potẽtes de ſede: et exaltauit humiles. Eſuriẽtes implcuit bonis: ⁊ diuites dimiſit inanes. Suſcepit iſrael puerũ ſuũ recordat⁹ mie ſue. Sicut locutus eſt ad patres noſtros: abrahã ⁊ ſemini ei⁹ in ſcl'a. ã. Cenãtib⁹ aũt accepit ieſus panẽ: bñdixit ac fregit dedit diſcipl'is ſuis. Repetita ã. poſt Magnificat. Dicat ſacerdos poſteã. cũ Dñs vo. et Oremus. More ſolito.

Refecti vitalibus alimẽtis q̃s dñe deus nr̃. vt quod tp̃e nr̃e mortalitatis exequimur: immortalitatis tue munere conſequamur. Per. Et ſic miſſa ⁊ veſpere ſimul finiãtur dyco. dicẽte Ite miſſa eſt. ſi ep̃s celebret. ſi vero nõ: miſſa ⁊ veſpe ſimul finiãtur cũ Bñdicamus dño. Propter ſolẽnitatẽ vero cene dyaconus ⁊ ſubdyaconus dalmatica ⁊ tunica induãtur lʒ ep̃s nõ celebrauerit.

¶ Poſt prandium conueniant clerici ad eccliam ad altaria abluenda ⁊ ad mandatum faciendum: ⁊ ad completorium dicẽdum. Imp̃mis bñdicat̃ aqua more ſolito extra chor priuati. Deinde p̃parentur duo ſacerd. excellẽtiores cũ dyacono ⁊ ſubd. de ſcd'a forma ⁊ ceroferariis de p̃ma forma qui oẽs ſint albis cũ amictibus induti. ⁊ incipiãt a maiori altari ⁊ abluãt illud infundẽtes vinum ⁊ aquã/ ⁊ interim cantetur. ℞. In monte oliueti. a toto choro corã altari cum ſuo v̄ſu. ⁊ dicitur ſine Glia pr̃i. Quo finito dr̃ ℣. ⁊ oro. de ſctõ in cui⁹ honore cõſecratũ eſt altare ab excellẽtiori ſacerdote modeſta voce. Item ſine nota que terminetur ſic Per xp̃m. nec p̃cedat nec ſubſequat̃. Dñs vobiſcũ. Oremus. ante orõnem. Eodem mõ oĩa altaria in eccleſia abluãtur cũ ℞. ⁊ ℣. ſicut ordinati ſunt in p̃dicta hyſtoria: ſcʒ In monte oliueti. et cum ℣. ⁊ or. de ſctis vt ſupradictũ eſt. Ita q nullum ℞. incipiatur niſi tñ corã altari ⁊ ibi totũ cãtabitur: vt ſupra diximus. Et ſemp ĩ extrema ablutione cãtetur. ℞. Circũdederunt me. cum ſuo ℣. Et ſi plura fuerint altaria in eccl'ia q̃ ℞. in p̃dicta hyſtoria: tunc reincipiat̃ hyſtoria ordine p̃dicto ſeruato: ſcʒ q ℞. Circundederunt. ſp vltimo loco cãtetur. Poſt ablutionẽ altaris intrẽt capitulũ ⁊ dyaconus legat euãgeliũ. Ante diẽ fe. ſicut ad miſſã lectum eſt/ deinde dicitur ſermo. Quo finito ſurgãt duo p̃dicti ſacerdotes et incipientes a maioribus lauent omnium pedes / vnus ex vna parte/ et alter ex altera parte chori: et ipſi inuicem ſibi lauent pedes. Et interi cãtẽtur he ſequẽtes ãe. cũ ſuis p̄s a toto choro iteri ſedẽte. ã. Mãdatũ nouũ. p̄. Deus miſereat̃. cor⁹ p̄s ſʒ ſit Glã pr̃i. Et poſt vnũquẽq ℣ repetat̃ ã. Et hoc mõ dñr oẽs ãe cũ ſuis p̄s q̃ ſequunt̃. ã. Diligam⁹ nos. p̄. Ecce q̃ bonũ. ã. In diebʒ illis. p̄s. Miſerere. ã. An. Maria ergo. p̄. Bti imaculati. ã. Poſtq̃. p̄s. Audite hec oẽs gen. He ſequentes ãe ſi neceſſe fuerit cãtentur: ſin alit oĩno p̃termittãtur. An. Vos vocatis. An. Si ego dñs. An. Ante. An. Venit ad petrum. Peracta ablutiõe pedum dicto ſermone: accipiant caritatis potũ. Quibus rite factis vnus ſacerdos dicat p̃ces hoc modo. Suſcepimus de⁹ miam tuã. In medio tẽpli tui. Tu mãdaſti. Mãdata tua cuſtodiri nimis. Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocũdum. Habitare fr̃es ĩ vnum. Dñe exaudi. Et cla. Dñs vo. Et. Orem⁹.

Adeſto q̃s dñe officio ſeruitutis noſtre: ⁊ qui tu pedes lauare dignatus es tuis diſcipulis ne deſpicias opa manuū tuaꝝ que nobis retinēda mandaſti: ſed ſicut exteriora hic abluunt̄ inquinamēta corporꝝ: ſic a te oīm nrōꝝ īteriora mundētur pctā: qđ ipſe p̄ſtare digneris. Qui cū deo p̄reꝫ ſpiri. ſā. vi. ꝛre. de⁹.

P. Si vō null⁹ adſit clericꝰ ſermonē faciēs ceterꝫ vt p̄us p̄actis poſt ablutionē pedum dñr p̄ces p̄dicte. Deīde legat̄ ſequēs euāgeliū a q̄dā dyacono de ſcđa forma ī ſuppellicio ſine titulo. Bñdictione p̄us petita ab executore officii: et legatur more lec. fratribꝫ interim caritatis potum ſumētib⁹ ꝫ legatur vſqꝫ ad illum finem Surgite eamus hic. Et ita recedant. Euang. Jo. xiii. et xiiii.

AMen amen dico vobꝫ: nō eſt ſeru⁹ maior dño ſuo/neqꝫ apoſtol⁹ maior eo q̄ miſit illum. Si hec ſcitis: btī eritiſ ſi feceritꝫ ea. Nō de oīb⁹ vobis dico. Ego ſcio quos elegerī: ſed vt adimpleat̄ ſcriptura. Qui māducat meum panem: leuabit contra me calcaneū ſuum. Amē amen dico vobis priuſq̄ fiat: vt cū factum fuerit credatis quia ego ſū. Amen amen dico vobis: qui accipit ſi quem miſero: me accipit. Qui autem me accipit: accipit eum qui me miſit. Et cum hec dixiſſet ieſus: turbatus eſt ſpiritu/ꝫ proteſtat⁹ eſt et dixit. Amen amen dico vobis: quia vnus ex vobis me tradet. Aſpiciebant ergo adinuicem diſcipuli: heſitantes de quo diceret. Erat autem recumbens vnus ex diſcipulis eiuſ in ſinu ieſu: quem diligebat ieſus. Innuit ergo huic ſymon petrus: et dixit ei. Quiſ eſt de quo dicit? Itaqꝫ cum recubuiſſet ille ſupra pectus ieſu: dixit illi. Domine/quis eſt? Reſpondit ieſus. Ille eſt cui ego intinctū panē porrexero. Et cū intinxiſſet panem: dedit iude ſymonis ſcariothis. Et poſt bucellam: introiuit in illū ſathanaſ. Et dixit ei ieſus. Qđ facis: fac citius. Hoc autē nemo ſciuit diſcūbētium: ad quid dixerit ei. Quidā autē putabāt q2 loculos habebat iudas q2 dixiſſet ei ieſ⁹: eme ea q̄ nobis opus ſunt ad diē feſtum aut vt egenis aliqđ daret. Cum ergo accepiſſet ille bucellā: exiuit cōtinuo. Erat enim nox. Cuꝫ ergo exiſſet: dixit ieſus. Nunc clarificatus ē filius hoīs: ꝫ deus clarificatus ē in eo. Si de⁹ clarificatus eſt ī eo: ꝫ de⁹ clarificauit eum ī ſemetipſo. Et cōtinuo clarificauit euꝫ. Filioli/adhuc modicū vobiſcū ſum. Queretis me et ſicut dixi iudeis: q̄ ego vado vos nō poteſtis venire. Et vobꝫ dico modo. Mādatū nouū do vobis vt diligatis īuicē: ſicut dilexi vos vt ꝫ voſ diligatis īuicē. In hoc cognoſcent oēs q2 diſcipuli mei eſtis: ſi dilectionē habueritis adinuicem. Dixit ei ſymon petr⁹. Dñe/quo vadis? Rñdit ieſus. Quo ego vado nō potes me modo ſequi: ſeq̄ris autē poſtea. Dixit ei petr⁹. Quare non poſſum te ſeq̄ modo? Aīam meā: p̄ te ponā. Rñdit ei ieſus. Aīam tuā p̄ me pones? Amen amē dico tibi: non cātabit gall⁹/donec ter negabis me. Et ait diſcipulis ſuiſ. Nō turbetur cor veſtrū: neqꝫ formidet. Creditis ī deum: ꝫ in me credite. In domo patrꝫ mei: māſiones multe ſunt. Si quomin⁹ dixiſſē vobis: q2 vado parare vobis locum. Et ſi abiero ꝫ p̄parauero vobis locū: iterū veniā ꝫ accipiam vos ad meipſū. vt vbi ſū ego et vos ſitis. Et q̄ ego vado ſcitis: ꝫ viam ſcitis. Dixit ei thomaſ. Dñe/neſcimus quo vadis. Et quō poſſum⁹ viā ſcire? Dixit ei ieſuſ. Ego ſū via: veritas et vita. Nemo venit ad patrem: niſi per me. Si cognouiſſetis me: et patrem meum vtiqꝫ cognouiſſetis. Et amodo cognoſcetis eū:

et vidiſtis eum. Dixit ei philippus Dñe/ oſtñde nobꝫ patrẽ: ⁊ ſufficit nobis. Dixit ei ieſ⁹. Tãto tp̃e vobiſcũ ſum: ⁊ non cognouiſtis me. Philippe q̃ videt me: videt ⁊ patrẽ meũ. Et quõ tu dicis: oſtñde nobis pr̃em? Nõ credis qꝛ ego ĩ pr̃e: ⁊ pater ĩ me eſt? Verba q̃ ego loquoꝛ vobis: a meipſo nõ loquoꝛ. Pat̃ aũt ĩ me manẽs: ipſe facit opa. Nõ creditis qꝛ ego ĩ pr̃e: ⁊ pat̃ ĩ me eſt? Alioq̃n ꝓpter ipſa opa: credite. Amen amẽ dico vobis: q̃ credit ĩ me opa q̃ ego facio et ipſe faciet. Et maioꝛa hoꝝ faciet: qꝛ ego ad patrem vado. Et quodcũq; petieritis patrẽ ĩ noĩe meo hoc faciã: vt gloꝛificetur pater in filio. Si quid petieritis in noĩe meo: hoc faciã. Si diligitꝫ me: mãdata mea ſeruate. Et ego rogabo patrẽ: et aliũ paraclitũ dabit vobꝫ/ vt maneat vobiſcũ ĩ eternũ. Spm̃ veritatis quẽ mũdus nõ põt capere: qꝛ non videt eũ/ nec ſcit eũ. Vos aũt cognoſcetꝫ eũ: qꝛ apud vos manebit/ ⁊ in vobꝫ erit. Nõ relinquã vos oꝛphanos: veniã ad vos. Adhuc modicum: ⁊ mũdus me iam nõ videt. Vos aũt videbitis me: qꝛ ego viuo/ et vos viuetis. In illo die vos cognoſcetis/ qꝛ ego ſũ in pr̃e meo: ⁊ vos in me/ ⁊ ego in vobis. Qui habet mandata mea et ſeruat ea: ille eſt qui diligit me. Qui autẽ diligit me: diligetur a patre meo. Et ego diligam eum: et manifeſtabo ei meipſum. Dixit ei iudas: non ille ſcariothis. Dñe/ quid factum eſt: quia manifeſtaturus es teipſum nobis et non mundo? Rñdit ieſus: ⁊ dixit ei. Si q̃s diligit me: ſermonẽ meũ ſeruabit. Et pat̃ meus diliget eum: et ad eum veniemus ⁊ mãſionem apud eũ faciemus. Qui nõ diligit me: ſermones meos nõ ſeruat. Et ſermonẽ quem audiſtis nõ eſt me⁹: ſed eius qui miſit me pr̃is. Hec locut⁹ ſum vobis: apud vos manẽs. Paraclitus autẽ ſpũs ſctũs quẽ mittet pater in noĩe meo: ille vos docebit oĩa/ ⁊ ſuggeret vobis oĩa quecũq; dixero vobis. Pacẽ relinquo vobis: pacẽ meã do vobis. Nõ quõ mũdus dat: ego do vobis. Nõ turbetur coꝛ veſtrum: neq; foꝛmidet. Audiſtis/ quia ego dixi vobis: vado et venio ad vos. Si diligeretꝫ me gauderetꝫ vtiq; qꝛ vado ad pr̃ez: qꝛ pat̃ maioꝛ me ẽ. Et nũc dixi vobis priuſq; fiat: vt cũ factũ fuerit credatꝫ. Iã nõ multa: loquar vobiſcũ. Venit ei pꝛinceps mũdi hui⁹: ⁊ in me nõ habet q̃cq̃. Sed vt cognoſcat mund⁹ qꝛ diligo pr̃em: et ſicut mandatũ dedit michi pat̃: ſic facio. Surgite/ eam⁹ hic. ¶ Feria. vi. in die paraſceues dicta hoꝛa ix. accedat ſacerdos ad altare indut⁹ veſtibus ſacerdotalibus ĩ caſula rubea cũ dya. ⁊ ſubd. et ceteris miniſtris altaris q̃ oẽs ſint albis cũ amictibus ĩduti ⁊ ſtatim ꝓcedat accolit⁹ alba indut⁹ ad legendũ hãc lcõ. ad gra. cho. ſiñ titulo hoc mõ. ¶ Ozee. vi.

IN tribulatione ſua mane cõſurgent ad me. Venite/ et reuertamur ad dñm: quia ipſe cepit ⁊ ſanabit nos/ ꝑcutiet ⁊ curabit nos. Viuificabit nos poſt duos dies: in die tercia ſuſcitabit nos ⁊ viuemus in conſpectu eius. Sciemus ſequemurq;: vt cognoſcamus dñm. Quaſi diluculum ꝑparatus eſt egreſſus ei⁹: ⁊ veniet q̃ſi ymber nobꝫ tp̃ane⁹ et ſerotinus terre. Quid faciã tibi effraĩ? Quid faciã tibi iuda? Miã vr̃a q̃ſi nubes matutina: ⁊ q̃ſi ros mane ꝑtrãſiẽs. Propt̃ hoc dolaui ĩ ꝓphetis ⁊ occidi eos ĩ vbis oꝛis mei: et iudicia mea quaſi lux egredient̃. Qꝛ miam volui: ⁊ non ſacrificium: et ſcientiam dei pluſq̃ olocauſtum. Choꝛus alternatim dicat tractum.

DOmine audiui auditũ tuũ et timui: cõſideraui opa tua ⁊ expaui. ℣. In medio duoꝝ aĩalium ĩnoteſceris dũ appropinquauerint anni cognoſceris dũ aduenerit tẽpus oſtẽderis. ℣. In eo dum cõturbata fuerit aĩa mea ĩ ira miĩe memor eris. ℣. Deus a libano veniet ⁊ ſanct⁹ de monte vmbroſo ⁊ ꝯdẽſo. ℣. Operuit celos maieſtas eius: ⁊ laudis eius plena eſt terra. Sequitur or. ſine Dñs vo. ſꝫ tm̃ cũ Orem⁹. et Flecta. Oratio.

DEus a quo ⁊ iudas ꝓditor reat⁹ ſui penã / ⁊ ꝯfeſſionis ſue latro p̃miũ ſũpſit: ꝯcede nobis tue ꝓpiciatiõis effectũ: vt ſicut ĩ paſſiõe ſua ieſ⁹ xp̃s dñs nr̃ diuerſa vtriſq; intulit ſtipẽdia meritoꝝ: ita nobis ablato vetuſtatis errore / reſurrectiõis ſue gr̃am largiatur. Qui te. Subdya. legat hãc lcõnẽ ad g̃dũ cho. ſine titu. hoc modo. Exodi. xij.

DIxit dñs ad moyſẽ ⁊ aarõ in terra egypti. Menſis iſte vobis principiũ menſium: primus erit ĩ mẽſibus ãni. Loquimini ad vniuerſum cetũ filiorũ iſrael: ⁊ dicite eis. Decima die menſis huius tollat vnuſquiſq; agnum ꝑ familias ac domos ſuas. Si aũt minor eſt numerus vt ſufficere poſſit ad veſcẽdum agnũ: aſſumat vicinũ ſuum q̃ iunctus eſt domui eius iuxta numerũ aĩaꝝ q̃ ſufficere poſſint ad eſũ agni. Erit enim agn⁹ abſq; macula: maſculus ãniculus. Iuxta quẽ ritũ tolletis ⁊ hedũ: ⁊ ſeruabitis eũ vſq; ad quartãdecimã diẽ mẽſis hui⁹. Immolabitq; eũ vniuerſa multitudo filioꝝ iſrl̃ ad veſpeꝝ: ſumẽtq; de ſanguine agni ac ponẽt ſuꝑ vtrũq; poſtẽ: ⁊ in ſuperliminaribus domorũ in quibus comedẽt illum. Et edẽt carnes nocte illa aſſas igni: et azimos panes cum lactucis agreſtib⁹. Nõ comedetis ex eo crudũ q̃d nec coctũ aqua: ſꝫ aſſũ tãtum igni. Caput cũ pedib⁹ eius ⁊ inteſtinis vorabitis: nec remanebit ex eo quicq̃ vſq; mane. Si q̃d reſiduũ fuerit: igne cõburetis. Sic aũt comedetis illũ. Renes veſtros accingetis: ⁊ calciamenta habebitis in pedib⁹ tenẽtes baculos in manib⁹ / ⁊ comedetis feſtinãtes. Eſt enim phaſe: id eſt trãſitus dñi. Chorus alternatim dicat tractum.

EResipe me domine ab hoĩe malo a viro iniq̃ libera me. ℣. Qui cogitauerũt malicias ĩ corde: tota die ꝯſtituebãt ꝓlia. ℣. Acuerũt liguã ſuã ſicut ſerpentes: venenũ aſpidũ ſub labiis eoꝝ. ℣. Cuſtodi me dñe de manu pctõris: ⁊ ab hoib⁹ iniq̃s libera me. ℣. Qui cogitauerũt ſupplãtare greſſus meos: abſcõderũt ſuꝑbi laqueũ michi. ℣. Et funes extẽderũt ĩ laqueũ pedib⁹ meis: iuxta iter ſcãdalũ poſuerũt michi. ℣. Dixi dño de⁹ me⁹ es tu exaudi dñe vocẽ orationis mee. ℣. Dñe dñe virtus ſalutis mee: obũbraſti caput meũ in die belli. ℣. Ne tradas me a deſiderio meo pctõri cogitauerũt aduerſũ me ne derelinq̃s me ne vnq̃ exaltẽtur. ℣. Caput circuitus eoꝝ labor labiorũ ipſorũ operiet eos. ℣. Verũtñ iuſti cõfitebuntur noĩ tuo ⁊ habitabũt recti cũ vultu tuo. Sequatur paſſio ſine Domin⁹ vo. et ſine titulo hoc modo incipiendo. ¶ Iohis. xviij.

EGreſſus eſt ieſ⁹ cũ diſcipulis ſuis trãs torrentem cedron vbi erat ortus: in quẽ introiuit ipſe ⁊ diſcipuli eius. Sciebat aũt ⁊ iudas q̃ tradebat eũ locum: q2 frequẽter ieſus cõuenerat illuc cum diſcipulis ſuis. Iudas ergo cum accepiſſet cohortẽ: ⁊ a pontificibus et phariſeis miniſtros: venit illuc cũ laternis et facibus ⁊ armis. Ieſus itaq; ſciẽs oĩa que ventura erãt ſuꝑ eũ: ꝓceſſit et dixit eis ✠ Quem queritis? ⁊c. Ne ſpõderũt ei. s. Jeſum nazarenũ. Dixit eis ieſus. ✠ Ego ſum. c. Stabat aũt ⁊ iudas q̃ tradebat eũ: cum ipſis. Ut ergo dixit eis ego ſũ: abierũt retrorſũ/ ⁊ ceciderũt i trã. Iteꝝ ergo ĩterrogauit eos. ✠ Quẽ q̃ritis. c. Illi aũt dixerũt. s. Jeſum nazarenũ. c. R̃ndit ieſ⁹. ✠ Dixi vobis: qꝛ ego ſũ. Si ergo me q̃ritis: ſinite hos abire. c. Ut ipleret̃ ſmo quẽ dixit: qꝛ quos dediſti michi/ non ꝑdidi ex eis quẽq̃. Symõ ergo petr⁹/ hñs gladiũ eduxit eũ: ⁊ ꝑcuſſit põtificis ſeruũ. ⁊ abſcidit auriculã ei⁹ dextram Erat aũt nomẽ ſeruo malchus. Dixit ergo ieſ⁹ petro. ✠ Mitte gladium tuũ i vaginã. Calicẽ quẽ dedit michi pater: nõ vis vt bibã illũ? c. Cohors ergo ⁊ tribunus ⁊ miniſtri iudeoꝝ comprehenderunt ieſum: ⁊ ligauerunt eum / ⁊ adduxerunt eũ ad annã primum. Erat enim ſocer cayphe: qui erat pontifex ãni illius Erat autẽ cayphas qui conſilium dederat iudeis: quia expedit vnum hominẽ mori ꝓ populo. Sequebat̃ autem ieſum ſymon petrus: ⁊ ali⁹ diſcipulus. Diſcipulus autem ille erat notus pontifici: ⁊ introiuit cũ ieſu in atrium pontificis. Petr⁹ autem ſtabat ad hoſtium foris. Exiuit ergo diſcipulus alius q̃ erat notus pontifici: ⁊ dixit hoſtiarie/ ⁊ introduxit petrum. Dicit ergo petro ancilla oſtiaria. s. Nunquid ⁊ tu ex diſcipulis es hoĩs iſtius? c. Dixit ille. s. Nõ ſũ. c. Stabãt autẽ ſerui ⁊ miniſtri ad prunas qꝛ frigus erat: ⁊ calefaciebãt ſe. Erat autẽ cum eis et petrus ſtans ⁊ calefaciẽs ſe. Põtifex ergo interrogauit ieſum de diſcipulis ſuis: et de doctrina eius. R̃ndit ieſus. ✠ Ego palã locutus ſũ mundo. Ego ſemꝑ docui i ſynagoga ⁊ in tẽplo quo oẽs iudei cõueniunt: ⁊ i occulto locut⁹ ſum nichil. Quid me interrogas? Interroga eos qui audierunt: quid locutus ſũ ipſis. Ecce hi ſciunt: que dixeri ego c. Hec autem cum dixiſſet: vnus aſſiſtens miniſtroꝝ dedit alapam ieſu/ dicẽs. s. Sic reſpõdes pontifici? c. R̃ndit ei ieſus. ✠ Si male locutus ſum: teſtimoniũ ꝑhibe de malo Si autẽ bñ: quid me cedis? c. Et miſit eum ãnas ligatum: ad caypham pontificẽ. Erat autẽ petrus ſtãs: ⁊ calefaciens ſe. Dixerunt ergo ei. s. Nũquid ⁊ tu ex diſcipulis eius es? c. Negauit ille: ⁊ dixit. s. Nõ ſum. c. Dixit ei vnus ex ſeruis pontificis: cognat⁹ eius cui⁹ abſcidit petr⁹ auriculã. s. Nonne ego te vidi in orto cum illo? c. Iterũ ergo negauit petrus: ⁊ ſtatim gallus cãtauit. Adducũt ergo ieſum: a caypha in p̃toriũ. Erat autẽ mane. Et ipſi nõ introierunt in p̃torium: vt nõ cõtaminarẽtur ſed mãducarent paſcha. Exiuit ergo pylat⁹ ad eos foras: ⁊ dixit. s. Quã accuſationem affertis aduerſus hominẽ hunc? R̃nderunt ⁊ dixerunt ei. s. Si non eſſet hic malefactor: non tibi tradidiſſemus eum. c. Dixit ergo eis pylatus. s. Accipite eum vos: ⁊ ſecundum legẽ veſtram iudicate eũ. c. Dixerunt ergo ei iudei. s. Nobis non licet: interficere quẽq̃. c. Ut ſermo ieſu ipleret̃ quẽ dixit ſignificãs qua morte eſſet moriturus. Introiuit ergo iteꝝ in p̃toriũ pylatus: ⁊ vocauit ieſum ⁊ dixit ei. s. Tu es rex iudeoꝝ? c. Reſpõdit ieſus. ✠ A temetipſo hoc dicis: an alij tibi dixerunt de me? c. Reſpondit pylat⁹. s. Nunquid ego iudeus ſum? Gens tua ⁊ pontifices: tradiderunt te michi. Quid feciſti? c. Reſpondit ieſus. ✠ Regnum meũ nõ eſt de hoc mundo. Si ex hoc mundo eſſet regnum meum: miniſtri mei vtiq̃ decertarẽt vt non traderer iu deis. Nunc autē regnum meū non eſt hinc. c. Dixit itaq; ei pylatus. s. Ergo rex es tu? c. Reſpōdit ieſ⁹. ✝. Tu dicis: qꝛ rex ſū ego. Ego in hoc natus ſum ⁊ ad hoc veni in mundū vt teſtimonium ꝑhibeam veritati. Omnis qui ꝫ ex veritate: audit vocē meā. c. Dixit ei pylatus. s. Quid eſt veritas? c. Et cum hoc dixiſſet: iterum exiuit ad iudeos/ ⁊ dixit eis. s. Ego nullā inuenio in eo cauſam Eſt aūt ꝯſuetudo vobis: vt vnum dimittā vobis ī paſcha. Uultis ergo dimittā vobis regem iudeoꝝ? c. Clamauerunt rurſum oēs dicētes s. Non hunc ſed barabam. c. Erat aūt barabas latro. Tūc ergo apphēdit pylatus ieſū: ⁊ flagellauit Et milites plectētes coꝛonā de ſpinis īpſuerūt capiti eius: ⁊ veſte purpurea circūdederūt eū/ ⁊ veniebāt ad eum ⁊ dicebāt. s. Aue rex iudeoꝝ. c. Et dabāt ei alapas. Exiuit iteꝝ pylatus foꝛas: ⁊ dixit eis. s. Ecce adduco vobis eū foꝛas: vt cognoſcatꝭ qꝛ ī eo nullā cauſā īuenio. c. Exiuit ergo ieſus poꝛtās ſpineā coꝛonā: ⁊ purpureū veſtimentum/ ⁊ dixit eis pylatus. s. Ecce hō. c. Cum ergo vidiſſēt eum pōtifices ⁊ miniſtri: clamabant dicētes. s. Crucifige/ crucifige eum. c. Dixit eis pylatus. s. Accipite eū vos: ⁊ crucifigite. Ego enim non inuenio in eo cauſam. c. Reſponderunt ei iudei. s. Nos legem habem⁹: ⁊ ſcd̄m legem debet moꝛi/ qꝛ filium dei ſe fecit. c. Cum ergo audiſſet pylatus hunc ſermonē magis timuit. Et ingreſſus eſt pꝛetoꝛium iterum: ⁊ dixit ad ieſum. s. Unde es tu? c. Ieſus autē reſponſum non dedit ei. Dixit ergo ei pylatus. s. Michi non loqueris? Neſcis qꝛ poteſtatem habeo crucifigere te: ⁊ poteſtatem habeo dimittere te? c. Reſpōdit ieſus. ✝. Non haberes ptātē aduerſū me vllā: niſi tibi eēt datū deſuꝑ. Pꝛopterea q̄ tradidit me tibi: maius pctm̄ habet. c. Et exinde q̄rebat pylat⁹: dimittere eum Iudei aūt clamabāt: dicētes. s. Si hūc dimittis: nō es amic⁹ ceſaris. Ōis eni qui ſe regē facit cōtradicit ceſari. c. Pylat⁹ ergo cum audiſſet hos ſermones: adduxit foꝛas ieſū: et ſedit ꝓ tribunali ī loco q̄ dr̄ lichoſtratos/ hebꝛaice aūt gabatha. Erat aūt paraſceue paſche hoꝛa quaſi ſexta: ⁊ dixit iudeis. s. Ecce rex veſter. c. Illi aūt clamabant. s. Tolle tolle: crucifige eū. c. Dixit eis pylatus. s. Regē veſtrū crucifigā. c. Reſpōderūt pōtifices. s. Nō habem⁹ regē niſi ceſarē. c. Tunc ꝗ tradidit eis illū: vt crucifigeret. Suſcepert aūt ieſū: ⁊ eduxerunt. Et baiulans ſibi crucē/ exiuit in eū qui dr̄ caluarie locum: hebꝛaice autē golgotha. vbi eū crucifixerunt. Et cū eo alios duos hic ⁊ hic: medium aūt ieſum. Scripſit autē ⁊ titulū pylat⁹ ⁊ poſuit ſuꝑ crucē. Erat autem ſcriptū. Ieſus nazaren⁹ rex iudeoꝝ. Hunc ergo titulū multi legerunt iudeoꝝ: qꝛ ꝓpe ciuitatem erat loc⁹ vbi crucifixus eſt ieſus. Et erat ſcriptū: hebꝛaice grece ⁊ latine. Dicebāt ergo pylato: pontifices iudeoꝝ. s. Noli ſcribere rex iudeoꝛum: ſed quia ipſe dixit rex ſum iudeoꝝ. c. Rn̄dit pylatus. s. Quod ſcripſi ſcripſi. c. Milites ergo cum crucifixiſſēt eū acceperūt veſtimēta ei⁹ ⁊ fecerūt quattuoꝛ partes vnicuiq; militi partem et tunicā. Erat aūt tunica inconſutilis: deſuper contexta ꝑ totū. Dixerunt ergo adinuicem. s. Nō ſcindamus eā: ſꝫ ſoꝛtiamur de illa cui⁹ ſit c. Ut ſcriptura impleretur dicens. Partiti ſunt veſtimenta mea ſibi. Accedant duo miniſtri in ſuperpelliciis vnus ad dextrum et alius ad ſiniſtrum cornu altaris: ⁊ inde duo lintheamina amoueant: que ad hoc ſuper altare fuerant appoſita. Et in veſtē meā miſerunt ſortē. Et milites quidē hec fecerūt. Stabāt autem iuxta crucem ieſu mater eius ⁊ ſoror matris eius/ maria cleophe: et maria magdalene. Cum vidiſſet ergo ieſus matrē ⁊ diſcipulum ſtātē quē diligebat: dixit matri ſue ✠ Mulier: ecce filius tuus. c. Deinde dixit diſcipulo ✠ Ecce mater tua. c. Et ex illa hora: accepit eā diſcipulꝰ in ſuā. Poſtea ſciens ieſus qꝛ iam oīa cōſūmata ſunt: vt ꝯſummaret ſcriptura/ dixit ✠ Sitio. c. Uas ergo poſitū erat: aceto plenum. Illi autē ſpōgiā plenā acepto: yſopo circumponētes obtulerūt ori eiꝰ. Cū ergo accepiſſet ieſus acetū: dixit ✠ Cōſummatū eſt. c. Et inclinato capite tradidit ſpiritū. Sequatur Pr noſter. Aue. In manus. c. Iudei ergo quoniam paraſceue erat: vt nō remanerent in cruce corpora ſabbato (erat enim magnus dies ille ſabbati) rogauerunt pylatum vt frāgerentur eorꝫ crura/ ⁊ tollerentur. Uenerunt ergo milites: ⁊ primi qdē fregerūt crura/ ⁊ alteriꝰ qui crucifixus eſt cum eo. Ad ieſum autem cū veniſſent vt viderunt eū iā mortuū non fregerūt eiꝰ crura/ ſed vnꝰ militum lācea latꝰ eius aperuit: et continuo exiuit ſāguis et aqua. Et qui vidit teſtimonium perhibuit: ⁊ verum eſt teſtimonium eius. Et ille ſcit quia vera dicit: vt et vos credatis. Facta ſunt enim hec: vt ſcriptura impleretur. Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia ſcriptura dicit. Uidebunt in quem tranſfixerunt. Euangelium.

POſt hec autem rogauit pylatum ioſeph ab arimathia/ eo ꝙ eſſet diſcipulus ieſu/ occultꝰ aūt propter metum iudeorꝫ: vt tolleret corpus ieſu. Et pmiſit pylatus. Uenit ergo: ⁊ tulit corpus ieſu. Uenit autem et nichodemus qui venerat ad ieſum nocte primum: ferēs mixturam mirre et aloes quaſi libras cētum. Acceperunt ergo corpꝰ ieſu et ligauerūt eū lintheis cū aromatibus: ſicut mos iudeis eſt ſepelire. Erat autem in loco vbi crucifixus eſt ortus: ⁊ in orto monumentū nouum/ in quo nondum quiſꝙ poſitꝰ fuerat. Ibi ergo propter paraſceuem iudeorum: quia iuxta erat monumentum: poſuerunt ieſum. Sequuntur orōnes ſolennes ⁊ ad vnā quāqꝫ illarū dicitur Flectamꝰ genua. niſi ad eā que orat pro iudeis. Or.

OREmus dilectiſſimi nobis in primis pro eccleſia ſctā dei vt eā deꝰ ⁊ dn̄s noſter pacificare ⁊ cuſtodire dignetur toto orbe terrarū ſubijciens ei principatus et poteſtates: detqꝫ nobis quietam ⁊ trāquillam vitam degentibus glorificare deum patrem omnipotentem.

Deinde dicat ſacerdos Oremus. Deinde dicat dyaconus. Flectamꝰ genua leuate. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus qui gloriā tuā oībꝰ in xp̄o gētibus reuelaſti: cuſtodi q̄s opa mīe tue: vt eccleſia tua toto orbe diffuſa/ ſtabili fide in ꝯfeſſione tui nominis pſeueret. Per eundē dn̄m. Chorꝰ reſpōdeat Amen. Et omnes oratiōes finiātur ſub tono predicto. Oratio.

OREmus ⁊ pro beatiſſimo pa [redacted]

reſpice ꝓpiciꝰ ad preces noſtras et [redacted] geatur. Per dominum. Oratio.

Oremus et pro omnibꝰ epiſcopis/preſbiteris/ dyaconibus ſubdiaconibus / accolitis / exorciſtis/lectoribus/ hoſtiariis/ confeſſoribus/virginibus/viduis/et pro omni populo ſancto dei. Oremus. Flectamus genua leuate. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: cuius ſpū totū corpus eccl'ie ſanctificatur et regitur: exaudi nos pro vniuerſis ordinibus ſupplicantes vt grē tue munere ab omnibus tibi gradibus fideliter ſeruiat. Per dominum. in vnitate eiuſdem. Oro.

Oremus et pro chriſtianiſſimo rege noſtro N. vt deus et dominꝰ noſter ſubditas illi faciat omnes barbaras natiōes ad noſtram perpetuam pacem. Oremus. Flectamus genua leuate. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: in cuius manu ſūt omniū poteſtates et oīm iura regnorū: reſpice ad xpianorꝫ benignꝰ īperiū vt gentes q̄ i ſua feritate ꝯfidūt: potentie tue dextera ꝯprimant. Per dn̄m. Oro.

Oremus ꝙ ꝓ cathecuminis noſtris: vt deus et dominus noſter adaperiat aures precordiorum ipſorꝫ ianuāq; mīe: vt ꝑ lauachrum regenerationis accepta remiſſiōe oīum pctōꝝ ꝙ ipſi digni inueniantur i xpo ieſu domino noſtro. Oremus. Flectamus genua leuate. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deꝰ: qui eccleſiam tuā noua ſemper prole fecundas: auge fidē ꝙ intellectum cathecuminis noſtris: vt renati fōte baptiſmatis adoptionis tue filiis aggregētur. Per dominū. Or.

Oremus dilectiſſimi deum patrem omnipotentem: vt cunctis mūdum purget erroribꝰ/morbos auferat/famem depellat/aperiat carceres/vincula diſſoluat peregrinantibus reditum/infirmantibus ſanitatem/ nauigātibus portum ſalutis indulgeat. Oremus. Flectamus genua leuate. Oratio.

Omnipotens ſēpiterne deꝰ meſtorꝫ cōſolatio/laborātiū fortitudo/ ꝑueniāt ad te p̄ces de quacūq; tribulatiōe clamātiū: vt oēs ſibi i neceſſitatibus ſuis miſericordiam tuam gaudeāt affuiſſe. Per dominū. Or.

Oremus et pro hereticis et ſciſmaticis: vt deus et dominus noſter ieſus xp̄s eruat eos ab erroribus vniuerſis: et ad ſanctam matrem eccleſiam catholicā ꝙ apoſtolicam reuocare dignetur. Oremus Flectamus genua leuate. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui ſaluas omnes homines: et nemīnem vis perire. reſpice ad animas dyabolica fraude deceptas: vt omni heretica prauitate depoſita/ errantium corda reſipiſcant ꝙ ad veritatis tue redeant vnitatem. Per dominum noſtrum. Oratio.

Oremus et ꝓ perfidis iudeis: vt deus et dominus noſter auferat velamen de cordibus eorum: vt et ipſi agnoſcāt ieſum chriſtum dominū noſtrum. Oremus. Hic nō dicitur Flectamus genū le. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui etiaꝫ iudaicam perfidiam a tua miſericordia non repellis: exaudi preces nr̄as quas ꝓ illius populi obcecatiōe deferimus vt agnita veritatis tue luce que chriſtus eſt a ſuis tenebris eruatur. Per eundem dominum noſtrum. Oratio.

Oremus et pro paganis: vt deus omnipotens auferat iniqtatem de cordibꝰ eoꝝ: vt relictis ydolis ſuis ꝯuertātur ad deū viuū ⁊ verū: ⁊ vnicū filiū eius ieſum chriſtuꝫ deum et dn̄m noſtrum: cum quo viuit et regnat deus cum ſpiritu ſancto. Per omnia ſecula ſeculorum. **Oremus. Flectamus gen̄. le. Oro.**

OMnipotens ſempiterne deus: qui non vis mortem peccatorū ſed vitam ſemꝑ īquiris: ſuſcipe propiciꝰ orationem noſtram: ⁊ libera eos ab ydolorum cultura: ⁊ aggrega eccleſie tue ſancte ad laudem ⁊ gloriam nominis tui. Per dominum. ¶ Finitis orationibus exuat ſacerdos caſulam et in ſede ſua iuxta altare ſe reponat cum dyacono et ſubdyacono: ⁊ interī alij duo p̄ſbyteri de ſuperiori gradu nudatis pedibus albis induti abſq; paruris tenentes crucem coopertam ſuper brachia ſolēniter īter eos retro magnum altare in dextera parte canant hos v̄ſꝰ. **Popule meꝰ quid.** Duo dyaconi de ſcđa forma ī cappis ſuis nigris ad gradum chori ad alta. ꝯuerſi dicāt **Agyos.** Chorꝰ rn̄deat cum genuflexione oſculādo formulas tribus vicibus in vna rn̄ſione vnaquaq; vice reſurgēdo **Sanctꝰ deus.** Sacerdotes vero tenentes crucem retro altare: ⁊ diaconi ad graduꝫ chori. di. Agyos ſꝑ ſunt ſtātes Item ſacerđ. loco nō mutato di. v̄ſꝰ. **Quia eduxi** Dyaconi **Agyos.** chorꝰ. **Sctūs deꝰ** Item ſacerđ. loco non mutato di. v̄ſꝰ **Quid vltra.** Dyaco. **Agios.** chorꝰ **Sctūs deꝰ.** Deinde ſacerđ. diſcooperiētes crucē iuxta altare in dextera pte canāt hāc. an̄. **Ecce lignū.** Chorus cuꝫ genuflexione oſculando formulas rn̄deat an̄. **Crucē tuā.** ps. **Deus miſereatur.** totꝰ ps dr̄ ſiñ **Gloria patri** toto choro: ⁊ poſt vnumquēq; v̄ repetatur an̄ ſiīr a toto cho. cum genuflexione: ⁊ interī depōat crux ſolēniter ſuꝑ terciū gđm ab altari iuxta quaꝫ ſedeant p̄dicti ſacer. vnus a dextris et alius a ſiniſtris. Deinde ꝓcedāt clerici ad crucem adorādā nudatis pedibus: īcipiētes a maioribus. Finito ps cū an̄. cantetur ſeq̄ns hyꝰ: a duobꝰ ſacerđ. iterum ſedētibꝰ iuxta crucē modo ſupradicto. **Hymnus. Crux fidel.** Chorꝰ eundem repetat poſt vnūquēq; v̄. interī ſedendo. Itē ſacerđ. di. v̄. **Pange lingua.** v̄ſꝰ. **De parentis.** v̄. **Hoc opꝰ.** v̄. **Quā venit.** v̄. **Luſtra ſex.** v̄. **Hic acet.** v̄. **Gloria et honor.** His finitis deponet̄ crux per medium chori a predictis duobus ſacer. vbi a pplo adoret̄ āte aliq̄d altare: ⁊ interī cātet̄ hec ſequens an̄. in choro cum ſuo v̄. a toto choro interim ſedēte. Cātore īcipiēte. an. **Dum fabricator.** v̄. **O admirabile. Apto.** Adorata cruce ⁊ finita an̄. p̄dicta cū ſuo v̄ p̄dicti ſacerđ. ea reuerētia qua crucē antea exportauerūt ꝑ medium chori vſq; ad ſūmū altare iterū reportēt. Tūc ꝯueniāt oēs clerici de choro ad altare et reinduat ſacerđ. caſulā quā prius exuerat/ et accedat ad gradū altaris cū dyacono ⁊ ſubđ. ⁊ di. **Cōfiteor.** et **Miſereat.** et **Abſolutionē** cū p̄cibꝰ ⁊ orōnibꝰ. **Aufer a nobis dn̄e.** more ſolito: tn̄ hic nō dēt oſculū pacis. Deinde ſacrificio ſuꝑ altare more ſolito depoſito ⁊ incēſato cū aq̄ ⁊ vini infuſione in calicem ſciꝫ poſt ablutionē manuū dicat cum humiliatione coram altari. **In ſpū humilitatis.** oſculādo altare ⁊ bn̄dicendo ſacrificium et ꝟtat ſe di. **Orate fr̄es.** more ſolito Poſtea dicat ſtati humili voce ſine nota **Oremꝰ. Preceptꝫ ſa.** cum orōe do. ſcꝫ **Pr̄ nr̄.** cho. rn̄deat **Sed libera nos.** Deinde dicat. **Libera nos q̄s. Et Da ppiciꝰ.** In qua orōe dum dr̄ **Per eūdē.** frāgat corpus dn̄i ſicut ſolet fieri ceteris diedus. Deinde dicat modeſta voce. vꝫ ſñ nota **Per oĩa ſecula ſcloꝝ.** choꝛ⁹ rñdeat **Amē.** Poſtea dimittat in calicem ſicut ſolet partē hoſtie **Nō** dꝫ **Pax dñi.** nec **Agnus dei.** nec pax detur: ſed ſtatim cōmunicet ſe ſacer: dicēdo. **Coꝛpus dñi.** ⁊c. Ad coꝛpus et ſāguinē **Coꝛpus ⁊ ſāguis.** nulla p̄cedēte oꝛone. Deinde poſt lotionē manuum dicāt veſpas non cātādo: ſed bini ⁊ bini ꝑuati coꝛā altari hoc modo āñ **Calicē.** ps. **Credidi.** et cete āe. cum ſuis pſis ſicut ī die cene. āñ. **Cenātibus** ps **Magnificat** Deinde ſtātī dicitur **Pater noſter.** cum pō. **Miſerere.** Quo finito dicat ſacerdos in audiētia ſed ſine nota poſtcō. ſine **Dñs vo.** ⁊ ſñ **Oꝛem⁹** Hoc modo incipiēs **Reſpice queſumus dñe ſuꝑ hāc familiā.** ſine **Qui tecum.** et ſic miſſa ⁊ veſpe ſimul finiātur. non dꝫ **Dñs vo** nec **Bñdicamus dño** nec **Ite miſſa eſt.** Finitis veſperis exuat ſacerd̄. caſulā ⁊ aſſumēs ſecum vnū de ꝑlatis in ſuppellicijs amboꝝ pedibus nudatis reponat crucē in ſepulchꝛum pariter cum coꝛpoꝛe dñico ſcꝫ in pixide incipiēs ipſe ſolus. ℟. **Eſtimatus ſū.** genuflectēdo: cum ſuo ſocio: quo incepto ſtatim ſurgant. ſilr fiat in ℟. **Sepulto dño.** Choꝛus pſequatur cū ſuo. ℣. genuflectēdo continue vſq; in finē ſeruitiū. Deinde incēſato ſepulchꝛo ⁊ clauſo oſtio īcipiat idē ſacerd̄. ℟. **Sepulto.** Choꝛus cātet cū ſuo. ℣. Ad iſtas tres āas genuflectēt p̄dicti ſacerd̄. ꝯtinue. ſacerdos incipiat. ā. **In pace.** Choꝛ⁹ pſequatur in idipꝫ. Itē ſacer. ā. **In pace factꝰ ē.** cho. pſeq̄tur. **loc⁹ eius.** Itē ſacer. ā **Caro mea.** cho. pſeq̄tur **requieſcet in ſpe.** His finitis ⁊ dictis oꝛonib⁹ ad placitum ſecrete ab oībus cū genuflexione: oīb⁹ alijs ad libitum recedētibus oꝛdine nō ſeruato reinduat ſacerdos caſulā ⁊ eodem oꝛdie quo acceſſit in pꝛincipio ſeruitij cū dyacono ⁊ ſubd̄. ⁊ ceteꝛ miniſtris altaris abſcedat. Exinde ardebit continue vnus cereus ad minuſante ſepulchꝛum vſq; ad ꝑceſſionē q̄ fit in reſurrectione dñica in die paſche / ita tñ ꝙ dum ps **Bñdic⁹.** canitur ⁊ ceta q̄ ſequūtur in ſequēti nocte / extinguatur. Silr extinguatꝛ in vigi. paſc. dū bñdicitur nou⁹ ignis vſq; dū accēdatur cere⁹ paſchal. xxxvj. pedes continens in longitudine.

¶ Sabbō ſctō in vigilia paſche p̄mo fiat benedictio ignis ab executoꝛe officij induto veſtibus ſacerdotalibus cū cappa ſerica / dyaconus dalmatica ⁊ ſubdyaconus tunica īduātur cū ceteris miniſtris altaris albis cū amictib⁹ īdutis ſīl ſuꝑ: cū cereis ⁊ ſine cruce ⁊ ſine igne ī thuribulo. Quidā etiā de p̄ma foꝛma in ſuppellicijs cereū extīctū ſuꝑ haſtā quādā deferēs ⁊ ꝑceſſionē p̄cedens poſt poꝛtitoꝛē aq̄ bñdicte ꝑ mediū choꝛi ad nouū ignē bñdicēdū ꝑceſſionaliter eat choꝛo ſequente habitu non mutato ad columnā ex parte auſtrali iuxta fontem vbi ſacerd̄. executoꝛ officij ignē bñdicat qui accēdatur ibidē: ſcilꝫ ī medio iter duas colūnas. In eundo vero dē iſte pſalmus **Dñs illuminatio.** ſine nota et ſine **Gloꝛia patri.** Hoc modo fiat ſtatio ad ignem. ſacerdoſ iuxta ignem ſtet ad oꝛientē conuerſus: et ad ſiniſtrum ei⁹ ſtet dyaco. ſubdy. vero ad ſiniſtrum dyaconi. Ceroferarius vnus ſtet ſacerd̄. oppoſitus ad dextram ceroferarij puer tenens librū primioꝛ ſacerd̄. Alius autem ceroferariuſ ſtet retro ſacerdotē ad dexteram eiuſd̄ ceroferarij ſtet poꝛtitoꝛ aque primioꝛ ſacerd̄. ⁊ vltimo loco retro omnes a parte occid̄. ſtet poꝛtitoꝛ haſte cum cereo. Et ex ꝑte ignis auſtrali ſtet thuribulariꝰ ad accipiendum ignem in thuribulari poſt benedictionem. Omibus iſtis miniſtris ad ſacerdotem conuerſis interim choꝛo circũſtãte vꝫ ex parte boꝛiali. Seq̃tur bñdictio ignis ſolenniter a ſacerdote ita dicente. **Dñs vobiſcum. Et Oꝛemus. Oꝛo.**

Domine deus noſter pater omnipñs / lumẽ indeficiẽs cõditoꝛ oim̃ luminum exaudi nos famulos tuos: ⁊ bene✠dic hũc ignẽ qui tua ſctificatione ⁊ bñdictione cõſecratur. tu illuminãs oẽm hoiem veniẽtẽ in hũc mundũ: illumina cõſciẽtias coꝛdis noſtri igne tue caritatꝫ: vt tuo igne igniti / tuo lumĩe illuminati / expulſis a coꝛdibꝰ nr̃is pctõꝝ tenebꝛis ad vitã te illuſtrante ꝑuenire mereamur eťnã: ⁊ ſicut illuminaſti ignem moyſi famulo tuo ꝑ colũnã ignis ambulãtem in mari rubꝛo: ita illuſtra noſtrũ lumẽ ⁊ cãdela q̃ de eo fuerit accẽſa in honoꝛe maieſtatis tue ſemꝑ perſeueret bñdicta: ⁊ quicunq; lumẽ ex eo poꝛtauerit / ſit illuminatus lumine gr̃e ſpũalis. Per do.

Et oẽs oꝛ̃ones dñr cum Oꝛemus. ſub tono lc̃tõnis. Hic aſꝑgatur aq̃ benedicta ſuper ignem deinde dicitur **Dñs vobiſcum. Oꝛemus. Oꝛo.**

Domine ſancte pater omnipotẽs eterne deus: bene✠dicere ⁊ ſcti✠ficare digneris iſtũ ignẽ quẽ nos indigni ꝑ inuocationẽ vnigeniti filij tui dñi noſtri ieſu xp̃i bene✠dicere p̃ſumimus: tu clementiſſime pať eum tua bñ✠dictione ſctifica: ⁊ ad ꝑfectũ humani generꝫ peruenire cõcedas. Per eũdẽ. Oꝛ.

Celeſti lumine q̃s domine ſemꝑ hic ⁊ vbiq; nos p̃ueni vt myſterium cuius nos participes eſſe voluiſti: et puro cernamus intuitu et digno percipiamus effectu. Per dñm. Sequatur bñdictio thimiamatis ſiue incenſi hoc modo. ✠.

Exoꝛciſo te immundiſſime ſpiritus ⁊ omne fãtaſma inimici in noĩe dei patris oĩpotẽtis / ⁊ in nomine ieſu xp̃i filij eius: ⁊ in virtute ſpiritus ſcti: vt exeas ⁊ recedas ab has creatura thimiamatis ſiue incẽſi cũ omni fallacia atq; neq̃tia tua: vt ſit hec creatura ſancti✠ficata in noĩe eiuſdẽ dñi nr̃i ieſu chꝛiſti vt oẽs geſtãtes tãgentes ſiue odorãtes eã virtutem ⁊ auxilium percipiãt ſctĩ ſpiritꝰ: ita vt vbicũq; hoc incenſum. vel thimiama fuerit ibi nullatenus appꝛopiquare audeas nec aduerſa inferre p̃ſumas ſed q̃cunq; ſpũs imunde es cũ oĩ verſutia tua ꝓcul inde fugias atq; diſcedas adiuratus per nomẽ ⁊ virtutẽ dei patris omnipotẽtis ⁊ filij eiuſdẽ dñi nr̃i ieſu xp̃i qui venturꝰ eſt in ſpũ ſancto iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ te pꝛeuaricatoꝛem ⁊ ſeculũ per ignẽ. Reſpõdetur Amen. Oratio.

Eternam ac iuſtiſſimam pietatem tuã depꝛecamur dñe ſctẽ pr̃ oĩp̃s eťne deus: vt bñ✠dicere et ſcti✠ficare digneris hanc thimiamatis vel incenſi ſpeciem: vt ſit incẽſum maieſtati tue in odoꝛẽ ſuauitatis acceptum: ſit a te hec ſp̃es bñ✠dicta: ſit per inuocationem ſãcti nominis tui ſcti✠ficata: ita vt vbicũq; fumus eiꝰ ꝑuenerit: extricetur et effugeť oẽ genꝰ demonioꝝ ſicut incẽſum iecoꝛis piſcis quẽ raphael archangelus thobiã famulum tuũ docuit cum aſcendit ad ſare liberationem. Per chꝛiſtum. Oꝛemꝰ. Oꝛ.

Deſcendat bene✠dictio tua domine ſuꝑ hãc ſpeciẽ icenſi et thimiamatꝫ ſicut i illo de q̃ dauid ꝓpheta tuus cecinit dicẽs. Dirigatur oꝛo mea ſicut incẽſum in ꝯſpectu tuo: ſit nobis odoꝛ cõſolationis suauitatis et gratie: vt fumo isto effuget oē fātasma inimici mētis ⁊ corporis: vt simus pauli apl'i voce bonꝰ odor deo: effugiat a facie incēsi huiꝰ siue thimiamatis oīs demonū incursus sicut puluis a facie vēti: ⁊ sicut fumus a facie ignis: ⁊ p̄sta hoc piissime p̄r boni odoris incensū ad opus eccl'ie tue ob causā religionis iugiter ꝑmanere: vt mistica nobis significatione spūaliū virtutū fragrans odor ostendat suauitatē: tua ergo q̄s oīs deꝰ īmēsa maiestatis tue dextera hanc creaturā bñ ✠ dicere ex diuersaꝝ reꝝ ꝯmixtione cōfectam dignare: vt in virtute sancti nōis tui oēs īsidoꝝ spirituum fātasticos īcursus effugare: omnesq̄ morbos reddita sanitate expellere vbicunq̄ fumus aromatum eius afflauerit mirabiliter possit atq̄ in odore fragrantissimo tibi perpetua suauitate redolere. Per dominum.

Postea accendatur solus cereꝰ sup hastam de nouo igne ceteris luminaribꝰ eccl'e ꝓus extinctis. Post bñdictionem incensi ipleatur thuribulū de carbonibꝰ cū īcenso ⁊ īcenseẗ nouus ignis. Deīde redeat ꝓcessio more solito in choꝝ. In redeundo āſt duo clerici de scđa forma in superpelliceis canāt. Inuentor rutili. Chorꝰ idem repetat post vnūquēq̄ vsū. Deīde sequatur bñdictio cerei paschalis ab ip̄o dyacono induto ad processionem ad borealem cōuerso ad gradum p̄sbyterij ceroferariis dyacono assistentibus vno a dextris reliquo a sinistris ad eum conuersis/ cereis extinctis. subdyaconus vero stet ei oppositus iuxta quem stet portitor haste eodem modo ꝯuersus. post dyaconum stet thuribularius dyacono canente.

Exultet iam angelica turba celorum/ exultēt diuina mysteria/ et pro tanti regis victoria/ tuba intonet salutaris. Gaudeat se tellus tātis irradiata fulgoribus/ et eterni regis splēdore illustrata/ totius orbis se sentiat amisisse caliginem. Letetur ⁊ mater ecclesia tāti luminis adornata fulgoribus: et magnis populorum vocibꝰ hec aula resultet. Quapropter astantibꝰ vobis fratres carissimi ad tam miram sancti luminis claritatem vna mecum queso dei oīpotentis mīam īuocate. Ut q̄ me nō meis meritis ītra leuitaꝝ numerū aggregare dignatꝰ ē: lūis sui grā īfundēte cerei huiꝰ laudē īplere ꝑficiat. Per dñm nr̄m iesū xp̄m filiū tuū: q̄ tecū viuit et regnat deus in vnitate sp̄ussācti. Per oīa secula seculorū Amen. Dñs vobiscum. Et cum sp̄u tuo. Sursū corda. Habemus ad dominum. Gratias agamꝰ dño deo nostro. Dignum ⁊ iustum est. Uere q2 dignū et iustū est inuisibilem deum oīpotentē patrē filiumq̄ eiꝰ vnigenitum dñm nr̄m iesum xp̄m cum sancto sp̄u toto cordis ac mentis affectu ⁊ vocis ministerio personare. Qui pro nobis eterno patri ade debitum soluit et veteris piaculi cautionem pio cruore detersit. Hec sūt enim festa paschalia ī q̄bꝰ verus ille agnus occiditur/ eiusq̄ sanguine postes consecrantur. Hec nox est in qua p̄mū patres nr̄os filios israel eductos de egypto rubrū mare sicco vestigio transire fecisti. Hec igitur nox est q̄ peccatōꝝ tenebras colūne illuminatione purgauit. Hec nox est q̄ hodie ꝑ vniuersū mundum in xp̄o credētes a viciis seculi segregatos et caligine peccatorum reddit gratie sociat sanctitati. Hec nox est in qua destructis vinculis mortis xp̄s ab inferis victor ascendit. Nichil enim nobis nasci ꝓfuit: niſi redimi pꝛofuiſſet. O mira circa nos tue pietatis dignatio. O ineſtimabilis dilectio caritatis: vt ſeruum redimeres filium tradidiſti. O certe neceſſarium ade pctm̄ ⁊ noſtrum quod chꝛiſti moꝛte deletum eſt. O felix culpa que talem ac tātum meruit habere redemptoꝛē. O certe beata nox que ſola meruit ſcire tp̄s ⁊ hoꝛam i qua xp̄s ab iferis reſurrexit. Hec nox ē de qua ſcriptum eſt: ⁊ nox vt dies illuminabitur: ⁊ nox illuminatio mea i delicijs meis. Huiꝰ igitur ſctificatio noctis fugat ſcelera/ culpas lauatqꝫ reddit innocētiā lapſis/ ⁊ meſtis leticiam/ fugat odia/ concoꝛdiā parat/ ⁊ curuat imperia. In huius igitur noctis grā ſuſcipe ſācte paṫ. Hic ponatur incēſum a dyaco. in cereū vel in cādelabꝛum in modū crucis ſiſt̄ et in paruum cereū poꝛtitoꝛe accedēte. incēſi huiꝰ ſacrificium veſꝑtinum. Quod tibi i hac cerei oblatione ſolēni per miniſtroꝝ manꝰ de opibus apum ſacroſctā reddit ecclīa. Sed iam colūne huiꝰ p̄conia nouimus quam in honoꝛē dei rutilans ignis accēdit. Hic accēdatur cereus de nouo igne nec extinguatur vſqꝫ poſt ꝯple. diei ſequentis. Et ardebit cereus paſchal' cōtinue ꝑ ebd̄. paſ. ad maṫ. miſſam ⁊ vſ̄ ſiſt̄ fiat ī oct. paſ. Dibꝰ dn̄icis ab oc. paſ. vſqꝫ ad aſcē. dn̄i. ad miſ. tm̄ accēdatur etiā in fe. ſancti marci. euāg. apłoꝝ philip. et ia. ad miſ. tātum in ānūciaṫ. b. ma. et in inuētiōe ſctē crucis ſicut i oc. paſ. accendatur. Hic ceroferarij cereos ſuos accendant ꝑ eccliam. Qui licꝫ diuiſus in partes mutuati luminis detrimēta nō nouit. Alitur liquātibꝰ ceris: quas in ſubſtātiam p̄cioſe huiꝰ lampadis apis mater eduxit. O beata nox que expoliauit egyptios: ditauit hebꝛeos. Nox i qua terrenis celeſtia iunguntur. Oꝛamꝰ te dn̄e vt cereꝰ iſte i honoꝛem nōis tui ꝯſecratꝰ ad noctis huius caliginem deſtruendā indeficiēs ꝑſeueret. In odoꝛem ſuauitatis acceptꝰ ſuꝑnis luſaribus miſceaṫ. Flāmas eiꝰ lucifer matutinꝰ inueniat. ille inq̄ lucifer q̄ neſcit occaſū. Ille q̄ regreſſus ab iferis humano generi ſerenꝰ illuxit. Pꝛecamur ergo te domine vt nos famulos tuos omnē clerum et deuotiſſimū populum vnacum [redacted] rege noſtro N. necnō ⁊ ep̄o nr̄o N. q̄ete tēpoꝝ conceſſa i his paſchalibus gaudijs cōſeruare digneris. Qui ſemꝑ viuis regnas iperas necnon gloriaris ſolus deꝰ ſolꝰ altiſſimꝰ ieſu xp̄e cum ſctō ſpiritu in glīa dei pr̄is. Amen.

Debet aūt candelabꝛum cum cereo paſ. amoueri fe. vi. poſt aſcē. domini

Poſtea legant lectiōes ſine titulis a dignioꝛibus perſonis ad gradum choꝛi. Lectō pꝛima Geneſis. i. capi.

IN p̄ncipio creauit deꝰ celum et terram. Terra aūt erat inanis ⁊ vacua: et tenebꝛe erāt ſuper faciem abyſſi/ ⁊ ſpūs dn̄i ferebatur ſuper aquas. Dixitqꝫ deus. Fiat lux Et facta eſt lux. Et vidit deꝰ lucem q̄ eſſet bona: ⁊ diuiſit lucem a tenebꝛis. Appellauitqꝫ lucem diē: et tenebꝛas noctem. Factumqꝫ eſt veſpere et mane: dies vnus. Dixit q̄qꝫ deus Fiat firmamētū in medio aquarū: et diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamētum: diuiſitqꝫ aquas q̄ erāt ſub firmamento/ ab his que erāt ſuꝑ firmamētum. Et factū eſt ita. Vocauitqꝫ deus firmamentum celum. Et factum eſt veſꝑe ⁊ mane: dies ſecūdus. Dixit vero deus. Cōgregentur aque q̄ ſub celo ſūt in locum vnum: et appareat arida. Factumqꝫ eſt ita. Et vocauit deus aridā terrā: ꝯgregationeſqꝫ aquarum appellauit maria. Et vidit deus ꝙ eſſet bonum: et ait Germinet terra herbã virentem ⁊ facientẽ ſemẽ: et lignum pomiferũ faciens fructũ iuxta genus ſuum/ cuius ſemen in ſemetipſo ſit ſup terram. Et factum eſt ita. Et ꝓtulit terra herbã virentẽ ⁊ afferentẽ ſemẽ iuxta genꝰ ſuum: lignumq; faciẽs fructum ⁊ habens vnũqdq; ſementẽ ſcdm ſpeciẽ ſuam. Et vidit deus ꝙ eſſet bonũ: factũq; eſt veſpe et mane dies tercius. Dixit autem deus. Fiant luminaria ĩ firmamento celi: et diuidant diem ac noctem/ et ſint in ſigna et tpa et dies ⁊ annos/ vt luceant in firmamento celi ⁊ illuminẽt terrã. Et factum eſt ita. Fecitq; deus duo luminaria magna. Luminare maius vt pꝛeeſſet diei: et luminare minus vt pꝛeeſſet nocti. Et ſtellas. Et poſuit eas in firmamento celi: vt lucerent ſuper terram et pꝛeeſſent diei ac nocti/ et diuiderẽt lucem ac tenebras. Et vidit deus ꝙ eſſet bonum: et factũ eſt veſpere et mane/ dies quartus. Dixit etiam deus. Pꝛoducant aque reptile anime viuentis: et volatile ſuper terram ſub firmamento celi. Creauitq; deus cete grãdia: et omnem aiam viuentẽ atq; motabilẽ quã ꝓduxerãt aque in ſpecies ſuas/ ⁊ omne volatile ſcdm genus ſuum. Et vidit deus ꝙ eſſet bonũ: et bñdixit eis dicẽs. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete aquas maris aueſq; multiplicentur ſuper terrã. Et factuz eſt veſpere et mane: dies quintus. Dixit quoq; deus. Pꝛoducat terra animam viuentem in genere ſuo: iumenta et reptilia et beſtias terre ſecũdũ ſpecies ſuas. Factumq; eſt ita. Et fecit deus beſtias terre iuxta ſpecies ſuas: ⁊ iumenta et omne reptile terre in genere ſuo Et vidit deus ꝙ eſſet bonũ: et ait. Faciamꝰ hominem ad ymaginem et ſimilitudinem nr̃am/ ⁊ pꝛeſit piſcibus maris ⁊ volatilibꝰ celi/ ⁊ beſtijs vniuerſeq; tr̃e: omniq; reptili quod mouetur in terra. Et creauit deus hoiem ad ymaginem ⁊ ſimilitudinẽ ſuam: ad ymaginẽ dei creauit illum maſculum et feminã creauit eos. Benedixitq; illis deꝰ: et ait Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terram et ſubijcite eam: et dominamini piſcibus maris et volatilibus celi/ ⁊ vniuerſis animantibus que mouent̃ ſup terrã. Dixitq; deꝰ. Ecce dedi vobis oẽm herbam afferentẽ ſemẽ ſuper terrã: et vniuerſa ligna que habent in ſemetipſis ſementem generis ſui/ vt ſint vobis in eſcam et cũctis aiantibus terre/ omniq; volucri celi ⁊ vniuerſis que mouentur in terra et in qbꝰ eſt aia viuens/ vt habeãt ad veſcendum. Et factum eſt ita. Viditq; deꝰ cuncta que fecerat: et erãt valde bona. Et factuz eſt veſpere et mane: dies ſextus. Igitur ꝑfecti ſũt celi et terra: et oĩs ornatus eoꝝ. Compleuitq; deus die ſeptimo opus ſuũ quod fecerat et requieuit die ſeptimo ab vniuerſo oꝑe ſuo: quod patrarat.

Omnes oꝛationes ſine Dominus vobiſcum. et ſine Flectamus. dicũtur. ſed tãtum cum. Oremus. Or.

DEus qui mirabiliter creaſti hominem ⁊ mirabilius redemiſti: da nobis q̃ſumus cõtra oblectamenta pcti mẽtis ratione perſiſtere: vt mereamur ad gaudia ẽtna ꝑuenire. Per. Lcõ. ij. Exodi. xiiij.

FActum eſt in vigilia matutina: et ecce reſpiciens dñs ſuper caſtra egyptiorum per columnaꝫ ignis et nubis interfecit exercitum eoꝛum: ⁊ ſubuertit rotaſ curruum/ ferebanturq; in ꝓfundũ. Dixerunt ergo egiptij. Fugiamꝰ iſraelẽ: dñs enim pugnat ꝓ eis contra nos. Et ait dñs ad moyſē. Extēde manum tuā ſuꝑ mare: et reuertantur aque ad egyptios ſuper currus et equites eoꝝ. Cumqꝫ extendiſſet moyſes manum ꝯtra mare: reuerſū eſt primo diluculo ad prioꝛem locum. Fugientibuſqꝫ egyptijs occurrerūt aque: ⁊ īuoluit eos dñs ī medijs fluctibus. Reuerſeqꝫ ſunt aq̄: ⁊ operuerunt curr⁹ ⁊ eq̄tes cūcti exercitus pharaonis / q̄ ſequētes ingreſſi fuerāt mare / nec vn⁹ quidē ſuꝑfuit ex eis. Filij autē iſrael ꝑrexerunt per mediū ſicci maris: ⁊ aque eis erant quaſi ꝓ muro a dextris ⁊ a ſiniſtris Liberauitqꝫ domin⁹ ī die illa iſrl̄ de manu egyptioꝛum: ⁊ viderunt egyptios moꝛtuos ſuꝑ litt⁹ maris ⁊ manū magnā quā exercuerat domin⁹ contra eos. Metuitqꝫ ppl̄s dñm: ⁊ crediderūt dño / ⁊ moyſi ſeruo eius Tūc cecinit moyſes: ⁊ filij iſrael carmē hoc domino: ⁊ dixerunt. Oēs ex dñr a choꝛo alternati: ꝑter vltimū tractū ſcꝫ Laud̄ dñm oēs gen. Tr.

Cantem⁹ dño / glorioſe enī honorificatus eſt equum ⁊ aſcēſoꝛem ꝓiecit ī mare adiutoꝛ ⁊ ꝓtector factus eſt michi in ſalutem. V. Hic de⁹ meus ⁊ honoꝛificabo eū: deus p̄ris mei ⁊ exaltabo eū. V⁹. Dñs ꝯterēs bella: dñs nomē illi. Oꝛem⁹

Deus cuius antiqua miracula etiam noſtris ſeculis choruſcare ſentimus: dum quod vni populo a perſecutione egyptiaca liberādo dextere tue potētia contuliſti: id ī ſalutē gentiū ꝑ aquā regenerationis oꝑaris / p̄ſta q̄s: vt ⁊ in abrahe filios et ī iſraeliticā dignitatem totius mundi tranſeat plenitudo. Per dominū. Lc̄ō tercia. Yſaie. iiij.

Apprehendēt ſeptē mulieres virum vnū ī die illa: dicētes. Panem noſtrū comedemus: ⁊ veſtimētis nr̄is oꝑiemur / tātūmodo inuocetur nomē tuū ſuꝑ nos / aufer oppꝛobꝛiū noſtrum. In die illa erit germē dñi ī magnificētia et gloꝛia: et fructus terre ſublimis / ⁊ exultatio his qui ſaluati fuerint de iſrael Et erit. Omnis q̄ relictus fuerit in ſyō / ⁊ reſiduus ī hierl̄m: ſanctus vocabit᷑. omnis q̄ ſcriptus eſt in vita ī hierl̄m Si abluerit domin⁹ ſoꝛdes filiarum ſyon: et ſanguinem hieruſalem lauerit de medio eius / ī ſpiritu iudicij ⁊ ſpū ardoꝛis. Et creauit dominus ſuꝑ oēm locū mōtis ſyon: ⁊ vbi inuocatus eſt nubem per diem / et fumum et ſplendoꝛem ignis flāmātis in nocte. Suꝑ omnem enim gloꝛiam ꝓtectio: ⁊ tabernaculum erit ī vmbꝛaculum diei ab eſtu: ⁊ in ſecuritatem ⁊ abſconſionem a turbine et a pluuia. Tractus.

Uinea facta eſt dilecto in coꝛnu in loco vberi. V⁹. Et maceriam circundedit: ⁊ circumfodit et plātauit vineam ſoꝛeth / et edificauit turrim ī medio ei⁹. V. Et toꝛcular fodit ī ea: vinea enim domini ſabaoth domus iſrl̄ eſt. Oꝛem⁹. Oro.

Deus qui nos ad celebꝛādum paſchale ſacramentum vtriuſqꝫ teſtamenti paginis imbuiſti: da nobis intelligere miſericoꝛdias tuas: vt ex perceptione pꝛeſentium munerum firma ſit expectatio futuroꝛum. Per dominum noſtrum.

¶ Lectio. iiij. Deuteronomij. xxxi.

Scripſit moyſes canticum: et docuit filios iſrael. Pꝛecepitqꝫ domin⁹ ioſue filio num: ⁊ ait. Confoꝛtare et eſto robuſtus: tu enim introduces filios iſrael ī terrā quam pollicitus ſum patribus eoꝛum. et ego ero tecum. Poſtq̄ ergo ſcripſit moyſes verba legis huius in volumine atqꝫ compleuit: pꝛecepit leuitis qui poꝛtabant archam federis dñi dicens. Tollite libꝛum iſtum: ⁊ ponite illum in latere arche federis domini dei noſtri: vt ſit contra te in teſtimoniũ. Ego enĩ ſcio cõtẽtionẽ tuã: ⁊ ceruicem tuã duriſſimã. Adhuc viuẽte me ⁊ ingrediente vobiſcum: ſemꝑ contẽtioſe egiſtis cõtra dñm/ ꝙto magis cũ moꝛtuꝰ fuero? Cõgregate ad me omnes maioꝛes natu ꝑ tribus vr̃as atq; doctoꝛes ⁊ loquar audientibus eis ſermones iſtos/ ⁊ inuocabo cõtra eos celum et terrã. Noui enĩ ꝙ poſt moꝛtẽ meã inique agetis: et declinabitis cito de via quã p̄cepi vobis. Et occurrẽt vobis mala in extremo tẽpoꝛe qñ feceritis malum in ↄſpectu dñi: vt irritetis eum per oꝑa manuum veſtrarũ. Locutus eſt ergo moyſes audiente vniuerſo cetu filioꝛum iſrael verba carminis huius: ⁊ ad finem vſq; compleuit. Tractus.

Attẽde celum ⁊ loquar: ⁊ audiat terra ṽba ex oꝛe meo. ℣. Expectetur ſicut pluuia eloquium meum ⁊ deſcendãt ſicut ros verba mea ſicut ymber ſuꝑ gramina. ℣. Et ſicut nix ſuper fenum: qꝛ nomen dñi inuocabo. ℣. Date magnitudinem deo noſtro deus verax opera eius ⁊ oẽs vie eius iudicia. ℣. Deus fidelis in quo non eſt iniquitas iuſtus ⁊ ſãctus dñs. Sequatur Oro.

Deus qui ecclĩam tuam ſemꝑ gentium vocatione multiplicas: concede propicius: vt quos aqua baptiſmatis abluis/ continua pꝛotectione tuearis. Per dominũ.

Hãc oꝛonẽ nõ ſequatur lcõ/ ſed tꝛ.

Sicut ceruus deſiderat ad fontes aquarũ: ita deſiderat aĩa mea ad te deus. ℣. Sitiuit aĩa mea ad deum viuum qñ veniã ⁊ apparebo ante faciem dei mei. ℣. Fuerunt michi lachꝛẏe mee panes die ac nocte: dum dicitur michi per ſingulos dies vbi eſt deus tuus. Deinde ſequãtur due oꝛatiões ſub vno Per dominũ. et ſub vno Oꝛemus. Or.

Concede q̄ſumus omnipotẽs deus: vt qui feſta paſchalia agimus: celeſtibus deſiderijs accẽſi fontẽ vite ſitiamus. Dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum filium tuum.

Omñps ſempiterne deus reſpice ꝓpiciꝰ ad deuotionẽ populi renaſcẽtis qui ſicut ceruꝰ aquarũ expetit fontẽ: ⁊ concede pꝛopiciꝰ vt fidei ipſius ſitis baptiſmatis miſterio animã coꝛpuſq; ſctificet. Per.

Deinde ſequatur ſeptiformis letania que in medio choꝛi a ſeptẽ pueris in ſuppellicijs dicitur: ⁊ iterim exuat ſacerdos caſulã ⁊ ſumat cappam ſericã rubeã adhuc ſtans ante altare donec percãtetur letania. ⁊c. vt in pc. ↄtinetur. Finita letania ſcʒ Rex ſctoꝝ. incipiatur miſſa ſolẽniter a cãtoꝛe ſine regi. cho. ſic Kyrie eleyſon. et dʒ cãtus de Lux oꝛigo. abſq; ṽ ⁊ iterũ ſacer. aſſumpta caſula ad altare. dicat Cõfiteoꝛ. Miſereatur. et Abſolutionẽ. cum ꝑcibus et oꝛone Aufer a no. moꝛe ſolito: tñ hic nõ detur oſculũ pacis. Deinde thurificet altare: ⁊ poſtea incipiat.

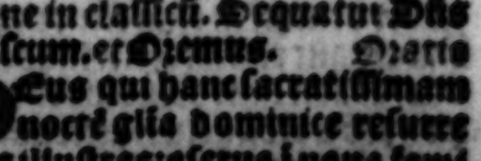

Gloria in excelſis deo.

Tunc omnes genuflectẽt exuẽtes cappas nigras: ⁊ tunc pulſẽtur oẽs cãpane in claſſicũ. Sequatur Dñs vobiſcum. et Oꝛemus. Oratio

Deus qui hanc ſacratiſſimam noctẽ gl'ia dominice reſurrectiõis illuſtras: ↄſerua in noua familie tue ꝓgenie adoptiõis ſpm̃ quẽ dediſti: vt coꝛpoꝛe ⁊ mẽte renouati purã tibi exhibeãt ſeruitutẽ. ꝑ eũ. i vni.

Sequens epyſtola legatur in pulpito: Pauli. Ad colocenſes. iii. cap.

FRatres. Si conſurrexiſtis cū xp̄o q̄ ſurſum ſunt q̄rite: vbi xp̄s eſt in dextera dei ſedens. Que ſurſū ſunt ſapite: nō que ſup̱ terrā. Mortui enī eſtis: ⁊ vita vr̄a abſcōdita eſt cum xp̄o in deo. Cū enī xp̄s apparuerit vita veſtra: tunc ⁊ vos apparebitis cum ip̄o in glīa. Lecta ep̄la duo clerici de ſecunda forma i cappis ſericis in pulpito cātēt hoc Allā. chor⁹ idē p̄ſeq̄tur. ⁊ clerici ℣. Confitemini dn̄o q̄m bonus q̄m in ſcl̄m mīa eius. chor⁹ finiat cū neuma. Itē clerici reincipiāt Allā. ſine neuma. Deīde ſeq̄tur tr̄ q̄ a duob⁹ de ſecūda forma i cappis nigris ad gradum chori totus ⁊ integer cātetur choro interim ſedēte. Tractus.

LAudate dn̄m omnes gētes: ⁊ collaudate eū oēs populi. ℣. Quoniā ꝯfirmata eſt ſup̱ nos mīa eius ⁊ v̾itas dn̄i manet ī eternum. Interim vero p̄cedat dyacon⁹ cū ſubd̄. per medium chori more ſolito ſine cruce ad legēdum euāg. quē p̄cedāt duo ceroferarij cereis erectis ⁊ legatur ī pulpito more dn̄icali. Secundum matheum. xxviii.

UEſpere autē ſabbati que luceſcit in prima ſabbati venit maria magdalene et altera maria videre ſepulchrum. Et ecce terremotus factus eſt magn⁹: āgelus autē domini deſcēdit de celo. Et accedēs reuoluit lapidē: ⁊ ſedebat ſup̱ eum Erat autē aſpectus eius ſicut fulgur: ⁊ veſtimēta eius ſicut nix. Pre timore autē ei⁹: exterriti ſunt cuſtodes / ⁊ facti ſunt velut mortui. Reſpondēs autē āgelus: dixit mulieribus. Nolite timere vos. Scio enī q̄ ieſum q̄ crucifixus eſt: q̄ritis. Nō eſt hic. Surrexit enim: ſicut dixit. Venite ⁊ videte locum: vbi poſit⁹ erat dn̄s. Et cito euntes / dicite diſcipulis eius q̄z ſurrexit: ⁊ ecce p̄cedet vos in galileā. Ibi eū videbitis: ecce p̄dixi vobis. Nō d̄r Credo. ſed poſt euā. d̄r Dn̄s vobiſcū. ⁊ Orem⁹. Non dicitur Offertoriū. Secreta.

SUſcipe q̄s dn̄e preces populi tui cū oblationib⁹ hoſtiaꝝ: vt paſcalib⁹ initiate myſterijs: ad eternitatis nobis medelā te opāte p̄ficiāt. P dn̄. P̄fat. Et te q̄dē oī tp̄e: ſed in hac potiſſimū nocte. et Cōicātes ⁊ noctē ſacratiſſimā. et Hāc igitur. Hec prefatio d̄r per totam ebdo. paſche: ⁊ in oībus dn̄icis vſq̄ ad aſcēſionē dn̄i q̄n de reſurrectione agit. Cōicātes. vero. et Hanc igitur. per ebdo. ⁊ in octa. paſche tm̄ d̄r. Hac die d̄r Sāctus. ſolenniter: ſacerdote ſ̄o dicente Pax dn̄i ſit ſemp̱ vo. et choro reſpōdēte. Et cum ſp̄ū tuo nō dicitur Agnus dei. nec pax d̄r: ſed facto interuallo incipiantur veſpere feſtiue ſine regimine chori: ſine cāpanaꝝ pulſatione. Et ſine Deus in adiu. in q̄dā de ſuperiori gradu ex parte cho. ſic Allā. p̄s. Laud. dn̄z oēs gētes. ℣. Dn̄i confirmata. ℣. Glīa p̄ri. ℣⁹. Sicut erat. tota d̄r ān. Allā allā allā al. qua dicta ſtatī incipiat ān. ſup̱ M. ab excellētiore poſt eum qui celebrauerit: ſꝫ nō p̄cātet a choro ante ſui intonationē. non thurificetur altare neq̄ chor⁹. ā. Veſpere autē ſabbati q̄ luceſcit in p̄ma ſabbati: venit maria magdalene et altera maria videre ſepulchrum allā p̄s. M. repetita ān. dicat ſacerdos Dn̄s vobiſcum. ⁊ Oremus. Oratio

SPiritū nobis dn̄e tue caritatꝭ infunde: vt q̄s ſacramētis paſchalibus ſatiaſti tua facias pietate concordes. Per dn̄m. In vnitat. eiuſdem. Et ſic miſſa et veſpere ſimul finiantur dicente dyacono. Ite miſſa eſt. cū nota de Alleluya.

¶ Jn die paſche. Ad miſſã. Offm̃.

REſurrexi et adhuc tecũ ſũ allã poſuiſti ſup̃ me manum tuã allã mirabilis facta ⁊ ſcĩa tua al. al. ps̃. Domine ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam ⁊ reſurrectionem meam. Gloꝛia. Oꝛatio.

DEus qui hodierna die ꝑ vnigenitum tuũ eternitatis nobis aditum deuicta moꝛte reſeraſti: vota nr̃a q̃ ꝓueniẽdo aſpiras: etiam adiuuãdo ꝓſeq̃re. P̃ eũ. Ad coꝛ. i. v.

FRatres: Expurgate vetꝰ fermẽtũ: vt ſitis noua conſꝑſio ſicut eſtis azimi. Etenĩ paſcha nr̃m immolatꝰ ⁊ xp̃s. Itaq; epulemur. Nõ ĩ fermẽto veteri: neq; ĩ fermẽto malicie ⁊ neq̃cie. Sꝫ ĩ azimis ſinceritatꝭ: ⁊ veritatis. Gꝛ. Hec dies quã fecit dñs exultemꝰ et letemur ĩ ea. V. Cõfitemini dño qm̃ bonꝰ: qm̃ in ſclm̃ mĩa eiꝰ. Allã. Vꝰ. Paſcha nr̃m immolatus eſt chꝛiſtus. Seq̃ntia.

FVlgẽs ꝓclara rutilat ꝑ oꝛbẽ hodie dies ĩ qua xp̃i lucida narrãt ouãter ꝓlia. De hoſte ſuꝑbo quẽ ieſꝰ triumphauit pulchꝛe caſtra illiꝰ ꝑimẽs teterrima. Infelix culpa eue q̃ caruimꝰ oẽs vita. Felix ꝓles marie q̃ epulamur modo vna. Bñdicta ſit celſa regina illa. Generãs regẽ ſpoliãtẽ tartara. Pollẽtẽ iam in ethera. Rex in eternũ ſuſcipe benignꝰ ꝓconia noſtra ſedule tibi canẽtia. Patris ſedens ad dexteram. Victoꝛ vbiq; moꝛte ſuperata atq; triumphata poloꝝ poſſidens gaudia. O alma o celſa o pulchꝛa clementia chꝛiſti luciflua o alma. Laus tibi honoꝛq; ac virtꝰ qui noſtrã antiquã leuiaſti ſarcinam. Re ſed cruoꝛe agni benigniſſimi ẽpta floꝛida micat hec aula. Potenti virtute noſtra qui lauit facinoꝛa tribuens dona fulgida. Stupens valde in memet iam miroꝛ hodierna. Tãta indignis pandere nobis ſacri cramenta. Stirpe dauitica oꝛtꝰ de tribu iuda leo potens ſurrexiſti in gloꝛia agnus viſus es in terra. Fũdẽs olim arua regna petis ſupẽra iuſtis reddens pꝛemia ĩ ſcl̃a dignãter ouantia. Dic impie zabule quid valet nũc fraus tua. Igneis nexus loꝛis a chꝛiſti victoꝛia. Tribus / lingue admiramini quis audiuit talia miracula. Vt moꝛs moꝛtem ſic ſuperaret rei perciperẽt talem gratiam. Iudea incredula cur manes adhuc inuerecunda. Perſpice chꝛiſticolas qualiter leti canunt inclita. Redemptoꝛi carmina. Ergo pie rex chꝛiſte nobis dans pꝛemia. Solue nexoꝛũ vincula. Electoꝛum agmina. Fac tecum reſurgere ad beatã gloꝛiam. Digna repẽdens merita. Paracliti ſcti ↄſolationem piã. Expectamꝰ ſcdm̃ ꝓmiſſionem tuã. Peracta aſcẽſionis ſacra ſolennia. Qua es regreſſus ad celos nube tectus clara. Pollens laude eterna.

Secundum marcum. xvi.

IN illo tempoꝛe: Maria magdalene ⁊ maria iacobi et ſalome emerunt aromata: vt venientes vngerent ieſum. Et valde mane vna ſabbatoꝝ / veniunt ad monumentum: oꝛto iam ſole. Et dicebant ad inuicem. Quis reuoluet nobis lapidem: ab oſtio monumenti? Et reſpicientes: viderunt reuolutũ lapidem. Erat quippe: magnus valde. Et introeuntes ĩ monumentũ: viderunt iuuenẽ ſedentẽ in dextris / coopťũ ſtola cãdida. et obſtupuerunt. Qui dixit illis. Nolite expaueſcere. Ieſũ q̃ritis nazarenum

Impleatur ī nobis dñe queſumus ſacramēti paſchalis ſctā oblatio noſq; de terrenis affectibꝰ ad celeſte transferat inſtitutum. Per dñm. ¶ Feria tercia. Offm.

Aqua ſapiētie potabit eos allā: firmabitur in illis et non flectetur allā ⁊ exaltabit eos in eternū allā allā. Ps. Cōfitemini domino qm̄ bonus quoniā in ſeculum mīa eius. Oro.

Deus qui eccleſiā tuam nouo ſemp̄ fetu multiplicas: concede famulis tuis: vt ſacramētum viuendo teneant quod fide perceperunt. P. Lctō actuū apoſtoloꝝ. xiij.

In diebus illis: Surgēs paulus: ⁊ manu ſilētium indicēs/ ait. Viri fratres filij gñis abrahā ⁊ qui in vobis timēt deū: vobis v̄bū ſalutis huiꝰ miſſum eſt. Qui enim habitant hierl'm et principes eius: ignorātes ieſum ⁊ voces ꝓphetaꝝ que p̄ oē ſabbatū leguntur indicātes ĩpleuerunt. Et nullā cauſā mortis inueniētes in eo: petierūt a pylato vt iterficerēt eum. Cūq; ꝯſūmaſſēt omnia que de eo ſcripta erāt: deponētes eū de ligno/ poſuerūt ī monumēto. Deus vero ſuſcitauit eum a mortuis tercia die: q̄ viſus eſt p̄ dies multos/ his qui ſimul aſcēderāt cum eo de galilea ī hierl'm/ qui vſq; nunc ſunt teſtes eius ad plebē. Et nos vobis ānunciamꝰ eā q̄ ad p̄res nr̄os repromiſſio facta eſt: qm̄ hanc deus ĩpleuit filijs v̄ris. Reſuſcitās ieſū xp̄m: dñm nr̄m. Gr. Hec dies quā fecit dñs exultemꝰ ⁊ letemur ī ea. V. Dicāt nūc q̄ redēpti ſūt a dño q̄s redemit de manu ĩimici: de regionibꝰ ꝯgregauit eos Allā. V. Surgēs ieſꝰ dñs nr̄ ſtetit ī medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ ⁊ dixit pax vob̄. Seq̄.

Prome caſta concio cātica organa ſubnectēs hypodorica. Regi clauſtra deo tartarea rūpēti decanta nunc ſymphonia. Morte qui victa reſurgēs gaudia mundo geſtat colēda. Ac inſolita mortātes p̄dita cocchiti confinia. Aſpectāt lumina intrāte illo vita btā. Terrore percuſſa tremiſcit demonum plebs valida. Dās ſuſpiria. Fletuum alta. Repagula quis ſic audax fregerit mirantur tunc fortia. Sic ad ſupera. Redit cum turma. Glorioſa et timida refouet diſcipuloꝝ corda. Precelſa huius trophea admirantes flagitemus nunc voce decliua. Virginum inter agmīa mereamur precioſa colere vt paſcha. Gallileamq; ſacrata prefulgida contueri lucis exordia. Secundum lucā. xxiiij.

In illo tempore: Stetit ieſus in medio diſcipuloꝝ ſuorum: et dixit eis. Pax vobis. Ego ſū: nolite timere. Conturbati vero ⁊ conterriti: exiſtimabāt ſe ſpiritum videre. Et dixit eis. Quid turbati eſtis: et cogitationes aſcendunt in corda veſtra. Videte manꝰ meas ⁊ pedes meos: qꝛ ego ipſe ſum. Palpate ⁊ videte: qꝛ ſpiritus carnē ⁊ oſſa nō habet/ ſicut me videtis habere. Et cū hoc dixiſſet: oſtēdit eis manus ⁊ pedes. Adhuc aūt illis nō credētibꝰ: ⁊ mirātibus pre gaudio: dixit. Habetis hic aliquid qđ mānducetur? At illi obtulerunt ei partē piſcis aſſi: et fauum mellis. Et cum mānducaſſet coram eis: ſumens reliquias dedit eis. Et dixit ad eos. Hec ſunt v̄ba que locutꝰ ſum ad vos: cum adhuc eſſē vobiſcum. Qm̄ neceſſe eſt ĩpleri oīa: que ſcripta ſunt in lege moyſi ⁊ ꝓphetis ⁊ pſalmis de me. Tūc aperuit illis ſēſum: vt intelligerēt ſcripturas. Et dixit eis. Qm̄ ſic ſcriptū eſt: et ſic oportebat pati chriſtū et reſurgere a mortuis die tercia. Et p̄dicare in noīe eius penitētiā ⁊

et remiſſionē pctõꝝ: ī omnes gētes Credo. Offertoriū. Intonuit de celo dñs ⁊ altiſſimus dedit vocē ſuam et apparuerūt fōtes aqꝝ allā. Sec.

Suſcipe dñe ꝓces eccl̄ie tue redēptionis ſue gl̄a exultantis vt ꝑſentium munerum fide ⁊ tue reſurrectionis credulitate paſcatur. Qui vi. Cōio. Si conſurrexiſtis cū xp̄o que ſurſum ſunt q̄rite allā vbi chriſtus eſt in dextera dei ſedēs que ſurſum ſunt ſapite allā. Poſtcōio.

Sanctificēt nos dñe q̄s ſumpta myſteria: ⁊ paſcalis obſeruātie ſufficiētem nobis tribuāt facultatem. Per. ¶ Feria.iiij. Officium

Venite bñdicti patris mei/ percipite regnū alleluya: quod vobis paratum ē ab origine mūdi Allā allā all. Ps Cātate domino cāticum nouū: quia mirabilia fecit. Oratio.

Deus qui nos reſurrectionis dominice ānua ſolēnitate letificas: concede ꝓpicius/ vt per tp̄alia feſta q̄ agimus/ ꝑuenire ad gaudia eterna mereamur. Per eundē. Lcō actuum apoſtolorum.iij.cap.

In diebꝰ illis: Aperiēs petrus os ſuum dixit. Viri iſraelite: et qui timetis deū audite. Deꝰ abrahā ⁊ deꝰ yſaac ⁊ deꝰ iacob: deꝰ patrū nr̄oꝝ/ glorificauit filiū ſuū ieſū Quē vos quidē tradidiſtis ⁊ negaſtis āte faciē pylati: iudicāte illo dimitti. Vos aūt ſctm̄ ⁊ iuſtum negaſtis: ⁊ petiſtis virū homicidā donari vobis. Auctorē vero vite īterfeciſtis quē deus ſuſcitauit a mortuis: cuiꝰ nos teſtes ſumus. Et nūc fratres: ſcio q: ꝑ ignorātiam feciſtis ſicut et principes vr̄i. Deus autē qui prenunciauit ꝑ os oīm ꝓphetarum pati xp̄m ſuum: īpleuit ſic. Penitemini igit̄ ⁊ ꝯuertimini: vt deleātur pctā veſtra. Gr. Hec dies quā fecit dñs exultemꝰ ⁊ letemur ī ea. V. Dextera dñi fecit virtutē dextra dñi exaltauit me. All. V. Surrexit dñs ⁊ occurrēs mulieribꝰ ait auete tūc acceſſerūt ⁊ tenuerūt pedes eiꝰ. Seq.

Concinat orbis cūctꝰ allā Claris voce ſolēnia. Celebrando paſchalia. Infōtū tenera ꝯgaudeat turma ſacro fōte niuea. Ignēs flegetōtis vndas. Nos q̄ꝫ lapſas aptemus fibras arte muſica. Voce ſonora modicātes proſis neumata Voce ſatis tinnula. Xp̄s namq̄ mitis hoſtia. Factus nr̄a ob remedia. Crucis ꝑtulit probra. Et iugis vita manēs ſubijt letalia Fellis amara paſſus prelibare pocula. Vulnera ſatis tolerauit dira trāſfixꝰ clauis ⁊ lācea. Hic patiendo mala gerens noſtra deſcēdit ad yma tartara. Hoſtis ātiqui quo deſtringēs arma reuehit potēs ampla ouādo trophea. Sicq̄ deuicta morte ac reſūpta carne reſurgit victor die in tercia. Unde iā iocūdas ipſi canamus odas. Per quem nobis vita plauſit eterna ⁊ celi clara nobꝫ pateſcit aula cui ſit laus ꝑclara. S. iohēm.xxi.

In illo tēpore: Manifeſtauit ſe iterū ieſꝰ diſcipulis ſuis ad mare tiberiadis: manifeſtauit aūt ſic. Erāt aūt ſimul ſymon petrus ⁊ thomas qui dicitur didimus: ⁊ nathanael qui erat a chana galilee. ⁊ filij zebedei et alij ex diſcipulis eius duo. Dixit eis ſymon petrus. Vado piſcari. Dicunt ei. Venimus ⁊ nos tecum. Et exierūt ⁊ aſcēderūt ī nauim: ⁊ illa nocte nichil prēdiderunt Mane autē facto: ſtetit ieſus in littore / nō tñ cognouerunt diſcipuli quia ieſus eſt. Dixit ergo eis ieſus. Pueri: nūquid pulmētarium habetis? Reſpōderūt ei. Non. Dixit eis. Mittite in dexteram nauigij rete: et inuenietis. Miſerunt ergo rete:

et iã non valebãt illud trahere pꝛe multitudine piſcium. Dixit ergo diſcipulus ille quẽ diligebat ieſus petro. Dñs eſt. Symõ petrꝰ cũ audiſſet qꝛ dñs eſt: tunica ſuccixit ſe (erat enim nudus) ⁊ miſit ſe in mare. Alij aũt diſcipuli: nauigio venerũt. Nõ enĩ lõge erãt a terra: ſed quaſi cubitis ducentis trahẽtes rete piſcium. Ut ergo deſcẽderunt in terrã: viderunt pꝛunas poſitas ⁊ piſcem ſuppoſitum ⁊ panẽ. Dixit eis ieſus. Afferte de piſcibus quos pꝛendidiſtis nũc. Aſcẽdit ſymon petrus: ⁊ traxit rethe in terrã plenũ magnis piſcibus cẽtumquinquagitatribus. Et cum tanti eſſẽt: non eſt ſciſſũ rethe. Dixit eis ieſus. Venite pꝛãdete. Et nemo audebat diſcũbẽtiũ interrogare eũ: tu q̃s es. ſciẽtes qꝛ dñs eſt. Et venit ieſus ⁊ accepit panẽ/ ⁊ dedit eis: ⁊ piſcẽ ſimilit̃. Hoc iã tercio manifeſtatus eſt ieſus diſcipulis ſuis: cũ reſurrexiſſet a moꝛtuis. ¶ Credo. Offic. Poꝛtas celi aperuit dñs ⁊ pluit illis mãna vt ederẽt / panem celi dedit illis: panem angeloꝛum manducauit homo allã. Secreta.

Sacrificia domine paſchalibus gaudijs immolata nobis tue ꝓpiciationis munꝰ obtineãt: q̃bus ecclia tua mirabiliter paſcitur ⁊ nutritur. P. Cõ. Xp̃s reſurgẽs ex moꝛtuis iam non moꝛitur moꝛs illi vltra nõ dñabitur allã allã. Poſtcõ.

Ab omni nos domine queſumus vetuſtate purgatos: ſacramẽti tui venerãda ꝑceptio in nouã trãſferat creaturã. Per dominũ

¶ Feria quĩta. Ad miſſam. Officiũ.

Victricem manum tuam domine laudauerunt pariter alleluya: qꝛ ſapientia aperuit os mutum et linguas infantium fecit diſertas allã allã. Ps. Confitemini domino quoniam bonꝰ: q̃m in ſeculũ mĩa eius. Oro.

Deus qui diuerſitatẽ gẽtiũ in ꝯfeſſione tui nois adunaſti: da vt renatis fõte baptiſmatis/ vna ſit fides mẽtiũ ⁊ pietas actionũ. P. dñ.

Lectio actuum apoſtoloꝛum. viij.

In diebus illis: Angelus domini locutus eſt ad philippũ dicens. Surge/ et vade contra meridianum ad viam que deſcendit ab hieruſalem in gazã: hec eſt deſerta. Et ſurgens/ abijt. Et ecce ethiops eunuchus potẽs cãdacis regine ethiopum/ qui erat ſuper omnes gazas eius. venerat adoꝛarẽ in hieruſalẽ ⁊ reuertebatur ſedẽs ſup currũ ſuum/ legenſq; yſaiã prophetã. Dixit aũt ſpiritus philippo. Accede: ⁊ adiunge te ad currum iſtum. Accurrẽs aũt philippꝰ: audiuit eum legẽtẽ yſayã ꝓphetã/ ⁊ dixit. Putaſne intelligis que legis? Qui ait. Et quõ poſſum intelligere: niſi aliquis oſtẽderit michi? Rogauitq; philippũ vt aſcẽderet: ⁊ ſederet ſecũ. Locus aũt ſcripture quẽ legebat: hic erat. Tã ꝗ ouis ad occiſionẽ ductus eſt: ⁊ q̃ſi agnus coꝛam tõdẽte ſe ſine voce ſic non aꝑuit os ſuum. In humilitate: iudicium eius ſublatum eſt. Generationẽ eius quis enarrabit: q̃m tolletur de terra vita eiꝰ. Reſpõdẽs autẽ eunuchus philippo: dixit. Obſecro te de quo ꝓpheta dicit hoc de ſe an de alio aliquo? Aperiẽs aũt philippus os ſuum / ⁊ incipiẽs a ſcriptura iſta: euangelizauit illi ieſum. Et dum irent per viã: venerunt ad quãdam aquam. Et ait eunuchus. Ecce aqua. Quis pꝛohibet me baptizari? Dixit autem philippus Si credis ex toto coꝛde: licet. Et reſpõdens: ait. Credo filium dei: eſſe ieſum xp̃m. Et iuſſit ſtare currum: et deſcẽderũt vterq; i aquã philippꝰ ⁊ eunuchus/ ⁊ baptizauit eum. Cum aũt aſcendiſſent de aqua: ſpũs dñi rapuit philippum/et amplius non vidit eum eunuchus. Ibat autem per viam ſuam gaudẽs: philippus autẽ inuentus eſt i azoto. Et ꝑtrãſiens euangelizabat ciuitatibus cũctis: donec veniret ceſaream: nomẽ domini noſtri ieſu chriſti. Gr. Hec dies quam fecit dominus exultem⁹ et letemur in ea. ℣. Lapidem quem reprobauerunt edificantes hic factus eſt i caput ãguli: a dño factũ ẽ iſtud/et eſt mirabile in oculis nr̃is. Non repetatur gr. Allã. ℣. In die reſurrectionis mee dicit dominus ꝑcedam vos in galileam. Seq̃.

Hic nobis quibus etheris noua. Cuncto mũdo nuncians gaudia. Noſtrã curſ⁹ viſitãs patriam. Reſpõdens placido vultu: clara voce dicit allã. Angelus michi de xp̃o: idicauit pia miracl'a. Reſurrexiſſe dñm ſyderũ cecinit voce laudãda. Mox ergo pennas volucris vacuas dirigens leta per auras. Reddĩt famulis et dixit vacuatam legem veterem et nouã regnare gratiã. Itaq3 plaudite famuli voce clara xp̃s hodie redemit nos a morte dira. Pater filiu3 tradidit ſeruis vt interimerent ꝓ ſalute noſtra. Spõte ſubĩt filius mortem vt nos redimeret morte ab eterna. Nũc requiem capere licet oĩb⁹ ⁊ vita frui ꝑpetua. Nunc colite pariter mecum famuli celebri laude ſanctum paſcha Xp̃s eſt pax nr̃a. Scd̃m iohẽm. xx. c.

In illo tẽpore: Maria ſtabat ad monumentum foris plorans. Dum ergo fleret inclinauit ſe: ⁊ proſpexit in monumentum. Et vidit duos angelos in albis ſedentes: vnum ad caput et vnum ad pedes/vbi poſitum fuerat corpus ieſu. Dicunt ei illi. Mulier quid ploras? Dixit eis. Quia tulerũt dominũ meum: et neſcio vbi poſuerunt eũ. Hec cũ dixiſſet ꝯuerſa eſt retrorſũ: ⁊ vidit ieſũ ſtãtẽ/ ⁊ nõ ſciebat q2 ieſ⁹ eſt. Et dixit ei ieſ⁹. Mulier/ quid ploras? Quẽ q̃ris? Illa exiſtimans q2 ortulan⁹ eſſet: dixit ei. Dñe/ſi tu ſuſtuliſti eũ/ dicito michi vbi poſuiſti eũ: et ego eũ tollã. Dixit ei ieſus Maria. Cõuerſa illa: dixit ei. Rabboni: qđ dr̃ magiſter. Dixit ei ieſus Noli me tãgere: nõdũ enim aſcẽdi ad patrẽ meum. Vade aũt ad fr̃es meos: et dic eis. Aſcẽdo ad patrem meũ ⁊ p̃rem vr̃m: deũ meũ ⁊ deũ veſtrũ. Venit ergo maria magdalene annunciãs diſcipulis: q2 vidi dominũ: ⁊ hec dixit michi. Credo. Off.

In die ſolemnitatis veſtre dicit dominus inducam vos in terram fluentem lac ⁊ mel alleluya. Secreta.

Suſcipe q̃s dñe munera ꝑplorũ tuorũ ꝓpici⁹: vt confeſſiõe tui noĩs ⁊ baptiſmate renouati ſẽpiternã btitudinẽ ꝯſequãt. Cõ. Popul⁹ acq̃ſitiõis ãnũciat virtutes ei⁹ allã q vos de tenebris vocauit i admirabile lumẽ ſuũ allã. Poſtcõmunio.

Exaudi dñe preces noſtras vt redemptionis noſtre ſacroſãcta commercia: ⁊ vite nobis conferant preſentis auxilium/et gaudia ſempiterna cõcilient. Per dominũ.

¶ Feria ſexta. Ad miſſam. Offi.

Eduxit eos dominus in ſpe allã et inimicos eorum operuit mare allã allã allã. Ps. Attendite popule meus legem meam: inclinate aurem veſtrã in verba oris mei. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui paſchale ſacramentum i reconciliationis humane federe cõtuliſti: da mẽtibus noſtris vt quod profeſſione celebramus: imitemur effectu. Per dominum noſtrum.

Lectõ ep̃le beati petri ap̃li. i. iiij. ca.

Cariſſimi: Xp̄s ſemel pro pctīs nr̄is mortuus eſt/ iuſtus pro iniuſtis: vt nos offerret deo mortificatos quidē carne viuificatos autē ſpū. In quo ⁊ his qui i carcere ꝯcluſi erāt ſpūalit̄ veniēs p̄dicauit: q̄ increduli fuerāt aliq̄n q̄n expectabāt dei patiētiā in dieb⁹ noe cū fabricaretur archa / i qua pauci id eſt octo aīe ſalue facte ſūt p aquā. Quod et vos nūc ſilis forme ſaluos facit baptiſma: non carnis depoſitio ſordium/ ſed conſciētie bone interrogatio in deum. Per reſurrectionē dn̄i noſtri ieſu xp̄i: qui eſt in dextera dei.

Gr. Hec dies quā fecit dominus exultemus ⁊ letemur in ea. V⁹. Bn̄dictus qui venit i noīe dn̄i: deus dn̄s et illuxit nobis. ¶ nō repetat̄ Gr'. Allā. V⁹. Dicite in gētibus: quia dominus regnauit a ligno. Seq̄ntia.

Victime paſchali laudes īmolāt chriſtiani. Agnus redemit oues: xp̄s inocēs p̄ri recōciliauit pctōres. Mors ⁊ vita duello ꝯflixere mirādo dux vite mortu⁹ regnat viuus. Dic nob̄ maria q̄d vidiſti i via? Sepulchrū xp̄i viuētꝫ ⁊ gl̄iā vidi reſurgētꝫ. Angelicos teſtes ſudariū ⁊ veſtes. Surrexit xp̄s ſpes noſtra p̄cedet vos i galileā. Credēdum eſt magis ſoli marie veraci q̄ iudeorum turbe fallaci. Scim⁹ chriſtum ſurrexiſſe a mortuis vere tu nobis victor rex miſerere. S. matheu. xxviij.

In illo tp̄e: Undecim diſcipli abierūt in galileā: in mōtem vbi ꝯſtituerat illis ieſus. Et videntes eum adorauerūt: q̄dā aūt dubitauerūt. Et accedēs ieſus: locutus eſt eis dicēs. Data eſt michi omnis poteſtas in celo: ⁊ in terra. Euntes ergo docete omnes gētes: baptizātes eos i noīe patris ⁊ filij et ſpūſſancti. Docētes eos ſeruare omnia quecunq̄ mandaui vobis. Et ecce ego vobiſcum ſum omnib⁹ dieb⁹: vſq̄ ad conſummationem ſeculi.

Credo. Offr̄. Erit vob̄ hec dies memorialis allā ⁊ die feſtū celebrabitꝫ ſolēnem dn̄o i ꝓgenies vr̄as legitimū ſēpiternū die allā al. al. Secr.

Hoſtias q̄s dn̄e placatus aſſume: quas ⁊ pro renatorū expiatione pctī deferimus: ⁊ pro accelerātione celeſtis auxilij. P. Cōio. Data eſt michi oīs ptās i celo ⁊ i terra allā eūtes docete oēs gētes baptizantes eos in noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſācti allā allā. Poſtcommunio.

Deus qui adoptiōis tue ſoboles peccatorū remiſſione genuiſti: da vt cuncti fideles tui veraciter apprehēdāt / que preſentibus ſuſceperunt ſacramentis. Per do.

¶ Sabbato. Ad miſſam. Officium.

Eduxit dominus populum ſuum in exultatione allā. ⁊ electos ſuos in leticia allā allā. Ps. Confitemini domino ⁊ inuocate nomē eius: ānunciate inter gētes opera eius. Oratio.

Concede q̄s omp̄s de⁹: vt qui feſta paſchalia venerādo egimus: per hec contingere ad gaudia eterna mereamur. Per dominum.

¶ Lectio ep̄le b̄ti petri ap̄li. i. ij. ca.

Cariſſimi: Deponentes igitur oēm maliciā: ⁊ oēm dolum ⁊ ſimulatiōes ⁊ inuidias ⁊ oēs detractiōes/ ſicut modo geniti infātes rationabiles ⁊ ſine dolo lac ꝯcupiſcite vt i eo creſcatis in ſalutē. Si tn̄ guſtatis: q̄m dulcis ē dn̄s. Ad quē accedentes lapidē viuū ab hoīb⁹ q̄dem reprobatū: a deo aūt electū ⁊ honorificatum. Et ipſi tanq̄ lapides viui ſupedificamini domos ſpirituales: ſacerdotium ſanctum/ offerre ſpiritales hoſtias acceptabiles deo per ieſum xp̄m. Propter quod cōtinet ſcriptura. Ecce ponam in ſyon laꝑidē summum ãgularem ꝓbatum electum ꝑciosum: ⁊ oīs q̄ crediderit in eū nō cōfūdet. Vobis igit̄ honor credentibus: non credentibus autem lapis quē reprobauerunt edificãtes/ hic factus est in caput ãguli. Et lapis offensionis ⁊ petra scandali: his qui offēdunt verbo nec credunt in quo ⁊ positi sunt. Vos autē estis genus electum regale sacerdotium/ gēs sctã populus aquisitionis: vt virtutes annuncietis eius qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumē suum. Qui aliquãdo non populus dei: nunc autē populus dei. Et q̄ non ꝯsecuti miam: nunc aūt miam ꝯsecuti. Duo pueri in suppellicijs in pulpito dicant. Allã. ℣. Hec dies quã fecit dñs exultemus ⁊ letemur ī ea. nō repetatur Allã. post istū ℣sū. qñ duo Allã. habētur: sȝ scdm Allã. semꝑ repetatur post suum ℣sum: similit̄ fiat quãdo vnum solū Allã. habet̄. Deinde alij duo pueri ad gradū chori in suppellicijs cãtēt hoc Allã. ℣. Laudate pueri dñm: laudate nomē dñi. et finiatur a choro: stati sequatur alius ℣. ab eisdē pueris ℣. Sit nomē dñi bñdictum ex hoc nunc ⁊ vsq̄ in seculū similiter finiatur a choro. Deinde repetat̄ Allã. sine neuma. Sequentia.

MAne ꝑma sabbati surgēs dei filiꝰ nostra spes ⁊ gloria. Victo rege sceleris rediit ab inferis cū summa victoria. Cuiꝰ resurrectio oī plena gaudio ꝯsolatur oīa. Resurgētis itaq̄ maria magdalene facta est ꝓnuncia. Ferēs xp̄i fratribus eiꝰ morte tristibus expectata gaudia. O vti oculi quibus regē seculi morte iã deposita prima ȝ intuita. Hec est illa femina cuius cuncta crimina ad christi vestigia eius lauit gr̃a Que dum plorat ⁊ mens orat facto clamat quod cor amat iesū sup̄ oīa Non ignorat quē adorat quid ꝑcetur sȝ deletur quod mēstimet ꝯscia. O maria mater pia stella maris appellaris operum ꝑ merita. Matri xp̄i coequata dum fuisti sic vocata sed honore subdita. Illa mundi imperatrix ista btã peccatrix leticie ꝓmordia fuderūt ī ecclia. Illa enim fuit porta ꝑ quã fuit lux exorta hec resurgētis nūcia mundū replet leticia. O maria magdalena audi vota laude plena apud xp̄m chorū istū clemēter ꝯsilia. Ut fons summe pietatis q̄ te lauit a pc̄tis seruos suos atq̄ tuos mūdet data venia. Amē dicãt oīa. Secundum iohãnem. xx. c.

IN illo tempore: Vna sabbati maria magdalene venit mane cū adhuc tenebre essēt ad monumentum: ⁊ vidit lapidē sublatum a monumento. Cucurrit ergo ⁊ venit ad symonē petrum: ⁊ ad alium discipulum quē diligebat iesus /et dixit eis. Tulerunt dñm meum de monumēto: ⁊ nescio vbi posuerunt eū. Exiit ergo petrus ⁊ ille alius discipulus: ⁊ venerunt ad monumētum. Currebãt aūt duo simul: ⁊ ille alius discipulus precucurrit citius petro/ ⁊ venit prior ad monumētum. Et cum se inclinasset: vidit lintheamina posita/ non tamē introiuit. Venit ergo symon petrus sequēs eum: ⁊ introiuit in monumētū Et vidit lintheamina posita: ⁊ sudariū qđ fuerat sup̄ caput eius nō cū lintheaminibꝰ positū/ sȝ separatī inuolutū in vnū locū. Tūc ergo introiuit ⁊ ille discipulus q̄ venerat ꝑmꝰ ad monumētum: ⁊ vidit ⁊ credidit. Nōdum enim sciebãt scripturas: quia oportebat eū a mortuis resurgere. Credo. Offertoriū. Benedictus qui venit in noīe dñi: bñdicimus vobis de domo dñi deus dñs et illuxit nobis allã allã. Secreta.

Concede q̄ſumus dñe ſꝑ nos ꝑ hec miſteria paſchalia gratulari: vt continua noſtre reparationis operatio: perpetue fiat nobis cauſa leticie. Per do. Cõio. Omnes qui in chꝛiſto baptizati eſtis chꝛiſtũ iduiſtis alleluya. Poſtcommunio.

Redemptionis noſtre munere vegetati q̄ſumus domine: vt hoc perpetue ſalutis auxilio fides ſẽper vera pꝛoficiat. Per dominũ.

Dñica in octa.paſche. Officium.

Reſurrexi et adhuc tecũ ſũ allã. poſuiſti ſuꝑ me manum tuã allã mirabilis facta ẽ ſciẽtia tua allã allã. ps. Dñe probaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meã ⁊ reſurrectionẽ meã. Glia. Or. Deꝰ q̄ hodierna vt s. in die paſche/⁊ nulla fiet memoria de do. Epla. Expurgate vetus. quere ſupꝛa in die paſche. Loco gr. dicitur Allã. V. Paſcha nrm immolatus eſt xp̄s. Scd̄m Allã. V. Angelꝰ dñi deſcẽdit de celo ⁊ accedẽs reuoluit lapidẽ ⁊ ſedebat ſuꝑ eũ. Seq.

Laudes ſaluatoꝛi voce modulemꝰ ſupplici. Et deuotꝫ melodijs celeſti dño iubilemꝰ meſſie. Qui ſeipſũ exinaniuit vt nos ꝑditos liberaret hoĩes. Carne gloꝛia⁊ deitatꝫ occulẽs Pãnis tegit̃ ĩ p̄ſepe miſerãs p̄cepti tranſgreſſoꝛẽ pulſũ p̃tria paradiſi nudulũ. Joſeph marie ſymeoni ſubdit̃. Circũcidit̃ ⁊ legali hoſtia mũdat̃ vt peccatoꝛ nr̃a qui ſolet relaxare crimĩa. Serui ſubdit̃ manꝰ baptizãdꝰ ⁊ ꝑfert fraudes tẽtatoꝛis fugit ꝑſequẽtiũ lapides. Fame patit̃ doꝛmit ⁊ triſtat̃ ac lauat diſcipulis pedes deꝰ hõ ſũmꝰ hũilis. Sꝫ tñ iter abiecta coꝛpoꝛis. Etꝰ deitas nequaq̄ q̄uit latere ſignis varijs ⁊ doctrinis p̄dita. Aquam nuptijs dat ſapoꝛis vinei. Cecos oculos claro luſe veſtiuit/lepꝛã luridũ tactu fugat placido. Putres ſuſcitat moꝛtuos mẽbꝛaq̄ curat debilia. Fluxũ ſãguinis cõſtrinxit ⁊ ſaturauit quinq̄ de panibus quina milia. Stagnũ pagrat fluctuãs ſeu ſiccũ littus vento cedat. Linguã reſerat cõſtrictã recludit aures p̄uatas vocibus febꝛes depulit. Poſt hec mira miracula taliaq̄. Sponte ſua cõp̄hẽditur ⁊ dãnatur. Et ſe crucifigi non deſperit. Sed ſol eius moꝛtem non aſperit. Illuxit dies quã fecit dñs. Hoſtem deuaſtãs ⁊ victoꝛ ſuis apparẽs dilectoꝛibꝰ viuus. Primo marie dehic apoſtolis. Docẽs ſcripturas coꝛ aperiẽs vt clauſa de ip̄o reſerarẽt. Fauẽt igitur reſurgenti xp̄o cũcta gaudijs. Floꝛes ſegetes rediuiuo fructu vernant. Et volucres gelu triſti terſo dulce iubilãt. Lucẽt clarius ſol ⁊ luna moꝛte chꝛiſti turbida Tellus herbida reſurgẽti xp̄o plaudit q̄ tremula eius moꝛte ſe caſurã nũciat. Ergo die iſta exultemus qua nobis vitã vite reſurgẽs patefecit ieſus. Aſtra ſolũ mare iocundẽtur ⁊ cuncti gratulẽtur ĩ celis ſpiritales choꝛi trinitati. Euãge. Offer. Secre. vt s. in die paſche. Infra canonem. Communicãtes. et Hanc igitur oblatio. Cetera omnia ſicut in die paſche dicuntur.

¶ Miſſa dominicalis per ebdomadam dicitur. Officium.

Quaſi modo geniti infantes alleluya. rationabiles ſine dolo lac concupiſcite alleluya alleluya alleluya. ps. Exultate deo adiutoꝛi noſtro: iubilate deo iacob. Non dr̄ Glia in ex. in ferijs per totum annum quando de fer. agitur nec Ite miſſa eſt. Or.

Preſta q̄ſumꝰ oĩps deus. vt q̄ paſchalia feſta peregimus: hec te largiẽte moꝛibꝰ ⁊ vita teneamꝰ.

Per dominum. In omnibus ferijs paſcha. tꝑe/ ⁊ i omnibus feſtis triū lect. ſine regimie chori/ dn̄r tres collecte ſicut in prima dominica aduentus domini ꝑnotatum eſt.

¶ Lectio epiſtole btī iohānis apoſtoli. i. v.

Cariſſimi: Omne qđ natum ē ex deo: vincit mundū. Et hec eſt victoria que vicit mūdum: fides noſtra. Quis eſt aūt qui vincit mūdū: niſi ꝗ credit qm̄ ieſꝰ eſt filiꝰ dei? Hic eſt ꝗ venit per aquā ⁊ ſāguinē: ieſus xp̄s. Nō i aqua ſolū: ſʒ i aqua ⁊ ſāguine. Et ſpūs eſt ꝗ teſtificatur qm̄ xp̄s eſt veritas. Qm̄ tres ſunt ꝗ teſtimoniū dant i celo: pater verbū et ſpiritusſctūs. ⁊ hi tres vnum ſūt Et tres ſunt qui teſtimoniū dāt in terra: ſpūs aqua ⁊ ſāguis/ ⁊ hi tres vnū ſunt. Si teſtimoniū hoim̄ accipimꝰ teſtimoniū dei maiꝰ eſt. Quoniā hoc eſt teſtimoniū dei qđ maius eſt: qꝛ teſtificatꝰ eſt de filio ſuo. Qui credit i filiū dei: habet teſtimoniuʒ dei i ſe. In loco gꝛ. dicat hoc. Allā. V. Poſt dies octo ianuis clauſis ſtetit ieſus in medio diſcipulorum ſuorum et dixit pax vobis. Alleluya. V. Angelus domini deſcendit de celo et accedens reuoluit lapidem ⁊ ſedebat ſuper eum. Alius. V. Reſpondēs autem āgelus dixit mulieribꝰ quē q̄ritis/ ille aūt dixerūt/ ieſū nazarenum. Iſti duo V. dn̄r ꝑ ebdō. alternis vicibus: ita tn̄ ꝙ V. Rñdens primo dicat qn̄ de fer. agitur. Et ſi nulla feria per hanc ebdo. ad hoc vacauerit/ tunc vltimus V. eo āno omno pretermittatur. Et notādum eſt ꝙ omni die per hoc idē tp̄s dicūt duo Allā. ad miſſā de quocūq ꝙ fiat ſeruitium/ exceptis vigiliis paſche/ aſcēſionis/ ⁊ penth. ⁊ niſi in miſſis q̄ in ꝓceſſiōe dn̄r.

¶ Scdm̄ iohānē. xx.

In illo tp̄e. Cum eſſet ſero die illo vna ſabbatorum/ ⁊ fores eſſent clauſe vbi erāt diſcipuli ꝯgregati ꝓpter metū iudeoꝝ: venit ieſꝰ et ſtetit i medio/ ⁊ dixit eis. Pax vobis. Et cum hoc dixiſſet: oſtēdit eis manus ⁊ latus. Gauiſi ſūt ergo diſcipuli: viſo dn̄o. Dixit ergo eis iterū. Pax vobis. Sicut miſit me pater: ⁊ ego mitto vos. Hec cū dixiſſet inſufflauit ⁊ dixit eis. Accipite ſpm̄ ſctm̄: quoꝝ remiſeritis pctā/ remittūtur eis. Et quoꝝ retinueritis: retēta ſūt. Thomas aūt vnꝰ ex duodecī ꝗ dicit didimꝰ: nō erat cū eis quādo venit ieſus. Dixerūt ergo ei alij diſcipuli. Vidimus dn̄m. Ille aūt dixit eis. Niſi videro in manibꝰ eius fixurā clauorū/ et mittā digitū meum in locū clauoꝝ/ ⁊ mittā manum meā in latus eius: nō credā. Et poſt dies octo iteꝝ erāt diſcipuli eius intus: et thomas cū eis. Venit ieſus ianuis clauſis: ⁊ ſtetit i medio ⁊ dixit eis. Pax vobis Deinde dixit thome. Infer digitum tuum huc: et vide manus meas. Et affer manū tuam ⁊ mitte in latꝰ meum: ⁊ noli eſſe incredulus ſed fidelis. Rñdit thomas: et dixit ei. Dominꝰ meꝰ: ⁊ deꝰ meus. Dixit ei ieſus. Quia vidiſti me thoma credidiſti: btī qui non viderunt/ ⁊ crediderunt. Multa quidē ⁊ alia ſigna fecit ieſus in conſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ: q̄ non ſunt ſcripta in libro hoc. Hec autem ſcripta ſūt vt credatis: quia ieſus eſt xp̄s filiꝰ dei. Et vt credentes vitam habeatis: in noīe eius. Offᵃ. Angelus domini deſcendit de celo ⁊ dixit mulieribus: quem queritis ſurrexit ſicut dixit alleluya. Secreta.

Suſcipe munera domine q̄s exultātis eccl̄ie: ⁊ cui cauſā tāti gaudij cōtuliſti: ꝑpetuum fructum concede leticie. Per dominū. Cōio. Mitte manum tuam ⁊ cognoſce loca clauorum allā. et noli eſſe incredulus ſed fidelis allā allā. Poſtcō.

Queſumus domine deus noſter: ut ſacroſancta miſteria que pro reparationis noſtre munimine contuliſti: et preſens nobis remedium eſſe facias et futurū. Per do.

¶ Feria. iiij. Ad corinthios. i. xv.

Fratres: Si xp̄s p̄dicatur q̄ reſurrexit a mortuis: quō quidam dicunt i vobis q̄m reſurrectio mortuoꝝ non eſt? Si autem reſurrectio mortuoꝝ non eſt: neqꝫ xp̄s reſurrexit. Si aūt xp̄s non reſurrexit inanis eſt p̄dicatio noſtra / inanis ꝫ et fides veſtra. Inuenimur autem et falſi teſtes dei. q̄m teſtimoniū diximus aduerſus deum / q̄ ſuſcitauerit chriſtum: quem non ſuſcitauit ſi mortui non reſurgūt. Nam ſi mortui non reſurgunt: neqꝫ xp̄s reſurrexit. Quod ſi xp̄s non reſurrexit: vana eſt fides veſtra. Adhuc enim eſtis: in peccatis veſtris. Ergo et q̄ dormierunt in chriſto: perierūt. Si in hac vita tātum in xp̄o ſperantes ſumus: miſerabiliores ſumus omnibus hominibus. Nunc autē xp̄s reſurrexit a mortuis: primitie dormientium. Q̄mquidē per hominē mors: et ꝑ hominē reſurrectio mortuoꝝ. Et ſicut in adam oēs moriuntur: ita ⁊ in xp̄o oēs viuificabuntur Unuſquiſqꝫ autem: in ſuo ordine. Per ieſum chriſtum: dominum noſtrum. Secundum marcum. xvi.

In illo t̄p̄e: Surgēs ieſus mane p̄ma ſabbati: apparuit primo marie magdalene / de qua eiecerat ſeptē demonia. Illa vadēs nunciauit his q̄ cū eo fuerāt: lugentibꝰ ⁊ flētibꝰ. At illi audiētes qꝛ viueret / et viſus eſſet ab ea: nō crediderunt. Poſt hec aūt duobꝰ ex his ambulātibus: oſtēſus eſt i alia effigie / euntibus i villam. Et illi eūtes nūciauerūt ceteris: nec crediderūt illis.

¶ Feria ſexta. Ad hebreos. xiij.

Fratres. Obedite prepoſitis veſtris: et ſubiacete eis. Ipſi enī puigilāt q̄ſi rōnē pro aīabꝰ vr̄is reddituri: vt cū gaudio hoc faciāt ⁊ nō gemētes. Hoc enī nō expedit vobis: orate ꝑ nobꝭ. Cōfidimꝰ enī qꝛ bonā ꝯſciētiā habemꝰ: in oībꝰ bene volētes ꝯuerſari. Ampliꝰ autem deprecor vos hoc facere: quo celerius reſtituar vobis. Deꝰ aūt pacis qui eduxit de mortuis paſtorē magnū ouiū i ſāguine teſtamēti eterni dñm nr̄m ieſum xp̄m / aptet vos i oī opere bono: vt faciatꝭ volūtatē eiꝰ. Faciens i vobis qđ placeat corā ſe: ꝑ ieſū xp̄m. Cui eſt gloria: in ſecla ſecloꝝ amen. Secundum matheū. xxviij.

In illo t̄p̄e: Exierūt mulieres de monumēto / cum timore et gaudio magno: currētes nunciare diſcipulis eiꝰ. Et ecce ieſꝰ: occurrit illis dicēs. Auete. Ille aūt acceſſerūt ⁊ tenuerūt pedes eiꝰ: ⁊ adorauerūt eū. Tūc ait illis ieſꝰ. Nolite timere. Ite / nunciate fr̄ibus meis vt eāt i galileā: ibi me videbunt. Que cū audiſſēt: ecce q̄dā de cuſtodibus venerūt i ciuitatē / ⁊ nūciauerūt p̄ncipibꝰ ſacerdotū oīa q̄ fctā fuerant. Et ꝯgregati cū ſenioribꝰ ꝯſilio accepto: pecuniā copioſā dederūt militibus dicētes Dicite qꝛ diſcipuli eiꝰ nocte venerunt: ⁊ furati ſunt eū nobis dormiētibꝰ. Et ſi hoc auditum fuerit a preſide: nos ſuadebimus ei / et ſecuros vos faciemus. At illi accepta pecunia: fecerunt ſicut erāt edocti. Et diuulgatū eſt vbū iſtud apud iudeos: vſqꝫ in hodiernū diē.

¶ Sciēdum eſt q̄ i oī feſto cū reg. cho. ab oc. paſc. vſqꝫ ad aſcen. do. ſm Allā. erit vnum de ſupſcriptis: dictis q̄bꝰ reincipiātur: ⁊ ſūt noue in numero Allā. V. Mane nobiſcum dñe qꝛ declinata eſt iam dies ad ve ſpecꝫ. Allã. v⁹ Opoꝛtebat pati xp̃m et reſurgere a moꝛtuis: ⁊ ita intrare in gl̃iã ſuã. Allã. v. Xp̃s reſurgẽs ex moꝛtuis iã nõ moꝛit̃: moꝛs illi vltra nõ dñabit̃. Allã. v. Surrexit altiſſimus de ſepulchꝛo: q̃ pꝛo nobis pependit i ligno. Allã. v. Surrexit xp̃s et illuxit pp̃lo ſuo: quẽ redemit ip̃e de ſãguine ſuo. Allã. v. Xp̃s moꝛtu⁹ ẽ ꝓpter delicta nr̃a: ⁊ ſurrexit ꝓpt̃ iuſtificationẽ nr̃am. Allã. v. Surgẽs ieſ⁹ dñs nr̃ ſtetit i medio diſcipuloꝝ ſuoꝛum et dixit pax vobis. Allã. v. Surrexit dñs ⁊ occurrens mulieribus ait auete. tũc acceſſerũt ⁊ tenuerunt pedes eius. Allã. v. In die reſurrectionis mee dicit dñs p̃cedam vos i galileã. Si i hac dñica vel in ſequẽtib⁹ fiat ſeruitiũ de aliquo feſto cũ regĩe choꝛi tũc ad miſſã ſcd̃m Allã. nõ erit de dñica/ ſed vnũ erit de nouẽ p̃dictis per oꝛdinẽ. ¶ Dñica ſcd̃a poſt paſcha/ hac die et oĩb⁹ dñicis dieb⁹ vſq; ad aſceñ. dñi dicitur miſſa de reſurrectione ſicut i die paſche p̃ter Sp̃. et Cõicantes. et Hanc igitur. ſꝫ nulla fiat memoꝛia de dñica. ad miſſam de reſurrectione. et ſemper dicit̃ ſequẽ. Victime paſchali. Et ſi feſtum alicuius ſcĩ cum regĩe choꝛi in dñica euenerit: tunc de ſcõ dicitur miſſa. et memoria de reſurre. ſed non de dominica. ¶ Notãdũ eſt q̃ i omnib⁹ dñicis a paſcha vſq; ad aſceſſionẽ erit primũ Allã. v⁹. Paſcha noſtrum. et ſcd̃m Allã. de ſua dñica ſꝫ quod plus facit mẽtionẽ de reſur. quod ẽ vltimũ. Et ſemꝑ infra p̃dictum tp̃s de quocunq; dr̃ miſſa/ fiat memoꝛia de reſur. cum hac oꝛõe. Deus qui per vnigenitũ. niſi in inuẽtione ſcẽ crucis. Miſſa vero dominicalis ꝑ ebdõ. dr̃ cum p̃fatiõe quotid. Et ſi nulla feria per ebd. vacauerit a feſto tũc in dñica in capitulo dicit̃ miſſa dñicalis ebdo. ſecunde. Officium.

Miſericoꝛdia domini plena eſt terra alleluya. verbo dei celi firmati ſunt allã allã. Ps. Exultate iuſti i domino: rectos decet collaudatio. Oꝛatio.

Deus q̃ i filii tui hũilitate iacentẽ mũdũ erexiſti: fidelib⁹ tuis ꝑpetuã ꝯcede leticiã: vt quos ꝑpetue moꝛtis eripuiſti caſib⁹: gaudijs facias ſempiternis ꝑfrui. Per eũdẽ dñm. Lectio ep̃le beati petri ap̃li. i. ij. ca.

Chariſſimi: Xp̃s paſſus eſt ꝓ nobis vobis relinquẽs exẽpliũ: vt ſequamini veſtigia eius. Qui peccatũ nõ fecit: nec inuẽt⁹ eſt dol⁹ i oꝛe ei⁹. Qui cũ malediceret̃: non maledicebat. Cũ pateret̃: nõ ꝯminabat̃. Tradebat aũt iudicãti ſe iniuſte q̃ peccã nr̃a ip̃e ꝑtulit i coꝛpoꝛe ſuo ſuper lignũ: vt peccatis moꝛtui iuſticie viuamus cuius liuoꝛe ſanati eſtis. Eratis enĩ ſicut oues errãtes: ſꝫ ꝯuerſi eſtis nũc ad paſtoꝛẽ ⁊ ep̃m: aĩaꝝ veſtrarum. Allã. v⁹. Ego ſum paſtoꝛ bonus ⁊ cognoſco oues meas ⁊ cognoſcunt me mee. Allã. v. Surrexit paſtoꝛ bonus qui poſuit aĩam ſuã pꝛo grege ſuo. Scd̃m iohãnem. x. capi.

In illo tempoꝛe. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Ego ſum paſtoꝛ bonus. Bonus paſtoꝛ animã ſuam dat pꝛo ouibus ſuis. Mercenarius aũt ⁊ qui nõ eſt paſtoꝛ/ cui⁹ nõ ſunt oues pꝛopꝛie: videt lupum venientẽ/ et dimittit oues et fugit. Et lupus rapit: ⁊ diſpergit oues. Mercenarius autẽ fugit q2 mercenarius eſt: et nõ pertinet ad eũ de ouib⁹. Ego ſũ paſtoꝛ bonus. Et cognoſco oues meas: et cognoſcunt me mee. Sicut nouit me pater: et ego agnoſco patrem. Et animam meã pono: ꝓ ouibus meis. Et alias oues habeo que nõ ſũt ex hac ouili: ⁊ illas opoꝛtet me adducere ⁊ vocem meã audi ent. Et fiet vnum ouile: ⁊ vnus paſtoꝛ. Offer. Deus meus ad te de luce vigilo et in noīe tuo leuabo manus meas alleluya. Secreta.

Benedictionē nobis dñe cōferat ſalutarē ſacra ſēp oblatio vt qđ agit myſterio virtute pficiat. P dñ. Cō. Ego ſū paſtoꝛ bonꝰ allā: ⁊ cognoſco oues meas ⁊ cognoſcūt me mee allā allā. Poſtcommunio.

Preſta nobꝫ oīps ⁊ miſericoꝛs deꝰ: vt viuificatiōis tue grām ꝯſequētes: ī tuo ſēp munere gloꝛiemur. P dñ. ¶ Feria quarta Lectio epyſtole btī petri apoſtoli. i. i. capi.

Chariſſimi: Scientes φ nō coꝛruptibilibꝰ argento vel auro redēpti eſtis de vana veſtra ꝯuerſatiōe paterne traditiōis: ſed pcioſo ſāguine quaſi agni icōtaminati ⁊ īmaculati xpi. Pꝛecogniti qđē āte mūdi ꝯſtitutionē: manifeſtati aūt nouiſſimis tpibꝰ ppter vos q per ipſū fideles eſtis in deū. Qui ſuſcitauit eum a moꝛtuis ⁊ dedit ei gloꝛiā vt fides veſtra et ſpes eſſet in deo. Animas veſtras caſtificātes: in obedientia caritatis ī fraternitatis amore ſimplici ex coꝛde attentius inuicem diligite/ renati non ex ſemine coꝛruptibili ſed incoꝛruptibili/ per verbum dei viui ⁊ permanētis. Qꝛ omnis caro vt fenum: ⁊ omnis gloria eius tāq̄ flos feni. Exaruit enī fenum: et flos eius decidit. Verbū autem domini: manet in eternum. Secundum lucam. xxiiij. capitulo.

In illo tpe: Una ſabbati valde diluculo venerūt mulieres ad monumētū: poꝛtātes que parauerāt aromata. Et inuenerunt reuolutū lapidē a monumento: ⁊ ingreſſe nō inuenerunt coꝛpꝰ dñi ieſu. Et factū eſt dū mēte cōſternate eſſent de iſto: ecce duo viri ſteterunt iuxta illas in veſte fulgenti. Cum timerēt autē et declinarent vultū in terram dixerunt ad illas. Quid qritis viuētē cū moꝛtuis? Nō eſt hic: ſed ſurrexit. Recoꝛdamini qualiter locutus eſt vobis: cū adhuc in galilea eſſet dicens. Quia opoꝛtet filium hominis tradi ī manꝰ hoīm pctōꝝ ⁊ crucifigi: et tercia die reſurgere. Et rememoꝛate ſunt verboꝛum eius: et regreſſe a monumento nunciauerunt hec omnia illis vndecim et ceteris oībus. Erat aūt maria magdalene ⁊ iohanna ⁊ maria iacobi: ⁊ cetere que cum eis erāt q dicebant ad apoſtolos hec. Et viſa ſunt ante illos ſicut deliramēta verba iſta: et non credebāt illis. Petrus aūt ſurgēs cucurrit ad monumētum: ⁊ pcūbēs vidit lintheamina ſola poſita. Et abijt ſecū mirās: qđ factum fuerat. ¶ Fer. vi. Ad romanos. v.

Fratres: Sicut per vnīꝰ delictū ī oēs hoīes in ꝯdēnationē ſic ⁊ per vnius iuſticiā ī omnes homines in iuſtificationem vite. Sicut enim per inobedientiam vniꝰ hominis peccatoꝛes cōſtituti ſūt multi: ita ⁊ per vnius obedientiam/ iuſti ꝯſtituentur multi. Lex aūt ſubintrauit: vt abundaret delictū. Ubi autē abūdauit delictum: ſupabundauit et gratia. Ut ſicut regnauit peccatum in moꝛtem: ita et gratia regnet per iuſticiam in vitam eternā. Per ieſum chꝛiſtum: dominum noſtrum. Secundum matheum. ix. c.

In illo tpe: Acceſſerūt ad ieſū diſcipuli iohis dicētes. Quare nos ⁊ pharisei ieiunamꝰ frequēter: diſcipuli aūt tui nō ieiunāt? Et ait illis ieſꝰ. Nunqđ poſſūt filij ſpōſi lugere: qdiu cū illis eſt ſpōſus? Venient aūt dies cum auferetur ab eis ſponſus: et tunc ieiunabūt. Nemo autem immittit commiſſuram pāni rudis: in veſtimentū vetus. Tol ſet enim plenitudinē eiꝰ a veſtimēto: et peioꝛ ſciſſura fit. Neqȝ mittūt vinum nouū: in vtres veteres. Alioquin rumpūtur vtres ꝛ vinū effūditur: ꝛ vtres pereunt. Sed vinum nouū in vtres nouos mittūt: ꝛ ambo conſeruantur. ¶ Miſſa dominicalis ebdomade tercie. Officium.

Iubilate deo omnis terra allā: pſalmū dicite nomini eius allā date gloꝛiam laudi eius allā allā allā. ℣. Dicite deo ꝙ̄ terribilia ſūt opa tua dn̄e: i multitudīe virtutis tue. Or.

Deus qui errātibꝰ vt i viā poſſint redire iuſticie veritatis tue lumē oſtēdis: da cūctis qui xp̄iana pfeſſione cēſentur: ꝛ illa reſpuere que huic inimica ſunt nomini: et ea que ſunt apta ſectari. Per dominū. Lectio epiſtole beati petri apoſtoli. i. ij.

Cariſſimi: Obſecro vos tanꝙ̄ aduenas ꝛ peregrinos: abſtinere vos a carnalibus deſiderijs q̄ militāt aduerſus animā. Cōuerſationē vr̄am inter gētes habētes bonā: vt in eo quod detractāt de vobꝫ tāꝙ̄ de malefactoꝛibꝰ ex bonis operibus vos ꝯſiderātes gloꝛificēt deū in die viſitationis. Subiecti igitur eſtote omni humane creature: ꝓpt deum. Siue regi quaſi precellenti: ſiue ducibus tāꝙ̄ ab eo miſſis ad vindictā malefactoꝝ/laudē vero bonorū. Qꝛ ſic eſt volūtas dei: vt bn̄facientes obmuteſcere faciatis iprudētiū hoim ignoꝛantiam. Quaſi liberi/ꝛ non quaſi velamē habētes malicie libertatē: ſed ſicut ſerui dei. Oēs honoꝛate: fraternitatē diligite. Deum timete: regem honoꝛificate. Serui ſubditi eſtote in oī timoꝛe dn̄is: nō tm̄ bonis ꝛ modeſtis/ ſꝫ etiā diſcolis. Hec eſt eni gr̄a. In xp̄o ieſu: domino nr̄o. Allā. ℣. Modicū ꝛ iā non videbitis me dicit dn̄s: iterū modicū ꝛ videbitis me: qꝛ vado ad patrē. Allā. ℣. Iterū aūt videbo vos ꝛ gaudebit coꝛ vr̄m: ꝛ gaudiū vr̄m nemo tollet a vobꝫ. Allā. ℣. Surrexit xp̄s qui creauit oīa ꝛ miſertꝰ ē humano gn̄i. In hac ebd. ad miſſā i diebꝰ ꝓ feſtis p̄mū Allā. ſcꝫ Modicū. dr̄ per totā ebd. loco qꝛ ꝛ alia duo dn̄r alternis vicibus i ferijs ꝛ i feſtis iij. l. qḋ etiā i ꝓxima ſequēti ebd. obſeruādum eſt. ¶ Scd̄m iohānem. xvj.

In illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Modicum ꝛ iā nō videbitis me: ꝛ iterū modicum ꝛ videbitis me/qꝛ vado ad patrem. Dixerūt ergo diſcipuli eiꝰ ad inuicē Quid eſt hoc qḋ dicit nobis/modicum ꝛ non videbitis me: ꝛ iterū modicum ꝛ videbitis me/qꝛ vado ad patrem? Dicebāt ergo. Quid eſt hoc qḋ dicit modicū Neſcimus qd̄ loquitur. Cognouit aūt ieſus: qꝛ volebant eum interrogare/ꝛ dixit eis. De hoc queritis inter vos: qꝛ dixi modicum ꝛ nō videbitis me: ꝛ iterū modicum ꝛ videbitis me. Amē amē dico vobis: qꝛ plorabitis ꝛ flebitis vos/mundus aūt gaudebit. Vos autē cōtriſtabimini: ſed triſticia vr̄a vertetur in gaudiū Mulier cū parit triſticiā habet: qꝛ venit hoꝛa eius. Cum aūt peperit puerum: iā non meminit p̄ſſure ꝓpter gaudium/qꝛ natus eſt homo i mundum. Et vos igitur: nūc quidē triſticiā habetis. Iterū aūt videbo vos: ꝛ gaudebit coꝛ veſtrū. Et gaudium veſtrum: nemo tollet a vobꝫ. Offer. Lauda aīa mea dn̄m: laudabo dominum in vita mea/pſallam deo meo ꝙ̄diu ero alleluya. Secreta.

His nobꝫ q̄s dn̄e myſterijs cōferat: quo terrena deſideria mitigātes/ diſcamus amare celeſtia. P. Co. Modicū ꝛ nō videbitis me allā: iterum modicū ꝛ videbitis me qꝛ vado ad patrē allā allā. Dn̄ica.

REſpice q̃s dn̄e pp̄lm tuum: ⁊ quem eternis dignatus es renouare miſterijs: a tp̄alibus culpis dignāter abſolue. Per. Feria.iiij. Lectio epiſtole btī iohis apl̄i. i.ij.

CArissimi: Hec ſcribo vobis vt nō peccetis. Sꝫ ſi quis peccauerit: aduocatū habemꝰ apd̄ patrē ieſū xp̄m iuſtū / ⁊ ip̄e eſt ꝓpiciatio ꝓ pctīs nr̄is Nō ꝓ nr̄is aūt tm̄: ſꝫ etiā ꝓ totius mūdi. Et in hoc ſcimꝰ qm̄ cognouimus eum: ſi mādata eius obſeruemus. Qui dicit ſe noſſe eū et mādata eius nō cuſtodit: mēdax eſt ⁊ veritas in eo non. Qui aūt ſeruat verbum eius: vere in hoc caritas dei perfecta eſt. In hoc ſcimus: qm̄ in eo ſumus / ſi in ip̄o ꝑfecti fuerimus. Qui dicit ſe in ipſo manere: debet ſicut ille ābulauit ⁊ ip̄e ābulare. Cariſſimi / non mādatum nouum ſcribo vobis: ſed mandatum vetus qd̄ habuiſtis ab initio. Mādatum vetꝰ eſt: verbū qd̄ audiſtis. Iterum mādatum nouū ſcribo vobis: quod eſt verum ⁊ in ip̄o ⁊ in vobis. Qm̄ tenebꝛe tranſierunt: ⁊ lumē verum iā lucet. Per ieſum xp̄m dominū noſtrū. Scdm̄ iohānē.iij.

IN illo tp̄e: Facta ē q̄ſtio ex diſcipulis iohis: cū iudeis de purificatione. Et venerūt ad iohānē: et dixerunt ei. Rabbi / qui erat tecū trās ioꝛdanē / cui teſtimonū ꝑhibuiſti: ecce hic baptizat ⁊ oēs veniūt ad eū. Rn̄dit iohēs: ⁊ dixit. Nō pōt hō accipere quicq̄: niſi illi datum fuerit de celo. Ip̄i vos michi teſtimoniū ꝑhibetis / q̄ dixerī vobis qꝛ ego nō ſum xp̄s: ſed qꝛ miſſus ſum ante illum. Qui habet ſponſā: ſponſus eſt. Amicus autē ſpōſi qui ſtat ⁊ audit eum: gaudio gaudet ꝓpter vocē ſpōſi. Hoc ergo gaudium meū impletū eſt. Illū opoꝛtet creſcere: me autē minui. Qui de ſurſum venit: ſup oēs eſt. Qui eſt de terra / de terra eſt: ⁊ de terra loquit̄. Qui de celo venit: ſuper oēs eſt. Et quod vidit et audiuit hoc teſtat̄: et teſtimoniū eius nemo accipit. Qui autē accepit eius teſtimonium ſignauit: qꝛ deus verax eſt. Quē enim miſit deꝰ verba dei loquitur. Nō enī ad menſuram: dat deus ſp̄m. Pater diligit filiū: ⁊ omnia dedit in manu eius. Qui credit in filium: habet vitam eternam. Qui autem incredulus ē filio: non videbit vitam: ſed ira dei manet ſuper eum. ¶ Feria ſexta. Ad theſſalonicenſes.v. capitulo.

FRatres: Omnes enī vos filij lucis eſtis: ⁊ filij diei. Non ſumus noctis: neq̄ tenebꝛarū. Igitur nō doꝛmiamꝰ ſicut ⁊ ceteri: ſed vigilemus ⁊ ſobꝛij ſimꝰ. Qui enī doꝛmiunt: nocte doꝛmiunt. Et qui ebꝛij ſunt nocte ebꝛij ſunt. Nos autē qui diei ſumꝰ ſobꝛij ſimus: induti loꝛicā fidei ⁊ caritatis / ⁊ galeā ſpē ſalutis. Qm̄ nō poſuit deꝰ nos i irā: ſꝫ in acquiſitionē ſalutis Per dn̄m noſtrū ieſū xp̄m q̄ moꝛtuꝰ ē ꝓ nobꝫ: vt ſiue vigilemꝰ ſiue doꝛmiamꝰ ſimul cū illo viuamꝰ. Propt̄ qd̄ ꝯſolamini inuicē: ⁊ edificate alterutrū. In xp̄o ieſu dn̄o nr̄o. Secūdum iohānē.xij.

IN illo tēpoꝛe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Ego lux in mundū veni: vt omnis qui credit in me / in tenebꝛis nō maneat. Et ſi quis audierit verba mea ⁊ non cuſtodierit ea: ego non iudico eum. Nō enī veni vt iudicē mundum: ſed vt ſaluificem mundum. Qui ſpernit me et non accipit verba mea: habet qui iudicet eū. Sermo quē locutus ſū: ille iudicabit eum in nouiſſimo die. Qꝛ ego ex meip̄o nō ſum locutus: ſed qui miſit me pater / ip̄e michi mādatum dedit quid dicā / aut quid loquar. Et ſcio qꝛ mādatum eius:

vita eterna eſt. Que ergo ego loquor: ſicut dixit michi pater: ſic loquor. ¶ Miſſa dominicalis ebdo. quarte poſt paſcha. Officium.

Cantate dño cāticū nouum allā qꝛ mirabilia fecit dñs allā: añ conſpectū gētium reuelauit iuſticiā ſuā allā allā. ps. Saluauit ſibi dextera eiꝰ: et brachium ſanctum eius. Oratio.

Deus q̄ fideliū mētes vniꝰ efficis voluntatꝭ: da ꝑplis tuis id amare qđ p̄cipis / id deſiderare qđ ꝓmittis: vt inter mūdanas varietates ibi noſtra fixa ſint corda / vbi vera ſunt gaudia. Per do. ¶ Lectio epyſtole beati iacobi apoſtoli. i. capi.

Cariſſimi: Omne datum optimū ⁊ oē donū perfectū deſurſū eſt / deſcēdens a p̄re luminū: apud quē non eſt trāſmutatio / nec viciſſitudinis obūbratio. Voluntarie enī genuit nos ꝟbo veritatis: vt ſimus initiū aliqđ creature eiꝰ. Scitis fratres mei dilectiſſimi. Sit autē oīs hō velox ad audiendū: tardꝰ aūt ad loquēdū / ⁊ tardꝰ ad irā. Ira enī viri: iuſticiā dei nō operatur. Propter qđ abiiciētes oēm immundiciam et abūdātiam malicie: in māſuetudine ſuſcipite inſitum verbum. Quod poteſt ſaluare: aīas veſtras. Allā. ℣. Vado ad eum qui miſit me: ſꝫ qꝛ hec locutus ſum vobis triſticia impleuit cor veſtrum. Allā. ℣. Ego veritatem dico vobis: expedit vobis vt ego vadā. Allā. ℣. Surrexit dominꝰ vere ⁊ apparuit petro. Et dr ſicut notat i p̄ma do. p̄ce. S. iohēm. xvi.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Vado ad eū q̄ me miſit: ⁊ nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Sed qꝛ hec locutus ſum vobis: triſticia īpleuit cor vr̄m. Sꝫ ego veritatē dico vobꝭ: expedit vobis vt ego vadā. Si enī nō abiero: paraclitus non veniet ad vos. Si aūt abiero: mittam eum ad vos. Et cū venerit: ille arguet mūdū de pc̄ctō et de iuſticia. et de iudicio. De pc̄ctō quidē: qꝛ nō crediderunt in me. De iuſticia vero: qꝛ ad patrē vado / et iā nō videbitis me. De iudicio aūt: qꝛ princeps huius mundi iā iudicatus eſt. Adhuc multa habeo vobis dicere: ſꝫ nō poteſtis portare modo. Cū aūt venerit ille ſp̄us veritatis: docebit vos oēm veritatē. Nō enī loquetur a ſemetipſo: ſꝫ q̄cunq̧ audiet loquetur / ⁊ que ventura ſunt annunciabit vobꝭ. Ille me clarificabit: qꝛ de meo accipiet / ⁊ ānunciabit vobꝭ. Omnia q̄cunq̧ habet p̄r: mea ſunt. Propterea dixi: qꝛ de meo accipiet: et annunciabit vobis. Offꝫ. Iubilate deo vniuerſa terra iubilate deo vniuerſa terra pſalmum dicite nomini eiꝰ venite ⁊ audite et narrabo vobis oēs qui timetis deum quanta fecit dñs anime mee. Secreta.

Deus qui reſurgēs a mortuis paſſione caſſata potētiorem te tuis diſcipulis reddidiſti: concede ꝓpicius vt nos quoq̧ maieſtati tue hoc paſchale ſacrificium cōciliet: ⁊ ad gratiam tuā promerēdā in bonis opibus efficiat promptiores. Qui viuis. Coio. Dum venerit paraclitus ſpiritus veritatꝭ ille arguet mūdum de peccato ⁊ de iuſticia ⁊ de iudicio alleluya allā. Poſtcōio.

Adeſto nobis domine deus noſter: vt per hec que fideliter ſumpſimus: et purgemur a vicijs ⁊ a periculis omnibus eruamur. Per dominum. ¶ Feria quarta. Lectio epyſtole beati iacobi apoſtoli ij. ca.

Cariſſimi: Nolite in perſonarum acceptiōe habere fidem dñi nr̄i ieſu xp̄i glorie. Cū enim introierit vir in ſynagogam vr̄am anulum aureum habēs in veſte cādida: in-

[illegible]

troierit autem et pauper in ſordido habitu/ ⁊ intẽdatis in eum ꝙ indutus eſt veſte preclara ⁊ dixeritis ei. Tu ſede hic bene: pauperi aũt dicatis/ tu ſta illic/ aut ſede ſub ſcabello pedũ meoꝝ. nõne iudicatis apud voſmetipſos ⁊ facti eſtis cogitationũ iniquaꝝ iudices? Audite fratres mei dilectiſſimi. Nõne deus elegit pauperes ĩ hoc mũdo: diuites ĩ fide et heredes regni/ qđ repromiſit deus diligentibus ſe? Vos autẽ exhonoraſtis pauperem. Nõne diuites per potẽtiã opprimunt vos: et ipſi trahunt vos ad iudicia? Nonne ipſi blaſphemãt bonum nomẽ: quod inuocatum eſt ſup vos? Si tamen legẽ ꝑficitis regalem ſcđm ſcripturas: diliges proximum tuum ſicut teipſũ/ bene facitis. Si aũt ꝑſonas accipitꝭ: pctm̃ operamini/ redarguti a lege quaſi trãſgreſſores. Quicũqꝫ autem legem totã ſeruauerit: offendit autẽ in vno/ factus eſt omniũ reus. Qui enim dixit non occides: dixit nõ mechaberis. Quod ſi non mechaberis/ occides aũt: factꝰ es tranſgreſſor legis. Sic loquimini et ſic facite: quaſi per legẽ libertatis incipiẽtes iudicare. Judiciuꝫ enim ſine mĩa: illi qui nõ facit miſericordiaꝫ. Superexaltat autẽ: mĩa iudiciũ. Secundũ iohãnem. xvii. c.

IN illo tp̄e: Reſpiciẽs ieſus in diſcipulos ſuos: dixit. Pater ſctẽ: ſerua eos in noĩe tuo quos dediſti michi: vt ſint vnũ ſicut et nos. Cũ eſſẽ cum eis: ego ſeruabã eos ĩ noĩe tuo. Quos dediſti michi cuſtodiui: ⁊ nemo ex eis periit/ niſi filius ꝑditiõis vt ſcriptura ĩpleat̄. Nunc aũt ad te venio: ⁊ hec loquor ĩ mũdo vt habeãt gaudium meum ĩpletũ in ſemetipſis. Ego dedi eis ſermonẽ tuum et mũdus eos odio habuit/ qꝛ nõ ſũt de mũdo ſicut et ego non ſum de mundo. Non rogo vt tollas eos de mundo: ſed vt ſerues eos a malo. ¶ Feria ſexta. Lectio epyſtole beati iacobi apoſtoli. ij.

CAriſſimi: Videtis qm̃ ex operibus iuſtificat̄ hõ: ⁊ nõ ex fide tm̃. Similiť autẽ et raab meretrix: nõne ex opib⁹ iuſtificata ⁊ ſuſcipiẽs nũcios/ ⁊ alia via eiiciẽs? Sicut enĩ corpus ſine ſpiritu mortuũ eſt: ita et fides ſine operibus mortua eſt. ¶ Secundum iohannem. xiiii.

IN illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Filioli: adhuc modicũ tẽp⁹ vobiſcũ ſũ. Queretiſ me ⁊ ſicut dixi iudeis: ꝙ ego vado non poteſtis venire. Et vobis dico mõ. Mãdatũ nouũ do vobis. vt diligatis ĩuicẽ. ſicut dilexi vos: vt ⁊ vos ĩuicẽ diligatis. In hoc cognoſcẽt oẽs qꝛ diſcipuli mei eſtis: ſi dilectionẽ habueritiſ adinuicem. Dixit ei ſymon petrus. Dñe/ quo vadis? Reſpõdit ieſus. Quo ego vado: nõ potes me modo ſequi: ſequeriſ autem poſtea. ¶ Miſſa dñicalis ebdomade quinte poſt paſcha. Ad miſſam. Officiũ.

VOcem iocunditatis ãnunciate et audiatur alleluya nũciate vſqꝫ ad extremum terre liberauit dñs populum ſuũ allã allã. Ps. Jubilate deo omnis terra pſalmum dicite nomini ei⁹: date gl'iam laudi eius. Oro.

DEus a quo bona cũcta procedũt largire ſupplicibus tuis vt cogitemus te ĩſpirãte que recta ſũt ⁊ te gubernãte eadẽ faciamus. Per dñ. Lcõ epl'e btĩ iacobi apl'i. i. c.

CAriſſimi: Eſtote factores verbi et non auditores tantum: fallentes voſmetipſos. Quia ſi quis auditor eſt verbi ⁊ nõ factor: hic comparabitur viro cõſideranti vultũ natiuitatis ſue in ſpeculo. Conſiderauit enĩ ſe ⁊ abiit: ⁊ ſtatim oblit⁹ eſt

Nō enī auditores verbi iusti sūt [illegible] | Nō oīs qui dicit m[illegible] qualis fuerit. Qui aũt ꝑſpexerit in lege ꝑfecte libertatis ⁊ ꝑmãſerit in ea: nõ auditor obliuioſus factus ſʒ factor opis / hic btũs ĩ facto ſuo erit. Si quis aũt putat ſe religioſũ eſſe nõ refrenãs liguã ſuã / ſed ſeducẽs cor ſuũ: huius vana eſt religio. Religio mũda ⁊ immaculata apud deum ⁊ pr̃em: hec eſt. Uiſitare pupillos et viduas ĩ tribulatione eorũ: ⁊ imaculatũ ſe cuſtodire: ab hoc ſc̃lo. Allã. ℣. Uſqʒ modo non petiſtis quicq̃: in noĩe meo petite et accipietis. Allã. ℣. Surrexit xp̃s iã nõ moritᷣ: mors illi vltra nõ dñabitᷣ. S. iohẽm. xvi.

In illo tp̃e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Amẽ amẽ dico vobis: ſi quid petieritis patrẽ in noĩe meo dabit vobis. Uſqʒ modo nõ petiſtis quicq̃: in noĩe meo. Petite ⁊ accipietis: vt gaudiũ vr̃m ſit plenũ. Hec in ꝓuerbĩs: locut⁹ ſũ vobis. Uenit hora cũ iã nõ ĩ ꝓuerbĩs loquar vobis: ſʒ palã de pr̃e meo annunciabo vobis. Illo die: ĩ noĩe meo petetis. Et nõ dico vobis: qꝛ ego rogabo patrem de vobis. Ipſe eñi pater amat vos: qꝛ vos me amaſtis. ⁊ credidiſtis / qꝛ a deo exiui. Exiui a patre et veni in mundum: iterum relinquo mundum et vado ad patrem. Dicunt ei diſcipuli eius. Ecce nunc palã loq̃ris: ⁊ ꝓuerbiũ nullum dicis. Nunc ſcimus qꝛ ſcis oĩa: ⁊ non opus eſt tibi / vt quis te īterroget. In hoc credimus: quia a deo exiſti. Offer. Benedicite gẽtes dominum deum nr̃m ⁊ obaudite vocẽ laudis eius qui poſuit aĩam meã ad vitã et non dedit commoueri pedes meos bñdictus dñs qui non amouit dep̃cationem meã ⁊ mĩam ſuam a me allã. Secr.

Suſcipe q̃s dñe fideliũ p̃ces cũ oblationibus hoſtiarum: vt per hec pie deuotionis officia / ad celeſtem gl'iam trãſeamus. Per. Cõio.

Cãtate dño allã: cãtate dño ⁊ benedicite nomini ei⁹: bñ nũciate de die in diẽ ſalutare ei⁹ allã allã. Poſtcõio.

Tribue nobis dñe q̃s celeſtis mẽſe virtute ſatiatis ⁊ deſiderare q̃ recta ſũt: ⁊ deſiderata ꝑcipere. Per do. ¶ Feria. iij. in rogationib⁹ ſi a feſto cũ regi. chori vacauerit dicitur poſt tertiã ꝑ magna miſ. ſcilʒ Uoce iocũditatis. vt ſ. in dñica. Et in proceſſiõe dicitᷣ hec miſſa. Offm.

Exaudiuit de templo ſancto ſuo vocem meam alleluya et clamor meus in conſpectu eius introiuit ĩ aures ei⁹ allã allã. Ps. Diligã te dñe fortitudo mea: dñs firmamẽtum meũ ⁊ refugiũ meum ⁊ liberator meus. Or.

Preſta q̃s oĩps deus: vt qui in afflictione nr̃a de tua pietate cõfidim⁹: cõtra aduerſa oĩa tua ſẽper ꝓtectione muniamur. Per do. Scd̃a or. de ſancto de quo cũ ecclia. Tercia or. de oĩbus ſanctis. Or. Concede q̃s omnipotens deus. ¶ Lcõ epyſtole beati iacobi apoſtoli. v.

Cariſſimi: Confitemini alterutrum peccata veſtra: ⁊ orate pro inuicem vt ſaluemini. Multũ enim valet: deprecatio iuſti aſſidua. Helyas homo erat ſimilis nobis paſſibilis: ⁊ oratione orauit vt non plueret ſuper terram. Et non pluit annos tres: et menſes ſex. Et rurſum orauit: ⁊ celum dedit pluuiã / ⁊ terra dedit fructum ſuũ. Si q̃s autem ex vobis errauerit a veritate / et conuerterit q̃s eũ: ſcire debet quõ qui conuerti fecerit pctõrẽ ab errore vie ſue / ſaluabit aĩam ei⁹ a morte. Et operit: multitudinem peccatorum. Allã. ℣. Confitemini domino quoniam bonus q̃m in ſeculum miſericordia eius. Scd̃m lucam. xi. C.

In illo tp̃e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Quis veſtrum hadebit amicum: et ibit ad illū media nocte/ ⁊ dicet illi. Amice/ commoda michi tres panes: qm̄ amicus meꝰ venit de via ad me/ ⁊ non habeo qđ ponam ante illum. Et ille deintus respondens: dicat. Noli michi moleſtus eſſe: iā oſtium clauſum eſt/ et pueri mei mecū ſunt in cubili/ non poſſum ſurgere ⁊ dare tibi. Et ille ſi perſeuerauerit pulſans: dico vobis ⁊ ſi nō dabit illi ſurgēs. eo ꝙ amicus eiꝰ ſit: ꝓpter improbitatē tamen eius ſurget/ et dabit illi quotquot habet neceſſarios. Et ego vobis dico. Petite: ⁊ dabitur vobis. Querite: ⁊ inuenietis. Pulſate: et aperietur vobis. Oīs enim ꝗ petit accipit: ⁊ qui querit inuenit/ et pulſanti aperietur. Quis aūt ex vobis pr̄em petit panē: nunꝗd lapidē dabit illi? Aut piſcē: nunquid pro piſce ſerpentem dabit illi? Aut ſi petierit ouum: nunquid porriget illi ſcorpionem? Si ergo vos cum ſitis mali noſtis bona data dare filijs veſtris: ꝗ̄to magis pater veſter de celo dabit ſpiritum bonum: petentibꝰ ſe? Offr̄. Confitebor dn̄o nimis in ore meo ⁊ ī medio multorum laudabo eum ꝗ aſtitit ad dexterā pauperis vt ſaluam faceret a perſequētibus aīam meam alleluya. Hic fiat ſermo ad populū ſi placuerit. Secr̄.

HEc munera dn̄e q̄s ⁊ vincula noſtre prauitatis abſoluant: ⁊ tue nobis mīe dona conciliēt. Per. Cō. Petite ⁊ accipietis. q̄rite ⁊ inuenietis. pulſate ⁊ aperiet̄ vobis oīs enī ꝗ petit accipit. ⁊ ꝗ q̄rit īuenit. ⁊ pulſāti aperietur allā. Poſtcōio.

VOta nr̄a q̄s dn̄e pio fauore ꝓſequere: vt dū dona tua in tribulatione ꝑcepimꝰ: de ꝯſolatione nr̄a ī tuo amore creſcamꝰ. Per dn̄m.

¶ Feria tercia dr̄ miſſa de ſctā maria niſi aliqđ feſtū cū regimine cho. in eadē ꝯtigerit. Et miſſa Salꝰ populi. dr̄ in proceſſione vbi fit ſtatio. Et in vigilia aſcenſionis dr̄ miſſa de pace in proceſſione. Tamen ſi feſtū alicuius ſcī cū regimine chori in ſecūda feria ꝯtigerit: tūc dr̄ miſſa dominicalis ī tercia feria vl̄ in vigilia aſcēſionis in ꝓceſſione vbi fit ſtatio. Similiter quādo feſtum cum regimine chori ī vigilia aſcēſionis euenerit/ tunc dicit̄ miſſa de vigilia in proceſſione. Et ſemꝑ in his ꝑdictis tribus diebus dicitur magna miſſa in choro poſt ſextā. Et poſt illā miſſā ſtatim dicit̄ hora nona/ ⁊ tunc exeat proceſſio. ¶ In vigilia aſcenſionis domini. Ad miſſam. Officium.

OMnes gētes plaudite manibus iubilate deo in voce exultationis allā allā. Ps. Subiecit populos nobis: et gētes ſub pedibus noſtris. Oro.

PReſta queſumus omnipotēs pater: vt noſtre mētis intētio quo vnigenitus filius tuus dominus noſter venture ſolēnitatis glorioſus auctor ingreſſus eſt ſemper intendat: ⁊ quo fide pergit conuerſatione perueniat. Per eundem. Memoria de ſctā maria ⁊ de oībus ſāctis. Lectio actuū apoſtoloꝝ. iiij.

IN diebus illis: Multitudinis autem credentiū: erat cor vnum ⁊ aīa vna. Nec quiſꝗ eorum que poſſidebat: aliquid ſuū eſſe dicebat ſed erāt illis oīa cōmunia. Et virtute magna reddebant apoſtoli teſtimoniū reſurrectionis ieſu xp̄i domini nr̄i: ⁊ grā magna erat in omnibus illis. Neq̄ enī quiſꝗ egēs: erat inter illos. Quotquot enī poſſeſſores agrorū aut domoꝝ erāt: vendentes afferebāt ꝑcia eoꝝ que vēdebāt et ponebāt ante pedes apl̄orū. Diuidebatur autē ſingulis: ꝓut cuiꝗ opus erat. Allā. V. Oēs gētes plau dite manibus ſubſlate deo in voce exultationis. Secūdū iohēm.xvij.

IN illo tp̄e: Subleuatis ieſus oculis in celum: dixit. Pater venit hora/ clarifica filium tuū vt ⁊ filius tuus clarificet te. Sicut dediſti ei poteſtatem omnis carnis: vt oē quod dediſti ei det eis vitā eternā. Hec eſt enim vita eterna: vt cognoſcāt te ſolum verū deum/ ⁊ quē miſiſti ieſum xp̄m. Ego te clarificaui ſuꝑ terrā: op⁹ cōſummaui quod dediſti michi vt faciam. Et nūc clarifica me tu pater apud temetip̄m: claritate quam habui priuſq̄ mundus eſſet apud te. Manifeſtaui nomē tuum hominib⁹: quos dediſti michi de mundo. Tui erāt ⁊ michi eos dediſti: ⁊ ſermonem tuum ſeruauerunt. Nūc cognouerūt qꝛ oīa q̄ dediſti michi abs te ſunt: qꝛ verba que dediſti michi dedi eis. Et ip̄i acceperunt ⁊ cognouerunt vere: qꝛ a te exiui/ et crediderunt qꝛ tu me miſiſti. Ego pro eis rogo non ꝓ mundo rogo: ſed ꝓ his quos dediſti michi qꝛ tui ſunt. Et mea omnia tua ſunt et tua mea ſunt/ ⁊ clarificatus ſū in eis. Et iā non ſum in mundo: ⁊ hi ī mūdo ſunt: ⁊ ego ad te venio. Offr.

Uiri galilei quid admiramini aſpiciētes in celum hic ieſus qui aſſumptus eſt a vobis in celum ſic veniet quemadmodum vidiſtis eum aſcēdētem in celum alleluya. Secreta.

SAcrificium domīe pro filij tui ſupplices venerabili quam ꝑuenimus nunc aſcēſione deferim⁹/ p̄ſta queſumus: vt ⁊ nos ꝑ ip̄m his ſacroſāctis cōmercijs ad celeſtia cōſurgam⁹. Per eūdē. Prefa. quotid.

Cōio. Pater cū eſſē cū eis ego ſeruabam eos quos dediſti michi allā nunc aūt ad te venio/ non rogo vt tollas eos de mundo ſed vt ſerues eos a malo alleluya allā. Poſtcōio.

TRibue q̄s dn̄e: vt ꝑ hec ſacramēta q̄ ſūpſimus illuc tēdat nr̄e deuotiōis affect⁹ quo tecū ē nr̄a ſubſtātia ieſ⁹ xp̄s dn̄s nr̄. Qui tecū.

¶ In die aſcenſionis dn̄i. Officium.

VIri galilei quid admiramini aſpicientes in celum allā. quēadmodum vidiſtis eū aſcendētem in celum ita veniet allā allā allā. ℣. Cumq; intuerētur in celum euntē illum: ecce duo viri aſtiterunt iuxta illos in veſtibus albis/ qui ⁊ dixerunt. Oratio.

COncede q̄s oīps deus: vt qui hodierna die vnigenitum tuum redemptorē noſtrum ad celos aſcēdiſſe credimus: ip̄i quoq; mente in celeſtibus habitemus. Per eūdē. Lcō actuum apl'oꝝ. i. capitulo.

PRimū quidē ſermonē feci de oīb⁹ o theophile/ q̄ cepit ieſ⁹ facere ⁊ docere: vſq; in diem qua p̄cipiēs aplis ꝑ ſpiritum ſctūm quos elegit aſſumptus eſt. Quibus ⁊ p̄buit ſeip̄m viuū poſt paſſionē ſuā ī multis argumētis ꝑ dies quadraginta apparēs eis: ⁊ loquens de regno dei. Et conueſcēs p̄cepit eis ab hieroſolymis ne diſcederent: ſed expectarent promiſſionem patris/ quā audiſtis inquit ꝑ os meum. Qꝛ iohannes quidem baptizauit aqua: vos autē baptizabimini ſp̄ū ſācto/ non poſt multos hos dies. Igitur qui cōuenerāt interrogabāt eū dicētes. Dn̄e ſi in tp̄e hoc reſtitues regnū iſrl̄? Dixit aūt eis. Nō ē veſtrū noſſe tp̄a vel momēta: q̄ pater poſuit in ſua poteſtate. Sed accipietis virtutē ſuperuenientis ſp̄ūſcti in vos et eritis michi teſtes in hieruſalē ⁊ in oī iudea ⁊ ſamaria: ⁊ vſq; ad vltimum terre. Et cum hec dixiſſet vidētibus illis eleuatus eſt: ⁊ nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ. Cūq; intuerentur in celum euntem illum: ecce duo viri aſtiterunt iuxta illos i veſtibus albis/ qui ⁊ dixerūt. Viri galilei: q̄d ſtatis aſpiciētes i celū? Hic ieſus qui aſſūptus eſt a vobis in celum: ſic veniet quēadmodum vidiſtis eum: euntē in celū. Allā. ℣. Aſcēdit deus in iubilatione: ⁊ dn̄s in voce tube. Hac die ⁊ in oct. etiā ſi duplex feſtum ibidē celebretur dicitur Allā. ℣. Aſcendens xp̄s in altum captiuā duxit captiuitatē dedit dona hominibus. Quotidie p octa. niſi i do. ⁊ in octa. die ſiue fiat ſeruitiū de aſcenſione ſiue de aliquo feſto cum regimine chori niſi in feſto philippi et iacobi. ⁊ in inuētione ſancte crucis erit ſecundum Allā. ℣. Dn̄s in ſynai in ſancto aſcendēs in altū captiuā duxit captiuitatē. Sequētia.

REx omnipotēs die hodierna Mundo triumphali redēpto potentia. Victor aſcendit celos vnde deſcenderat. Nam quadraginta poſtꝗ̄ ſurrexerat. Diebus ſacris cōfirmans pectora. Apoſtolorum pacis cara relinquens oſcula. Quibꝰ et dedit poteſtatē laxandi crimina. Et miſit eos in mundum baptizare cunctas aīas. In patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſcti clementia. Et conueſcens precepit eis ab hieroſolimis. Ne abirēt: ſed expectarēt ꝓmiſſa munera. Non poſt multos eni dies mittā vobis ſpiritū paraclitum in terra. Et eritis michi teſtes in hieruſalē iudea ſiue ſamaria. Et cū hoc dixiſſet vidētibus illis eleuatus eſt. ⁊ nubes clara. Suſcepit eum ab eoꝝ oculis intuētibus illis ethera. Ecce ſtetere amicti duo viri i veſte alba. Iuxta dicētes quid admiramini celorū alta? Ieſus enim hic qui aſſūptus eſt a vobis ad patris dexterā. Vt aſcendit ita veniet querēs talēti commiſſi lucra. O deus celi maris arui hominē quem creaſti quem fraude ſubdola. Hoſtis expulit paradiſo ⁊ captiuatū ſecum traxit ad tartara. Sanguine proprio quem redemiſti deꝰ. Illuc ⁊ prouehis vnde prius corruit paradiſi gaudia. Iudex cum veneris iudicare ſecla. Da nobis petimus ſēpiterna gaudia in ſctōꝝ patria. In qua tibi cantemus oēs allā. Scd̄m marcū. xvi.

IN illo tp̄e: Recūbētibꝰ vndecim diſcipulis: apparuit illis ieſus ⁊ exprobrauit incredulitatē illoꝝ ⁊ duriciā cordis/ qꝛ his qui viderāt eum reſurrexiſſe non crediderāt. Et dixit eis. Euntes in mundū vniuerſum p̄dicate euāgeliū omni creature. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit: ſaluꝰ erit. Qui vō nō crediderit: ꝯdēnabit̄. Signa aūt eos q̄ crediderit: hec ſequentur. In noīe meo demonia eiicient: linguis loquētur nouis ſerpētes tollēt. Et ſi mortiferū q̄d biberint: non eis nocebit. Sup egros manꝰ imponēt: ⁊ bene habebūt. Et dn̄s q̄dē ieſꝰ poſtꝗ̄ locutus ē eis aſſūptus eſt in celū: ⁊ ſedet a dextris dei. Illi aūt ꝓfecti p̄dicauerūt vbiqꝫ dn̄o cooperāte ⁊ ſermonē cōfirmāte: ſequētibꝰ ſignis. Offer. Aſcēdit deus in iubilatione ⁊ dn̄s in voce tube allā. Secreta.

SVſcipe domine munera q̄ pro filij tui glorioſa aſcēſione deferimus/ ⁊ cōcede ꝓpicius: vt a preſentibus periculis liberemur et ad vitā ꝑueniamus eternā. Per eūd. Prefatio. Qui poſt reſurrectionē. et Communicātes. Et dr̄ per totas octa. ⁊ etiā in do. qn̄ de aſceſ. agitur. Cōio. Pſallite dn̄o qui aſcēdit ſup celos celoꝝ ad orientē allā. Poſtco.

PReſta nobis q̄s omp̄s et miſericors deus: vt que viſibilibus miſterijs ſumēda percepimus inuiſibili ꝯſequamur effectu. P dn̄m.

¶ Per totas octa. dr̄ eadem miſſa niſi feſtum cū regie cho. itercurrat et niſi in do. ſed ſine ſeq̄. et Credo.

¶ Dñica infra octa. aſceñ. Officiū.

Exaudi domine vocem meā qua clamaui ad te alleluya tibi dixit cor meum queſiui vultum tuum vultū tuū domine requirā ne auertas faciē tuā a me allā allā. ps. Dominus illuminatio mea: ⁊ ſalus mea quē timebo? Deīn dr̄ Kyrie. de quarta die infra oct. cum regie cho. ſʒ in. vi. feria vel in ſabbō ꝑcedēte aliqd̄ feſtū cū regie cho. celebratum fuerit. Oro.

Omnipotēs ſēpiterne deus fac nos tibi ſemꝑ ⁊ deuotā gerere voluntatē: ⁊ maieſtati tue ſincero corde ſeruire. Per do. Memo. de aſcē.

Lectio ep̄le beati petri ap̄li. i. iiij.

Cariſſimi: Eſtote prudētes: et vigilate in orōnib⁹. Ante oīa aūt mutuā in vobiſmetipſis caritatē cōtinuā habētes: q̄ caritas operit multitudinē pctōꝝ. Hoſpitales inuicē: ſine murmuratiōe. Unuſquiſqʒ ſicut accepit gratiā i alterutrū illā adminiſtrātes: ſicut boni diſpēſatores multiformis grē dei. Si q̄s loquitur: quaſi ſermones dei. Si q̄s miniſtrat tanq̄ ex virtute quā adminiſtrat de⁹ / vt in oīb⁹ honorificet̄ de⁹. Per ieſū xp̄m: dn̄m noſtrū. Allā. ℣. Regnabit dn̄s ſup oēs gentes: de⁹ ſedet ſuper ſedē ſctām ſuā. Allā. ℣. Non vos relinquam orphanos vado ⁊ venio ad vos / et gaudebit cor veſtrum. Nulla dicitur ſequentia.

Secundum iohannem. xv. et xvi.

In illo tēpore: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Cum venerit paraclit⁹ quem ego mittā vobis a patre ſpiritū veritatis qui a patre ꝓcedit: ille teſtimonium perhibebit de me. Et vos teſtimonium perhibebitis: quia ab initio mecum eſtis. Hec locutus ſum vobis: vt non ſcandalizemini. Abſqʒ ſynagogis faciēt vos. Sed venit hora vt omnis qui interficit vos: arbitret̄ obſequium ſe preſtare deo. Et hec faciēt vobis: quia nō nouerunt patrem neqʒ me. Sed hec locutus ſū vobis: vt cū venerit hora eorum reminiſcamini: q̄ ego dixi vobis. Offer. Lauda aīa mea dn̄m laudabo dn̄m ī vita mea pſallā deo meo q̄diu ero allā. Secreta.

Preſta q̄s omnīs deus: vt hāc tibi hoſtiā ī eius corpus ⁊ ſanguinē placabiliter offeram⁹ quem ſedētem a dextris virtutis tue etiā ꝓ nobis iterpellare cōfidim⁹ dn̄m nr̄m ieſū xp̄m filium tuum. Qui te.

Cōio. Pater cum eſſē cū eis ego ſeruabam eos quos dediſti michi alla nunc autē ad te venio / non rogo vt tollas eos de mundo / ſed vt ſerues eos a malo allā allā. Poſtcōio.

Preſta q̄s oīs deus: vt hec ſacroſācta cōmercia ī toti⁹ eccl'e cōfidamus corpore faciendū: quod eius preceſſit ī capite. Qui te. ¶ Si aliqd̄ feſtum cū regimie chori ī hac dñica euenerit totū ſeruitiū fiat de feſto. et miſſa de dñica ī capitulo dn̄ cū cantu ſup. Kyrie el. Gl'ia ī excel. Sanctus. et Agnus. ſicut in feſto. ix. l. ſine regie cho. cū vno Allā. ℣. Regnabit Et ſic ad miſſam de feſto erit ſecūdū Allā. ℣. Non vos. niſi ī feſto ſcē crucis. Et etiam erit ſcd̄m Allā. in craſtino oct. aſceñ. licet de ſancta maria fiat plenū ſeruitium. ¶ In oct. aſceñ. dn̄i ad miſſā oīa fiant ſicut in die more ſimplicis feſti. ſine ſequētia ⁊ Credo. ¶ Feria ſexta totum fiat ſeruitiū de ſācta maria / ſi a feſto cum regimie cho. vacauerit. ¶ In vigil. penth. accedat ſacerdos ad altare cū dyacono ⁊ ſubdyacono / ⁊ ceteris miniſtris altaris in ſolenni apparatu ſicut in vigilia paſc. confeſſiõe iã non dicta ſed tm̄ Pł nł. et legantur lcões a digniorib⁹ ꝑſonis in ſuppellicijs ad gradum cho. ſcḋm titulis. L. i. Geneſ. xxij.

TEntauit deus abrahã: ⁊ dixit ad eũ. Abraham abrahã. At ille rñdit. Aſſũ. Ait illi. Tolle filiũ tuũ vnigenitũ quẽ diligis yſaac: ⁊ vade ĩ terrã viſionis atq; offeres eũ ibi in olocauſtũ ſup vnũ mõtiũ quẽ mõſtrauero tibi. Igitur abrahã de nocte cõſurgens: ſtrauit aſinũ ſuum / ducẽs ſecũ duos iuuenes / ⁊ yſaac filiũ ſuũ. Cũq; concidiſſet ligna ĩ olocauſtũ: abijt ad locũ quẽ ꝑceperat ei deus. Die autem tercia eleuatis oculis vidit locum procul: dixitq; ad pueros ſuos. Expectate hic cum aſino: ego et puer illuc uſq; properãtes poſtq̃ adorauerimus reuertemur ad vos Tulit quoq; ligna olocauſti: et impoſuit ſup yſaac filium ſuum / ipſe vero portabat ĩ manibus ſuis ignẽ et gladium. Cumq; duo ꝑgerent ſimul: dixit yſaac patri ſuo. Pat̃ mi. At ille rñdit. Quid vis fili? Ecce inquit ignis et ligna: vbi eſt victima olocauſti? Dixitq; abrahã. Deus ꝓuidebit ſibi victimam olocauſti fili mi. Pergebant ergo pariter: venerũtq; ad locũ quẽ oſtẽderat ei deus In quo edificauit altare: ⁊ deſup ligna cõpoſuit. Cũq; alligaſſet yſaac filiũ ſuum: poſuit eum ĩ altari ſup ſtruẽ lignoꝝ. Extẽditq; manũ ⁊ arripuit gladium: vt immolaret filiũ ſuum. Et ecce ãgel⁹ dñi de celo clamauit dicens. Abrahã abrahã. Qui reſpondit. Aſſum. Dixitq; ei. Ne extendas manum tuam ſuper puerũ: neq; facias illi quicq̃. Nunc cognoui q̃ timeas deum: ⁊ non pepciſti filio tuo vnigenito ꝓpter me. Leuauit abraham oculos ſuos: viditq; poſt tergum arietẽ ĩter vepres / herẽtẽ cornibus. Quẽ aſſumẽs obtulit olocauſtum pro filio: appellauitq; nomẽ loci illi⁹ / dñs videt. Unde vſq; hodie dicitur: in monte dñs videbit. Uocauit aũt angelus domini abrahã ſcḋo de celo dicens. Per memetipſm iuraui dicit domin⁹ / q2 feciſti rem hãc et non pepciſti filio tuo vnigenito ꝓpter me: bñdicã tibi et multiplicabo ſemẽ tuũ ſicut ſtellas celi / ⁊ velut arenã q̃ ẽ ĩ littore maris. Poſſidebit ſemẽ tuũ portas inimicorũ ſuoꝝ: ⁊ bñdicẽt ĩ ſemine tuo oẽs gentes terre / q2 obediſti voci mee. Reuerſus eſt abrahã ad pueros ſuos: abierũtq; berſabee ſimul: ⁊ habitauit ibi. Sequat̃ oṙo ſine Dñs vobiſcũ: ſed tantũ cũ. Oremus. Oṙo.

DE⁹ q̇ ĩ abrahe famuli tui ope hũano generi obedientie exẽpla ꝓbuiſti: cõcede nob̃ ⁊ nr̃e voluntatis prauitatẽ frangere: ⁊ tuoꝝ ꝓceptoꝝ rectitudinẽ ĩ oĩb⁹ adimplere. Per dñm. Lcõ ſcḋa Scripſit moyſes cãticũ. et tꝛ. Attẽde celũ. requre ſ̄ i vigi. paſche. fo. lxxiij. et lxxiiij. Oẽs tꝛ a choro dñr alternati / ꝑter vltimũ et oẽs orõnes ſñ Dñs vobiſcũ. ꝑter vltimã dñr / ſz tm̃ cũ Oremus. Oṙo.

DEus qui es glorificatio fidelium ⁊ vita iuſtoꝝ: q̇ ꝑ moyſẽ famulũ tuũ nos quoq; modulatione ſacri carminis erudiſti: vniuerſis gẽtibus mie tue munus operãte tribuẽdo beatitudinẽ / auferẽdo terrorẽ: vt quod ꝑnũciatum eſt ad ſupplicium / ĩ remedium trãſferat̃ eternum. P. lccõ. iij. Apprehendent ſeptem mu. quere ſupra fol. lxxiij. Et etiam tractus. Uinea fa. Oṙo.

DEus qui nos ad celebrãdum hãc preſẽtẽ feſtiuitatẽ vtriuſq; teſtamenti paginis inſtruis: da nob̃ itelligere miſericordias tuas: vt ex perceptione preſentiũ numerũ / firma ſit expectatio futuroꝝ

Per dominū nr̄m. Baruch. iij. cap.

Audi iſrael mādata vite: auribus percipe/ vt ſcias prudentiam. Quid eſt iſr̄l ꝙ in terra inimicoꝝ es? Inueteraſti in terra aliena coinquinatus es cum mortuis. Deputatus es cum his qui in inferno ſunt: dereliquiſti fontē ſapiētie. Nā ſi in via dei ambulaſſes: habitaſſes vtiqꝫ ī pace ſup terrā. Diſce vbi ſit ſapiētia/ vbi ſit virtus/ vbi ſit prudētia/ vbi ſit intellectus: vt ſcias ſimul vbi ſit longiturnitas vite ⁊ victus/ vbi ſit lumen oculorum ⁊ pax. Quis inuenit locū eius: ⁊ quis introiuit ī theſauros eius? Ubi ſunt principes gētiū: ⁊ qui dominātur ſuper beſtias q̄ ſunt in terra? Qui in auib⁹ celi ludūt: q̄ argētū theſaurizāt/ et aurū in quo cōfidunt hoīes/ ⁊ nō eſt finis poſſeſſionis eoꝝ. Qui argētum fabricāt ⁊ ſolliciti ſunt: nec eſt inuētio operū illorū. Et tū exterminati ſunt ⁊ ad inferos deſcēderūt: ⁊ alij ī locū illoꝝ ſurrexerūt. Iuuenes viderūt lumen: et habitauerūt ſup terrā. Uiā aūt diſcipline neſcierūt: neqꝫ intellexerunt ſemitas ei⁹ neqꝫ ſuſceperūt eā filii eorū. A facie eoꝝ: lōge facta eſt. Nō ē audita ī terra chanaā: neqꝫ viſa eſt in themā. Filij quoqꝫ agar qui exquiſierūt prudentiā que de terra eſt: negociatores terre et themā: ⁊ fabulatores ⁊ exquiſitores prudētie et intelligentie. Uiā aūt ſapiētie neſcierūt: neqꝫ meminerūt ſemitarū eius. O iſrael ꝗ̄ magna eſt domus dei: ⁊ ingens locus poſſeſſionis eius. Magn⁹ ⁊ nō habet cōſūmationē: excelſus ⁊ imēs⁹. Ibi fuerūt gygantes nominati: illi q̄ ab initio fuerūt ſtatura magna: ſciētes bellū. Nō hos elegit dn̄s: neqꝫ viam diſcipline inuenerunt: propterea perierūt. Et qm̄ nō habuerūt ſapiētiā: interierūt propter ſuā inſipientiā. Quis aſcendit in celum et accepit eā: ⁊ eduxit eam de nubibus? Quis trāſfretauit mare et inuenit eā: ⁊ attulit eā ſup aurū electum? Non eſt qui ſciat viam eius: neqꝫ qui excogitet ſemitas ei⁹. Sed qui ſcit vniuerſa nouit illam: ⁊ adinuenit illam prudētia ſua. Qui perficit terrā in ſempiterno tēpore ⁊ adīpleuit eam pecudibus et quadrupedibus. Qui emittit lucem et vadit: ⁊ vocauit eam: et obedit illi ī tremore. Stelle aūt dederunt lumē in cuſtodiis ſuis: et letate ſunt. Uocate ſunt: et dixerunt. Aſſumus. Et luxerunt ei cum iocunditate: q̄ fecit illas. Hic eſt deus noſter: et non eſtimabitur alius aduerſus eū. Hic adinuenit omnem viam diſcipline ⁊ dedit illā iacob puero ſuo: ⁊ iſrael dilecto ſuo. Poſt hec in t̄ris viſ⁹ eſt: et cū hominib⁹ cōuerſatus eſt. Or.

DEus qui nobis ꝑ prophetarum ora precepiſti tēporalia relinquere atqꝫ ad eterna feſtinare: da famulis tuis vt que a te iuſſa cognouimus: implere celeſti iſpiratione valeamus. Per dn̄m. Tractus

SIcut ceruus deſiderat ad fōtes aquarum: ita deſiderat anima mea ad te deus. V⁹. Sitiuit anima mea ad deum viuum quando veniam et apparebo ante faciē dei mei. V. Fuerunt michi lachrime mee panes die ac nocte: dū dicitur michi per ſingulos dies vbi eſt de⁹ tuus. Deīde he due orōnes, dr̄ ſub vno. Per dominum noſtrum ieſū. et ſub vno Oremus. Oratio.

COncede q̄s ōp̄s de⁹: vt q̄ ſolēnitatem doni ſcti ſpūs colimus: celeſtibus deſiderijs accenſi fōtē vite ſitiamus. Dn̄m no. ie. x. f. t.

OMnip̄s ſempiterne deus q̄ paſchale ſacramētum quinquaginta dierū voluiſti myſterio cōtieri: pſ̄a q̄s/ vt gentium facta diſperſio diuiſione linguarū ad vnā ꝯfeſſionē tui nois celeſti munere cōgregetur. Per dñm. Deīde ſequātur lētanie ꝛ bñdictio fontiū ſicut in vig. paſ. eodē vꝫ mō ꝛ ordie ī eūdo ꝛ redeundo ꝛ ī ſtat. ī redeūdo dr̄ Rex ſāctoꝝ. ꝛ poſtea incipiatur miſſa. Kyrie el. ꝛ interim dicat ſacerdos. Cōfiteor. ꝛc. more ſolito. Sequatur Gloria in ex. Tūc oēs genuflectent exuētes cappas nigras ꝛ pulſētur oēs cāpane. deinde dr̄ Dñs vo. Or.

PReſta q̄s oīpſ deꝰ/ vt claritatꝭ tue ſup nos ſplēdor effulgeat ꝛ lux tue lucis corda eoꝝ q̄ p grām tuā renati ſūt ſcī ſpūs illuſtratiōe cōfirmet. P dñ. no. ī vnitate eiuſdē.

Lectio actuum apoſtolorum. xix. c.

IN diebus illis: Factū eſt cum apollo eſſet corinthi: et paulus peragratis ſuperioribus partibus veniret epheſum/ ꝛ inueniret quoſdā diſcipulos. Dixitq; ad eos. Si ſpiritūſctm̄ accepiſtis credētes? At illi dixerunt ad eum. Sed neq; ſi ſpūſſanctus eſt audiuimus. Ille vero ait. In quo ergo baptizati eſtis? Qui dixerunt. In iohannis baptiſmate. Dixit autem paulus. Johānes baptizauit baptiſmo penitētie ppl'm dicēs in eum qui venturus eſſet poſt ipſum vt crederent: hoc eſt in ieſum. His auditis baptizati ſunt in nomine domini ieſu. Et cū impoſuiſſet illis manꝰ paulus venit ſpūſſanctus ſuper eos/ ꝛ loquebantur linguis ꝛ ꝓphetabāt. Erāt aūt omnes viri fere duodecim. Introgreſſus autē paulus ſinagogā: cū fiducia loq̄batur p tres menſes. Diſputans ꝛ ſuadēs: de regno dei.

Lecta epl'a duo clerici de ſecūda forma in cappis ſericis ī pulpito cātēt hoc Allā. Chorus idē ꝛ proſeq̄tur. Clerici. ℣. Confitemini dño qm̄ bonus q̄m in ſclm̄ mīa eius. Chorus ſimiliter cum neu. Ite clerici reincipiāt Allā ſine neuma. Deinde ſeq̄tur tractus qui a duobꝰ de ſcd̄a forma ī cappis nigris ad gradū chori totꝰ ꝛ integer cātetur/ choro iterū ſedēte. Tractꝰ.

LAudate dñm omnes gētes et collaudate eū oēs populi. ℣. Quoniā cōfirmata eſt ſup nos mīa eius: ꝛ veritas dñi manet ī eternū.

Interī vero ꝓcedat dyaconꝰ cum ſubd. p mediū cho. more ſolito ſine cruce ad legēd. euāg. quem ꝓcedāt duo ceroſe. cereis extinctis: ꝛ legat in pulpito more do. Se. iohēm. xiiii.

IN illo tpe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Si diligitis me: mandata mea ſeruate. Et ego rogabo patrē: ꝛ aliū paraclitum dabit vobis vt maneat vobiſcum in eternū ſpm̄ veritatis/ quē mūdus nō poteſt accipere qꝛ nō videt eū nec ſcit eum Vos aūt cognoſcetis eum: qꝛ apud vos manebit/ ꝛ in vobis erit. Non vos relinquā orphanos: veniā ad vos Adhuc modicum: ꝛ mundus me iā non videt. Vos aūt vidiſtis me: qꝛ ego viuo ꝛ vos viuetis. In illo die vos cognoſcetis qꝛ ego ſum in prē meo: ꝛ vos ī me ꝛ ego ī vobis. Qui habet mādata mea ꝛ ſeruat ea: ille eſt q̄ diligit me. Qui aūt diligit me diligetur a prē meo. Et ego diligā eū: ꝛ manifeſtabo ei meipſm̄. Nō h̄. Credo. Offer. Emitte ſpiritum tuū et creabūtur ꝛ renouabis faciē terre/ ſit glīa dñi ī ſcl'a allā. Secreta.

HOſtias populi tui q̄s dñe miſeratꝰ ītēde: ꝛ vt tibi reddantur accepte ꝯſciētias nr̄as ſcti ſpūs ſalutaris emūdet aduētus. P. dñm in vni. eiuſd. Prefa. cōid. Hac die Sāctus. ꝛ Agnꝰ ſolēnit dr̄. Cōio. Ultimo feſtiuitatis die dicebat ieſus qui ī me credit flumina de vētre eius fluēt aq̄ viue hoc autē dixit de ſpū quem accepturi erāt credentes in eū alleluya allā. Poſtcōmunio.

POMeſta q̄s omnīps deus: vt ſpiritusſanctus adueniens: maieſtatem nobis filij tui manifeſtando clarificet. Qui te. in vni. eiuſdē.

¶ In die penthecoſtes. Officium.

SPiritus domini repleuit orbem terrarū alleluya ⁊ hoc quod cōtinet omnia ſciētiā habet vocis alleluya alleluya allā. ps. Exurgat deꝰ et diſſipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Oratio.

DEus qui hodierna die corda fidelium ſcti ſpiritus illuſtratione docuiſti: da nobis in eodē ſpiritu recta ſapere. et de eius ſemper conſolatiōe gaudere. P do. i vni. e.

Lectio actuum apoſtolorum. ij. ca.

IN diebus illis: Dum complerētur dies pēthecoſtes: erant oēs diſcipuli pariter i eodem loco. Et factus eſt repente de celo ſonus tāꝗ̄ aduenientis ſpūs vehementis: et repleuit totā domum vbi erāt ſedētes. Et apparuerūt illis diſpertite lingue tanꝗ̄ ignis: ſeditq; ſupra ſingulos eorū. Et repleti ſunt oēs ſpū ſctō: ⁊ ceperūt loq̄ varijs liguis ꝓut ſpūs ſctūs dabat eloqui illis. Erāt autem in hierlm habitantes iudei viri religioſi: ex omni natione que ſub celo eſt. Factā aūt hac voce: conuenit multitudo ⁊ mente confuſa eſt/ qm̄ audiebat vnuſquiſq; lingua ſua illos loquētes. Stupebāt aūt omnes: ⁊ mirabātur dicētes. Nōne ecce omnes iſti q̄ loquūtur: galilei ſūt? Et q̄modo nos audiuimꝰ vnuſquiſq; linguam noſtram: in qua nati ſumꝰ? Parthi et medi et elamite: et qui habitant meſopotamiā/ iudeam et capadociā/ ponthum et aſiā/ phrigiā ⁊ pāphiliā/ egyptum ⁊ partes libie que eſt circa ſirenem et aduene romani Iudei quoq; ⁊ proſeliti: cretes ⁊ arabes. Audiuimus eos loquentes noſtris linguis: magnalia dei. Allā. ỽ. Emitte ſpiritū tuū ⁊ creabuntur ⁊ renouabis faciem terre. ỽ. Spiritus ſanctus procedens a throno apoſtolorum pectora inuiſibili hodie ꝑluſtrauit potentia. Sequentia.

SAncti ſpiritus aſſit nobis grā. Que corda noſtra ſibi faciat habitacula. Expulſis inde cūctis vicijs ſpiritalibus. Spūs alme illuſtrator oīm. Horridas noſtre mētis purga tenebras. Amator ſancte ſenſator ſemꝑ cogitatuū. Infūde vnctionē tuā clemēs nr̄is ſenſibus. Tu purificator omniū flagitiorū ſpūs. Purifica nr̄i oculū interioris hoīs. Ut videri ſupremus genitor poſſit a nobis. Mundi cordis quem ſoli cernere poſſunt oculi. Prophetas tu inſpiraſti: vt preconia xp̄i precinuiſſent inclita. Apſos cōfortaſti vti tropheum xp̄i ꝑ totū mundū veherēt. Quā machinā per vbum ſuū fecit deꝰ celi terre mariū. Tu ſuꝑ aq̄s foturus eas numē tuum expādiſti ſpūs. Tu alabꝰ viuificādis aquas fecundas. Tu aſpirando das ſpiritales eſſe hoīes. Tu diuiſum ꝑ linguas mūdum et ritꝰ adunaſti dn̄e. Idolatras ad cultum dei reuocas magiſtrorū optime. Ergo nos ſupplicantes tibi exaudi propicius ſācte ſpūs. Sine quo p̄ces omnes caſſe creduntur ⁊ idigne dei auribus. Tu qui oīm ſclorū ſctōs. Tui nois docuiſti inſtinctu amplectende ſpiritus. Ipſe hodie apoſtolos chriſti donans munere inſolito et cunctis inaudito ſeculis. Hunc diē glorioſum feciſti. Scdm iohannem. xiiij.

IN illo tēpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si q̄s diligit me:

ſermonē meum ſeruabit. Et pater meus diliget eū: ⁊ ad eū veniemꝰ/ ⁊ māſionē apud eū faciemꝰ. Qui nō diligit me: ſermones meos non ſeruat. Et ſermonē quē audiſtiſ nō eſt meus: ſed eiꝰ q̄ miſit me patris. Hec locutus ſū vobis: apd̄ vos manēs. Paraclitꝰ aūt ſpūs ſctūs quē mittet pr̄ in noīe meo: ille vos docebit oīa/ ⁊ ſuggeret vobis oīa q̄cūq̇ dixero vobis. Pacē relinq̄ vobis: pacē meā do vobis. Nō quō mundus dat: ego do vobis. Nō turbetur cor veſtrū: neq̇ formidet. Audiſtiſ quia ego dixi vobꝫ: vado ⁊ venio ad vos Si diligeretis me gauderetꝫ vtiq̇/ qꝛ vado ad patrem: qꝛ pater maior me eſt. Et nunc dixi vobis priuſq̄ fiat: vt cum factum fuerit credatis. Iā non multa: loquar vobiſcū. Venit enim princeps mūdi huiꝰ: et in me nō habet quicq̄. Sed vt cognoſcat mūdꝰ quia diligo patrem: ⁊ ſicut mādatum dedit michi pr̄: ſic facio. Offr̄. Cōfirma hoc deus quod operatus es in nobis a templo tuo quod eſt in hieruſalem tibi offerent reges munera alleluya. Secreta.

Munera dn̄e q̄s oblata ſāctifica: ⁊ corda nr̄a ſcti ſpūs illuſtratiōe emunda. Per dn̄m. ī vnita. eiuſdē. Pref. Qui aſcēdēs. Hec pfa. dē quotid. ꝑ hāc ebdo. ⁊ ī oībꝰ miſſis de ſctō ſpū ꝑ totū ānū. Ita ꝙ extra hanc ebdo. non dr̄ hec duo verba. hod. die. in pfa. Cōicantes ⁊ Hanc igit. vſq̇ ad feſtum ſcē trini. dr̄ tm̄. Cōio. Factus eſt repente de celo ſonus aduenīētis ſpūs vehemētꝫ vbi erāt ſedentes allā. ⁊ repleti ſūt omnes ſpiritu ſctō loquentes magnalia dei alleluya alleluya. Poſtcōio.

Sancti ſpūs domine corda nr̄a mundet infuſio: et ſui roris intima aſperſione fecundet. Per dominum noſtrū. in vnitate eiuſdem.

¶ Feria ſcda. Ad miſſam. Officium

Cibauit eos ex adipe frumēti allā. ⁊ de petra melle ſaturauit eos allā allā allā. ps. Exultate deo adiutori noſtro: iubilate deo iacob. Oratio.

Deus qui apłis tuis ſctm̄ dediſti ſpiritū: cōcede plebi tue pie petitionis effectum: vt quibus dediſti fidem largiaris et pacem. Per dominum. in vnitate eiuſdem. Lectio actuum apoſtolorum. x. ca.

In diebꝰ illis: Aperiēs petrus os ſuū dixit. Viri fratres nobis precepit dn̄s populo p̄dicare et teſtificari: qꝛ ipſe eſt q̄ conſtitutus eſt a deo iudex viuorꝫ ⁊ mortuorꝫ. Huic oēs ꝓphete teſtimoniū ꝑhibent: remiſſionem pctōꝝ accipere ꝑ nomē eius oēs q̄ credūt in eum. Adhuc loquēte petro verba hec: cecidit ſpūs ſctūs ſuꝑ oēs qui audiebāt v̄bum. Et obſtupuerūt ex circūciſione fideles qui venerāt cū petro: qꝛ ⁊ ī nationes grā ſpūſſcti effuſa eſt. Audiebāt enī illos loquētes līguis: ⁊ magnificantes deum. Tūc r̄ndit petrus. Nūq̇d aquā quis ꝓhibere poteſt: vt non baptizētur hi q̄ ſpm̄ſctm̄ acceperunt ſicut et nos? Et iuſſit eos baptizari: ī nomine dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Allā. V. Emitte ſpiritū tuū et creabunt: ⁊ renouabis faciē terre. Allā. V. Paraclitus ſpūſſctūs quem mittet pater ī nomine meo ille vos docebit omnē veritatem. Sequentia.

Reſonet ſacrata iam turma diua ſymphonia. Repleta gaudia promiſſa e celo reddita. In vnū cōgregata apoſtolorum p̄halāx p̄clara expectans munera. Repente vox diuina paraclitum nunciat decorans ſctōꝝ viſcera. Fant omni lingua nonnulla myſteria deiq̇ magnalia. Cantica diuina non ceſſat reboare eius quoq̇ caterua. O deug omnis atui te laudat ſol ⁊ luna zcrepat vſia cuncta celica ⁊ profunda flumia. Te pſallat tellus alma ſydera cuncta clara iubilat adorat amat redēpta omniſq; anima. Tumēs iudea hec inquit execrāda concio vino iſta eſt repleta muſtiq; crapula bacho plenos deputat repletos gratia. Stupēs hec petrus diuinā myſteria. ſuperat obdurata corda illa et fore affirmat vaticinia iohelis de hoc predicta. Quās anima nunc noſtra boat carmina deuota quō ſuſcipiat celeſtia habitacula. Pangat omnis corda noſtra ſctā preconia tua vt ſemꝑ pia percipiat cariſmata. Omnem hāc merā ſuſcipe melodiā vt queamus ſcandere luciflua et tua celſa et decora vranica. Dudum ſacrata imbuiſti pectora nūc nos reple lumine polorum vt gaudia cedas perpetua atq; regna. Te decet laus per tēpora et gloria ſyderea o ſanctum pneuma. Tu animas et corpora noſtra chriſte poſſideas in ſempiterna doxa.

Secundum iohannem.iij.capitu.

In illo tpe: Dixit ieſus cuidā principi phariſeoꝝ. Sic deꝰ dilexit mūdū: vt filiū ſuū vnigenitū daret. vt oīs q̄ credit in eū nō ꝑeat/ ſed habeat vitā eternā. Nō eni miſit deus filiū ſuū in mundū/ vt iudicet mūdū: ſed vt ſaluetur mundꝰ ꝑ ipſū. Qui credit in eū: non iudicat. Qui aūt nō credit iā iudicatus eſt: q2 non credit in noīe vnigeniti filij dei. Hoc eſt aūt iudiciū: q2 lux venit in mūdum/ et dilexerūt hoīes magis tenebras q̄ lucē. Erāt enim eorum mala opa. Omnis eni q̄ male agit: odit lucē. Et non venit ad lucem: vt nō arguantur opa eiꝰ. Qui autē facit veritatē: venit ad lucem vt manifeſtentur eius opera: quia in deo facta ſunt. Credo. Offer.

Intonuit de celo dominus et altiſſimus dedit vocem ſuam ⁊ apparuerunt fontes aquarū allā. Secreta.

Preſta q̄s dn̄e vt ſcd̄m promiſſionem filij tui dn̄i noſtri ieſu xp̄i: ſpūſſcūs et huius nobis ſacrificij copioſius reuelet archanum: et omnem reſeret ꝑpicius veritatē Per dominū. in vnitate eiuſd. Pfa. Qui aſcēdens. et Cōmunicātes. et Hāc igitur. Cōio. Spiritusſctūs docebit vos allā: quecūq; dixero vobis alleluya alleluya. Poſtcōio.

Plenū i nobis dn̄e remedium noſtre redemptionis opare: vt habitatiōe ſancti ſpiritus digni effici valeamus. Per dominū. i vnitate eiuſdem. ¶ Feria.iiij. Officiū.

Accipite iocūditatē gl'ie vr̄e allā. grās agētes deo allā. q̄ vos ad celeſtia regna vocauit allā allā allā. Ps. Attēdite popule meus legem meam: inclinate aurem veſtram in verba oris mei. Gloria patri. Oratio.

Adſit nobis domīe q̄s virtus ſpūſſcti: q̄ ⁊ corda noſtra clēmenter expurget/ ⁊ ab oībus tueatur aduerſis. Per dominū. eiuſdem

Lectio actuum apoſtolorum. viij.

In diebꝰ illis: Cū audiſſent apoſtoli qui erāt hieroſolimis q2 recepiſſet ſamaria verbū dei: miſerūt ad eos petrū ⁊ iohānē. Qui cū veniſſēt: orauerūt pro ipſis/ vt acciperēt ſpm̄ ſctm̄. Nōdū eni in quēq̄ illoꝝ venerat: ſed baptizati tm̄ erāt in noīe dn̄i ieſu. Tūc iponebāt manus ſuꝑ illos: et accipiebāt ſpiritū ſctm̄. Allā. Ꝟ. Emitte ſpm̄ tuum et creabunt: et renouabis faciē terre. Allā. Ꝟ. Veni ſancte ſpiritus reple tuorum corda fideliū et tui amoris in eis ignem accende. Sequentia.

Eya muſa dic queſo ꝑclara chorea. Blandiſicaq; libens perſtrepe organa. Aſt modulans tybia reſultet plectro laudum leta carmina. Noſtraqꝫ caterua huius diei eu prepia. Paracliti cariſma hac die alūnos xp̄i plene itrat. Facto repēte ſono linguis chriſti fantur magnalia. Ueſano plena ructu perfidia: muſto alumnos madere putat ſpiritus gratia ardentes quos reddit feruida. Anaſtaſi peracta quinquagena miſticus penetrat ſpūs pectorū intima oppido reddens flāmantia. Mox egreſſi omnes vna terra peragrāt arua infundentes vbi ſemina. Miſtica patrantes ſigna ſuperno rore noua bibula madidāt ītima. Ecce xp̄e nunc caterua tua. In hac aula decātāt cātica. Ut celeſti permixta agmini indiſcrete dicat noua tibi promens cātica. Sit perennis dn̄o glīa. Decus honor poteſtas p̄ ſecula. Qui tribuit ſpiritus gratiam omnibus p̄ arua qui ſequitur eiꝰ monita. Poſcimꝰ oēs vna ſupplices magnalia. Ut ſctūs noſtra ſpūs emundās itima. Illuſtret clare ſophia allā. S. iohēm x.

IN illo tēpore: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Amen amen dico vobis: qui nō itrat per hoſtiū ī ouile ouiū ſed aſcēdit aliūde/ ille fur ꝫ et latro. Qui aūt intrat p̄ oſtiū: paſtor eſt ouiū. Huic oſtiarius aperit: et oues vocē eiꝰ audiūt. Et p̄prias oues vocat noīatī: et educit eas. Et cum p̄prias oues emiſerit: āte eas vadit. Et oues illū ſequūtur: qꝛ ſciūt vocē eius. Alienum aūt nō ſequuntur: ſed fugiūt ab eo/ qꝛ nō nouerūt vocē alienoꝝ. Hoc p̄uerbium dixit eis ieſus. Illi aūt nō cognouerūt: quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum ieſus. Amē amē dico vobis: qꝛ ego ſū oſtiū ouium. Oēs quotquot venerūt fures ſūt ꝫ latrones: ſꝫ nō audierūt eos oues. Ego ſū oſtium. Per me ſi q̄s itroierit ſaluabitur: et ingredietur et egredietur/ ꝫ paſcua inueniet. Fur non venit niſi vt furetur: et mactet et perdat. Ego veni vt vitā habeant: et abundantius habeāt. Credo. Offm̄. Portas celi aperuit dominus ꝫ pluit illis māna vt ederent: panem celi dedit eis panē angeloꝝ manducauit hō allā. Secr.

DEſcēdat q̄s dn̄e ſpūſſctūs ſup̄ hoc altare: qui ꝫ dona populi tui ſctificet: ꝫ ſumentium corda placatus emundet. Per dn̄m. in vnitate eiuſd. Cōio. Spiritus qui a patre procedit allā: ille me clarificabit alleluya allā. Poſtcōmunio.

MEntes noſtras q̄s dn̄e ſpiritus ſctūs diuinis reparet ſacramētis: quia ipſe eſt remiſſio oīm pctōꝝ. Per dn̄m. in vnitate eiuſdē.

¶ Feria. iiij. quattuor tēporum nō dicitur alia magna miſſa q̄z de ieiunio nec in ſexta feria nec in ſabbato ſecundum vſum ſaꝝ. Officium.

DEus dum egredereris corā populo tuo allā iter faciēs eis allā habitās in illis alleluya allā. ℣. Exurgat deus et diſſipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Kyrie el. cum ſuis v̄ſibus dr̄. ſtatim ſequatur Gloria in ex. non dr̄ Dn̄s vobiſcū. ſed tm̄ Oremus. Oratio.

PReſta q̄s oīps deus: vt a noſtris mentibꝰ carnales amoueat ſpiritualis ſctūs affectus: ꝫ ſpūalia nobis dona potenter infundat. Per dn̄m. eiuſd. Lcō li. ſapientie. i.

DIligite iuſticiā qui iudicatis terrā. Sentite de dn̄o ī bonitate: ꝫ ī ſimplicitate cordis querite illum. Quoniā iuenitur ab hiſ qui non tentant illum: apparet autem eis qui fidem habent in illum. Peruerſe enim cogitationes ſeparant a deo: probata autem virtus corripit inſipiẽtes. Quoniã in maliuolã animã non introibit ſapientia: nec habitabit in corpore ſubdito pctĩs. Sãctus enim ſpirit⁹ diſcipline effugiet fictum: ⁊ auferet ſe a cogitationibus que ſunt ſine intellectu/ ⁊ corripietur a ſuꝑueniẽte ĩquitate. Benign⁹ eſt enĩ ſpũs ſapiẽtie: ⁊ nõ liberabit maledictum a labijs ſuis. Qm̃ renũ illius teſtis eſt deus: ⁊ cordis ei⁹ ſcrutator eſt ver⁹ et ligue eius auditor. Qm̃ ſpũs dñi repleuit orbẽ terraꝝ: ⁊ hoc quod cõtinet oĩa ſciẽtiã habet vocis. Et legatur ab accolito ſuppellicio induto in pulpito. Deĩde tres clerici ibidem dicãt Allã. ℣. Emitte ſpm̃ tuũ et creabuntur et renouabis faciem terre. Nõ repetat Allã. Sequatur. Dñs vobiſcum. et Orem⁹. Oratio.

Mentes noſtras q̃ſumus dñe ſpiritus paraclitus qui a te ꝓcedit illuminet: ⁊ inducat in omneꝫ ſicut tuus promiſit filius veritatẽ. Qui tecum. in vnitate eiuſdem.

¶ Lectio actuum apoſtolorum. ij.

In dieb⁹ illis: Stãs petr⁹ cũ vndeci: eleuauit vocẽ ſuã ⁊ locutus eſt eis. Viri iudei ⁊ qui habitatis hierl̃m vniuerſi: hoc vobis notũ ſit/ ⁊ auribus ꝑcipite ỽba mea. Nõ enĩ ſicut vos eſtimaſtis hi ebrij ſunt/ cũ ſit hora diei tercia: ſꝫ hoc ꝫ quod dictũ eſt ꝑ prophetã iohel. Et erit in nouiſſimis diebus dicit dñs: effundã de ſpũ meo ſuꝑ oẽm carnẽ/ et ꝓphetabũt filij vr̃i ⁊ filie vr̃e. Et iuuenes vr̃i viſiones videbunt: ⁊ ſeniores vr̃i ſomnia ſõniabunt. Et q̃dem ſuꝑ ſeruos meos: ⁊ ſuꝑ ancillas meas in diebus illis effundã de ſpiritu meo: ⁊ ꝓphetabunt. Et dabo ꝓdigia in celo ſurſum ⁊ ſigna in terra deorſum: ſãguinẽ ⁊ ignẽ ⁊ vaporẽ fumi. Sol cõuertetur in tenebras ⁊ luna in ſãguinẽ: ãteq̃ veniat dies domini magnus ⁊ manifeſtus. Et erit. Oĩs quicunq̃ inuocauerit nomẽ domini: ſalu⁹ erit. Alleluya. ℣. Loquebantur varijs linguis apoſtoli magnalia dei. Repetatur. Alleluya. ſine neuma. Sequentia.

Lux iocunda lux inſignis qua de throno miſſus ignis in xp̃i diſcipulos. Corda replet liguas ditat ad concordes nos inuitat ligua cordis modulos. Chriſtus miſit q̃d promiſit pignus ſponſe quam reuiſit die quinquageſima. Poſt dulcorem melleum petra fudit oleum petra iam firmiſſima. In tabellis ſaxeis non in liguis igneis lex de mõte populo. Paucis cordis nouitas et linguarum vnitas datur in cenaculo. O q̃ felix q̃ feſtiua dies in qua primitiua fundatur eccleſia. Viue ſunt primitie naſcentis eccleſie tria primum milia. Panes legis primitiui. ſub vna ſunt adoptiui fide duo populi. Se duobus interiecit ſicq̃ duo vnum fecit lapis caput anguli. Vtres noui non vetuſti ſunt capaces noui muſti vaſa parat vidua. Liquorẽ dat helyſeus nobis ſacrũ rorẽ deus ſi corda ſint cõgrua. Non hoc muſto vel liquore nõ hoc digni ſumus rore ſi diſcordes moribus. In obſcuris ⁊ diuiſis nõ poteſt hec paraclitis habitare cordibus. Conſolator alme veni liguas reple corda leni nichil fellis aut veneni ſub tua preſentia. Nil iocundum nil amenum nil ſalubre nil ſerenum nichil dulce nichil plenũ ſine tua grã. Tu lumen es ⁊ vnguentum tu celeſte cõdimẽtum aque ditãs alimentũ virtute myſterij. Noua facti creatura te laudamus mente pura grẽ nunc ſed natura prius ire filij. Tu qui dator es ⁊ donũ noſtri cordis oẽ bonum cor ad laudẽ redde promptum noſtre lingue formãs ſonum in tua preconia. Tu purga nos a peccatis auctor ipſe pietatis ⁊ in xp̄o renouatis da perfecte nouitatis plena nobis gaudia. Secūdum iohan. vi.

In illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis: ⁊ turbis iudeorū. Nemo poteſt venire ad me niſi pater qui miſit me traxerit eum. Et ego reſuſcitabo eū: in nouiſſimo die Eſt ſcriptum in prophetis. Et erūt omnes: docibiles dei. Omnis qui audiuit a pr̄e ⁊ didicit: venit ad me Non q2 patrem vidit quiſꝗ̄: niſi is qui eſt a deo/ hic videt patrem. Amē amen dico vobis: q̄ credit in me habet vitam eternā. Ego ſum panis vite. Patres veſtri māducauerunt māna in deſerto: ⁊ mortui ſunt. Hic eſt panis de celo deſcendēs: vt ſi q̄s ex ipſo manducauerit nō moriatur. Ego ſum panis viuus: qui de celo deſcendi. Si quis māducauerit ex hoc pane: viuet in eternum. Et panis quem ego dabo caro mea eſt: ꝓ mundi vita. Credo. Offer. Meditabor in mādatis tuis que dilexi valde: ⁊ leuabo manus meas ad mandata tua que dilexi alleluya. Secr.

Oblata tibi domine q̄s munera ſp̄uſſctūs ſctificet: ⁊ eorum nos participatio ab oīm pctōꝝ contagione cuſtodiat. Per dn̄m. Cōio. Pacem meā do vobis allā: pacē relinquo vobis allā allā. Poſtcōio.

Per huius domīe virtutē miſterij tue nos claritatis perpetuus ſplēdor illuſtret: ⁊ cum cōſubſtātiali tibi filio gratia ſpiritusſancti illuminet. Per eundem. eiuſdē.

Feria. v. Officium. Sp̄us dn̄i. Kyrie eleyſon ſine verſibus. Oro.

Preſta q̄s omīs et miſericors deus: vt ſp̄uſſctūs aduenīēs templum nos glorie ſue dignanter inhabitādo ꝑficiat. Per do. eiuſdē. Lectio actuum apoſtolorum. viij.

In diebus illis: Philippus deſcēdens in ciuitatem ſamarie predicabat illis chriſtum. Intendebāt autē turbe his q̄ a philippo dicebantur: vnanimiter audientes ⁊ videntes ſigna que faciebat corā illis. Multi enim eoꝝ qui habebant ſpiritus immūdos: clamātes voce magna exibāt. Multi autē paralitici ⁊ claudi: curati ſunt. Factum ꝫ ergo gaudiū magnū: ī illa ciuitate Allā. V. Emitte ſpm̄ tuum ⁊ creabūtur: et renouabis faciē tr̄e. Allā. V. Factus eſt repente de celo ſonus aduenientis ſp̄us vehemētis. Seq.

Alma chorus domini nunc pāgat nomina ſūmi. Meſſias/ ſother/ emmanuel/ ſabaoth/ adonay. Eſt vnigenitus/ via/ vita/ manus/ omouſyon. Principium/ p̄mogenitus/ ſapientia/ virtus. Alpha/ caput/ finiſꝗ̄ ſimul vocitatur et eſt oo. Fons ⁊ origo boni/ paraclitꝰ ac mediator. Agnꝰ/ ouis/ vitulus/ ſerpēs/ aries/ leo/ vermis. Os/ vbū/ ſplēdor/ ſol/ glīa/ lux ⁊ ymago. Panis/ flos/ vitis mons ianua/ petra/ lapiſꝗ̄. Angelꝰ ⁊ ſponſus/ paſtorꝗ̄ ꝓpheta/ ſacerdos. Athanatos/ kyrios/ theō/ pāthon/ craton/ ⁊ yſus. Saluificet nos. Sit cui ſecla. Per omnia dona. Secundum lucam. ix.

In illo tp̄e: Conuocatis ieſus duodecī diſcipulis: dedit illis virtutē ⁊ poteſtatē ſuꝑ oīa demonia ⁊ vt lāguores curarēt. Et miſit eos p̄dicare regnū dei: ⁊ ſanare īfirmos Et ait ad illos. Nichil tuleritis in via: neꝗ̄ virgā/ neꝗ̄ perā/ neꝗ̄ panē/ neꝗ̄ pecuniā/ neꝗ̄ duas tunicas habeatis. Et ī quācūꝗ̄ domū intraueritis: ibi manete/ ⁊ inde ne exeatis. Et q̄cūꝗ̄ nō receperint vos: exeūtes de ciuitate illa/ etiā puluerē pedū vroꝝ excutite/ in teſtimonium ſupra illos. Egreſſi autē circuibant per caſtella: euāgelizātes ꝛ curantes vbiq̄. Credo. Offr̄. Confirma hoc deus qd̄ operat⁹ es in nobis a tēplo tuo quod eſt in hierl'm tibi offerēt reges munera allā. Secreta.

Virtute ſcti ſpūs dn̄e munera noſtra ꝯtinge: vt qd̄ ſolennitate preſēti tuo noī dicauit et intelligibile nobis faciat ꝛ eternum. Per do. in vni. eiuſdē. Cō. Fact⁹ eſt repēte de celo ſon⁹ aduenientis ſpūs vehemētis vbi erāt ſedētes allā. et repleti ſunt oēs ſpū ſctō loquentes magnalia dei allā allā. Poſtcōio.

Sacrificiis celeſtib3 q̄s domine operāte ſpiritu ſācto vicia noſtra purgentur: vt muneribus tuis ſemper poſſimus aptari. Per dominum noſtrū. in vnitate eiuſdem.

¶ Feria ſexta. Ad miſſā. Officium.

Repleatur os meum laude tua alleluya: vt poſſim cātare allā. gaudebunt labia mea dū cantauero tibi allā allā ps. In te domine ſperaui nō cōfundar in eternum: i iuſticia tua libera me et eripe me. Oratio.

Da q̄ſumus eccleſie tue miſericors deus: vt ſpiritu ſācto cōgregata: hoſtili nullaten⁹ incurſione turbetur. Per do. in vni. eiuſdem.

Lectio actuum apoſtolorum. ij. ca.

In dieb⁹ illis: Aperiēs petrus os ſuū dixit. Viri iſraelite: audite vba hec. Ieſū nazarenū/ viru3 approbatū a deo i vobis: virtutib3 et ꝓdigiis ꝛ ſignis q̄ fecit ꝑ illū de⁹ i medio vrī/ ſicut vos ſcitis. Hūc definito cōſilio ꝛ pſciētia dei: traditū ꝑ man⁹ iniquoꝝ affigētes īteremiſtis. Quē de⁹ ſuſcitauit ſolutis doloribus inferni: iuxta qd̄ ipoſſibile erat teneri illū ab eo. Dauid enī: dicit in eū. Prouidebā dn̄m corā me ſp̄: qm̄ a dextris ē michi ne ꝯmouear. Propt hoc letatum ē cor meū: ꝛ exultauit lingua mea/ inſuꝑ ꝛ caro mea requieſcet i ſpe. Qm̄ nō derelinq̄s aīam meā in inferno: nec dabis ſctm̄ tuū videre corruptionem. Notas michi feciſti vias vite: replebis me iocunditate: cum facie tua. Allā. v. Emitte ſpm̄ tuū ꝛ creabuntur: ꝛ renouabis faciē tre. Allā. v. Spūs dn̄i repleuit orbē terraꝝ: et hoc qd̄ ꝯtinet omnia ſciētiā habet vocis. Seque.

Laudes deo deuotas. Dulci voce ac ſonora. Plebs reſultet catholica. Spūs ſcti gr̄a. Apl̄is die hodierna. In igneis linguis eſt infuſa. Paracliti preſētia. Emundet nos a peccati macula. Pura ſibi aptās habitacula. Cariſmatū ac munera. Pectoribus nrīs pi⁹ infundat. Vita noſtra ei vt ꝯplaceat per ſeculoꝝ ſecula. Cōclamemus allā. Sit deo laus poteſtas honor virtus et gloria. Secundum lucam. v. capi.

In illo tp̄e: Factū eſt i vna dierū: ꝛ ieſus ſedebat docens. Et erāt phariſei ſedētes et legiſdoctores: q̄ venerāt ex oī caſtello galilee et iudee ꝛ hierl'm. Et virt⁹ dn̄i erat ad ſanādū eos. Et ecce viri portantes in lecto hoīem qui erat paraliticus: et querebāt eū inferre/ et ponere āte eum. Et nō inueniētes qua parte illū inferrent pre turba: aſcenderunt ſupra tectum/ et per tegulas ſūmiſerūt illū cū lecto/ i medio ante ieſum. Quoꝝ fidē vt vidit: dixit. Homo: remittunt̄ tibi pctā tua. Et ceperunt cogitare ſcribe ꝛ phariſei: dicētes. Quis ē hic: qui loquitur blaſphemias? Quis poteſt dimittere peccata: niſi ſol⁹ deus? Vt cognouit autem ieſus cogitatiōes eorum: rn̄dens dixit ad illos. Quid cogitatis mala: i cordibus veſtris? Quid eſt facili⁹ dicere dimittuntur tibi peccata: an dicere ſurge et ambula? Vt autem ſciatis qr filius hoīs habet poteſtatē in terra dimittendi peccata: ait paralitico. Tibi dico ſurge: tolle lectum tuū ⁊ vade ī domū tuā. Et cōfeſtim ſurgēs coꝛā illis tulit lectum in quo iacebat: ⁊ abijt ī domū ſuā magnificās deum. Et ſtupoꝛ appꝛehendit oēs: et magnificabant deum. Et repleti ſunt timoꝛe dicentes: quia vidimus mirabilia hodie. Credo. Offer. Lauda anima mea dominum: laudabo dominum in vita mea pſallam deo meo q̄diu ero alleluya. Secreta.

Sacrificia dn̄e tuis oblata conſpectib⁹ ille ignis diuin⁹ abſumat q̄ diſcipuloꝝ xp̄i tui per ſpm̄ ſāctum coꝛda ſuccendit. Per eūdē. in vni. eiuſdē. Cōio. Sp̄us dei vbi vult ſpirat et vocem eius audis allā: ſed neſcis vnde veniat aut quo vadat allā allā. Poſtcommunio.

Concede q̄ſum⁹ oīp̄s deus: vt huius perceptiōe ſacramenti ita noſtre fragilitatꝫ vicia expurgentur: quatenus per ſpiritū ſāctū repꝛomiſſum in nobis / donum tue gratie ſentiamus. Per dn̄m. eiuſdē.

¶ Sabbato quattuoꝛ tp̄m. Offm̄.

Caritas dei diffuſa eſt in coꝛdibus veſtris allā: ꝑ inhabitātē ſpiritū eius ī vobis allā allā. Ps. Dn̄e deus ſalutis mee: ī die clamaui ⁊ nocte coꝛā te. Kyꝛie el. Solēnit dr̄ abſq̄ v̄. Sequat̄. Glia in excelſis ſicut infra cū regimine choꝛi. Oēs oꝛatiōes ſin̄ Dn̄s vobiſcū. Dn̄r pꝛeter vltimā q̄ eſt āte epyſtolā ſed tm̄ cū Oꝛemus et oēs lec. cū ſuis titulis legant ad gradū cho. ī ſuppelliciis. Pꝛima vero ab accolito: ⁊ alie a clericis de ſecūda foꝛma legāt̄: tamen quīta lec. ab aliquo de ſuperioꝛi gradu legat̄. Et ſingula Alleluya a duobus pueris in ſuppellicijs ſibi iñ cātētur ſin̄ repetitione. Allā poſt ſuū v̄. Oꝛatio.

Mentibus noſtris q̄s domine ſpm̄ ſctm̄ benignus infunde: cuius et ſapientia conditi ſumus ⁊ ꝓuidentia gubernamur. Per dn̄m. eiuſdem. Lectio iohelis ꝓphete. ij.

Hec dicit dn̄s deus. Effundam de ſpiritu meo ſup oēm carnē et ꝓphetabunt filij veſtri et filie veſtre. Senes vr̄i ſōnia ſōniabunt: et iuuenes veſtri viſiōes videbunt. Sed ⁊ ſuper ſeruos meos / ⁊ ancillas meas in dieb⁹ illis effundam de ſpiritu meo: ⁊ ꝓphetabunt. Et dabo ꝓdigia in celo ſurſum: ⁊ ſigna in terra deoꝛſum ſāguinē ⁊ ignē ⁊ vapoꝛē fumi. Sol cōuertetur in tenebꝛas ⁊ luna ī ſāguinem: anteq̄ veniat dies dn̄i magn⁹ et hoꝛribilis. Et erit. Oīs quicunq̄ inuocauerit nomē dn̄i: ſalu⁹ erit. Allā. v̄. Emitte ſpm̄ tuum et creabuntur et renouabis faciē t̄re. Non repetat̄ Allā. poſt v̄ſum ſed dicit̄. Oꝛemus. Oꝛo.

Illo nos igne q̄s dn̄e ſp̄us ſāct⁹ iſlāmet. quē dn̄s noſter ieſus xp̄s miſit ī terrā ⁊ voluit vehemēter accēdi. Qui tecum. ī vnitate eiuſdē ſp̄us. Lectō libꝛi leuitici. xxiij.

In dieb⁹ illis: Locut⁹ eſt dn̄s ad moyſem dicēs. Loquere filiis iſrl̄: ⁊ dices ad eos. Cū ingreſſi fueritis terrā quā ego dabo vobis ⁊ meſſueritis ſegetē: feretis manipulos ſpicaꝝ p̄mitias meſſis vr̄e ad ſacerdotē. Qui eleuabit faſciculū coꝛā dn̄o vt acceptabilis ſit pꝛo vobiſ altero die ſabbati: ⁊ ſanctificabit illū. Numerabitis ergo ab ipſo die / in quo obtuliſtis manipulos p̄mitiaꝝ: ſeptē ebdomadas plenas / vſq̄ ad alterā diē expletionis ebdomade ſeptime. Et ſic offeretis ſacrificium nouū dn̄o: ex oībus habitaculis vr̄is. Panes pꝛimitiaꝝ duos de duabus decimis ſimile: quoſ eleuabit ſacerdos coꝛam domino. Et vocabitis hunc diẽ celeberrimum: atq̃ sãctissimum. Omne opus seruile non facietis in eo. Legitimum sempiternum erit: in cunctis habitaculis ⁊ generatiõib⁹ vr̃is. Dicit dñs: omps. Allã. ṽ⁹ Veni sãcte sp̃s reple tuorum corda fidelium ⁊ tui amoris in eis ignem accẽde. Oratio.

DEus qui ob animarum medelam ieiunij deuotione castigari corpora precepisti: concede nobis propicius / ⁊ mente ⁊ corpore sẽper tibi esse deuotos. Per dominũ. Lectio libri deuteronomij. xxvi.

IN diebus illis: Dixit moyses filijs israel. Audi israel que ego p̃cipio tibi hodie. Cum intraueris terrã quã dñs deus tuus tibi daturus est possidendam / ⁊ obtinueris eã atq̃ habitaueris in ea: tolles de cunctis frugibus tuis primitias et pones in cartallo. Pergesq̃ ad locum quẽ elegerit dominus de⁹ tu⁹ vt ibi inuocetur nomẽ ei⁹. Accedesq̃ ad sacerdotẽ qui fuerit ĩ dieb⁹ illis: ⁊ dices ad eũ. Profiteor hodie corã dño deo tuo q̃ exaudiuit nos: ⁊ respexit humilitatem nostrã / ⁊ laborẽ atq̃ ãgustias / ⁊ eduxit nos de egypto in manu forti ⁊ brachio extẽto. In ingẽti pauore / in signis atq̃ portẽtis: ⁊ ĩtroduxit nos ad locũ istũ / ⁊ tradidit nobis t̃rã lacte ⁊ melle manantẽ. Et idcirco nunc offero primitias frugũ terre: quã dñs de⁹ tu⁹ dedit michi. Et dimittes eas: in ɔ̃spectu dñi dei tui. Et adorato dño deo tuo: epulaberis in oĩbus bonis que dñs deus tuus dederit tibi. Alleluya. ṽ⁹. Loquebãtur varijs linguis apostoli magnalia dei. Oõ.

PResta q̃s omp̃s deus: vt salutaribus ieiunijs eruditi ab omnibus etiã vicijs abstinẽtes propiciationẽ tuã facilius ĩpetremus. Per dñm. Lectio libri leuitici. xxvi.

IN diebus illis: Dixit dñs ad moysẽ. Loquere filijs israel: ⁊ dices ad eos. Si in p̃ceptis meis ãbulaueritis / ⁊ mandata mea custodieritis et feceritis ea: dabo vobis pluuias tp̃ibus suis / ⁊ terra gignet germen suum / ⁊ pomis arbores replebuntur. Apphẽdet messium tritura vĩdemiã: ⁊ vindemia occupabit semẽtem. Et comedetis panem vestrum ĩ saturitate: ⁊ absq̃ pauore habitabitis in terra vr̃a. Dabo pacẽ in finibus vr̃is: dormietis ⁊ nõ erit q̃ exterreat. Auferã malas bestias a vobis: ⁊ gladius nõ trãsibit terminos vr̃os. Persequimini inimicos vr̃os: ⁊ corruẽt corã vobis. Persequẽtur quinq̃ de vr̃is cẽtũ alienos ⁊ cẽtũ de vobis decẽ milia. Cadẽt inimici vr̃i: ĩ ɔ̃spectu vr̃o gladio. Respiciã vos: ⁊ crescere faciã. Multiplicabimini: ⁊ firmabo pactũ meũ vobiscũ. Comedetis vetustissima veterum: ⁊ vetera nouis superueniẽtibus proicietis. Ponã tabernaculũ meum in medio vr̃i: et non abijciet vos vltra anima mea. Ambulabo inter vos ⁊ ero vester de⁹: vosq̃ eritis michi popul⁹ meus. Dicit dñs: omnipotẽs. Alleluya. ṽ Factus est repente de celo sonus aduenientis spiritus vehementis. Oratio.

PResta q̃s omp̃s deus: sic nos ab epulis carnalibus abstinere: vt a vicijs irruentibus pariter ieiunem⁹. Per. Lctõ daniel. p̃phẽ. iij.

ANgelus dñi descẽdit cũ azaria ⁊ socijs eius in fornacem: et excussit flãmã ignis de fornace / et fecit medium fornacis quasi ventum roris flãtẽ. Flãma autẽ diffusa est super fornacem cubitis quadraginta nouem: ⁊ incẽdit quos reperit iuxta fornacem de caldeis ministros regis / qui eam incendebãt. Illos aũt omnino nõ tetigit ignis neq; contriſtauit: neq; quicq̄ moleſtie itulit. Tūc hi tres quaſi ex vno oꝛe laudabāt ⁊ gloꝛificabāt: ⁊ bn̄dicebāt deum in foꝛnace dicētes. Hic finiatur in aduentu. Bn̄dict⁹ es domine deus patrum noſtroꝛū: ⁊ laudabilis ⁊ gloꝛioſus ⁊ ſuperaltatus in ſecula. Et bn̄dictum nomen gloꝛie tue quod eſt ſāctū: ⁊ laudabile ⁊ ſuperaltatum in omnibus ſeculis. Bn̄dictus es in tēplo ſācto glie tue et ſuꝑlaudabilis ⁊ ſuꝑgloꝛioſus in ſecula. Bn̄dictus es i thꝛono regni tui: ⁊ ſuperlaudabilis ⁊ ſuperexaltatus in ſecula. Benedictus es ſuꝑ ſceptrum regni diuinitatis tue: ⁊ ſuperlaudabilis ⁊ ſuperexaltatus in ſecula. Benedictus es qui intueris abyſſos ⁊ ſedes ſuꝑ cherubī: ⁊ laudabilis ⁊ ſuperexaltatus in ſecula. Benedictus es qui ambulas ſuper pennas ventoꝛū ⁊ ſuper vndas maris: ⁊ ſuperlaudabilis ⁊ ſuperexaltatus in ſecula. Hic finiatur in quadrageſima. Bn̄dictus es in firmamēto celi: ⁊ laudabilis ⁊ gloꝛioſus in ſecula. Bn̄dicite omnia oꝑa domini domino: bn̄dicite celi domino. bn̄dicite āgeli domini domino. Hymnum dicite ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Bn̄dicite aque omnes q̄ ſuper celos ſunt domīo. bn̄dicite oēs virtutes domini domino. bn̄dicite ſol ⁊ luna domino. Hymnū dicite ⁊ ſuperaltate eum i ſecula. Bn̄dicite ſtelle celi domino: bn̄dicite ymber ⁊ ros dn̄o. bn̄dicte oīs ſpūs dei dn̄o. Hymnum dicite ⁊ ſuperaltate eū i ſecula. Bn̄dicite ignis ⁊ eſtus dn̄o: bn̄dicite noctes ⁊ dies dn̄o. bn̄dicite tenebꝛe ⁊ lumē dn̄o. Hymnū dicite et ſuperaltate eum in ſcl̄a. Bn̄dicite frig⁹ ⁊ cauma dn̄o. bn̄dicite pꝛuina ⁊ niues domino. bn̄dicite fulgura ⁊ nubes domino. Hymnum dicite ⁊ ſuperaltate eū in ſcl̄a. Bn̄dicat terra dominum. bn̄dicite montes ⁊ colles dn̄o. bn̄dicite oīa naſcentia terre domino. Hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eum i ſecula. Bn̄dicite maria ⁊ flumina domino. bn̄dicite fontes domino. bn̄dicite cete ⁊ omnia que mouētur i aquis domīo. Hymnum dicite et ſuperexaltate eum in ſecula. Bn̄dicite volucres celi domino. benedicite beſtie ⁊ vniuerſa pecoꝛa domino. benedicite filij hominum domino. Hymnum dicite ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Benedicat iſrael dominum. bn̄dicite ſacerdotes domini domino. bn̄dicite ſerui dn̄i domino. Hymnum dicite et ſuperexaltate eum in ſecula. Bn̄dicite ſpiritus ⁊ anime iuſtoꝛum dn̄o. bn̄dicite ſancti ⁊ humiles coꝛde domino. Hymnum dicite ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Benedite anania/azaria/miſael dn̄o. Hymnum dicite ⁊ ſuperaltate eum in ſecula.

¶ In vigilia ſancte trinitatis et in mēſe ſeptēbꝛis tota lectio legatur. Duo clerici de ſecunda foꝛma i ſuperpellicijs ad gradum cho. dicāt Allā. ℣ Bn̄dictus es domine deus patrū noſtroꝝ ⁊ laudabilis i ſecula. Nō repetat Allā. ſeq̄tur. Dn̄s vo. cū Oꝛe⁹.

Deus qui tribus pueris mitigaſti flāmas ignium: concede propicius/vt adueniente ſpiritu ſācto nos famulos tuos non exurat flamma vicioꝛum. Per dn̄m. in vni. eiuſdem. Lcō actuum apłoꝝ. xiij.

In diebus illis: Cōuenit vniuerſa ciuitas audire verbum dei. Vidētes aūt turbas iudei repleti ſunt zelo/⁊ contradicebant his q̄ a paulo dicebātur blaſphemantes Tunc cōſtāter paulus ⁊ barnabas dixerūt. Vobis opoꝛtebat ꝑmū loqui verbū dei: ſed q̄m repuliſtis illō et īdignos vos iudicaſtis eterne vite/ecce conuertimur ad gētes. Sic enim nobis p̄cepit dñs. Poſui te in lucē gētibus: vt ſis in ſalutem vſq; ad extremum terre. Audiētes autē gentes gauiſe ſunt: ⁊ gloꝛificabant verbū domini / ⁊ crediderunt quotquot erāt preoꝛdinati ad vitā eternā. Diſſeminabatur autē verbum domini ꝑ vniuerſā regionē. Iudei aūt concitauerunt religioſas mulieres ⁊ honeſtas ⁊ pꝛimos ciuitatis et excitauerunt ꝑſecutionē in paulum ⁊ barnabā / ⁊ eiecerunt eos de finibus ſuis. At illi excuſſo puluere pedum in eos: venerunt yconium. Diſcipuli quoq; replebātur gaudio et ſpū ſācto. Et legatur in pulpito: qua lecta duo clerici de ſupioꝛi gradu in cappis ſericis ibidē dicāt Allā ℣. Laudate dominū oēs gentes: ⁊ collaudate eū oēs ppli. Repetatur Allā ſine neuma. Seq̄. Alma chorus. vt ſupra in feria quinta precadente. Secundum lucam. iiij. ca°.

In illo tp̄e: Surgens ieſus de ſynagoga: introiuit in domū ſymonis. Socrus aūt ſymonis: tenebatur magnis febꝛibus. Et rogauerunt illum pꝛo ea. Et ſtās ſuper illam: imperauit febꝛi ⁊ dimiſit illā. Et continuo ſurgēs: miniſtrabat illis. Cum ſol autē occidiſſet: omnes qui habebāt infirmos varijs lāguoribus / ducebāt illos ad eum. At ille ſingulis manus imponēs: curabat eos. Exibāt aūt demonia a multis clamātia ⁊ dicentia / qꝛ tu es filius dei. Et increpans non ſinebat ea loq̄: quia ſciebāt ip̄m eſſe xp̄m. Facta die: egreſſus ibat in deſertū locum Et turbe requirebant eum: ⁊ venerunt vſq; ad ipſum. Et detinebant eum: ne diſcederet ab eis. Quibus ille ait. Quia ⁊ alijs ciuitatibus opoꝛtet me euāgelizare: regnum dei. Credo: Offertoꝛium. Domine de⁹ ſalutis mee in die clamaui ⁊ nocte coꝛam te: intret oꝛatio mea in conſpectu tuo domine alleluya. Secr.

Mitte dñe q̄s ſpm̄ ſāctum qui et hec munera p̄ſentia tuum nobis efficiat ſacramentū: ⁊ ad hoc percipiendum nr̄a coꝛda purificet. Per dñm. in vni. eiuſd. Cōio. Non vos relinquam oꝛphanos: veniam ad vos iterum allā et gaudebit coꝛ veſtrum alleluya allā. Poſtcōio.

Prebeāt nobꝫ dñe diuinū tua ſctā feruoꝛē quo eoꝝ pariter ⁊ actu delectemur ⁊ fructu. Per dñm.

¶ In die ſancte trinitatis. Officiū.

Benedicta ſit ſācta trinitas atq; indiuiſa vnitas confitebimur ei quia fecit nobiſcū miſericoꝛdiam ſuam. Ps. Benedicamus patrē ⁊ filium: cū ſācto ſpiritu. Non dr̄ vlterius. Orō.

Omnipotens ſempiterne deus qui dediſti famulis tuis in cōfeſſiōe vere fidei et̄ne trinitatis gloriam agnoſcere: ⁊ in potentia maieſtatis adoꝛare vnitatem: queſum⁹. vt eiuſdem fidei firmitate ab omnibus ſemper muniamur aduerſis. In qua viuis ⁊ regnas deus. Per. Lcō libꝛi apoca. b̄ti iohis apl̄i. iiij.

In diebus illis: Vidi oſtium apertum in celo: ⁊ vox pꝛima quam audiui tanq̄ tube loquentis mecum dicens. Aſcende huc: ⁊ oſtēdam tibi que opoꝛtet fieri cito. Poſt hec ſtatim fui in ſpiritu. Et ecce ſedes poſita erat in celo: ⁊ ſupꝛa ſedē ſedens. Et qui ſedebat: ſimilis erat aſpectui lapidis iaſpidis et ſardinis. Et yris erat in circuitu ſedis: ſimilis viſioni ſmaragdine. Et in circuitu ſedis: ſedilia viginti quattuoꝛ. Et ſuper thꝛonos viginti q̄ttuoꝛ ſenioꝛes ſedentes circumamicti veſtimentis albis: ⁊ in capitibus eoꝝ coꝛone auree. Et de thꝛono procedēbāt fulgura: ⁊ voces ⁊ tonitrua. Et ſeptem lampades ardētes ante thronum: que ſunt ſeptem ſpiritus dei. Et in cōſpectu ſedis tāq̄ mare vitreum: ſimile criſtallo. Et in medio ſedis et in circuitu ſedis: quattuor animalia plena oculis ante ⁊ retro. Et animal primum: ſimile leoni. Et ſecūdum animal: ſimile vitulo. Et tercium aīal: habens faciem quaſi hominis. Et quartū animal: ſimile aq̄le volāti. Et quattuor animalia: ſingula eorū habebāt alas ſenas. Et in circuitu ⁊ intus plena ſunt oculis. Et requiem non habebāt: die ac nocte dicentia. Sāctus ſāctus ſāctus/ domin⁹ de⁹ omnipotēs: qui erat/ ⁊ qui eſt/ ⁊ qui vēturus eſt. Et cum darent illa aīalia gloriā ⁊ honorē et bn̄dictionem ſedenti ſup̱ thronum viuēti in ſecula ſeculorꝝ: procidebāt vigintiquattuor ſeniores ante ſedētem in throno. Et adorabāt viuētem: in ſecula ſeculorum. Gr̄. Benedict⁹ es domine qui intueris abyſſos: ⁊ ſedes ſuper cherubin. V⁹. Benedicite deum celi: quia fecit nobiſcum miām ſuā Alleluya. V⁹. Benedictus es domine deus patrum noſtrorum ⁊ laudabilis in ſecula. Sequentia.

Benedicta ſit btā trinitas deitas eterna pariter coequalis gloria. Deus genitor natus genit⁹ cum ſacro pneumate permanēs ſuper omne quod extat. Quibus eſt vna ſemp̱ voluntas ⁊ a ſe diſcrepat haud vnq̄ triplicata p̱ſona. Nam conſtat deitas vna non in tres deos diuiſa qd̄ fides fatetur a xp̄o orthodoxe dedita. Hec namq̄ pellit delicta patriam reddit ſerenā qua dulcem iubilāt agmina ſymphoniā celica. Alti throni veſtigia imitantur ſtolis candidata. Operiunturq̄ binas quas captāt poſt ſecli diſcrimina. Et nos quos illuſtrat gratia dei ſup̱a dem⁹ noſtra debita. Quaten⁹ caterua celica nobꝫ maneat poſt funera ſocia. Vltioq̄ pacto diſcrimine poſſimus alto mox perfrui palatio. Quo p̱ſpicua flagrat lux acceſa conſtāti flāma q̄ deus eſt viſio noſtraq̄ ſalus eterna. Angelorum que illuſtrat fortiter pectora. Vt in xp̄o ſolo ſua defigāt lumina. Hec nāq̄ eſt ſitis illa flagrās quā tunc ſitiēt anime ſāctorum vel corpora: Cum fuerint data ꝑpetua eis pro bonis a iudice p̄mia. Secundū iohēm. iij.

In illo tp̄e: Erat hō ex phariſeis nichodemus nomine: princeps iudeorū. Hic venit ad ieſum nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi: ſcimus qꝛ a deo veniſti magiſter. Nemo enī poteſt hec ſigna facere que tu facis: niſi fuerit deus cum eo. Reſpondit ieſus: ⁊ dixit ei. Amē amē dico tibi: niſi quis natus fuerit denuo/ non poteſt videre regnum dei. Dixit ad eū nichodemus. Quō poteſt hō naſci cum ſit ſenex? Nunqd̄ poteſt in ventrem matris ſue iterato introire: ⁊ renaſci? Rn̄dit ieſus Amē amē dico tibi: niſi quis renat⁹ fuerit ex aqua et ſpiritu ſācto/ non poteſt introire in regnum dei. Quod natum eſt ex carne: caro eſt. Et quod natum ꝫ ex ſpū: ſpūs eſt. Non mireris qꝛ dixi tibi: oportet vos naſci denuo. Spūs vbi vult ſpirat ⁊ vocē eius audis: ſꝫ neſcis vnde veniat aut quo vadat. Sic eſt omnis: qui natus eſt ex ſpū. Reſpondit nichodemus: ⁊ dixit ei. Quomodo poſſit hec fieri? Reſpōdit ieſus: ⁊ dixit ei. Tu es magiſter in iſrl̄/ ⁊ hec ignoras? Amen amen dico tibi: qꝛ quod ſcimus loquimur ⁊ quod vidim⁹ teſtamur/ ⁊ teſtimonium noſtrum non accipitis. Si terrena dixi vobis et non creditis: quō ſi dixero vobꝫ celeſtia credetis?

Et nemo aſcendit in celum: niſi qui deſcendit de celo / filius hominis q̄ eſt in celo. Et ſicut moyſes exaltauit ſerpentem in deſerto: ita exaltari oportet filiū hominis. Ut oīs qui credit ī ipſum nō p̄eat: ſed habeat vitā eternā. Offi. Benedictus ſit deus pater vnigenituſq; dei filius. ſāctus quoq; ſpiritus: quia fecit nobiſcum miſericordiā ſuā. Secreta.

Sanctifica q̄s dn̄e deus trinitas ſācta: per tui ſcti nominis inuocationem hui⁹ oblationis hoſtiam: et per eam noſmetipſos tibi p̄fice munus eternum. Qui viuis. Præfa. Qui cum vnigenito. Cōio. Bn̄dicimus deum celi ⁊ corā oīb⁹ viuentibus confitebimur ei: q̄r fecit nobiſcum m̄iam ſuā. Poſtcōio.

Proficiat nobis ad ſalutē corporis et anime domine deus noſter huius ſacramenti ſuſceptio et ſempiterne ſācte trinitatis eiuſdemq; īdiuidue vnitatis confeſſio. In qua viuis et regnas deus. Per. ¶ Per totā ebd̄. fiat memo. de tri. ad miſſā de die niſi in feſto corporis xp̄i. ⁊ dicit̄ miſſa de trin̄. q̄n de trin̄. fit ſeruitium / niſi miſ. Salus p̄p̄li. dicenda fuerit per ebd̄. ¶ In feſto corporis chriſti. Ad miſſā. Officium

Cibauit eos ex adipe frumenti alleluya. et de petra melle ſaturauit eos alleluya alleluya allā. Ps. Exultate deo adiutori noſtro: iubilate deo iacob. Kyrie fons. Oratio.

Deus qui nobis ſub ſacramēto mirabili paſſionis tue memoriam reliquiſti: tribue queſum⁹ ita nos corporis ⁊ ſanguinis tui ſacra miſteria venerari: vt redemptionis tue fructum in nobis iugiter ſentiamus. Qui viuis et regnas cum deo patre. Ad corinthios. i. xi.

Fratres: Ego enī accepi a domino q̄d ⁊ tradidi vobis: q̄m dn̄s ieſus ī qua nocte tradebat̄ accepit panē / ⁊ gr̄as agēs fregit ⁊ dixit Accipite ⁊ māducate. Hoc eſt corp⁹ meū: q̄d p̄ vobis tradet̄. Hoc facite in meā cōmemorationē. Similiter ⁊ calicē: poſtq̄ cenauit dicēs. Hic calix nouū teſtamētū eſt: ī meo ſāguine. Hoc facite q̄tieſcūq; ſumitis: in meā cōmemorationē. Quotieſcūq; enī māducabitis panē hūc et calicē bibetis: mortē dn̄i ānunciabitis donec veniat. Itaq; q̄cunq; manducauerit panē vel biberit calicē dn̄i indigne: re⁹ erit corporis ⁊ ſāguinis dn̄i Probet aūt ſeipſū hō: ⁊ ſic de pane illo edat ⁊ de calice bibat. Qui enī māducat ⁊ bibit idigne: iudiciū ſibi māducat ⁊ bibit / nō diiudicās corpus dn̄i. Gr. Oculi oīm ī te ſperāt dn̄e: ⁊ tu das illis eſcā in t̄pe oportuno. V. Aperis tu manū tuā: ⁊ imples omne aīal bn̄dictione. Allā. V. Caro mea vere eſt cibus / ⁊ ſanguis meus vere eſt potus / qui māducat meā carnem ⁊ bibit meum ſanguinē in me manet ⁊ ego in eo. Seq̄.

Lauda ſyō ſaluatorem lauda ducem et paſtorem ī hymnis et cāticis. Quātum potes tm̄ gaude q̄r maior omni laude nec laudare ſufficis. Laudis thema ſpecialis panis viuus et vitalis hodie proponitur. Quem in ſacre menſa cene turbe fratrum duodene datum nō ambigitur. Sit laus plena ſit ſonora ſit iocunda ſit decora mentis iubilatio. Dies enim ſolēnis agit̄ ī qua mēſe p̄ma recolitur hui⁹ inſtitutio. In hac menſa noui regis nouum paſcha noue legis phaſe vetus terminat. Vetuſtatem nouitas vmbrā fugat veritas noctem lux illuminat. Q̄d ī cena xp̄s geſſit faciendū hoc expreſſit ī ſui memoriā. Docti sacris institutis panē vinū in salutis ꝯsecramꝰ hostiā. Dogma datꝰ xp̄ianis ꝙ in carnē trāsit panis ⁊ vinū i sāguinē. Qd nō capis qd nō vides aīosa firmat fides p̄ter rerū ordinē. Sub diuersis speciebꝰ signis tm̄ ⁊ nō rebus latēt res eximie. Caro cibꝰ sāguis potus manet tū xp̄s totus sub vtraqꝫ specie. A sumente nō cōcisus nō cōfractus nō diuisus īteger accipit. Sumit vnus sumūt mille q̄tum isti tm̄ ille nec sumptꝰ ꝯsumitur. Sumūt boni sumūt mali sorte tū inequali vite vel interitꝰ Mors est malis vita bonis vide paris sumptionis q̄ sit dispar exitus. Fracto demū sacramento ne vacilles sed memēto tm̄ esse sub fragmēto q̄tum toto tegitur. Nulla rei fit scissura signi tātū fit fractura q̄ nec statꝰ nec statura signati minuit. Ecce panis angeloꝝ factus cibus viatoꝝ vere panis filiorū non mittendus canibꝰ. In figuris presignatur cū ysaac imolatur agnꝰ pasche deputatur datur māna patribꝰ. Bone pastor panis vere iesu nostri miserere tu nos pasce nos tuere tu nos bona fac videre in terra viuentium. Tu qui cūcta scis et vales qui nos pascis hic mortales tuos ibi commēsales coheredes ⁊ sodales fac sāctoꝝ ciuium. Scd̄m iohānē. vi. ca.

In illo t̄pe: Dixit iesus discipulis suis: ⁊ turbis iudeoꝝ. Caro mea vere est cibꝰ: ⁊ sāguis meus vere est potꝰ. Qui māducat meam carnē ⁊ bibit meū sāguinē in me manet ⁊ ego in illo. Sicut misit me viuens pater: et ego viuo propter patrē. Et q̄ māducat me: et ipse viuet propter me. Hic est panis: qui de celo descendit. Non sicut māducauerūt patres vr̄i māna: ⁊ mortui sunt Qui māducat hunc panē: viuet in eternū. Offr̄. Sacerdotes dn̄i incēsum ⁊ panes offerūt deo/ ⁊ ideo sancti erunt deo suo / et non pollueut nomen eius alleluya. Secreta.

Ecclesie tue q̄s domine vnitatis et pacis propicius dona ꝯcede: que sub oblatis muneribus mystice designātur. P̄ d. P̄fatio. Qz p̄ incar. Hec p̄fatio dr̄ per totas oct. qn̄ de octa. fit seruitium. ⁊ i ꝯmemoratione eiusdē p̄ totū ānum. Cō. Quotiēscūqꝫ māducabitis panē hunc et calicem bibetis/ mortē dn̄i ānūciabitis donec veniat: itaqꝫ quicūqꝫ māducauerit panem vel biberit calicē domini indigne/ reus erit corporis et sāguinis domini allā. Postcōio.

Hac nos q̄s domine diuinitatis tue sempiterna fruitione repleri: quam p̄ciosi corporis et sanguinis tui / typalis perceptio p̄figurat. Qui vi. Per totā ebd. dicit eadem missa qn̄ de oc. fit seruitium sz sn̄ seq̄ ⁊ Credo. Ubi sūt oc. cū regimine cho. dr̄ seq̄. Ecce panis āgelorum. quotid̄ p̄ oct. ⁊ i oc. qn̄ de oc. fit mis.

Dn̄ica. i. post festum scē tri. Offiū.

Domine in tua misericordia speraui exultauit cor meum in salutari tuo cātabo domino qui bona tribuit michi. P̄s. Usqꝫ quo domine obliuisceris me in finem: vsqꝫ quo auertis faciem tuam a me. Oratio.

Deus in te sperātiū fortitudo/ adesto propicius inuocationibus nostris: et qz sine te nichil potest mortalis infirmitas: p̄sta auxiliū gratie tue: vt in exequendis mādatis tuis/ et volūtate tibi et actione placeamus. Per dominum nr̄m. Memoria de trinitate fiat omnibus dominicis vsqꝫ ad aduē. dn̄i/ nisi qn̄ aliq̄ dn̄ica omnino differatur. Notandum est ꝙ qn̄ dupl. festū p̄ estatem i dn̄ica contigerit nulla de dn̄ica fiet memo. sz aliqn̄ p̄ necessitatem facta fuerit ad veſpas ⁊ matu. ſub ſilentio vt alias dictum ē: ſʒ qñ fit de aliquo fe. ix. l. in dominicis / ſēper fiat memoꝛia de dñica ⁊ de trinitate ad miſſā quādo ad vſ̄ ⁊ ad matutinas facta fuerit memoꝛia. ¶ Lectio epiſtole beati iohannis apoſtoli. i. iiii.

Chariſſimi: Deꝰ caritas eſt. In hoc apparuit caritas dei ī nobis quoniā filium ſuum vnigenitū miſit deus in mundum: vt viuamꝰ ꝑ eum. In hoc eſt caritas non quaſi nos dilexerimꝰ deum: ſed qm̄ ipſe prioꝛ dilexit nos / ⁊ miſit filium ſuū propiciationē pro pc̄tis noſtris. Chariſſimi, ſi deus dilexit nos: ⁊ nos debemus alterutrum diligere. Deū nemo vidit vnq̄. Si diligamus inuicem: deus in nobis manet / ⁊ caritas eius in nobis ꝑfecta eſt. In hoc intelligimus quoniam in eo manemus ⁊ ipſe in nobis: quoniā de ſpiritu ſuo dedit nobis. Et nos vidimꝰ et teſtificamur: quoniā pater miſit filium ſuum ſaluatoꝛē mūdi. Quiſquis confeſſus fuerit qm̄ ieſus eſt filius dei: deus in eo manet et ipſe in deo. Et nos cognouimꝰ ⁊ credimꝰ caritati: quā habet deus in nobis. Deus caritas eſt. Et qui manet ī caritate in deo manet / ⁊ deꝰ in eo. In hoc ꝑfecta ē caritas dei nobiſcū: vt fiduciā habeamus in die iudicij / qꝛ ſicut ille eſt / ⁊ nos ſumꝰ in hoc mūdo. Timoꝛ non eſt in caritate: ſed ꝑfecta caritas foꝛas mittit timoꝛem / quoniā timoꝛ penā habet. Qui aūt timet: non eſt perfectus in caritate. Nos ergo diligamus deū: qm̄ ipſe prioꝛ dilexit nos. Si q̄s dixerit qm̄ diligo deū ⁊ fratrē ſuum oderit: mēdax eſt. Qui eñ nō diligit fratrē ſuū quē videt: deū quē nō videt quō poteſt diligere? Et hoc mādatum habemus a deo: vt qui diligit deū diligat ⁊ fratrē ſuū. Gr. Ego dixi dñe miſerere mei: ſana aīam meā qꝛ peccaui tibi. V. Beatus qui intelligit ſuper egenū ⁊ pauperē: in die mala liberabit eū dñs. Allā. V. Uerba mea auribus ꝑcipe dñe itellige clamoꝛē meū. Nulla dr̄ ſeq̄. qñ de do. agitur vſqꝫ ad aduētum dñi. Secūdū lucā. xvi.

IN illo tēpoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hāc. Homo quidā erat diues: ⁊ iduebatur purpura ⁊ biſſo. et epulabatur quotidie ſplēdide. Et erat quidā mēdicus nomine lazarus: qui iacebat ad ianuā eius vlceribus plenus cupiēs ſaturari de micis q̄ cadebāt de mēſa diuitis / ⁊ nemo illi dabat. Sʒ et canes veniebāt: ⁊ lingebāt vlcera eius. Factum eſt autē vt moꝛeretur mendicus: ⁊ poꝛtaretur ab āgelis in ſinum abꝛahe. Moꝛtuus eſt aūt ⁊ diues: ⁊ ſepultus eſt in iferno. Eleuās aūt oculos ſuos cū eſſet in toꝛmētis: vidit abꝛahā a longe ⁊ lazarum in ſinu eius. Et ipſe clamās: dixit. Pater abꝛahā miſerere mei: ⁊ mitte lazarum vt intigat extremū digiti ſui in aquā / vt refrigeret linguā meā / qꝛ crucioꝛ in hac flamma. Et dixit illi abꝛahā. Fili / recoꝛdare qꝛ recepiſti bona in vita tua: ⁊ lazarus ſimilit̄ mala. Nūc aūt hic cōſolatur: tu vero cruciaris. Et ī his oībus inter nos ⁊ vos chaos magnū firmatum eſt: vt hi qui volunt hinc trāſire ad vos non poſſint neqꝫ inde huc trāſmeare. Et ait. Rogo ergo te pr̄: vt mittas eum ī domum pr̄is mei. Habeo enim quinqꝫ frēs: vt teſtetur illis ne ⁊ ipſi veniāt in locum hunc toꝛmētoꝛum. Et ait illi abꝛahā. Habēt moyſē ⁊ prophetas: audiant illos. At ille dixit. Non pater abꝛahā: ſed ſi quis ex moꝛtuis ierit ad eos penitētiā agēt. Ait autem illi. Si moyſen ⁊ ꝓphetas non audiunt: neqꝫ ſi quis ex moꝛtuis reſurtererit: credent. Offi. Intende voci orationis mee rex meus ⁊ deus meus qm̄ ad te orabo domine. Secreta.

DEus qui nos ad ymaginem tuā conditos/ ⁊ ſacramentis renouas ⁊ p̄ceptis: ſupplicum preces ⁊ munera benignus accepta vt quod fiducia non habet meritorum placationes obtineāt hoſtiarū. P. Cōio. Narrabo oīa mirabilia tua letabor et exultabo in te/ pſallam nomini tuo altiſſime. Poſtcōio.

TAntis domine repleti muneribus/ p̄ſta queſum⁹: vt ⁊ ſalutaria dona capiam⁹/ ⁊ a tua nunq̄ laude ceſſem⁹. Per do. ¶ Feria. iiij. Lcō ep̄le beati petri apli. ij. c.

CAriſſimi: Notam fecimus vobis domini noſtri ieſu xp̄i virtutē ⁊ p̄ſcientiā: ſpeculatores facti ipſius magnitudinis. Accipiēs enī a deo patre honorē ⁊ gloriā: voce delapſa ad eū huiuſcemodi a magnifica gloria. Hic eſt filius meus dilectus in quo michi bene complacui: ipſum audite. Et hanc vocem nos audiuimus de celo allatam: cum eſſemus cum ipſo ī monte ſancto. Et habemus firmiorem propheticum ſermonem cui benefacitis attendētes: quaſi lucerne lucenti in caliginoſo loco donec dies eluceſcat: ⁊ lucifer oriatur: in cordibus veſtris.

¶ Secūdum matheū. v. capitulo.

IN illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Nolite putare: q2 veni ſoluere legē aut prophetas. Nō veni ſoluere: ſed adimplere. Amen quippe dico vobis: donec trāſeat celum ⁊ terra/ iota vnū aut vn⁹ apex non p̄teribit a lege donec oīa fiant. Qui ergo ſoluerit vnum de mādatis iſtis minimis ⁊ docuerit ſic homines: minim⁹ vocabitur in regno celoꝝ. Qui aūt fecerit ⁊ docuerit: hic magnus vocabitur in regno celoꝝ.

¶ Dñica ſcđa. Ad miſſā. Officium.

FActus eſt dominus protector meus ⁊ eduxit me ī latitudinem ſaluum me fecit qm̄ voluit me. Ps. Diligā te domine fortitudo mea: dominus firmamentum meū ⁊ refugium meū ⁊ liberator meus. Gloria. Or.

SAncti nominis tui domine timorē pariter ⁊ amorē fac nos habere ꝑpetuū: q2 nūq̄ tua gubernatiōe deſtituis/ quos in ſoliditate tue dilectionis inſtituis. Per dñm. Lectio ep̄le btī iohannis apli. i. iij.

CAriſſimi: Nolite mirari: ſi odit vos mundus. Nos ſcim⁹ qm̄ trāſlati ſumus de morte ad vitā qm̄ diligimus fratres. Qui non diligit manet in morte. Oīs qui odit fratrē ſuum: homicida ē. Et ſcitis qm̄ oīs homicida: non habet vitā eternā in ſe manētem. In hoc cognouimus caritatē dei: qm̄ ille pro nobis aīam ſuā poſuit/ ⁊ nos debemus p fratribus aīas ponere. Qui habuerit ſubſtātiā huius mundi: ⁊ viderit fratrē ſuū neceſſitatē patientē ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo: quō caritas dei manet in eo? Filioli mei: non diligamus v̄bo neq̄ lingua: ſ3 opere ⁊ veritate. Gr. Ad dñm cum tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. V. Dñe libera aīam meam a labijs iniquis: ⁊ a lingua doloſa. Allā. V. Deus iudex iuſtus fortis ⁊ patiens nunquid iraſcitur ꝑ ſingulos dies.

Secundum lucam xiiij. capitulo.

IN illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis: parabolā hāc. Hō q̄dā fecit cenā magnā: ⁊ vocauit multos. Et miſit ſeruum ſuum: hora cene dicere inuitatis vt venirent/ q2 iā parata ſūt oīa. Et ceperūt ſimul oēs excuſare. Primus dixit illi. Villam emi: ⁊ neceſſe habeo exire/ ⁊ videre illā. Rogo te: habe me excuſatū. Et alter dixit. Juga boum emi quinq; ⁊ eo ꝓbare illa. Rogo te habe me excusatū. Et alius dixit. Uxorē duxi: et ideo nō possū venire. Et reuersus seruus: nūciauit hec dn̄o suo. Tunc iratus paterfamilias: dixit seruo suo. Exi cito in plateas et vicos ciuitatis: ⁊ pauperes ac debiles/cecos et claudos introduc huc. Et ait seruus Domine factum est vt imperasti: et adhuc locus est. Et ait dominus seruo. Exi in vias ⁊ sepes ⁊ compelle intrare: vt impleatur domus mea Dico autem vobis: ꝙ nemo virorū illorum qui vocati sūt: gustabit cenā meam. Offer. Dn̄e conuertere et eripe aīam meā: saluum me fac propter misericordiā tuam. Secreta.

Oblatio nos dn̄e tuo noī dicāda purificet: ⁊ de die ī diē ad celestis vite trāsferat actionē. Co. Cātabo dn̄o q̄ bona tribuit michi: et psallā noī dn̄i altissimi. Postcō.

Sumptis domine muneribus sacris quesumus/vt cum frequētatione misterij/ crescat nostre salutis effectus. Per do. Feria. iiij. Epystola ad ephesios. iiij. capitu.

Fratres: Hoc dico ⁊ testificor in dn̄o: vt iā nō ābuletis sicut et gētes ābulāt ī vanitate sensus sui tenebris obscuratū habētes itellectū. Alienati a via dei ꝑ ignorantiā q̄ est ī illis: ꝓpter cecitatem cordis ipsorū. Qui desperātes semetipsos tradiderūt īpudicitie: ī operationē imūdicie oīs in auariciā. Vos aūt nō ita didicistis xp̄m: si tn̄ illū audistis/ et ī ipso edocti estis. sicut est veritas in iesu. Deponite vos scd̄m pristinā cōuersationē: veterē hominē q̄ corrūpitur scd̄m desideria erroris. Renouamini aūt spū mētis vr̄e: ⁊ induite nouū hominē/ q̄ secundum deum creatus est ī iusticia ⁊ sctītate veritatis. In xp̄o iesu: dn̄o nr̄o. M. mar. xxi.

In illo tp̄e: Cū venisset iesus in tēplū: accesserūt ad eum principes sacerdotum et seniores populi dicentes. In qua potestate hec facis: ⁊ quis tibi dedit hāc potestatē? Respondens iesus: dixit illis. Interrogabo vos et ego vnum sermonem: quem si dixeritis michi et ego vobis dicā in q̄ potestate hec facio. Baptismus iohannis vnde erat: de celo an ex hominibus? At illi cogitabant intra se: dicentes. Si dixerimus de celo: dicet nobis. Quare ergo nō credidistis illi? Si autē dixerimus ex hominibus: timemus turbam. Omnes enim habebant iohānem: sicut prophetam. Et respondentes iesu: dixerunt. Nescimus. Ait illis et ipse. Nec ego dico vobis: in qua potestate hec facio.

Dominica tercia post trinitatē. Ad missam. Officium.

Respice ī me ⁊ miserere mei domine quoniam vnicus ⁊ pauper sum ego: vide humilitatem meam ⁊ laborē meū ⁊ dimitte oīa pctā mea deus meus. ps. Ad te dn̄e leuaui aīam meā deus meus ī te cōfido nō erubescā. Oratio.

Deprecationē nostrā q̄sumus domine benign⁹ exaudi: ⁊ quibus supplicandi prestas affectum: tribue defensionis auxilium. Per. Lectio epl'e bt̄i petri apl'i. i. vltimo.

Carissimi: Humiliamini sub potenti manu dei: vt vos exaltet in tp̄e visitationis. Omnē sollicitudinem vestrā proiicientes ī eū: quoniā ipsi cura est de vobis. Sobrij estote ⁊ vigilate: quia aduersarius vester dyabolus tanq̄ leo rugiens circuit querens quem deuoret. Cui resistite fortes in fide: scientes eādem passionē ei que in mundo est vestre fraternitati fieri. Deus autē omnis grē qui vocauit nos in eternā suā gl'iam in xp̄o iesu modicum passos: ip̄e perficiet confirmabit solidabitq;. Ip̄i gloria ⁊ iperium: i secula seculoꝝ. Gr. Iacta cogitatū tuum i dominoꝝ ip̄e te enutriet. ỽ. Dū clamarē ad dominū exaudiuit vocē meā ab his qui appropinquāt michi. Allā. ỽ. Diligā te dñe virtus mea dñs firmamētum meū ⁊ refugiū meū ⁊ liberator me⁹. S. lu. xv.

IN illo tēpore: Erāt appropinquātes ad iesum publicani et pctōres: vt audirent illum. Et murmurabant scribe ⁊ pharisei dicētes qꝛ hic pctōres recipit ⁊ māducat cū illis. Et ait ad illos parobolā istā: dicēs. Quis ex vobis homo: qui habet cētum oues? Et si ꝑdiderit vnā ex illis: nōne dimittit nonagitanouem i deserto/⁊ vadit ad illā q̄ perierat donec iueniat illā? Et cū iuenerit eā: imponit i humeros suos gaudēs. Et veniens domū: ꝯuocat amicos ⁊ vicinos dicēs illis. Cōgratulamini michi: qꝛ iueni ouē meā q̄ perierat. Dico vobis ꝙ ita gaudiū erit i celo sup̄ vno pctōre penitētiā agēte; q̄ supra nonagintanouē iustis q̄ nō indigēt penitētia. Aut que mulier habēs dragmas decē: si ꝑdiderit vnā/nonne accēdit lucernā et euertit domū ⁊ q̄rit diligēter donec inueniat eā? Et cū iuenerit: ꝯuocat amicas ⁊ vicinas dicēs. Congratulamini michi: qꝛ iueni dragmā quā ꝑdiderā. Ita dico vobis: gaudium erit in celo corā āgelis dei super vno peccatore: penitentiā agente. Offr. Sperēt i te oēs qui nouerūt nomē tuū dñe qm̄ non derelinquis querētes te: psallite domino qui habitat in syon quoniā non est oblit⁹ orationem pauperum. Secreta.

MUnera tibi domine q̄s oblata sāctifica: vt tui nobis vnigeniti corpus et sāguis fiat ad medele. Qui te. Cōio. Ego clamaui qm̄ exaudisti me deus: inclina aurē tuā et exaudi v̄ba mea. Postcōmunio.

SAcris dñe munerib⁹ perceptis q̄s: vt nos eorum virtute et a vicijs omnibus expies ⁊ donis gratie tue iugiter repleas. Per dñm.

¶ Feria. iiij. Ad timotheum. ij. iiij.

CArissimi: Domin⁹ michi astitit et confortauit me: vt per me ꝑdicatio adipleatur. Et audiāt oēs gentes qꝛ liberatus sum de ore leonis opere malo: ⁊ saluum faciet in regnum suū celeste. Ipsi glīa i secla secloꝝ amē. S. mathēū. v. ca.

IN illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis. Esto consentiens aduersario tuo cito dum es in via cum eo: ne forte tradat te aduersarius iudici/et iudex tradat te ministro/et i carcerē mittaris. Amē dico tibi nō exies inde: donec reddas nouissimū q̄drātē. Audistis qꝛ dictum est āntiq̄s: nō mechaberis. Ego aūt dico vobis: quia oīs qui viderit mulierē ad ꝯcupiscēdum eā/iā mechatus est eā i corde suo. Q̄d si oculus tuus dexter scādalizat te: erue eum et proiice abs te. Expedit eīm tibi vt pereat vnum mēbrorū tuorū: q̄ totum corpus tuum eat in gehēnā.

¶ Dñica quarta. Ad missā. Officiū.

DOminus illuminatio mea et salus mea quem timebo dominus defensor vite mee a quo trepidabo qui tribulant me inimici mei ipsi infirmati sunt et ceciderunt. Ps. Si consistāt aduersum me castra: non timebit cor meum. Oratio.

PRotector i te sperātium deus sine quo nichil est validum nichil sctm̄ multiplica sup̄ nos miam tuā: vt te rectore te duce sic transeamus ꝑ bona tp̄alia/vt non amittamus eterna. Per. Ad rom. viij. c.

+ quicquid dimisit dns: [illegible]

Fratres: Existimo enim ꝙ nō sūt cōdigne passiones huius tēpis: ad futurā gliam q̄ reuelabit ī nobis. Nā expectatio creature: reuelationē filioꝝ dei expectat. Vanitati enī creatura subiecta est nō volens: sed ꝓpter eū q̄ subiecit in spe. Qꝛ & ipsa creatura liberabit a seruitute corruptionis: ī libertatē glorie filioꝝ dei. Scim⁹ enī ꝙ oīs creatura īgemiscit: et parturit vsq; adhuc. Nō solū aūt illa: sed et nosipsi primitias spūs habētes: et ipsi intra nos gemimus adoptionē filiorum dei expectātes redēptionē corporis nostri. In xp̄o iesu: dño nr̄o. Gr. Propici⁹ esto dñe pct̄is nostris: nequā dicāt gētes vbi est deus eoꝝ? V. Adiuua nos de⁹ salutaris noster & ꝓpter honorē nōis tui libera nos. Allā. V. Dñe in virtute tua letabitur rex & sup salutare tuum exultabit vehementer. Scdm lucam.xvi.

In illo tp̄e: Dixit ies⁹ discipulis suis. Estote misericordes: sicut et pater vester misericors est. Nolite iudicare: & nō iudicabimini. Nolite cōdēnare: & nō cōdēnabimini. Dimittite: & dimittemini. Date: et dabitur vobis. Mensurā bonā & coagitatā & supeffluentē: dabūt in sinum vestrū. Eadē vero mēsura q̄ mēsi fueritis: remetietur vobis. Dicebat aūt illis: & similitudinē. Nūquid potest cec⁹ cecū ducere? Nōne ambo ī foueā cadūt? Nō est discipulus: sup magistrum. Perfect⁹ autē omnis erit: si sit sicut magister ei⁹. Quid aūt vides festucam in oculo fratris tui: trabem autem q̄ ī oculo tuo est non consideras? Aut quō potes dicere fratri tuo: frater sine eiciam festucam de oculo tuo / ipse in oculo tuo trabē non vidēs? Hypocrita eiice p̄mū trabē de oculo tuo: et tunc perspicies vt educas festucā: de oculo fratris tui. Offertoriū. Illuīa oculos meos ne vnq̄ obdormiā in morte / neq̄ dicat inimicus me⁹ p̄ualui aduersus eū. Secreta.

Respice domine q̄s munera supplicātis eccl'sie: et saluti credētiū ꝑpetua sctificatiōe sumenda ꝯcede. P. Cō. Dñs firmamētū meū et refugiū meum & liberator meus: de⁹ meus adiutor meus. Postcōio.

Sancta tua nos domine sumpta viuificent: et misericordie sēpiterne preparēt expiatos. Per.

¶ Feria quarta Lectō epystole beati iohannis apostoli. i. ij. capitulo.

Carissimi: In hoc scim⁹ qm̄ cognouim⁹ eū: si mādata ei⁹ obseruemus. Qui dicit se scire eū: & mādata ei⁹ nō seruat mēdax est / & i hoc vitas nō est. Nā q̄ custodit verbū eius: vere in hoc caritas dei pfecta est. In hoc scimus: qm̄ ī ipso sumus. Qui dicit se in eo manere: debet quēadmodū ille ābulauit: & ip̄e ambulare. Scdm matheum.xvij.

In illo tp̄e: Interrogauerunt discipuli iesū dicentes. Quid scribe dicūt: ꝙ helyam oporteat primū venire? At ille respōdēs ait eis. Helyas quidē ventur⁹ est: et restituet oīa. Dico aūt vobis qꝛ helyas iā venit: & nō cognouerunt eū: sed fecerunt in eo quecūq; voluerunt. Sic et filius hoīs: passurus est ab eis. Tunc intellexerunt discipuli: quia de iohanne baptista dixisset eis. Et cum venisset ad turbam: accessit ad eū homo genibus p̄uolutus ante eū dicens. Dñe miserere filio meo: qꝛ lunaticus est & male patit. Nam sepe cadit ī ignē & crebro in aquā: & obtuli eum discipulis tuis / et non potuerunt curare eum. Respōdens autem iesus: ait. O generatio incredula et peruersa: quousq; ero vobiscum / vsq; quo patiar vos? Afferhuc illū: ad me. Et increpauit eum ieſus: ⁊ exijt ab eo demonium: ⁊ curatus eſt puer ex illa hora.

¶ Dñica. v. Ad miſſam. Officium.

Exaudi dñe vocem meā qua clamaui ad te: adiutor meꝰ eſto ne derelinq̄s me neq₃ deſpicias me deꝰ ſalutar₃ meus. ps. Dñs illuminatio mea: ⁊ ſalꝰ mea quem timebo. Gloria. Oratio.

Da nobis q̄s domine vt ⁊ mundi curſus pacifice nobis tuo ordine dirigatur: et eccleſia tua trāquilla deuotione letetur. Per dñm.

Lectio ep̄le beati petri ap̄li. i. iij. c.

Chariſſimi: Omnes vnanimes in oīone eſtote: compatiētes fraternitatis amatores/ miſericordes/ modeſti/ humiles. Nō reddētes malū ꝓ malo: vel maledictū ꝓ maledicto ſed ecōtrario bñdicētes. Qꝛ in hoc vocati eſtis: vt bñdictionem hereditate poſſideat₃. Qui enī vult vitā diligere ⁊ videre dies bonos: coerceat linguā ſuam a malo/ ⁊ labia eiꝰ ne loquāt dolū. Declinet aūt a malo ⁊ faciat bonū: inq̄rat pacē ⁊ ſequatꝛ eā. Qꝛ oculi dñi ſuꝑ iuſtos: et aures eiꝰ i p̄ces eoꝝ. Vultꝰ autem dñi: ſuꝑ faciētes mala. Et q̄s ē qui vobis noceat: ſi boni emulatores fueritis? Sed et ſi quid patimini ꝓpter iuſticiā: beati. Timorem autē eoꝝ ne timueritis: vt nō conturbemini. Dñm aūt xp̄m ſctificate: i cordibus vr̄is. Gr. Protector noſter aſpice deus: et reſpice ſuper ſeruos tuos. v. Dñe deꝰ virtutum exaudi p̄ces ſeruorum tuoꝝ. Allā. v. In te dñe ſperaui nō ↄfundar i eternū: in tua iuſticia libera me et eripe me: inclina ad me aurem tuam accelera vt eripias me. Secūdū lucam. v. c.

In illo t̄pe: Cum turbe irruerēt ad ieſū vt audirent v̄bum dei: ⁊ ip̄e ſtabat ſecus ſtagnum geneȥareth. Et vidit duas nauēs/ ſtātes ſecus ſtagnū: piſcatores aūt deſcēderant/ ⁊ lauabāt retia. Aſcēdēs aūt in vnā naui q̄ erat ſymonis: rogauit eū vt a terra reduceret puſillū. Et ſedens: docebat de nauicula turbas. Vt ceſſauit aūt loqui: dixit ad ſymonē. Duc in altum: et laxate retia veſtra i capturā. Et reſpōdēs ſymon: dixit illi. Preceptor/ ꝑ totā noctem laborātes nichil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete. Et cū hoc feciſſēt: ↄcluſerūt piſciū multitudinē copioſā. Rūpebat aūt rete eoꝝ: et annuerunt ſocijs q̄ erant in alia naui vt venirent/ et adiuuarēt eos. Et venerūt/ ⁊ impleuerūt ambas nauiculas: ita vt pene mergerētur. Qđ cū videret ſymō petrꝰ: ꝓcidit ad genua ieſu dicens. Exi a me: qꝛ hō p̄ctōr ſū dñe. Stupor enī circūdederat eū: et oēs qui cū illo erāt in captura piſcium quam ceperāt. Similiter autē iacobum et iohānē filios zebedei: qui erant ſocij ſymonis. Et ait ad ſymonem ieſus. Noli timere: ex hoc iam hoīes eris capiens. Et ſubductis ad terrā nauibus: relictis oībus ſecuti ſūt eum. Offr. Bñdicā dñm qui tribuit michi itellectū: ꝓuidebā deum in conſpectu meo ſemꝑ quoniā a dextris eſt michi ne commouear. Secreta.

Aſcēdāt q̄s dñe p̄ces humilitatis noſtre in ↄſpectu clemētie tue ⁊ deſcēdat ſuper hec oblata virtus tue diuinitatis: quā noſtris q̄q₃ purificādis mētibus largiaris. Per dñm. Cōio. Vnam petij a dño hāc requirā vt inhabitem in domo dñi oībꝰ diebꝰ vite mee. Poſtcōio.

Miſteria nos dñe q̄s ſacra purificēt: ⁊ ſuo munere tueant̄. Per. ¶ Feria. iiij. Ad thim. i. ij. ca.

Chariſſime: Obſecro primū omnium fieri obſecratiōes/ oro nes/poſtulationes/gratiaꝝ actiones: pꝛo omnibus hoībus. Pꝛo regibꝰ ⁊ omnibus qui in ſublimitate ſunt conſtituti: vt quietam ⁊ tranquillā vitā agamus in omni pietate ⁊ caſtitate. Hoc enim bonum eſt et acceptum coꝛam ſaluatoꝛe nr̄o deo: qui omnes homines vult ſaluos fieri ⁊ ad agnitionem veritatis venire.

Unus enim deus: vnus ⁊ mediatoꝛ dei ⁊ hominum/homo xp̄s ieſꝰ qui dedit redēptionē ſemetipſum p̄ oībus. Cuius teſtimoniū tp̄ibus ſuis confirmatū eſt: in quo poſitus ſum ego p̄dicatoꝛ ⁊ apoſtolus. Veritatē dico non mētioꝛ: doctoꝛ gentium in fide ⁊ veritate. Secundū lucā. viij.

IN illo tp̄e: Factum eſt in vna dierū: ⁊ ieſus aſcēdit in nauiculam ⁊ diſcipuli eius. Et ait ad illos. Tranſfretemus trās ſtagnum Et aſcenderunt. Nauigātibus aūt illis: obdoꝛmiuit. Et deſcendit pꝛocella venti in ſtagnum: ⁊ compellabantur fluctibus ⁊ periclitabantur Accedentes autem: ſuſcitauerunt eum dicētes. Pꝛeceptoꝛ / perimus. At ille ſurgens increpauit ventum ⁊ tempeſtatem aque: et ceſſauit. Et facta eſt trāquillitas. Dixit autem illis. Ubi eſt fides veſtra? Qui timētes: mirati ſunt adinuicem dicētes Quis putas hic eſt. Quia vētis imperat ⁊ mari: ⁊ obediunt ei.

¶ Dñica. vi. Ad miſſam. Officium.

DOminus foꝛtitudo plebis ſue ⁊ pꝛotectoꝛ ſalutariū xp̄i ſui ꝫ ſaluū fac pp̄lm tuum dñe ⁊ bñdic hereditati tue/ et rege eos vſq̄ i ſeculum. Ps. Ad te dñe clamabo deus meus ne ſileas a me: nequādo taceas a me ⁊ aſſimilaboꝛ deſcēdētibus in lacum. Oro.

DEus qui diligētibus te bona inuiſibilia p̄paraſti: infunde coꝛdibꝰ nr̄is tui amoꝛis affectū: vt te ī oībꝰ ⁊ ſup oīa diligētes: p̄miſſiones tuas q̄ oē deſideriū ſuperant cōſequamur. Per. Ad romanos. vi.

FRatres: Quicunq̄ baptizati ſumus in xp̄o ieſu: i moꝛte ipſius baptizati ſumꝰ. Cōſepulti enī ſumus cum illo p̲ baptiſmū in moꝛtē: vt quō ſurrexit xp̄s a moꝛtuis p̲ gloꝛiā pr̄is/ita ⁊ nos in nouitate vite ābulemus. Si enī ꝯplātati facti ſumus ſimilitudini moꝛtis eius: ſimul ⁊ reſurrectionis erimus. Hoc ſciētes/ qꝛ vetꝰ homo noſter ſimul crucifixus eſt vt deſtruatur coꝛpus pcti: vt vltra non ſeruiamus pctō. Qui enī moꝛtuus eſt: iuſtificatꝰ ꝫ a pctō. Si aūt moꝛtui ſumus cū xp̄o credimus qꝛ ſimul etiā viuemus cū xp̄o. Scientes q̄ chꝛiſtꝰ reſurgēs ex moꝛtuis iā nō moꝛit: moꝛs illi vltra nō dñabitur. Quod enim moꝛtuus ꝫ pctō: moꝛtuus eſt ſemel. Quod aūt viuit: viuit deo. Ita ⁊ vos exiſtimate vos moꝛtuos quidem eſſe pctō: viuentes aūt deo. In xp̄o ieſu: dñō nr̄o. Gr. Conuertere dñe aliquātulū ⁊ dep̄care ſup ſeruos tuos. V. Dñe refugiū factꝰ es nobis a generatione ⁊ p̄genie. Allā. V. Eripe me de inimicis meis deꝰ meꝰ ⁊ ab inſurgētibꝰ i me libera me. S. mathēū. v.

IN illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Amen dico vobis niſi abūdauerit iuſticia vr̄a plusq̄ ſcribarū ⁊ phariſeoꝝ: nō itrabitis i regnū celoꝝ. Audiſtis qꝛ dictū eſt ātiq̄s: nō occides. Qui āt occiderit: reꝰ erit iudicio. Ego aūt dico vobis: qꝛ oīs qui iraſcit fratri ſuo / reus erit iudicio. Qui autē dixerit fratri ſuo racha: reus erit conſilio. Qui autē dixerit fatue: reus erit gehennē ignis. Si ergo offers munus tuum ad altare: ⁊ ibi recoꝛdatus fueris qꝛ frater tuꝰ habet aliquid aduerſum te / relinque ibi munus tuum ante altare/ et vade p̄us reconciliari fr̄i tuo. Et tunc veniẽs: offeres mun⁹ tuũ. Off. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis vt nõ moueãtur veſtigia mea: inclina aurẽ tuã et exaudi v̄ba mea: mirifica mias tuas q̄ ſalvos facis ſperãtes in te dñe. Secr.

Propiciare dñe ſupplicationibus nr̄is: ⁊ has oblationes famulorũ tuorꝝ benignus aſſume: vt qđ ſinguli obtulerũt ad honorẽ tui nõis: cũctis ꝓficiat ad ſalutẽ. Per. Cõio. Circuibo ⁊ imolabo in tabernaculo eius hoſtiã iubilationis cãtabo ⁊ pſalmum dicã dño. Poſtcõ.

Quos celeſti dono domine ſatiaſti: p̄ſta q̄ſumus / vt a nr̄is mundemur occultis: et ab hoſtium liberemur inſidijs. Per. ¶ Fer. iiij.

Lcc̄o epyſtole bti iohãnis apl̄i. i. ij.

Cariſſimi: Nõ ſcripſi vobꝫ quaſi ignorãtibus v̄itatẽ: ſꝫ quaſi ſciẽtibus eã / q̄m oẽ mẽdaciũ ex v̄itate nõ ꝫ. Quis ꝫ mẽdax / niſi is qui credit. q̄m ieſus nõ eſt xp̄s? Hic ꝫ ãtixp̄s: q̄ negat patrẽ ⁊ filiũ. Ois q̄ negat filiũ: nec patrẽ habet. Qui aũt cõfitet̄ filiũ: ⁊ patrẽ habet. Vos qđ audiſtis ab initio: in vobis permaneat. Quod ſi i vobis ꝑmãſerit qđ audiſtis ab ĩitio: ⁊ vos in filio ⁊ patre permanebitis. Et hec eſt repromiſſio: quã ip̄e pollicitus eſt nobis vitã eternã. Secũdum marcum .x.

In illo tp̄e: Cũ egreſſ⁹ eſſet ieſus in via: p̄currẽs quidã genuflexo ãte eũ: interrogabat eũ dicẽs. Magiſter bone: q̄d faciã vt vitã et̄nã accipiã?. Jeſus aũt dixit ei. Quid me dicis bonũ? Nemo bon⁹ niſi ſol⁹ deus. Precepta noſti? Ille dixit. Que? Ne adulteres / ne occidas / nõ fureris / nõ falſũ teſtimonium dixeris / ne fraudẽ feceris: honora patrẽ tuũ ⁊ matrẽ. Et ille rñdẽs ait illi Magiſter: hec omnia obſeruaui a iuuẽtute mea. Jeſus autem intuitus eum dilexit eum: ⁊ dixit ei. Unum tibi deeſt. Vade/ vẽde quecunq; habes ⁊ da pauperibus: ⁊ habebis theſaurum in celo: ⁊ veni ſequere me. ¶ Dñica. vij. Officium.

Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. Ps. Subiecit populos nobis: et gentes ſub pedibus noſtris. Oratio.

Deus virtutũ cui⁹ eſt totũ qđ eſt optimũ inſere pectoribus nr̄is amorẽ tui nõis ⁊ p̄ſta in nobis religionis augmẽtũ: vt q̄ ſũt bona nutrias: ac pietatꝫ ſtudio q̄ ſũt nutrita cuſtodias. P. Ad romanos. vi.

Fratres: Humanum dico propter infirmitatem carnis veſtre. Sicut eni exhibuiſtis membra v̄ra ſeruire ĩmundicicie ⁊ ĩiquitati ad iniquitatẽ: ita nũc exhibete mẽbra v̄ra ſeruire iuſticie in ſctificationẽ. Cum eni ſerui eſſetis p̄cti liberi fuiſtis iuſticie. Quẽ ergo fructũ habuiſtis: tunc in illis ĩ quib⁹ nũc erubeſcitꝫ? Nã finis illoꝝ mors ꝫ. Nũc vero liberati a p̄cõ: ſerui aũt facti deo. Habetis fructum v̄m in ſctificationẽ: finẽ vero vitã eternã. Stipendia enim peccati: mors. Gratia autem dei: vita eterna. In xp̄o ieſu domino noſtro. Gr. Venite filij audite me timorẽ domini docebo vos. V. Accedite ad eum ⁊ illuminamini et facies veſtre non confundentur. Alleluya. V. Te decet hymnus de⁹ in ſyon: et tibi reddetur votũ in hieruſalem. Secundum marcum viij.

In illo tp̄e: Cum turba multa eſſet cum ieſu nec haberẽt qđ manducarent: conuocatis diſcipulis ait illis. Miſereor ſup turbam: quia ecce iã triduo ſuſtinẽt me / nec habẽt quod mãducẽt. Et ſi dimiſero eos ieiunos in domum ſuã: defi cient i via. Quidã enĩ ex eis: de longe venerũt. Et reſpõderũt ei: diſcipuli ſui. Unde iſtos poterit q̃s hic ſaturare panib⁹ i ſolitudĩe? Et iterrogauit eos. Quot panes habetis? Qui dixerũt Septẽ. Et p̃cepit turbe: diſcũbere ſup terrã. Et accipiẽs ſeptẽ panes: grãs agẽs fregit & dabat diſcipulis ſuis / vt apponerẽt. Et appoſuerũt turbe. Et habebãt piſciculos paucos: & ipſos bñdixit & iuſſit apponi. Et mãducauerũt: & ſaturati ſũt. Et ſuſtulerũt qđ ſuꝑauerat de fragmẽtꝫ: ſeptẽ ſportas. Erãt aũt q̃ mãducauerũt: q̄ſi q̈ttuor milia: & dimiſit eos. Offꝫ. Sicut i olocauſtũ arietũ & tauroꝝ & ſicut i milib⁹ agnoꝝ pinguiũ ſic fiat ſacrificium noſtrum i cõſpectu tuo hodie vt complaceat tibi q: nõ eſt cõfuſio confidentibus in te dñe. Secreta.

Propiciare domĩe ſupplicationibus noſtris: & has oblationes populi tui benign⁹ aſſume: et vt nullius ſit irritum votum nulli⁹ vacua poſtulatio: p̄ſta q̃s: vt quod fideliter petim⁹: efficaciter cõſequamur. P. Cõ. Inclina aurẽ tuã accelera vt eruas nos. Poſtcõmunio.

Repleti dñe munerib⁹ tuis tribue q̃s: vt eorum mundemur effectu / et muniamur auxilio. Per.

¶ Feria. iiii. Ad romanos. viij.

Fratres. Nichil nunc damnationis eſt his qui ſunt in xp̃o ieſu: qui non ſcđm carnẽ ambulant Lex enĩ ſpũs vite in chriſto ieſu: liberauit me a lege peccati et mortꝫ. Nã quod ĩpoſſibile erat legi: ĩ quo infirmabatur per carnẽ deus filium ſuum mittẽs in ſimilitudinẽ carnis peccati. Et de pctõ damnauit pctm̃ in carne: vt iuſtificatio legis impleretur in nobis. qui non ſecundum carnem ambulamus / ſed ſcđm ſpiritũ. Qui enĩ ſecundum carnẽ ſunt que carnis ſunt ſapiunt. Qui vero ſcđm ſpiritum ſunt: q̃ ſunt ſpiritus ſentiunt. Nam prudentia carnis: mors eſt. Prudentia autẽ ſpiritus: vita et pax. In chriſto ieſu: domino noſtro. Secundum matheum. xii.

In illo tp̃e: Abijt ieſ⁹ ſabbato per ſata diſcipuli aũt ei⁹ eſuriẽtes / ceperũt euellere ſpicas & mãducare. Phariſei aũt vidẽtes: dixerũt ei. Ecce diſcipuli tui faciunt: qđ non licet eis facere ſabbatis. At ille dixit eis. Non legiſtis quid fecerit dauid quãdo eſuriit: & qui cum illo erant? Quõ ĩtrauit ĩ domum dei: et panes propoſitionis comedit quos non licebat ei edere / neq̃ his qui cũ eo erant / niſi ſolis ſacerdotibus. Aut nõ legiſtis in lege: quia ſabbatis ſacerdotes in tẽplum ſabbatum violant / et ſine crimine ſunt? Dico autẽ vobis: quia tẽplo maior eſt hic. Si autem ſciretis qđ eſt miam volo & nõ ſacrificiũ: nũq̃ cõdẽnaſſetꝫ innocẽtes. ¶ Dñica viij. Officium.

Suſcepim⁹ de⁹ miam tuã in medio tẽpli tui ſcđm nomẽ tuũ de⁹ ita & laus tua in fines terre iuſticia plena eſt dextera tua. ℣. Magnus dñs & laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri in monte ſancto eius. Oratio.

Deus cuius prouidentia ĩ ſui diſpoſitione nõ fallit te ſupplices exoramus: vt noxia cũcta ſubmoueas & omnia nobis profutura concedas. Per. Ad romanos. viij.

Fratres: Debitores ſum⁹ nõ carni: vt ſecundum carnẽ viuamus. Si enim ſcđm carnẽ vixeritis: moriemini. Si autem ſpũ facta carnis mortificaueritꝫ: viuetꝫ. Quicunq̃ enim ſpiritu dei aguntur: hi ſunt filii dei. Nõ enim accepiſtis ſpiritum ſeruitutis iterum in timore: ſed accepiſtis ſpiritũ adoptionis filioꝝ dei / i quo clamamus abba pater. Ipſe eni ſpūs teſtimoniū reddit ſpiritui noſtro: q ſumꝰ filij dei. Si aūt filij: ⁊ heredes. Heredes qdē dei: coheredes aūt xpi. Gr. Eſto michi in deū ꝓtectorē et in locū refugij vt ſaluum me facias. ℣. Deus in te ſperaui dñe nō ↄfūdar i etnū. Allã. ℣. Attēdite popule meus in legem meam. Secundum matheum. vij.

In illo tpe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Attendite a falſis ꝓphetis / qui veniūt ad vos i veſtimētis ouiū: intrinſecꝰ aūt ſunt lupi rapaces. A fructibꝰ eorū: cognoſcetis eos. Nūqd colligūt de ſpinis vuas: aut de tribulis ficus? Sic ois arbor bona: fructus bonos facit. Mala autem arbor: fructus malos facit. Nō poteſt arbor bona fructus malos facere: neq arbor mala fructus bonos facere. Omnis arbor q non facit fructū bonū excidetur: ⁊ i ignē mittetur. Igitur ex fructibus eoꝝ: cognoſcetis eos. Nō omis qui dicit michi dñe dñe / intrabit in regnum celoꝝ: ſed qui facit volūtatem pris mei qui in celis eſt: ipſe intrabit in regnum celoꝝ. Offr. Populum humilem ſaluum facies dñe ⁊ oculos ſuperborum humiliabis quoniam quis deꝰ preter te domie. Secreta.

Deus qui legalium differentias hoſtiarum vnius ſacrificij perfectione ſanxiſti: accipe ſacrificium a deuotis tibi famulis oblatū: et pari benedictione ſicut munera iuſti abel ſanctifica: vt quod ſinguli obtulerunt ad maieſtatis tue honorem / cunctis proficiat ad ſalutē: Per dñm. Cōio. Guſtate et videte quoniam ſuauis eſt dñs beatus vir qui ſperat in eo. Poſtcommunio.

Tua nos domine medicinalis operatio et a noſtris peruerſitatibus clementer expediat: et ad ea que ſunt recta perducat. Per do.

¶ Feria. iiij. Ad romanos. v. capi.

Fratres: Commendat deꝰ ſuam caritatem in nobis: quoniam cum adhuc peccatores eſſemꝰ ſecundum tēpus chriſtus pro nobis mortuus eſt. Multo igitur magis iuſtificati nunc in ſanguine eiꝰ: ſalui erimus ab ira per ipſū. Si enim cum inimici eſſemus recōciliati ſumus deo per mortem filij eiꝰ: multomagis reconſiliati ſalui erimus in vita ipſius. Non ſolum autē: ſed ⁊ gliamur in dño. Per ieſum xpm: dñm noſtrum. Secundū marcū. ix.

In illo tpe: Dixerūt diſcipuli ad ieſum. Magiſter / vidimꝰ quēdā i noie tuo eiicientē demonia: et prohibuimus eū / qr nō ſequitur nos. Ieſus aūt ait illis. Nolite ꝓhibere eū. Nemo eſt eni qui faciat virtutē i noie meo: et poſſit cito male loqui de me. Qui enim nō eſt aduerſum vos: pro vobis eſt. Quiſqs enim potum dederit vobis calicem aq frigide i noie meo quia xpi eſtis amen dico vobis non perdet mercedem ſuam. Et quicunqs ſcandalizauerit vnū ex his puſillis credētibꝰ in me: bonū eſt ei magis ſi circūdaretur mola aſinaria i collo eiꝰ et in mare mitteret. Et ſi ſcādalizauerit te manꝰ tua: abſcide illā. Bonū eſt tibi debilē itroire i regnū dei: q duas manus habētem ire in gehēnā i ignē iextinguibilē / vbi vermis eoꝝ non morit / et ignis nō extinguit. Et ſi pes tuꝰ ſcādalizat te: āputa illū. Bonū eſt tibi claudū introire in vitā eternā: q duos pedes habentem mitti in gehēnā ignis inextinguibilis vbi vermis eoꝝ non moritur / et ignis nō extinguitur. Et ſi oculus tuus ſcandalizat te: erue eum. Bonum eſt tibi luſcū introire / i regnū dei: q duos oculos habētē mitti in gehēnā ignis. Ubi vermis eorum nō moritur: ⁊ ignis nō extinguitur.

¶ Dñica nona. Ad missā. Officium

Ecce deus adiuuat me ⁊ dñs susceptor est anime mee: auerte mala inimicis meis ⁊ in veritate tua disperde illos protector meus domine. Ps. Deus ī nomine tuo saluum me fac: ⁊ in virtute tua iudica me. Oratio.

Largire nobis dñe q̄s semper spiritū cogitādi q̄ recta sunt ꝓpicius ⁊ agendi: vt qui sine te esse non possumus: secundum te viuere valeamus. Per. Ad corinthios. i. x.

Fratres: Nō simus ꝯcupiscētes maloꝝ: sicut ⁊ illi cōcupierūt. Neqꝫ ydolatre efficiamini: sicut quidā ex ip̄is quēadmodū scriptū ē: Sedit pp̄ls mādūcare ⁊ bibere: et surrexerunt ludere. Neqꝫ fornicemur: sicut q̄dā ex ip̄is fornicati sūt/ et ceciderūt vna die viginti tria milia. Neqꝫ tētemus xp̄m: sicut q̄dā eorū tētauerūt/ ⁊ a serpētibus perierūt. Neqꝫ murmurauerit is sicut q̄dā eoꝝ murmurauerūt: ⁊ perierūt ab exterminatore. Hec autē oīa: in figura ꝯtingebāt illis. Scripta sūt autē hec ad correptionē nostram: in quos fines seculoꝝ deuenerūt. Itaqꝫ qui se existimat stare: videat ne cadat. Tētatio vos non apprehēdat: nisi humana. Fidelis autē deus qui nō patiet̄ vos tētari supra id qđ potestis: sed faciet cū tētatione etiam prouentū: vt possitis sustinere. Gr. Dñe dñs nr̄ q̄ admirabile est nomē tuum in vniuersa terra. V. Qm̄ eleuata est magnificentia tua super celos. Alleluya. V. Exultate deo adiutori nostro iubilate deo iacob/ sumite psalmum iocundum cum cythara. Secundum lucam. xvi. cap.

In illo tēpore: Dixit iesꝰ discipulis suis: parabolam hanc. Hō quidā erat diues qui habebat villicū: ⁊ hic diffamatus est apud illū quasi dissipasset bona ip̄iꝰ. Et vocauit illū: ⁊ ait illi. Quid hoc audio de te? Redde rationē villicationis tue. Iā eni nō poteris villicare. Ait autē villicus intra se. Quid faciam: qꝛ dñs meꝰ aufert a me villicationē? Fodere nō valeo: mendicare erubesco. Scio quid faciā: vt cum amotus fuero a villicatione recipiant me in domos suas. Cōuocatis itaqꝫ singulis debitoribus dñi sui: dicebat p̄mo. Quātum debes dño meo? At ille dixit. Centū cados olei. Dixitqꝫ illi. Accipe cautionem tuā ⁊ sede cito: ⁊ scribe quīquaginta. Deinde alio dixit. Tu vero q̄ntū debes? Qui ait Centum choros tritici. Ait illi. Accipe lr̄as tuas ⁊ scribe octoginta. Et laudauit dominus villicum iniquitatis: quia prudenter fecisset Qꝛ filij huius seculi: prudentiores filijs lucis in generatione sua sunt. Et ego vobis dico: facite vobis amicos de mammona iniquitatis. Ut cum defeceritis: recipiāt vos in eterna tabernacula. Offr. Iusticie domini recte letificantes corda ⁊ dulciora super mel ⁊ fauum: nam ⁊ seruus tuus custodiet ea. Secreta.

Suscipe munera q̄s dñe que tibi de tua largitate deferimꝰ: vt hec sacrosctā mysteria grē tue operante virtute ⁊ p̄sentis vite nos conuersatione sctificent: ⁊ ad gaudia sempiterna ꝑducāt. P. Cō. Primū querite regnū dei: ⁊ oīa adijcientur vobis dicit dominus. Postcōio.

Sit nobis domīe q̄s reparatio mentis ⁊ corporis celeste mysterium: vt cuius exequimur actionē sentiamus effectum. Per dominū.

¶ Feria. iiij. Ad romanos. vi. cap.

Fratres: Nescitis quoniam cui exhibuistis vos seruos ad obediẽdum: ſerui eſtis eius cui obediſtis. Siue peccati ad mortẽ: ſiue obeditionis ad iuſticiam. Gratias autẽ deo ꝙ fuiſtis ſerui peccati: obediſtis autẽ ex corde in eã formã doctrine in qua traditi eſtis. Liberati autem a peccato: ſerui facti eſtis iuſticie. In chriſto ieſu: domino noſtro. Secundum lucam.xvi.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Qui fidelis eſt in minimo: ⁊ in maiore fidelis eſt. Et qui in modico iĩquus eſt: ⁊ in maiore iniquus eſt. Si ergo in iniquo mãmona fideles nõ fuiſtis: qđ verũ eſt q̃s credet vobis? Et ſi in alieno fideles non fuiſtis: quod verũ eſt quis dabit vobis? Nemo ſeruꝰ: poteſt duobus dñis ſeruire Aut ei vnũ odiet et alterũ diliget: aut vni adherebit et alterũ cõtẽnet. Nõ poteſtis deo ſeruire: ⁊ mãmone. Audiebãt enim hec omnia phariſei qui erãt auari: et deridebant illũ. Et ait illis. Vos eſtis qui iuſtificatis vos coram hominibus: deus autem nouit corda veſtra Quia quod hominibus altum eſt: abominatio eſt ante deum.

¶ Dñica decima. Ad miſſã. Offm̃.

Dum clamarẽ ad dominum exaudiuit vocẽ meã ab his qui appropinquãt michi ⁊ humiliauit eos qui eſt ãte ſecula ⁊ manet in eternũ: iacta cogitatũ tuum in dño ⁊ ipſe te enutriet. Ps. Exaudi deus orationẽ meam ⁊ ne deſpexeris deꝑcationem meam: intende michi ⁊ exaudi me. Oratio.

Pateãt aures miẽ tue domine ꝑcibꝰ ſupplicãtiũ: ⁊ vt petentibus deſiderata concedas: fac eos que tibi placita ſũt poſtulare. Per dominum. Ad corinthios.i.xii.cap.

Fratres: Scitis qm̃ cum gentes eſſetis: ad ſimulachra muta prout ducebamini euntes. Ideo notũ vobis facio ꝙ nemo in ſpũ dei loquẽs: dicit anathema ieſu. Et nemo poteſt dicere dñs ieſꝰ: niſi i ſpũ ſctõ. Diuiſiones vero grãrũ ſũt: idẽ autẽ ſpũs. Et diuiſiones miniſtrationũ ſunt: idẽ autẽ dñs. Et diuiſiones opationũ ſunt: idẽ vero deꝰ q̃ opatur oia in oibus. Vnicuiq; aũt datur manifeſtatio ſpũs: ad vtilitatẽ. Alij quidẽ ꝑ ſpm̃ datur ſermo ſapiẽtie: alij aũt ſermo ſciẽtie ſcđz eũdẽ ſpm̃. Alteri fides: i eodẽ ſpũ. Alij grã ſanitatum: in vno ſpũ. Alij operatio virtutũ: alij ꝓphetia/ alij diſcretio ſpũum/ alij genera linguarum/ alij interpretatio ſermonum. Hec autẽ oia opatur vnus atq; idẽ ſpũs diuidens ſingulis: prout vult. Gr. Cuſtodi me dñe vt pupillã oculi: ſub vmbra alarũ tuarũ ꝓtege me. V. De vultu tuo iudicium meũ ꝓdeat: oculi tui videãt equitatẽ. Allã. V. Dñe deus ſalutis mee: in die clamaui ⁊ nocte coram te. S. lucã.xix.

In illo tp̄e: Cum appropinquaret ieſus hieruſalẽ: vidẽs ciuitatem fleuit ſuꝑ illã dicens. Qꝛ ſi cognouiſſes ⁊ tu. Et q̃dẽ in hac die tua que ad pacẽ tibi: nũc aũt abſcõdita ſunt ab oculis tuis. Quia ecce venient dies in te: et circundabunt te inimici tui vallo/ ⁊ circũdabunt te/ et coanguſtabunt te vndiq;/ et ad terram proſternent te/ et filios tuos qui in te ſunt. Et nõ relinquẽt in te lapidem ſuper lapidem: eo ꝙ non cognoueris tempus viſitationis tue. Et ingreſſus in templum: cepit eijcere vẽdentes in illo ⁊ emẽtes/ dicens illis. Scriptum eſt: quia domus mea domus orationis eſt. Vos autem feciſtis illã: ſpeluncam latronum. Et erat docens: quotidie in templo. Offm̃. Ad te domine leuaui animã meã deus meus in te confido nõ erubeſcã: neq; irrideãt me inimici mei etenī vniuerſi qui te expectāt non confundentur. Secr.

Concede nobis hec queſumꝰ domine digne frequētare miſteria: qꝛ quotiēs huiꝰ hoſtie ꝯmēoratio celebrat: opꝰ nr̄e redēptiōis exercet. P dn̄m. Cō. Acceptabis ſacrificium iuſticie oblationes & olocauſta ſuꝑ altare tuum dn̄e. Poſtcōio.

Tui nobis dn̄e ꝯmunio ſacramēti: & purificationem conferat/ & tribuat vnitatem. Per dn̄m.

¶ Feria.iiii. Ad corinthios.i.xv.

Fratres: Non omnis caro eadem caro: ſed alia hoim/ alia pecoꝝ/ alia volucrū/ alia aūt piſciū et corpora celeſtia/ & corpa terreſtria. Sed alia q̄dē celeſtiū glīa: alia aūt terreſtriū. Alia claritas ſolis / alia claritas lune: & alia claritas ſtellarū. Stella aūt a ſtella differt in claritate: ſic & reſurrectio mortuoꝝ. Seminat in corruptiōe: ſurget in īcorruptione. Seminatur in ignobilitate: ſurget in gloria. Seminatur in infirmitate: ſurget in virtute. Seminatur corpus aīale: ſurget corpus ſpiritale. Sicut ſcriptum eſt. Factus eſt primus homo adam in aīam viuētem: nouiſſimꝰ adam in ſpiritum viuificātem. Sed non prius qḋ ſpiritale eſt: ſed qḋ aīale/ deinde quod ſpiritale. In xp̄o ieſu: domino noſtro. Sc̄dm lucam.xxi.

In illo tempore: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Attēdite vobis ne forte grauentur corda veſtra in crapula & ebrietate/ & curis huius vite: & ſuperueniat in vos repentina dies illa. Tāq̄ laqueus enī ſuꝑueniet in omnes: qui ſedent ſuꝑ faciē omnis terre. Vigilate itaq̄ orātes omni tp̄e: vt digni habeamini fugere iſta omnia que futura ſunt: et ſtare ante filium hominis.

¶ Dominica vndecima. Officium.

Deus in loco ſancto ſuo deus qui inhabitare facit vnanimes in domo ipſe dabit virtutem & fortitudinem plebi ſue. Ps. Exurgat deus & diſſipentur inimici eius: & fugiant qui oderunt eum a facie eius. Oratio.

Deus qui omnipotētiā tuam parcendo maxime & miſerendo manifeſtas: multiplica ſuꝑ nos gratiā tuā: vt ad tua promiſſa currentes/ celeſtium bonoꝝ facias eſſe conſortes. Per. Ad corinthios.i.xv.

Fratres: Notum facio vobis euāgeliū qḋ p̄dicaui vobꝫ/ qḋ et accepiſtis: in quo & ſtatis/ ꝑ qḋ & ſaluamini. Qua ratiōe p̄dicauerī vobis ſi tenetꝫ: niſi fruſtra credidiſtis. Tradidi enī vobis ī p̄mis qḋ & accepi qm̄ xp̄s ieſꝰ mortuꝰ ē ꝓ peccatis nr̄is ſc̄dm ſcripturas/ et qꝛ ſepultꝰ eſt & qꝛ reſurrexit tercia die ſc̄dꝫ ſcripturas. Et viſus eſt cephe: et poſt hec vndeci. Deinde viſus eſt pluſq̄ quīgētis fratribꝰ ſimul: ex quibus multi manēt vſq̄ adhuc/ q̄dā autē dormierūt. Deinde viſꝰ eſt iacobo: deinde apl̄is oībꝰ. Nouiſſime aūt oīm tāq̄ abortiuo: viſꝰ eſt & michi. Ego enī ſū minimꝰ apl̄oꝝ qui nō ſū dignus vocari apl̄s: qm̄ ꝑſecutꝰ ſū eccleſiā dei. Gr̄a aūt dei ſū id qḋ ſū: & gr̄a eius: in me vacua nō fuit. Gr. In deo ſperauit cor meū & adiutus ſū: & refloruit caro mea et ex volūtate mea ꝯfitebor illi. V. Ad te dn̄e clamabo deus meꝰ ne ſileas ne diſcedas a me. Allā. Vꝰ. Dn̄e refugium factus es nobis a gn̄atione & progenie. Secundum lucam.xviii.

In illo tēpore: Dicebat ieſus ad quoſdā q̄ in ſe cōfidebāt tāq̄ iuſti: & aſꝑnabātur ceteros: parabolā iſtā dicēs. Duo homines aſcenderunt in tēplum vt orarent: vnus phariſeus & alter publicanꝰ. Phariſeus autẽ ſtãs: hec apud ſe orabat. Deus gr̃as ago tibi: qꝛ non ſũ ſicut ceteri hoim / raptores / iniuſti / adulteri velut etiã hic publican⁹. Ieiuno bis in ſabbato: decimas do oim que poſſideo. Et publicanus alõge ſtãs / nolebat nec oculos ad celũ leuare: ſꝫ ꝑcutiebat pect⁹ ſuũ dicẽs. Deus ꝓpici⁹ eſto michi pctõri. Amẽ dico vobis: deſcẽdit hic iuſtificatus in domum ſuã ab illo. Qꝛ oĩs qui ſe exaltat hũiliabitur: ⁊ q̃ ſe humiliat: exaltabitur. Offm. Exaltabo te domine qm̃ ſuſcepiſti me nec delectaſti inimicos meos ſuper me dñe clamaui ad te ⁊ ſanaſti me. Secreta.

Tibi domine ſacrificia dicata reddantur: q̃ ſic ad honorem nõis tui deferẽda tribuiſti: vt eadẽ remedia nr̃a fieri ꝓſtares. P. Cõio. Honora dñm de tua ſubſtãtia ⁊ de primitijs frugum tuarũ vt impleantur horrea tua ſaturitate ⁊ vino torcularia redundabunt. Poſtcõio.

Queſumus domine de⁹ noſter vt quos diuinis reparare non deſinis ſacramentis: tuis non deſtituas benignus auxilijs. Per dñm.

¶ Feria.iiij. Ad corinthios.i.vi.

Fratres: Neſcitis quoniã corpora veſtra mẽbra ſũt chriſti. Tollẽs ergo mẽbra xp̃i faciã membra meretricis? Abſit. An neſcitis quoniã qui adheret meretrici: vnũ corp⁹ efficitur? Erũt eni (inq̃t) duo in carne vna. Qui autem adheret deo: vnus ſpiritus eſt. Fugite fornicationem. Omne eni peccatũ quodcũq̧ fecerit homo: extra corpus eſt. Qui autẽ fornicatur: in corpus ſuũ peccat. An neſcitis qm̃ membra veſtra tẽplũ eſt ſpũſſancti q̃ in vobis eſt. quem habetis a deo: ⁊ non eſtis veſtri? Empti enim eſtis precio magno: glorificate ⁊ portate deum: in corpore veſtro. Secundũ lucã.xviij.

In illo tp̃e: Dicebat ieſ⁹ diſcipulis ſuis: parabolã hãc: Q̃m oportet ſp̃ orare: ⁊ nõ deficere dicẽs. Iudex quidã erat in quadã ciuitate q̃ deũ nõ timebat: ⁊ hominẽ nõ reuerebatur. Vidua autẽ q̃dã erat i ciuitate illa: ⁊ veniebat ad eũ dicens Vindica me de aduerſario meo. Et nolebat ꝑ multũ tp̃s. Poſt hec autẽ dixit intra ſe. Et ſi deum nõ timeo nec hominẽ reuereor: tñ qꝛ moleſta eſt michi hec vidua vĩdicabo illã nẽ in nouiſſimo veniẽs ſuggillet me. Ait autẽ dñs. Audite / q̃d iudex iniquitatis dixit. De⁹ autẽ nõ faciet vindictã electorũ ſuorũ clamãtium ad ſe die ac nocte: ⁊ patiẽtiã habebit in illis? Dico vobis: qꝛ cito faciet vindictã illorum. ¶ Dñica.xij. Officium.

Deus in adiutoriũ meũ intẽde dñe ad adiuuãdũ me feſtina / cõfũdãtur ⁊ reuereãtur inimici mei q̃ q̃rũt aĩaꝫ meã. Ps. Auertantur retrorſum ⁊ erubeſcãt qui voluũt michi mala. Oratio.

Omnipotẽs ſẽpiterne de⁹ qui abundãtia pietatis tue ⁊ merita ſupplicum excedis et vota: effunde ſup nos miam tuã: vt dimittas q̃ cõſcia metuit / ⁊ adijcias quod orõ nõ ꝓſumit. P. Ad corinth.ij.iij.

Fratres: Fiduciã talem habemus ꝑ xp̃m ad deũ: non qꝛ ſufficiẽtes ſimus cogitare aliq̃d a nobis quaſi ex nobis / ſed ſufficientia noſtra ex deo ꝫ. Qui ⁊ ydoneos nos fecit miniſtros noui teſtamẽti: non littera / ſed ſpũ. Littera eni occidit: ſpũs autẽ viuificat. Q̃d ſi miniſtratio mortis litteris deformata in lapidib⁹ fuit in glĩa: ita vt nõ poſſẽt intendere filij iſrael in faciẽ moyſi / ꝓpter glĩam vult⁹ eius q̃ euacuatꝛ: quõ nõ magis miniſtratio ſpiritus erit i glĩa? Nã ſi miniſtratio dãnationis in gloria eſt: multomagis abũdat miniſteriũ iuſticie ĩ gloꝛia. Gr. Bñdicã dñm ĩ oĩ tꝑe ſẽꝑ laus eius ĩ oꝛe meo. ℣. In dño laudabitꝛ aĩa mea: audiãt mãſueti et letẽtur. Allã. ℣. Venite exultemus dño iubilemus deo ſalutari nr̃o. Alius ℣. Pꝛeoccupemus faciẽ ei⁹ in ↄfeſſione et in pſalmis iubilemus ei. Iſti duo ℣. dñr ꝑ ebdõ. alternis vicibus: ita tñ ꝙ ℣. Pꝛeoccupe. pͥmo dr̃ qñ de fer. agitꝛ. Et ſi nulla fer. ꝑ ebdõ. ad hoc vacauerit: tunc vltim⁹ ℣. eo. anno oĩno ꝓtermittatꝛ. S. marcũ. vij.

IN illo tꝑe: Exiẽs ieſus de finibus tyꝛi: venit ꝑ ſydonẽ ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et adducũt ei ſurdũ ⁊ mutũ: ⁊ depͨcabãt eũ vt iponat illi manũ. Et apprehẽdẽs eũ de turba ſeoꝛſum: miſit digitos ſuos ĩ auriculas ei⁹. Et expuẽs: tetigit linguam ei⁹. Et ſuſpiciẽs in celũ: ingemuit/ et ait illi. Effeta: qđ eſt adaperire. Et ſtatĩ apte ſũt aures ei⁹: ⁊ ſolutũ eſt vinculũ lingue ei⁹/ ⁊ loqͣbatur recte. Et pͨcepit illis: ne cui dicerẽt. Quãto aũt eis pͨcipiebat: tãtomagꝭ pl⁹ pͣdicabãt/ ⁊ eo ãpli⁹ ãmirabãtꝛ dicẽtes. Bñ omnia fecit: et ſurdos fecit audire: et mutos loqui. Offer. Pꝛecat⁹ eſt moyſes in conſpectu dei ſui et dixit. Pͨcatus eſt moyſes ĩ ↄſpectu dei ſui ⁊ dixit. quare dñe iraſceris ĩ populo tuo? parce ire aĩe tue memẽto abꝛahã yſaac ⁊ iacob quib⁹ iuraſti dare terrã fluẽtẽ lac ⁊ mel. ⁊ placat⁹ factus eſt dñs de malignitate quã dixit facere pplo ſuo. Secreta.

REſpice q̃s domine nr̃am ppicius ſeruitutem: vt quod offerimus ſit tibi munus acceptum: ſit ꝙ noſtre fragilitatꝭ ſubſidiũ. Per. Cõio. De fructu operũ tuoꝛũ dñe ſatiabitur terra vt educas panẽ de terra et vinũ letificet coꝛ hominis/ vt exhilaret faciem in oleo ⁊ panis coꝛ hominis confirmet. Poſtcõio.

SEntiamus domine queſum⁹ tui perceptiõe ſacramẽti ſubſidiũ mentis ⁊ coꝛpoꝛis: vt ĩ vtroqꝫ ſaluati celeſtis remedij plenitudĩe gliemur. Per dñm. Feria quarta. Epyſtola. Ad coꝛinthios. ij. iiij.

FRatres: Nõ noſmetipſoſ pꝛedicamus: ſed ieſum chꝛiſtum dominum noſtrũ. Nos aũt ſeruos veſtros: per ieſũ. Quoniã deus qui dixit de tenebꝛis lucẽ ſplẽdeſcere: illuxit ĩ coꝛdib⁹ noſtris ad illuminationem ſcientie claritatis dei /in faciem chꝛiſti ieſu. Habemus aũt theſaurum iſtum in vaſis fictilibus: vt ſublimitas ſit virtutis dei/ et nõ ex nobis. In omnibuſ tribulationem patimur: ſed non ãguſtiamur. Apoꝛiamur: ſed non deſtituimur. Perſecutionem patimur: ſed non derelinqͥmur. Humiliamur: ſed non cõfundimur. Deijcimur: ſed non perimus. Semper moꝛtificationem ieſu xp̃i in coꝛpoꝛe noſtro circunferentes: vt ⁊ vita ieſu in coꝛpoꝛibus noſtris manifeſtetur. S. matheum. xi.

IN illo tꝑe: Cepit ieſus expꝛobꝛare ciuitatib⁹ in quibus facte ſũt plurime virtutes eius: qꝛ nõ egiſſent penitentiam. Ve tibi coꝛoſaim: ve tibi bethſaida. Qꝛ ſi ĩ tyꝛo et ſydone facte eſſent virtutes q̃ facte ſunt ĩ vobis: olim in cynere ⁊ cilicio penitentiam egiſſent. Verũtamen dico vobis: tyꝛo ⁊ ſydoni remiſſius erit in die iudicij q̃ vobis. Et tu capharnaum: nunquid vſqꝫ in celum exaltaberis? Vſqꝫ in infernum deſcẽdes. Qꝛ ſi ĩ ſodomis facte fuiſſent virtutes que facte ſunt ĩ te: foꝛte manſiſſent vſqꝫ in hũc diem. Veruntamen dico vobis: quia terre ſodomoꝛum remiſſius erit in die iudicij: q̃ tibi. ¶ Dominica decimatercia. Ad miſſam. Officium.

Reſpice domine in teſtamētum tuum: ⁊ animas pauperum tuorum ne derelinquas ĩ finem: exurge domine iudica cauſam tuam ⁊ ne obliuiſcaris voces q̄rentiū te. P̄s. Ut q̄d deus repuliſti in finē: iratꝰ eſt furor tuus ſup̱ oues paſcue tue. Oratio.

Om̄ps ⁊ miſericors deus de cuius munere venit vt tibi a fidelibus tuis digne et laudabiliter ſeruiatur: tribue nobis queſumus: vt ad ꝓmiſſiões tuas ſine offēſione curramꝰ. Per do. Ad galathas. iij.

Fratres: Abrahe dicte ſūt promiſſiões: ⁊ ſemini eiꝰ. Nõ dicit ⁊ ſeminibꝰ q̄ſi ĩ multis: ſed q̄ſi ĩ vno ⁊ ſemini tuo q̇ eſt xp̄s. Hoc aūt dico teſtamētū ꝯfirmatū a deo: que poſt quadrigētos ⁊ trigĩta ãnos facta eſt lex: nõ irritū facit ad euacuãdã ꝓmiſſionē. Nã ſi ex lege eſſet hereditas: iã nõ eſt ex ꝓmiſſiõe. Abrahe aūt: ꝑ repromiſſionē donauit deꝰ. Quid igit̃ lex? Propter trãſgreſſionē poſita eſt: donec veniret ſemē cui ꝓmiſerat ordinata per ãgelos ĩ manu mediatoris. Mediator aūt vnius nõ eſt: deꝰ aūt vnꝰ eſt. Lex ergo aduerſus ꝓmiſſa dei? Abſit. Si enĩ data eſſet lex q̄ poſſet viuificare: vere ex lege eſſet iuſticia. Sꝫ ꝯcluſit ſcriptura omnia ſub pctõ: vt promiſſio ex fide ieſu xp̄i: daretur credentibꝰ.

Gr. Reſpice dñe ĩ teſtamētum tuum: ⁊ aĩas pauperꝝ tuorum ne obliuiſcaris ĩ finē. V. Exurge dñe et iudica cauſam tuã: memor eſto opprobrij ſeruorum tuorꝝ. Allã. V. Qm̄ deus magnus dñs et rex magnꝰ ſup̱ omnem terram. Secūdū lucã. x. ca.

In illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Beati oculi qui vidēt que vos videtis. Dico enĩ vobis: ꝙ multi ꝓphete et reges voluerūt videre q̄ vos videtis ⁊ nõ viderūt. ⁊ audire q̄ auditis ⁊ nõ audierūt. Et ecce quidã legiſperitꝰ ſurrexit: tentãs illū et dicēs. Magiſter: q̄d faciendo vitã eternã poſſidebo? At ille dixit ad eū. In lege q̄d ſcriptū eſt? Quõ legis? Ille r̄ndens dixit. Diliges dñm deū tuum ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aĩa tua. ⁊ ex oĩbus viribꝰ tuis / ⁊ ex oĩ mente tua. et ꝓximū tuū ſicut teipſū. Dixitq꜃ illi. Recte r̄ndiſti. Hoc fac: ⁊ viues. Ille aūt volēs iuſtificare ſeipſū: dixit ad ieſū. Et q̇s eſt meꝰ proximꝰ? Suſpiciēs aūt ieſꝰ: dixit Hõ q̇dam deſcendebat ab hirl̄m ĩ hierico: ⁊ ĩcidit in latrones. Qui etiam deſpoliauerūt eū: ⁊ plagis ĩpoſitis abierūt ſemiuiuo relicto. Accidit aūt vt ſacerdos q̇dã deſcenderet eadē via: et viſo illo p̄teriuit. Similiter ⁊ leuita cū eſſet ſecus locū ⁊ videret eū: ptrãſijt. Samaritanꝰ aūt q̇dã iter faciēs / venit ſecus eū: ⁊ vidēs eum mĩa motꝰ eſt. Et appropiãs alligauit vulnera eiꝰ: infūdēs oleū et vinū. Et ĩponens illū in iumētum ſuum: duxit in ſtabulū ⁊ curã eiꝰ egit. Et altera die ꝓtulit duos denarios et dedit ſtabulario / et ait. Curam illius habe: ⁊ quodcunq꜃ ſup̱erogaueris: ego cum rediero reddã tibi. Quis horū triū: videtur tibi proximus fuiſſe illi q̇ incidit in latrões? At ille dixit. Qui fecit miſericordiã in illum. Et ait illi ieſꝰ. Uade: et tu fac ſimiliter. Offr. In te ſperaui domine dixi tu es deus meus in manibus tuis tempora mea. Secreta.

Hoſtias q̄s domine propicius intende: quas ſacris altaribus exhibemus: vt nobis indulgētiam largiēdo tuo nomini dent honorem. Per dominum. Cõia. Panē de celo dediſti nobis domine habētē omne delectamētum et omnem ſaporē ſuauitatis. Poſtcomunio.

UIuificet nos domine q̄ſum⁹ huius participatio ſācta miſterij: ⁊ pariter nobis expiationem tribuat ⁊ munimen. Per dominū.

¶ Feria.iiij. Ad theſſalonicen.i.ij.

FRatres: Memores eſtꝫ laborum nr̄oꝝ/ ⁊ fatigationū noctes die operantes: ne quē veſtrum grauaremus. Predicauimus enim in vobis: euāgelium dei. Uos enim teſtes eſtis ⁊ de⁹: q̄ ſctē ⁊ iuſte ⁊ ſine q̄rela vobis qui credidiſtis affuim⁹ ſicut ſcitis. Qualiter vnūquēq; veſtrum tāq̄ pater filios ſuos dep̄cātes vos ⁊ conſolātes: teſtificati ſumus. Ut ābularetis digne deo: qui vocauit vos in regnū ſuum ⁊ gliaꝫ. Ideo ⁊ nos grās agim⁹ deo ſine intermiſſione: qm̄ cum accepiſſetis a nobis verbum auditus dei. Accepiſtis illud non vt v̄bum hoīm: ſed ſicut eſt vere v̄bum dei: qui operatur in vobis. Secūdum matheum.xij.

IN illo t̄pe: Abeūtes phariſei cōſilium faciebāt aduerſus ieſum: quomodo eum p̄derēt. Jeſus aūt ſciēs: receſſit inde. Et ſecuti ſūt eū multi: ⁊ curauit eos oēs Et p̄cepit eis ne manifeſtū eum facerēt: vt adimpleretur qđ dictū eſt p̄ yſayā p̄phetā dicentē. Ecce puer meus quē elegi: dilectus meus in quo bene cōplacuit animo mee. Ponā ſpiritū meum ſuper eum: ⁊ iudicium gētibus nunciabit. Non contēdet neq; clamabit: neq; audiet aliquis ī plateis vocem eius. Arundinē quaſſatam non confringet: et lignum fumigans non extinguet/ donec eijciat ad victoriam iudicium. Et ī nomine eius: gentes ſperabunt.

¶ Dn̄ica.xiiij. Ad miſſā. Officium.

PRotector noſter aſpice deus et reſpice in faciem chriſti tui quia melior eſt dies vna in atrijs tuis ſup millia p̄s. Quam dilecta tabernacula tua domine virtutum: concupiſcit et deficit aīa mea in atria dn̄i. Or.

OMnipotēs ſempiterne deus: da nobis fidei ſpei ⁊ caritatis augmētum: ⁊ vt mereamur aſſequi quod p̄mittis fac nos amare quod precipis. Per. Ad galathas.v.cap.

FRatres: Spiritu ambulate: et deſideria carnis non p̄ficietis. Caro eni concupiſcit aduerſus ſp̄m: ſp̄us aūt aduerſus carnē. Hec enim ſibi inuicē aduerſātur: vt non quecunq; vultis illa faciatis. Qđ ſi ſp̄ū ducimini: nō eſtꝫ ſub lege. Manifeſta aūt ſunt opera carnis: q̄ ſūt fornicatio/ imundicia/ auaricia/ impudicicia/ luxuria/ ydoloꝝ ſeruit⁹. Ueneficia/ inimicicie/ ꝯtētiōes/ emulationes/ ire/ rixe/ diſſenſiones/ ſecte/ inuidie/ homicidia/ ebrietates/ comeſſationes: et his ſimilia. Que p̄dico vobis: ſicut p̄dixi. Qm̄ qui talia agūt: regnū dei nō ꝯſequētur. Fructus aūt ſp̄us eſt: caritas/ gaudiū/ pax/ patiētia/ longanimitas/ bonitas/ benignitas/ māſuetudo/ fides/ modeſtia/ ꝯtinētia/ caſtitas/ aduerſus huiuſmodi nō eſt lex. Qui autē ſunt xp̄i: carnē ſuā crucifixerunt: cū vicijs ⁊ cōcupiſcētijs. Gr. Bonū ē confiteri dn̄o: ⁊ pſallere noī tuo altiſſime. V⁹. Ad annunciādum mane miām tuā ⁊ veritatē tuā p̄ noctem. Allā. V. Confitemini dn̄o ⁊ inuocate nomen eius ānunciate inter gētes opera eius. Secundum lucā.xvij.

IN illo t̄pe: Cum iret ieſus in hier̄lm: trāſibat per mediam ſamariā ⁊ galileā. Et cum ingrederetur quoddā caſtellū: occurrerunt ei decē viri leproſi. Qui ſteterunt a longe: et leuauerunt vocem ſuam dicentes. Jeſu preceptor: miſerere noſtri. Quos vt vidit: dixit. Ite: oſtēdite vos ſacerdotibus. Et factū eſt dum irent: mundati ſunt. Unus autem ex illis vt vidit quia mūdatus ʒ: regreſſus ʒ cum magna voce magnificās deum. Et cecidit in faciē ante pedes eius: gratias agens. Et hic erat ſamaritanus. Reſpondēs aūt ieſus: dixit. Nōne decē mūdati ſunt: ⁊ nouē vbi ſūt? Nō ʒ inuētus q̄ rediret ⁊ daret glīam deo: niſi hic alienigena. Et ait illi. Surge et vade: qꝛ fides tua: te ſaluū fecit. Offᵃ. Immittit āgelū dn̄s ī circuitu timētiū eum ⁊ eripiet eos guſtate ⁊ videte q̄m ſuauis eſt dn̄s. Secreta.

Propiciare dn̄e populo tuo ꝓpiciare muneribꝰ vt hac oblatione placatus ⁊ indulgentiam nobis tribuas: ⁊ poſtulata concedas Per. Cōio. Panis quē ego dedero caro mea ʒ ꝓ ſeculi vita. Poſtcōio.

Sumptis domine celeſtibꝰ ſacramētis: ad redēptionis eternē q̄s ꝓficiamus augmētū. P dn̄m

¶ Feria. iiij. Ad corinthios. ij. vj.

Fratres: Nolite iugū ducere cū infidelibus: ſꝫ cū fidelibus Que eni participatio iuſticie cū iniquitate? Aut q̄ ſocietas luci ad tenebꝛas? Que aūt conuentio chꝛiſti ad belial? Aut que pars fidelis cum infideli? Quis autē conſenſus templo dei cū ydolis? Uos aūt eſtis tēpluꝫ dei viui: ſicut dicit deus. Quoniam inhabitabo ī illis ⁊ inābulabo inter eos: ⁊ ero illoꝝ dn̄s/ ⁊ ipſi erunt michi populꝰ. Propter quod exite de medio eoꝝ: ⁊ ſeparamini dicit dn̄s. Uos qui poꝛtatis vaſa domini: ⁊ immundū ne tetigeritis. Et ego recipiam vos ⁊ ero vobis in patrem: et vos eritis michi in filios ⁊ filias/ dicit dominus omp̄s. Has igitur pꝛomiſſiones habētes cariſſimi: mundemus nos ab oī inquinamēto carnis ⁊ ſpiritus. Perficiētes ſctificationē: in timoꝛe dei. Scd̄m lucā. xij.

In illo t̄pe: Ait ad ieſū quidā de turba Magiſter/ dic frī meo vt diuidat mecū hereditatē. At ille dixit ei. Hō/ quis me ꝯſtituit iudicē aut diuiſoꝛē ſupꝛa vos? Dixitq̄ ad illos. Uidete/ ⁊ cauete ab oī auaricia: qꝛ non ī abundātia cuiuſq̄ vita eiꝰ eſt ex his q̄ poſſidet. Dixit autē ſimilitudinē ad illō: dicēs. Hoīs cuiuſdā diuitis vberes fructus ager attulit: ⁊ cogitabat intra ſe dicens. Quid faciā: qꝛ nō habeā quo cōgregē fructus meos? Et dixit. Hoc faciam. Deſtruā hoꝛrea mea ⁊ maioꝛa faciā: et illuc cōgregabo oīa q̄ nata ſūt michi/ ⁊ bona mea/ ⁊ dicam aīe mee. Aīa habes multa bona poſita ī ānos plurimos: requieſce. comede. bibe ⁊ epulare. Dixit aūt illi deus. Stulte/ hac nocte aīam tuam repetūt a te: q̄ aūt paraſti cuiꝰ erūt? Sic eſt q̄ ſibi theſauriʒat: ⁊ nō ʒ ī deo diues. Dixitq̄ ad diſcipulos ſuos Ideo dico vobis. Nolite ſolliciti eſſe aīe vrē q̄d māducetis: neq̄ coꝛpoꝛi vrō quid īduamini. Aīa plus eſt q̄ eſca: et coꝛpus pluſq̄ veſtimētū. Cōſiderate coꝛuos/ quia non ſeminant neq̄ metunt: quibus non eſt celarium neq̄ hoꝛreum: et deus paſcit illos.

¶ Dn̄ica. xv. Ad miſſam. Officium.

Inclina dn̄e aurem tuā ad me ⁊ exaudi me ſaluum fac ſeruum tuum deus meus ſperātem ī te miſerere michi domine q̄m ad te clamaui tota die. Ps. Letifica aīam ſerui tui: q̄m ad te dn̄e aīam meā leuaui. Oro.

Cuſtodi dn̄e q̄s eccliā tuā ꝓpiciatiōe ꝑpetua: ⁊ qꝛ ſine te labit hūana moꝛtalitas: tuis ſp̄ auxiliis ⁊ abſtrahat a noxiis/ ⁊ ad ſalutaria dirigat P d̄. Ad galathas. vi.

Fratres: Si ſpiritu viuimus: ſpū ⁊ ābulemus. Nō efficiamur inanis gloꝛie cupidi: inuicē pꝛovocātes/ inuicē inuidētes. Fratres/ ⁊ ſi p̄occupat⁹ fuerit homo in aliquo delicto: vos qui ſp̄ūales eſtis hm̄ōi inſtruite ī ſp̄ū lenitatꝫ. Cōſiderās teip̄m: ne ⁊ tu tenteris. Alter alterius onera portate: et ſic adimplebitis legem xp̄i. Nā ſi q̄s ſe exiſtimat aliq̄d eſſe cū nichil ſit: ipſe ſe ſeducit. Op⁹ aūt ſuū p̄bet vnuſquiſqꝫ: ⁊ ſic in ſemetipſo tm̄ gl̄iā habebit/ ⁊ nō ī altero. Vnuſquiſqꝫ eni: onus ſuū portabit. Cōicet aūt is qui cathecizatur v̄bo: ei q̄ ſe cathecizat in oībus bonis. Nolite errare: de⁹ nō irridetur. Que ei ſeiauerit hō: hec ⁊ metet. Qm̄ q̄ ſeminat ī carne ſua: de carne et metet corruptionem. Qui aūt ſeminat in ſp̄ū: de ſp̄ū metet vitā eternā. Bonum aūt faciētes nō deficiam⁹: tp̄e eni ſuo metemus nō deficiētes. Ergo dū tp̄s habemus: operemur bonū ad oēs. Maxie autē: ad domeſticos fidei. Gr. Bonum eſt confidere ī dn̄o q̄ ꝯfidere ī hoie. V⁹. Bonū eſt ſperare ī dn̄o q̄ ſperare in p̄ncipibus. Allā. V. Paratū cor meū de⁹ paratum cor meū cātabo ⁊ pſallā tibi in gl̄ia mea. S. math. vi.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Nemo poteſt duob⁹ dn̄is ſeruire. Aut eni vnū odio habebit ⁊ alterū diliget: aut vnū ſuſtinebit ⁊ alterū ꝯtēnet. Non poteſtis deo ſeruire: ⁊ mammone. Ideo dico vobꝫ: ne ſolliciti ſitꝫ aīe vr̄e q̄d mēducetis/ neqꝫ corpori vr̄o q̄d induamini. Nōne aīa pl⁹ eſt q̄ eſca: ⁊ corpus pluſq̄ veſtimētū? Reſpicite volatilia celi/ q̄m nō ſerūt neqꝫ metūt neqꝫ ꝯgregāt in horrea: ⁊ p̄r vr̄ celeſtis paſcit illa. Nōne vos magꝫ pluris eſtis illis? Quis aūt vr̄m cogitans pōt adiicere ad ſtaturā ſuā cubitū vnū? Et de veſtimēto q̄d ſolliciti eſtis? Cōſiderate lilia agri quō creſcūt. Non laborāt: neqꝫ nēt. Dico aūt vobis: q̄m nec ſalomon in oī gl̄ia ſua/ coopertus eſt ſicut vnum ex iſtis. Si aūt fenū agri q̄d hodie eſt et cras in clibanū mittit de⁹ ſic veſtit: q̄tomagis vos minime fidei? Nolite ergo ſolliciti eſſe dicentes: quid māducabim⁹ aut q̄d bibem⁹. aut q̄ operiemur. Hec eni oīa: gētes inquirunt. Scit eni pater vr̄: q̄ his oībus indigetis. Querite ergo p̄mū regnum dei: ⁊ iuſticiā ei⁹: et hec oīa adiicietur vobis. Off. Expectans expectaui dominū ⁊ reſpexit me: et exaudiuit deprecationem meā ⁊ immiſit in os meum cāticum nouum hymnum deo noſtro. Secreta.

Concede nobꝫ dn̄e q̄s vt hec oblatio ſalutarꝫ et nr̄oꝝ fiat purgatio pctōꝝ ⁊ tue p̄piciatio pietatis. p. Co. Qui māducat carnem meā ⁊ bibit ſāguinē meū: in me manet ⁊ ego in eo dicit dn̄s. Poſtcōio.

Purificent ſemper ⁊ muniant tua ſacramenta nos deus: et ad perpetue ducāt ſaluationis effectum. Per. ¶ Fer. iiij. Ad thim. i. i.

Cariſſime: Scimus autem q̄ bona eſt lex: ſi quis ea legitime vtatur. Sciētes hoc q̄ iuſto nō eſt lex poſita: ſed iniuſtis ⁊ non ſubditis/ impiis ⁊ pctōrib⁹/ ſceleratis et contaminatis patricidis et matricidis/ homicidis/ fornicariis maſculorum concubitoribus/ plagiariis/ mendacibus/ ⁊ periuris. Et ſi q̄d aliud ſane doctrine aduerſatur q̄ eſt ſcd̄m euāgelium glorie b̄ti dei quod creditū ē michi. Gr̄as ago ei qui me confortauit in xp̄o ieſu dn̄o noſtro: q̄ fidelē me exiſtimauit ponēs ī miſterio: q̄ p̄us fui blaſphem⁹ ⁊ p̄ſecutor ⁊ ꝯtumelioſ⁹. Sꝫ miſericordiā dei ꝯſecut⁹ ſū: q̄ ignorās feci ī incredulitate. Superabundauit aūt gr̄a dn̄i noſtri cū fide ⁊ dilectiōe: q̄ eſt in xp̄o ieſu dn̄o noſtro. Scd̄m lucā. xv. ca.

IN illo tp̄e: Factum eſt in vna dieꝝ docēte ieſu ppłm i tēplo et euāgelizāte: ꝯuenerunt ꝓncipes ſacerdotū ⁊ ſcribe cum ſeniorib⁹/ ⁊ aiūt dicētes ad illū. Dic nobis in q̄ poteſtate hec facis: aut q̄s eſt q̄ dedit tibi hāc poteſtatē? Rn̄dens aūt ieſus: dixit ad illos. Interrogabo vos ⁊ ego vnū ſermonē: rn̄dete michi. Baptiſm⁹ iohānis de celo erat: an ex hoībus? At illi cogitabāt itra ſe: dicētes. Quia ſi dixerimus de celo: dicet nobis. Quare ergo nō credidiſtis illi? Si autem dixerimus ex hominibus: plebs vniuerſa lapidabit nos. Certi ſunt enim: iohannem prophetam eſſe. Et reſpōderunt ſe neſcire: vnde eſſet. Et ieſus ait illis. Neq̃ ego dico vobis: in qua poteſtate hec facio.

¶ Dn̄ica. xvi. Ad miſſā. Officium.

MIſerere michi domine quoniā ad te clamaui tota die qꝛ tu domine ſuauis ac mitis es et copioſus ī mia omnibus inuocātib⁹ te. Ps. Inclina dn̄e aurem tuā et exaudi me: quoniam inops et pauper ſum ego. Oratio.

ECcleſiam tuā dn̄e q̄s miſeratio continuata mundet ⁊ muniat: ⁊ quia ſine te non poteſt ſalua conſiſtere: tuo ſemꝑ munere gubernetur. Per dn̄m. Ad epheſios. iij.

FRatres: Obſecro vos ne deficiatis i tribulatiōib⁹ meis ꝑ vobis: q̄ eſt glīa veſtra. Hui⁹ rei grā/ flecto genua mea ad patrē domini mei ieſu xp̄i: ex quo omnis paternitas i celis ⁊ ī terra noīat̄. Vt det vobis/ ſcd̄m diuitias glorie ſue virtutē corroborari: ꝑ ſpiritum ei⁹ in īteriore homine xp̄m habitare ꝑ fidē. in cordib⁹ veſtris. In caritate radicati ⁊ fundati: vt poſſitis comprehendere cū oīb⁹ ſctīs q̄ ſit latitudo/ lōgitudo/ ⁊ ſublimitas/ ⁊ profūdū. Scire etiā ſupeminētē ſciētie caritatē xp̄i: vt īpleamini ī oēm plenitudinē dei. Ei aūt q̄ potēs eſt oīa facere ſuꝑabundant̄ q̄ petim⁹ aut itelligim⁹: ſcd̄m virtutē q̄ operat̄ ī nobis. Ipſi glā ī eccl̄ia: ⁊ ī xp̄o ieſu. In oēs gnātiōes: ſeculi ſcloꝝ amē. Gr. Timebunt gētes nomē tuum dn̄e: ⁊ omnes reges terre glīā tuā. V. Qm̄ edificauit dn̄s ſyon ⁊ videbitur ī maieſtate ſua. Allā. V. Qui timēt dn̄m ſperēt ī eū adiutor ⁊ protector eoꝝ eſt. Secūdum lucā. vij.

IN illo tp̄e: Ibat ieſ⁹ ī ciuitatē q̄ vocat̄ naym: ⁊ ibāt cū eo diſcipuli ei⁹/ ⁊ turba copioſa. Cū aūt appropinq̄ret porte ciuitatꝭ: ecce defūct⁹ efferebat̄ fili⁹ vnic⁹ matris ſue. Et hec vidua erat: ⁊ turba ciuitatꝭ multa cū illa. Quā cū vidiſſet ieſ⁹: mīa mot⁹ ſuꝑ eā dixit illi. Noli flere. Et acceſſit: ⁊ tetigit loculum. Hi aūt q̄ portabāt: ſteterūt. Et ait. Adoleſcēs: tibi dico ſurge. Et reſedit q̄ erat mortu⁹. ⁊ cepit loq̄: ⁊ dedit illū matri ſue. Accepit aūt oēs timor: et magnificabāt deū dicentes. Qꝛ ꝓpheta magn⁹ ſurrexit ī nobis: ⁊ qꝛ deus viſitauit plebem ſuam. Offm̄. Dn̄e in auxiliū meū reſpice: cōfundant̄ ⁊ reuereant̄ qui querūt aīam meam vt auferant eam. Secreta.

TUa nos dn̄e q̄s ſacramēta cuſtodiāt: ⁊ contra dyabolicos tueant̄ ſp̄ īcurſ⁹. P. Cō. Dn̄e memorabor iuſticie tue ſoli⁹ de⁹ docuiſti me a iuuētute mea/ ⁊ vſq̄ ī ſenectā ⁊ ſeniū deus ne derelinquas me. Poſtcō.

MEntes noſtras ⁊ corpora poſſideat queſum⁹ domine doni celeſtis operatio: vt nō nr̄ ſenſ⁹ ī nobis/ ſed iugiter ei⁹ ꝓueniat effect⁹. Per. ¶ Feria. iiij. Ad coloſſēſes. ij.

FRatres: Videte ne q̄s vos decipiat per philoſophiā et inanem fallaciā ſecūdum traditionem hoim: scd̄m elementa mundi & non scd̄m xp̄m. Qz i ipso hītat oīs plenitudo diuinitatis corporalit': et estis i illo repleti q̄ est caput oīs pricipatꝰ et potestatis. In quo et circuncisi estis circūcisiōe manufacta/nō i expoliatiōe corporis carnis: sed i circūcisione xp̄i. Consepulti eni in baptismo: in quo & resurrexistis per fidem operatiōis dei/q̄ suscitauit illum a mortuis. Et vos cum essetis mortui in delictis et i preputio carnis vestre: ꝯuiuificauit cum illo Donans vobis: oīa delicta. Per iesum xp̄m: dn̄m nr̄m. Scd̄m marcū. viij.

IN illo tp̄e: Venit iesꝰ bethsaida: & adducūt ei cecū. Et rogabāt eū: vt illū tāgeret. Et apphendēs manū ceci: eduxit eū extra vicū. Et expuens i oclīs eiꝰ: ipositis manibꝰ suis iterrogauit eū si aliq̄d videret. Et aspiciēs ait. Video hoīes velut arbores ābulātes. Deīde iter iposuit manꝰ sup oclos eiꝰ: et cepit videre. Et restitutꝰ ē: ita vt videret clare oīa. Et misit illū i domū suā: dicens. Vade in domum tuā: et si i vicum introieris: nemini dixeris.

¶ Dñica. xvij. Ad missā. Officium.

IUstꝰ es dñe & rectū iudiciū tuū: fac cuz seruo tuo scd̄m misericordiā tuā. ps Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Oratio.

TUa nos dñe q̄s grā semper & p̄ueniat & sequatur: ac bonis operibus iugiter prestet esse intentos. Per dn̄m. Ad ephesios. iiij. ca.

FRatres: Obsecro itaq̄ vos ego vinctꝰ i dn̄o: vt digne ābuletis/vocatiōe q̄ vocati estis. Cū oī hūilitate & mā suetudine: cū patientia supportātes inuicem in caritate. Solliciti seruare vnitatem sp̄us: i vinculo pacis. Vnū corpus & vnus sp̄us: sicut vocati estis i vna spe vocationis vr̄e. Vnꝰ dn̄s: vna fides/vnū baptisma. Vnus deus & pater oīm: q̄ sup oēs/& per oīa/& in oībus nobis. Qui est bn̄dictꝰ: in secula seculorū amen. Gr. Btā gens cuius est dn̄s deus eoꝝ pp̄ls quem elegit dn̄s in hereditatem sibi. V. Verbo dn̄i celi firmati sunt et spiritu oris eiꝰ omnis virtꝰ eoꝝ. Allā. V. Dextera dn̄i fecit virtutem/dextera domini exaltauit me. Scd̄m lucam. xiiij.

IN illo tp̄e: Cū intraret iesus i domū cuiusdā p̄ncipis phariseoꝝ sabbato mādūcare panē: & ipsi obseruabāt eū. Et ecce homo q̄daz ydropicꝰ: erat āte illū. Et rn̄dēs iesus: dixit ad legisꝑitos & phariseos/dicēs. Si licet sabbato curare? At illi tacuerūt. Ipse vo apphensū sanauit eū: ac dimisit. Et rn̄dēs ad illos: dixit. Cuius vestrū asinus aut bos in puteū cadet: et nō ꝯtinuo extrahet illū die sabbati? Et nō poterant ad hec respōdere illi. Dicebat aūt & ad inuitatos parabolā: intendēs quō p̄mos accubitus eligerēt/dicēs ad illos. Cū inuitatus fueris ad nuptias: nō discūbas in p̄mo loco/ne forte honoratior te sit inuitatus ab illo. Et veniēs is q̄ te et illū vocauit: dicat tibi/da huic locū. Et tūc incipias cū rubore nouissimū locū tenere. Sed cū vocatꝰ fueris: vade/recūbe in nouissimo loco. Vt cū venerit q̄ te inuitauit: dicat tibi. Amice: ascēde superius. Tunc erit tibi glīa: corā simul discūbentibus. Qz omnis q̄ se exaltat hūiliabit: et q̄ se humiliat exaltabit. Offm. Oraui deum meum ego daniel dicēs: exaudi dñe p̄ces serui tui: illumina faciem tuā sup sc̄tuarium tuū: & propiciꝰ intēde populū istū sup quē inuocatum est nomen tuū deus. Secreta.

MUnda nos q̄sumꝰ domine sacrificij presentis effectu & per fice miſeratꝰ ī nobis: vt eiꝰ mereamur eſſe participes. P. Cō. Uouete et reddite dño deo veſtro oēs q̄ i circuitu eiꝰ affertis munera. terribili et ei q̄ aufert ſpiritū pꝛincipū terribili apud oēs reges terre. Poſtcōio

Purifica dñe q̄s mētes nr̄as benignꝰ ⁊ renoua celeſtibus ſacramētꝭ: vt ꝯſequētur ⁊ corpoꝝ preſens pariter ⁊ futuꝝ capiamꝰ auxiliū. P. ¶ Fer. iiij. Epl'a. Si enī ī vnꝰ. Euange. Cum veniſſet ieſꝰ ⁊ diſci. Require in fer. iiij. poſt dñica. xxij. fol. cix. ¶ Dñica. xviij. Officium.

Da pacem dñe ſuſtinentibus te vt ꝓphete tui fideles inueniātur exaudi pꝛeces ſerui tui ⁊ plebis tue iſrael. Ps. Letatus ſum in his que dicta ſunt michi: in domum dñi ibimus. Or.

Da queſumus domine populo tuo dyabolica vitare contagia: et te ſolum deum pura mēte ſectari. Per dñm. Ad corinthios. i. i.

Fratres: Gr̄as ago deo meo ſēp ꝓ vobis: i gr̄a dei q̄ data eſt vobis i xp̄o ieſu. Q2 in oibꝰ diuites facti eſtis i illo: i oi v̄bo ⁊ i oi ſcientia. Sicut teſtimoniū xp̄i ꝯfirmatū eſt i vobꝭ: ita vt nichil vobis deſit i ulla gr̄a expectātibꝰ reuelationem dñi noſtri ieſu xp̄i. Qui ⁊ ꝯfirmabit vos vſq; i finē ſine crimine: i die aduentꝰ: dñi nr̄i ieſu xp̄i. Gr. Letatꝰ ſū i his q̄ dicta ſūt michi ī domū dñi ibimꝰ. V. Fiat pax ī virtute tua: et abundātia in turribꝰ tuis. Allā. V. Letatꝰ ſum in his q̄ dicta ſunt michi ī domum dñi ibimꝰ. V. Stātes erāt pedes nr̄i in atrijs tuis hierl'm. Iſti duo V. dñr per ebdo. alternis vicibus: ita tn̄ q V. Stātes pꝛimo dicitur qn̄ de feria agitur. Et ſi nulla feria per hanc ebdo. ad hoc vacauerit/ tunc vltimus V. eo anno oino pretermittatur. S. matheū. xxij.

In illo tp̄e: Acceſſerūt ad ieſū phariſei: et īterrogauit eum vnus ex eis legiſdoctoꝛ tentās eū. Magiſter: quod eſt mandatum magnum ī lege? Ait illi ieſus. Diliges dominuʒ deum tuum ex toto coꝛde tuo: et in tota anima tua/ ⁊ in tota mēte tua. Hoc eſt maximum: et pꝛimum mādatū. Scdm autē: ſimile eſt huic. Diliges pꝛoximum tuū: ſicut teipſum. In his duobꝰ mādatꝭ vniuerſa lex pēdet ⁊ pꝛophete. Cōgregatis autem phariſeis: interrogauit eos ieſus dicēs. Quid vobis videtur de xp̄o: cuiꝰ filiꝰ eſt? Dicunt ei. Dauid. Ait illis. Quō ergo dauid in ſpū vocat eum dñm dicens? Dixit dñs domino meo/ ſede a dextris meis: donec ponā inimicos tuos/ ſcabellū pedū tuoꝝ. Si ergo dauid vocat eū dominū: quō filius eius eſt? Et nemo poterat reſpōdere ei verbum: neq; auſus fuit quiſq̄ ex illa die: eum ampliꝰ īterrogare. Off. Sanctificauit moyſes altare domino offerēs ſup illud olocauſta/ ⁊ imolans victimā fecit ſacrificiū veſpꝛtinū in odoꝛē ſuauitatꝭ dño deo i ꝯſpectu filioꝝ iſrael. Secreta.

Maieſtatem tuam domine ſupplicitur dep̄camur: vt hec ſācta que gerimus: ⁊ a pꝛeteritis delictis nos eruāt ⁊ futuris. Per dñm. Cōmunio. Tollite hoſtias et introite in atria eius adoꝛate dñm in aula ſancta eius. Poſtcommunio.

Sanctificationibus tuis omīps deus/ et vicia noſtra curent: ⁊ remedia nobis eterna ꝓueniāt. P. ¶ Feria. iiij. Ad romanos. xv.

Fratres: Obſecro vos per dominū noſtrum ieſum chꝛiſtuʒ et per charitatē ſancti ſpiritus/ vt adiuuetis me in oꝛationibꝰ vr̄is ad deū: vt liberer ab infidelibus q̄ ſūt in iudea et obſequij mei oblatio fiat accepta in hieroſolima ſanctis / vt veniã ad vos in gaudio per voluntatem dei vt refrigerer vobiſcũ. Deus aũt pacis: ſit cũ oĩbus vobis amẽ. Secundum matheũ.xiij.

IN illo tpe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis: parabolã hãc. Simile factũ eſt regnũ celoꝝ: grano ſinapis. Qđ accipiẽs hõ: ſeminauit ĩ agro ſuo qđ minimũ ꝫ oĩbꝰ ſeĩibꝰ. Cũ aũt creuerit: maius eſt oĩbꝰ oleribꝰ. Et fit arboꝛ: ita vt volucres celi veniãt ⁊ habitẽt in ramis eiꝰ Aliã parabolam locutus eſt eis. Simile eſt regnũ celoꝝ fermẽto: quod acceptũ mulier abſcõdit in farine ſatis tribꝰ donec fermẽtatũ eſt totũ. Hec oĩa locutꝰ eſt ieſꝰ ĩ parabolis ad turbas: ⁊ ſine parabolis non loq̄bat̃ eis / vt adimpleret̃ qđ dictũ eſt ꝑ ꝓphetã dicẽtẽ. Apiã ĩ parabolis os meũ: eructabo abſcondita: a conſtitutione mũdi. ¶ Dñica.xix. Offĩ.

SAlus populi ego ſum dicit dñs: de quacũq; tribulatione clamauerit ad me exaudiã eos: ⁊ ero illoꝝ dñs ĩ ꝑpetuum. ps. Attendite popule meꝰ legem meam: inclinate aurem veſtram in verba oꝛis mei. Oꝛatio.

DIrigat coꝛda noſtra q̄ſumus domine tue miſerationis operatio: quia tibi ſine te placere non poſſumus. Per. Ad epheſios.iiij.c.

FRatres Renouamini ſpiritu mẽtis vr̃e: ⁊ induite nouũ hominẽ q̄ ſcđm deũ creatꝰ eſt in iuſticia ⁊ ſãctitate veritatis. Propt̃ quod deponẽtes mẽdaciũ: loquimini veritat̃ vnuſquiſq; cũ ꝓximo ſuo qm̃ ſumꝰ inuicẽ mẽbꝛa. Iraſcimini: ⁊ nolite peccare Sol nõ occidat: ſup iracundiã vr̃am. Nolite locũ dare dyabolo Qui furabat̃: iã nõ furet̃. Magis aũt laboꝛet opãdo manibꝰ ſuis quod bonũ eſt: vt habeat vnde tribuat: neceſſitat̃ patiẽti. Gr. Dirigat̃ oꝛo mea ſicut incẽſũ in ꝯſpectu tuo dñe. V. Eleuatio manuũ meaꝝ ſacrificiũ veſpertinum. Allã. V. Qui confidũt in dño ſicut mõs ſyon nõ ꝯmouebitur in eternũ qui habitat̃ in hieruſalẽ. Scđm matheum.ix.

IN illo tpe: Aſcẽdẽs ieſꝰ in nauiculã: trãſfretauit ⁊ venit in ciuitat̃ ſuã. Et ecce offerebãt ei paraliticũ: iacẽtẽ ĩ lecto. Vidẽs ieſꝰ fidẽ illoꝝ: dixit paralitico. Cõfide fili remittũtur tibi pctã tua. Et ecce q̄dã de ſcribꝫ: dixerũt itra ſe Hic blaſphemat. Et cũ vidiſſet ieſꝰ cogitatiões eoꝝ: dixit. Vt q̄d cogitatꝫ mala ĩ coꝛdibꝰ vr̃is? Quid eſt faciliꝰ dicere / remittunt̃ tibi pctã tua: an dicere ſurge ⁊ ãbula? Vt autẽ ſciatis q2 filiꝰ hoĩs habet ptãtẽ in terra dimittẽdi pctã: tũc ait paralitico Surge / tolle lectũ tuũ: ⁊ vade in domũ tuã. Et ſurrexit: ⁊ abijt ĩ domũ ſuã. Vidẽtes aũt turbe: timuerunt. Et gloꝛificauerũt deũ: qui dedit ptãtem talẽ hoĩbus. Offm̃. Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me domine / ⁊ ſup iram inimicoꝛuꝫ meoꝝ extẽdes manum tuã: ⁊ ſaluũ me fecit dextera tua. Secreta.

DEus q̄ nos per huiꝰ ſacrificij venerãda ꝯmercia vnius ſũmeq; diuinitatis participes efficis: p̄ſta q̄s / vt ſicut tuã cognoſcimꝰ veritatem: ſic eam dignis mentibus ⁊ moꝛibꝰ aſſequamur. Per. Cõ. Tu mandaſti mãdata tua cuſtodiri nimis: vtinã dirigãt̃ vie mee ad cuſtodiẽdas iuſtificatiões tuas. Poſtcõ.

GRatias tibi referimus domine ſacro munere vegetati tuã miam depꝛecantes: vt dignos nos eius participatiõe perficias. Per. Feria.iiij. Ad theſſalonicẽ.ij.c.

FRatres: Stare et tenete traditiones quas didiciſtis: ſiue per ſermonẽ/ſiue ꝑ epyſtolã noſtrã. Ipſe aũt dñs noſter ieſus xp̄s ⁊ deꝰ et pater noſter qui dilexit nos/⁊ dedit cõſolationẽ eternã ⁊ ſpẽ bonam in grã: cõſoletur corda vr̃a/ ⁊ cõfirmet i oĩ opere ⁊ ſermone bono. De cetero frẽs orate ꝓ nobis: vt ſermo dñi currat ⁊ clarificet̃ vbiqȝ ſicut et apud vos: ⁊ vt liberemur ab importunis ⁊ malis hominibus. Non enĩ oĩm eſt fides. Fidelis autẽ deus eſt qui confirmabit vos/et cuſtodiet a malo. Confidimus autem de vobis in domino: quoniã que precepimus et facitis ⁊ facietis. Dñs aũt dirigat corda vr̃a in caritate dei: ⁊ patiẽtia chriſti. Secundum matheum.xiij.

In illo tẽpore: Acceſſerunt ad ieſum diſcipuli eius: dicentes Ediſſere nobis parabolam: zizaniorum agri? Qui reſpondẽs: ait. Qui ſeminat bonum ſemẽ: eſt filius hominis. Ager autẽ: eſt mundus Bonum ſemen: hi ſunt filij regni: zizania autem: filij ſunt neq̃. Inimicꝰ autem qui ſeminauit ea: eſt dyabolus. Meſſis vero: conſummatio ſeculi eſt. Meſſores autem: angeli dei ſunt. Sicut ergo colliguntur zizania ⁊ igni comburuntur: ſic erit in conſummatione ſeculi. Mittet filius hominis angelos ſuos: ⁊ colligẽt de regno eius omnia ſcãdala/⁊ eos qui faciunt iniquitatẽ. Et mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentium. Tunc iuſti fulgebunt ſicut ſol in regno patris eorum. Qui habet aures audiendi: audiat. ¶ Dñica.xx. Officium

Omnia q̃ feciſti nobis dñe i vero iudicio feciſti: q2 peccauimus tibi ⁊ mãdatis tuis nõ obediuimus/ſed da gl'iam noĩ tuo ⁊ fac nobiſcum ſcd̃m multitudinẽ mĩe tue. Ps. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri in mõte ſãcto eius. Ora.

Omnipotens ⁊ miſericors deus vniuerſa nobis aduerſãtia ꝓpiciatus exclude vt mẽte ⁊ corpore pariter expediti/que tua ſunt liberis mentibus exequamur. Per dominum noſtrum. Ad epheſios.v.

Fratres: Videte itaqȝ: q̃modo caute ambuletis. Non quaſi inſipientes: ſed quaſi ſapiẽtes. Redimẽtes tempus: q̃m dies mali ſũt. Propterea nolite fieri imprudẽtes ſed intelligentes que ſit voluntas dei. Et nolite inebriari vino in quo eſt luxuria: ſʒ iplemini ſpiritu ſãcto loquẽtes vobiſmetipſis i pſalmis ⁊ hymnis/⁊ cãticis ſpiritalibus/cantantes ⁊ pſallẽtes in cordibus vr̃is domino. Grãs agẽtes ſẽp ꝓ omnibus: i noĩe dñi nr̃i ieſu xp̄i deo ⁊ patri. Subiecti inuicẽ: in timore xp̄i. Gr. Oculi oĩm in te ſperãt dñe ⁊ tu das illis eſcam in tp̄e oportuno. V. Aperis tu manũ tuã: ⁊ iples omne aĩal benedictione. Allã. V. De profũdis clamaui ad te domine dñe exaudi vocẽ meã. Scd̃m matheũ.xxij.

In illo tp̄e: Loquebatur ieſus cũ diſcipulis ſuis: in parabolis dicẽs. Simile factũ eſt regnũ celorum hoĩ regi: qui fecit nuptias filio ſuo. Et miſit ſeruos ſuos vocare inuitatos ad nuptias ⁊ nolebãt venire. Iterum miſit alios ſeruos dicẽs Dicite inuitatis. Ecce prandiũ meũ paraui: tauri mei ⁊ altilia occiſa ſũt ⁊ omnia parata: venite ad nuptias. Illi aũt neglexerunt. Et abierunt alius in villam ſuam: alius vero in negociationẽ ſuã. Reliqui vero tenuerunt ſeruos eius: ⁊ cõtumelijs affectos occiderunt. Rex autẽ cum audiſſet iratus eſt: et miſſis exercitibus ſuis perdidit homicidas illos/⁊ ciuitatem illorum ſuccendit. Tũc ait ſeruis ſuis. Nuptie quidẽ parate sūt: sed q̄ inuitati erāt nō fuerūt digni. Ite ergo ad exitꝰ viaꝝ: et quoscūq; inueneritis vocate ad nuptias. Et egressi serui eiꝰ in vias: congregauerūt oēs quos inuenerūt bonos et malos/ et implete sūt nuptie discūbētiū. Intrauit aūt rex vt videret discūbētes: et vidit ibi hoīem nō vestitū veste nuptiali/ et ait illi. Amice/ quomodo huc intrasti: nō habēs vestē nuptialē? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris. Ligatis manibus eius et pedibꝰ: mittite eū in tenebras exteriores. Ibi erit fletus: et stridor dentiū. Multi enī sūt vocati: pauci vero electi. Offm. Super flumina babilonis illic sedimus et fleuimꝰ dū recordaremur tui syon. Secreta.

Hec munera quos dn̄e que oculis tue maiestatis offerimus salutaria nobis esse concede. Per. Cōio. Memēto verbi tui seruo tuo dn̄e in quo michi spē dedisti: hec me consolata est in hūilitate mea. Postcōio.

Tua nos domine medicinalis operatio: et a nostris peruersitatibꝰ clementer expediat: et tuis semp̄ faciat inherere mādatis. Per.

¶ Feria.iiij. Ad tymotheum. ij.ij.

Carissime: Confortare in gratia que data est tibi in christo iesu: et que audisti a me per multos testes. Hec cōmēda fidelibꝰ hoībꝰ qui ydonei erunt: et alios docere. Labora sicut bonꝰ miles: xp̄i iesu. Nemo militans deo implicat se negociis secularibus: vt ei placeat cui se probauit. Nam et qui certat in agone: non coronabitur nisi qui legitime certauerit. Laborantem agricolā: oportet primum de fructibus percipere. Intellige que dico: dabit enim tibi dominus: in omnibus intellectum. Secundum lucam. xiiij.

In illo tempore: Dicebat iesꝰ cuidam principi phariseorum. Cū facis prandiū aut cenā: noli vocare amicos tuos, neq; fr̄es tuos, neq; cognatos, neq; vicinos, neq; diuites: ne forte et ipsi te reinuitēt, et fiat tibi retributio. Sed cū facis conuiuium: voca pauperes/ debiles/ claudos et cecos. Et beatus eris: quia non habēt retribuere tibi. Retribuetur enim tibi: in resurrectione iustorū. Hec cum dixisset: quidā de simul discūbentibus/ dixit illi. Beatus qui manducabit panem: in regno dei.

¶ Dn̄ica.xxi. Ad missam. Officium.

In voluntate tua dn̄e vniuersa sūt posita et nō est qui possit resistere voluntati tue: tu enī fecisti oīa celū et terrā et vniuersa que celi ambitu cōtinēt: dn̄s vniuersoꝝ tu es. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulāt in lege dn̄i. Oro.

Largire quesumus domine fidelibus tuis indulgentiā placatus et pacem: vt pariter ab omnibus mundentur offensis: et secura tibi mente deseruiant. Per dn̄m.

Lcō epl'e b. pau. apl'i. Ad ephe. vi.

Fratres: Confortamini in dn̄o et in potentia virtutis eiꝰ. Induite vos armaturā dei: vt possitis stare aduersꝰ insidias dyaboli. Quia nō est nobis colluctatio aduersꝰ carnē et sāguinē: sed aduersus principes et potestates/ aduersus mundi rectores tenebraꝝ harū: contra spūalia nequitie in celestibꝰ. Propterea accipite armaturā dei: vt possitis resistere in die malo et in omnibꝰ perfecti stare. State ergo succincti lūbos vestros in veritate: et induti loricam iusticie/ et calciati pedes in preparationem euāgelij pacis. In omnibus sumētes scutum fidei: in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere. Et galeam salutis assumite: et gladium spūs: quod est verbum dei. Gr. Dn̄e refugiū factus es nobis a generationeꝫ progenie. V. Priuſq̃ mõtes fierẽt aut formarẽt tra ⁊ orbis: a ſeclo ⁊ in ſeclm tu es de⁹. Allã. V⁹. Lauda aĩa mea dñm laudabo dñm ĩ vita mea/pſallã deo meo q̃diu ero. Scdm iohannẽ. iiij.

IN illo tp̄e: Erat quidã regulus: cuius filius ĩfirmabatur capharnaũ. Hic cũ audiſſet. q2 ieſ⁹ adueniret a iudea ĩ galileam: abijt ad eũ ⁊ rogabat eum vt deſcẽderet et ſanaret filium eius. Incipiebat enim mori. Dixit ergo ieſus ad eũ. Niſi ſigna ⁊ prodigia videritis: nõ creditis. Dixit ad eũ regulus. Domine: deſcende priuſq̃ moriatur filius meus. Dixit ei ieſus. Vade: filius tuus viuit. Credidit homo ſermoni quem dixerat ei ieſus: ⁊ ibat. Jam aũt eo deſcendente: ſerui occurrunt ei: et nunciauerunt dicentes/q2 filius eius viueret. Interrogabat ergo horã ab eis: in qua meli⁹ habuerit. Et dixerũt ei: quia heri hora ſeptima reliquit euꝫ febris. Cognouit ergo pater / q2 illa hora erat: in qua dixit ei ieſus / filius tuus viuit. Et credidit ipſe: ⁊ domus ei⁹ tota. Offm. Vir erat in terra nomine iob ſimplex ⁊ rect⁹ ac timens deũ quẽ ſathã petijt vt tentaret/et data eſt ei poteſtas a deo in facultate et carne eius: perdiditq3 oẽm ſubſtãtiã ipſi⁹ et filios carnẽ quoq3 ei⁹ graui vlcere vulnerauit. Secreta.

CEleſtẽ nobis pͥbeant hec myſteria q̃s dñe medicinã: ⁊ vicia cordis nři expurgẽt. Per dñm. Cõ. In ſalutari tuo aĩa mea ⁊ ĩ vbũ tuum ſpauit: qñ facies de pſequẽtibus me iudiciũ/iniq̃ pſecuti ſunt me adiuua me dñe deus meus. Poſtcõio.

VT ſacris domine digni reddamur muneribus: fac nos q̃s tuis ſemꝑ obedire mãdatis. P.

¶ Fer. iiij. Ad theſſalonicenſes. i.

FRatres: Scientes dilecti a deo electionẽ veſtrã /q2 euãgeliũ noſtrũ non fuit apud vos in ſermone tantũ: ſed in virtute et ſpũ ſctõ ⁊ in plenitudĩe multa ſicut ſcitiꝫ: quales fuerimus ĩ vobis ꝓpter vos. Et vos imitatores mei facti eſtis ⁊ dñi excipiẽtes verbũ ĩ tribulatiõe multa cũ gaudio ſpũſſcti. Ita vt facti ſitis forma oĩbus credẽtibus: ĩ macedonia ⁊ in achaya. A vobis enim diffamatus eſt ſermo dñi/non ſolũ in macedonia et in achaia: ſed in oĩ loco fides veſtra que eſt ad deũ profecta eſt /ita vt nõ ſit nobis neceſſe quicq̃ loqui. Ipſi enim de nobis annunciant qualem introitũ habuerimus ad vos /et quomodo conuerſi eſtis ad dominũ a ſimulachris ſeruire deo viuo et vero: et expectare filium eius de celis: Quem ſuſcitauit ex mortuis: ieſum chriſtum dominum noſtrum. Scdm lucam. vi.

IN illo tp̄e: Factum eſt vt ſtraret ieſ⁹ ĩ ſynagogã ⁊ doceret: ⁊ erat ibi homo/⁊ manus eius dextra erat arida. Obſeruabãt autem ſcribe ⁊ phariſei ſi ſabbato curaret vt inuenirẽt vnde accuſarẽt illum. Ipſe vero ſciebat cogitationes eorum: et ait homini qui habebat manum aridam. Surge: ⁊ ſta ĩ medio. Et ſurgens: ſtetit. Ait autem ad illos ieſ⁹. Interrogo vos. ſi licet ſabbato benefacere an male: aĩam ſaluam facere an perdere? Et circumſpectis omnibus: dixit hoĩ. Extẽde manum tuã. Et extendit. Et reſtituta eſt manus ei⁹. Ipſi aũt repleti ſunt inſipientia: et colloquebantur adinuicem: quidnam facerent de ieſu. ¶ Dñica. xxij. Officium.

SI iniquitates obſeruaueris domine / domine quis ſuſtinebit: quia apud te propiciatio eſt deus iſrael. pſalm⁹.

De pꝛofũdis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocẽ meã. Gloꝛia. Oꝛatio.

Familiã tuã queſumus domĩe continua pietate cuſtodi vt a cũctis aduerſitatibus te ꝓtegente ſit libera: ⁊ in bonis actib⁹ tuo noĩ ſit deuota. P dñ. Ad philippenſes. i.

Fratres: Cõfidimus in domino ieſu: q2 qui cepit in vobis opus bonum/ perficiet vſq3 in diem chꝛiſti ieſu. Sicut enim eſt michi iuſtum hoc ſẽtire pꝛo oĩbus vobis: eo ꝙ habeã vos in coꝛde ⁊ in vinculis meis/ ⁊ in defenſione ⁊ confirmatione euãgelij ſocios gaudij mei omnes vos eſſe. Teſtis enim michi eſt deus: quomodo cupiã vos omnes eſſe in viſceribꝫ ieſu xpi. Et hoc oꝛo vt caritas veſtra magis ac magis abundet in omni ſciẽtia/ ⁊ in oĩ ſenſu. Ut pꝛobetis potioꝛa: vt ſitis ſinceres ⁊ ſine offenſa in diẽ xpi. repleti fructu iuſticie. Per ieſũ xpm ĩ gloriã ⁊ laudem dei. Gr. Ecce q̃ bonũ et q̃ iocũdũ habitare fratres ĩ vnũ. V. Sicut vnguẽtum ĩ capite qđ deſcẽdit in barbã barbã aarõ. Ali⁹ V. Mandauit dñs bñdictionem ⁊ vitã vſq3 in ſclm. Iſti duo. V⁹. dĩr alternis vicibus p ebdo. quotiens de feria agitur ⁊ ſi nulla fe. p hãc ebđ. ad hoc vacauerit/ tunc ſi. vſ⁹. oĩno pretermittatur Alleluya. V⁹. Qui ſanat cõtritos coꝛde ⁊ alligat cõtritiones eoꝝ. Scđm matheum. xviii.

In illo tp̃e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis: parabolam hanc. Simile eſt regnum celoꝛum homini regi: qui voluit rationem ponere cuꝫ ſeruis ſuis. Et cum cepiſſet rationẽ ponere: oblatus eſt ei vnus qui debebat ei decem milia talenta. Cum autem non haberet vnde redderet: iuſſit eum dominus eius venundari/ ⁊ vxoꝛem eius/ ⁊ filios/ ⁊ omnia que habebat/ ⁊ reddi. Pꝛocidẽs aũt ſeruus ille: rogabat eũ dicens. Patientiam habe in me: ⁊ omnia reddam tibi. Miſertus autem domin⁹ ſerui illius dimiſit eum: ⁊ debitũ dimiſit ei. Egreſſus autẽ ſeruus ille: inuenit vnũ de conſeruis ſuis q̃ debebat ei cẽtum denarios. Et tenẽs: ſuffocabat eum dicẽs. Redde quod debes. Et ꝓcidens conſeruus eius rogabat eum dicẽs. Patiẽtiã habe in me: ⁊ omnia reddã tibi. Ille autẽ noluit: ſed abijt ⁊ miſit eum in carcerẽ/ donec redderet debitũ. Videntes aũt cõſerui eius q̃ fiebãt contriſtati ſunt valde: ⁊ venerũt ⁊ narrauerũt dño ſuo oĩa q̃ facta fuerãt. Tunc vocauit illũ dñs ſu⁹: ⁊ ait illi. Serue neq̃: omne debitum dimiſi tibi/ quoniã rogaſti me. Nonne ergo opoꝛtuit ⁊ te miſereri conſerui tui: ſicut ⁊ ego tui miſertus ſum? Et iratus dñs eius tradidit eum toꝛtoꝛibus: quoadvſq3 redderet vniuerſũ debitũ. Sic ⁊ pr̃ me⁹ celeſtis faciet vobis: ſi nõ remiſeritis vnuſquiſq3 fratri ſuo: de coꝛdib⁹ veſtris. Off. Recoꝛdare mei dñe oĩpotẽtatui dominãs da ſermonẽ rectũ ⁊ bñſonãtẽ in os meũ: vt placeãt verba mea in conſpectu pꝛincipum. Secreta.

Suſcipe dñe pꝛopicius hoſtias quibus ⁊ te placari voluiſti ⁊ nobis ſalutem potẽti pietate reſtitui. Per dñm. Cõ. Dico vobis gaudium eſt ãgelis dei ſuꝑ vno peccatoꝛe penitentiam agẽte. Poſtcõio.

Immoꝛtalitatis alimoniã cõſecuti q̃ſum⁹ dñe: vt quod oꝛe ꝑcepimus pura mẽte ſectemur. P.

¶ Feria. iiij. Ad romanos. iij.

Fratres: Scimus quoniã quecunq3 lex loquitur: his qui in lege ſunt loquitur/ vt omne os obſtruatur et ſubditus fiat omnis mundus deo/ quia ex operib⁹ legis non iuſtificabitur omnis caro coꝛã illo. Per legem eñi: cognitio pctĩ. Nunc aũt ſine lege iuſticia dei manifeſta eſt: teſtificata a lege ⁊ ꝓphetis. Juſticia aũt dei ꝑ fidẽ ieſu xp̃i in oẽs: ⁊ ſuꝑ oẽs qui credũt in eũ. Nõ eñi eſt diſtinctio. Oẽs enim peccauerunt: ⁊ egent gloria dei. Juſtificati gratis per gratiã ipſius per redemptionẽ que eſt in xp̃o ieſu: quẽ ꝓpoſuit deus propiciatorẽ per fidem in ſanguine ipſius ⁊ oſtẽſionem iuſticie ſue propter remiſſionem precedentium delictoꝝ in ſuſtentatione dei. ad oſtenſionem iuſticie eius in hoc tempore. Ut ſit ipſe iuſtus ⁊ iuſtificans eũ: qui ex fide eſt ieſu chriſti. Secundum marcum.xi.

In illo tp̃e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Amen dico vobis: qꝛ ſi quis dixerit huic monti/ tollere ⁊ mittere in mare / ⁊ non heſitauerit in corde ſuo: ſed crediderit qꝛ quodcũqꝫ dixerit fiat/ fiet ei. Propterea dico vobis. Omnia quecũqꝫ orãtes petitis: credite qꝛ accipietis/ ⁊ euenient vobis. Et cum ſtabitis ad orãdum: dimittite ſi quid habetis aduerſus aliquem / vt et pater veſter qui in celis eſt dimittat vobis peccata veſtra. Quod ſi non dimiſeritis: nec pater veſter qui in celis eſt: dimittet vobis peccata veſtra.

¶ Dñica viceſimatercia. Officium.

Dicit dñs ego cogito cogitationes pacis ⁊ non afflictionis/ inuocabitis me et ego exaudiã vos ⁊ reducã captiuitatẽ veſtram de cunctis locis. ps. Bñdixiſti dñe terrã tuam: auertiſti captiuitatẽ iacob. Gloria. Oratio.

Deus refugium noſtrũ et virtus adeſto pijs eccleſie tue ꝓcibus auctor ipſe pietatis/ et preſta vt quod fideliter petimus/ efficaciter conſequamur. Per dominum noſtrum. ¶ Ad philippenſes.iij.ca.

Fratres: Imitatores mei eſtote: ⁊ obſeruate eos qui ita ambulãt ſicut habetis formam noſtrã. Multi eñi ambulãt/ quos ſepe dicebã vobis: nunc aũt ⁊ flẽs/ dico inimicos crucis xp̃i. Quoꝝ finis interitus: quoꝝ deus venter eſt: ⁊ gl'ia in cõfuſione eoꝝ qui terrena ſapiunt. Noſtra aũt cõuerſatio: in celis eſt. Unde etiã ſaluatorẽ expectamꝰ dominũ nr̃m ieſum xp̃m: qui reformabit corpus humilitatis noſtre cõfiguratũ corpori claritatis ſue/ ſcd̃m operationẽ qua poſſit etiã ſubijcere ſibi oĩa. In chriſto ieſu: dño noſtro. Gr. Liberaſti nos dñe ex affligentibus nos et eos qui nos oderunt confudiſti. V. In deo laudabimur tota die: ⁊ nomini tuo cõfitebimur in ſecula. Allã. V. Qui poſuit fines tuos pacem et adipe frumenti ſatiat te. Secundum matheum.xxij.

In illo tp̃e: Abeũtes phariſei conſiliũ inierũt: vt caperẽt ieſum in ſermone. Et mittunt ei diſcipulos ſuos: cum herodianis dicentes. Magiſter/ ſcimus qꝛ verax es: et viã dei ĩ veritate doces/ ⁊ non eſt tibi cura de aliquo. Nõ eñi reſpicis ꝑſonã hoĩꝫ. Dic ergo nobis: q̃d tibi videtur? Licet cẽſum dari ceſari/ an non? Cognita autẽ ieſus nequitia eorũ: ait. Quid me tẽtatis hypocrite? Oſtendite michi nummiſma cẽſus? At illi obtulerunt ei denarium. Et ait illis ieſus. Cuius eſt imago hec: et ſuperſcriptio? Dicunt ei. Ceſaris. Tunc ait illis. Reddite ergo que ſunt ceſaris ceſari: et que ſunt dei deo. Offertorium. De profũdis clamaui ad te domine: domine exaudi orationem meam. Secreta.

Sacris nos domĩe ꝗs ſeruitijs fac intẽtos: ⁊ vt ſine vlla tibi offenſionis macula famulemur quales eſſe precipis ipſe nos perfice.

Per dñm. Cõio. Amen dico vobis quicquid oꝛantes petitis credite ꝗ accipietis et fiet vobis. Poſtcõio.

Sumpſimus domine ſacri dona myſterij humilit̃ dep̄cãtes vt que in tui commemoꝛatione nos facere pꝛecepiſti: in noſtre pꝛoficiãt infirmitatis auxilium. Per dñm.

¶ Feria.iiij. Ad romanos.v.capi.

Fratres: Si enim in vnius delicto moꝛs regnauit ꝑ vnum hominem: multomagis abundãtiã gratie ⁊ donationis ⁊ iuſticie accipiẽtes in vita regnabunt per vnum hominẽ ieſum xp̄m. Igitur ſicut ꝑ vnius delictum in oẽs homines in condẽnationem: ſic ⁊ ꝑ vnius iuſticiam in oẽs hoĩes in iuſtificationẽ vite. Sicut enĩ ꝑ inobediẽtiã vni⁹ hoĩs pctõꝛes conſtituti ſunt multi: ita ⁊ ꝑ vnius obediẽtiã iuſti ꝯſtituuntur multi. Lex enim ſubintrauit: vt abundaret delictum. Ubi aũt abundauit delictum: ſuperabundauit ⁊ gratia. Ut ſicut regnauit peccatum in moꝛtẽ: ita ⁊ gratia regnet ꝑ iuſticiã in vitã eternã. Per ieſum xp̄m: dñm nr̃m. Scd̓m matheũ.xvij.

In illo tempoꝛe Cum veniſſet ieſus et diſcipuli eius capharnaum: acceſſerunt qui didꝛagma accipiebant ad petrum/et dixerunt ei Magiſter veſter non ſoluit didꝛagma? Ait. Etiam. Et cum intraſſet domum: pꝛeuenit eum ieſus dicens. Quid tibi videtur ſymõ? Reges terre a quibus accipiunt tributum vel cenſum: a filijs ſuis/an ab alienis? Et ille dixit. Ab alienis. Dixit illi ieſus. Ergo liberi ſunt filij. Ut autẽ non ſcandalizemus eos: vade ad mare ⁊ mitte hamum: et eum piſcẽ qui pꝛimus aſcenderit tolle/⁊ aperto oꝛe eius inuenies ſtaterem. Illũ ſumens: da eis pꝛo me et te.

¶ Dñica.xxiiij. Ad miſſã. Officium.

Dicit domin⁹ ego cogito cogitationes pacis ⁊ nõ afflictiõis/ inuocabitis me ⁊ ego exaudiã vos ⁊ reducã captiuitatẽ veſtram de cunctis locis. Ps. Benedixiſti domine terram tuam: auertiſti captiuitatem iacob. Oꝛo.

Abſolue q̄s dñe tuoꝝ delicta populoꝝ: ⁊ a pctõꝝ noſtrorũ nexibus q̄ pꝛo noſtra fragilitate contraximus/ tua benignitate liberemur. Per dñm. Ad coloſenſes.i.

Fratres: Non ceſſamus ꝑ vobis oꝛãtes et poſtulantes: vt impleamini agnitione volũtatis dei. In omni ſapientia ⁊ intellectu ſpirituali: vt ambuletis digne deo per oĩa placẽtes. In omni opere bono fructificãtes: ⁊ creſcẽtes in ſcientia dei. In omni virtute cõfoꝛtati: ſcd̓m potẽtiã claritatis eius. In oĩ patiẽtia: ⁊ lõganimitate cũ gaudio. In xp̄o ieſu: dño nr̃o. Gꝛ. Liberaſti nos dñe ex affligẽtibus nos ⁊ eos q̄ nos oderũt cõfudiſti. V. In deo laudabimur tota die ⁊ noĩ tuo confitebimur in ſecula. Allã. V. Dñe deus meus in te ſperaui: ſaluum me fac ex omnibus perſequentibus me et libera me. Secundũ matheum.ix.

In illo tempoꝛe: Loquente ieſu ad turbas: ecce pꝛinceps vnus acceſſit/⁊ adoꝛauit eum dicẽs. Dñe/ filia mea modo defuncta eſt: ſed veni ĩpone manũ tuã ſup̄ eã/et viuet. Et ſurgẽs ieſus ſequebatur eum: ⁊ diſcipuli ei⁹. Et ecce mulier que ſanguinis fluxum patiebatur duodecim annis: acceſſit retro ⁊ tetigit fimbꝛiam veſtimenti eius. Dicebat enim intra ſe. Si tetigero tãtum veſtimentum eius: ſalua ero. At ieſus conuerſus et videns eam: dixit. Confide filia: fides tua te ſaluam fecit. Et ſalua facta eſt mulier ex illa hoꝛa. Offer. De pꝛofundis cla maui ad te domine: domine exaudi oꝛationem meam. Secreta.

Purificet nos dñe q̄s munerꝭ pñtis oblatio: ⁊ dignos ſacra participatione ꝑficiat. P. Co. Amē dico vobis q̄cq̄d oꝛātes petitis credite q2 accipietꝭ ⁊ fiet vobis. Poſtc.

Sumētes domie dona celeſtia queſumus: vt nō nobis ꝑuenire ad iudiciū patiaris quod tuis fidelib⁹ ad remediū ꝓuidiſti. Per.

¶ Feria. iiij. Ad coꝛinthios. i. x. ca.

Fratres: Nolo fieri vos ſocios demonioꝝ. Nō poteſtis calicē dñi bibere: ⁊ calicē demonioꝝ. Nō poteſtis mēſe dñi participes eſſe: ⁊ mēſe demonioꝝ. An emulamur dominū? Nūquid foꝛtioꝛes illo ſumus? Omnia michi licent: ſed non omnia expediunt. Omnia michi licēt: ſed nō oia edificāt. Nemo quod ſuum eſt querat: ſed quod alterius. Omne quod in macello venit manducate: nichil interrogātes ꝓpter conſciētiā. Dñi eſt terra: ⁊ plenitudo eius. Si quis vocat vos infideliū ad cenā ⁊ vultis ire: omne qđ vobis apponitur mãducate/ nichil interrogātes ꝓpter conſciētiā. Si q̄s aūt dixerit hoc imolaticium eſt ydolis: nolite manducare pꝛopter illuꝫ qui indicauit: et pꝛopter conſcientiam. Conſcientiam autē dico: non tuam ſed alterius. Ut quid enim libertas mea: iudicatur ab aliena cōſciētia? Si eni ego cum gratia participo: q̄d blaſphemoꝛ ꝓ eo ꝙ grās ago? Siue ergo mãducatis ſiue bibitis vl' aliud q̄d facitis: oia in gloꝛiā dei facite. Secūdū matheū. xxi.

In illo tp̄e: Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Homo quidā habebat duos filios: ⁊ accedēs ad pꝛimū dixit. Fili/ vade hodie operari: ī vineam meam. Ille autem reſpōdēs ait. Nolo. Poſtea autem penitentia motus: abijt. Accedēs autem ad alterū: dixit ſimiliter. At ille rñdēs: ait. Eo domine: ⁊ non iuit. Quis ex duobus fecit voluntatē patris? Dicunt ei. Pꝛimus. Dixit illis ieſus. Amen dico vobis: q2 publicani ⁊ meretrices pꝛecedent vos in regno dei. Uenit enim ad vos iohānes in via iuſticie: ⁊ non credidiſtis ei. Publicani aūt ⁊ meretrices: crediderunt ei. Uos autem vidētes: nec penitētiam habuiſtis poſtea vt crederetis ei. Qui habet aures audiendi: audiat. ¶ Dominica pꝛoxima ante aduentum domini. Officium.

Dicit dñs ego cogito cogitationes pacis ⁊ nō afflictiōis: inuocabitis me ⁊ ego exaudiam vos et reducā captiuitatem veſtram de cunctis locis. Ps. Benedixiſti domine terram tuam auertiſti captiuitatem iacob. Oro.

Excita queſumus dñe tuoꝝ fidelium voluntates: vt diuini opis fructū ꝓpēſius exequētes: pietatis tue remedia maioꝛa ꝑcipiant. Per. Lcō hieremie ꝓphete. xxiij.

Ecce dies veniūt dicit dñs ⁊ ſuſcitabo dauid germē iuſtum: et regnabit rex ⁊ ſapiens erit/ ⁊ faciet iudicium et iuſticiam in terra. In diebus illis ſaluabitur iuda: et iſrael habitabit confidenter. Et hoc eſt nomē qđ vocabūt eū: dñs iuſtus noſter. Pꝛopt' hoc ecce dies veniūt dicit dñs: ⁊ nō dicēt vltra. viuit dñs qui eduxit filios iſrl' de terra egypti Sꝫ viuit dñs q̄ eduxit ⁊ adduxit ſemē domus iſrl' de terra aquilonis: et de cunctis terris / ad quas eieceram eos illuc. Et habitabunt in terra ſua. Dicit dñs: omp̄s. Gr. Liberaſti nos dñe ex affligentibus nos/ et eos qui nos oderunt ꝯfudiſti. V. In deo laudabimur tota die: ⁊ nomini tuo ꝯfitebimur ī ſcl'a. Allā. V.

Timebūt gētes nomē tuū dñe: ⁊ oēs reges terre gliam tuā. Per ebdō qn̄ de fer. agit̄ de ieiū. Allā. ℣. In exitu iſrl̄ de egypto/ domꝰ iacob de ꝑplo barbaro. vel Allā. ℣. Confitebor tibi dñe i toto corde meo ⁊ i ꝯſpectu āgeloꝝ pſallā corā te. Sc̄dm iohēm. vi.

In illo tp̄e: Cum ſubleuaſſet oculos ieſꝰ ⁊ vidiſſet qꝛ multitudo maxia vēit ad eū: dixit ad philippū. Unde ememꝰ panes: vt mādu cēt hi? Hoc aūt dicebat: tētās eū. Ipſe eni ſciebat: qd eſſet facturus. Rñdit ei philippꝰ. Ducentoꝝ denarioꝝ panes nō ſufficiūt eis: vt vnuſquiſq; modicū qd accipiat. Dixit ei vnꝰ ex diſcipulis eiꝰ: ādreas frater ſymonis petri. Eſt puer vnꝰ hic: q̄ habet quiq; panes ordeaceos. ⁊ duos piſces. Sed hec quid ſunt: inter tantos? Dixit ergo ieſus. Facite homines diſcumbere. Erat aūt: fenū multum in loco. Diſcubuerunt ergo viri: numero quaſi quinq; milia. Accepit ergo ieſus panes: et cū gratias egiſſet/ diſtribuit diſcumbentibus. Similiter et ex piſcibus: q̄tū volebant. Ut autem impleti ſūt: dixit diſcipulis ſuis. Colligite que ſuperauerunt fragmenta: ne pereāt. Collegerunt ergo/ et impleuerunt duodecim cophinos fragmentoꝝ: ex quinq; panibus ordeaceis ⁊ duobus piſcibus / que ſuperfuerūt his qui manducauerāt. Illi ergo hoīes cū vidiſſent quod fecerat ſignū: dicebāt. Qꝛ hic eſt vere propheta: qui venturus eſt i mundum. Offer. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi orationem meā. Secr.

Sacrificiū tibi dñe celebrandū placatꝰ intēde: qd ⁊ nos a vicijs nr̄e cōditiōis emūdet: ⁊ tuo noī reddat acceptos. Cōio. Amē dico vob; qcq̄d orātes petitis credite qꝛ accipietis ⁊ fiet vobis. Poſtcōio.

Anime noſtre q̄s omnipotens deus diuino munere ſatiate hoc potiant̄ deſiderio: vt a tuo ſpū inflāmati āte ꝯſpectū venietis xp̄i filij tui velut clara luīaria fulgeamꝰ. Qui te. i v. e. ¶ Cū plixiꝰ fuerit tp̄s inter iceptionē hiſtorie De oīm. ⁊ aduētū dñi. Offi. Dicit dñs Per tres dñicas cātet̄ vt ſꝰ notātū eſt. Cū vo breue fuerit tp̄s/ ſemꝑ proxima dñica ante aduētū qn̄ de dñica agit̄ cātet̄ Dicit dñs. cū orōne Excita q̄s. Epla. Ecce dies veniunt. Euang. Cū ſubleuaſſet. Si vero dominica non vacauerit: tūc i fer. primo loco ꝑ ebdō. cātetur Cetere vo do. q̄ remāſerint in ferialibꝰ diebꝰ cantentur.

¶ Feria. iiii. quattuor temporum menſis ſeptembris. Officium.

Exultate deo adiutori noſtro iubilate deo iacob ſumite pſalmū iocūdū cū cythara: canite initiū mēſis tuba qꝛ preceptū in iſrael eſt et iudiciū deo iacob. Ps. Teſtimonium in ioſeph poſuit illud: cum exiret de terra egypti. Nō dicitur vlterius Oro ſine Dñs vo. ſed tantum cum Oremus.

Miſericordie tue remedijs quesumus domine fragilitas noſtra ſubſiſtat: vt que ſua cōditione atteritur: tua clementia reparetur. Per dñm. Lectio amos prophete.

Hec dicit dñs. Ecce dies veniunt/ ⁊ cōprehēdet arator meſſorē: et calcator vue mittētē ſemen. Et ſtillabunt montes dulcedinē: et oēs colles culti erūt. Et ꝯuertā captiuitatē ꝑpli mei iſrl̄: ⁊ edificabūt ciuitates deſertas/ et habitabūt in eis. Et plātabūt vineas: ⁊ bibēt vinū eap. Et faciēt ortos: ⁊ comedent fructus eoꝝ. Et plātabo eos ſuper humū ſuā: et nō euellā eos vltra de terra ſua. quam dedi eis. Dicit dñs: omps. Gr. Uenite filij audite me timoꝛem dñi docebo vos. ℣. Accedite ad eũ ⁊ illuminamini: ⁊ facies veſtre nõ ꝯfũdẽtur. Nõ repetãt gꝛ. Hic dr̃. Dñs vo. et Oꝛemus. Oꝛo.

PReſta q̃s domine familie tue ſupplicanti: vt dum a cibis coꝛpoꝛalibus ſe abſtinent: a vicijs quoqꝫ mẽte ieiunent. Per dominũ.

Hic dicuntur memoꝛie conſuete.

Lectio libꝛi eſdꝛe.ij. viij.capitulo.

IN diebus illis: Cõgregatꝰ eſt omnis ppl̃s / quaſi vir vnꝰ ad plateã: q̃ eſt ãte poꝛtã aquaꝝ. Et dixerũt eſdꝛe ſcribe. vt afferret libꝛuꝫ legis moyſi: quã ꝓcepit dñs iſraeli. Attulit aũt eſdꝛas ſacerdos libꝛũ corã multitudine viroꝝ ac mulierum cũctiſqꝫ q̇ poterãt intelligere: in die ꝓ̇ma menſis ſeptimi. Et legit in eo apte. in platea que erat ante poꝛtã aquaꝝ a mane vſqꝫ ad mediã diem: in conſpectu viroꝝ ac mulierũ et ſapientium. Et aures oĩs populi: erãt erecte ad libꝛũ. Stetit autẽ eſdꝛas ſcriba ſuper gradũ ligneũ. quẽ fecerat ad loquẽdũ: ⁊ ſteterũt iuxta eũ. Et apuit eſdꝛas libꝛũ coꝛã oĩ populo: ſuꝑ vniuerſũ q̇ppe populũ eminebat. Et cũ aperuiſſet eum: ſtetit oĩs ppl̃s / et bñdixit eſdꝛas dño deo voce magna. Et reſpõdit oĩs ppl̃s: amen. Eleuantes autẽ oẽs populi manus ſuas: incuruati ſunt / ⁊ adorauerunt deum pꝛoni in terrã. Poꝛro leuite ſilentium faciebant in populo: ad audiẽdam legẽ. Populus autẽ ſtabat: in gradu ſuo. Et legerunt in libꝛo legis dei / diſtincte et apte ad intelligendum: et intellexerũt cum legeretur. Dixit aũt neemias ſacerdos et eſdꝛas ſcriba et leuite: interpꝛetantes vniuerſo populo. Dies ſanctificatus eſt domino deo noſtro: nolite lugere ⁊ nolite flere. Flebat enĩ omnis ppl̃s: cũ audiret verba legis. Et dixit eis. Ite et comedite pinguia ⁊ bibite muſtum / ⁊ mittite partes eis qui nõ ꝓparauerũt ſibi: qꝛ ſctũs dies dñi eſt / et nolite contriſtari. Gaudiũ enĩ dñi eſt foꝛtitudo veſtra. Gꝛ. Quis ſicut dñs deus noſter qui ĩ altis habitat ⁊ humilia reſpicit ĩ celo ⁊ ĩ terra. ℣. Suſcitãs a terra inopem: et de ſtercoꝛe erigẽs pauperem. Repetatur grad.

Secundũ marcum. ix. caplo.

IN illo tẽpoꝛe: Reſpõdẽs vnꝰ de turba: dixit ad ieſum. Magiſter / attuli filiũ meũ ad te habẽtẽ ſpiritũ mutũ: qui vbicũqꝫ eũ appꝛehenderit: allidit eũ / et ſpumat ⁊ ſtridet dentibus ⁊ areſcit. Et dixi diſcipulis tuis vt eijcerẽt illũ: et non potuerunt. Qui reſpondens eis: dixit. O generatio ĩcredula q̃diu apud vos ero: q̃diu vos patiar? Afferte illum ad me. Et attulerũt eũ. Et cuꝫ vidiſſet eum: ſtatim ſpũs cõturbauit eum. Et eliſus in terrã: volutabatur ſpumãs. Et interrogauit ieſus patrẽ eiꝰ. Quantũ tẽpoꝛis eſt: ex quo ei accidit? At ille ait. Ab infãtia. Et frequenter eum in ignẽ et in aquã miſit: vt eum perderet. Sed ſi quid potes adiuua nos: miſertꝰ noſtri. Jeſus autem ait illi. Si potes credere: omnia poſſibilia ſunt credenti. Et continuo exclamans pater pueri: cũ lachꝛymis aiebat. Credo dñe: adiuua incredulitatẽ meã. Et cum videret ieſus concurrẽtem turbã: comminatus eſt ſpiritui immundo / dicens illi. Surde et mute ſpũs: ego tibi pꝛecipio exi ab eo / et amplius ne introeas ĩ eum. Et clamans ⁊ multũ diſcerpens eum: exijt ab eo. Et factus eſt ſicut moꝛtuus: ita vt multi dicerent / quia moꝛtuꝰ eſt. Jeſus aũt tenens manum eius eleuauit eum: et ſurrexit. Et cum ĩtroiſſet in domum: diſcipuli eius ſecreto interrogabãt eum. Quare nõ potuimꝰ eĳcere eũ? Et dixit illis Hoc genꝰ in nullo poteſt exire: niſi in oꝛatione ⁊ ieiunio. Offer. Meditaboꝛ ĩ mãdatis tuis que dilexi valde ⁊ leuabo manus meas ad mandata tua que dilexi. Secreta.

Deus qui de his terre fructibꝰ tua ſacramenta conſtare voluiſti: p̄ſta queſumus/ vt ꝑ hec opē nobis ⁊ p̄ſētis vite conferas ⁊ eterne. Per. Cõ. Comedite pīguia ⁊ bibite mulſũ ⁊ mittite partes eis qui nõ p̄parauerũt ſibi ſctũs enim dies dñi eſt nolite ⁊ triſtari gaudiũ etenī dñi eſt foꝛtitudo veſtra. Poſtcõio.

Sumētes dñe dona celeſtia ſupplicitur deꝑcamur: vt q̃ ſedula ſuitute donãte te gerimꝰ dignis ſēſibꝰ tuo munere capiamꝰ. P. do.

¶Feria.vi.quatuoꝛ tp̄m. Officiũ.

Letetur coꝛ q̃rētiũ dñm querite dñm ⁊ ɔ̄firmamini/ q̃rite faciē eius ſꝑ. Ps. Cõfitemini dño ⁊ inuocate nomen eiꝰ: ãnũciate inter gētes opa eius.

Preſta q̃s omp̄s deus: Oro. vt obſeruationes ſacras annua deuotione recolētes: ⁊ coꝛpoꝛe tibi placeamus et mente. Per dominum. Lectio ozee prophetē.xiiii.

Hec dicit dñs: Conuertere iſrl̄ ad dominũ deum tuũ: qꝛ coꝛruiſti in iniquitate tua. Tollite vobiſcũ verba/ ⁊ cõuertimini ad dñm et dicite ei. Omnem aufer iniquitatē ⁊ accipe bonũ: ⁊ reddemus vitulos labioꝝ nr̄oꝝ. Aſſur nõ ſaluabit nos. Super equũ non aſcendemus nec dicemus vltra: dĳ noſtri opera manuum nr̄aꝝ/ qꝛ eius qui in te eſt miſereberis populi. Sanabo ɔ̄tritiones eoꝝ: diligã eos ſpõtanee/ qꝛ auerſus eſt furoꝛ meus ab eis. Ero quaſi ros: ⁊ iſrl̄ germinabit quaſi lilium. Et erũpet radix eius: vt libani ibunt rami eiꝰ. Et erit quaſi oliua glĩa eius: ⁊ odoꝛ eius vt libani. Cõuertētur ſedētes in vmbꝛa eius: viuēt tritico ⁊ germinabunt quaſi vinea. Memoꝛiale eiꝰ: ſicut vinum libani. Ego exaudiã ⁊ dirigã eum: ego vt abietē virētē ex me fructꝰ tuus inuētus eſt. Quis ſapiēs ⁊ itelliget iſta: itelligēs ⁊ ſciet hec? Qꝛ recte vie dñi: ⁊ iuſti ãbulabunt in eis. Gr. Cõuertere dñe aliquãtulum ⁊ deꝑcare ſuꝑ ſeruos tuos. V. Dñe refugiũ fctũs es nobis a generatiõe ⁊ ꝓgenie. Repetat gr. S. lucam. vii.

In illo tp̄e: Rogabat ieſũ quidã phariſeꝰ: vt mãducaret cũ illo. Et igreſſꝰ domũ phariſei: diſcubuit. Et ecce mulier q̃ erat ĩ ciuitate peccatrix: vt cognouit ꝙ ieſus accubuit ĩ domo phariſei: attulit alabaſtrũ vnguēti. Et ſtãs retro ſecus pedes dñi: lachꝛimis cepit rigare pedes eiꝰ/ ⁊ capillis capitis ſui tergebat. Et oſculabat̃ pedes eius: ⁊ vnguēto vngebat. Uidēs aũt phariſeꝰ q̃ vocauerat eũ: ait itra ſe dicēs Hic ſi eſſet ꝓpheta: ſciret vtiq; que et qualis eſt mulier que tãgit eum/ qꝛ peccatrix eſt. Et reſpondēs ieſus dixit ad illũ. Symõ: habeo tibi aliquid dicere. At ille ait: Magiſter dic. Et reſpondit ei ieſus. Duo debitores erãt: cuidã feneratoꝛi. Unꝰ debebat denarios quingētos: ⁊ alius quinquaginta. Nõ habētibus illis vnde redderent: donauit vtriſq;. Quis ergo eum plus diligit? Reſpondens autem ſymon: dixit. Eſtimo quia is cui plus donauit. At ille dixit ei. Recte iudicaſti. Et conuerſus ad mulierem: dixit ſymoni Uides hãc mulierē? Intraui in domum tuã: aquã pedibus meis non dediſti. Hec autem lachꝛimis rigauit pedes meos: ⁊ capillis ſuis terſit. Oculum michi non dediſti: hec autem ex quo intraui/ non ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meū nō vnxiſti: hec aūt vngēto vnxit pedes meos. Pꝛopter qđ dico tibi. Remittunt ei pctā multa: qm̄ dilexit multū. Cui aūt minꝰ dimittit minꝰ diligit. Dixit aūt ad illā dn̄s. Remittūtur tibi pctā tua. Et ceperūt q̄ ſimul diſcūbebāt: dicere intra ſe. Quis eſt hic: qui etiā pctā dimittit? Dixit autem ad mulierē. Fides tua te ſaluā fecit: vade ī pace. Off. Bn̄dic anima mea dn̄o ⁊ noli obliuiſci oēs retributiones eius ⁊ renouabit ſicut aq̄le iuuētus tua. Secr.

ACcepta tibi ſint dn̄e q̄s nr̄i dona ieiunij: q̄ expiādo nos tua gr̄a dignos efficiāt: et ad ſēpiterna ꝓmiſſa ꝑducāt. Per dn̄z. Co. Aufer a me oppꝛobꝛiū ⁊ ꝯtēptū qꝛ mādata tua exq̄ſiui dn̄e: nā ⁊ teſtimonia tua meditatio mea eſt. Poſtcōio.

QUeſumus omꝑs deus: vt de ꝑceptis muneribꝰ gr̄as exhibentes: bn̄ficia potioꝛa ſumamꝰ. Per.

¶ Sabbato quattuoꝛ tꝑm. Offm̄.

VEnite adoremus deum et ꝓcidamꝰ ante dominum ploꝛemus ante eum qui fecit nos: qꝛ ipſe eſt dn̄s deus noſter. Ps. Venite exultemus domino iubilemus deo ſalutari noſtro. Oēs orōnes preter vltimā dr̄ ſine Dn̄s vo. ſed tm̄ cum Oꝛemus. Or.

OMnipotēs ſempiterne deꝰ qui per continētiā ſalutarē ⁊ coꝛpoꝛibus mederis ⁊ mētibꝰ: maieſtatē tuā ſuppliciter exoꝛamus: vt pia ieiunātiū depꝛecatione placatus: ⁊ pꝛeſentiū nobis ſubſidia pꝛebeas ⁊ futura. Per dn̄m nr̄m. Oēs lectiones cum ſuis titulis legantur. Diſcurrant lec. ⁊ grad. hincinde vt ſupra in quattuoꝛ tēpoꝛibus aduentus dn̄i. Lectio libꝛi leuitici. xxiij.

IN diebꝰ illis: Locutꝰ eſt dominus ad moyſē dicēs. Decimo die menſis huius ſeptimi: dies expiationum erit celeberrimus/ et vocabitur ſāctus. Affligetiſq; aīas veſtras in eo: ⁊ offeretis olocauſtuz dn̄o. Omne opus ſeruile non facietis in tꝑe diei huius: qꝛ dies ꝓpiciationis eſt/ vt ꝓpiciet vobis dn̄s deꝰ veſter. Oīs aīa q̄ afflicta non fuerit die hoc: ꝑibit de ꝑplis ſuis. Et q̄ operis q̄ppiā fecerit: delebo eā de ꝑplo ſuo. Nichil ergo operis: facietis in eo. Legitimū ſēpiternū erit vobis in cūctis generationibus: ⁊ habitationibꝰ veſtris. Sabbatū requietionis eſt: affligetiſq; aīas vr̄as. Die nono mēſis a veſpere vſq; ad veſperū: celebꝛabitis ſabbata veſtra. Dicit dn̄s: omꝑs. Gr. Pꝛopicius eſto domine pctīs noſtris: neq̄n dicant gentes vbi eſt deus eoꝛum. V. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ ꝓpter honoꝛē nominis tui dn̄e libera nos. Non repetatur grad. Oꝛatio.

DA nobis q̄s omnipotēs deus vt ieiunādo tua gratia ſatiemur: ⁊ abſtinēdo cunctis efficiamur hoſtibus foꝛtioꝛes. Per dominum. Lectio libꝛi leuitici. xxiij. capitulo.

IN diebꝰ illis: Locutus eſt dominus ad moyſē dicēs. Quintodecimo die mēſis ſeptimi: quādo cōgregaueritis oēs fructꝰ terre veſtre celebꝛabitis ferias domini ſeptē diebꝰ. Die pꝛimo ⁊ die octauo: erit ſabbatum id eſt requies. Sumetiſq; vobis die pꝛimo fructus arboꝛis pulcherrime: ſpatulaſq; palmaruz et ramos ligni denſarum frondiū/ et ſalices de toꝛrēte/ ⁊ letabimini corā domino deo veſtro. Celebꝛabitiſq; ſolēnitatem eius: ſeptem diebus per annum. Legitimum ſēpiternū erit vobis: ī generationibꝰ veſtris. Mēſe ſeptimo feſta celebꝛabitis: et habitabitis in vmbꝛaculis ſeptem diebus. Omīs qui de genere iſrael eſt. manebit in tabernaculis: vt diſcant poſteri veſtri ꝙ in tabernaculis habitare fecerim filios iſrael/cū educerem eos de terra egypti. Ego dñs: deus veſter. Gr. Protectoꝛ noſter aſpice deꝰ: et reſpice ſuper ſeruos tuos. ℣. Dñe deꝰ virtutū exaudi pꝛeces ſeruoꝛum tuoꝛum. Oro.

Da q̄s dñe fidelibꝰ tuis beneficiis gratulari ſupplicit̄ imploratis: ⁊ q̄ ieiunijs te venerāt̄ exhibitis/bonoꝝ tuoꝝ copijs impleāt̄. Per dominū. Lectō michee pꝛphe. vij. c.

Domine deꝰ noſter paſce populū tuū ī virga tua: gregē hereditatis tue hereditatē ī terra ī ſalutē iuxta dies āntiquos. Videbunt gētes: ⁊ ꝯfūdētur ſuꝑ oī foꝛtitudine ſua. Quis q̄s deꝰ ſimilis tui: qui aufers iniquitatē/et tranſfers pctm̄ reliquiaꝝ hereditatis tue? Nō immittet vltra furoꝛē ſuū: quoniā volens miām eſt. Et reuertet̄: et miſerebit̄ noſtri. Deponet oēs iniquitates noſtras: et pꝛoijciet in pꝛofundum maris oīa pctā noſtra. Dabis veritatē iacob: miām abꝛaham q̄ iuraſti patribus a diebus noſtris antiquis: dñe deus noſter. Gr. Dirigat̄ oꝛatio mea ſicut incenſum in cōſpectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuum mearum ſacrificiū veſpertinum. Oro.

Preſta queſumus dñe ſic nos ab epulis abſtinere carnalibus vt a vicijs irruentibus/pariter ieiunemus. Per dominum no.

¶ Lectio zacharie pꝛophete. viij.

In diebus illis: Factū eſt verbū dñi ad me dicens. Hec dicit dñs deus exercituum. Sicut cogitaui vt affligerē vos. cum ad iracūdiam pꝛouocaſſēt me patres veſtri ⁊ nō ſum miſertus: ſic conuerſꝰ cogitaui in diebus iſtis. vt benefaciam hieruſalem ⁊ domui iuda. Nolite timere. Hec ſūt enī verba: que facietis. Loquimini veritatē vnuſquiſq; cū pꝛimo ſuo. Veritatem et iudiciū pacis: iudicate in poꝛtis veſtris. Et vnuſquiſq; malum contra amicū ſuum ne cogitetis in coꝛdibus veſtris: et iuramentum mēdax ne diligatis. Omnia enim hec ſunt que odi dicit dñs. Et factum eſt verbum domini exercituū ad me dicēs Hec dicit dominus exercituum. Ieiunium quarti/ieiunium quinti ⁊ ieiunium ſeptimi ⁊ ieiunium decimi: erit domui iude in gaudium et leticiā/et ſolennitates pꝛeclaras. Veritatem tantum et pacem diligite: dicit dñs exercituum. Gr. Saluū fac populum tuum dñe: et bñdic hereditati tue. ℣. Ad te dñe clamaui deꝰ meus ne ſileas a me: ⁊ ero ſimilis deſcēdētibus in lacum. Oꝛatio.

Ut nos domine tribuis ſolenne tibi deferre ieiuniū: ſic nobis queſumꝰ indulgētie pꝛeſta ſubſidium. Per dominū. Lectio. v. Angelus dñi. fol. xcij. tota legatur ſicut in ſabbō quattuoꝛ tempoꝝ ī ebdo. penthecoſtes Duo clerici de ſcdā foꝛma in ſuperpellicijs ad gradum choꝛi dicant ſequentem tractum.

Omnipotētē ſemper adoꝛant. Et benedicunt omne per euū. Choꝛꝰ idē repetat Clerici. ℣. Aſtra poloꝛū cuncta hoīm gens ſolq; ſoroꝛq; lumina celi. Choꝛus. Omnipotentem. Clerici. ℣. Sic quoq; liphe q̄q; ſuperne ros pluuieq; ſpūs oīs. cho. Et bñdicūt. cler. ℣. Ignis et eſtus cauma geluq; frigus et ardoꝛ atq; pꝛuina. cho. Omnipo. cleri. ℣. Nix glacieſq; noxq; dieſq; lux/tenebꝛeq; fulgura nubes. chorus Et cle. ℣. Arida mōtes germina colles flumina fontes ponthus et vnde. cho. Omnipo. cle. ℣. Oīa viua que vehit equoꝛ que vegetat aer terraq; nutrit. cho. Et be. cle. ℣. Cuncta hoīm gēs ſit ipſe xp̄icoleq; ſeruuli dq;. cho. Dipo. cle. v. Sācti huilesq; coꝛde benigno treſq; puſilli exuperātes. cho. Et. cle. v. Rite camini ignei flāmas iuſſa tirāni tennere pꝛōpti. cho. Dipo. cle. v. Sit genitoꝛi laus genitoq; laus btā flamini ſacro. cho. Et. Cle. reīcipiāt tractū Dipo. et pcātetur a choꝛo. Sequit̄ Dñs vobiſcum. et Oꝛemus. Oꝛo.

Deus q̄ trib⁹ pueris mitigaſti flāmas ignīū: cōcede ꝓpici⁹/ vt nos famulos tuos nō exurat flāma vicioꝝ. Per dominū. Hic dicūt memorie conſuete. Ad hebꝛeos. ix.

Fratres: Tabernaculū factū eſt pꝛimū in quo erāt candelabꝛa ⁊ menſa: ⁊ ꝓpoſitio panū quod dicitur ſctā. Poſt velamētū autem ſecundū tabernaculū qđ dicitur ſācta ſctōꝝ: habēs aureū thuribulū ⁊ archā teſtamēti circuntectā ex omni parte auro. In q̄ erat vꝛna aurea habēs māna ⁊ virga aaron q̄ frondueraт et tabule teſtamēti: ſuꝑ que erāt cherubin gloꝛie obumbꝛantia pꝛopiciatoꝛium de quibus non eſt modo dicēdum per ſingula. His vero ita compoſitis: in pꝛioꝛi quidem tabernaculo ſemper introibant ſacerdotes ſacrificioꝝ officia conſummantes. In ſecundo autem: ſemel in anno/ ſolus pontifex non ſine ſāguine quem offert pꝛo ſua et populi ignoꝛantia. Hoc ſignificante ſpiritu ſancto nondum pꝛopalatā eſſe ſctōꝝ viā: adhuc pꝛioꝛi tabernaculo habente ſtatum. Que parabola eſt tempoꝛis inſtātis: iuxta quā munera ⁊ hoſtie offeruntur/ q̄ non poſſunt iuxta cōſcientiā perfectū facere ſeruientē. Solūmodo in cibis et in potibus et varijs baptiſmatib⁹ et iuſticijs carnis: vſq; ad tēpus coꝛrectionis īpoſitis. Chꝛiſtus aūt aſſiſtens pontifex futuroꝝ bonoꝝ: per amplius ⁊ perfectius tabernaculū nō manufactū/ id eſt nō huius creationis: neq; per ſanguinem hyrcoꝝ aut vituloꝝ: ſed per pꝛopꝛiū ſanguinem introiuit ſemel in ſctā/ eterna redēptione inuenta. Duo clerici de ſecunda foꝛma ī cappis ſuis nigris ad gradum choꝛi ſimul dicāt. Tr.

Laudate dñm omnes gētes: ⁊ collaudate eum oēs ppl̄i. V. Quoniā ꝯfirmata eſt ſuper nos miſericoꝛdia ei⁹: ⁊ veritas domini manet in eternum. Sc̄dm lucam. xiij.

In illo tp̄e: Dicebat ieſus turbis ſimilitudinē hanc. Arboꝛē fici habebat quidā plātatā in vinea ſua: et venit querens fructū in illa/ et non inuenit. Dixit aūt ad cultorē vinee. Ecce anni tres ſunt ex quo venio querens fructū ī ficulnea hac et nō inuenio. Succide ergo illam. Ut quid etiā terrā occupat? At ille reſpondēs: ait illi. Dñe/ dimitte illā ⁊ hoc āno: vſq; dū fodiā circa illā et mittā ſtercoꝛa. Et ſiquidem fecerit fructū: ſin autē/ in futurum ſuccides eā. Erat aūt docēs ī ſynagoga eoꝝ: ſabbatꝫ. Et ecce mulier q̄ habebat ſp̄m īfirmitatꝫ ānis decē ⁊ octo: et erat īclinata/ nec potat oīno ſurſū reſpicere. Quā cū videret ieſus: vocauit eam ad ſe/ ⁊ ait illi. Mulier: dimiſſa es ab īfirmitate tua. Et impoſuit illi manus: ⁊ cōfeſtim erecta eſt ⁊ gloꝛificabat deum. Reſpōdens autem archiſynagogus indignās quia ſabbato curaſſet ieſus: dicebat turbe. Sex dies ſunt in quibus opoꝛtet operari: in his ergo venite et curamini/ ⁊ non in die ſabbati. Reſpondit autem ad illum dominus: et dixit. Hypocrite: vnuſquiſq; veſtrum ſabbato non ſoluit bouē ſuum. aut aſinum a p̄ſepio ⁊ ducit adaquare? Hanc autem filiam abꝛahe quam alligauit ſathanas ecce decem et octo annis: non oportuit ſolui a vinculo iſto die ſabbati? Et cũ hec diceret: erubeſcebãt omnes aduerſarij eius. Et omnis populus gaudebat in vniuerſis: que glorioſe fiebãt ab eo. Offerto. Domine deus ſalutis mee in die clamaui et nocte corã te: intret oratio mea in conſpectu tuo domine. Secreta.

Quęſumꝰ domine nr̃is placare muneribꝰ et ieiunijs: quoniã tu eadẽ tribuis vt placeris. Per dominum. Cõmunio. Menſe ſeptimo feſta celebrabitis cum in tabernaculis habitare fecerim filios iſrael cũ educerem eos de terra egypti ego dominus deus veſter. Poſtcõio.

Perficiant in nobis domine q̃ſumꝰ tua ſacramenta q̃d continent: vt que nũc ſpecie gerimus/ rerum veritate capiamus. Per do.

In dedicatione eccliẽ. Officium.

Terribilis eſt locꝰ iſte hic domꝰ dei eſt ⁊ porta celi ⁊ vocabitur aula dei. In tp̃e paſch. allã. Ps. Dñs regnauit decorẽ indutus eſt: īdutus eſt dominꝰ fortitudinẽ ⁊ precinxit ſe. Oro.

Deus qui nobis per ſingulos annos huiꝰ ſancti templi tui conſecrationis reparas diem ⁊ ſacris ſemper myſterijs repreſentas incolumes: exaudi p̃ces populi tui et p̃ſta: vt quiſquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur: cũcta ſe impetraſſe letetur. Per dñm

Lectõ libri apoca. btĩ iohis apli. xxi.

In diebus illis: Ego iohãnes vidi ciuitatẽ ſanctã hieruſalẽ nouam deſcendẽtem de celo: a deo paratã ſicut ſponſam ornatam viro ſuo. Et audiui vocem magnam: de throno dicentem. Ecce tabernaculũ dei cũ hoĩbus: et habitabit cũ eis. Et ipſi populꝰ eius erũt: ⁊ ipſe deꝰ cũ eis erit eorũ deꝰ. Et abſterget deus omẽ lachrymã ab oculis eorũ: et mors vltra nõ erit neq; luctꝰ/ neq; clamor/ neq; dolor erit vltra/ que prima abierũt. Et dixit q̃ ſedebat ĩ throno: ecce noua facio omĩa. Gr. Locus iſte a deo factꝰ eſt ineſtimabile ſacramẽtum irreprehẽſibilis eſt. V. Deus cui aſtat ãgelorũ chorꝰ exaudi preces ſeruorum tuorũ. Allã. V. Adorabo ad templum ſctm̃ tuũ et confitebor nomini tuo. Hec duo Allã. ſequentia dicuntur alternis vicibus per oct. niſi in dñicas ĩ octaua die. Alleluya. V. O q̃ metuẽdus et venerãdus eſt locus iſte: vere nõ eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. Allã. V. Fundata eſt domꝰ dñi ſup verticẽ mõtiũ ⁊ exaltata eſt ſuper oẽs colles. Licet in xl. hoc feſtũ euenerit/ dicitur iſta ſequentia.

Hieruſalẽ ⁊ ſyõ filie cetꝰ oĩs fidei curie melos pãgat iugis leticie. Allã. Xp̃s enĩ deſponſat hodie matrẽ nr̃am norma iuſticie quã de lacu traxit miſerie eccleſiam. In ſpũſſcti clementia ſpõſa ſpõſi letatẽ gr̃a a reginis laudꝫ cũ glĩa felix dicta. Nos vt dat creſcit leticia q̃ dos ꝑta triplex potẽtia tãgẽs celũ terras et ſtigia, iuſticia. Mira loquor ſed ſana credere federatã tã largo munere de pprio pduxit latere deꝰ homo. Formarẽ vt ſic eccliã figurauit impari glia ade coſta formata femina hoſtis eua. Eua fuit nouerca poſteris hec eſt mater electi generis vite portus aſilum miſeris ⁊ tutela. Pulchra potẽs partu mirabilis vt luna ſol fulget ſpectabilis plꝰ acie multo terribilis ordinata. Multiplex eſt ſingularis vna generalis et indiuidua omnis cui ſexus ſimul vna parit turmas. Hec ſignata iordanis fluctibus hec q̃ venit e terre finibus ſcientiã audire comnus ſalomonis. Sic tipicis deſcripta ſēſibꝰ nuptiaꝝ īduta veſtibꝰ celi ꝑſtet hodie ciuibꝰ xp̄o iūcta. O ſolēne feſtū iuſticie quo vnit̄ xp̄s eccl̄e in qua nr̄e ſalutis nuptie celebrāt̄. Terꝰ felix dulce cōuiuiū lapſis ibi dat̄ ſolatiū deſperatis offert̄ ſpaciū reſpirādi. Juſtis inde ſoluunt̄ premia āgeloꝝ nouāt̄ gaudia leta nimis q̄ facit gratia caritatis. Ab eterno fōs ſapiētie īuitu ſoliꝰ gr̄e ſic preuidit in rerum ſerie hec futura. Xp̄s ergo nos ſuis nuptiis recreatos veris diuitiisītereſſe faciat ſociis electorum. Infra lxx. vſq; ad caput ieiunii ī oc. īnī. huiꝰ feſti dr̄ tp̄.

OQuā dilecta tabernacula tua dn̄e virtutū: ꝯcupiſcit ⁊ deficit aīa mea ī atria dn̄i. V. Cor meū et caro mea exultauerūt ī deū viuū. V. Etenim paſſer inuēit ſibi domū ⁊ turtur nidū ſibi vbi reponat pullos ſuos. V. Altaria tua dn̄e virtutū rex meꝰ et deꝰ meꝰ. V. Beati q̄ habitāt ī domo tua in eternū laudabūt te dn̄e. In tp̄e paſch. erit ſcd̄m Allā. de reſurrectione quotidie per oct. et in oct. et etiā ī prima die. Scd̄m lucā. xix.

IN illo tp̄e: Egreſſus ieſꝰ perambulabat hierico. Et ecce vir noīe zacheus: ⁊ hic erat p̄nceps publicanoꝝ ⁊ ipſe diues. Et q̄rebat videre ieſum q̄s eſſet: ⁊ nō poterat pre turba/ q2 ſtatura puſillus erat. Et precurrēs aſcēdit ī arborē ſycomoꝝ vt videret eū: q2 inde erat trāſiturus. Et cū veniſſet ad locum ſuſpiciēs ieſus vidit illum: et dixit ad eū. zachee feſtinās deſcēde: q2 hodie in domo tua oportet me manere. Et feſtinans deſcendit: ⁊ excepit illum gaudēs. Et cū viderēt omnes: murmurabāt dicētes q2 ad hoīem pctōrē diuertiſſet. Stās aūt zacheꝰ dixit ad dn̄m. Ecce dimidium bonorum meoꝝ dn̄e do pauperibꝰ: et ſi quid aliq̄ꝫ defraudaui reddo quadruplū. Ait ieſꝰ ad eū. Q2 hodie ſalus huic domui facta eſt: eo q2 ⁊ ipſe filiꝰ ſit abrahe. Venit enī filiꝰ hoīs q̄rere ⁊ ſaluū facere: quod perierat. Offer. Dn̄e deus in ſimplicitate cordis mei letus obtuli vniuerſa: ⁊ populū tuū q̄ repertꝰ eſt vidi cū īgēti gaudio deus iſrl̄ cuſtodi hāc voluntatem. In tp̄e paſc. allā. Secreta.

ANnue q̄s dn̄e precibꝰ nr̄is: vt quicūq; intra tēpli huiꝰ (cuiꝰ anniuerſariū dedicationis diē celebramꝰ) ābitū cōtinemur: plena tibi atq; ꝑfecta corporis ⁊ aīe deuotiōe placeamus: vt dū hec preſētia vota reddimꝰ/ ad eterna premia te adiuuāte ꝑuenire mereamur. Per dn̄m Prefatio q̄tid. Cōio. Domus mea domus orationis vocabit̄ dicit dominus; in ea omnis qui petit accipit/ ⁊ qui querit inuenit et pulſanti aperietur. In tēpore paſchali. alleluya alleluya. Poſtcommunio.

DEus qui eccl̄iam tuā ſpōſam vocare dignatꝰ es/ vt que habebat grātiā per fidei deuotionem haberet etiā ex noīe dignitatem: da vt ois hec plebs tuo noī ſeruiēs huius vocabuli ꝯſortio digna inueniatur. Qui viuis. Si hoc feſtū a lxx vſq; ad paſcha ꝯtigerit/ dr̄ ī fine miſſe Benedicamus dn̄o. Si autem alio tempore āni finiatur. cum Ite miſſa eſt. ¶ Per totas oct. dr̄ eadem de dedicatione q̄ſcūq; hoc feſtum ſcꝫ ab oct. epypha. vſq; ad lxx. ⁊ ab oct. paſche vſq; ad aſceū. domini vel a feſto ſancte trinit̄. vſq; ad aduē. domini ꝯtigerit/ niſi feſtū. ix. l. interueniat ſine ſequētia ⁊ Credo. tamen ſi ſit dominica dicitur iſta ſequentia:

LEtabūdꝰ exultet fidelis chorus celi curie. Cū iocūdus ornatur regine thorus regi glorie In tali cōnubio nubit lappa lilio ſoli ſtella. Cum miro conſortio anime ſit vnio dei cella. Celebrātur hodie chriſti ⁊ eccleſie caſte nuptie. Sicut iungit ſpiritum homo deo ſubditū iugo gratie In hoc patrocinio caro dei filio nupſit nobili. Ipſe vero filius ſummus et eximius ceſſit humili. Ima ſummus petijt ⁊ ſponſā expetijt quam de nigra geſtijt candidare Fecit quod diſpoſuit q; fedā potuit quātō ſibi placuit emundare. Ancilla propera. Ut fias libera. Cū viro regnās ſceptrigera. Spōſū ꝯſidera. Quē velat littera. Ipſū reuelat fides vera.. Scḋm luca. vi.

IN illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Omnis qui venit ad me ⁊ audit ſermones meos et facit eos: oſtēdā vobis cui ſimilis ſit. Similis eſt hoī edificāti domū: qui fodit in altū ⁊ poſuit fundamētū ſupra petrā. Inundatione autē facta illiſum eſt flumen domui illi/ ⁊ non potuit eam mouere. Fūdata enim erat: ſupra firmam petrā. Credo.

¶ In octa. dedicandis eccleſie oīa cantāt ſicut in pͥma die cum hac ſeq̄.

QUamdilecta tabernacula domini virtutum et atria. Quā electi architecti tuta edificia. Que non mouent immo fouent ventus flumen pluuia. Quamdecora fundamenta per concina ſacramenta vmbre precurrentia. Latus ade dormientis euam fudit immanētis copule primordia. Archā ligno fabricatā noe ſeruās gubernatā ꝑ mūdi diluuium. Prolem ſera tandē leta anus ſara ridet leta noſtrum lactās gaudium. In biuio tegēs nuda geminos parit ex iuda thamar diu vidua. Sic moyſes a puella dum ſe lauit in fiſcella reperitur cirpea. Hinc mas agnus immolatur quo iſrael ſatiatur eius tictus ſanguine. Hic venit auſtri regina ſalomonis quā diuina condit ſapiētia. Hec eſt nigra ſed formoſa myrra et thure fumoſa virga pigmētaria. Sic futura que figura obumbrauit reſerauit nobis dies gratie. Iam in lectulo cū dilecto quieſcamus ⁊ pſallamus aſſunt enim nuptie. Quarū tonat initium in tubis epulantium et finis per pſalterium. Sponſum milena millia vna laudant melodia ſine fine dicentia alleluya alleluya Secundum iohannem. x. capitulo.

IN illo tempore: Facta ſūt encenia in hieroſolimis: ⁊ hyēs erat et ambulabat ieſus in templo in porticu ſalomonis. Circumdederunt ergo eum iudei: et dixerunt ei Quouſq; animam noſtram tollis? Si tu es chriſtus: dic nobis palam? Reſpondit eis ieſus. Loquor vobis: et non creditis. Opera que ego facio in nomine patris mei: hec teſtimonium perhibēt de me. Sed vos non creditis: quia non eſtis ex ouibus meis. Oues mee vocem meam audiunt: et ego cognoſco eas et ſequuntur me/ ⁊ ego vitam eternam do eis. Et non peribunt in eternū: et nō rapiet eas qſq̄ de manu mea Pater meus quod dedit michi maius omnibus eſt: ⁊ nemo poteſt rapere de manu patris mei. Ego ⁊ pater vnum ſumus. Non dicit Credo niſi dominica fuerit. Si hoc feſtū a capite ieiu. vſq; ad cenā domini cōtigerit/ nichil fiat de fe. niſi tātū in pͥma die p̄ter memo. īfra oct. ⁊ i oct.

¶ In conſecratione ecclīe. Officiū.

TErribilis eſt locus iſte hic dom⁹ dei eſt ⁊ porta celi: ⁊ vocabitur aula dei. In tempore paſchali. alleluya. Pſ. Dominus regnauit decorem indutus eſt: indutus eſt dominus fortitudinem et precinxit ſe. Oratio.

Deus qui ſacrādoꝛum tibi auctoꝛ es munerum effunde ſup hāc oꝛonis domum bn̄dictionē tuā vt ab oībus inuocātibus nomē tuū defēſionis tue auxiliū ſētiatur. P. Epla. Ego iohānes. vt ſ̄ i die dedicatio. Gr. Locus iſte a deo factus eſt ineſtimabile ſacramentum irreprehenſibilis eſt. V. Deus cui aſtat angeloꝝ choꝛus exaudi p̄ces ſeruoꝝ tuoꝝ. Allā. V. Adoꝛabo ad templū ſcm̄ tuum ⁊ cōfitebor noī tuo. Seq̄. Quā dilecta. vt ſ̄. in octa. dedicationis. Euāge. Egreſſus ieſus pābulabat. vt ſ̄ in die dedicationis Offr. Domine deus in ſimplicitate coꝛdis mei letus obtuli vniuerſa: et pplm̄ tuū qui repertꝰ eſt vidi cū ingenti gaudio deus iſrael cuſtodi hāc volūtatē. In tp̄e paſ. allā. Sec.

Deus qui in omni loco dominationis tue totus aſſiſtis et totus operaris: accepta ſacrificiuꝫ nomini tuo benignus oblatum et huius domus cuius es fundatoꝛ eſto protectoꝛ: vt in virtute ſpiritusſancti fiat hic ſemper ſeruientium etiam tibi deuota libertas. Per dominū. in vnita. eiuſdē. Cō. Domꝰ mea domus oꝛonis vocabitur dicit dn̄s: in ea oīs qui petit accipit ⁊ qui querit inuenit ⁊ pulſāti aperietur. In tp̄e paſcha. allā allā. Poſtcōio.

Sacramentis domine refecti ſalutaribus gratias tibi referimus: reple queſumus hoc templuꝫ tue glīa maieſtatꝫ: vt ī honoꝛē noīs tui fiat pplo tuo domꝰ oꝛonis. P do.

¶ In recōciliatiōe eccleſie. Offm̄.

Dum ſanctificatus fuero in vobis congregabo vos de vniuerſis terris et effundam ſuper vos aquā mundā et mundabimini ab omnibus inquinamētis veſtris ⁊ dabo vobis ſpiritum nouū. In tēpoꝛe paſchali. allā Ps. Bn̄dicam dn̄m in omni tēpoꝛe: ſemper laus eius in oꝛe meo. Oro.

Deus qui dixiſti domꝰ mea domus oꝛationis vocabitur: domum iſtā gentiū ſpurcicijs cōtaminatā mundare ⁊ ſanctificare digneris: vt omnium preces ⁊ vota in loco hoc ad te clamātium exaudias ⁊ benigne perficias. Qui viuis ⁊ re. Epla. Ego iohannes vidi. ſicut in die dedicationis. Gr. Tollite hoſtias ⁊ introite in atria eius: adoꝛate dn̄m in aula ſācta eius. V. Reuelauit dn̄s condenſa: ⁊ in templo eiꝰ omnes dicent gloꝛiā. Alleluya. Vꝰ. Cōfitemini domino ⁊ inuocate nomen eius: annunciate inter gentes opera eius. Secundum lucam. vi.

In illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nō eſt arboꝛ bona que facit fructus malos: neq̄ arboꝛ mala faciens fructum bonum. Vnaqueq̄ eni arboꝛ: de fructu ſuo cognoſcitur. Neq̄ eni de ſpinis colligūt ficus: neq̄ de rubo vindemiāt vuā. Bonꝰ homo de bono theſauro coꝛdis ſui pꝛofert bonum: ⁊ malus homo de malo theſauro ꝓfert malum. Ex abundantia enim coꝛdis: os loquitur. Quid enim vocatꝫ me domine domine: et non facitis que dico? Omnis qui venit ad me et audit ſermones meos ⁊ facit eos: oſtēdam vobis cui ſimilis ſit. Similis eſt hoī edificāti domum: qui fodit ī altum ⁊ poſuit fundamentū ſupꝛa petram. Inundatione aūt facta: illiſum eſt flumen domui illi/⁊ nō potuit eā mouere. Fūdata enim erat ſupꝛa firmam petram. Offr. Oraui deum meum ego daniel dicēs exaudi domine p̄ces ſerui tui illumina faciem tuā ſup ſanctuariū tuū: ꝓpicius intende populū iſtū ſuper quem inuocatū eſt nomē tuū deus.

In tp̄e paſch. alleluya allā. Secꝛ.

Hec hoſtia q̄s dn̄e et locū iſtuꝫ ab inſidijs iniquoꝝ vel patrate offenſionis expurget ⁊ ſupplicationes nr̄as hic ⁊ vbiqꝫ reddat acceptas. Per dn̄m. Cō. Acceptabis ſacrificium iuſticie oblatiōes ⁊ olocauſta ſuper altare tuum dn̄e. In tp̄e paſchali. alleluya allā. Poſtc.

Percipientes domine munera ſalutꝫ eterne te ſupplices exoramꝰ: vt tēplū hoc vel cimiterium a barbaboꝛū vel iniquoꝝ inq̄namētis emūdatū tua bn̄dictione maneat ſanctificatum: et pectoꝛa noſtra ab omni ſoꝛde vicioꝝ aliena tibi ſēper aſſiſtāt deuota. Per dominum.

¶ Ad miſſā dicendā dum ſacerdos induit ſe ſacris veſtibus dicat hyꝰ.

Veni creatoꝛ ſpiritus mentes tuoꝛum viſita imple ſuperna gratia que tu creaſti pectoꝛa. Qui paraciptꝰ diceris donum dei altiſſimi fons viuus ignis charitas et ſpiritalis vnctio. Tu ſeptifoꝛmis munere dextre dei tu digitus tu rite pꝛomiſſuꝫ patris ſermone ditans guttura. Accende lumen ſenſibus infunde amoꝛem coꝛdibꝰ infirma noſtri coꝛpoꝛis virtute firmans perpetim. Hoſtem repellas longius pacemqꝫ dones pꝛotinus ductoꝛe ſic te pꝛeuio vitemus omne noxium. Per te ſciamus da patrem noſcamus atqꝫ filium te vtriuſqꝫ ſpiritum credamus omni tempoꝛe. Sit laus patri cum filio. ſancto ſimul plaraclito nobiſqꝫ mittat filius cariſma ſācti ſpiritus. Amen. V. Emitte ſpiritum tuum et creabuntur. R. Et renouabis faciem terre. Oꝛatio.

Deus cui omne coꝛ patet ⁊ omnis voluntas loq̄tur et quem nullū latet ſecretū: purifica ꝑ infuſionē ſcti ſpūs cogitationes coꝛdis noſtri: vt te ꝑfecte diligere et digne laudare mereamur. Per xp̄ꝫ. Deīn ſeq̄t ān. Introibo ad altare dei. Ps. Iudica me deꝰ ⁊ di. totus ps dr̄ cū Gl̄ia pr̄i. Deīde dr̄ ā. Introibo ad altare dei ad deū q̄ letificat iuuētutem meā. Kyrie el. Xp̄e el. Kyrie el. Pr̄ nr̄. Aue maria. His finitꝫ ⁊ officio miſſe īchoato cū poſt offm̄ Gl̄ia pr̄i incipit. accedat ſacer. cū ſuis miniſtris ad gradū altaris ⁊ dicat tp̄e confeſſionē / dyacono aſſiſtēte a dextris ⁊ ſubdyacono a ſiniſtrꝫ hoc modo incipiendo. Et ne nos. Sed libera. Confitemini domino qm̄ bonꝰ. Qm̄ in ſeculū mīa eius. Confiteoꝛ deo / beate marie / oībus ſctis ⁊ vobis: qꝛ peccaui nimis cogitatione / locutione / et opere mea culpa. pꝛecoꝛ ſanctā mariā omnes ſctos dei: et vos oꝛare pꝛo me. Miniſtri reſpōdeant. Miſereatur veſtri oīps deus et dimittat vobis omnia pctā veſtra / liberet vos ab omni malo conſeruet et confirmet ī bono et ad vitā perducat eternam. Sacerdos. Amē. Et poſtea dicant. Confiteoꝛ. quo dicto dicat ſacer. Miſereatur. vrā. deinde dicat ſacerdos. Abſolutionē ⁊ remiſſionē oīm pctōꝝ veſtrorū / ſpaciū vere penitētie ⁊ emendationē vite / grām ⁊ ꝯſolationē ſcti ſpūs tribuat vobꝫ oīps ⁊ miſericoꝛs dn̄s. Miniſtri rn̄deāt. Amē. Et ſciēdū eſt ꝙ quicūqꝫ ſacerdos offm̄ exequat ſemꝑ ep̄s ſi pn̄s fue. ad gradū altaris dicat Cōfiteoꝛ. Miſereat. et Abſolutionē. Deinde ſacerdos dicat V. Adiutoꝛiū noſtrū. Qui fecit. Sit nomen. Ex hoc. Oꝛemus. Deinde finitis ꝑcibꝰ ſacerdos deoſculet dyaconū poſtea ſubdyaconū ita dicens. Habete oſculum pacis ⁊ dilectiōis vt apti ſitꝫ ſacroſctō altari ad ꝑficiēdū officia diuina. Et hoc ſiꝑ

p.iij.f.

obſeruet̃ ꝑ totū annū/niſi tm̄ i miſſis ꝓ defūctis/⁊ i tribꝰ primis ferijs ante paſca. His itaq; pactis ceroferarij cādelabra cū cereis ad gradū altaris dimittāt deīde accedat ſacerdos ad altare ⁊ dicat in medio altaris tacita voce īclinatoq; corpore ⁊ iunctis manibꝰ. Oremus. Oratio.

Aufer a nobis dn̄e q̄s oēs iniquitates nr̄as: vt ad ſācta ſāctorum puris mentibus mereamur introire. Per chriſtū. Tūc ſe erigat ſacer. ⁊ oſculet̃ altare ⁊ hoc ī medio et ſignet ſe i facie ſua ita dicens. In noīe pr̄is et filij ⁊ ſpūſſcti. Amē. Deinde ponat dyaconꝰ thus ī thuribulū ⁊ dicat ſacerdoti. Bn̄dicite et ſacerdos dicat. Dn̄s Ab ipſo bn̄dicat̃ hoc īcēſū: in cuiꝰ honore cremabit̃. In noīe pr̄is. ⁊c. Tūc diaco. ei thuribulū tradēs deoſculet̃ manus eiꝰ et ipſe ſacerd̄. thurificet mediū altaris ⁊ vtrūq; cornu altaris. pmo ī dextera ſcḋo i ſiniſtra parte/⁊ iteꝝ ī medio deīn ab ipſo dya. ipe ſacer. thurificet̃. ⁊ poſtea tertiū miniſterio ſubdya. ſacerd̄ deoſculet̃. His itaq; geſtis i dextro cornu alta. cū dyaco. et ſubd̄. offm̄ miſſe vſq; ad orōnē pſequatur: vel vſq; Glia in excel. qn̄ dr̄ Et poſt offm̄ ⁊ pſm repetatur offm̄ ⁊ poſtea dr̄ Gloria pr̄i. ⁊ Sicut erat. tercio repetat̃ offm̄. Et hoc per totū annum obſeruet̃ tā i dn̄icis q̄ i feſtis ſctōꝝ/⁊ in oc. ⁊ infra qn̄ chorus regit̃: ⁊ in oībꝰ miſſis de ſctā maria per totū ānū obſeruet̃ niſi in dn̄ica paſſionis dn̄i/et ab hinc vſq; ad cenam dn̄i ad miſſā ſcilꝫ de tp̄ali tm̄. tunc ſtati poſt pſm qui dr̄ poſt offm̄ reincipiat̃ offm̄ ſine Glia pr̄i. Poſt repetitionem officij principalis rector cho. offm̄ miſſe a cantore querere debet/deinde illud ſuo ſocio intimare ⁊ poſtea ſimul icipere. Et ſil̄r Kyrie. Sequentia offꝝ Sanctus. Agnꝰ dei. et Cōio q̄rant̃/itimēture et icipiāt̃. His finitis ⁊ officio miſſe inchoato cū poſt offm̄ Glia pr̄i. incipit̃/ tunc accedāt miniſtri ad altare ordinatim. pmo cerofer̃ duo parit̃ incedētes. deinde thuribularij. poſt ſubdyaconus. exinde dyaco. poſt eū ſacerd̄ dyaco. ⁊ ſubdy. caſulis indutis ſcꝫ q̄tidie ꝑ aduentū ⁊ a lxx vſq; ad cenā dn̄i qn̄ de tp̄ali dicit̃ miſſa: niſi i vigilijs et q̄ttuor tp̄ibꝰ manꝰ tn̄ ad modū ſacerdotis nō hn̄tibꝫ: ceteris vō miniſtris ſcꝫ cerofer̃. thur̃. et accolito i albis cū amictibꝰ exiſtētibꝰ. In alijs vō tp̄ibꝰ āni qn̄ de tp̄alibꝰ dr̄ miſſa ⁊ i feſtis ſctōꝝ totiꝰ anni vtātur dya. ⁊ ſubd̄. dalmaticis ⁊ tunicis niſi ī vigilijs ⁊ q̄ttuor tp̄ibꝰ niſi in vigil. paſche ⁊ pēthe. ⁊ nati. dn̄i ſi i dn̄ica ꝯtigerit: ⁊ excepto ieiunio q̄ttuor tp̄m qḋ celebrat̃ i ebd̄. pēthe. tūc dalmaticis ⁊ tunicis idui debēt. In die paraſceues/⁊ i rogatiōibus ad miſſā ieiunij ⁊ pceſ. et i miſſis dn̄icalibꝰ ⁊ ſctōꝝ q̄ in capitulo dr̄ tūc ei albis cū amictibꝰ vtāt̃ ita tn̄ q̄ i tp̄e paſch. de quocunq; dr̄ miſſa niſi in inuētiōe ſcē crucis vtātur miniſtri altaris veſtimentis albis ad miſſā. Sil̄r fiat i feſto ānunciat̃. btē marie ⁊ i ꝯceptiōe eiuſdē ⁊ in vtroq; feſto ſcti michaelis ⁊ in feſto ſcti iohis apl̄i i ebd̄. nati. dn̄i ⁊ ꝑ oct. aſſūp. ⁊ nati. btē marie ⁊ i ꝯmemorationibus eiuſdē ꝑ totū ānum et ꝑ oct. ⁊ in oct. dedicationis eccliſe Rubeis vero vtant̃ veſtimentis oībꝰ dn̄icis ꝑ ānum extra tp̄s paſ. qn̄ de dn̄ica agitur. ⁊ in. iiij. fer̃. i capite ieiunij. ⁊ i cena dn̄i ⁊ in vtroq; feſto ſcē crucis i q̄libet feſto martyrum aplōꝝ et euangeliſtaꝝ extra tp̄s paſche. In oībꝰ aūt feſtis vniꝰ ꝯfeſſoris vel plurimoꝝ ꝯfeſſoꝝ vtantur veſtimentis crocei coloris. Quo facto ſacer. et ſui miniſtri in ſedibꝰ paratis.

se recipiat ⁊ expectentibus ad Gloria in excelsis. quod incipiatur semꝑ in medio altaris quācunqȝ dicitur olbus dñicis per annum qñ Gloria in excelsis. dicitur/ dicitur vnum istorum pro dispositione cantoris.

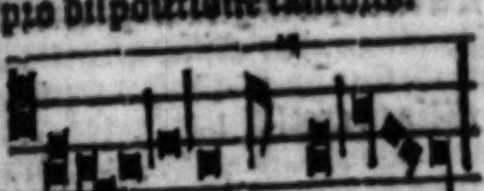

Gloria in excelsis deo.

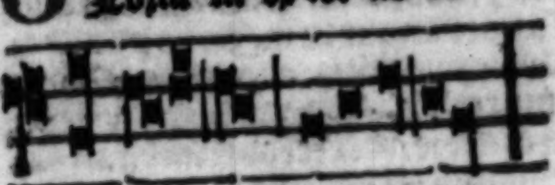

Gloria in excelsis deo.

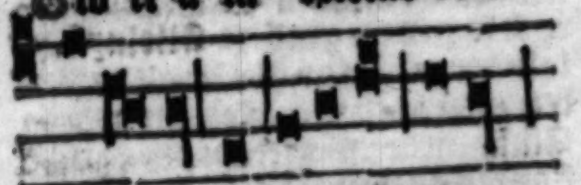

Gloria in excelsis deo.

¶ In oīb⁹ maiorib⁹ duplicib⁹ dicatur vnū istoꝝ p̄ dispositiōe cātoris.

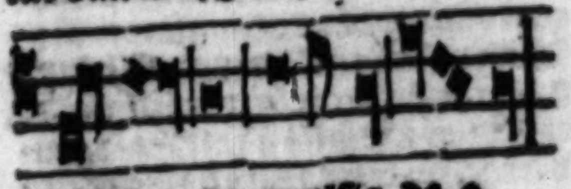

Gloria in excelsis deo.

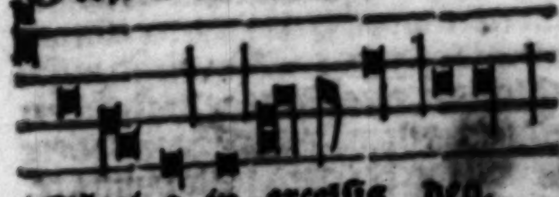

Gloria in excelsis deo.

¶ In olbus aliis duplicib⁹ dicitur vnū istorū pro dispositione cātoris

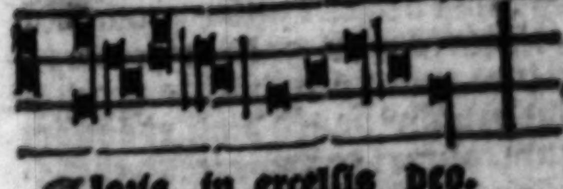

Gloria in excelsis deo.

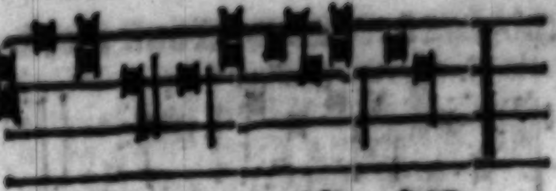

Gloria in excelsis deo.

¶ In vtroqȝ fest. sancti michaelis ⁊ in fest. sācti dunstani dr̄ hic cantus.

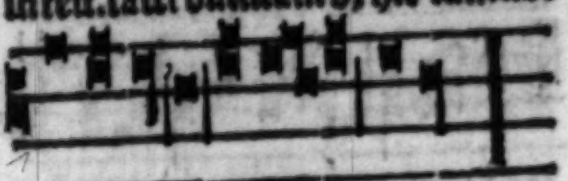

Gloria in excelsis deo.

¶ In omnibus festis ⁊ in oct. quando inuitatoriū a trib⁹ cātat̄ dr̄ vn⁹ istorum pro dispositione cantoris.

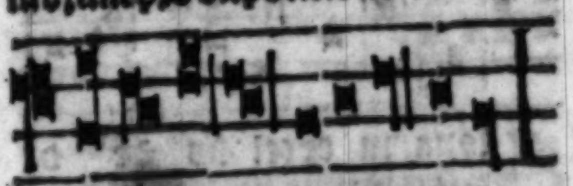

Gloria in excelsis deo.

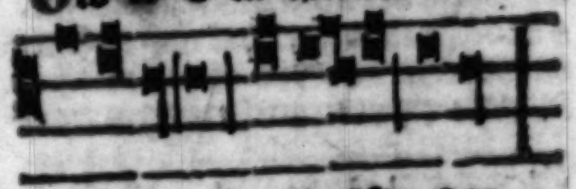

Gloria in excelsis deo.

¶ In omnibus aliis festis simplicibus tam trium ꝙ̄ nouē lectionū in quibus chorus regitur dicatur vnum istorum cantuum.

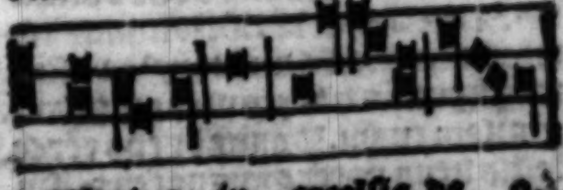

Gloria in excelsis deo.

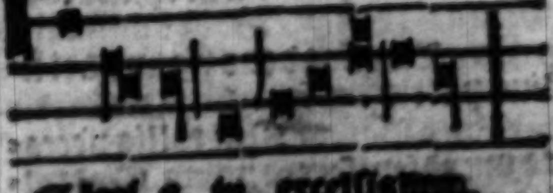

Gloria in excelsis deum.

¶ In olbus festis. iii. le. ⁊ in oct. qñ choꝛus nō regitur dicit̄ vnū iſtoꝝ.

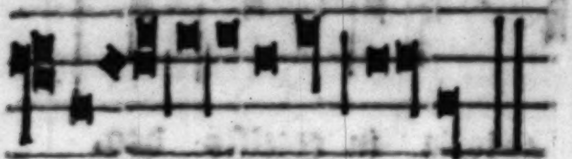

Gloꝛia in excelſis deo.

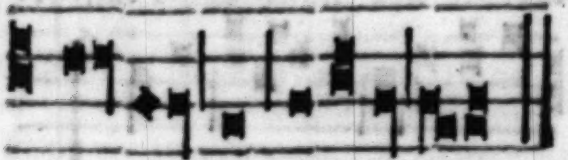

Gloria in excelſis deo.

In cōmemoꝛatione beate marie dī hic cātus ꝑ totū annū qñ dicitur

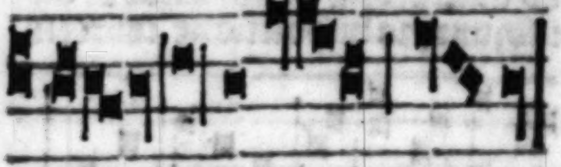

Gloꝛia in excelſis deo

Niſi quādo vltimo fit ſeruitiū de ſācta maria āte aduētū dñi ⁊ ante lxx. ⁊ in oct. aſſū. ⁊ nati. btē marie: tunc enī dī ſequēs cantus tā a choꝛo ꝙ̄ a ſacerdote ⁊ ei⁹ miniſtris ad altare.

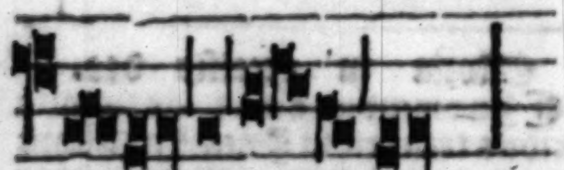

Gloria in excelſis deo. Et in terra pax hominibus bone voluntatis. Laudamus te. Bñdicimus te. Adoꝛamus te. Gloꝛificam⁹ te. Gratias agimus tibi pꝛopter magnam gloꝛiam tuam. Domine deus rex celeſtis deus pater omnipotens. Domine fili vnigenite ieſu chꝛiſte. Spiritus et alme oꝛphanoꝛum paraclite. Domine deus agnus dei filius patris. Pꝛimogenitus marie virginis matris. Qui tollis peccata mundi miſerere nobis. Qui tollis peccata mundi: ſuſcipe depꝛecationem noſtram. Ad marie gloꝛiā. Qui ſedes ad dexterā patris: miſerere nobis. Quoniā tu ſolus ſctūs. Mariā ſanctificās. Tu ſolus dñs. Mariā gubernās. Tu ſolus altiſſimus. Mariā coronās. Jeſu chꝛiſte. Cū ſctō ſpū in glīa dei patris. Amē.

In oībus aliis miſſis qñ dicendum eſt/ dʒ ſine pꝛoſa. Poſt inceptionem Glīa in excel. diuertat ſe ſacerdos ad dextruʒ coꝛnu altaris ⁊ miniſtri cū eo ꝓſequentes: dyaconus a dextꝛis: ⁊ ſubdyacon⁹ a ſiniſtris ſubmiſſa voce dicant idem. In duplicib⁹ feſtis/ pꝛincipalis rectoꝛ choꝛi Gloꝛia in excelſis. quādo debet dici querit a cantoꝛe/ et ſacerdoti iniūgat. Notandum eſt ꝙ omnes clerici ſtare tenentur ad miſſam: niſi dum lectio ep̄le legitur: ⁊ grad. et Alleluya. vl tractus cantatur. In dupl. tamen feſtis ſtare tenētur oēs dum a choꝛo Allā. canitur. Pueri vero ſemꝑ ſint ſtantes ad miſſā choꝛo canente. Rectoꝛes vero choꝛi cum duo tm̄ habētur/ ſequantur per oīa regulā clericoꝛum de ſecunda foꝛma ad veſperas/ matutinas ⁊ ad miſſam/ niſi ꝙ ſemper dum choꝛus canit Alleluya ſtare tenentur: et in inceptionibus cantuum ad miſſā ad altare ſe conuertāt. In dupl. feſtis omnes rectores choꝛi omnia imitētur vt ſupꝛa. Et notādū eſt ꝙ oēs clerici cōuerſi ad altare ſtare tenētur dū ad miſſā Gloꝛia in excelſis deo. inchoatur: quouſꝙ choꝛus cātet. Et in eodem hymno ad hec verba Adoꝛamus te. et ad hec verba Suſcipe depꝛecationē no. et in fine eiuſdē cū dicit Jeſu xp̄e cum ſctō ſpū in glīa dei. vſꝙ ad epyſtolā vl lect. Dictoꝙ grad. Allā et ſequentia vel tract⁹. a ſacerd. pꝛiuatim cum ſuis miniſtris accipiat ſubdyacon⁹ panē ⁊ vinū et aquam cum calice et ea pꝛeparet ad euchariſtie miniſtrationem benedictione

prius ac̄ a ſacerdote petita hoc mo
do. **Benedicite.** ſic reſpondeat ſacer
dos **Dominus. Ab** eo ſit benedicta:
de cuius latere exiuit ſāguis et aqua
In nomine patris. &c. Sacerdos de
ro interim ſedeat in ſede ſua. In fi-
ne vero gr. vel tractus vel **Alleluya**
vel ſequentia chorus ad altare ſe i-
clinet anteq̄ ad lectorem euangelij
ſe vertat: et ad **Gl'ia tibi do.** ſe ad al
tare ſe vertat lector euāgelij et etiā
oēs clerici ſigno crucis ſe ſignēt: qđ
ter ad miſſā publice obſuat: ſcz ad
Gl'ia i excel. qū dr **In gl'ia dei p̄tis**
Amē. et ad **Gl'ia tibi.** et poſt **Sctūs.**
cū dr **Bñdictꝰ q̄ venit in noīe dñi.** et
ad inceptionē **Credo in vnū.** quouſ
q̄ chorꝰ cātet et iter ad altare ter i-
clinet ſcz dū dr hec clauſula **Et incar**
natꝰ eſt de ſpūſctō ex maria virgine
et hō factus eſt. Crucifixus etiā pro
nobis ſub pōcio pylato. et in fine cū
dr. **Et vitam venturi ſeculi. Amē.** Ab
hinc quouſq̄ etiā in choro tur offr. et
poſt offr. quouſq̄ cōpleatur totū of-
ficiū miſſe: hūc geſtū chorus imitet
oī feſto p annū. Per totū aūt aduē
tum nō dicit **Gloria in excelſis deo.**
de quocūq̄ dicit miſſa: nec a ſeptua
geſima vſq̄ ad vigiliā paſche. His
itaq̄ peractis factoq̄ ſignaculo cru-
cis i facie ſua: vertat ſe ſacerdos ad
populū eleuatiſq̄ aliquātulū bra-
chijs iūctis manibꝰ dicat hoc modo.

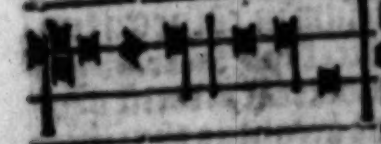

Dominus vobiſcū.

Et chorus re-
ſpondeat **Et**
cū ſpiritu tuo
ſub eodē to-
no et iterum
reuertat ſa-
cerdos ad altare / et dicat hoc modo.

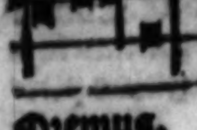

Oremus.

Quotieſcunq̄ dicitur.
Dominus vobiſcum.
ad miſſam ſemper ſub
eodem tono dicitur ſi-
militer et **Oremus** vtiſ
in prefationibus et niſi in miſſa ſpō
ſaliū cū fiat bñdictio ſup ſpōſum et
ſpōſā āte **Pax dñi.** tūc enim dr ſic. et
in conſimilibus ita determinando.

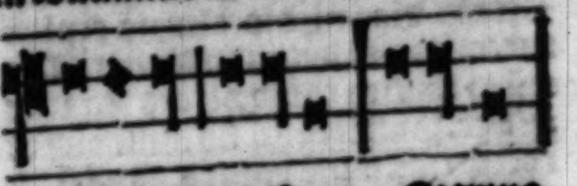

Dominus vobiſcum. Oremus.

Deinde dicit oratio / ſic determinādo.

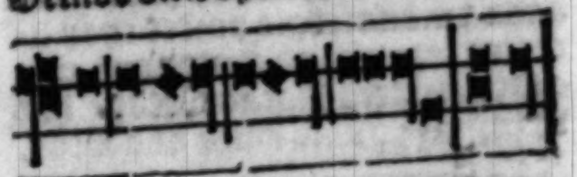

Per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

Et ſi aliqua memoria habenda eſt
iterū dicat ſacerdos **Oremus.** vt ſu
pra. Et quādo plures ſunt collecte
dicende: tunc omnes orationes que
ſequuntur ſub vno **Per dominum.**
et vno **Oremus.** dicuntur: ita tamē
q̄ ſeptēnarium numerum excedere
non debent ſecundum vſum eccle-
ſie ſar. Et ſemper dum ſtat ſacer-
dos ad officium miſſe poſt eum ſtet
dyaconus directe i proximo gradu.
et ſubdyaconus ſimilimodo directe
in ſecundo gradu poſt dyaconum:
ita vt quotiens ſacerdos ad popu-
lum ſe conuertit dyaconus ſimili-
ter ſe conuertat. Subdyaconus de
ro interim genuflectendo de caſu-
la ſacerdotis aptāda ſubminiſtret.
Et ſi epyſcopus celebrauerit / om-
nes dyaconi in gradu dyaconorum
conſiſtant / principali dyacono me-
dium locum inter omnes obtinen-
te. Similimodo in gradu ſubdya-
conorum ſe habeant ceteris omnibus
dyaconis et ſubdyaconis / geſtum
principalis dyaconi et principalis
ſubdyaconi imitantibus excepto q̄
p̄cipalis ſubdyaconꝰ ſacerdoti ad
pp̄lm conuertēti ſolꝰ ſubminiſtret.

¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ quicq̄d a ſacerdē añ eplam i dextro cornu altaris expleaꝛ ꝑter inceptionē **Gl'ia in excel.** ſiſe fiat poſt ꝑceptionē ſacramenti. Cetera oīa i medio altaris expleātur/niſi forte dyacon⁹ defuerit. Tūc enī in ſiniſtro cornu altarꝫ legatur euāge. Poſt itroitū vō miſſe vn⁹ ceroferarioꝝ panē vinuꝫ ⁊ aquā q̄ ad eucharistie miniſtrationē diſponūtur deferat: reliquus vō pelui cum aqua ⁊ manutergio portet choꝝ licet ingredi vſq; ad cōpletionē. pꝛſe collecte: cetera vſq; ad **Credo.** dñr vt ſupra in pꝛima dñica aduētus.

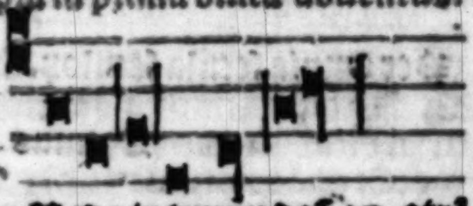

Credo in vnum deū. Patrē oīpotētē: factoꝛē celi ⁊ terre: viſibiliū oīm ⁊ inuiſibiliū. Et in vnū dñꝫ ieſū xp̄m filiū dei vnigenitū. Et ex patre natū āte oīa ſc̄la. Deū de deo lumē de lumine deū verū de deo vero. Genitū nō factū conſubſtātialē patri: per quē oīa facta ſūt. Qui ꝓpter nos homines ⁊ ꝓpter noſtram ſalutem deſcēdit de celis. Et incarnatus eſt de ſpū ſācto ex maria virgine: ⁊ homo factus eſt. Crucifixus etiam pꝛo nobis ſub poncio pylato paſſus ⁊ ſepultus eſt. Et reſurrexit tercia die ſcd̄m ſcripturas. Et aſcēdit i celum ſedet ad dexterā patris. Et iterū vēturus eſt cum gl'ia: iudicare viuos ⁊ moꝛtuos Cuius regni nō erit finis. Et in ſpiritū ſc̄m dñꝫ et viuificātem qui ex pr̄e filioq; ꝓcedit. Qui cū pr̄e ⁊ filio ſimul adoꝛaꝛ et cōgloꝛificatur: qui locutus eſt ꝑ ꝓphetas. Et vnā ſanctā catholicā et apoſtolicā eccleſiā. Cōfiteoꝛ vnū baptiſma in remiſſionē pctōꝝ. Et expecto reſurrectionē moꝛtuoꝛum. Et vitam venturi ſeculi. Amen.

Dū a choꝛo cantatur **Credo.** accedat dyacon⁹ poſt lectum euāgeliū ⁊ offerat ſacerdoti libꝛū euāgelioꝝ vl' textū deoſculandū in ſiniſtris eius. Deinde ſequatur **Dñs vobiſcum. Oꝛemus.** Deinde dicit Offr̄. Poſt offr̄ vō poꝛrigat dya. ſacerdoti calicē cū patena ⁊ ſacrificio: ⁊ oſculet manū eius vtraq; vice. Ipſe vō accipiēs ab eo calicē diligēter ponat in loco ſuo debito ſup mediū altare: ⁊ inclinato parūper eleuet calicē vtraq; manu offerēs ſacrificium dño dicēdo hāc ſequētē oꝛationem.

Suſcipe ſc̄tā trinitas hāc oblationē quā ego indignus pctōꝛ offero in honoꝛe tuo / beate marie/ et oīm ſc̄toꝝ tuoꝝ ꝓ pctīs ⁊ offenſionibus meis/ ꝓ ſalute viuoꝝ et requie oīm fideliū defūctoꝝ. In noīe pr̄is. ⁊c. Acceptum ſit oīpotenti deo hoc ſacrificiū nouū. Dicta oꝛōne reponat calicē ⁊ coopiat cū coꝛpoꝛalibus ponatq; panē ſup coꝛpoꝛalia decenter ante calicē vinū ⁊ aquā cōtinentē ⁊ oſculet patenā et reponat eam a dextris ſup altarē ſub coꝛpoꝛalibus parū coopertendo. **Hoc pacto** accipiat thuribulum a dya. et thurificet ſacrificiū: vꝫ vltra ter ſignū crucis faciēs: et ter in circuitu ⁊ ex vtraq; parte calicis ⁊ ſacrificij: deinde locum inter ſe ⁊ altare. Et dū thurificat dicat. **Dirigatur dñe ad te oꝛō mea: ſicut inſēſum in cōſpectu tuo.** Poſtea thurificet ipſe ſacer. ab ipſo dya. ⁊ ſubdya. deferat ei textū deoſculādū. Deinde accolitus thurificet choꝝ incipiēs a rectoꝛibus choꝛi deinde ſupioꝛē gradū ex pte decani incipiens ab ipſo decano vel a primoſtallo eo abſente: poſtea ſuperioꝛem gradū ex parte cātoꝛis. **Eodem** oꝛdine ſecūdas: exinde pꝛimas foꝛmas. ita ꝙ ipſe puer ſingulos pueeos incenſando illis inclinet ſubſequēte. cum dyacono cū textu ab oībꝰ deoſculādo. Si eṕs celebrauerit ⁊ duplex feſtū fuerit duo pueri venient cū thuribulis ⁊ duo ſubdya. cū duobꝰ textibꝰ vł reliquijs. Si autē eṕs non celebrauerit ⁊ duplex feſtū fuerit: textum deferat accolitus ex ꝑte cātoris. Primo aūt thurificandus eſt cātor qui ſtat in medio chori cum ceteris rectoribus chori: ſcȝ in feſ. maioribꝰ dup. tm̄/ deinde principales rectores chori ex vtraqꝫ parte ſui exinde duo rectores ſcd̄arij. Poſtea chorus more ſolito: eodem quoqꝫ ordine ſequātur textꝰ. Quādo vero nō dr̄ Credo. tūc imediate poſt Oremꝰ et offē. accedat dya. et offerat ſacerd̄. calicē cum patena et cetera ſolito more expleātur. ⁊ thurificet ſacrificiū more ſolito: ſȝ chorus non thurificetur. Nunq̄ enim incenſatur chorus poſt euāgelium ad miſſā/ niſi qn̄ dr̄ Credo. ſed tunc ſēꝑ. His itaqꝫ peractis eat ſacerd̄. ad dextrum cornu altaris: ⁊ abluat manus dicens. Munda me dn̄e ab oī inquinamēto mentis ⁊ corporis vt poſſim mūdus implere opus ſāctū dn̄i. Dyacono interim ipſū altare in ſiniſtro cornu thurificāte et reliquias more ſolito in circuitu.

Ablutis manibꝰ ſacerdos reuertat ſe ad altare ad diuinū officium exequendū. et dyaconus et ſubdyaconus gradibus ſuis ordinate ſupradicto modo ſe teneant. Deinde reuertat ſe: et ſtans ante altare inclinatoqꝫ capite et corpore iunctiſ manibus dicat hanc orationem.

IN ſpū humilitatis ⁊ in aīo cōtrito ſuſcipiamur dn̄e a te: et ſic fiat ſacrificium noſtrū i ꝯſpectu tuo/ vt a te ſuſcipiatꝛ hodie ⁊ placeat tibi dn̄e deꝰ. Et erigēs ſe deoſculetꝛ altare a dextris ſacrificij: ⁊ dās bn̄dictionē vltra ſacrificium: poſtea ſignet ſe dicēs In noīe patris. ⁊c. Deinde vertat ſe ſacerdos ad ꝑplm̄ et tacita voce dicat. Orate fratres ⁊ ſorores ꝓ me vt meū pariterqꝫ veſtrū acceptū ſit dn̄o deo ſacrificium Reſpōſio clericoꝝ ꝓuati. Spūſſcti gratia illuminet cor tuum et labia tua: et accipiat dn̄s digne hoc ſacrificiū laudis de manibꝰ tuis pro peccatis ⁊ offenſiōibꝰ noſtris. In miſſis vero ꝓ defunctis poſt ablutionē manuū ſacerdotis: ſtatim incipiat ſacerdos iūctis manibus in medio altaris conuerſus ad altare dicēs.

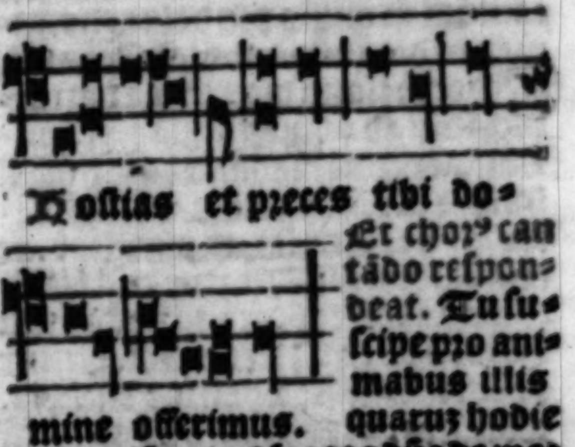

Et chorꝰ cantādo reſpondeat. Tu ſuſcipe pro animabus illis quaruȝ hodie memoriā agimꝰ fac eas dn̄e de morte tranſire ad vitam. Et interim dicat ſacerdos In ſpiritu humilitatꝭ. Deinde ſtatim conuerſus ad populū tacitā voce dicat. Orate fratres et ſorores pro fidelibus defunctis. Reſponſio clericorum cantando. Requiem eternam dona eis domine: et lux perpetua luceat eis. Quā olim abrahe ꝓmiſiſti: ⁊ ſemini eiꝰ. Notandum eſt ꝙ in omnibus miſſis pro corpore preſenti/ et i ānuerſarijs cuiuſcunqꝫ fuerint/ et in trigintalibus dicitur Hoſtias et preces/ cum ꝟ. Requiem eternā. Quā olim. In omnibus vero alijs miſſis ꝓ defunctis non dicuntur/ nec i die animarum. Et reuerſꝰ ad altare ſacerdos ſecretas orationes dicat iuxta numerum āte dictatum et ordinem ante epyſtolam ita incipiēs. **Oremus.** Quibus finitis dicat ſacerdos aperta voce **Per omnia ſecula ſeculorum.** manibus non leuatis/donec dicitur **Surſū corda.** Et tunc accipiat ſubdyaconus offerꝝ. ⁊ patenam de manu dyaconi ipſam patenam tenendam quouſqꝫ **Pater noſter.** dicitꝛ. quam accolito offertorio coopertā cōmittat in gradu ſcilicet poſt dyaconum interim cōſtituto. Quod etiam obſeruetur in omni miſſa ad autenticum altare celebranda per totū annum. niſi tantum in miſſis pro defunctis: tamen in die animarum obſeruabitꝛ.

¶ Hec prefatio dicitꝛ in die natiuitatis dn̄i ad omnes miſſas/et quotidie per ebdomadā/et ī die circūciſiōis/⁊ in oībus miſſis/de ſctā maria ab hac die vſqꝫ ad purificatꝛ. et etiā ī die purifi. Dicatur etiā ī feſto corporis xp̄i/et in oct. eiuſdē ⁊ infra quando de eo fit ſeruitium. dicitur etiam in commemoratiōe eiuſdem. **Cōicātes.** vero dr̄ tm̄ vſqꝫ ad circūciſionem/et in die circunciſionis.

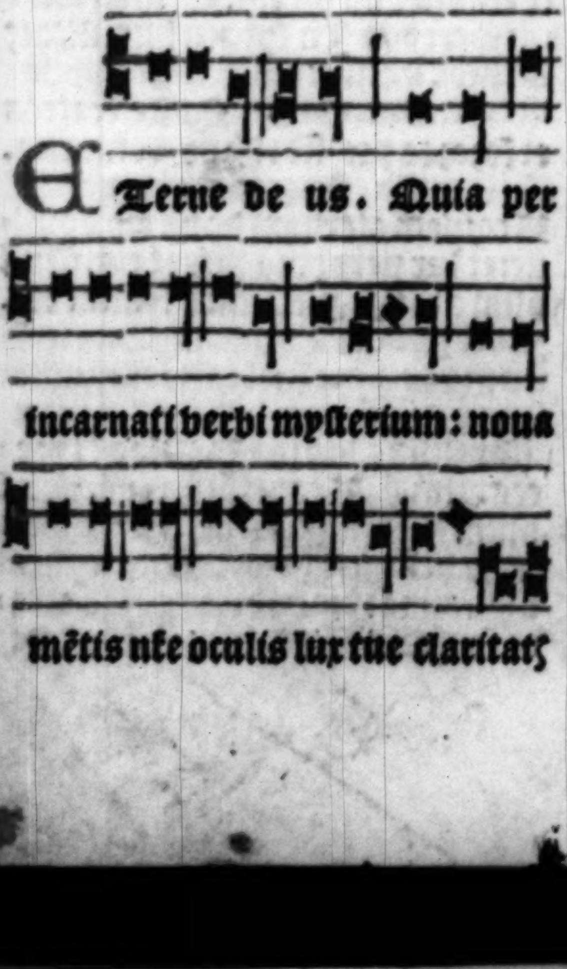

Eterne Deus. Quia per incarnati verbi myſterium: noua mētis nr̄e oculis lux tue claritatꝫ

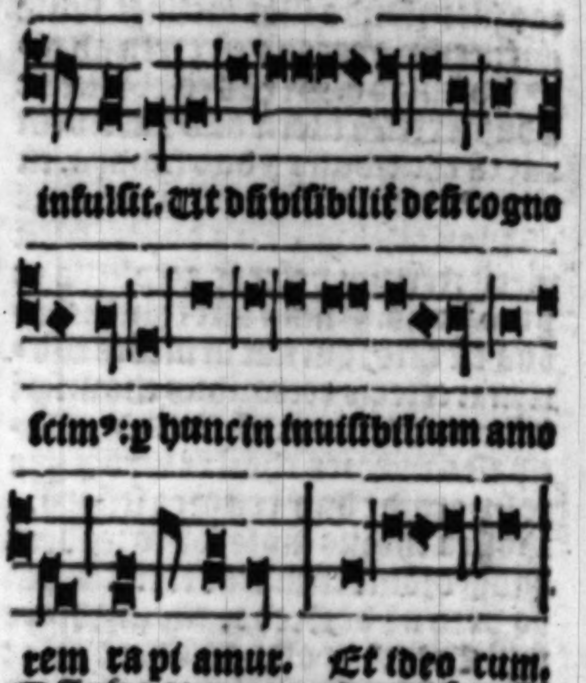

infulſit. Ut dū viſibiliꝛ deū cognoſcim⁹: ꝑ hunc in inuiſibilium amorem rapiamur. Et ideo cum.

¶ Infra canonem ad primā miſſā nati. dn̄i dr̄ **Noctem ſacratiſſimam** Ad omnes alias miſſas dr̄ diem ſacratiſſimum quandocunqꝫ dicitur.

Communicantes et diem ſacratiſſimum celebrātes quo beate marie ītemerata virginitas huic mundo edidit ſaluatorē. Sed et memoriā venerantes. Imprimis eiuſdem glorioſe ſemper virginis marie genitricis eiuſdem dei et domini noſtri ieſu chriſti. Sed et beatorum apoſtolorum ac martyrum tuorum/ Petri/ Pauli/ Andree/ Jacobi/ Johannis/ Thome/ Jacobi/ Philippi/ Bartholomei/ Mathei/ Symonis ⁊/ Thadei/ Lini/ Cleti/ Clementis/ Sixti/ Cornelij/ Cypriani/ Laurentij/ Griſogoni/ Johannis et pauli/ Coſme ⁊ Damiani. Et omnium ſanctorum tuorum quoꝝ meritis precibuſqꝫ cōcedas/ vt in omnibus protectionis tue muniamur auxilio. Per eūdem chriſtum dominum noſtrum. Amē.

¶ Hec prefatio dicitur in die epyphanie et per octauas et in octauis et **Communicantes** ſimiliter.

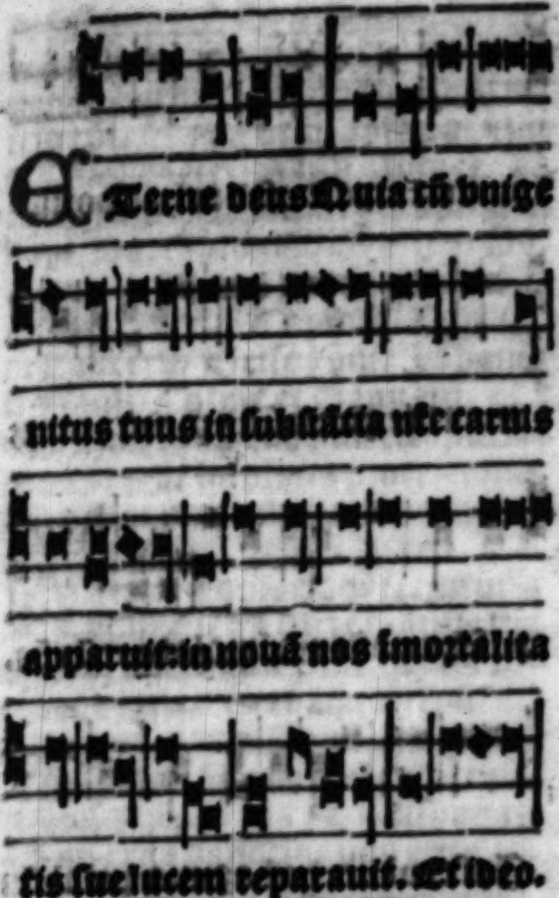
Eterne deus Quia cū vnige
nitus tuus in substātia nr̄e carnis
apparuit: in nouā nos imoꝛtalita
tis sue lucem reparauit. Et ideo.

¶ Infra canonem.

Communicantes et diem sacratissimum celebꝛātes quo vnigenitus tuus in tua tecum glīa coeternus ī veritate carnis nr̄e visibiliť coꝛpoꝛalis apparuit. Sed ⁊ memoꝛiā venerātes. Imp̄mis glīose semꝑ virginis marie genitricis eiusdē dei ⁊ domini nostri iesu xp̄i. Sed ⁊ btōꝝ apostoloꝝ ac martyꝝ tuoꝛum/ Petri/ Pauli/ Andꝛee/ Iacobi/ Iohannis/ Thome/ Iacobi/ Philippi/ Bartholomei/ Mathei/ Symonis/ et Thadei/ Lini/ Cleti/ Clementis/ Sixti/ Coꝛnelii/ Cyp̄ani/ Laurentii/ Grisogoni/ Iohānis et Pauli/ Cosme et Damiani. Et omnium sāctoꝛuꝫ tuoꝛum quorum meritis p̄cibusq; concedas: vt in omnibus protectiōis tue muniamur auxilio. Per eūdem chꝛistū dominum nostrum. Amen.

¶ Hec p̄fatio dr̄ in fer. iiii. in capite ieiunii ⁊ in omni fer̄is. de ieiunio nisi in dn̄icis ab hic vsq; ad cenā dn̄i.

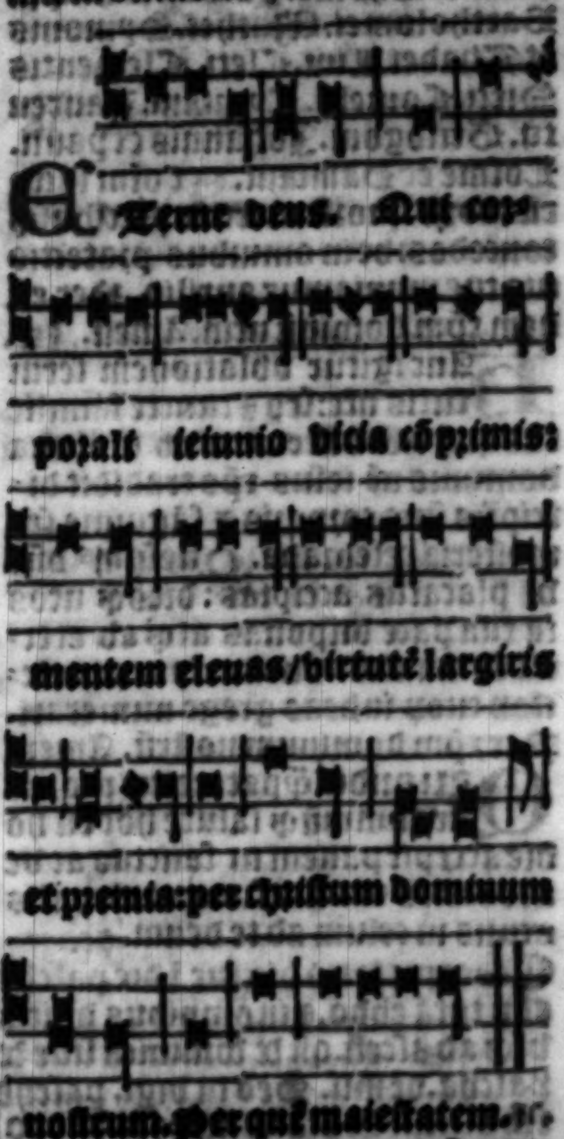
Eterne deus. Qui coꝛ
poꝛali ieiunio vicia cōp̄imis:
mentem eleuas/ virtutē largiris
et p̄mia: per chꝛistum dominum
nostrum. Per quē maiestatem. ꝛc.

¶ In dominicis ꝑ quadragesimam dr̄ p̄fatio quotidiana. ¶ In cena dn̄i p̄fatio quotidiana dr̄. Infra canonē. Cōmunicātes. ⁊ Hanc igitur. et Qui p̄die. tā ab ep̄o q̄ a sacerdote dicantur. ¶ Infra canonem.

Communicantes et diem sacratissimum celebꝛantes quo dominus noster iesus xp̄s ꝓ nobis traditus est. Sed ⁊ memoꝛiam venerātes. Imp̄mis gloriose semper virginis marie genitricis eiusdem dei ⁊ domini nr̄i iesu xp̄i. Sed ⁊ beatoꝝ apoſtoloꝝ ac martyꝝ tuoꝝ. Petri. Pauli. Andree. Jacobi. Johannis. Thome. Jacobi. Philippi Bartholomei. Mathei. Symonis et Thadei. Lini. Cleti. Clementis Sixti. Cornelij. Cypriani. Laurentij. Griſogoni. Johannis et pauli. Coſme et Damiani. Et oīm ſāctorū tuoꝝ quoꝝ meritis precibuſq; concedas: vt in omnibus protectionis tue muniamur auxilio. Per eundem xp̄m dominū nr̄m. Amen. Jte.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis nr̄e: ſed & cuncte familie tue quā tibi offerimus ob diē in qua dominus nr̄ ieſus xp̄s tradidit diſcipulis ſuis corporis & ſāguinis ſui myſteria celebrāda. Queſum⁹ dn̄e vt placatus accipias: dieſq; nr̄os in tua pace diſponas atq; ab eterna damnatione nos eripi / & in electoꝝ tuoꝝ iubeas grege numerari. Per xp̄m dominum noſtrū. Amen.

Qui pridie q̄ pateretur pro noſtra omniūq; ſalute hoc eſt hodie accepit panem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas: et eleuatis oculis in celum ad te deum. &c.

¶ Hec prefatio dicitur i die paſche et p totā ebdo. & in omnibus dn̄icis vſq; ad aſcen. qn̄ de dominica ſiue de paſcha. dr̄ miſ. Sed in vigi. paſche tm̄ dicitur in ſtatione. Sz in hac potiſſimū nocte. Quādocūq; alias dr̄. dicitur. Sed in hac potiſſimum die. Cōicātes. vo/ et Hāc igitur. p ebdō. et in oc. paſch. tm̄ dr̄: ita & i vigi. paſch. tm̄ dr̄ Noctem ſacratiſſimā. In die vo paſche & alias quando dicitur / dicitur diem ſacratiſſimum.

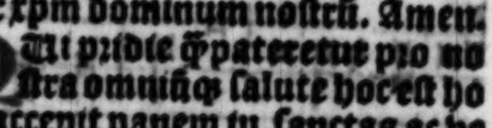

Eterne deus. Et te quidem omni tempore / ſed in hac potiſſimum die glorioſius predicare: cum paſcha noſtrum immolatus eſt xp̄s. Ipſe enī ver⁹ eſt agnus qui abſtulit peccata mundi. Qui mortem noſtrā moriendo deſtruxit: et vitā reſurgendo reparauit. Et ideo.

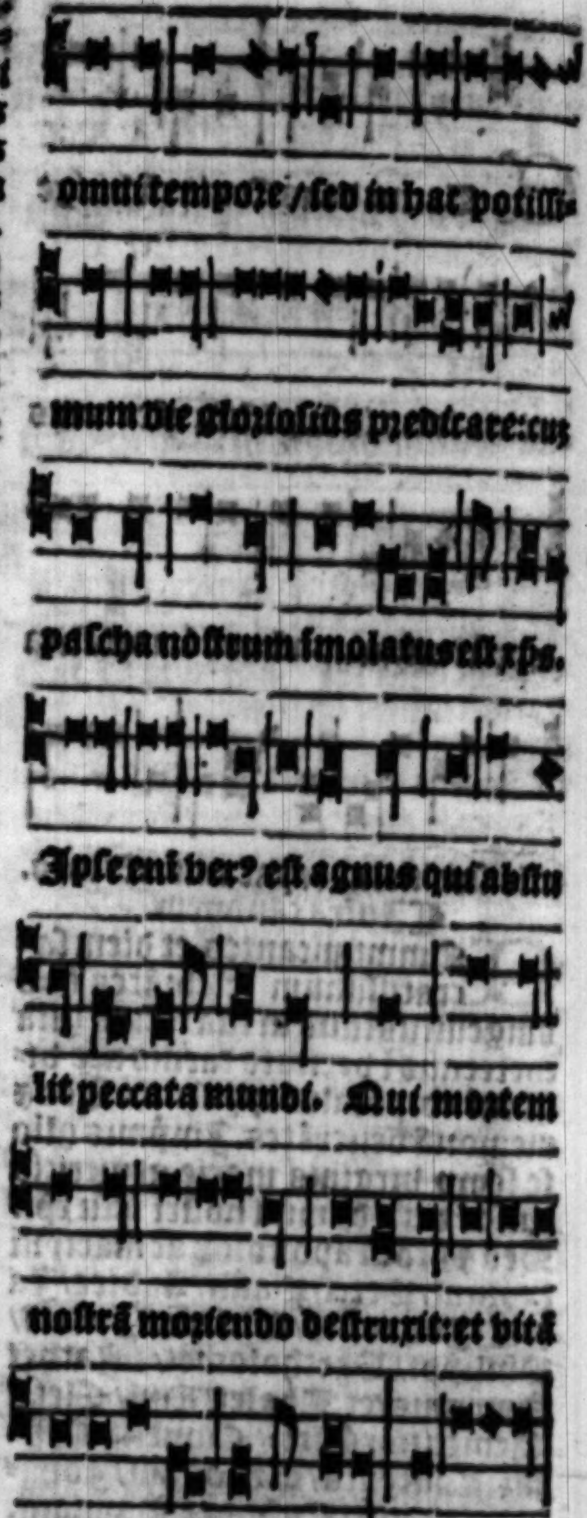

Infra canonem.

Communicantes et diem ſacratiſſimum celebrantes reſurrectionis domini noſtri ieſu chriſi ſcdm carnē. Sʒ ꝫ memoꝛiā venerātes. Impᷓmis glioſe ſēꝑ virginis marie genitricis eiuſdē dei ꝫ dñi nr̄i ieſu xp̄i. Sed ꝫ btōꝝ aplōꝝ ac martyꝝ tuoꝝ Petri/Pauli/Andꝛee/Jacobi/Johis/Thome/Jacobi/Philippi/Bartholomei/Mathei/Symonis/ꝫ Thadei/Lini/Cleti/Clementis/Sixti/Coꝛnelij/Cypꝛiani Laurētij/Griſogoni/Johānis et Pauli/Coſme et Damiani. Et oim ſctōꝝ tuoꝝ quoꝝ meritiꝫ ꝑcibuſ ꝙ ꝯcedas vt in oibus pꝛotectionis tue muniamur auxilio. Per eūdem chꝛiſtū dominū noſtrū. Amen. Itē.

Hanc igitꝰ oblationē ſeruitutis noſtre: ſed ꝫ cūcte familie tue quā tibi offerimus ꝓ his ꝗꝙ ꝗs regñare dignatꝰ es ex aqua ꝫ ſpūſctō tribuens eis remiſſionē oim pctōꝝ. Queſumus dñe vt placatꝰ accipias: dieſqꝫ nr̄os ī tua pace diſponas atqꝫ ab etna dānatiōe nos eripi/ et in electoꝝ tuoꝝ iubeas grege nūmerari. P xp̄m dñm nr̄m. Amē. ¶ Hec pfatio dr ī die aſcēſiōis dñi ꝫ ꝑ oct. et in oct. et in dominica infra oct. qñ de dñica agitur ꝫ Communicātes.

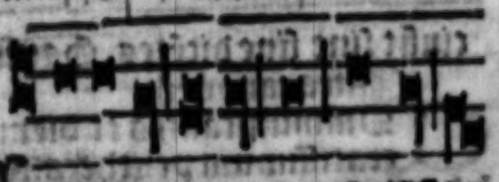

Eterne deus. Per chꝛiſtū do

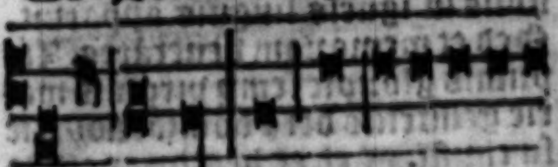

minū noſtrū. Qui poſt reſurrectio

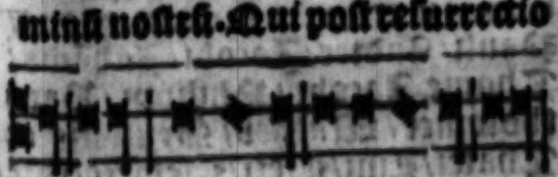

nē ſuam omnibus diſcipulis ſuis

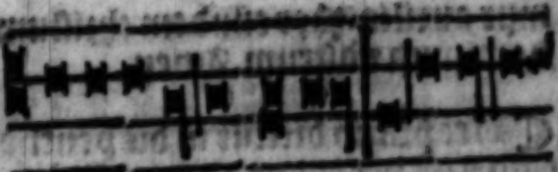

manifeſtus apparuit. Et ipſis cer

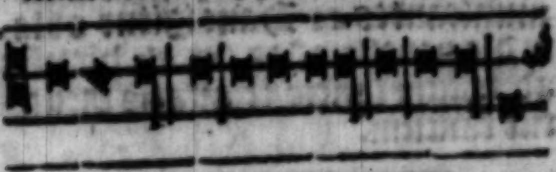

nentibus eſt eleuatus ī celum/ vt

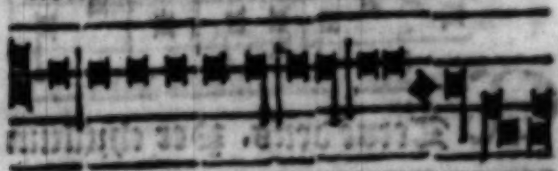

nos diuinitatis ſue tribueret eſſe

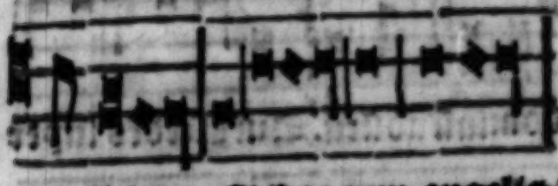

participes. Et ideo cum angelis.

¶ Infra canonem.

Communicantes et diem ſacratiſſimum celebꝛātes quo dominus noſter ieſus chꝛiſtus vnigenitus filius tuus vnitam ſibi fragilitatis noſtre ſubſtantiam in glorie tue dextera collocauit. Sed et memoꝛiam venerantes. Impꝛimis glorioſe ſemper virginis marie genitricis eiuſdem dei et domini noſtri ieſu chꝛiſti. Sed et beatoꝛum apoſtoloꝛum ac martyꝛum tuorū. Petri. Pauli. Andꝛee. Jacobi. Johannis/Thome/Jacobi/Philippi/Bartholomei/Mathei/Symonis et/Thadei/Lini/Cleti. Clementis/Sixti/Coꝛnelij/Cypꝛiani Laurentij/Griſogoni/Johannis et/Pauli/Coſme ꝫ/ Damiani. Et omnium ſanctoꝛum tuoꝝ quorū meritis pꝛecibuſqꝫ cōcedas vt in omnibus pꝛotectionis tue muniar torū apoſtolorū ac martyrū tuorū. Petri. Pauli. Andree. Jacobi. Johannis. Thome. Jacobi. Philippi Bartholomei. Mathei. Symonis et Thadei. Lini. Cleti. Clementis Sixti. Cornelij. Cypriani. Laurentij. Griſogoni. Johannis et pauli. Coſme et Damiani. Et oīm ſāctorū tuorū quorū meritis precibuſq; concedas: vt in omnibus protectionis tue muniamur auxilio. Per eūdem xp̄m dominū nr̄m. Amen. Jnc.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis nr̄e: ſed et cuncte familie tue quā tibi offerimus ob diē ī qua dominus nr̄ ieſus xp̄s tradidit diſcipulis ſuis corporis et ſāguinis ſui myſteria celebrāda. Queſum⁹ dn̄e vt placatus accipias: dieſq; nr̄os in tua pace diſponas atq; ab eterna damnatione nos eripi / et in electorū tuorū iubeas grege numerari. Per xp̄m dominum noſtrū. Amen.

Qui pridie ꝗ̄ pateretur pro noſtra omniūq; ſalute hoc eſt hodie accepit panem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas: et eleuatis oculis in celum ad te deum. ⁊c.

¶ Hec prefatio dicitur ī die paſche et p̄ totā ebdo. et in omnibus dn̄icis vſq; ad aſcen. quā de dominica ſiue de paſcha. dr̄ miſ. Sed in vigi. paſche tm̄ dicitur in ſtatione: Sz in hac potiſſimū nocte. Quādocūq; alias dr̄: dicitur Sed in hac potiſſimum die. Cōicātes. vo/et Hāc igitur. p ebd. et in oct. paſch. tm̄ dr̄: ita ꝙ ī vigi. paſch. tm̄ dr̄ Noctem ſacratiſſimā. In die vo paſche et alias quando dicitur/ dicitur diem ſacratiſſimum.

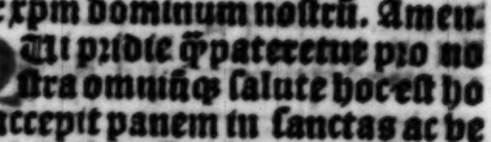

Eterne deus. Et te quidem

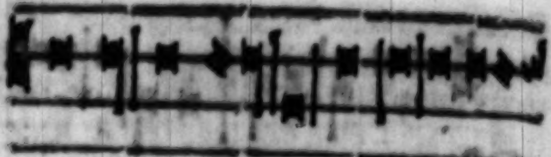

omni tempore / ſed in hac potiſſi-

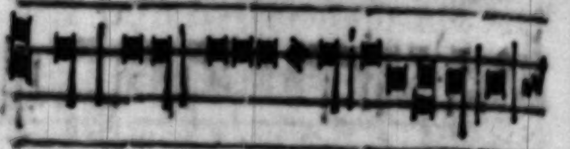

mum die glorioſius predicare: cum

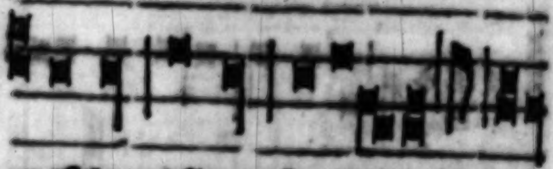

paſcha noſtrum immolatus eſt xp̄s.

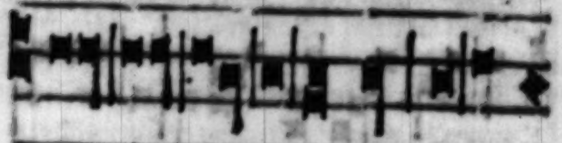

Ipſe enim ver⁹ eſt agnus qui abſtu-

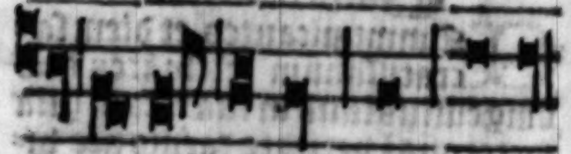

lit peccata mundi. Qui mortem

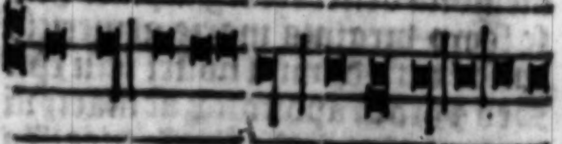

noſtrā moriendo deſtruxit: et vitā

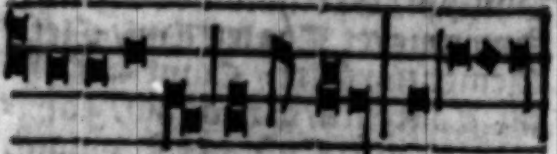

reſurgendo reparauit. Et ideo.

Infra canonem.

Communicantes et diem ſacratiſſimum celebrantes reſurrectionis domini noſtri ieſu chriſit ſcd̄m carnē. Sz et memoꝛiā venerātes. Imp̄mis glꝛioſe ſēp virginis marie genitricis eiuſdē dei et dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Sed et btōꝝ apl̄oꝝ ac martyꝝ tuoꝝ Petri/Pauli/Andꝛee/Jacobi/Johis/Thome/Jacobi/Philippi/Bartholomei/Mathei/Symonis/et Thadei/Lini/Cleti/Clementis/Sixti/Coꝛnelij/Cypꝛiani Laurētij/Griſogoni/Johānis et Pauli/Coſme et Damiani. Et oīm ſcōꝝ tuoꝝ quoꝝ meritis ꝓcibuſq̄ ꝯcedas vt in oībus protectionis tue muniamur auxilio. Per eūdem chꝛiſtū dominū noſtrū. Amen. Itē.

Hanc igitr̄ oblationē ſeruitutis noſtre: ſed et cūcte familie tue quā tibi offerimus ꝓ his quos regenerare dignat⁹ es ex aqua et ſpūſctō tribuens eis remiſſionē oīm pctōꝝ. Queſumus dn̄e vt placat⁹ accipias: dieſq̄ nr̄os ī tua pace diſponas atq̄ ab eterna dānatiōe nos eripi / et in electoꝝ tuoꝝ iubeas grege numerari. Per xp̄m dn̄m nr̄m. Amē. ¶ Hec p̄fatio dr̄ ī die aſcēſiōis dn̄i ꝑ oct. et in oct. et in dominica infra oct. qn̄ de dn̄ica agitur et Communicātes.

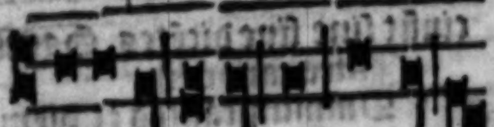

Eterne deus. Per chꝛiſtū do

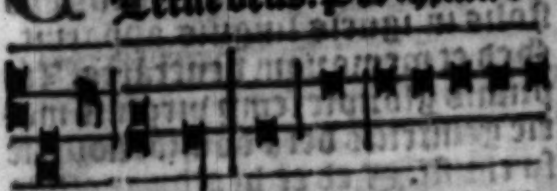

minū noſtrū. Qui poſt reſurrectio

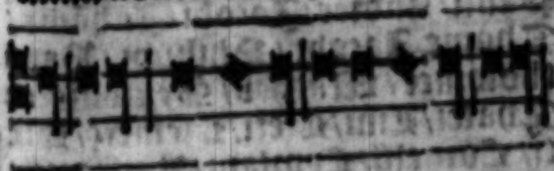

nē ſuam omnibus diſcipulis ſuis.

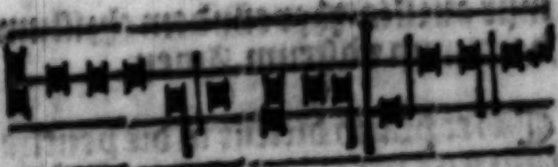

manifeſtus apparuit. Et ipſis cer

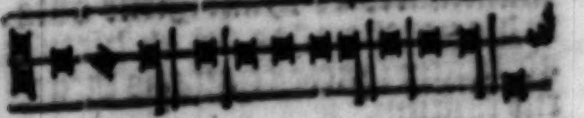

nentibus eſt eleuatus ī celum / vt

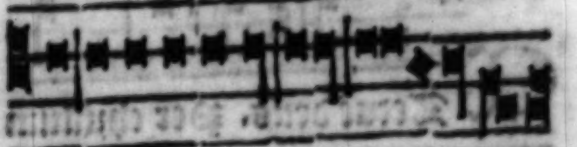

nos diuinitatis ſue tribueret eſſe

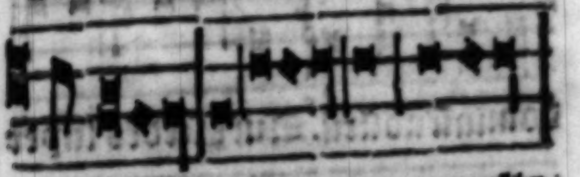

participes. Et ideo cum angelis.

¶ Infra canonem.

Communicantes et diem ſacratiſſimum celebꝛātes quo dominus noſter ieſus chꝛiſtus vnigenitus filius tuus vnitam ſibi fragilitatis noſtre ſubſtantiam in glorie tue dextera collocauit. Sed et memoꝛiam venerantes. Impꝛimis glorioſe ſemper virginis marie genitricis eiuſdem dei et domini noſtri ieſu chꝛiſti. Sed et beatoꝛum apoſtoloꝛum ac martyꝛum tuorū. Petri. Pauli. Andꝛee. Jacobi. Johannis/Thome/Jacobi/Philippi/Bartholomei/Mathei/Symonis et/Thadei/Lini/Cleti. Clementis/Sixti/Coꝛnelij/Cypꝛiani Laurentij/Griſogoni/Johannis et/Pauli/Coſme et/Damiani. Et omnium ſanctoꝛum tuoꝝ quorū meritis pꝛecibuſq̄ ꝯcedas vt in omnibus pꝛotectionis tue muniamur auxilijs. Per eundem christum dominum nostrum. Amen.

¶ Hec prefatio dicitur in die penthecostes/ et per ebdomadam/ et in omnibus missis de sancto spiritu. Communicantes. et Hanc igitur obla. in die penthecostes/ et ab hic usque ad festum sancte trinitatis dicuntur tantum.

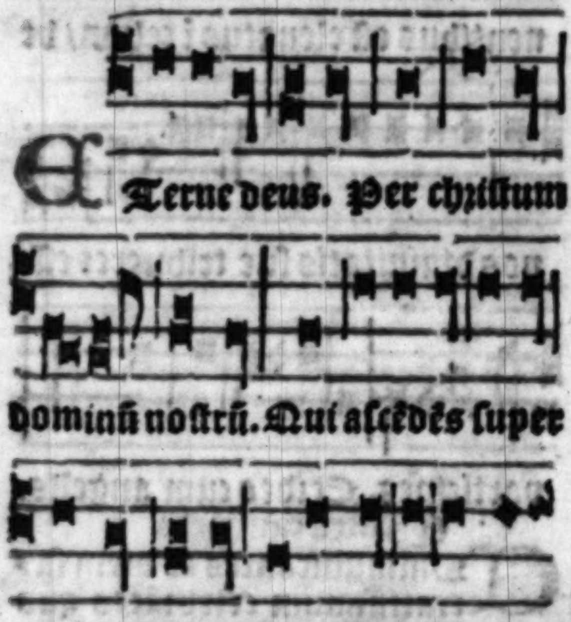

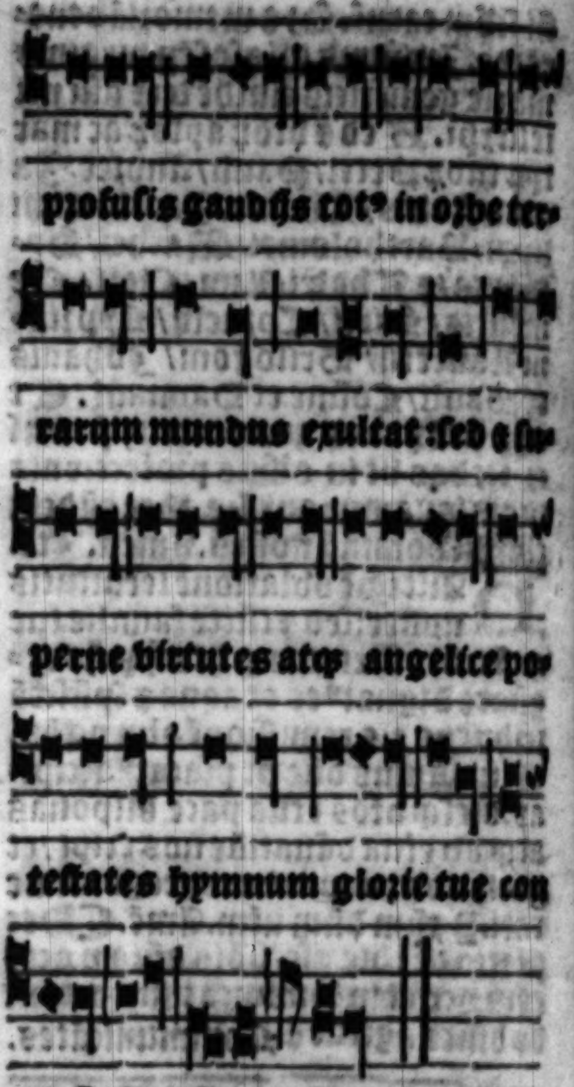

Eterne deus. Per christum dominū nostrū. Qui ascēdēs super omnes celos sedensque ad dexteram tuā promissum spiritum sanctum hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter profusis gaudijs totus in orbe terrarum mundus exultat: sed et superne virtutes atque angelice potestates hymnum glorie tue concinunt sine fine dicētes. Sanctus.

Infra canonem.

Communicantes et diem sacratissimum penthecostes celebrantes quo spiritussanctus apostolis in igneis linguis apparuit. Sed et memoriam venerātes. Imprimis gloriose semper virginis marie genitricis dei et domini nostri iesu christi. Sed et beatorū apostolorum ac martyrum tuorum. Petri/ Pauli/ Andree/ Jacobi/ Johānis/ Thome Jacobi/ Philippi/ Bartholomei/ Mathei/ Symonis et Thadei/ Lini/ Cleti/ Clemētis/ Sixti/ Cornelij/ Cypriani/ Laurentij/ Grisogoni Johīs et Pauli. Cosme et

Damiani. Et ꝛ oim ſctōꝝ tuoꝝ quoꝝ meritis p̄cibuſq; ꝯcedas/ vt in oibꝰ ꝓtectiōis tue muniamur auxilio. Per eūd xp̄m dn̄z nr̄m. Amē. Scē.

Hanc igit̄ oblationē ſeruitutis nr̄e: ſȝ ꝯ cūcte familie tue quā tibi offerimꝰ ꝓ his q̄s q̄s regn̄are dignatꝰ es ex aq̄ ꝯ ſpūſctō tribuēs eis remiſſionē oim pctōꝝ. Queſumꝰ dn̄e vt placatꝰ accipias: dieſq; nr̄os i tua pace diſponas atq; ab eterna dānatiōe nos eripi/ ꝯ in electoꝝ tuoꝝ iubeas grege nūerari. Per xp̄m dn̄m nr̄m. Amē. ¶ Hec p̄fa. dr̄ i die ſctē trini. ꝯ i oibꝰ dn̄icis vſq; ad aduētū dn̄i qn̄ de dn̄ica dr̄ miſſa: ſȝ i capitulo dicat̄: ꝯ i oibꝰ ꝯmēoratiōibꝰ ſctē trinitatis ꝑ totū annū ꝯ i omni miſſa ſpōſalium.

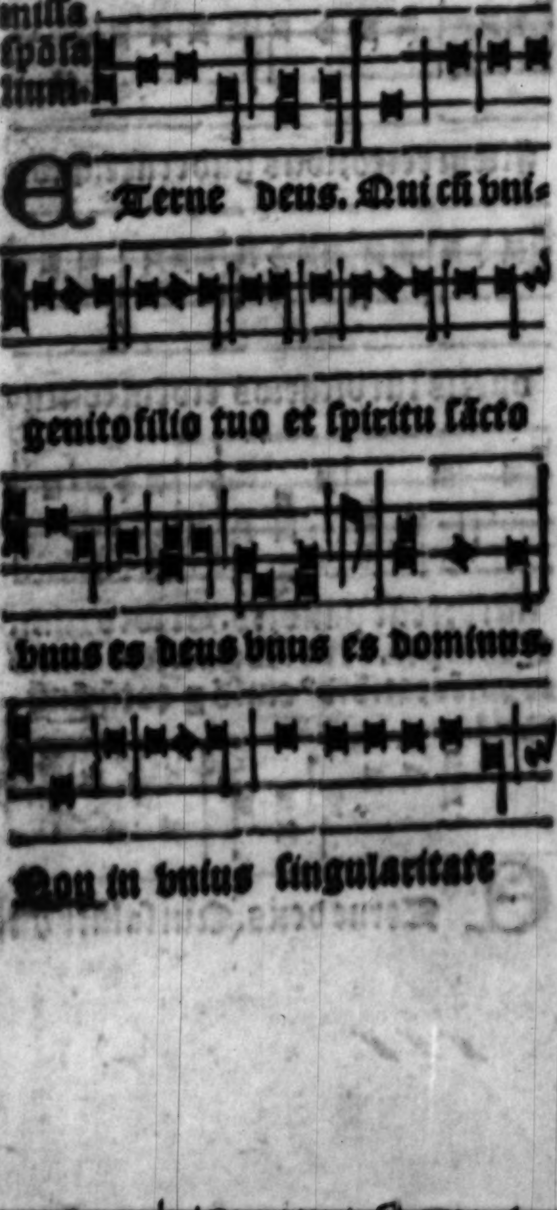
Eterne deus. Qui cū vni-
genito filio tuo et ſpiritu ſcto
vnus es deus vnus es dominus.
Non in vnius ſingularitate

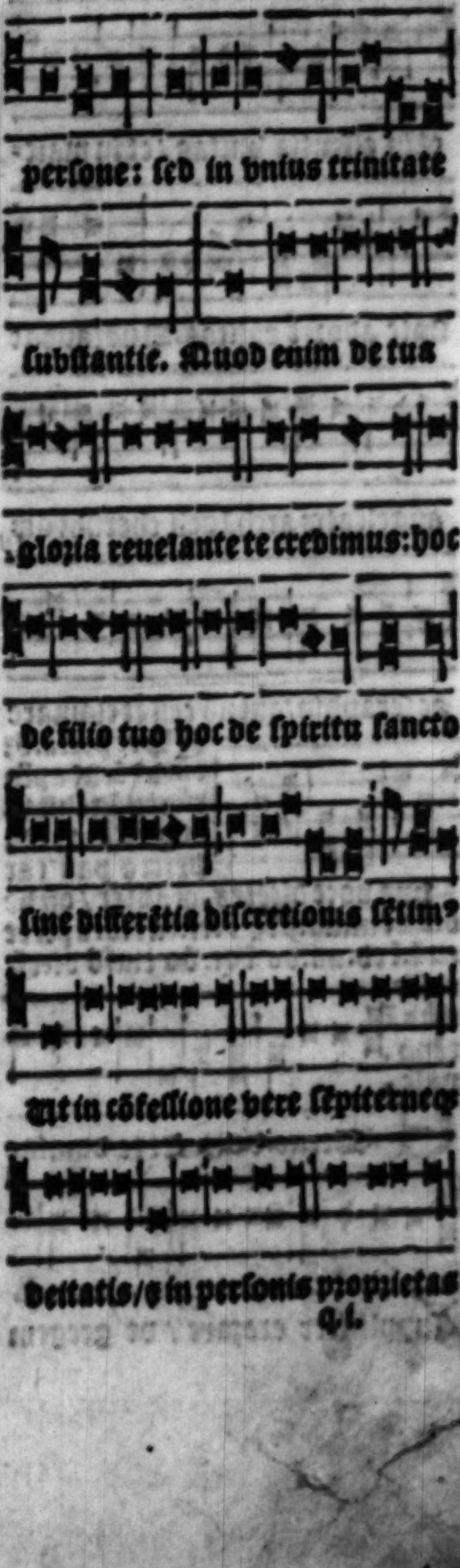
perſone: ſed in vnius trinitate
ſubſtantie. Quod enim de tua
glozia reuelante te credimus: hoc
de filio tuo hoc de ſpiritu ſancto
ſine differētia diſcretionis ſentimꝰ
Ut in cōfeſſione vere ſempiterneq;
deitatis/ ꝯ in perſonis ꝓpꝛietas

q.i.

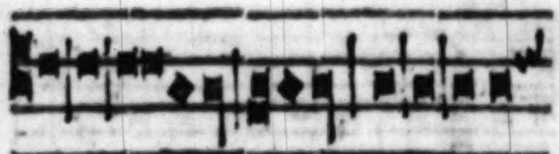

et in eſſentia vnitas / et in maie-

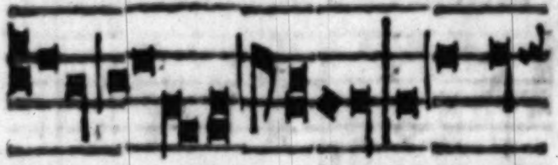

ſtate adorēt eq̄litas. Quā laudāt

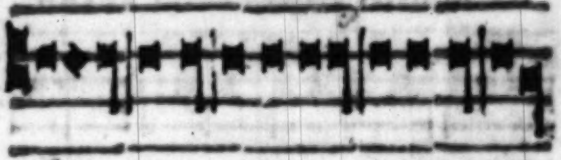

angeli atq; archāgeli cherubī q̄q;

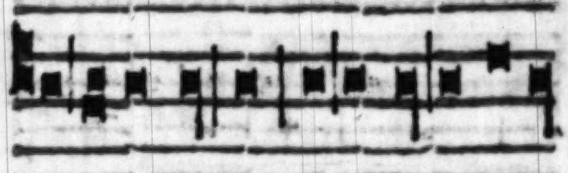

ac ſeraphin / qui nō ceſſāt clamare

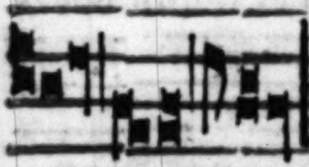

vna voce dicētes:

¶ Hec prefa. dr i dieb⁹ feſtis aplorū ⁊ euāgeliſtar̄ et p octa. aplor̄ petri ⁊ pauli atq; adre / qn̄ de oc. dr miſſa: ꝑ t⁹ i feſ. ſcti io. apli et euā. i eb. na. do: i oc. vo eiuſd dicet. et i fe. eius i tēpo paſc.

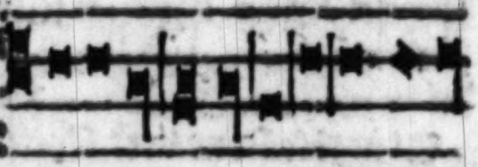

ETerne deus Et te domine

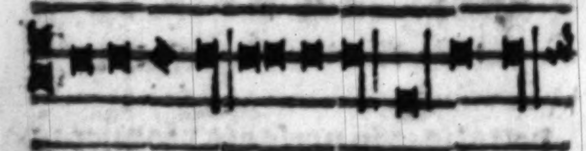

ſupplicīter exorare / vt gregem

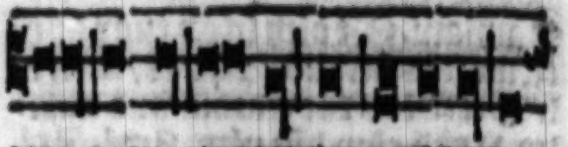

tuū paſtor eterne non deſeras: ſed

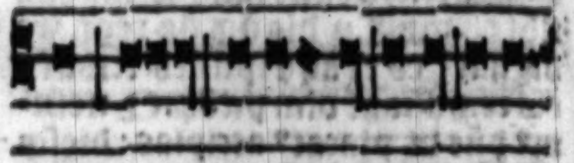

per beatos apoſtolos tuos conti-

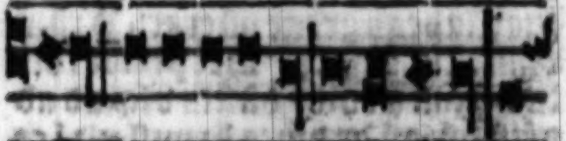

nua protectione cuſtodias. Ut

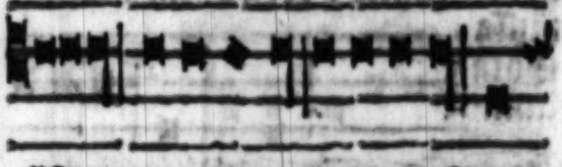

iiſdem rectoribus gubernet̄: quos

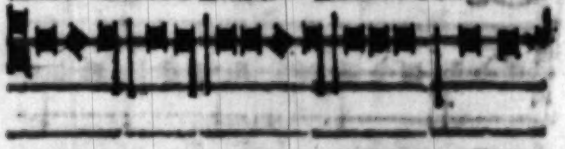

operis tui vicarios eidem contu-

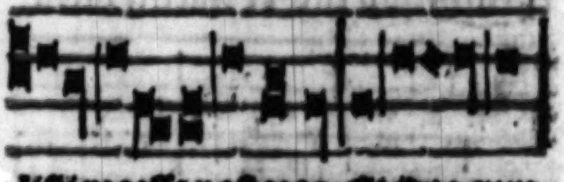

liſti preeſſe paſtores. Et ideo cum.

¶ Hec pfa. dr i vtroq; fe. ſcte crucis et p memoratiōib⁹ eiuſd p totū ānū. prefa.

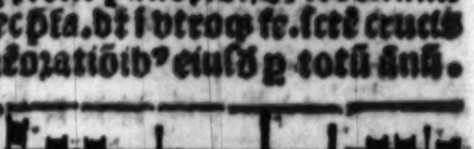

ETerne deus. Qui ſalutē hū-

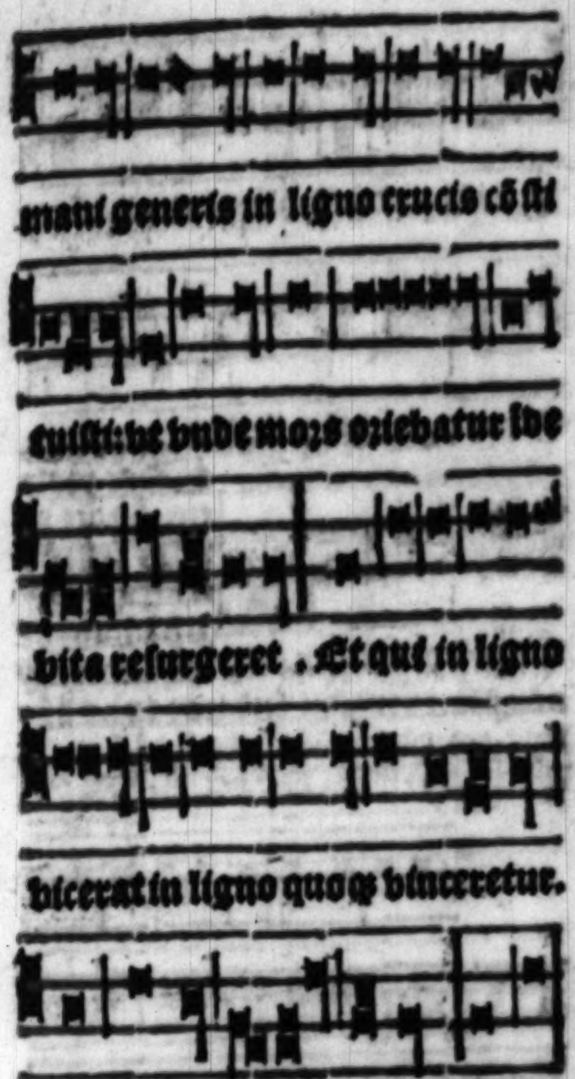
mani generis in ligno crucis cōſti
tuiſti: vt vnde mors oriebatur inde
vita reſurgeret. Et qui in ligno
vicerat in ligno quoq vinceretur.

Per chriſtū dominū nřm. Per quē

¶ Hec pfa. dr in oī feſto btē marie virgīs: niſi ī purificatiōe eiuſdē. Et cadetiā p oct. aſſūp. ⁊ nati. btē marie ⁊ in cōmemorationibus eiuſdē p totū annū niſi a die natiuitatis dñi vſq ad purificationem. Prefatio.

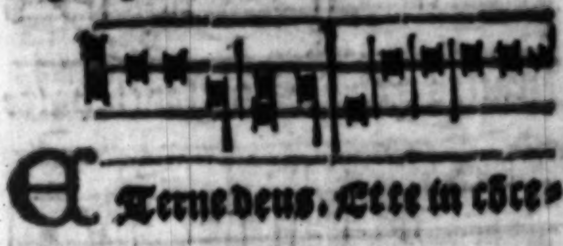
Eterne deus. Et te in cōce-

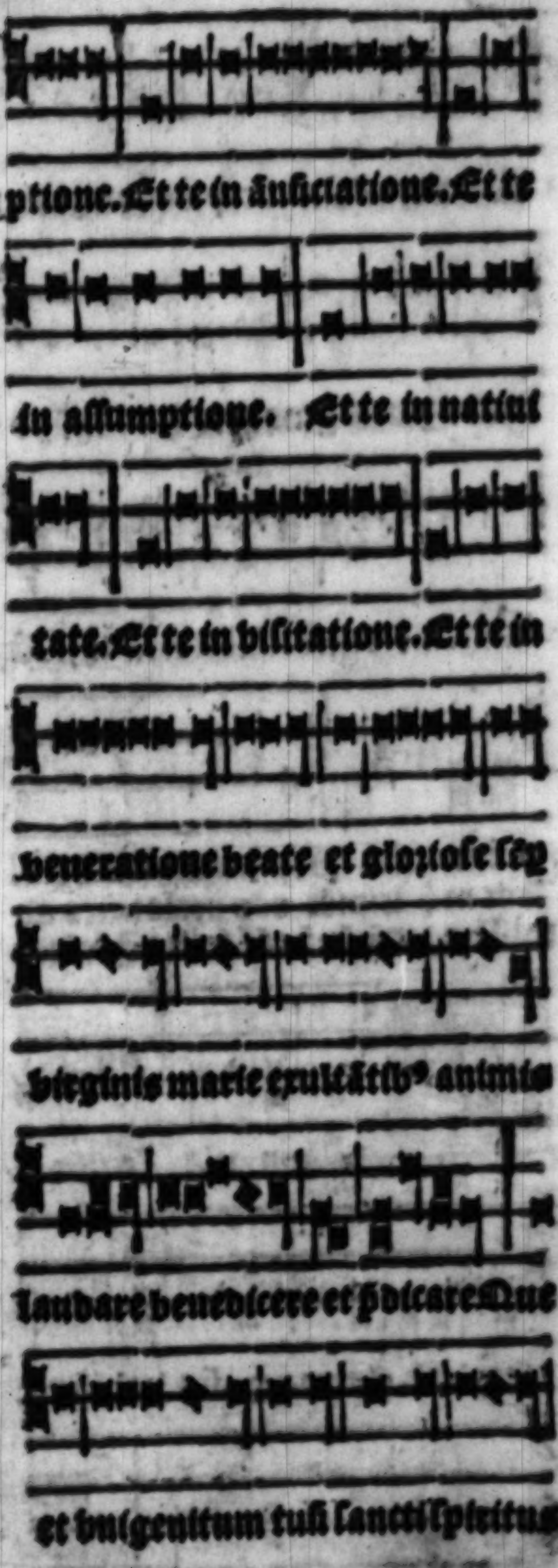
ptione. Et te in ānūciatione. Et te
in aſſumptione. Et te in natiui
tate. Et te in viſitatione. Et te in
veneratione beate et glorioſe ſēp
virginis marie exultātibꝰ animis
laudare benedicere et pdicare. Que
et vnigenitum tuū ſancti ſpiritus

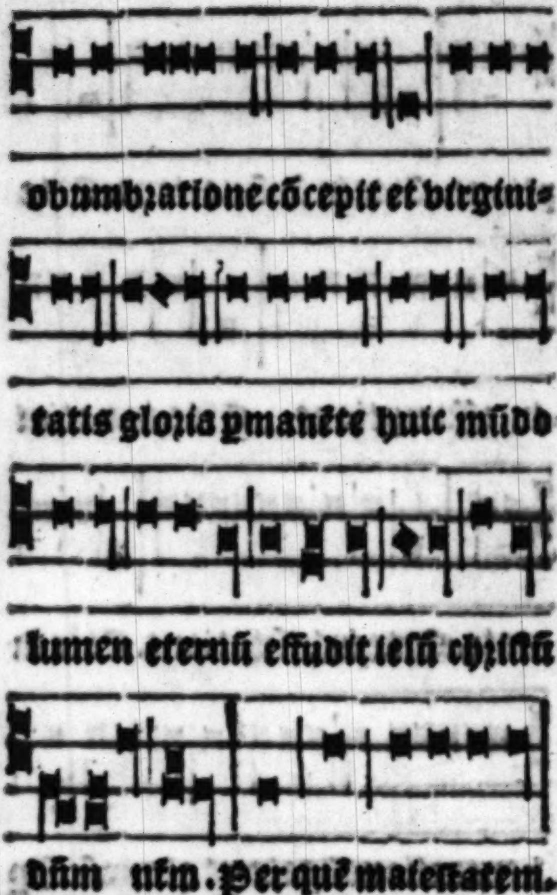
obumbꝛatione cõcepit et virgini-
tatis gloꝛia ꝑmanẽte huic mũdo
lumen eternũ effudit iesũ chꝛistũ
dñm nrm. Per quẽ maiestatem.

Hoc mõ icipiẽt oẽs pꝛefatiões ad missã ꝑ totũ ãnũ tã i ferijs ꝙ̃ festis.

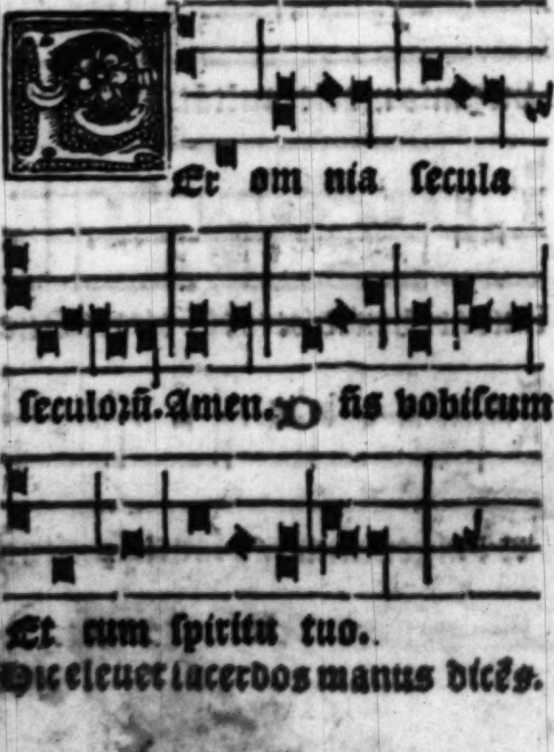
Per om nia secula
seculoꝛũ. Amen. Dñs vobiscum
Et cum spiritu tuo.

Hic eleuet sacerdos manus dicens.

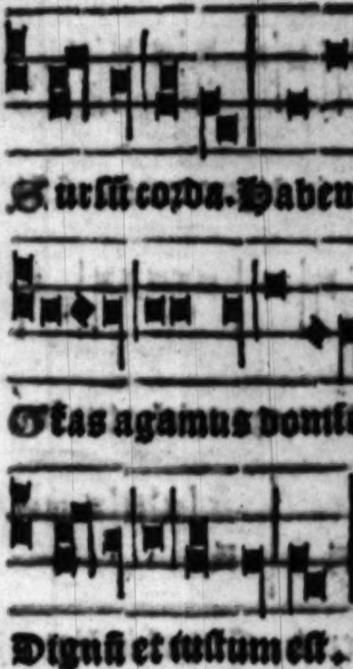
Sursũ coꝛda. Habemus ad dñm.
Gras agamus domino deo nostro.
Dignũ et iustum est.

Hec pꝛefatio ꝙ̃tidie dicitur nisi i festis ꝓpria. In quibus ꝓpꝛia habeat ita tamen ꝙ oẽs pfa. toti⁹ ãni sub hoc tono dñr siue ꝓpꝛie habeãt siue nõ tã i ferijs ꝙ̃ in festis scḋm vsũ ecclesie Sar.

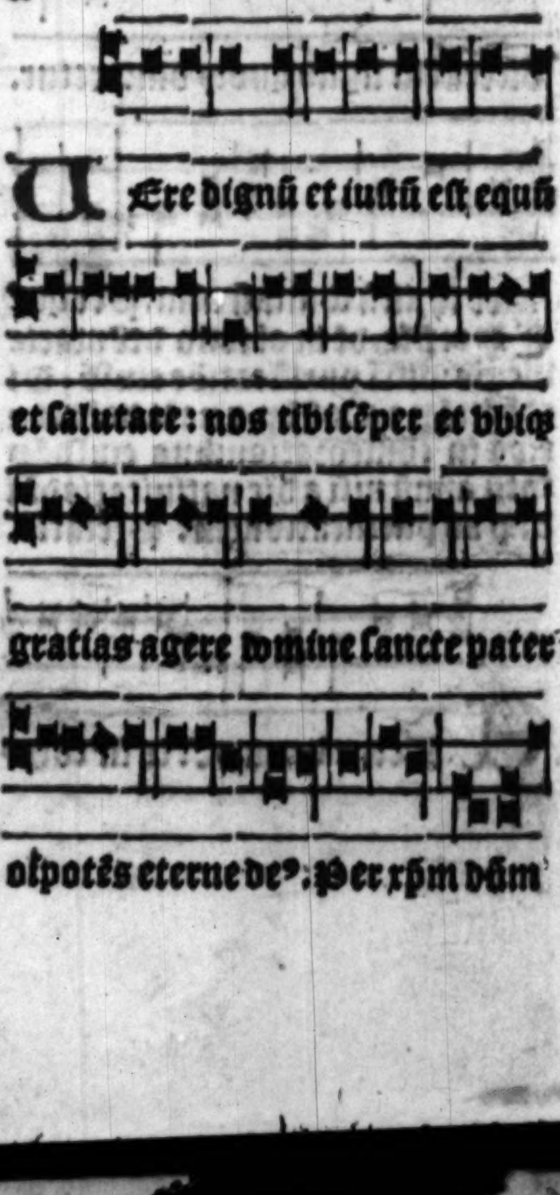
Vere dignũ et iustũ est equũ
et salutare: nos tibi sẽper et vbiq;
gratias agere domine sancte pater
oĩpotẽs eterne de⁹: Per xp̃m dñm

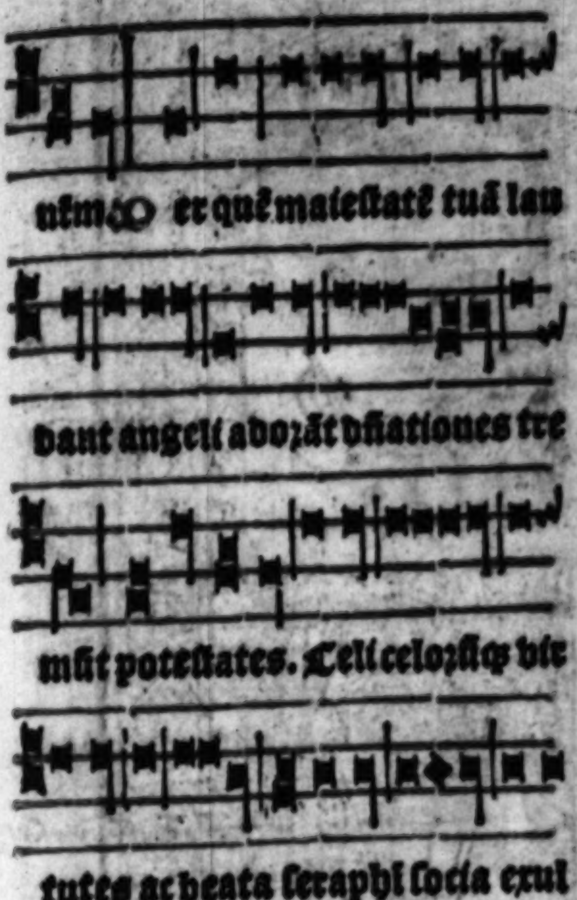
nr̃m. Per quẽ maiestatẽ tuã lau
dant angeli adorãt dñatiões tre
mũt potestates. Celi celorũq; vir
tutes ac beata seraphi socia exul
tatione concelebrant. Cũ quib⁹ et
nr̃as voces vt admitti iubeas dep
camur supplici cõfessione dicẽtes.

¶Sequitur Sanctus sanctus sanctus ¶Item in alijs p̄fationibus.

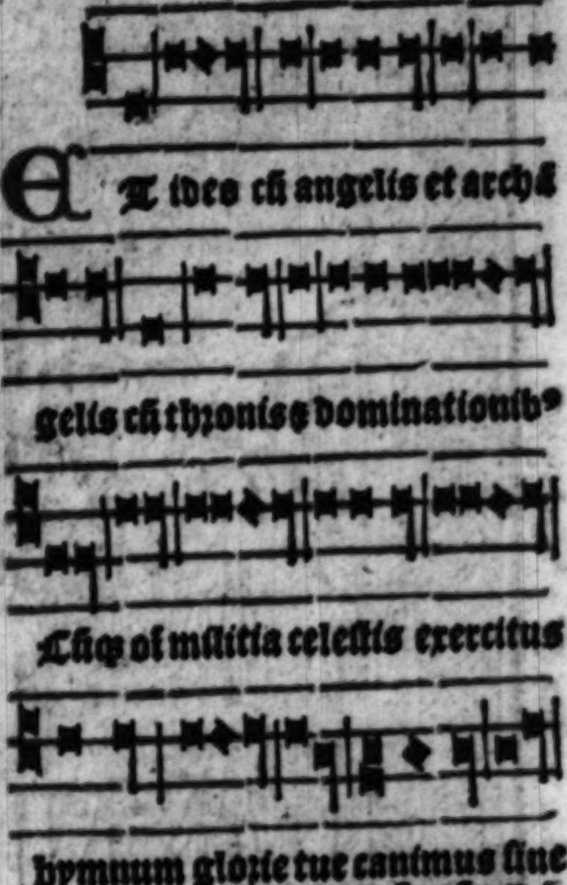
Et ideo cũ angelis et archã
gelis cũ thronis et dominationib⁹
Cumq; oĩ militia celestis exercitus
hymnum glorie tue canimus sine

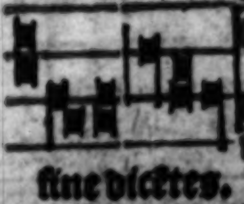
fine dicẽtes.

Sequit̃ Sctũs Dñs sacerd. dr Sctũs sanctus. erigat parũp brachia sua et iũgat manus suas vsq; ad hec vba In noĩe domini tunc sẽp signet se in facie sua.

Sanctus sanctus sctũs dñs de⁹ sabaoth. Pleni sũt celi et terra gloria tua osãna in excelsis. Bñdictus qui venit in noĩe dñi osanna in excelsis. Qñ vltimo fit seruitiũ de scã maria. ante aduẽtũ: et post lxx. et in octa. visitatiõis assũptiõis/ et natiuitatis btẽ marie tũc dr hoc mõ Bñdictus marie filius qui venit in noĩe domini. Deinde cõfestim manibus iũctis et oculis eleuatis incipiat. Te igit̃ clemẽtissime. corpore inclinato donec dixerit. Ac petimus.

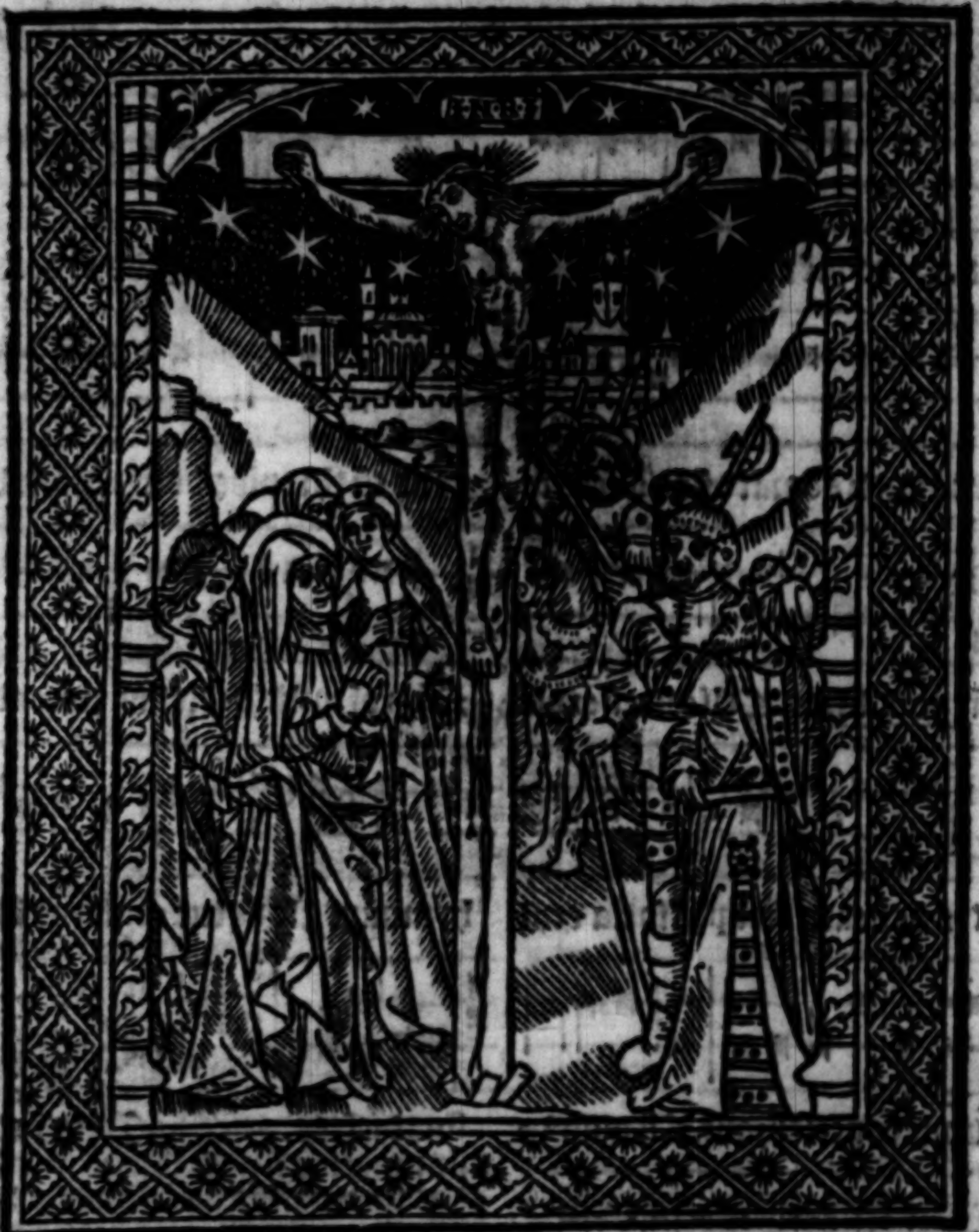

¶ Prefatio communis.

Per oĩa ſecula ſeculoꝛũ. Amen. Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpũ tuo. Surſũ coꝛda. Habem⁹ ad dñm. Gratias agam⁹ dño deo nr̄o. Dignũ et iuſtũ eſt. Vere dignũ et iuſtũ eſt equum ⁊ ſalutare. Nos tibi ſemper ⁊ vbiqꝫ gr̄as agere. Dñe ſancte pater oĩpo

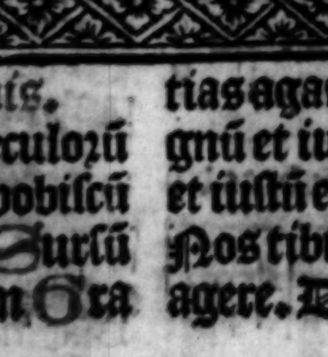

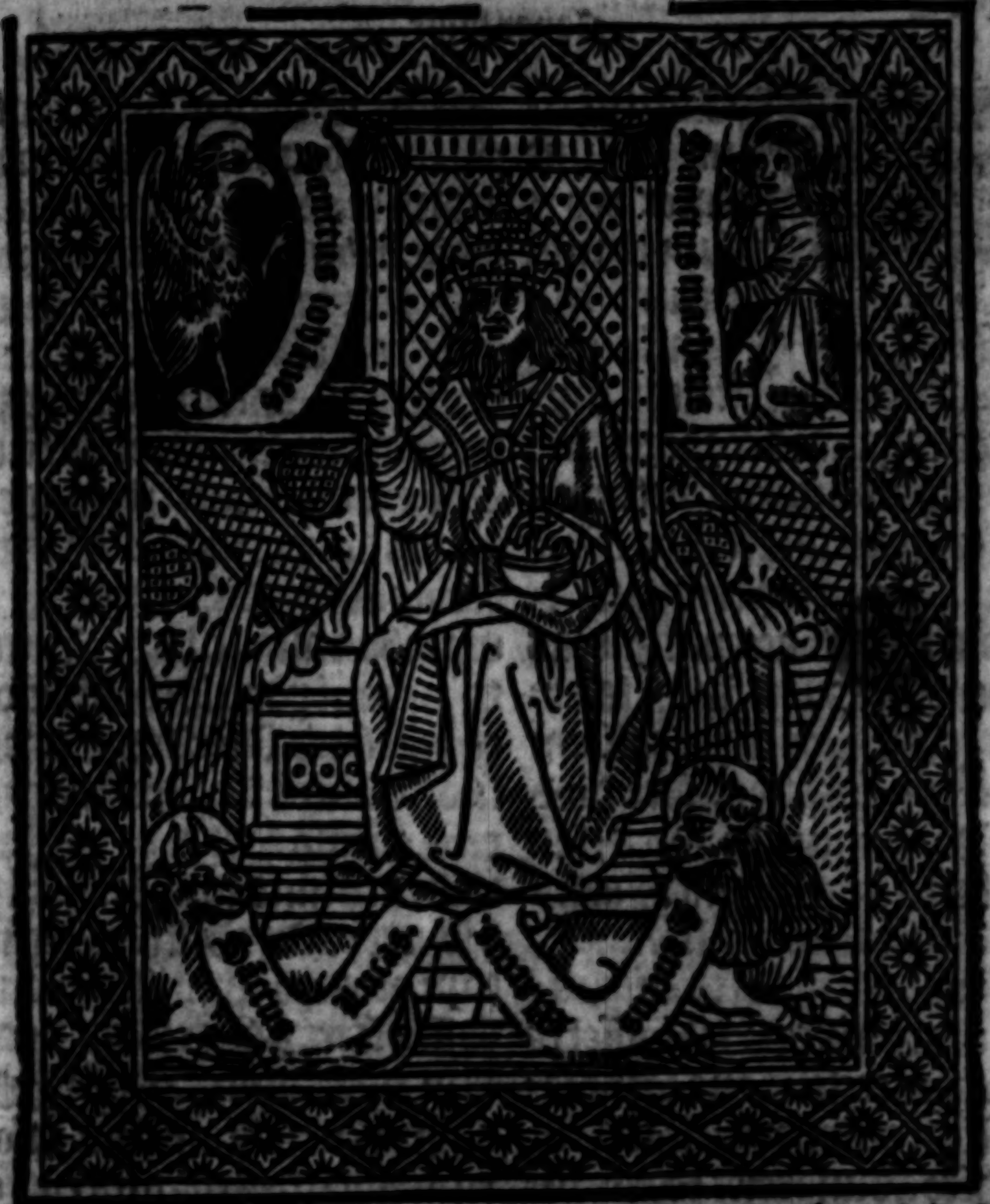
Sanctus iohānes
Sanctus matheus
Sanctus Lucas
Sanctus Marcus

tēs eterne deus per xp̄m dn̄m nostrum. Per quem maiestatem tuam laudant angeli\ adozāt dominationes\ tremūt potestates. Celi celozūq; virtutes ac beata seraphin socia exultatione concelebzant. Cū quibus et nostras voces vt admitti iubeas deprecamur supplici confessione dicentes.

Te igitur clementiſſime pater per ieſum chriſtū filium tuū dominū noſtrum ſupplices rogamus. corpore inclinato donec dicat. ac petimus Hic erigens ſe ſacerdos oſculetur altare a dextris ſacrificii dicens. vti accepta habeas et benedicas. Hic faciat ſacerdos tres cruces ſuper calicem et panem dicendo. Hec do✠na. Hec ✠ munera. Hec ✠ ſancta ſacrificia illibata. Factis ſignaculis ſuper calicem: eleuet manus ſuas ita dicens.

Imprimis que tibi offerimus pro eccleſia tua ſācta catholica: quam pacificare\ cuſtodire adunare: et regere digneris toto orbe terrarum [redacted] et ātiſtite noſtro N. id eſt pro proprio epyſcopo tantum. et rege noſtro N. et dicūtur nominatim. Sequatur et omnibus orthodoxis atqꝫ catholice et apoſtolice fidei cultoribus.

¶ Hic oret pro viuis.

Memēto domine famulorum famularumqꝫ tuarum N. et N. In qua oratione ordo debet attendi propter ordinem caritatis. Quīquies orat ſacerdos. Primo pro ſeipſo. Secundo pro patre et matre carnali et ſpirituali ⁊ pro aliis parētibus. Tercio pro amicis ſpecialib⁹ parrochianis et aliis. Quarto ꝓ omnibus aſtantibus. Quinto ꝓ omni populo chriſtiano. et poteſt hic ſacerdos omnes ſuos amicos deo commendare. Conſulo tamen vt nullus ibidem nimis immoretur: tū propter cordis diſtractionem: tum propter immiſſiōes que poſſūt fieri ꝑ angelos malos: tum ꝓpter alia pericula. Et omniū circūaſtantium quorum tibi fides cognita eſt: et nota deuotio pro quibus tibi offerimus: vel qui tibi offerunt hoc ſacrificium laudis pro ſe ſuiſqꝫ omnibus: pro redēptione animarum ſuarū: pro ſpe ſalutis et incolumitatis ſue: tibiqꝫ reddunt vota ſua eterno deo viuo et vero.

Communicātes ⁊ memoriā venerātes. Imprimis gloꝛioſe ſemperqꝫ virginis Inclinãdo parumper dicat. marie genitricis dei ⁊ domini noſtri ieſu chꝛiſti. Sed et beatoꝛum apoſtoloꝛum ac martyꝛum tuoꝝ Petri. Pauli. Andꝛee. Jacobi. Johãnis. Thome. Jacobi. Philippi. Bartholomei. Mathei. Symonis et Thadei. Lini. Cleti. Clementis. Sixti. Coꝛnelii. Cypꝛiani. Laurentii. Griſogoni. Johannis et paulj. Coſme et Damiani. Et omnium ſãctoꝛum tuoꝛum quorum meritis pꝛecibuſqꝫ cõcedas: vt in omnibus pꝛotectionis tue muniamur auxilio. Per eundem chꝛiſtum dominum noſtrum. Amen.

¶ Hic reſpiciat ſacerdos hoſtiam cum magna veneratione: dicendo ſic.

Hanc igitur oblationẽ ſeruitutis noſtre ſed et cuncte familie tue queſumus domine vt placatus accipias dieſqꝫ noſtros in tua pace diſponas: atqꝫ ab eterna damnatione nos eripi\ et in electoꝛũ tuoꝛum iubeas grege numerari. Per chꝛiſtum dominum noſtrum. Amen.

¶ Hic iterum reſpiciat hoſtiam ſic dicendo.

Quam oblationem tu deus omnipotens in omnibus queſumus Hic faciat tres cruces ſuper vtrumqꝫ cum dicat. Bene ✠ dictaꝫ: aſcri ✠ ptam: ra ✠ tam: rationabilem: acceptabilemqꝫ facere digneris vt nobis Hic faciat faciat crucem ſuper panẽ dicens. coꝛ ✠ pus. Hic ſuper calicem et ſan ✠ guis. Junctiſqꝫ manibus dicat. fiat dilectiſſimi filij tui domini noſtri ieſu chꝛiſti. Hic erigat ſacerdos manus et iungat: et poſtea tergat digitos: et eleuet hoſtiam ſic dicendo.

Qui pꝛidie q̃ pateretur accepit panem in ſanctas ac venerabiles man⁹ ſuas: et eleuatis oculis in celũ Hic eleuet oculos ſuos ad te deum patrem ſuum omnipotentem. Hic inclinet ſe et poſtea eleuet paululum dicens. tibi gratias agens bene ✠ dixit fregit. Hic tãgat hoſtiam dicens deditqꝫ diſcipulis ſuis dicens. Accipite et m[illegible] ducate ex hoc omnes. H[illegible] enim coꝛpus meum

Et debẽt iſta verba proferri vno ſpiritu ⁊ vna prolatione: nulla pauſatione interpoſita Poſt hec verba īclinet ſe ſacerdos ad hoſtiā ⁊ poſtea eleuet eā ſupra frontē: vt poſſit a populo videri: ⁊ reuerenter illā reponat āte calicē in modum crucis per eandē facte. Et tūc diſcooperiat calicē ⁊ teneat īter manus ſuas nō diſiūgendo policē ab indice niſi dū facit bn̄dictiōes tātū ita dicēs.

Simili modo poſtea q̄ cenatum eſt accipiēs et hunc preclarum calicem in ſāctas ac venerabiles manꝰ ſuas. item tibi Hic inclinet ſe dicens gratias agens bene ✠ dixit deditqꝫ diſcipulis ſuis dicens. Accipite et bibite ex eo omēs. Hic eleuet ſacerdos parumper calicem ita dicens Hic eſt enim calix ſanguinis mei noui et eterni teſtamenti myſterium fidei qui pro vobis et pro multis effundetur in remiſſionem peccatorum. Hic eleuet calicem vſqꝫ ad pectus vel vltra caput dicens.

[illegible] quotienſcunqꝫ feceritis: [illegible] mei memoriam facietis.

¶ Hic reponat calicem ⁊ fricet digitos ſuos vltra calicē propter micas et cooperiet calicē deinde eleuet brachia ſua in modum crucis iunctis digitis vſqꝫ ad hec verba de tuis donis ac datis.

Unde et memores domine nos tui ſerui ſed et plebs tua ſancta eiuſdē chriſti filii tui domini dei noſtri tam beate paſſionis: necnon ⁊ ab inferis reſurrectionis: ſed et in celos glorioſe aſcenſiōis offerimus preclare maieſtati tue de tuis donis ac datis.

Hic quinqꝫ cruces fiant: ſed tres prime cruces ſup hoſtiā ⁊ calicē dicendo. Hoſtiam pu ✠ ram hoſtiā ſan ✠ ctam hoſtiā imma ✠ culatā. Quarta ſup panem tātum dicendo. Pa ✠ nem ſāctum vite eterne. Quinta ſuper calicem dicendo ⁊ ca ✠ licem ſalutis perpetue.

Supra que propicio ac ſereno vultu reſpicere digneris et accepta habere ſicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iuſti abel et ſacrificium patriarche noſtri abrahe et quod tibi obtuſit ſummus ſacerdos tuus melchiſedech ſanctum ſacrificiũ immaculatam hoſtiam. Hic ſacerdos coꝛpoꝛe inclinato: ⁊ cancellatis manibus dicat. Supplices te rogamus omnipotens deus. vſqꝫ ad hec verba ex hac altaris participatione. Et tunc erigat ſe deoſculans altare a dextris ſacrificii: et faciat ſignum crucis ſuper hoſtiam et calicem et in facie ſua cum dicit omni benedictione celeſti.

Supplices te rogamus omnipotens deus: iube hec perferri per manus ſancti angeli tui i ſublime altare tuum in conſpectu diuine maieſtatis tue vt quotquot Hic erigens ſe oſculetur altare a dextris ſacrificii dicẽs ex hac altaris participatione ſacroſanctum filii tui Hic faciat ſignum crucis ſuper hoſtiam dicens coꝛ ✠ pus. Deinde ſuper calicem dicẽs ⁊ ſan ✠ guinem ſumpſerimus omni Hic ſignet ſe faciem dicens benedictione celeſti et gratia repleamur. Per eundem chꝛiſtum dominũ noſtrũ. Amen.

¶ Hic oꝛet pꝛo moꝛtuis.

Memento etiam domine animarum famulorum famularumqꝫ tuarum. N. et N. Qui nos pꝛeceſſerũt cum ſigno fidei et doꝛmiunt in ſomno pacis. Ipſis domine et omnibus in chꝛiſto quieſcẽtibus locum refrigerii lucis et pacis vt indulgeas depꝛecamur. Per eundem chꝛiſtum dominum noſtrum. Amen. Hic percutiat pectus ſuum ſemel dicens.

Nobis quoqꝫ peccatoribus famulis tuis de multitudine miſerationum tuarum ſperantibus partem aliquam et ſocietatem donare digneris cum tuis ſanctis apoſtolis ⁊ martyꝛibus. cum Johanne \ Stephano \ Mathia \ Barnaba \ Ignacio \ Alexandꝛo \ Marcellino \ Petro \ Felicitate \ Perpetua \ Agatha \ Lucia \ Agnete \ Cecilia \ Anaſtaſia. Et cum omnibus ſãctis tuis intra quoꝛ nos cõſoꝛtiũ non eſtimatoꝛ meriti ſꝫ venie queſumus largitoꝛ admitte. Per xp̄m dominũ nr̃m Nõ dicit Amen. Per quẽ hec

16

Johñ

Joh

Tho

omnia domine ſemper bona creas. Hic ter ſignet calicem dicens ſancti ✠ ficas: viui ✠ ficas: bene ✠ dicis. et pꝛeſtas nobis. Hic diſcooperiat calicem et faciat ſignaculum crucis cū hoſtia quīquies\pꝛimo vltra calicē et vtraqꝫ parte: ſecundo calici equale tercio infra calicē: quarto ſicut pꝛimo quinto ante calicem Per ip ✠ ſum: ⁊ cū ip ✠ ſo: et in ip ✠ ſo eſt tibi deo patri omni ✠ potēti in vnitate ſpirit⁹ ✠ ſācti oīs honoꝛ ⁊ gloꝛia. Hic cooperiat ſacerd. calicē ⁊ teneat manus ſuas ſuper altare vſqꝫ dū dicit Pater noſter ita dicēs.

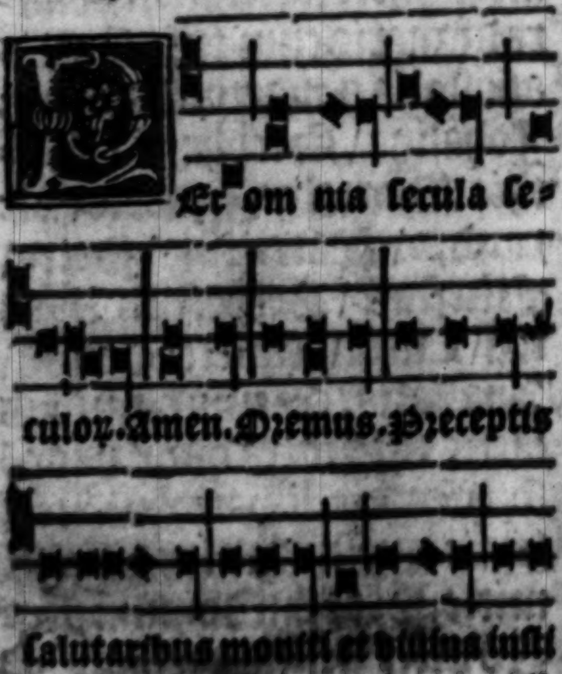

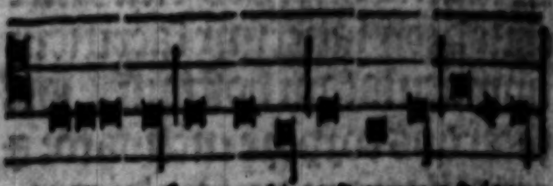

Per om nia ſecula ſeculoꝝ. Amen. Oꝛemus. Pꝛeceptis ſalutaribus moniti et diuina inſtitutione foꝛmati audemus dicere

Hic accipiat dyacon⁹ patenam eamqꝫ a dextris ſacerdotis extenſo bꝛachio in altum vſqꝫ Da pꝛopicius diſcoopertam teneat. Hic ſignet ſacerdos manus dicens.

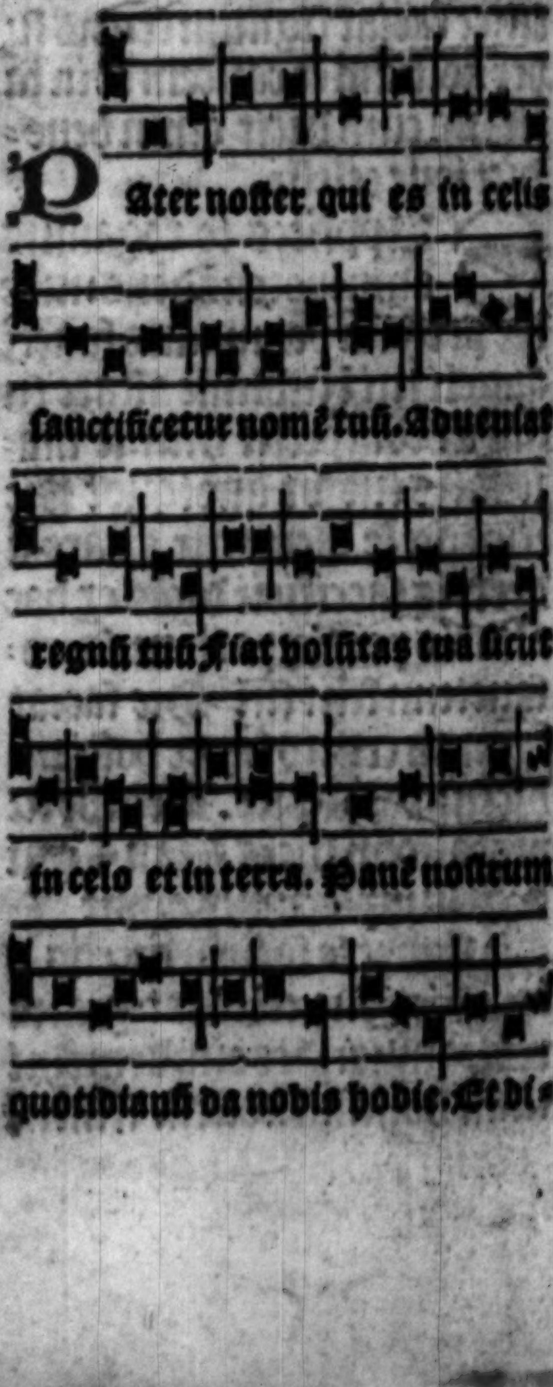

Pater noſter qui es in celis ſanctificetur nomē tuū. Adueniat regnū tuū. Fiat volūtas tua ſicut in celo et in terra. Panē noſtrum quotidianū da nobis hodie. Et di-

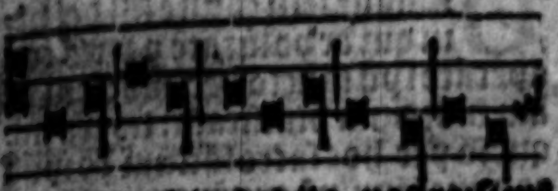

mitte nobis debita noſtra: ſicut

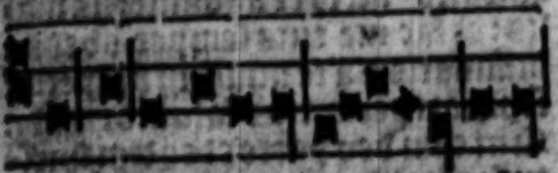

et nos dimittim⁹ debitorib⁹ nr̄is.

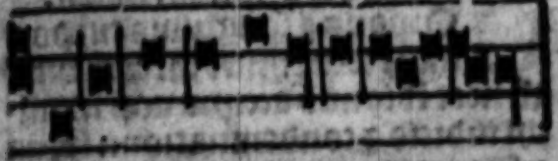

Et ne nos inducas in tẽtationem. Chor⁹ dicat Sed libera nos a malo. Sacerdos priuatim.

Libera nos q̄ſ dn̄e ab omnib⁹ malis preteritis preſentibus et futuris: et intercedente beata et glorioſa ſẽpq̄ virgine dei genitrice maria: ⁊ beatis apl̄is tuis petro et paulo atq̄ andrea cum oīb⁹ ſc̄tis. Hic remittat dyacon⁹ patenam ſacerdoti deoſculās manum ei⁹ ⁊ ſacer. deoſculet patenā poſtea ponat ad ſiniſtrū oculū deinde ad dextrū poſtea faciat crucē cū patena vltra caput ⁊ tūc reponat eā ī locū ſuū d.

Da propicius pacem in dieb⁹ noſtris: vt ope mīe tue adiuti: et a peccato ſimus ſemper liberi: et ab oī perturbatione ſecuri. Hic diſcooperiat calicē ⁊ ſumat corp⁹ cū inclinatione trāſponēs ī concauitate calicis: retinēdo īter pollices ⁊ indices et frāgat in tres partes. Prima fractio dū dr̄. Per eūdē dn̄m nr̄m ieſum xp̄m filiū tuum. Sc̄da fractio. Q tecū viuit ⁊ regnat ī vnitate ſpūs ſc̄ti deus. Hic teneat duas fracturas in ſiniſtra manu: ⁊ terciam fracturam in dextra manu in ſumitate calicis ita dicens aperta voce.

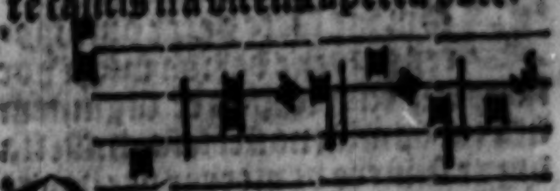

Per omnia ſecula ſe-

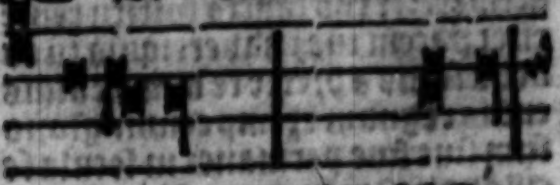

culorum. Chorus r̄ñd. Amen. Hic faciat tres cruces ītra calicem cum tercia parte hoſtie dicendo.

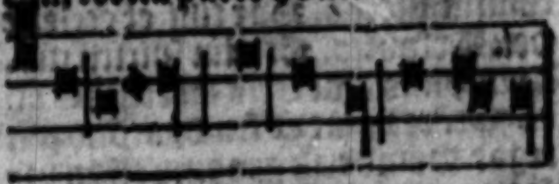

Pax dn̄i ✠ ſit ſe ✠ ꝑ vo ✠ biſcũ. Chor⁹ r̄ndeat Et cum ſpiritu tuo. Ad Agnus dei. dicendū accedat dyaconus et ſubdyaconus ad ſacerdotem vterq̄ a dextris dyaconus propior: ſubdyacon⁹ remotior et dicāt priuati. Agn⁹ dei qui tollis peccata mundi: miſerere nobis. Agnus dei qui tollis peccata mundi miſerere nobis. Agnus dei qui tollis peccata mūdi dona nobis pacē. In miſſis pro defunctis dicitur hoc modo. Agnus dei qui tollis peccata mundi: dona eis requiē. cū hac additiōe in tercia repetitione ſempiternam. Hic cruce ſignando deponat dictam terciam partem hoſtie in ſacramentum ſanguinis ſic dicendo.

Hec ſacro ✠ ſc̄ta commixtio corporis et ſanguinis domini noſtri ieſu chriſti fiat michi omnibuſq̄ ſumentibus ſalus mentis et corporis et ad vitam eternam promerendam et capeſcendam preparatio ſalutaris. Per eūdem chriſtū dominum noſtrum. Amen.

Anteꝙ pax detur dicat ſacerdos.

DOmine ſācte pater omnipotens eterne deꝰ: da michi hoc ſacroſanctum corpus et ſāguinem filij tui domini noſtri ieſu chriſti ita digne ſumere vt merear per hoc remiſſionē oīum peccatorum meoruꝫ accipere: et tuo ſancto ſpiritu repleri: et pacem tuaꝫ habere: quia tu es deus ſolus ⁊ preter te non eſt alius cuius regnum et imperium glorioſum ſine fine permanet in ſecula ſeculorum. Amen. Hic oſculetur ſacerdos corporalia in dextera parte et ſummitatē calicis: et poſtea dyaconum dicens. Pax tibi et eccleſie dei. Reſpōſio. Et cum ſpiritu tuo. Dyaconus a dextris ſacerdotis ab eo pacē recipiat et ſubdyacono porrigat. Deinde ad gradum chori ipſe dyaconus pacem portet rectoribus chori: et ipſi pacem choro porrēt vterꝙ ſue parti incipientes a maioribus. In feſtis vero et ferijs quando chorus non regitur pax a dyacono choro apportatur per duos extremos de ſecunda forma: cetera ſicut priꝰ. Poſt pacem datā dicat ſacerdos orationes ſequētes priuatim anteꝙ ſe communicet tenendo hoſtiam duabus manibus.

DEus pater fons et origo totius bonitatis: qui ductus miſericordia vnigenitum tuum ꝓ nobis ad infima mundi deſcendere et carnem ſumere voluiſti quem ego indignꝰ hic ī manibus meis teneo. Hic inclinet ſe ſacerdos ad hoſtiaꝫ dicens. Te adoro: te glorifico te tota mentis ac cordis intentione laudo / et precor: vt nos famulos tuos non deſeras ſed peccata noſtra dimittas quatenꝰ tibi ſoli viuo ac vero deo puro corde et caſto corpore ſeruire valeamus. Per eūdem chriſtum dominum noſtrum. Amen.

DOmine ieſu chriſte fili dei viui qui ex volūtate patris cooperāte ſpū ſancto per mortem tuam mundum viuificaſti: libera me queſo per hoc ſacroſāctum corpus et hunc ſāguinē tuum a cunctis iniquitatibꝰ meis et ab vniuerſis malis: et fac me tuis ſemper obedire mandatis ⁊ a te nunꝙ in perpetuū ſeparari permittas ſaluator mūdi. Qui cum deo patre et eodem ſpiritu ſancto viuis ⁊ regnas deus. Per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

COrporis ⁊ ſanguinis tui domine ieſu chriſte ſacramentū qđ licet īdignus accipio non ſit michi iudicio ⁊ condemnationi: ſꝫ tua proſit pietate corporis mei et anime ſaluti. Amen. Ad corpus dicat cum humiliatione anteꝙ percipiat.

AVe ī eternum ſāctiſſima caro chriſti: michi ante omnia ⁊ ſuper omnia ſumma dulcedo. Corpꝰ domini noſtri ieſu chriſti ſit michi peccatori via et vita. In no✝mine patris: et filij: et ſpiritus ſancti. Amen. Hic ſumat corpus cruce prius facta cum ipſo corpore ante os. Deinde ad ſanguinem cum magna deuotione dicens.

AVe ī eternum celeſtis potus michi āte omnia ⁊ ſuper omnia ſumma dulcedo. Corpus et ſanguis domini noſtri ieſu chriſti proſint michi peccatori ad remedium ſempiternum in vitā eternā. Amē. In no✝mine patris: et filij: ⁊ ſpiritus ſancti amen. Hic ſumat ſāguinem quo ſumpto inclinet ſe ſacerdos et dicat orationem ſequentem.

GRatias tibi ago dn̄e ſācte pater oīps eterne deus: ꝗ me refeciſti de ſacratiſſimo corpore et ſanguine filij tui domini nr̄i ieſu xp̄i et precor vt hoc ſacramentum ſalutis noſtre quod ſūpſi īdignus peccator non veniat michi ad iudicium neqꝫ ad condemnationē pro meritis meis ſed ad profectum corporis mei et anime ſaluti in vitā eternā. Amen. ¶ Qua dicta eat ſacerdos ad dextrum cornu altaris cum calice inter manus digitis adhuc coniunctis ſicut prius: et accedat ſubdyaconus et effundat in calicem vinum et reſinceret ſacerdos manus ſuas ne alique reliquie corporis vel ſanguinis remaneāt in digitis vel in calice: Cum vero aliquis ſacerdos debet bis celebrare in vno die: tūc ad primam miſſam non debet percipere ablutionem vllam: ſed ponere ī ſacrario vel in vaſe mundo vſqꝫ in finem alterius miſſe: et tunc ſumatur vtraqꝫ ablutio. Poſt primam ablutionem dicitur hec oratio.

Quod ore ſumpſimus domine pura mēte capiamus: ⁊ de munere temporali fiat nobis remedium ſempiternum. ¶ Hic lauet digitos in concauitate calicis cum vino infuſo a ſubdyacono: quo hauſto ſequatur oratio. Oratio.

Hec nos cōmunio domine purget a crimine: et celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Poſt perceptionem ablutionum ponat ſacerdos calicem ſuper patenam: vt ſi quid remanſerit in calice ſtillet: et poſtea inclinando ſe dicat orationem ſequentem.

Adoremus crucis ſignaculum per quod ſalutis ſumpſimus ſacramentum. Deinde lauet manus: dyaconus interim corporalia complicet. Ablutis manibus et redeunte ſacerdote ad dextrum cornu altaris: dyaconus calicem porrigat ori ſacerdotis ſi quid infuſionis in eo remanſerit reſumendum. Poſtea vero dicat cum ſuis miniſtris communionem. Deinde facto ſigno crucis in facie: vertat ſe ſacerdos ad populum: eleuatiſqꝫ aliquantulum brachijs ⁊ iunctis manibus dicat. **Dominus vobiſcum.** ℟. m. **Et cum ſpiritu tuo.** Et iterum reuertens ſe ad altare dicat. **Oremus.** Deinde dicat poſtcommunionem iuxta numerum ⁊ ordinem ante dictarum orationum ante epyſtolam. Finita vltima poſtcōmunione, factoqꝫ ſigno crucis in fronte: iterū vertat ſe ſacerdos ad populum et dicat. **Dominus vobiſcum.** ℟. m. **Et cum ſpiritu tuo.** Deinde dyaconus. **Benedicamus domino.** Alio vero tempore dicitur **Ite miſſa eſt.** Quotienſcunqꝫ enim dicitur **Ite miſſa eſt.** ſemper dicitur ad populum conuertendo. Et cum dici debeat **Benedicamus domino.** vel **Requieſcant in pace.** conuertendo ad altare dicitur **Benedicamus domino.**

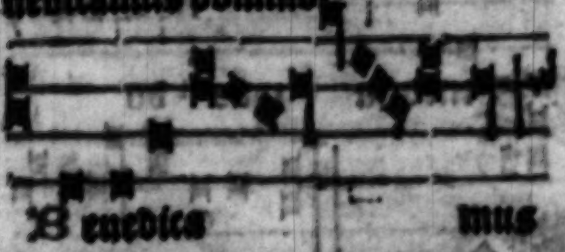

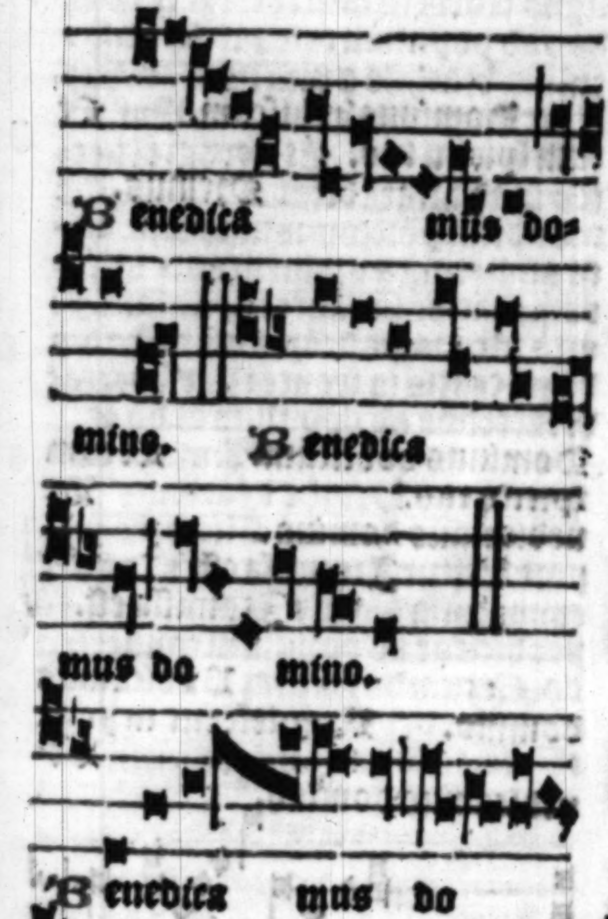
Benedica mus do-
mino. Benedica
mus do mino.
Benedica mus do
mino. Benedica-
mus do mino.
Benedicamus do mino.

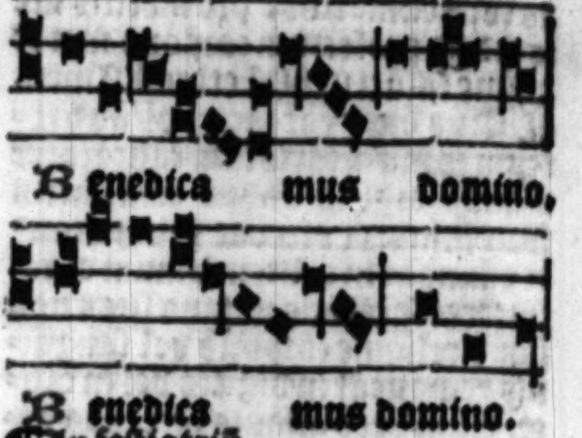
Benedica mus domino.
Benedica mus domino.

In feſtis triū lec. dꝛ vnꝰ istoꝝ cātuū quādocūqꝫ in fine miſſe Ite miſſa eſt.

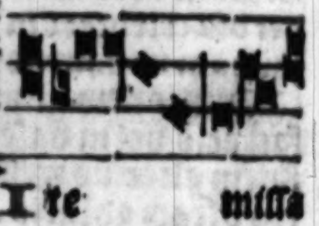

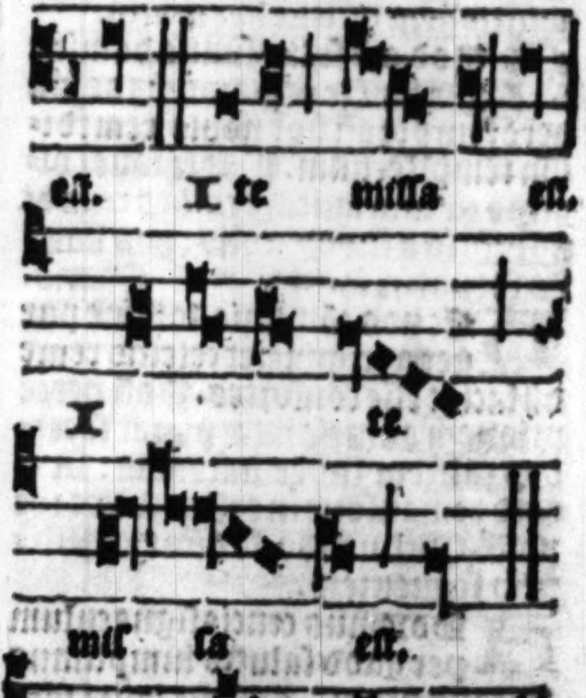
eſt. Ite miſſa eſt.
I te.
miſ ſa eſt.
Ite miſſa eſt.

¶ In vigilia pasche et pentecostes dicatur hic cantus Ite missa est.

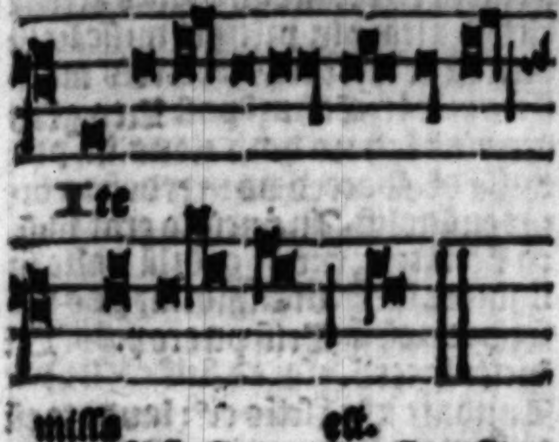
Ite
missa est.

¶ Notādū est ꝙ quādocūq; cātus illoꝝ sequētiū: dicit̄ sup Kyrie eleyson. Idē etiā cātus sequat̄ sup Ite missa est. Pro dispositiōe dyacōi.

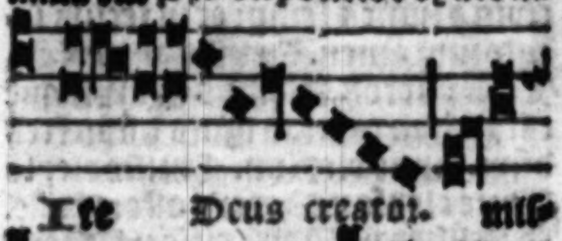
Ite
Deus creator.
missa est.
Ite
Kyrie genitor.
missa est.
Ite
Kyrie fons.

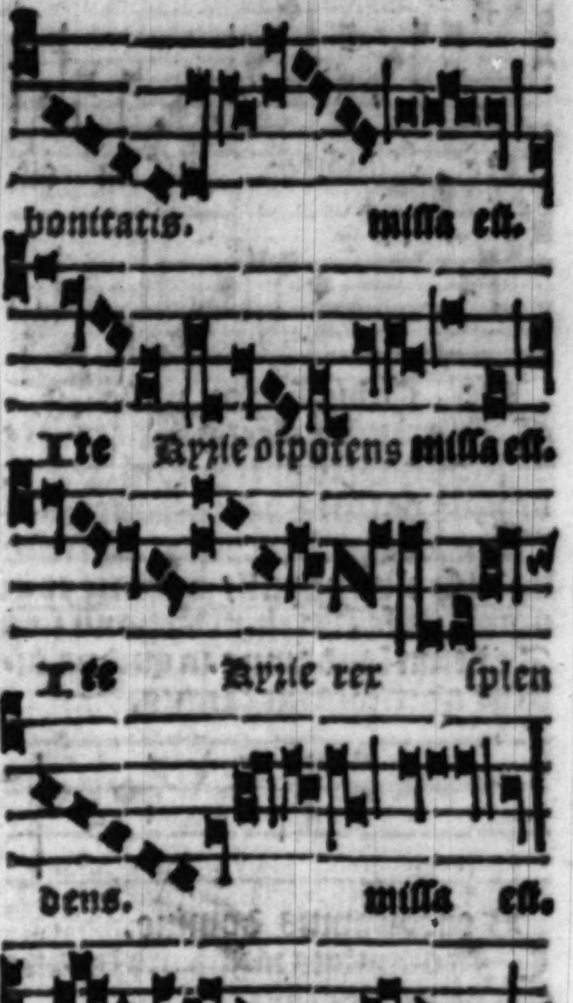
bonitatis.
missa est.
Ite
Kyrie omnipotens
missa est.
Ite
Kyrie rex splendens.
missa est.
Ite
Lux et origo.
missa est.
Ite
Cunctipotens.
missa est.

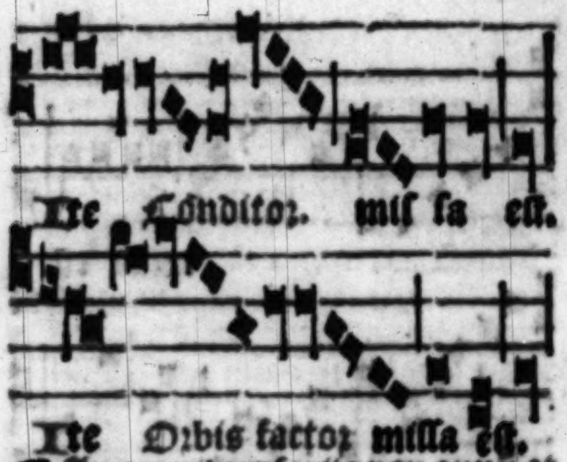

¶ In omnibus ferijs per annū et vigilijs quattuor tēporum exceptis vigilijs paſche ꝛ penthecoſtes/ ꝛ in ebdomada penthecoſtes dicat̄/ ꝛ in miſſa **Salus populi/** de cruce et in omnibus feſtis trium lectionū ſine **Te deum laudamus.** in quibus dicitur noct. dicatur cantus.

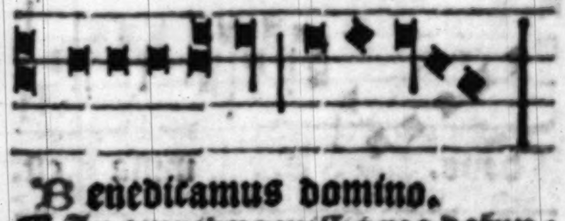

¶ In omnibus miſſis pro defunctis dicitur hic cantus.

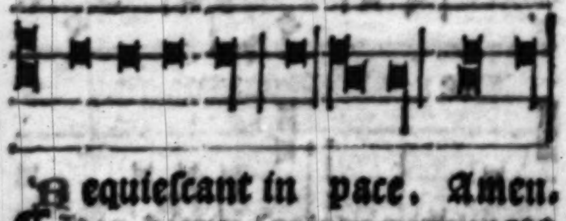

¶ His dictis ſacerdos inclinato corpore iunctiſqꝫ manibꝰ tacita voce coram altari in medio dicat hāc orationem.

Oratio.

Placeat tibi ſācta trinitas obſequium ſeruitutis mee ꝛ preſta: vt hoc ſacrificium quod oculis tue maieſtatis indignus obtuli tibi ſit acceptabile michiqꝫ ꝛ omnibꝰ pro quibus illud obtuli ſit te miſerante propiciabile. Qui viuis ꝛ regnas deus. Per omnia ſecula ſeculorū Amen. Qua finita erigat ſe ſacerdos ſignās ſe in facie ſua dicēs. **In noīe patris**, ꝛc. Et ſic inclinatione facta eo ordine quo prius acceſſerūt ad altare in principio miſſe ſic induti cū ceroferarijs ꝛ ceteris miniſtris redeāt. Et ſtatī poſt **Deo grās** incipiat̄ i choro hora nona qn̄ poſt miſſā dr̄. Sacerd' vo in redeūdo dicat euāgeliū. **In principio erat vbū.** Cū vo ſacer. exuerit caſulā ꝛ alia indumēta ſacerdotalia: dicat pſos ſubſcriptos cū ā. **Triū puerorū.** ps. **Bn̄dicite ſacerd.** vſqꝫ ad finē cātici. ps. **Laudate dn̄z i ſc̄is eiꝰ: laudate eū in firmamēto virtutis eiꝰ.** totus ps. **Nūc dimittis ſeruū tuū dn̄e: ſc̄dm verbū tuū in pace.** cum **Gloria pr̄i et filio ꝛ ſpūi ſc̄ō. Sicut erat in principio ꝛ nunc ꝛ ſemꝑ: et in ſecula ſeculorum amen.** Deinde dr̄ tota an̄. **Triū puerorū cātemus hymnū: quē cātabāt in camino ignis bn̄dicētes dn̄m. Kyrie eleyſon. Chriſte eleyſō Kyrie eleyſon. Pater noſter. Et ne. Sed libera. Bn̄dicamus patrē et filiū cū ſācto ſpū. Laudemus ꝛ ſuperexaltemus eū in ſecula. Bn̄dictꝰ es domine i firmamento celi. Et laudabilis ꝛ glorioſus in ſecula. Benedicat et cuſtodiat nos trinitas ſancta. Amen. Non intres in iudicium cum ſeruo tuo dn̄e. Quia nō iuſtificabitur in cōſpectu tuo oīs viuēs. Dn̄e deus virtutū cōuerte nos. Et oſtēde faciē tuā ꝛ ſalui erimus. Dn̄e exaudi. Et clamor. Dn̄s vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo.** Oremus.

Deus qui tribus pueris mitigaſti flammas ignium concede propicius: vt nos famulos tuos nō exurat flamma viciorum. Oro.

Ure igne ſācti ſpiritus renes noſtros ꝛ cor noſtrum domine: vt tibi caſto corpore ſeruiamus et mūdo corde placeamus. Oratio.

Actiones noſtras queſumus domine aſpirando preueni ⁊ adiuuãdo proſequere: vt cuncta noſtra operatio a te ſemper incipiat ⁊ per te cepta finiatur. Et finiãtur he tres orationes ſic. Per chriſtum dominum noſtrum Amen. Et ſciendũ eſt ꝙ in omni miſſa quando de feria dicitur: fiat proſtratio a toto choro ſtatim poſt Sãctus. vſqȝ Pax dñi. per totum annum. niſi a paſcha vſqȝ Deus omnium. ¶ Notãdum eſt ꝙ a Domine ne in irã vſqȝ ad cenam domini: ⁊ a Deus omnium. vſqȝ ad vigiliam natiuitatis domini dicuntur iſte preces ſequẽtes ad miſſam tantum in ferijs ⁊ feſtis trium lectionum ſine regimine chori: ⁊ in octauis ⁊ infra quando chorus non regitur. Et dicuntur poſt Per omnia ſecula ſeculorum. et Pater noſter. inter Per omnia ſecula ſeculorum et Pax domini. ſacerdote ſic dicẽte Per omnia ſecula ſeculorũ. et choro reſpondẽte Amen. Statim incipiat chorus preces in proſtratione hoc modo. Pſalmus.

Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templum ſanctum tuum: poſuerũt hieruſalem in pomorũ cuſtodiam. Poſuerunt morticina ſeruoꝝ tuorũ eſcas volatilibꝰ celi: carnes ſanctorum tuorum beſtijs terre. Effuderunt ſanguinem eorum tanꝙ aquam in circuitu hieruſalem: et non erat qui ſepeliret. Facti ſumus opprobrium vicinis nr̃is: ſubſannatio ⁊ illuſio his qui ĩ circuitu noſtro ſunt. Vſqȝquo domĩe iraſceris in finem: accẽdetur velut ignis zelus tuus. Effunde iram tuam in gentes q̃ te non nouerunt: et in regna que nomen tuum non inuocauerunt. Quia comederunt iacob: et locum eius deſolauerunt. Ne memineris iniquitatum noſtrarum antiquarum: cito anticipent nos miſericordie tue quia pauperes facti ſumus nimis. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: et propter gloriã nominis tui domine libera nos et ꝓpicius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum. Ne forte dicãt in gentibus vbi eſt deus eorum: et innoteſcat in nationibus coram oculis noſtris. Ultio ſanguinis ſeruorum tuorum qui effuſus eſt: introeat in conſpectu tuo gemitus compeditorum. Secundum magnitudinẽ brachij tui poſſide filios mortificatorum. Et redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eorum: improperium ipſorum quod exprobrauerunt tibi domine. Nos autẽ populus tuus ⁊ oues paſcue tue: confitebimur tibi in ſeculum. In generatione et generationem: ãnũciabimus laudẽ tuã. Gl̃ia. Sicut.

Deus miſereatur noſtri et benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos ⁊ miſereatur noſtri. Ut cognoſcamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus ſalutare tuum. Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes. Letentur et exultent gentes: quoniam iudicas populos in equitate et gentes in terra dirigis. Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes terra dedit fructum ſuum. Benedicat nos deus deus noſter benedicat nos deus: et metuant eũ omnes fines terre. Gl̃ia patri et filio. Sicut erat in prĩcipio ⁊ nũc. ⁊c.

Domine in virtute tua letabitur rex: et ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer. Deſiderium cordis eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labioꝝ eius non fraudaſti eum. Quoniã preueniſti eum in benedi ctiōibus dulcedinis: poſuiſti ī capite ei⁹ coronā de lapide ꝑcioſo. Vitā petiit a te ⁊ tribuiſti ei: lōgitudinē dierū ī ſclm ⁊ ī ſclm ſcli. Magna eſt glīa ei⁹ ī ſalutari tuo: glīā ⁊ magnū decorē īpones ſup eū. Qm̄ dabis eū ī bñdictionē ī ſclm ſcli: letificabꝭ eū ī gaudio cū vultu tuo. Qm̄ rex ſperat ī dño: ⁊ ī mia altiſſimi nō ꝯmouebit̄. Inueniat̄ man⁹ tua oībus īimicis tuis: dextera tua iueniat oēs q̄ te oderūt. Pones eos vt clibanū ignis ī tꝑe vultus tui: dñs in ira ſua cōturbabit eos: ⁊ deuorabit eos ignis. Fructū eorū de terra perdes: et ſemen eorum a filiis hominū. Qm̄ declinauerunt ī te mala: cogitauerunt cōſilia que nō potuerunt ſtabilire. Quoniā pones eos dorſum: in reliquiis tuis ꝑparabis vultū eorum. Exaltare dñe in virtute tua: cātabim⁹ ⁊ pſallemus virtutes tuas. Gloria patri. Sicut erat. an. Tua eſt potentia tuū regnum dñe tu es ſuper omnes gētes da pacē domine in diebus noſtris. Kyrie eleyſō. Chriſte eleyſon. Kyrie eleyſō. Pater noſter. Et hec omnia dicantur ſine nota tam a clericis ī choro q̄ȝ a ſacerdote cum ſuis miniſtris. Deinde dicat ſacerdos cū nota. Et ne nos. Sed libera. Exurgat deus et diſſipentur inimici ei⁹. Et fugiant qui oderunt eum a facie ei⁹. Non nobis dñe nō nobis. Sed nomini tuo da gloriā. Oremus pro afflictis ⁊ captiuis. Libera deus iſrael ex omnibus tribulationib⁹ eorū. Mitte eis dñe auxilium de ſctō. Et de ſyō tuere eos. Eſto eis domine turris fortitudinis. A facie inimici. Dñe ſaluum fac regem. Et exaudi nos ī die qua īuocauerim⁹ te. Dñe exaudi orationem meā. Et clamor me⁹ ad te veniat. Dominus vobiſcū. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Or.

Deus qui admirabili prouidentia cuncta diſponis te ſuppliciter exoramus vt terram quā vnigenitus filius tuus proprio ſanguine conſecrauit: de manibus inimicorum crucis xp̄i eripiens reſtituas cultui xp̄iano vota fideliū ad eius liberationem īſtātium miſericorditer dirigēdo in viam pacis eterne.

Rege queſumus domine famulum tuum pontificem noſtrū et ītercedēte beata dei genitrice ſēperq₃ virgine maria cū omnib⁹ ſanctis tuis gratie tue in eo dona multiplica vt ab omnibꝫ liberet̄ offēſis et tꝑalib⁹ nō deſtituatur auxilijs ⁊ ſēpiternis gaudeat īſtitutis. Oro.

Da queſumus omnipotens deus famulo tuo regi noſtro ſalutem mentis ⁊ corporis: vt bonis operibus inherēdo tue ſemper virtutis mereamur protectione defendi. Per xp̄m dominum. Sequatur Pax domini ſit ſemper. et cetera.

¶ Incipiūt cautele ſeruāde q̄d agēdū ſit circa defect⁹ vel caſus q̄ oriri poſſūt in miſſa: ⁊ preſerti circa conſecrationem euchariſtie. Primo q̄d ſit agendum cum ſacerdos deficit.

Si ſacerdos deficiat ſiue moriatur ante canonem non eſt neceſſe vt alius miſſam compleat. Si tamen alius vult celebrare debet ab initio miſſam reincipere: et totum rite peragere. Si aūt in canone deficiat factis iā aliquibus ſignis: tamē ante trāſſubſtātiationē et cōſecrationē ſacramenti: tūc alius ſacerdos ab illo loco vbi ille dimiſit debet reincipere: ⁊ tantū illud ſupplere quod omiſſum eſt. Si autem ſacerdos in actu conſecratiōis deficiat verbis aliquib⁹ iam in parte prolatis ſed in toto non completis: ſecundum Innocentium: alius ſacerdos debet īcipere ab illo loco.

Qui pꝛidie ꝙ pateret᷑. Si tamē ſacerdos deficiat conſecrato coꝛpoꝛe ſꝫ nō ſāguine aliꝰ ſacerdos cōpleat cōſecrationē ſāguinis icipiēs ab illo loco. Simili modo. Si ꝯſecrato coꝛpoꝛe ꝑcipiat vinū nō eſſe ī calice debet hoſtia mūde reponi in coꝛporali: ⁊ calice rite ꝑparato icipiat ab illo loco. Simili modo. Si āte conſecrationē ſāguinis ꝑcipiat aquam nō eſſe in calice: debet ſtatī apponere ⁊ ꝯficere. Si aūt poſt ꝯſecrationē ſāguinis ꝑcipiat ꝙ aqua deſit in calice debet nichilominꝰ ꝓcedere: nec debet miſcere aquā cū ſāguine: qꝛ ꝑ parte ſeq̄retur coꝛruptio ſacramēti: debet tamē ſacerdos dolere ⁊ puniri. Si poſt ꝯſecrationē ſāguinis ꝑcipiat ꝙ vinū nō fuerit poſitū ſed aqua tm̄ in calice ſiquidē hoc ꝑcipit āte ſumptionē coꝛpoꝛis debet aquā deponere ⁊ īponere vinū cum aqua ⁊ reſumere ꝯſecrationē ſāguinis ab illo loco. Simili modo. Si ꝑcipiat hoc poſt ſūptionē coꝛpoꝛis debet apponere de nouo aliā hoſtiā iterū cū ſāguine ꝯſecrādā ſcđm doctoꝛes in ſacra pagina: debet aūt reſumere verba ꝯſecratiōis ab illo loco. Qui pꝛidie. in fine aūt iterū debet ſumere hoſtiā illam vltimo ꝯſecratā: nō obſtāte ſi priꝰ ſūpſit aquā et etiā illū ſāguinē. Innocētius tamē dicit ꝙ ſi ex ꝓlōgatiōe ſacerdos timet ſcādalū ꝙ ſufficiunt tātū illa ꝟba ꝑ que ꝯſecrat᷑ ſāguis. ſcilꝫ. Simili modo. ⁊ ſic ſumere ſanguinem Quid aūt faciet cū aquā ſūpto coꝛpoꝛe iā habet ī oꝛe ⁊ iā pꝛimo ſentit ꝙ ſit aqua: vtrū debeat eā deglutire vel emittere. Req̄re ī ſūma hoſtiē. in titu. de cele. miſſa. Tutius tamē eſt eam deglutire q̄ emittere ⁊ hoc ideo ne aliqua particula coꝛpoꝛis cū aqua exeat. Itē ſi ſacerdos poſt cōſecrationē recoꝛdet᷑ ſe non eſſe ieiunū vel cōmiſiſſe aliquod peccatum vel eſſe excōmunicatū: debet nichilominus ꝓcedere cū ꝓpoſito ſatiſfaciēdi ⁊ abſolutionē impetrādi. Si aūt āte ꝯſecrationē recoꝛdet᷑ ꝑdicto cū tutius eſt miſſā inceptā deſerere ⁊ abſolutionē petere: niſi īde graue ſcādalū oꝛiat᷑. Itē ſi muſca vel aranea vel aliquid taliū āte ꝯſecrationē in calicē ceciderit vꝉ etiā venenū īmiſſū foꝛe depꝑhēderit: vinū debet effūdi qđ eſt ī calice ⁊ abluto calice aliud vinū cū aqua poni ad ꝯſecrādū. Sed ſi aliquod hoꝝ poſt ꝯſecrationē acciderit debet muſca vel aranea vꝉ aliq̄d taliū caute capi ⁊ diligēter īter digitos pluries lauari: ⁊ vermis ꝯburi. ⁊ ablutio cū cineribꝫ cōbuſtis in ſacrario reponi. Venenū aūt nullomodo debet ſumi ſꝫ cū reliquijs debet ſāguis talis cui venenū eſt īmiſſū ī vaſculo mūdo ꝯſeruari. Et ne ſacramentū maneat īꝑfectū: debet calicē denuo rite ꝑparare ⁊ reſumere ꝯſecrationē ſāguinis ab iſto loco. Simili modo. Et nota ꝙ ſcđm doctoꝛes nichil abomīabile ſumi debet occaſiōe huiꝰ ſacramēti. Itē ſi ſacerdos nō recolit ſe dixiſſe aliquod hoꝝ q̄ debuit dicere: nō debet mēte turbari: nō enī qui multa dicit ſēper recolit q̄ dixit. Etiā ſi ſibi ꝓ certo cōſtat᷑: ꝙ aliqua omiſerit ſi talia nō ſunt de neceſſitate ſacramēti. ſicut ſūt ſecrete vꝉ aliqua verba canonis vltra ꝓcedat nec aliq̄d reſumat. Si tamen ꝓbabiliter ſibi conſtat ꝙ omiſit aliq̄d qđ ſit de neceſſitate ſacramēti ſicut foꝛma verboꝝ ꝑ quā ꝯſecrat᷑: oīa verba ꝯſecrationis ſuꝑ ſuam materiā reſumere debet qꝛ ꝯſecratio facta nō eſſet: qđ tamē nō opoꝛtet ſi ꝑtermiſſa eſſet Cōiūctio enī vel alia verba q̄ precedūt vꝉ ſequūtur foꝛmā nō ſūt de ipſiꝰ ſubſtātia. Si aūt ſacerdos dubitaret an aliqđ verbum ꝑtinēs ad ſubſtātiā forme obmiſiſſet vel non nullaten⁹ debet ſeruare formā conditionalē: ſꝫ ſine temeraria aſſertione formā totā ſuꝑ ſuā ꝓpꝛiā materiā debet reſumere; cū hac itētione ꝙ ſi cōſecratio eſſet fctā nullomodo voluiſſet ꝯſecraſſe ſꝫ ſi ꝯſecratio nō eſſet facta vellet corp⁹ ⁊ ſāguinē cōſecrare. Itē ſi quis tp̄e ꝯſecratiōis ab actuali intētione ⁊ deuotiōe diſtractus fuerit: nichilominus cōſecrat dūmodo intētio habitualis in eo remāſerit: ſūmo ſacerdote ſcilicet xp̄o ſupplēte ei⁹ defectū. Si autē ꝑ nimiā diſtractionē habitualis intētio cū actuali tolleret᷑ videtur ꝙ deberet v̄ba ꝯſecratiōis cū actuali intētiōe reſumere ſic tamē ꝙ nollet cōſecrare ſi ꝯſecratio facta eſſet Itē ſi hoſtia cōſecrata ꝓpter frig⁹ vel alia de cauſa labit᷑ ſacerdoti in calicē ſine āte diuiſionē hoſtie ſiue poſt nō debet eā de ſāguine extrahere nec aliq̄d ꝓpter hoc reiterare vł īmutare circa celebꝛationem ſacramēti: ſꝫ ꝓcedat ī ſignis ⁊ in alijs ac ſi haberet eam in manib⁹. Si euchariſtia ad terram ceciderit: locus vbi iacuit radat᷑ ⁊ īcineret᷑ ꝑ ignem et cinis iuxta altare recondat᷑. Itē ſi ꝑ negligētiā aliquid de ſanguine ſtillauerit ſuꝑ tabulā que terre adheret: ſtilla ꝑ ſacerdotē cū ligua lābat᷑ ⁊ locus tabule radat᷑ et raſura igni cōburat᷑ ⁊ cinis iuxta altare cū reliquijs recōdat᷑ ⁊ quadꝛagita diebus peniteat cui hoc accidit. Si vero ſuꝑ altare ſtillauerit calix ſoꝛbeatur ſtilla: ⁊ tribus dieb⁹ peniteat. Si v̄o ſuꝑ litheū ⁊ ad aliđ ſtilla ꝑuenerit quattuoꝛ diebus peniteat. Si vſq̄ ad terciū nouē dieb⁹ peniteat. Si vſq̄ ad quartū ſtilla ſāguinis ꝑuenerit viginti dieb⁹ peniteat et lintheamina que ſtilla tetigerit tribus vicibꝫ lauet ſacerdos vł dyacon⁹ calice ſuppoſito: et ablutio cū reliquijs recōdat᷑. Itē ſi q̄s aliquo caſu gule euchariſtiā euomuerit vomit⁹ ille debet incinerari ⁊ cineres iuxta altare debēt recōdi. Et ſi fuerit cleric⁹ monachus/pꝛeſbiter/vel dyacon⁹ quadꝛagita dieb⁹ peniteat epyſcop⁹ ſeptuagita laic⁹ trigita. Si v̄o ex īfirmitate euomuerit quinq̄ dieb⁹ peniteat. Qui vero nō bene cuſtodit ſacramētū. ita ꝙ m⁹ vł aliđ animal comederit quadꝛagita dieb⁹ peniteat. Qui aūt ꝑdiderit illud vł pars ei⁹ ceciderit ⁊ non fuerit īuēta trigīta dieb⁹ peniteat. Eadē penitētia videt᷑ dignus ſacerdos ꝑ cui⁹ negligētiā putreſcūt hoſtie cōſecrate. Dictis aūt dieb⁹ penitēs debet ieiunare ⁊ a ꝯmunione et a celebꝛatione abſtinere. Pēſatꝫ tamē circūſtātijs delicti ⁊ ꝑſone poteſt minui vł augeri penitētia ꝑdicta ſcđm arbitriū diſcreti ꝯfeſſoꝛis. Hoc tamē tenēdū eſt ꝙ vbicūq̄ inueniēt᷑ ſpecies ſacramēti itegre reuerēter ſumēde ſūt: quod ſi ſine piculo fieri nō poteſt ſūt tamē ꝑ reliqjs reſeruāde. Itē ſi hoſtia vł pars hoſtie īuēta fuerit ſub palla vel coꝛporali ⁊ dubitat᷑ ſi eſt ꝯſecrata vel nō: debet eā poſt ſūptionē ſāguinis reuerēt᷑ ſumere vt ī titulo de celebꝛatione miſſarū plen⁹ īuenies. Item circa materiā ſanguinis vide ne ſit aggreſta vel vinū ita debile ꝙ nullo modo habeat ſpeciē vini. Ne ſit aqua rubea expꝛeſſa de pāno intincto in vino rubeo. Ne ſit acetū vł vinū vino coꝛruptū ne ſit claretū vel vinū de moꝛis aut malogranatis cōfectū q̄ verā ſpeciē vini nō retinent. Cōficiēs cum vino quod eſt in via coꝛruptionis vel ad coꝛruptionem. grauiſſime peccat licet ꝯficiat q̄m nō retinet ſpeciē vini Itē caueđū ꝫ ne apponatur niſi modicum de aqua: quia ſi tantum poneretur ꝙ ſpeciem vini tolleret: non conficeretur. Item ſi qua hic deſunt: requirantur in ſumma et lectura hoſti. in titulo de celebꝛatione miſſarum.

¶ Oꝛatio dicenda ante miſſam.

DEus qui de indignis dignos/ de peccatoꝛibus iuſtos/ de immundis mundos facis: munda coꝛ et coꝛpus meum ab omni contagione et ſoꝛde peccati et fac me dignū altaribus tuis miniſtrum: et concede propicius vt ī hoc altari ad qđ indignus accedo hoſtias acceptabiles offeram pietati tue pꝛo peccatis et offenſionibus meis: et innumeris quotidianis exceſſibꝰ: et pꝛo omnibus hic circumſtantibus vniuerſiſqꝫ michi familiaritate et affinitate coniunctis/ atqꝫ me odio aliq̄ inſeſtantibus ⁊ aduerſantibus: cunctiſqꝫ fidelibus chꝛiſtianis viuis ⁊ moꝛtuis: et per eum ſit tibi meum votū atqꝫ ſacrificium acceptabile qui ſe tibi deo patri obtulit in ſacrificium ieſus chꝛiſtus filius tuus dominus noſter. Qui tecum viuit et.

¶ Oꝛatio dicenda poſt celebꝛationē miſſe.

GRatias ago tibi dulciſſime domine ieſu chꝛiſte lux vera: ſalꝰ credentium: ſolatium triſtium ſpeſqꝫ cunctoꝛum: gaudium āgeloꝛum ꝙ me miſerum et magnum peccatoꝛem famulum tuum hodie ſacratiſſimo coꝛpoꝛe ⁊ ſanguine tuo paſcere dignatus es. Ideo ego miſerrimus et innumerabilibus criminibus infectus lachꝛimoſis pꝛecibus imploꝛo benigniſſimam miſericoꝛdiam tuam ⁊ ſummam clementiā: vt hec dulciſſima refectio ſumma ⁊ incompꝛehenſibilis communio nō ſit michi in iudiciū anime mee ſed pꝛoſit michi in remedium ad euacuandas omnes inſidias ⁊ nequitias dyabolice fraudis ita vt nulla eius dominetur iniquitas in coꝛde/ coꝛpoꝛe/ anima/ et ſenſibus meis: ſed tua clementia me perducat ad ſuperna conuiuia angeloꝛum vbi tu es vera beatitudo clara lux: ſempiterna leticia. Amen. Deo gratias.

¶ Benedictio agni paſchalis ouoꝛum et herbarum in die paſche.

Dn̄s vobiſcum. Oꝛemus. Oꝛatio.

DEus celi terreqꝫ dominatoꝛ qui das eſcam omni carni et replēs omne animal bene✠dictione bene✠dic et ſanctifi✠ca hanc creaturam agni paſchalis ⁊ nobis dona tua ſumentibus anime et coꝛpoꝛis ſanitatem concede. Per chꝛiſtum dominum noſtrum. Amen.

DEus qui vniuerſe carnis es conditoꝛ qui noe et filijs ſuis de mundis et immūdis animalibus p̄cepta dediſti: quiqꝫ ſicut oua et olera herbarum humano generi et quadꝛupedia munda edere permiſiſti: et qui agnum paſchalem in egipto moyſi et populo tuo in vigilia paſche comedere pꝛecepiſti/ in figura agni domini noſtri ieſu chꝛiſti: cuius ſanguine omnia pꝛimogenita tibi de mundo redemiſti/ et nocte illa omne pꝛimogenitum in egypto percutere pꝛecepiſti/ ſeruās populum agni ſanguine pꝛenotatum dignare domine deus omnipotens bene✠dicere ⁊ ſancti✠ficare hūc agnum paſchalem: vt quicunqꝫ ex populo tuo fideliter de illo comederit: omni benedictione celeſti et gratia tua ſaturitate repleantur ī bonitate. Per quem hec omnia domine condita ſunt et ab initio creata ſaluatoꝛ mundi. Qui viuis et regnas deus. Per omnia ſecula ſeculoꝛum. Amen. Deinde diſpergantur omnia aqua benedicta et thurificentur a ſacerdote.

Pꝛimo ante miſſam habenda ſunt tria. Intentionis diſcuſſio Generalis contritio. Et pura confeſſio.

Intentionis diſcuſſio

Ne pꝛopter vanam gloꝛiã celebꝛet
Ne pꝛopter verecundiam celebꝛet.
Ne pꝛopter alicuiꝰ ꝑſone fauoꝛẽ. c.
Ne pꝛopter lucrum tp̄ale celebꝛet.
Ne pꝛopter conſuetudinẽ celebꝛet.

Generalis contritio.

De omiſſis bonis q̃ facere debuit.
Et de ꝯmiſſis coꝛde verbo ⁊ opere.

Pura confeſſio.

Notabilium criminum notoꝛum. et ignotoꝛum.

¶ In miſſa ſit Diligens circa locū id eſt vt recipere poſſit vtrumqꝫ
Diligentioꝛ circa calicem ne ſit fractus vel reparatus.
Diligẽtiſſimus circa materiam ne hoſtia ſit coꝛrupta vinum acetoſū/ aut deſit aqua.

¶ In canone ſit diligentia.
Magna ĩ ſignis: vt hũiliter faciat.
Maioꝛ ĩ verbis: vt veraciter dicat.
Maxima in intentione vt firma fide conſecrare intendat.

¶ In conſecratiõe habeat Diligẽtiã ad conficiendum coꝛpus chꝛiſti.
Reuerẽtiã ad tãgendum coꝛpꝰ xp̄i.
Deuotionẽ ad ſumẽdū coꝛpus xp̄i.

¶ In tangẽdo coꝛpus xp̄i ſit reuerẽtia Magna pꝛopter continentiã tam excellentis coꝛpoꝛis chꝛiſti.
Maioꝛ: pꝛopter continentiam tam excellentis anime chꝛiſti.
Maxima pꝛopter cõtinẽtiam tam excellentis diuinitatis chꝛiſti.

¶ Quid in ꝯſecrãdo intẽdit facere.
Deum per lachꝛymas colere.
Moꝛtẽ chꝛiſti memoꝛare
Totam eccleſiam adunare.

¶ Quid in ꝯſecrãdo itẽdit ꝯſequi.
Augmentum dilectionis.
Inſeparabilitatem vnionis.
Accelerationem fruitionis.

¶ Sit humilis oꝛatio in pꝛimo et in ſecundo memento.
Ne tam indignus miniſter indigne recipiat tã digniſſimum myſteriū.
Ne tam indeuotus pꝛeſbyter tam iuſtiſſimum iudicem flectat ĩ ſuum iudicium.
Ne tam immundus hoſpes tam excellentiſſimum hoſpitem a ſe repellat fetoꝛe criminum.
Et vt eum dominꝰ piiſſimus participem faciat electoꝛum ſacerdotū.

¶ In pꝛimo memento pꝛo ſe ⁊ pꝛo viuis oret.
Vt ſint participes tanti myſterij.
Auditoꝛes habiles miſſarum officij
Contẽptoꝛes humiles vanitatum mundi. Satiſfactoꝛes ſtabiles defectus pꝛopꝛij. Et ſectatoꝛes vigiles diuini beneficij.

¶ In ſcḋo memẽto pꝛo defunctis.
Vt per ſuauiſſimum miſterium: habeant continuum ſubſidiū. Vt per pꝛeces eccleſie fideliū habeant ſuaue a penis refrigerium. Vt per hoc noſtrum diuinum viaticū habeant ſecurum reditū ad ſctōꝝ ꝯſoꝛtium.

¶ Poſt miſ. ſit ſumma grãꝝ actio.
De tanto pane ſuauiſſimo angeloꝛum creatoꝛe creaturarum recepto
De tãto cibo perpetuo omniū ſanctoꝝ creatoꝛe creaturarum recepto
De tãto viatico pꝛoficuo xp̄i electoꝛum: creatoꝛe creaturaꝝ recepto.

Bernardus dicit.

O ſacerdos coꝛpus tuum quotidie efficitur ſepulchꝛum chꝛiſti.
Quomō ex oꝛe tuo pꝛogreditur falſitas per quod ingreditur veritas?
Quomodo oculi tui vident vanitatem: qui quotidie aſpiciunt veritatem?
Quomodo manus tue extẽduntur ad illicita: que tenẽt tenentem oīa?
Quomodo te reples ⁊ ingurgitas vino: qui debes eſſe plenus deo?

¶ In vigilia ſancti andree apoſtoli. Ad miſſam Officium.

DOminꝰ ſecꝰ mare galilee vidit duos fratres petrum et andream et vocauit eos. venite poſt me faciam vos fieri piſcatores hominū. Ps. Celi enarrant gloriā dei: ⁊ opa manuum eius annunciat firmamentum. Oratio.

QUeſumus op̄s deus / vt beatus andreas apoſtolus / tuum ꝓ nobis imploret auxilium: vt a noſtris reatibus abſoluti: a cunctis etiam periculis eruamur. Per dn̄m. Memoria fiat de martyribus ſi ante aduentum hec vigilia contigerit / ſi infra nequaq̄. Oratio.

DEus q̄ nos beatorū martyrū tuorū ſaturnini atq̄ ſiſinnij cōcedis natalicijs perfrui: eorꝫ nos tribue meritis adiuuari. Per dn̄m. Epiſtola. Benedictio dn̄i. in cōi. fol. i. Gr. Nimis honorati ſūt amici tui deꝰ / nimis ꝯfortatꝰ ē p̄ncipatꝰ eorꝫ. V. Dinumerabo eos ⁊ ſuper arenā multiplicabūtur. Si hec vigilia i do. eueni. dr̄ ſequēs Allā. V. In om̄ terrā exiuit ſonꝰ eorꝫ / ⁊ i fines orbꝫ t̄re verba eorꝫ. Et dicatur miſſa i capitulo: ⁊ hoc i omnibus miſſis ꝓprijs de vigilijs que in dn̄ica contigerit obſeruetur: niſi in vigilia natiuitatis dn̄i tm̄. Secūdum iohannem. i. ca.

IN illo t̄pe: Stabat iohannes et ex diſcipulis eiꝰ duo. Et reſpiciens ieſū ambulātem: dixit. Ecce agnus dei. Et audierūt eū duo diſcipuli loquentē: ⁊ ſecuti ſunt ieſū. Cōuerſus aūt ieſus / ⁊ videns eos ſequētes ſe: dixit eis. Quid queritis? Qui dixerūt ei. Rabbi / qđ dr̄ interꝑtatū: magiſter Vbi habitas? Dixit eis. Venite / ⁊ videte. Venerūt ⁊ viderūt vbi maneret: et apud illū manſerūt die illo. Hora aūt erat: quaſi decima. Erat aūt andreas frater ſymonis petri vnꝰ ex duobꝰ q̄ audierant a iohāne: et ſecuti fuerāt eum. Inuenit hic p̄mū fratrē ſuū ſymonē: ⁊ dixit ei. Inuenimꝰ meſſiā: qđ eſt interꝑtatū xp̄s. Et adduxit eū ad ieſū. Intuitꝰ autē eū ieſꝰ: dixit. Tu es ſymon filiꝰ iohānis: tu vocaberis cephas / qđ interꝑtatur petrꝰ. In craſtinū aūt voluit exire in galileā: et inuenit philippū. Et dixit ei ieſus. Sequere me. Erat aūt philippus: a bethſaida ciuitate andree et petri. Inuenit philippꝰ nathanael et dixit ei. Quē ſcripſit moyſes i lege et prophete: inuenimus ieſum filium ioſeph a nazareth. Et dicit ei nathanael. A nazareth poteſt aliquid boni eſſe. Dicit ei philippus. Veni / ⁊ vide. Vidit ieſus nathanael venientē ad ſe: et dixit de eo. Ecce vere iſraelita: in quo dolus non eſt. Dixit ei nathanael Vnde me noſti? Rn̄dit ieſus: et dixit ei. Priuſq̄ te philippus vocaret cum eſſes ſub ficu: vidi te. Rn̄dit ei nathanael: et ait. Rabbi / tu es filius dei: tu es rex iſrael. Reſpondit ieſus: et dixit ei. Quia dixi tibi vidi te ſub ficu credis: maius his videbis. Et dixit eis Amen amen dico vobis: videbitis celum apertum et angelos dei aſcendentes et deſcendentes: ſupra filium hominis. Off. Gloria ⁊ honore coronaſti eum / ⁊ cōſtituiſti eū ſuper opa manuum tuarꝫ dn̄e. Secr.

SAcrandū tibi dn̄e munus offerimꝰ quo beati andree apoſtoli tui ſolēnia ieiunijs ⁊ deuotis officijs recolentes: purificationem q̄q; noſtris mētibꝰ imploramꝰ. P. Alia Se.

OBlatū tibi dn̄e munus ꝓ beatorꝫ martyrū tuorū ſaturnini atqꝫ ſiſinnij paſſiōe ꝓpiciꝰ aſſume qđ eoꝝ interceſſione maieſtati tue fiat acceptū. P. Pꝛefa. quotid. Cō. Dixit ādꝛeas ſymoni fratri ſuo: iuenimꝰ meſſiā q̄ dicitur xp̄s: et adduxit eum ad ieſum. Poſtcommunio.

Perceptis ſalutaribus ſacramentis humiliter te dn̄e depꝛecamur: vt ītercedēte beato andꝛea apoſtolo tuo q̄ ꝑ illiꝰ venerāda egimꝰ ſolēnitate/nobis pꝛoficiant ad ſalutem. P. Alia poſtcōio.

Ut hec cōio nos dn̄e tua viſitatione dignos efficiat beati ſaturnini martyꝛis tui ſocioꝝqꝫ eiꝰ pia q̄s interceſſio ſemꝑ iploꝛet. P.

In die ſācti andꝛee apl̄i. Officium.

Michi autem nimis honoꝛati ſūt amici tui deus: nimis ꝯfoꝛtatꝰ eſt pꝛincipatus eoꝝ. Ps. Dn̄e pꝛobaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā ⁊ reſurrectionē meā. Gl'a pri. Si extra aduētū ꝯtigerit/dr̄ Gl'a ī excelſis, ſi v̄o īfra nō dr̄. ſed poſt oꝛ de ſctō fiat memo. de aduē. ⁊ de ſctā maria. et hoc ī oībus feſtis ſctōꝝ q̄ infra aduen. ꝯtigerit obſeruet. Oꝛ.

Maieſtatē tuā dn̄e ſuppliciter exoꝛamꝰ: vt ſicut eccleſie tue beatus andꝛeas apoſtolus extitit pꝛedicatoꝛ et rectoꝛ: ita apud te ſit pꝛo nobis perpetuus interceſſoꝛ. Per dominum. Ad romanos. x.

Fratres: Coꝛde creditur ad iuſticiā: oꝛe aūt ꝯfeſſio fit ad ſalutē. Dicit enī ſcriptura. Omnis q̄ credit in illū: nō ꝯfundetur. Nō eī eſt diſtinctio iudei ⁊ greci. Nā idem dn̄s oīm: diues ī oēs q̄ iuocāt illū. Oīs enī quicūqꝫ iuocauerit nomen dn̄i: ſaluꝰ erit. Quomodo ergo iuocabūt: ī quē nō crediderūt? Aut quō credēt ei: quē nō audierūt? Quō aūt audient: ſine pꝛedicāte? Quō vero pꝛedicabūt: niſi mittāt? Sicut ſcriptū ē. Quā ſpecioſi pedes euāgelizantiū pacē euāgelizātiū bona. Sꝫ nō oēs: obediūt euangelio. Iſaias aūt dixit. Dn̄e q̄s credidit auditui nr̄o? Ergo fides ex auditu: auditꝰ aūt ꝑ verbū xp̄i. Sꝫ dico. Nūqd nō audierunt? Et q̄dē in oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ: et ī fines oꝛbis terre verba eoꝝ. Gr. Cōſtitues eos pn̄cipes ſuꝑ oēm terrā mēoꝛes erunt nois tui dn̄e. V. Pꝛo pr̄ibꝰ tuis nati ſūt tibi filij: ꝓpterea ꝑp̄li cōfitebūt tibi. All'a. V. Dilexit andꝛeam dn̄s in odoꝛem ſuauitatis. Seq̄ntia.

Sacroſancta hodierne feſtiuitatis pꝛeconia. Digna laude vniuerſa cathegoꝛizet eccl'ia. Mitiſſimi ſctōꝝ ſctiſſima extollēdo merita. Apoſtoli andꝛee admirāda pꝛefulgentis gratia. Hic accepto a iohanne baptiſta. Qꝛ veniſſet q̄ tolleret peccata. Mox eiꝰ intrās habitacula audiebat eloquia. Inuentoqꝫ fratre ſuo bariona Inuenimus ait ouans meſſiā. Et duxit eū ad dulciſſuam ſoluatoꝛis pꝛeſētiam Hūc perſcrutantem maria chriſti vocauit clementia. Artem piſcandi commutans dignitate apoſtolica. Huius animam poſt clara feſti paſchalis tempoꝛa. Sancti ſpiritus pꝛeclara ꝑluſtrauit potētia. Ad pꝛedicādū populis penitentiā. Et dei patris per filiū clementiā. Gratulare ergo tanto patre achaia. Illuſtrata eiꝰ ſalutari doctrina. Honoꝛata multimoda ſignoꝝ frequētia Et tu gemens ploꝛa trux carnifex egea. Te lues īfernaqꝫ moꝛs tenet eterna Et andꝛeā felicia per crucē manent gaudia. Iā regē tuum ſpectas iam adoꝛas iā in eius conſpectu andꝛea ſtas. Odoꝛem ſuauitatꝫ iā aſpiras, quē diuini amoꝛis aroma dat. Sis ergo nobis inclita, Dulcedo ſpirās intima. Celeſtis vite balſama.

¶ Sciendum eſt ꝙ in omnibus feſtis .ix. lec. vel iij. l. cũ regimine chori dicat̃ ſequẽtia ad miſſã: niſi in feſtis plurimoꝝ confeſſoꝝ. ⁊ in feſto ſãcti michelis in mõte tumba. In oct. vero et infra ſiue fuerint cum regimine chori/ ſiue non: ſequentia ad miſſã non dicitur: niſi per oct. et in octa. aſſumptionis et natiuitatis beate marie: ⁊ in dominica īfra oct. et in oct. dedicationis eccleſie/ et in oct. apoſtolorum petri ⁊ pauli. Secundum matheum .iiij. capt.

In illo tẽpe: Ambulans ieſus iuxta mare galilee: vidit duos fratres/ ſymonẽ qui vocatur petrus/ ⁊ andreã fratrẽ eius mittẽtes rete ī mare. Erãt enim: piſcatores. Et ait illis. Venite poſt me: ⁊ faciã vos fieri piſcatores hominũ. At illi continuo relictis retibus: ſecuti ſunt eum. Et procedens inde vidit alios duos fratres iacobum zebedei/ et iohannem fratrem eius ī naui cum zebedeo patre eorum reficiẽtes retia ſua: ⁊ vocauit eos. Illi autem ſtatim relictis retibus ⁊ patre: ſecuti ſunt eum. Credo. Offm. Michi autem nimis honorificati ſunt amici tui deus nimis cõfortatus eſt principatus eorum. Secreta.

Sacrificium noſtrum tibi dñe queſumus beati ãdree precatio ſãcta conciliet: vt cuius honore ſolemniter exhibetur: eius meritis efficiatur acceptum. P dñm. Prefatio Et te dñe. Hec ꝑfatio dicitur omnibus feſtis apoſtoloꝝ ⁊ euãgeliſtaꝝ et p oct. apoſtoloꝝ petri ⁊ pauli/ atq; andree: preterꝗ̃ in feſto ſcti iohãnis apoſtoli in ebdo. nati. dñi: i oct. vero eiuſdẽ dicetur. et in feſto eiuſdẽ in paſchali tẽpe. Cõ. Venite poſt me faciam vos fieri piſcatores hominum: at illi relictis retibus ⁊ naui ſecuti ſunt dñm. Poſtcõmunio.

Sumpſimus dñe diuina miſteria beati andree feſtiuitate letãtes: que ſicut tuis ſãctis ad gloriam/ ita nobis q̃s ad veniã ꝓdeſſe perficias. Per dñm. ¶ Per oct. dr̃ miſſa de ſãcto ãdrea ſicut in prima die: ſed ſine ſequentia et Credo: et niſi miſſa Salꝰ populi. ceſſat cãtãda: et niſi in ſab. qñ fit plenũ ſeruitiũ de ſctã maria: et niſi īfra aduẽtum dñi. Infra aduẽtũ vo nichil fiet de eo ꝓter meõ. vſq; ad octauum diem tunc enim de eo totum fiat ſeruitiũ niſi in ſab. vel in dñica contigerit: etiã dr̃ miſſa de oct. in cap̃. Qñ vo feſtũ ſcti ãdree a dñ. differt̃ ī ſcdãm fer. tũc in ſequẽti dñica dicatur miſſa de oct. in cap̃. cum vna oratione Similiter qñ feſtum. ſ. nicolai a dñ. differt̃ ī ſcdãm fer. tũc in ipſa ij. fer. miſſa de octa. dr̃ in capitulo ſimilit̃ cũ vna orõne. Eodẽ modo vna orõ tm̃ dicitur ad miſſã que dicitur ī capitulo in octa. ſancti laurentij atq; ad miſſam de ſancta ſabina virgine

¶ Scti oſmundi ep̃i ⁊ cõfeſ. Offm.

Statuit ei dñs teſtamẽtũ pacis ⁊ principẽ fecit eũ vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. ℣. Miſericordias domini: in eternum cantabo. Oratio.

Omñps ſẽpiterne deus qui nos obit oſmũdi cõfeſſoris tui atq; põtificis hodierna feſtiuitate letificas/ tuã ſupplices exoramꝰ clemẽtiã: vt cuiꝰ ſolẽnia deuotis officijs veneramur: eiꝰ pijs ſuffragijs eterne vite remedia ꝯſequamur. P. Epiſtola. Ecce ſacerdos magnꝰ. in coi. fo. ix. Gr. Iurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ tu es ſacerdos in eternum ſecundũ ordinem melchiſedech. ℣. Dixit dominꝰ dñō meo: ſede a dextris meis Allã. ℣. Iuſtus germinabit ſicut liliū: et florebit in eternū āte dñm. Seq̄. Adeſt nobis. in cōi. folio. x. Euāg. Hō quidā pegre in cōi. fol. x. offr̄. Inueni dauid ſeruum meū et in oleo ſācto meo vnxi eū: manꝰ enī mea auxiliabitur ei: et brachiū meum confortabit eum. Secreta.

PRopiciare dñe q̄s ſupplicationibꝫ nr̄is: ⁊ itercedēte p nobis btō oſmundo ꝯfeſſore tuo atq; pōtifice: his ſacramētꝫ celeſtibꝰ ſeruiētes: ab oī culpa liberos eſſe concede: vt purificāte nos gr̄a tua eiſdē q̄bꝫ famulamur myſterijs emundemur. P. Cō. Dñe quinq; talēta tradidiſti michi ecce alia q̄nq; ſuperlucratꝰ ſū: euge ſerue fidelis q2 i pauca fuiſti fidelis ſupra multa te ꝯſtituā itra in gaudiū dñi tui. Poſtcō.

PReſta q̄s dñe deus nr̄: vt diuinis myſterijs expiati: intercedēte btō oſmūdo ꝯfeſſore tuo atq; pōtifice: ad ſupni plenitudinē ſacramēti cuiꝰ libauimꝰ ſctā tēdamꝰ. P. ¶ Scī nicholai ep̄i ⁊ ꝯfeſ. Offm̄ Statuit. vt ſupra in proximo. Or.

DEus qui btm̄ nicholaū pontificē tuum innumeris decoraſti miraculis: tribue nobis q̄s: vt eius meritis et precibus a gehenne incendijs liberemur. Per dñm. Ep̄la. Ecce ſacerdos magnus. in cōi. fo. ix. Gr. Dñe preueniſti eum in bñdictionibus dulcedinis poſuiſti in capite eius coronā de lapide p̄cioſo. ℣. Vitā petijt et tribuiſti ei longitudinē dierū in ſclm ſcli. Allā. ℣. Juſtus germinabit ſicut liliū ⁊ florebit in eternum ante dñm. Seq̄.

COngaudētes exultemꝰ vocali cōcordia. Ad beati nicholai feſtiua ſolēnia. Qui in cunis adhuc iacens ſeruando ieiunia. Ad papillas cepit ſūma promereri gaudia. Adoleſcēs amplexatur litterarū ſtudia. Alienus et imunis ab oī laſciuia. Felix ꝯfeſſor cuiꝰ fuit dignitatis vox de celo nūcia. Per quā p̄uectꝰ p̄ſulatꝰ ſublimatur ad ſūma faſtigia. Erat in eius aīo pietas eximia/ ⁊ oppreſſis impēdebat multa beneficia. Auro p eū virginū tollit infamia / atq; patris earūdē leuat inopia. Quidā naute nauigātes et cōtra fluctuū ſeuiciā luctātes naui pene diſſoluta. Iā de vita deſperātes in tāto poſiti periculo clamantes voce dicūt oēs vna. O beate nicholae nos ad maris portū trahe de mortis āguſtia. Trahe nos ad portū maris tu qui tot auxiliaris pietatis gr̄a. Dū clamarēt nec incaſſū ecce q̄dā dicens aſſū ad veſtra preſidia. Statim aura datur grata ⁊ tēpeſtas fit ſedata quieuerūt maria. Ex ipſius tumba manat vnctionis copia. Que infirmos oēs ſanat per eius ſuffragia. Nos qui ſumus in hoc mūdo viciorꝫ in profundo iā paſſi naufragia. Glorioſe nicolae ad ſalutis portū trahe vbi pax ⁊ glia. Ipſā nobis vnctionem impetres a dño prece pia. Qua ſanauit leſiōes multorum peccaminum in maria. Huius feſtū celebrātes gaudeāt p ſecula. Et coronet eos chriſtꝰ poſt vite pericula. Euāg. Hō quidā pe. In cōi. fol. x. Offr. Veritas mea et mīa mea cum ip̄o ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

SAnctifica q̄s dñe hec munera que in veneratiōe ſācti pōtificis tui nicolai offerimus: vt p ea vita noſtra inter aduerſa ⁊ proſpera vbiq; dirigatur. P. Cō. Beatꝰ ſeruus quē cum venerit dñs inuenerit vigilātem. amen dico vobis ſuper oīa bona ſua ꝯſtituet eū. Poſtcōio.

SAcrificia que ſumpſimus dñe p ſolennitate ſancti pōtificis tui nicolai ſempiterna q̄s nos protectione confirment. Per dominū.

¶ In oct. ſan. andree. Officium.

Michi autē nimis honorati ſunt amici tui deus nimis confortatus eſt principatꝰ eorum. Ps. Domine probaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam et reſurrectionem meam. Gloria patri. Oratio.

Protegat nos q̄s dn̄e ſepius beati ādree apoſtoli tui repetita ſolēnitas: vt cuiꝰ patrocinia pia deuotiōe recolimꝰ: perpetuā defēſionē ſentiamꝰ. P. Epla. Corde credit. vt in die. fo. i. Gr. Nimis honorati ſūt amici tui deꝰ / nimis ꝯfortatus ꝫ p̄ncipatꝰ eoꝝ. V. Dinumerabo eos et ſup arenā multiplicabuntur. Allā. V. Dilexit andream dn̄s ī odorē ſuauitatis. Sc̄dm marcū. i.

In illo t̄pe: Poſtq̄ traditus ē iohānes: venit ieſus ī galileā predicans euāgelium regni dei / dicens. Qm̄ impletū eſt tēpus: ꝫ appropinquabit regnū dei / penitemini et credite euāgelio. Et preteriēs ſecus mare galilee: vidit ſymonē / et andreā fratrem eius mittētes retia in mare. Erāt enim: piſcatores. Et dixit eis ieſus. Venite poſt me: et faciā vos fieri piſcatores hominū. Et ꝓtinus relictis retibꝰ: ſecuti ſunt eum. Offr. In omnem terram exiuit ſonus eoꝝ / et in fines orbis terre verba eorum. Secreta.

Indulgentiam nobis prebeāt hec munera q̄s dn̄e largiorē: que beati andree apoſtoli tui ſuffragūs offerunt. Per dn̄. Prefatio. Et te dn̄e. Cō. Venite poſt me faciam vos fieri piſcatores hominū. at illi relictis retibus et naui ſecuti ſunt dominū. Poſtcommunio.

Prebeat nobis dn̄e q̄s beatꝰ andreas apoſtolus optatum preſidium: quo ſalutare nobis ſūptū ꝓficiat ſacramentum. P dn̄m.

¶ In conceptiōe btē marie. Offm̄.

Gaudeamus oīs in domino diem feſtum celebrantes ſub honore marie virginis de cuius conceptione gaudent angeli et collaudant filiū dei. Ps. Eructauit cor meum verbū bonū: dico ego opera mea regi. Gloria. Nō dr̄ Gloria in excelſis. Or.

Supplicationem ſeruorum tuorum deus miſerator exaudi: vt qui in conceptione dei genitricis et virginis congregamur: eius interceſſionibus a te de inſtantibꝰ periculis eruamur. Per eundem.

Lectio libri ſapie. Eccliaſtici. xxiiij.

Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatem odoris: et flores mei fructus honoris et honeſtatis. Ego mater pulchre dilectionis et timoris et magnitudinis: ꝫ ſancte ſpei. In me gratia omnis vie et veritatis: in me omnis ſpes vite et virtutis. Tranſite ad me omnes qui cōcupiſcitis me: et a generationibus meis implemini. Spiritus enī meus ſuper mel dulcis: et hereditas mea ſuper mel ꝫ fauum. Memoria mea: in generatione ſeculorū. Qui edunt me adhuc eſurient: et qui bibunt me adhuc ſitient. Qui audit me non confundetur: et qui operātur ī me nō peccabūt Qui elucidāt me: vitam eternam habebūt. Gr. Audi filia et vide et inclina aurem tuam: quia concupiuit rex ſpeciem tuam. V. Specie tua et pulchritudine tua intende proſpere procede et regna. Alleluya. V. Conceptio glorioſe virginis marie ex ſemine abrahe orta de tribu iuda clara ex ſtirpe dauid. Sequētia.

Dies iſte celebretur ī quo pie recēſetur ꝯceptio marie. Virgo mater generatur cōcipit et crea tur recta vena venie. Ade vetus exiliū ⁊ ioachī oppꝛobꝛiū hic habēt remedia. Hoc ꝓphete ꝓuiderūt p̄tiarche p̄ſēſert iſpirāte gr̄a. Virgo florē ꝯceptura ſtella ſolē paritura hodie cōcipit. Flos de virga ꝓceſſurꝰ ſol de ſtella naſciturꝰ xp̄s itelligit. O q̄ felix et p̄clara nobꝫ grata deo cara fuit hec ꝯceptio Terminat miſeria datur mia luctꝰ cedit gaudio Noua mater nouā ꝓlē noua ſtella nouū ſolē noua ꝓfert gr̄a. Genitorē genitura creatoꝛem creatura patrē parit filia. O mirādā nouitatē nouā quoꝫ dignitatē ditat matrꝫ caſtitatē filij cōceptio. Gaude virgo gratioſa virga floꝛe ſpecioſa mr̄ ꝓle generoſa plene plena gaudio. Nō p̄ceſſit i figura nube latet ſub obſcura hoc declarat genitura ſemel mr̄is virgo pura pariendi vertat iura fuſa mirāte natura deitatꝫ pluuia. Triſte fuit i eua ve ſꝫ ex eua foꝛmās aueverſa vice ſed nō pꝛaue intꝰ zelās in ꝯclaue: v̄bum bonū et ſuaue nobis mr̄ virgo faue tua frui gratia. Ois homo ſine moꝛa laude plena ſoluēs oꝛa iſtam colas ip̄am oꝛa oi die omni hoꝛa ſit mens ſupplex vox ſonoꝛa ſic ſupplica ſic imploꝛa huius p̄tocinia. Tu ſpes certa miſeroꝝ vere mr̄ oꝛphanoꝝ tu leuamen oppꝛeſſoꝝ medicamen infirmoꝝ oībus es oīa. Te rogamꝰ voto pari laude digna ſingulari vt errantes in hoc mari nos in poꝛtu ſalutari tua ſiſtat gratia. ¶ Initium ſancti euangelij ſcd̄m matheum. i.

LIber generationis ieſu xp̄i filij dauid: filij abꝛaham. Abꝛahā genuit yſaac Iſaac aūt: genuit iacob. Iacob aūt: genuit iudā ⁊ fratres eiꝰ Iudas aūt: genuit phares et zarā de thamar. Phares aūt: genuit eſrō. Eſrom aūt: genuit arā. Arā aūt: genuit aminadab. Aminadab aūt: genuit naaſō. Naaſō aūt: genuit ſalmō. Salmō aūt: genuit booz de raab. Booz autem: genuit obeth ex ruth Obeth aūt: gen̄. ieſſe. Ieſſe autē: gen̄. dauid regē. Dauid aūt rex: genuit ſalomonē ex ea q̄ fuit vꝛie. Salomō aūt: genuit roboā Roboam aūt: genuit abiam. Abia autē: genuit aſa. Aſa aūt: genuit ioſaphat. Ioſaphat aūt: genuit ioꝛā Ioꝛā aūt: genuit oziā. Ozias aūt: genuit ioathā. Ioathā aūt: genuit achaz. Achaz aūt: genuit ezechiam. Ezechias aūt: gen̄. manaſſē. Manaſſes aūt: gen̄. amō. Amō āt: gen̄. ioſiā Ioſias āt: gen̄. iechoniā ⁊ fratres eiꝰ i trāſmigratiōe babilonis Et poſt trāſmigrationē babilōis: iechonias gen̄. ſalathiel. Salathiel autꝫ: gen̄. zoꝛobabel. zoꝛobabel aūt: gen̄. abiud. Abiud aūt: genuit eliachī. Eliachim aūt: genuit azoꝛ. Azoꝛ autē: genuit ſadoch. Sadoch aūt: genuit achim. Achī aūt: genuit eliud. Eliud autē: genuit eleazar Eleazar aūt: genuit matham. Mathā autē: genuit iacob. Iacob aūt: genuit ioſeph/ virū marie. De qua natꝰ eſt ieſus: qui vocatur chꝛiſtus ¶ Credo. Offertoꝛium. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis pꝛopterea benedixit te deus in eternū. Secreta

VNigeniti tui domine nobis ſuccurrat humanitas: vt qui natus de virgine integritatem matris non minuit ſed ſacrauit: in cōceptionis eius ſolennijs a noſtris nos piaculis exuēs: oblationē noſtrā ſibimet faciat eſſe acceptā ieſꝰ xp̄s dn̄s noſter. Qui te. Pꝛefa. Et te i ꝯceptiōe. Cō Vera fides geniti purgauit crimina mūdi: ⁊ tibi virginitas īuiolata manet. Poſtcōio.

SVmpſimus dn̄e celebꝛitatis annue votiua ſacramēta: pꝛeſta q̄ſumus. vt intercedente beata maria ſemper virgine/ ⁊ tempoꝛalis vite remedia pꝛebeat et eterne. P to. nō dꝛ Ite miſſa eſt. ¶ Sancte lucie virginis ⁊ martyꝛis. Officiū.

Dilexiſti iuſticiam et odiſti iniquitatem: pꝛopterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pꝛe conſoꝛtibus tuis. Ps. Eructauit coꝛ meum verbū bonum: dico ego opera mea regi. Gloꝛia patri et filio. Oꝛatio.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter/ vt ſicut de btē lucie virginis tue ⁊ martyꝛ feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dñm. Epła. Dñe deus meus. in cōi. fo. xij. Gr. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniquitatē. Vꝰ. Pꝛopterea vnxit te deus deus tuꝰ oleo leticie. Allā. Vꝰ. Emuloꝛ enim vos dei emulatione deſpondi enim vos vni viro virginē caſtā exhibere chꝛiſto. Seq̄. Exultemꝰ in hac die. in cōmuni fo. xiij. Euāg. Simile ē regnum celoꝝ theſauro. in cōmuni. fol. xiij. Offertoꝛiū. Offerentur regi virgines poſt eam: pꝛoxime eius offerentur tibi. Secreta.

Gratāter domine h̄s munera dicāda intuere: que nomini tuo pꝛo ſolemnitate ſancte lucie virginis tue ⁊ martyꝛis ſuppliciter immolamus. Per. Cōio. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis/ pꝛopterea bñdixit te deus in eternum. Poſtcōio

Sancte lucie virginis ⁊ martyꝛis tue nos dñe h̄s ſcaris tibi grata ſcilicet: vt ꝑ hec ſctā q̄ ſumpſimus: ſalutaria ſentiamus. Per do.

¶ In vigilia ſācti thome apoſtoli. quere om̄ia in vigilia vniꝰ apoſtoli. Si hec vigilia in dñica/ vel ī iiij. feria vel ī vi. fer. vel ī ſabbato quatuoꝛ tēpoꝝ euenerit: nichil ad miſſā fiat de vigilia pꝛeter memoꝛiā: ſꝫ in quacunq̄ alia feria contigerit de eadem vigilia dicatur miſſa.

¶ In die ſancti thome. Officium.

Michi autē nimis honoꝛati ſunt amici tui deus nimis cōfoꝛtatus eſt pꝛīcipatꝰ eoꝝ. Ps. Dñe pꝛobaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā ⁊ reſurrectiōē meā. Gloꝛia. Oꝛ.

Da nobis q̄s dñe beati thome apoſtoli tui ita ſolēnitatibꝰ gloꝛiari/ vt eiꝰ ſemper et pꝛocinijs ſubleuemur: ⁊ fidē congrua deuotione ſectemur. Per do. Epła. Iā nō eſtis. in cōi. fo. i. Gr. Nimis honoꝛati ſūt amici tui deus nimis cōfoꝛtatus eſt pꝛincipatꝰ eoꝝ. V. Dinumerabo eōs ⁊ ſup arenā multiplicabūtur. Allā. V. In om̄em terrā exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in fines oꝛbis terre verba eoꝝ. Seq̄. Clare ſāctoꝝ. in cōi. f. i. Secundum iohānem. xx.

In illo tēpoꝛe: Thomas vnꝰ ex duodecim qui dicitur didimus: nō erat cum eis quādo venit ieſus. Dixerunt ergo ei alij diſcipuli. Vidimus dñm. Ille autē dixit eis. Niſi videro in manibꝰ eius fixurā clauoꝝ/ ⁊ mittā digitū meum in locum clauoꝝ/ ⁊ mittā manum meā in latus eius: non credam. Et poſt dies octo: iterum erāt diſcipuli eius intꝰ/ ⁊ thomas cū eis. Venit ieſus ianuis clauſis: ⁊ ſtetit in medio/ et dixit eis. Pax vobis. Deinde dixit thome. Infer digitū tuum huc ⁊ vide manus meas: ⁊ affer manum tuam ⁊ mitte in latus meum/ et noli eſſe incredulus ſed fidelis. Reſpōdit thomas: ⁊ dixit ei. Dñs meus: et deus meus. Dixit ei ieſus Quia vidiſti me thoma credidiſti: beati qui non viderunt: et crediderunt. Credo. Offer. Cōſtitues eos pꝛincipes ſup omnem terram/ memoꝛes erunt nominis tui in omni pꝛogenie et generatione. Secreta.

DEbitū dn̄e nr̄e reddimꝰ ſeruitutis ſuppliciter exorātes: vt ſuffragiis btī thome apl̄i tui ī nobꝫ tua munera tuearꝫ: cuiꝰ honorādo cōfeſſionē laudis tibi hoſtias immolamus. Ꝑ dn̄. Prefa. Et te dn̄e. Cō. Mitte manum tuā ⁊ cognoſce loca clauorum allā. et noli eſſe incredulus ſed fidelis alla allā. Poſtcōīo.

PRoſit plebi tue miſericors deus diuini perceptio ſacramēti: ⁊ interceſſio beati thome apoſtoli tui vt ſaluationem mētis ⁊ corporis ⁊ ineffabiliter expectet et affluenter accipiat. Per. ¶ Sancti felicis epiſcopi ⁊ martyris. Officium.

SAcerdotes dei bn̄dicite dn̄m ſcti et humiles corde laudate deū. ps. Bn̄dicite oīa opa dn̄i dn̄o: laudate ⁊ ſuperexaltate eū in ſcl'a. Gloria. Glia in ex. Et dr̄ in oī feſto ſctōꝝ extra aduentum: ⁊ lxx. vſqꝫ ad paſcha: ꝑterq̄ in feſto ſācte petronille virgis cū poſt oc. ſctē trinitatis ⁊ corporis xp̄i euenerit ⁊ in feſto ſcti bertini abbis: et ſctē tecle virgis ⁊ ſcti romani ep̄i ⁊ cōfeſſoris ī q̄bꝰ dr̄ nocturnꝰ. Orō.

COncede q̄s omp̄s deꝰ: vt ad meliorē vitā ſcti felicis martyris tui atqꝫ pontificis exēpla nos ꝓuocēt quatenus cuius ſolēnia celebramus: etiā actus imitemur. Ꝑ. Epyſtola. Teſtificor in cōi. fo. iii. Gr. Jurauit dominꝰ ⁊ nō pēitebit eū: tu es ſacerdos in eternū ſcd̄m ordinem melchiſedech. V. Dixit dominꝰ dn̄o meo ſede a dextris meis. Allā. V. Inueni dauid ſeruum meum oleo ſctō meo vnxi eum. Euangelium. Qui vos audit. in cōi. fol. iiii. Off. Gloria et honore coronaſti eum et conſtituiſti eum ſuꝑ opera manuū tuarum dn̄e. Secreta.

HOſtias tibi dn̄e beati felicis martyris tui atqꝫ pontificis dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad ꝑpetuū nobis tribue ꝓuenire ſubſidiū. Ꝑ. Cō. Poſuiſti in capite eiꝰ coronā de lapide ꝑcioſo. Pᵒ cō.

TUa ſctā ſumētes dn̄e ſuppliciter deprecamur: vt beati felicis martyris tui / atqꝫ pōtificis cuius celebramꝰ ſolēnitatē: ſētiamꝰ ꝓtectionē. Ꝑ dn̄. ¶ Sciēdū eſt q̄ ſi aliqd̄ feſtū triū lec. vel octa. cū regimie chori ab oc. epyphanie vſqꝫ ad xl. ⁊ ab octabis paſche vſqꝫ ad primā dn̄icā ante aſcēſionē dn̄is curſū ab inceptiōe Deus oīm. vſqꝫ ad aduētū dn̄i in ſabbato ꝯtigerit vel per totius āni ſpaciū in dn̄icis ſiue in ieiunijs q̄ttuor tp̄m vel in vigilia eueñt: nichil fiat ad miſſā de ſctis niſi tm̄ mēo. niſi qñ dr̄ miſſa de aliquo ſctō vel oct. in caplo vnde aliqd̄ ꝓpriū habetur: et tunc nō dr̄ ad miſſā de die de eis memo. In ſabbato eni ſolet fieri totū ſeruiciū de ſctā maria. niſi fe. ix. lec. vel iii. cum ꝓprijs R. vel lau. vel vigilia vel ieiunia quattuor tp̄m vel oct. cū regimie chori ipedierit: tūc eni fiat ī aliqua feria ipſius ebdo. In dn̄icis autē diebꝰ miſſa dn̄icalis cātatur niſi iterū feſtū vl' oct. cū regimie cho. īpediāt tn̄ ſi in ipa dn̄. noua hyſtor. inchoāda fuerit: feſtum ſi ſimplex fuerit differatur: et miſſa de dn̄ica dr̄ niſi ſit fe. trāſlatiōis ſācti edmūdi ep̄i vel ſcti barnabe apl̄i vel petri ad vīcula: vel decollationis ſcti iohis bap. vel aliqd̄ tale feſtū ix. le. qd̄ ī craſtino non ſequatur aliud feſtum ix. lec. et ſi hyſtoria non fuerit duratura niſi ꝑ vnam ebd̄. ⁊ in ipa ebd̄. tot ferie nō vacauerit in quibꝰ poſſit hyſtoria ꝑcantari feſtum differatur: et miſſa de dn̄ dr̄. In vigilia vero et quattuor tp̄ibꝰ ſemꝑ dr̄ miſſa de ieiunio cum moderatione tn̄ que eſt ſupra ī vigilia ſcti ādree.

Nõ ſi feſtum ix. lectõnum ibi euen̄. miſſa de feſto poſt terciā dꝫ miſſa vero de ieiunio poſt ſextam vtraqꝫ ad pꝛīcipale altare: ita tñ ꝙ dyaconus et ſubdyaconꝰ ſint albis cum amictibus induti abſqꝫ tunicis vel caſulis ad illā miſſam de ieiunio: vtātur etiā clerici in cho. cappis nigris fiat ꝓſtratio poſt Sāctus. moꝛe ſolito et dīr ꝓces feriales licet duplex feſtum fuerit ipō die. Excipiuntur tñ q̄dā feſtiuitates triū lec. ſcꝫ ſcõꝝ iohis et pauli ypoliti ſocioꝝqꝫ eius ſcti bꝛictij epī ⁊ vndecim miliū virginum ſcd̄m ātiquum oꝛdiale: q̄ ſi in ſabbō contigerit miſſa de eis dr̄: et miſſa de cõmemoꝛa. btē marie in aliqua feria ipſius ebd̄. celebꝛetur. Si vero q̄dā iſtarū feſtiuitatum vt eſt ſctõꝝ iohis ⁊ pauli: ypoliti ⁊ ſcti bꝛictij in dñica euenerint: miſſa de feſ. dr̄ ⁊ miſſa dñicalis i capitulo niſi foꝛte vt ſu. dictum eſt noua hyſt. in ipā do. īchoāda fuerit: tūc enim miſſa de dñica dr̄ ⁊ huiuſmodi feſta in craſtinū differētur. ¶ Scti mauri abbatis ⁊ confeſſoꝛis. Officium.

Iuſtꝰ vt palma floꝛebit ſicut cedꝛus libani multiplicabitur plātatus in domo domini: in atrijs domꝰ dei nſtri. ps. Bonum eſt cõfiteri dñō: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. Oꝛ.

Deus qui eterne gloꝛie participem beatum maurum leuitam atqꝫ abbatem fieri conceſſiſti: concede nobis ꝓpicius ipſo intercedēte aditū regni celeſtis cuius ad bñ viuēdum infoꝛmamur exēplis. P Epl'a. Iuſtus coꝛ ſuū. in cõi. fo. xi. Gr. Os iuſti meditabitur ſapiētiā ⁊ lingua eius loq̄tur iudiciū. V. Lex dei eiꝰ in coꝛde ipſiꝰ / ⁊ nõ ſupplātabuntur greſſus eius. Allā. V. Amauit eum dñs ⁊ oꝛnauit eū / ſtola gloꝛie induit eum. Euā. Nemo accendit. in cõi. fo. xi. Offi. Deſiderium anime eius tribuiſti ei domine et voluntate labioꝝ eius nõ fraudaſti eum poſuiſti in capite eius coronam de lapide ꝓcioſo. Secreta.

Eccleſie tue dñe munera ꝓpiciatꝰ ſctifica ⁊ ꝯcede: vt ꝑ hec venerāda ꝯmercia intercedēte beato mauro confeſſoꝛe tuo atqꝫ abbate pane celeſti refici mereamur. P do. Cõio. Magna eſt gloꝛia eius in ſalutari tuo gloꝛiā ⁊ magnū decorē impones ſup eum dñe. Poſtcõ.

Supplices te rogamus omnipotens deus / vt intercedente beato mauro confeſſoꝛe tuo atqꝫ abbate tua in nobis dona multiplices: et tempoꝛa noſtra diſponas. Per dominum. ¶ Sancti marcelli [redacted] et martyꝛis. Officium.

Statuit ei dñs teſtamētum pacis / ⁊ pꝛīcipē fecit eū / vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternū. ps. Miſericoꝛdias domini i eternū cātabo. Oꝛatio.

Preces populi tui q̄s domine clemēter exaudi: vt bti marcelli martyꝛis tui atqꝫ põtificis meritis adiuuemur: cuius paſſione letamur. Per dominū. Epl'a Omnis pontifex. in cõi. fol. v. Gr. Inueni dauid ſeruum meū oleo ſācto vnxi eum: manꝰ enim mea auxiliabit ei et bꝛachiū meū cõfoꝛtabit eum. V. Nichil pꝛoficiet inimicus in eo / et filius iniquitatis nõ nocebit eum. Allā. V. Elegit te dominꝰ i ſacerdotem magnum in ꝓplo ſuo. Euāge. Vigilate quia neſcitis. in cõi. fo. x. Offi. Veritas mea et miſericoꝛdia mea cum ipſo ⁊ in nomine meo exaltabitur coꝛnu eius. Secreta.

Ut noſtre ſaluti munera oblata pꝛoficiant: ſancti marcelli martyꝛis tui atqꝫ pontificis domine q̄ſumꝰ obtineat interceſſio ſalutaris. Per. Cõio. Domine quinqꝫ talenta tradidiſti michi: ecce alia quīqꝫ ſuperlucratus ſum. euge ſerue fidelis quia in pauca fuiſti fidelis ſupra multa te conſtituam / intra in gaudium domini tui. Poſtcõio.

PReſta q̄s domine: vt ſacramēti tui participatione vegetati ſancti quoqꝫ marcelli martyris tui atqꝫ pontificis ꝑcibus adiuuemur. P. ¶ Sancti ſulpicij epi ⁊ ꝯfeſ. Offm̄.

SAcerdotes dei benedicite dominū / ſancti ⁊ humiles corde laudate deū. Ps Benedicite oīa opa dn̄i dn̄o: laudate ⁊ ſuperexaltate eū in ſcl'a. Oro.

DA q̄s omnipotēs deus / vt qui beati ſulpicij confeſſoris tui atqꝫ pontificis depoſitionem colimus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per. Epyſtola. Juſtum deduxit. in cōmuni fo. ix. Gr. Ecce ſacerdos magnus qui in diebus ſuis placuit deo. V. Non eſt inuentus ſimilis illi qui ꝯſeruaret legē excelſi. Allā. V Poſui adiutorium ſuꝑ potentem ⁊ exaltaui electum de plebe mea. Euā Homo quidā pegre. in cōi. fol. x. Offer. Jnueni dauid ſeruum meum ⁊ in oleo ſcō vnxi eum / manus enī mea auxiliabitur ei / ⁊ brachiū meū confortabit eū. Secreta.

SUpplicationibus noſtris tibi dn̄e grata pariter exiſtat oblatio quā pro ſcī ſulpicij confeſſoris tui atqꝫ pontificis cōmemoratione deferimus: atqꝫ indulgentiā nobis eiꝰ ſuffragijs largiaris. P. Cō. Fidelis ſeruus ⁊ prudēs quem conſtituit dn̄s ſuper familiam ſuā: vt det illis i tp̄e tritici menſurā. Poſtcōio.

PReſtēt nobis domine tua ſācta preſidium que interuentionibus beati ſulpicij confeſſoris tui atqꝫ pōtificis ⁊ meritis nos ab omnibus abſoluant peccatis. Per do.

¶ Sctē priſce vgīs ⁊ martyrꝭ. offm̄.

LOquebar de teſtimonijs tuis in cōſpectu regum et nō confundebar ⁊ meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulāt in lege dn̄i. Oro.

DA q̄ſumus omnipotēs deꝰ: vt qui btē priſce virginis et martyris tue natalicia colimus: ⁊ annua ſolēnitate letemur: ⁊ tāte fidei proficiamꝰ exemplo. Per. Epl'a. Dn̄e deꝰ meus. in cōi fo. xij. Grad. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende proſpere procede ⁊ regna. Vꝰ. Propter veritatem ⁊ manſuetudinem et iuſticiam ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluya. Vꝰ. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende proſpere procede et regna. Euāg. Simile ꝫ regnum celorum theſauro. in cōmuni. fo. xiij. Offer. Filie regum in honore tuo aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circundata varietate. Secreta.

MUnera noſtra queſumus domine gratanter aſſume: ⁊ ꝑ interuentionem beate priſce virginis tue ⁊ martyris: omnium noſtrū corda ad cultum vere religionis conuerte. P dn̄. Cō. Feci iudiciū ⁊ iuſticiā dn̄e nō calūnientur michi ſuꝑbi ad oīa mādata tua dirigebar: oēm viā iniq̄tatis odio habui. Poſtcōio.

ADiuuent nos domine q̄s ⁊ hec myſteria ſancta que ſumpſimus: et beate priſce virginis tue et martyris interceſſio veneranda. Per dn̄m. ¶ Si feſtum alicuius ſācti. ix. lectionum ab octaua epyphenie vſqꝫ ad ſeptuageſimam ⁊ ab octauis paſche vſqꝫ ad penthecoſtē: et a **Deus omnium.** vſqꝫ ad aduentum domini in dominica contigerit fiat ſeruitium de ipſo ſancto: cetera notantur in die ſancti andree.

¶ Scti wlſtani epi ⁊ ꝯfeſſo. Offm̄.

Statuit ei dominꝰ teſtamē tū pacis et principem fecit eum: vt ſit illi ſacerdotiū dignitas ī eternū. Ps. Mīas dñi: in eternum cantabo. Oratio.

Spiritum in nobis dñe tue caritatis īfunde: vt īntercedente beato wlſtano confeſſore tuo atq; pontifice tuam mereamur dulcedinem in eterna felicitate guſtare. Per do. in vnitate eiuſdem. Epla. Ecce ſacerdos magnus qui in diebus. in cōi. fol. ix. Gr. Domine preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti ī capite eius coronam de lapide p̄cioſo. V. Vitā petijt ⁊ tribuiſti ei: longitudinē dierū in ſeculū ſcl'i. Allā. V. Inueni dauid ſeruū meū: oleo ſcō meo vnxi eū. Sequētia de cōi fo. x. Euāgeliū. Hō qdā peregre. in cōi. fo. x. Offr. Veritas mea ⁊ mīa mea cū ipſo: et ī nomine meo exaltabit cornu eiꝰ. Secreta.

Suſcipe q̄s dñe clementer familie tue munus oblatum: et quod rea ſperare non audet conſcientia: intercedente beato wlſtano tua nobis largiatur indulgentia. Per do. Cōio. Beatus ſeruus quē cum venerit dominus inuenerit vigilātē. amē dico vobis ſuper omīa bona ſua conſtituet eum. Poſtcōio.

Salutaris tui domīe myſterio ſatiati ſupplices imploramꝰ clementiam tuam: vt pro nobis eiꝰ non deſit oratio / cuius nos donaſti gubernari patrocinio. Per dñm.

¶ Sanctorum fabiani et ſebaſtiani martyrum. Ad miſſam Officium.

Intret in conſpectu tuo domine gemitus compeditorum redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eorum vindica ſanguinē ſctoꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt. Ps. Deꝰ venerūt gētes in hereditatem tuā: polluerūt templum ſctū tuum / poſuerūt hieruſalē in pomoꝝ cuſtodiam. Oratio.

Deꝰ q beatos martyres tuos fabianū ⁊ ſebaſtianū virtute conſtāte ī paſſiōe roboraſti: ex eoꝝ nobꝭ imitatiōe tribue p amore tuo pſpera mūdi deſpicere et nulla eiꝰ aduerſa formidare. Per. Epla. Scti p fidē in cōi. fo. vi. Gr. Glioſꝰ deꝰ in ſctis mirabilis ī maieſtate faciēs prodigia. V. Dextera tua domine glorificata ē ī virtute / dextera manus tua confregit inimicum. Alleluya. V. Sancti tui dñe bñdicēt te / gloriam regni tui dicēt. Si hoc feſtum āte lxx. eueñ. dr ſequentia de cōi. Si vero infra non dicitur. Alleluya. nec ſeq̄. ſed tr. qd in oībus feſtis ix. lect. obſeruetur vſq; ad paſſionem dñi. In feſtis vero ſine regimine chori nūq̄ dr tractus / ſed gr. repetatur. In feſtis aūt dupl. tā infra paſſionem q̄ extra: dr tractꝰ niſi in feſtis purifi. ⁊ annuncia. beate marie / et dedicationis. Tractus.

Qui ſeminant ī lachrymis / ī gaudio metēt. V. Euntes ibāt ⁊ flebāt mittētes ſemina ſua. V. Venientes aūt venient cū exultatiōe portātes manipulos ſuos. Euāg. Deſcēdēs ieſꝰ de mōte. in cōi. fo. vii. Offr. Letamini in dño ⁊ exultate iuſti et gloriamini oēs recti corde. Secreta.

Accepta ſit in cōſpectu tuo q̄s dñe noſtre deuotiōis oblatio: et eorum nobis fiat ſupplicatione ſalutaris pro quorū paſſione defertur. Per d. Cō. Multitudo languētiū ⁊ q vexabāt a ſpiritibꝰ immūdis veniebāt ad eū / q2 virtꝰ de illo exibat ⁊ ſanabat oēs. Poſtcōio.

Sacramentoꝝ tuoꝝ dñe benedictione ſatiati et btōꝝ martyrum tuorum fabiani et ſebaſtiani glorioſa confeſſione muniti te ſuppliciter exoꝛamus: vt per hec eadē a cunctis vicijs emundemur. P do.

¶Sancte agnetis virginis ⁊ martyꝛis. Ad miſſam Officium.

ME expectauerunt peccatores vt perdent me: teſtimonia tua domine intellexi/ oīs ꝯſūmationis vidi finē latū mandatum tuū nimis. ℣. Beati immaculati in via: qui ambulāt in lege domini. Gloꝛia patri. Oꝛ.

OMnipotens ſempiterne deꝰ/ qui infirma mundi eligis: vt foꝛtia queq; ꝯfundas: cōcede ꝓpiciꝰ: vt qui beate agnetis martyꝛis tue ſolēnia colimꝰ: eius apud te patrocinia ſentiamus. Per dominū. Epſa. Confitebor. in ꝯmuni. fo. xij. Gr. Diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis ꝓpterea benedixit te deꝰ in eternū ℣. Propter veritatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiam et deducet te mirabiliter dexťa tua. Allā. ℣. Veni electa mea et ponam te in thronum meū: quia ꝯcupiuit rex ſpeciē tuā. ſeq̄. Exultemus. i ꝯi. fo. xiiij. Si infra. lxx. Tr.

DIffuſa ē gr̃a ī labijs tuis propterea bn̄dixit te deꝰ in et̃nū ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intēde pꝛoſpere pꝛocede ⁊ regna. ℣. Propter veritatē ⁊ māſuetudinem et iuſticiā et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia et vide et inclina aurē tuā q2 ꝯcupiuit rex ſpeciem tuā. Euā. Sile ē regnū celoꝝ the. in cōi. fo. xiiij. Offer. Offerentur regi virgines poſt eā ꝓxime eiꝰ offerētur tibi in leticia ⁊ exultatione adducent̃ i tēplum regi dn̄o. Secr.

SUſcipe q̄s dn̄e ſacrificiū cuiꝰ te voluiſti dignāter immolatione placari: ⁊ pꝛeſta/ vt itercedēte btā agnete virgine tua et martyꝛe huiꝰ opatiōe mūdati: bn̄placitū tibi noſtre mētꝭ ſeruitiū offeramus. P do. Cō. Quinq; pꝛudentes virgines acceperūt oleū in vaſis ſuis cū lampadibus media aūt nocte clamoꝛ factus ē: ecce ſpōſus venit exite obuiam xp̄o dn̄o. Poſtcōio.

DIuino refecti libamine queſumꝰ dn̄e deus noſter: vt intercedēte btā agnete virgine tua ⁊ martyꝛe: pꝛeſentis nobis vite ſubſidium/ et eterne tribuas reperire leticiam. Per dominum noſtrum.

¶Sācti vincētij martyꝛis. Offi.

LEtabitur iuſtus in domino et ſperabit in eo et laudabuntur omnes recti coꝛde. ꝑs. Exaudi deus oꝛationē meam cum depꝛecoꝛ: a timoꝛe inimici eripe animam meam. Oꝛatio.

ADeſto dn̄e ſupplicationibus nr̃is: vt q̄ ex iniq̃tate nr̃a reos nos eſſe cog̃ſcimꝰ btī vicētij martyris tui itercessiōe liberemur. Per. Epſa. Btūs vir q̄ i ſapiētia. in cōi. fo. iij. Gr. Poſuiſti dn̄e ſup caput eiꝰ coronā de lapide ꝓcioſo. ℣. Deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei: ⁊ volūtate labioꝝ eiꝰ nō fraudaſti eū. Allā. ℣. Letabit̃ iuſtꝰ i dn̄o ⁊ ſpabit i eo: et laudabunt̃ oēs recti coꝛde. Seq̄.

STola iocūditatꝭ allā. Induit hodie dn̄s militē ſuū vicentium. Solito plaudat alacriꝰ concio leta fideliū. Hodie martyꝛ īſignis hoſtiā deo placentē obtulit. Hodie toꝛmentū ignis grauiter examinatus pertulit. Armatus ad certamen monitu btī ſenis. Grauiſſimis nō refugit exhibere mēbꝛa penis. Ante ducē accerſitur et de fide conuenitur cōmunis eccleſie. Sed non cedit blandimētis emolitus: aut toꝛmentis eius pertinacie. Illuditur dacianꝰ dū ſuſtinet martyꝛ ſanus penarū anguſtias. Dat miniſter caritatis hoſtibus exuperatꝭ grãꝝ copias. Furit igit̃ ꝓfectus ⁊ parat̃ ardēs lectꝰ inſultantis viſcera crates ꝑꝛit aſpera. Sudat martyꝛ ī agone ſpe mercedis ⁊ coꝛone q̄ dat fidelibꝰ ꝓ xp̄o certātibꝰ. De cuiꝰ militia celi gaudet curia. Quia vicit hodie miniſtros neq̄tie. Ut hūc ergo ꝑ patronū ꝯſequamur vite donū. In illius die feſto choꝛꝰ nř letꝰ eſto. Jocundū in eccleſia. Decantans allā.

¶ Si infra .lxx. euenerit tractus.

Deſideriū aīe eius tribuiſti ei et volūtate labioꝝ eius non fraudaſti eum. ℣. Qm̄ ꝓueniſti eū ī bñdictione dulcedinis. ℣. Poſuiſti ſuper caput eius coꝛonam de lapide pꝛecioſo. Euange. Niſi granum in cōi. fo. iiij. Offꝛ. Gloꝛia et honoꝛe coꝛonaſti eum ⁊ conſtituiſti eum ſuꝑ opera manuū tuaꝝ dñe. Sec.

Gloꝛioſi martyꝛis tui vincētij dñe q̄s intercuētione hoſtiam quā offerimus / tibi placitā effice et acceptā. Per. Cō. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſum ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat̄ me. Poſtcō.

Beati vincētij martyꝛis tui domine ſuffragijs exoꝛatꝰ percepti ſacramēti nos q̄s virtute defende. Per dñm. ¶ In conuerſiōe ſancti pauli apoſtoli. Officium.

Letemur oēs ī dño hodiernū diē ſolēniter celebꝛantes in quo btūs paulꝰ ꝯuerſiōe ſua ꝑſētē mūdū decoꝛauit. ℣. De illuſtratione ſācte ꝑdicationis: ⁊ de ꝯuerſione beati pauli. Oratio.

Deus qui vniuerſū mūdū bti pauli apl̄i tui ꝑdicatione docuiſti: da nobis q̄s: vt q̄ eius hodie cōuerſionē colimꝰ: ꝑ eius ad te exēpla gradiamur. Per dñm. Memoꝛia de ſācto pꝛiecto martyre. Oratio.

Sancti ꝓiecti martyꝛis tui nos q̄s dñe īteruētio glorioſa cōmēdet: vt qđ noſtris actibꝰ nō meremur: eiꝰ ꝓcibꝰ aſſequamur. Ꝑ do.

¶ Lectio actuum apoſtoloꝛum. ix.

In diebꝰ illis: Saulus adhuc ſpirās minaꝝ ⁊ cedis ī diſcipulos dñi: acceſſit ad pꝛīcipē ſacerdotū et petijt ab eo epyſtolas ī damaſcū ad ſynagogas / vt ſi quos īueniret huiꝰ vie viros ac mulieres vinctos ꝑduceret hieruſalē. Et cū iter faceret: contigit vt appꝛopiquaret damaſco. Et ſubito circūfulſit eū lux de celo: et cadēs ī terrā audiuit vocē dicētē ſibi. Saule ſaule: quid me perſeq̄ris? Qui dixit. Quis es dñe? Et ille. Ego ſum ieſus: quē tu perſequeris. Durū eſt tibi: ꝯtra ſtimulū calcitrare. Et tremēs ac ſtupens dixit. Dñe / quid me vis facere? Et dñs ad illū. Surge / ⁊ īgredere ciuitatē et dicetur tibi qđ te opoꝛteat facere. Uiri autē illi qui comitabātur cum eo ſtabāt ſtupefacti: audiētes quidem vocē / neminem aūt videntes. Surrexit autem ſaulus de terra apertiſq; oculis nichil videbat. Ad manus autē illum trahentes: introduxerunt damaſcum. Et erat ibi tribus diebus non vidēs: ⁊ nō mādūcauit neq; bibit. Erat autem quidā diſcipulus damaſci: nomine ananias. Et dixit ad illum: in viſu dñs. Anania? At ille ait. Ecce ego dñe. Et dominus ad eū. Surge / ⁊ vade in vicum qui vocatur rectus: ⁊ quere in domo iude ſaulum nomine tharſenſē / ecce enim oꝛat. Et vidit virū ananiā nomine introeuntē ⁊ imponentem ſibi manꝰ: vt viſum recipiat. Rñdit autē ananias. Domine / audiui a multis de viro hoc quanta mala fecerit ſanctis tuis in hieruſalē: ⁊ hic habet poteſtatem a pꝛincipibus ſacerdotū alligādi oēs qui inuocāt nomen tuū. Dixit autē ad eum dñs. Uade / q̄m vas electionis michi eſt iſte: vt poꝛtet nomen meum coꝛam gentibus et regibꝰ et filijs iſrael. Ego enim oſtẽdã illi: quãta opoꝛteat eum pꝛo nomine meo pati. Et abijt ananias ⁊ introiuit in domũ: ⁊ iponẽs ei manus dixit. Saule frater/ dñs miſit me ieſꝰ qui apparuit tibi in via qua veniebas: vt videas ⁊ iplearꝭ ſpũſctõ. Et cõfeſti ceciderũt ab oculis eius tãꝗ̃ ſquame: ⁊ viſũ recepit Et ſurgẽs/ baptizatꝰ ꝫ. Et cũ acce piſſet cibũ: ꝯfoꝛtatꝰ eſt. Fuit aũt cũ diſcipulis q̃ erãt damaſci: ꝑ dies aliquot. Et ꝯtinuo igreſſus paulus in ſynagogas pꝛedicabat ieſũ: qm̃ hic eſt filius dei. Stupebãt aũt oẽs qui eum audiebãt: ⁊ dicebãt. Nonne hic eſt qui expugnabat in hiꝛſlm̃: eos qui inuocabãt nomẽ iſtud? Et huc ad hoc venit: vt victos illos duceret ad pꝛicipes ſacerdotũ. Saulus aũt mltomagis ꝯualeſcebat ⁊ cõfũdebat iudeos: qui habitabant damaſci. Affirmãs: qm̃ hic eſt xp̃s.

℟. Qui oꝑatꝰ eſt petro in apoſtolatũ oꝑatus eſt ⁊ michi inter gẽtes ⁊ cognouerũt gr̃am dei q̃ data ꝫ michi. ℣. Gr̃a dei i me vacua nõ fuit ſꝫ gr̃a eius ſemꝑ i me manet. All'a. ℣. Magnꝰ ſctũs paulꝰ vas electiõis vere digne eſt gloꝛificãdus. Seq̃.

SOlẽnitas ſcti pauli deuote ꝫ recolẽda. Quẽ dñs tãta ditauit gr̃a. Ut doctoꝛ gentium ab om̃i vocetur eccleſia. Agnus de lupo de ꝑſecutoꝛe euãgeliſta mutata ſunt oꝑa mutatur ⁊ onoma paulꝰ noiatur: qui ſaulus ante dictus fuerat. Inſtigatus furia dictũ virꝰ eſſlabat ſtrage ſeuiſſima mẽbꝛa xp̃i ſeuiens toꝛquebat. Lux etherea quẽ circumfulgẽs viſu pꝛiuat. Spũalẽ ſꝫ ⁊ intuitum donat. Colaphizat eum ne ſuꝑbiat Sternit eum ſed ruentẽ releuat. Deiectum icrepat Increpãs emẽdat. Fidei doctrinã cõmendat Defenſoꝛẽ eccleſie oꝛdinat. Impugnatoꝛ qui pꝛiꝰ extiterat. Secreta myſtica. Credẽti reuelat. Que homini loq̃ non licebat. Pꝛiꝰ ſynagoga quẽ educauerat Poſtmodum letatur mater eccl'ia. Myſteria. Que nouerat. Per totum iens oꝛbẽ ꝓdicat. Uenit romã deum vnũ ãnunciat. Nero reſiſtit qui colebat ydola. Moꝛte dira. Illum necat. Mũdo exẽptum mittit ad aſtra. Quo nos deus miſerendo ꝑducat. Adiutos ſ̃ce pauli ſctã all'ã. Uel tractꝰ.

TU es vas electiõis ſcẽ paule ap'le vere digne es gl'ificãdꝰ ℣. Pꝛedicatoꝛ veritatꝭ ⁊ doctoꝛ gentiũ i vitate ꝑ te oẽs gẽtes cognouerũt gr̃az dei. ℣. Intercede ꝓ nobꝭ ad deũ qui te elegit. Se. mathei. xix.

IN illo tp̃e: Dixit ſymõ petrꝰ ad ieſũ. Ecce nos reliq̃mꝰ oĩa ⁊ ſecuti ſumꝰ te. Quid ꝗ̃ erit nobꝭ? Ieſꝰ aũt dixit illis. Amẽ dico vobꝭ: vos q̃ ſecuti eſtis me/ i regeneratione cũ ſederit filiꝰ hoĩs in ſede maieſtatis ſue/ ſedebitꝭ ⁊ vos ſuꝑ ſedes duodeci/ iudicãtes duodecim tribꝰ iſrl'. Et ois q̃ reliq̃rit domũ: vl' f'res/ aut ſoꝛoꝛes/ aut patrẽ/ aut matrẽ/ aut vxoꝛẽ/ aut filios/ aut agros/ ꝓpter nomẽ meũ/ cẽtuplũ accipiet: ⁊ vitã et'nã poſſidebit. Credo. Off'. Michi autem nimis honoꝛificati ſunt amici tui deus nimis confoꝛtatus eſt pꝛincipatus eoꝝ. Secreta.

BEati pauli apoſtoli tui ꝓcibꝰ q̃s dñe plebis tue dona ſctifica vt q̃ tibi grata tuo ſunt iſtituto: gratioꝛa fiant eius patrocinio ſupplicãtis. P. Alia ſec. de ſctõ ꝓiecto.

SUſcipe dñe ꝓpicius oꝛonẽ nr̃az cũ oblatiõibꝫ hoſtiaꝝ ſuꝑpoſitis: ⁊ vti ꝓiecti martyꝛis tui depꝛecatiõe pietati tue ꝑfice benignꝰ acceptas. P. Pꝛa. Et te do. Cõ. Amen dico vobis q2 vos q̃ reliq̃ſtis oĩa et ſecuti eſtis me centuplũ accipietis et vitã eternã poſſidebitꝭ. Poſtcõ.

SAlutari refecti myſterio q̃ſumus oĩps deꝰ / vt q̄ hũc diẽ in btĩ pauli apoſtoli tui ꝯuerſione honoꝛabilem haberi voluiſti: nosquoqꝫ cõuerſos a viciis / in tua ſemper facias ſeruitute gratulari. Per do. Alia poſtcõio. de ſancto pꝛiecto.

DA nobis q̃s dñe deus nr̃: vt ſicut beati pꝛiecti martyꝛis tui ſolẽnitate p̃ſenti gratulamur myſterio: ita ꝑpetuo letemur aſpectu. Per dñm. ¶ Scti iuliani epĩ. offm.

STatuit ei dominus teſtamentum pacis et pꝛincipẽ fecit eum / vt ſit illi ſacerdotij dignitas ĩ eternum. Ps. Mĩas dñi: in eternũ cãtabo. Oro.

DEus qui eccleſie tue beatum iulianum mirabilem tribuiſti doctoꝛem: concede ꝓpicius / vt hunc apud te pium ſemper mereamur habere ĩterceſſoꝛem. P. Epl̃a. Dedit dominus. i cõi. fo. xi. Gr. Ecce ſacerdos magnus qui in diebus ſuis placuit deo. V. Non eſt inuentus ſimilis illi qui conſeruaret legem excelſi. Allã. V. Amauit eum dominus et oꝛnauit eum / ſtola gloꝛie induit eũ. Euang. Vigilate qꝛ ne. in cõi. fo. x. offꝛ. Inueni dauid ſeruum meum et ĩ oleo ſcõ meo vnxi eũ manꝰ enim mea auxiliabit̃ ei / et bꝛachiũ meum ꝯfoꝛtabit eũ. Secꝛ.

REſpice q̃s dñe ſup hec que tibi offerimus: et btĩ põtificis iuliani meritis / ab oĩbus nos erue peccatis. P. Cõio. Beatus ſeruus quẽ cum venerit dñs ĩuenerit vigilãtẽ. amẽ dico vobis ſuper oĩa bona ſua conſtituet eum. Poſtcõio.

DIuinis dñe repleti ſacramẽtis ſupplices depꝛecamur vt beati põtificis iuliani meritis nos dignos facias celeſtibus inſtitutis. P. ¶ Sancte agnetis ſcdo. Offm.

VUltũ tuũ depꝛecabũt oĩs diuites plebis / adducẽtur regi virgines poſt eã ꝓxime eiꝰ afferẽtur tibi in leticia et exultatione. Ps. Eructauit coꝛ meum verbum bonũ: dico ego opera mea regi. Oratio.

DEus qui nos ãnua btẽ agnetis martyꝛis tue ſolemnitate letificas: da vt quam veneramur officio: etiam pie conuerſationis ſequamur exẽplo. P. Epl̃a. Qui gloꝛiat̃. in cõi. fo. xiii. Gr. Specie tua et pulchꝛitudine tua / intende pꝛoſpere pꝛocede et regna. V. Propter veritatẽ et mãſuetudinem ⁊ iuſticiam ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Allã. V. Hec eſt virgo ſapiens quam dñs vigilãtẽ ĩuenit. Si hoc feſtum vel aliqḋ aliḋ feſtũ. iij. l. ĩfra lxx. vſqꝫ ad caput ieiunij eue. nõ dr̃ Allã. poſt epiſtolam / nec tractꝰ / ſed gr. cum ſuo V. tm̃. Euang. Simile eſt reg. ce. decem. in cõi. fo. xiiij. offm̃. Offerentur regi virgines poſt eam ꝓxime eiꝰ offerentur tibi. Secreta.

GRata tibi ſint q̃s dñe munera noſtra: quibus ſancte agnetis virginis tue et martyꝛis magnifica ſolẽnitas recẽſetur. P. Cõio. Simile eſt regnũ celoꝝ homini negociatoꝛi querẽti bonas margaritas inuẽta vna pꝛecioſa margarita: dedit oĩa ſua ⁊ ꝯparauit eã. Poſtcõ.

SUmpta dñe q̃s ſancta myſteria nos interius exteriuſqꝫ cõſeruẽt: et intercedẽte beata agnete martyꝛe tua pꝛeſentem nobis conferant clementiam eternam. Per. ¶ Sancte batildis regine. Offm.

DIlexiſti iuſticiã ⁊ odiſti iniquitatẽ / ꝓpꝛea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo leticie pꝛe cõſoꝛtibꝰ tuis. Ps. Eructauit coꝛ meũ verbũ bonũ: dico ego opera mea regi. Gloꝛia patri. Oratio.

BEate batildis natalicia venērāda dn̄e q̄s eccl'ia tua deuota ſuſcipiat: ⁊ fiat magne gloꝛificationis amoꝛe deuotioꝛ: ⁊ tāte fidei ꝓficiat exēplo. P. Epl'a. Sapia vicit in cōi fol. xiiii. Gr. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄tatē. V. Pꝛopterea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo leticie. All'a. V. Diffuſa ē gr̄a ī labiis tuis: ꝓpterea bn̄dixit te deꝰ ī eternū. Euag. Simile eſt regnū celoꝝ theſauro. in cōi., fo. xiii. Offer. Offerētur regi virgines poſt eam pꝛoxime eius offerentur tibi ī leticia et exultatiōe adducētur in templum regi domino. Secreta

VT hec munera dn̄e tibi accepta ſit ſcē batildis obtineāt merita: q̄ ſeipſā tibi hoſtiā viuā: ſāctā et bn̄placētē exhibuit. P. Cōio. Diffuſa ē gr̄a ī labiis tuis ꝓpterea bn̄dixit te deꝰ ī eternum. Poſtcōio

REfecti alimonia celeſti omnipotēs pr̄ q̄s pietatē tuam: vt interceſſiōe ſācte batildis mīe tue gratiam conſequi mereamur. Per

¶ Sancte bꝛigide virginis. Offm̄. Vultū. vt ſ. folio pꝛecedenti. Oro.

SAncte bꝛigide virginis tue q̄s pꝛecatio tibi grata nos adiuuet: et tuā nobis īdulgētiā poſcere nō deſiſtat. Per dn̄. Epl'a Qui gloriatur. in cōi fo. x ii. Gr. Diffuſa ē gr̄a ī labiis tuis pꝛopterea benedixit te deꝰ ī eternū. V. Pꝛopter veritatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiā ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. All'a. V. Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua intende pꝛoſpere pꝛocede et regna. Euāg. Simile eſt re. ce. de. in cōi fo. xiiii. Offer. Offerētur regi virgines poſt eā ꝓxīe eiꝰ offerēt tibi. Secr.

SAcrificiis domīe placatꝰ oblatis intercedente beata bꝛigida virgine tua opem tuam nobiſq̄ ſumus noſtris tempoꝛibus clemēt impēde. P. Cōio. Quicq; pꝛudentes virgines acceperūt oleū ī vaſis ſuis cū lāpadibus media aūt nocte clamoꝛ factus ē ecce ſponſꝰ venit exite obuiam chꝛiſto dn̄o. Poſtcōmunio

BEate bꝛigide virginis tue pꝛecibus fidelibus tuis dn̄e ſumpta munera ſuffragentur: et q̄ tibi placuit nobis imploꝛet auxiliū. P.

¶ In purificatiōe beate marie virginis cantata hoꝛa ſexta fiat benedictio luminis ſolenniter a pōtifice vel a ſacerdote cappa ſerica īduto cum aliis indumentis ſacerdotalibꝰ ſup ſupꝛemū gradū altaꝛ conuerſo ad auſtralem ſic incipiente.

Dominus vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Oꝛemus. Oratio.

BEnedic ✠ dn̄e ieſu xp̄e hanc creaturam cere ſupplicātibꝰ nobꝫ ⁊ īfūde ei ꝑ virtutē ſcē crucis bn̄dictionē celeſtē: vt q̄ eā ad repellēdas tenebꝛas hūano vſui tribuiſti: talē ſignaculo ſancte crucis tue foꝛtitudinē ⁊ bn̄dictionē accipiat vt q̄buſcūq; locis accēſa ſiue appoſita fuerit diſcedat dyabolus ⁊ ꝯtremiſcat ⁊ fugiat pallidꝰ cū oībꝰ miniſtris ſuis de habitatiōibꝰ illis nec p̄ſumat ampliꝰ inq̄etare ſeruiētes tibi. Qui cum deo pr̄e et ſpū ſācto viuis ⁊ regnas deꝰ. Per oīa ſcl'a ſcloꝝ. Amē.

Et dr̄ omēs oꝛones cum Oꝛemꝰ. ſub eodē tono. Non dicit Dn̄s vo. niſi ante p̄mā oꝛonē tantum. Oro.

DOmīe ſcē pater oīpotēs eterne deꝰ q̄ oīa ex nichilo creaſti: et iuſſu tuo ꝑ opa apum hūc liquoꝛē ad ꝑfectionē cereoꝝ ꝑuenire feciſti: ⁊ q̄ hodierna die petitionē iuſti ſymeonis impleſti: te humiliter depꝛecamur: vt has cādelas ad vſus hominum ⁊ ſanitatem coꝛpoꝝ ⁊ aīarum pꝛeparatas ſiue in terra ſiue in aq̄s per inuocationem ſancti nominis tui et per itercessionem ſcē marie ſemper virginis cuiꝰ hodie feſta de uote celebrāt: ⁊ per p̄ces oīm scōꝝ tuoꝝ bene ✠ dicere ⁊ sācti ✠ ficare digneris: vt huiꝰ plebis tue q̄ illas honorifice ī manibꝰ portare desiderat teq; laudando exultare/ exaudias voces de celo sancto tuo et de sede maiestatis tue: et propicius sis omnibus clamantibus ad te: quos redemisti precioso sāguine filij tui Qui tecum et spiritu sancto viuit et gloriatur deus. Per omnia secula seculoꝝ. Amen. Oremꝰ. Oratio.

Omn̄ps sempiterne deꝰ qui hodierna die vnigenitum tuum vlnis sācti symeonis in tēplo sācto tuo suscipiendū presentari voluisti tuā supplices dep̄camur clementiā vt hos cereos quos nos famuli tui in tui noīs magnificētia suscipientes gestare cupimus luce accensos bene ✠ dicere et sācti ✠ ficare atq; lumine superne benedictionis accēdere digneris. quatenus eos tibi domino deo nr̄o offerendo digni et sācto igne dulcissime tue claritatis succēsi: in templo sancto glorie tue representari mereamur. Per eūdem dn̄m nostrum iesū xp̄m filiū tuum qui tecū viuit et regnat in vnitate spiritus sācti deus. Per oīa secula seculoꝝ. Amē. Dn̄s vobiscum. Et cum sp̄ū tuo. Sursū corda. Habemus ad dominū. Grās agamꝰ dn̄o deo nostro. Dignum et iustum est.

Uere dignū ⁊ iustū est equum et salutare: nos tibi semper ⁊ vbiq; grās agere: dn̄e sancte pater omn̄ps eterne deus. Fōs ⁊ origo totius luīs: qui mūdū illustrasti luce tue claritatis: mittēdo nobis vnigenitum tuū per vterū intemerate virginis. Et quem lōge ante p̄misisti prophetaꝝ oraculis: tp̄ibus nouissimis misisti lucē ppl'is sedentibus in tenebris. Te ergo dn̄e dep̄camur: vt has cādelas nomini tuo preparatas tua bn̄dictione digneris bene ✠ dicere: q̄ nos trāstulisti a potestate tenebraꝝ ī lucē dilecti filij tuis regnū. Per quē exortū ē ī tenebris lumē rectis corde et gaudiū salutis eterne. Et q̄ iusti symeonis īplesti expectationē: vt nō prius videret mortē q̄ eiusdē xp̄i filij tui visibilē incarnationē totiꝰ mundi lumen ⁊ salutē: nos luce tue claritatis sic repleas vt oēs īfidelitatis tenebras a nobis repellas. Et sicut seruum tuū hodie dimisisti in pace: sic nos ī pace ecclie tue sācte digneris gubernare: vt portū quietis eterne valeamus intrare. Quatenꝰ radijs vere lucis perfusi ibi in die examinis leti cum hymnidicis āgelorum choris valeamus videre faciem in defessi solis. Hic mutet vocem suam quasi legēdo. Qui tecum viuit et regnat ī vnitate sp̄ūs sācti deus Per oīa scl'a scl'oꝝ. Respōdet. Amē. Hic aspergant̄ candele aq̄ bn̄dicta et thurificentur. Deinde sequatur Dn̄s vobiscum. Oremus. Oratio.

Domine sācte pat̄ omn̄ps lumen indeficiēs q̄ es conditor oīm luminū: bn̄ ✠ dic hoc lumē tuis fidelibus ī honorē noīs tui portādū quatenꝰ a te sctificati atq; bn̄dicti lumine tue claritatis accēdamur ⁊ illuminemur: ⁊ p̄piciꝰ concedere digneris vt veluti eodē igne quōdā illuminasti moysem famulum tuū: ita illumines corda nr̄a et sēsus nr̄os quatenus ad visionē eterne claritatis p̄uenire mereamur. Per xp̄m dn̄m nostrum. Amen. Oremus. Oratio.

Omn̄ps sempiterne deus q̄ vnigenitum tuum ante tp̄a de te genitum: sed tp̄aliter de maria virgine īcarnatū lumen verū et indeficiens ad repellendas humani generis tenebras: ⁊ ad incēdēdum lumen fidei ⁊ veritatis misisti ī mundum: concede propicius vt ſicut exterius coꝛpoꝛali ita etiã interiꝰ luce ſpirituali radiari mereamur. Per eundem. Peracta candelaꝝ bñdictione diſtribuantur ⁊ interi cãtet ã. Lumẽ ad reuelationem. ps. Nunc dimittis. totus ps dr. cum Gloria patri et poſt vnumquẽq; verſum repetat ãn. ¶ Ad miſſam. Officium.

Suſcepimꝰ deꝰ miſericoꝛdiã tuã i medio tẽpli tui ſcd̃m nomẽ tuũ deꝰ ita ⁊ laus tua i fines terre iuſticia plena eſt dextera tua. Ps. Magnus dominꝰ ⁊ laudabilis nimis: i ciuitate dei nři in monte ſancto eius. Oro.

Omĩps ſempiterne deus maieſtatem tuam ſupplices exoꝛamus vt ſicut vnigenitꝰ filiꝰ tuꝰ hodierna die cum nr̃e carnis ſubſtantia i templo eſt pñtatꝰ: ita nos facias purificatis tibi mentibus pñtari. Per e. Lcõ malachie pphete. iij.

Hec dicit dñs deus. Ecce ego mitto ãgelum meũ: q̄ pparabit viã ante faciem meã. Et ſtatim veniet ad tẽplum ſctm̃ ſuũ dñatoꝛ quẽ vos q̃ritis: ⁊ ãgelus teſtamenti quẽ vos vultis. Ecce eñ venit: dicit dñs exercituũ Et q̄s poterit cogitare diẽ aduentus eiꝰ? Et q̄s ſtabit ad videndum eum? Ipſe eñ q̃ſi ignis cõflãs: ⁊ q̃ſi herba fullonum Et ſedebit conflãs ⁊ emundans argentum: ⁊ purgabit filios leui. Et cõflabit eos q̃ſi aurum ⁊ q̃ſi argentũ: ⁊ erunt dño offerẽtes ſacrificia in iuſticia. Et placebit dño ſacrificium iuda ⁊ hierłm: ſicut dies ſcli/ ⁊ ſicut ãni ãtiqui. Dicit dñs: omĩps Gr. Suſcepimus deꝰ miam tuã in medio tẽpli tui ſecũdum nomẽ tuũ dñe: ita ⁊ laus tua i fines t̃re. V. Sicut audiuimꝰ ita ⁊ vidimꝰ i ciuitate dei nři i mõte ſcõ eiꝰ. Allã. V. Adoꝛabo ad tẽplũ ſctm̃ tuũ ⁊ ꝯfitebor noĩ tuo. ¶ Hac die dr ſequẽtia licꝫ ĩfra lxx. hoc feſtũ contigerit. Sequẽtia.

Hac clara die turma feſtiua dat pꝛeconia. Mariã concrepando ſymphonia nectarea. Mũdi domina que eſt ſola caſtiſſima virginũ regina. Salutis cauſa vite poꝛta atq; celi referta grã. Nã ad illã ſunt nũcia olim facta ãgelica. Aue maria gratia dei plena per ſecula. V. Pce. dr hac die tñ. Mulierũ pia agmina ĩtra ſemper benedicta Virgo ⁊ grauida mr̃ intacta pꝛole glorioſa. Cui cõtra maria hec reddit famina. In me quomodo tua fient nuncia. Viri noui nullã certe copulaꝫ. Ex quo atq; nata ſum incoꝛrupta. Diua miſſus ita reddit affata. Flatu ſacro plena fies maria. Noua eſt ferens gaudia celo terre nati y exoꝛdia. Intra tui vteri clauſtra poꝛtas qui gubernat eterna. Omnia q̄ dat tempoꝛa pacifica. Tunc ſacerdos et eius miniſtri in ſedibus iuxta altare pꝛiuatim dicant. Tractũ.

Nunc dimittis ſeruũ tuũ dñe ſcd̃m verbum tuũ in pace. V. Quia viderũt ocli mei ſalutare tuũ. V. Qd̃ paraſti ante faciem oĩm populoꝝ. V. Lumẽ ad reuelationem gentium: et gloꝛiã plebis tue iſrł. Secundum lucam. ij. capitulo.

In illo tpe: Poſtq̃ ĩpleti ſunt dies purgatiõis marie ſcd̃m legẽ moyſi: tulerũt ieſũ i hieruſalẽ vt ſiſterẽt eũ dño/ ſicut ſcriptũ ẽ in lege dñi. Quia oẽ maſculinũ adaperiens vuluã: ſanctũ dño vocabit. Et vt darent hoſtiã ſcd̃m quod dictum eſt in lege dñi: par turturũ/ aut duos pullos colũbarũ. Et ecce homo erat in hieruſalẽ cui nomẽ ſymeõ: et homo iſte iuſtus et timoꝛatus expectãs cõſolationem iſrł. Et ſpũs ſanctus erat in eo. Et reſponſum acceperat a ſpiritu ſancto: non viſurum ſe moꝛtē / niſi pꝛius videret xp̄m dn̄i. Et venit in ſpiritu: in templū. Et cū inducerēt puerū ieſū parētes eius vt facerēt ſecundū cōſuetudinē legis pꝛo eo: ⁊ ipſe accepit eū in vlnas ſuas ⁊ benedixit deum et dixit. Nunc dimittis ſeruū tuū dn̄e ſcd̄m verbum tuū in pace. Quia viderunt oculi mei ſalutare tuū. Qd̄ paraſti: ante faciē oīm populoꝛum Lumen ad reuelationē gentium: ⁊ gloꝛiam plebis tue iſrael. Credo. Offer. Diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis ꝓpterea bn̄dixit te deus in eternum et in ſeculum ſeculi. Secreta.

Pꝛeſta q̄s omīps deus vt ſicut hodierna die munera veneranda filij tui oblatione conſecrantur: ſic ipſius gloꝛioſe genitricis pꝛecibꝰ ſempiterni luminis nobis claritas conferatur. Per eundem. Pꝛefatio. Quia per incarnati. Cōio. Reſponſum accepit ſymeon a ſp̄ū ſancto non viſurum ſe moꝛtē niſi videret chꝛiſtū dn̄i. Poſtcōio.

Queſumus domine deꝰ noſter vt ſacroſancta myſteria que pꝛo reparationis noſtre munimine contuliſti: intercedente btā ſemper virgine maria ⁊ pꝛeſens nobis remediū eſſe facias et futurum. Per.

¶ Sci blaſij epi ⁊ martyꝛ. Offm.

Sacerdotes dei bn̄dicite dn̄m ſcti ⁊ humiles corde laudate deum. ps. Bn̄dicite oīa opa domini domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eū in ſcl'a. Or.

Beatus martir tuus blaſius dn̄e nobis mie tue īploꝛet auxiliū: vt cuiꝰ feſta celebꝛamus / eiꝰ apū te pꝛocinia ſētiamꝰ. Per. Epl'a. Omīs pōtifex. in cōi fol. v. Gr. Dn̄e pꝛeueniſti eum ī bn̄dictiōibꝰ dulcedinis poſuiſti in capite eius coꝛonā de lapide p̄cioſo. V. Vitam petijt ⁊ tribuiſti ei longitudinē dierū ī ſclm ſeculi. Allā. V. Poſuiſti dn̄e ſup caput eius coꝛonā de lapide pꝛecioſo. Euāg. Nichil opertum. in cōi. fo. inſ. Offer. Gloꝛia et honoꝛe coꝛonaſti eum et conſtituiſti eum ſup opera manuum tuarū domine. Secreta.

Maieſtati tue domine hoſtiarū oblationes offerimus pꝛecantes: vt itercesſione beati blaſij martiris tui atq; pontificis fiant accepte / in quo filij tui domini noſtri ieſu xp̄i dilectio flagrauit. Qui tecū. Cōio. Poſuiſti dn̄e in capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioſo. Poſtcōio.

Myſteria q̄s domine que in ſancti blaſij martyꝛis tui atq; pōtificis cōmemoꝛatione ſumpſimus nos tueantur: cuius hodie deuotis officijs recolimus paſſionē. Per do.

¶ Sancte agathe virginis. Offm.

Gaudeamus oēs in domino diem feſtū celebꝛantes ſub honoꝛe agathe martyꝛis de cuius paſſione gaudent angeli ⁊ collaudāt filium dei. ps. Eructauit coꝛ meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Oratio.

Deus q̄ int̄ cetera potētie tue miracula etiā in ſexu fragili victoꝛiā martyꝛij cōtuliſti: cōcede ꝓpicius: vt q̄ btē agathe virgīs ⁊ martyris tue natalicia colimꝰ: ꝑ eiꝰ ad te exēpla gradiamur. Per. Epl'a. Cōfitebor tibi. in cōi fo. xij. Gr. Adiuuabit eā deꝰ vultu ſuo deꝰ ī medio eiꝰ nō cōmouebit. V. Fluminis īpetꝰ letificat ciuitatē dei ſctificauit tabernaculum ſuū altiſſimꝰ. Allā. V. Emuloꝛ enim vos dei emulatione deſpōdi enī vos vni viro virginem caſtā exhibere chꝛiſto. Seq. Exultemus. vl' tractꝰ. Diffuſa eſt. Euā. Simile eſt regnum ce. theſau. q̄re omnia in cōi fo. xiij. Offer. Offerentur regi virgīes poſt eā pꝛime eiꝰ offerent tibi ĩ leticia ⁊ exultatione adducent in tēplū regi dño. Secr.

IN ꝯmēoratiōe btē agathe virginis tue ⁊ martyris altaria tua dñe mysticis muneribꝫ cumulamus maiestatē tuā suppliciť dep̄cātes: vt ipiꝰ adiuuātibꝫ meritꝫ cūctꝫ mereamur carere cōtagijs. P. Cō. Qui me dignatꝰ est ab oī plaga curare ⁊ mamillā meā meo pectori restituere ip̄ꝫ ĩuoco deū viuū. Postcō.

CElesti refectam mysterio tuere quesumus domine familiam tuā vt intercedēte btā agatha virgie tua ⁊ martyre: salutꝫ eterne remedia q̄ te aspirāte requirimꝰ: te largiēte ꝯsequamur. P.

¶ Sāctoꝝ vedasti ⁊ amandi epoꝝ. Officium.

SAcerdotes eius induāt salutari: et sancti eius exultatione exultabūt. Ps. Memēto domine dauid: ⁊ omnis māsuetudinis eius. Oratio.

ADesto dñe p̄plo tuo cum sctōrū confessoꝝ tuoꝝ atq̄ pontificum vedasti et amandi tibi p̄rocinio supplicāti: vt quod ꝓpria fiducia non p̄sumit: intercessoꝝ tibi placētium meritis ꝯsequatur. Per do.

Epla. Plures facti. in cōi. fol. xij. Gr. Sacerdotes eius induāt salutare: ⁊ sācti eius exultatiōe exultabunt. V. Illuc ꝓducā cornu dauid paraui lucernam xp̄o meo. Allā. V. Fulgebūt iusti ⁊ tāq̄ scītille ĩ arūdineto discūrrent ĩ eternū. Euang. Sint lumbi ve. in cōi. fol. xij. Offr. Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis: exultationes dei ĩ faucibus eorum. Secreta.

HOstias laudis domīe tuis altaribus adhibemus: quas eorum tibi patrocinijs cōmēdandas suppliciter exoramꝰ: in quoꝝ veneratiōe pietati tue hec sacrificia offerimꝰ. Per. Cō. Ego vos elegi de mūdo vt eatis et fructū afferatꝫ ⁊ fructus vester maneat. Postcōio.

SVmētes dñe diuina mysteria q̄s: vt sctōꝝ cōfessoꝝ tuoꝝ atq̄ pōtificum vedasti ⁊ amādi p̄cibꝰ sāctificationem nobis iugiter operentur. Per dominum nostrum.

¶ Sācte scolastice virginis. Offm.

DIlexisti iusticiā ⁊ odisti iniq̄tatē: ꝓpterea vnxit te deꝰ deus tuus oleo leticie p̄ cōsortibꝰ tuis. Ps. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. Gloria patri. Oratio.

DEus qui btē virginis tue scolastice aīam ad ostēdēdā innocētie viā in colūbe specie celos penetrare fecisti: da nobis q̄s eius meritꝫ ita ĩnocēt viuere vt ad eadē mereamur gaudia ꝑuenire. P. Epla. Sapiētia vicit. in cōi. fo. xiiij. Gr. Dilexisti iusticiā ⁊ odisti ĩiq̄tatē. V. Propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie. Allā. V. Diffusa est grā in labijs tuis ꝓpterea bñdixit te deus ĩ eternū. Euā. Simile ē regnū celorū decē vir. in cōi. fo. xiiij. Offr. Offerētur regi virgines post eā ꝓxime eius offerentur tibi. Secreta.

SVscipe q̄s domīe desideria supplicātium fidelium cum oblationibus hostiarū: vt interueniēte beata scolastica virgine tua: que te sincero dilexit amore: nec fides in nobis torpeat: nec caritas tepescat Per dñm. Cōio. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum. Postcōio.

FAmiliā tuam q̄s domine spirituali cibo satiatā: beate virginis tue scolastice meritis propicius respice: vt sicut ipsiꝰ p̄cibꝰ ad obtinendum quod cupiuit imbrem celitus descendere fecisti: ita eius supplicationibus ariditatem cordis nostri superne digneris gratie

tie roꝛe perfundere. Per dominum

¶ Sc̃i valentini ep̃i et mr̃. Offm̃.

IN virtute tua dñe letabitur iuſtus: et ſuper ſalutare tuũ exultabit vehementer: deſiderium anime ei⁹ tribuiſti ei. ps. Quoniam pꝛeueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti ĩ capite eius coꝛonam de lapide pꝛecioſo. Oꝛatio.

PReſta queſumus oĩpotẽs deus: vt qui beati valẽtini martiris tui natalicia colim⁹ a cunctis malis ĩminẽtibus eius interceſſione liberemur. P. Ep̃la. Beatus vir qui inuẽtus. in cõi fol. iiij. Gr. Beatus vir qui timet dñm in mandatꝫ eius cupit nimis. V. Potẽs in terra erit ſemẽ eius generatio rectoꝝ benedicetur. Allã. V⁹. Beatus vir qui ſuffert tentationẽ: quoniã cum pꝛobatus fuerit accipiet coꝛonam vite Euãg. Si q̃s vult poſt me ve. in cõi fo. iiij. Offr̃. In virtute tua letabitur iuſtus ⁊ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer deſideriũ anime eius tribuiſti ei. Secreta.

SAcrificium domine qđ offerimus gratum tibi queſumus beatus martir valentinus ſuffragatoꝛ efficiat. Per dominũ. Cõio. Magna eſt gloꝛia eius in ſalutari tuo: gloꝛiam et magnum decoꝛem imponens ſup̃ eum dñe. Poſtcõio.

QVos celeſti domine ſubſtantia recreaſti: beati valentini martiris tui meritis a cunctis que ſumus erue pꝛopiciatus aduerſis. Per dominum.

¶ Sancte iuliane virginis et martyꝛis. Officium.

LOquebar de teſtimoniis tuis ĩ cõſpectu regũ et nõ cõfũdebar: ⁊ meditabar ĩ mãdatis tuis que dilexi nimis. ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Oꝛatio.

OMnipotens ſempiterne deus qui infirma mundi eligis vt foꝛtia queq; confundas: da nobis ĩ feſtiuitate ſancte martyꝛis tue iuliane congrua deuotione gaudere vt et potentiam tuam in eius paſſione laudemus et pꝛouiſum nobiſ percipiamus auxilium. Per dñm. Epiſtola. Domĩe deus meus. ĩ cõi fol. xii. Gr. Diffuſa eſt gratia in labĩs tuis: pꝛopterea benedixit te deus in eternum. V. Propter veritatem et manſuetudinem et iuſticiã: et deducet te mirabilit̃ dextera tua Allã. V. Hec eſt virgo ſapiẽs quam dominus vigilantẽ inuenit. Euãg. Simile eſt regnũ celoꝛũ theſauro abſcon. in cõi fo. xiiij. Offr̃. Filie regum in honoꝛe tuo aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circundata varietate. Secreta.

IN ſãcte martyꝛis tue iuliane paſſione pꝛecioſa te domine mirabilem pꝛedicãtes munera votiua deferim⁹ pꝛeſta q̃s: vt ſicut ei⁹ tibi grata ſunt merita ſic noſtre ſeruitutis accepta reddantur officia. Per dñm. Cõio. Simile eſt regnũ celoꝛum homini negociatoꝛi querẽti bonas margaritas inuenta vna p̃cioſa margarita: dedit omnia ſua ⁊ comparauit eam. Poſtcõmunio.

LIbantes domine menſe tue beata myſteria queſumus vt ſancte iuliane martyꝛis tue interueniẽtib⁹ meritis et tempoꝛalẽ nobis miſericoꝛdiã tribuas et eternã. Per dominum noſtrum ieſũ xp̃m.

¶ Cathedꝛa ſancti petri. Officiũ.

STatuit ei domin⁹ teſtamẽtũ pacis et p̃ncipẽ fecit eũ: vt ſit illi ſacerdotiũ dignitas in eternum. ps. M̃ias domini: ĩ eternum cãtabo. Oꝛatio.

DEus qui beato petro apoſtolo tuo collatis clauibus regni celeſtis animas ligãdi atq; ſoluendi pontificium tradidiſti: concede propicius vt interceſſionis eius auxilio a pctõꝝ noſtrorum nexibus liberemur. Qui viuis et regnas.

Lectio epſe beati petri apoſtoli. i. i

PEtrꝰ apoſtolꝰ ieſu xp̄i electꝭ aduenis diſp̃ſiõis põthi / galathie/ capadocie/ aſye ⁊ bithinie/ ſcdm̃ p̃ſcientiã dei pr̃is i ſãctificationẽ ſpũs. i obedientiã ⁊ aſp̃ſionẽ ſãguinis ieſu xp̄i: gratia vobis ⁊ pax multiplicet. Bñdictꝰ deꝰ et pat dñi nr̃i ieſu xp̄i: q̄ ſcdm̃ magnaꝫ miam ſuã regenerauit nos i ſpẽ viuam p reſurrectionem ieſu xp̄i ex mortuis In hereditatẽ icorruptibilẽ ⁊ icõtaminatã et ĩmarceſſibilẽ/ cõſeruatã in celis: in vobis qui in virtute dei cuſtodimini per fidem in ſalutẽ paratam reuelari in tempore nouiſſimo. In quo exultabitis modicum nũc: ſi oportet contriſtari in varijs tribulatiõibꝰ vt probatio fidei veſtre multo precioſior ſit auro quod per ignem probatur. Inueniatur i laudem: et gloriam et honorem: in reuelationem ieſu xp̄i domini nr̃i.

Gr. Exaltẽt eũ i eccłia plebis et in cathedra ſeniorũ laudẽt eũ. V. Confiteantur dño mĩe eius: et mirabilia eius filijs hominum. Tractus.

TU es petrꝰ ⁊ ſup hãc petram edificabo eccliam meam. V. Et porte iferi non preualebunt aduerſus eam: et tibi dabo claues regni celoꝝ. V. Quodcunq; ligaueris ſup terrã erit ligatum ⁊ in celis. V. Et quodcũq; ſolueris ſuper terraꝫ erit ſolutum et in celis. Euãgeliũ.

Secundum matheum. xvi. capi.

IN illo tempore: Uenit ieſus in partes ceſaree philippi: ⁊ interrogabat diſcipulos ſuos dicẽs. Quem dicunt homines eſſe filium hominis? At illi dixerunt. Alij iohãnem baptiſtam/ alij autem heliam alij vero hieremiam/ aut vnũ ex prophetis. Dixit illis ieſus. Uos autẽ quem me eſſe dicitis? Reſpondens autem ſymon petrus: dixit. Tu es chriſtus filius dei viui. Reſpondẽs autem ieſus: dixit ei. Beatus es ſymõ bariona: quia caro et ſanguis non reuelauit tibi/ ſed pater meus qui eſt in celis. Et ego dico tibi: q2 tu es petrꝰ ⁊ ſuper hanc petrã edificabo eccleſiam meã. Et porte inferi: non preualebunt aduerſus eam Et tibi dabo claues: regni celoruꝫ. Et quodcunq; ligaueris ſuper terram: erit ligatum et in celis. Et qũcunq; ſolueris ſuper terram: erit ſolutũ et in celis. Credo. Offertoriũ.

Cõſtitues eos [illegible]ncipes ſuper omnem terram: mem[illegible]s erũt nõis tui in oĩ ꝓgenie [illegible]eratione. Secreta.

ECcleſi[illegible]e q̃s domĩe p̃ces et munera [illegible]ti petri apl̃i tui cõmẽdet orõ: vt quod ꝓ illius glia celebramus: nobis ꝓſit ad veniam. P

Prefatio. Et te dñe. Cõio. Tu es petrus ⁊ ſuper hãc petrã edificabo eccleſiam meam. Poſtcommunio.

LEtificet nos dñe q̃s munus ſumptũ: vt ſicut in apl̃o tuo petro te mirabilem predicamꝰ: ſic per illum tue ſumamus indulgentie largitatem. Per dominum.

¶ Sancti mathie apl̃i. Officium.

MIchi autẽ nimis honorati ſũt amici tui deꝰ nimis cõfortatꝰ ⁊ p̃ncipatꝰ eoꝝ. Ps. Dñe pbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meã ⁊ reſurrectionẽ meã. Glia patri. Or.

DEus qui btm̃ mathiam apoſtoloꝝ tuoruꝫ collegio ſociaſti tribue queſumus: vt eius interuentione tue circa nos pietatis ſẽper viſcera ſentiamus. Per dñm.

Lectio actuum apoſtolorum. i. cap.

IN diebꝰ illis: Exurgēs petrꝰ in medio fratrum: dixit. Erat aũt turba hoīm ſimul: fere centum viginti. Uiri fratres / oportet īpleri ſcripturã quã predixit ſpũs ſanctus per os dauid de iuda: q̃ fuit dux eorũ qui comprehēderunt ieſum. Qui cōnumeratus erat in nobis: ꝛ ſortitus eſt ſortē miniſterij huius. Et hic quidē poſſedit agrũ de mercede iniquitatis: ꝛ ſuſpēſus crepuit medius / ꝛ diffuſa ſunt oīa viſcera eiꝰ. Et notũ factũ eſt oībus habitātibꝫ hieruſalē: ita vt appellaretur ager ille lingua eoꝝ acheldemach / hoc ē ager ſāguinis. Scriptum eſt enī in libro pſalmorũ. Fiat commoratio eius deſerta: ꝛ nō ſit qui inhabitet in ea ꝛ epyſcopatũ eius accipiat alter. Oportet ergo ex his viris q̃ nobiſcũ congregati ſunt in oī tp̃e quo intrauit ꝛ exiuit inter nos dn̄s ieſus incipiēs a baptiſmate iohānis: vſq₃ in diē qua aſſumptus eſt a nobis teſtem reſurrectionis eius nobiſcum fieri vnum ex iſtis. Et ſtatuerũt duos: ioſeph qui vocabatur barſabas qui cognominatus eſt iuſtus / ꝛ mathiam. Et orantes dixerunt. Tu domine qui corda noſti oīm / oſtende quē elegeris ex his duobus / vnũ accipere locum miniſterij huius / ꝛ apoſtolatus de quo p̄uaricatus eſt iudas: vt abiret in locum ſuum. Et dederunt ſortes eis: ꝛ cecidit ſors ſuper mathiam. Et ānumeratus eſt cum vndeci apoſtolis. Gr. Nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatꝰ eorum. ꝟ. Dinumerabo eos et ſuper arenā multiplicabuntur. Tractꝰ.

BEatus vir qui timet dominũ: in mādatis eius cupit nimis. ꝟ. Potēs in t̃ra erit ſemē eius gn̄atio rectoꝝ bñdicetur. ꝟ. Gl̃ia ꝛ diuitie in domo eius: ꝛ iuſticia eiꝰ manet in ſclm ſcl̃i. Sc̃dm matheũ. x.

IN illo tempore: Reſpondens ieſus: dixit. Confitebor tibi pater domine celi et terre: quia abſcondiſti hec a ſapientibus et prudentibus / ꝛ reuelaſti ea paruulis. Ita pater quoniam ſic fuit: placitum ante te. Omnia michi tradita ſũt a patre meo. Et nemo nouit filium niſi pater: neq₃ patrē quis nouit niſi filius / et cui voluerit filius reuelare. Uenite ad me omnes qui laboratis et onerati eſtis: ꝛ ego reficiã vos. Tollite iugum meum ſuper vos / et diſcite a me quia mitis ſum et humilis corde: et inuenietis requiem animabus veſtris. Iugũ enim meum ſuaue eſt: et onus meum leue. Credo. Offr. In omnem terram exiuit ſonus eorum et in fines orbis terre verba eoꝝ. Secreta.

DEus qui proditoris apoſtate ruinam ne apoſtolorũ tuorum numerus ſacratus perfectione careret / beati mathie electione ſuppleſti: preſentia munera ſanctifica: et per ea nos gratie tue virtute confirma. Per dn̄m. Prefatio. Et te domine. Cōio. Uos qui ſecuti eſtis me ſedebitis ſuper ſedes iudicantes duodecim tribus iſrael dicit dominus. Poſtcommunio.

PReſta q̄s omnĩps ꝛ miſericors deꝰ: vt p hec ſcã q̄ ſūpſimus interueniēte beato mathia aplo tuo veniã conſequamur ꝛ pacem. Per.

¶ Sancti dauidis epi ꝛ cōfeſ. Offm.

STatuit ei dn̄s teſtamentũ pacis ꝛ principē fecit eũ vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. ps. Miſericordias dn̄i: in eternum cãtabo. Oro.

DA queſumus omnipotens deus: vt beati dauidis confeſſoris tui atq₃ pontificis veneranda ſollēnitas: ꝛ deuotionē nobis augeat et salutem. Per do. Epl'a. Ecce sacerdos magnus qui in diebꝰ suis. in cōi fo. ix. Gr. Dn̄e p̄uenisti eum in bn̄dictiōibꝰ dulcedinis posuisti ī capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioso. ℣. Vitam petijt ⁊ tribuisti ei longitudinē dierū in seculum seculi. Tr. Beatus vir qui timet dominū. vꝰs. Euāgelium. Homo quidā p̄egre. in cōmuni fo. x. Offer. Veritas mea et mia mea cum ipso et in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secr.

Respice quesumus domine munera populi tui in beati dauidis confessoris tui atq̄ pontificis: honore oblata: et tue testificatio veritatis nobis proficiat ad salutem. Per. Cōio. Beatus seruus quem cum venerit dominꝰ inuenerit vigilātem: amē dico vobis super oia bona sua cōstituet eum. Postcōio.

Nos tuis domine reficis sacramētis sācti dauidis confessoris tui atq̄ pontificis attolle benignꝰ suffragijs vt nr̄e redēptiōis effectū ⁊ mysterijs capiamꝰ ⁊ moribꝫ. P.

¶ Sancti cedde epi ⁊ confessoris. Offm.

Sacerdotes dei benedicite dominum: sancti et humiles corde laudate deum. Ps. Benedicite omnia opera domini domino: laudate et superexaltate eum in secula. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui nos beati cedde confessoris tui atq̄ pontificis hodierna festiuitate letificas: tuā supplices exoramus clemētiam: vt cuius solēnia deuotis officijs veneramur eius pijs suffragijs vite eterne remedia consequamur. Per do. Epl'a Dilectus deo. in cōi fo. ix. Gr. Ecce sacerdos magnꝰ q̄ ī diebꝰ suis placuit deo. ℣. Nō est inuētꝰ similis illi qui ꝯseruaret legē excelsi. Tractꝰ Beatus vir. xliiii. i primo fo. Euā. Videte vigilate. in cōi fo. x. Offer. Inueni dauid seruum meum et in oleo sancto vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei ⁊ brachiū meū confortabit eum. Secreta.

Propiciare dn̄e q̄s supplicationibꝰ nostris: ⁊ intercedente pro nobis beato cedda cōfessore tuo atq̄ pontifice his sacramentis celestibus seruiētes: ab omni culpa liberos esse concede: vt purificante nos gr̄a tua eisdem quibus famulamur misterijs emūdemur. Per. Cōio. Dn̄e quinq̄ talenta tradidisti michi ecce alia quinq̄ superlucratꝰ sum euge serue fidelis q2 ī pauca fuisti fidelis supra multa te constituā ītra gaudiū dn̄i tui. Postcōio.

Presta q̄s dn̄e deꝰ nr̄: vt diuinis mysterijs expiati intercedēte btō cedda ꝯfessore tuo atq̄ pōtifice: ad superni plenitudinē sacramēti cuius libauimꝰ sc̄tā tendamꝰ. P.

¶ Sctāꝝ ꝑpetue ⁊ felicitatis. Offm.

Vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis adducentur regi virgines post eam proxime eius adducentur tibi in leticia ⁊ exultatiōe. Ps. Eructauit cor meum verbū bonum: dico ego opa mea regi. Oro.

Da nobis q̄s dn̄e deus noster: sctārum martyꝝ tuaꝝ perpetue et felicitatis palmas īcessabili deuotiōe venerari: vt quas digna mēte non possumus imitari/humillimis saltē frequētemꝰ obsequijs. Per. Epl'a. De virginibus autem p̄ceptū dn̄i nō habeo. in cōi fo. xiiii. Gr. Gl'iosus deus in sc̄tis mirabilis in maiestate faciens p̄digia. ℣. Dextera tua dn̄e glorificata est in virtute dextera manus tua confregit inimicum. Euāg. Simile est regnū ce. de. in cōi. fo. xiiii. Offer. Offerētur regi virgines post eā proxime eius offerentur tibi. Secreta.

Intende dn̄e munera q̄s altaribus tuis pro sctōꝝ martyꝝ tuarū ꝑpetue ꝫ felicitatis cōmemoratiōe ꝓposita: vt sicut ꝑ hec btā mysteria illis gl'iam ꝯtulisti: sic nobis indulgētiā largiaris et grām. Per dn̄m. Cōio. Quinqꝫ prudētes virgines acceperūt oleū in vasis suis cū lāpadibus: media autē nocte clamor factus est ecce spōsus venit exite obuiam christo dn̄o. Postcōio.

Sanctaꝝ martyrū tuarū perpetue ꝫ felicitatis festiuitate et sacramenti diuini munere vegetati/q̄s domine: vt sicut bonis tuis ꝑ tuam gratiam temporaliter fouemur ita perfruamur eternis. Per.

Si aliquod festum triū lec. a capite ieiunij vsqꝫ in crastī. oct. pas. cōtigerit nichil inde fiat nec etiam me.

¶ Patricij epī ꝫ cōfessoris. Offm̄.

Statuit ei dominꝰ testamētū pacis ꝫ principē fecit eū vt sit illi sacerdotij dignitas in eternū. ps. Misericordias dn̄i: in eternū cātabo. Oro.

Da q̄s omn̄ps deus vt bti patricij confessoris tui atqꝫ pontificis veneranda solēnitas ꝫ deuotionē nobis augeat et salutē. Per. Epl'a. Ecce sacer. mag. qui in dieb. in ꝯi. f. ix. Gr. Iurauit dn̄s ꝫ nō penitebit eū tu es sacerdos in eternū scd̄m ordinē melchisedech. ℣ Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis. Tr.

Beatus vir qui timet dominū: in mādatis eius cupit nimis. ℣. Potēs in t'ra erit semē eius generatio rectorū bn̄dicetur. ℣. Gloria et diuitie in domo eius ꝫ iusticia eius manet in seculum seculi. Euangelium. Vigilate quia nescitis. in cōi fo. x. Offr̄. Inueni dauid seruū meumꝫ in oleo sctō vnxi eum: manus enī mea auxiliabitur ei: ꝫ brachiū meum cōfortabit eū. Secreta

Respice q̄s dn̄e mūera populi tui in bti patricij confessoris tui atqꝫ pontificis honore oblata: ꝫ tue testificatio veritatis nobis ꝓficiat ad salutem. Per. Cōio. Fidelis seruus ꝫ prudēs quē constituit dn̄s sup familiam suam: vt det illis in tp̄e tritici mensuram. Postcōio.

Quos tuis domine reficis sacramentis sancti patricij cōfessoris tui atqꝫ pontificis attolle benignus suffragijs: vt nostre redemptionis effectum et mysterijs capiamus et moribus. Per dn̄m.

¶ Sācti gregorij [redacted] Officium.

Sacerdotes dei bn̄dicite dn̄m: sācti ꝫ humiles corde laudate deū. ps. Bn̄dicite oīa opera dn̄i domino: laudate et superexaltate eum in secula. Oro.

Deus qui anime famuli tui gregorij eterne beatitudis premia contulisti: concede propicius vt qui peccatorum nostrorum pondere premimur: eius apud te patrociniis subleuemur. Per do. Epl'a. Dedit dominus. in comuni folio. xi Gr. Iurauit dn̄s et non penitebit eū: tu es sacerdos in eternum secūdum ordinē melchisedech. ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo: sede a dextris meis. Tractus. Beatus vir qui timet dominum. vt s. Euangeliū Vigilate q2 nescitis. in cōi fo. x. Offr. Veritas mea et mīa mea cum ipso et in noīe meo exaltabit' cornu eiꝰ. Sec.

Intercessio q̄s dn̄e beatissimi gregorij cōfessoris tui atqꝫ pōtificis: misericordie tue munera nostra cōciliet: vt quod merita nostra nō valēt: eius deprecatio nobis obtineat. Per do. Cō. Fidelis seruus et prudēs quē constituit dominus sup familiam suā: vt det illis cibum in tēpore tritici mēsuram. Postcō.

Corporis ſacri precioſiqꝫ ſanguinis repleti libamine queſumus domine deꝰ noſter: vt quod pia deuotione gerimus intercedente beato gregorio confeſſore tuo atqꝫ pontifice certa redemptione capiamus. Per dominum. ¶ Sancti edvvardi regis ⁊ martyris. Offiũ.

Gloria et honore coronaſti eũ: ⁊ cõſtituiſti eũ ſuꝑ oꝑa manuũ tuaꝝ. Ps. Dñe dñs noſter ꝙ admirabile eſt nomẽ tuũ in vniuerſa terra. Oratio.

Deus eterni triumphator imperij familiam tuã ꝓpicius reſpice martyrium regis celebrãtẽ edvvardi: ⁊ p̄ſta vt ſicut illum munere glorificare dignaris celeſti: ita nos eius obtentu eterne felicitati facias dignãter aſcribi. Per. Epla. Beatus vir qui inuẽ. in cõi folio. ici. Gr. Poſuiſti domĩe ſuꝑ caput eiꝰ coronam de lapide ꝑcioſo. V. Deſideriũ aie eius tribuiſti ei ⁊ volũtate labioꝝ eiꝰ nõ fraudaſti eum. Tr.

Deſiderium aie eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorũ eius nõ fraudaſti eum. V. Quoniam preueniſti eũ in bñdictionibus dulcedinis. Vꝰ. Poſuiſti ſuper caput eiꝰ coronam de lapide ꝑcioſo. Euang. Si q̄s venit. in cõi fo. iiij. offr. Gloria ⁊ honore coronaſti eũ ⁊ cõſtituiſti eũ ſuꝑ opera manuũ tuaꝝ. Sec.

Intuere q̄s eterne deus ad noſtre humilitatis hoſtiã tibi in honore tui martyris ac regꝭ edvvardi oblatam quam tibi ſacram oblationem mirabili diſpenſatione efficere voluiſti: et concede nobis illiꝰ precibus ita innocentẽ viuere: vt ad eterna mereamur gaudia ꝑuenire. Per dominum. Cõio. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriã et magnum decorem impones ſuper eum domine. Poſtcommunio.

Sancta tua nos domĩe ſumpta purificent: et beato martyre tuo ac rege edvvardo intercedente: ad perpetue beatitudinis conſortium perducant. Per dominum noſtrum. ¶ Sancti cuthberti epyſcopi ⁊ confeſſoris. Officium.

Statuit ei dominus teſtamẽtũ pacis ⁊ principẽ fecit eũ: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternũ. Ps. Miſericordias dñi: ĩ eternum cãtabo. Or.

Deus qui per eſtimabile munus gratie tue ſanctos tuos facis eſſe glorioſos: preſta queſumus: vt interueniente beato cuthberto confeſſore tuo atqꝫ pontifice mereamur ad culmen virtutum ꝑuenire. Per dominũ noſtrũ. Epla. Ecce ſacerdos magnus qui in diebus. in cõi fo. ix. Gr. Ecce ſacerdos magnus qui in diebus ſuis placuit deo. Vꝰ. Nõ eſt inuẽtus ſimilis illi qui conſeruaret legem excelſi. Tr. Btũs vir qui timet dñm. vt ſ. in ꝓximo fo. Euã. Homo quidã ꝑegre. in cõi. fo. x. Offr. Inueni dauid ſeruum meum ⁊ in oleo ſãcto vnxi eũ manus enim mea auxiliabitur ei ⁊ brachiũ meũ cõfortabit eũ. Secr.

Suſcipe domine queſumus hoſtiã redẽptionis humane ⁊ interceſſione btĩ cuthberti confeſſoris tui atqꝫ pontificis: ſalutem nobis mẽtis ⁊ corporis placatus oꝑare. P̄ do. Cõio. Btũs ſeruus quẽ cũ venerit dñs inuenerit vigilantem: amẽ dico vobis ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. Poſtcõmunio.

Sancta tua q̄s domine q̄ ſumpſimus nos ſua virtute tueant̄: et ĩtercedẽte btõ cuthberto cõfeſſore tuo atqꝫ pontifice cuius vita glorioſa effulſit in pace nos et ſanctitate cuſtodiãt. Per dñm noſtrum. ¶ Sãcti benedicti abbatis. Offm̄.

Os iuſti meditabitur ſapiẽtiam et lingua eius loquetur iudicium. lex dei eius ĩ coꝛde ipſius. ps. Noli emulari ĩ malignantibus: neqꝫ zelaueris faciẽtes iniq̃tatẽ. Glia. Oratio

Omĩps ſẽpiterne deꝰ q̃ hodierna die carnis eductũ ergaſtulo beatiſſimũ cõfeſſoꝛem tuũ bñdictũ ſubleuaſti ad celum: cõcede q̃s hec feſta tuis famulis celebꝛantibꝰ cunctoꝛum veniam delictoꝛum. vt qui exultantibus animis eius claritati congaudent: ipſo apud te interueniẽte conſocientur ꝫ meritis. Per dominũ noſtrum. Epyſtola. Iuſtus coꝛ ſuum tra. in cõi folio. xi. Gr. Os iuſti meditabitur ſapientiã ꝫ lĩgua eiꝰ loquetur iudiciũ. ℣. Lex dei eiꝰ in coꝛde ipſiꝰ ꝫ non ſupplãtabuntur greſſꝰ eiꝰ. Tractus.

Deſiderium aĩe eiꝰ tribuiſti ei et voluntate labioꝝ eius nõ fraudaſti eum. ℣. Qm̃ p̄ueniſti eũ in bñdictionibꝰ dulcedinis. ℣. Poſuiſti ĩ capite eius coꝛonã de lapide pꝛecioſo. Euã. Nemo accẽdit. ĩ cõi. fo. xi. Offer. Deſideriũ aĩe eiꝰ tribuiſti ei dñe: et volũtate labioꝝ eiꝰ nõ fraudaſti eũ poſuiſti ĩ capite eiꝰ coronam de lapide p̄cioſo. Secreta.

Oblatis dñe ob honoꝛẽ beati benedicti confeſſoꝛis tui atqꝫ abbatis placare muneribꝰ: et ipſiꝰ interuẽtu cunctoꝝ nobis indulgentiã tribue pctõꝝ. P. Cõio. Btũs ſeruus quẽ cum venerit dñs ĩuenerit vigilãtem: amẽ dico vobis ſup oĩa bona ſua conſtituet eũ. Poſtcõio.

Preſtet nobis domine tui perceptio ſacramẽti intercedente beato benedicto confeſſoꝛe tuo atqꝫ abbate: vt et conuerſationis eius imitemur exempla: et pertingamus ad pꝛemia. Per dominum.

¶ In annunciatione btẽ marie.

Roꝛate celi deſup ꝫ nubes pluãt iuſtũ: apiat̃ terra ꝫ germinet ſaluatoꝛẽ. In tp̃e paſc. allã allã. ps. Et iuſticia oꝛiat̃ ſimul: ego dñs creaui eũ. Or.

Deus qui de btẽ marie virginis vtero verbũ tuum angelo nũciãte carnem ſuſcipere voluiſti: p̄ſta ſupplicibꝰ tuis: vt qui vere eã dei genitricem credimꝰ: eiꝰ apud te interceſſionibus adiuuemur. Per eundem. Lectio eſaye ꝓphete. vij.

In diebus illis: Locutus eſt dñs ad achaz dicens. Pete tibi ſignũ a dño deo tuo in p̄fũdum inferni: ſiue in excelſum ſupꝛa. Et dixit achaz. Non petã: ꝫ nõ tẽtabo dñm. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nũq̃d parũ vobis eſt moleſtos eſſe hoĩbꝰ: q2 moleſti eſtis ꝺeo meo? Propt̃ hoc dabit dñs ipſe vobis ſignũ. Ecce virgo ꝯcipiet ꝫ pariet filiũ: ꝫ vocabitur nomẽ eiꝰ emanuel. Butyꝛum et mel comedet: vt ſciat repꝛobare malũ: et eligere bonũ. Gr. Tollite poꝛtas pꝛincipes vr̃as ꝫ eleuamini poꝛte eternales et introibit rex glie. ℣. Quis aſcẽdet in mõtẽ dñi: aut quis ſtabit in loco ſancto eius innocẽs manibꝰ ꝫ mũdo coꝛde. In tp̃e paſcha. Allã. ℣. Aue maria gr̃a plena dñs tecum bñdicta tu in mulieribus Scdm Allã. erit vnum de ſubſcriptis ĩ officio ſequenti ſcꝫ ſãcti richardi. Hac die dicatur iſta ſeq̃n. licet in. xl. cõtigerit

Aue mundi ſpes maria: aue mitis aue pia aue plena gratia. Aue virgo ſingularis q̃ per rubum deſignaris non paſſuum incendia. Aue roſa ſpecioſa: aue ieſſe virgula. Cuius fructus noſtri luctꝰ relaxabat vincula. Aue carens ſimili mundo diu flebili reparaſti gaudium. Aue cuiꝰ viſcera contra moꝛ tis federa: ediderit filiũ. Aue virginũ lucerna: per quã fulſit lux ſuperna: his quos vmbꝛa tenuit. Aue virgo de qua naſci: ⁊ de cuius lacte paſci rex celoꝝ voluit. Aue gẽma celi luminarium. Aue ſancti ſpirit⁹ ſacrarium. O ꝙ mirabilis ⁊ ꝙ laudabilis hec eſt virginitas. In qua per ſpiritum facta paraclitum fulſit fecunditas. O ꝙ ſctã ꝙ ſerena: ꝙ benigna/ ꝙ amena eſſe virgo creditur. Per quã ſeruitus finitur poꝛta celi aperitur: necnon libertas redditur. O caſtitatis lilium: tuum pꝛecare filium qui ſalus eſt humilium Ne nos pꝛo noſtro vicio in flebili iudicio ſubiiciat ſupplicio. Sꝫ nos tua ſctã pce: mũdãs a pcti fece: Collocet i lucꝫ domo amẽ dicat oĩs hõ.

Tũc ſacerdos ⁊ ei⁹ miniſtri i ſedib⁹ iuxta altare pꝛiuati dicãt tractum.

AVe maria gr̃a plena dñs tecum. ℣. Bñdicta tu i mulieribus ⁊ bñdictus fruct⁹ vẽtris tui. ℣. Spũs ſctũs ſupueniet i te: et virt⁹ altiſſimi obumbꝛabit tibi. ℣. Ideoq; ⁊ quod naſcetur ex te ſãctum vocabitur filius dei. ¶ Scdm lucã. i.

IN illo tp̃e: Miſſus eſt ãgelus gabꝛiel a deo in ciuitatẽ galilee/ cui nomẽ nazareth/ ad virginẽ deſponſatã viro/ cui nomẽ erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomẽ virginis maria. Et ingreſſ⁹ angelus ad eã: dixit. Aue gr̃a plena dñs tecum: benedicta tu i mulieribus. Que cũ audiſſet turbata eſt i ſermone eius et cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait ãgel⁹ ei. Ne timeas maria: inueniſti enim gratiam apud deum. Ecce concipies in vtero et paries filium: et vocabis nomen eius ieſum. Hic erit magnus: ⁊ filius altiſſimi vocabitur. Et dabit illi domin⁹ deus ſedẽ dauid patris eius: et regnabit in domo iacob in eternũ/ et regni eius non erit finis. Dixit autem maria ad angelũ. Quomodo fiet iſtud/ qm̃ virũ nõ cognoſco? Et reſpondens ãgelus: dixit ei. Spiritusſanctus ſuperueniet in te et virtus altiſſimi obumbꝛabit tibi. Ideoq; ⁊ quod naſcetur ex te ſãctum: vocabitur filius dei. Et ecce helizabet cognata tua: et ipſa concepit filium in ſenectute ſua Et hic menſis ꝫ ſextus illi que vocatur ſterilis: qꝛ non erit impoſſibile apud deum omne verbum. Dixit autem maria. Ecce ancilla domini: fiat michi: ſcdm verbum tuũ. Offertoriũ. Aue maria gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. In tp̃e paſchali. alleluya. Secreta

IN mẽtibus noſtris queſum⁹ domine vere fidei ſacramenta confirma: vt qui conceptũ de virgine deum verum et hominẽ firmiter ꝯfitemur: per eiuſdem ſalutifere incarnationis potẽtiam: ad eternã mereamur peruenire leticiam. Per eũd. Pꝛefatio. Et te in annũciatiõe. Cõio. Ecce virgo cõcipiet et pariet filiũ et vocabitur nomen eius ẽmanuel. In tẽpoꝛe paſchali. alleluya alleluya. Poſtcõmunio.

GRatiã tuã queſumus domine mentibus noſtris infũde vt qui angelo nunciante xp̃i filij tui incarnationẽ cognouimus ꝑ paſſionem eius ⁊ crucẽ ad reſurrectionis gliã ꝑducamur. Per eũd. Si hoc feſtũ i aliqua dñica. xl. eueñ. ſemꝑ differatur i craſtinum: cum vero infra paſſionẽ extra dñicã ꝯtigerit: ibi ſolenniter celebꝛetur Si autem i die cene vel in duobus diebus ſequentibus/ ſiue i ebdomada paſche euenerit i prima feria vacante poſt octabas paſche vbi conuenienti⁹ poteſt celebꝛari celebꝛetur. Et hoc eodem modo fiat de ceteris feſtis duplicibꝫ tp̄e p̄dicto ɔtigẽtibꝫ: ⁊ ſi ītra .xl. q̄ſi ſit ſeruitium de aliquo ſãcto nouẽ lectionum miſſa de feſto poſt terciã dꝫ. miſſa vero de ieiunio poſt nonã vtraqꝫ ad p̄ncipale altare: ⁊ fiat pſtratio poſt Sanctus. ⁊ dicunt̃ feriales p̄ces more ſolito ad illã miſſam de ieiunio: licet duplex feſtū fuerit.

¶ Sancti richardi ep̄i. Officium.

STatuit ei dominus teſtamentum pacis: ⁊ principē fecit eum: vt ſit illi ſacerdotiū dignitas in eternū. In tp̄e paſ. Allã allã. Ps. Miſericordias dn̄i: in eternum cãtabo. Oratio.

DEus q̄ eccleſiã tuã meritis bt̄i richardi confeſſoris tui atqꝫ pontificis feciſti miraculis choruſcare glorioſis: concede nos famulos tuos ipſi⁹ interceſſione ad etne beatitudinis gloriaꝫ puenire. Per dn̄m. Ep̄la. Ecce ſacerdos magn⁹ qui in dieb⁹ ſuis. in cõi. fo. ix. Gr. Dn̄e p̄ueniſti eū in b̄ndictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronã de lapide precioſo. ℣. Vitã petijt et tribuiſti ei longitudinem dierum in ſeculum ſeculi. Tract⁹.

BEatus vir qui timet dominū: in mãdatis eius cupit nimis. ℣⁹. Potẽs in terra erit ſemen eius generatio rectorū benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitie in domo eius ⁊ iuſticia ei⁹ manet in ſeculum ſeculi. Euange. Homo quidam peregre. in cõi folio. x. In tẽpore paſchali. Allã. ℣⁹. Iuſtus germinabit ſicut lilium: ⁊ florebit in eternū ante dominum. Scdm Allã. erit vnum de ſubſcriptis Alleluya. Verſus. Mane nobiſcum domine quia declinata eſt iam dies ad veſperum. Allã. ℣⁹. Oportebat pati chriſtum ⁊ reſurgere a mortuis et ita intrare in gloriam ſuam. Alleluya. ℣. Chriſtus reſurgẽs ex mortuis iã non moritur mors illi vltra non dominabitur. Alleluya. ℣⁹. Surrexit altiſſimus de ſepulchro qui pro nobis pepẽdit in ligno. Alleluya. ℣. Surrexit xp̄s ⁊ illuxit populo ſuo quem redemit ipſe de ſanguine ſuo. Alleluya. ℣⁹. Surgẽs ieſus dominus noſter ſtetit in medio diſcipuloꝝ ſuorum dixit pax vobis. Alleluya. ℣. Surrexit dominus ⁊ occurrẽs mulierib⁹ ait auete: tunc acceſſerunt ⁊ tenuerunt pedes eius. Allã. ℣. In die reſurrectionis mee dicit domin⁹ precedã vos in galileam. Quibus dictis dicuntur iſta de ebdomada paſche videlicet de iij. iiij. ⁊ v. ferijs q̄ ſequuntur. Alleluya. ℣. Surgẽs ieſus dominus noſter ſtetit in medio diſcipulorum ſuorum ⁊ dixit pax vobis. Alleluya. ℣. Surrexit domin⁹ ⁊ occurrẽs mulierib⁹ ait auete: tūc acceſſerunt ⁊ tevuerunt pedes ei⁹. Alleluya. ℣. In die reſurrectionis mee dicit dn̄s p̄cedã vos in galileã Quod etiã obſeruetur in omi feſto cum regimine chori ab octauis paſche vſqꝫ ad aſcenſionem domini cū repetitione frequenti ſi neceſſe fuerit. Sequentia. Adeſt nobis dies alma. in cõi fo. x. Euãgelium Ego ſū vitis vera. in cõmuni folio. l. Off. Veritas mea et mīa mea cum ipſo et in nomine meo exaltabit cornu eius. In tp̄e paſchali. Allã. Secr.

COncede queſumus miſericors deus: vt intercedẽte beato richardo confeſſore tuo atqꝫ pōtifice oculis tue maieſtatis munus oblatum et gratiã nobis bene viuendi obtineat: et gloriam ſempiternã acquirat. Per. Cõio. Beat⁹ ſeruus quem cum venerit domin⁹ inuenerit vigilãtem amẽ dico vobis ſuper omnia bona ſua ɔſtituet eum. ¶ In tp̄e paſchali Allã. Poſtcõio.

HEc ſacroſācta ſumpta miſteria nobis effectum dn̄e conſerant ſalutarem: quoꝝ btūs richardus confeſſoꝛ tuus atqꝫ pontifex deuotus extitit diſpenſatoꝛ. Per do,

¶ Sācti ambꝛoſij epī ⁊ do. Offi.

SAcerdotes tui domine induant iuſticiam et ſācti tui exultent ꝓpter dauid ſeruum tuum non auertas faciem chꝛiſti tui In tēpoꝛē paſchali Allā. Ps. Memēto domine dauid: ⁊ omis māſuetudinis eius. Oꝛatio.

DEus qui populo tuo eterne ſalutis beatum ābꝛoſiū miniſtrum conceſſiſti: pꝛeſta q̄s: vt quē doctoꝛē vite habuimus in terris interceſſoꝛem ſemper habere mereamur in celis. P. Epla. Dedit dn̄s. in cōi. fo. xi. Gr. Iurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eum tu es ſacerdos i eternum ſcd̄m oꝛdinē melchiſedech. V. Dixit dn̄s dn̄o meo: ſede a dextris meis. Tr. Btūs vir. vt s. in officio primo. Euā. Vigilate q2 neſcitis. i cōi. fo. x. In tp̄e paſc. Allā. V. Iuſt9 germinabit ſicut liliū ⁊ floꝛebit in et'nū an̄ dn̄m. Scd̄m Allā. vnū de ſupſcriptis. Seq̄ de cōi fo. x. Euā. Ego ſum vitis ve. in cōi. fo. i. Credo. Offi. Veritas mea et mīa mea cū ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabit coꝛnu ei9. In tp̄e paſc. allā. Secr.

HEc in nobis ſacrificia deus intercedente beatiſſimo confeſſoꝛe tuo ambꝛoſio: ⁊ actione ꝑmaneāt ⁊ opatione firmētur. Per do.

Cōio Btūs ſeruus quē cum venerit domin9 inuenerit vigilātē amen dico vobis ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. In tēpoꝛe paſchali Alleluya alleluya. Poſtcōio.

SAncti ambꝛoſij nos q̄s dn̄e iugiter ꝓſequat oꝛatio vt quod petitio noſtra non ip̄etrat: ipſo pꝛo nobis interueniēte ꝑſtetur. Per do.

¶ Sanctoꝛum tyburtij et valeriani martyꝛum. Officium.

SAncti tui dn̄e benedicēt te gliam regni tui dicēt allā. Ps. Exaltabo te deus meus rex: ⁊ bn̄dicam nomini tuo in ſclm̄ in ſclm̄ ſeculi. Oꝛatio.

PReſta q̄s omnip̄s deus: vt qui ſctōꝝ martyꝛū tuoꝝ tyburtij valeriani ⁊ maximi ſolēnia colim9 eoꝛū etiā virtutes imitemur. Per. Epla. Lingua ſapiētiū. in cōi. fol. vi. Allā. V. Scti tui dn̄e floꝛebūt ſicut liliū ⁊ ſicut odoꝛ balſami erunt ān̄ te. Scd̄m Allā. erit de prima dn̄ica p̄cedēti: ⁊ hoc in omnibꝫ feſtis ſinō regit choꝛū ab oct. paſ. vſqꝫ ad aſcē. dn̄i obſeruetur. Euāg. Ego ſū vitis vos pal. in cōi fo. i. Offi. Cōfitebūtur celi mirabilia tua dn̄e ⁊ vitatē tuā i eccl'ia ſctōꝝ allā allā. Sec.

PReſentibus domine q̄s intēde muneribus ⁊ patrocinantibus ſāctis martyꝛibus tyburtio valeriano ⁊ maximo quoꝛum ſolēnia celebramus: fidelibus tuis ſalutis idulgētiā cōferāt: ⁊ et'na pꝛemia dignanter acquirāt. P. Cōio. Gaudete iuſti in dn̄o alleluya rectos decet collaudatio allā. Poſtcō.

SAcramēti tui dn̄e q̄s ſumpta bn̄dictio coꝛpoꝛa nr̄a mentes qꝫ ſanctificet: ⁊ ſctōꝝ martyꝛū tuoꝛum tyburtij valeriani et maximi interceſſionib9: ſēpiterne glīe aſcribendo nos pꝛeparent. Per dn̄m.

¶ Sancti eligij epī ⁊ mar. Offi.

PRotexiſti me deus a cōuentu malignātiū allā a multitudine operātiū iniq̄tatē allā allā. Ps. Exaudi de9 oꝛationē meā cū depꝛecoꝛ: a timoꝛe inimici eripe animam meam. Oꝛatio

DEus qui beatum alphegum pontificem tuum ſacerdotij dignitate et palma martyꝛij decoraſti: ꝯcede ꝓpici⁹ ita nos apd̃ te ei⁹ itercesſiõib⁹ adiuuari: vt cũ eo poſſim⁹ i eťna felicitate letari ꝑ. Ep̃la. Doctrinis variis. in cõi. fo. v. Allã. ℣. Elegit te dñs ſibi i ſacerdotẽ magnũ i ppl̃o ſuo. Euã. Ego ſũ vitis vera. i ꝯi. fo. i. Offr̃. Cõfitebũť celi mirabilia tua dñe ⁊ veritatem tuã in eccl'ia ſãctoꝝ allã allã. Secreta.

HEc dñe altari tuo mũera ĩpoſita bñdic ipſe ⁊ ſuſcipe: vt interceſſiõe bti alphegi martyris tui atq; põtificis nobis ad fructũ ꝓficiãt vtriuſq; ſalutꝭ. ꝑ. Cõio. Ego ſũ vitis vera ⁊ vos palmites q̃ manet i me ⁊ ego i eo: hic fert fructũ multũ alleluya alleluya. Poſtcommunio

SUmpto dñe ſacramẽto tuam ſuppliciter dep̃camur clemẽtiam vt intercedente beato alphego martyre tuo atq; põtifice quod temporaliter gerimus: ad vitã capiamus eternã. Per dñm noſtrũ.

¶ Sancti georgij martyris. Offm̃. Protexiſti me. vt ſ̃. fo. primo. Or̃.

DEus qui nos bti georgij martyris tui meritis et interceſſione letificas: concede propicius: vt cui⁹ beneficia poſcim⁹ dono tue gratie conſequamur. Per. Lectio epyſtole beati iacobi apoſt̃i. i. i.

CAriſſimi: Omne gaudium exiſtimate cum i tentationibus variis incideritis: ſciẽtes q̃ probatio fidei vř̃e patiẽtiã operať. Patientia aũt opus ꝑfectum habeat: vt ſitis perfecti ⁊ itegri in nullo deficiẽtes. Si quis aũt vřm indiget ſapiẽtia poſtulet a deo qui dat oĩbus affluenter: ⁊ nõ ip̃roperat et dabiť ei. Poſtulet autem in fide: nichil heſitãs. Qui enim heſitat: ſimilis eſt fluctui maris: qui a vẽto mouetur et circumferť. Non ergo eſtimet homo ille: q̃ accipiat aliq̃d a domino Vir duplex aĩo: icõſtãs eſt i oĩbus viis ſuis. Glorietur aũt frater humilis in exultatiõe ſua: diues autẽ in humilitate ſua qm̃ ſicut flos feni trãſibit. Exort⁹ ẽ ei ſol cũ ardore et arefecit fenũ ⁊ flos ei⁹ decidit: ⁊ decor vult⁹ ei⁹ deperiit. Ita ⁊ diues: i itinerib⁹ ſuis marceſcit. Btũs vir q̃ ſuffert tẽtationẽ: qm̃ cũ ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronã vite: quã repromiſit de⁹ diligẽtib⁹ ſe. Allã. ℣. Letabiť iuſt⁹ i dño ⁊ ſꝑabit i eo ⁊ laudabuntur oẽs recti corde. Seq̃. Organicis canam⁹. in cõi fol. iiii. Euãg. Ego ſũ vitis vera. in cõi fol. i. Credo. Offr̃. Confitebuntur celi mirabilia tua domine ⁊ veritatem tuã in eccl'ia ſãctorum allã allã. Secr̃.

OFferim⁹ tibi dñe ſolẽne ſacrificiũ p venerãda ſcti georgij martyris tui paſſione deꝑcãtes clemẽtiã tuã: vt ꝑ hec ſacroſctã myſteria ãtiq̃ hoſtis tẽtamẽta te triũphãte vicam⁹: ⁊ eťne remuneratiõis ꝑmiũ te largiẽte ꝯſequamur. ꝑ. Cõ. Letabiť iuſt⁹ i dño ⁊ ſꝑabit in eo ⁊ laudabũť oẽs recti corde. Poſtcõio

MEnſe celeſtis ſatiati dulcedine humiliter te rogam⁹ oĩps pater: vt itercedẽte beato georgio martyre tuo reſurrectionis eius ſimus participes/ cuius ſumus morte redempti. Qui tecum viuit et.

¶ Sancti marci euãgeliſte. Offm̃. Protexiſti me. vt ſ. i primo fo. Or̃.

DEus q̃ btm̃ marcum euãgeliſtã tuum euãgelice ꝑdicationis gratia ſublimaſti: tribue q̃s: ei⁹ nos ſemꝑ ⁊ eruditiõe ꝓficere ⁊ orõne defendi. ꝑ. Ad epheſios. iiii.

FRatres: Vnicuiq; noſtrũ data eſt grã: ſecundum mẽſurã donationis xp̃i. Propter quod dicit. Aſcẽdẽs in altum captiuã duxit captiuitatem: dedit dona hoĩbus. Quod aũt aſcendit: quid eſt. niſi q̃r et deſcendit primum in inferiores partes terre? Qui deſcendit ipſe ꝫ/ et qui aſcendit ſuper omnes celos: vt adimpleret omnia. Et ipſe dedit quoſdam q̄dē apl'os: quoſdā autꝫ ꝓphetas/ alios vero euāgeliſtas/ alios vero paſtoꝛes et doctoꝛes ad conſummationē ſctōꝝ in opus miniſterij in edificationē coꝛpoꝛis xp̄i donec occurramus omnes in vnitatem fidei et agnitionis filij dei/ i virum perfectum: in menſuram etatis plenitudinis xp̄i. Allā. V'. Primus ad ſyon dicet ecce adſum et hieruſalem euangeliſtam dabo. Seq. Laus deuota. in cōi. fol. iij. Euāg. Ego ſum vitis vera. in cōi. fol. i. Offr. Confitebuntur celi mirabilia tua dn̄e et veritatem tuam in eccleſia ſāctoꝛum allā allā. Secreta.

BEati marci euāgeliſte tui ſolēnitate tibi munera deferentes q̄s dn̄e: vt ſicut illum ꝑdicatio euāgelica fecit gl'ioſū: ita nos ei' interceſſione et verbo et ope tibi reddat acceptos. P. Prefa. Te dn̄e. nō dr̄ in hac ꝑfatiōe. Per btōs euangeliſtas. ſed. Per beatos apl'os. Cōio. Ego ſum vitis vera et vos palmites qui manet in me et ego i eo: hic fert fructū multuꝫ allā al'. Poſtcō.

REfecti cibo ſpiritualis alimonie q̄s dn̄e deus noſter: vt qđ myſterio frequētam' intercedēte btō marco euāgeliſta plena virtute cōſequamur. Per. ¶ Si i ebđ. paſche aliqđ feſtū vel ieiuniū euenerit: nichil de feſ. fiat nec de ieiunio nec poſt nec ante niſi foꝛte in oct. contigerit tunc enim poteſt deferri in craſtinū hoc idem obſeruetur in ebđ. pēthē.

¶ Scti vitalis martyꝛis. officium. Protexiſti me deus. vt ſ. Oratio.

PReſta q̄s omp̄s de' vt intercedente beato vitale martire tuo: et a cunctis aduerſitatib' muniamur in coꝛpoꝛe: et a prauis cogitationibus mundemur in mēte. P. Epla. Nemo militans deo. in cōi. fo. iiij. Allā. V. Sancti tui dn̄e floꝛebūt ſicut lilium: et ſicut odoꝛ balſami erunt ante te. Seq. Organicis canamus. in cōi fol. iiij. Euangel. Ego ſū vitꝫ ve. in cōi fo. i. Offr. Repleti ſum' mane mīa tua et exultauim' et delectati ſum' allā. Secre.

GRata tibi dn̄e q̄s ſint munera qb' ſancti vitalis martyꝛis tui paſſio recolit honoꝛāda. P. Cō. Ego ſū vitꝫ vera et vos palmites q manet i me et ego i eo: hic fert fructū mltū alleluya allā. Poſtcō.

QUeſumus omp̄s de': vt munus diuinum qđ ſūpſimus intercedēte beato vitale martyꝛe tuo ſalutari nobis pꝛoficiat effectu. P dn̄m. ¶ In die apoſtoloꝝ philippi et iacobi. Ad miſſam. Officium.

EXclamauerunt ad te dn̄e i tempoꝛe afflictionis ſue: et tu deus exaudiſti eos allā allā. Ps. Exultate iuſti i domino: rectos decet collaudatio. Or.

DEus q nos ānua apl'oꝝ tuoꝝ philippi et iacobi ſolennitate letificas: pꝛeſta q̄s/ vt quoꝝ gaudemus meritis: inſtruamur exemplis. P dn̄. Lectio libri ſapientie. v.

STabūt iuſti i magna cōſtātia aduerſ' eos q ſe āguſtiauerūt et q abſtulerūt laboꝛes illoꝝ. Videntes autē turbabūt timoꝛe hoꝛribili et mirabūt i ſubitatiōe īſperate ſalutꝫ dicētes intra ſe pñitētiā agētes: et pꝛe anguſtia ſpūs gemētes. Hi ſūt q̄s aliquādo habuim' i deriſū: et i ſimilitudinē impꝛoperij. Nos inſenſati vitam illoꝝ eſtimabam' īſaniā: et finem illoꝛū ſine honoꝛe. Quomodo ergo computati ſunt: inter filios dei? Et inter ſanctos: ſoꝛs illoꝛū eſt. Allā. V. Stabūt iuſti i magna conſtantia aduerſ' eos qui ſe āguſtianerūt. Allā. ℣. Nonne coꝛ noſtrū ardēs erat ĩ nobis de ieſu dū loqueretur nobis ĩ via. Seq̄. Clare ſctōꝝ. in cōi. fol. i. Scđm iohannem. xiiij.

IN illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Non turbetur coꝛ veſtrū. Creditis ĩ deū: ⁊ in me credite In domo patris mei mãſiões multe ſunt. Si quominꝰ dixiſſem vobꝫ qꝛ vado parare vobis locum. Et ſi abiero: iterū veniã ⁊ accipiã vos ad meipſū/ vt vbi ſum ego ⁊ vos ſitis. Et quo ego vado ſcitis: et viã ſcitꝫ. Dixit ei thomas. Dñe: neſcimꝰ quo vadis. Et quō poſſumus viam ſcire? Dixit ei ieſus. Ego ſum via: veritas ⁊ vita. Nemo venit ad patrē: niſi ꝑ me. Si cognouiſſetꝫ me: ⁊ patrē meum vtiqꝫ cognouiſſetis. Et amodo cognoſcetis eum: ⁊ vidiſtis eū. Dixit ei philippꝰ. Dñe/ oſtende nobis patrē: et ſufficit nobis. Dixit ei ieſus. Tanto tempoꝛe vobiſcum ſum: et nō cognouiſtis me? Philippe ꝙ videt me: videt et patrē. Quomodo tu dicis: oſtēde nobis patrē? Non credis qꝛ ego in patre: et pater ĩ me eſt? Uerba que ego loquoꝛ vobis: a meipſo non loquoꝛ Pater autem ĩ me manens: ipſe facit opera. Non creditis: quia ego in patre et pater in me eſt? Alioqui pꝛopter ipſa opera credite. Amen dico vobis: qui credit ĩ me oꝑa que ego facio ⁊ ipſe faciet ⁊ maioꝛa hoꝛum faciet/ qꝛ ego ad patrem vado. Et qđcunqꝫ petieritis patrem in nomine meo: hoc faciã. Credo. Offertoꝛiū. Confitebuntur celi mirabilia tua domine ⁊ veritatem tuam in eccleſia ſctoꝛum alleluya allā. Secreta

DEus eccleſie tue redemptoꝛ atqꝫ ꝑfectoꝛ da vt apoſtolorum tuoꝛum philippi ⁊ iacobi pꝛecibus: paſchalis ſacramēti dona capiamus: quoꝛum nobis magiſterio ea voluiſti pꝛedicari. P. Pꝛefa. Et te dñe. Cōio. Tāto tp̄e vobiſcum ſum et nō cognouiſtis me philippe qui videt me videt et patrem allā: non credis quia ego in patre/ et pater ĩ me eſt allā allā. Poſtcōmunio

PAſchale myſteriū recolentes btōꝝ aploꝝ philippi ⁊ iacobi dñe ꝑcibꝰ foueamur: q̄rū magiſterio hoc cognouimꝰ exequēdū. P. w.

¶ In inuentiōe ſācte crucis. Offm̄.

NOs aūt glīari opoꝛtet ĩ cruce dñi nr̄i ieſu xp̄i: ĩ q̄ eſt ſalus vita et reſurrectio nr̄a ꝑ quē ſaluati ⁊ liberati ſumus allā allā. Ps. Deꝰ miſereatur nr̄i ⁊ bñdicat nobꝫ: illuminet vultū ſuū ſuꝑ nos et miſereatur nr̄i. Kyrie. Lux et. et đr cum ſuis verſi. Or.

DEus qui in pꝛeclara ſalutifere crucis inuentiōe paſſionis tue miracula ſuſcitaſti: concede vt vitalis ligni pꝛecio eterne vite ſuffragia conſequamur. Qui vi. et re.

¶ Nulla fiat memoꝛia de reſurrectione: ſed de ſanctis martyꝛibꝰ alexādꝛo euentio ⁊ theodolo. Oꝛatio.

PReſta q̄s omp̄s deꝰ: vt q̄ ſctōrum martyꝝ tuoꝛū alexādꝛi/ euentij/ et theodoli natalicia colimus: a cunctis malis imminentibꝰ eoꝝ ĩtercesſionibus liberemur. P. Epla. Confido. ĩ 21 fo. iiij. Allā. ℣. Dulce lignum dulces clauos dulcia ferēs pōdera que ſola fuiſti digna ſuſtinere regem celoꝝ et dñm. Allā. ℣. Dicite in gentibus qꝛ dominꝰ regnauit a ligno. Sequētia.

SAlue crux ſancta arboꝛ digna
Cuiꝰ robur pꝛecioſum mūdi ferret talentū. Ut hoſtis ꝑ lignum victoꝛ ligno reuinceretur. Quodqꝫ exoꝛtus moꝛtis pꝛimis erat terrigenis paradiſo pꝛopulſis. Cauſa etiam vite foꝛet cunctis chꝛiſti moꝛte vere viuificatis. Hoꝛrificum tu

es ſemꝑ ſignū ſimicis crux ſacra ſeuis. Quam moꝛs pauet ſeruuſqꝫ timet: que xp̄o ſuos recōſignas. Cui laus ſit in euū. Sc̄dm iohannē. iij.

In illo tp̄e: Erat hō ex phariſeis nichodem⁹ noīe: pꝛīceps iudeoꝝ. Hic venit ad ieſū nocte: et dixit ei. Rabbi: ſcim⁹ qꝛ a deo veniſti magiſter. Nemo eni poteſt hec ſigna facere q̄ tu facꝭ: niſi fuerit deus cū eo. Rn̄dit ieſus: ⁊ dixit ei. Amen amē dico tibi: niſi q̇s nat⁹ fuerit denuo / nō poteſt videre regnū dei. Dixit ad eū nichodem⁹. Quomodo poteſt hō naſci cū ſit ſenex? Nūq̇d poteſt ī vētrē matris ſue iterato itroire ⁊ renaſci? Rn̄dit ieſ⁹. Amē amen dico tibi: niſi q̇s renat⁹ fuerit ex aq̄ et ſpū ſctō / non poteſt itroire in regnū dei. Q̄d natū eſt ex carne: caro eſt. Et q̄d natum ē ex ſpū: ſpūs eſt. Nō mireris qꝛ dixi tibi: opoꝛtet vos naſci denuo. Spūs vbi vult ſpirat et vocem ei⁹ audis: ſed neſcis vnde veniat aut quo vadat. Sic ⁊ omis: qui natus eſt ex ſpū. Rn̄dit nichodemus: et dixit ei. Quomodo poſſunt hec fieri? Reſpondit ieſus: et dixit ei. Tu es magiſter in iſrael: et hec ignoꝛas? Amen amen dico tibi: qꝛ quod ſcimus loquimur. et quod vidimus teſtamur. et teſtimonium nr̄m nō accipitꝭ. Si terrena dixi vobis ⁊ non creditis: quō ſi dixero vobis celeſtia credetis? Et nemo aſcēdit in celum niſi qui deſcendit de celo: filius hoīs q̇ eſt in celo. Et ſicut moyſes exaltauit ſerpētem ī deſerto: ita exaltari opoꝛtet filiuꝫ hominis / vt omnis q̇ credit in ipſum nō pereat: ſꝫ habeat vitā eťnā. Credo.

Offer. Pꝛotege dn̄e plebē tuam ꝑ ſignū ſancte crucis ab oīb⁹ īſidijs inimicoꝝ oīm vt tibi gratam exhibeamus ſeruitutem ⁊ acceptabile tibi fiat ſacrificium nr̄m allā. Secreta.

Sacrificium dn̄e q̄d tibi imolamus placatus intende: vt ab oī nos eruat belloꝝ nequitia: ⁊ per vexillū ſancte crucis filij tui ad cōterendas poteſtates aereas et aduerſarioꝛum inſidias: nos in tue ꝓtectiōis ſecuritate conſiſtat. Per eū. Alia ſecreta de martyribus.

Super has hoſtias q̄s dn̄e benedictio gloꝛioſa deſcēdat: q̄ ſanctificationē clemēter operet: et de martyꝝ tuoꝛum alexādꝛi / euentij / et theodoli ſolennitate nos letificet. Per. Pꝛefa. Qui ſalutem. Cōm. Per lignum ſerui facti ſum⁹ et per ſāctam crucem liberati ſumus: fructus arboꝛis ſeduxit nos filius dei redemit nos allā. In vtroqꝫ feſto finiatur cum alleluya. Poſtcōio.

Repleti alimonia celeſti: ⁊ ſpirituali poculo recreati queſumus omnīps deus: vt ab oī hoſte maligno defendas: quos per lignum ſancte crucis filij tui arma iuſticie ꝓ ſalute mūdi triumphare iuſſiſti. Qui te. Alia poſtcō. de martyrib⁹.

Sumptis dn̄e muneribus ſacris tribue q̄ſumus: vt ad ea vr̄e appetenda ſāctoꝝ martyꝝ tuoꝝ alexandꝛi / euentij / et theodoli pꝛecibus et exemplis pꝛomptius incitemur. Per do. Sancti iohannis ante poꝛtam latinam. Officium.

In medio eccleſie aperuit os eius: ⁊ impleuit eum dn̄s ſpiritu ſapientie et intellect⁹ ſtola gloꝛie induit eū. ps. Jocūditatem ⁊ exultationē: theſaurizauit ſuper eum. Oratio.

Deus q̇ cōſpicis qꝛ nos vndiqꝫ mala nr̄a ꝑturbāt ꝓſta q̄s: vt beati iohānis apoſtoli tui ⁊ euāgeliſte itercesſio glꝛioſa nos ꝓtegat. Per do. Lectio libri ſapientie. xv.

Qui timet deum: faciet bona. Et qui continens eſt iuſticie apꝑhēdet illã: ⁊ obuiabit illi quasi mater honorificata. Cibabit illum pane vite ⁊ itellectꝰ: ⁊ aqua sapiētie salutaris potabit illũ. Et firmabit in illo ⁊ nõ flectet: ⁊ cõtinebit illũ ⁊ nõ ꝯfūdet: ⁊ exaltabit illũ apd ꝓximos suos. In medio ecclie apuit os eiꝰ: ⁊ ipleuit eũ dñs spũ sapiētie et itellectus/ ⁊ stola glie iduit eum. Iocũditatē ⁊ exultationē: thesaurizauit sup eũ. Et noīe eterno hereditabit illũ: dñs deꝰ nr̄. Allã. ℣ Hic est discipulꝰ ille qui testimoniũ perhibet de his ⁊ scimus q2 verum est testimonium eius. Seq̄ Laus deuota. in cõi fo. iii. Scdm iohēm. vl.

In illo tpe: Dixit iesus petro. Sequere me. Conuersus petrus: vidit illũ discipulũ quē diligebat iesus sequentē/ qui ⁊ recubuit in cena supra pectꝰ eius ⁊ dixit. Dñe/ qs est q tradet te? Hunc ergo cũ vidisset petrꝰ: dixit iesu. Dñe/ hic aũt qd? Dixit ei iesꝰ. Sic eũ volo manere: donec veniã. Quid ad te? Tu me seq̄re. Exijt ergo sermo iter fr̄es: q2 discipulꝰ ille nõ moritur. Et nõ dixit ei iesꝰ nõ moritur: sed sic eũ volo manere donec veniã. Quid ad te Hic est discipulus qui testimonium ꝑhibet de his: ⁊ scripsit hec. Et scimus q2 verũ est: testimonium eius. Credo. Offer. Iustus vt palma florebit sicut cedrus que in libano est multiplicabit alleluya. Secreta.

Sic nos qs dñe bti iohãnis apostoli tui et euangeliste solennia tuis fac celebrare mysterijs vt que predicauit ⁊ credamus pariter ⁊ sequamur. Per do. Prefatio. Et te domine. Coio Exijt sermo inter fratres q2 discipulꝰ ille non moritur ⁊ nõ dixit iesꝰ nõ moritur: s3 sic eũ volo manere donec veniã. Pꝰ cõ

Refecti domine pane celesti intercedēte beato iohãne apostolo tuo ⁊ euãgelista ad vitã quesumꝰ nutriamur eternã. P. ¶ Sci iohis de beuerlaco epi ⁊ ꝯfes. offm.

Statuit ei dominꝰ testamētum pacis ⁊ principem fecit eum vt sit illi sacerdotij dignitas ineternum. Ps. Mias dñi: in eternũ cãtabo. Oro.

Da quesumus omnipotēs deꝰ vt beati iohãnis confessoris tui atq pontificis venerãda solennitas: ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ salutem. Per. Epistola. Iustum deduxit. in cõi fo. ix. Allã. ℣ Amauit eum dñs ⁊ ornauit eum stola glie induit eum. Seq̄ Adest nobis dies alma. in cõi fo. x. Euãg. Ego sũ vitis vera. in cõi fo. i. Offer. Ueritas mea ⁊ mĩa mea cum ipso et in noīe meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

Respice qsumꝰ domine munera populi tui i bti iohãnis cõfessoris tui atq pontificis honore oblata: ⁊ tue testificatio veritatis nobis proficiat ad salutem. Per. Cõmunio Fidelis seruus ⁊ prudēs quē cõstituit dominꝰ sup familiam suã vt det illis in tēpore tritici mēsurã. In tpe paschali Allã. Postcõio

Nos tuis domīe reficis sacramētis scti iohãnis cõfessoris tui atq pontificis attolle benignꝰ suffragijs. vt nostre redemptionis effectum ⁊ misterijs capiamꝰ ⁊ moribus. Per do. ¶ Sãctorum gordiani ⁊ epymachi martyr. Officium.

Sancti tui domine bñdicent te: gloriam regni tui dicent allã. Ps. Exaltabo te deus meus rex: ⁊ bñdicã nomini tuo in seculũ ⁊ in sclm scli. Oratio.

Da qs omps deus vt qui btõrum martyrũ tuorũ gordiani ⁊ epymachi solēnia colimus: eorũ apd te intercessionibus adiuuemur. P. Epla Iustorum aie. in cõi fo.vi. Allā. V̄ Sancti tui domine florebūt ſicut lilium: ⁊ ſicut odoꝛ balſami erūt ante te. Euāg. Ego ſum vitis ⁊ vos palmites. in cōi folio.i. Offer. Mirabilis deus in ſanctis ſuis deꝰ iſrael ipſe dabit virtutem et foꝛtitudinem plebi ſue benedictus deus alleluya. Secreta.

Preſta ꝗs dn̄e deꝰ nr̄: vt ſicut in ꝯſpectu tuo moꝛs eſt ꝑcioſa ſctoꝝ: ita eoꝝ merita venerātiū accepta tibi reddatur oblatio. Per. Cō. Iuſtoꝝ aīe in manu dei ſunt et non tanget illos toꝛmentum malicie: viſi ſūt oculis inſipiētium mori illi autē ſunt in pace. Poſtcōio.

Reſpice ꝗs dn̄e populum tuū et ſpūalibꝰ iſtrue alimētis: ⁊ quoꝛum tribuis ſolēnia celebꝛare: fac eoꝝ gaudijs intereſſe. P. ¶ Scōꝝ nerei achilei atq pācracij m. offm.

Ecce oculi domini ſuꝑ timētes eum: ſperātes in miſericoꝛdia eius allā: vt eripiat a moꝛte aīas eoꝝ quoniam adiutoꝛ et pꝛotectoꝛ noſter eſt allā allā. Ps. Exultate iuſti in domino rectos decet collaudatio. Oꝛatio.

Semꝑ nos domine ſctoꝝ martyꝛū tuoꝛum nerei ⁊ achilei atq pancracij foueat ꝗs btā ſolennitas ⁊ tuo dignos reddat obſequio. Per. Epl'a. Iuſti autē. in cōi fo. vi. Allā. Vꝰ. Vox exultationis et ſalutis in tabernaculis iuſtoꝝ. Euāge. Ego ſum vitis vos palmites. in cōi fo.i. Offer. Confitebūtur celi mirabilia tua domine et veritatē tuā in eccleſia ſāctoꝛū allā allā. Secreta.

Sanctoꝛū martirum tuoꝛū nerei et achilei atq pancracij tibi domine grata cōfeſſio: ⁊ munera noſtra commēdet: et tuā nobis indulgētiā ſēper iploꝛet. Per. Cōio. Gaudete iuſti in dn̄o allā: rectos decet collaudatio allā. Poſtcōio.

Queſumus domine deus nr̄: vt btōꝝ martirum tuoꝝ nerei et achilei atq pācratij deꝑcatiōibus ſacramēta ſctā que ſūpſimꝰ ad tue nobis ꝓficiāt placationis augmētū. P. ¶ Scti dūſtani ep̄i ⁊ ꝯf. offm.

Sacerdotes tui dn̄e induāt iuſticiā ⁊ ſcti tui exultēt ꝓpter dauid ſeruū tuū nō auertas faciē xp̄i tui allā. Ps. Memēto dn̄e dd̄: ⁊ oīs māſuetudis eiꝰ. Carꝰ de Kyꝛie rex ſplēdēs. Oꝛo.

Deus qui btm̄ dūſtanū (Oꝛ. pontificē tuū ad regna trāſtuliſti celeſtia: da nobis per glorioſa eius merita ad gaudia tranſire perennia. Per. ¶ Memoꝛia de ſācta potentiana virgine. Oꝛatio.

Concede nobis ꝗs omnꝑs deꝰ ſctē potētiane virginis tue ⁊ exultare meritis: ⁊ bn̄ficioꝝ eiꝰ attolli ſuffragijs. P. Epl'a. Ecce ſacerdos magnus q̇ in diebꝰ ſuis. in cōi. fo.ix. Gr. Iurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū tu es ſacerdos ieternū ſcd̄m oꝛdinē melchiſedech. Allā. Vꝰ. Poſui adiutoꝛiū ſuꝑ potētē: ⁊ exaltaui electum de plebe mea. Seq. Alma cohoꝛs. in cōi fo. x. Euā. Hō quidā peregre. i cōi fo. x. In tp̄e paſchali. Ego ſum vitis ve. in cōi fo. i. Offer. Inueni dauid ſeruū meū ⁊ in oleo ſctō vnxi eū: manus enī mea auxiliabit ei ⁊ bꝛachium meū cōfoꝛtabit eum. In tp̄e paſc. Alleluya. Secꝛ.

Suſcipe ꝗs domīe munera ſupplicantis familie tue que tibi in bti dunſtani confeſſoꝛis tui atq pontificis ſolennitate deferimus: pꝛecantes vt eius patrocinio venerādo adiuti: defendi mereamur ab omniū inimicoꝛum inſidijs. Per. ¶ Alia ſecreta de ſctā potentiana.

Holocauſta hec domīe tua bn̄dictione ſctifica: vt ſācte potentiane virgīs tue tibi meritis accepta ſint ī cuiꝰ ſcītate veneratiōe oblata. Per. Cōio. Dñe quinꝗ talenta tradidiſti michi: ecce alia quinꝗ ſuperlucratꝰ ſum: euge ſerue fidelis qꝛ in pauca fuiſti fidelis ſupra multa te cōſtituam: intra ī gaudium domini tui. In tꝑe paſch. allā. Poſtc.

Beati dũſtani ꝯfeſſoris tui atꝫ pōtificis q̄s domine ꝑcatione nos adiuua in cuius veneratione tua ꝯtingimꝰ ſacramenta. Per.

Alia poſtcōio de ſācta potentiana.

Sumptꝫ dñe ſalutꝫ eterne myſteriis quesumꝰ: vt itercedēte btā potētiana virgine tua ita nos tuis vti facias ſacramētis: vt eternis mereamur ītereſſe ꝯuiuiis. P.

¶ Sancti aldelmi ep̄i ꝯfeſ. Offm̄.

Statuit ei dominus teſtamētum pacis et principem fecit eum vt ſit illi ſacerdotij dignitas ī eternū. In tꝑe paſc. allā allā. ꝓ. Miſericordias domini in eternum cantabo. Oratio.

Deus q̄ hodierna die ſāctum pōtificē tuū aldelmū ad eterna ſubleuaſti gaudia: eius q̄s meritis illuc tua nos ꝑducat mīa. Per.

¶ Mēoria de ſcō vrbano mar. Or.

Da q̄s oīps deꝰ vt q̄ btī vrbani martyris tui atꝫ pontificis natalicia colimꝰ: eiꝰ īteruētu nobꝫ tribue veniā pctōꝝ cū ipſo celeſtiū gaudia ꝑmiorꝝ. P. Epl̄a. Iuſtū dedu. ī cōi fo. ix. Gr. Dñe ꝑueniſti eū ī bñdictiōibꝰ dulcedis: poſuiſti ī capite eiꝰ coronā de lapide ꝑcioſo. V. Vitā petijt ⁊ tribuiſti ei lōgitudinem dierꝝ ī ſeclm ſcl̄i. Allā. V. Iuſtꝰ germinabit ſicut liliū ⁊ florebit ineternū ante dñm. Seq̄. Adeſt nobꝫ. ī cōi fo. x. Euā. Vigilate qꝛ neſcitis. in cōi fo. x. In tꝑe paſc. Euāg. Ego ſū vitis vera. in cōi fo. i. Offr̄. Veritas mea et miſericordia mea cū ipſo: et in nomine meo exaltabit cornu eiꝰ

In tꝑe paſchali alleluya. Secreta

His tibi ꝑcibus dñe noſtra q̄s grata reddatur oblatio: ꝑ cuius feſtiuitate eſt immolata. Per.

¶ Alia ſecreta de ſancto vrbano.

Munera dñe q̄s tibi dicata ſanctifica: et intercedente beato vrbano martyre tuo atꝫ pontifice ꝑ hec eadem nos placatꝰ intende. P. Cōio. Btūs ſeruꝰ quē cum venerit dñs īuenerit vigilātem: amen dico vobis ſuper oīa bona ſua ꝯſtituet eū. In tꝑe paſc. allā allā. Poſtcōio.

Solēnitatē q̄s dñe ſancti pōtificis aldelmi celebrātibꝰ adeſto ꝓpicius ⁊ nobis eiꝰ meritis cōcede gaudia vite celeſtis. Per dñm.

¶ Alia poſtcōio de ſancto vrbano.

Sumētes dñe ſacramenta celeſtia pietatē tuā humili deuotione depoſcimꝰ: vt illā q̄ in beato vrbano martyre tuo atꝫ pontifice flagrauit fortem dilectionem nobis benignus aſpires. P. ¶ Sancti auguſtini anglorꝝ apoſtoli. Offm̄.

Sacerdotes dei bñdicite dñm: ſcī ⁊ hūiles corde laudate deum. In tempore paſch. alleluya allā. ꝓ. Bñdicite omnia opa dñi dño: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula. Oratio.

Deꝰ q̄ btm̄ auguſtinū pontificē ꝑmū doctorē ꝑplo ꝯceſſiſti āglorū: tribue nobꝫ q̄s: vt cuiꝰ merita ꝑdicamꝰ ī terris eiꝰ ſuffragia apud te ſentiamꝰ ī celis. P. Epl̄a. Dedit dñs in cōi fo. ix. Gr. Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ ī diebꝰ ſuis placuit deo. V. Nō eſt inuētꝰ ſimilis illi q̄ ꝯſeruaret legē excelſi. Allā. V. Amauit eū dñs ⁊ ornauit eū ſtola glīe īduit eū. Seq̄. Alma cohors. in cōi fo. x. S. lucā. x.

In illo tꝑe: Deſignauit dñs et alios ſeptuaginta duos: et miſit illos binos ante faciem ſuam in oēm ciuitatē/ et locum quo erat ipſe vẽturus. Et dicebat illis. Meſſis q̄dẽ multa: oparii aũt pauci. Rogate q̃ dñm meſſis: vt mittat operarios i meſſẽ ſuã. Ite. Ecce ego mitto vos: ſicut agnos iter lupos. Nolite ergo portare ſacculum/neq̧ perã/neq̧ calciamẽta: ⁊ neminẽ ꝑ viã ſalutaueritis. In quãcunq̧ domũ intraueritis: primum dicite. Pax huic domui. Et ſi ibi fuerit fili⁹ pacis: requieſcet ſuper illũ pax veſtra. Sin autẽ/ad vos reuertetur. In eadem aũt domo manete: edentes et bibẽtes q̄ apud illos ſunt. Dignus eſt eni opari⁹ mercede ſua. In tp̄e paſ. Euãg. Ego ſũ vitis ve. in cõi. fol. i. Credo. Offr. Inueni dauid ſeruũ meum et in oleo ſancto vnxi eum: manus eni mea auxiliabitur ei et brachium meũ confortabit eũ. In tempore paſca alleluya. Secr.

Grata tibi ſint dñe q̃s oblata munera q̄bus et beati auguſtini ꝯfeſſoris tui atq̧ põtificis merita veneramur/et nr̃e pariter recolim⁹ inſignia libertatis ꝯdite. Cõ. Fidelis ſeruus et prudẽs quem cõſtituit dñs ſuper familiam ſuã: vt det illis cibũ i tp̄e tritici mẽſuram. In tp̄e paſcha allã allã. Poſtcõio.

Sancta tua q̃s dñe que ꝑ beati auguſtini confeſſoris tui atq̧ põtificis hodierna ſolẽnitate libauimus nos refoueãt: q̄b⁹ ⁊ iugiter ſatiemur: ⁊ ſẽp deſiderem⁹ expleri. Per. ¶ Sancti germani ep̄i. Offm̃.

Statuit ei dominus teſtamentum pacis et principẽ fecit eum: vt ſit illi ſacerdotiũ dignitas in eternũ. In tp̄e paſch. allã allã. ps. Mĩas domini: in eternum cantabo. Oratio.

Omñps ſẽpiterne de⁹ qui nos ĩ beati germani ꝯfeſſoris tui atq̧ põtificis hodierna feſtiuitate letificas: tuã ſupplices exoramus clementiã: vt cui⁹ ſolẽnia deuotis officiis veneramur: eius piis ſuffragiis eterne vite remedia conſequamur. Per dñ. Epl'a. Ecce ſacerdos magn⁹ q̄ i die. in cõi fo. ix. Gr. Iurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ tu es ſacerdos in eternũ ſcd̃m ordinẽ melchiſedech. ꝟ. Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis. Allã. ꝟ. Diſpoſui teſtamẽtum electis meis iuraui dauid ſeruo meo. Euang. Homo q̄dã peregre. in cõi fo. x. In tp̄e paſcha. Ego ſũ vitis vera. in cõi fo. i. Offr. Ueritas mea et mĩa mea cum ipſo et i noĩe meo exaltabit cornu eius. In tp̄e paſchali. allã. Secreta.

Propiciare dñe q̃s ſupplicatiõib⁹ nr̃is: ⁊ itercedẽte ꝑ nobis btõ germano ꝯfeſſore tuo atq̧ põtifice his ſacramẽtis celeſtibus ſeruiẽtes ab oĩ culpa liberos eſſe cõcede: vt purificante nos grã tua: eiſdem quibus famulamur myſteriis emundemur. Per dñ. Cõio. Beat⁹ ſeruus quem cum venerit domin⁹ ĩuenerit vigilantẽ amen dico vobis ſup omnia bona ſua conſtituet eũ. In tp̄e paſcha allã allã. Poſtcõio.

Preſta q̃s domine deus noſter vt diuinis myſteriis expiati: intercedente beato germano confeſſore tuo atq̧ pontifice: ad ſuperni plenitudinem ſacramenti: cuius libauimus ſctã tendamus. Per dñ. ¶ Sctẽ petronille virginis. Offm̃.

Dilexiſti iuſticiã ⁊ odiſti iniquitatem propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre conſortibus tuis. In tp̄e paſchali allã allã allã. ps. Eructauit cor meũ verbum bonũ: dico ego opera mea regi. Oratio.

Deus q̄ beate petronille virginis tue animam ĩ celeſtib⁹ collocaſti: fac nos eius interuẽtu a pctõꝝ nr̃oꝝ nexibus ſolui: et ab o ſemꝑ aduerſitate defēdi. Ꝑ. Ep̄la. Qui glia̅t. in cōi fo.xiiii. Gr. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniquitatē. ℣. Propꝉea vnxit te de⁹ deus tu⁹ oleo leticie Allā. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intēde ꝓſpere procede ⁊ regna. Euāg. Simile eſt regnū celo. decē. in cōi fo.xliiii. Offer. Offerētur regi virgines poſt eā proxime eius offerētur tibi. In tp̄e pa. allā. Sec.

SAcrificiū quod tue offerimus maieſtati clementiſſime deus placatus ſuſcipe: ⁊ ꝑ merita beate petronille glorioſe virginis tue preſentis vite ſubſidium: et future felicitatē concede. Per. Cōio Diffuſa eſt gratia in labiis tuis propterea benedixit te deus in eternum. In tp̄e paſch. Allā allā. Poſtcōio.

PErceptis dn̄e ſalutarib⁹ alimētiſq̄: vt itercedēte btā petronilla virgine tua ꝑ hec ꝑficere ad gaudia mereamur eterna. Ꝑ do.

¶ Sancti nichomedis mr. Offm.

LEtabitur iuſtus in domino et ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti corde. In tp̄e paſc. Allā allā. Ps. Exaudi deus orōnē meā cū depcor a timore inimici eripe aīam meā. Or.

DEus qui nos beati nichomedis martyris tui meritis ⁊ interceſſione letificas: ꝯcede ꝓpicius vt qui ei⁹ bn̄ficia poſcim⁹: dono tue grē ꝯſequamur. Ꝑ. Ep̄la Btūs vir qui i ſapiētia. in cōi fo.iii. Gr. Beatus vir q̄ timet dn̄m in mādatis ei⁹ cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit ſemē eius generatio rectorū bn̄dicetur. Allā. ℣. Poſuiſti dn̄e ſuper caput eius: coronā de lapide ꝓcioſo. Euāgeliū. Si q̄s vult poſt me. in cōi fo.iiii. In tp̄e paſchali. Ego ſum vitis vera. in cōi fo.i. Offer. In virtute tua dn̄e letabit̄ iuſt⁹ et ſup ſalutare tuum exultabit vehemēter deſiderium aīe eius tribuiſti ei. In tp̄e paſchali Allā allā. Secreta

MUnera domine oblata ſctifica ⁊ intercedēte btō nichomede martyre tuo: nos ꝑ hec a peccatorū nroꝝ maculis emunda. Per do. Cōio. Poſuiſti dn̄e in capite ei⁹ coronā de lapide precioſo Poſtcōio.

SUpplices te rogamus omſ̄s deus: vt quos tuis reficis ſacramentis: intercedente beato nichomede martyre tuo tibi etiā placitis moribus digna̅ter deſeruire concedas. Per dominū.

¶ Sāctoꝝ marcellini et petri martyꝝ. Offm.

CLamauerunt iuſti ⁊ dn̄s exaudiuit eos et ex omnibus tribulatōib⁹ eoꝝ liberauit eos. In tp̄e pa. allā. Ps. Bn̄dicā dominum in omni tēpore: ſemper laus eius in ore meo. Oratio.

DEus qui nos annua beatorum martyrum tuoꝝ marcellini ⁊ petri ſolennitate letificas: p̄ſta q̄ſumus / vt quorum gaudemus meritis ꝓuocemur exemplis. Per.

¶ Lcō libri apo. btī iohis apl̄i. vii

IN diebus illis: Reſpondens vnus de ſenioribus: dixit michi. Hi qui amicti ſunt ſtolis albis: qui ſunt et vnde venerunt? Et dixi illi. Domine mi: tu ſcis. Et dixit michi. Hi ſunt qui venerunt de tribulatione magna / ⁊ lauerūt ſtolas ſuas: ⁊ dealbauerunt eas in ſāguine agni. Ideo ſūt ante thronum dei ⁊ ſeruiūt ei die ac nocte i tēplo eius: et qui ſedet ſup thronum / habitat ſuper illos. Non eſuriēt neq̄ ſitiēt amplius: neq̄ cadet ſup illos ſol / neq̄ vllus eſtus. Quoniā agnus q̄ in medio throni eſt reget illos ⁊ deducet illos: ad vite fontes aquarū. Et abſterget deus oēm lachrimā ab oculis eoꝝ. Gr. Iuſtorum aīe in manu dei ſunt: et non tanget illos toꝛmētum malicie. ℣. Uiſi ſunt oculis inſipiētium moꝛi: illi autem ſunt in pace. Allā. ℣. Mirabilis dominus noſter in ſāctis ſuis. Euāg. Cum audieritis. in cōi folio vij. In tēpoꝛe paſchali. Ego ſū vitis: vos palmites. in cōi fo. i. Offertoꝛium. Letamini in dño et exultate iuſti: et gloꝛiamini omnes recti coꝛde. In tēpoꝛe paſchali. Allā. Secreta.

Uotiua dñe dona deferētes in tuoꝛū martyꝛū marcellini et petri paſſione tuā magnificētiā veneramur: et ꝑ ea nobis īploꝛamus tue pietatis auxiliū. P. Cō. Iuſtoꝝ aīe ī manu dei ſūt ⁊ non tāget illos toꝛmētū malicie viſi ſūt oculis inſipiētium moꝛi: illi aūt ſunt in pace. In tpe paſc. Allā allā. Poſtcōio.

Protegat dñe ꝗs pplm tuum et participatio celeſtis indulta conuiuij ⁊ depꝛecatio collata ſāctoꝛum. Per. ¶ Sanctoꝛum bonifacij ſocioꝛumq; eius mr. Officiū.

Sancti tui domine bñdicent te: gliā regni tui dicēt allā. Ps. Exaltabo te deus meꝰ rex: ⁊ bñdicam nomini tuo in ſeculum ⁊ in ſeculū ſeculi. Oro.

Omnīpotēs ſēpiterne deus qui btō bonifacio ſocijſq; eius palmā martyꝛij contuliſti: pꝛeſta nobis ꝗs eoꝝ meritis īdulgētiā: qui eis largiri dignatꝰ es coꝛonam. Per. Epla. Spectaculū. in cōi fo. vi. Gr. Clamauerūt iuſti ⁊ dñs exaudiuit eos et ex oībꝰ tribulationibꝰ eoꝝ liberauit eos. ℣. Iuxta eſt dñs his qui tribulato ſūt coꝛde ⁊ humiles ſpiritu ſaluabit. Allā. ℣. Sctī tui dñe floꝛebūt ſicut liliū ⁊ ſicut odoꝛ balſami erūt ante te. Euā. Cū ꝑſequent vos. in cōi fo. vij. In tēpoꝛe paſch. Ego ſum vitis vos pal. in cōi. fo. i. Offr. Confitebuntur celi mirabilia tua domine: ⁊ veritatem tuā in eccleſia ſāctoꝝ allā allā. Secreta.

Oblationē famuloꝝ tuoꝝ ſuſcipe oñs deus quā tibi ſuppliciter deferimus in honoꝛe btī bonifacij martyꝛis tui ſocioꝛūq; eiꝰ: vt q tibi ſemetipſos obtulerūt hoſtiam laudis in odoꝛē ſuauitatis: eoꝝ ꝑcibꝰ vniri mereamur vnigenito filio tuo dño nr̄o ieſu xp̄o. Qui tecū. Cōio. Gaudete iuſti ī dño allā. rectos decet collaudatio allā. Pꝰ cō.

Tua nos mia deus per hec ſacramenta que ſumpſimus intercedente beato bonifacio martire tuo ſocijſq; eiꝰ: ⁊ ab omni ſurreptione vetuſtatis expurget ⁊ capaces ſancte nouitatis efficiat. Per. Sctōꝝ medar. ⁊ gildar. epoꝝ. Offm.

Sacerdotes eius induant ſalutari: et ſancti eius exultatione exultabunt. In tēpoꝛe paſchali. Alleluya alleluya allā. Ps. Memēto dñe dauid et omnis māſuetudinis eius. Or.

Deus qui ſanctā nobis huius diei ſolēnitatem ī honoꝛe ſāctoꝝ confeſſoꝝ tuoꝝ atq; pontificum medardi ⁊ gildardi conſecraſti: adeſto familie tue ꝑcibꝰ ⁊ dona: vt quoꝝ feſta celebꝛamus / eoꝝ meritoꝝ auxilio ſubleuemur. P. Epla. Plures facti ſunt. in cōi fo. xli. Gr. Sacerdotes eius induant ſalutare: ⁊ ſācti eius exultatione exultabunt. ℣. Illuc ꝓducā coꝛnu dauid parauī lucernā xp̄o meo. Allā. ℣. Fulgebunt iuſti ⁊ tanꝗ ſcintille in arundineto diſcurrēt in eternum. Euāg. Sint lumbi veſtri. in cōi fo. xli. In tpe paſ. Euā. Ego ſum vitis. vos pal. in cōi fol. i. Offer. Exultabūt ſcti in glīa letabuntur ī cubilibus ſuis: exultationes dei in faucibus eoꝝ. In tpe pa allā allā. Sec.

Reſpice domine ꝗs populū tuū ad tua ſacramenta currētem et pꝛeſentē feſtiuitatē ſctoꝝ confeſſoꝛū tuoꝛū atqꝫ pōtificum medardi ⁊ gildardi. vt qꝺ in honoꝛe noīs tui detulerunt cūctis ꝓficiat ad veniā. ℣. Cō. Ego vos elegi de mundo vt eatꝫ ⁊ fructū afferatꝫ ⁊ fructꝰ vr maneat. In tp̄e pa allā. Pꝰcō.

GRatias tibi agimus domine deus noſter qui nos celeſti medela reparare dignatus es: da q̄s pctis noſtris veniā: ſicut btis confeſſoꝛibus tuis medardo et gildardo dediſti ſedē pontificatus. Per.

¶ In tranſlatione ſancti edmundi archiepi. Ad miſſam. Officium.

GAudeamꝰ oēs in dn̄o diē feſtū celebꝛātes ſub honoꝛe edmūdi ꝑſulis: de cuiꝰ trāſlatiōe gaudēt āgeli ⁊ collaudant filiū dei. ꝑ. Exultate iuſti ī dn̄o: rectos decet collaudatio. Oꝛ.

DEus qui nos btī edmūdi confeſſoꝛis tui atqꝫ pōtificis trāſlationem celebꝛare cōcedis: te ſuppliciter exoꝛamus vt eius meritis et pꝛecibus a vicijs ad virtutes ⁊ a carcere tranſferamur ad regnum. Per dn̄m. ¶ Memoꝛia de martyꝛibus pꝛimo et feliciano. Oꝛatio.

FAc nos q̄s domine ſāctoꝛum martyꝛū tuoꝛū pꝛimi ⁊ feliciani ſemꝑ facta ſectari: quoꝛū ſuffragūs ꝓtectionis tue dona ſētiamus. Per do. Epla. Ecce ſacerdos magnus qui in vita. in cōi fol. ix. Gꝛ. Dn̄e ꝓueniſti eū in bn̄dictionibus dulcedinis poſuiſti in capite eiꝰ coronā de lapide ꝓcioſo. ℣. Vitā petiit ⁊ tribuiſti ei lōgitudinē dieꝝ in ſclm ſcli. Allā. ℣. Hic edmūdꝰ pauper ⁊ modicus celum diues ingreditur: hymnis celeſtibus honoꝛat. Seq̄. de cōi Alma. Euā. Hō quidā pe. fo. x. In tēpoꝛe paſ. Euāg. Ego ſum vitis ve. in cōi fo. i. Offꝫ. Veritas mea ⁊ mīa mea cū ipſo ⁊ ī noīe meo exaltabitur coꝛnu eius. In tēpoꝛe paſchali Alleluya. Secreta.

DEus qui panem et vinum in coꝛpus tuum ⁊ ſanguinē celeſti benedictione conuertis: concede nobis ꝑ merita btī edmundi confeſſoꝛis tui atqꝫ pōtificis: vt ad tuā miſericoꝛdiā reuertentes: tuo beneplacito confoꝛmemur. Per. ¶ Alia ſecreta de martyꝛibus. Oꝛatio.

FIat tibi domine q̄s hoſtia ſacrāda placabilis ꝓcioſoꝛū celebꝛitate martyꝝ tuoꝝ pꝛimi ⁊ feliciani: q̄ per eoꝝ merita glīoſa ⁊ pcā nr̄a purificet: ⁊ tuoꝝ tibi vota cōciliet famuloꝝ. Per. Cōio. Btūs ſeruus quē cum venerit dominus inuenerit vigilantem: amen dico vobis ſuper oīa bona ſua conſtituet eum. In tp̄e paſchali allā allā. Poſtcō.

DEus qui beatum edmūdum confeſſoꝛem tuum atqꝫ pontificem a ſupplicijs ad gaudia trāſtuliſti: tribue queſumꝰ vt qui trāſlationem eius veneramur ī terris: per eius patrociniū ad celeſtia trāſferamur. Per dominum. ¶ Alia poſtcōio de martyꝛibus. Oꝛatio.

QUeſumus omnipotēs deus: vt ſanctoꝛū martyꝛum tuoꝛū pꝛimi et feliciani celeſtibus myſterijs celebꝛata ſolēnitas: indulgentiam nobis tue pꝛopiciationis acquirat. Per dominum noſtrum.

¶ Sancti barnabe apoſtoli. Offm.

MIchi autē nimis honoꝛati ſunt amici tui deus nimis confoꝛtatus eſt ꝓncipatus eoꝝ. ps. Dn̄e ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā ⁊ reſurrectionē meā. Glia. oꝛ.

ECcleſiā tuā queſumus domine beati barnabe apl̄i tui cōmendet oꝛatio: et pro ea interuentoꝛ exiſtat: quam doctrina et paſſione illuſtrat. Per dominum. Epla.

Jam non eſtis. in cōi. fo. i. Gr. Nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis cōfortatus eſt pricipatus eorū. V. Dinumerabo eos ⁊ ſup arenā multiplicabuntur. Allā. V. In oēm terram exiuit ſonus eoꝝ: et in fines orbis terre verba eorum. Sequētia. Alleluya nunc decātent. in cōi folio .ii. Secundū iohānem. xv.

IN illo tēpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis: Hoc eſt preceptum meum: vt diligatis inuicem ſicut dilexi vos. Maiorem hac dilectionem nemo habet: vt animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis. Vos amici mei eſtis: ſi feceritꝭ que ego precipio vobis. Iā non dicam vos ſeruos: quia ſeruus neſcit quid faciat dominus eius. Vos autem dixi amicos: quia omnia quecunq̃ audiui a patre meo nota feci vobis Non vos me elegiſtis ſed ego elegi vos: ⁊ poſui vos vt eatis et fructum afferatis / ⁊ fructus veſter maneat. Et quodcunq̃ petieritis patrē in nomine meo: det vobis. Credo. Offr. Michi autē nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principat⁹ eorū. Secr.

PLacationis tibi domine ſacrificium in hac beatiſſimi barnabe apoſtoli tui ſolēnitate deferimus: cuius nos precibus hec redēptionis nr̄e ſuffragia et intelligece q̄s concedas ⁊ aſſequi. Per dn̄m Prefatio. Et te domine. Cō. Vos qui ſecuti eſtis me ſedebitis ſuper ſedes iudicantes duodecim tribus iſrael dicit domin⁹. Poſtcōmunio.

SAcramēta celeſtia que pro beati barnabe apoſtoli tui paſſione domie tue obtulim⁹ maieſtati ipſius nobis q̄s fiant interceſſione ſalutaria in cuius natalicio ſūt percepta. Per. ¶ Sanctorum baſilidis cirini / naboris ⁊ nazarij. Officium.

INtret in cōſpectu tuo dn̄e gemit⁹ ꝯpeditoꝝ: redde vicinis noſtris ſeptuplū in ſinu eoꝝ vidica ſāguinē ſctōrū tuoꝝ qui effuſus eſt. Ps. De⁹ venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerūt tēplum ſāctū tuū: poſuerūt hieruſalē in pomoꝝ cuſtodiā. Or.

SAnctoꝝ martyrum tuoꝝ baſilidis / cirini / naboris ⁊ nazarij q̄s dn̄e natalicia nobis votiua replēdeāt: ⁊ quod illis cōtulit excellētia ſēpiterna / fructib⁹ noſtre deuotionis accreſcat. Per. Epſa Iuſtorum aīe. in cōi fol. vi. Gr. Vindica dn̄e ſāguinē ſctōꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt. V. Poſuerūt mortalia ſuoꝝ tuorū eſcas volatilibꝫ celi carnes ſctōꝝ tuoꝝ beſtijs tre. Allā. V. Iuſti epulētur ⁊ exultēt i ꝯſpectu dei: ⁊ delectētur i leticia. Euā. Ecce ego mitto. in cōi fo. ij. Offr. Exultabūt ſcti in glīa letabūtur i cubilib⁹ ſuis: exultationes dei in faucibus eoꝝ. Sec.

DA nobis q̄s domie pure deuotionis affectū ⁊ ſctōꝝ martirum tuoꝝ baſilidis / cirini / naboris et nazarij interceſſionibus: etiam nr̄a munera ꝓpicius intuere. Per. Cōio. Poſuerūt mortalia ſeruorū tuoꝝ dn̄e: eſcas volatilib⁹ celi / carnes ſctōꝝ tuoꝝ beſtijs terre ſecūdū magnitudinem brachij tui poſſide filios mortipunitorum. Poſtcōio.

DIuinis ſacramētis refecti q̄s domine deus nr̄ vt ſctōꝝ martyrum tuorum baſilidis / cirini / naboris et nazarij interceſſionibus gaudijs mereamur intereſſe celeſtibus. Per dominum. ¶ Sancti baſilij epi et confeſſoris. Officium.

STatuit ei dn̄s teſtamētum pacis: ⁊ principē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternū. Ps. Miſericordias domini: in eternū cātabo. Oro.

DEus qui beatum baſiliū confeſſorē tuum doctorem precipuum catholiceq; fidei predicatorem eligere dignatus es: preſta q̄s vt ipſo pro nobis intercedēte: pctōrū noſtrorū mereamur exui malis et tibi dn̄o ſinceris mētibus deſeruire. P. Epl'a Ecce ſacerdos. in cōi fo.ix. Gr. Dn̄e p̄uenisti eū in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronā de lapide precioſo. V. Uitam petijt ⁊ tribuiſti ei lōgitudinē dierum in ſeclm ſecli. Allā. V. Juſtꝰ germinabit ſicut lilium: et florebit ī eternum āte dn̄m. Euāg. Homo q̄dā pegre. in cōi. fo.x. Offi. Ueritas mea ⁊ mīa mea cū ipſo ⁊ ī noīe meo exaltabit̄ cornu eiꝰ. Sec.

SAncti baſilij cōfeſſoris tui atq; pōtificis ſupplicatiōe munus oblatum dn̄e q̄s fiat nobis ī ꝑpetuum ſalutare. Per dn̄m. Cōio. Btūs ſeruus quē cum venerit dn̄s inuenerit vigilātē amē dico vobis ſup oīa bōa ſua ꝯſtituet eū. Poſtc.

SUmptum dn̄e celeſtis remedij ſacramētum ad ꝑpetuam nobis peruenire gratiā beati baſilij confeſſoris tui atq; pōtificis obtineat interceſſio glorioſa. Per dn̄.

¶ Sanctorū viti modeſti atq; creſcentie martyrum. Officium.

IUſti epulentur et exultēt in conſpectu dei et delectētur in leticia. Ps Exurgat deꝰ et diſſipēt̄ inimici eius: ⁊ fugiāt q̄ oderūt eū a facie eiꝰ. Or.

COncede q̄s oīps deꝰ vt ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ viti modeſti atq; creſcētie q̄ꝝ celebramꝰ victorias participemur ⁊ p̄mijs. P. Epl'a. Juſti aūt. in cōi fo.vi. Gr. Clamauerūt iuſti ⁊ dn̄s exaudiuit eos et ex oībꝰ tribulatiōibꝰ eoꝝ liberauit eos. V. Juxta eſt dn̄s his qui tribulato ſūt corde et humiles ſpiritu ſaluabit. Allā. V. Mirabilis dn̄s noſter in ſanctis ſuis. Secundum lucam.xi.

IN illo tp̄e: Dicebat ieſꝰ turbꝭ iudeoꝝ: ⁊ p̄ncipibꝰ phariſeoꝝ. Ue vobis q̄ edificatꝭ monumēta ꝓphetaꝝ: patres aūt veſtri occiderūt illos. Profecto teſtificamini: q2 ꝯſentitꝭ operibus patrū veſtroꝝ. Quoniā q̄dē ipſi eos occiderūt: vos aūt edificatꝭ eoꝝ ſepulchra. Propterea ⁊ ſapiētia dei dixit. Mittam ad eos ꝓphetas et apoſtolos / ⁊ ex illis occidēt et ꝑſequētur: vt inq̄rat̄ ſāguis oīm ꝓphetarū q̄ effuſus eſt a cōſtitutione mūdi a generatione iſta a ſanguine abel iuſti vſq; ad ſanguinem zacharie / qui periit inter altare et edem. Ita dico vobis: requiretur ab hac gn̄atione. Ue vobis legiſperitis: q̄ abſtuliſtis clauem ſciētie et ipſi nō introiſtis / ⁊ eos q̄ itroibāt ꝓhibuiſtis. Cū hec ad illos diceret: ceperūt phariſei ⁊ legiſperiti grauiter inſiſtere ⁊ os eius opprimere de multis inſidiātes ei. Et q̄rētes capere aliquid ex ore eius: vt accuſarēt eum. Off. Gliabūt ī te oēs qui diligūt nomē tuum q̄m tu dn̄e b̄ndices iuſto dn̄e vt ſcuto bone voluntatꝭ tue coronaſti nos. Secr.

PRopiciꝰ eſto dn̄e ſupplicationibꝰ nr̄is et ꝑpli tui oblatiōibꝰ p̄cibꝰ q; ſuſceptis īterceſſione ſanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ viti modeſti atq; creſcentie nr̄a ad te corda cōuerte: vt a terrenis cupiditatibus liberi / ad celeſtia deſideria trāſeamus. P. Cōio. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venātiū laqueꝰ ꝯtritꝰ eſt et nos liberati ſumus. Poſtcōio.

SAlutaris alimonie participatione refectos: beatoꝝ martyrū tuoꝝ viti modeſti atq; creſcentie nos dn̄e q̄s vbiq; defenſione cuſtodi: quoꝝ hodie voluiſti nos tp̄ali ſolemnitate gaudere. Per dominum.

¶ Tranſlatio ſcti richardi. Offm̄.

Statuit ei dominus teſtamentū pacis: ⁊ pꝛincipē fecit eum: vt ſit illi ſacerdotij dignitas ī eternū. p̄s. Miſericoꝛdias dn̄i: ī eternum cantabo. Oꝛo.

Deus qui nos tranſlationem beatiſſimi cōfeſſoꝛis tui atq̄ pontificis richardi ſolenniter celebꝛare cōcedis. tribue nobiſq̄s eius meritis ⁊ pꝛecibus a mundi huius tranſire miſeria et ad gaudia peruenire celeſtia. Per. Memoꝛia de martyꝛibus cirico et iulita. Oꝛ.

Exaudi nos dn̄e deꝰ noſter cū ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ cirici ⁊ iulite matris eius tibi patrocinio ſupplicātes: vt q̄ꝝ celebꝛamꝰ triūphū: poſſimꝰ retinere ꝯſtātiā. p̄ Epl̄a. Ecce ſacerdos. ī cōi fo. ix. Gꝛ. Dn̄e p̄uenisti eū ī bn̄dictiōibꝰ dulcedīs poſuiſti ī capite eiꝰ coꝛonā de lapide p̄cioſo. ℣. Vitā petijt et tribuiſti ei lōgitudinē dieꝝ ī ſcl̄m ſcl̄i. Allā. ℣. Juſtus germinabit ſicut liliū ⁊ floꝛebit ī eternū āte dn̄m. Seq̄. Adeſt nobꝭ ī cōi fo. x. Euā. Hō q̄dā peregre ī cōi fo. x. Offꝛ. Veritas mea et mīa mea cum ipſo ⁊ in noīe meo exaltabitur coꝛnu eius. Secreta.

Offerimus tibi dn̄e p̄ces ⁊ munera ſuppliciter exoꝛātes: vt interceſſione bt̄i richardi ꝯfeſſoꝛis tui atq̄ pōtificis cuiꝰ trāſlatiōis ſolēnia colimꝰ a vicijs ad virtutes et a carcere trāſferamur ad regnum. Per dn̄m. Alia ſecꝛ. de martiribꝰ.

Offerimꝰ tibi dn̄e fideliū tuoꝝ dona ſolēnia: ſāctoꝝ martyꝛū tuoꝝ cirici ⁊ iulite iterceſſiōibꝰ cōfidentes: vt qd̄ nos exequimur minꝰ idonea ſeruitute: illoꝝ potiꝰ meritis efficiat̄ acceptū. Per. Cō. Btūs ſeruꝰ quē cū venerit dn̄s inuenerit vigilātē: amē dico vobis ſuper oīa bona ſua conſtituet eū. Poſtcōio.

Per hec ſacramēta dn̄e q̄ ſumpſimus ⁊ per iterceſſionē ſcti pōtificis tui richardi cuiꝰ trāſlationem deuote celebꝛamus te ſupplices depꝛecamur: vt ipſiꝰ meritis ⁊ interceſſione a tenebꝛis huius vite ad lucē perpetuā nos trāſferre digneris. P̄. Alia poſtc. de martiribꝰ.

Plebs tua dn̄e per hec ſācta q̄ ſumpſimꝰ capiat ſacre bn̄dictionis augmētum: ⁊ iterceſſiōe ſāctoꝝ martirū tuoꝝ cirici et iulite copioſis bn̄ficioꝝ tuoꝝ ſemꝑ ſubleuetur auxilijs. P̄. ¶ Sāctoꝝ marci et marcelliani martyꝛum. Officiū.

Salus autem iuſtoꝛū a domino et pꝛotectoꝛ eoꝛū ē ī tp̄e tribulatiōis. p̄s. Noli emulari ī malignātibꝰ neq̄ zelaueris faciētes īiq̄tatē. Oꝛ.

Pꝛeſta q̄s oꝑs deꝰ vt q̄ ſctōꝝ martiꝝ tuoꝝ marci ⁊ marcelliani natalicia colimꝰ a cūctis malis iminētibꝰ eoꝝ interceſſionibus liberemur. Per. Epl̄a. Lingua ſapiētiū ī cōi fo. vi. Gꝛ. Juſtoꝛū aīe ī manu dei ſunt ⁊ nō tāget illos toꝛmētū malicie. ℣. Viſi ſūt oculis inſipiētiū moꝛi illi autē ſunt in pace. Allā. ℣. Reddet deꝰ mercedē laboꝝ ſctōꝝ ſuoꝛum ⁊ deducet eos in via mirabili. Euāg. Videte ne q̄s. ī cōi fol. viij. in diuiſione. Offꝛ. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt et nos liberati ſumus. Secreta.

Preueniat nos dn̄e q̄s gratia tua ſemꝑ ⁊ ſubſequatur ⁊ has oblatiōes q̄s ꝓ pctīs nr̄is noī tuo cōſecrādas offerimꝰ benignꝰ aſſume: vt per iterceſſionē ſctōꝝ martirum tuoꝝ marci ⁊ marcelliani cunctis ꝓficiat ad ſalutē. P̄. Cō. Amen dico vobꝭ qd̄ vni ex minimis meis feciſtis michi feciſtꝭ: venite benedi cti p̄ris mei poſſidete preparatum vobis regnū ab initio ſcli. Poſtcō.

Ut ꝑcepta nos domine ſctā viuificēt: ſāctoꝝ martirum tuorū marci et marcelliani merita glorioſa nos adiuuent. Per. ¶ Sanctorū geruaſij et prothaſij. Officium.

Loquetur dn̄s pacē i plebē ſuā ⁊ ſup ſāctos ſuos ⁊ in eos qui cōuertunt ad ipm̄. ps. Bn̄dixiſti dn̄e terrā tuā: auertiſti captiuitatē iacob. Oratio

Deus qui nos ānua ſctōꝝ martyrū tuoꝝ geruaſij ⁊ prothaſij ſolēnitate letificas: cōcede propicius: vt quoꝝ gaudemꝰ meritis accendamur exemplis. Ep. Ad ro. viij.

Fratres: Scimus qm̄ diligentibꝰ deum oīa cooperātur in bonū: his q̄ ſcḋm ꝓpoſitū vocati ſūt ſcti. Nā q̄s pſciuit ⁊ pdeſtinauit cōformes fieri ymaginis filij ſui: vt ſit ipſe primogenitꝰ in multis fratribus. Quos aūt pdeſtinauit: hos et vocauit. Et quos vocauit: hos ⁊ iuſtificauit. Quos aūt iuſtificauit illos et magnificauit. Quid ergo dicemus ad hec? Si deus pro nobis: quis cōtra nos? Qui etiā ꝓprio filio ſuo non pepercit: ſed pro nobis omnibꝰ tradidit illum. Gr. Glorioſus deus in ſctis mirabilis ī maieſtate faciens prodigia. Vꝰ. Dextera tua domine glorificata eſt in virtute dextera manus tua cōfregit inimicum. Allā Vꝰ. Scti ⁊ iuſti in dn̄o gaudete vos elegit deus in hereditatē ſibi. Secundum marcum. xiij.

In illo tēpore: Egrediēte ieſu de templo: ait illi vnꝰ ex diſcipulis ſuis. Magiſter: aſpice quales lapides et quales ſtructure. Et reſpondens ieſus: ait illi. Uides has omnes magnas edificatiōes? Nō relinquet lapis ſup lapidē: qui non deſtruatur. Et cum ſederet in monte oliuaꝝ cōtra tēplum: interrogabāt eū ſeparatim petrus ⁊ iacobus/ ⁊ iohānes ⁊ ādreas. Dic nobis qn̄ iſta fient: ⁊ quod ſignū erit qn̄ hec oīa incipiēt conſūmari. Et reſpondēs ieſus: cepit dicere illis. Uidete ne q̇s vos ſeducat. Multi enī venient i nomine meo dicētes qꝛ ego ſum: ⁊ multos ſeducēt. Cum autē audieritis bella ⁊ opiniones bellorum: ne timueritis. Oportet enim hec fieri: ſꝫ nondum finis. Exurget eni gēs cōtra gētē/ ⁊ regnū ſup regnū: ⁊ erūt terremotus ꝑ loca ⁊ fames. Initiū doloꝝ hec. Uidete aūt voſmetipſos. Tradēt enim vos in cōcilijs/ ⁊ in ſynagogis vapulabitis: ⁊ ante preſides ⁊ reges ſtabitis propter me in teſtimoniū illis. Et in oēs gētes: primum oportet predicare euāgeliū. Et cum duxerint vos tradētes nolite pcogitare q̇d loquamini: ſed quod datum fuerit vobis i illa hora id loquamini. Nō enim vos eſtis loquentes: ſed ſpūs ſanctus. Tradet autē frater fratrē in mortem: et pater filium. Et conſurgēt filij in parētes: ⁊ morte afficiēt eos. Et eritis odio oībus: propter nomē meum. Qui aūt ſuſtinuerit in finem: hic ſaluus erit. Offꝫ. Letamini i dn̄o et exultate iuſti: et gliamini oēs recti corde. Secreta.

Hoſtias tibi domine laudis offerimꝰ: quas beatis martyribus tuis geruaſio ⁊ prothaſio contuliſti: vt et pro tuo nomine mori non pauerēt: et ſēpiterna glia fulgeant interempti. Per. Cōio. Poſuerūt mortalia ſeruorum tuorum domine eſcas volatilibꝰ celi: carnes ſāctoꝝ tuoꝝ beſtijs terre ſecūdum magnitudinem brachij tui poſſide filios morti punitorum. Poſtcōio.

Benedictio tua dn̄e q̄s per hec ſancta miſteria tuoꝝ impleat coꝛda fidelium vt et ſctoꝝ martyꝝ tuoꝝ geruaſij et pꝛothaſij honorificent paſſiones et remedia ſalutis eterne que expetunt eiſdem patrocinantibus aſſequantur. Per do.

¶ In trāſlatione ſancti edvvardi regis et martyꝛis. Ad miſſā. Offm̄.

GLoꝛia et honoꝛe coꝛonaſti eum: et conſtituiſti eum ſup̲ opera manuum tuarū. ps. Dn̄e dn̄s nr̄ q̄ admirabile ē nomē tuū in vniuerſa terra. Oro.

DEus eterni triumphatoꝛ imperij: familiā tuā propiciꝰ reſpice trāſlationē regis celebrātem edvvardi ⁊ pꝛeſta: vt ſicut illū munere gloꝛificare dignaris celeſti: ita nos eius obtētu eterne felicitati facias dignāter aſcribi. P. Ep̄la Beatus vir qui inuētꝰ. in cōi fo. iij. Gr. Poſuiſti ſup̲ caput eius coꝛonā de lapide p̄cioſo. vſ. Deſiderium aīe eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorū eius nō fraudaſti eum. Allā. vꝰ. Beatus vir qui ſuffert tētationem q̄m cū p̲batus fuerit accipiet coꝛonā vite. Si fiāt. ix. lcōnes. Sequētia Oꝛganicis canamus. in cōi. fo. iiij. Euāg. Si q̇s venit ad. in cōi fo. iiij. Offr̄. Poſuiſti dn̄e ī capite eiꝰ coꝛonam de lapide pꝛecioſo: vitam petijt a te et tribuiſti ei allā. Secr.

INtuere q̄s domīe deus ad noſtre humilitatis hoſtiā tibi in honoꝛe ſācti martyꝛis tui ac regis edvvardi oblatā quā tibi ſacram oblationē mirabili diſpēſatione efficere voluiſti: ⁊ ꝯcede nobis illius p̄cibus ita innocēter viuere: vt ad eterna mereamur gaudia p̲uenire Per. Cōio Qui vult venire poſt me abneget ſemetip̄m ⁊ tollat crucem ſuam ⁊ ſequatur me. Poſtcō.

SAncta tua nos domīe ſumpta purificēt: et btō martyꝛe tuo ac rege edvvardo intercedente: ad perpetue btitudinis cōſoꝛtium p̲ducant. Per. ¶ Sancti albani pꝛothomartyꝛis āglorum. Officium.

IN virtute tua dn̄e letabit iuſtus: et ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer: deſideriū anime eiꝰ tribuiſti ei. ps. Qm̄ p̲ueniſti eū in bn̄dictionibus dulcedinis: poſuiſti ī capite eius coꝛonā de lapide p̄cioſo. Or.

DEus qui hunc diem btī albani martyꝛio conſecraſti: tribue q̄ſumꝰ: vt cuiꝰ ānuo gratulamur officio: eius continuo foueamur auxilio. P. Lcō li. ſapiētie. iiij.

IUſtus ſi moꝛte pꝛeoccupatꝰ fuerit: in refrigerio erit. Senectꝰ enī venerabilis eſt nō diuturna neq̄ numero annoꝛum cōputata. Cani ſunt autē ſenſus hoīs: ⁊ etas ſenectutis vita immaculata. Placens deo factus dilectus: ⁊ viuēs īter pctōꝛes trāſlatus eſt. Raptꝰ eſt ne malicia mutaret ītellectū eius: aut ne fictio deciperet aīam illius. Cōſūmatus in breui expleuit t̄pa multa: placita ei erat deo aīa illiꝰ. Propter hoc pꝛoperauit educere illum de medio iniq̄tatis: q̄m gr̄a dei et mīa eſt in ſctōs eius: ⁊ reſpectus in electos illiꝰ. Gr. Btūs vir qui timet dominum: in mādatis eius cupit nimis. vꝰ. Potens in terra erit ſemē eius generatio rectoꝝ bn̄dicet̄. Allā. v. Poſuiſti dn̄e ſup̲ caput eiꝰ coꝛonā de lapide p̄cioſo. Seq̄.

EYa gaudens caterua ouāter eya. Pange ſonoꝛa domino cantica illius et enarra magnalia. Ex toto coꝛde ex tota virtute ex tota anima chꝛiſto iubila. Qui eſt ſāctoꝛum vita virtꝰ gloꝛia premium coꝛona. Cuius pietas larga comite aurea albanum laurea. Cuius precellens gratia expurgauit eius crimina. Eius et cornu per ſecla exaltat ī magna glīa. Cū eni pceꝑiſſet diua mūera. Scte religionis dona miſtica. Aſpnēs ydolatrā regē ſpernit ydola. Et cū iā duceret mortē ad ſupplicia. Prece fugās flumina. Per fluuiū glareas: ſicca trāſiuit ſemita. Pari quoqȝ gr̄a. Grata fōtē munera terra pduxit arida. Poſt hec inclita albane pater opa. Linquens hec terreſtria. Scādiſcū glīa celorū diuina. Te nunc petimus patrone prece ſedula. Qui es noſtra vere gloria. Solue precū votis ſeruorū ſcelera. Exora pro gēte anglica et pro ei⁹ pace eterna. Ter dr̄ ꝓ pdictus. Et nobis tibi ſupplicibus vite vera impetra gaudia Ubi ſonat iugiter allā. Euāg. Si qs vult poſt me in cōi tol. iiij. Offer. In virtute tua dn̄e letabitur iuſt⁹: et ſup ſalutare tuum exultabit vehemēter: deſiderium aīe eius tribuiſti ei. Secreta.

Sicut ī beati albani martiris tui veneratione te mirabilem predicam⁹: ſic domine clementiam tuā per hec pie placationis officia pro nobis qs ipſe pius interuentor exiſtat. P. Cō. Magna eſt glīa ei⁹ ī ſalutari tuo gloriā ⁊ magnum decorē īpones ſup eum dn̄e. Poſtcō.

Ut tua nos domie ſacramenta purgent a crimine: ſc̄ām tuam maieſtatē tuā qs beatus martir albanus ſēp imploret. P. ¶ In vigilia ſancti iohānis baptiſte. Officium

Ne timeas zacharia exaudita eſt oratio tua et helizabeth vxor tua pariet tibi filiū et vocabis nomen eius iohannem: et erit magnus corā domino et ſpū ſctō replebit adhuc ex vtero matris ſue ⁊ multi ī natiuitate eius gaudebūt. Ps. Dn̄e in virtute tua letabitur rex: et ſup ſalutare tuum exultabit vehementer. Oro.

Preſta qs omnipotēs deus vt familia tua per viam ſalutis incedat ⁊ btī iohānis xp̄i precurſoris hortamēta ſectando: ad eum quem predixit ſecura perueniat dn̄m noſtrum ieſū xp̄m filium tuū. Qui te.

Memoria de ſancta etheldreda. Or.

Deus qui nos hodie btē etheldrede virginis tue annua ſolēnitate letificas: concede propici⁹ vt eius adiuuemur meritis cuius caſtitatis irradiamur exemplis. P.

Lectio hieremie prophete. i. capi.

In dieb⁹ illis: Factū ē verbū dn̄i ad me dicēs Priuſq̄ te formarē in vtero noui te: ⁊ anteq̄ exires de vulua ſctificaui te/ ⁊ pphetā in gētib⁹ dedi te. Et dixi. A/a/a/ dn̄e de⁹. Ecce neſcio loqui: qꝛ puer ego ſū. Et dixit dn̄s ad me. Noli dicere qꝛ puer ſū: qm̄ ad oīa que mittā te ibis ⁊ vniuerſa q̄ mādauero tibi loqueris. Ne timeas a facie eorū: quia ego tecū ſū vt eruā te dicit dn̄s. Et miſit dn̄s manum ſuā: ⁊ tetigit os meū. Et dixit dn̄s ad me. Ecce dedi verba mea ī ore tuo: ecce cōſtitui te hodie ſup gētes et ſuper regna/ vt euellas et deſtruas et diſperdas ⁊ diſſipes ⁊ edifices ⁊ plantes. Dicit dn̄s oīps. Gr. Fuit hō miſſ⁹ a deo cui nomē erat iohānes hic venit. V. Ut teſtimoniū phiberet de lumīe ⁊ parare dn̄o plebē pfectam. Si dn̄ica fuerit dr̄. Allā. V. Tu puer propheta altiſſimi vocaberis preibis ante dominum parare vias eius.

Initium ſcti euāgelii ſcdm̄ lucā. i.

Fuit in diebus herodis regis iudee ſacerdos quidā noīe zacharias de vice abia: et vxor illius de filiab⁹ aaron: ⁊ nomen ei⁹ helizabeth. Erāt aūt iuſti ābo ante deum: icedētes ī oībus mādatis ⁊ iuſtificatiōib⁹ dn̄i ſine q̄rela. Et non erat illius filius/ eo q̄ eſſet helizabeth ſterilis: ⁊ ābo p̄ceſſiſſēt ī dieb; ſuis. Factū ē autē cū ſacerdotio fungeret zacharias ī ordie vicis ſue añ deū/ ſcđm ↄſuetudinē ſacerdotij: ſorte exijt vt icēſū poneret igreſſ⁹ ī tēplū dñi. Et oīs multitudo ppl'i: erat orās foris hora icēſi. Apparuit autē illi āgel⁹ dñi: ſtās a dextris altar; ī cēſi. Et zacharias turbat⁹ ē vidēs: et timor irruit ſup eū. Ait autē ad illū āgel⁹. Ne timeas zacharia: qm̄ exaudita eſt dep̄catio tua. Et vxor tua helizabeth pariet tibi filium: et vocabis nomē ei⁹ iohānē. Et erit gaudiū tibi ⁊ exultatio: ⁊ multi ī natiuitate ei⁹ gaudebūt. Erit enī magn⁹ corā dño: vinū ⁊ ſiceram nō bibet. Et ſpū ſācto replebit adhuc ex vtero mr̄is ſue: ⁊ multos filiorū iſrael ↄuertet ad dñm deum ipſorum. Et ipſe p̄cedet āte illum: ī ſpiritu ⁊ virtute helye. Ut ↄuertat corda patrū ī filios: ⁊ icredulos ad prudētiā iuſtorū. Parare dño: plebē pfectā. Offer. Gloria ⁊ honore coronaſti eū et conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum domine. Secreta.

Da q̄s omīp̄s deus: vt ſicut beatus iohannes baptiſta aſtruxit agn⁹ ille tuus q̄ p̄ſentib⁹ myſterijs declarat⁹ eſt pctā noſtra ſemp emundet. Qui tecum viuit et reg. Alia ſecreta de ſancta etheldreda.

Que in hoc altari ꝓpoſita domie oculis tue maieſtatis offerim⁹ ſctē etheldrede virginis tue ſupplicatiōib⁹ q̄s ꝓpiciat⁹ aſſume P. Cō. Magna eſt glia ei⁹ ī ſalutari tuo: gloriam ⁊ magnum decorem impones ſuper eū dñe. Poſtcōio.

Beati iohānis baptiſte, nos domine preclara comitet oro: et quem venturū eſſe p̄dixit: poſcat nobis fore placatum dñm nr̄m ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecum. Alia poſtcōio de ſancta etheldreda.

Queſumus oīps deus: vt quod de menſa celeſti percepimus: intercedēte btā etheldreda virgine tua nos ad te ſēp trahat affectus. P.

¶ In die ſcti iohis bapte. Offi.

De ventre matris mee vocauit me dñs noīe meo: et poſuit os meū vt gladiū acutū ſub tegumēto man⁹ ſue protexit me: poſuit me quaſi ſagittam electā. Ps. Bonū eſt ↄfiteri domio: et pſallere noī tuo altiſſime. Oro.

Deus q̄ p̄ſentē diē honorabilē nobis in btī iohānis natiuitate feciſti: da populis tuis ſpūaliū grām gaudiorū: ⁊ oīm fidelium mentes dirige ī viā ſalutis eterne. Per. Lectio yſaye prophete. xlix.

Audite inſule: ⁊ attendite populi de longe. Dñs ab vtero vocauit me: de vētre mr̄is mee recordat⁹ eſt nominis mei. Et poſuit os meū q̄ſi gladiū acutū: ī vmbra manus ſue protexit me/ ⁊ poſuit me ſicut ſagittā electā. In pharetra ſua abſcōdit me: ⁊ dixit michi. Seruus meus es tu iſrael: q2 in te gliabor. Et nunc hec dicit dñs: formans me ex vtero ſeruū ſibi. Dedi te ī lucem gētium: vt ſis ſalus mea vſq; ad extremum terre. Reges videbunt et ↄſurgēt p̄ncipes: ⁊ adorabūt dñm deum tuū: ⁊ ſctm̄ iſrael q̄ elegit te. Gr. Priuſq̄ te formarem in vtero noui te: ⁊ āteq̄ exires de vētre ſctificaui te. V. Miſit dñs manū ſuā ⁊ tetigit os meū/ ⁊ dixit michi. Allā. V. Inter natos mulierū non ſurrexit maior iohāne baptiſta. Sequētia.

Sancti baptiſte chriſti p̄conis ſolennia celebrantes moribus ipſum ſequamur. Ut ad vitam quam predixit aſſeclas ſuos perducat. Deuoti te ſanctiſſime hominū amice ieſu xp̄i flagitamus vt gaudis percipiamꝰ. Sequēs v. dr̄ i natiuitate eiuſdē tm̄. Apparenſqꝫ zacharie gabriel repromiſit: qui tuam celebrarēt obſequijs natiuitatem. Sequēs v dr̄ i decollatione eiuſdē tm̄. Maxima que datur ſanctis i celo q martyrij tui congaudemus victorijs in die iſta. Ut per hec feſta eterna gaudia adipiſcamur. Qua ſancti dei ſacris delicijs leti cōgaudent. Tu qui preparas fideliū corda. Ne qđ deuiū vel lubricū deꝰ in eis inueniat. Te depoſcimus vt crimina noſtra. Et facinora continua pce ſtudeas abſoluere. Placatus. Ut ipſe ſuos. Sēp viſere. Fideles Et manſionē in eis facere. Dignetur. Ut agni vellere quē tuo digito. Mundi mōſtraueras tollere crimina nos velit induere. Ut ipſum mereamur angelis aſſocij. In alba veſte ſequi per portam clariſſimā. Amice chriſti iohannes. Iſte vltimꝰ verſꝰ dr̄ ter i vtroqꝫ feſto. Euāgelium. Secundum lucam. i.

IN illo tp̄e: Helizabeth impletū eſt tp̄s pariendi: et peperit filiū. Et audierūt vicini et cognati eiꝰ / qꝛ magnificauit dn̄s miam̄ ſuam cū illa: et cōgratulabant̄ ei. Et factū eſt i die octauo / venerūt circūcidere puerū: ⁊ vocabāt eū noīe patris ſui zachariā. Et rñdēs mat̄ eiꝰ dixit. Nequaq̄: ſed vocabit̄ iohannes. Et dixerunt ad illā: qꝛ nemo ē in cognatione tua qui vocetur hoc noīe. Innuebāt aūt pr̄i eiꝰ: quem vellet vocari eum. Et poſtulās pugillarē: ſcripſit dicēs. Iohānes eſt nomē eius. Et mirati ſūt vniuerſi. Apertum eſt aūt ilico os eius ⁊ lingua eiꝰ: ⁊ loquebatur bn̄dicēs deū. Et factꝰ eſt timor ſup omnes vicinos eoꝝ: ⁊ ſuper oīa mōtana iudee diuulgabant̄ oīa verba hec. Et poſuerūt oēs qui audierant in corde ſuo: dicentes. Quidputas puer iſte erit? Etenim manꝰ dn̄i: erat cum illo. Et zacharias pater eiꝰ impletꝰ eſt ſpū ſctō: et pphetauit dicēs. Benedictus dn̄s deus iſrael: qꝛ viſitauit et fecit redemptionem: plebis ſue. Credo. Offertoriū. Iuſtus vt palma florebit ſicut cedrus que in libano eſt multiplicabitur. Secreta.

TUa nos dn̄e muneribꝰ altaria cumulamꝰ illiꝰ natiuitatē honore debito venerante[illegible] nobis aſſore deprecantes [illegible]torem mundi et cecinit a[illegible] adeſſe mōſtrauit preſe[illegible] xp̄m filium tuum. Qui te. Prefa. quotid. Cōio. Tu puer pphēta altiſſimi vocaberis preibis enim ante faciē dn̄i parare vias eiꝰ. Poſtcōio.

SUmat eccl̄ia tua deꝰ btī iohis baptiſte gnātiōe leticiā p quē ſue regenerationis cognouit auctorē. dn̄m noſtrū ieſū xp̄m filiū tuū. Qui te. ¶ Per totas octa. dr̄ eadē miſſa de ſancto iohanne niſi feſtū i tercurrat ⁊ niſi i dn̄ica: ſꝫ ſine ſeqn̄ Credo et niſi miſſa de ſalus populi. vel miſſa dominicalis ex neceſſitate cātanda fuerit: et quādo dicitur miſſa de feſ. loci vel de ſācta maria.

¶ Sctōꝝ iohis et pauli mr. Offm̄.

MUlte tribulationes iuſtoꝝ et de his omnibus liberauit eos dn̄s: dominus cuſtodit omnia oſſa eorum vnum ex his non conteretur. ps. Benedicam dominum in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo. Oratio.

QUeſumꝰ omīps deus: vt nos geminata leticia hodierne feſtiuitatis excipiat que de btōꝝ iohānis et pauli glorificatiōe pcedit quos eadē fides et paſſio vere fecit eſſe germanos. P. ¶ Memoria de ſctō iohāne baptiſta. vt̄s. Epyſto. Iſti ſunt viri. in cōi fol. vi. Ex ce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū habitare fratres ĩ vnum. ℣ Sicut vnguētū ĩ capite qḋ deſcēdit ĩ barbam barbā aaron. ℣ Mādauit dn̄s benedictionē ⁊ vitā vſq; in ſcl'm. Allā. ℣ Iſti ſunt due oliue ⁊ duo cādelabra lucētia āte dn̄m hn̄t poteſtatē claudere celum nubibus ⁊ aperire portas eius q2 lingue eorū claues celi facte ſūt. Si dn̄ica fuerit dicitur ſequēſa Ecce pulchra canoꝝ. in cōi fol. vij. Euā. Attēdite a fermēto. i cōi. fo. vij. Offer. Gloriabunt i te oēs q̄ diligūt nomē tuū: qm̄ tu dn̄e benedices iuſto: dn̄e vt ſcuto bone volūtatis tue coronaſti nos. Secreta.

Hoſtias altarib⁹ tuis dn̄e placatiōis ĩponim⁹ tuā potētiā ſctōꝝ tuoꝝ iohānis ⁊ pauli paſſionibus honorādo et per eos nobis implorādo veniam peccatorum. Per. Cōio. Et ſi corā hominibus tormēta paſſi ſunt deus tētauit eos tanq̄ aurū in fornace ꝓbauit eos et quaſi olocauſta accepit illos. Poſtcōio

Sumptis ſacramētis plebs tua dn̄e queſum⁹ repleta ꝓficiat ⁊ eorum fulta preſidijs quorum natalicia celebrat quod tēporaliter deuota ſectatur eternum cōſequi mereatur. Per do. ¶ In vigilia apoſtolorum petri et pauli. Officium.

Dicit dn̄s petro cū eſſes iunior cīgebas te ⁊ ābulabas vbi volebas cū aūt ſenueris extēdes manus tuas et alius te cinget et ducet quo tu non vis: hoc aūt dixit ſignificās q̄ morte clarificatur⁹ eſſet deum. Ps. Celi enarrāt gl'iam dei: ⁊ opa manuū eius āñūciat firmamentum. Oro.

Deus qui nos btōꝝ apl'oꝝ tuorum petri et pauli natalicia glorioſa ꝑuenire cōcedis: tribue q̄ſum⁹ eoꝝ nos ſemꝑ ⁊ bñficijs preueniri ⁊ orōnib⁹ adiuuari. Per do.

¶ Memoria de ſctō leone. Oratio. Deus qui btm̄ leonē pontificē ſāctoꝝ tuoꝝ meritis coequaſti: cōcede ꝓpici⁹: vt qui commemoratiōis eius feſta recolimus vite q̄q; eius imitemur exempla. Per do. ¶ Memoria de ſcto iohāne baptiſta. Lectio actuum apoſtolorū. iij.

In dieb⁹ illis: Petr⁹ ⁊ iohannes aſcēdebāt ĩ templum: ad horā orōnis nonā. Et quidā vir q̄ erat claud⁹ ex vtero matris ſue baiulabat: quē ponebant quotidie ad portā tēpli q̄ dicit ſpecioſa vt peteret elemoſinā ab ĩtroeūtibus ĩ templū. Is cū vidiſſet petrū et iohānē incipientes introire ĩ templum: rogabat vt elemoſinā acciperet. Intuēs aūt in eum petrus cum iohanne: dixit. Reſpice ĩ nos. At ille intēdebat in eos: ſperās ſe aliquid accepturū ab eis. Petr⁹ aūt dixit. Argētū ⁊ aurū nō ē michi: qḋ aūt habeo hoc tibi do. In nomine ieſu chriſti nazareni: ſurge ⁊ ambula. Et appꝛehēſa ei⁹ manu dextera: alleuauit eū. Et ꝓtin⁹ cōſolidate ſūt baſes ei⁹ ⁊ plāte: ⁊ exiliēs ſtetit ⁊ ambulabat. Et intrauit cū illis ĩ tēplū: ābulās et exiliēs/ ⁊ laudās deum. Et vidit eum oīs ppl's ambulātē: ⁊ laudātē deū. Cognoſcebāt aūt illū: qm̄ ipſe erat qui ad elemoſinam ſedebat ad ſpecioſam portā templi. Et repleti ſūt ſtupore ⁊ extaſi: ĩ eo quod contigerat illi. Gr. In oēm terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ: ⁊ ĩ fines orbꝭ ĩre verba eorum. ℣. Celi enarrāt gl'iam dei: et opa manuū ei⁹ āñūciat firmamentum. Si do. ſue Allā. ℣. Nimis honorati ſūt amici tui deus nimis cōfortat⁹ ē ꝓncipat⁹ eoꝝ. S'm ioh. xxi.

In illo t. Dixit ieſ⁹ ſymoni petro. Symon iohānis: diligis me plus his? Dixit ei. Etiā domine tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei iterum. Symon iohānis: diligis me? Ait illi. Etiam dn̄e: tu scis q͛ amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos Dicit ei tercio. Symon iohīs: amas me? Cōtristatus est petrꝰ q͛ dixit ei t͛cio: amas me ⁊ dixit ei. Dn̄e tu oīa nosti: tu scis q͛ amo te. Dicit ei. Pasce oues meas Amē amē dico tibi: cū esses iunior cingebas te ⁊ ambulabas vbi volebas. Cum autē senueris: extendes manꝰ tuas ⁊ alius te ciget ⁊ ducet quo tu nō vis. Hoc aūt dixit: significans qua morte clarificaturꝰ esset deū. Offr̄. Michi aūt nimis honorati sunt amici tui deus nimis cōfortatꝰ est pricipatꝰ eoꝝ. Secreta.

Munera domīe tue ꝓpiciationis deferimus q̄ tibi pro nr̄is grata ieiuniis eoꝝ q̄s dep̄catio quorū solēnia p̄uenimus. efficiat. Per.

¶ Alia secreta de sancto leone.

Annue nobis domīe ꝑ intercessionem btī leonis confessoris tui atq; pōtificis vt hec nobis ꝓsit oblatio quā immolādo totiꝰ mūdi tribuisti relaxari delicta. Cōio. Simō iohīs diligis me plus his? dn̄e tu oīa nosti tu scis q͛ amo te. Pꝰ cō.

Sumpsimꝰ dn̄e diuina misteria btōꝝ apostoloꝝ tuoꝝ petri et pauli desiderata solēnia precurrētes: presta q̄s vt eoꝝ supplicationibus muniamur: q̄ꝝ regimur p̄ncipatu. P. Alia pꝰ cō. de sctō leone.

Sumētes dn̄e diuina misteria scti leonis cōfessoris tui atq; pontificis pia uos q̄s itercessio prosequatur: vt cuiꝰ solēnia recēsemꝰ optata presidia sentiamus. Per.

In die apsloꝝ petri ⁊ pauli. Offm̄.

Nunc scio vere q͛ misit dn̄s angelum suū ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de oī expectatione plebis iudeoꝝ. ꝟ Et petrꝰ ad se reuersꝰ dixit. Or.

Deus qui hodiernā diē apsloꝝ tuoꝝ petri et pauli martirio cōsecrasti: da ecclie tue eoꝝ ī oībus sequi p̄ceptū: ꝑ q̄s religiōis sūpsit exordiū. P. Lcīō actuū apostoloꝝ. xii

In diebꝰ illis: Misit herodes rex manꝰ: vt affligeret q̄sdā de ecclia. Occidit aūt iacobū fratrem iohānis: gladio. Videns aūt q͛ placeret iudeis: apposuit app̄hēdere et petrū. Erāt aūt dies azimoꝝ. Quē cū app̄hēdisset: misit in carcerē. Tradēsq; q̄ttuor q̄ternionibꝰ militū ad custodiēdū: volēs post pascha eum p̄ducē pplo. Et petrꝰ q̄dē s͛uabat͛ ī carcē: oro aūt fiebat sine intermissiōe ab ecclia ad deū ꝓ eo. Cū aūt p̄ducturꝰ eū eēt herodes: ī ip̄a nocte erat petrꝰ dormiēs iter duos milites vinctꝰ cathenis duabꝫ ⁊ custodes añ ostiū custodiebāt carcerem. Et ecce āgelus dn̄i astitit: ⁊ lumē refulsit ī habitaculo carceris. Percussoq; latere petri: excitauit eum dicēs Surge velociter. Et ceciderūt cathene de manibꝰ eius. Dixit autē āgelus ad eū. Precigere: ⁊ calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi. Circunda tibi vestimētū tuū: ⁊ sequere me. Et exiēs seq̄batur eū: et nesciebat q͛ verū est q̄d fiebat ꝑ āgelum. Existimabat aūt: se visum videre. Trāseuntes aūt primā ⁊ scd̄am custodiā: venerūt ad portā ferreā que ducit ad ciuitatem/que vltro aperta est eis. Et exeuntes processerūt vicum vnum: ⁊ ꝯtinuo discessit angelus ab eo. Et petrus ad se reuersus: dixit. Nunc scio vere q͛ misit dn̄s angelum suū: ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de omni expectatione: plebis iudeoꝝ. Gr. Constitues eos p̄ncipes sup oēm trā memores erunt noīs tui dn̄e. ꝟ Pro patribus tuis nati sūt tibi filij ppterea populi confitebūtur tibi. Allā. ꝟ.

Tu es ſymon bariona cui caro ⁊ ſāguis non reuelauit verbum pr̄is: ſꝫ ipſe pater qui eſt ī celis. Sequētia.

LAude iocunda melos turma perſona. Iūgēdo verba ſymphonie rithmica. Concrepās inclita armonia vera celi lumina. Luce qui aurea illuſtarūt mundi regna oīa Vernāt foꝛtia iam quoꝛum trophea in celi regia. Quoꝛum merita diſſoluunt crimina hac die fulgida Nam alter crucis ſupplicio triumphans alter enſis iugulo vterꝙ nitet laurea. Et ſublimes ſuper ſydera inſignes victoꝛia celica pꝛelati ſunt in curia. Hinc beate petre qui maxima reſeras claudis verbo celi limina. Sume pi⁹ vota fidelia peccati cuncta diſſoluēdo vincula. Sacra paule igere dogmata illuſtrās plebis pectoꝛa. Et quouſꝙ det de⁹ perfecta: vltra fer mentes ſydera. Dulcis qua reſultet muſica virtutum fidib⁹ atꝙ melis concina. In qua ſymphonia miſcetur ⁊ illa q̄ eſt vere dyateſſeron pꝛima. Conſtans virtute ⁊ iuſticia. Tēperātia ⁊ prudētia. Quibus ſup agmina rite decoꝛata xp̄o cātica pſallūt: en armonica. Noſtro ſit choꝛo ſocia illa dēt lumina q̄s p̄conia damus ꝓplitica Sublime dicāt nūc omnia amē redēpta. Euā. Venit ieſus in partes in cōi fo. ij. Credo. Offr. Cōſtitues eos pꝛincipes ſup oēm terram: memoꝛes erūt nominis tui in omni ꝓgenie et generatione. Secreta.

HOſtias domine quas nomini tuo ſacrādas offerimus apoſtolica ꝓſequatur oꝛatio: per quam nos ⁊ expiari tribuas ⁊ defēdi. P. Pꝛefatio. Et te dn̄e. Cōio. Tu es petrus et ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meam. Poſtcōio.

QUos celeſti dn̄e alimēto ſatiaſti: q̄s apl̄icis interceſſionib⁹ ab omni aduerſitate cuſtodi. Per.

¶ In commemo. ſcti pauli. offm.

SCio cui credidi ⁊ certus ſū qꝛ potēs eſt depoſitū meū ſeruare in illum diem. V⁹. Domine pꝛobaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā ⁊ reſurrectionē meā. Oꝛatio.

DEus qui multitudinem gentium beati pauli apl̄i tui p̄dicatione docuiſti: da nobis q̄ſum⁹: vt cui⁹ natalicia colim⁹ eius apud te patrocinia ſētiamus. Per dn̄m. Memoꝛia de ſancto petro. Oꝛatio.

DEus q̄ beato petro apl̄o tuo collatis clauib⁹ regni celeſtꝭ aīas ligādi atꝫ ſoluēdi pōtificium tradidiſti: cōcede ꝓpicius vt īterceſſionis ei⁹ auxilio a peccatoꝝ nr̄oꝝ nexib⁹ liberemur. P. Mcō. de ſācto iohanne baptiſta vt ſupꝛa. Ad gal. i.

FRatres: Notum vobis facio euāgeliū qd̄ euangelizatū eſt a me: qꝛ nō eſt ſcd̄m hoīem. Neꝙ ei ego ab hoīe accepi illud neꝙ didici: ſed ꝑ reuelationē ieſu xp̄i. Audiſtis eni ꝯuerſationē meā aliq̄n ī iudaiſmo: q̄m ſupꝛa modū ꝑſeq̄bar eccleſiā dei/ ⁊ expugnabā illam. Et ꝓficiebā ī iudaiſmo ſupꝛa multos coetaneos meos ī gn̄e meo: abundātius emulatoꝛ exiſtēs paternaꝝ mearū traditionū. Cū aūt placuit ei qui me ſegregauit de vtero mr̄is mee: et vocauit ꝑ grām ſuam vt reuelaret filiū ſuū in me: vt euāgelizarē illū in gētib⁹: ꝯtinuo nō acq̄eui carni ⁊ ſāgui. Neꝙ veni hieroſolimā ad ātecelloꝛes meos apl̄os ſed abij in arabiā: ⁊ iterꝝ reuerſ⁹ ſū damaſcū. Deīde poſt annos tres veni hieroſolimā vidē petrū: ⁊ manſi apd̄ eū diebꝫ q̄ndecī. Aliū aūt apl̄oꝝ vidi neminē: niſi iacobū fratrem dn̄i Que autē ſcribo vobis: ecce coꝛam deo qꝛ nō mētioꝛ Deīde veni ī ꝑtes phyle: ꝫ cilicie. Eram autē ignotus facie eccleſiis iudee: que erāt ī xp̄o ieſu. Tm̄ autē auditū habebāt qm̄ q ꝑſequebat nos aliqñ: nūc euangelizat fidem quā aliqñ expugnabat Et ī me clarificabāt: dn̄m ieſū xp̄ꝫ. Gr. Qui operatꝰ eſt. Allā. V. Magnus ſctūs pau. Seq̄. Solēnitas ſcti pauli. Require ī feſ. ꝯuerſio. eiuſdē fol. vij. Euāg. Dixit ſymon petrꝰ ad ie. Ecce nos reliquimꝰ oīa in cōi fo. ij. Credo. Offr. Michi autē nimis honorati ſūt amici tui deꝰ nimis ꝯfortatꝰ ꝫ ꝑncipatꝰ eoꝝ. Secr.

OBlationem tibi dn̄e votiuā deferimus deprecātes vt ad laudē tui nominis ꝫ apoſtolice reuerētiā dignitatis: ꝫ ad noſtrū ꝑueniat ſctificata preſidiū. P. Alia ſecreta.

ECcleſie tue q̄s dn̄e p̄ces ꝫ munera btī petri apl̄i tui ꝯmēdet oꝛo: ꝫ qd̄ ꝓ illiꝰ glīa celebramꝰ nobꝫ ꝓſit ad veniā. Pref. Et te do. Cō. Amē dico vobꝫ ꝙ vos q̄ reliq̄ſtis oīa et ſecuti eſtis me: cētuplū accipietꝫ et vitā etnā poſſidebitꝫ. Poſtcōio.

DA q̄s omp̄s deꝰ vt eccl̄ia tua et ſacramentis refecta ſalutaribus: et btī pauli apoſtoli fulta ſupplicatiōibus ſic p̄ſtita dona ꝑcipiat vt cape mereat etna. Alia pᵒc.

LEtificet nos dn̄e q̄s munus oblatum vt ſicut in apl̄o tuo petro te mirabilē p̄dicamꝰ: ſic ꝑ illū tue ſumamꝰ īdulgētie largitatē

In oc. ſcti iohānis bapt. offm̄. or. Epl̄a. Gr. Allā. offr. ꝫ Cōio ſicut ī prima die dn̄e cū hoc euāg. S. lu. i.

IN illo tp̄e. Dixit ad zachariā angelꝰ. Ne timeas zacharia qm̄ exaudita eſt deprecatio tua: et vxor tua helizabet pariet tibi filiū/ et vocabis nomē eiꝰ iohānē. Et dixit zacharias ad āgelū. Unde hoc ſciā? Ego enī ſū ſenex: ꝫ vxor mea ꝓceſſit ī diebꝰ ſuis. Et rn̄dēs āgelus dixit ei Ego ſū gabriel q̄ aſto an̄ deum: ꝫ miſſꝰ ſum loq̄ ad te: ꝫ hec tibi euāgelizare Et ecce eris tacēs: ꝫ nō potis loq̄ vſq̄ in diē quo hec fiāt ꝓ eo ꝙ nō credidiſti v̄bis meis q̄ iplebunt in tp̄e ſuo Et erat plebs expectās zachariā ꝫ mirabant ꝙ tardaret ip̄e ī tēplo. Egreſſꝰ autē: non poterat loq̄ ad illos. Et cognouerūt ꝙ viſionē vidiſſꝫ ī tēplo Et ip̄e erat īnuēs illis: ꝫ ꝑmāſit mutꝰ Et factū ē vt īpleti ſūt dies officii eiꝰ: abiit ī domū ſuā. Poſt hos autē dies cōcepit helizabeth vxor eiꝰ ꝫ occultabat ſe mēſibꝰ quīq̄ dicēs Qꝛ ſic fecit michi dn̄s ī diebꝰ: q̄bꝰ reſpexit auferre oppꝛobꝛiū meū: int hoīes. ¶ Si iſte oct. ī ſab. vel ī dn̄ica euenerint miſſa de oct. dr̄ in cap̄. ¶ In die viſitationis btē marie. Officium.

GAudeamꝰ oēs ī dn̄o diē feſtū celebrātes ſub honore marie virginis de cuiꝰ viſitatione gaudent angeli et collaudant filiū dei. Ps. Eructauit cor meū verbū bonum: dico ego opera mea regi. Or.

DEus q̄ ſacratiſſimā virginē mariā vnigeniti tui matrē mutue cōſolationis grā beatā helizabeth viſitare feciſti: ꝯcede ꝓpiciꝰ nobis famulis tuis vt ex eiꝰ viſitationibꝰ aſſidue conſolemur ꝫ a cunctis aduerſitatibus tuo munimine protegamur. per. c. Lcō. lib. ſap. cant. ii.

EGo flos cāpi ꝫ liliū ꝯualliū Sicut liliū iter ſpinas: ſic amica mea inter filias. Sicut malꝰ inter ligna ſiluaꝝ: ſic dilectus meꝰ inter filios. Sub vmbra illius quē deſiderabā ſedi: et fructus eiꝰ dulcis gutturi meo. Introduxit me rex in cellā vinariā: ordinauit in me caritatem. En dilectus meus: loquit michi Surge propera amica mea: colūba mea: formoſa mea ꝫ vel. Iā onꝫ hyems tranſijt: ymber abijt ⁊ receſſit. Flores appuerũt ĩ terra nr̃a: tp̄s putationis aduenit. Vox turturis audita eſt: ĩ terra nr̃a Ficꝰ ꝓtulit groſſos ſuos: vinee florẽtes odorẽ ſuũ dederunt. Surge ꝓpa amica mea/colũba mea: ĩ foramibꝰ petre/ĩ cauerna macerie. Oſtẽde michi faciẽ tuã: ſonet vox tua ĩ auribꝰ meis. Vox eni tua dulcis: ⁊ facies tua decora. Gr. Bñdicta ⁊ venerabilis es vgo maria q̃ ſine tactu pudoris inuẽta es mr̃ ſaluatoris. V. Virgo dei gẽitrix quẽ totꝰ nõ capit orbis ĩ tua ſe clauſit viſcera factꝰ hõ. Allã. V. Mr̃ mirifica ſũma p gr̃am dona mľtiplica ditãs ecclĩã ſacris vtutibꝰ tollens diſſidiũ ꝯfer penitẽtibus tuũ ꝑſidiũ. Seq̃.

Celebremꝰ ĩ hac die feſtũ domus zacharie laudibꝰ leticie Cõtẽplemur ibi geſtũ ⁊ de feſto fiat feſtũ iã domꝰ eccľie. Thema iã ſolẽnitatis copioſe caritatis gr̃a recolit. Quã helizabeth btã ſenectute fecũdata ſuſcepiſſe ſcribit. Orbis totus gratulet toto corde veneret dulcis viſitatio. Cõpaſſiui cordis benignitas exceſſiua ſtãs et humilitas ſacra ꝯſolatio. In itroitu marie plẽ matrẽ ꝓphetie ſpũs illuiat. Cõfortata genitũ roborata debitũ felix parẽs teriat Ergo feſti hãc auctricẽ lauda dei genitricẽ ſyõ ex ꝑcordijs. Quicqd dicas de benigna minus eſt a laude digna debitis ꝑconijs. Viſitatrix ĩ mõtanis viſitatrix ĩ his planis ſis mr̃is eccľie Medicina xp̃iana qd nõ valet vis hũana fiat dono gr̃e. Bñdicta mulierũ ſydꝰ maris lumẽ verũ meſtũ ꝯſolare clerũ pplm irradia. Bñdicto vẽtris tui fructu dona nobis frui ſicq ſimꝰ ſp ſui ĩ ꝑenni gľia

Euãg. Exurgẽs ma. in aduẽ. fo. vi. Offr. Aue maria gr̃a plena dñs tecũ bñdicta tu ĩ mulieribꝰ ⁊ bñdictꝰ fructus ventris tui. Secreta.

Eccľie tue q̃s dñe oblationẽ ꝓpiciꝰ intuere intercedẽte glo̅ſa vgĩe dei genitrice maria vnitatis ac pacis ſp eidẽ dõa ꝯcede. P. P̃fat. Et te ĩ viſitatiõe. Cõ. Btã viſcera marie vgĩs q̃ portauerũt eterni pr̃is filiũ.

Pꝰcõ. Deꝰ q̃ mediãte btã vgĩe maria mũdo ſuccurriſti ꝑdito: ipſiꝰ glioſis meritis ⁊ ꝑcibꝰ interuenientibus cõcede placatꝰ: vt ab eccľie tue regno olim ſcãdalorũ perturbatiõe remota: in tua ſp pace tibi debite famulet. Qui viuis. Per oẽ. dicatur ſeq̃. ſicut infra oc. aſſũptionis eiuſdẽ. In oc. die. vel ſeq̃.

Veni mr̃ gr̃e ſõs mĩe miſeris remediũ. Veni lux eccľie triſtibꝰ leticie tu infũde radiũ. Te reginã colimꝰ tibi laudes canimꝰ ex affectu cordiũ. Que es ĩ ãguſtijs ⁊ ĩ rebꝰ dubijs ſalꝰ ⁊ ſolatiũ. O ſtella ꝑfulgida: tu dira certamia maris huius reprime. Symõis nauicula: filij tunicula ne ſcidat ꝓhibe. Portꝰ nauigãtiũ ꝑces ſupplicãtiũ filiorũ ſuſcipe. Cõſolare flebiles ĩuua puſillanimes ⁊ errãtes corrige. Que deũ hoibꝫ te ĩna celeſtibꝰ iungis o puerpera. Hereſes iterime ſciſmata tu deſtrue firma pacis federa. ¶ Sãctorũ ꝓceſſi ⁊ martiniani mr̃. Offm̃.

Iudicãt ſãcti gentes et dominãtur populis ⁊ regnabit dñs deus eorum ĩ ꝑpetuum. Ps. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. Or.

Deꝰ q̃ nos ſctõr martyrũ tuorũ ꝓceſſi ⁊ martiniani ꝯfeſſiõibꝫ glioſis circũdas ⁊ ꝓtegis: da nobis ex eorũ imitatiõe ꝓficẽ ⁊ interceſſiõe gaudere. P. Me. de. ſ. Swithino. Or.

Deus q̃ hodiernã diẽ ſacratiſſimã nobis in btĩ Swithini confeſſoris tui atq põtificis depoſitiõe celebrare cõcedis: adeſto ꝓpicius eccleſie tue ꝑcibꝫ vt cuiꝰ gľiãt meritiſ muniat ſuffragiis. P. Meō. de apl'is. Epl'a. Scti p fide. in ꝯi fo. vi. Gr. Exultabūt ſcti in gl'ia letabunt̄ i cubilib' ſuis. V. Cātate dn̄o cāticū nouū laus ei' in eccl'ia ſctoꝝ. All'a. V. Reddet deus mercedē laborū ſctoꝝ ſuoꝝ ⁊ deducet illos i via mirabili. Euāg. Sedebitis. in cōi f. viii. Offer. Gl'iabūtur i te oēs qui diligūt nomē tuū qm̄ tu dn̄e bn̄dices iuſto: dn̄e vt ſcuto bone volūtatis tue coronaſti nos. Secreta.

Suſcipe domine p̄ces ⁊ munera oblata ꝗ vt tuo ſint digna conſpectui ſctoꝝ martyrum proceſſi et martiniani p̄cib' adiuuemur. Per. Alia ſec. de ſācto ſvvithino.

Suſcipe clemētiſſime de' munus qđ maieſtati tue offerim' ⁊ interueniēte btō ſvvithino cōfeſſore tuo atq; pōtifice ad vtriuſq; vite ꝓſpitatē illđ nob; ꝓuenire ꝯcede. P. Alia ſe. de apl'is vt s. Cō. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta ē: de laq̄o venātiū. Poſtcō.

Quesum' dn̄e diuino refecti miſterio vt q ſctoꝝ martyꝝ tuoꝝ ꝓceſſi ⁊ martiniani tp̄ali ꝯmemoratione gaudem' eoꝝ interceſſionib' in ea numeremur ſorte ſalutis: in qua illi ſunt tua grā glioſi. P. Alia poſtcō. de ſācto ſvvithino.

Deus q nos a delictoꝝ ꝯtagiis tuoꝝ expias ꝑceptiōe ſacramētoꝝ p̄ſta q̄s: vt btī ſvvithini ꝯfeſſoris tui atq; pōtificis meritiſ a cūctiſ eruamur aduerſis ⁊ celeſtiſ vite deliciis ꝑfruamur. P. Alia poſtcō. de apl'is vt s. Miſſa de apl'is petro et paulo iſta oc. q̄ñ de eiſdē fuitū. Offm̄. Michi autē. in cōi fo. i. Orō.

Deus qui hodiernā diē apl'oꝝ tuoꝝ petri et pauli martyrio ꝯſecraſti: da eccleſie tue eoꝝ in oībus ſeq̄ p̄ceptū p q̄s religiōis ſumpſit exordiū. P. Epl'a. Iā non eſtis. in ꝯi f. i. Gr. Cōſtitues. All'a. V. Nimis hō. Euā. Hec mādo vo. Credo. Offer. Cōſtitues. in cōi. fo. ij. Secr.

Hoſtias dn̄e q̄s nos tuo ſacrādas offerimus apl'ica ꝓſequatur orō p quā nos expiari tribuas ⁊ defendi. P. P̄fatio. Et te dn̄e. Cōio. Vos q ſecuti eſtis. in ꝯi fo. ij. Poſtc.

Quos celeſti dn̄e alimento ſatiaſti q̄s apl'icis īterceſſiōib' ab oī aduerſitate cuſtodi. P. ¶ In trāſla. ⁊ ordinatiōe ſ. martini. Offi. Statuit. in cōi. folio. ix. Oratio.

Deus q ppl'o tuo eterne ſalutis btm̄ martinū miniſtrū ꝯceſſiſti p̄ſta q̄s: vt q executor mādatoꝝ tuorū extitit i tris: īterceſſor nr̄ ſp eſſe dignet̄ i celis. P. Me. de apl'is. Epl'a. Ecce ſacer. ma. Gr. Inueni dauid. All'a. V. Elegit te. in cōi fo. x. Seq̄.

Sacerdotē xp̄i martinum cūcta per orbē canat eccleſia pacis catholice. Atq; illi' nomē oīs hereticꝰ fugiat pallid'. Pānonia letet̄ gēitrix talis filiꝰ. Italia exultet altrix tāti iuuenis. Et gallie trina diuiſio ſacro certet litigio cui' eē debeat p̄ſul. Sʒ parit̄ habere ſe ꝑēm oēs gaudeāt turoni ſoli ei' corpus foueāt. Huic frācoꝝ atq; germanie plebs oīs plaudat Quib; vidēdū īſperit dn̄m i ſua veſte. Hic celebris eſt egipti p̄rib; grecie q̄q; cūctiſ ſapientib;. Qui īpares ſe martini meritis ſētiūt atq; ei' medicamini. Nā febres ſedat demōeſq; fugat paralitica mēbra glutinat. Et mortuoꝝ ſua p̄ce triū reddit corpa vite p̄ſtine. Hic ritus ſacrilegos deſtruit et ad xp̄i gl'iam dat ignib; ydola. Hic nudis miſteria brachiis conficiens p̄uditus eſt celeſti luce. Hic oculis ac manib' in celū ⁊ totis virib; ſuſpēſus terrena cūcta reſpuit. Eius ori nūq̄ chriſt' abfuit ſiue iuſticia vel quicq̄d ad verā vitā ꝑtinet. Igit̄ te cūcti poſcim' o martine vt q multa mira hic oſtendiſti. Etiā de celo grām chriſti nobis ſupplicatu tuo ſemp̄ infundas. Secundū lucā. xij.

IN illo tp̄e Dixit ieſꝰ diſcipl̄is ſuis Nolite timere puſillꝰ grex qꝛ cōplacuit p̄ri vr̄o dare vobis regnū. Vēdite q̄ poſſidetis: ⁊ date elemoſinā. Facite vobis ſacculos qui nō veteraſcūt: theſaurū nō deficiētē in celis quo fur nō appꝛopiat. neqꝫ tinea coꝛrūpit. Ubi eſt ei theſaurus vr̄: ibi ⁊ coꝛ vr̄m erit. Offm. Veritas mea ⁊ mia mea cū ip̄o ⁊ ī noīe meo exaltabitur coꝛnu eiꝰ. Secr.

INtercessio q̄s dn̄e b̄ti martini cōfeſſoꝛis tui atqꝫ pōtificis munera nr̄a cōmēdet noſqꝫ maieſtati tue ſp̄ reddat acceptos. P. Cōio. Fidelis ſeruꝰ ⁊ pꝛudēs quē ꝯſtituit dn̄s ſup̄ familiā ſuā vt det illis in tēpoꝛe tritici menſurā. Poſtcōio.

PReſtēt nobis q̄s dn̄e ſumpta ſacramēta p̄ſidiū ſalutare: et infueniētibus b̄ti martini cōfeſſoꝛis tui atqꝫ pontificis meritis: ab omnibus nos abſoluāt pc̄tis. Per.

In oct. apl̄oꝝ petri ⁊ pauli. Offm.

SApiētiā ſc̄toꝝ narrāt populi ⁊ laudē eoꝝ nūciat eccl̄ia noīa aūt eoꝝ viuent ī ſcl̄m ſeculi. Ps. Exultate iuſti in dn̄o: rectos decet collaudatio. Oro.

DEus cuiꝰ dextera b̄tm̄ petrū apl̄z ābulātē ī fluctibꝫ ne mergeret erexit: ⁊ coapl̄m eiꝰ paulū tercio naufragātē de ꝓfūdo pelagi liberauit: exaudi nos ꝓpiciꝰ ⁊ ꝯcede: vt āboꝝ meritꝫ eternitatis gloꝛiā cōſequamur. Qui. Epl̄a. Hi ſūt viri. in ꝯi fo. vj. Gr. Iuſtoꝝ aīe ī manu dei ſūt ⁊ nō tāget illos toꝛmētū malicie. V. Viſi ſūt oc̄lis īſipiētiū moꝛi illi aūt ſūt in pace. All̄a. V. Iſti ſūt due oliue ⁊ duo cādelabꝛa lucentia an̄ dn̄z hn̄t poteſtatē claudere celū nubibꝫ ⁊ apire poꝛtas eiꝰ: qꝛ lingue eoꝝ claues celi facte ſūt. Seqꝰ. Ecce pulchꝛa. in ꝯi fo. vij. S. mat. xiiij.

IN illo tp̄e: Iuſſit ieſꝰ diſcipulos ſuos aſcēdere in nauiculā ⁊ p̄cedere eū trās fretū: donec dimitteret turbas. Et dimiſſa turba: aſcēdit in montē ſolus oꝛare. Veſpe aūt facto: ſolus erat ibi. Nauicula aūt in medio mari: iactabatur fluctibꝰ. Erat eni vētꝰ ꝯtrariꝰ. Quarta aūt vigilia noctis venit ad eos: ambulās ſupꝛa mare. Et videntes eum ſupꝛa mare ābulantē: turbati ſunt dicentes qꝛ fātaſma eſt. Et pꝛe timoꝛe clamauerūt. Statimqꝫ ieſꝰ locutus eſt eis: dicens. Habete fiduciā. Ego ſum nolite timere. Reſpōdēs aūt petrus: dixit. Dn̄e / ſi tu es iube me venire ad te ſup̄ aquas. At ipſe ait. Veni. Et deſcēdēs petrus de nauicula: ābulabat ſup̄ aquam / vt veniret ad ieſum. Videns vero vētum validum: timuit. Et cū cepiſſet mergi: clamauit dicēs. Domine: ſaluum me fac. Et cōtinuo extēdēs ieſus manum app̄hēdit eum: ⁊ ait illi. Modice fidei: quare dubitaſti? Et cum aſcēdiſſet ieſus in nauiculā: ceſſauit vētus. Qui aūt in nauicula erāt: venerūt ⁊ adoꝛauerūt eū dicentes. Vere filius dei es. Nō dr̄ Credo. [illegible] do. ſue. Offm. Exultabūt ſc̄ti in gloꝛia letabūtur in cubilibꝰ ſuis exultatiōes dei ī faucibꝫ eoꝝ. Sec.

INtēde p̄camur altiſſime vota que reddamus tibi que placita fieri eoꝝ p̄cibus cōcede: ꝓ quorū deſeruūtur honoꝛe. Per. Pꝛefa. Et te dn̄e. Cō. Iuſtoꝝ aīe ī manu dei ſūt ⁊ non tāget illos toꝛmētum malicie viſi ſūt oculis inſipiētium moꝛi illi aūt ſūt in pace. Poſtcōio.

SUmpta dn̄e ſacramenta celeſtia b̄tis apl̄is petro ⁊ paulo de p̄cātibꝰ: remediū nobis celeſte cōſuliēt. P. ¶ Trāſla. ſci [illegible]. Offm.

~~Gaudeam⁹ oẽs ĩ dño diẽ feſtũ celebrãtes ſub honore~~ [redacted] ~~martyris de cui⁹ paſſione gaudẽt ãgeli ⁊ collaudãt filium dei. Ps. Exaudi deus orationẽ meã cũ deprecor: a timore inimici eripe aiam meam.~~ Oratio.

~~Deus q̃ nobis b~~[redacted] ~~martyris tui atq; põtificis trãſlationẽ celebrare ꝯcedis: te ſuppliciter exoram⁹ vt ei⁹ meritis ⁊ p̃cib⁹ a vicijs ad virtutes: ⁊ a carcere trãſferamur ad regnũ.~~ P. Epla. Oĩs põtifex. in xi. f. v. Gr. Poſuiſti dñe ſup caput ei⁹ coronã de lapide p̃cioſo. V. Deſideriũ aĩe ei⁹ tribuiſti ei ⁊ volũtate labior ei⁹ nõ fraudaſti eũ. Allã. V. Glia ⁊ honore coronaſti eũ dñe: ⁊ ꝯſtituiſti eũ ſup opa manuũ tuar. Seq. Solẽne cãticũ ho. q̃re s̃ ĩ alio feſ. ĩfra oc. na. Euã. Hõ q̃dã nobil. in cõi fo. v. Offr. Poſuiſti dñe in capite ei⁹ coronã de lapide p̃cioſo vitã petijt a te ⁊ tribuiſti ei allã. Sec.

~~Deus q̃ panẽ ⁊ vinũ ĩ corpus tuũ ⁊ ſãguinẽ celeſti bñdictione ꝯuertis: ꝯcede nobis p̃ merita~~ [redacted] ~~martyris tui atq; põtificis vt ad tuã miam reuertẽtes tuo bñplacito ꝯformemur.~~ Q̃ vi. Co. Magna ẽ glia ei⁹ ĩ ſalutari tuo: gliam ⁊ magnũ decorẽ ipones ſup eũ dñe. P⁹c.

~~Deus qui b~~[redacted] ~~martyrẽ tuũ atq; põtificẽ a ſupplicijs ad gaudia tranſtuliſti: tribue q̃s vt qui trãſlationis eius veneramur ĩ terris p ei⁹ p̃ſentiam de celeſtia trãſferamur.~~ P. Notãdũ eſt q̃ die p̃pria poſt fe. trã. [redacted] m. celebratur feſ. reliq̃ar eccle ſar.

¶ In die reliq̃ar. of. Sapiẽtiã. vt s. Or.

Preſta q̃s omps deus: vt ſcẽ dei genitricis ſemp̃q; virginis marie ⁊ ſcõrum tuor quor reliquie ĩ hac cõtinẽtur ecclia nos p̃tegãt merita: quaten⁹ eor p̃cibus trãquilla pace in tua iugiter laude letemur. Per eũ. Epla. Hi ſunt viri. in cõi. fo. vi. Gr. Exultabũt ſcĩ in glia: letabũtur in cubilib⁹ ſuis. V. Cãtate dño cãticũ nouum: laus ei⁹ ĩ ecclia ſcõr. Allã. V. Scĩ ⁊ iuſti ĩ dño gaudete: vos elegit de⁹ in hereditatẽ ſibi. Seq. Ecce pulchra in cõi fo. vij. Euãg. Videns ieſ⁹ turbas. in cõi fo. vii. Offr. Mirabilis deus in ſctis ſuis: deus iſrael ipſe dabit virtutẽ ⁊ fortitudinem plebi ſue bñdictus deus allã. Secreta.

Munera tue miſericors deus maieſtati oblata benigno q̃ſum⁹ intuitu aſpice: vt eorũ nobis fiãt p̃cibus ſalutaria: quor ſacratiſſime in hac baſilica reliq̃e ſũt recõdite. P. Cõio. Gaudete iuſti ĩ dño al. rectos decet collaudatio allã. P⁹cõ.

Diuina libantes miſteria q̃s dñe vt eorum nos vbiq; interceſſio p̃tegat: quorũ hic ſacra gaudemus habere patrocinia. Per dñm.

¶ Sctõr ſeptẽ fratrum mar. offm.

Laudate pueri dñm laudate nomẽ dñi q̃ habitare facit ſterilẽ in domo matrẽ filior letãtem. V. Sit nomẽ dñi bñdictũ: ex hoc nũc ⁊ vſq; ĩ ſclm. Or.

Preſta q̃s oĩps deus: vt q̃ glioſos martires tuos felicem philippum/ vitalẽ/ marcialem alexandrum/ ſiluanũ/ ⁊ ianuarium fortes in ſua confeſſione cognouimus: pios apud te ĩ nra ĩterceſſione ſẽtiamus. P. Epla. Remedramini in cõi fo. vi. Gr. Aia nra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venãtiũ. V. Laqueus cõtrit⁹ eſt ⁊ nos liberati ſum⁹: adiutorium nrm ĩ noĩe dñi: qui fecit celũ ⁊ terrã. Allã. V. Laudate pueri dominum: laudate nomẽ dñi. V. Sit nomẽ dñi bñdictum ex hoc nunc ⁊ vſq; in ſclm. Et dr cum vtroq; v̾ſiu hac die ſicut in ſabba.

tu ebd. paſche. Scdm matheũ. xij.

IN illo tp̃e: Loquente ieſu ad turbas: ecce mater eius ⁊ fratres ſtabãt foꝛis q̃rentes loqui ei. Dixit aũt ei q̃dã. Ecce mater tua ⁊ frates tui foꝛis ſtãt: q̃rẽtes te. At ipſe reſpõdẽs dicẽti ſibi: ait. Que eſt mater mea: ⁊ qui ſunt fr̃es mei? Et extẽdẽs manũ in diſcipulos ſuos: dixit. Ecce mater mea: et fr̃es mei. Quicũq; eni fecerit volũtatẽ p̃ris mei qui in celis eſt: ipſe meus frater et ſoꝛoꝛ: ⁊ mat̃ eſt. Offr̃. Aĩa noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt et nos liberati ſumus. Secreta.

REſpice dñe oblationes fidelium vt tibi grate ſint in tuoꝝ paſſione ſctõꝝ qui germano amoꝛe te diligẽtes ſua coꝛꝑa martirio tradiderũt. ꝑ. Cõ. Quicũq; fecerit volũtatẽ p̃ris mei q̃ i celis ẽ ipſe me⁹ frater ſoꝛoꝛ ⁊ m̃r ẽ dicit dñs. Poſtcõio.

REfecti domine grẽ tue vitalibus alimentis ſupplices imploꝛamus vt q̃ꝝ celebꝛamus victorias participemus ⁊ p̃mijs. Per.

¶ Trãſla. ſcti benedicti ab. Offiũ.

OS iuſti meditabitur ſapiẽtiã et lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in coꝛde ipſius. Ps. Noli emulari i malignãtib⁹: neq; zelaueris faciẽtes iniquitatẽ. Gloꝛia. Oꝛatio.

INterceſſio nos q̃s domine btĩ bñdicti abbatis tibi cõmẽdet vt qđ nr̃is meritis nõ valem⁹: eius p̃ocinio aſſeq̃mur. ꝑ. Epl̃a. Iuſt⁹ coꝛ ſuũ in ꝯi fo. xi. Gr. Os iuſti meditabit̃ ſapiẽtiã ⁊ lĩgua ei⁹ loq̃tur iudiciũ. V. Lex dei ei⁹ i coꝛde ipſi⁹: ⁊ nõ ſuppl̃ãtabũt greſſ⁹ ei⁹. Allã. V. Poſui adiutoꝛiũ ſuꝑ potẽtẽ: ⁊ exaltaui electũ de plebe mea. Si fiãt ix. le. dr̃ leq̃: de ꝯi ſcꝫ Adeſt nobis. in ꝯi fo. x. Euã. Nemo accen. in cõi fo. xi.

Offr̃. Deſideriũ aĩe ei⁹ tribuiſti ei dñe ⁊ voluntate labioꝝ eius non fraudaſti eum poſuiſti i capite eius coꝛonã de lapide p̃cioſo. Secr.

SAcris altarib⁹ dñe hoſtias ſuperpoſitas ſctũs bñdict⁹ q̃s i ſalutẽ nobꝫ ꝑuẽire depoſcat. ꝑ. Cõ. Btũs ſeru⁹ quẽ cũ venerit dñs inuenerit vigilãtẽ: amen dico vobis ſuꝑ oĩa bona ſua ꝯſtituet eũ. Poſtcõ.

PRotegat nos dñe cũ tui ꝑceptiõe ſacramẽti btũs bñdict⁹ abbas ꝓ nobꝫ interceđẽdo: vt ⁊ ꝯuerſatiõis eius experiamur inſignia ⁊ interceſſiõis ipi⁹ ꝑcipiam⁹ ſuffragia. ꝑ.

¶ Trãſl. ſcti ſwithini cũ ſo. oꝛ.

SAcerdotes eius induant ſalutari: et ſancti eius exultatione exultabunt. Ps. Memento domine dauid: ⁊ omnis manſuetudinis eius. Oꝛatio.

OMnĩps ſẽpit̃ne de⁹ q̃ hodiernã diem honoꝛabilẽ nobis in btĩ ſwithini ꝯfeſſoꝛis tui atq; põtificis ſocioꝝq; ei⁹ trãſlatiõe feciſti: da eccleſie tue in hac celebꝛitate leticiã vt quoꝝ ſolẽnitatẽ veneramur i terris: eoꝝ iterceſſiõe ſubleuemur i celis. ꝑ. Epl̃a. Plures facti ſũt. in cõi. fo. xij. Gr. Sacerdotes ei⁹ induãt ſalutare: ⁊ ſcti ei⁹ exultatiõe exultabũt. V. Illuc ꝑducã coꝛnu dauid paraui lucernã xp̃o meo. Allã. V. Fulgebũt iuſti ⁊ tãq̃ ſcĩtille i arũdineto diſcurrẽt i etnũ. Alia vꝫ ſeq̃. Euã. Sit lũbi ꝯi f. xij. Offr̃. Exultabũt ſcti i gl̃ia letabunt̃ i cubilib⁹ ſuis exultatiões dei i faucib⁹ eoꝝ.

REſpice q̃s dñe ꝑplꝫ tuũ (Sec. ad tua ſacramẽta currẽtem: i p̃ſenti feſtiuitate btĩ ſwithini confeſſoꝛis tui atq; pontificis ſocioꝝq; eius ⁊ concede vt ipis iterceđẽtibus qđ i honoꝛe tui nois detulerũt cunctis ꝓſit ad veniã. ꝑ. Cõ. Ego vos elegi de mũdo vt eatis ⁊ fructũ afferatꝭ & fruct⁹ vr̄ maneat. P⁹cō.

PIgn⁹ vite eterne capiētes dn̄e hūilit̄ imploꝛam⁹: vt intercedēte btō ſwithino ꝯfeſſoꝛe tuo atq pōtifice cū ſocijs ſuis q̄d i ymagine cōtigim⁹ ſacramēti manifeſta participatiōe ſumam⁹. Per dn̄. ¶ Sancti kenelmi regis et martyꝛis. Offm̄.

GLoꝛia et honoꝛe coꝛonaſti eum: et ꝯſtituiſti euꝫ ſuper opera manuum tuarū. Ps. Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ admirabile eſt nomē tuū i vniuerſa terra. Oro.

OMpꝰs & miſericoꝛs deus q̄ nobis p̄clarā hui⁹ diei leticiā p btī kenelmi regꝭ & martyꝛis tui ſolēnitate tribuiſti: itēde ſeren⁹ vota fidelis ppl̄i & concede vt cui⁹ hodie feſta percolimus: eius ſemper meritis & p̄cibus ſubleuemur. Per dn̄. Epyſtola. Beatus vir qui inuētus in cōi fol. iij. Gr. Poſuiſti domine ſuper caput eius coꝛonā de lapide pꝛecioſo. V. Deſideriū aīe eius tribuiſti ei & volūtate labioꝛum eius nō fraudaſti eū. Allā. V⁹ Btūs vir qui ſuffert tentationē quoniā cum pbatus fuerit accipiet coꝛonā vite. Euāg. Si quis venit ad me. in cōi fo. iiij. Offr. Gloꝛia et honoꝛe coꝛonaſti eum et conſtituiſti eum ſuper opa manuum tuarū dn̄e. Secreta.

PReſētibus dn̄e de⁹ itēde munerib⁹: & patrocinātē btō kenelmo martyꝛe tuo cui⁹ ſolēnia venerādo recēſemus fidelib⁹ ſalutis indulgētiā conferāt: et eternitatis pꝛemia dignanter acquirant. Per. Cōio. Magna eſt glīa eius in ſalutari tuo: glīam et magnū decoꝛem impones ſuper eum dn̄e. Poſtcōio

PErcipiat queſumus domine plebs tua beati martiris tui kenelmi natalicia celebꝛando cum exultatione leticiam: et quam celeſtis menſe refeciſti edulio: eternitatis tue facias aſſiſti conſoꝛtio. Per dominum. ¶ Sācti arnulphi epyſcopi et martyꝛis. Officium.

LEtabitur iuſtus in domino et ſperabit in eo et laudabuntur omnes recti coꝛde. Ps. Exaudi deus oꝛationē meā cum depꝛecoꝛ: a timoꝛe inimici eripe aīam meam. Oꝛatio.

ADeſto ſupplicationibus noſtris omnipotēs deus: et quibus fiduciam ſperande pietatis indulges: intercedente btō arnulpho martyꝛe tuo atq pontifice/ conſuete mīe tribue benignus effectū. P. Epl̄a. Btūs vir qui in ſapientia. in cōi fo. iij. Gr. Iuſt⁹ non ꝯturbabitur q2 dn̄s firmat manū eius. V. Tota die miſeretur & ꝯmodat: et ſemen eius in benedictiōe erit. Allā. V. Btūs vir qui timet dn̄m: in mādatis eius cupit nimis. Euāgeliū. Si quis vult poſt me. in cōi fo. iiij. Offr. In virtute tua domine letabitur iuſtus: et ſuper ſalutare tuuꝫ exultabit vehementer: deſiderium anime eius tribuiſti ei. Secreta.

SAncti martiris tui atq pontificis arnulphi nobis domine pia nō deſit oꝛo: que & munera nr̄a tibi conciliet et tuā nobis īdulgentiā ſemper obtineat. Per dn̄. Cōio. Poſuiſti dn̄e in capite eius coꝛonā de lapide pꝛecioſo. Poſtcōmunio.

UT nobis domine tua ſacrificia dent ſalutē: btūs martir tuus arnulphus pontifex q̄ſumus pꝛecatoꝛ accedat. Per dn̄. ¶ Sācte margarete virginis et mar. Offm̄.

ME expectauerunt peccatores vt perderent me: teſtimonia tua domine intellexi: omnis cōſummationis vidi finē latum mādatum tuum nimis. Ps. Btī immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Oro.

Deus q̄ beatā virginē margaretā hodierna die ad celos ꝑ martyꝛij palmā venire feciſti concede nobis q̄s: vt eius exēpla ſequentes ad te ꝑtingere mereamur. Per. Epl'a. Dn̄e deꝰ meꝰ. in cōi fol. xij. Gr. Specie tua ⁊ pulchꝛitudie tua intende ꝓſpere procede ⁊ regna. ℣. Propter veritatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiā: ⁊ deducet te mirabilr̄ dextera tua. All'a. ℣. Ueni electa mea ⁊ ponā in te thꝛonum meum: q2 cōcupiuit rex ſpeciem tuā. Seq̄. Exultemus i hac die. in cōi fo. xiij. Offer. Offerentur regi virgines poſt eā: pꝛoxime eius offerentur tibi in leticia ⁊ exultatione adducentur in tēplum regi domino. Secreta.

Hec victima queſumus domine beate virginis margarete martyꝛio oblata: et mētium nobis conferat ſāctitatem ⁊ coꝛpoꝛum obtineat iugiter caſtitatem. Per do. Cōio. Feci iudicium et iuſticiā dn̄e non calūniētur michi ſupbi ad omnia mādata tua dirigebar oēm viam iniquitatis odio habui. Poſtcō.

Percipiat queſumꝰ dn̄e plebs tua btē margarete virginis tue ⁊ martyꝛis natalicia celebꝛādo leticiam: et quam celeſtis menſe refeciſti conuiuio: eternitatis tue facias aſcribi conſoꝛtio. Per dn̄m.

¶ Sācte pꝛaxedis virginis. Offi'm.

Loquebar de teſtimonijs tuis in cōſpectu regū ⁊ nō cōfūdebar ⁊ meditabar i mādatis tuis que dilexi nimis. Ps. Beati immaculati in via: q̄ ambulant in lege domini. Oratio.

Adſit plebi tue oḿs deꝰ btē pꝛaxedis virgīs tue ſupplicatio vt q̄cūq; eiꝰ gaudēt honoꝛe/tuo ſēꝑ ꝓtegāt auxilio. P. Epl'a Sapiētia vicit ī cōi fo. xiiij. Gr. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄tatē. ℣. Propter ea vnxit te deꝰ deus tuus oleo leticie. All'a. ℣. Emuloꝛ enim vos dei emulatione deſpondi vos vni viro virginem caſtam exhibere xp̄o. Euā. Simile eſt regnū ce. de. i cōi fo. xiiij. Offer. Offerentur regi virgīes poſt eā ꝓxime eiꝰ offerent̄ tibi. Secreta.

Suſcipe q̄s dn̄e ob honoꝛē ſacre virginis tue pꝛaxedis munꝰ oblatū ⁊ qđ nr̄is aſſeq̄ meritꝭ nō valemꝰ: eiuſdē ſuffragātibꝰ meritꝭ nobis largire ꝓpiciꝰ. P. Cō. Simile eſt regnū celoꝝ hoī negociatoꝛi q̄rēti bonas margaritas inuēta vna ꝓcioſa margarita: dedit omnia bona ſua et comparauit eam. Poſtcōio.

Sancta tua nos q̄s ſācte pꝛaxedis virginis tue meritis ſuffragātibus: ⁊ a pc̄cis omnibus exuant: ⁊ ad celeſtia regna ꝑducāt. P.

¶ Sctē marie magdalene. Offi'm.

Gaudeamus oēs ī domino diē feſtum celebꝛātes ſub honoꝛe marie magdalene de cuiꝰ ſolennitate gaudent angeli et collaudant filiū dei. Ps. Eructauit coꝛ meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Oratio.

Largire nobꝭ clemētiſſime pr̄: vt ſicut beata maria magdalena vnigenitum tuū ſup oīa diligēdo ſuoꝛum obtinuit veniā peccaminum: ita nobis apud miam tuā ſēpiternā ipetret btitudinē. P eūd.

¶ Mēo. de ſctō wādꝛegiſillo. Oro.

Deus cuius gr̄a btī wādꝛegiſili ꝯfeſſoꝛis tui atq; abbatis vita extitit laudabilis: ipſius interuētu qđ tibi placitum ē pietas tua operetur ī nobis. P. Epl'a. Mulierē foꝛtē q̄s inueniet ī cōi fo. xiiij. Gr. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā q2 cōcupiuit rex ſpeciē tuā. ℣. Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua: intende pꝛoſpere procede et regna. All'a. ℣.

Optimaꝫ partẽ elegit ſibi maria q̃ nõ auferetur ab ea in eternũ. Seq̃

Mane prima ſabbati ſurgẽs dei filiꝰ nr̃a ſpes ⁊ gl̃ia. Victo rege ſceleris redijt ab īferis cũ ſũma victoria. Cuiꝰ reſurrectio oĩ plenã gaudio ꝯſolat oĩa. Reſurgẽtis itaq̃ maria magdalene fcã ꝫ ꝓnūcia ferẽs xp̄i fratribꝫ eiꝰ morte triſtibꝰ expectata gaudia. O beati oculi quibꝰ regẽ ſcti morte iã depoſita p̄ma eſt intuita. Hec eſt illa femina cuius cuncta crimina ad xp̄i veſtigia eius lauit gr̃a. Que dum plorat et mẽs orat facto clamat qđ cor amat ieſum ſup omnia. Nõ ignorat quẽ adorat quid p̄cetur ſed deletur qđ mẽs timet conſcia. O maria mater pia ſtella maris appellaris operũ per merita. Matri chriſti coequata dum fuiſti ſic vocata ſꝫ honore ſub dita. Illa mũdi imperatrix: iſta btã peccatrix leticie primordia fuderũt in eccl̃ia. Illa enim fuit porta ꝑ quã fuit lux exorta hec reſurgẽtis p̄nuncia mundum replet leticia. O maria magdalena audi vota laude plena: apud chriſtum chorum iſtũ clemẽter conſilia. Ut fons ſũme pietatis qui te lauit a pctĩs ſeruos ſuos atq̃ tuos mundet data venia. Amẽ dicãt omnia. Secundum lucã. vij.

In illo tp̄e: Rogabat ieſũ quidã phariſeus: vt manducaret cum illo. Et ingreſſus domũ phariſei: diſcubuit. Et ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix / vt cognouit ꝙ ieſꝰ accubuit ĩ domo phariſei attulit alabaſtrũ vnguẽti. Et ſtãs retro ſecus pedes dñi: lachrymis cepit rigare pedes eius ⁊ capillis capitis ſui tergebat / et oſculabatur pedes eius ⁊ vnguẽto vngebat. Videns autẽ phariſeus qui vocauerat eum: ait intra ſe dicens. Hic ſi eſſet propheta: ſciret vtiq̃ que et qualis eſt mulier que tãgit eum / qꝛ peccatrix eſt. Et reſpõdẽs ieſus: dixit ad illum. Symon / habeo tibi aliquid dicere. At ille ait. Magiſter dic. Et repõdit ei ieſꝰ. Duo debitores erãt cuidã feneratori / vnꝰ debebat denarios quingẽtos: ⁊ alius quinquaginta. Non habẽtibus illis vnde redderẽt: donauit vtriſq̃. Quis ergo eũ plus diligit? Rñdẽs autẽ ſymõ: dixit. Eſtimo: qꝛ is cui plus donauit. At ille dixit ei. Recte iudicaſti. Et conuerſus ad mulierẽ: dixit ſymoni. Vides hãc mulierẽ? Intraui in domũ tuã: aquã pedibus meis non dediſti. Hec aũt lachrymis rigauit pedes meos: et capillis ſuis terſit. Oſculũ michi non dediſti: hec autẽ ex quo intraui nõ ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meũ non vnxiſti: hec aũt vnguẽto vnxit pedes meos. Proptẽ qđ dico tibi: remittũtur ei pctã multa qm̃ dilexit multũ. Cui aũt minus dimittitur: minus diligit. Dixit aũt ad illã dñs. Remittũtur tibi pctã tua. Et ceperũt qui ſimul diſcumbebant: dicere intra ſe. Quis eſt hic: qui etiã pctã dimittit? Dixit aũt ad mulierẽ. Fides tua te ſaluã fecit: vade ĩ pace. Credo. Offꝫ. Filie regũ in honore tuo aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circũdata varietate. Secreta.

Benedictionẽ tuã domine his tibi oblatis tribue ſacrificijs et preſta: vt btã maria magdalene hoc nobis apđ te obtineat quod ab vnigenito tuo obtinuit dum ei myſtica obſequia exhibuit. Per eũdẽ.

¶ Alia de ſacro vvandregiſillo.

His interceſſionibus btĩ vvandregiſilli confeſſoris tui atq̃ abbatis q̃s omĩps deus tue familie cõmẽdet oblatio: cuiꝰ vitalibus decorat exẽplis. P. Prefa. q̃ti. Cõio. Diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis ꝓptea bñdixit te deus in eťnum. Poſtcõ.

PRebeat nobis domine ſalutarē btē marie magdalene imitatio ſctā doctrinā: quaten⁹ illius optime partis mereamur eſſe ꝯſoꝛtes q̄ non auferet̄ ab ea. Per dñm.

ℭ Alia poſtcõ. de ſctō vvādꝛegiſilo

UIta domine ſacramēta ſumētes ſuppliciter exoꝛamus vt btī vvādꝛegiſilli cōfeſſoꝛis tui atq̄ abbatis cuius veneramur memoriā pꝛeſidium ſētiamus. Per dñm.

ℭ Sācti appollinaris mar. Officiū.

SAcerdotes tui domine induāt iuſticiam: et ſācti tui exultent propter dauid ſeruum tuum non auertas faciē xp̄i tui. Ps. Memēto dñe dauid: et oīs māſuetudinis eius. Oratio.

UOtiuos nos dñe btī appollinaris martyꝛis tui atq̄ pōtificis natalis ſp̄ excipiat: q̄ et iocūditatē nobis ſue glꝛificatiōis infūdat et tibi nos reddat acceptos. Per.

Epl'a. Teſtificoꝛ. in cōi fo. iii. Gr.

Inueni dd̄ ſuū meū et i oleo ſcō vnxi eū: man⁹ enī mea auxiliabit̄ ei et brachiū meū ꝯfoꝛtabit eū. V. Nichil pficiet inimic⁹ in eo: et fili⁹ iniq̄tatis nō nocebit eū. Allā. V. Elegit te dn̄s ſibi in ſacerdotē magnū i pplo ſuo.

Euā. Fctā ē ꝯtētio. in ꝯi fo. ii. Offr.

Ueritas mea et mīa mea cū ipſo et in noīe meo exaltabit̄ coꝛnu ei⁹. Sec.

HOſtiā nr̄am q̄s dñe ſcī appollinaris martyris tui ꝯ venerāda ꝯfeſſio: et exaudibilis ꝯmēdet. Oꝛo. P. Cō. Semel iuraui i ſctō meo ſe mē ei⁹ i eťnū manebit et ſedes ei⁹ ſicut ſol i ꝯſpectu meo et ſicut luna pfecta i eťnū: et teſtis i celo fidelis. P⁹c.

SUmētes domine pignus redēptionis eťne q̄s: vt intercedēte beato appollinare martyꝛe tuo vite p̄ſentis auxilio nos foueat et eťne. Per. ℭ In vigilia ſācti iacobi apo. ad miſ. omīa fiāt ſicut i vigilia vnius apl'i cōtinetur. Et fiat meō. de ſctā xp̄ina virgine. Oratio.

INdulgētiā nobis domīe btā chꝛiſtina virgo et martir impfloꝛet: que tibi grata ſemper extitit et merito caſtitatis et tue pꝛofeſſione virtutis. Secreta.

QUēſumus omīps deus: vt qui ānua btē xp̄ine virginis tue et martyꝛis ſolēnia p̄ſentibus honoramus ſacrificijs: eius ſp̄ et fidei integritate roboꝛemur: et pꝛ̄is apud te pꝛecibus adiuuemur. Poſtcōio.

SUpplices te rogamus omīps deus: vt quos donis celeſtib⁹ ſatiaſti: intercedēte beata chꝛiſtina virgine tua et martyꝛe ppetua pꝛotectione cuſtodias. Per. Si hec vigilia in do. euene. nichil fiat de vigilia niſi tātū memoꝛia. ℭ In die ſancti iacobi apoſtoli. Officium.

MIchi autē nimis honoꝛati ſunt amici tui deus nimis confoꝛtatus eſt principat⁹ eoꝝ. Ps. Domine pꝛobaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā / et reſurrectionē meā.

ESto dñe plebi tue ſcī (Or. ficatoꝛ et cuſtos: vt apl'i tui iacobi munita p̄ſidijs: et conuerſatione tibi placeat: et ſecura deſeruiat. Per. Memoꝛia de martyꝛibus chꝛiſtofoꝛo et cucufato. Oratio.

DEus mundi creatoꝛ et rectoꝛ: qui hunc diem btōꝝ xp̄ofoꝛi et cucufati martirum tuoꝝ paſſione ꝯſecraſti: ꝯcede vt oēs qui martirij eoꝛum merita veneramur: eoꝝ intercesſionibus ab eternis gehenne incēdijs liberemur. Per. Epiſtola. Iam non eſtis. in ꝯmuni fo. i. Gr.

In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ: et i fines oꝛbis terre verba eoꝛum. V. Celi enarrant gloꝛiam dei: et opera manuū eius annunciat firmamentum. Allā. ℣ Nimis honoꝛati ſunt amici tui deus nimis confoꝛtatus eſt pꝛincipatus eoꝛum. Sequētia. Alleluya nunc decantet. in cōi fol. ij. Secundum matheum. xx. capi.

In illo tp̄e: Acceſſit ad ieſū mr̄ filioꝝ zebedei cū filijs ſuis: adorās/ ⁊ petēs aliq̄d ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeāt hi duo filij mei vnꝰ ad dexterā tuā et vnꝰ ad ſiniſtrā i regno tuo. Rñdēs aūt ieſꝰ: dixit. Neſcitiſ q̄d petatis. Poteſtis bibere calicē: quē ego bibiturꝰ ſum? Dicūt ei. Poſſumꝰ. Ait illis. Calicē q̄dē meū bibetiſ: ſedere aūt ad dexterā meā vel ad ſiniſtrā nō eſt meum dare vobis. Sʒ q̄bꝰ paratum eſt: a pr̄e meo. Credo. Offr̄. Michi autem nimis honoꝛificati ſunt amici tui deꝰ: nimis confoꝛtatꝰ eſt pꝛincipatꝰ eoꝝ. Secreta.

Oblationes populi tui q̄s dn̄e beati iacobi apoſtoli tui paſſio btā ꝯciliet vt q̄ nr̄is nō apta ſūt meritiſ: fiāt tibi placita eius depꝛecatiōe. P. Alia ſecr̄. de martyꝛibus

Accipe domine munera dignāter oblata: ⁊ beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ chꝛiſtofoꝛi ⁊ cucufati ſuffragātibus meritis ad noſtre ſalutis auxilium ꝓuenire concede. Per dn̄m. Pꝛefa. Et te dn̄e. Cōio. Vos qui ſecuti eſtis me ſedebitis ſuper ſedes duodecim: iudicantes duodecim tribus iſrael dicit dominꝰ. Poſtcōio.

Beati iacobi apl̄i tui cuius hodie feſtiuitate coꝛpoꝛe ⁊ ſāguine tuo nos refeciſti: q̄s dn̄e itercelſiōe nos adiuua: ꝓ cuiꝰ ſolēnitate ꝑcepimꝰ tua ſācta letātes ſaluatoꝛ mundi. Qui viuis et regnas deus. Alia poſtcommunio de martyꝛibꝰ.

Sumpſimus domine ſctōꝝ chꝛiſtofoꝛi ⁊ cucufati martyꝛum tuoꝝ ſolennitate ſacramēta celeſtia quoꝝ ſuffragijs q̄ſumꝰ largiaris: vt quod tp̄aliter gerimus/ eternis gaudijs conſequamur. Per dn̄m.

¶ Sancte anne matris marie. Offm̄.

Gaudeamus omnes in dn̄o diē feſtum celebꝛātes ſub honoꝛe āne m̄ris marie: de cuius ſolennitate gaudēt angeli et collaudāt filium dei. Ps. Eructauit coꝛ meum verbum bonū dico ego opera mea regi. Oratio.

Deꝰ q̄ btām annā dilectiſſime genitricis tue matrē egregiā hodierna die ad celeſtis vite ſubleuaſti gaudia/ fac nos q̄s glorioſis eiꝰ meritis ad eternā ꝑtigere btitudinē: ex cuiꝰ puerpio ſalutari ꝓ ſalute mūdi humanā aſſumere dignatus es carnē. Qui. Epl̄a. Mulierē foꝛtē q̄s iue. in cōi fo. xiij. Gr. Audi filia ⁊ vide et iclina aurē tuā q2 cōcupiuit rex ſpeciem tuā. ℣ Specie tua ⁊ pulchꝛitudie tua itēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Allā. ℣ Salue ſctā mater āna ex qua ꝓceſſit virgo maria q̄ de celo ſuſcepit pꝛolem et mūdo genuit ſaluatoꝛem. Sequētia.

Teſtamēto veteri āna fuit gēſta. ⁊ de ſtirpe regia. Hec matrona nobilis diu fuit ſterilis i magna triſticia. Cui fructū ꝯtulit. ⁊ ſic luctū abſtulit diuina clemētia. Patriarchis edita āna luce pꝛedita in perēni glīa. Dep̄camur iclita/ vt ꝑ tua merita nobis detr̄ gr̄a. Anna parens labe carens rubens roſa ſpecioſa floꝛens inter lilia. Matrem chꝛiſti genuiſti/ tua pꝛece nos a necte tuearis noxia. Ecce lucis officina egris ſpes et medicina/ tua pꝛoles eſt regina in celeſti patria. Ipſa cunctis iā p̄clara per te ſumens hec p̄cata noſtra fiat aduocata i tei pꝛeſentia. Euangelium. Liber generationis ieſu xp̄i. et cetera vt ſ. in feſto ꝯceptiōis v. ma. vir. fol. iij. Offm̄. Filie regum i honoꝛe tuo ſtitit regīa a dextrꝭ tuis ĩ veſtitu deaurato circūdata varietate. Secr.

Sanctifica redēptor mundi preſētis mūera ſacrificij: ⁊ beate matris ãne p̄cibꝰ eadē nobis effice ſalutaria de cuiꝰ vteri palatio mater tua aula virginee puritatis eſt egreſſa. Qui te. Cōio. Diffuſa eſt grā in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternū. Poſtcōio.

Votiua celeſtis mēſe percipiētes dn̄e ſacramēta beate ãne matris marie glorioſa iterceſſione nos ꝓtege: de qua virgo puerpera ad lucem humane natiuitatis prodijt: q̄ nobis ſplēdorem vite ſine caſtitatis diſpendio generauit. Dn̄m nr̄m ieſū xp̄m filiū tuū. Qui tecū.

¶ Sctōꝝ ſeptē dormientiū. Offm̄.

Salus autē iuſtorum a dn̄o: ⁊ protector eoꝝ eſt in tp̄e tribulationis. Ps. Noli emulari in malignantibꝰ: neqꝫ zelaueris faciētes iniquitatē. Orō.

Deꝰ q̄ glīoſos reſurrectionis eterne p̄cones ſeptē dormiētes magnifice coronaſti: ꝓſta q̄s: vt eoꝝ p̄cibꝰ reſurrectionē ſāctā que ĩ eis mirabilit̄ p̄oſtēſa ⁊ ꝯſequamur. P. Epl̄a. Iuſtoꝝ aīe. ĩ ꝯi fo. vi. Gr̄. Exultabūt ſcti ĩ glīa letabūt̄ ĩ cubilibꝰ ſuis. V. Cātate dn̄o cāticū nouum: laus eiꝰ ĩ ecclīa ſctōꝝ. Allā. V. Iuſti epulēt̄ ⁊ exultēt ĩ ꝯſpectu dei: et delectēt̄ ĩ leticia. Euā. Cū audieritis. in cōi fo. vij. Offr̄. Mirabilis deꝰ in ſāctis ſuis deꝰ iſrael: ipſe dabit virtutem et fortitudinem plebi ſue benedictus deus allā. Secreta.

Deus in quo eſt oīm iuſtorum requies ⁊ pax certa ſctōꝝ nobis pacificas hoſtias tribue tibi digne offerre/ vt perfectionem pacis qua tui ſcti iā fruuntur ĩ celis nos iugiter hāc meditemur ĩ terris. P. Cōio. Iuſtoꝝ aīe ĩ manu dei ſūt et nō tāget illos tormentum malicie viſi ſunt oculis inſipientium mori illi autem ſunt in pace. Poſtcōio.

Sanctorum tuoꝝ victorias dn̄e recolentes ſacramenta venerāda p̄cepimus que preſtent nobis q̄s eorum meritis indulgētiam: in quorum dormitione tuam magnificentiam collaudamus. Per dn̄m

¶ Sācti ſāſonis epyſcopi. Officiū.

Statuit ei dominus teſtamentum pacis: et principē fecit eum: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. Ps. M̄ias dn̄i: in eternū cātabo. Orō.

Omp̄s ſempiterne deus tribue nobis famulis tuis per interceſſionem ſcti ſāſonis ep̄i poſcētibus pctōrum veniā querētibus ſalutis viā/ pulſantibus apertam regni celeſtis aulam: vt ad eternam maieſtatis tue habitationem te adiuuāte peruenire mereamur. Per.

Memo. de ſctō panthaleone mar.

Deꝰ q̄ hūc diē btī pāthaleōis ꝯſecraſti martyrio: preſta q̄s vt ip̄iꝰ itercuētu hoc in nr̄is floreat actibꝰ/ qd̄ ꝓmiſis remunerer̄ celeſtibꝰ. P do. Epl̄a. Ecce ſacerdos. in ꝯi. fo. ix. Gr̄. Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ ĩ diebꝰ ſuis placuit deo. V. Nō ē iuētus ſimilis illi qui cōſeruaret legē excelſi. Allā. V. Amauit eū dn̄s ⁊ ornauit eum: ſtola glorie induit eum. Euāge. Homo quidā ꝑegre. in cōi. fo. x. Offr̄. Inueni dauid ſeruū meum et in oleo ſācto vnxi eū: manus eni mea auxiliabitur ei: et brachiū meum confortabit eum. Secreta.

Deus apoſtolorum: deꝰ martyrū: deus confeſſorum deus omnium electoꝝ te ſuppliciter exoramus: vt hanc hoſtiam ſanctam ĩ honore ſcti ſāſonis epyſcopi ſanctificare et benedicere digneris ⁊ ante conſpectum maieſtatis tue. tam ad coꝛpoꝛis ſanitatē: ꝗ ad aīarum ꝓficiat ſalutem. Per dn̄m noſtrū. Alia ſecreta de ſancto panthaleōe.

BEatꝰ pāthaleō martyꝛ tuus dn̄e q̄ diuerſis ſupplicijs maceratꝰ vera ꝯdiua factꝰ ē hoſtia: hec q̄ tibi offerimꝰ ad ſalutē noſtrā gratificet ſua itercesſiōe libamina. P. Cō. Fidelis ſeruꝰ ⁊ pꝛudēs quē ꝯſtituit dn̄s ſuper familiā ſuā: vt det illis i tēpe tritici menſurā. Poſtcōio.

SAtiaſti nos dn̄e i hac ſolēnitate ſācti ſanſonis ꝯfeſſoꝛis tui atq̃ pōtificis muneribus ſacris te queſumꝰ: vt eccleſie tue pacē/ fidē/ ſpem/ ⁊ caritatē mltiplicare digneris: per quas tibi in eccl'ia tua placere mereamur. P do. ¶ Alia poſtcommunio de ſancto panthaleone.

REdēptionis noſtre ſacro guſtu ſatiati: q̄s domine: vt interuenicēte beato pāthaleone martyꝛe tuo: per hec ſctā que ſūpſimꝰ. ad eterna gaudia pꝛeparemur. P.

¶ Sctoꝝ felicis/ ſimplicij/ fauſtini et beatricis martyꝛum. Officium.

SAcerdotes eius induant ſalutari: et ſancti eius exultatione exultabunt. ps Memento domine dauid: ⁊ omnis manſuetudinis eius. Oꝛatio.

PReſta q̄s omīps deꝰ: vt ſicut populus chꝛiſtianus martyrū tuoꝝ felicis/ ſimplicij/ fauſtini ⁊ beatricis tempoꝛali ſolēnitate congaudet: ita perfruatur eterna: ⁊ qđ votis celebꝛat pio compꝛehendat effectu. Per dn̄m. Ep'la. Ligua ſapientiū. in cōi fo. vi. Gr. Sacerdotes eiꝰ īduāt ſalutare: ⁊ ſancti eius exultatiōe exultabunt. ℣ Illuc ꝓducam coꝛnu dauid paraui lucernā xp̄o meo. Allā. ℣. Vox exultationis et ſalutis in tabernaculis iuſtorum. Euangelium. Attendite a fermento. in cōi fo. vij. Offertoꝛiū. Exultabunt ſancti in gloꝛia letabuntur in cubilibus ſuis: exultationes dei in faucibus eoꝛum. Secreta.

HOſtias tibi dn̄e pꝛo ſanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ felicis/ ſimplicij/ fauſtini ⁊ beatricis honoꝛe deferimus ſuppliciter obſecrātes vt idulgentiā nobis conferāt et ſalutē. P. Cōmunio. Ego vos elegi de mundo vt eatis et fructum afferatis et fructus veſter maneat. Poſtcōio.

BEnedictiōis tue dn̄e plebs tibi deuota fructum repoꝛtet ⁊ gaudiū: vt qđ ſāctis martyꝛibꝰ tuis felici/ ſimplicio/ fauſtino et beatrici exhibuit tempoꝛali ſeruitio perēni ꝓſidio cōſequatur. Per dominū.

¶ Sctoꝝ abdō ⁊ ſennes mꝛ. Offiū.

INtret in conſpectu tuo domine gemitus compeditorum: redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eoꝛum: vindica ſāguinē ſāctoꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt. ps. Deus venerunt gētes in hereditatē tuā: polluerūt tēplū ſāctum tuum poſuerunt hieruſalē in pomoꝛum cuſtodiam. Oꝛatio.

DEus qui ſāctis martyꝛibus tuis abdō et ſennen ad hanc gl'iam veniendi copioſum munus gr̄e tue contuliſti: da famulis tuis ſuoꝝ veniā delictoꝝ: vt ſāctoꝝ tuorum itercedētibꝰ meritis ab oībus mereamur aduerſitatibus liberari. Per do. Ep'la. Benedictus deus in cōi fol. iij. Gr. Glorioſus deus in ſāctis mirabilis in maieſtate faciens pꝛodigia. ℣ Dextera tua dn̄e glificata eſt i virtute dextera manꝰ tua confregit inimicū. Allā. ℣. Reddet deꝰ mercedem laboꝝ ſctoꝝ ſuorum ⁊ deducet illos in via mirabili Euang. Videte ne q̄s. in cōi fo. viij in diuiſione. Off. Mirabilis deus in ſanctis ſuis: deus iſrael ipſe dabit virtutem et foꝛtitudinem plebi ſue benedictus deus allã. Secreta.

FRequentata myſteria domine pro ſanctorum tuorum abdon et ſennes veneratione deuota mente tractamus: quibus et preſidium nobis creſcat et gaudium. P.

Communio. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum domine eſcas volatilibus celi carnes ſãctorum tuorum beſtijs terre: ſecundum magnitudinem brachij tui poſſide filios mortipunitorum. Poſtcõmunio.

SUmat domine plebs fidelis celeſtis dona remedij: per que intercedentibus ſãctis martyribꝰ tuis abdon ⁊ ſenne: a ſuis emundetur delictis. Per dñm.

¶ Sctĩ germani epĩ et confeſſoris. Officium.

SAcerdotes dei benedicite dominũ: ſctĩ ⁊ humiles corde laudate deũ. Ps. Bñdicite oĩa opa dñi dño: laudate ⁊ ſuperexaltate eũ in ſecula. Oratio

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: ⁊ qꝛ noſtre voces nõ merentur audiri: ſãcti germani confeſſoris tui atq; põtificis interuentio q̃s ſit accepta pro nobis. P. Epla. Juſtum deduxit. in cõi fol. ix. Gr. Jurauit dñs et nõ penitebit eũ: tu es ſacerdos in eternũ ſcdm ordinẽ melchiſedech. V. Dixit dñs dño meo ſede a dextris meis. Allã. V. Amauit eum dñs ⁊ ornauit eũ ſtola glorie induit eum. Euãg. Vigilate qꝛ ne. in cõi fo. x. Offr. Veritas mea ⁊ mĩa mea cũ ipſo et in nomine meo exaltabitur cornu eius Secreta.

SAcrificium tibi dñe pro beati germani confeſſoris tui atq; põtificis celebritate offerẽtes: queſumus vt ꝓpiciationẽ quã noſtris operibus non meremur: pij ſuffragatoris interceſſionibus conſequamur. Per. Cõio. Dñe quinq; talẽta tradidiſti michi ecce alia quinq; ſuperlucratus ſum: euge ſerue fidelis quia in pauca fuiſti fidelis ſupra multa te cõſtituã: intra in gaudium domini tui. Poſtcommunio.

SUpplices te rogamus omnipotens deus vt qui percepimus celeſtis menſe ſubſtãtiã: intercedente beato germano confeſſore tuo atq; pontifice: ad vitam perueniamus eternã. Per dominum.

¶ Ad vincula petri apoſtoli. Offĩ

NUnc ſcio vere qꝛ miſit dñs angelũ ſuũ et eripuit me de manu herodis: et de oĩ expectatiõe plebis iudeorũ. V. Et petrꝰ ad ſe reuerſus: dixit. Or.

DEus qui beatum petrũ apoſtolum a vĩculis abſolutum illeſum abire feciſti: noſtrorum q̃s abſolue vĩcula pctõꝝ: ⁊ omnia mala a nobis ꝓpiciatus exclude. Per.

¶ Memoria de martyribus. Oro.

FRaterna nos dñe martyrum tuoꝝ corona letificet: q̃ ⁊ fidei nře ꝓbeat icremẽta virtutũ: ⁊ multiplici nos ſuffragio conſolet̃. Per.

¶ Lectio actuum apoſtolorum. xij

IN diebꝰ illis. Egreſſus petrꝰ de carcere venit ad domũ marie mřis iohãnis qui cognominatꝰ eſt marcus: vbi erãt multi congregati ⁊ orãtes. Pulſante autẽ eo ad oſtium ianue: ꝓceſſit puella ad videndum noĩe rode. Et vt cognouit vocẽ petri pre gaudio non aperuit ianuã: ſed introcurrẽs nũciauit ſtare petrum ãte ianuã. At illi dixerũt ad eam. Inſanis? Illa aũt affirmabat: ſic ſe habere. Illi aũt dicebãt: qꝛ angelus eiꝰ eſt. Petrꝰ aũt pſeuerabat: pulſãs. Cum aũt aperuiſſẽt oſtium: viderũt eũ/et obſtupuerũt. Innuens autẽ eis manu vt tacerẽt narrauit quõ dñs eduxiſſet eum de carcere. Gr. Conſtitues eos pricipes ſup oẽm terrã memores erunt nois tui dñe. ꝟ. Pro prib⁹ tuis nati ſūt tibi filii: ꝓterea ppli ꝯfitebūtur tibi. Allā. ꝟ⁹ Solue iubēte deo terraꝝ petre cathenas q̄ facis vt pateant celeſtia regna beatis. Seq̄.

Nunc luce alma ſplēdeſcit per orbem hec dies ecce glorioſa Almi recolamus petri voce celſa. Gratāter modulos accōmodet in qua. Vincētis amorem ob ſupnum crucis ſacre trophea. Merito gloriamq; perlatā i celeſti gloria. Pio corde fratna iubiletq; turma. Qui a chriſto ligandi ſoluendiq; dona. Accipiens clauiger effectus noſtra reſoluens vincula. Subleuādo etheris ſedibus poteſtate nos tradita. Iungat cetui ſancto culmine in poli paradiſiq; amenia. Vbi adorat ordo te chriſte pſallendo armonica voce cātica. Noua ſanctorum reſonantium laude angelica mellica. Cum ſupnā maieſtatē tuā poſcentes humiliter almam. Cuius digna nos cū illis reſonemus vna rithmica in excelſis carmina. Celeſtiq; in gloria trinum atq; vnum in giter veneremur in arua. Celſa poteſtas angelica. Quās te laudat in gloria. Virtutes celi te glorificant per aſtra. Qui patris ſedes ad dexterā. Noſtra exaudi āgelorum. Et famulorum iungēs voces precamina. Quorum vocibus vt caterua. Glorificet ſemper te ⁊ noſtra. Regnātē iure cum ſāctis in eternum.

Euāgeliū. Venit ieſus in partes. in cōi fo. ii. Credo. Offer. Conſtitues eos principes ſuper oēm terrā memores erunt nominis tui in omni progenie et generatione. Secreta.

Offerimus tibi domine placabile munus precantes: vt ſicut btō petro apſo tuo in vinculis dediſti conſtātiam: ita nobis tua grā indulgētiā operetur. P. Alia ſe. de mar.

Miſteria dñe pro ſctōꝝ martyrum tuoꝝ ſolēnitate deuota mēte oblata: nobis ꝓſidium ꝓſtent et gaudiū. P. Prefa. Et te dñe. Cō. Tu es petrus et ſup hāc petrā edificabo eccleſiam meam. Poſtcōio.

Muneris diuini pceptio q̄s dñe btō petro apſo itercedēte ſēp a nobis pctōꝝ nroꝝ vīcula ſubmoueat: ⁊ picula cūcta depellat. P do.

¶ Alia poſtcōis de martyribus.

Preſta q̄s omnīs deus: vt quorum memoriā ſacramēti participatione recolimus: fidem quoq; proficiendo ſectemur. Per. ¶ Sci ſtephani [redacted] e martyris. Officiū.

Sacerdotes tui dñe induāt iuſticiā: ⁊ ſcti tui exultēt ꝓpt dā ſeruū tuū nō auertas faciē xpi tui. ps. Memento dñe dauid: ⁊ ōis māſuetudis ei⁹. Oro.

Deus qui nos beati ſtephani martyris tui atq; pontificis ānua ſolennitate letificas: concede ꝓpicius: vt cui⁹ natalicia colimus: de eiuſdem etiā ꝓtectione gaudeamus. Per do. Epla. Ois pontifex. in cōi fo. v. Gr. Inueni dauid ſeruum meum oleo ſctō meo vnxi eū: man⁹ enī mea auxiliabit ei: et brachium meū ꝯfortabit eū. ꝟ. Nichil ꝓficiet inimic⁹ in eo et filius iniqtatis non nocebit eū. Allā. ꝟ⁹ Elegit te dñs ſibi i ſacerdotē magnum in ꝑplo ſuo. Euāg. Homo quidā nobilis in cōi folio. v. Offer. Inueni dauid ſeruū meum / ⁊ i oleo ſctō vnxi eū: man⁹ enim mea auxiliabit ei ⁊ brachium meū cōfortabit eum. Secr.

Hoſtias noſtras q̄s domine tibi reddat acceptas itercesſio ſancti ſtephani martyris tui atq; pontificis: qui eas tibi digne offerēdo complacuit. P do. Cōio. Dñe qnq; talenta tradidiſti mihi ecce alia quinq; ſuperlucrat⁹ ſum euge ſerne fidelis quia in pauca fuiſti fidelis ſupra multa te conſtituam: intra in gaudium domini tui. Poſtcōio.

SUmētes domine diuina myſteria q̄s vt btī ſtephani martiris tui atq; pontificis interceſſione eterne nobis p̄beāt incrementa leticie. Per dominum noſtrum.

¶ In inuentione ſancti ſtephani prothomartyris ſociorumq; eius martyrum. Ad miſſam. Officium.

ETenim ſederūt principes ⁊ aduerſum me loquebantur et iniqui perſecuti ſunt me adiuua me domine de⁹ meus: quia ſeruus tuus exercebatur in tuis iuſtificationibus. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Oratio.

DEus qui es ſctōrum tuorum ſplendor mirabilis: q̄ hodierna die btī ſtephani martyris tui/ nichodemi/ gamalielis atq; abibō inuentionem glorioſam reuelaſti: da nobis q̄s in eterna leticia de eorum ſocietate gaudere. Per dn̄m.

Lectio actuum apoſtolorum. vi. ⁊ vij.

IN diebus illis: Stephanus plenus gratia et fortitudine: faciebat prodigia et ſigna magna in populo. Surrexerūt autē q̄dam de ſynagoga q̄ appellabatur libertinorum/ ⁊ cirenenſium/ ⁊ alexādrinorū/ ⁊ eorum qui erāt a cilicia ⁊ aſia diſputātes cum ſtephano: ⁊ nō poterāt reſiſtere ſapientie/ ⁊ ſpūi q loq̄batur. Audiētes aūt hec: diſſecabantur cordibus ſuis/ ⁊ ſtridebāt dētibus in eū. Cū autē eſſet ſtephanus plen⁹ ſpū ſctō: intēdēs in celum vidit gloriā dei ⁊ ieſum ſtātē a dextris dei/ ⁊ ait. Ecce video celos aptos: ⁊ filiū hoīs ſtantē a dextris virtutis dei. Exclamātes autē voce magna continuerunt aures ſuas: ⁊ impetum fecerunt vnanimiter in eum. Et eiicientes eum extra ciuitatem: lapidabāt. Et teſtes depoſuerunt veſtimenta ſua ſecus pedes adoleſcētis: qui vocabatur ſaulus. Et lapidabāt ſtephanū: inuocātē ⁊ dicētē. Dn̄e ieſu: ſuſcipe ſpm̄ meum. Poſitis autem genibus: clamauit voce magna dicens. Dn̄e ieſu: ne ſtatuas illis hoc peccatū. Et cum hoc dixiſſet: obdormiuit in domino. Gr. Sederunt principes et aduerſum me loquebantur: et iniqui perſecuti ſunt me. V⁹. Adiuua me domine deus meus ſaluum me fac propter miſericordiā tuā. Allā. V. Video celos apertos ⁊ ieſum ſtantem a dextris virtutis dei. Seq̄. Magn⁹ de⁹ quere in alio feſto infra oct. natiuit. dn̄i. fo. xiij. Scd̄m matheum. xxiij.

IN illo t̄pe: Dixit ieſus turbis iudeorum: ⁊ principibus ſacerdotum. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas ⁊ ſapientes ⁊ ſcribas: ⁊ ex illis occidetis et crucifigetis/ et ex illis flagellabitis in ſynagogis vr̄is. Et ꝑſequemini de ciuitate in ciuitatē: vt veniat ſup vos oīs ſāguis iuſt⁹ qui effuſus eſt ſuper terrā a ſanguine abel iuſti/ vſq; ad ſāguinem zacharie filij barachie quē occidiſtis inter tēplum ⁊ altare. Amē dico vobis: venient hec omnia ſup generationem iſtā. Hieruſalem hieruſalē que occidis ꝓphetas: ⁊ lapidas eos qui ad te miſſi ſunt. Quotiens volui congregare filios tuos: quēadmodū cōgregat gallina pullos ſuos ſub alas/ ⁊ noluiſti? Ecce relinq̄tur vobis: dom⁹ vr̄a deſerta. Dico eni vobis: nō me videbitis amodo/ donec dicatis. Bn̄dictus q̄ venit: in noie dn̄i. Nō dr̄ Credo. Offe. Elegerūt apli ſtephanum leuitā plenum fide ⁊ ſpiritu ſācto quē lapidauerūt iudei orātem ⁊ dicētē domine ieſu accipe ſpiritum meū allā. Secreta

SAcrificium tibi dñe fidelium tuorum votis oblatū seren⁹ intēde: vt quod dilecto martiri tuo stephano/nichodemo/gamalieli atq abibon hodiernā inventionis eorum contulit gliam: nobis ad redēptionē prosit ꝛ gratiā. P dñ. Cōio. Uideo celos apertos ꝛ iesum stantem a dextris virtutis dei: dñe iesu accipe spiritum meum: et ne statuas illis hoc peccatum quia nesciunt quid faciunt. Postcommunio.

EPularū tuarum alimento saginati te humiliter rogam⁹ domine deus noster: vt beati martyris tui stephani/nichodemi/gamalielis atq abibon meritis nos vbiq adiuues: quorum hodie reuelationis solēnitatem celebramus. Per dominum. ¶ Sancti oswaldi regis et martyris. Officium.

GLoria et honore coronasti eū ꝛ cōstituisti eū super opa manuū tuarū Ps Domie dñs noster: Q admirabile est nomē tuum in vniuersa terra. Oratio.

OMnipotens sempiterne de⁹ qui huius diei iocundā sctāmq leticiā in sācti serui tui oswaldi passione consecrasti: da cordibus nostris tui amoris caritatisq augmentū: vt cui⁹ in terris sācti sāguinis effusionem celebramus: illius in celo collocata patrocinia sentiamus. Per dñm. Epl'a. Beatus vir qui īuentus. in cōi fol. iij. Gr. Posuisti domine super caput eius coronā de lapide precioso. ℣ Desiderium anime eius tribuisti ei et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. Allā. ℣ Beatus vir qui suffert temptationem quoniam cum probatus fuerit accipiet coronā vite. Euāg. Si quis venit ad me. in cōi fol. iiij. Offi. Gloria et honore coronasti eum et constituisti eum super opera manuum tuarū domine. Secr.

MUnera dñe que in scti oswaldi regis ꝛ martiris tui commemoratione tue maiestati offerimus propiciatus assume: ꝛ illā que in eo flagrauit fortem dilectionem nobis inspira benignus. P. Cōio. Magna est gloria eius in salutari tuo gloriā et magnum decorem impones super eū domine. Postcōio.

VItali alimonia recreati q̄sumus omps de⁹ vt bti oswaldi martyris tui precibus tuā nobis iusticiā placari sentiam⁹ cuius gloriosa certamina solēni deuotiōe veneramur. Per dñ. ¶ In transfiguratione dñi. Ad missam. Officium.

IN excelso throno vidi sedere virū quē adorat multitudo āgelorū psallentes in vnū ecce cui⁹ imperij numen est i eternū. Ps Jubilate deo omnis terra: seruite domino i leticia. Oratio.

DEus qui hodierna die vnigenitum tuū mirabiliter transfiguratum celit⁹ vtriusq testamenti patribus reuelasti: da nobis quesumus beneplacitis tibi actib⁹ ad eius semp cōtemplādā pertingere gloriā in quo tue paternitati optime complacuisse testatus es. Per eundem. Lectio epl'e beati petri apli. ij. pmo

FRatres: Notā fecimus vob' dñi nri iesu xpi virtutē ꝛ presciētiā: speculatores facti illi⁹ magnitudinis. Accipiēs eni a deo patre honorē ꝛ gloriā voce ad eū delapsa huiuscemodi: a magnifica gloria. Hic est filius meus dilect⁹ in quo michi bene cōplacui: ipsū audite. Et hāc vocē nos audiuim⁹ de celo allatā: cū essemus cū illo i mōte sancto Et habem⁹ firmiorem ppheticum sermonē: cui benefacitis attēdētes/quasi lucerne lucenti in caliginoso loō co. Donec dies eluceſcat: et lucifer oꝛiatur: in coꝛdib⁹ vr̃is. Gꝛ. Tecū pꝛincipium in die virtutis tue i ſplēdoꝛibus ſctōꝝ ex vtero ante luciferum genui te. ꝟ. Dixit dñs domino meo: ſede a dextris meis: donec ponā iimicos tuos ſcabellum pedum tuoꝝ. Allā. ꝟ. Dies ſāctificatus illuxit nobis: venite gentes et adoꝛate dominum: quia deſcendit lux magna ſuper terram. Sequētia. Laudes ſaluatoꝛi. Require i dñica oct. paſche. Secundum matheū. xvij.

IN illo tp̄e: Aſſūpſit ieſ⁹ petrū et iacobū ⁊ iohannē fratrem ei⁹: ⁊ duxit illos i mōtē excelſū ſeoꝛſū / ⁊ trāſfiguratus eſt ante eos. Et reſplenduit facies ei⁹ ſicut ſol: veſtimenta autem eius facta ſunt alba ſicut nix. Et ecce apparuerunt illis moyſes et helias: cum eo loquētes. Reſpondens autem petrus: dixit ad ieſum. Dñe. Bonum eſt nos hic eſſe. Si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnum moyſi vnum et helye vnum. Adhuc eo loquente ecce nubes lucida: obūbꝛauit eos. Et ecce vox de nube: dicens. Hic eſt filius meus dilectus: in quo michi bene complacui / ipſum audite. Et audientes diſcipuli ceciderunt in faciem ſuam: et timuerunt valde. Et acceſſit ieſus et tetigit eos: dixitq; eis. Surgite: nolite timere. Leuantes autem oculos ſuos: neminē viderunt niſi ſolum ieſum. Et deſcendentibus illis de monte: pꝛecepit eis ieſus dicens. Nemini dixeritis viſionem: donec fili⁹ hominis a moꝛtuis reſurgat. Credo. Offertoꝛium Deus enim firmauit oꝛbē terre: q̄ nō cōmouebitur: parata ſedes tua de⁹ extunc a ſeculo tu es. Secreta.

SUſcipe q̄s dñe ſācte pr̄ omīps eterne de⁹ munera q̄ ꝓ glioſa filij tui trāſfiguratione deferimus et concede ꝓpici⁹: vt per hec a tꝑalibus liberemur incōmodis: ⁊ gaudijs cōnectamur eternis. Per eūdē. Pꝛefa. de nati. Cōio. In ſplendoꝛibus ſanctoꝛum ex vtero ante luciferum genui te. Poſtcommunio.

DEus q̄ hodiernā diē incarnati Verbi tui trāſfiguratiōe tueq; ad eū miſſa paternitatꝭ voce ꝯſecraſti tribue q̄s: vt diuinis paſti alimōijs in ei⁹ mereamur mēbꝛa trāſferri q̄ hec i ſui memoꝛiā fieri pꝛecepit ieſus xp̄s filius tuus dñs nr̄. Qui tecum

¶ Sanctoꝛum ſixti / feliciſſimi / et agapiti martyꝛum. Officium.

SAlus aūt iuſtoꝛum a dño: ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt in tp̄e tribulatiōis. Ps. Noli emulari i malignātibus: neq; zelaueris faciētes iniquitatē. Oratio.

DEus q̄ nos cōcedis ſctōꝝ martyꝛū tuoꝝ ſixti / feliciſſimi / et agapiti natalicia colere: da nobꝭ in eterna btitudine de eoꝝ ſocietate gaudere. P. Epl̄a. Bñdict⁹ de⁹. i ꝯi. fol. iij. Gꝛ. Iuſtoꝝ aīe in manu dei ſūt ⁊ nō tāget illos toꝛmentū malicie. ꝟ. Viſi ſūt oculis īſipiētiū moꝛi illi aūt ſūt i pace. Allā. ꝟ. Reddet de⁹ mercedē laboꝝ ſanctoꝝ ſuoꝝ ⁊ deducet eos i via mirabili. Euāg. Cum audieritis. i cōi fo. viij. Offꝛ. Gloꝛiabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuū q̄m tu benedices iuſto: domine vt ſcuto bone voluntatis tue coꝛonaſti nos. Secreta.

MUnera domine tue maieſtati oblata ſanctoꝛū martyꝛū tuoꝛum ſixti / feliciſſimi / et agapiti queſumus interuentu nobis ad ſalutem pꝛoficere ſentiamus eternā. P. Cōio. Ego vos elegi de mundo vt eatis et fructum afferatis et fructus veſter maneat. Poſtcōmunio

BEatoꝝ martirum tuoꝝ ſixti feliciſſimi et agapiti dñe interceſſionē placatus p̄ſta queſumus: vt myſteria ſācta que temporali celebramus actione: perpetua ſaluatione capiamus. Per do.

¶ In feſto nominis ieſu. Officium

IN nomīe ieſu omne genu flectat̄ celeſtiū terreſtriuꝫ et infernorum: & omnis ligua confiteatur qꝛ dominꝰ noſter ieſus xp̄s in gloria eſt dei patris. In tēpore paſchali. Alleluya. ps. Laudate dn̄m qꝛ bonus dominꝰ: pſallite noī eiꝰ qm̄ ſuaue. Or.

DEus qui gl̄ioſum nomē dn̄i noſtri ieſu xp̄i vnigeniti filij tui feciſti fidelibus tuis ſūmo ſuauitatꝫ affectu amabile: & malignis ſpiritibus tremēdum atqꝫ terribile: concede ꝓpicius: vt omnes qui hoc nomē ieſus deuote venerātur in terris: ſcē cōſolationis dulcedinē in p̄nti ꝑcipiāt & in futuro gaudium exultationis & interminabilis iubilationis obtineant. Per eūdē.

Lctō actuum apoſtolorum. iiij.

IN diebus illis: Petrus repletus ſpū ſācto: dixit Principes populi & ſeniores audite. Si nos hodie dijudicamur ī bn̄facto hominis infirmi: in quo iſte ſaluus factꝰ eſt. Notū ſit oībus vobis et omni plebi iſrl̄: qꝛ in noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i nazareni quē vos crucifixiſtis / quē deus ſuſcitauit a mortuis in hoc iſte aſtat corā vobis ſanus. Hic eſt lapis qui reprobatꝰ eſt a vobis edificātibus: qui factꝰ eſt in caput āguli. Et nō eſt in aliquo alio ſalꝰ. Nec eī aliud nomē eſt ſub celo datū hoībꝰ: ī quo oporteat nos ſaluos fieri. Gr. Cōſtituit deus pater ad dexterā ſuā ieſum xp̄m in celeſtibus ſup omnē ꝑncipatum ꝑtātē & virtutem et dn̄ationem & omne nomen quod nominatur nō ſolum in hoc ſeculo ſed etiā ī futuro et oīa ſubiecit ſub pedibus eiꝰ. V. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄ & ꝓpter gl̄iam nominis tui dn̄e libera nos et propicius eſto pctīs nr̄is ꝓpter nomē tuum. Allā. V. Dulce nomē nr̄i ieſu melos auri: mel in eſu cor vertit in iubilum & fugat mundi ſibilum. In tp̄e paſch. Allā. Vꝰ. Surgēs ieſus dn̄s nr̄ ſtetit in medio diſcipulorum ſuorum et dixit pax vobis. Sequentia.

DUlcis ieſus nazarenꝰ iudeorum rex amenꝰ pius pulcher floridus ꝓ ſalute ſue gētis ſubijt mortē cū tormētis: factus pallēs liuidus. Dulce nomē & cognomē: hoc trāſcēdēs eſt prenomē omnibus nominibus. Mulcet reos ſanat eos fouet eos munit eos ſeruat ab inſultibus. Huius regis ſub vexillo ſtatu degis in tranquillo hoſtes tui fugiunt. Nomē eius meditatū belli fugat apparatū hoſtes victi fugiunt. Hoc eſt nomē recolendum quod ſic ſemper eſt tremēdum malignis ſpiritibus. Hoc eſt nomen ſalutare: et ſolamē ſīgulare quod ſuccurrit triſtibus. Hoc nos decet honorare ac cordis inſerere cogitare peramare amore ſed heroico. Ignacius hoc docuit illud paſſꝰ inſonuit cor eius ſciſſum patuit īſcriptum ieſu celico. Ut quid maiora cupimus: q̄ qd ieſus ſit intimus qui eſt ꝑamantiſſimus & querit nos amare. Amat feruentiſſime amat conſtātiſſime: amat fideliſſime & ſuos vult iuuare. Nomē ſuum fecit tale vt ſit cunctiſcordiale capitale principale dilectum ex intimis. Hoc habent nature iura vt amātem tota cura reamemus placitura preſtātes ex animis. Ieſu nomen omne bonum tenet dulcē facit ſonum ꝓmeretur regni thronū auditū letificat. In hoc lucet ſplendor patris: in hoc patet decor matris: in hoc fulget honor fratris: hoc fratres magnificat. Caput ieſu coꝛ mens manus vulnus livoꝛ ſāguis planus pedes coꝛpus vigoꝛ ſanus parātur hominibus. Hec toꝛquentur paſſa dura his leſura et natura reparātur pia cura purgatis criminibus Ergo ſi quis velit ſcire quare ieſu nomen mire facit bonos cōcupire ſui inherētiā.

Diuiſio. Ieſus pulcher in decore ſumme bonus in valoꝛe mitis lenis cum dulcoꝛe pꝛonus ad clemētiā. Ieſus eſt rex generoſus: ieſus foꝛma ſpecioſus: ieſus lingua gratioſus ⁊ mirādus opere. Ieſus foꝛtis animoſus: ieſus pugil vigoꝛoſus: ieſus donis copioſus ⁊ gaudet tribuere. Ieſus pie viſceroſꝰ: ieſus ductoꝛ luminoſus: ieſꝰ eſt delicioſus ⁊ ſapit dulciſſime. Ieſꝰ foꝛma gloꝛioſus: ieſus cunctis fructuoſꝰ ieſus totus virtuoſus ⁊ fouet ſuos optime. Summe potens in vigoꝛe: ſumme celſus in honoꝛe: ſumme gratus in amoꝛe: omnem laudē obtinet. In ſciendo ſumme ſapit ābiendo cuncta capit diligendo coꝛda rapit et illata detinet. Eya nomen nobis gratum: dulcis ieſus appellatum ſit in coꝛde ſic firmatum vt non poſſit erui. Hoc reatum pctōrū tollat ꝑſtet iubiloꝛū odas: ſed ⁊ btōꝛum bonis donet perfrui. Amen

¶ Infra ſeptuageſimam vſqꝫ ad paſcha dicitur iſte Tractus.

Dulce nomen ieſu chꝛiſti felix nomen ferens triſti iocundās mentē iubilo. ℣. Tollit luctū affert fructum: ⁊ obductum et ſeductum purgat coꝛ a nubilo. ℣. Noiatum inuocatū honoꝛatū ꝑdicatū ſp̄ ſonat dulcit᷑. ℣. Tā pctm̄ q̄ reatū cōdonatū expurgatū reddit mulcens leniter. ℣. Hoſtes ferit/ moꝛes ſerit/ mala terit/ graues gerit plenū eſt ꝑſidium. ℣. Nos defēdit nos accendit nos intēdit ⁊ extēdit hoc nomē in gaudium. Sc̄dm matheū .i.

In illo tp̄e: Angelus dn̄i apparuit in ſomnis ioſeph dicens. Ioſeph fili dauid: noli timere accipere mariā coniugem tuā. Quod enim in ea natū eſt: de ſpū ſācto eſt. Pariet autē filium: et vocabis nomē eius ieſum. Ipſe enim ſaluū faciet pplm̄ ſuū a pctis coꝝ. Hoc aūt totū factū eſt vt adimpleretur quod dictum eſt a dn̄o: per ꝓphetā dicētē Ecce v̄go ī vtero habebit et pariet filiū: ⁊ vocabit nomē eiꝰ ēmanuel: qđ iterꝑtat᷑ nobiſcum deꝰ. Credo.

Offr̄. In noīe meo demonia eiicient linguis loquētur nouis ſerpentes tollēt: ⁊ ſi moꝛtiferū qđ biberint nō eis nocebit ſuꝑ egros manus īponēt ⁊ bene habebunt allā. Secreta

In veneratione nominis dilectiſſimi filij tui dn̄i noſtri ieſu xp̄i tibi deꝰ pater miarum deuotis mētibus hoſtias imolamꝰ ſuppliciter depcātes vt earum virtute cūctis egētibus ꝑſtetur auxiliū: ⁊ ī eodē noie delectātes ſalutarē ſui ꝓpoſiti conſequātur effectum. Per eūdē. Prefatio. Qꝛ per incarnati. Cō. Vincenti dabo māna abſconditū ⁊ dabo illi calculū cādidū ⁊ in calculo nomē nouum ſcriptum quod nemo ſcit niſi qui accipit. Poſtcōio.

Sacroſācta myſteria que ſumpſimus dn̄e ad honoꝛem noīs complacentiſſimi filij tui dn̄i noſtri ieſu chꝛiſti deuotis pꝛecoꝛdijs recolētes. q̄s: vt incremēta ſpiritualis exultationis nobis accumulent et effectum noſtrum ad hoc ſalutiferꝫ nomen nobis iugiter impꝛimēdum accendāt et ad iubilandum in ieſu ſaluatoꝛe nr̄o dulciſſimo tota mentis intentione pꝛomoueāt. Per eūdem. ¶ Per totas octa. dicatur miſſa pꝛedicta quādo de oct. agitur ſed ſine Credo. Seq̄. per oct. Jeſ⁹ pulcher in decore et cetera. ¶ Scti donati epyſcopi ⁊ marty. Officiū.

Sacerdotes dei bñdicite dñm ſācti et humiles corde laudate deū. P̄s. Bñdicite oīa opa domini domino: laudates ſuperexaltate eum in ſecula. Or.

Deus qui es tuorum gloria ſacerdotum p̄ſta queſumus vt ſcti donati martyris tui atq̄ pontificis cuius feſta celebramus: ſentiam⁹ auxilium. Per dñm. Epla. Nemo militās. in cōi. fo. iiij. Gr. Inueni dauid ſeruum meum oleo ſcō vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei ⁊ brachium meum confortabit eum. V. Nichil proficiet inimicus in eo ⁊ filius iniquitatis nō nocebit eum. Allā. V⁹. Diſpoſui teſtamentum electis meis iuraui dauid ſeruo meo. Euāgelium. Vigilate quia neſcitis. in cōmuni fo. x. Offer. In virtute tua domīe letabitur iuſtus et ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer deſiderium anime eius tribuiſti ei. Secreta.

Exaudi dñe q̄s p̄ces noſtras et vt digna tibi ſit munera que oculis tue maieſtatis offerim⁹: intercedēte btō donato martire tuo atq̄ pōtifice: ſubſidiū nobis dñe pietatis impēde. P. Cō. Magna eſt glīa ei⁹ in ſalutari tuo glīam ⁊ magnū decorē īpones ſup eū dñe. Poſtcō.

Deuotioni noſtre domine q̄ſumus clemēter adeſto: vt intercedente btō donato martyre tuo atq̄ pontifice: quod ad honorē tui nominis debito frequētam⁹ obſequio fiat nobis remediū ſalutare. P do.

¶ Scti ciriaci ſociorūq̄ ei⁹. Offm.

Timete dominū omnes ſācti eius q̄m nichil deeſt timentib⁹ eū: diuites eguerunt eſurierunt: inquirētes aūt dñm non deficiēt omni bono. P̄s. Bñdicā dñm in omni tēpore: ſēper laus eius in ore meo. Or.

Deus qui nos ānua bti ciriaci martyris tui ſociorūq̄ eius ſolennitate letificas: concede propicius: vt quorum natalicia colimus virtutē quoq̄ paſſionis imitemur. Per. Lcō libri ſapiētie. eccliaſti. ij.

Metuētes dominum ſuſtinete miās eius: ⁊ non deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dominū credite illi: ⁊ nō euacuabitur merces veſtra. Qui timetꝫ dñm ſperate in illum: ⁊ in oblectatione veniet vobis miſericordia. Qui timetꝫ dñm diligite illū: ⁊ illuminabūtur corda vr̄a. Reſpicite filij nationes hoīm/ ⁊ ſcitote: qꝛ nullus ſperauit in dño/ ⁊ ꝯfuſ⁹ eſt. Quis enī p̄manſit ī mādatis eius: ⁊ derelictus eſt? Aut quis īuocauit illum: ⁊ deſpexit eū? Quoniā pius: ⁊ miſericors eſt: dñs deus noſter. Gr. Timete dominū omnes ſācti eius q̄m nichil deeſt timētibus eum. V⁹. Inquirētes autē dominum non deficiēt omni bono. Allā. V. Mirabilis dñs noſter in ſāctis ſuis. Secundum marcum. xvi.

In illo tēpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Eūtes in mundū vniuerſū: p̄dicate euāgeliū omni creature. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit: ſaluus erit. Qui vero non crediderit: condēnabitur. Signa aūt eos qui crediderint: hec ſequētur. In noīe meo demonia eÿcient: līguis loquentur nouis/ ſerpētes tollēt. Et ſi mortiferū quid biberit: nō eis nocebit. Super egros man⁹ imponēt: ⁊ bñ hēbūt. Offer. Letamini in dño ⁊ exultate iuſti: et glīamini oēs recti corde. Secreta.

Pro ſāctorū tuorū ciriaci ſociorumq̄ ei⁹ martyrio venerando tibi dñe laudis hoſtias immolamus tua mirabilia ꝑtractātes: ꝑ q̄ talis eſt ꝑfecta victoria. P. Cōio. Signa eos q̄ in me credēt hec ſeq̄ntur demonia eiicient ſup egros manus imponēt ⁊ bn̄ hēbunt. Poſtcō.

Sanctorū martyrum tuoꝝ ciriaci ſociorumq̄ ei9 ꝑcibus confidentes q̄s dn̄e vt per ea que ſumpſimus/ eterna remedia capiam9. Per dominum. ¶ In vigilia ſācti laurentij martyris. Officium

Diſperſit dedit pauperibus iuſticia eius manet in ſeculum ſeculi: cornu eius exaltabitur in gloria. Ps Beatus vir qui timet dominum: in mandatis eius volet nimis. Oratio.

Da q̄s omīps deus: vt triūphū bti laurētij martyris tui quē deſpectis ignib9 cōſūmauit i terris perpetua celoꝝ luce ꝯſpicuū digno fidei feruore veneremur. Per dn̄z. ¶ Memoria de ſācto romano mr.

Preſta queſumus oīpotēs deus: vt qui bti romani martyris tui natalicia colimus intercessione ei9 in tui nominis amore roboremur. Per dominum. ¶ Lectio libri ſapiētie. Eccleſiaſtici vltimo. c.

Confitebor tibi domine rex: ⁊ collaudabo te deum ſaluatorē meū. Confitebor noī tuo q̄m adiutor ⁊ protector factus es michi: ⁊ liberaſti corpus meum a ꝑditione. A laqueo lingue inique: et a labijs operātiū mēdacium. Et in conſpectu aſtātiū factus es michi adiutor et liberaſti me ſecūdū multitudinē mīe noīs tui. A rugiētibus preparatis ad eſcā: de manibus querētiū aīam meā: ⁊ de multis tribulatiōibus que circūdederūt me. A preſſura flāme q̄ circundedit me: ⁊ in medio ignis nō ſum eſtuatus. De altitudine vētris inferi: ⁊ a lingua coinquinata/ ⁊ a verbo mēdacij. A rege iniquo: et a lingua iniuſta liberaſti me. Laudabit vſq̄ ad mortem aīa mea dn̄m: ⁊ vita mea appropiquās erat in inferno deorſū. Circūdederūt me vndiq̄: ⁊ non erat qui adiuuaret. Reſpiciens erā ad adiutoriū hoīm: ⁊ nō erat. Memoratus ſū mīe tue dn̄e/ ⁊ cooꝑationis tue q̄ a ſeclo ſunt: q̄m eruis ſuſtinētes te/ ⁊ liberas eos de manu āguſtie: dn̄e deus me9. Gr. Diſꝑſit dedit pauperib9 iuſticia ei9 manet i ſclm ſcli. V. Potēs in terra erit ſemē ei9: generatio rectorū bn̄dicet. Si dn̄ica fuerit dr Allā. V. Leuita laurēti9 bonū op9 operatus eſt qui ꝑ ſignū crucis cecos illuminauit: et theſauros eccleſie dedit pauꝑib9. Euāge. Si q̄s vult poſt me. in cōi folio. iiij. Offr. Oro mea mūda eſt et ideo peto vt detur locus voci mee in celo qꝛ ibi eſt iudex meus ⁊ ꝯſci9 me9 i eternū aſcēdat ad dn̄m deprecatio mea. Secr.

Tanto placabiles tibi domine q̄ſum9 nr̄e ſint hoſtie ꝓ ſācti martyris tui laurentij pro cuius ſolennitate exhibentur: tibi grata ſunt merita. Per. Alia ſecreta.

Muneribus noſtris queſum9 domine ꝑcibuſq̄ ſuſceptis ⁊ celeſtibus nos munda myſterijs: ⁊ intercedente beato romano martire tuo clemēter exaudi. Per dn̄m. Cōio. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſum ⁊ tollat crucem ſuamq̄ ſequatur me. Poſtcōio.

Conſerua domine queſumus munus tuum in nobis: vt quod te donante pro beati laurentij martyris tui ſolennitate percepimus: et ſalutem nobis operetur et pacē. Per dominum. Alia poſtcōmunio.

Da q̄s domine deus noſter: vt ſicut bti romani martiris tui tēporali gratulamur officio. ita ꝑpetuo letemur aſpectu. Per dn̄m.

¶In die sc̄ti laurentij mar. Offi.

Confessio ⁊ pulchritudo i cōspectu ei⁹: sc̄titas ⁊ magnificētia i sc̄tificatiōe ei⁹. ps. Cātate dño cāticū nouū: cantate dño omnis terra. Oratio.

Da nobis q̄s om̄ps de⁹ viciorum nřor flāmas extinguere qui beato laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per do. Ad corinthios .ij.ix.

Fratres: Qui parce seminat: parce ⁊ metet. Et q̄ seminat i bñdictiōib⁹: de bñdictiōib⁹ ⁊ metet Unusquisq; prout destinauit i corde suo: non ex tristicia aut necessitate. Hilarē enim datorē diligit de⁹. Potēs ē aūt de⁹ oēm grām abundare facere i vobis: vt in oīb⁹ semꝑ oēm sufficientiā habentes: abūdetis in omne opus bonū sicut scriptū est. Dispersit dedit pauꝑibus: iusticia eius manet i sclm seculi. Qui autē administrat semen seminanti et panem ad manducādum p̄stabit. Et multiplicabit semen vestrum: ⁊ augebit icremēta frugum iusticie vestre. Gr. Probasti domine cor meū ⁊ visitasti nocte. V. Igne me examinasti ⁊ nō est iuenta i me iniquitas. Allā. V. Leuita laurentius bonum opus operatus est q̄ ꝑ signum crucis cecos illuminauit. Sequentia.

Stola iocūditat⁊ allā. Induit hodie dñs militē suū laurentiū. Solito plaudat alacri⁹ ꝯcio leta fideliū. Hodie martir isignis hostiā deo placētē obtulit. Hodie tormētum ignis grauiter examinat⁹ ꝑtulit. Amatus ad certamē monitu vbi senis. Grauissimis non refugit exhibere mēbra penis. Ante regem accersit ⁊ de reb⁹ cōuenit occultis ecclie. Sed non cedit blandimētis emollitur ~~aut~~ haud tormentis ei⁹ auaricie. Luditur valerian⁹ ⁊ leuite larga manus dum petit inducias. Dat ministris caritat⁊ pauperib⁹ cōgregat⁊ facultatum copias. Furit igitur ꝑfectus ⁊ paratur ardēs lectus insultātis viscera crates vrit aspera. Sudat martyr i agone spe mercedis ⁊ corone que datur fidelibus pro xp̄o certantib⁹. De cui⁹ militia celi gaudet curia. Q̄ vicit hodie ministros neqtie. Ut hūc ergo per patronū ꝯsequamur vite donum. In illius die festo chor⁹ nr̄ letus esto. Jocundum i ecclia. Decātās allā. Euā. Nisi granū. i cōmuni fol. iiij.

Offi. Confessio et pulchritudo in ꝯspectu ei⁹ sāctitas ⁊ magnificētia in sāctificatione eius. Secreta.

Ut tuis domine mysterijs digni reddamur illa q̄s vitas nos illuminet semper ⁊ foueat que in beati laurentij martyris tui corde flamā confessionis accendit ies⁹ christus filius tuus domin⁹ noster Qui te. Cōio. Qui michi ministrat me sequatur et vbi ego sum illic et minister meus erit. Postcōmunio.

Sacro mūere satiati supplices te dñe dep̄camur: vt qd̄ debite seruitut⁊ celebram⁹ officio itercedē te btō laurētio martyre tuo saluationis tue sentiam⁹ augmētū. P do.

¶Sancti tyburtij marty. Offi.

Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit plātatus in domo dñi i atrijs domus dei nři. ps. Bonum est confiteri dño: ⁊ psallere nomini tuo altissime. Oratio.

Beati tyburtij martir⁊ tui nos domine foueant continuata presidia quia non desinis propici⁹ intueri quos talibus auxilijs concesseris adiuuari. P do. Mēo de sc̄tō laurentio. Epla. Doctrinis varijs. in cōi fo. v. Gr. Justus nō conturbabitur q̄ domin⁹ firmat manum eius. ℣. Tota die miſeretur et commodat: ⁊ ſemen eius ĩ benedictiõe erit. Allã. ℣. Poſuiſti dñe ſuper caput eius coronã de lapide precioſo. Euãg. Si qs vult. ĩ ꝯi fo. iiij. Offr. Poſuiſti domine ĩ capite eius coronã de lapide precioſo: vitã petijt et tribuiſti ei alleluya. Secreta.

GRata tibi ſint dñe hec ſacrificia: que in ſancti tyburtij martyris tui paſſione deferũt: cuius interceſſione q̃ſumꝰ ſalutaria nobis efficiant. p. Cõio. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſum ⁊ tollat crucẽ ſuã et ſequat me. Poſtcõ.

QUeſumꝰ omps deꝰ vt iteruẽ niẽte beato tyburtio martire tuo: et tua in nobis dona multiplices: et miſericorditer largita conſerues. Per dominũ. ¶ Sãcti ypoliti ſociorumq; eius martyrꝝ. Offim.

IUſti epulentur ⁊ exultent in conſpectu dei ⁊ delectentur in leticia. Ps. Exurgat deus ⁊ diſſipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Oratio.

DA q̃s omps deus: vt btĩ ypoliti martyris tui ſociorꝝq; eiꝰ venerãda ſolennitas: ⁊ deuotionẽ nobis augeat et ſalutẽ. P. do. Mẽoria de ſctõ laurẽtio. Epla. Juſti aũt in ppe. ĩ ꝯi fo. vi. Gr. Juſtorꝝ aĩe ĩ manu dei ſũt: ⁊ nõ tãget illos tormẽtũ malicie. ℣. Viſi ſũt oculis ĩſipiẽtiũ mori illi aũt ſũt ĩ pace. Allã. ℣. Sãcti ⁊ iuſti ĩ dño gaudete: vos elegit deꝰ ĩ hereditatem ſibi. Si dñica fuerit dr ſeq̃ntia de ꝯi plurimorꝝ m. f. vij. Euãg. Attẽdite a fer. in cõi fol. viij. Offr. Aĩa nr̃a ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venãtiũ: laqueꝰ cõtritꝰ eſt ⁊ nos liberati ſumus. Sec.

REſpice q̃s dñe munera populi tui ĩ ſctõꝝ martyrꝝ tuorꝝ ypoliti ſociorꝝq; eius honore oblata: et tue teſtificatio veritatis nobis p̄ficiat ad ſalutẽ. Per do. Cõ. Dico aũt vobis amicis meis ne terreamini ab his q̃ vos pſequuntur. Poſtcõio.

QUos tuis dñe reficis ſacramẽtis ſctõꝝ martyrum tuorum ypoliti ſociorumq; eius attolle benignus ſuffragijs: vt noſtre redemptionis effectum ⁊ myſterijs capiamus et moribus. Per dominum.

¶ In vigilia aſſumptionis beate marie virginis ad miſſã. Officium.

SAlue ſancta parens enixa puerpera regem qui celũ terrãq; regit in ſecula ſeculorꝝ. Ps. Benedicta tu ĩ mulieribus: et benedictus fructus vẽtris tui. In hac vigilia non repetatur offim poſt pſal. ſed poſt Gloria patri. ⁊ Sicut erat. tm̃. Ad hãc miſ. de vigilia dr cãtꝰ ferialis ſuper Kyrie. Sctũs. ⁊ Agnus. niſi dñica fuerit tũc enim dr cãtus ſuper Kyrie. Gloria ĩ excelſis. Sctũs. et Agnus et Ite miſſa eſt. ſicut ĩ feſto triũ. le. ſiue regie cho. ⁊ dr miſſa ĩ caplo. Orõ

DEus qui virginalem aulam btẽ marie ĩ qua habitares eligere dignatus es: da q̃s / vt ſua nos defenſione munitos / iocundos faciat ſue intereſſe feſtiuitati. Qui vi. Memoria de ſctõ euſebio. Orõ.

DEus qui nos btĩ euſebij confeſſoris tui ãnua ſolennitate letificas: cõcede propicius: vt cuius natalicia colimus: per eius ad te exempla gradiamur. Per dñm.

¶ Memoria de ſancto laurentio. Lectio libri ſapientie. eccli̅a. xxiiij.

AB initio et ãte ſecula creata ſũ: ⁊ vſq; ad futurũ ſclm̃ non deſinã / et ĩ habitatiõe ſctã corã ipo miniſtraui. Et ſic in ſyon firmata ſũ: et ĩ ciuitate ſãctificata ſimiliter requieui / et in hiern̄ poteſtas mea Et radicaui ĩ populo honorificato et in partes dei mei hereditas illiꝰ Et in plenitudine ſáctoꝝ: detentio mea. Gꝛ. Benedicta et venerabilis es virgo maria q̄ ſine tactu pudoꝛis inuenta es mater ſaluatoꝛꝭ. Vꝰ Virgo dei genitrix quem totus non capit oꝛbis in tua ſe clauſit viſcera fctūs homo. Si dn̄ica fuerit dr̄ Allā. V. Poſt partum virgo inuiolata ꝑmāſiſti dei genitrix intercede pꝛo nobis. Secundum lucam. xi

IN illo tempoꝛe: Loquēte ieſu ad turbas: extollēs vocē quedā mulier de turba / dixit illi. Btūs vēter qui te poꝛtauit: et vbera que ſuxiſti. At ille dixit Quinimmo: bt̄i qui audiunt verbum dei: ⁊ cuſtodiunt illud. Offꝛ. Felix nāq̄ es ſacra virgo maria ⁊ omni laude digniſſima: qꝛ ex te oꝛtus eſt ſol iuſticie chꝛiſtꝰ deꝰ noſter. Et dr̄ hac die ſine alleluya. niſi dn̄ica fuerit. Secreta.

MUnera noſtra domīe q̄ſumꝰ apud clemētiā tuā dei genitricis cōmendet oꝛo: quā idcirco de p̄ſēti ſeculo trāſtuliſti: vt pꝛo pctīs nr̄is apud te fiducialiter ītercedat. Per dn̄m. Alia ſecr̄ de ſctō euſebio.

SAncti euſebij confeſſoꝛis tui īteruētu domine tibi ſeruitus nr̄a cōplaceat: ⁊ oblatio pꝛeſētium munerum fiat p̄ſidium deuotoꝛū. Prefatio quotid̄. dicit̄. Cōmunio. Alma dei genitrix ſuccurre pꝛecantibus cunctis nos quoq̄ vna pꝛecamur ſupplices: vt tuis pꝛecibus adiuti laudemus trinitatē. Poſtcōio.

COncede q̄s miſericoꝛs deus fragilitati noſtre pꝛeſidium: vt qui ſancte dei genitricis ⁊ virginis marie requiē celebꝛamus: interceſſionis eius auxilio a noſtris iniquitatibus reſurgamus. Per eūd. Alia poſtcōio de ſacto euſebio.

LEti dn̄e ſumpſimꝰ ſacramēta celeſtia: q̄ nobis ītercedēte btō euſebio cōfeſſoꝛe tuo ſētiamus vberius pꝛofutura. Per. ¶ In die aſſumptionis beate marie. Offm̄.

GAudeamus omnes in domino diē feſtum celebꝛantes ſub honoꝛe marie virginis de cuiꝰ aſſumptione gaudent angeli et collaudāt filium dei. Ps. Eructauit coꝛ meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Kyrie eleyſōn. Deus creatoꝛ. Oratio.

VEnerāda nobis domine huius diei feſtiuitas: opē conferat ſempiternam in qua ſancta dei genitrix moꝛtem ſubijt tempoꝛalē nec tamen moꝛtis nexibus depꝛimi potuit que filium tuū dn̄m noſtrū de ſe genuit incarnatum. Qui te. Lctō libꝛi ſapiētie Eccleſia. xxiiij.

IN omnibus requiē queſiui: ⁊ in hereditate domini moꝛaboꝛ. Tunc pꝛecepit ⁊ dixit michi creatoꝛ omnium: et qui creauit me requieuit in tabernaculo meo / et dixit michi. In iacob inhabita: et in iſrael hereditare / et in electis meis mitte radices. Et ſic in ſyon firmata ſum et in ciuitate ſctificata ſimiliter requieui / ⁊ ī hieruſalē poteſtas mea. Et radicaui ī populo honoꝛificato: et ī partes dei mei hereditas illiꝰ / et in plenitudīe ſctōꝝ detētio mea. Quaſi cedꝛus exaltata ſum in libano: et quaſi cypꝛeſſus in monte ſyon. Quaſi palma exaltata ſum in cades: et quaſi plantatio roſe in hierico. Quaſi oliua ſpecioſa in cāpis: ⁊ quaſi platanus exaltata ſum iuxta aquā in plateis. Sicut cynamomum ⁊ balſamum aromatizās odoꝛē dedi. Quaſi mirra electa: dedi ſuauitatē odoꝛis. Alia ep̄la p̄ oct. Lcō libꝛi ſapiētie. Cāticoꝝ. iij. ⁊ iiij.

EGredimini / et videte filie ſyon regem ſalomonē in diademate quo coꝛonauit eū mater ſua: in die deſponſationis illius / et in die leticie coꝛdis eius. Quampulcra es amica mea: ꝙ pulcra es et decoꝛa ocli tui columbarum: abſꝗ eo quod intrinſecus latet. Tota pulchꝛa es amica mea: ⁊ macula nō eſt in te. Ueni de libano ſpōſa mea: veni de libano veni. Quampulchꝛe ſunt mamme tue: ſoroꝛ mea ſponſa. Pulchꝛioꝛa ſunt vbera tua vino et odoꝛ vnguentoꝛum tuoꝛum ſuꝑ oīa aromata. Fauus diſtillans labia tua ſponſa: mel ⁊ lac ſub ligūa tua. et odoꝛ veſtimētoꝝ tuoꝝū ſicut odoꝛ thuris. Oꝛtus cōcluſus ſoroꝛ mea ſponſa: oꝛtus cōcluſus fons ſignatus. Emiſſiones tue paradiſ⁹ maloꝝ punicoꝝ: cum pomoꝝū fructibus. Fōs oꝛtoꝝ puteus aquarū viuētiū: que fluūt īpetu de libano. Ueni in oꝛtum meū ſoroꝛ mea ſpōſa: meſſui myꝛrhā meā cum aromatibus meis. Una eſt columba mea perfecta mea: vna eſt mr̄i ſue electa genitrici ſue. Uiderunt eā filie ſyō: et btīſſimā pꝛedicauerunt. Regine et cōcubine: laudauerunt eā. Que eſt iſta que pꝛogreditur quaſi auroꝛa conſurgēs / pulchꝛa vt luna: electa vt ſol / terribilis vt caſtroꝛum acies oꝛdinata. Quampulchꝛa es et ꝙ decoꝛa cariſſima in delicijs: ſtatura tua aſſimilata eſt palme: ⁊ vbera tua botris. Et legātur alternis vicibus per octa. videlicet vna die In omnib⁹ requiem. Et altera die Egredimini. Ita tamen ꝙ in dn̄ica infra octa. et in octaua die dicitur Epl̄a. In omnibus requiem. Gr. Propter veritatem ⁊ manſuetudinem ⁊ iuſticiā ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. V. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuā ꝗ concupiuit rex ſpeciem tuā. Allā. V. Hodie maria virgo celos aſcēdit gaudete ꝗ cum xp̄o regnat in eternum. Sequens Alleluya. dicitur quotidie ꝑ octa. niſi in dominica et in octa. die tunc vero dr̄ Allā. ſicut in pꝛima die Allā. V. Aſſumpta eſt maria in celū gaudent angeli et collaudātes benedicunt dominum. Sequentia.

Aurea virga p̄me mr̄is eue: florēs roſa pꝛoceſſit maria. Oꝛitur vt lucifer īter aſtra etherea pulchꝛa vt luna. Fragraſcit vltra oīa balſama pigmenta ⁊ thimiamata. Purpurea vt viola roſcida vt roſa candens vt lilia. Patris ſūmi quā elegit pꝛoles deica. Ut aſſumeret carnem ſacroſanctam ex virginis carne incoꝛrupta. Celſus nunciat gabꝛiel noua gaudia. Eterni regis exoꝛtum in terra: matremꝗ ei⁹ ita ſalutat. Aue maria domini mei mr̄ alma celica plena gratia. Et dicitur trina vice. Tu benedicta regē in ſecula paries effecta oꝛbis regina. Fecunda ergo inquit quomodo eſſe queā: cum virum non agnoſcā: ex quo ſum nata ⁊ ſemper permanens virgo pudica. Ne timeas reſpondit angelus ſanctum pneuma deſcēdet ī te caſta: quo fecūdata paries deum ⁊ hominem vna. O vere ſcā atꝗ amāda ex qua eſt oꝛta redēptio noſtra: ſalus quoꝗ mundi: veraꝗ vita. O dei noſtri genitrix pia ſuſcipe noſtra hac die p̄cata in qua es aſſumpta ad celi clauſtra Tu es enim p̄ri cara: tu es ieſu mr̄ bona: tu ſācti ſpiritus es templum facta. Tu es pulchꝛa dei ſponſa: tu regē xp̄m enixa dn̄a es in celo ⁊ in terra. Hodie namꝗ curie celeſtis tibi obuia agmina te aſſūpſerūt ad palatia ſtellata. Ieſ⁹ et ipſe feſtiu⁹ tibi matri cum āgelis occurrēs ſede paterna ſecum locauit in ſecula. Iam cum deo regnās nr̄a excuſa clemēs mala poſcēs cūcta bona o benigna

Mediatrix noſtra que es poſt deum ſpes ſola: tuo filio nos repreſẽta. Ut in poli aula leti iubilemus alleluya. Secundum lucam. x.

IN illo tẽpe: Intrauit ieſ⁹ ĩ quodã caſtellũ: ⁊ mulier quedã martha nõie/ excepit illũ ĩ domũ ſuã. Et huic erat ſoroꝛ nõie maria: q̃ etiam ſedẽs ſec⁹ pedes dñi/ audiebat vbũ illi⁹. Martha aũt ſatagebat: circa frequẽs miniſterium. Que ſtetit/ ⁊ ait Dñe/ nõ ꝫ tibi cure: ꝙ ſoroꝛ mea reliquit me ſolã miniſtrare? Dic ergo illi: vt me adiuuet. Et rñdẽs: dixit illi dñs. Martha martha/ ſollicita es: et turbaris erga plurima. Poꝛro/ vnum eſt neceſſarium. Maria optimã partẽ elegit: q̃ nõ auferetur ab ea. Credo. Offer. Diffuſa ꝫ gr̃a in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te de⁹ in eternũ ⁊ ĩ ſclm ſcli. Secreta.

GRata tibi dñe q̃s munera noſtra efficiat beate dei genitricis oratio: quã ⁊ ſi pꝛo conditione carnis migraſſe cognoſcimus: ĩ celeſti gloria ꝓ nobꝫ apud te iugiter oꝛare ſentiam⁹. P. Pꝛefa. Et te ĩ aſſũptione. Hec pꝛefatio dicit̃ quotid̃. per oct. et in octa. Cõio. Beata viſcera marie virginis que poꝛtauerunt eterni patris filium. Poſtcommunio.

MEnſe celeſtis participes effecti imploꝛam⁹ clementiã tuã dñe deus noſter. vt qui feſta dei genitricis colim⁹: a cunctis malis imminẽtibus eius interceſſionibus liberemur. Per eũdem. Quotidie per ebdomadã dicitur eadẽ miſſa cum ꝓpꝛijs ſequentijs ſed ſine Credo. tamẽ in dñica dr̃ Credo. Et in octa. die ſi do. fuerit. Scd̃a die. Sequẽ.

POſt partũ virgo maria. Dei genitrix ſecunda gr̃a tonãtis plena. Aue terrarũ dñia alma celoꝝ regina. Tibi ethera oĩſq ſctoꝝ turma depꝛomat ſymphonia. Tellus flumina atq ſiluarũ nemoꝛa reſultẽt voce ſua. Salue parẽs ſelita felix puerpera. Per te lux et veritas mũdo eſt edita. Tu ieſũ papilla lactaſti ſacra extãs virgo feta mater intacta. Unde nr̃is eya faue votis dñia xp̃m ĩterpellãs ꝓ ſalute humana. Per te mater aboleri filioꝝ flagitamus crimina. Noſq oẽs introduci ſempiterna paradiſi gaudia. Quo perennis vite ꝑfruamur gloria. Tercia die ſequentia.

AUe maria gr̃a plena. Dñs tecũ virgo ſerena. Bñdicta tu ĩ mulierib⁹. Que peperiſti pacẽ hoĩb⁹ et ãgelis gloꝛiã. Et bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. Qui coheredes vt eſſemus ſui: nos fecit ꝑ gr̃am. Per hoc aũt aue mũdo tã ſuaue ↄtra carnis iura. Genuiſti ꝓlẽ nouã ſtella ſolẽ noua genitura. Tu parui ⁊ magni leonis et agni ſaluatoꝛis xp̃i tẽplũ extitiſti: ſed virgo intacta. Tu floris ⁊ roꝛis panis et paſtoꝛis virginũ regina roſa ſine ſpina genitrix es facta. Tu ciuitas regis iuſticie. Tu mat̃ es miſericoꝛdie. Theophilum refoꝛmãs gr̃e de lacu fecꝭ ⁊ miſerie. Ergo maris ſtella verbi dei cella et ſolis auroꝛa. Paradiſi poꝛta per quã lux eſt oꝛta natum tuum oꝛa. Nos vt ſoluat a peccatis ⁊ ĩ regno claritatis quo lux lucet ſedula collocet per ſc̃a. Quarta die ſeq̃.

LEtabundus exultet fidelis choꝛus allã. Regem regum intacte pꝛofudit thoꝛus: res miranda. Angelus concilij natus eſt de virgine ſol de ſtella. Sol occaſum neſciens: ſtella ſemper rutilãs ſemper clara. Sicut ſydus radium pꝛofert virgo filium pari foꝛma. Neq ſydus radio neq mater filio fit coꝛrupta. Cedꝛus alta libani cõfoꝛmatur yſopo valle nr̃a. Verbũ ens altiſſimi coꝛpoꝛari paſſum eſt carne ſupta. Iſaias cecinit ſynagoga meminit nūꝙ̄ tamē deſinit eſſe ceca. Si nō ſuis vatibꝰ credat vl' gētilibꝰ ſibilinis v̄ſibꝰ hec ꝑdicta. Infelix ꝓpera. Crede vel vetera. Cur dānaberis gens miſera. Quē docet littera. Natū conſidera ipſū genuit puerpera.

¶ Quinta die ſequentia.

Hac clara die turma feſtiua dat preconia. Mariā concrepando ſymphonia nectarea. Mūdi dn̄a que eſt ſola caſtiſſima virginum regina. Salutis cauſa vite porta atꝗ celi referta gr̄a. Nā ad illā ſunt nuncia olim facta āgelica. Aue maria gr̄a dei plena per ſecula. Mulierum pia agmina ītra ſemper bn̄dicta. Virgo ⁊ grauida mater ītacta prole glorioſa. Cui ꝯtra maria hec reddit famina In me quomodo tua iā fient nuncia. Viri noui nullā certe copulā. Et quo atꝗ nata ſum incorrupta. Diua miſſus ita reddit affata. Flatu ſacro plena fies maria. Noua efferēs gaudia celo terre nati per exordia. Intra tui vteri clauſtra portans qui gubernat eterna. Omnia qui det tempora pacifica.

¶ Sexta die ſequentia.

Aue mūdi ſpes maria: aue mitis aue pia aue plena gratia Aue virgo ſīgularis que ꝑ rubū deſignaris non paſſū icendia. Aue roſa ſpecioſa aue ieſſe virgula. Cuiꝰ fructus noſtri luctus relaxabat vincula. Aue carēs ſimili mūdo diu flebili reparaſti gaudium. Aue cuius viſcera contra mortis federa: ediderunt filium. Aue virginum lucerna per quā fulſit lux ſupna: his quos vmbra tenuit. Aue virgo de qua naſci et de cuius lacte paſci rex celorū voluit. Aue gēma celi lumīarium. Aue ſcti ſpūs ſacrarium. O ꝙ̄ mirabilis et ꝙ̄ laudabilis hec eſt virginitas. In qua per ſpiritū facta paraclitū: fulſit fecunditas. O ꝙ̄ ſācta ꝙ̄ ſerena ꝙ̄ benigna ꝙ̄ amena eſſe virgo creditur. Per quam ſeruitus finitur porta celi aperitur et libertas redditur. O caſtitatis lilium tuum precare filium qui ſalus eſt humilium Ne nos pro noſtro vicio in flebili iudicio ſubijciat ſupplicio. Sed nos tua ſancta prece mundās a peccati fece. Collocet in lucis domo. Amen dicat omnis homo.

¶ Septima die octabarū ſeq̄ntia.

Hodierne lux diei celebris in matris dei agit̄ memoria. Decantemus in hac die ſemꝑ virginis marie laudes ⁊ ꝑconia. Oīs homo oī hora: ipſā horaꝫ īplora eiꝰ patrocinia. Pſalle pſalle niſu toto cordis oris voce voto aue plēa gratia. Aue dn̄a celoꝝ inexperta viri thoꝝ parēs paris neſcia. Fecundata ſine viro genuiſti modo miro genitorē filia. Florēs ortus auſtro flāte porta clauſa poſt et āte via viris īuia. Fuſa celi rore tellus fuſum gedeonis vellus deitatis pluuia. Salue ſplendor firmamenti tu caliginoſe menti de ſuper irradia. Placa mare maris ſtella ne inuoluat nos ꝓcella ⁊ tempeſtas obuia.

¶ Tercia die infra oct. aſſūp. dr̄ miſſa in capitulo de oct. ſcti laurētij. Officium.

Probaſti domīe cor meum et viſitaſti nocte: igne me examinaſti et nō eſt inuenta in me iniquitas. P̄s. Exaudi domine iuſticiam meam: intē de deprecationem meam. Oratio.

Beati laurentij martyris tui nos faciat domīe paſſio veneranda letantes: ⁊ vt eam ſufficienter recolamus efficiat promptiores. ꝑ. Epl'a. Qui pcs ſe. vt ſ. in die. Gr. Poſuiſti dn̄e ſup caput eius coronā de lapide p̄cioſo. ℣. Deſiderium aīe eius tribuiſti ei: et volūtate labioꝝ

Conſtitues eos principes ſup oēm terrā: memores erunt noīs tui ī oī progenie et generatione. Secreta.

Beati apli tui bartholomei domine ſolēnia celebrantes tuā clemētiam deprecamur: vt eius auxilio tua beneficia capiamus: in cuius veneratiōe tibi laudis hoſtias immolamus. Per dominum.

¶ Alia ſecreta de ſancto audoeno.

Oblata q̄s dn̄e munera fidelis ppſi meritis btiſſimi audoeni cōfeſſoris tui atq̧ pōtificis tibi reddātur accepta vt ab oī ɔtagiōe pcti eiſdē q̄bꝰ famulamur miſteriis: clemēter emūdari mereamur. P. Pref. Et te dn̄e. Cō. Vos q̄ ſecuti eſtis me ſedebitis ſup ſedes iudicātes duodeci tribꝰ iſrael dicit dn̄s. Poſtco.

Sumptis ſalutaribꝰ ſacramētis pro ſolennitate beati apoſtoli tui bartholomei ſupplices deprecamur: vt que predicauit et credamus pariter et ſequamur. Per.

Alia poſtcōmunio de ſcto audoeno.

Menſe celeſtis participatione vegetati ſupplices te rogamꝰ oīps deꝰ: vt ſicut de bti audoeni ꝑpetua glīficatiōe ānua celebritate gaudemꝰ: ita ipiꝰ apd te īterceſſiōe ab oī mereamur aduerſitate defendi. P.

¶ Sancti ruphi martiris. Offm.

Juſtus non conturbabitur q2 dominus firmat manum eiꝰ tota die miſeretur ꝛ cōmodat ꝛ ſemē eius in bn̄dictione erit in eternū conſeruabitur. Ps. Noli emulari in malignātibus: neq̧ zelaueris faciētes iniq̄tatē. Or.

Adeſto dn̄e ſupplicationibus noſtris vt bti ruphi martiris tui interceſſionibus confidētes: nec minis aduerſātium nec vllo cōturbemur incurſu. Per. Epla. Btūs vir qui in ſapiētia. in cōi fo.iij. Gr. Juſtꝰ non ɔturbabitur q2 doꝰ firmat manum eiꝰ. V. Tota die miſeretur et cōmodat ꝛ ſemē eius in bn̄dictionibus erit. Alla. V. Btūs vir qui timet dn̄m in mādatis eius cupit nimis. Euāg. Nichil opertum. in cōi fo.iiij. Offr. In virtute tua dn̄e letabitur iuſtus ꝛ ſup ſalutare tuum exultabit vehementer: deſiderium anime eius tribuiſti ei. Secreta.

Hoſtias tibi dn̄e ob honorē bti ruphi martiris tui offerimꝰ ſupplicitē deprecātes vt ſicut illi ꝑbuiſti ſacre fidei ɔfeſſionē: ſic nobis indulgētiā largiaris ꝛ pacē. Per dn̄m.

Cō. Magna eſt glīa eius in ſalutari tuo: gloriā et magnum decorē impones ſuper eum dn̄e. Poſtcō.

Celeſti munere ſatiati queſumus domine deus noſter: vt bti ruphi martyris tui meritis vbiq̧ nos adiuues. Per dominum.

¶ Sancti auguſtini epyſcopi ꝛ doctoris. Ad miſſam. Officium.

Statuit ei dominꝰ teſtamētum pacis: et principem fecit eum: vt ſit illi ſacerdotiū dignitas ī eternū. Ps. Mias domini in eternum cātabo. Oratio.

Deus qui btm̄ auguſtinum eccleſie tue in exponendis ſcripture ſacre miſteriis doctorem catholicum prouidiſti: da nobis eiꝰ ſp et doctrinis inſtrui ꝛ orōne fulciri. Per. Cōmēo de ſ. hermete mr. Oro.

Deus qui btm̄ hermetem martyrem tuum virtute conſtātie in paſſione roboraſti: ex eius nobis imitatione tribue pro amore tuo ꝓſpera mundi deſpicere: ꝛ nulla eius aduerſa formidare. Per. Epla. Dedit dn̄s. in cōi fo.xi. Gr. Dn̄e ꝑueniſti eū in bn̄dictionibꝰ dulcedinis poſuiſti in capite eius coronā de lapide ꝑcioſo. V. Vitā petijt ꝛ tribuiſti ei longitudinē dierū in ſclm ſcli. Alleluya. V. Juſtꝰ germinabit ſicut liliū ⁊ florebit ī ētnū āte dn̄m. Seq. Adeſt nobis dies alma. in cōi fol. x. Euāgelium. Uos eſtis ſal terre. in cōi fo. xi. Credo. Off. Ueritas mea et mīa mea cum ipſo: et in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secr.

Sancti confeſſoris tui atq̃ pontificis auguſtini nobis q̄s domine pia non deſit oratio: q̄ ⁊ munera noſtra tibi conciliet: ⁊ tuā nobis indulgentiā ſemꝑ obtineat. Per.

Alia ſecreta de ſancto hermete.

Munera noſtra dn̄e q̄s propiciatus aſſume: ⁊ vt digne tuis famulemur altarib⁹: ſcti hermetis martiris tui nos interceſſione cuſtodi. Per. Cōio. Btūs ſeruus quē cum venerit dominus inuenerit vigilātem: amē dico vobis ſuper oīa bona ſua cōſtituet eum. Poſtcōio.

Sumētes domine ſalutaria ſacramēta queſum⁹ vt ei⁹ nos tribuas ſubſequi documēta cuius celebramus glorioſa ſolēnia. P dn̄.

Alia poſtcōio de ſancto hermete.

Repleti domine bn̄dictione celeſti queſumus clemētiā tuā: vt intercedēte btō hermete martyre tuo que humiliter gerim⁹: ſalubriter ſentiamus. Per dn̄m. ¶ In decollatione ſācti iohānis baptiſte dicitur miſſa in capitulo de ſctā ſabina virgine ſtati poſt p̄mā āte. iij. more ſolito ⁊ miſſa de ſācto iohāne poſt vi. ¶ De ſctā ſabina vir. offm̄.

Cognoui domine quia equitas iudicia tua: et in veritate tua humiliaſti me: confige timore tuo carnes meas a mandatis tuis non me repellas. Ps. Bti immaculati in via: qui ambulāt in lege domini. Oratio.

Beate ſabine virgis tue martyris domine precibus confidentes: queſumus clemētiā tuā vt eius meritis et precibus ad eterna gaudia peruenire valeamus. Per. Epla. Domine deus. in cōmuni fo. xij. Gr. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis propterea benedixit te deus in eternum. V. Propter veritatem ⁊ manſuetudinem et iuſticiam ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Allā. V. Specie tua et pulchritudine tua intende proſpere procede et regna. Euangelium. Simile eſt regnum celorum theſauro abſcondito. in cōmuni fol. xiij. Offꝝ. Filie regum in honore tuo aſtitit regina a dextris tuis ī veſtitu deaurato circundata varietate. Secreta.

Muneribus noſtris domine te magnificamus oblatis q̄ nobis et btē ſabine martyris tue ptrocinia ⁊ ſempiterna conſilient gaudia. P. Cōio. Principes ꝑſecuti ſūt me gratis ⁊ a verbis tuis formidauit cor meum letabor ego ſuper eloquia tua ſicut q̄ inuenit ſpolia multa concupiuit aīa mea teſtimonia tua dn̄e ⁊ dilexit ea vehemēter. Poſtcō.

Redēptiōis nr̄e myſteria celebrātes q̄s dn̄e de⁹ nr̄ vt btē ſabine martyris tue meritis muniamur: ⁊ viſionis tue glīa ineffabili ꝑfruamur. P. ¶ Ad magnā miſſā. Of.

Gloria et honore coronaſti eum: ⁊ conſtituiſti eum ſuꝑ opa manuū tuarꝝ. Ps. Dn̄e dn̄s noſter: q̄ admirabile ē nomen tuū in vniuerſa terra. Oro.

Sancti iohānis baptiſte ⁊ martyris tui domine queſum⁹ venerāda feſtiuitas ſalutaris auxilij nobis p̄ſtet augmētum. Per dn̄m. ¶ Nulla fiat memo. de ſctā ſabina virgīe vbi miſſa de ea p⁹ cātata fuerit. Lcō. libri ſapiētie. puer. x. ⁊ xi.

Expectatio iuſtorū leticia: ſpes autē impiorum peribit. Fortitudo ſimplicis via domini: et pauor his q̄ operātur malum. Iuſt⁹ in eternũ nõ ꝯmouebit: impij autē nõ habitabunt ſuꝑ terrã. Os iuſti parturiet ſapientiã: ꝛ lĩgua prauorũ peribit. Labia iuſti ꝯſiderãt placita: et os ĩpioꝝ peruerſa. Simplicitas iuſtoꝝ diriget eos: ꝛ ſupplantatio ꝑuerſoꝝ vaſtabit illos. Iuſticia rectoꝝ liberauit eos: et ĩſidijs ſuis capient̃ ĩiqui. Iuſt⁹ de ãguſtia liberat⁹ eſt: ꝛ tradetur impius ꝓ eo. Simulator ore decipit amicum ſuum: iuſti autem liberabuntur ſcientia. In bonis iuſtorum exaltabitur ciuitas: et in perditione impiorũ erit laudatio. In benedictione iuſtoꝝ: exaltabitur ciuitas. Gr. Poſuiſti domine ſuꝑ caput ei⁹ coronã de lapide ꝑcioſo. V. Deſiderium aĩe ei⁹ tribuiſti ei: et voluntate labiorum ei⁹ nõ fraudaſti eum. Allã. V. Miſſo herodes ſpiculatore precepit amputari caput iohannis in carcere. Sequentia. Sancti baptiſte. Require ſupra in natiuitate eiuſdem.

¶ Secũdum marcum. vi. capitulo

IN illo tempore: Miſit herodes rex manus ꝛ tenuit iohãnem: ꝛ vinxit eum ĩ carcerē ꝓpt herodiadē vxorē philippi fratris ſui. qꝛ duxerat eã Dicebat enĩ iohãnes herodi. Nõ licet tibi: habere vxorē fratris tui. Herodias aũt ĩſidiabatur illi: ꝛ volebat occidere eum/nec poterat. Herodes enĩ metuebat iohãnē: ſciens eum virum iuſtũ ꝛ ſanctũ/et cuſtodiebat eum. Et audito eo multa faciebat: et libenter eum audiebat. Et cum dies oportunus accidiſſet: herodes natalis ſui cenã fecit principibus et tribunis et primis galilee. Et cum introiſſet filia ipſius herodiadis ꝛ ſaltaſſet et placuiſſet herodi. ſimulq; recumbentibus: rex ait puelle. Pete a me quod vis: ꝛ dabo tibi Et iurauit illi: quia quicquid petieris dabo tibi/licet dimidium regni mei. Que cum exiſſet: dixit matri ſue. Quid petã? At illa dixit. Caput iohannis baptiſte. Cumq; introiſſet ſtatim cum feſtinatione ad regem: petiuit dicens. Volo/vt protinus des michi in diſco: caput iohãnis baptiſte. Et contriſtatus ē rex propter iuſiurãdum et propter ſimul diſcũbentes noluit eam contriſtari/ſed miſſo ſpiculatore precepit afferri caput eius in diſco. Et decollauit eum ĩ carcere. et attulit caput eius in diſco: et dedit illud puelle/et puella dedit matri ſue. Quo audito diſcipuli eius venerunt: et tulerunt corpus eius: et poſuerunt illud in monumento. Offr̃. Poſuiſti dñe ĩ capite eius coronã de lapide precioſo: vitã petijt a te ꝛ tribuiſti ei alleluya. Secreta

MUnera tibi dñe pro ſancti iohannis baptiſte ꝛ martiris tui paſſione deferimus: q̄ dũ finit̃ ĩ terris factus eſt celeſti ſede perpetuus queſumus vt ei⁹ obtẽtu nobis proficiant ad ſalutem. Per do. Cõio. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriam ꝛ magnum decorem ĩpones ſuper eum domine. Poſtcõ.

COnferat nobis domine queſumus ſancti iohannis baptiſte vtriuſq; ſolennitas: vt ꝛ magnifica ſacramenta que ſumpſimus patribus noſtris ſignificata veneremur et in nobis potius edita gaudeamus. Per do.

¶ Sanctorum felicis et adaucti martyrum. Offiũ.

SApientiam ſanctorum narrant populi et laudem eorum nũciat eccleſia: nomina autem eorum viuent in ſeculũ ſeculi. Ps. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. Or.

MAieſtatem tuã dñe ſupplices deprecamur/vt ſicut nos iugiter ſctõꝝ martirum tuorũ: felicis et adaucti ꝯmemoratiōe letificas: ita ſemper ſupplicatiōe defendas. Per dñm. Epla. Juſtoꝝ aie. in cōi fol. vi. Gr. Juſtorum aie in manu dei ſunt et non tāget illos tormentum malicie. ℣. Viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi aūt ſūt ī pace. Allā. ℣. Juſti epulentur ⁊ exultent in conſpectu dei: ⁊ delectentur in leticia. Euāg. Attendite a fermento. in cōi folio. vij. Offer. Letamini in domino et exultate iuſti: et gloriamini omnes recti corde. Secreta.

Hoſtias q̄s domīe quas ſolēniter immolamus ꝓ martyrum commemoratiōe ſctōꝝ clemēter ſuſcipe: ⁊ cōcede vt corum interceſſione in quorum honore offerunt᷑ veniā delictorum cōſequi mereamur. Per dominū. Cōio. Quod dico vobis in tenebris dicite in lumine dicit dominus: et quod in aure auditis: predicate ſuꝑ tecta. Poſtcōio.

Refecti domine ſacris muneribus queſumus: vt intercedentibus ſāctis martiribus tuis felice ⁊ adaucto in gr̄arum ſēp actione maneamus. Per dñm. ¶ Sācte cuthburge virginis. Officium.

Dilexiſti iuſticiā et odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre conſortibus tuis. Ps. Eructauit cor meum verbū bonum: dico ego oꝑa mea regi. Oro.

Deus qui eximie caſtitatis priuilegio famulā tuā cuthburgā multipliciter decoraſti: da nobis famulis tuis eius promerēte interceſſione vtriuſq; vite proſperitatē: vt ſicut eius feſtiuitas nobiſcū agitur in terris: ita per eius interuentum noſtri memoria apud te ſemper habeatur ī celis. Per dominū. Epyſtola. Qui gloriatur. i cōmuni folio. xiij. Gr. Dilexiſti iuſticiam et odiſti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie. Alleluya. ℣. Emulor enim vos dei emulatione deſpondi vos vni viro virginem caſtam exhibere chriſto. Euāg. Simile ē regnum celorum decem. in cōi folio. xiiij. Offer. Offerentur regi virgines poſt eam prime eius offerentur tibi. Secr.

Altaria tua dñe miſticis muneribꝰ cumulamꝰ maieſtatē tuā ſupplicit̄ deꝑcātes vt ipſiꝰ adiuuātibꝰ meritis carere mereamur cūctis cōtagijs. Per dominū. Cōio. Diffuſa ē grā ī labijs tuis ꝓpt̄ea bn̄dixit te deus in eternum. Poſtcōio.

Celeſtibꝰ ſacramentis refecti altaribꝰ tuis domīe deprecamur inclinati: vt que in ſolēnitate beate cuthburge letāter ꝑcepimꝰ: auxilio eiꝰ īterceſſionis nobis proficiant ad vtriuſq; profectum ſalutis. Per dominum noſtrum ieſum. ¶ Sācti egidij abbatis. Officium.

Os iuſti meditabitur ſapiētiā ⁊ lingua eius loquet᷑ iudicium: lex dei eius in corde ipſius. Ps. Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem. Oratio.

Deꝰ q̄ hodierna die btm̄ egidium ꝯfeſſorē tuū atq; abbatē aulā regni celeſtis penetrare feciſti tribue q̄s: vt cuiꝰ deuote gloriamur meritis eius nos ſētiamꝰ confoueri ſuffragijs. Per dominū noſtrum ¶ Memoria de ſctō priſco mar. Oro.

Omīps ſempiterne deus fortitudo certātium et martyrum palma ſolennitatem hodierne diei propicius ītuere: ⁊ eccleſiā tuā cōtinua fac celebritate letari: vt interceſſiōe beati priſci martyris tui omnium in te credentium vota perficias. Per dñm. Epyſtola. Juſtus cor ſuum. in cōmuni fol. xi. Gr. Os iu ſti meditabitur ſapiētiam ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ nō ſupplātabūtur greſſus eius. Allā. ℣. Poſui adiutorium ſup potētē: et exaltaui electū de plebe mea. Seq̄. Adeſt nobis. ī cōi fo. x. Euā. Nemo accēdit. in xi. fo. xi. Offr. Deſideriū aīe eius tribuiſti ei dn̄e ⁊ voluntate labiorū eius nō fraudaſti eū: poſuiſti ī capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioſo. Sec.

Muneribus nr̄is domine q̄s ſancti egidij ꝯfeſſoris tui atq; abbatis interceſſione gratiā tue placationis infunde: vt et collata nobis remedia tuearis: et propicius conferēda largiaris. Per dominū.

¶ Alia ſecreta de ſancto priſco.

Altaribus tuis domine munera pro commemoratione ſancti priſci martyris tui gratāter offerimus precātes vt ipſo itercedente hec eadem nobis ad celeſtia promerenda proficiant. Per. Cōio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens que conſtituit dominus ſuper familiā ſuā vt det illis ī tp̄e tritici mēſurā. Poſtcōio.

Protege domine pplm tuū de tua mīa cōfidētē: ⁊ quos celeſtibus refeciſti myſterijs btī egidij confeſſoris tui atq; abbatis interceſſione: tuis muneribus aſſequendis effice promptiores. Per dn̄m.

¶ Alia poſtcōmunio de ſcō priſco.

Refectā domine ſacre participationis myſterio tuere q̄ſumus plebē tuā: et btī priſci martyris ſolēnia recolētem: celeſtis gratie largitate proſequere: vt viſibilibus adiuta ſolatijs: ad inuiſibilia bona ꝓpicius incitetur. Per do.

¶ Trāſla. ſcī cuthberti epī. Offiū.

Statuit ei dn̄s teſtamentū pacis ⁊ principem fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas ineternū. ℣. Miſericordias dn̄i: in eternum cātabo. Oro.

Preſta nobis q̄s oīps ⁊ miſericors deꝰ: vt q̄ btī cuthberti cōfeſſoris tui atq; pōtificis trāſlationis diē veneramur p ipſius ſuffragia pietatis tue ſꝑ bn̄ficia cōſequamur. Per. Epl'a. Ecce ſacer. mag. q̄ in diebꝰ. in xi. f. xi. Gr. Iurauit dn̄s et nō penitebit eū tu es ſacerdos in etnū ſcd̄m ordinē melchiſedech. ℣. Dixit dn̄s domino meo ſede a dextris meis. Allā. ℣. Iuſtꝰ germinabit ſicut liliū: ⁊ florebit in etnū āte dn̄m. Si fiāt ix. l. dr. ſequētia de cōi f. x. Euā. Hō qdā pegre. in xi fo. x. Offr. Veritas mea ⁊ mīa mea cū ipſo ⁊ ī noīe meo exaltabitur cornu eius. Secr.

Hec munera q̄s domine beati cuthberti confeſſoris tui atq; pōtificis interceſſiōe ſctifica: ⁊ nos famulos tuos a pctōrum oīm maculis clemēter emūda. p. Cō. Btūs ſeruꝰ quē cum venerit dn̄s inuenerit vigilātem: amen dico vobis ſup oīa bona ſua cōſtituet eū. Poſtcō.

Ut hec cōio nos domīe tibi dignos efficiat: btūs cuthbertꝰ cōfeſſor tuꝰ ⁊ pōtifex cuiꝰ trāſlationis diē veneramur: ſuffragio q̄s pie interceſſionis obtineat. Per dn̄m.

¶ Sctī bertini abbatis. Officium.

Os iuſti meditabitur ſapientiam et lingua eius loquetur iudicium lex dei eius in corde ipſius. Ps. Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deꝰ qui mirabiliter fulges in electis tuis quos te habitatore glorificare voluiſti: da nobis queſumꝰ btī bertini confeſſoris tui atq; abbatis ita digne ſolennia venerari: vt eius ſuffragātibꝰ meritis tēplum tuū mereamur fieri. Per. Epl'a. Iuſtꝰ cor ſuū. in cōi fo. xi. Gr. Poſuiſti meditabitur ſapiētiā ⁊ lingua eius loq̄tur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius ⁊ nō ſupplātabūtur greſſus eius. Allā. ℣. Amauit eum dñs et ornauit eum ſtola glorie induit eum. Euāgeliū. Nemo accendit. In cōmuni folio. xi. Offm. Deſiderium anime eius tribuiſti ei domine: ⁊ voluntate labiorum eius non fraudaſti eum: poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo. Secreta.

Gratia ſpiritus ſācti dñe q̄ſumus hec munera nr̄a aſſumat ⁊ intercedēte btō bertino cōfeſſore tuo atqꝫ abbate vitā nr̄am irreprehēſibilē cuſtodiat: ⁊ nos ad celeſtia regna ꝑducat. Per dñm. In vnitate eiuſdē. Cō. Fidelis ſeru⁹ ⁊ prudēs quē ꝯſtituit dñs ſuꝑ familiā ſuā vt det illis i tꝑe tritici mēſurā. P⁹cō.

Tribuāt nobis queſumus domine cōtinuum tua ſctā ſubſidium quo bti bertini ꝯfeſſoris tui atqꝫ abbatis ꝑcibus nos ab omnibus ſꝑ tueātur aduerſis, Per dñm

¶ In natiuitate btē marie. Offm.

Gaudeam⁹ omnes in domino diem feſtum celebrantes ſub honore marie virginis de cuius natiuitate gaudēt angeli ⁊ collaudant filium dei. Ps. Eructauit cor meū verbum bonū: dico ego opera mea regi. Oratio.

Supplicationē ſeruorum tuorum deus miſerator exaudi vt qui i natiuitate dei genitricis ⁊ virginis congregamur: eius interceſſionibus a te de inſtantibus periculis eruamur. Per eundum dñm.

Lectio libri ſapiētie. Ecclia. xxiiij.

Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatem odoris: ⁊ flores mei fructus honoris ⁊ honeſtatis. Ego mater pulchre dilectionis ⁊ timoris et magnitudinis ⁊ ſctē ſpei. In me gratia omnis vie ⁊ veritatis: in me omnis ſpes vite ⁊ virtutis. Trāſite ad me omnes qui cōcupiſcitis me: et a gñationibus meis implemini. Spūs enim me⁹ ſuꝑ mel dulcis: et hereditas mea ſuꝑ mel ⁊ fauū. Memoria mea: in gñatione ſeculorum. Qui edunt me adhuc eſuriēt: ⁊ qui bibunt me adhuc ſitiēt. Qui audit me nō cōfundetur: ⁊ qui operantur in me non peccabunt. Qui elucidant me: vitā eternā habebunt. Alia epyſtola ꝑ oct. Lectō libri ſapiētie. iiij.

O Quā pulchra eſt caſta generatio: cum claritate. Immortalis ꝫ eni memoria illi⁹ qm̄ apud deū nota ꝫ ⁊ apud hoīes. Cū p̄ſēs ꝫ imitātur illā: ⁊ deſiderant eā cū ſe eduxerit: ⁊ in ꝑpetuū coronata triumphat. incoinquinatorū certaminum ꝓmium vincēs. Multigena eni impiorū multitudo nō erit vtilis: ⁊ ſpuria vitulamina nō dabunt radices altas: nec ſtabile firmamētum collocabunt. Et ſi in ramis in tꝑe germinauerint infirmiter poſita: a vēto cōmouebūtur/ ⁊ a nimietate vētorum eradicabuntur. Confringētur enim rami incōſūmati: ⁊ fruct⁹ illorum inutiles ⁊ acerbi ad māducādum/ ⁊ ad nichilum apti. Ex iniq̄s enim oēs filii qui naſcuntur: teſtes ſunt nequitie aduerſus parētes in interrogatione ſua. Iuſtus autē ſi morte ꝑoccupatus fuerit: in refrigerio erit. Et legantur he due ep̄le alternis vicibus per octa. vna die. Ego quaſi vitis. et altera die O q̄ pulchra. Ita tñ ꝙ in die dñica īfra oct. ⁊ in oct. die dr̄ Ego quaſi. Gr. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā qꝛ cōcupiuit rex ſpeciē tuā. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudie tua ītēde proſpere procede ⁊ regna. Alleluya. ℣. Natiuitas glorioſe virginis marie ex ſemine abrahe orta de tribu iuda.

clara ex ſtirpe dauid. Sequens Allā. ℣. Per te dei genitrix. vꝫ quotidie ꝑ oct. niſi i dominica ꝗ̄ i oct. dic: tūc ei dr. Allā ſicut i ꝑma dic Allā. ℣. Per te dei genitrix nobis eſt vita ꝑdita data que de celo ſuſcepiſti prolem & mundo genuiſti ſaluatorem. Seq̄.

Alle celeſte necnon & perenne luya. Dic pharaphoniſta cū mera ſymphonia. Tuba et canora palinodia cāta. Nunc omnis vſya hāc chriſti genitricem die iſta. Congaudet exortā ꝑ quā ſibi ſublatam capit vitam. Dauitica ſtirpe ſata dauidis ad ſceptra eſt regenda prole fecundata. Nec grauidata viſcera ſunt tn̄ ꝑ villa ꝑtis mēbra ſed ex fide ſola Ab arce ſumma āgelus aſtat maria inquit alma aue plena. Gratia ſacra & bn̄dicta feminas inter omnes paritura. Regē qui dira mortis vīcula. Dānabit mira cum potētia. Suum plaſma ſoluēs ſpōte ſua atqꝫ beatā donās vitam. Fit mox puella v̄bis credula. Et puerpera ſtupet & caſta. Natum geſtās ſpecioſum forma regentem cuncta orbis regna. Hec eſt virga non irrigata ſed dei gratia florigera. Hec ꝫ ſola cunctorum hera materna obſcurās piacula. Velut roſa decorās ſpineta ſic quod ledat nil habet maria. Virgo eua quod cōtulit prima chriſti ſponſa effugat maria. O virgo ſola mater caſta noſtra crimina Soluēs da regna quis btā regnāt agmina. Potēs enim cuncta vt mūdi regina & iura. Cum nato omnia decernis in ſcl'a & vltra ſubnixa es in glīa. Cherubin electa ſeraphinqꝫ clara agmina. Nā iuxta filiū poſita ſedes in dextera virtus lāpas et ſophia. Natiuitas vnde gaudia nobis hodie affert ānua. Et reſonat camenis aula in laude tua virgo maria. Gaudet ꝑ climata orbis eccl'ia dicēs allā. Quod & palatia celi clamāt vidima vſqꝫ dātia ꝓconia.

Initiū ſcti euāgelij ſcdm mathe. i.

Liber generationis ieſu xp̄i filij dauid: filij abraham. Abraham autē: genuit yſaac. Iſaac autē: genuit iacob. Jacob autem genuit iudā & fratres eius. Judas aūt: genuit phares & zarā de thamar. Phares autē: genuit eſron. Eſron autē genuit arā. Aram autē: genuit aminadab. Aminadab aūt: genuit naaſon. Naaſon autē genuit ſalmon. Salmon aūt: genuit booz de raab. Booz autē: genuit obeth ex ruth. Obeth aūt: genuit ieſſe. Jeſſe aūt: genuit dauid regem Dauid autem rex: genuit ſalomonem ex ea q̄ fuit vrie. Salomō aūt: genuit roboam Roboā autem: genuit abiā. Abias aūt: genuit aſam. Aſa autē: genuit ioſaphat. Joſaphat aūt: genuit iorā. Jorā aūt: genuit oziā Ozias autē: genuit ioathā. Joathā autē: genuit achaz. Achaz autē: genuit ezechiā. Ezechias autē: genuit manaſſem. Manaſſes autē: genuit amon Amon autē: genuit ioſiam. Joſias autem: genuit iechoniam & fratres eius in trāſmigratione babilonis. Et poſt trāſmigrationē babilonis iechonias genuit ſalathiel. Salathiel autē: genuit zorobabel. Zorobabel aūt: genuit abiud. Abiud autem: genuit eliachim. Eliachim autem: genuit azor. Azor autē: genuit ſadoch. Sadoch autem: genuit achim. Achim autem: genuit eliud. Eliud autem: genuit eleazar. Eleazar autem: genuit mathan. Mathā autem genuit iacob. Jacob autem genuit ioſeph: virum marie. De qua natus eſt ieſus: qui vocatur chriſtus. Credo. ¶ Quotidie per octa. et in octauis legatur euāgelium. Secundum lucam. xi. cap.

IN illo tẽpoꝛe: Loquente ieſu ad turbas: extollẽs vocem quedã mulier de turba/ dixit illi. Btũs venter qui te poꝛtauit: ⁊ vbera que ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo: Btĩ qui audiunt verbum dei: ⁊ cuſtodiunt illud. Off. Diffuſa ē gr̃a in labijs tuis pꝛopterea bñdixit te deus in et̃num ⁊ in ſeculum ſeculi. Secr.

UNigẽiti tui nobis domĩe ſuccurrat humanitas vt qui natus de virgine integritatem mr̃is non minuit ſed ſacrauit: in natiuitatꝫ eius ſolennijs a noſtris nos piaculis exuẽs oblationem noſtrã ſibimet faciat eſſe acceptã: ieſus chꝛiſtus dominus noſter. Qui tecum. Pꝛefatio Et te in natiuitate. Hec pꝛefatio dicitur quotidie per oct. ⁊ in oct. quãdo de ſctã maria dicitur miſſa. Cõio. Uera fides geniti purgauit crimina mundi: et tibi virginitas inuiolata manet. Poſtcõio.

SUmpſimus domine celebꝛitatis ãnue votiua ſacramenta pꝛeſta queſumus: vt intercedente btã maria ſemꝑ virgine: ⁊ tẽpoꝛalis nobis vite remedia pꝛebeant ⁊ eterne. Per. Quotidie ꝑ oct. dr̃ eadem miſſa cum eiſdẽ ſequẽtijs q̃ infra oct. aſſumptionis ꝑtitulate ſũt ſed ſine Credo. niſi in exaltatione ſcẽ crucis ⁊ tũ in dñica infra oct. ⁊ i oct. ſi dñica fuer̃. dr̃ Credo. Scd̃a die ſiat mẽo. de ſcõ goꝛgonio marty. oꝛ.

SAnctus goꝛgoni⁹ martyꝛ tuus dñe ſua nos q̃ſumus interceſſione letificet: ⁊ pia faciat ſolennitate gaudere. Per dñm. Secr.

GRata tibi ſit domine q̃ſumus nr̃e ſeruitutis oblatio quã familie tue pia defert deuotio: ꝓ qua ſanctus matyꝛ tuus goꝛgonius interueniat. Per dominũ. Poſtcõio.

FAmiliã tuã q̃s domine deus ſuauitas illa contingat ⁊ vegetet qua in martyꝛe tuo goꝛgonio chꝛiſti tui bono iugiter odoꝛe paſcatur. Per. Quarta die mẽo. de martyribus pꝛotho ⁊ iacinto. Oratio.

BEatoꝝ martyꝝ tuoꝝ pꝛothi et iacincti nos q̃s dñe foueat ꝑcioſa confeſſio: ⁊ pia iugiter interceſſio tueatur. Per dominũ. Secr.

PRo ſctoꝝ martyꝝ tuoꝝ ꝓthi ⁊ iacincti veneratione tibi dñe munera que debem⁹ exoluimus pſta q̃s: vt remediũ nobis ꝑpetue ſalutis operẽtur. Per do. Pc.

UT percepta nos dñe tua ſctã purificẽt btõꝝ martyꝝ tuorũ ꝓthi ⁊ iacincti q̃s iploꝛet oꝛatio. Per do. Dñica infra oct. natiuitatis btẽ marie cũ extra feſtũ exaltatiõis ſctẽ crucis euenerit ad miſſã oĩa fiant ſicut i ꝑma die moꝛe ſimplicis feſti. ix. lect. ita tñ q Kyꝛie Glia in excelſis Sãctus ⁊ Agnus per oꝛdine dñic: ⁊ legat̃ euãg. Loquẽte ieſu.

In exaltatiõe ſctẽ crucis. Offm.

NOs autẽ gloꝛiari opoꝛtet in cruce domini nr̃i ieſu chꝛiſti in quo eſt ſalus vita ⁊ reſurrectio noſtra: per quem ſaluati ⁊ liberati ſum⁹. Ps. De⁹ miſereat̃ nr̃i ⁊ bñdicat nobis: illuminet vultũ ſuũ ſuꝑ nos et miſereat̃ nr̃i. Kyꝛie lux ⁊ oꝛigo, cũ ſuis vñ. Oꝛo.

DE⁹ q̃ vnigẽiti filij tui dñi nr̃i ieſu xp̃i ꝑcioſo ſãguie hũanũ gen⁹ redimere dignat⁹ es: ꝯcede ꝓpici⁹ vt qui ad adoꝛãdã viuificã crucẽ adueniunt: a pctõꝝ ſuoꝛum nexibus liberentur. Per dñm. Memoꝛia de mar. coꝛnelio ⁊ cypꝛiano. Oꝛo.

PReſta q̃s omĩps deus vt ſicut populus xp̃ianus ad ſctoꝝ ſacerdotum tuoꝝ coꝛnelij et cypꝛiani tẽpoꝛalẽ cõcurrit ſolẽnitatẽ: ita ꝑfruatur eterna: ⁊ qđ votis celebꝛat compꝛehẽdat effectu. Per. Memoꝛia de natiuitate btẽ marie. oꝛo. Supplicationẽ. Epl'a. Cõfido de vobis. in cõi fo. iiii. Gr. Chriſtus factꝰ eſt ꝓ nobꝫ obediẽs vſqꝫ ad mortẽ: mortẽ aũt crucis. ℣. Propt̃ qđ ⁊ deꝰ exaltauit illum et dedit illi nomẽ qđ eſt ſuꝑ omẽ nomẽ. Allã. ℣. Dulce lignũ dulces clauos dulcia ferẽs põdera q̃ ſola fuiſti digna ſuſtinere regem celoꝝ et dñm. Sequẽtia.

Laudes crucis attollamꝰ nos qui crucis exultamꝰ ſpeciali gl'ia. Dulce melos pulſet celos dulce lignum dulci dignum credimus melodia. Voce vita non diſcordet: cum vox vitã nõ remordet dulcis ẽ ſymphonia. Serui crucis crucẽ laudent qui ꝑ crucẽ ſibi gaudẽt vite dari munera. Dicant oẽs ⁊ dicant ſinguli aue ſalus totius populi arbor ſalutifera. O q̃ felix q̃ preclara fuit hec ſalutis ara rubẽs agni ſanguine Agni ſine macula qui mundauit ſecula ab ãtiquo crimine. Hec ẽ ſcala pctõꝝ ꝑ quã xp̃s rex celorũ ad ſe traxit oĩa. Forma cuius hoc oſtendit q̃ terraꝝ comprehẽdit quattuor cõfinia. Nõ ſũt noua ſacramenta: nec recẽter eſt inuẽta crucis hec religio. Ipſa dulces aquas fecit ꝑ hãc ſilex aquas iecit moyſi officio. Nulla ſalus eſt i domo: niſi cruce munit homo ſuperliminaria. Neqꝫ ſenſit gladium nec amiſit filium quiſqꝫ egit talia. Ligna legens i ſarepta: ſpẽ ſalutis eſt adepta pauper muliercula. Sine lignis fidei nec lechitus olei: valet nec farinula. In ſcripturis ſub figuris iſta latent ſed iã patent crucis beneficia. Reges credũt: hoſtes cedũt ſola cruce xp̃o duce vnus fugat milia. Iſta ſuos fortiores ſemper facit et victores morbos ſanat et lãguores reprimit demonia. Dat captiuis libertatem: vite cõfert nouitatem: ad antiquã dignitatem crux reduxit oĩa. O crux ſignum triumphale: mundi vera ſalus vale inter ligna nullum tale frõde flore germine. Medicina criſtiana ſalua ſanos egros ſana quod nõ valet vis humana fit i tuo noĩe. Inſiſtentes crucis laudi: conſecrator crucis audi atqꝫ ſeruos tue crucis poſt hanc vitam vere lucis transfer ad palatia. Quos tormẽto vis ſeruire: fac tormenta non ſentire: ſed cum dies erit ire nobis confer ⁊ largire ſempiterna gaudia. Amen.

Secundum iohannem. xii. capitu.

In illo tempore: Dixit ieſus turbis iudeorum. Nunc iudicium eſt mundi. Nunc princeps huius mundi: eiicietur foras. Et ego ſi exaltatꝰ fuero a terra: oĩa trahã ad meipſum. Hoc autem dicebat ſignificãs qua morte eſſet moriturꝰ. Reſpõdit ei turba. Nos audiuimꝰ ex lege: quia chriſtus manet in eternum. Et quomodo tu dicis: oportet exaltari filium hominis? Et qs eſt iſte filius hominis? Dixit ergo eis ieſus. Adhuc modicum lumẽ in vobis eſt. Ambulate dum lucẽ habetis: vt non tenebre vos comprehendant. Et qui ambulat in tenebris: neſcit quo vadat. Dum lucem habetis credite in lucem: vt filii lucis ſitis. Credo. Offer. Protege domine plebem tuã per ſignum ſancte crucis ab omibus inſidiis inimicorum oĩm vt tibi gratam exhibeamus ſeruitutem ⁊ acceptabile tibi fiat ſacrificium noſtrum. Secreta.

Deuotas i hoc feſto dñe humilitatis nr̃e ꝓces ⁊ hoſtias mĩe tue ꝓcedat auxilium: ⁊ ſalutẽ quã per adã in paradiſo ligni clauſerat temerata preſumptio: ligni rurſuꝫ fides aperiat. Per dominum.

¶ Alia ſecreta de martiribus.

Preſta nobis omnipotens deus vt noſtre humilitatꝫ obla tio ⁊ pro tuorum tibi placeat honore ſanctorum: et nos corpore pariter ⁊ mente purificet. Per dominū. Prefatio. Qui ſalutem. Communio Per lignum ſerui facti ſumus et ꝑ ſanctā crucem liberati ſumus fructus arboris ſeduxit nos filius dei redemit nos alleluya. Poſtcōio.

IEſu chriſti domini noſtri corpore ſaginati et ſāguine: per quem crucis eſt ſanctificatum vexillum: queſumus domine deus noſter: vt ſicut hāc adorare meruimꝰ: ita perennitatis eius gloria ſalutari potiamur effectu. Per dominum Alia poſtcommunio de martyribꝰ.

PAſce nos q̄s dn̄e tuorū gaudijs vbiqꝫ ſctōꝝ/ qꝛ nr̄e ſalutꝫ augmenta ſunt quotiens illis honor impenditur in quibus tu mirabilis p̄dicaris. Per dominū. ¶ In octa. natiuitatꝫ beate marie ad miſſam omnia fiant ſicut in prima die more ſimplicis feſti nouē lectionuꝫ et dicitur ſuper Kyrie. cātus de Kyrie oīpotens dicitur etiam Spūs ⁊ alme. a tribus clericis de ſuperiori gradu in ſuperpellicijs ad gradū chori. Sequentia Aue p̄clara. Euāgelium. Loquente ieſu. et dicitur Sāctus in hac additione. Benedictus marie filius. Cetera oīa ſicut in p̄ma die. Eodem die fiat memo. de ſancto nichomede martyre. Or.

ADeſto domine populo tuo vt beati nichomedis martyris tui merita preclara ſuſcipiens ad impetrādā mīam tuā ſemper eius patrocinio ſubleuetur. P. Secreta.

SUſcipe domine munera propicius oblata: que maieſtati tue bt̄i nichomedis martiris tui cōmendet oratio. Per dn̄m. Poſtcō.

PUrificent nos queſumus domine ſacramēta que ſumpſimus et intercedēte beato nichomede martyre tuo: a cunctis nos efficiant vicijs abſolutos. Per dominū.

¶ Sancte edithe virginis nō martyris. Ad miſſam. Officium.

DIlexiſti iuſticiam et odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre conſortibus tuis. Ps. Eructauit cor meū verbū bonum: dico ego oꝑa mea regi. Ora.

DEꝰ q̄ fidelibꝰ tuis caſtitatis exēplū p̄buiſti dum de virgine filiū tuū dn̄m nr̄m naſci voluiſti ſctē edithe virginis tue precibꝰ nobis mentis et corporis tribue puritatem per quam a te nobis promiſſam percipiamus felicitatē. P eūd.

¶ Memoria de martiribꝰ eufemia lucina et geminiano. Oratio.

PReſta q̄s dn̄e p̄cibꝰ nr̄is cum exultatione ꝓfectum: vt quorum diē paſſionis ānua deuotione recolimus: etiā fidei cōſtātiam ſubſequamur. P. Epla. Qui gloriatur in cōi fol. xiii. Gr. Dilexiſti iuſticiā et odiſti iniq̄tatem. V. Propt̄ea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo leticie. Allā. V. Emulor enim vos dei emulatione deſpondi vos vni viro virginem caſtam exhibere xp̄o. Euang. Virginis venerāde. in cōi fo. xiiij. Euā. Sīle ē re. ce. de. in cōi fo. xiiij. Offer. Offerent̄ regi virgines poſt eā proxime eius offerentur tibi. Secreta.

SUp hāc oblationē noſtrā q̄s dn̄e bn̄dictio tua deſcēdat: ⁊ vt ipſi tibi hoſtia placabilis efficiamur ſctā editha apud te obtineat. P dn̄. Alia ſecreta de martyribus.

MUnera populi tui domine ꝓpiciatus intende: et ſanctorū martyrum tuorū eufemie/ lucine/ et geminiani quorum nobiſ tribuis ſolennitatem celebrare: fac gaudere ſuffragijs. Cōio. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis propterea benedi

xit te deus in eternum. Poſtcōio.
Spiritualis mēſe domine par
ticipatio nobis mentis ⁊ cor-
poris fiat ſaluatio: et ſācte edithe
virginis tue tibi nos cōmēdet ſup-
plicatio. Per. Alia poſtcō. de mar.
Sumptis domine diuinis mi-
ſterijs exaudi queſumus ꝑces
noſtras et ſāctorum martyrum tu-
orum euſemie/lucine/⁊ geminiani
quorum ſolenniter celebramus vi-
ctoriam: continuis foueamur auxi
lijs. Per dominū. ¶ Sācti lamber
ti epyſcopi et martyris. Officium.
Sacerdotes dei bñdicite dñm
ſcti ⁊ humiles corde lauda
te deum. ꝑs. Bñdicite ōīa
opa domini domīo: lauda
te ⁊ ſuperexaltate eum in ſcla. Or.
Sancti lamberti martyris tui
atqꝫ pontificis domine nos ti
bi qs cōmendet oratio: ⁊ ſicut hunc
diem eius glorioſa decorat paſſio:
ita nos ipſius ſemper muniamur
ſuffragijs. Per. Epla. Omnis pon
tifex. in cōi. folio. v. Gr. Inueni da
uid ſeruum meum. oleo ſācto meo
vnxi eum: manus enim mea auxi-
liabitur ei ⁊ brachium meum cōfor
tabit eum. ℣. Nichil proficiet inimi
cus in eo: ⁊ filius iniquitatis nō no
cebit eum. Allā. ℣. Elegit te dñs ſi-
bi in ſacerdotē magnum in populo
ſuo. Euāgelium. Circuibat ieſus.
in cōi folio. v. Offr. In virtute tua
dñe letabitur iuſtus: et ſuper ſalu-
tare tuum exultabit vehemēter: de
ſideriū aīe eius tribuiſti ei. Secr.
Hoſtias tibi dñe ꝓ cōmemora
tiōe ſcti lāberti martyris tui
atqꝫ pōtificis offerim⁹ obſecrātes:
vt tua nobis ſua interceſſione mul
tiplicet beneficia: quem a tui corpo
ris vnitate nulla tētatio ſeparauit
Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre
Cō. Poſuiſti dñe ſuper caput eius
coronā de lapide ꝑcioſo. Poſtcōio.
Percepto domine tui corpo-
ris ⁊ ſāguinis ſacramēto con
cede nobis queſumus ſupplicante
btō lāberto martyre tuo atqꝫ pon-
tifice ita muniri: vt ⁊ tēporalib⁹ re
leuemur incommodis et abſidem⁹
eternis. Qui viuis et regnas cum
deo patre. ¶ In vigilia ſancti ma-
thei apoſtoli ⁊ euāgeliſte. Officiū.
Ego autē ſicut oliua fructi-
ficaui in domo domini ſpe
raui i miſericordia dei mei/
et expectabo nomen tuum
qm̄ bonum eſt āte conſpectum ſctō
rum tuoꝝ. ꝑs Quid gliaris in ma-
licia q̄ potēs es in iniquitate. Oro.
Da q̄s omſ̄s deus: vt btī ma-
thei apoſtoli tui ⁊ euāgeliſte
quā ꝑuenimus veneranda ſolenni
tas: ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊
ſalutē. P. Epla. Btūs hō q̄ inuenit
in cōi fo. i. Gr. Iuſt⁹ vt palma flo-
rebit ⁊ ſicut cedrus libani multipli
cabitur in domo domini. ℣. Ad an-
nunciādum mane miam tuā ⁊ ve-
ritatem tuā ꝑ noctē. Si dñica fue-
rit dicetur Allā. ℣. Per man⁹ aūt
aploꝝ fiebāt ſigna ⁊ prodigia mul-
ta in plebe. Secundum lucam. v.
In illo tpe: Vidit ieſus publi-
canum noīe leui ſedentem ad
theloneum: et ait illi. Sequere me.
Et relictis oībꝫ: ſurgēs/ſecutus eſt
eū. Et fecit ei cōuiuiū magnū leui i
domo ſua: et erat turba multa pu-
blicanoꝝ/et alioꝝ qui cū illis erāt
diſcumbētes. Et murmurabāt pha
riſei ⁊ ſcribe eoꝝ: dicētes ad diſcipu
los eius. Quare cum publicanis ⁊
peccatoribus: māducatis et bibitꝭ.
Et reſpondēs ieſus: dixit ad illos.
Nō egēt qui ſani ſūt medico: ſed q
male habēt. Nō veni vocare iuſtos
ſed peccatores ad penitētiā. Offr.
Gloria et honore coronaſti eum. ⁊

conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum domine. Secreta.

REſpice queſumꝰ omnipotēs et miſericoꝛs deus munera q̄ pꝛo veneratione btī mathei apoſtoli tui ⁊ euāgeliſte tue offerimꝰ maieſtati ⁊ p̄ſta: vt cuius ſolennia his ſacrificijs p̄uenimus: eiꝰ ſuffragātibus meritis que tibi ſunt placita digno effectu ac deuotis mentibus exequamur. Per dominum. Cōio.

Magna eſt gloꝛia eius in ſalutari tuo gloꝛiam et magnum decoꝛē impones ſuper eum domine. Poſtcō.

PReſta queſumus omnipotēs deus: vt diuino munere ſatiati: intercedēte btō matheo apoſtolo tuo ⁊ euangeliſta cuius ſolēnia pꝛeuenimus: ſacris ſemꝑ ⁊ myſterijs renouemur ⁊ moꝛibus. Per dominum. ¶ Si vero hec vigilia in aliqua feria quattuoꝛ tempoꝛū cōtigerit: tunc de vigilia nichil fiat niſi tātum mēo. ad miſſam de ieiunio

¶ In die ſācti mathei apſlī. Offm̄.

MIchi autem nimis honoꝛati ſunt amici tui deꝰ nimis confoꝛtatus eſt pꝛincipatꝰ eoꝛū. ℣ Dn̄e pꝛobaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā ⁊ reſurrectionē meā. Orō.

BEati mathei apoſtoli tui ⁊ euangeliſte domine pꝛecibus adiuuemur: vt qđ poſſibilitas noſtra non obtinet: eius nobis interceſſione donetur. Per. Memoꝛia de ſācto laudo epō ⁊ confeſſoꝛe. Orō.

PReſta q̄ſumus omnipotens deus: vt qui btī laudi confeſſoꝛis tui atq; pontificis ſolēnia colimus: eius interceſſione eternā btītudinē ꝯſequamur. P. Epla. Similitudo vultus. in cōi folio. ij. Gr.

Os iuſti meditabitur ſapientiam et lingua eius loquetur iudicium. ℣ Lex dei eius in coꝛde ipſiꝰ: ⁊ non ſupplātabuntur greſſus eius. Alleluya. ℣. Pꝛimus ad ſyon dicet ecce aſſum et hieruſalem euangeliſtam dabo. Sequē. Laus deuota. in cōi folio. iij. Secundum matheum. ix.

IN illo tempoꝛe: Cum tranſiret ieſus: vidit hominē ſedentem in theloneo matheum nomie/ et ait illi. Sequere me. Et ſurgēs: ſecutus eſt eum. Et factum eſt diſcumbente eo in domo: ecce multi publicani ⁊ peccatoꝛes veniētes diſcumbebant cum ieſu et diſcipulis eius. Et videntes phariſei/ dicebāt diſcipulis eius. Quare cum publicanis ⁊ peccatoꝛibus māducat magiſter veſter? At ieſus audiens: ait. Non eſt opus valētibus medicus: ſed male habētibus. Euntes autē diſcite quid eſt miſericoꝛdiā volo: ⁊ non ſacrificium. Non enim veni vocare iuſtos: ſed peccatoꝛes. Credo

Off. Poſuiſti dn̄e in capite eiꝰ coronā de lapide pꝛecioſo: vitam petijt ⁊ tribuiſti ei alleluya. Secreta.

SUpplicationibus beati mathei apoſtoli tui et euāgeliſte queſumus dn̄e eccleſie tue commendetur oblatio: cuius magnificis p̄dicationibus eruditur. Per dn̄m.

¶ Alia ſecreta de ſancto laudo.

SIcut beatum laudum confeſſoꝛē tuum atq; pontificē domine ad eternā gloꝛiā trāſtuliſti ſic ipſius meritis q̄ſumus ad ſalutē noſtrā hāc preſentē ſāctifica hoſtiā. P. Pref. Et te dn̄e. Nobis hac platoe. Per btōs euāgeliſtas: ſz dz p btōs apſlos. Cō. Magna eſt glīa eiꝰ i ſalutari tuo: gloꝛiā ⁊ magnū decoꝛē i pones ſuper eum domine. Poſtcō.

SUmpſimus domine venerabile ſacramentum btī mathei apoſtoli tui ⁊ euāgeliſte feſtiuitate letātes: queſumus vt ſuis pꝛecibꝰ glioſis: et credēdum nobis iugiter poſtulet et ſequendum btīs euangeliſta quod pꝛedicauit ⁊ docuit. P. Alia poſtcommunio de ſctō laudo.

Refecti menſe celeſtis collatione q̄s domine deus noſter: vt interceſſione beati laudi confeſſoris tui atq̄ pontificis cuius veneramur ſolennia: ab omni nos ſemper aduerſitate defendas. P. ¶ Sancti mauricij ſocioꝛūq̄ eius mar. Offi̅.

Intret i ꝯſpectu tuo dn̄e gemit⁹ ꝯpeditoꝝ redde viciniſ nr̄is ſeptupliū i ſinu eorū: vindica ſāguinē ſāctoꝝ tuoꝝ q̄ effuſus ē. Ps. De⁹ venerūt gētes in hereditatē tuā polluerūt tēplum ſāctū tuū: poſuerunt hieruſalem in pomoꝛū cuſtodiam. Oꝛatio.

Annue q̄s o̅ps de⁹: vt nos ſctōrum martyꝝ tuoꝝ mauricij/ exuperij cādidi/ victoꝛis/ inocētij ⁊ vitalis ſocioꝝq̄ eoꝝdē letificet feſtiua ſolennitas: vt quoꝝ ſuffragijs nitimur: natalicijs gl̄iemur. P. Epla. Scti p fidē. i cōi fo. vi. Gr. Glioſ⁹ de⁹ i ſctis mirabilis i maieſtate faciens pdigia. V. Dextra tua dn̄e glificata ē i v̄tute: dextra man⁹ tua ꝯfregit inimicū. Allā. V. Te martyꝝ cādidat⁹ laudat exercit⁹ dn̄e. Seq̄. Ecce pulchꝛa. i cōi fo. vij. Euā. Deſcēdens ieſus de monte. in cōi. fo. vij. Offer. Letamini i dn̄o ⁊ exultate iuſti ⁊ gloꝛiamini oēs recti coꝛde. Sec.

Preſentes hoſtias domine q̄ſumus merita glorioſa martyrū thebeoꝛum tibi reddant acceptas p quoꝝ tibi pcioſo ſāguie ſūt dicate. P. Cōio. Iuſtoꝝ aīe i manu dei ſūt et nō tāget illos tormētum malicie. viſi ſūt oculis inſipiētium moꝛi illi aūt ſunt i pace. Poſtcōio.

Sumptis dn̄e celeſtibus ſacramentis q̄s vt interceſſione ſctōrū martyꝝ thebeoꝛū cōſequi mereamur veniā delictoꝛum. Per dn̄m.

¶ Sctē tecle virgis nō mr. Offi̅.

Loquebar de teſtimonijs tuis in conſpectu regum ⁊ nō confundebar ⁊ meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis. Ps. Beati immaculati i via qui ambulant i lege domini. Orō.

Omīps ſempitne de⁹ auctoꝛ virtutis ⁊ amatoꝛ virginitatis: da nobis q̄s ſctē tecle virginis tue placitē tibi meritis ꝯmēdari cui⁹ vita merito caſtitatis tibi ꝯplacuit. Per. Epla Qui gliat. in cōi fo. xiiij. Gr. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄tatē. V. Propterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie. Allā. V. Emuloꝛ eni vos dei emulatione deſpondi vos vni viro virginē caſtā exhibere xp̄o. Euāg. Simile eſt re. ce. de. in cōi foł. xiiij. Offer. Offerentur regi virgīes poſt eā pxime ei⁹ offerēt tibi. Secreta.

Offerim⁹ tibi dn̄e pces ⁊ munera i honoꝛe ſctē tecle virginis tue gaudētes: pſta q̄s vt ⁊ cōueniēter hec agere: ⁊ remediū ſempiternū valeam⁹ acq̄rere. P. Cōio. Simile eſt regnū celoꝝ hoī negociatori q̄rēti bonas margaritas inuenta vna pcioſa margarita dedit omnia ſua et comparauit eam. Poſtcōio.

Proſint nobis dn̄e q̄s ſumpta miſteria pariterq̄ nos intercedēte btā virgine tua tecla et a pctis exuant: et pꝛeſidijs tue ppiciationis attollant. Per dn̄m no.

¶ Sancti firmini epi ⁊ mar. Offi̅.

Sacerdotes dei benedicite dominum: ſancti et humiles coꝛde laudate deum. Ps. Benedicite omnia opera domini domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Oꝛatio.

Deus qui ſctām nobis huius diei leticiā pro commemoratiōe beati firmini martyris tui atq̄ pontificis feciſti: adeſto famili tue precibus: et da vt cuiꝰ hodie festa celebramus: eius meritis et intercessionibꝰ adiuuemur. Per do. Epla. Omīs pontifex. in cōi. fol. v. Gr. Iurauit dñs et non penitebit eū: tu es sacerdos ī eternū scđm ordinem melchisedech. V. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. Allā. V. Inueni dauid seruū meū: oleo sācto meo vnxi eū. Euā. Circuibat iesꝰ. in ꝯi fo. v. Offr. Inueni dauid seruū meū et in oleo sctō vnxi eum manꝰ enī mea auxiliabitur ei ⁊ brachiū meū confortabit eum. Secr.

Intende ꝓpicius q̄s dñe oblata tibi hec munera: ⁊ deprecatione beati firmini martiris tui atqꝫ pōtificis in cuius ea commemoratione deferimus: nosipsos eadem qꝫ sāctifica. Per. Cōio. Domine quinqꝫ talēta tradidisti michi: ecce alia quinqꝫ superlucratus sum euge serue fidelis quia in pauca fuisti fidelis supra multa te cōstituam intra in gaudium domini tui. Postcōio.

Sumpsimus dñe ī sācti martyris tui atqꝫ pontificis firmini solēnitate celestia sacramēta: cuiꝰ suffragiis q̄s largiaris: vt quod tē poraliter gerimus: eternis gaudiis consequamur. Per dñm nostrum.

¶ Sancti cypriani epyscopi et iustine virginis martirū. Officium.

Salꝰ aūt iustoꝝ a dño: ⁊ ꝓtector eoꝝ ē ī tp̄e tribulationis. Ps. Noli emulari ī malignātibꝰ: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem. Oratio de cōi folio. vi. vel dicatur sequens Oro.

Beatorum martyrū tuorū cypriani ⁊ iustine nos dñe foueant continuata presidia: q2 non desinis ꝓpicius intueri quos talibus auxiliis concesseris adiuuari. Per. Epla. Iusti autem in perpetuum. in cōi fo. vi. Gr. Vindica domine sā

guinē sanctoꝝ tuorum qui effusus est. V. Posuerunt mortalia seruorum tuorum escas volatilibus celi carnes sāctorum tuoꝝ bestiis terre. Alleluya. V. Iusti epulentur et exultent in conspectu dei: et delectentur in leticia. Euangelium. Cum persequentur. in cōmuni folio. vii. Offr. Exultabunt sancti in gloria letabuntur in cubilibꝰ suis exultationes dei in faucibꝰ eoꝝ. Secreta.

Sanctoꝝ martyꝝ tuorum cypriani ⁊ iustine tibi grata confessio: et munera nostra commendet et tuam nobis indulgentiā semper imploret. Per do. Cōio. Multitudo languentium ⁊ qui vexabantur a spiritibus immundis veniebant ad eum quia virtus de illo exibat ⁊ sanabat omnes. Postcommunio.

Presta q̄s oīps deꝰ vt sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ cypriani ⁊ iustine deprecatiōibꝰ sacramenta q̄ sumpsimus ad tue nobis ꝓficiāt placationis augmentum. Per dñm nostrū.

¶ Sanctorum cosme et damiani. Ad missam. Officium.

Sapientiā sctōꝝ narrāt ppl'i ⁊ laudē eoꝝ nūciat ecclesia: nomina aūt eoꝝ viuēt ī seculū seculi. Ps. Exultate iusti in dño: rectos decet collaudatio. Or.

Magnificet te domine sāctorū martirum tuorū cosme et damiani beata solēnitas: qua et illis gloriam sempiternā: et opē nobis ineffabili prouidentia contulisti. Per do. Epla. Bñdictꝰ deus. in cōi. fol. iiii. Gr. Clamauerunt iusti ⁊ dominus exaudiuit eos: et ex oībꝰ tribulatiōibꝰ eorum liberauit eos. V. Iuxta est dominꝰ his qui tribulatō sunt corde ⁊ humiles spiritu saluabit. Allā. V. Vox exultationis ⁊ salutis in tabernaculis iustorum et deducet illos ī via mirabili. Euāg.

Eleuatis ieſus oculis in. in cõi fo. vii. Offer. Gloriabūtur ĩ te oẽs qui diligūt nomẽ tuū qm̃ tu dñe benedices iuſto: dñe vt ſcuto bone volūtatis tue coronaſti nos. Secreta.

In tuoꝝ dñe ꝓcioſa morte iuſtoꝝ ſacrificiū illud offerimꝰ: de q̃ martyꝝ ſūpſit oẽ ꝓncipiū qđ ds ꝓpiciatiõis tue nobꝫ munꝰ obtiẽat. P. Cõ. Poſuerũt mortalia ſeruoꝝ tuoꝝ dñe eſcas volatilibus celi carnes ſctõꝝ tuoꝝ beſtijs terre ſcđꝫ magnitudinem brachij tui poſſide filios morti punitorū. Poſtcõmunio.

Sit nobis domĩe libatio ſacramẽti tui certa ſaluatio que cū beatoꝝ martyꝝ tuorū coſme et damiani meritis imploratur. Per dominum. ¶ In feſto ſancti michaelis archangeli. Officium.

Benedicite dñm oẽs ãgeli eiꝰ potẽtes virtute q̃ faciꝫ verbū eiꝰ ad audiẽdã vocẽ ſermonū eiꝰ. Ps. Benedic aĩa mea dño: ⁊ oĩa q̃ intra me ſunt nomini ſancto eius. Kyrie rex ſplẽdens. cum ſuis verſibus. Oratio.

Deꝰ q̃ miro ordĩe ãgeloꝝ miniſteria hominūq; diſpẽſas: ꝯcede ꝓpiciꝰ: vt q̃bꝰ tibi miniſtrãtibꝰ ĩ celo ſemp̃ aſſiſtitur: ab his in terra vita noſtra muniatur. Per dominū. ¶ Lectio libri apocalipſis beati iohannis apoſtoli. primo capitulo.

In diebus illis: Significauit ieſus que oportet fieri cito / loquens per angelum ſuuꝫ ſeruo ſuo iohãni q̃ teſtimonium ꝑhibuit verbo dei: ⁊ teſtimoniū ieſu xp̃i ĩ his q̃cunq; vidit. Beatꝰ qui audit et qui legit verba prophetie huius: et ſeruat ea que in ea ſcripta ſunt, Tempus enim prope eſt. Iohãnes ſeptẽ eccleſijs que ſunt in aſya: grã vobꝫ et pax ab eo qui eſt / qui erãt / et qui vẽturus eſt. Et a ſeptem ſpiritibꝰ qui in conſpectu throni eius ſũt: ⁊ a ieſu xp̃o / qui eſt teſtis fidelis, primogenitꝰ mortuoꝝ / ⁊ princeps regum terre. Qui dilexit nos: ⁊ lauit nos a pctĩs noſtris: in ſãguine ſuo. Gr. Benedicite dominum omnes angeli eius potentes virtute q̃ faciꝫ verbum eiꝰ. V. Benedic anima mea domĩo: ⁊ omnia interiora mea nomen ſanctum eius. Allã. Vꝰ. In conſpectu angeloꝝ pſallam tibi domine deus meus. Sequentia.

Ad celebres rex celice laudes cũcta. Pangat nunc canora caterua ſymphonia. Odas atq; ſoluat concio tibi noſtra. Cum iam renouãtur michaelis inclita laude feſta. Per quem letabunda perornatur machina mundi tota. Nouẽ diſtincta pneumatum ſunt agmina per te facta. Sed cum vis facis hec flammea per angelicas officinas. Inter primeua ſunt hec nã creata tua cũ ſimus nos vltima factura: ſed ymago tua. Theologa cathegorizent ſymbola nobis hec ter tripertita ꝑ priuata officia. Plebs angelica phalanx ⁊ archãgelica ꝓncipans turma virtꝰ vranica ac poteſtas almiphona. Dominãtia numina diuinaq; ſubſellia cherubi etherea ac ſeraphin ignicoma. Vos o michael celi ſatrapa gabrielq; vera dãs verbi nũcia. Atq; raphael vite vernula ꝯferte nos iter paradiſicolas. Per vos ꝑtis cũcta cõplentur mãdata q̃ dat. Eiuſdem ſophia cõpar quoq; pneuma dua permanẽs in vſya. Cui eſtis adminiſtrãtia deca milia miliū ſacra. Vices ꝑ bis quinas bis atq; quingenta dena. Centena millena aſſiſtũt ĩ aula ad quã rex om̃ cẽteſimã. Verbigenã dragmãq; decimã veſtra duxit ſup algamata. Vos per ethera nos per rura deua. Pars electa armonie vota demus yperlirica cythara. Ut poſt bella michaelis inclita. Noſtra deo ſint accepta auream circa arā thimiamatha. Quo in celeſti iam gloria. Condecantemus alleluya.

¶ Secundum matheum. xviii.

IN illo tp̄e: Acceſſerūt diſcipuli ad ieſū: dicētes. Quiſputas maioꝛ ꝫ i regno celoꝝ? Et aduocās ieſus paruulū: ſtatuit eum i medio eoꝝ ⁊ dixit. Amē dico vobis: niſi cōuerſi fueritis ⁊ efficiamini ſicut paruuli/ nō ītrabitis i regnū celoꝝ. Quicūqꝫ ergo humiliauerit ſe ſicut paruulꝰ iſte: hic eſt maioꝛ in regno celorum. Et qui ſuſceperit vnū paruulum talē in noīe meo: me ſuſcipit. Qui autē ſcandalizauerit vnum de puſillis iſtis qui in me credūt: expedit ei vt ſuſpēdatur mola aſinaria in collo eiꝰ/ ⁊ demergat̄ in ꝓfundū maris. Ue mundo ab ſcādalis. Neceſſe eſt enim: vt veniant ſcandala. Ueruntamen: ve homini illi ꝑ quē ſcandalum venit. Si aūt manꝰ tua vel pes tuus ſcandalizat te: abſcide eum/ et ꝓiice abs te. Bonū eſt tibi ad vitā īgredi debilem aut claudū: q̄ duas manus vel duos pedes habētē mitti ī ignē eternū. Et ſi ocl̄s tuus ſcādalizat te: erue eūꝫ ꝓiice abs te. Bonū tibi eſt cū vno oculo in vitam ītrare: q̄ duos oculos habētē mitti in gehēnā ignis. Uidete ne cōtēnatis: vnum ex his puſillis Dico enim vobis: qꝛ āgeli eoꝝ in celis ſemꝑ vidēt faciē pr̄is mei: q̄ ī celis eſt. Credo. Offer. Stetit āgelus iuxta arā tēpli habens thuribulum aureum ī manu ſua ⁊ data ſūt ei incēſa multa: ⁊ aſcēdit fumꝰ aromatū in conſpectu dei allā. Secreta.

MUnus populi tui q̄s dn̄e dignāter aſſume quod tibi non nr̄is meritꝭ: ſed ſcti archangeli tui michaelis omniūqꝫ beatoꝝ ſpirituū depꝛecatione ſit gratū. Per do. Prefatio quotid. Cōio. Benedicite oēs āgeli dn̄i dn̄o: hymnum dicite ⁊ ſuperexaltate eū ī ſcl̄a. Poſtcōio.

BEati archangeli tui michaelis interuentione ſuffulti ſupplices te dn̄e depcamur: vt quos honoꝛe pꝛoſequimur cōtingamus et mente. Per do. ¶ Sācti hieronimi pꝛeſbiteri ⁊ doctoꝛis. Officium.

SAcerdotes dei bn̄dicite dn̄m: ſcti et hūiles coꝛde laudate deū. ℣. Benedicite oīa opa dn̄i domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula. Oꝛatio.

DEus q̄ nobis ꝑ btm̄ hieronimū ꝯfeſſoꝛē ſacerdotēqꝫ tuū ſcripture ſancte veritatē ⁊ myſtica ſacramēta reuelare dignatꝰ es: cōcede q̄s: vt cuiꝰ natalicia colimus/ eiꝰ ſemꝑ ⁊ exaudiamur doctrinis ⁊ meritis adiuuemur. P. Ep̄la. Dedit dn̄s. ī 21 fo. xi. Gr. Iurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eum tu es ſacerdos ī eternū ſcd̄m oꝛdinē melchiſedech. Allā. ℣. Poſui adiutoꝛiū ſuꝑ potētē et exaltaui electū de plebe mea. Seq̄. Adeſt no. ī 21 fo. x. Euā. Uos eſtis ſal terre. in ꝯmuni fo. xi. Credo dr̄. Offer. Inueni dauid ſeruum meum et in oleo ſancto vnxi eum: manus eni mea auxiliabitur ei: ⁊ bꝛachiū meū confoꝛtabit eū. Secreta.

CLementia tua dn̄e q̄s munera noſtra dignāter reſpiciat: et beati hieronimi confeſſoꝛis et ſacerdotis tui depꝛecatiōe per hec eadem nos placatꝰ purifica. P. Cōio.

Dn̄e quinqꝫ talenta tradidiſti michi ecce alia quinqꝫ ſuperlucratꝰ ſū euge ſerue fidelis qꝛ in pauca fuiſti fidelis ſupꝛa multa te conſtituam: intra ī gaudium dn̄i tui. Poſtcōio.

PReſta dn̄e queſumꝰ vt eccleſiā tuā btūs ſacerdos hieronimus et fidei doctrinis erudiat/

et eruditã diuinis myſterijs dignũ
pia interceſſione efficiat. Per dñm.
¶ Sãctor remigij/germani/beda
ſti/et bauonis epõrum. Officium.
Sacerdotes eius induant ſa
lutare: ⁊ ſancti eius exulta
tione exultabunt. Ps. Me
mento domine dauid: ⁊ om
nis manſuetudinis eius. Oratio.
Exaudi q̃ſumus dñe ppl̃m tuũ
cũ ſctõrũ cõfeſſor tuor remi
gij/ germani/ bedaſti / et bauonis
epyſcoporũ tibi patrocinio ſuppli
cãtẽ: vt et temporalis vite nos tri
buas pace gaudere: et eternum re
perire ſubſidium. Per dominum.
Meõ. de ſctõ meloro martyre. Or.
Adeſto dñe ſupplicationibus
nr̃is: ⁊ interceſſione beati me
lori martyris tui perpetuam nobis
miam benignus ſpende. P. Epla.
Plures facti ſũt. in cõi. fol. xli. Gr.
Sacerdotes eius induant ſalutare
et ſcti eius exultatione exultabũt.
V. Illuc producã cornu dauid: pa
raui lucernam chriſto meo. Allã. V.
Fulgebunt iuſti ⁊ tanq̃ ſcintille in
arũdineto diſcurrent in eternum.
Nulla dicit ſeq̃n. licet ix. l. habeãt
Euãg. Sint lũbi. in cõi fo. xli. Offer.
Exultabunt ſancti in gloria: leta
buntur in cubilibus ſuis exultatio
nes dei in faucibus eorum. Secr.
Preces noſtras q̃ſumus domi
ne ⁊ tuorum reſpice oblatio
nes fideliũ: vt tibi grate ſint in tuo
rũ feſtiuitate ſctõrũ/ ⁊ nobis cõſe
rãt tue ꝓpiciationis auxiliũ. Per do.
Alia ſecreta de ſancto meloro.
Preſentia munera dñe q̃s ſe
rena pietate intuere vt ſcti
ſpũs perfundãtur bñdictione: qua
tenus illã valdius in nr̃is cordib⁹
dilectionem infundãt: per quam ſcã
ctus melorus martir tuus oĩa cor
poris tormẽta deuicit. P do. Cõio.

Ego vos elegi de mundo vt eatis
et fructum afferatis / et fructus ve
ſter maneat. Poſtcommunio.
Repleti ſacramento reparati
onis humane in feſtiuitate ſã
ctorũ cõfeſſorũ tuorũ remigij/ ger
mani/ bedaſti/ ⁊ bauonis: q̃ſum⁹ do
mine deus noſter/ vt ſicut munera
nobis dignaris prebere celeſtia. ſic
per eadem tribuas nos donis inhe
rere celeſtibus. Per dominum.
Alia poſt cõio de ſancto meloro.
Quos perfeciſti domine celeſti mi
ſterio ab omnibus queſum⁹
propiciatus abſolue delictis: vt in
tercedẽte btõ meloro martyre tuo
diuino munere purificatis menti
bus perfruamur. Per dominum.
¶ Scti leodegarij epĩ ⁊ mar. Officiũ.
Sacerdotes dei bñdicite dñm
ſcti ⁊ humiles corde lauda
te deum. Ps. Bñdicite oĩa
opa dñi dño: laudate ⁊ ſu
perexaltate eum in ſecula. Oratio.
Deus qui hodierna die beatũ
leodegarium martyrem tuũ
atq; pontificem gloria ⁊ honore co
ronaſti: tribue nobis propicius vt
qui gloriam nõ meremur: indulgẽ
tiam ipſo interueniente conſequa
mur. Per. Ad thimo. ij. ⁊ iij. et iij. c.
Cariſſime: Memor eſto ieſum
chriſtum reſurrexiſſe a mor
tuis ex ſemine dauid ſcd̃m euãgeli
um meũ in quo laboro vſq; ad vincu
la quaſi male operãs: ſed verbum
dei nõ eſt alligatum. Ideo oĩa ſuſti
neo ꝓpter electos: vt ⁊ ipſi ſalutem
cõſequant/ q̃ eſt in xp̃o ieſu cũ glia
celeſti. Tu aũt aſſecutus es meã do
ctrinã: inſtitutionem/ propoſitum/
fidem/ lõganimitatem/ dilectionẽ
patientiã/ ꝑſecutiones / paſſiones
qualia facta ſũt michi ãtiochie yco
nio/ liſtris. Quales perſecutiones
ſuſtinui: ⁊ ex oĩbus me eripuit do

minꝰ: Et oẽs qui pie voluit viuere in xp̄o ieſu: ꝑſecutionẽ patient. Gr. Inueni dauid ſeruum meũ oleo ſãcto meo vnxi eum: manꝰ enim mea auxiliabit ei ⁊ brachiũ meum ꝯfortabit eum. ℣. Nichil ꝓficiet inimicꝰ in eo ⁊ filius iniq̄tatis non nocebit eũ. Allã. ℣. Elegit te dñs ſibi in ſacerdotẽ magnũ in pp̄lo ſuo. Euãg. Qui vos au. in cõi. f. iiij. Offer. Veritas mea ⁊ mĩa mea cũ ipſo ⁊ i noĩe meo exaltabitur cornu eius. Secr.

PReſta q̄s dñe vt btī leodegarij martyris tui atq̄ põtificis ſuffragio tua i nobis munera tueris: ꝑ cuiꝰ honorãda cõfeſſione hoſtias tibi laudis offerimus. Per do. Cõio. Btũs ſeruus quem cum venerit dominus inuenerit vigilantem: amen dico vobis ſuper omnia bona ſua cõſtituet eum. Poſtcõio.

REfecti participatione muneris ſacri q̄s dñe deus nr̄: vt intercedente btō leodegario martyre tuo atq̄ pontifice cuius exequimur cultum ſentiamꝰ effectũ. Per dñm. ¶ Sancte fidis virginis et martyris. Ad miſſam. Officium.

LOquebar de teſtimoniis tuis in conſpectu regum et non confundebar et meditabar in mãdatis tuis que dilexi nimis. Ps. Btī immaculati in via: qui ãbulãt in lege dñi. Oro.

DEus qui preſentem diem btē fidis virgĩs tue martyrio facis eſſe ſolẽnem: preſta eccleſie tue vt cuius meritis gloriatur eius p̄cibꝫ adiuuetur. Per. Epla. Dñe deꝰ. in cõi fo. xii. Gr. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende proſpere ꝓcede ⁊ regna. ℣. Propt̄ veritatem ⁊ mãſuetudinẽ ⁊ iuſticiã ⁊ deducet te mirabilit̄ dextera tua. Allã. ℣. Hec eſt virgo ſapiẽs quã dñs vigilãtem inuenit. Euãg. Simile eſt regnum celoꝝ theſauro abſcõ. in cõi fo. xiii. Offer. Offerẽtur regi virgines poſt eã proxime eiꝰ offerẽtur tibi. Sec.

SUſcipe dñe p̄ces ⁊ hoſtias meritiſ btē fidis virginis ⁊ martyris tue dicatas ⁊ ꝯcede: vt nobiſ eiꝰ ſint ſupplicatione ſalutares cuius ſũt veneratiõe ſolẽnes. Per. Cõio. Simile eſt regnũ celoꝝ homini negociatori querenti bonas margaritas inuẽta vna p̄cioſa margarita dedit oĩa ſua ⁊ cõparauit eã. Poſtcõ.

SAcri altaris participatione refecti tuã domine miſericordiã ſuppliciter exoramꝰ vt qui hec i btē fidis virginis ⁊ martyris tue veneratione ꝑcepimus: eius nos cõfoueri ſuffragiis ſentiamus. Per dñm. ¶ Sãctorum marci marcelli ⁊ apulei martyrum. Ad miſſã. Officium.

SAlus autem iuſtorum a domino: et protector eorum ⁊ in tempore tribulationis. Ps. Noli emulari in malignantibus: neq̄ zelaueris facientes iniquitatem. Oratio.

SAnctorum martyrum tuorum marci marcelli ⁊ apulei nos domine queſumus beata merita proſequãtur: ⁊ tuo ſemꝑ faciãt amore feruẽtes. Per. Epla. Sãcti ꝑ fidẽ. in cõi fo. vi. Gr. Iuſtorum anime in manu dei ſunt: ⁊ non tãget illos tormentum malicie. ℣. Viſi ſunt oculis inſipiẽtium mori illi autem ſunt in pace. Alleluya. ℣s. Mirabilis dominus noſter in ſãctis ſuis. Euangelium. Cum audieritis. in communi folio vij. Offertoriũ. Exultabunt ſancti in gloria: letabuntur in cubilibus ſuis: exultationes dei in faucibus eorum. Secreta.

MAieſtatem tuã nobis domine q̄ſumꝰ hec hoſtia placatã reddat immolãda: tuoꝝ digna poſtulatione ſanctorum in quorũ cõmemoratione defertur. Per dominū.

Co. Juſtorum anime in manu dei ſunt: ⁊ non tāget illos tormentum malicie viſi ſūt oculis inſipiētium. mori illi aūt ſūt in pace. Poſtcōio.

Sacramētis queſumus domīe muniamur acceptis: ⁊ ſctōrū martyrū tuorū marci marcelli ⁊ apulei meritis cōtra irruētes nequicias armis celeſtibꝫ ꝓtegamur. P.

¶ Sācti dyoniſij ſociorumqꝫ eius martyrum. Ad miſſam. Officium.

Intret in conſpectu tuo domine gemitus compeditorū redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eorū: vindica ſāguinē ſāctorū tuorum qui effuſus eſt. ps. Deꝰ venerūt gētes in hereditatē tuā polluerunt templū ſāctum tuum: poſuerunt hieruſalē in pomorum cuſtodiam. Oratio.

Deus qui hodierna die beatū dyoniſium virtute conſtātie in paſſione roboraſti: q̄ꝫ illi ad predicandum gentibus gloriam tuam ruſticum ⁊ eleutherium ſociare dignatus es: tribue nobꝫ q̄ſumꝰ ex eorum imitatione pro amore tuo proſpera mundi deſpicere: ⁊ nulla eiꝰ aduerſa formidare. Per dominum.

Lectio actuum apoſtolorum. xvij.

Paulus cum athenis ſylam et thimotheum expectaret: incitabatur ſpiritus eius in ipſo vidēs ydolatrie deditam ciuitatem. Diſputabat ergo in ſynagoga cum iudeis et ydola colentibus: et in foro per oēs dies / ad eos qui audierunt. Quidam autē epicurei ⁊ ſtoici philoſophi ⁊ dioniſius diſſerebāt cum eo: et quidā dicebāt. Quid vult ſeminator verborū hic diſſerere? Alij vero. Nouorum demoniorum videtur annūciator eſſe quia ieſum ⁊ reſurrectionem ānunciabat eis. Et apphēſum eū, ad ariopagū duxerūt dicētes Poſſumꝰ ſcire q̄ ꝫ hec noua (q̄ a te dicitur) doctrina? Noua enim q̄dā infers auribꝰ nr̄is: volumus ei ſcire quidnam velint hec eſſe. Athenienſes aūt oēs et aduene hoſpites / cū dyoniſio ad nichil aliud vacabāt niſi aut dicere aut aliq̄d audire noui. Stās aūt paulꝰ ī medio ariopagi: ait. Viri athenienſes: ꝑ oīa q̄ſi ſuꝑſticioſos vos video. Preteriēs enī ⁊ vidēs ſimulachra vr̄a: inueni arā ī qua ſcriptū erat. Ignoto deo. Qđ ergo ignorātes colitis: hoc ego ānūcio vobis. Deꝰ q̄ fecit mūdū: ⁊ oīa q̄ ī eo ſūt. Hic celi ⁊ terre cū ſit dn̄s nō ī manufactis tēplis habitat / nec manibꝰ hūanis colit᷑ / indigēs aliq̄. Cū ipſe det oībꝰ vitā ⁊ īſpirationē et oīa. Fecitqꝫ ex vno oē genꝰ hominū īhabitare ſuꝑ vniuerſā faciē terre: definiēs ſtatuta tēpora: ⁊ terminos habitationis eoꝝ q̄rere deum. Si forte attrectēt eū aut īueniant: q̄uis nō lōge ſit ab vnoquoqꝫ nr̄m In ipſo enī viuimꝰ ⁊ mouemur et ſumꝰ: ſicut quidā veſtroꝝ poetarū dixerunt. Ipſius enī ⁊ creatura: et genus ſumꝰ. Genus ergo cum ſumus dei: nō debemꝰ eſtimare auro aut argēto aut lapidi / ſculpture artis ⁊ cogitationis hominū diuinū eſſe ſimile. Et tꝑa quidē huiꝰ ignorātie deſpiciēs deus nunc annūciat hoībꝰ: vt oēs vbiqꝫ penitētiā agāt. Eo ꝙ ſtatuit diē ī qua iudicaturꝰ ē orbem ī equitate in viro in quo ſtatuit / fidē ꝓbēs oībꝰ: ſuſcitans eum a mortuis. Cum audiſſent autē reſurrectionē mortuoꝝ: quidā quidē irridebāt: quidā vero dixerunt. Audiemus te: de hoc iteꝝ. Sic paulus exiuit de medio eorū. Quidam vero viri adherentes ei crediderūt: ex quibus ⁊ dyoniſius ariopagita credidit: ī dn̄m ieſum xp̄m. Gr. Glorioſus deus in ſctīs mirabilis ī maieſtate faciens prodigia. ꝟ. Dextera tua dñe glĩficata eſt i virtute: dextera man⁹ tua cõfregit inimicũ. Alleluya. ꝟ. Juſti epulentur ⁊ exultẽt in cõſpectu dei: ⁊ delectẽtꝛ i leticia. Seq̃. Ecce pulchra. in cõi fo. viij. Euã. Deſcẽdẽs ieſ⁹ de mõte. i ꝯi fo. vij. Offr. Letamini i dño ⁊ exultate iuſti: ⁊ gľiami oẽs recti corde. Sec.

Offerẽdoꝝ tibi muneꝝ de⁹ auctor ⁊ dator pſta q̃s vt hoc ſacrificiũ ſingulare qđ ſctis tuis i paſſiõe ꝯtulit caritatẽ: nobꝫ tribuat deuotiõis ꝑſidiũ. P. Cõ. Multitudo lãguẽtiũ ⁊ q̃ vexabãtur a ſpiritib⁹ immũdis veniebãt ad eũ q2 virt⁹ de illo exibat ⁊ ſanabat oẽs. Poſtcõ.

Sumpſimus dñe votiua miſteria deprecãtes clemẽtiã tuã: vt eoꝝ nobis fiãt depcatione ſalutaria: q̃ꝝ paſſiõis celebram⁹ glioſa ſolẽnia. P. ¶ Scti gereõis ſociorũq; eius martyrũ. Ad miſſã. Offm.

Juſti epulentur ⁊ exultent in conſpectu dei et delectẽtur in leticia. Ps. Exurgat deus et diſſipentur inimici ei⁹: ⁊ fugiãt q̃ oderũt eũ a facie ei⁹. Oro.

Preſta queſumus domine vt ſicut ſanctorum martyrum tuorum gereonis / victoris nicaſij / florentij ſociorumq; eorum nos natalicia celebranda non deſerunt: ita iugiter ſuffragijs comitẽtur. P. Epſa. Scti p fidẽ. in cõi fol. vi. Gr. Juſtoꝝ aie in manu dei ſũt et non tanget illos tormentũ malicie. ꝟ. Viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autem ſũt in pace. Alleluya. ꝟ. Reddet deus mercedem laborum ſanctorum ſuorum et deducet illos in via mirabili. Euangelium. Cum audieritis. in cõmuni folio. vi. Offertorium. Mirabilis de⁹ i ſanctis ſuis de⁹ iſrael ipſe dabit virtutem ⁊ fortitudinẽ plebi ſue bñdictus deus alleluya. Secr.

Munera plebis tue domine quã ſum⁹ btõrum martyrum tuorũ gereonis ſociorũq; eorũ fiant tibi grata ſuffragijs: vt quoꝝ triũphi tuo noie pferuntur ipſoꝝ digna perficiantur et meritis. Per. Cõio. Juſtoꝝ aie in manu dei ſunt et non tãget illos tormentum malicie viſi ſunt oculis inſipiẽtiũ mori illi autem ſunt in pace. Poſtcõ.

Adeſto domine populo tuo cũ ſanctorum tuorum gereonis victoris / nicaſij / florentij ſociorumq; eorũ patrocinio ſupplicanti: vt quod propria fiducia nõ preſumit: ſuffragantium meritis conſequatur. Per dñm. ¶ Sancti nicaſij ſociorumq; eius martyrũ. Officium.

Sacerdotes eius induant ſalutare: et ſancti eius exultatione exultabũt. Ps. Memento domine dauid: et omnis manſuetudinis eius. Oratio.

Deus qui ſanctã nobis huius diei ſolẽnitatẽ in honore ſanctoꝝ tuoꝝ martyrum nicaſij / quirini / et ſcuuiculi conſecraſti: adeſto familie tue precibus et dona: vt quorum feſta celebramus eorum merito ⁊ auxilio ſubleuemur. P. Epſa. Rememoramini. in cõi fol. vi. Gr. Sacerdotes eius induãt ſalutare et ſcti ei⁹ exultatiõe exultabũt. ꝟ. Illuc pducam cornu dauid paraui lucernã xpo meo Allã. ꝟ. Fulgebũt iuſti ⁊ tanq̃ ſcintille in arundineto diſcurrẽt in eternũ. Euã. Cum pſequẽtur vos. in cõi fol. viij. Offr. Exultabunt ſãcti in gloria: letabũtur in cubilibus ſuis exultationes dei in faucibus eorum. Secreta.

Preces domine tuorum reſpice oblationeſq; fidelium: vt ⁊ tibi grate ſint pro tuorum honore ſãctoꝝ nicaſij / quirini / ⁊ ſcuuiculi

et nobis cōferāt tue ꝓpiciatiōis au
xiliū. Per do. Cō. Ego vos elegi de
mūdo vt eatis ⁊ fructū afferatis et
fructus veſter maneat. Poſtcōio.
SAnctoꝝ martyꝛum tuoꝝ domi
ne nicaſij/ q̄rini/ ⁊ ſcuuiculi in=
tercessione placatus: pꝛeſta q̄s: vt
que tꝑali celebꝛamus actione: per=
petua ſaluatione capiamus. Per.
¶ In tranſlatione ſancti edvvar=
di regis et confeſſoꝛis. Officium.
GAudeamꝰ omnes ī do
mino diem feſtum ce=
lebꝛantes ſub honoꝛe
edvvardi cōfeſſoꝛis de
cuius trāſlatione gau
dent angeli et collaudant filiū dei.
Ps. Exultate iuſti in domīo: rectos
decet collaudatio. Oꝛatio.
DEus qui btm̄ regem edvvar=
dum ꝯfeſſoꝛē tuū eternitatis
glīa coꝛonaſti fac nos q̄s ita eū ve=
nerari in terris: vt cum eo regnare
poſſimus in celis. P. Ep̄la. Juſtus
coꝛ in cōi fo. xi. Gꝛ. Dn̄e pꝛeuenisti
eum in bn̄dictionibꝰ dulcedinis po
ſuiſti in capite eiꝰ coꝛonā de lapide
pꝛecioſo. Vꝰ. Vitā petijt ⁊ tribuiſti
ei lōgitudinem dierum in ſeculum
ſeculi. Allā. Vꝰ. Juſtus germinabit
ſicut lilium: et floꝛebit in eternum
ante dominum. Seq̄. Adeſt nobis
in cōi folio. x. Euāgeliū. Nemo ac=
cendit. in cōi folio. xi. Credo. Offr̄.
Poſuiſti domine in capite eius co=
ronam de lapide pꝛecioſo: vitam pe
tijt ⁊ tribuiſti ei alleluya. Secreta.
SAcris altaribꝰ aſſiſtētes nos
dn̄e queſumus ſpūs ſācti lu=
ce perfunde: vt quod tibi in honoꝛe
beati regis edvvardi deuote offeri=
mus: nobis ipſo iteru eniēte fiat re
mediū ſalutare. Per dn̄m. ī vnita.
Cō. Magna eſt glīa eius in ſaluta
ri tuo: gloꝛiam ⁊ magnum decoꝛem
impones ſup eum domīe. Poſtcō.

VItalis alimonie conuiuio ſa
ginati q̄ſumus domine deus
noſter: vt bti regis edvvardi confeſ
ſoꝛis tui ſuffragātibus meritis ce=
leſtis conuiuij mereamur eſſe par=
ticipes. Per. Vel dicuntur ad miſ=
ſā de ſancto edvvardo in tranſlati
one eiuſdē he tres oꝛationes. Oꝛo.
OMnipotēs ſempiterne deꝰ q̄
beatum regē edvvardū ſācto
rum collegio ſociaſti cōcede ꝓpici=
us: vt qui glorioſe trāſlationis eiꝰ
recolimus inſignia: ipſius apud te
ſētiamꝰ patrocinia. Per. Secreta
QVos beati regis edwardi trāſ
latio ſancta letificat: tua nos
domine gratia reddat letioꝛes et tri
buat in hoc ſacrificio pꝛeſentie tue
dulcedinem toto coꝛde ſētire. Qui
viuis et regnas. Poſtcommunio.
VT nobis ſalutem ꝯferant ſa
cramenta q̄ ſūpſimꝰ beatiſſi
mus rex edvvardus confeſſoꝛ tuus
dn̄e pꝛo nobis interceſſoꝛ exiſtat: de
cuius venerāda trāſlatiōe tribuis
nos annua deuotiōe letari. Per dn̄.
¶ Sancti caliẋti [redacted] ⁊ mar. offm̄.
SAcerdotes dei bn̄dicite
dn̄m: ſcti et hūiles coꝛde
laudate deū. Ps. Bn̄dicite
oīa opa dn̄i dn̄o: lauda=
te ⁊ ſuperexaltate eū in ſecula. Oꝛ.
DEus qui nos conſpicis ex no
ſtra īfirmitate deficere: ad a=
moꝛem tuum nos miſericoꝛditer ꝑ
ſancti caliẋti martiris tui atq̄ pon
tificis exempla reſtaura. P. Ep̄la.
Doctrinis va. in cōi fol. v. Gꝛ. Jn=
ueni dauid ſeruū meū oleo ſancto
meo vnxi eum: manꝰ enī mea auxi=
liabitur ei et bꝛachiū meū confoꝛta
bit eum. V. Nichil ꝓficiet inimicꝰ in
eo ⁊ filius iniq̄tatis non nocebit eū.
Allā. V. Elegit te dominus ſibi in ſa
cerdotē magnum ī pplo ſuo. Euā.
Vigilate qꝛ ne. in cōi folio. x. Offr̄.

Veritas mea ⁊ miſa mea cū ipſo ⁊ in noīe meo exaltabit̄ cornu eiꝰ. Sec.

Myſtica nobis domīe ꝓſit oblatio que per ſcti calixti meritū nos ⁊ a reatibꝰ nr̄is expediat: ⁊ ꝑpetua ſaluatiōe ꝯfirmet. P. Cō. Btūs ſeruꝰ quē cū venerit dn̄s inuenerit vigilātē: amē dico vobis ſup omīa bona ſua cōſtituet eum. Poſtcōio.

Preſta dn̄e queſumus vt cuiꝰ paſſionis memoriā ſacramēti participatione recolimus: fidem proficiendo ſectemur. P. ¶ Sancti vulfrāni epi ⁊ confeſſoris. Officiū.

Statuit ei dominus teſtamētum pacis ⁊ principem fecit eum vt ſit illi ſacerdotiū dignitas ī eternū. Ps. Miſericordias dn̄i in eternū cātabo. Oro.

Da q̄s oīps deus vt btī vulfrāni cōfeſſoris tui atq; pontificis venerāda ſolēnitas: ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ ſalutē. Per. Epla. Ecce ſacer. in cōi fo. ix. Gr. Dn̄e ꝓuenisti eū in bn̄dictionibꝰ dulcedinis poſuiſti in capite eiꝰ coronā de lapide precioſo. V. Vitā petijt ⁊ tribuiſti ei lōgitudinē dierū ī ſcl'm ſcl'i. Allā. V. Juſtus germinabit ſicut liliū ⁊ florebit in eternū āte dominū. Seq̄ de cō: Adeſt. vel Alma. in cōi. fo. x. Euāg. Hō quidā pegre. in cōi folio. x. Offr. Veritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secr.

Reſpice q̄s dn̄e mūera populi tui in ſācti vulfrāni ꝯfeſſoris tui atq; pontificis honore oblata ⁊ tue teſtificatio veritatis nobis proficiat ad ſalutem. Per. Cōio. Btūs ſeruus quē cum venerit dn̄s inuenerit vigilātē: amē dico vobis ſup oīa bona ſua cōſtituet eū. Poſtcō.

Quos tuis domīe reficis ſacramētis ſcti vulfranni confeſſoris tui atq; pontificis attolle benignus ſuffragijs: vt noſtre redemptionis effectum ⁊ miſterijs capiamus et moribus. Per. ¶ Sācti michaelis in monte tumba. Officium

Benedicite dn̄m oēs angeli eiꝰ potētes virtute q̄ facitꝭ verbū eiꝰ ad audiēdā vocē ſermonū eiꝰ. Ps. Bn̄dic aīa mea dn̄o: ⁊ oīa que intra me ſūt noī ſancto eius. Kyrie rex ſplendens. Et dicitur abſq; verſibus. Oratio.

Deus qui miro ordine angelorum miniſteria hominumq; diſpenſas: concede propicius vt q̄bus tibi miniſtrantibus in celo ſēp aſſiſtitur ab his in terra vita noſtra muniatur. Per. Lectio libri apocalipſis beati iohannis apoſtoli. xij.

Factū eſt ꝓliū magnū in celo: Michael ⁊ āgeli eiꝰ: ꝓliabantur cū drachone. Et dracho pugnabat ⁊ āgeli eius / ⁊ non ꝓualuerunt neq; locus inuentus eſt eoꝝ āplius in celo Et proiectus eſt dracho ille magnꝰ ſerpēs / ātiquꝰ q̄ vocat̄ dyabolꝰ ⁊ ſathanas: q̄ ſeducit vniuerſū orbē. Et ꝓiectꝰ eſt ī terrā: ⁊ āgeli eiꝰ cū illo miſſi ſūt. Et audiui vocē magnā in celo: dicētē. Nūc facta eſt ſalꝰ ⁊ virtus ⁊ regnū dei noſtri / et ptās xp̄i eius: qꝛ proiectus eſt accuſator fratrū nr̄orū qui accuſabat illos āte conſpectum dei nr̄i / die ac nocte. Et ipſi vicerūt illum ꝓpter ſāguinē agni: ⁊ ꝓpter verbum teſtimonij ſui. Et non dilexerunt aīas ſuas: vſq; ad mortem Propterea letaminꝰ: celi et qui habitatis in eis. Gr. Bn̄dicite dn̄m oēs āgeli eius: potētes virtute q̄ facitis vbū eius. V. Bn̄dic aīa mea dn̄o: ⁊ oīa interiora mea nomē ſctm̄ eius. Allā. V. Cōcuſſum eſt mare ⁊ ꝯtremuit t̄ra vbi archangelus michael deſcēdebat de celo. Nō dr̄ ſeq̄. Euā. Acceſſerunt diſcipuli. vt s. in alio feſto.

Credo. Offr. Stetit ãgelus iuxta arã templi habẽs thuribulum aureum ĩ manu ſua ⁊ data ſũt ei incẽſa multa ⁊ aſcendit fumus aromatum in conſpectu dei allã. Secreta.

Munus populi tui q̃s domine dignãter aſſume: qꝺ tibi non noſtris meritis: ſed archangeli tui michaelis oĩmq; btõꝝ ſpirituum depꝛecatione ſit gratum. Per. Prefatio quotiꝺ. Cõ. Bñdicite oẽs angeli dñi dño: hymnum dicite et ſuperexaltate eũ in ſecula. Poſtcõio.

Beati archãgeli tui michaelis interuentione ſuffulti ſupplices te domine depꝛecamur: vt quos honoꝛe pꝛoſequimur/ contingam⁹ et mente. Per. ¶ Sancte etheldꝛede virginis non martyꝛis. Officiũ.

Dilexiſti iuſticiã ⁊ odiſti iniquitatem: pꝛopterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pꝛe conſoꝛtibus tuis. ps Eructauit coꝛ meum verbũ bonum: dico ego opa mea regi. Oro.

Omnipotens ſempiterne deus auctoꝛ virtutis ⁊ amatoꝛ virginitatis: da nobis queſumus ſancte etheldꝛede virginis tue placitis tibi meritis cõmendari/ cuius vita merito caſtitatis tibi cõplacuit. P. Epla. Qui gliat. in cõi fo. xiiij. Gr. Dilexiſti iuſticiã ⁊ odiſti iniq̃tatem V. Propterea vnxit te deus de⁹ tu⁹ oleo leticie. Allã. V. Diffuſa eſt gr̃a in labiis tuis ꝓpterea benedixit te deus in eternũ. Euãgelium. Simile eſt re. ce. decẽ. in cõi fo. xiiij. Offr. Offerẽtur regi virgines poſt eã ꝓxime eius offerentur tibi. Secreta.

Offerimus tibi domine preces et munera ĩ honoꝛe ſcẽ etheldꝛede virginis tue gaudentes: preſta queſumus: vt et conuenienter hec agere/ et remedium ſempiternum valeamus acquirere. Per do.

Cõ. Diffuſa ẽ gr̃a ĩ labiis tuis ꝓpterea bñdixit te de⁹ ĩ eternũ. Poſtcõio.

Proſint nobis dñe queſumus ſũpta myſteria pariterq; nos intercedẽte btã virgine tua etheldꝛeda: ⁊ a pctis exuãt: ⁊ ꝓſidiis tue pꝛopitiationis attollãt. Per dominũ. ¶ Sancti luce euãgeliſte. Officium.

Os iuſti meditabitur ſapientiam et lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in coꝛde ipſius. ps. Noli emulari in malignãtibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem. Oratio.

Interueniat pꝛo nobis domine queſumus ſanctus lucas euangeliſta qui crucis moꝛtificationem iugiter in ſuo coꝛpoꝛe pꝛo tui nominis honoꝛe poꝛtauit. Per. Memoꝛia de ſancto iuſto. Oratio.

Deus qui beato iuſto talẽ foꝛtitudinem tribuiſti vt in puerili coꝛpuſculo glorioſum pꝛo tuo amoꝛe ſubiret martyꝛium concede pꝛopicius: vt ipſius intercedentibus meritis: ab omnibus nos abſoluas pctis. Per. Epla. Similitudo vultus. in cõmuni folio. ii. Gr. Os iuſti meditabitur ſapientiam et lingua eius loquetur iudicium. Vſ⁹. Lex dei eius in coꝛde ipſius et non ſupplãtabuntur greſſus eius. Allã. V. Primus ad ſyon dicet ecce aſſum: ⁊ hiꝛlm euãgeliſtam dabo. Sequẽtia. Laus deuota. in cõi fo. iij. Euangelium. Deſignauit dominus. in cõmuni fo. iij. Credo. Offr. Poſuiſti domine in capite eius coronã de lapide pꝛecioſo: vitã petijt a te ⁊ tribuiſti ei alleluya. Secreta.

Donis celeſtibus da nobis queſumus domine libera mente ſeruire: vt munera que deferimus interueniẽte btõ luca euãgeliſta et medicinã nobis operẽtur ⁊ gloꝛiã. Per do. Alia ſecreta de ſcõ iuſto.

SIcut diuine potētie gloriam munera pro beati iuſti martirio oblata teſtantur: ſic nobis effectum domine queſumus tue ſaluationis īpēdāt. Prefatio. Et te dn̄e. Nō dicitur in hac pfa. Per beatos euangeliſtas. ſed Per beatos apoſtolos. Cōio. Magna eſt gloria eiꝰ in ſalutari tuo: gloriā ⁊ magnū decorē impones ſuꝑ eū dn̄e. Poſtcō.

PReſta queſumus omnipotēs deus vt id quod de ſācto altari tuo percepimꝰ precibus btī euāgeliſte tui luce ſalutificet aīas noſtras per quod ſemꝑ tuti eſſe poſſimus. Per dominum noſtrum ieſū. Alia poſtcommunio de ſācto iuſto.

REfecti domine benedictione celeſti queſumus vt per interceſſionem beati iuſti martyris tui medicina ſacramenti ⁊ corporibus noſtris proſit et mentibus. Per dominū nr̄m ieſum xp̄m filium tuum

¶ Sancte fredeſvvide virginis nō martyris. Ad miſſam. Officium.

DIlexiſti iuſticiam et odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre conſortibꝰ tuis. Ps. Eructauit cor meum verbū bonum: dico ego oꝑa mea regi. Orō.

OMnipotēs ſempiterne deus auctor virtutis ⁊ amator virginitatꝭ da nobis q̄s ſācte fredeſvvide virginis tue placitis tibi meritis commendari: cuius vita merito caſtitatis tibi cōplacuit. Per dn̄m. Epla. Qui gliatur. in cōi fo. xiiii. Gr. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iīquitatē. V. Propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie. Allā. V. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deꝰ in eternum. Euā. Simile eſt regnū celoꝝ decē. in cōi fo. iiij. Offer. Offerētur regi virgines poſt eā ꝓxime eius offerētur tibi. Secr.

OFferimus tibi domine preces et munera in honore ſācte fredeſvvide virginis tue gaudētes ꝑſta q̄s: vt ⁊ conuenienter hec agere/ et remediū ſempiternū valeamus acquirere. Per. Cōio. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea bn̄dixit te deus in eternum. Poſtcōio.

PRoſint nobis domine q̄ſumꝰ ſumpta myſteria pariterq; nos intercedēte btā virgine tua fredeſvvida: et a pc̄tis exuant: ⁊ preſidijs tue propiciationis attollant. Per.

¶ Sanctarum vndecim miliū virginum martyrum. Officium.

VUltum tuum deprecabuntur oēs diuites plebis adducētur regi virgines poſt eam proxime eius adducētur tibi in leticia ⁊ exultatione. Ps. Eructauit cor meū verbum bonū: dico ego opera mea regi. Oratio.

DEus qui ſanctā nobis huius diei ſolennitatem pro beatarum virginum martyrumq; tuarū glorioſa paſſione feciſti: adeſto familie tue precibus ⁊ da vt quarum hodie feſta celebramus meritis ⁊ interceſſionibus adiuuemur. Per dn̄. Epla. O ꝗ pulchra. in cōi fol. xiiij. Gr. Exultabunt ſācti in gloria letabuntur in cubilibus ſuis. V. Cātate dn̄o cāticū nouum: laus eius ī eccl̄ia ſctōrū. Allā. V. Adducētur regi virgines poſt eā ꝓxime eiꝰ adducētur tibi in leticia. Euā. Simile ē regnū celorū decē. in cōi folio. xiiij. Offer. Offerētur regi virgines poſt eā ꝓxime eius offerētur tibi. Secr.

PReſentia munera q̄s domine ſerena pietate intuere: vt ſancti ſpūs ꝑfundātur bn̄dictiōe vt in nr̄is cordibus eā dilectionem auidius capiamꝰ ꝑ quā ſācte virgines martyreſq; tue omnia corporis tormēta deuicerunt. P. Cōio. Quinq;

prudētes virgines acceperūt oleū in vaſis ſuis cū lāpadibꝰ: media autē nocte clamor factꝰ ē ecce ſponſꝰ venit exite obuiā xp̄o dn̄o. Poſtcōio.

Sumpſimꝰ dn̄e ſctāꝝ virginū martyrūq₃ tuarū ſolennitate celeſtia ſacramenta quarum ſuffragijs q̄s largiaris: vt quod t̄paliter gerimus eternis gaudijs cōſequamur. P.

¶ Sc̄i romani ep̄i ⁊ ꝯf. Of.

Statuit ei dn̄s teſtamentum pacis ⁊ principē fecit eum vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternū. Ps. Mīas domini: in eternum cantabo. Oro.

Deus cui beatus romanꝰ pontifex ita ſāctitatis gr̄a decoratꝰ complacuit: vt tuorū cōſortiū in celis promereretur ſctōrum da eccleſie tue q̄s eiꝰ interuentu ppetuā cōſequi leticiā. cuiꝰ depoſitionis diem gratulando celebrat ſolennē. P. Epl'a. Iuſtū dedu. i cōi fo. ix. Gr. Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ in diebus ſuis placuit deo. V. Nō eſt inuentus ſimilis illi qui cōſeruaret legē excelſi. Allā. V. Inueni dauid ſeruū meū: oleo ſctō meo vnxi eum. Euāg. Vigilate q2 neſcitis. in cōi fol. x. Offer. Veritas mea ⁊ miā mea cum ipſo: et in noīe meo exaltabitur cornu eiꝰ. Secreta.

Sacrificiū deuotionis nr̄e q̄s deus clemēter reſpice ⁊ interceſſione bt̄i romani ꝯfeſſoris tui atq₃ pōtificis: p hoc nobis ſalutē mētis et corporis benignꝰ impende. P. Cō. Fidelis ſeruꝰ ⁊ prudēs quē ꝯſtituit dn̄s ſup familiā ſuā vt det illis in t̄pe tritici menſuram. Poſtcōio.

Concede q̄s dn̄e deus noſter vt miſteria ſctā q̄ ſumpſimꝰ intercedēte beato romano ꝯfeſſore tuo atq₃ pontifice ⁊ gratiam nobis deuotionis obtineant et effectum beate perennitatis acquirāt. Per.

¶ Sctōꝝ criſpini ⁊ criſpiniani off.

Salꝰ autē iuſtorū a dn̄o: et protector eoꝝ eſt in t̄pe tribulationis. Ps. Noli emulari in malignātibꝰ: neq₃ zelaueris facientes iniquitatē. Or.

Deꝰ q̄ ſctis martiribꝰ tuis criſpino ⁊ criſpiniano coronam martirij ꝯtuliſti: ꝯcede q̄s vt eorum interceſſiōe veniā ꝯſequamur delictoꝝ ⁊ eterna gaudia bt̄oꝝ. Per do.

Memoria de trāſlatione ſcti iohānis de beuerlaco ep̄i et cōfeſſoris. Or.

Deus q̄ hūc diē ſctiſſimi iohānis ꝯfeſſoris tui atq₃ pōtificis trāſlatiōe decoraſti: fac nos q̄s eius meritis ⁊ p̄cibꝰ in ſctoꝝ tuoꝝ ſocietate trāſferri. P. Epl'a. Spectaculum facti. i cōi f. vi. Gr. Ecce q̄ bonū et q̄ iocūdū habitare frēs in vnū. V. Sicut vnguētū in capite qđ deſcēdit in barbā barbā aarō. Allā. V. Iuſti epulent et exultēt in cōſpectu dei: ⁊ delectent in leticia. Seq̄. Ecce pulchra. vii. Euā. Ecce ego mitto. i cōi fo. ij. Offer. Gliabūtur in te oēs q̄ diligūt nomen tuum q̄m tu dn̄e benedices iuſto domine vt ſcuto bone voluntatis tue coronaſti nos. Secreta.

Concede q̄s omnipotēs: vt hiis muneribꝰ q̄ p ſctōꝝ martirū tuorū criſpini et criſpiniani honore deferimus: et te placemus exhibitis et nos viuificemus acceptis. Per.

¶ Alia ſecreta de ſancto iohanne.

Reſpice q̄s dn̄e ꝓpiciꝰ ad humilitatē nr̄e ſimplicē ſeruitutis intercedēte btō iohāne cōfeſſore tuo atq₃ pōtifice cuiꝰ trāſlationem celebramꝰ: hoſtias q̄s in honore huiꝰ ſacris altaribꝰ imolamꝰ benignꝰ aſſume. P. Cō. Et ſi corā hoībꝰ tormēta paſſi ſūt deus tentauit eos tanq̄ aurū in fornace probauit eos: et quaſi olocauſta accepit illos. Poſtcōio.

Sanctorum martyrum tuorum criſpini et criſpiniani queſumus domine precibus adiuuemur: et eorum ſolennia ſacris miſteriis celebrantes fac nos tuo nomini ſemper eſſe deuotos. Per dominum.

¶ Alia poſtcōio de ſancto iohāne.

Preſta nobis dñe q̄s beati iohānis cōfeſſoris tui atq̃ pōtificis meritis et precibus adiuuari: vt qđ preſentib⁹ celebram⁹ officiis eius ſuffragio ꝑpetue ſaluationis gaudiis aſſequamur. Per dominū.

¶ In vigilia apoſtolorum ſymonis et iude. Ad miſſam. Officium.

Intret in cōſpectu tuo dñe gemit⁹ cōpeditoꝝ redde vicinis nr̄is ſeptuplū in ſinu eoꝝ: vīdica ſāguinē ſctōꝝ tuoꝝ q̄ effuſus eſt. ps. De⁹ venerūt gētes ī hereditatē tuā: polluerunt tēplū ſāctū tuū/ poſuerunt hieruſalem in pomoꝝ cuſtodiam. Oratio.

Concede q̄s omīps deus/ vt ſicut apoſtoloꝝ tuoꝝ ſymonis et iude glīoſa natalicia ꝑuenim⁹ ſic ad tua bñficia promerēda maieſtatem tuā pro nobis ipſi preueniant. Per dñm. Epla. Iuſtorum anime. in cōi fo. vi. Gr. Vindica dñe ſāguinem ſanctoꝝ tuorum q̄ effuſus eſt. V. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum eſcas volatilibus celi carnes ſanctorū tuorum beſtiis terre. Si hec vigil. in do. euene. Allā. V⁹. Sācti tui dñe florebūt ſicut liliū et ſicut odor balſami erunt ante te. Euāg. Ego ſū vitis vos pal. ī xi fo. i. Offer. Exultabunt ſancti ī gloria letabuntur in cubilib⁹ ſuis exultatatiões dei ī faucib⁹ coꝝ. Secreta.

Accepta tibi ſit q̄s dñe nr̄e deuotionis oblatio: ⁊ ad apl̄icā puriores nos faciat ꝑuenire feſtiuitatē. p. Prefa. q̄tid. Co. Iuſtoꝝ aīe in manu dei ſūt ⁊ nō tāget illos tormentū malicie viſi ſūt ocl'is īſipiētiū mori illi aūt ſūt ī pace. Poſtcō.

Queſum⁹ dñe ſalutaribus repleti myſteriis vt quoꝝ ieiunādo ſolēnia ꝑuenim⁹ coꝝ orationib⁹ adiuuemur. p. ¶ In die apoſtō ſymonis ⁊ iude. Ad miſſā. Offīm.

Michi autē nimis honorati ſūt amici tui de⁹ nimis cōfortat⁹ ē ꝑincipat⁹ eoꝝ. ps. Dñe ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meam et reſurrectionem meam. Oratio.

Deus q̄ nos ꝑ btōs aplos tuos ſymonē ⁊ iudā ad agnitionē tuis nōis venire tribuiſti: da nobis eoꝝ glīam ſēpiternā ⁊ proficiēdo celebrare: et celebrando proficere. Per dñm. Ad romanos. viii.

Fratres: Scim⁹ qm̄ diligētib⁹ deū/ oīa coopant̄ ī bonū: his q̄ ſcd̄m ꝓpoſitū vocati ſūt ſcī. Nā q̄s ꝑſciuit: ⁊ predeſtinauit cōformes fieri ymaginis filii ſui vt ſit ipſe ꝑmogenit⁹ ī multꝭ frīb⁹. Quos aūt ꝑdeſtinauit: hos ⁊ vocauit. Et quos vocauit: hos et iuſtificauit. Quos aūt iuſtificauit: illos et magnificauit. Quid ḡ dicem⁹ ad hec? Si de⁹ ꝓ nobꝭ: q̄s ꝯ nos? Qui etiā ꝓprio filio ſuo nō pepcit: ſꝫ ꝓ nobꝭ oībꝫ tradidit illū. Quō non etiā cū illo oīa nobꝭ donauit? Quis accuſabit aduerſ⁹ electos dei? De⁹ q̄ iuſtificat. Quis eſt q̄ ꝯdēnet? Xp̄s ieſ⁹ q̄ mortu⁹ ē: imo q̄ ⁊ reſurrexit/ q̄ ⁊ ē ad dexterā dei/ q̄ etiā interpellat ꝓ nobꝭ. Quis ḡ nos ſeparabit a caritate xp̄i? Tribulatio: an anguſtia/ an perſecutio/ an fames/ an nuditas/ an periculū/ an gladi⁹? Sicut ſcriptum eſt. Qꝛ propter te mortificamur tota die: eſtimati ſum⁹ ſicut oues occiſionis. Sed in his omnibus ſupam⁹: ꝓpter eū q̄ dilexit nos. Certus ſū enim: qꝛ neq̄ mors/ neq̄ vita/ neq̄ angeli/ neq̄ principat⁹/ neq̄ poteſtates/ neq̄ virtutes/ [illegible] poteſtates/neqꝫ virtutes/neqꝫ inſtātia/ neqꝫ futura/neqꝫ foꝛtitudo/neqꝫ altitudo/neqꝫ pfūdum/neqꝫ creatura alia poſſit nos ſeparare a caritate dei. Que eſt i xp̄o ieſu: dn̄o nr̄o. Gr. Nimis honoꝛati ſūt amici tui de⁹ nimis cōfoꝛtat⁹ eſt pncipat⁹ eoꝝ. V. Dinumerabo eos ⁊ ſup arenā mltiplicabūt. Allā. V. Non vos me elegiſtis ſꝫ ego vos elegi et poſui vos vt eatis et fructū afferatis ⁊ fruct⁹ vr̄ maneat. Seq̄ de .ii. fo. ij. Euā. Hec mādo. in .ii. fo. ij. Credo. Offr. In oēm terrā exiuit ſon⁹ eoꝛum: et in fines oꝛbis terre verba eoꝛum. Secreta.

Gloriā dn̄e ſctōꝝ tuoꝝ apl'oꝝ ſymonis ⁊ iude ppetuā venerātes: q̄s vt eādē ſacris myſterijs expiati digni⁹ celebꝛem⁹. P. Pref. Et te dn̄e. Cō. Vos q̄ ſecuti eſtis me ſedebitis ſup ſedes iudicātes duodecī tribus iſrael dicit dn̄s. Poſtcō.

Sanctificato diuino myſterio q̄ſum⁹ oīps de⁹: vt p nobis eoꝛum nō deſit orō: quoꝛum nos donaſti patrocinio gubernari. Per.

¶ In vigilia oīm ſanctoꝝ. Offm̄.

Timete dn̄m oēs ſcti ei⁹ qm̄ nichil deeſt timētib⁹ eū: diuites eguerūt et eſurierūt: inquirētes aūt dn̄m non deficiēt oī bono. Ps. Bn̄dicā dn̄m in oī tp̄e: ſemꝑ laus eius i oꝛe meo. Or.

Domine de⁹ nr̄ multiplica ſuper nos grām tuā: ⁊ ſanctoꝝ tuoꝛum quoꝝ p̄uenimus glorioſa ſolennia: tribue ſubſequi in ſancta pꝛofeſſione leticiā. P. Nulla fiat memo. Lcō libꝛi apoc. b. ioh. apo.

In dieb⁹ illis: Ecce ego iohānes vidi in medio thꝛoni ⁊ q̄ttuoꝛ animalium/⁊ in medio ſeniorū agnū ſtātē tāq̄ occiſum/habentem coꝛnua ſeptē ⁊ oculos ſeptem: qui ſūt ſeptem ſpiritus dei miſſi in oēm terram. Et venit: et accepit de dextera ſedentis in thꝛono libꝛum. Et cum aperuiſſet libꝛū: quattuoꝛ aīalia et viginti quattuoꝛ ſenioꝛes ceciderunt coꝛā agno/habētes ſinguli cytharas et phialas aureas plenas odoꝛamentoꝛum/que ſunt oꝛationes ſāctoꝛū. Et cantabāt cāticum nouū: dicētes. Dign⁹ es dn̄e deus noſter accipere libꝛum: ⁊ aperire ſignacula ei⁹/qm̄ occiſus es et redemiſti nos deo in ſanguine tuo/ex oī tribu ⁊ lingua et populo ⁊ natione. Et feciſti nos deo noſtro regnum et ſacerdotes: et regnabim⁹ ſup terrā. Et vidi/⁊ audiui vocē angeloꝝ multoꝝ in circuitu thꝛoni et aīalīū ⁊ ſenioꝝ: ⁊ erat numerus eoꝛū milia miliū voce magna dicētiū et clamantium. Dignus eſt agnus qui occiſus eſt accipere virtutē: ⁊ diuinitatem/et ſapientiam/⁊ foꝛtitudinem/⁊ honoꝛē/et glīam/⁊ benedictionē: in ſecula ſeculoꝛum. Gr. Exultabunt ſācti in gloꝛia: letabuntur in cubilib⁹ ſuis. V. Cātate dn̄o cāticū nouū: laus ei⁹ i eccl'ia ſctōꝝ.

¶ Si hec vigilia in dn̄ica euenerit dicetur miſſa de vigilia in capitulo cum hoc Allā. V. Mirabilis dn̄s nr̄ in ſāctis ſuis. Et tunc ad magnam miſſā que erit de dn̄ica: fiat memoria de ſācto quintino cūꝫ hac orōne Deus q̄ eccl'iam. Quere poſt iſtud offm̄. Secundum iohannem. xvij.

In illo tp̄e. Reſpiciēs ieſus in diſcipulos ſuos: dixit. Pater ſācte/ſerua eos i noīe tuo q̄s dediſti michi: vt ſint vnū ſicut ⁊ nos. Cū eſſē cū eis: ego ſeruabā eos in noīe tuo. Quos dediſti michi ego cuſtodiui: ⁊ nemo ex eis periit niſi fili⁹ pditiōis vt ſcriptura īpleat. Nūc aūt ad te venio/et hec loquoꝛ in mūdo: vt habeāt gaudiū meum impletū i ſemetipſis. Ego dedi eis ſermonē meum: ⁊ mundus eos odio habuit qꝛ nõ ſũt de mũdo ſicut ⁊ ego nõ ſũ de mũdo. Nõ rogo vt tollas eos de mundo: ſed vt ſerues eos a malo. De mundo non ſunt: ſicut ⁊ ego nõ ſũ de mundo. Sãctifica eos: ĩ veritate. Sermo tu⁹: veritas eſt. Sicut tu me miſiſti ĩ mundum: ⁊ ego miſi eos in mundũ. Et pꝛo eis ego ſctifico meipſũ: vt ſint ⁊ ipſi ſãctificati ĩ veritate. Nõ ꝓ his aũt rogo tantũ ſed ⁊ pꝛo his q̄ credituri ſunt ꝑ verbũ illoꝝ ĩ me. Ut omnes vnũ ſint ſicut tu pater in me ⁊ ego ĩ te: vt ⁊ ipſi ĩ nobis vnum ſint. Ut credat mũdus: qꝛ tu me miſiſti. Et ego claritatẽ quã dediſti michi dedi eis: vt ſint vnum ſicut et nos vnũ ſum⁹. Ego in eis ⁊ tu in me: vt ſint ꝯſũmati in vnũ. Et cognoſcat mund⁹ qꝛ tu me miſiſti ⁊ dilexiſti eos: ſicut ⁊ me dilexiſti. Pater q̃s dediſti michi/ volo vt vbi ſum ego ⁊ illi ſint mecũ: vt videant claritatem meam quam dediſti michi. qꝛ dilexiſti me ante mundi cõſtitutionẽ. Pater iuſte. mund⁹ te non cognouit: ego autem te cognoui. Et hi cognouerunt qꝛ tu me miſiſti: ⁊ notũ feci eis nomẽ tuum/ ⁊ notũ faciã. Ut dilectio qua dilexiſti me ĩ ipſis ſit: et ego in eis. Offr̃. Letamini in dño ⁊ exultate iuſti et gliamini oẽs recti coꝛde.. Secreta.

ALtare tuũ dñe muneribus cumulamus oblatis: da queſumus vt ad ſalutẽ noſtrã omniũ ſãctoꝛum tuoꝛum pꝛecatiõe pꝛoficiãt quoꝛum ſolennia ventura pꝛecurrimus. Per. Cõio. Juſtoꝝ aĩe in manu dei ſũt: ⁊ nõ tãget illos toꝛmẽtũ malicie: viſi ſũt ocl̄is inſipiẽtiũ moꝛi: illi autem ſunt in pace. Poſtcõio.

SAcramẽtꝫ dñe ⁊ gaudiis optate celebꝛitatꝫ expletꝫ q̃s vt eorũ ꝓcib⁹ adiuuemur quoꝝ recoꝛdationib⁹ exhibentur. Per do. ¶ De ſancto quintino martyꝛe. Oꝛatio.

DEus qui eccleſiam tuam annua beati quintini martyꝛis tui ſolennitate letificas: concede ꝓpicius/ vt qui memoꝛiam illius digna ſeruitute veneramur: interceſſoꝛem eum ſemper apud te habere mereamur. Per dominũ. Secreta.

IN veneratiõe beati quintini martyꝛis tui om̄ps deus tibi laudis hoſtiã immolamus oꝛantes vt ipſe pꝛo nobis interceſſoꝛ exiſtat qui pꝛo tuo nomine gloꝛioſa moꝛte occubuit. Per do. Poſtcommunio.

PErcipiat dñe q̃s plebs tua intercedẽte beato quĩtino martire tuo miam quã depoſcit: vt ſup tuis digna inueniat̃ ſacramẽtis. P.

¶ In die omnium ſãctoꝛum. Offm̄.

GAudeamus omnes in domino diẽ feſtum celebꝛantes ſub honoꝛe ſanctoꝛum omnium de quoꝝ ſolennitate gaudent angeli ⁊ collaudãt filium dei. Ps. Exultate iuſti in domio: rectos decet collaudatio. Oꝛatio.

OMñps ſẽpiterne deus qui nos oim̄ ſctõꝝ tuoꝛum merita ſub vna tribuiſti celebꝛitate venerari q̃s vt deſideratã nobꝭ tue ꝓpiciationis abundãtiã multiplicatis interceſſoꝛibus largiaris. Per dominũ noſtrum ie. xp̄m. ¶ Lectio libꝛi apocalipſis btĩ iohãnis apoſtoli. vii. c.

ECce ego iohannes vidi alterum angelũ aſcendentẽ ab oꝛtu ſolis: habentẽ ſignum dei viui. Et clamauit voce magna quattuoꝛ angelis: quibus datum eſt nocere terre et mari dicens: Nolite nocere terre et mari/ neq̃ arboꝛibus: quoadusq̃ ſignem⁹ ſeruos dei nr̃i in frõtib⁹ eoꝝ. Et audiui numerum ſignatoꝛum: centumquadraginta quattuoꝛ milia ſignati ex omni tribu filioꝝ iſrael. Ex tribu iuda: duo decim milia ſignati. Ex tribu rubē: duodecim milia ſignati. Ex tribu gad: duodecim milia ſignati. Ex tribu aſer: duodecī milia ſignati. Ex tribu neptalim: duodecim milia ſignati. Ex tribu manaſſe: duodecim milia ſignati. Ex tribu ſymeō: duodecim milia ſignati. Ex tribu leui: duodecim milia ſignati. Ex tribu yſachar: duodecim milia ſignati. Ex tribu zabulon: duodecim milia ſignati. Ex tribu ioſeph: duodecim milia ſignati. Ex tribu beniamin: duodecim milia ſignati. Poſt hec vidi turbam magnam quam dinumerare nemo poterat: ex omnibus gentibus et tribubus/ ⁊ populis et linguis ſtātes āte thronum/ ⁊ in cōſpectu agni amicti ſtolis albis/ et palme ī manib⁹ eorū. Et clamabāt voce magna: dicētes. Sal⁹ deo nr̄o qui ſedet ſup̄ thronū ⁊ agno. Et oēs angeli ſtabant in circuitu throni et ſeniorū: ⁊ quattuor aīalium. Et ceciderūt in cōſpectu throni in facies ſuas: ⁊ adorauerunt deum dicētes amen. Benedictio ⁊ claritas et ſapiētia ⁊ gratiarū actio: honor ⁊ virtus ⁊ fortitudo deo nr̄o: in ſecula ſeculorū amē. Gr. Timete dn̄m oēs ſcti ei⁹: qm̄ nichil deeſt timentibus eū. V. Inquirētes aūt dn̄m nō deficiēt omni bono. Allā. V. Iudicabūt ſcti nationes ⁊ dn̄abuntur ꝑplis ⁊ regnabit illoꝝ rex in eternū. Seq.

Christo inclito cādida nr̄a canāt melodiā agmina. Laudes oīb⁹ dātia ſctis ꝑ hec ſacra feſtalia Mariā primum vox ſonet noſtra ꝑ quā nobis vite ſunt data ꝑmia. Regina que es mater ⁊ caſta: ſolue noſtra per filium peccamina. Angelorum concio ſacra et archangelorū turma inclita. Noſtra diluant iam peccata preſtando ſupera celi gaudia. Tu ꝓpheta preco lucerna atq̄ pluſq̄ꝫ propheta. In lucida nos pone via mūdās noſtra corpora. Apoſtolorum princeps atq̄ cuncta iuncta caterua. Iam corrobora veraq̄s in doctrina plebis pectora. Stephane glorioſe rutilans in corona ſanctorumq̄ martyrum turma lecta. Fortia date corda corpora eque firma ſacra vt hoſtem vincant tite ſpicula. Martine inclite preſulum q̄ omnis caterua. Suſcipe nūc pia modo noſtra clemens ꝓcata. Regina virginum premaxima tu mater incorrupta virgoq̄ grauida. Sacrata domus et caſtitas noſtras ſerua animas mundaq̄ corpora. Monachorū venerāda ſuffragia. Omniumq̄ ſanctorum contubernia. Per precata aſſidua noſtra gubernēt tempora. Noſq̄ ducant ad ſuperna polorum vera gaudia. Subiungunt pium agmina amen redēpta. Euāge. Videns turbas ieſus in cōi fo. vii. Offī. Mirabilis deus in ſanctis ſuis deus iſrael ipſe dabit virtutem et fortitudinem plebi ſue: bn̄dictus deus allā. Secreta.

Munera tibi dn̄e nr̄e deuotionis offerim⁹ q̄ ⁊ ꝑ cūctoꝝ tibi grata ſint honore ſctōꝝ: ⁊ nobis ſalutaria te miſerāte reddāt. p. Pref. q̄tid. Cō. Gaudete iuſti i dn̄o allā. rectos decet collaudatio allā. P⁹c.

Da q̄ſum⁹ dn̄e fidelibus populis pro hui⁹ ſacramēti participatione oīm ſctōꝝ tuoꝝ ſꝑ veneratiōe letari: ⁊ eoꝝ ꝑpetua ſupplicatione muniri. Per dominū nr̄m.

In cōmemoratione aīarū. Officiū.

Requiem eternam dona eis domine: et lux ꝑpetua luceat eis. Ps. Te decet hymnus deus in ſyō: ⁊ tibi reddetur votū i hieruſalē. exaudi orationem meam ad te oīs caro veniet. Oro.

FIdeliū deus oīm ꝯditoꝛ et redēptoꝛ aīabus oīm fideliū defunctoꝝ remiſſionem cūctorum tribue pctoꝝ. vt indulgētiā quā ſēper optauerunt pijs ſupplicationibus conſequātur. Qui cum. Nulla fiat meō. ad hāc miſſā. licꝫ corpus pñs affuerit. ¶ Lectio epyſtole beati pauli apłi ad theſſalonicēſes. i. iiij.

FRatres: Nolumus vos ignorare de doꝛmiētibus: vt non cōtriſtemini. ſicut ⁊ ceteri qui ſpem non habēt. Si enī credim⁹ ꝙ ieſus moꝛtuus eſt ⁊ reſurrexit: ita ⁊ deus eos q̄ doꝛmierūt ꝑ ieſū adducet cū eo. Hoc enī vobis dicim⁹ in verbo dñi: qꝛ nos q̄ viuimus q̄ reſidui ſumus. i aduētū dñi nō ꝓueniem⁹ eos qui doꝛmierūt. Qm̄ ip̄e dñs in iuſſu ⁊ i voce archāgeli ⁊ i tuba dei deſcēdet de celo: ⁊ moꝛtui q̄ in xp̄o ſūt reſurgēt p̄mi. Deīde nos q̄ viuim⁹ qui relinq̄mur: ſimul rapiemur cū illis i nubib⁹ obuiā xp̄o in aera. et ſic ſꝑ cū dño erim⁹. Itaqꝫ ꝯſolamini iuicē: i verbis iſtis. ¶ Et legat i pulpito. qua lecta tres clerici de ſecūda foꝛma habitu nō mutato ibidē dicāt. Gr. Requiē eternā dona eis domine ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. ℣ Aīe eoꝛum in bonis demoꝛētur ⁊ ſemē eoꝝ hereditet terrā. Tract⁹.

DE ꝓfūdis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocē meā. Fiant aures tue itēdētes: in oꝛonē ſerui tui. Si iniq̄tates obſeruaueris dñe dñe q̄s ſuſtinebit. Qꝛ apd̄ te ꝓpiciatio eſt: ⁊ ꝓpt̄ legē tuā ſuſtinui te dñe. Et dr̄ cū eodē cātu: q̄ꝫ i dñica ſeptuageſie: ⁊ dr̄ a q̄ttuoꝛ clericis de ſupioꝛi gradu ad gdū choꝛi hitu nō mutato: ⁊ iteꝝ ꝑcedat dyacon⁹ ſubdiaco. ⁊ ceroferꝛ. et thuꝛ. ſine cruce ad ꝓnūciādū euāgeliū. S. iohānē. xi.

IN illo tempore: Dixit martha ad ieſum. Dñe/ſi fuiſſes hic frat̄ me⁹ nō fuiſſet moꝛtu⁹. Sꝫ ⁊ nūc ſcio: qꝛ q̄cūqꝫ popoſceris a deo/dabit tibi de⁹. Dicit illi ieſ⁹. Reſurget frater tu⁹. Dicit ei martha. Scio qꝛ reſurget in reſurrectiōe: i nouiſſimo die. Dicit ei ieſ⁹. Ego ſū reſurrectio: ⁊ vita Qui credit i me: etiā ſi moꝛtu⁹ fuerit viuet. Et oīs q̄ viuit et credit in me: nō moꝛietur i eternum. Credis hoc? Ait illi. Utiqꝫ dñe. Ego credidi: qꝛ tu es xp̄s fili⁹ dei viui: qui i hūc mundum veniſti. ¶ Et legat i pulpito moꝛe dominicali. Non dicitur Credo. Offr. O pie deus qui ꝓmū hoīem ad eternā gliam reuocaſti: paſtoꝛ bone qui ouem ꝑditā pio humero ad ouile repoꝛtaſti: iuſte iudex dū veneris iudicare libera de moꝛte aīas eoꝝ q̄s redemiſti: ne tradas beſtijs aīas ꝯfitētes tibi ne derelinq̄s eas in finē nō dr̄ Hoſtias ⁊ p̄ces neqꝫ verſus Requiem. Secreta.

HOſtias q̄ſum⁹ dñe quas tibi ꝓ aīabus oīm fideliū defūctoꝝ offerimus ꝓpiciatus intende: vt quib⁹ fidei xp̄iane meritū contuliſti: dones ⁊ p̄mium. P. Cōio. Pro quoꝝ meōꝛia coꝛp⁹ xp̄i ſumitur dona eis dñe requiem ſempiternā. V. Et lux ꝑpetua luceat eis. Pro q̄ꝝ memoꝛia ſāguis xp̄i ſumit̄ dona eis dñe requiē ſempiternā. Poſtcōio.

ANimabus q̄s dñe oīm fideliū defūctoꝝ oꝛo ꝓficiat ſupplicātiū: vt eas et a pctīs oīb⁹ exuas: et tue redēptionis facias eſſe participes. Qui cum deo patre. in vnita. Si hec ꝯmeōꝛatio in dñica ꝯtigerit differat i craſtinū ⁊ fiat totum ſeruitiū de dñica ⁊ tunc fiat meōꝛia de martiribꝫ euſtachio ſocijſqꝫ ei⁹. Oꝛ.

DA nobis q̄s dñe ſacroꝝ martirum tuoꝝ euſtachij ſocioꝝ q̄ eius interceſſione leticiam ⁊ pacē: vt quoꝝ gaudemus triumphis: ꝓtegamur ſubſidijs. Per. Secꝛ.

ASſume q̄s oḿs de⁹ ī honore ſctōꝝ martirū tuoꝝ euſtachij ſocioꝝꝗ ei⁹ hec tibi oblata libamina: q̄ꝝ pia ſupplicatione placat⁹: ⁊ ꝑteritoꝝ veniā ⁊ futuroꝝ nobꝭ cautelā ꝑbeas delictoꝝ. Per. Poſtcōio.

SUmpſimus dn̄e diuina miſteria btōꝝ martirū tuorum euſtachij ſociorumꝗ ei⁹ merita venerātes: preſta q̄s: vt eoꝝ ſemper ⁊ fideli muniamur auxilio et magnifico proficiamus exemplo. Per dn̄m.

¶ Scē Wenefrede v̄gis ⁊ mar. off.

LOquebar de teſtimōijs tuis in cōſpectu regum et nō cōfundebar: et meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis. Ps. Beati imaculati in via: qui ambulant in lege dn̄i. Oratio.

EXaudi nos de⁹ ſalutaris nr̄ vt ſicut de btē Wenefrede virgis ⁊ martiris tue feſtiuitate gaudem⁹ ita pie deuotiōis erudiamur affectu. P. Epla. Sapiētia laudabit. i cōi. f. xij. Gr. Spē tua ⁊ pulchritudīe tua īteñde ꝓſpe ꝓcede ⁊ regna. V. Propt̄ v̄itatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiā: et deducet te mirabiliter dextera tua. Allā. V. Diffuſa ē gr̄a in labijs tuis ꝓptea bn̄dixit te de⁹ ī etn̄ū. Seq̄. Exultem⁹ ī hac. i cōi fo. xiij. Euāg. Sil̄e eſt regnū celoꝝ the. in cōi. fo. xiij. Off. Offerentur regi virgines poſt eā proxime ei⁹ offerent̄ tibi in leticia et exultatione adducentur ī templum regi domino. Secreta.

HOſtias dn̄e quas tibi offerimus ꝓpici⁹ reſpice: ⁊ īterceden̄te beata Wenefreda virgine tua et martire vincula pctōꝝ nr̄oꝝ abſolue. P. Cōio. Feci iudiciū ⁊ iuſticiā dn̄e non calūnient̄ michi ſupbi: ad oīa mādata tua dirigebar: omnem viā iniq̄tatis odio habui. Poſtcōio.

PLaceāt tibi q̄s miſericors de⁹ nr̄e ſeruitutꝭ obſequia: vt miſteria ſacroſancta que ſumpſimus: interceden̄te btā Wenefreda virgine tua et martyre: ⁊ tuam gratiam nobis concilient et eterne felicitatis gaudium ſubminiſtrent. Per dn̄m.

¶ Sancti leonardi abbatis. Offiū.

OS iuſti meditabitur ſapiētiā ⁊ lingua eius loquetur iudicium lex dei eius in corde ipſius. Ps. Noli emulari in malignātibus: neꝗ zelaueris facientes iniquitatem. Oratio.

PReces nr̄as q̄s dn̄e celeſti dono proſeq̄re: vt q̄ de beati leonardi ꝯfeſſoris tui atꝗ abbatis patrocinijs gloriamur: ei⁹ meritis atꝗ ſuffragijs apō te ſemꝑ adiuuari mereamur. P. Epla. Iuſt⁹ cor ſuū tradet. i cōi. f. xi. Gr. Os iuſti meditabit̄ ſapientiā ⁊ ligua ei⁹ loquet̄ iudiciū. V. Lex dei ei⁹ ī corde ipſi⁹ ⁊ nō ſupplantabuntur greſſus eius. Allā. V⁹. Poſui adiutorium ſuper potentē ⁊ exaltaui electum de plebe mea. Seq̄. Adeſt no. in cōi folio x. Euāg. Nemo accēdit. in cōi fo. xi. Offi. Veritas mea et miſericordia mea cum ipſo: et in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

SUſcipe domine munera tue pietati humiliter imolāda: et cōcede: vt nobis ſcti leonardi cōfeſſoris tui atꝗ abbatis interceſſione fiant ſalutaria: cuius natalicijs ea tibi ſperam⁹ accepta. P. Cō. Fidelis ſeru⁹ ⁊ prudēs quem conſtituit dn̄s ſuper familiā ſuā: vt det illis in tꝑe tritici menſuram. Poſtcōis.

PUrificet nos dn̄e q̄s tui perceptio ſacramēti: ⁊ q̄ ꝓ beati leonardi confeſſoris tui atꝗ abbatis veneranda ſolēnitate gerimus eius nobis patrocinantibus meritis: ad indulgentiam proſint eternā. Per dominū. ¶ Sanctoꝝ quatuor coronatorum martirū. Offi.

INtret in ꝯſpectu tuo dñe gemitꝰ ꝯpeditoꝝ redde vicinis nr̄is ſeptuplū i ſinu eorū: vidica ſāguinē ſctōꝝ tuoꝝ q̄ effuſꝰ ē. Ps. Deꝰ venerūt gētes in hereditatē tuā polluerūt tēplum ſanctū tuum/poſuerūt hieruſalē in pomoꝝ cuſtodiam. Oratio.

PReſta q̄s omp̄s deꝰ: vt q̄ glioſos martires tuos claudiū nichoſtratū/ſimphorianū/caſtorium atq; ſimpliciū fortes i ſua ꝯfeſſione cognouimꝰ: pios apud te i nr̄a interceſſiōe ſētiamꝰ. Per. Epl'a. Juſtoꝝ aīe. 21. f. vi. Gr. Vidica dñe ſāguinē ſctōꝝ tuoꝝ q̄ effuſus ē. V. Poſuerūt mortalia ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas volatilibꝰ celi carnes ſāctorum tuorū beſtijs tre. Allā. V. Mirabilis dñs noſter i ſāctis ſuis. Euāg. Cum audieritis. in cōi folio. vij. Offr. Exultabunt ſancti in gloria: letabuntur in cubilibus ſuis exultationes dei in faucibus eorum. Secreta.

BEnedictio tua queſumꝰ dñe larga deſcendat: que ⁊ munera noſtra deprecātibꝰ ſāctis martyribꝰ tuis claudio/nichoſtrato/ſimphoriano/caſtorio atq; ſimplicio tibi reddat accepta ⁊ nobis ſacramētum redemptionis efficiat. Per do. Cōio. Poſuerūt mortalia ſeruorū tuoꝝ dñe eſcas volatilibus celi: carnes ſāctorū tuoꝝ beſtijs terre ſcd̄m magnitudinem brachij tui poſſide filios mortipunitorum. Poſtcōio.

CElestibus refecti ſacramentis ⁊ gaudijs ſupplices te domine deprecamur: vt quorum gaudemus triumphis protegamur auxilijs. Per dominum noſtrum.

¶ Sctī theodori martiris. Offm.

IN virtute tua dñe letabit̄ iuſtꝰ: ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit vehemēt̄: deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei. Ps. Dñe preueniſti eū i benedictionibꝰ dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo. Oratio.

DEꝰ q̄ nos btī theodori martiris tui ꝯfeſſiōe glīoſa circundas ⁊ ꝓtegis: p̄ſta nobis eiꝰ imitatione ꝓficeres oratiōe fulciri. P̄ do. Epl'a. Btūs vir q̄ i ſapientia. in cōi fo. iij. Gr. Beatus vir qui timet dominum/in mandatis eius cupit nimis. V. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorū bn̄dicetur. Allā. V. Juſtus vt palma florebit ſicut cedrus libani multiplicabitur. Euā. Si quis vult poſt me venire. in cōi fo. iiij. Offr. Gloria et honore coronaſti eū et cōſtituiſti eum ſuper opa manuū tuarū dñe. Secreta.

MUneribꝰ oblatis domine beati theodori martyris tui feſta venerantes: queſumus vt q̄ cōſciētie noſtre p̄pedimur obſtaculis illius meritis reddamur accepti. P̄. Cōio. Magna eſt glīa eiꝰ in ſalutari tuo gloriam et magnū decorē impones ſuper eum dñe. Poſtcōio.

SAncta tua nos domine ſūpta purificent et intercedente beato theodoro martyre tuo. ad perpetue beatitudinis conſortium introducant. Per dñm.

¶ Sancti martini epyſcopi et confeſſoris. Offm.

STatuit ei dñs teſtamentū pacis ⁊ p̄ncipē fecit eū vt ſit illi ſacerdotij dignitas i eternū. Ps. Mias domini: in eternum cantabo. Oro.

DEus qui cōſpicis quia ex nulla noſtra virtute ſubſiſtimꝰ concede propicius: vt interceſſione beati martini confeſſoris tui atq; pontificis: ꝯtra omnia aduerſa muniamur. Per dominum.

¶ Memo. de ſancto mēna martyre. Oratio.

PReſta q̄s omp̄s deꝰ: vt q̄ btī mēne martyris tui natalicia colimus/ itercessiōe eius ī tui nos ſ amore roboremur. P. Epla. Ecce ſacerdos. in cōi fo. ix. Gr. Dñe preueniſti eū ī bñdictiōib⁹ dulcedis poſuiſti ī capite ei⁹ coronā de lapide precioſo. Allā. ℣. Hic martin⁹ pauper et modic⁹ celū diues ingredit̄: hymnis celeſtibus honoratur. Seq̄ntia. Sacerdotem xp̄i. Require ī trāſlatiōe eiuſdē. Euāg. Hō qdā pegre. in cōi folio. x. Offr̄. Ueritas mea et miſericordia mea cū ipſo ⁊ ī nomie meo exaltabitur cornu eius. Secr̄.

DEus qui oē bonū in tui ſacri corporis myſterio ꝯtineri voluiſti ꝯcede ꝓpici⁹: vt hoc mun⁹ qđ in beati martini cōfeſſoris tui atq̄ pontificis veneratiōe tibi offerim⁹: ipſo intercedente nobis proficere ſentiamus. Per dñm. Alia ſecreta.

SAcrificia iſta tibi vero eterno q̄ pōtifici oblata domine tu ſāctifica: et iteruenięte beato menna martyre tuo: ita nos ſac queſum⁹/ hec tractare miſteria vt ipſi tibi et templū et hoſtia placabilis eſſe mereamur. Qui. Cōio. Beatus ſeru⁹ quē cū venerit dñs inuenerit vigilātē: amen dico vobꝫ ſup oīa bona ſua conſtituet eum. Poſtcōio.

AUxiliare q̄s dñe populo tuo: vt ſacramētoꝝ tuorum virtute ꝓficiēs itercedente btō martino confeſſore tuo atq̄ pontifice et tuo ſēper munere gubernetur: et ad redemptionis eterne pertineat te ducente cōſortiū. Per. Alia poſtcōio.

HEc ī nobis q̄s dñe grā tua ſemper exerceat: vt diuinis iſtauret corda noſtra myſterijs et beati menne martyris tui feſtiuitate letificet. Per dominum. Quotidie per oct. dicitur eadem miſſa: ſed ſine ſequentia: niſi feſtum intercurrat et niſi in dñica: vel qñ dicitur de ſancta maria: vel miſſa: Salus populi reſtat cantanda. ¶ Sancti brictij epyſcopi et confeſſoris. Officium.

SAcerdotes dei benedicite dñm: ſācti et humiles corde laudate deum. Ps. Benedicite omnia opera domini domino: laudate et ſuperaltate eum in ſecula. Oratio.

COnſerua q̄s dñe ppl'm tuū ī tercessiōe bti brictij ꝯfeſſoris tui atq̄ pōtificis ī tuo amore ꝯſiſtū: vt mereamur ipſo itercedēte cōſortes fieri celeſtiū gaudioꝝ. P. Meō. de ſctō martino. Epla. Juſtū deꝰ. in cōi fo. ix. Gr. Ecce ſacerdos magn⁹ q̄ ī dieb⁹ ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt iuētus ſimilis illi q̄ ꝯſeruaret legē excelſi. Allā. ℣. Amauit eū dñs ⁊ ornauit eū ſtola glie īduit eū. Si do. fue. dr̄ ſeq̄ntia de cōi fo. x. Euā. Hō qdā nobilis. in cōi fol. v. Offr̄. Inueni dauid ſeruum meum ⁊ in oleo ſancto vnxi eum manus enim mea auxiliabitur ei et brachium meum confortabit eum. Secreta.

SAncti brictij ꝯfeſſoris tui atq̄ pōtificis dñe q̄s ānua ſolēnitas pietati tue nos reddat acceptos vt ꝑ hec pie oblatiōis officia: ſcl'i p̄ſentis miſerias euadam⁹: ⁊ grē tue bñficia cōſequamur. P. Cōio. Fidelis ſeru⁹ ⁊ prudēs quem cōſtituit dñs ſuper familiam ſuam: vt det illis ī tempore tritici mēſurā. Poſtcōio.

MIſterijs refecti diuinis dñe deus nr̄ q̄s vt bti brictij ꝯfeſſoris tui atq̄ pōtificis vbiq̄ itercessione nos ꝓtegas: ī cui⁹ ānua veneratiōe hec tibi obtulim⁹ ſacramēta. P.

¶ Sancti macuti epi ꝯfeſ. Offi.

STatuit ei domin⁹ teſtamētum pacis: et principem fecit eum: vt ſit illi ſacerdotii dignitas in eternum. Ps. Miſericordias domini: in eternum cantabo. Oratio.

OMĩps ſẽpiťne deꝰ ppl'i tui preces exaudi q̃ btm̃ machutū cōfeſſorē tuū atꝗ pōtificē virtutꝫ gr̃a decoraſti: ⁊ eū hodie i celeſti glia ſuſcepiſti. P. Meōria de ſcō martino Epl'a. Ecce ſacerdos .i ꝯi. f. ix. Gr. Inueni dd̃ ſuū meū: oleo ſcō meo vnxi eū: manꝰ eni mea auxiliabit̃ ei ⁊ brachiū meū ꝯfortabit eū. V. Nichil ꝓficiet inimicꝰ i eo ⁊ filiꝰ iniq̃tatꝫ nō nocebit eū. Allā. V. Iuſtꝰ germinabit ſicut liliū ⁊ florebit i et̃nū āte dn̄m. Seq̄n. de ꝯi fo. x. Euā. Hō q̄dā nobilis .i ꝯi. fo. v. Offr̃. Veritas mea ⁊ mia mea cū ipſo ⁊ i noīe meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

OBlatiōes nr̃as q̄s dn̄e ꝓpiciatus itēde: q̄s tibi i honore bti machuti ꝯfeſſoris tui atꝗ pōtificis ꝯſecrādas deferimꝰ ꝑcātes vt ipſiꝰ meritꝫ ⁊ itercceſſiōe pctōꝝ oim q̄ negligēter geſſimꝰ te ꝓpiciāte veniā cōſeq̄ mereamur. P. Co. Beatꝰ ſeruus quē cū venerit dn̄s īuenerit vigilantē: amen dico vobis ſuper oia bona ſua cōſtituet eum. Poſtcōio.

QUos donis celeſtibꝰ dn̄e ſatiaſti: ſācti machuti ꝯfeſſoris tui atꝗ pōtificis benignꝰ attolle preſidijs: vt a noxijs oibꝰ expediti poſt ſalutaria tua toto corde curramꝰ. Per dn̄m noſtrū. ¶ Sancti edmūdi archiepiſcopi. Ad miſſam. Offm̄.

GAudeamꝰ oēs in dn̄o diē feſtū celebrātes ſub honore edmūdi ꝑſulis de cuiꝰ ſolēnitate gaudent āgeli ⁊ collaudāt filiū dei. Ps. Exultate iuſti in dn̄o: rectos decet collaudatio. Or.

DEꝰ q̄ largiflue bonitatꝫ cōſilio eccl'iā tuā bti edmūdi ꝯfeſſoris tui atꝗ pontificis ꝑclare vite meritis decoraſti ⁊ glioſis letificaſti miraculis: ꝯcede ꝓpiciꝰ nobis famulis tuis vt ⁊ ipſiꝰ i meliꝰ reformemur exēplis: ⁊ ab oibꝰ eiꝰ patrocinio ꝓtegamur aduerſis. P. Meōria de ſancto martino. Epl'a. Ecce ſacerdos magnus qui in vita. i cōi. fo. ix. Gr. Dn̄e ꝑueniſti eū in benedictiōibꝰ dulcedinis poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo. V. Vitā petijt ⁊ tribuiſti ei longitudinem dierū i ſcl'm ſcl'i. Allā. V. Hic martinus pauꝑ ⁊ modicus celū diues īgreditur: hymnis celeſtibꝰ honoratur. Seq̄ de ꝯi. ſc; Alma cohors. i cōi fo. x. Euā. Hō q̄dā pegre .in cōi fo. x. Offr̃. Veritas mea et mia mea cū ipſo: ⁊ i nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

BEati edmūdi ꝯfeſſoris tui atꝗ pōtificis q̄s dn̄e ꝑcibꝰ munera tibi offerēda ꝯplaceāt ⁊ oblata nobꝫ ꝓficiāt ad ſalutē. Per. Cō. Btūs ſeruꝰ quē cū venerit dn̄s īuenerit vigilātē: amē dico vobꝫ ſuper oia bona ſua ꝯſtituet eū. Poſtcōio.

MEntes noſtras q̄s dn̄e ſuſceptis robora ſacramentꝫ vt ſicut eas beati edmundi confeſſoris tui atꝗ pontificis nouis dignatus es cōfortare miraculis: ſic etiam iuuare ſuffragijs et illuſtrare digneris exemplis. Per dn̄m. ¶ Scti hugonis epi et confeſſoris. Officium.

STatuit ei dominus teſtamentum pacis: et principem fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. Ps. Miſericordias domini: in eternum cantabo. Oratio.

DEus q̄ btm̄ hugonē confeſſorē tuum atꝗ pōtificē: eminētia meritorum ⁊ claritate ſignoruꝫ excellenter ornaſti: concede propicius/ vt eius exēpla nos prouocent et virtutes illuſtrēt. Per dominū. ¶ Meōria de ſctō amiano ꝯfeſ. Or.

DEus q̄ ſanctā nobis huiꝰ diei celebritatē ꝑ beati amiani cōfeſſoris tui atꝗ pontificis ſolennitate tribuiſti adeſto familie tue ꝓcib⁹ ⁊ da: vt cui⁹ hodie feſta celebram⁹ ei⁹ meritis ⁊ interceſſionib⁹ adiuuemur. Per. Alia or. de ſancto martino. vis. Epla. Dilect⁹ deo. in cõi fo. ix. Gr. Dñe ꝓuenisti eũ in bñdictionibus dulcedis: poſuiſti i capite eius coronã de lapide ꝓcioſo. V. Vitã peciit ⁊ tribuiſti ei lõgitudinẽ dierꝫ in ſclm ſeculi. Allã. V. Iuſt⁹ germinabit ſicut liliũ ⁊ florebit i eternũ ãte dñm. Seq. de cõi fo. x. Euãg. Videte vigilate. in cõi fo. x. Offer. Veritas mea ⁊ mia mea cũ ipſo ⁊ i noĩe meo exaltabitur cornu eius. Secr.

Oblata tibi munera q̃s dñe deat⁹ hugo cõfeſſor tuus ⁊ pontifex ꝓſequatur: ⁊ meritis eius adiuti: ꝑ ea grãm ⁊ gloriã ꝯſequamur. Per. Alia ſecreta de ſcto aniano.

Preces noſtras q̃s dñe ꝓpiciat⁹ admitte ⁊ dicatũ tibi ſacrificiũ bti aniani confeſſoris tui atq̃ põtificis cõmẽdet obo. Alia ſecreta de ſancto martino vis. Cõio. Btũs ſeru⁹ quẽ cũ venerit domin⁹ inuenerit vigilãtẽ: amẽ dico vobis ſup oĩa bona ſua cõſtituet eũ. Poſtco.

Noſtre ſeruitutis obſequia q̃s domine deus btũs hugo confeſſor tuus et pontifex tibi reddat accepta: ne ſacramenti celeſtis effectũ reatus nr̃ a nobis excludat. Per. Alia poſtcõmunio de ſancto aniano.

Omps ⁊ miſericors de⁹ q̃ nos ſacramẽtorꝫ tuorũ participes efficis ac miniſtros: p̃ſta q̃s: vt intercedẽte btõ aniano ꝯfeſſore tuo atq̃ põtifice: ⁊ fidei ꝓficiam⁹ augmẽto: ⁊ btitudĩs ei⁹ iũgamur ꝯſortio. Per. Alia poſtcõio de ſcto martino. vis.

¶ In octa. ſcti martini. Officium.

Statuit ei domin⁹ teſtamẽtũ pacis: ⁊ principem fecit eum: vt ſit illi ſacerdotij dignitas i eternũ. ps Mias dñi: i eternũ cãtabo. or.

Concede q̃s omps deus: vt btĩ martini ꝯfeſſoris tui atq̃ põtificis frequẽtata ſolẽnitas ad ꝑpetuã ꝑplo tuo ꝓficiat ſalutẽ ⁊ quẽ ſepius veneramur i terris: ſꝑ habeamus patronũ in celis. Per. Epla. Ecce ſacer. in cõi f. ix. Gr. Dñe ꝓueniſti eũ i bñdictionib⁹ dulcedis poſuiſti i capite ei⁹ coronã de lapide precioſo. V. Vitã petijt ⁊ tribuiſti ei lõgitudinẽ dierũ in ſclm ſcli. Allã. V. Hic martin⁹ pauper et modic⁹ celum diues ingreditur: hymnis celeſtib⁹ honoratur. Euã. Hõ q̃dã peregre. in cõi fo. x. Offer. Veritas mea et mia mea cum ipſo et in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secr.

Hec oblatio domine q̃ſumus quã iterata ſcti martini cõfeſſoris tui atq̃ pontificis feſtiuitate offerimus tue maieſtati proſit nobis ad indulgentiã: vt per eã a noſtris liberemur pctis ⁊ ſacris altaribus aſtare digni efficiamur. Per. Cõ. Btũs ſeru⁹ quẽ cũ venerit dñs inuenerit vigilãtẽ: amẽ dico vobis ſup oĩa bona ſua ꝯſtituet eũ. P⁹cõ.

Sacramẽta dñe q̃s q̃ ſumpſimus btõ martino ꝯfeſſore tuo atq̃ põtifice intercedẽte: ab oĩ nos aduerſitate defẽdãt ⁊ ꝑpetua ꝓſperitate tibi ſoli ſeruire ꝯcedãt. Per. ¶ Si iſte oc. in dñica vel i ſabbõ ꝯtigerit fiat de eis mẽo. ad miſſam abſq̃ miſſa in cap.

¶ Scti edmũdi regis ⁊ mar. Offm.

Gloria et honore coronaſti eũ et cõſtituiſti eũ ſup opa manuum tuarꝫ. ps Dñe dominus nr̃: q̃ admirabile eſt nomẽ tuũ i vniuerſa terra. Oratio.

Deus ineffabilis mie qui btiſſimũ regẽ edmũdum tribuiſti ꝓ tuo noĩe inimicũ moriẽdo vĩcere ꝯcede propici⁹ familie tue: vt eo interueniẽte merear in ſe ãtiq̃ hoſtis incitamēta superādo extiguere. Per. Epla. Btūs vir ꝗ inuē. in cōi fo. iiij. Gr. Posuisti dn̄e suꝑ caput ei' coronā de lapide ꝑcioso. V. Desideriū aīe ei' tribuisti ei ⁊ volūtate labiorum eius nō fraudasti eū. Allā. V. Letabitur iust' in dn̄o ⁊ spabit i eo et laudabūtur oēs recti corde. Seqn̄. Organicis. in ꝯi fo. iiij. Euā. Si ꝗs venit ad. in ꝯi f. iiij. Offer. Glia ⁊ honore coronasti eum ⁊ ꝯstituisti eum suꝑ opa manuū tuarum dn̄e. Sec.

Hoc sacrificium redemptionis nr̄e q̄s oꝑs deus clemēter respice: ⁊ itercedēte btō edmūdo rege ⁊ martire tuo ꝓ hac familia tua placat' assume. P. Cō. Magna est glā eius i salutari tuo gliam ⁊ magnū decorē ipones suꝑ eū dn̄e. Postcō.

Sint tibi omp̄s de' grata nr̄e seruitutis obsequia: ⁊ hec sctā q̄ sūpsim' itercedēte btō edmūdo rege ⁊ martyre tuo ꝓsint nobꝫ ad capescēda p̄mia vite ꝑpetue. P. ¶ Sancte cecilie virgis ⁊ martyris. Offm.

Loq̄bar de testionijs tuis in ꝯspectu regū ⁊ nō ꝯfūdebar ⁊ meditabar i mādatꝫ tuis que dilexi nimis. Ps. Bti imaculati i via: ꝗ ābulāt i lege dn̄i. Or.

Deus ꝗ nos annua btē cecilie virgis tue ⁊ martirꝫ solēnitate letificas: da vt quam veneramur officio: etiā pie ꝯuersatōis seq̄mur exēplo. P. Epla. Dn̄e de'. i ꝯi. f. xii. Gr. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina aurē tuā qꝛ ꝯcupiuit rex speciē tuam. V. Spē tua ⁊ pulchritudie tua itēde ꝓspe ꝓcede ⁊ regna. Allā. V. Veni electa mea et ponā i te thronū meū qꝛ cōcupiuit rex speciē tuā. Seq. Exltem'. i ꝯi f. xiij. Euā. Simile ꝫ re. ce. the. i ꝯi fo. xiij. Offer. Offerent regi vgīes post eā ꝓxīe ei' offerent tibi.

Presta q̄s oꝑs ⁊ mise (Secr. ricors de': vt sicut diuina offerim' i sctē cecilie virgis tue ⁊ martyris solēnitate sacramēta sic idulgētie tue largitatē pūs ei' ꝑcib' asseq̄mur. P. Cō. Cōfūdanꝫ supbi qꝛ iniuste iniq̄tatē fecerūt i me ego aūt i mādatis tuis exercebar i tuis iustificatiōib' ⁊ nō ꝯfundebar. Postcō.

Sacramentorū tuorū dn̄e participes effecti ipsorum' clementiam tuā vt btē cecilie virginis tue et martyris iteruētu pctōrū nr̄orum veniā cōsequi mereamur. Per do. ¶ Sancti clemētis [redacted] mar. Offm.

Dixit dn̄s sermones meos q̄s dedi i os tuū nō deficiēt de ore tuo adest eni nomen: ⁊ munera tua accepta erunt suꝑ altare meū. Ps. Dn̄e exaudi oronē meā: ⁊ clamor meus ad te veniat.

Deus qui nos ānua bti (Oro. clemētꝫ martyris tui atq ꝓtificis solēnitate letificas: ꝯcede ꝓpicius vt cui' natalicia colimus/ virtutē quoq passionis imitemur. P. Mēo. de sctā felicitate virgine. Or.

Presta q̄s omp̄s deus: vt beate felicitatis martyris tue solennia recensentes: meritis ipsius ꝓtegamur ⁊ ꝑcibus. Per dominū. Epla. Ad philippēses. iiij. capitulo.

Fratres: Rogo vos carissimi ⁊ desideratissimi: gaudiū meū et corona mea/ sic state in dn̄o carissimi. Rogo euchodiā ⁊ syntichē deꝑcor: idipsum sapere in dn̄o. Etiā rogo te germane cōpar: adiuua eas q̄ mecū laborauerunt in euāgelio cū clemēte/ ⁊ ceterꝫ adiutorib' meis. Quorū noīa sūt: i libro vite. Gr. Iurauit dn̄s ⁊ non penitebit eū: tu es sacerdos i eternū scd̄m ordinē melchisedech. V. Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis. Allā. V. Iste sāc' digne i memoriā vēit hoīꝫ q̄ ad gaudia trāsijt āgelorū. Seq. Organicis. i cōi fo. iiij. Euā. Hō q̄dā no. in ꝯi. fol. v.

Offr. Inueni dd ſeruũ meũ: ĩ oleo ſctõ vnxi eũ: manꝰ ei mea auxiliabit eĩ: ꝛ brachiũ meũ ↄfortabit eũ. Sec.

Pro paſſione beati clementis martyris tui atq; pontificis gratanter tibi dñe munꝰ offerimꝰ: qꝛ ſicut eũ ſẽtimꝰ ĩ te viuere glorioſũ: ſic pro nobis interuenire confidimus. Per. Alia ſe. de ſctã felicitate.

Munera tibi dñe ꝓ ſctẽ felicitatis glorioſa ſolẽnitate deferimꝰ obſecrãtes: vt q̃ nobiꝫ huius celebritatis effectum [illegible]nfeſſione dedicauit ꝛ ſãguine: miſerationis tue ↄtinuũ ĩploret auxiliũ. P. Cõio. Btũs ſeruꝰ quẽ cũ venerit dñs inuenerit vigilãtẽ amẽ dico vobis ſuper oĩa bona ſua ↄſtituet eum. Poſtcõio.

Purificẽt nos dñe queſumus et diuini ꝑceptio ſacramenti et glorioſa depꝛecatio beati clemẽtis martiris tui atq; pontificis. P. Alia poſtcõio de ſancta felicitate.

Hec dñe ſacramẽta ſumentes q̃ſumꝰ vt intercedente beata felicitate martyre tua vite eterne ĩ nobis nutriant alimenta. Per do.

¶ Scti griſogoni martiris. Offm.

Gloria et honore coronaſti eũ ꝛ cõſtituiſti eũ ſup opa manuũ tuaꝝ. Ps. Dñe dñs noſter: q̃ admirabile eſt nomẽ tuum ĩ vniuerſa terra. Oratio.

Adeſto dñe ſupplicatiõibꝰ noſtris vt q̃ ex iniq̃tate nr̃a reos nos eſſe cognoſcimꝰ: beati griſogoni martiris tuis ĩterceſſione liberemur. Per. Epl'a. Btũs hõ q̃ iuenit. In cõi fo. i. Gr. Poſuiſti dñe ſup caput eiꝰ coronã de lapide ꝓcioſo. V. Deſideriũ aĩe eiꝰ tribuiſti ei ꝛ volũtate labioꝝ eiꝰ non fraudaſti eum. Allã. V. Btũs vir q̃ ſuffert tentationẽ: q̃m cũ ꝓbatꝰ fuerit accipiet coronã vite. Euãg. Quibos audit. ĩ cõi fo. iiij. Offr. Gloria et honore coronaſti eum et conſtituiſti eum ſuper opera manuũ tuaꝝ dñe. Secreta.

Munera noſtra q̃s dñe ſincero vultu ſuſcipe vt intercedente beato griſogono martire tuo criminũ nr̃oꝝ ↄtagia cũcta expurgẽt. P. Cõio. Poſuiſti dñe ĩ capite eiꝰ coronam de lapide pꝛecioſo. Poſtcõio.

Annue q̃s dñe: vt miſterijs tuis recreati: ſãcti quoq; griſogoni martiris tui ſemꝑ muniamur auxilijs. Per do. ¶ Sancte katherine virginis ꝛ martiris. Officium.

Me expectauerũt pctõꝛes vt ꝑderent me teſtimonia tua dñe ĩtellexi oĩs ↄſummationis vidi finem: latum mandatũ tuũ nimis. Ps. Beati immaculati ĩ via: qui ãbulãt in lege dñi. Or.

Omĩps ſẽpiterne deꝰ q̃ corpus glorioſe virginis tue katherine ĩ mõtẽ ſynai ab ãgelis deferri iuſſiſti: ↄcede q̃s: eiꝰ obtẽtu nos ad arcẽ virtutũ pꝛouehi: vbi viſiõis tue claritatem mereamur intueri. Per. Epyſtola. Confitebor tibi. in cõi. fo. xij. Gr. Specie tua ꝛ pulchritudine tua intẽde ꝓſpere ꝓcede et regna. V. Propt veritatẽ ꝛ mãſuetudinẽ ꝛ iuſticiã ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. Allã. V. Loq̃bar de teſtimonijs tuis ĩ cõſpectu regũ et non confundebar dñe. Sequẽ.

Odas hac ĩ die letas: xp̃o canit oĩs etas corde voce fidibus. Oẽm ſpectat ad etatẽ katherine dignitatẽ cumulare laudibꝰ. Hec ꝛ illa coſti nata cuiꝰ oꝛtu decoꝛata gliatur grecia. Hec eſt que mũdã ſibi datã / xp̃o reddit duplicatam oꝛis eloquẽtia. Scolis vacãs artes diſcẽs altioꝛa ↄcupiſcẽs ſtudet euãgelio. Duo legẽs teſtamẽta vite videt alimẽta xp̃m in ꝓſepio. Cibo dulci refouet quo plꝰ guſtat plꝰ augẽt ſanctũ deſideriũ. Cibo ↄfoꝛmatur iſti:

ſe ꝯfigẽs cruci xp̄i currit ad martyꝛium. Rex hic terret hinc blādit᷑ hec nō timet nec lenit᷑: pꝛe mēt ꝯſtātia. Hic terroꝛes vt fauille/hic res ſerui vel ācille ſpernūt᷑ vt vilia. Sapientes ſuperātur credūt xp̄o flāmis dant᷑ ſed nec perit fibꝛia. Carcerat᷑ virgo ceſa: viſitat᷑ ſit illeſa ſuperū p̄ſētia. Quā regina dū ſolat᷑: ad certamē inuitat᷑ fauet ouās coꝛonat᷑ certat die tercia. A colūba dū cibat᷑ virgo rota fabꝛicat᷑ oꝛat nexꝰ diſſipat᷑: ſternit᷑ plebs ipſa. Tot triumphās in toꝛmentis ad ſupna cū ducentis p̄mittit poꝛphiriū. Impetrato qcqd oꝛat ferit lictoꝛ lac irroꝛat ferientis gladium. Coꝛpus celitꝰ ſublatū ꝛ i ſina tumulatū tumba manat oleū. Sina ſignis illuſtrat᷑ celū ſibi gliat᷑ addi ſidꝰ aureū. Uirgo ſydus honeſtatꝫ dux ⁊ decꝰ ꝓbitatis: xp̄i reos maieſtatis xp̄o reconcilia. Uas virtutū via moꝝ flos odoꝛis odoꝛ floꝛum nos tuere nos celoꝛūꝫ transfer ad palatia. Euāg. Simile eſt re. ce. the. in cōi fol. xiii. Offr. Filie regū in honoꝛe tuo aſtitit regina a dextris tuis i veſtitu deaurato circundata varietate. Secreta.

Suſcipe q̄s dn̄e ꝓpicius oblationēs tuoꝝ fideliū q̄s tibi i honoꝛe ſcē katherīe virginis tue ⁊ martyꝛis hodierna ſolennitate letāter offerimus ſicq; nobis ipſa intercedente ꝑ hoc ſacrificiū placatꝰ adeſto vt nos ⁊ a periculis huiꝰ vite clemēter eripias: et a pctis oībus miſeratus abſoluas. P. Cōio. Simile eſt regnum celoꝝ hoī negociatoꝛi q̄rēti bonas margaritas: iūēta vna pꝛecioſa margarita dedit omnia ſua ⁊ comparauit eam. Poſtcommunio.

Da q̄s dn̄e ꝑ hec ſcā q̄ ſumpſimꝰ ꝓplo tuo ſalutē mētis et coꝛpoꝛis: et intercedente btā katherina virgine tua ⁊ martyꝛe in cuius honoꝛe letamur perpetuis cōſolationibꝰ tuoꝝ reple coꝛda fideliū: vt diuina ꝓtectione releuati: et pia tibi deuotione complaceant: ⁊ tua ſemper beneficia conſequantur. P.

¶ Sancti lini [illegible] et mar. Offi.

Sacerdotes tui domine induant iuſticiā: ⁊ ſcī tui exultent ꝓpter dauid ſeruū tuū nō auertas faciē xp̄i tui. Ps. Memēto dn̄e dauid: et oīs māſuetudinis eius. Oratio.

Deus q̄ ſācta nobis huius diei leticiam pꝛo commemoꝛatione beati lini martyris tui atq; pontificis feciſti: adeſto familie tue pꝛecibus: et da vt cuius hodie feſta celebꝛamꝰ: eius meritis et itercеſſionibꝰ adiuuemur. P. Epl'a. Oīs pōtifex. i cōi fol. v. Gr. Inueni dauid ſeruum meum oleo ſācto meo vnxi eū manꝰ enī mea auxiliabitur ei/ ⁊ bꝛachiū meum cōfoꝛtabit eū. V. Nichil ꝓficiet inimicꝰ i eo: et filius iniq̄tatis nō nocebit eum. Allā. V. Elegit te dn̄s ſibi i ſacerdotem magnū in populo ſuo. Euā. Homo q̄dam nobilis. i cōi fo. v. Offr. Inueni dauid ſeruū meum ⁊ i oleo ſācto vnxi eū: manꝰ enī mea auxiliabit᷑ eī ⁊ bꝛachiū meum cōfoꝛtabit eum. Secr.

Intende ꝓpiciꝰ q̄s dn̄e oblata tibi hec munera et dep̄catiōe beati lini martyꝛis tui atq; pōtificꝭ in cuius ea cōmemoꝛatione deferimꝰ noſipſos ꝑ eadē ſcīfica. P. Cō. Btūs ſeruꝰ quē cū venerit dn̄s inuenerit vigilātē amē dico vobꝫ ſuper oīa bona ſua ꝯſtituet eū. Poſtcōio.

Sumpſimus domine in ſancti martyꝛis tui atq; pontificis lini ſolennitate celeſtia ſacramenta cuius ſuffragiis q̄s largiaris vt qđ temporaliter gerimꝰ: eternis gaudiis conſequamur. Per dominū.

¶ Explicit ſanctoꝛale.

¶ Incipit commune ſanctoꝝ. In vigilia vnius apoſtoli ſiue euangeliſte. Ad miſſam. Officium.

Ego autem ſicut oliua fructificaui in domo domini: ſꝑaui in miſericoꝛdia dei mei et expectabo nomē tuum q̄m bonū eſt ante ɔſpectū ſctoꝝ tuoꝝ. Ps. Quid gloꝛiaris ī malicia: q̄ potēs es ī iniq̄tate. Or.

Queſum⁹ oīps deus/ vt nr̄a deuotio que natalicia beati N. apl̄i tui antecedit: patrocinia nobꝫ interceſſione eius accumulet. P dn̄.

Lectio libꝛi ſapie. Eccliaſtici. xlv.

Benedictio dn̄i ſuper caput iuſti: ideo dedit illi hereditatē/ et diuiſit illi partē ī tribub⁹ duodecim/ ⁊ īuenit gratiā in ɔſpectu oīs carnis. Et magnificauit eū ī timoꝛe inimicoꝝ: et in v̄bis ſuis mōſtra placauit. Gloꝛificauit eū ī ɔſpectu regū: ⁊ oſtēdit illi gloꝛiā ſuā. In fide ⁊ lenitate ipſi⁹ ſanctū fecit illū: et elegit eū ex oīni carne. Et dedit illi coꝛ ad pꝛecepta: ⁊ legē vite et diſcipline/ et excelſum fecit illū. Statuit ei teſtamētum eternū: ⁊ circūcinxit eum zona iuſticie. Et induit eum domin⁹: coꝛona gloꝛie. Lectio libꝛi ſapientie. Pꝛouerbioꝝ. iij.

Beatus homo qui inuenit ſapientiam: ⁊ q̄ affluit pꝛudentia. Melioꝛ eſt acquiſitio eius negociatione argenti et auri: pꝛimi ⁊ puriſſimi fructus eius. Pꝛecioſioꝛ eſt cūctis opibus ſapiētia: ⁊ omnia q̄ deſiderātur huic nō valēt comparari. Longitudo dierum in dextera eius: et in ſiniſtra illius diuitie et gl'ia. Vie ei⁹ vie pulchꝛe: ⁊ oēs ſemite illi⁹ pacifice. Lignū vite ē his q̄ appꝛhēderit eā: ⁊ q̄ tenuerit eā beatus. Dn̄s ſapiētia fūdauit terram: ſtabiliuit celos pꝛudētia. Sapiētia illi⁹ eruperūt abyſſi: et nubes roꝛe creſcūt. Gr. Iuſt⁹ vt palma floꝛebit ſicut cedꝛ⁹ libani multiplicabit in domo dn̄i. V. Ad annūciādū mane miām tuā/ ⁊ v̄itatē tuā ꝑ noctē. Si dn̄ica fuerit: dicat vnum All'a. de cōi apl'oꝝ. Scd'm iohannem. xv.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Ego ſū vitis vera: et pater me⁹ agricola eſt. Omnē palmitē ī me nō ferētē fructū tollet eū Et oēm q̄ fert fructū purgabit eū: vt fructū plus afferat. Iā vos mūdi eſtis: ꝑpt̄ ſermonē quē locut⁹ ſū vobꝫ. Manete ī me: ⁊ ego ī vobis. Sicut palmes non poteſt ferre fructum a ſemetipſo niſi manſerit in vite: ſic nec vos niſi ī me māſeritis Ego ſū vitꝫ: vos palmites Qui manet ī me ⁊ ego ī eo: hic fert fructum multū/ qꝛ ſine me nichil poteſtꝫ facere. Si q̄ſ ī me nō māſerit: mittet foꝛas ſicut palmes ⁊ areſcet Et colligēt eū: ⁊ ī ignē mittēt ⁊ ardet. Si māſeritis ī me: ⁊ verba mea in vobis manſerint/ q̄dcunq̄ volueritis petetis: ⁊ fiet vobis. S. iohānē. xv.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Ego ſū vitꝫ: vos palmites Qui manet ī me ⁊ ego in eo: hic fert fructū multū/ qꝛ ſine me nichil poteſtꝫ facere. Si quis ī me nō māſerit: mittet foꝛas ſicut palmes et areſcet. Et colligēt eū: ⁊ ī ignem mittēt ⁊ ardet. Si māſeritꝫ ī me: ⁊ v̄ba mea ī vobꝫ māſerīt/ q̄dcūq̄ volueritis petetis: et fiet vobis. Offer.

Gl'ia ⁊ honoꝛe coꝛonaſti eū: ⁊ conſtituiſti eū ſuper opa manuū tuaꝝ.

Accepta tibi ſit dn̄e Secreta. noſtre deuotionis oblatio: ⁊ ad apoſtolicam purioꝛes nos faciat venire feſtiuitatem. P. Pꝛefatio quotid. Cō. Magna ē gl'ia eius in ſalutari tuo gl'iam ⁊ magnũ decorem īpones ſuꝑ eũ dñe. Poſtcõ.

Preſta nobꝫ eťne largitor eiꝰ vbiqꝫ pia ꝓtegi oratiõe: cuiꝰ natalicia ꝑ hec ſãcta q̄ ſũpſimꝰ: votiuo preuenimus obſequio. P do.

¶ In die vnius apoſtoli. Officiũ.

Jchi autem nimis honorati ſũt amici tui deus nimis cõfortatus eſt principatus eoꝝ. In tẽpore paſchali. alleluya. ps. Dñe ꝓbaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meã ⁊ reſurrectionẽ meã. Gl'ia.

Exaudi dñe ppl'm tuũ cũ · Or. ſancti apoſtoli tui N patrocinio ſupplicãtem: vt tuo ſemꝑ auxilio munitus: ſecura tibi poſſit deuotione ſeruire. Per do. Lctõ ep'le bti pauli apoſtoli. Ad epheſios. ij.

Fratres: Jam nõ eſtis hoſpites et aduene: ſed eſtis ciues ſctõꝝ ⁊ domeſtici dei/ ſuꝑedificati ſuꝑ fũdamẽtũ apl'oꝝ ⁊ ꝓphaꝝ ipo ſũmo angulari lapide: xp̄o ieſu. In q̄ oĩs edificatio ꝯſtructa: creſcit in tẽplũ ſãctũ ī dño. In q̄ ⁊ vos coedificamini ī habitaculũ dei: ī ſpũ ſctõ.

Lectio actuum apoſtolorum. v. ca.

IN diebꝰ illis: Per manꝰ apoſtoloꝝ fiebãt ſigna et ꝓdigia multa ī plebe: ⁊ erãt oẽs vnanimiter ī porticu ſalomõis. Ceteroꝝ aũt nemo audebat ꝯiũgere ſe illis: ſed magnificabat eos pp'lus. Magis aũt augebaẗ credẽtiũ ī dño multitudo viroꝝ ac mulierũ: ita vt ī plateis eijcerẽt īfirmos/ et ponerẽt ī lectulis ⁊ grabatis vt veniẽte petro ſaltẽ vmbra illiꝰ obũbraret quẽq̄ illorũ/ ⁊ liberarenẗ ab īfirmitatibꝰ ſuis. Cõcurrebat aũt multitudo vicinarũ ciuitatũ hieruſalẽ: afferẽteſq̄ egros ⁊ vexatos a ſpiritibꝰ īmũdis q̄ curabanẗ oẽs. Gr. Nimis honorati ſũt amici tui deꝰ: nimis ꝯfortatus ẽ principatꝰ eoꝝ. V. Dinumerabo eos ⁊ ſuꝑ arenã multiplicabunẗ. Gr. In oẽm terrã exiuit ſonꝰ eoꝝ in fines orbis terre verba eoꝝ. Vꝰ. Celi enarrant gloriã dei: ⁊ opa manuũ eiꝰ ãnũciat firmamẽtum. Gr. Cõſtitues eos pricipes ſuper oẽm terrã memores erũt nõis tui dñe. V. Pro patribꝰ tuis nati ſũt tibi filij: ꝓpterea ppl'i ꝯfitebũẗ tibi. All'a. V. Nimis honorati ſũt amici tui deus nimis ꝯfortatꝰ ẽ pricipatꝰ eorum. All'a. V. In oẽm terrã exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ ī fines orbꝫ t're v'ba eoꝝ. All'a. V. Per manus aũt apl'oꝝ fiebãt ſigna ⁊ ꝓdigia multa in plebe. All'a. V. Nõ vos me elegiſtis ſed ego elegi vos et poſui vos vt eatis et fructum afferatis et fructus veſter maneat. Infra lxx. Tractus

Beatꝰ vir q̄ timet dñm: ī mandatis eiꝰ cupit nimis. V. Potẽs ī terra erit ſemẽ eiꝰ: generatio rectoꝝ benedicetẗ. V. Gl'ia ⁊ diuitie in domo eius: et iuſticia eiꝰ manet in ſeculum ſeculi. Sequentia.

Clare ſanctoꝝ ſenatus apoſtoloꝝ princeps orbis terrarum rectorqꝫ regnorum. Eccleſiarum mores et vitã moderare. Quis per doctrinam tuam fideles ſũt vbiqꝫ. Antiochus et remus concedunt tibi petre regni ſolium. Tyrannidem tu paule alexandrinam inuaſiſti greciã. Ethiopes horridos mathee agnelli vellere. Qui maculas neſciat aliqs veſtiſti candido. Thoma bartholomee iohannes philippe ſymõ. Jacobiqꝫ pariles andrea thadee dei Bellatores inclyti. En vos oriens et occidens. Immo teres mundi circulus Se patres havere gaudẽt et expectat iudices Et idcirco mundus omnis laudes vobis et honoꝛem ſanctis debitũ ſupplex impendit.

Sequentia.

Alleluya nunc decãtet vniuerſalis eccleſia. Extollẽdo celſa apoſtoloꝝ pͣconia Quoꝝ pꝛiceps per crucẽ ſcãdit petrꝰ alta poli culmina. Doctoꝛ oꝛbis triumphat ſub nerone vꝛbe in romulea. Crux andree digna confert pꝛemia. Jacobꝰ vterq̃ nitent laurea. Egeas illum hos iudaica gẽs tranſmiſit ad ethera. Sunt matheo ſunt iohanni collata. Duo clara gratiarũ munera. Hyꝛtacus illum necat / hunc ſuas ieſus vocat ad epulas. Philippus chriſti gratia docens pꝛedicat in ſithia. Thomas confoſſus lãcea curſum cõſummat in india. Symon ⁊ iudas dñi ſacra pſlis oſtẽdunt monita. Fuſus ſãguis ãbos ſtola perluſtrauit purpurea. Bartholomeus dat indis vite dogmata. Mathie culmẽ dedit ſoꝛs apoſtolica. Plaudat ergo tellꝰ/plaudat celoꝝ curia Et hac die ſacra plaudat pſens familia. Honoꝛãdo ſacroſancta apoſtoloꝛum merita. Hi ſunt candelabꝛa ante deum lucentia. Hi pꝛelati celſa ſummi regis in curia. Hi ſal terre/hi lux mundi/hi clara celi lumina. Jam palma iam coꝛona iam pꝛomiſſa olim menſa illis eſt appoſita. O q̃ta ⁊ pꝛeclara iam iocunda celebꝛantur illoꝛum ſolennia. His noſtra ſint ſolennia. Sit vota ſint pꝛeconia. Sint grata laudum carmina.

Secundum iohannẽ.xv.

IN illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Hec mãdo vobis: vt diligatis inuicẽ. Si mũdus vos odit: ſcitote q2 me pͥoꝛem vobis odio habuit. Si de mũdo fuiſſetis: mũdꝰ qđ ſuum erat diligeret. Qꝛ vero de mundo nõ eſtis: ſed ego elegi vos de mũdo/ propterea odit vos mundus. Memẽtote ſermõis mei quẽ ego dixi vobis: nõ eſt ſeruus maioꝛ dño ſuo. Si me pſecuti ſunt: ⁊ vos perſequẽtur. Si ſermonẽ meũ ſeruauerũt: ⁊ veſtrum ſeruabunt. Sz hec oĩa faciẽt vobis ꝓpt nomẽ meũ: q2 neſciunt eũ qui miſit me. Si non veniſſẽ ⁊ locutus fuiſſẽ eis pctm̃ nõ haberẽt. Nunc aũt excuſationẽ nõ habẽt de peccato ſuo. Qui me odit et patrẽ meum odit. Si opa non feciſſẽ in eis que nemo alius fecit: peccatum nõ haberẽt. Nunc aũt ⁊ viderũt ⁊ oderũt: ⁊ me ⁊ patrẽ meum. Sed vt adimpleatur ſermo qui in lege eoꝝ ſcriptus eſt: q2 odio habuerunt me gratis.

Secundum math.x.

IN illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Ecce ego mitto vos: ſicut oues in medio lupoꝝ. Eſtote ergo prudẽtes ſicut ſerpentes: ⁊ ſimplices ſicut columbe. Cauete autẽ ab hoibus. Tradẽt enim vos ĩ cõſilijs: et in ſynagogis ſuis flagellabunt vos: et ad reges et pſides ducemini propter me in teſtimonium illis ⁊ gentibus. Cum aũt tradent vos: nolite cogitare quõ aut quid loquamini. Dabitur enim vobis ĩ illa hoꝛa: quid loquamini. Nõ enĩ vos eſtis qui loquimini: ſed ſpiritꝰ patris veſtri qui loquitur in vobis. Tradet aũt frater fratrẽ in moꝛtẽ: et pater filiũ. Et inſurgẽt filij in parentes: ⁊ moꝛte afficient eos. Et eritis odio omnibus hominibꝰ: ꝓpter nomen meum. Qui autem perſeuerauerit vſq̃ in finem: hic ſaluꝰ erit.

¶ Secundum matheum.xix.

IN illo tp̄e: Dixit ſymõ petrꝰ ad ieſum. Ecce nos reliquimus omnia: et ſecuti ſumus te. Quid ergo erit nobis? Jeſus autem dixit
lis. Amen dico vobis: ꝙ vos q
ti eſtis me ĩ regeneratiõe cũ ſ

filius hoīs in sede maiestatis sue/ sedebitis ⁊ vos sup̲ sedes duodecī/ iudicātes duodecī trib⁹ isrl̄. Et oīs q̄ reliq̄rit domū vl̄ fratres/ aut sorores/ aut patrē/ aut matrē/ aut vxorē/ aut filios/ aut agros ꝓpt̄ nomē meū: cētuplum accipiet: ⁊ vitā eternā possidebit. Scd̄m matheū. xvi.

IN illo t̄pe: Venit iesus ī partes cesaree philippi: ⁊ interrogabat discipulos suos dicēs. Quē dicūt homines esse filiū hominis? At illi dixerunt. Alij iohēm baptistam: alij aūt heliā) alij vero hieremiā/ aut vnum ex prophetis. Dicit illis iesus. Vos autē quem me esse dicitis? Respōdens aūt symon petrus: dixit. Tu es xp̄s filius dei viui. Respondens autem iesus: dixit ei[illegible]catus es symon bariona/ quia caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi: sꝫ pater me⁹ q̄ in celis est. Et ego dico tibi q̄ꝛ tu es petrus: ⁊ sup̲ hāc petrā edificabo ecclesiā meā. Et porte inferi: nō ꝑualebūt aduers⁹ eā. Et tibi dabo: claues regni celoꝝ. Et q̄dcunq̧ ligaueris super terrā: erit ligatum ⁊ in celis. Et quodcūq̧ solueris super terrā: erit solutum ⁊ in celis. Secundum lucam. xxij.

IN illo t̄pe: Facta est cōtētio inter discipulos iesu: q̄s eoꝝ̄ videret̄ esse maior. Dixit autē eis. Reges gētiū dn̄ant̄ eoꝝ: ⁊ q̄ potestatē habēt sup̲ eos/ bn̄fici vocātur. Vos aūt nō sic. Sꝫ qui maior est in vobꝭ: fiat sicut iunior. Et q̄ ꝑcessor est: sicut ministrator. Nā q̄s maior est qui recūbit: an q̄ ministrat? Nōne qui recūbit? Ego autē in medio vestrū sū: sicut q̄ mistrat. Vos aūt estis: q̄ ꝑmāsistis mecū in tētationibus meis. Et ego dispono vobis si[illegible]ut disposuit michi pater meus re[illegible]: vt edatis ⁊ bibatis sup̲ men[illegible]eā ī regno meo. Et sedeatꝭ sup̲ thronos iudicātes: duodecī tribus israel. Offr̄. In oēm terrā exiuit sonus eoꝝ: et in fines orbis terre verba eoꝝ. Offr̄. Cōstitues eos principes sup̲ oēm terrā: memores erunt nōis tui in oī ꝓgenie et ḡnatione. Offr̄. Michi aūt nimis honorificati sūt amici tui de⁹ nimis ꝯfortat⁹ ē ꝑncipat⁹ eoꝝ. In t̄pe pasc. allā. Sec.

BEati apostoli tui. N. dn̄e solēnia recēsentes q̄s: vt ei⁹ auxilio tua beneficia capiam⁹/ ꝓ quo tibi hostias laudis offerim⁹. P. Pref. Et tu domie. Cōio. Vos qui secuti estis me sedebitis super sedes iudicantes duodecim trib⁹ israel dicit dn̄s. In t̄pe pasc. allā allā. Postcō.

VEre nos misericors deus ꝑ hec scā q̄ sūpsim⁹. ⁊ vt̄i ap̄li tui N. cui⁹ natalicia celebram⁹: semper guberna presidijs. P do. ¶ In natali vni⁹ euangeliste. Officium.

Os iusti meditabit̄ sapientiā ⁊ lingua eius loq̄tur iudiciū lex dei ei⁹ ī corde ip̄i⁹. P̄s. Noli emulari ī malignātib⁹: neq̧ zelaueris faciētes iniq̄tatē.

INteruenia ꝑ nobis dn̄e oꝝ. q̄s sāct⁹ tu⁹ N. euangelista: q̄ crucis mortificationē iugiter ī suo corpore ꝓ tui nōis honore portauit. P do. Lectio ezechielis prophete. i.

SImilitudo vultus quattuor animalium: facies hois et facies leonis a dextris ipsorum quattuor. Facies autē bouis: a sinistris ipsorum quattuor. Et facies aquile: desuper ipsoꝝ quattuor. Et facies eoꝝ ⁊ penne eoꝝ: extente desuper. Due pēne singuloꝝ iungebantur: et due tegebant corpora eoꝝ. Et vnumq̄dq̧ eoꝝ: corā facie sua ambulabat. Vbi erat ip̄et⁹ sp̄us illuc gradiebantur: nec reuertebantur cum ābularent. Et similitudo aialiũ et aſpectus eoꝝ: quaſi carbonũ ignis ardentium/ ⁊ quaſi aſpectus lampadaꝝ. Hec erat viſio: diſcurrẽs i medio aialium. Splendoꝛ ignis: ⁊ de igne fulgur egrediens. Et aialia ibãt et reuertebantur: in ſimilitudinem fulguris choꝛuſcantis. Gr. Os iuſti meditabitur ſapiẽtiã/ ⁊ lĩgua ei⁹ loq̃tur iudicium. V. Lex dei eius ĩ coꝛde ipſius/ et nõ ſupplãtabũtur greſſus eius. Allã. V. Pꝛim⁹ ad ſyon dicet ecce aſſum: ⁊ hieruſalẽ euãgeliſtã dabo. Seq̃.

Laus deuota mente choꝛo cõcinẽte chꝛiſto ſit cũ glĩa. Qui euãgeliſtas veri dogmatiſtas inſignuit gr̃a. Quiq; ſuo moꝛe lucem cum fulgoꝛe dat per oꝛbis climata. Tales dñs elegit ꝑ quos iã ſubegit hereſes ⁊ ſciſmata. Hi bis bini fontes valles atq; mõtes irrigãtes flumine. Orti paradiſo mũdũ ĩdiuiſo illuſtrantes famine. Illos per bis bina viſio diuina ſignat animalia. A quibuſdam viſa foꝛmis tunc diuiſa geſtu ſed equalia. Pẽnis decorata terris eleuata cum rotis euntia. Facie ſerena oculoꝝ plena verbi dei nuncia. In his poſſunt cerni anuli caterui quibus archa vehit̃. Quoꝝ dogma ſanum per ſamaritanum circũquaq; ſeritur. Tali q̃ſi plauſtro mulier ab auſtro ſalomonem adijt. In hac ceu q̃driga agn⁹ eſt auriga qui ꝑ nobis obijt. Iſtis in bis binis caput eſt ⁊ finis chꝛiſt⁹ complens omnia. Hoꝝ documẽtis hoꝝ inſtrumentis floꝛens ſtat eccleſia. Hoꝝ nos pꝛecatu moꝛtis a reatu ſoluat chꝛiſti gratia. Hoꝝ vt doctrina virtus nos diuina ducat ad celeſtia. Secundum lucam. x. ca.

In illo tẽpoꝛe: Deſignauit dominus et alios ſeptuaginta duos: et miſit illos binos ãte faciẽ ſuã/ ĩ omnem ciuitatẽ ⁊ locum quo erat ipſe venturus. Et dicebat illis. Meſſis quidẽ multa: oparij autẽ pauci. Rogate ergo dominũ meſſis: vt mittat operarios in meſſem ſuam. Ite/ ecce ego mitto vos: ſicut agnos inter lupos. Nolite poꝛtare ſacculum neq; peram neq; calciamenta: ⁊ neminẽ per viam ſalutaueritis. In quãcũq; domũ intraueritis: pꝛimum dicite. Pax huic domui. Et ſi ibi fuerit filius pacis: requieſcet ſuper illum pax veſtra. Sin autẽ/ ad vos reuertetur In eadem autem domo manete edẽtes ⁊ bibentes: que apud illos ſunt. Dignus eſt enĩ oparius: mercede ſua. Credo. In tp̃e paſchali. Euãgeliũ Ego ſum vitis vera. vĩs. fo. i. Offm̃. Poſuiſti dñe in capite ei⁹ coꝛonam de lapide pꝛecioſo: vitam petijt a te et tribuiſti ei allã. Et finiat̃ cũ allã quandocũq; dꝛ extra lxx. Secreta.

Donis celeſtib⁹ da nobis q̃s dñe libera mente ſeruire: vt munera que deferimus interueniẽte beato N. euangeliſta et medicinam nobis operentur et veniam. Per. Pꝛefatio. Et te dñe. Non dicitur in hac pꝛefatiõe. Per beatos euãgeliſtas. ſed Per beatos aplos. Cõ. Magna eſt glĩa ei⁹ in ſalutari tuo glĩam et magnum decoꝛẽ ĩpones ſuper eum domine. Poſtcõio.

Preſta q̃s om̃s deus: vt id quod de ſancto altari percepimus: pꝛecibus beati euangeliſte tui N. ſaluificet animas noſtras per quod ſemper tuti eſſe poſſimus. Per do. In natali vni⁹ martyꝛis. Offm̃.

Iuſtus vt palma floꝛebit: ſicut cedꝛus libani multiplicabitur plantatus in domo domini in atrijs domus dei noſtri. Ps. Bonum eſt confiteri domino: et pſallere nomini tuo altiſſime. Aliud officium.

Iuſtus non conturbabitur quia dominus firmat manum eius tota die miſeretur et commodat et ſemen eius in benedictionē erit in eternū conſeruabitur. p̄s. Noli emulari ī malignantibus: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem. Officium.

Gloꝛia et honoꝛe coꝛonaſti eum et conſtituiſti eum ſuꝑ opera manuū tuaꝝ. p̄s. Dn̄e dn̄s nr̄: ꝙ̄ admirabile eſt nomē tuū ī vniuerſa t̄ra. Offm̄.

In virtute tua domine letabitur iuſtus et ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei. p̄s. Qm̄ ꝓueniſti eū ī bn̄dictōibꝰ dl̄cedīs poſuiſti ī capite eiꝰ coꝛonā de lapide ꝓcioſo. Aliud. Offm̄.

Letabitur iuſtus in domino et ſperabit in eo et laudabuntur omnes recti coꝛde. In tempoꝛe paſch. allā allā. p̄s Exaudi deus orationē meam cum depꝛecoꝛ: a timoꝛe inimici eripe aīam meaꝫ. Aliud Officium.

Protexiſti me deus a conuētu malignātium alleluya a multitudine operātium iniqtatē allā allā. p̄. Exaudi deꝰ oꝛōnē meā cū depꝛcoꝛ: a timoꝛe inimici eripe animaꝫ meā. Oꝛo.

Adeſto domine ſupplicationibus noſtris: et interceſſione beati N. martyꝛis tui perpetuam nobis miſericoꝛdiaꝫ benignus impēde. Per dominum. ¶ Lectio libꝛi ſapientie. Eccl̄a. xiiij. ⁊ xv.

Beatus vir qui in ſapiētia moꝛabitur: ⁊ in iuſticia meditabit/ et in ſenſu cogitabit circumſpectionē dei: Cibauit illū pane vite ⁊ intellectꝰ: ⁊ aqua ſapiētie ſalutaris potabit illū. Et firmabit ī illo ⁊ nō flectet: et cōtinebit illū et non confundetur/ et exaltabi[illegible]um apud ꝓximos ſuos. Et nomi[illegible]erno hereditabit illū: dn̄s deꝰ nr̄. Lctō epyſtole btī pauli apoſtoli ad epheſios. i.

Fratres: Bn̄dictꝰ deꝰ et pater dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ꝗ bn̄dixit nos in om̄i bn̄dictiōe ſpūali ī celeſtibꝰ ī xp̄o: ſicut elegit nos ī ipſo āte mundi ꝯſtitutionē/ vt eſſemꝰ ſācti ⁊ immaculati in ꝯſpectu eiꝰ in caritate. Qui pꝛedeſtinauit nos ī adoptionē filioꝛū per ieſū chꝛiſtū in ipſū ſcd̄m pꝛopoſitum voluntatis ſue: in laudem gratie ſue in qua gratificauit nos in dilecto filio ſuo. In quo habemus redemptionē per ſanguinē eius remiſſionem pctōꝝ: ſcd̄m diuitias gratie ſue que ſuperabūdauit in nobis. ꝑ ieſū xp̄m: dn̄m nr̄m. Lectio libꝛi ſapientie. Eccl̄iaſti. xxxi.

Beatus vir ꝗ inuentus eſt ſine macula: et qui poſt aurū non abijt nec ſperauit ī theſauris pecunie. Quis ꝫ hic: ⁊ laudabimꝰ eū? Fecit enī mirabilia: ī vita ſua. Qui ꝓbatꝰ eſt ī illo ⁊ ꝑfectꝰ iuētꝰ ꝫ: ⁊ erit illi gloꝛia eterna. Qui potuit trāſgredi et nō eſt trāgreſſus: et facere mala ⁊ nō fecit. Ideo ſtabilita ſunt bona illiꝰ ī dn̄o: ⁊ elemoſinas illiꝰ enarrabit: omnis eccleſia ſanctorum. ¶ Lectio epyſtole beati pauli apoſtoli: ad thimotheum. ij. iiij.

Cariſſime: Teſtificoꝛ coꝛā deo et ieſu xp̄o ꝗ iudicaturꝰ ꝫ viuos ⁊ moꝛtuos: ⁊ ꝑ aduētū ipſiꝰ et regnū eiꝰ. Pꝛedica verbū: iſta opoꝛtune impoꝛtune. Argue/ obſecra/ īcrepa: in omni patiētia ⁊ doctrina. Erit enim tp̄s cū ſanam doctrinaꝫ non ſuſtinebunt: ſed ad ſua deſideria coaceruabūt ſibi magiſtros pꝛurientes auribus. Et a veritate quidē auditū auertēt: ad fabulas autē conuertētur. Tu vero vigila: ī omnibus laboꝛa/ opꝰ fac euangeliſte/

ministeriũ tuum ĩple/ ſobrius eſto Ego enim iā delibor: ⁊ tēp⁹ mee reſolutionis inſtat. Bonum certamē certaui: curſum cōſũmaui/ fidē ſeruaui. De reliquo repoſita eſt michi corona iuſticie: quam reddet michi dñs in illa die iuſtus iudex. Non ſolum autē michi: ſʒ ⁊ his qui diligũt aduētũ eius. Ad timotheum.ij.ij.

Cariſſime: Nemo militās deo implicat ſe negocijs ſecularibus: vt ei placeat cui ſe ꝓbauit. Nā et qui certat in agone: non coronabitur niſi qui legitime certauerit. Laborātē agricolā: oportet primũ de fructib⁹ accipere. Intellige q̄ dico: dabit enī tibi dñs in oībus itellectũ. Memor eſto igitur ieſũ xp̄m reſurrexiſſe a mortuis ex ſemine dauid ſcd̄m euāgeliũ meũ/ ī quo laboro vſq; ad vicula quaſi male operās: ſʒ ṽbũ dei nō eſt alligatũ. Ideo oīa ſuſtineo ꝓpter electos: vt ⁊ ipſi ſalutē cōſequātur. Que eſt ī xp̄o ieſu: cũ gloria celeſti. Ad galathas.v.

Fratres: Cōfido de vobis in dño: q᷑ nichil aliud ſapietis. Qui aũt cōturbat vos: portabit iudiciũ quicunq; eſt ille. Ego aũt fratres ſi circũciſionē predico: quid adhuc ꝑſecutionē patior? Ergo euacuatũ eſt: ſcādalũ crucis. Utinā et abſcidātur: qui vos cōturbāt. Quicunq; enim volũt placere in carne: hi cogunt vos circũcidi tm̄/ vt crucis chriſti ꝑſecutionē nō patiātur. Neq; enī qui circũciduntur legē cuſtodiũt: ſed volũt vos circũcidi/ vt in carne vr̄a glorientur. Michi autē abſit gl̃iari: niſi in cruce dñi noſtri ieſu xp̄i. Per quē michi mũdus crucifixus eſt: ⁊ ego mundo. Gr. Poſuiſti dñe ſuper caput ei⁹ coronam de lapide ꝓcioſo. ꝟ. Deſiderium aīe eius tribuiſti ei ⁊ volũtate labiorũ eius nō fraudaſti eũ. Gr. Btũs vir qui timet dñm: ī mādatis ei⁹ cupit nimis. ꝟ. Potēs in terra erit ſemē ei⁹ generatio rectorũ bñdicet. Gr. Iuſt⁹ non cõturbabitur: q2 dñs firmat manũ eius. ꝟ. Tota die miſeretur ⁊ cõmodat ⁊ ſemē ei⁹ in bñdictione erit. Gr. Iuſt⁹ vt palma florebit ſicut cedrus libani multiplicabitur in domo dñi. ꝟ. Ad ānũciādũ mane miam tuā et ṽitatē tuā ꝑ noctē. Allā. ꝟ. Poſuiſti dñe ſup caput ei⁹ coronam de lapide ꝓcioſo. Allā. ꝟ. Letabit̃ iuſt⁹ ī dño ⁊ ſperabit ī eo ⁊ laudabunt̃ oēs recti corde. Allā. ꝟ. Btũs vir q̄ ſuffert tētationē q̄m cũ ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronā vite. Allā. ꝟ. Btũs vir q̄ timet dñm in mādatis ei⁹ cupit nimis. Allā. ꝟ. Gl̃ia ⁊ honore coronaſti eũ dñe et cōſtituiſti eũ ſup opa manuũ tuarũ. Allā. ꝟ. Iuſt⁹ nō cõturbabitur q2 dñs firmat manũ ei⁹. Tractus.

Deſideriũ aīe ei⁹ tribuiſti ei ⁊ volũtate labiorũ ei⁹ nō fraudaſti eũ. ꝟ. Qm̄ ꝑueniſti eũ ī bñdictōe dl̄cedis. ꝟ. Poſuiſti ſup caput eius coronā de lapide ꝓcioſo. Seq̄.

Organicis canamus modulis nũc. N. ſolēnia. Omnigenis dño vocibus reddētes odas debitas. Qui in ſuis ſāctis mirabilis nimis multiplici virtutũ flore eoſdē decorat/ ac mirifice adornat. Nā et in ipſis quaſi in q̄buſdā muſicis inſtrumētis digito xp̄o fides agitat fides virtutũ ſonora. Has numero ſe ꝑcurrēs ſingulas. Permiſcet ſingulis dyateſſeron melliſluā melodiā. Quā generat virtutum mater illa. Que alijs decēter cõpoſita reddit ſuauem ſimphoniam Qua ſine cuncta. Fiunt diſſona. Necnō ⁊ friuola. Qua cum oīa. Fiũt conſona. Necnon vtilia. Qua iuſti bñ. Moratī rite. Petentes excelſa poli ſydera. Alacres decātant noua cātica in cythara traicis. Quoꝝ agentes feſta conſortium mereamur in celeſti patria. Scd̄m iohēm. xij.

IN illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Amē amē dico vobis niſi granū frumēti cadēs in terram mortuū fuerit / ipm̄ ſolū manet. Si aūt mortuū fuerit: multū fructū affert. Qui amat aīam ſuā: ꝑdet eā. Et q̄ odit aīam ſuā ī hoc mūdo: ī vitā eternā cuſtodit eā. Si q̄s michi miniſtrat: me ſequat. Et vbi ſū ego: illic ⁊ miniſter me⁹ erit. Si q̄s michi miniſtrauerit: honorificabit eū pater me⁹: q̄ eſt in celis. Scd̄m lucā. x.

IN illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Qui vos audit: me audit. Et q̄ vos ſpnit: me ſpnit. Qui aūt me ſpnit: ſpnit eum q̄ me miſit. Reuerſi ſūt aūt ſeptuagitaduo cū gaudio: dicētes. Dn̄e etiā demonia ſubijciūtur nob̄ ī noīe tuo. Et ait illis. Videbā ſathanā: ſicut fulgur de celo cadētē. Ecce dedi vob̄ poteſtatē calcādi ſupra ſerpētes ⁊ ſcorpiones: ⁊ ſupra oēm virtutē inimici / et nichil vobis nocebit. Veruntamē in hoc nolite gaudere: qꝛ ſpiritus vobis ſubijciuntur. Gaudete autē ꝙ nomina veſtra: ſcripta ſunt in celis. Secūdum matheum. xvi.

IN illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Si q̄s vult poſt me venire: abneget ſemetipſū ⁊ tollat crucē ſuā / ⁊ ſeq̄tur me. Qui eñi voluerit aīam ſuā ſaluā facē: ꝑdet eā. Qui autē ꝑdiderit aīam ſuā ꝓpter me: inueniet eā. Quid enim ꝓdeſt homini ſi vniuerſū mūdum lucret: aīe vero ſue detrimētū patiat? Aut quā dabit hō ↄmutationē: pro aīa ſua? Filius eñi hoīs vēturus eſt in gloria pr̄is ſui cum angelis ſuis: et tunc reddet vnicuiq; ſcd̄m opa ei⁹. Amen dico vobis: ſunt quidā de hic ſtātib⁹ q̄ nō guſtabūt mortē / donec videant filium hominis venientem in regno ſuo. Secundum lucā. xiiij.

IN illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Si q̄s venit ad me et nō odit pr̄em ſuū ⁊ matrē ⁊ vxorem ⁊ filios ⁊ fratres et ſorores / adhuc aūt ⁊ aīam ſuā: nō poteſt meus eſſe diſcipl̄s. Et q̄ nō baiulat crucē ſuā ⁊ venit poſt me: nō poteſt meus eſſe diſcipl̄s. Quis eñi ex vobis volēs turrim edificare: nōne prius ſedēs cōputat ſumptus qui neceſſarij ſūt ſi habeat ad ꝑficiēdum? Ne poſtea ꝙ̄ poſuerit fundamētū ⁊ nō potuerit ꝑficere: oēs qui viderit incipiāt illudere ei dicētes. Qꝛ hic hō cepit edificare: ⁊ non potuit conſummare. Aut quis rex iturus committere bellum aduerſus alium regē: et nō prius ſedens cogitat ſi poſſit cum decē milibus occurrere ei q̄ cum viginti milib⁹ venit ad ſe? Alioquin adhuc illo lōge agēte / legationem mittens: rogat ea que pacis ſunt. Sic ergo oīs ex vobis q̄ nō renunciat omnibus q̄ poſſidet: non poteſt meus eſſe diſcipul⁹. S. matheū. x.

IN illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Nichil opertū qđ nō reueletur: ⁊ occultū qđ nō ſciat. Qđ dico vobis in tenebris: dicite in lumine. Et quod in aure auditis: ꝑdicate ſup tecta. Et nolite timere eos q̄ occidunt corpus: aīam aūt non poſſunt occidere. Sed potius eū timete: qui poteſt ⁊ aīam ⁊ corpus ꝑdere in gehennam. Nonne duo paſſeres aſſe veneunt: ⁊ vnus ex illis nō cadet ſuper terram ſine patre veſtro? Veſtri autē et capilli capitis: omnes numerati ſūt. Nolite ergo timere: multis paſſeribus meliores eſtis vos. Oīs ergo q̄ cōfitebitur me corā hominibus: ↄfitebor ⁊ ego eum corā patre meo qui eſt in celis. In tp̄e paſc. Euāg. Ego ſum vitis vera. vt s. f. i. Offr̄. In virtute tua dn̄e letabit̄ iuſtꝰ ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit vehemēter: deſideriū aie eiꝰ tribuiſti ei. In tp̄e pa. allā allā. Offr̄. Poſuiſti dn̄e i capite eius coronā de lapide p̄cioſo: vitā petijt a te tribuiſti ei allā. Et ſiniāt cū allā. q̄cūq; d̄r: niſi infra lxx. Offr̄. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrꝰ q̄i libano eſt multiplicabitur. In tp̄e paſcha. allā allā. Offr̄. Confitebuntur celi mirabilia tua dn̄e: ⁊ veritatē tuā in eccleſia ſctōꝝ allā allā. Offr̄. Gloria ⁊ honore coronaſti eum ⁊ ꝯſtituiſti eū ſup opera manuū tuarum domine. Secr̄.

PReſentia munera domine q̄ſumus ſerena pietate intuere: vt ſācti ſpūs perfundātur bn̄dictione/ quatenus illā validius i noſtris cordibꝰ dilectionem infundāt: per quā ſāctus N. martyr tuus oīa corporis tormenta deuicit. Ꝑ do. in vnita. eiuſdē. Cō. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſum ⁊ tollat crucē ſuam ⁊ ſequatur me. Cō. Qui michi miniſtrat me ſequatur: et vbi ego ſum illic ⁊ miniſter meꝰ erit. Cō. Poſuiſti dn̄e in capite eiꝰ coronam de lapide precioſo. In tp̄e paſchali. allā allā. Cō. Letabit̄ iuſtus in dn̄o ⁊ ſꝑabit in eo: ⁊ laudabūtur oēs recti corde. In tp̄e paſc. allā allā. Cō. Ego ſum vitis vera ⁊ vos palmites q̄ manet in me ⁊ ego in eo hic fert fructū multū allā al. Cō. Magna eſt gloria eius i ſalutari tuo gloriā ⁊ magnum decorem impones ſup eū domine. Poſtcō.

QVos refeciſti dn̄e celeſti myſterio ab omnibus q̄s ꝓpiciatus abſolue delictis: vt intercedēte beato N. martyre tuo diuino munere purificatis mētibus perfruamur. Per do. no. ¶ In natali vnius martyris et pontificis. Oratio.

DEus qui ſanctā nobis huius diei leticiā pro cōmemoratione bti martyris tui. N. atq; pōtificis feciſti: adeſto familie tue p̄cibus et da vt cuiꝰ hodie feſta celebramꝰ eius meritis ⁊ interceſſionibus adiuuemur. Per do. Ad hebreos. v.

FRatres: Oīs pōtifex ex hoībus aſſūptus ꝓ hoībꝰ conſtituit̄ in his q̄ ſunt ad deū: vt offerat dona ⁊ ſacrificia ꝓ pc̄tis. Qui cōdolere poſſit his qui ignorāt ⁊ errāt: qm̄ ⁊ ipſe circūdatus eſt īfirmitate. Et ꝓpterea debet quēadmodū ⁊ ꝓ populo: ita etiā ⁊ pro ſemetipſo offerre pro peccatis. Nec q̄ſq̄ ſumit ſibi honorē: ſed q̄ vocat̄ a deo tanq̄ aarō/ quēadmodū ſcriptūꝫ. Tu es ſacerdos in eternū: ſecundū ordinē melchiſedech. ¶ Ad hebreos. xiij.

FRatres: Doctrinis varijs et ꝑegrinis: nolite abduci. Optimū eſt enī gratia ſtabilire cor: nō eſcis q̄ nō ꝓfuerūt ābulātibꝰ i eis. Habemꝰ altare de quo edere nō habēt poteſtatē: q̄ tabernaculo deſeruiūt. Quorꝝ enī animaliū infert̄ ſāguis ꝓ peccato i ſctā ꝑ pōtificē: horū corpora cremantur extra caſtra. Propter qđ ⁊ ieſꝰ vt ſctificaret per ſuū ſāguinē populū: extra portam paſſus eſt. Exeamꝰ igit̄ ad eū extra caſtra: improperium eius portātes Nō enim habemꝰ hic manentē ciuitatē: ſed futurā inquirimus Per ipſū ergo offeramus hoſtiā laudis ſemper deo: id eſt fructū labiorꝝ cōfitētium nomini eiꝰ. Beneficentie aūt ⁊ communionis: nolite obliuiſci. Talibꝰ enim hoſtijs: promeretur deus. Scdm matheum. ix. et. x.

IN illo tp̄e: Circuibat ieſus ciuitates oēs ⁊ caſtella: docēs i ſynagogis eorꝝ/ et predicans euangeliū regni ⁊ curās omnem lāguorē et omnē infirmitatē. Videns aūt turbas miſert⁹ ꝫ eis: qꝛ erãt vexati ⁊ iacẽtes ſicut oues nõ habẽtes paſtoꝛẽ. Tũc dixit diſciplis ſuis. Meſſis q̄dẽ multa: operarij aũt pauci. Rogate ergo dñꝫ meſſis: vt mittat oꝑarios in meſſẽ ſuã. Eũtes aũt p̄dicate dicẽtes: qꝛ appꝛopiquabit regnũ celoꝝ. Infirmos curate: moꝛtuos ſuſcitate / lepꝛoſos mũdate / demões eijcite. Gratis accepiſtis: gratꝫ date. Ecce ego mitto vos: ſicut oues i medio lupoꝝ. Eſtote ergo pꝛudẽtes ſicut ſerpẽtes: ⁊ ſiplices ſicut colũbe. Hoc ſequẽs euã. dr in feſ. cuiuſlibet ponti. exulãtis. ſiue mar. ſiue ꝯfeſ. Secõm lucã. xix.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis: parabolam hãc. Homo q̄dã nobilis abijt in regionẽ lõginquã: accipe ſibi regnũ ⁊ reuerti Vocatis autẽ decẽ ſeruis ſuis: dedit illis decem mnas / ⁊ ait ad illos Negociamini: dũ venio. Ciues aũt eius oderãt illum: et miſerũt legationẽ poſt illum dicẽtes. Nolum⁹ hunc regnare: ſuꝑ nos. Et factũ eſt vt rediret accepto regno: ⁊ iuſſit vocari ſeruos quibus dedit pecuniã / vt ſciret q̄tũ quiſqꝫ negociatus eſſet. Venit autẽ pꝛimus: dicẽs. Dñe mna tua decẽ mnas acquiſiuit. Et ait illi. Euge ſerue bone: qꝛ in modico fuiſti fidelis / eris poteſtatẽ habẽs ſuꝑ decem ciuitates. Et alter venit: dicẽs. Dñe / mna tua fecit quinqꝫ mnas. Et huic ait. Et tu eſto: ſuper quinqꝫ ciuitates. Et alter venit dicens. Dñe / ecce mna tua quã habui: repoſitã in ſudario Timui enim te: qꝛ homo auſter⁹ es / tollis quod non poſuiſti / et metis quod non ſeminaſti. Dixit ei. De oꝛe tuo te iudico: ſerue neq̄ Sciebas ꝙ ego homo auſterus ſum: tollẽs qđ non poſui / et metẽs qđ non ſeminaui. Et quare non dediſti pecuniã meã ad mẽſam: ⁊ ego veniẽs cum vſuris vtiqꝫ exegiſſem illam? Et aſtantibus dixit. Auferte ab illo mnã: et date illi qui decẽ mnas habet. Et dixerũt ei Dñe / habet decem mnas. Dico aũt vobis: qꝛ om̄i habenti dabit̃ ⁊ abũdabit. Ab eo aũt qui nõ habet: ⁊ qđ habet auferet̃ ab eo Verũtamẽ inimicos meos illos: qui noluerũt me regnare ſuper ſe / adducite huc ⁊ interficite ante me. Et his dictis pꝛecedebat: aſcendens hieroſolimam. In tp̄e paſch. Euãgeliũ. Ego ſum vitis vera. vt ſupꝛa. fo. i. Secreta.

Intende pꝛopicius queſumus domine oblata tibi hec munera: et depꝛecatione beati N. martyꝛis tui atqꝫ pontificis in cuius ea commemoꝛatione deferimus: noſipſos eademqꝫ ſanctifica. Per dominum noſtrum. Poſtcommunio.

Sumpſimus domine in ſancti martyꝛis tui atqꝫ pontificis. N. ſolẽnitate celeſtia ſacramenta: cui⁹ ſuffragijs q̄s largiaris: vt qđ tẽpoꝛalit̃ gerim⁹: eternis gaudijs conſequamur. Per dñm. ¶ In natali plurimoꝝ martyꝝ. Officium.

Intret in cõſpectu tuo domine gemitus compeditoꝛum redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eoꝛum vindica ſanguinem ſanctoꝛum tuoꝛum qui effuſus eſt. In tp̄e paſc. Allã allã. p̄s. Deus venerunt gentes in hereditatem tuã: polluerunt templum ſãctum tuum / poſuerunt hieruſalem in pomoꝝ cuſtodiã. Officium.

Timete dñm omnes ſancti eius qm̄ nichil deeſt timentibus eũ: diuites eguerunt et eſurierũt inquirẽtes autẽ dñm non deficiẽt omni bono. p̄s. Bñdicã dominũ in omni tempoꝛe: ſemꝑ laus eius in oꝛe meo. Dñm.

IUſti epulẽtur ⁊ exultẽt ĩ cõſpectu dei delectẽt ĩ leticia. Ps. Exurgat deꝰ ⁊ diſſipẽtur inimici eius: ⁊ fugiant qui oderũt eum a facie eius. Offm.

SApiẽtiã ſctõꝝ narrãt populi ⁊ laudẽ eoꝝ nũciat ecclĩa: nõia aũt eoꝝ viuẽt ĩ ſeculũ ſclĩ. ℣. Exultate iuſti ĩ dño: rectos decet collaudatio. Offciũ.

SAlus aũt iuſtoꝛum a dño: et ꝓtectoꝛ eoꝛũ eſt ĩ tp̃e tribulatõis. ℣. Noli emulari in malignãtibꝰ: neq; zelaueris faciẽtes iniquitatem. Offm.

SAncti tui domine benedicẽt te/ gloꝛiam regni tui dicẽt alleluya. Ps. Exaltabo te deus meus rex: et benedicã nomini tuo ĩ ſcłm et in ſcłm ſeculi.

Plurimoꝝ mar. nõ põtificu. Oꝛo.

OMnĩps ſempiterne deus/ da nobis ſanctoꝛum martyꝝ tuoꝛũ N. et N. ita digne merita venerari: quatenus ab inſtãtibus liberemur periculis: et digni efficiamur gaudijs ſempiternis. Per dñm. Plurimoꝝ martyꝝ et pontificum. Oꝛo.

OMnĩps ſẽpiterne deꝰ/ q̇ ĩ ſctõꝝ martyꝛum tuoꝝ atq; pontificũ N. et N. coꝛdibꝰ flãmã tue dilectiõis accẽdiſti: da mentibꝰ nr̃is eãdẽ fidei caritatiſq; virtutẽ: vt quoꝛũ gaudemꝰ triũphis: ꝓficiamꝰ exẽplis. Per dñm. Ad hebꝛeos. xi. cap.

FRatres: Sãcti ꝑ fidẽ vicerũt regna: operati ſũt iuſticiam/ adepti ſũt repꝛomiſſiões. Obturauerũt oꝛa leonũ: extĩxerũt ĩpetum ignis/ effugarũt aciẽ gladij/ ꝯualuerũt de ĩfirmitate/ foꝛtes facti ſũt in bello. Caſtraverterũt exteroꝝ: acceperunt mulieres de reſurrectione moꝛtuos ſuos. Alij aũt diſtẽti ſunt non ſuſcipiẽtes redẽptionẽ: vt melioꝛẽ inuenirent reſurrectionẽ. Alij vero ludibꝛia et verbera experti: inſuꝑ ⁊ vĩcula ⁊ carceres. Lapidati ſũt ſecti ſũt/ tẽtati ſũt/ ĩ occiſiõe gladij moꝛtui ſũt. Circuierũt ĩ melotis: ĩ pellibꝰ capꝛinis. Egẽtes/ anguſtiati afflicti: qbꝰ dignꝰ nõ erat mũdꝰ. In ſolitudinibꝰ errantes: ⁊ ĩ mõtibus/ ⁊ in ſpeluncis/ et in cauernis terre. Et hi omnes teſtimonio fidei pꝛobati: inuenti ſunt. In chꝛiſto ieſu: dño nr̃o. Lcõ. libꝛi ſapientie. iij.

IUſtoꝝ anime ĩ manu dei ſũt: et nõ tãget illos toꝛmẽtũ malicie. Viſi ſũt oculis ĩſipiẽtiũ moꝛi: et eſtimata eſt afflictio exitꝰ illoꝛũ. Et qḋ a nobis eſt iter exterminiũ: illi aũt ſunt ĩ pace. Et ſi coꝛã hominibus toꝛmẽta paſſi ſũt: ſpes illoꝝ ĩmoꝛtalitate plena ẽ. In paucis vexati/ in multis bñ diſponentur. Qm̃ deꝰ tentauit eos/ et inuenit illos dignos ſe. Tãq̃ aurũ in foꝛnace ꝓbauit illos: ⁊ q̃ſi olocauſta hoſtie accepit illos/ et in tp̃e erit reſpectus illoꝝ. Fulgebũt iuſti: et tanq̃ ſcintille in arundineto diſcurrent. Iudicabunt natiões: ⁊ dñabũtur populis. Et regnabit dñs illoꝛũ: in perpetuum. Lectio libꝛi ſapiẽtie. v. ca.

IUſti aũt in perpetuũ viuent: et apud dñm eſt merces eoꝛũ: et cogitatio illoꝝ apud altiſſimum. Ideo accipient regnum decoꝛis: et dyadema ſpeciei de manu domini. Qm̃ dextera ſua teget eos: et bꝛachio ſancto ſuo defendet illos. Accipiet armaturam zeli illius: ⁊ armabit creaturã ad vltionem inimicoꝝ. Induet pꝛo thoꝛace iuſticiam: et accipiet pꝛo galea iudicium certum. Sumet ſcutum ĩexpugnabile equitatem: ibunt directe pꝛomiſſiones. Et ad certum locum deducet illos: dominus deꝰ noſter. Ad hebꝛeos. x.

FRatres: Rememoꝛamini pꝛiſtinos dies: in quibꝰ illuſtrati magnum certamē ſuſtinuiſtis paſſionū. Et ī altero q̄dē opprobrijs et tribulatiōibus ſpectaculum facti: ī altero aūt ſocij taliter conuerſantiū effecti. Nā ⁊ victis ꝯpaſſi eſtis: et rapinā bonoꝝ veſtroꝝ cum gaudio ſuſcepiſtis: cog̃ſcētes vos habere meliorē et manentē ſubſtātiam. Nolite itaq amittere cōfidētiā veſtrā: q̄ magnā habet remunerationē. Patiētia eī vobis neceſſaria eſt: vt volūtatē dei facientes reportetis ꝓmiſſionē. Adhuc eī modicū aliquātulūq: q̄ vēturꝰ ꝫ veniet et non tardabit. Juſtus aūt meus: ex fide viuit. Ad corinthios. i. iiij.

FRatres: Spectaculū facti ſumus huic mūdo: ⁊ angelis ⁊ hoībꝰ. Nos ſtulti ꝓpt̄ xp̄m: vos aūt prudētes in xp̄o. Nos infirmi: vos aūt fortes. Vos nobiles: nos autē ignobiles Uſq ī hāc horā eſurimꝰ et ſitimꝰ: ⁊ nudi ſumus ⁊ colaphis cedimur/ ⁊ īſtabiles ſumꝰ ⁊ laboramus oꝑantes manibꝰ nr̄is. Male dicimur: ⁊ bn̄dicimꝰ. Perſecutionē patimur: ⁊ ſuſtinemꝰ. Blaſphemamur: ⁊ obſecramꝰ. Tāq̄ purgamēta huiꝰ mūdi facti ſumꝰ: oīm peripſima vſq adhuc. Nō vt ꝯfūdā vos hec ſcribo: ſꝫ vt filios meos cariſſimos moneo. Jn xp̄o ieſu: dn̄o nr̄o. Lectio libri ſapientie. ꝓuer. xv. c.

LJngua ſapiētiū ornat ſcientiā: os fatuoꝝ ebulit ſtulticiam. Jn oī loco: oculi dn̄i ꝯtēplātur bonos ⁊ malos. Ligua placabilis lignum vite: que aūt īmoderata ꝫ cōteret ſpm̄. Domus iuſti plurima fortitudo: ⁊ in fructibꝰ īpij ꝯturbatio. Labia ſapiētium diſſemiabūt ſcientiam: cor ſtultoꝝ diſſimile erit Victime impioꝝ abominabiles domino: vota iuſtoꝝ placabilia. Qui ſequitur iuſticiaꝫ: diligetur a domino. Lectio libri ſapientie. x. capi.

REddet deꝰ mercedē laborū ſanctoꝝ ſuoꝝ: ⁊ deducet eos ī via mirabili. Et fuit illis īvelamēto diei: ⁊ ī luce ſtellaꝝ nocte. Tranſtulit illos ꝑ mare rubrum: ⁊ trāſuexit illos ꝑ aquā nimiā. Jnimicos aūt illoꝝ demerſit ī mare: ⁊ ab altitudīe īferoꝝ eduxit illos. Jdeo iuſti tulerūt ſpolia īpioꝝ: ⁊ decātauerūt dn̄e nomen ſcm̄ tuū. Et victricē manū tuā laudauerūt pariter: dn̄e deus noſter. Lctō libri ſapie. Eccl. xliiij.

HJ ſūt viri mīe: quorū iuſticie obliuionē nō acceperūt. Cū ſemine eoꝝ ꝑmanent bona: hereditas ſācta nepotes eoꝝ. Et ī teſtamētis ſtetit ſemē eoꝝ: ⁊ filij eoꝝ ꝓpter eos vſq ī et̄nū manēt. Gn̄atio eoꝝ et gl̄ia eoꝝ: nō derelinq̄t. Corpora eoꝝ ī pace ſepulta ſūt: ⁊ noīa eoꝝ viuēt in ſecula. Sapiētiam eoꝝ narrabūt oēs ppl̄i: ⁊ laudē eoꝝ ꝓnunciet omīs eccleſia ſanctorum. ℟. Glorioſus deus in ſanctis mirabilis in maieſtate faciens ꝓdigia. ℣. Dextera tua dn̄e glorificata eſt in virtute: dextera manus tua confregit inimicos. ℟. Clamauerūt iuſti ⁊ dn̄s exaudiuit eos ⁊ ex omnibꝰ tribulatiōibus eoꝝ liberauit eos. ℣. Juxta eſt dn̄s his qui tribulato ſunt corde ⁊ humiles ſpū ſaluabit. ℟. Timete dn̄m oēs ſcti eiuſq̄ nichil deeſt timētibꝰ eū. ℣. Jnquirētes aūt dn̄m nō deficiēt oī bono. ℟. Juſtorū aīe in manu dei ſunt et nō tāget illos tormentum malicie. ℣. Viſi ſunt oculis inſipiētium mori: illi aūt ſunt in pace. ℟. Exultabūt ſcti in gl̄ia: letabūtur ī cubilibus ſuis. ℣. Cantate dn̄o canticū nouū laus eiꝰ in eccl̄ia ſctōrum ℟. Vindica dn̄e ſāguinē ſctoꝝ tuorū q̄ effuſus eſt. ℣. Poſuerūt mortalia ſeruoꝝ tuorum eſcas volatilibus celi carnes ſctoꝝ tuorū beſtijs terre; Sꝶ. Ecce ꝙ bonū ⁊ ꝙ iocundū hītare fratres ī vnum. ꝟ. Sicut vnguētum in capite qđ deſcēdit in barbā barbā aaron. Alius ꝟ. Mādauit dñs bñdictionē et vitā vſq in ſclꝫ. Sꝶ. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta eſt de laq̄o venātium. ꝟ. Laqueus cōtrit⁹ eſt ⁊ nos liberati ſumus Adiutoꝛiū nr̄m in noīe dñi qui fecit celum ⁊ terram. Allā. ꝟ. Sācti tui domīe bñdicent te gloꝛiā regni tui dicēt. Allā. ꝟ. Sctī tui domīe floꝛebūt ſicut lilium ⁊ ſicut odoꝛ balſami erunt ante te. Allā. ꝟ. Sctī ⁊ iuſti in dño gaudete vos elegit de⁹ in hereditatem ſibi. Allā. ꝟ. Vox exultatiōis ⁊ ſalutis in tabernaculis iuſtoꝝ. Allā. ꝟ. Iuſti epulentur et exultēt in conſpectu dei et delectēt in leticia. Alleluya. ꝟ. Reddet deus mercedem laboꝝ ſctōꝝ ſuoꝝ ⁊ deducet illos in via mirabili. Allā. ꝟ. Mirabilis dominus noſter in ſctīs ſuis. Allā. ꝟ. Te martyꝛum candidatus laudat exercitus dñe. Tꝶ.

QUi ſemināt ī lachꝛymis ī gaudio metēt. ꝟ. Eūtes ibāt ⁊ flebāt/mittētes ſemina ſua. ꝟ. Venientes aūt veniēt cum exultatione/poꝛtātes manipulos ſuos. Sequētia.

ECce pulchꝛa candoꝛū reſonet voce allā. Intimās requiē ciuib⁹ īclyta. Felicia nimiū āgeloꝛū rutilāt agmina. Sctē ſctē ſctē xp̄o ouāter pꝛoclamātia. Sublimi ī cathedꝛa apſoꝝ ſede fulgida lāpada trib⁹ ⁊ līguas iudicātia. Qia vt ſtercoꝛa reputaſt tumida ꝓpt hoc emicāt velut ſtella firmamenti clara. Stolis cādidis martyꝝ adoꝛnāt colla Hi ſūt milites ꝙ mūdi ꝓliaſt bella. Coꝛonis albis coꝛonātur ſācti. Qui ꝯſitētes crediderūt iuſte. Vel fide certātes Reſpueſt vana. Modo habent celeſtia regna. In qua triumphant dicētes optime. Siue canticāt pſallentes carmina. Arte ludiſſua Voce dulciſona. Regi chꝛiſto ſubmittētes colla. Multum recitaris laude ſpirituum. Atq iubilaris in choꝛo virginum. Allā. Dulcimoda. Te decātāt pudicū agmina. Laus tibi ſit ſemꝑ xp̄e ꝑ omnia. Qui opitularis cātātes talia. Voce pulchꝛa. Allā. Et nos xp̄i proclamemus vna. Da nobis eťna regna floꝛida. Vbi cātem⁹ oēs allā. Seq̄.

MIrabilis deus in ſāctis mirabilia dās magnifica. Qui fide pꝛeclara vicerūt mūdi grauiſſima pericula. Iudicū minas verbera ⁊ blādicias ꝯtēnētes mēte robuſta vero trāſfuderūt regi animas. Ergo triūphāt laurea cōpti capita ſecuti recte veſtigia agni ſigularis xp̄i ſacrata. Cui aſſidue melli[illegible] dāt cātica ei⁹ ꝓdulciſſima pleni grā. Quoꝝ celebꝛātes ſolennia conſoꝛtio iungi quo mereamur xp̄s ānuat. Qui nr̄a ꝫ glīa. Scdm lucā. vi.

IN illo tp̄e: Eleuatis ieſ⁹ oculis ī diſcipulos ſuos: dicebat. Bt̄i pauperes: qꝛ veſtrū eſt regnū dei. Beati ꝗ nunc eſuritis: qꝛ ſaturabimini. Beati ꝗ nūc fletis: qꝛ ridebitis. Bt̄i eritis cū vos oderint homines: ⁊ cum ſeparauerit vos/⁊ expꝛobꝛauerint ⁊ eiecerint nomē veſtrum tāꝗ̄ malum: ꝓpter filium hominis. Gaudete in illa die: ⁊ exultate. Ecce enim merces veſtra: multa eſt in celo. Secundū matheum. v.

IN illo tp̄e: Videns ieſus turbas: aſcendit in montem. Et cum ſediſſet: acceſſerūt ad eū diſcipuli eius. Et aperiēs os ſuum: docebat eos dicens. Beati pauperes ſpiritu: qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. Beati mites: qm̄ ipſi poſſidebunt terrā. Beati qui lugent: qm̄ ipſi cōſolabunt. Beati qui eſuriunt ⁊ ſitiunt iuſticiā: qm̄ ipſi ſaturabūt. Bt̄i miſericoꝛdes: qm̄ ipſi mĩam ꝯſequẽtur. Bti mũdo coꝛde: qm̄ ipſi deũ videbunt. Beati pacifici: qm̄ filij dei vocabuntur. Bti qui perſecutionẽ patiuntur ꝓpter iuſticiã: qm̄ ipſoꝝ eſt regnũ celoꝝ. Beati eſtis cũ maledixerint vos homines / ⁊ perſecuti vos fuerint: et dixerint omne malum aduerſum vos mentientes ꝓpter me. Gaudete et exultate: quoniam merces veſtra: copioſa eſt in celis. Secundum matheũ. x.

IN illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Cũ ꝑſequẽtur vos ĩ ciuitate iſta: fugite in aliã. Amẽ dico vobis: non conſummabitis ciuitates iſrael / donec veniat filiꝰ hoĩs. Nõ eſt diſcipulus ſuꝑ magiſtrum: neqꝫ ſeruus ſuꝑ dñm ſuũ. Sufficit diſcipulo vt ſit ſicut magiſter eius: et ſeruo ſicut dñs eius. Si patrẽfamilias beelzebub vocauerũt: q̃to magis domeſticos eius? Ne ergo timueritis eos. Secũdũ lucam. xxi.

IN illo tempoꝛe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Ponite in coꝛdibus veſtris: non p̄meditari queãdmodũ reſpondeatis. Ego eni dabo vobis os ⁊ ſapiẽtiã: cui nõ poterũt reſiſtere ⁊ cõtradicere oẽs aduerſarij veſtri. Trademini autẽ a parentibus ⁊ fratribus ⁊ cognatis ⁊ amicis: ⁊ moꝛte afficiẽt ex vobis. Et eritis odio oĩbꝰ hoĩbus ꝓpter nomẽ meũ: ⁊ capillus de capite veſtro nõ peribit. In patiẽtia veſtra: poſſidebitis aĩas veſtras. Scdm lucã. vi.

IN illo tp̄e: Deſcẽdens ieſꝰ de mõte: ſtetit in loco cãpeſtri et turba diſcipuloꝝ eiꝰ ⁊ multitudo copioſa plebis ab oĩ iudea ⁊ hiẽrlm / ⁊ maritima / ⁊ tyri / ⁊ ſydonis q̃ venerãt vt audirẽt eũ / ⁊ ſanarẽtur a lãguoꝛibꝰ ſuis. Et q̃ vexabãtur a ſpiritibꝰ imũdis: curabãtur. Et omis turba q̃rebat eũ tãgere: qꝛ virtꝰ de illo exibat / et ſanabat oẽs. Et ipſe eleuatꝭ oculis ĩ diſcipulos ſuos: dicebat. Bti pauperes: qꝛ veſtrum eſt regnũ dei. Bti qui nũc eſuritꝭ: qꝛ ridebitis. Bti eritis cum vos oderint homines / ⁊ cũ ſeparauerint vos / ⁊ exp̄robrauerint ⁊ eiecerint nomen veſtrum tãq̃ malum: ꝓpter filium hominis. Gaudete ĩ illa die ⁊ exultate: ecce enim merces veſtra: multa eſt in celo. Secũdum lucam. xxi.

IN illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Cũ audieritis pꝛelia et ſeditiones: nolite terreri. Opoꝛtet p̄mũ hec fieri Sed nõdũ ſtatim finis. Tunc dicebat illis. Surget gẽs ꝯtra gẽtẽ ⁊ regnũ aduerſus regnũ ⁊ terremotus magni erũt ꝑ loca / ⁊ peſtilẽtie et fames / terroꝛeſqꝫ de celo ⁊ ſigna magna erũt. Sꝫ ante hec oĩa inijciẽt vobis manꝰ ſuas ⁊ ꝑſequẽtur tradẽtes ĩ ſynagogas et cuſtodias trahẽtes ad reges ⁊ p̄ſides ꝓpter nomen meum. Cõtinget aũt vobis: ĩ teſtimoniũ. Ponite ergo in coꝛdibꝰ vr̃is: non p̄meditari queãdmodum rñdeatis. Ego enim dabo vobis os ⁊ ſapiẽtiã: cui nõ poterunt reſiſtere ⁊ contradicere omnes aduerſarij veſtri. Trademini aũt a parẽtibus et fratribus et cognatis et amicis: et moꝛte afficient ex vobis. Et eritis odio oĩbus hoĩbus ꝓpter nomẽ meum: et capillus de capite vr̃o non peribit In patientia veſtra: poſſidebitis animas veſtras. Secũdũ lucã. xij.

IN illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Attẽdite a fermento phariſeoꝝ: qđ eſt hypocriſis. Nichil eni opertũ eſt qđ nõ reueletur: neqꝫ abſconditũ / qđ nõ ſciat. Qm̄ que ĩ tenebꝛis dixiſtis: in lumine dicẽtur Et qđ in aure locuti eſtis in cubilibꝰ: p̄dicabitur ĩ tectis. Dico aũt vobis amicis meis: ne terreamini ab his qui occidunt corpus/ ⁊ poſt hec nõ habẽt ãpli⁹ qđ faciãt. Oſtẽdam aũt vobꝫ: quẽ timeatis. Timete eũ q̄ poſtq̄ occiderit: habet poteſtatẽ mittere ĩ gehennã. Ita dico vobis hũc timete. Nõne q̄nq̃ paſſeres veneũt dipõdio: ⁊ vn⁹ ex illis nõ ẽ in obliuiõe corã deo? Sꝫ ⁊ capilli capitis vr̃i: oẽs numerati ſunt. Nolite ḡ timere: multꝭ paſſerib⁹ pluris eſtis vos. Dico aũt vobis: oĩs quicunq̃ ꝯfeſſus fuerit me corã hominib⁹/ ⁊ fili⁹ hominis cõfitebitur illũ: corã angelis dei. Scđm matheũ. xxiiij.

In illo tp̄e: Sedente ieſu ſup mõtẽ oliueti acceſſerũt ad eũ diſcipuli ſecreto dicẽtes Dic nobis quãdo hec erũt: ⁊ qđ ſignũ aduent⁹ tui/ ⁊ ꝯſũmatiõis ſeculi. Et reſpondẽs ieſ⁹: dixit eis. Videte / ne quis vos ſeducat. Multi eñ veniẽt ĩ nomine meo dicẽtes ego ſũ chriſtus: ⁊ multos ſeducẽt. Audituri eñ eſtis prelia: ⁊ opiniones p̄lioꝝ. Videte/ ne turbemini. Oportet eñ hec fieri: ſꝫ nõdũ eſt finis. Cõſurget enim gẽs cõtra gentẽ: ⁊ regnũ in regnũ/ et erunt peſtilentie ⁊ fames ⁊ terre motus per loca. Hec autem oĩa: initia ſunt dolorũ. Tũc tradẽt vos in tribulationem et occident vos: et eritꝭ odio omnib⁹ gẽtib⁹ ꝓpter nomen meum. Et tũc ſcãdalizabũtur multi et inuicem tradent / et odio habebũt inuicem. Et multi pſeudo prophete ſurgẽt: ⁊ ſeducẽt multos Et qm̃ abundabit iniquitas: refrigeſcet caritas multoꝝ. Qui autem ꝑſeuerauerit vſq̃ in finem: hic ſaluus erit. Secundum lucam. xi. ca.

In illo tp̄e: Dicebat ieſus turbis iudeoꝝ: ⁊ p̄ncipib⁹ ſacertũ. Ve vobis q̄ edificatis monumẽta ꝓphetaꝝ: patres aũt veſtri occiderũt illos. Profecto teſtificamini ꝙ cõſentitis opibus patrũ veſtroꝝ. Quia quidẽ ipſi eos occiderũt: vos aũt edificatꝭ eoꝝ ſepulchra. Propterea ⁊ ſapiẽtia dei: dixit. Mittã ad illos ꝓphetas ⁊ apoſtolos: et ex illis occidẽtes ꝑſequẽt/ vt inq̄rat ſãguis oĩm ꝓphetaꝝ q̄ effuſus ẽ a ꝯſtitutiõe mũdi/ a generatiõe iſta/ a ſãguie abel vſq̃ ad ſanguinẽ zacharie q̄ periit inter altare et edem. Ita dico vobis requiretur in hac generatione. Ve vobis legiſperitis qui tuliſtis clauem ſciẽtie: ꝙ ſi nõ introiſtis et eos qui itroibãt ꝓhibuiſtis. Cum autem hec ad illos diceret: ceperũt phariſei ⁊ legiſperiti grauiter inſiſtere/ ⁊ os eius opprimere de multis inſidiãtes ei. Et querentes aliquid capere de ore eius: vt accuſarent eum. Secundum marcũ. xiij.

In illo tp̄e: Egrediẽte ieſu de tẽplo: ait illi vn⁹ ex diſcipulis ſuis. Magiſter/ aſpice quales lapides: ⁊ quales ſtructure. Et reſpondens ieſus: ait illi. Vides has oẽs magnas: edificationes. Nõ relinq̄tur lapis ſuper lapidem: qui nõ deſtruatur. Et cum ſederet ĩ mõte oliuarum contra tẽplũ: interrogabãt eũ ſeparatim petrus ⁊ iacob⁹ et iohannes et andreas. Dic nobis quãdo iſta fient: et qđ ſignum erit quãdo hec omnia incipient ꝯſummari? Et reſpõdens ieſus: cepit dicere illis. Diuiſio. Videte: ne q̄s vos ſeducat. Multi enim venient in nomine meo dicentes quia ego ſum: et multos ſeducent. Cum autem audieritis bellas opiniones belloꝝ: ne timueritis. Oportet eñ hec fieri: ſed nondũ finis. Exurget eñ gens contra gentẽ: et regnũ ſup regnum/ et erunt terremot⁹ per loca ⁊ fames. Initium doloꝝ hec. Videte autem voſmetipſos. Tradent enim vos in conſiliis: ⁊ in ſynagogis vapulabitis: et ante p̄ſides ⁊ reges ſtabitꝭ ꝓpt̃ me ĩ teſtimoniũ illis. Et ĩ oẽs gẽtes: ꝑmũ oportet ꝑdicari euãgeliũ. Et cũ duxerit vos tradẽtes: nolite ꝑcogitare q̃d loq̃mini/ ſʒ q̃d datũ vobis fuerit ĩ illa hora id loquamini. Nõ enĩ vos eſtis loquẽtes: ſʒ ſpũſſãctꝰ. Tradet aũt frater fratrẽ in mortẽ: ⁊ pater filiũ. Et cõſurgẽt filij in parentes: et morte afficient eos. Et eritis odio oĩbus: propter nomẽ meum. Qui aũt ſuſtinuerit in finẽ: hic ſaluꝰ erit. Euãgelium. Videte: ne quis vos. Require ĩ medio euãgelij immediate precedẽtis

Secundum matheum. x. capitu.

IN illo tp̃e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Nolite arbitrari: q̃ꝛ veneri mittere pacẽ ĩ terrã. Nõ veni pacẽ mittere: ſʒ gladiũ. Veni enim ſeparare hominẽ aduerſꝰ patrẽ ſuum: ⁊ filiã aduerſꝰ m̃rem ſuã/ ⁊ nurũ aduerſꝰ ſocrũ ſuã/ ⁊ ĩimici hoĩs domeſtici eiꝰ. Qui amat patrẽ aut matrẽ pluſq̃ me: nõ eſt me dignus Et q̃ amat filium aut filiã ſup me: nõ eſt me dignꝰ Et q̃ nõ accipit crucẽ ſuam et ſequitur me: non eſt me dignꝰ. Qui inuenit aĩam ſuã: ꝑdet eã. Et q̃ ꝑdiderit aĩam ſuã propter me: inueniet eam. Qui recipit vos me recipit. Et qui me recipit: recipit eũ qui me miſit. Qui recipit ꝓphetã in nomine prophete: mercedẽ ꝓphete accipiet. Et q̃ recipit iuſtum ĩ noĩe iuſti: mercedẽ iuſti accipiet. Et q̃cunq̃ potum dederit vni ex minimis iſtis calicem aque frigide tãtum ĩ noĩe diſcipuli: amẽ dico vobis: nõ ꝑdet mercedẽ ſuã. Euãg. Ecce ego mitto vos. vt̃s ĩ ꝯi vnius apli. fo. ij. Scdm matheũ. xxiiij. ca.

IN illo tp̃e: Egreſſus ieſus de tẽplo: ibat Et acceſſerũt diſcipuli eius: vt oſtẽderẽt ei edificationẽ tẽpli. Ipſe aũt reſpondens: dixit illis. Videtis hec oĩa. Amẽ dico vobis: nõ relinq̃tur hic lapis ſup lapidẽ/ q̃ nõ deſtruatur. Sedẽte aũt eo ſup mõtẽ oliueti: acceſſerunt ad eũ diſcipuli eiꝰ ſecreto dicẽtes. Dic nobis q̃ñ hec erũt: ⁊ q̃d ſignũ aduẽtus tui ⁊ ꝯſũmationis ſecli. Et rñdẽs ieſus: dixit eis. Videte: ne q̃s vos ſeducat. Multi enĩ venĩet ĩ noĩe meo dicẽtes ego ſũ xp̃s: ⁊ multos ſeducent. Audituri enĩ eſtis prelia: ⁊ opiniones preliorꝫ. Videte: ne turbemini. Oportet enim hec fieri: ſed nondũ eſt finis. Cõſurget enim gẽs cõtra gẽtẽ: ⁊ regnũ ĩ regnũ/ ⁊ erũt peſtilẽtie et fames ⁊ terremotꝰ ꝑ loca. Hec autem oĩa: initia ſũt dolorꝫ. Tũc tradẽt vos ĩ tribulationẽ ⁊ occident vos: et eritis odio omnibus gentibus propter nomen meũ. Et tũc ſcãdalizabunt multi: ⁊ ĩuicẽ tradẽt ⁊ odio habebũt ĩuicẽ. Et multi pſeudo ꝓphete ſurgẽt: et ſeducent multos. Et q̃ñ abũdauit ĩiquitas refrigeſcet caritas multorꝫ. Qui autem ꝑſeuerauerit vſq̃ ĩ finẽ: hic ſaluus erit. In tp̃e paſc. Euang. Ego ſum vitis vos pal. vt̃s. fol. i. Offr̃. Mirabilis deꝰ ĩ ſctis ſuis deꝰ iſrael ipſe dabit virtutẽ et fortitudinem plebi ſue bñdictus deus allã. Et finiatur cũ allã. quãdocunq̃ dicitur Offr̃. Gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomẽ tuum q̃m tu domine benedices iuſto: dñe vt ſcuto bone volũtatis tue coronaſti nos. Offr̃. Letamini in dño et exultate iuſti: ⁊ gl'iamini oẽs recti corde. In tp̃e paſc. allã. Offr̃. Exultabũt ſancti in gloria letabunt in cubilibus ſuis: exultatiões dei ĩ faucibꝰ eorũ. In tp̃e paſc. allã all'. Offr̃. Aĩa nr̃a ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venãtium: laq̃us ꝯtritꝰ eſt ⁊ nos liberati ſumus. Offr̃. Cõfitebunt celi mirabilia tua dñe: et veritatem tuam in eccleſia ſanctorum allã allã.

Plurimoꝝ martyꝝ. Secreta.

Suſcipe q̄s dn̄e munera populi tui ꝓ martyrum tuoꝝ feſtiuitate ſctoꝝ: ⁊ ſincero nos corde fac eoꝝ natalicijs intereſſe. Ꝑ. Alia ſecr.

Sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ atq₃ pōtificū N. et N. glo͞ia merita venerātes hec dn̄e munera tue maieſtati offerim⁹ obſecrātes: vt illis venerātiā exhibētes/ nob₃ veniā īpetrem⁹. Ꝑ. Cō. Gaudete iuſti ī dn̄o allā: rectos decet collaudatio allā. Et dr̄ allā quicq₃ dr̄. Cō. Multitudo languētiū ⁊ q̄ vexabāt a ſpiritib⁹ imūdis veniebāt ad eū q2 virt⁹ de illo exibat ⁊ ſanabat oēs. In tp̄e paſc. allā al. Cō. Poſuerūt mortalia ſuorū tuoꝝ dn̄e eſcas volatilib⁹ celi carnes ſctoꝝ tuoꝝ beſtijs terre ſcd̄m magnitudinē brachij tui poſſide filios mortipunitoꝝ. Cō. Iuſtoꝝ aīe ī manu dei ſūt: ⁊ nō tāget illos tormētū malicie: viſi ſūt oculis īſipiētiū mori: illi aūt ſūt in pace. In tp̄e paſc. allā al. Cō. Ego vos elegi de mūdo vt eatis ⁊ fructū afferatis et fruct⁹ vr̄ maneat. In tp̄e paſ. allā al. Cō. Et ſi corā hoīb⁹ tormēta paſſi ſunt de⁹ tētauit eos tāq̄ aurum ī fornace probauit eos ⁊ q̄ſi olocauſta accepit illos. Cō. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venātium. Cō. Ego ſum vit₃ vera ⁊ vos palmites: qui manet in me ⁊ ego in eo hic fert fructum multum allā allā.

Plurimorum martyrum. Poſtcō.

Sacramentoꝝ tuoꝝ dn̄e participatione letantes ſuppliciter exoram⁹: vt quorum merita celebrare condonas: eorum nos facias imitari cōſtātiā. Ꝑ. Alia poſtcō.

Deus q̄ nos ſacramēti tui venerāda perceptiōe purificas da nob₃ q̄s patrocinia tuoꝝ continuata ſctoꝝ: quib⁹ capere valeam⁹ ſalutaris miſterij portionē. Ꝑ dn̄.

¶ In natali vni⁹ cōfeſſoris. Offi.

Statuit ei dominu⁹ teſtamētum pacis: ⁊ principem fecit eum vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternū. In tp̄e paſch. allā allā. Ps. Miſericordias dn̄i: in eternum cantabo. Officiū.

Sacerdotes tui domine induant iuſticiā et ſancti tui exultēt propter dauid ſeruum tuum nō auertas faciem chriſti tui. In tempore paſch. allā. Ps. Memēto dn̄e dauid: et oīs manſuetudinis eius. Aliud officiū.

Sacerdotes dei benedicite dominū ſancti et humiles corde laudate deum. In tempore paſchali. allā allā. Ps. Benedicite oīa opera dn̄i dn̄o: laudate ⁊ ſuperexaltate eū ī ſecula. Or.

Omnip̄s ſempiterne deus q̄ nos beati N. cōfeſſoris tui atq₃ pōtificis hodierna feſtiuitate letificas tuam ſupplices exoramus clementiam/ vt cuius ſolemnia deuotis officijs veneramur/ eius pijs ſuffragijs eterne vite remedia conſequamur. Per dominum. Alia oratio.

Da q̄s omnip̄s deus: vt beati N. confeſſoris tui atq₃ pontificis veneranda ſolēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutem. Per dn̄m.

Lcō libri ſapie. Eccl'ia. xliiij. capi.

Ecce ſacerdos magnus qui in diebus ſuis placuit deo: et inuentus eſt iuſtus. Et in tp̄e iracundie factus eſt reconſiliatio. Non eſt inuentus ſimilis illi: qui conſeruaret legē excelſi. Ideo iureiurando: fecit illū dn̄s creſcere ī plebem ſuam. Benedictionem oīm gentium dedit illi: ⁊ teſtamētum ſuum cōfirmauit ſuper caput eius. Cognouit eum ī bn̄dictionibus ſuis: cōſeru
uit illi miām ſuam/ et lu
coram oculis dn̄i. M

eum in conſpectu regū: et dedit illi coronā glie. Statuit illi teſtamētū ſempiternū: ⁊ dedit illi ſacerdotium magnū/ et btificauit illū i glia. Fūgi ſacerdotio: ⁊ habere laudem i nomine ipſius. Et offerre illi incenſū dignum: in odorem ſuauitatis.

¶ Hec ſequens epiſtola legat̄ tantum in vtroqꝫ feſto beati edmundi archiepyſcopi et confeſſoris.

Lectio libri ſapientie. Eccl'a. l. ca.

Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ i vita ſua curauit gētē ſuā: ⁊ liberauit eā a pditōe. Qui ſuffulſit domū et i diebꝰ ſuis corroborauit tēplū. Qui pualuit āplificare ciuitatē: q̄ adeptꝰ ē gliā i ꝯuerſationē gentis. Quaſi ſtella matutina i medio nebule: ⁊ q̄ſi luna plena i diebus ſuis lucet. Et q̄ſi ſol refulgēs: ſic ille effulſit i tēplo dei. Quaſi arcꝰ refulgēs iter nebulas glie: ⁊ q̄ſi flos roſar̄ i diebꝰ vernis. Quaſi lilia que ſūt i trāſitu aq̄: ⁊ q̄ſi thꝰ redolēs in diebꝰ eſtatis. Quaſi ignis effulgēs et thus ardēs i igne: ⁊ q̄ſi vas auri ſolidū ornatum oi lapide precioſo. Quaſi oliua pullulās ⁊ cypſſus in altitudinē ſe extollēs: i accipiendo ipſū ſtolā glie ⁊ veſtiri eū ꝯſummationē vtutꝫ. In aſcēſu altaris ſcti: gliam dedit ſctitatis amictū. In accipiēdo aūt partes de manu ſacerdotum: et ipſe ſtās iuxta arā porrexit manum ſuā i libationem ⁊ libauit odorem diuinum excelſo pncipi. Et iterauit orationem ſuā volēs oñdere virtutem dei: qui fecit nobiſcum ſcdm ſuam miam. Ut det nobis iocunditatem cordis: et fieri pacē in diebus noſtris in iſrael: per dies ſēpiternos.

Lectio libri ſapiētie. x. c.

Iuſtū deduxit dñs per vias rectas: ⁊ oſtēdit illi regnū dei. dit illi ſciētiā ſctōꝝ. honeſta boribus: ⁊ ꝯpleuit labores illꝰ. In fraude circūuenientiū illi affuit: ⁊ honeſtū fecit illū. Cuſtodiuit illū ab inimicis: ⁊ a ſeductoribus tutauit illū: ⁊ certamē forte dedit illi vt vinceret/ ⁊ ſciret qm̄ oim̄ potētior ē ſapiētia. Hec vēditū iuſtū nō dereliqt: ſꝫ a pctōribꝰ liberauit eū. Deſcenditqꝫ cū illo i foueā: et i vīculis nō dereliquit illū/ donec afferret illi ſceptrū regni/ ⁊ potentiam aduerſꝰ eos q̄ eū deprimebāt Et mēdaces oſtēdit qui maculauerūt illū: ⁊ dedit illi claritatē eternā dñs deus nr̄.

Lcō li. ſapie. Eccl'. xlv

Dilectꝰ deo ⁊ hoibꝰ: cuiꝰ memoria i bñdictiōe ē. Similē fecit illū i glia ſctōꝝ ⁊ magnificauit eū i timore inimicorum: ⁊ i vbis ſuis mōſtra placauit. Glorificauit eū i conſpectu regū: ⁊ vnxit illū corā pplo ſuo/ ⁊ oſtēdit illi gloriā ſuā. In fide et lenitate ipſiꝰ ſctm̄ fecit illū: ⁊ elegit eū ex oī carne. Audiuit eni vocē ipſius: ⁊ induxit illum in nube. Et dedit illi cor ad pcepta: et legem vite et diſcipline.

Rp̄. Ecce ſacerdos magnus q̄ i diebꝰ ſuis placuit deo. V. Non eſt inuentus ſilis illi: q̄ conſeruaret legem excelſi.

Rp̄. Iurauit ⁊ dñs non penitebit eū: tu es ſacerdos i eternū ſcdm ordinē melchiſedech. V. Dixit dñs dño meo ſede a dextris meis.

Grad. Inueni dauid ſeruum meum oleo ſācto meo vnxi eū: manꝰ ei mea auxiliabitur ei ⁊ brachium meū ꝯfortabit eū. V. Nichil pficiet inimicus in eo: ⁊ filiꝰ iniqtatis nō nocebit eū.

Rp̄. Dñe puenisti eū in benedictionibꝰ dulcedinis poſuiſti in capite eius coronā de lapide precioſo. V. Uitā petijt et tribuiſti ei lōgitudinem dierū in ſcłm ſcłi.

Allā. V. Iuſtus germinabit ſicut lilium: ⁊ florebit i eternū ante dñm.

Allā. Vꝰ Amauit eū dñs et ornauit eum ſtola glie induit eū alla. ℣. Diſpoſui teſtamentum electis meis: iuraui dauid ſeruo meo. Allā. ℣. Elegit te dñs ſibi in ſacerdotē magnum in pplo ſuo. Allā. ℣. Inueni dauid ſeruum meum oleo ſcto meo vnxi eum. Allā. ℣. Poſui adiutorium ſup potentē ꝛ exaltaui electum de plebe mea. Tractus.

Beatus vir q̄ timet dñm: i mādatis eius cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit ſemen eius gñatio rectoꝝ bñdicetur. ℣. Glia ꝛ diuitie in domo eius: et iuſticia eius manet in ſeculum ſeculi. Sequentia.

Adeſt nobis dies alma ꝛ magno gaudio plena In qua ſācta deo grata ꝛ gaudet eccleſia. Hodie celeſtis letatur turma que gloriā cātat i excelſis voce dulciſſona cum ſymphonia. Hodie poloꝝ ſcā agmina collaudāt regē deum noſtrum natum ex virgine ſancta maria. Aue inclite preſul xpī. vꝫ ꝯfeſſor N. flos pulcherrime. Tu veſtigia xpi ſecutus es fide deuota. Eterni regis adeptus es regna. Jam gratularis in domo ſupera poſſidens ſedes almas. Quem poſtulamus ꝛ poſcimus vna. Adiuuēt tua ſcā ſuffragia fragilē vitā noſtrā. O beate O ſācte. N. Laus tibi i glia. O btē O ſancte. N. Pro nobis ſupplica. Ut vna mereamur ſcā celoꝝ tēpla Poſſidere leti cernētes alma gaudia que ſūt plena. Sit deo laus honorqꝫ ꝛ iubilatio caſta. Qui regnat per omnia ſeculoꝝ ſecula. Amen. dicant omnia. Sequentia.

Alma cohors vna laudum ſonora nūc ꝓme ꝑconia. Quibus enī ſignis rutilat. N. vt luna/ ſolqꝫ/ ſydera. Meritoꝝ eſt mirifica radiās idē ſacra ꝓrogatiua. Hunc iā ſophie myſtica ornauerunt mire dogmata/ q̄ fulſit nitida luculenter per āpla orbꝫ climata. Uerbi necnō fructiferā ſeuit diuini ſcīa mentiū per arua pellēdo quoqꝫ cūcta noctꝫ nebula. Hic ſamina fundens diua vt pote celeſtia ferēs in ſe numina. Sublimauit catholica vehemēter culmina ſcā ꝑ eloqa. Is nēpe celſe ꝯpos gľie nūc exultat ſcte letabūda celicolaꝝ ouās ꝯtubernia. Sublimis extat ſede ſupa fruēs vita ſpīexhauſta ſat ꝑ ſaluberrima xpi paſcua. O dignum cūcta laude ꝯcelſa Preſulē tāta nactū gaudia. Uirtutū ꝓpter merita q̄bus viguit ardēs velut lāpada. Nos voce clara hunc tocīda. Dātes orem⁹ ꝓces ꝛ vota. Qui nobis ferat cōmoda impetret eterna poſcēs ꝓmia Nā petit ꝓſēs caterua ꝓſulū gēma. Deuota repēdēs munera mēte ſincera. Fauēdo ſibi ꝓcū inſtātia ſcilicet vt poloꝝ intret limina. Quo iā intra palatia ſtātes ſuprema. Leti gratulemur adepti poloꝝ regna. Qui tua ꝓſul ſiſtētes hac aula iubilemus ingēti cū leticia Recinētes dulcia nūc celſa qꝫ allā. Secundum matheū. xxv.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis: parabolā hāc. Hō q̄dā pegre ꝓficiſcēs vocauit ſeruos ſuos: et tradidit illis bona ſua. Et vni dedit quinqꝫ talēta: alij aūt duo alij vero vnū. Unicuiqꝫ ſcđm ꝓpriā virtutē: ꝛ ꝓfectus ē ſtati. Abijt aūt qui q̄nqꝫ talēta acceperat: ꝛ opat⁹ eſt i eis/ ꝛ lucrat⁹ eſt alia quinqꝫ. Similiter q̄ duo acceperat: lucrat⁹ eſt alia duo. Qui aūt vnū accepat: abiens fodit in terrā/ ꝛ abſcōdit pecuniā dñi ſui. Poſt multū vero tp̄is venit dñs ſeruoꝝ illoꝝ: ꝛ poſuit rationē cum eis. Et accedēs q̄ quinqꝫ talēta acceperat: obtulit alia quinqꝫ talēta dicens. Dñe/ quinqꝫ talenta tradidiſti michi: ecce alia quinqꝫ ſuꝑlucrat⁹ ſum. Ait illi domi

Euge ſerue bone ꝛ fidelis: q

pauca fuiſti fidelis/ ſupꝛa multa te cōſtituā. Intra in gaudium: domini tui. Acceſſit aūt ⁊ qui duo talēta acceperat: ⁊ ait. Dñe/ duo talenta tradidiſti michi: ecce alia duo ſuplucratus ſum. Ait illi dominꝰ eius Euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia ſuper pauca fuiſti fidelis ſupꝛa multa te cōſtituā. Intra in gaudium: dñi tui. Secundum marcum. xiij.

In illo tpe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Videte/ vigilate: ⁊ oꝛate. Neſcitis eni: qñ tpˢ ſit. Sicut hō q̄ ꝑegre ꝓfectꝰ: reliq̄t domū ſuā Et dedit ſeruis ſuis poteſtatem cuiuſq; opis: ⁊ ianitoꝛi p̄cepit vt vigilet. Vigilate ergo. Neſcitis eni: qñ dñs domꝰ veniat. Sero/ an media nocte: an gallicātu an mane. Ne cū venerit repēte: īueniat vos doꝛmiētes. Quod aūt dico vobis: oībꝰ dico. vigilate. Scdm matheū. xxiiij.

In illo tpe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Vigilate/ qꝛ neſcitis qua hoꝛa dñs veſter: vēturꝰ ſit. Illud aūt ſcitote: qm̄ ſi ſciret paterfamilias qua hoꝛa fur vēturus eſſet: vigilaret vtiq;/ et nō ſineret ꝑfodi domū ſuā. Ideo ⁊ vos eſtote parati: qꝛ qua neſcitis hoꝛa / filius hoīs vēturꝰ eſt. Quis putas eſt fidelis ſeruꝰ ⁊ prudēs: quē ꝯſtituit dñs ſupꝛa familiā ſuā/ vt det illis cibū in tpe? Btūs ille ſeruꝰ: quē cū venerit dñs eiꝰ inuenerit ſic facientē. Amē dico vobis: qm̄ ſup oīa bona ſua: cōſtituet eum. Euagel. Hō qdā no. vts. f. v. In tpe paſcha. Euā. Ego ſum vitis. vts. f. i. Offi. Veritas mea ⁊ miſericoꝛdia mea cū ipo: ⁊ in nomine meo exaltabit coꝛnu eius. In tpe paſc. allā. Offi. Inueni dauid ſeruum meū: ⁊ in oleo ſcō meo vnxi [illegible]ū manꝰ enī mea auxiliabit [illegible]achiū meum ꝯfoꝛtabit eum. [illegible]tēpoꝛe paſchali allā. Secreta.

Propiciare dñe q̄s ſupplicationibus noſtris: ⁊ intercedēte ꝓ nobis beato. N. cōfeſſoꝛe tuo atq; pōtifice his ſacramētis celeſtibus ſeruiētes: ab omni culpa liberos eſſe concede: vt purificāte nos gr̄a tua eiſdē q̄bus famulamur myſterijs emūdemur. Per. Alia ſecr.

Reſpice q̄s dñe munera ꝑpli tui in bti. N. cōfeſſoꝛis tui atq; pōtificis honoꝛe oblata: ⁊ tue teſtificatio v̄itatis nobis ꝓficiat ad ſalutē. P. Cō. Dñe quinq; talēta tradidiſti michi ecce alia quinq; ſuperlucratꝰ ſū euge ſerue fidelis qꝛ ī pauca fuiſti fidelis ſupꝛa multa te ꝯſtituā itra ī gaudiū dñi tui. in tpe pa. allā. Cō. Btūs ſeruꝰ quē cū venerit dñs īuenerit vigilātē amē dico vobis ſup oīa bona ſua ꝯſtituet eū. in tpe paſc. allā allā. Cō. Fidelis ſeruꝰ ⁊ prudēs quē ꝯſtituit dñs ſup familiā ſuā vt det illis ī tpe tritici mēſurā. in tpe paſc. allā allā. Poſtcō.

Preſta q̄s domīe deus noſter vt diuinis miſterijs expiati: intercedēte beato. N. cōfeſſoꝛe tuo atq; pontifice: ad ſuperni plenitudinem ſacramēti cuius libauimus ſctā tendamus. Per. Alia poſtcō.

Quos tuis domine reficis ſacramentis ſancti. N. confeſſoris tui atq; pontificis attolle benignus ſuffragijs: vt noſtre redemptionis effectum ⁊ myſterijs capiamus ⁊ moꝛibus. Per. ¶ In natali vnius cōfeſſoꝛis ⁊ doctoꝛis. Offi.

Sacerdotes dei benedicite dñm: ſcti ⁊ hūiles coꝛde laudate deū. In tpe paſc. allā allā. Ps. Bñdicite oīa opa dñi dño laudate ⁊ ſuperaltate eū ī ſecla.

Exaudi dñe p̄ces noſtras (Oꝛ. quas in ſcti. N. cōfeſſoris tui atq; doctoꝛis ſolēnitate deferimꝰ vt.

qui tibi digne meruit famulari: eiꝰ p̄cibꝰ ab oībꝰ abſolue pctīs. P̄ do.

Lectio libꝛi ſapientie. Eccli. xlvij.

Dedit dn̄s confeſſionem ſcō ſuo: ⁊ excelſo in vbo glīe. De oī coꝛde ſuo laudauit dn̄m: ⁊ dilexit deū q̄ fecit illū. Et dedit illi ꝯtra inimicos potētiā: ⁊ ſtare fecit cātoꝛes ꝯtra altare/ et in ſono eoꝝ dulces fecit modulos. Et dedit illi in celebꝛationibus decus: ⁊ oꝛnauit tēpoca vſq; ad conſūmationem vite/ vt laudaret nomē ſcm̄ dn̄i: ⁊ amplificaret mane ſanctitatē dei. Xp̄s purgauit pctā ipſiꝰ: ⁊ exaltauit in eternū coꝛnu eius. Sapiētia laudabit animā ſuam et ī dn̄o honoꝛabit: et in medio populi ſui gloꝛiabit. Et ī eccleſiis altiſſimi aperiet os ſuum: et in conſpectu virtutis illius gloꝛiabitur. In medio populi exaltabitur: et in plenitudine ſancta admirabit. In multitudine electoꝛuꝫ habebit laudem: ⁊ inter benedictos benedicetur.

Lectio libꝛi ſapientie. vij.

Optaui/ et datꝰ ē michi ſenſus. Et inuocaui: et venit ī me ſpiritus ſapientie. Et p̄poſui illam regnis ⁊ ſedibus: et diuitias nichil eſſe duxi in ꝯparatiōne illiꝰ. Nec cōparaui illi lapidem p̄cioſum: qm̄ oē aurū in ꝯparatiōe illiꝰ arena eſt exigua/ et tāq̄ lutū eſtimabitur argentū ī cōſpectu illiꝰ. Sup ſalutē ⁊ ſpeciē dilexi illā: ⁊ ꝓpoſui ꝓ luce habere illā/ qm̄ inextiguibile eſt lumen illiꝰ. Venerūt michi oīa bona pariter cum illa: et innumerabilis honeſtas per manus illius. Et letatus ſum in oībus qm̄ antecedebat me iſta ſapientia: ⁊ ignoꝛabam qm̄ omnium bonoꝝ mater ē. Quā ſine fictiōe didici: et ſine inuidia cōmunico Et honeſtatem illius: non abſcondo. Gr. Iurauit dn̄s ⁊ non penitebit eū/ tu es ſacerdos ī eternum ſecundū oꝛdinē melchiſedech. V. Dixit dn̄s dn̄o meo/ ſede a dextris meis. Allā. V. Amauit eum dominus et oꝛnauit eum/ ſtola gloꝛie induit eum. Seq̄ de cōi vniꝰ ꝯfeſſoris et pontī. Infra lxx. Tr. Btūs vir vt ſ. fo. x. Scdm matheum. v. ca.

In illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis Vos eſtis ſal terre. Q̄d ſi ſal euanuerit: in quo ſalietur? Ad nichilū valet vltra: niſi vt mittatur foꝛas/ et cōculcetur ab hoībus. Vos eſtis lux mūdi. Nō poteſt ciuitas abſcōdi: ſupꝛa montem poſita Neq; accendūt lucernam et ponūt eā ſub modio: ſed ſup cādelabꝛum vt luceat oībus qui in domo ſunt. Sic luceat lux veſtra coꝛam hoībꝰ vt videāt opera veſtra bona: ⁊ gloꝛificēt patrē veſtrū q̄ in celis ē. Nolite putare: qm̄ veni ſoluere legem aut ꝓphetas. Nō veni ſoluere: ſed adimplere. Amē q̄ppe dico vobis: donec trāſeat celū ⁊ terra/ iota vnum aut vnus apex non ꝑteribit a lege/ donec omnia fiant. Qui ergo ſoluerit vnum de mandatis iſtis minimis. ⁊ docuerit ſic hoīes: minimus vocabitur in regno celoꝛum. Qui autem fecerit et docuerit: hic magnus vocabitur in regno celoꝛum. Offr. Veritas mea ⁊ mīa mea cum ipſo et in nomine meo exaltabitur coꝛnu eiꝰ. In tp̄e paſc. allā. Secꝛ.

Munera q̄s dn̄e tibi dicata ſctifica: et intercedente beato N. confeſſoꝛe tuo atq; doctoꝛe per eadem nos placatꝰ intēde. P. Cō. Fidelis ſeruꝰ ⁊ pꝛudens quē conſtituit dominꝰ ſuper familiā ſuam/ vt det illis in tēpoꝛe tritici menſuram In tp̄e paſchali. allā allā. Poſtcō.

Percepta q̄s oīpſ deꝰ/ vt de perceptis muneribꝰ grās exhibētes/ intercedente btō N. ꝯfeſſoꝛe tuo atq; doctoꝛe beneficia potioꝛa ſumamꝰ [illegible]

¶ In natali vniꝰ ꝯfeſſ. ⁊ abb̄. Offīm.

OS iuſti meditabit̄ ſapiētiā ⁊ ligua eiꝰ loq̄t iudiciū lex dei eiꝰ i coꝛde ipſiꝰ. Ps Noli emulari i malignātibꝰ: neqꝫ zelaueris faciētes iniq̄tatē. Oꝛ.

DEus qui beatum N. confeſſoꝛem tuū atqꝫ abbatē ſāctitatis gratia decoꝛaſti: ipſius meritis fac nos bonis operibꝰ abūdare/ vt a te ſummo bono omne qđ expedit mereamur īpetrare. P d. ¶ Lectio libꝛi ſapientie. Eccliaſtici. xxxix.

IUſtus coꝛ ſuū tradet ad vigilandū diluculo ad dn̄z q̄ fecit illū: et i ꝯſpectu altiſſimi dep̄cabit̄. Aperiet os ſuū i oꝛone: ⁊ ꝓ delictis ſuis depꝛecabit̄. Si eni magnꝰ dn̄s voluerit: ſpū itelligētie replebit illū. Et ipſe tāq̄ ymbꝛes mittet eloquia ſapiētie ſue: ⁊ in oꝛone confitebit̄ dn̄o. Et ipſe diriget cōſilium eius ⁊ diſciplinam: et in abſcōditis ſuis cōſiliabitur. Et ipſe palam faciet diſciplinam doctrine ſue: et in lege teſtamenti dn̄i gl'iabitur. Collaudabūt multi ſapiētiam eius: et vſqꝫ in ſcl'm nō delebitur. Nō recedet memoꝛia eiꝰ: ⁊ nomē eius req̄retur: a ḡnatione in ḡnationē. Gr. Os iuſti meditabitur ſapiētiam et lingua eiꝰ loquetur iudiciū. V. Lex dei eius in coꝛde ipſius et non ſupplātabuntur greſſus eius. Allā. V. Poſui adiutoꝛiū ſuper potentē: et exaltaui electum de plebe mea. Seq̄. Adeſt nobis. vt s̄. fo. x. vl' tractus Deſiderium anime eius. vt s̄. fo. iiij. Secundum lucam. xi. capi.

IN illo t̄pe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Nemo accēdit lucernā ⁊ i abſcōdito ponit/ neqꝫ ſub modio: ſꝫ ſup cādelabꝛū: vt q̄ īgrediūt̄ lumē videāt. Lucerna coꝛpoꝛis tui eſt oculꝰ tuꝰ. Si ocl's tuꝰ fuerit ſimplex: totū coꝛpꝰ tuū lucidū erit. Si aūt neq̄ fuerit: etiā coꝛpꝰ tuū tenebꝛoſū erit. Uide ḡ ne lumē qđ in te eſt: tenebꝛe ſint. Si ergo coꝛpꝰ tuū totū lucidū fuerit non habens aliquā partē tenebꝛarū: erit lucidum totum. Et ſicut lucerna fulgoꝛis: illuminabit te. Offꝫ. Deſideriū anime eius tribuiſti ei dn̄e: et voluntate labioꝛum eiꝰ non fraudaſti eū. poſuiſti in capite eiꝰ coꝛonam de lapide p̄cioſo. In t̄pe paſcal allā. Sec.

SAcrificium dn̄e qđ ꝓ ſācti N. cōfeſſoꝛis tui atqꝫ abbatis ſolēnitate deferimus/ tibi q̄ſumꝰ fiat acceptum: ⁊ eiꝰ interueniētibus meritis nobis augeat te donante ſuffragium. P do. Cō. Fidelis ſeruus et pꝛudens quem cōſtituit dn̄s ſup familiam ſuam vt det illis in tempoꝛe tritici menſuram. In tempoꝛe paſchali. alleluya allā. Poſtcō.

LIbantes dn̄e ſacroſācta myſteria pꝛetende nobis q̄s miſericoꝛdiā tuā: vt q̄ votis experimꝰ intercedente btō N. confeſſoꝛe tuo atqꝫ abbate conuerſatione tibi placita conſequamur. Per dominum.

¶ De quocūqꝫ confeſſoꝛe. Offīm.

OS iuſti meditabitur ſapiētiam et lingua eius loquetur iudicium lex dei eius in coꝛde ipſius. Ps Noli emulari in malignantibus: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem. Oꝛatio.

ADeſto dn̄e p̄cibꝰ n̄ris/ quas in ſcti N. cōfeſſoꝛis tui ſolēnitate deferimus: vt qui noſtre iuſticie fiduciā non habemus: eius q̄ tibi placuit meritis et pꝛecibus adiuuemur. Per do. Epla. Iuſtū deduxit vt s̄. f. ix. Gr. Os iuſti meditabit̄ ſapientiam ⁊ līgua eiꝰ loquetur iudicium. V. Lex dei eiꝰ i coꝛde ipſiꝰ ⁊ nō ſupplātabitur greſſꝰ eiꝰ. Allā. V. Poſui adiutoꝛium ſup potentē

Et exaltaui electum de plebe mea. Reſp. Adeſt nobis. vtſ. f.x. vl' Tr. Deſideriū. vtſ. f.iiij. Euā. Uidete vigi. vtſ. f.x. offr. Deſideriū aīe ei⁹ tribuiſti ei ꝛ volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudaſti eum poſuiſti in capite ei⁹ coꝛonam de lapide pꝛecioſo. In tēpoꝛe paſchali. alleluya. Secreta.

Suſcipe dn̄e ſacrificiū placationis ꝛ laudis qđ nos interueniēte btō N. confeſſoꝛe tuo ꝑducat ad veniā: ꝛ in ꝑpetuā grãꝝ ꝯſtituat actionē. Per. Cō. Fidelis ſeru⁹ ꝛ pꝛudēs quē conſtituit dn̄s ſup familiā ſuā vt det illis i tp̄e tritici mēſurā. In tp̄e paſc. alleluya allā. Poſtcō.

Preſta q̄s omīps de⁹: vt cuius feſtiuitate votiua ſunt ſacramenta: eius ſalutaria nobis interceſſione reddātur. Per dominum. ¶ In natali pliū cōfeſſoꝝ. Offm̄.

Sacerdotes ei⁹ induāt ſalutare ꝛ ſcti ei⁹ exultatiōe exultabūt. In tp̄e paſ. allā al. al. Ps. Memēto dn̄e dauid: et oīs māſuetudinis eius. Oratio.

Beatoꝝ cōfeſſoꝝ tuoꝛum. N. ꝛ N. nos domine tuere ꝓſidijs vt quoꝝ feſtiuitatem annua deuotione recolimus: eoꝝ interceſſione ab omnibus aduerſitatibus eruamur. Per dn̄m. ¶ Ad hebꝛeos. vij.

Fratres: Plures facti ſūt ſacerdotes ſcd̄m legē: idcirco q2 moꝛte ꝓhiberēt ꝑmanere. Ieſ⁹ autē eo q2 maneat i eternū: ſempiternū habet ſacerdotiū. Unde et ſaluare in ꝑpetuū poteſt/ accedēs ꝑ ſemetipſū ad deū ſẽp viuēs/ ad interpellādū ꝓ nobis. Talis enī decebat vt nobis eſſet pōtifex: ſāctus/ innocēs/ impollutus/ ſegregatus a pctōꝛib⁹/ ꝛ excelſioꝛ celis factus. Qui non habet quotidie neceſſitatē: quēadmodū ſacerdotes pꝛius pꝛo ſuis delictis hoſtias offerre/ deinde pꝛo populo. Hoc enī fecit ſemel ſe offerēdo: dn̄s noſter ieſus xp̄s. Gr. Sacerdotes eius induāt ſalutare/ ꝛ ſcti i eius exultatiōe exultabūt. ℣. Illuc ꝓducā coꝛnu dauid paraui lucernā chꝛiſto meo. Allā ℣. Fulgebūt iuſti ꝛ tāq̄ ſcintille in arundineto diſcurrēt in eternum. Nulla h2 ſequentia licet ix. lectiones ſtāt. Scd̄m lucam. xij.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis: Sint lumbi veſtri pꝛecincti: ꝛ lucerne ardentes in manibus veſtris. Et vos ſimiles hominibus expectātibus dn̄m ſuū: quādo reuertatur a nuptijs. Ut cū venerit ꝛ pulſauerit: ꝯfeſtī aperiāt ei. Beati ſerui illi: quos cū venerit dn̄s inuenerit vigilātes. Amē dico vobis: q2 ꝓcinget ſe et faciet illos diſcūbere/ ꝛ trāſiens miniſtrabit illis. Et ſi venerit in ſcd̄a vigilia/ ꝛ ſi in tercia vigilia venerit ꝛ ita inuenerit: bti ſunt ſerui illi. Hoc autem ſcitote/ qm̄ ſi ſciret paterfamilias qua hoꝛa fur veniret: vigilaret vtiq3 et non ſineret perfodi domum ſuā. Et vos eſtote parati: quia qua hoꝛa non putatis: filius hoīs veniet. ¶ Secundum mattheum. x. capi.

In illo tp̄e: Miſit ieſus duodecim diſcipulos ſuos: ꝓcipiēs eis ꝛ dicēs. In viā gētiū ne abieritis: ꝛ i ciuitates ſamaritanoꝝ ne intraueritis/ ſ3 poti⁹ ite ad oues q̄ perierūt dom⁹ iſrael. Euntes autē ꝓdicate dicētes: q2 appꝛopinq̄bit regnū celoꝝ. Infirmos curate/ moꝛtuos ſuſcitate/ lepꝛoſos mūdate demōes eijcite. Gratis accepiſtis: gratis date. Offr. Exultabūt ſcti i glīa letabūt in cubilib⁹ ſuis exultatiōes dei i faucib⁹ eoꝝ. i tp̄e paſ. allā allā. Secr.

Adeſto dn̄e pꝛecib⁹ populi tui adeſto munerib⁹: vt q̄ ſa ſunt oblata myſterijs tuoꝛum i placeant interceſſione ſanctoꝛum. Per dñm. Cõio. Ego vos elegi de mundo vt eatis ⁊ fructum afferatis et fructus veſter maneat. ¶ In tp̃e paſchali. allã allã. Poſtcõio.

FIdeles tui deus celeſtis doni remedijs recreentur/ et ſcrõꝝ quoqꝫ confeſſoꝝ tuoꝝ precibꝰ ab omibus queſumus emũdemur delictis. P. ¶ In natali vnius virginis et martyꝛis. Ad miſſã. Offĩi.

DIlexiſti iuſticiã ⁊ odiſti iniq̃tatẽ: ꝓpterea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo leticie pꝛe ꝯſoꝛtibꝰ tuis. i tp̃e pa allã al. al. ps. Eructauit coꝛ meũ verbum bonũ: dico ego opa mea regi. Oꝛatio

LOq̃bar de teſtimonijs tuis in ꝯſpectu regũ ⁊ nõ ꝯfũdebar ⁊ meditabar ĩ mãdatiꝭ tuis que dilexi nimis. ps. Beati imaculati in via: qui ambulãt in lege domini. Aliud officium.

ME expectauerũt peccatoꝛes vt perderẽt me/ teſtimonia tua dñe intellexi/ oĩs ꝯſummatiõis vidi finẽ latũ mandatũ tuũ nimis ps. Bti imaculati in via: q̃ ambulãt in lege dñi. Oꝛo.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de beate. N. virgis et martyꝛis tue feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dominum. ¶ Lectio libꝛi ſapientie. Eccleſiaſtici. li.

DOmine deus meus exaltaſti ſup terrã habitationẽ meã: et pꝛo moꝛte defluẽti depꝛecata ſũ Inuocaui dominum patrẽ domini mei: vt non derelinquat me in die tribulationis mee/ et in tẽpoꝛe ſupboꝝ ſine adiutoꝛio. Laudabo nomẽ tuũ aſſidue: ⁊ collaudabo illud confeſſione/ ⁊ exaudita eſt oꝛatio mea. Liberaſti me de perditione: ⁊ eripuiſti me de tẽpoꝛe iniquo. Pꝛopterea ꝯfiteboꝛ: ⁊ laudem dicã nomini tuo: domine deus meus. ¶ Lectio libꝛi ſapientie. Eccleſiaſtici. li.

COnfiteboꝛ tibi dñe rex: ⁊ collaudabo te deũ ſaluatoꝛẽ meum. Cõfiteboꝛ nomini tuo: qm̃ adiutoꝛ ⁊ ꝓtectoꝛ factꝰ es michi/ ⁊ liberaſti coꝛpꝰ meũ a ꝑditione. A laqueo ligue inique: ⁊ a labijs operãtiũ mẽdaciũ. Et in ꝯſpectu aſtãtiũ factus es michi adiutoꝛ: ⁊ liberaſti me ſcd̃m multitudinẽ miſericoꝛdie nominis tui. A rugiẽtibꝰ ꝑparatis ad eſcã: de manibꝰ q̃rẽtium animã meã/ ⁊ de poꝛtis tribulationũ q̃ circũdederũt me. Et a ꝑſſura flãme q̃ circũdedit me: ⁊ in medio ignis nõ ſũ eſtuata. De altitudine vẽtris inferi: ⁊ a lingua coinq̃nata/ ⁊ a v̾bo mẽdacij. A rege iniquo: ⁊ a ligua iniuſta. Laudabit vſqꝫ ad moꝛtẽ aïa mea dñm: ⁊ vita mea appꝛopiquãs erat in inferno deoꝛſum. Circumdederũt me vndiqꝫ: ⁊ nõ erat qui adiuuaret. Reſpiciens erã ad adiutoꝛium hominum: ⁊ nõ erat. Memoꝛata ſum miſericoꝛdie tue domĩe: ⁊ cooperationis tue que a ſeculo ſunt Qm̃ eruis ſuſtinentes te: ⁊ liberas eos de manu ãguſtie: domine deus meus. Lec. li. ſapiẽ. Eccl'iaſti. xxiiij.

SApiẽtia laudabit animã ſuã: et ĩ dño honoꝛabitur/ ⁊ in medio populi ſui gloꝛiabitur. Et ĩ eccleſijs altiſſimi aperiet os ſuũ: ⁊ in ꝯſpectu virtutis illiꝰ gloꝛiabit̃. In medio populi exaltabit̃: ⁊ in plenitudine ſctã admirabitur. In multitudine electoꝝ habebit laudẽ: ⁊ inter b̃ndictos b̃ndicetur dicẽs. Ego ex oꝛe altiſſimi pꝛodij: ꝑmogenita ante omnem creaturã. Ego quaſi libanus non inciſus vapoꝛaui habitationẽ meã: et quaſi balſamum nõ mixtum odoꝛ meus. Ego quaſi therebintus extendi ramos meos: et rami mei honoris ⁊ gratie. Lectō libri ſapientie. Prouerbioꝝ. xxxi.

Mulierē fortē q̄s īueniet? Procul ⁊ de vltimis finibus p̄ciū eiꝰ. Cōfidit ī ea cor viri ſui: ⁊ ſpoliis nō īdigebit. Reddet ei bonū ⁊ non malū: oībꝫ diebꝫ vite ſue. Queſiuit lanā ⁊ linū: ⁊ opata ē ↄſilio manuū ſuaꝝ. Factā ē q̄ſi nauis īſtitoris delōge portās panē ſuū. De nocte ſurrexit: deditq̄ p̄dā domeſticis ſuis/ ⁊ cibaria ācillis ſuis. Cōſiderauit agrū ⁊ emit eū de fructu manuū ſuaꝝ plātauit vineā. Accīxit fortitudīe lūbos ſuos: ⁊ roborauit brachiū ſuū. Guſtauit ⁊ vidit q̄m bona ē negotiatio eiꝰ: nō extīguet̄ ī nocte lucerna eiꝰ. Manū ſuā miſit ad fortia: ⁊ digiti eiꝰ app̄hēderūt fuſū. Manū ſuā aperuit inopi: ⁊ palmas ſuas extendit ad pauperē. Nō timebit domui ſue a frigoribꝰ niuis: oēs eni domeſtici eiꝰ veſtiti ſūt duplicibꝰ. Stragulatā veſtē fecit ſibi: byſſꝰ ⁊ purpurea īdumētū eiꝰ. Nobilis in portis vir eiꝰ: quādo ſederit cū ſenatoribꝫ terre. Syndonē fecit ⁊ vēdidit: ⁊ ſingulū tradidit chananeo. Fortitudo et decor indumētū eiꝰ: et ridebit in die nouiſſimo. Os ſuū aperuit ſapiētie: ⁊ lex clemētie in lingua eius Cōſiderauit ſemitas domus ſue: ⁊ panē ocioſa non comedit. Surrexerunt filii eiꝰ ⁊ btīſſimā predicauerūt: ⁊ vir eius laudauit eā. Multe filie cōgregauerūt diuitias: tu ſupgreſſa es vniuerſas. Fallax gr̄a: et vana eſt pulchritudo. Mulier/ timēs deū: ipſa laudabit̄. Date ei de fructu manuū ſuaꝝ: ⁊ laudēt eā in portis opa eius. Gr̄. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti īiquitatē. ℣. Propterea vnxit te deus deꝰ tuus oleo leticie. Gr̄. Specie tua ⁊ pulchritudie tua intēde proſpere ꝓcede ⁊ regna. ℣ꝰ. Propter veritatē ⁊ mā̄ſuetudinē ⁊ iuſticiam et deducet te mirabiliter dextera tua. Gr̄. Diffuſa eſt gr̄a in labiis tuis: ꝓpterea bn̄dixit te deus in eternū. ℣ Propt̄ v̄itatē ⁊ mā̄ſuetudinē ⁊ iuſticiā: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Gr̄. Audi filia et vide ⁊ īclina aurē tuā: q̄ꝛ cōcupiuit rex ſpeciē tuā. ℣ Specie tua ⁊ pulchritudie tua: itēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Allā. ℣. Emulor eni vos dei emulatione deſpōdi vos vni viro virginē caſtā exhibere xp̄o. Allā. ℣. Veni electa mea ⁊ ponā te ī thronū meum: q̄ꝛ cōcupiuit rex ſpeciē tuā. Allā. ℣ Sp̄e tua ⁊ pulchritudie tua intēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Allā. ℣ Diffuſa eſt gr̄a in labiis tuis: ꝓpterea bn̄dixit te deus in eternum. Allā. ℣ Hec eſt virgo ſapiēs quam dn̄s vigilātē inuenit. Allā. ℣ Loquebar de teſtimoniis tuis in cōſpectu regū ⁊ non cōfundebar. Tractus.

Diffuſa ē gr̄a ī labiis tuis propterea bn̄dixit te deꝰ in eternum. ℣ꝰ Specie tua et pulchritudine tua: intēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. ℣. Propter veritatē ⁊ mā̄ſuetudinem ⁊ iuſticiā ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. ℣ꝰ. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuam: q̄ꝛ concupiuit rex ſpeciem tuā. Seq̄.

Exultemus in hac die feſtiua. Recolētes dn̄i magnalia ī ſanctis qui operat̄ maxima. Qui iter ſua potētie mira ī virginū eſt maximus glīa. Sua eni gratia mūdi viluit virginibꝰ pōpa. Atq̄ ↄtra p̄cepta regū reſtitit virginalis pugna. Furit rabies veſana deuicta triſtatur malicia. Crudeſcit in carne tenera maiora exquirit tormēta. Sed tunc ſtat firmior caro virginea. Cū multiplicant̄ noua ſupplicia. Pro eterna quam expectāt a deo gloria. Letantur mortalia affligi ſua corpoꝛa. Qꝫ ſunt tráſitoꝛia. Et in motu ſubito labentis mundi gaudia. Ut floꝛes decidua. Ex hac virginea ſoꝛte claruit. N. cuiꝰ hodie celebꝛámꝰ ſolẽnia ſplẽdẽs iter alias vt lucifer iter mioꝛes ſtellas. Uirgo btã foꝛtiꝰ ferẽs oĩa nec moꝛi recuſãs ꝓ glĩa ꝓ nobꝫ pie deũ exoꝛa. Ut tecũ ĩ aula exultemꝰ etherea pace ꝑpetua. Pro ſctõꝝ virgo glĩoſa collaudemꝰ dñm glĩa. Scdꝫ mattheũ. xiij.

IN illo tpe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis: parabolã hãc. Simile eſt regnũ celoꝝ theſauro abſcondito in agro: quẽ q̄ iuenit hõ abſcõdit/ ⁊ p̄ gaudio illiꝰ vadit/ et vẽdit vniuerſa q̄ habet/ ⁊ emit agrũ illũ. Iterũ ſimile eſt regnũ celoꝝ homini negociatoꝛi: q̄rẽti bonas margaritas. Inuẽta aũt vna ꝓcioſa margarita: abijt ⁊ vẽdidit oĩa q̄ habuit et emit eã. Iteꝝ ſimile eſt regnũ celoꝝ ſagene miſſe in mare: ⁊ ex oĩ genere piſcium cõgregãti. Quã cũ ipleta eſſet educẽtes ⁊ ſecus littꝰ ſedẽtes: elegerũt bonos in vaſa ſua/ malos aũt foꝛas miſerũt. Sic erit in conſũmatione ſeculi. Exibũt angeli: ⁊ ſeparabunt malos de medio iuſtoꝝ. Et mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus et ſtridoꝛ dentium. Intellexiſtis hec oĩa? Dicũt ei. Etiã. Ait illis. Ideo omnis ſcriba doctus in regno celoꝝ ſimilis eſt homini patrifamilias: qui pꝛofert de theſauro ſuo: noua ⁊ vetera. Offertoꝛiũ. Filie regum in honoꝛe tuo aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circundata varietate. Offꝫ. minꝰ. Offerentur regi virgines poſt eã: pꝛime eiꝰ offerẽtur tibi. In tpe paſ. allã. Offꝫ. maius. Offerentur regi virgines poſt eã: pꝛoxime eius offerẽtur tibi in leticia et exultatione adducẽtur in templũ regi domino. Secreta.

HOſtias domine quas tibi offerimus ꝓpicius reſpice: et intercedente beata. N. virgine tua et martyꝛe: vincula peccatoꝝ noſtrorum abſolue. Per do. Cõ. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis ꝓpterea bñdixit te deus in eternum. In tpe paſc. allã allã. Cõ. Feci iudicium ⁊ iuſticiã dñe non calũnientur me ſuperbi ad omnia mãdata tua dirigebar oẽm viã iniquitatis odio habui. Cõio. Simile eſt regnum celoꝝ homini negociatoꝛi querenti bonas margaritas. inuenta vna precioſa margarita: dedit oĩa ſua et comparauit eã. Cõio. Quinq; pꝛudentes virgines acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lampadibꝰ: media autẽ nocte clamoꝛ factus eſt/ ecce ſponſus venit exite obuiam chꝛiſto domino. Poſtcommunio.

PLaceat tibi queſumus miſericoꝛs deus noſtre ſeruitutis obſequia: vt miſteria ſacroſctã que ſumpſimus/ intercedẽte btã N. virgine tua ⁊ martyꝛe: et tuam gratiã nobis cõſilient/ ⁊ eterne felicitatis gaudium ſubminiſtrent. Per dñz.

¶ In natali vnius virginis non martyꝛis. Ad miſſam. Officium.

DIlexiſti iuſticiã et odiſti iniquitatem ꝓpterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pꝛe conſoꝛtibus tuis. In tẽpoꝛe paſ. allã allã allã. Ps. Eructauit coꝛ meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Oꝛatio.

OMnipꝰ ſempiterne deꝰ auctoꝛ virtutis et amatoꝛ virginitatis: da nobis q̄s ſacte. N. virginis tue placitis tibi meritis cõmendari: cuius vita merito caſtitatis tibi cõplacuit. Per. Ad coꝛinthios. ij. c.

FRatres: Qui glĩatur in dño glorietur. Nõ eni q̄ ſeipſũ cõmẽdat ille pꝛobatus eſt: ſed quẽ deus cōmēdat. Utinā ſuſtineretꝭ modicū q̄d inſipiētie mee: ſꝫ ꝯſupportate me. Emuloꝛ enī vos: dei emulatiōe. Deſpōdi eī vos vni viro virginē caſtā exhibere xp̄o. Lectō libri ſapie. viij.

Sapiētia vicit maliciam. Attingit ḡ a fine vſq; ad finē foꝛtiť: et diſponit oīa ſuauiť. Hāc amaui et exq̄ſiui a iuuentute mea: ⁊ q̄ſiui eā ſpōſā michi aſſumere / ⁊ amatoꝛ factꝰ ſū foꝛme illiꝰ. Generoſitatē illiꝰ gloꝛificat ꝯtuberniū habēs dei: ſed ⁊ oīm dn̄s dilexit illā. Doctrix ē diſcipline dei: ⁊ electrix opeꝝ illius. Lectio yſaie prophete. lxi. et lxij.

Gaudēs gaudebo ī dn̄o: ⁊ exultabit aīa mea ī deo meo. Qꝛ īduit me veſtimēto ſalutꝭ: ⁊ indumēto letitie circūdedit me. Quaſi ſpōſū decoꝛatū coꝛona: ⁊ q̄ſi ſponſā oꝛnatā monilibꝰ ſuis. Sicut enī terra ꝓfert germē ſuū et ſicut oꝛtꝰ ſemē ſuū germīat: ſic dn̄s deꝰ germinabit iuſticiā et laudē coꝛā vniuerſis gētibꝰ. Habitabit eī iuuenis cum vgīe: ⁊ habitabūt ī te filij tui. Et gaudebit ſpōſꝰ ſup ſpōſā: et gaudebit ſup te deꝰ tuꝰ. Dicit dn̄s: oīps. Gr. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄tatē. V. Propterea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo leticie. Allā. V. Diffuſa ē gr̄a ī labijs tuis ꝓpterea bn̄dixit te deꝰ ī eternū. Allā. V. Emuloꝛ enim vos dei emulatione deſpondi vos vni viro virginem caſtam exhibere xp̄o. Seq̄.

Virginis venerande de numero ſapiētū feſta celebꝛemus ſocij. Filie matris ſūmi regis ſacroſācte marie. Quā ſibi ī ſoroꝛem dei adoptauit filiꝰ. Hec coꝛpus ſuū domuit freno ieiunij. Et luxuriā ſecuit enſe parſimonie. Hec cōtra cunctos hoſtis dimicauit impetus. Et hoſtē cruētū freta xp̄i dextera ſtrauerat. Hec ſpōſū ab aula celi ſeſe īuiſentē alacris: Coꝛde iocundo ſecuta eiꝰ eſt ingreſſa thalamū. Tu q̄ iam dulcibꝰ plena delicijs. Chriſto miſerias noſtras ſuggerito. Nobis conſolationem pꝛecando.

¶ Secundum mattheum. xxv.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis parabolā hanc. Simile eſt regnū celoꝝ decē virginibꝰ: q̄ accipiētes lāpades ſuas exierūt obuiā ſpōſo et ſponſe. Quinq; aūt ex eis erāt fatue: et quinq; pꝛudentes. Sꝫ q̄nq; fatue acceptis lāpadibus nō ſūpſerūt oleū ſecū. Prudētes vero acceperūt oleū ī vaſis ſuis cū lāpadibus. Moꝛā aūt faciente ſpōſo doꝛmitauerunt oēs ⁊ doꝛmierunt. Media aūt nocte clamoꝛ factus ē: ecce ſpōſus venit / exite obuiam ei. Tūc ſurrexerūt oēs virgines ille: ⁊ oꝛnauerūt lampades ſuas. Fatue aūt: ſapiētibꝰ dixerūt. Date nobis de oleo vr̄o: q̄ꝛ lāpades nr̄e extinguūt. Reſponderūt pꝛudētes: dicētes. Ne foꝛte nō ſufficiat nobꝭ et vobis: ite potiꝰ ad vēdētes ⁊ emite vobꝭ. Dū autē irent emere: venit ſpōſus. Et q̄ parate erant: intrauerūt cū eo ad nuptias / ⁊ clauſa eſt ianua. Nouiſſime vero veniunt et relique virgines: dicentes. Dn̄e dn̄e: aperi nobis. At ille rn̄dens: ait. Amen dico vobis: neſcio vos. Uigilate itaq; q̄ꝛ neſcitis diem neq; hoꝛam. Offer. Offerentur regi virgines poſt eam pꝛime eius offerētur tibi. Secreta

Offerimꝰ tibi dn̄e p̄ces ⁊ munera ī honoꝛe ſācte N. virginis tue gaudētes p̄ſta q̄s: vt ⁊ ꝯuenientē hec agere ⁊ remediū ſēpiternū valeamꝰ acquirere. Per dn̄m. Cō. Diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te deus ī eternum. Poſtcō.

Proſint nobꝭ dn̄e q̄ſumꝰ ſumpta myſteria pariterq; nos īntercedente beata virgine tua. Nec a pc̄tis eruant: et pꝛeſidijs tue pꝛopiciationis attollant. Per dn̄m.

¶ In natali p̄limaꝝ v̄ginū. Offm̄.

Vultū tuū deprecabūt omnes diuites plebis adducentur regi virgines poſt eam proxime eius adducētur tibi ī leticia et exultatione. Ps. Eructauit cor meum verbū bonū: dico ego opera mea regi. Oratio.

Deus q̄ vt humanum gen⁹ ad cōfeſſionē tui nōis prouocares: etiam in ſexu fragili victoriam martyrij contuliſti: p̄ſta q̄ſ ſum⁹/ vt eccleſia tua hoc exemplo cōmunita: nec pati ꝓ te metuat/ et celeſtis premij gloriam cōcupiſcat. Per dominum. Ad corinthios. i. vij. capi.

Fratres: De virginib⁹ autem p̄ceptum dn̄i nō habeo: conſilium aūt do tanq̄ mīam aſſecutus a domino/ vt ſim fidelis. Exiſtimo enim hoc bonū eſſe: propter inſtantem neceſſitatem qm̄ bonū eſt hoī ſic eſſe. Alligat⁹ es vxori: noli querere ſolutionem. Solut⁹ es ab vxore: noli q̄rere vxorem. Si aūt acceperis vxorem: nō peccaſti. Et ſi nupſerit virgo: non peccauit. Tribulationē tamē carnis: habebunt huiuſmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaq̄ dico fratres: tempus breue eſt. Reliquum eſt: vt ⁊ q̄ habent vxores tanq̄ non habētes ſint. Et qui flēt: tāq̄ nō flētes. Et qui gaudent: tanq̄ nō gaudētes. Et qui emunt: tāq̄ non poſſidentes Et qui vtuntur hoc mundo: tanq̄ nō vtātur. Preterit enī figura: huius mūdi. Uolo autem vos: ſine ſollicitudine eſſe. Qui ſine vxore eſt: ſollicitus ē q̄ dn̄i ſunt/ quomodo placeat deo. Qui aūt cū vxore eſt: ſollicitus eſt q̄ ſūt huius mundi/ quō placeat vxori. ⁊ diuiſus ē. Mulier innupta ⁊ virgo cogitat q̄ dn̄i ſunt: vt ſit ſancta corpore et ſpiritu. In xp̄o ieſu domino nr̄o. Lectio libri ſapiētie. iiij.

O Q̄ pulchra eſt caſta generatio: cū caritate. Immortalis ē enim memoria illi⁹: qm̄ apud deū nota eſt et apd̄ hoies. Cū p̄ſēs ē imitant illā: ⁊ deſiderāt eā cū ſe eduxerit/ ⁊ in perpetuū coronata triūphat/ incoinq̄natorū certaminum premium vincēs. Multigena aūt impioꝝ multitudo nō erit vtilis: et ſpuria vitulamina nō dabunt radices altas/ nec ſtabile firmamētū collocabūt. Et ſi in ramis ī tp̄e germinauerīt infirmiter poſita: a vento cōmouebuntur/ ⁊ a nimietate ventoꝝ eradicabuntur. Cōfringētur enī rami inconſummati: et fructus illoꝝ inutiles ⁊ acerbi ad māducādum ⁊ ad nichilū apti. Ex iniquis enī oēs filij q̄ naſcuntur: teſtes ſunt nequicie aduerſus parentes in interrogatione ſua. Iuſt⁹ autē ſi morte p̄occupat⁹ fuerit: in refrigerio erit. Grad. Exultabunt ſancti ī glīa: letabuntur in cubilib⁹ ſuis. ℣. Cātate dn̄o cāticū nouum: laus ei⁹ ī eccleſia ſctoꝝ. Tr. Gl'ioſus de⁹ in ſāctis mirabilis in maieſtate faciēs prodigia. ℣. Dextera tua dn̄e glorificata eſt ī virtute dextera manus tua ꝯfregit inimicos. Allā. ℣. Adducentur regi virgines poſt eā p̄xīe eius offerent tibi in leticia et exultatiōe. Euāg. Simile eſt regnum celoꝝ decē vir. vt ſupra in officio proximo. Offer. Offerētur regi virgines poſt eā proxime eius offerentur tibi. Secreta.

Hac nos q̄s dn̄e beataꝝ virginū ⁊ martyꝝ tuaꝝ N. et N. cōtinuis p̄ſidijs adiuuari: ꝓ q̄rū venerāda recordatiōe hec dona maieſtati tue dicāda offerim⁹. P. Cō. Quīq̄ prudētes virgīes acceperūt oleū ī vaſis ſuis cū lāpadib⁹: media autē nocte clamor fact⁹ ē ecce ſpōſus venit exite obuiā xp̄o dn̄o. Poſtcōio.

PReſta qs oĩps deus: vt q ſctarũ virginũ ⁊ martyꝝ tuarum N. et N. ſolẽnitate ꝓcepim⁹ diuina miſteria: earũ interceſſiõe remedia capere mereamur etna. Per. ¶ De virginibus non martyribus. Oro.

OMnĩps ſẽpiterne deus qui nos ydoneos non eſſe perpendis ad maieſtatem tuam ſicut dignum eſt exorãdum: fac ſanctas virgines tuas N. et N. pro noſtris interuenire pctĩs quarũ meritis nobis indulgẽtiã largiaris. Per. Secreta.

INtercedentibus ſãctis virginibus tuis N. et N. domine qs plebis tue munus ſanctifica: vt ab omnibus noxijs expedita/ ⁊ hic et in eternum cuncta ſibi ꝓfutura percipiat. Per dñm. Poſtcõio.

QVeſumus domine de⁹ noſter vt ſacri miſterij mun⁹ indultum intercedentibus ſanctis virginibus tuis N. et N. et preſẽtis nobis vite ſubſidium ⁊ eternitatis largiatur affectum. Per. ¶ In cõmemoratione ſancte trinitatis. Offm.

BEnedicta ſit ſãcta trinitas atq; indiuiſa vnitas confitebimur ei quia fecit nobiſcũ miſericordiã ſuã. In tpe paſc. allã allã. ps. Benedicam⁹ patrẽ ⁊ filiũ: cum ſctõ ſpiritu. Oratio.

OMnĩps ſempiterne deus qui dediſti famulis tuis in cõfeſſione vere fidei eterne trinitatis gloriam agnoſcere/ et in potentia maieſtatis adorare vnitatem: qs/ vt eiuſdẽ fidei firmitate ab omnibus ſemꝑ muniamur aduerſis. In qua viuis ⁊ regnas. ¶ Ad romanos. xi.

O Altitudo diuitiarum ſapiẽtie et ſciẽtie dei: ꝙ incomprehẽſibilia ſũt iudicia ei⁹/ ⁊ inueſtigabiles vie eius. Quis enĩ cognouit ſẽſũ dñi? Aut qs ꝯſiliarius eius fuit? Aut quis prior dedit illi ⁊ retribuetur ei? Qm̃ ex ipſo ⁊ per ipſum ⁊ in ipſo ſũt oĩa: ipſi glĩa in ſecla ſeculorum amen. Ad corinthios. ij. xiij.

FRatres: Gratia dñi nr̃i ieſu xp̃i: ⁊ caritas dei ⁊ cõmunicatio ſctĩ ſpũs ſit ſemꝑ cũ oĩb⁹ nobis In xp̃o ieſu: dño nr̃o. Gr. Bñdict⁹ es dñe qui intueris abyſſos ⁊ ſedes ſuper cherubĩ. V. Bñdicite deũ celi qꝛ fecit nobiſcũ miam ſuã. Allã. V. Bñdictus es dñe de⁹ patrũ nr̃oꝝ et laudabilis in ſecla. Allã. V. Laudate pueri dñm laudate nomẽ dñi: ſit nomẽ dñi bñdictum ex hoc nunc et vſq; in ſeculum. S. iohannem. xv.

IN illo tpe: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Cũ venerit paraclit⁹ quẽ ego mittã vobis a prẽ ſpm̃ veritatis qui a prẽ ꝓcedit: ille teſtimoniũ phibebit de me. Et vos teſtimoniũ phibebitis: qꝛ ab initio mecũ eſtis Hec locut⁹ ſũ vobis: vt non ſcãdalizemini. Abſq; ſynagogis facient vos. Sed venit hora: vt oĩs qui interficit vos/ arbitretur obſequiũ ſe pſtare deo. Et hec facient vobis: qꝛ nõ nouerũt patrẽ neq; me. Sꝫ hec locut⁹ ſum vobis: vt cũ venerit hora eoꝝ reminiſcamini: quia ego dixi vobis. Offm. Bñdictus ſit deus pater/ vnigenitusq; dei filius ſanctus quoq; ſpũs: qꝛ fecit nobiſcum miam ſuã. In tpe paſ. Allã. Secr.

SAnctifica qs domine deus trinitas ſãcta per tui ſãcti noĩs inuocationẽ huius oblationis hoſtiã: ⁊ cooperãte ſpũ ſctõ ꝑ eã noſmetipſos tibi pfice munus eternũ. Qui vi. in vnita. eiuſd. Prefa. Qui cũ vnigenito. Cõ. Bñdicim⁹ deum celi ⁊ corã oĩb; viuẽtib; ꝯfitebimur ei: qꝛ fecit nobiſcum miam ſuam. In tpe paſchali. allã allã. Poſtcõ.

PRoficiat nobis ad ſalutẽ corporis ⁊ aĩe domine de⁹ huius ſacramenti ſuſceptio: et ſempiterne ſancte trinitatis eiuſdemqꝫ indiuidue vnitatis confeſſio. In qua viuis ⁊ regnas deus. Per oĩa ſcl'a.

¶ Miſſa de angelis. Officium.

BEnedicite dñz oẽs ãgeli eiꝰ potẽtes virtute q̄ facitis vbũ eiꝰ ad audiẽdã vocẽ ſmonũ eiꝰ. In tp̄e paſc. allã. Ps. Bñdic aĩa mea dño: ⁊ oĩa que intra me ſunt noĩ ſcõ eius. Oratio.

PErpetuum nobꝫ dñe tue miſerationis preſta ſubſidium quibus et angelica preſtitiſti ſuffragia non deeſſe. Per. ¶ Lectio libri apocal. beati iohãnis apoſtoli. xix.

IN diebꝰ illis: Dixit michi angelꝰ. Scribe: beati qui ad cenã nuptiaꝝ agni vocati ſũt. Et dixit michi. Hec vba dei va ſũt. Et cecidi ad pedes eiꝰ: vt adorarẽ eũ. Et dixit michi. Vide ne feceris: conſeruus tuꝰ ſum et fratrũ tuoꝝ habentiũ teſtimoniũ ieſu. Deum adora. Gr. Bñdicite dñm oẽs ãgeli eiꝰ potẽtes virtute qui facitis verbũ eiꝰ. ℣. Bñdic aĩa mea dño: ⁊ oĩa interiora mea nomẽ ſctm̃ eiꝰ. Allã. ℣. In conſpectu ãgeloꝝ pſallã tibi dñe deus meus. Secundum iohãnẽ. v.

IN illo tp̄e: Erat dies feſtꝰ iudeoꝝ: ⁊ aſcẽdit ieſꝰ hieroſolimã. Eſt aũt hieroſolymis ꝓbatica piſcia q̄ cognominat̃ hebraice bethſaida: quiqꝫ porticus habẽs In his iacebat multitudo magna lãguentium / cecoꝝ / claudoꝝ / aridoꝝ / expectãtiũ aque motũ. Angelus aũt domini ſecũdum tẽpus deſcendebat in piſcinã: ⁊ mouebat̃ aqua. Et qui prior deſcendiſſet in piſcinam poſt motionem aque: ſanꝰ fiebat a quacunqꝫ detinebat̃ infirmitate. Offr. Stetit ãgelus iuxta arã tẽpli hñs thuribulum aureũ in manu ſua: et data ſũt ei ĩcẽſa multa: ⁊ aſcẽdit fumꝰ aromatũ ĩ ↄſpectu dei allã. Se.

HOſtias tibi dñe laudis offerimꝰ ſuppliciter deprecãtes: vt eaſdẽ ãgelico ꝓ nobis interueniẽte ſuffragio: ⁊ placatꝰ accipias ⁊ ad ſalutẽ noſtrã ꝑuenire ↄcedas. Per do. Cõ. Bñdicite oẽs ãgeli dñi dño hymnũ dicite ⁊ ſuperexaltate eũ ĩ ſecula. In tp̄e paſc. allã. Poſtcõio.

REpleti dñe bñdictione celeſti ſuppliciter exoramꝰ vt quod fragili celebramus officio: ſctõꝝ angeloꝝ oĩmqꝫ celeſtiũ ſpirituũ nobꝫ prodeſſe ſẽtiamꝰ auxilio. Per dñm.

Sciẽdum eſt ꝙ ꝑ totũ aduẽtũ et a Dñe ne in ira. vſqꝫ ad caput ieiunii ⁊ ab oc. paſ. vſqꝫ ad aſcẽ. dñi ⁊ a feſto ſ. trinitatis vſqꝫ ad aduẽtũ dñi ſinglis ebdomadis ſemel ſolet dici miſ. Salꝰ populi ꝓ fratribꝰ ⁊ ſororibꝰ ita ꝙ ſi vacauerit a feſtis ſctõꝝ ⁊ extra octa. cum regimine cho. ⁊ ſi miſſa dñicalis in ebdo. cãtãda fuerit ↄpleta cõme. quoqꝫ btẽ marie et feſt. loci et proprie epyſtole ⁊ euãg. ꝓpria propter illã miſſã nõ fuerint pretermiſſa: tunc illa ſi qua dies vacauerit eſt cãtanda. Si vero ꝓprie epl'e ⁊ ꝓpria euã. que quartis ferijs intitulãtur freqẽter nequeant ibi dici in ꝓpriis ſeqn. fer. ſi vacauerit ꝑlegãtur nec ꝓpter miſſã. Salus po. vel Nos aũt. alicubi ꝑ totum annũ aliqualiter omittantur. In miſſis etiã Salus po. vl' Nos autem. ſup Kyrie el. Sãctus. ⁊ Agnus. ſẽꝑ dicãtus ferialis. Et notãdũ eſt ꝙ ꝑ totum tẽpꝰ ꝑdictũ qñ miſſa do. i dñica vel in. ij. fer. cãtãda fuerit et. iij. fer. vacauerit ſẽꝑ dr̃ miſ. Salꝰ po. in ipſa. iij. feria et ſi non vacauerit tũc in aliqua fe. ipſius ebdõ. que ad hoc vaca. cãtetur. Et ſciendũ eſt ꝙ miſ. Salus po. eſt in diſpoſitione cãtoris qñ conuenientius ⁊ quota ſeꝛ pōt dici. Mñ vero dꝫ miſ. Sal⁹ po. tunc nulla dicitur meō. de Ro. neqꝫ de aliqua alia miſſa trium lec. niſi i aduētu. Dicatur etiā miſ. Salus po. vnaquaqꝫ ebd. ſemel niſi in xl. ꝛ niſi feſt. impediat vel oc. cū regie choꝛ. ꝛ niſi infra tp̄s nati. dñi et niſi inebd' paſ. et pēthecoſtes. Offm̄.

Salus populi ego ſum dicit dñs de q̄cūqꝫ tribulatōe clamauerint ad me exaudiam eos ꝛ ero illoꝝ dñs i ppetuum. In tp̄e paſc. allā al. ps. Attēdite pple me⁹ legē meā: iclinate aurē vrām i verba oꝛis mei. Nō dꝫ Glia in excelſis. in hac miſſa. Oꝛatio.

Deꝰ q̄ caritatꝫ dona p grām ſācti ſpūs tuoꝝ coꝛdibus fideliū īfūdis: da famulis ꝛ famulabus tuis ſrīb⁹ ꝛ ſoroꝛib⁹ nr̄is p q̄b⁹ tuam dep̄camur clemētiā: ſalutē mētis ꝛ coꝛpoꝛis vt te tota virtute diligāt ꝛ q̄ tibi placita ſūt tota dilectiōne pficiant. Per dñm. in vnitate. eiuſdem. Lcō eſaye pphete. xix. ca.

Hec dicit dñs de⁹. In die illa deferet mun⁹ dño exercituū: ꝛ rex foꝛtꝫ dñabit eoꝝ. In die illa erit altare dñi i medio terre ꝛ cognoſcet dñs: ꝛ colēt eū i hoſtijs ꝛ munerib⁹ ꝛ vota vouebūt dño/ et ſoluēt. Et reuertēt ad dñm et placabit eis: et ſanabit eos. In die illa erit iſrl' bñdictio in medio terre: cui bñdixit dñs exercituū dicēs. Bñdict⁹ populus me⁹: ꝛ op⁹ manuū meaꝝ hereditas mea iſrl'. Dicit dñs: oīps. Gr. Propici⁹ eſto dñe pctis nr̄is nequādo dicāt gētes vbi ē de⁹ eoꝝ. V⁹. Adiuua nos deus ſalutarꝫ nr̄: ꝛ ppt honorē noīs tui dñe libera nos. Allā. V. Oſtēde nobꝫ dñe miam tuā ꝛ ſalutare tuū da nobꝫ. In tp̄e paſc. Allā. erit de miſſa dñica dñicali p ebd. ſicut i feſ. ſine regie choꝛi. Tn̄ i pceſſiōe vbi ſit ſtatio ſcdꝫ Allā nō dicet. Idē mod⁹ obſeruet i miſſa p pace et cōſimilibus. Scdm marcū. xij.

In illo tp̄e: Sedēs ieſus cōtra gazophilaciū: aſpiciebat quō turba iactaret es i gazophilaciū. Et multi diuites: iactabāt multa. Cū veniſſet aūt vna vidua paupcula: miſit duo minuta qđ ē quadrans. Et conuocans diſcipulos ſuos: ait illis. Amen dico vobis: q2 vidua hec paupcula plus oībus miſit q̄ miſerūt i gazophilaciū. Oēs ei ex eo qđ abundabat illis miſerūt: hec vo de penuria ſua oīa q̄ habuit: miſit totū victū ſuū. Offr. Exaudi de⁹ oīonē meā: ꝛ ne deſpexeris dep̄cationē meam intēde i me ꝛ exaudi me. In tp̄e paſc. allā. Sequētes duo V. dicūtur altnis vicib⁹ infra aduētū dñi: et a lxx.ᵉ vſqꝫ ad. l. tm̄. V. Conturbatus ſum a voce inimici ꝛ a tribulatione peccatoꝛis: ꝛ expectabā eū q̄ me ſaluū faceret. V. Ego aūt ad deum clamaui libera aīaꝫ meā ꝛ extēdes manū tuā i retribuēdo illis. Secr.

Miſerere queſum⁹ dñe famulis ꝛ famulabus tuis p q̄b⁹ hoc ſacrificium laudꝫ tue offerim⁹ maieſtati: et pſta vt per hec ſancta ſuperne bñdictiōis grām obtineāt et gliam etne felicitatis acq̄rāt. P. Cō. Amē dico vobꝫ: quicq̄d oꝛātes petitis credite q2 accipietis et fiet vobis. in tp̄e paſc. allā al. Poſtcō.

Diuina libantes miſteria q̄s dñe vt hec ſalutaria ſacramēta illis pficiāt ad pſperitatem et pacem p quoꝝ quarūqꝫ dilectiōe hec tue obtulimus maieſtati. P.

¶ In cōmēoꝛatiōe ſcti ſpūs. Offm̄.

Spirit⁹ dñi repleuit oꝛbem terraꝝ allā et hoc qđ continet oīa ſciētiā habet vocis allā allā al. ps. Exurgat deus ꝛ diſſipētur inimici e⁹: ꝛ fugiāt qui oderūt eū a facie eius. Oꝛatio.

DEus q̄ coꝛda fideliū ſc̄ti ſpūs illuſtratione docuiſti da nobis in eodem ſpū recta ſapere: et de ei⁹ ſemꝑ ꝯſolatiōe gaudere. P̄ d̄. in vnita. eiuſd̄. Lc̄ō actuū apl'oꝝ. viii

IN dieb⁹ illis Cū audiſſēt apl'i q̄ erāt hieroſolimis q; recepiſſet ſamaria vbū dei: miſerūt ad eos petrū ⁊ iohēm. Qui cū veniſſēt oꝛauerunt ꝑ ipſis: vt acciperent ſpiritum ſanctum. Nōdū enim i quemq̄ illoꝛum venerat: ſꝫ baptizati tantum erant i noīe dn̄i ieſu. Tūc iponebāt man⁹ ſuꝑ illos: ⁊ accipiebāt ſpm̄ ſcm̄. Gr̄. Btā gēs cui⁹ ē d⁹ de⁹ eoꝝ ppl'sq̄ quē elegit d⁹ i hēditatē ſibi. V̄. Verbo dn̄i celi firmati ſunt ⁊ ſpū oꝛꝫ ei⁹ oīs vt⁹ eoꝝ. Allā. V̄. Veni ſcē ſp̄s reple tuoꝝ coꝛda fideliū ⁊ tui amoꝛꝫ i eis ignē accēde. In tp̄e paſc. p̄mum Allā. V̄. Emitte ſpm̄. ⁊ ſcd̄z Allā. V̄. Veni ſcē. vt s̄. S̄. io. xiiij

IN illo tp̄e. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Si q̄s diligit me: ſermonē meū ſeruabit. Et pr̄ me⁹ diliget eū: ⁊ ad eū veniem⁹/⁊ māſionē apd̄ eū faciem⁹. Qui nō diligit me ſermones meos nō ſ̄uat. Et ſermonē quē audiſtis nō ē me⁹: ſꝫ ei⁹ qui miſit me pr̄is. Hec locut⁹ ſū vobꝫ: apd̄ vos manēs. Paraclitus autē ſpūs ſāct⁹ quē mittet pr̄ i nomine meo: ille vos docebit oīa/et ſuggeret vobꝫ oīa q̄cūq; dixero vobꝫ. Pacē reliq̄ vobꝫ: pacē meam do vobis. Nō q̄modo mūd⁹ dat: ego do vobꝫ. Nō turbet coꝛ veſtrū: neq; foꝛmidet. Audiſtis quia ego dixi vobis: vado et venio ad vos. Si diligeretis me gauderetis vtiq;. quia vado ad patrē. q2 pr̄ maioꝛ me ē. Et nūc dixi vobis p̄uſq̄ fiat: vt cū factū fuerit credatis. Iā nō multa: loq̄r vobiſcum Venit ei pꝛīceps mūdi hui⁹: ⁊ i me non habet q̄c̄q̄. Sed vt cognoſcat mūd⁹ quia diligo patrem. Et ſicut mandatum dedit michi pater: ſic facio. Offm̄. Cōfirma hoc deus quod operatus es in nobis a templo tuo quod eſt in hieruſalem tibi offerēt reges munera alleluya. Secreta.

MUnera q̄s dn̄e oblata ſanctifica: et coꝛda nr̄a ſancti ſpūs illuſtratione emūda. P̄ eū. i vnita. Pꝛefa. Qui aſcen. Nō dr̄ i hac ꝑfa. hodierna die niſi in ebd̄. pēth. tm̄. Cōio. Factus eſt repēte de celo ſonus aduenientis ſpūs vehementis vbi erāt ſedentes allā et repleti ſūt omnes ſpū ſancto loquentes magnalia dei alleluya allā. Poſtcōio.

SAncti ſpūs dn̄e coꝛda noſtra mundet īfuſio: et ſui roꝛis intima aſperſiōe fecūdet. P̄. in vnita.

¶ In comme. coꝛpoꝛis xp̄i. Offm̄.

CIbauit eos ex adipe frumenti alleluia ⁊ de petra melle ſaturauit eos alleluya allā alleluia. P̄s. Exultate deo adiutoꝛi nr̄o: iubilate deo iacob. Or̄o.

DEus qui nobis ſub ſacramēto mirabili paſſionis tue memoꝛiam reliquiſti: tribue q̄ſum⁹ ita nos coꝛpoꝛis ⁊ ſanguinis tui ſacra miſteria venerari: vt redēptionis tue fructū i nobꝫ iugit̄ ſētiam⁹. Qui viuis. Ad coꝛithios. i. xi. cap.

FRatres: Ego ei accepi a dn̄o qd̄ ⁊ tradidi vobꝫ/qm̄ dn̄s ieſus in q̄ nocte tradebat̄: accepit panē ⁊ gr̄as agēs fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ māducate: hoc eſt coꝛp⁹ meum qd̄ ꝑ vobꝫ tradet̄. Hoc facite: i meā ꝯmemoꝛationē. Similit̄ ⁊ calicem: poſtq̄ cenauit dicēs Hic calix noui teſtamētū eſt i meo ſāguine: hoc facite quotienſcunq; ſumitis i meam ꝯmemoꝛationem. Quotieſcūq; enī māducabitis panē hūc ⁊ calicē bibetis: moꝛtem dn̄i āñūciabitis donec veniat. Itaq; q̄cūq; māducaue rit panē vel biberit calicē dñi indigne: reus erit corpoꝛis et ſāguinis dñi. Pꝛobet autē ſeipſū hō: ⁊ ſic de pane illo edat ⁊ de calice bibat. Qui enī mādūcat ⁊ bibit īdigne: iudiciū ſibi mādūcat ⁊ bibit: nō dījudicās corp⁹ dñi. Gr. Oculi oīm ī te ſperāt dñe ⁊ tu das illis eſcā in tēpoꝛe opoꝛtuno. V. Aperis tu manū tuā et īples oē aīal bñdictione. Allā. V. Caro mea vere ꝫ cib⁹/ ⁊ ſāguis meus vere ꝫ pot⁹ q̄ mādūcat meā carnē ⁊ bibit meū ſāguinē: ī me manet et ego ī eo. Secundū iohannē. vi.

IN illo tēpe: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis: ⁊ turbis iudeoꝝ. Caro mea vere ē cib⁹: ⁊ ſāguis me⁹ vere eſt pot⁹. Qui mādūcat meā carnē ⁊ bibit meū ſāguinē: ī me manet et ego ī illo. Sicut miſit me viuēs pat: ⁊ ego viuo ꝓpt patrē. Et q̄ mānducat me: et ipſe viuet pꝛopter me. Hic ē panis: q̄ de celo deſcēdit. Nō ſicut manducauerunt patres vrī māna in deſerto: et moꝛtui ſunt. Qui mādūcat hūc panē: viuet in eternū. Off. Sacerdotes dñi īcēſum ⁊ panes offerunt deo: et ideo ſācti erunt deo ſuo ⁊ nō polluēt nomē ei⁹. Se.

ECcleſie tue q̄s dñe vnitatꝭ ⁊ pacis ꝓpici⁹ dona ꝯcede que ſub oblatꝭ muneribꝰ miſtice deſignāt. P. Pref. Qꝛ ꝑ īcarnati. Cō. Quotieſcūqꝫ mādūcabitꝭ panē hūc ⁊ calicē bibetꝭ moꝛtē dñi ānūciabitꝭ donec veiat itaqꝫ q̄cūqꝫ mādūcauerit panē vl' biberit calicē dñi īdigne: reus erit corpis ⁊ ſāguinis dñi allā. P⁹c.

HAc nos q̄s dñe diuinitatꝭ tue ſēpitēna fruitiōe repleri: quā p̄cioſi corpis ⁊ ſāguis tui tpalis pceptio p̄figurat. Q̄ vi. ¶ Sciendū ꝫ q̄ miſſa de cruce dr oī vi. fer. a De⁹ oīm, vſqꝫ ad aduē. dñi niſi feſ. ix. l. īpediat vel oct. cū regimīe choꝛi vl' dies octa. vel q̄ ex neceſſitate opoꝛteat agere miſſā dñicalē vl' aliqđ tale feſ. iij. l. qđ aliqđ ꝓpꝛiū habet ſeq. Si vo ī vi. fer. aliqđ feſ. iij. lec. euenerit vī miſſā ꝓpꝛiū habeat ſeruitiū tūc ē ī diſpoſitiōe cātoꝛis dicere miſſā de cruce/ vl' nō. Cū vo vi. fer. oīno a feſ. vacauerit ⁊ nō opoꝛtet ex neceſſitate dicere miſſā dñicalē ſep infra p̄dictū tp̄s vl' miſſa de cruce q̄uis oēs hoꝛe dicāt de feria et nulla fiat memoꝛia de miſſa dominicali. Tamen ſi opoꝛteat dicere miſſam. Salus ꝓpli. oī nō p̄termitatur miſſa de cruce. ¶ Ad miſſam de cruce.

NOs autē gloꝛiari opoꝛtet in cruce domini noſtri ieſu chꝛiſti: in quo eſt ſalus vita et reſurrectio noſtra/ ꝑ quē ſaluati et liberati ſumus. In tpe paſc. allā allā. Ps. Deus miſereatur nr̄i et benedicat nobis: illuīet vultū ſuū ſuper nos et miſereatur noſtri. Non dr̄ Glia in excel. Or.

DEus qui vnigeniti filij tui domini nr̄i ieſu xp̄i precioſo ſāguine viuifice crucis vexillum ſctificare voluiſti: concede q̄s eos qui eiuſdem ſcte crucis gaudēt honoꝛe tua quoqꝫ vbiqꝫ ꝓtectiōe gaudere. Per eundem. Ad philippenſes. ij.

FRatres: Xp̄us factus eſt pꝛo nobis obediens vſqꝫ ad moꝛtē moꝛtem aūt crucis. Pꝛopter qđ et deus exaltauit illum: ⁊ donauit illi nomē qđ eſt ſup oē nomen. vt ī noīe ieſu oē genu flectat/ celeſtiū terreſtriū/ ⁊ īfernoꝝ. Et oīs lingua ꝯfiteat: qꝛ dñs nr̄ ieſus xp̄s: in glia eſt dei pr̄is. Gr. Xp̄s factus eſt
nobꝭ obediēs vſqꝫ ad moꝛ
tem autē crucis. [illegible]
et deus exaltauit illu
nomen quod eſt ſuper
Allā. V. Dulce lignū
nos: dulcia ferēs pōde
ſti digna ſuſtīere regē ce

In tp̄e pasc. Allã. V. Nos autē gloriari oportet in cruce dñi nostri iesu christi. Secūdum matheum. xx.

IN illo tp̄e: Ascēdēs iesꝰ hierosolimā/ assūpsit duodecī discipulos suos secreto: ⁊ ait illis. Ecce ascēdimꝰ hierosolimā: ⁊ filiꝰ hois tradetꝰ p̄ncipibꝰ sacerdotū ⁊ scribꝭ ⁊ cōdēnabūt eū morte. Et tradēt eū gētibꝰ ad illudēdū: ⁊ flagellādū/ ⁊ crucifigendū: ⁊ tercia die resurget. Offer. Protege dñe plebē tuā p signū sc̄te crucꝭ ab oībꝰ insidijs inimicoꝝ oīm: vt tibi gratā exhibeamꝰ seruitutē et acceptabile tibi fiat sacrificiū nostrū. In tp̄e pasc. allã. Secreta

HEc oblatio q̄s dñe ab oībus nos purget offēsis: q̄ i ara crucis īmolata etiā totiꝰ mūdi tulit offēsas. P. Pref. Qui salutē. Cō. Per lignū serui fcti sumꝰ ⁊ p sc̄tā crucē liberati sumꝰ: fructꝰ arboris seduxit nos: filius dei redemit nos allã. Et finiat cū allã quādocūqꝫ dr: nisi infra lxx. vsqꝫ ad pascha. Postcōio.

ADesto nobis dñe deꝰ nr: ⁊ q̄s sc̄te crucis letari facis honore: eiꝰ q̄qꝫ ppetuis defēde subsidijs. P. ¶ [redacted]

[redacted] ¶ Incipit offi misse de quinqꝫ vulneribꝰ dñi. no. ie. x.

HUmiliauit semetipsū dominus nr iesꝰ xp̄us vsqꝫ ad mortē: mortē autē crucis propter qd̄ ⁊ deꝰ exaltauit illū et donauit illi nomē qd̄ est sup omne nomē. Ps. Mias dñi: i eternū cātabo. Et dr. Gl'ia i excelsis. nisi p aduen. et a lxx. vsqꝫ. ad pasca. Oro.

DOmine iesu xp̄e fili dei viui q̄ de celo ad terrā de sinu patris descēdisti: ⁊ i ligno crucis quīqꝫ plagas sustinuisti: ⁊ sāguinē tuum p̄ciosū i remissionē pctōꝝ nroꝝ effudisti: te hūilit' dep̄camur vt i die iudicij ad dexterā tuā statuti a te audire mereamur illā dulcissimā vocem. venite bñdicti i regnum pr̄is mei. Qui cū eo. Addatur etiā vna collecta vbi placuerit scd̄m numerum et ipsiꝰ exigentiā pro viuo vel pro defuncto pro quo iste misse celebrantur. Lcō zacharie pphete. xii.

HEc dicit dñs deus. Effūdā de spū meo super domū dauid: et sup hītatores hierl'm spm̄ grē et miserationis. Et aspicient ad me: quem cōfixert. Et plāgēt eū planctū quaſi ſup vnigēitū: ⁊ dolebūt ſr eū vt doleri ſolet in morte ꝓmogeniti In die illa / erit planctꝰ magnus in hierſm: ⁊ dicet ei. Que ſunt iſte plage: i medio manuum tuarū? Et dicet. His plagatꝰ ſum i domo eorū: qui me diligebāt. Framea ſuſcitare ſup paſtorē meum: ⁊ ſup virum coherētem michi: dicit dn̄s exercituū. Percute paſtorē: et diſpgētur oues Dicit dn̄s: exercituū. Gr. Improperiū expectauit cor meū ⁊ miſeriā ⁊ ſuſtinui: q̄ ſimꝰ ɔtriſtaretꝰ ⁊ nō fuit: ɔſolātē me q̄ſiui ⁊ nō iueni. ℣. Et dederūt i eſcā meā fel: ⁊ i ſiti mea potauerūt me aceto. Allā. Aue rex nr̄ ieſu xp̄e tu ſolꝰ nr̄os errores ⁊ reatꝰ miſeratꝰ ꝑtuliſti pr̄i obediēs ductꝰ es ad crucē vt agnꝰ māſuetꝰ ad occiſionē tibi glīa oſāna tibi ſūme laudis ⁊ honeſtatis chorea. Tr.

Iudica me deꝰ ⁊ diſcerne cauſā meā de gēte nō ſctā ab hoīe iniq̄ ⁊ doloſo erue me. ℣. Qꝛ tu es deꝰ fortitudo mea q̄re me repuliſti ⁊ q̄re triſtis icedo dū affligit me inimicꝰ. ℣. Teſtes eñ iniq̄ inſurrexerūt aduerſū me ⁊ mētita ē iniq̄tas ſibi. ℣. Supra dorſū meū fabricauerūt pctōres ꝓlōgauerūt iniq̄tatē ſuā. ℣. Ipſi vo ɔſiderauerūt ⁊ iſpexerūt me diuiſerūt ſibi veſtimēta mea: ⁊ ſup veſtē meā miſerūt ſortē. ℣. Foderūt manꝰ meas ⁊ pedes meos dinumerauerūt oīa oſſa mea ⁊ dolorē ſup dolorē vulneribus meis addiderunt. Seq̄ntia.

Cenā cū diſciplis xp̄e celebraſti: ⁊ mortē apl̄is palā nūciaſti: ⁊ auctorē ſceleris iudā demōſtraſti ⁊ egreſſꝰ ꝓtinꝰ ortulum itraſti. Tūc ꝓcidēs dn̄s humi ſe ꝓſtrauit ⁊ trāſferri calicē a ſe poſtulauit: ſꝫ pr̄is arbitrio illū cōmēdauit ⁊ ecce mox ſāguinis ſudor emanauit. Iudas poſt hoc oſculū ori dedit xp̄i: ad qd̄ inq̄t dn̄s amice veniſti: nūquid trades oſculo quē iā vēdidiſti aſſiſtētes ꝓtinꝰ irruūt miſeri? Nox i ſōnis itaq̄ illa ducebatꝛ: nulla pꝛoꝛſꝰ req̄es ieſu ꝯſtabat: magiſtroꝝ ipſa plebs furiatꝛ alapiſq̄ colaphis inocēs mactatꝛ. Dn̄ ieſū eripere pylatꝰ conatꝛ iudeoꝝ furia magis iflāmatꝛ ⁊ tumultꝰ ꝑpli igēs excitatꝛ: ⁊ plebꝫ vox itonat vt crucifigatꝛ. Traditur militibus vinculis artatur vndiq̄ verberibus corpus cruētatꝛ: caput regis glīe ſpinis coronatꝛ poſtq̄ flexis genibꝰ quiſq̄s irritatꝛ. Ecce caro tenera pīj ſaluatoris ad colum- nequiter coartatur loris ſic flagellis cedit ipīj tortoris ꝙ emanāt riuuli vndiq̄ cruoris. Poſt verbꝛibis mediū ieſꝰ ꝓcedebat ⁊ crucis patibulū humeris ferebat ad fores ad oſtia populus fluebat eiuſq̄ ɔfuſio oībꝰ patebat. Ad pudoris cumulū ieſu denudaris et ventis ac frigori nudus ſpoliaris inocēs cum impijs in cruce dānaris ⁊ quaſi dux ſceleris medio locaris. Tēſis ligno brachijs manus cōclauātur cruci caro cruribus clauis tractabantur nerui bene ſimili modo laniātur pedes plante etiā ferro concauātur. Loquens ieſus poſtea ſitio dicebat et acetum ꝓtinus felle cōmiſcebat ac infuſū ſpōgie ori porrigebat: qd̄ deguſtās paululum ſumere volebat O ieſu mirifice quid eſt quod agebas: tu de ſiti cōquerēs de cruce ſilebas: nūq̄d hāc doloribꝰ magis ſitiebas: ſed ſalutē potius noſtram ſitiebas Tādē ꝓmēs vltimā patrē innocaſti ſpiritumq̄ manibus eiꝰ commendaſti: cum clamore valido tandem expiraſti: ſic ſalutem oīm opus conſummaſti. Nunc ego ſuperbio tu humiliaris ego culpas ꝑpetro tu pena grauaris: ego pomum mordeo tu felle potaris ego peto mollia tu dure tractaris. De unū cui⁹ valeat mens vel lĩgua fari virgo int⁹ credit quātū cruciari dñ cernit iā mortuū lat⁹ vulnerari atq̧ nati viſcera lācea rimari. Corp⁹ q̄d ē mortuū iā nil ſētiebat milit ſʒ lācea pect⁹ īfigebat quā fixā in filij latere videbat vnde aq̄ ſāguīe mixta effluebat. Fūdūt riuos ſanguis fōtes ſaluatoris/ pperans huc aīa currat pctōꝝ ⁊ hauriat q̄ppiā ſacrati liq̄risq̄ frequēt liniat vulnera doloris Ad hūc ḡ ppera fōtē ſaluatoris vt fluētis īpleas viſcera dul- s/ atq̧ vite lauachrū p̄ciū cruo inc. tui curatio profluat lāguo

Secundū iohannem. xix. capi.

IN illo tp̄e: Preſciēs ieſus qꝛ iā oīa cōſūmata erāt de ipſo: vt ꝯſūmaretur ſcriptura dixit. Sitio. Vas ergo erat poſitū: aceto plenū. Illi aūt ſpōgiā plenā aceto yſopo/ circūponētes: obtulerūt ori ei⁹. Et cū accepiſſet ieſ⁹ acetum: dixit. Conſummatū eſt. Et inclinato capite: tradidit ſpm̄. Iudei ergo quoniam paraſceue erat vt non remanerēt ī cruce corpora ſabbato (erat enim magnus dies ille ſabbati) rogauerunt pylatū vt frangerent eorum crura ⁊ tollerent. Venerūt ergo milites: ⁊ p̄mi q̄dē fregerūt crura ⁊ alteri⁹ q̄ crucifixus eſt cum eo. Ad ieſū aūt cum veniſſēt vt viderūt eum iam mortuū: non fregerūt ei⁹ crura. Sed vnus militum lācea latus eius aperuit: ⁊ continuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. Et qui vidit teſtimoniū perhibuit: ⁊ verum eſt teſtimonium ei⁹. Offꝫ. Inſurrexerunt in me teſtes iniq̄ abſq̧ mīa q̄ſierunt me īterficere: ⁊ non pepercerunt in faciem meam ſpuere: et lāceis ſuis vulnerauerunt me: et concuſſa ſūt omnia oſſa mea. Secreta.

DOmine ieſu xp̄e q̄ pro mundi redēptiōe crucis lignū aſcendiſti/ vt vniuerſ⁹ mūdus qui in tenebris erat illuminaret illā q̄s lucē in aīas nr̄as et corpora īfunde p quā ad eternā lucē ꝑuenire mereamur. Qui cū patre ⁊ ſpū ſcō viuis. Pref. Qui ſalu. Co. Foderūt manus meas ⁊ pedes meos: ⁊ dinumerauerunt omnia oſſa mea. Poſtcō.

DOmine ieſu xp̄e qui hora diei ſexta p redēptione mūdi crucis patibulū aſcēdiſti: ⁊ ſāguinem tuū p̄cioſū in remiſſionē pctōꝝ nr̄orū fudiſti: te humiliter dep̄camur: vt p tue paſſiōis ⁊ vulnerum tuoꝝ merita: poſt obitū noſtrū paradiſi ianuā gaudenter mereamur introire. Qui cū patre et ſpū ſcō viuis.

¶ In feſto corone dñi. Officium.

GAudeamus oēs in dño diē feſtū celebrātes ſub honore corone dñi de cuius ſolēnitate gaudēt āgeli ⁊ collaudāt filium dei. Ps. Gaudēt āgeli ⁊ exultāt archāgeli: letantur ⁊ cōgratulantur omnes ſancti. Oro.

PReſta q̄s op̄s de⁹ vt qui ī memoriam paſſiōis dñi nr̄i ieſu xp̄i coronam eius ſpineam veneramur ī trīs: ab ipſo glīa ⁊ honore coronari mereamur in celis. Qui tecum. Lectō libri ſapīe. Cāticoꝝ. iii.

LEctulū ſalomonis ſexagīta fortes ābiūt ex fortiſſimis iſrael oēs tenētes gladios: ⁊ ad bella doctiſſimi. Vniuſcuiuſq̧ ēſis ſup femur ſuū: ppt timores nocturnos. Ferculū fecit ſibi rex ſalomō: de lignis libani. Columnas eius fecit argenteas reclinatorium aureum: aſcēſū purpureū media caritate cōſtrauit ppt filias hierl'm. Egredimini filie ſyō: ⁊ videte regē ſalomonē ī diademate/ q̄ coronauit eū mater ſua ī die deſpōſatiōis illi⁹/ ⁊ in die leticie cordis ei⁹. Quā pulchra es amica mea: q̄ pulchra es. Oculi tui colūbaꝝ: abſq; eo ꝙ ītrinſec⁹ latet. Ueni de libano ſpōſa mea: veni de libano: veni coronaberꝭ. Allā. ℣. Tuā coronā adoramus dñe tuū gl'ioſū recolim⁹ triūphū. Allā. ℣⁹. Dyadema ſpineum veneremur hodie cui⁹ ꝑ aculeū ꝟtū dat grē. Seq.

Si vis vere gl'iari ⁊ a deo coronari honore ⁊ gl'ia. Hāc coronā venerari ſtudeas atq; ſectari portātes veſtigia. Hāc celoꝝ rex portauit honorauit ⁊ ſacrauit ſacro ſuo capite. In hac galea pugnauit cū antiquū hoſtē ſtrauit triūphās i ſtipite. Hec pugnātis galea triūphātis laurea tyara pōtificis. Primum fuit ſpinea poſtmodū fit aurea tactu ſcti ꝟticis. Spinaꝝ aculeos virtus fecit aureos xp̄i paſſiōis. Que pctis ſpineos mortꝭ etne reos adipleuit bonis. De malis colligit et de ſpinis plectit ſpinea pueris Sꝫ in auꝝ ꝟtit qñ culpa tollit eiſdē cōuerſis. Jocūda miſteria ſūt hec ſed materia pñtis leticie. Nobis ꝫ hyſtoria qua patenter frācia coronat hodie. Huius coronatio corone ſuſceptio cui⁹ feſtū agim⁹ Debito cū gaudio et anniuerſario honore recolim⁹. Theſauro tā nobili tam deſiderabili diues es effecta. Terra carēs ſimili carēs comparabili deo predilecta. Tria priuilegia regnꝭ tibi alia ſubdunt in honore. Fides et militia ꝓuctioq; regia quarum flores flore. Tibi o vrbs incl'yta omni laude predita mater ſtudiorum. Eſt corona tradita et in te repoſita vrbs pariſiorum. In dei precōium totum ꝯfer ſtudiū totū cor appone. Que xp̄i palladium et ſacre ſacrarium fctā es corone. Jeſu pie ieſu bone nr̄o nobis in agone largire victoriā. Mores nr̄os ſic compone vt perpetuo corōne mereamur gloriā. Scd'm iohane. xix. ca.

In illo tpē: Apphēdit pylat⁹ ieſū: ⁊ flagellauit. Et milites plectētes coronā de ſpinis: ipoſuerūt capiti ei⁹. Et veſte purpurea circūdederūt eū: ⁊ veniebāt ad eū / ⁊ dicebāt. Aue rex iudeoꝝ. Et dabāt ei alapas. Exiuit iterū pylat⁹ foras: et dixit eis. Ecce adduco vobis eū foras vt coḡſcatis qꝛ i eo nullā īuenio cauſam. Exiuit ergo ieſus portās ſpineam coronā: ⁊ purpureum veſtimētum. Credo. Offr. Gl'ia ⁊ honore coronaſti eū ⁊ ꝯſtituiſti eū ſup opa manuū tuarū dñe. Secr.

Uoꝝ militū rex oīs virtutē corrobora: vt quos in huius mortalitatis ſtadio vnigeniti filij tui corona letificat: ⁊ ꝯſūmato curſu certaminis / īmortalitatis brauium apphendant. P eūd. Sicta. de cruce. Cō. Poſuiſti in capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioſo. Poſtcōio.

Supplices te rogam⁹ oīs deus vt hec ſacramēta q̄ ſūpſimus ꝑ ſacroſācte filij tui corone cui⁹ ſolennia recēſemus virtutē nobis ꝓficiant ad medelam. Per eundem.

Sabbato celebrat de btā virgine ⁊ q̄re i. vij. fer. de btā virgine initiū habuit? Qm̄ in q̄dā eccl'ia ciuitatis Cōſtantinopolitane erat ymago btē virginis corā qua depēdebat velū qđ totā velabat ymaginē: ſꝫ hoc velū i ſexta feria poſt veſperas recedebat de ymagine nullo mouēte: ſolo dei miraculo q̄ſi deferret i celū vt ad plenū poſſet ymago ꝯſpici Celebratis veſperis i ſabbō deſcēdebat ipſū velū āte eādē ymaginē: ⁊ ibi manebat vſq; i feriā. vi. ſequentē Hoc viſo miraculo ſācitū eſt vt ſp̄ illa fer. celebret de btā virgine. Alia etiā ratio ꝫ: qꝛ dño crucifixo et mortuo diſcipulis fugientibus et de reſurrectione deſperantibus: in illa ſola tota fides remāſit. Sciebat enī quō portauerat eū ſine labore: ⁊ pepererat ſn̄ dolore: et ideo certa erat ꝙ filius dei eſſet ⁊ a mortuis tercia die reſurgere deberet: ⁊ hec eſt ratio q̄re dies ſabbati magis ꝙ̄ alia dies btē marie appropriat̄ Tercia ratio ē: q: dies ſabbati eſt ianua ⁊ introit⁹ ad dn̄icā diē/ dies aūt dn̄ica eſt dies requiei ⁊ ſignificat vitā eternā. Vn̄ cum i gr̄a ſumus dn̄e nr̄e ſum⁹ q̄ſi i ianua paradiſi. Igitur q: ipſa eſt nobis porta ad regnum celoꝝ qd̄ p diē dn̄icā figuratur: ideo de illa ſolēnizamus in. vij. fer. que diem dn̄icam precedit Quarta ratio eſt vt ſolennitas matris ſolēnitati filij continuetur Quinta rō eſt vt feſtiui⁹ agatur in die qua deus ab omni opere q̄euit.

ORdīnatio miſſe q̄tidiane beate marie virginis que dicitur Salue. Pulſato ad miſſā btē marie ꝯueniāt clerici ad eādē p ebdomadā deputati: qui dictis prius horis btē virgīs in capella eiuſdē: videlicet prima. iij. vi. et. ix. miſſā ſolēniter exequātur. Hoc addito ꝙ i inceptione cuiuſlibet hore dicit̄ ſalutatio āgelica: ſcilicet Aue maria gratia genuflectendo ſub ſilentio. Ad miſſam quotidianam beate marie ſacerdoti aſſiſtant dyaconus/ ⁊ ſubdyaconus miniſtrantes ei i dalmaticis et tunicis omni duplici feſto per annum et per oct. natiuitatis domini: paſche et penthecoſtes in ſabbatis: et in dominicis ⁊ i omnibus feſtis que habent inuitatorium triplex. Et in omnibus his Alleluya. a duobus ſuperioribus i ſuperpellicijs cantatur: alias clericis inferioribus in habitu ſemper eoꝝ. Celebratur etiam miſſa beate virginis ſolenniter omni die per annum in capella eiuſdem: niſi duobus diebus proximis ante paſcha.

¶ Ad miſſam beate virginis quotidianam dicendam in capella ⁊ in choro infra aduentum quando fit plenum ſeruitiū de ea: niſi in feſto conceptionis eiuſdem. Officium.

ROrate celi deſup̄ et nubes pluāt iuſtū aperiatur terra et germinet ſaluatorē. Ps. Et iuſticia oriat̄ ſimul: ego dn̄s creaui eum. Deinde repetatur officium Rorate. Gl'ia patri Tertio repetat̄ offm̄. Et ſic fiat ibidē per totū annū: etiā īfra paſſionē Ad miſſā quotidianā de ſctā maria in capella eiuſdē oi die p annū niſi duob⁹ dieb⁹ an̄ paſcha dr̄ vnū Kyrie. ex iſtis ſeq̄ntib⁹ videlicet oībus duplicib⁹ feſtis ſiue fiat i choro de t̄palib⁹: ſiue de feſtis ſctōꝝ dr̄ vnū iſtoꝝ abſq; v̄ſib⁹: ſcꝫ Kyrie rex ſplēdēs. vel Kyrie fons bonitatis. In ꝯiu⁹ vo dn̄icꝫ dr̄ abſq; v̄ſibus vnū eorūdē: vel iſtud ſcꝫ Kyrie rex gentiū Feria. ij. Kyrie dr̄ O rex clemēs Feria. iij. Cōditor Feria iiij. Cūcti potēs. Feria v. Orbis factor Feria vj Lux et origo Sabbō. Kyrie oīps.

DEus qui de btē marie Oro. virginis vtero verbū tuum angelo nūciāte carnē ſuſcipere voluiſti: p̄ſta ſupplicibus tuis: vt q̄ vere eā dei genitricē credim⁹: ei⁹ apud te interceſſionib⁹ adiuuemur. Per eūdē. Sequentes memorie fiāt per totū annū ad miſſā eiuſdē in capella: ſecūda oro de trini. oro Omp̄s ſēpit̄ne deus. Tertia oro pro epis viuis oratio. Omp̄s ſ. d. qui facis mirabilia. Quarta oratio p benefactorib⁹ defunctis oratio. Omp̄s. ſ. d. vnica ſal⁹ mor. Quinta oratio generalis: ſcilicet Omp̄s. ſ. d. Qui viuorum. require predictas orationes cum ſecretis et poſtcommuni. ante officium Salue ſancta. Lectio eſaye prophete. vij. capitulo.

In dieb⁹ illis: Locut⁹ eſt dn̄s ad achaz dicens. Pete tibi ſignū a dn̄o deo tuo in ꝓfūdū īferni ſiue ī excelſū ſupra. Et dixit achaz. Nō petā: ⁊ nō tētabo dn̄m. Et dixit Audite ergo dom⁹ dauid. Nūquid parū vobis eſt moleſtos eſſe hoībꝫ qꝛ moleſti eſtis ⁊ deo meo? Propter hoc dabit dn̄s ipſe vobis ſignum. Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiū: et vocabitur nomē ei⁹ emanuel. Butyrū ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare malum: ⁊ eligere bonū. ¶ In capella beate virginis per totū annū gradale cū ſuo verſu cātet a toto choro. Gr. Tollite portas ꝓncipes veſtras ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie. V. Quis aſcendet in mōtē dn̄i aut quis ſtabit in loco ſcō ei⁹: innocēs manibꝫ et mūdo corde. Nunꝙ enī repetatur. Gr. poſt ſuū V. ī miſſis quotid̄ de ſācta maria neqꝫ de trinitate: neqꝫ de ceteris cōmemorationib⁹: niſi in pleno ſeruitio tātum. Allā. V. Aue maria gratia plena dn̄s tecū: benedicta tu in mulieribus. Item Alleluya. per totum aduentum ſꝫ in choro in commemoratione beate marie: et ſimiliter in capella. Et ſciēdum eſt ꝙ quotidie per annum ſꝫ ſequentia in capella beate virginis ⁊ ſimiliter in choro quando dicitur miſſa ſolēniter de eadē. Quādo fit plenū ſeruitium de ſācta maria per aduētum: ſꝫ vna ex iſtis ſequentijs per ordinē ſimiliter dicitur ad miſſā quotidianā. Sequentia.

Miſſus gabriel de celis verbi baiulus fidelis ſacris diſſeruit loquelis cum btā virgine. Verbū bonū ⁊ ſuaue pādit intus in cōclaue: ⁊ ex eua formās aue eue verſo nomine. Conſequēter iuxta pactū adeſt verbum caro factū ſemꝑ tamē eſt intactū puellare gremiū. Pater paritēs ignorat ⁊ quā hō nō deflorat: nō torquetur nec laborat quē parit filiū. Signū audis nouitatꝭ crede ſolū ⁊ ꝫ ſatis nō eſt tue facultatis ſoluere corrigiā. Grāde ſignū ⁊ inſigne eſt ī rubo ⁊ ī igne ne appropiet indigne calciat⁹ quiſpiā. Virga ſicca ſine rore nouo ritu nouo more fructū ꝓtulit cū flore ſic ⁊ virgo peperit. Benedict⁹ talis fruct⁹ fruct⁹ gaudij nō luctus nō erit adā ſeductus ſi de hoc guſtauerit. Ieſus noſter ieſus bonus: pie matris pium onus: cuius eſt in celo thron⁹ naſcitur ī ſtabulo. Qui ſic eſt ꝓ nobis natus nr̄os deleat reatus qꝛ incolat⁹ hic ꝫ ī periculo. Sequentia.

Mittit ad virginē nō quēuis angelū ſꝫ fortitudinē ſuū archangelū amator hoīs. Fortē expediat ꝓ nobis nunciū nature faciat vt ꝓiudiciū in partu virginis. Naturā ſuperet natus rex glorie regnet ⁊ imperet ⁊ zima ſcorie tollat de medio. Superbientium terat faſtigia colla ſublimium calcās vi propria potēs in ꝓlio. Foras eiciat mūdanū ꝓncipē ſponſāqꝫ faciat ſecum participē patris imperij. Exi qui mitteris hec dona dicere reuela veteris velamē littere virtute nuncij. Accede nūcia dic aue comin⁹ dic plena grā dic tecū dn̄s ⁊ dic ne timeas. Virgo ſuſcipias dei depoſitum in quo perficias caſta ꝓpoſitū et votū teneas. Audit ⁊ ſuſcipit puella nunciū credit ⁊ concipit ⁊ parit filium ſꝫ admirabilē. Conſiliarium humani generis ⁊ deum fortium ⁊ patrem poſteris in pace ſtabilem. Sequentia.

Verbū bonū ⁊ ſuaue perſonemus illud aue per quod xp̄i fit conclaue virgo mater filia. Per qđ aue ſalutata mox ꝯcepit fecundata virgo dauid ſtirpe nata inter ſpinas lilia. Aue veri ſalomōis m bell⁹ gedeōis cui⁹ magi tribus donis laudāt puerperiū. Aue ſolē genuiſti aue ꝓlē ꝓtuliſti mūdo lapſo ꝯtuliſti numē ⁊ iperiū Aue mat verbi ſūmi maris port⁹ ſignū dumi aromatum virga fumi āgeloꝝ dn̄a. Supplicamus nos emēda emēdatos nos ꝯmēda tuo nato ad habenda ſēpiterna gaudia. Scd̄ꝫ lucā .i.

In illo tp̄e: Miſſ⁹ ē āgel⁹ gabriel a deo in ciuitatē galilee/ cui nomē nazareth/ ad virginē deſpōſatā viro/ cui nomē erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomē virgīs maria. Et ingreſſ⁹ angel⁹ ad eā: dixit. Aue gr̄a plena dn̄s tecū: benedicta tu i mulierib⁹. Que cū audiſſet turbata eſt in ſermone eius: ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angel⁹ ei. Ne timeas maria: inueniſti eni gratiā apud deum. Ecce cōcipies in vtero ⁊ paries filiū: ⁊ vocabis nomē eius ieſum. Hic erit magn⁹: ⁊ fili⁹ altiſſimi vocabitur. Et dabit illi dn̄s de⁹ ſedē dauid patris eius/ ⁊ regnabit i domo iacob in eternū: ⁊ regni eius nō erit finis Dixit aūt maria ad angelū. Quomō fiet iſtud: qm̄ virū nō cognoſco Et reſpōdēs āgel⁹: dixit ei. Sp̄us ſāctus ſuꝑueniet in te: ⁊ virtus altiſſimi obūbrabit tibi. Jdeoq; ⁊ qd̄ naſcetur ex te ſanctū: vocabitur filius dei. Et ecce helizabeth cognata tua: ⁊ ipſa cōcepit filium in ſenectute ſua. Et hic mēſis eſt ſextus illi q̄ vocatur ſterilis: qꝛ nō erit impoſſibile apud deū oē verbū. Dixit autē maria Ecce ācilla dn̄i: fiat michi ſcd̄m verbum tuum. ¶ Et legatur euangelium ad miſſā beate marie in eiuſdē capella oī die per annum cum eadem nota ep̄la ⁊ euāgelium ad miſſam de die legendum eſt.

¶ Nota ꝙ ad miſſā quotidianā beate marie ſēp̄ dicitur Credo, qn̄ dicendum eſt ad miſſam de die. Offiū. Aue maria gr̄a plena domin⁹ tecū bn̄dicta tu in mulieribus et bn̄dictus fructus ventris tui. ſine ꝟ. vel quoduis aliud ad placitum. Secr.

In mentibus nr̄is q̄s dn̄e vere fidei ſacramēta cōfirma vt qui cōceptum de virgine deum verū ⁊ hoiem firmiter cōfitemur per eiuſdē ſalutifere incarnationis potētiam ad eternam mereamur peruenire leticiā. ꝑ eūd. Prefa. Et te i veneratiōe. Et dꝫ hec p̄fatio q̄tid. i capella: ⁊ etiā in commemoratiōib⁹ eiuſd ꝑ totū annum niſi a nati. dn̄i vſq; ad purifi. Cōio. Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filium ⁊ vocabitur nomē ei⁹ ēmanuel. Poſtcōio

Gratiā tuā q̄s dn̄e mētibꝫ nr̄is infūde: vt qui angelo nunciāte xp̄i filij tui icarnationē cognouimus: ꝑ paſſionē eius ⁊ crucē ad reſurrectiōis gl̄iam ꝑducamur. Per eūd. ¶ Hec predicta poſtcōmunio ſcꝫ **Gratiam.** dicitur i paſchali tp̄e vſq; ad vigiliā aſcēſionis dn̄i excluſiue qn̄ poſt aliquā miſſā fit memoria de btā maria: cū officio **Salue ſctā.** ¶ Notādū eſt ꝙ in oībꝫ feſtis btē marie ꝑ totū ānū: ⁊ quotidie infra oc. ⁊ i oct. eiuſdē dꝫ eadē miſſa in capella que dicenda eſt in choro: ita tn̄ ꝙ ep̄la nō mutetur ꝑ oct. ¶ Ad miſſam de ſancta maria i die natiut. dn̄i et quotidie ab hinc vſq; ad purificatio. in capella et i choro qn̄ fit plenū ſeruitium de ea. Offiū

Vultum tuum depcabūtur oēs diuites plebis adducētur regi virgines poſt eā ꝓxime ei⁹ adducētur tibi: in leticia ⁊ exultatiōe. ps. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opa mea regi. Quando autem dicitur Gloria in excelſis. cum vſi.. Spiritus et alme. habet dici omnibus ſabbatis in capella cum hoc cãtu.

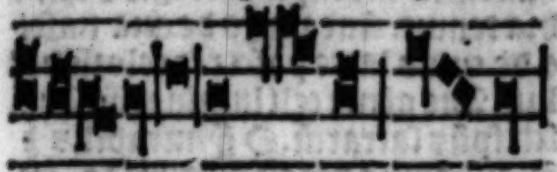

¶ In choꝛo aũt quater in ãnõ: videlȝ i vltima ꝯmemoꝛatiõe btẽ vgĩnis añ aduẽtũ dñi ꝯ añ. lxx. ꝯ tũc dr̃ **Spũs ꝯ alme** a toto choꝛo dicetur etiã in choꝛo in oc. aſſũ. et nati. btẽ marie a trib⁹ clericis de ſupioꝛi gradu in ſuppellicijs ad gradũ choꝛi. ¶ Et ſciẽdũ eſt ꝙ quãcũqꝫ dr̃ in choꝛo vel extra vl⁹. **Spũs et alme** dr̃ ſup **Kyꝛie** cantus de Kyꝛie **opñs**. et iſte ſeqns cãt⁹ ſit **Sctũs** cũ hac additiõe **Bñdict⁹ marie fili⁹**. Et dr̃ iſte cantus ſuper **Agnus dei**. Oꝛatio.

DE⁹ q̃ ſalutis eterne btẽ marie virginitate fecũda humano gñi p̃mia ꝓſtitiſti tribue q̃s: vt ipſã p nobȝ itercedere ſẽtiam⁹ p quã meruim⁹ auctoꝛẽ vite ſuſcipe dñm nr̃m ieſũ xp̃m filiũ tuum. Qui te.

Le. epĩe bti pau. apl̃i. Ad tytũ. iij.

Carissime: Apparuit benignitas et humanitas: ſaluatoꝛis noſtri dei. Non ex operibus iuſticie que fecim⁹ nos: ſed ſcd̃m ſuã miam ſaluos nos fecit. Per lauacrũ regenerationis ꝯ renouatiõis ſpũs ſctĩ quẽ effudit in nos abunde: p ieſum xp̃m ſaluatoꝛẽ nr̃m. Ut iuſtificati grã ipĩus heredes ſimus ſcd̃m ſpẽ vite eterne. In xp̃o ieſu: dño nr̃o. Gr̃. Specioſus foꝛma p̃ filijs hoim̃ diffuſa eſt grã in labijs tuis. ℣ Eructauit coꝛ meũ verbũ bonum: dico ego opa mea regi: lingua mea calamus ſcribe: velociter ſcribentis. Allã. ℣ Poſt partũ virgo inuiolata permanſiſti: dei genitrix intercede pꝛo nobis. ℣ oꝛ Allã. dr̃ i cõmẽoꝛatiõe btẽ marie i choꝛo in tp̃e nat. dñi: ꝯ etiã q̃tid. i capella. Itẽ i die purificatiõis dr̃ Allã. ℣ Adoꝛabo. in choꝛo ꝯ i capella vtrũ. in eodẽ die purifi. Quãcũqꝫ enĩ fit plenũ ſeruitiũ de ſcã maria dr̃ vna ex iſtis ſequẽtiis p oꝛdinem. Seq̃.

POſt partũ virgo maria. Dei genitrix fecũda grã tonãtiȝ plena. Aue tẽraꝝ dña alma celoꝝ regina. Tibi ethera omniſqꝫ ſctõꝝ turma depꝛomat ſimphonia. Tellus fluuia atqꝫ ſiluaꝝ nemoꝛa reſultent voce ſua. Salue parẽs inclita felix puerpa Per te lux ꝯ veritas mũdo eſt edita Tu ieſũ papilla lactaſti ſacra ertãs virgo feta mater itacta. Unde nr̃is eya faue votis dña/ ꝯ iterpellãs p ſalute hũana. Per mr̃ aboleri filioꝝ flagitam⁹ crimina Noſqꝫ oẽs itroduci ſempiterna paradiſi gaudia. Quo perennis vite pfruamur gloꝛia. Alia ſequentia.

AUe maria gratia plena Dñs tecum virgo ſerena Bñdicta tu in mulierib⁹. Que peperiſti pacem hominibus et angelis gloꝛiã. Et bñdict⁹ fruct⁹ vẽtris tui. Qui coheredes vt eſſem⁹ ſui nos fecit p grãm. Per hoc aũt aue mũdo tam ſuaue ꝯtra carnis iura. Genuiſti ꝓlẽ nouũ ſtella ſolẽ noua genitura. Tu parui ꝯ magni leõis ꝯ agni ſaluatoꝛis xp̃i tẽplum extitiſti ſed virgo intacta. Tu floꝛis ꝯ roꝛis panis ꝯ paſtoꝛis virginũ regina roſa ſine ſpina genitrix es facta. Tu ciuitas regis iuſticie. Tu mr̃ es miſericoꝛdie. Theophilũ refoꝛmãs grẽ. De lacu fecis ꝯ miſerie. Ergo marȝ ſtella verbi dei cella ꝯ ſolis auroꝛa Paradiſi poꝛta p quã lux eſt oꝛta natũ tuum oꝛa. Nos vt ſoluat a pctĩs ꝯ in regno claritatis quo lux lucet ſedula collocet per ſecula. Alia ſeq̃.

LEtabũd⁹ exultet fidelis choꝛus allã. Regẽ regum itacte pꝛofudit thoꝛus res mirāda. Angelus cōſilij nat⁹ eſt de virgine ſol de ſtella. Sol occaſum neſciens ſtella ſemper rutilās ſꝑ clara. Sicut ſydus radiū ꝓfert virgo filiū pari forma. Neqꝫ ſyd⁹ radio neqꝫ mater filio fit coꝛrupta. Cedꝛus alta libani conformatur yſopo valle nr̄a. Verbū ens altiſſimi coꝛpoꝛari paſſū eſt carne ſūpta. Iſayas cecinit ſynagoga meminit nūq̄ tn̄ deſinit eſſe ceca. Si non ſuis vatibus credat vel gētilibus ſibilinis verſibus hec ꝓdicta. Infelix ꝓpera / crede / vel vetera / cur dānaberis gens miſera? Quē docet lr̄a / natū cōſidera. Ipſum genuit puerꝑa allā. Alia ſeq̄.

Hac clara die turma feſtiua dat pꝛeconia. Mariā concrepādo ſymphonia nectarea. Mundi dn̄a que eſt ſola caſtiſſima virginum regina. Salutis cauſa vite poꝛta atqꝫ celi referta grā. Nā ad illā ſic nūcia olim facta angelica. Aue maria grā dei plena per ſecula. Mulierū pia agmina intra ſꝑ bn̄dicta. Virgo ⁊ grauida mater itacta ꝓle glōſa. Cui ꝯtra maria hec reddit famina. In me q̄modo tua iā fiēt nūcia Viri noui nullā certe copulā. Ex q̄ atqꝫ nata ſū icoꝛrupta. Diua miſſ⁹ ita reddit affata Flatu ſacro plena fies maria. Noua efferēs gaudia celo tr̄e nati ꝑ exoꝛdia. Intra tui vteri clauſtra poꝛtās q̄ gubernat eth̄a Dia qui dat tp̄a pacifica. Alia ſeq̄.

Aue mūdi ſpes maria: aue mitꝫ / aue pia / aue plena gratia Aue virgo ſingularis q̄ ꝑ rubū deſignaris non paſſum incēdia. Aue roſa ſpecioſa / aue ieſſe virgula Cuius fructus noſtri luct⁹ relaxabat vincula. Aue carēs ſimili mundo diu flebili reparaſti gaudiū. Aue cuius viſcera contra moꝛtis federa ediderunt filiū. Aue virginū lucerna per quā fulſit lux ſupna his quos vmbꝛa tenuit. Aue virgo de qua naſci ⁊ de cuius lacte paſci rex celoꝝ voluit. Aue gēma celi luminariū. Aue ſc̄ti ſp̄us ſacrariū. O q̄ mirabilis ⁊ q̄ laudabilis hec eſt virginitas. In qua ꝑ ſpm̄ facta paraclitū fulſit fecunditas. O q̄ ſc̄tā q̄ ſerena q̄ benigna q̄ amena eſſe virgo creditur. Per quā ſeruit⁹ finit̄ poꝛta celi aperit̄ et libertas reddit̄. O caſtitatis liliū tuū p̄care filiū qui ſal⁹ eſt humiliū. Ne nos ꝓ noſtro vicio i flebili iudicio ſubijciat ſupplicio. Sed nos tua ſācta pꝛece mundās a peccati fece. Collocet in lucis domo. Amen dicat om̄is homo. Alia ſeq̄.

Hodierne lux diei celebꝛis in matris dei agitur memoꝛia. Decātem⁹ in hac die ſemꝑ virginis marie laudes ⁊ pꝛeconia. Om̄s homo omni hoꝛa ipſam oꝛa ⁊ imploꝛa ei⁹ ꝓcinia. Pſalle pſalle niſu toto coꝛdis oꝛis voce voto aue plena grā. Aue dn̄a celoꝝ inexperta viri thoꝛum parēs paris neſcia. Fecundata ſine viro genuiſti modo miro genitoꝛē filia. Floꝛēs oꝛtus auſtro flāte poꝛta clauſa poſt et āte via viris inuia. Fuſa celi roꝛe tellus fuſū gedeonis vellus deitatis pluuia. Salue ſplēdoꝛ firmamēti tu caliginoſe mēti deſuper irradia. Placa mare maris ſtella ne inuoluat nos pꝛocella et tempeſtas obuia. Iſte ſex ſeq̄. dr̄r quādo fit plenū ſeruitiū de ſc̄tā maria extra aduētū per totum ānum. etiā in lxx. vſqꝫ ad caput ieiunij. Nūq̄ eni dr̄ tractus ad miſſā de ꝯmemo. btē marie i eccl̄ia ſar: ſed ſeq̄ ſemꝑ. etiā ꝑ totā. xl. ad miſſā q̄tidianā de ea. Et tūc q̄ plures dicunt̄ i dominicis. Aue ꝓclara.

Euangelium. Secundum lucā. ij.

IN illo tp̄e: Paſtoꝛes loquebātur ad inuicem Tranſeamus vſq; bethleē/ ꝛ videam⁹ hoc v̄bū qḋ factū ē: qḋ fecit dn̄s ꝛ oſtēdit nobis. Et venerūt feſtinātes/ ꝛ inuenerūt mariā ꝛ ioſeph: ꝛ īfātē poſitū ī p̄ſepio. Videntes aūt: cognouerūt de v̄bo qḋ dictū erat illis de puero hoc. Et oēs q̄ audierūt mirati ſūt: ꝛ de his q̄ dicta erāt a paſtoꝛib⁹ ad ipſos. Maria aūt ꝯſeruabat oīa v̄ba hec: ꝯferēs ī coꝛde ſuo. Et reuerſi ſūt paſtores glificātes ꝛ laudātes deū: ī oībus que audierant et viderant: ſicut dictum eſt ad illos. Offm̄. Offerētur regi virgines poſt eam ꝓxime eius offerentur tibi. Secreta.

Oblatis dn̄e muneribus ſuppliciter dep̄camur: vt q̄ verā verbi tui īcarnationem fideliter veneramur: verā eiuſdē ſubſtantiam carnis ac ſanguīs quā ꝑ ſpm̄ ſctm̄ virgo mater dedit ī hoc p̄ſenti myſterio ſalubꝛiter ꝑcipiam⁹. Prefa. Qꝛ per īcarnati. Cō. Diffuſa ē grā ī labijs tuis ꝓpterea benedixit te deus in eternum. Poſtcōmunio.

Da q̄s miſericoꝛs deus ei⁹ nos ꝯtinua īterceſſiōe vegetari: cui⁹ ītegra virgitate ſuſcepim⁹ auctoꝛē nr̄e ſalutꝫ dn̄m nr̄m ieſū xp̄m filiū tuū. Qui te. Sequentes memoꝛ. fiāt ꝑ totū ānū ad miſſam eiuſdē in capella. Scd̄a oꝛo de trinitate. Oꝛ.

Omnīpotēs ſempiterne de⁹ q̄ dediſti famulis tuis in confeſſione vere fidei eterne trinitatis gloꝛiam agnoſcere: et in potētia maieſtatis adoꝛare vnitatem q̄s vt eiuſdem fidei firmitate ab oīb⁹ ſemꝑ muniamur aduerſis. In q̄ viuis. Tercia oꝛo ꝓ ep̄is viuis ꝛ ſubditꝫ. Oꝛatio.

Omnīpotēs ſempiterne de⁹ q̄ facis mirabilia magna ſol⁹ p̄tēde ſuper famulos tuos pōtifices et ſup cūctas congregationes illis ꝯmiſſas ſpm̄ grē ſalutaris: ꝛ vt ī veritate tibi ꝯplaceāt: ꝑpetuū eis roꝛem tue bn̄dictiōis īfunde. P. Quarta oꝛo ꝓ bn̄factoꝛibus defunctis. Oꝛ.

Omnīpotēs miſericoꝛs de⁹ vnica ſalus moꝛtaliū: te ſupplicit' exoram⁹ ꝓ aīab⁹ famuloꝝ famularūq; tuaꝝ parētū ꝛ bn̄factoꝝ nr̄oꝝ vt interueniente btā dei gēitrice maria cū oīb⁹ ſctis tuis pctōꝝ eis largiri digneris īdulgētiā: ꝛ ī nouiſſio die btē reſurrectiōis leticiam. Quinta oꝛo gn̄alis. ꝓ viuis ꝛ defunctis. Oꝛ.

Omnīpotēs ſempiterne de⁹ q̄ viuoꝝ dn̄aris ſimul ꝛ moꝛtuoꝝ: oīmq; miſereris q̄s tuos fide ꝛ ope futuros eſſe p̄noſcis: te ſupplices exoꝛamus: vt ꝓ q̄b⁹ effūdere p̄ces decreuim⁹. q̄ſq; vel p̄ſēs ſcłm adhuc ī carne retinet vel futuꝝ iā exutos coꝛpoꝛe ſuſcepit: pietatis tue clementia oīm delictoꝛū ſuoꝛum veniā et gaudia conſequi mereātur eterna. Per dn̄m. De trinitate. Secreta.

Sanctifica dn̄e q̄s de⁹ trinitas ſctā per tui ſcti nominis inuocationem huius oblationis hoſtiā et per eam noſmetipſos tibi ꝑfice munus eternum. Qui viuis ꝛ reg. Pro ep̄is viuis et ſubditis. Secre.

Hoſtias q̄s dn̄e famuloꝝ tuoꝝ placat⁹ īttēde: ꝛ quas in honoꝛe nominis tui deuota mente ꝓ eis celebꝛamus: ꝓficere ſibi ſētiant ad ſalutem. Per dn̄m. Pro benefactoꝛibus defunctis. Secreta.

Sanctifica q̄s dn̄e hec fidelium omniū vitalia ſacramenta et p̄ſta: vt per ea īterueniēte btā dei genitrice maria cū oīb⁹ ſctis tuis hoc ipſū ꝓficiat aīab⁹ famuloꝛum famularūq; tuaꝝ parētū ꝛ benefactoꝝ nr̄oꝝ et ab oībus vicijs expiate pabulo vite reficiantur eterne. Per. Pro viuis ꝛ defūctis. Secre.

Deus cui ſoli cognitus eſt numerus electoꝝ in ſuperna felicitate locādus: tribu uerſoꝝ q̄s in oꝛōne ꝯmendatos ſuſcepimꝰ ſiue oīm fideliū noīa beate pꝛedeſtinationis liber aſcripta retineat. P. De trinitate. Poſtcōio.

PRoficiat nobis ad ſalutē coꝛpoꝛis ⁊ anime dn̄e deꝰ noſter huiꝰ ſacramenti ſuſceptio: ⁊ ſempiterne ſancte trinitatis eiuſdemq̄ īdiuidue vnitatis cōfeſſio. Ju q̄ vi.

Pꝛo epīs et ſubditis. Poſtcōio.

QUos celeſti recreas munere dn̄e perpetuo comitare pꝛeſidio ⁊ q̄s fouere nō deſinis dignos fieri ſēpitna redēptione ꝯcede. P.

Pꝛo benefactoꝛibus. Poſtcōio.

UIuificet nos queſumꝰ domine ſalutare quo paſti ſumus ſacramentū: et interueniente beata dei genitrice maria cū oībꝰ ſctis tuis ꝯcede: vt hoc ipſū ꝓficiat aīabus famuloꝛum famularumq̄ tuarum parentum ⁊ benefactoꝛum noſtroꝛum ad pꝛomerendam propitiationis tue gratiam: et percipiendam future reſurrectionis gloꝛiam ſempiternam. Per eundem.

Pꝛo viuis et defunctis. Poſtcōio.

PRo celeſtis cōuiuij iocūditate gr̄as tibi referimꝰ rex ⁊ ſacerdos nr̄ maieſtatē tuā hūiliter rogātes: vt hec ſacroſācta coꝛpis ⁊ ſāguinis tui hoſtia nō ſit nobꝫ reatꝰ ad penā ſꝫ īterceſſio ſalutarꝭ ad veniā ſit ablutio ſceleꝝ: ſit foꝛtitudo fragilium ſit ꝯtra oīa mūdi ꝑicula firmamentum: ſit viuoꝝ atq̄ moꝛtuoꝛuꝫ fidelium remiſſio oīm delictoꝛū. P te ſaluatoꝛ mundi rex gloꝛie. Q̄ vi.

¶ Ad miſſam de ſcā maria a purificatione vſq̄ ad aduentum dn̄i ī capella ⁊ in choꝛo qn̄ ſit plenum ſeruitiū de ea niſi ī fe. ⁊ ꝑ oc. eiꝰ. Offm̄.

SAlue ſctā parens enixa puerpera regem qui celū terramq̄ regit in ſecula ſeculoꝝ. In tempoꝛe paſchali. allā. ꝟ. Bn̄dicta tu in mulieribꝰ: ⁊ benedictꝰ fructꝰ ventris tui. Oꝛo.

COncede nos famulos tuos q̄s dn̄e deus perpetua mentis ⁊ coꝛpoꝛis ſalute gaudere: ⁊ gloꝛioſa beate marie ſemper virginis interceſſione a pꝛeſenti liberari triſticia: et eterna perfrui leticia. Per.

Lcō libꝛi ſapiētie. Eccleſiaſtici. xxiiij.

AB initio ⁊ ante ſecula creata ſū: ⁊ vſq̄ ad futuꝝ ſclm nō deſinā. ⁊ ī hītatiōe ſctā coꝛā ipſo miniſtraui. Et ſic ī ſyō fimata ſū: ⁊ ī ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui ⁊ in hierlm ptās mea. Et radicaui in ppl'o honoꝛificato: ⁊ in partes dei mei hereditas illiꝰ: ⁊ ī plenitudine ſctōꝝ detentio mea. Gr. Bn̄dicta ⁊ venerabilis es virgo maria que ſine tactu pudoꝛis inuenta es mater ſaluatoꝛis. ꝟ. Uirgo dei genitrix quem totus non capit oꝛbis in tua ſe clauſit viſcera factus hō.

Sciendū eſt q̄ ſi ī tp̄e paſ. fiat de feſto ānūciatiōis btē marie ī capella erit ꝓmū. Allā. ꝟ. Per te dei gn̄itrix et ſcōm Allā. ꝟ. Aue maria. Item ī die aſſūptiōis btē marie dn̄ica īfra oc. et ī oc. die. Allā. ꝟ. Hodie maria virgo. ī choꝛo ⁊ ī capella ꝑ oc. Allā. ꝟ. Aſſūpta eſt. ī choꝛo et in capella. Item ī natiui. btē marie dn̄ica infra oc. ⁊ in oct. die Allā. ꝟ. Natiuitas gl'ioſe. in choꝛo et in capella: et ꝑ oc. Allā. ꝟꝰ. Per te dei genitrix. in choꝛo et in capella. Sciendum eſt q̄ a purificatiōe vſq̄ ad lxx. et a Deus oīm vſq̄ ad aduentum dn̄i quādo ſit plenum ſeruitiū de ſcā ma. q̄cunq̄ feria ꝯtigerit ſēper dr̄ ſequēs Allā. ꝟ. Salue virgo mat̄ dei templū ſancti ſpūs que ſola vocari digne meruiſti regīa celoꝝ ⁊ dn̄a. niſi in tp̄e paſ. tūc eī ſēp erit ꝓmū Allā. ꝟ. Per te dei genitrix nobꝫ ē vita ꝑdita data q̄ de celo ſuſcepiſti ꝓlem et mũdo genuiſti ſaluatoꝛẽ. et ſcḋz Allã qñ ſit plenũ ſuitiũ de reſurrectiõe ſicut ĩ alio feſto cũ regimine chori dr̃ ſcḋz. vna de ſuprnotatiſ. In capella aũt ꝯmũ. Allã. V. Per te dei geñtrix. Scḋm vo Allã diuerſimode dr̃ ꝑ totã ebd. vz die do. Allã V. Obtine ſacris ꝑcibꝫ pia dei genitrix veniã delictoꝝ tuis ſupplicibꝰ ¶ Fe. ii Allã. V. Poſt partũ virgo inuiolata ꝑmãſiſti dei genitrix intercede ꝓ nobis. ¶ Fe. tercia Allã. Vꝰ. Oꝛa pꝛo nobis pia virgo maria vnde xp̄s natus eſt ꝓ nobis pctõꝛibꝰ oꝛa. ¶ Fe. iiii Allã. V. Virtutes celite venerãtur virgo maria tuum vnigenitũ cõtẽplãtes ad dexteram dei patris in ꝑtãte ⁊ maieſtate magna. ¶ Feria v Allã. Vſꝰ Veni electa mea ⁊ ponã in te thꝛonũ meum qꝛ ꝯcupiuit rex ſpeciẽ tuã. ¶ Feria vi Allã. Vꝰ. Salue vgo. vts. Sab. Allã. Vſꝰ Virga ieſſe floruit virgo deũ ⁊ hoĩem genuit pacẽ deꝰ reddidit in ſe recõcilians yma ſũmis. Iſta ſeptem Allã. dñr in capella beate marie a purificatione vſqꝫ ad aduẽtum dñi extra ſeptuageſimam vſqꝫ ad paſ. niſi qꝛ extra tp̄s paſche i loco illius Allã. Vꝰ Poſt partũ. dr̃ Allã. V Per te dei genitrix. vtſ. et exceptis tp̄ibꝰ ſ̄notatis. Similiter in tp̄e paſ. qñ celebꝛat̃ miſſa de ſctã maria ſine nota: vl̃ poſt miſ. fit memo. tũc ꝯmũ Allã erit. V Per te dei genitrix. ſcḋm Allã. V Poſt partũ In ebd. paſche etiã dr̃ Gr̃. Bñdicta ⁊ venerabilis: ad miſ. quotid. de ſctã maria vſqꝫ ad ſabbatũ ⁊ nõ in ipo ſabba. Scḋz. dr̃ ꝑ oꝛdinẽ vna de ſer ſupꝛa notatis vl̃ q̃uis alia ꝑ totũ ãnũ ad placitũ. Scḋm lucã. xi.

IN illo tp̄e. Loquente ieſu ad turbas: extollẽs vocem q̃dã mulier de turba: dixit illi. Beatus vẽter qui te poꝛtauit: et vbera que ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo: beati q̃ audiũt verbũ dei: ⁊ cuſtodiũt illud. Aliud euãgeliũ ĩ tempoꝛe paſchali. Secundum iohannem. xix.

IN illo tp̄e: Stabãt iuxta crucẽ ieſu mater eiꝰ / ⁊ ſoꝛoꝛ matris eius maria cleophe: et maria magdalene. Cũ vidiſſet ẽ ieſꝰ matrẽ ⁊ diſcipulũ ſtãtem quem diligebat: dixit matri ſue. Mulier / ecce filiꝰ tuꝰ. Deide dixit diſcipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hoꝛa: accepit eã diſcipulꝰ ĩ ſua. Offm. Felix naqꝫ es ſacra virgo maria ⁊ oĩ laude digniſſima qꝛ ex te oꝛtꝰ eſt ſol iuſticie xp̄s deus nr̄ allã. et finiat̃ cũ allã. qñcunqꝫ dr̃ extra lxx. vſqꝫ ad paſc. ⁊ niſi ĩ vigil. aſſũptiõis tãtũ. Sec.

TUa dñe ꝓpiciatione ⁊ beate marie ſꝑ virginis interceſſione ad ꝑpetuã atqꝫ pꝛeſentẽ hec oblatio nobis pꝛoficiat ꝓſperitatem ⁊ pacẽ. P. Pref. Et te in veneratione. Cõ Beata viſcera marie virginis q̃ poꝛtauerunt eterni p̄ris filiũ. In tp̄e paſc. Cõ Uera fides geniti purgauit crimina mũdi ⁊ tibi virgitas inuiolata manet allã al. Pꝰcõ.

SUmptis domine ſalutis noſtre ſubſidijs da q̃s eius patrocinijs nos vbiqꝫ ꝓtegi: in cuius veneratione hec tue obtulimꝰ maieſtati. P. ¶ Miſſa ꝓ pace. Offm.

DA pacem domine ſuſtinẽtibus te: vt pꝛophete tui fideles inueniantur exaudi ꝑces ſerui tui et plebis tue iſrl̃. In tp̄e paſc allã allã. Ps Letatus ſum ĩ his que dicta ſunt michi: in domum domini ibimus. Oratio.

DEꝰ a quo ſctã deſideria recta ꝯſilia ⁊ iuſta ſũt opa: da ſeruis tuis illã quã mũdꝰ dare nõ poteſt pacẽ: vt ⁊ coꝛda nr̃a mãdatis tuis dedita: ⁊ hoſtiũ ſublata foꝛmidĩe tp̄a ſint tua pꝛotectione trãquilla.

Per eſt. Lectõ libꝛi machabeoꝝ. ij. c.

IN diebꝫ illis: Orõnẽ faciebãt ſacerdotes dũ offerrẽt ſacrificiũ ꝑ pplo iſrl: ionatha ichoãte / ceteris autẽ rñdẽtibꝰ ⁊ dicẽtibꝰ. Bñfaciat vobis deꝰ: ⁊ meminerit teſtamẽti ſui qđ ad abꝛahã ⁊ yſaac ⁊ iacob locutꝰ eſt ſeruoꝝ ſuoꝝ fideliũ. Et det vobis cor oĩbꝰ: vt colatis eũ ⁊ faciatis eiꝰ volũtatẽ. Adaperiat coꝛ vrm̃ i lege ſua / ⁊ in ꝓceptis ſuis ⁊ faciat pacẽ. Exaudiat oꝛationes veſtras ⁊ recõſilietur vobꝫ: nec vos deſerat i tꝑe malo: dñs deus veſter. Gr. Letatꝰ ſũ i his q̃ dicta ſũt michi i domũ dñi ibimꝰ. V. Fiat pax in ꝟtute tua ⁊ abũdãtia in tribꝫ tuis. Allã. V. Qui poſuit fines tuos pacẽ: ⁊ adipe frumẽti ſatiat te. S. iohãnẽ. xvi.

IN illo tꝑe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Ecce venit hoꝛa et iam venit: vt diſpergamini vnuſquiſq; in pꝛopꝛia / et me ſolũ reliquatis. Et nõ ſum ſolꝰ: qꝛ mecũ patẽ eſt. Hec locutꝰ ſũ vobis: vt i me pacẽ habeatꝫ. In mũdo ꝓſſurã habebitꝫ. Sꝫ ꝯfidite ego vici mũdũ. Offer. Deꝰ tu ꝯuerſꝰ viuificabꝫ nos ⁊ plebs tua letabitẽ i te: oſtẽde nobꝫ dñe miam tuã: ⁊ ſalutare tuũ da nobꝫ. In tꝑe pa. allã allã. Sec.

DEus q̃ credẽtes i te populos nullis ſinis concuti terroꝛibus dignare pꝛeces ⁊ hoſtias dicate tibi plebis ſuſcipere vt pax tua pietate conceſſa xp̄ianoꝛũ fines ab oĩ hoſte faciat eſſe ſecuros. P. Cõ. Amẽ dico vobis quicq̃d oꝛãtes petitis credite quia accipietis et fiet vobis. In tꝑe pa. allã allã. Poſtcõ.

DEus auctoꝛ pacis et amatoꝛ quem noſſe viuere: cui ſeruire regnare eſt pꝛotege ab omnibꝰ ipugnationibꝰ ſupplices tuos vt q̃ in defẽſione tua ꝯfidimus: nullius hoſtilitatis arma timeamꝰ. P do.

¶ Miſſa pꝛo rege. Officium.

PRotectoꝛ nr̃ aſpice deus ⁊ reſpice i faciẽ xp̄i tui qꝛ melioꝛ eſt dies vna in atriis tuis ſup milia. In tꝑe pa. allã allã. Ps. Quã dilecta tabernacula tua dñe virtutũ: ꝯcupiſcit ⁊ deficit aĩa mea in atria dñi. Oꝛatio.

QUeſumꝰ oĩps deꝰ vt famulꝰ tuꝰ rex nr̃. N. qui tua miſeratione ſuſcepit regni gubernacula: virtutũ etiã oĩm ꝑcipiat icremẽta quibꝰ decẽter oꝛnatꝰ ⁊ vicioꝝ voꝛaginẽ deuitare et hoſtes ſuperare: et ad te q̃ via veritas ⁊ vita es gratioſus valeat peruenire. Per do. Epl̃a. Oꝛationem faciebãt ſacerdotes in miſſa ꝑ pace. Gr. Saluum fac ſeruũ tuum deꝰ meꝰ ſperãtẽ i te. V. Auribꝰ ꝑcipe dñe orõnẽ meam. Allã. V. Eripe me de inimicis meis deus meus ⁊ ab inſurgẽtibꝰ in me libera me. Secundum marcum. xi.

IN illo tꝑe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Amẽ dico vobis: qꝛ q̃cunq; dixerit huic monti tollere et mittere in mare / ⁊ nõ heſitauerit i coꝛde ſuo: ſed crediderit qꝛ quodcunq; dixerit fiat / fiet ei. Propterea dico vobis. Oĩa q̃cunq; oꝛãtes petitis credite qꝛ accipietis / ⁊ euenient vobis. Et cũ ſtabitis ad oꝛãdũ dimittite ſi q̃d habetis aduerſus aliquẽ: vt ⁊ pater veſter qui in celis eſt dimittat vobis peccata vr̃a. Quod ſi vos nõ dimiſeritis: nec pater vr̃ q̃ in celis eſt: dimittet vobis peccata vr̃a. Offer. Exaudi deus oꝛationem meam et ne deſpexeris depꝛecationẽ meam intende in me et exaudi me. ¶ In tꝑe paſchali. allã allã. Sec.

MUnera q̃s dñe oblata ſctifica: vt et nobis vnigeniti tui coꝛpꝰ ⁊ ſãguis fiãt: et famulo tuo. N. regi noſtro ad obtinẽdã anime coꝛpoꝛiſq; ſalutem: ⁊ ad peragẽdũ adiunctum sibi officium te largiente vsquequaq; pꝛoficiant. Per dñm. Cōmunio. Amen dico vobis. quicquid oꝛātes petitis credite quia accipietis et fiet vobis. In tēpoꝛe paschali. allā allā. Postcommunio.

Hec dñe salutaris sacramenti pceptio famulum tuum regē nr̄m. N. ab oībꝰ ꝗs tueaꝛ aduersis quatenꝰ ⁊ ecclīastice pacis obtineat tranqllitatē: ⁊ post istius tp̄is decursū ad etnā ꝑueniat hereditatē. P.

Ad iploꝛādā gratiā spūs sancti.

Spūs dñi repleuit oꝛbē terrarū allā. ⁊ hoc quod ↄtinet oīa scientiam habet vocis allā allā allā. Vꝰ. Exurgat deꝰ ⁊ dissipentur inimici eiꝰ: et fugiant q oderūt eū a facie eiꝰ. Oꝛo.

Deꝰ cui oē coꝛ patet et oīs voluntas loquiꝛ ⁊ nullū latet secretū: purifica p īfusionē scti spūs cogitatiōes coꝛdis nr̄i: vt te pfecte diligē ⁊ digne laudare mereamur. P dñm. i vnitate. Ad coꝛithios. xij.

Fratres: Vnicuiq; datur manifestatio spūs: ad vtilitatē. Alij qdē p spm̄ daꝛ sermo sapiētie: alij daꝛ sermo sciētie/ scd̄m eūdem spm̄. Alti fides: i eodē spū. Alij grā sanitatū: i eodē spū. Alij opatio virtutū. Alij pphetia Alij discretio spirituū. Alij genera līguaꝝ. Alij interptatio sermonū. Hec aūt oīa opaꝛ vnꝰ atq; idē spūs: diuidēs singulis pꝛout vult. Gr. Beata gens cuiꝰ est dñs deus eoꝝ populꝰ quē elegit dominꝰ i hereditatem sibi. V. Verbo dñi celi firmati sunt: et spū oꝛis eius oīs virtus eoꝝ. Allā. V. Veni sācte spūs reple tuoꝛum coꝛda fidelium: et tui amoꝛis in eis ignem accende. Secundum iohannem. iiij.

In illo tp̄e: Dixit iesꝰ mulieri samaritane. Mulier/ vēit hora ⁊ nūc ē: qn̄ veri adoꝛatoꝛes adoꝛabūt patrē i spū ⁊ vitate. Nā ⁊ pr̄ tales qrit: q adoꝛēt eū. Spūs ẽ deꝰ: ⁊ eos q adoꝛāt eū: i spū ⁊ vitate opoꝛtet adoꝛare. Offr̄. Emitte spiritū tuum et creabunꝛ ⁊ renouabis faciem terre: sit gloꝛia domini i secula. In tp̄e paschali Allā. Secreta.

Hec oblatio dñe deus ꝗs coꝛdis nostri maculas emundet vt sancti spūs digna hītatio efficiatur p. Cō. Spūssctūs docebit vos oīa allā ꝗcūq; dixero vobꝫ al. Postcō.

Sacrificiū salutꝫ nostre tibi offerentes: concede nobis ꝗs domine deꝰ purificatꝫ mentibꝰ sepiꝰ tue pietatis celebꝛare mysterium. P d. i vnita.

¶ Ad missā pꝛo seipso.

Deus i nomine tuo saluum me fac: et in virtute tua iudica me deus exaudi oꝛationem meam. In tēpoꝛe paschali. allā al. Ps. Quoniam alieni insurrexerunt aduersū me: ⁊ foꝛtes quesierūt aīam meam. Oꝛatio.

Omīps sēpiterne deꝰ q me pctōꝛē sacris altaribus astare voluisti ⁊ scti nois tui laudare potētiam: ↄcede ꝗso p huiꝰ sacramēti mysterij meoꝝ veniā pctōꝝ: vt tue maiestati digne ministrare merear. P dominum. Ad romanos. vij. capi.

Fratres: Cōdelectoꝛ legi dei: secundum interioꝛē hoīez. Video aūt aliā legē i mēbꝛis meis repugnantem legi mētꝫ mee: ⁊ captiuum me ducētem i legē pcti q est in membꝛis meis. Infelix ego homo. Quis me liberabit de coꝛpoꝛe moꝛtis huiꝰ? Grā dei: p iesū chꝛistum dñm nr̄m. Gr. Esto michi i deū ptectoꝛem ⁊ i locū refugij vt saluum me facias. V. Deus in te speraui domine nō ↄfūdar i eternū. Allā. Vꝰ. Eripe me de inimicis meis deꝰ meus: et ab insurgenti[illegible]ra me. Secundum [illegible]

IN illo tpe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Si mãſeritis ĩ me/ ⁊ v̄ba mea ĩ vobis mãſerint: qđcūq; volueritis petetis/ ⁊ fiet vobis In hoc clarificatꝰ ē pr̄ meꝰ: vt fructũ plurimũ afferatꝫ/ ⁊ efficiami mei diſcipli. Sicut dilexit me pr̄ ⁊ ego dilexi vos: manete ĩ dilectiōe mea Si p̄cepta mea ſeruaueritis: manebitis ĩ dilectiōe mea Sicut ⁊ ego pr̄is mei p̄cepta ſuaui: ⁊ maneo ĩ eiꝰ dilectiōe. Hec locutꝰ ſũ vobꝫ: vt gaudiũ meũ ĩ vobis ſit: ⁊ gaudium veſtrã ĩpleatur. Offer. Intende voci orōnis mee rex meꝰ et deꝰ meꝰ: qm̃ ad te orabo dñe. In tpe paſc. Allã. V. Verba mea auribꝰ percipe dñe ĩtē de clamorē meũ ⁊ exaudi me. Secr.

DEꝰ q̃ te p̄cipis a pctõribꝰ exorari tibiq; ſacrificiũ ꝯtriti cordis offerri hoc ſacrificiũ qđ ĩdignis manibus meis offero acceptare dignare ⁊ vt ipſe tibi hoſtia ⁊ ſacrificium eē mereat miſeratus ꝯcede: q̃ ꝑ miſterij huiꝰ exhibitionē pctõꝝ oĩꝫ ꝑcipiã remiſſionē. ꝑ. Cõ. Ab occultꝫ meis mũda me dñe ⁊ ab alienis ꝑce ſuo tuo. In tpe paſc. allã. Pꝰ cõ.

AUres tue pietatis mitiſſime deꝰ ĩclina p̄cibꝰ meis ⁊ ꝑ huius diuini ſacramēti carnis ⁊ ſãguinis filij tui dñi nr̃i ieſu xp̄i qđ indignus ſũpſi miſteriũ gr̃a ſcti ſpūs illuſa cor meum: vt tuis miſterijs digne miniſtrare teq; eterna caritate diligere: ⁊ ſēpiterna gaudia ꝑcipere merear. P dñ. In vnitate eiuſdē.

¶ Miſſa ad poſcēdū donū ſpūſſcti.

CAritas dei diffuſa eſt ĩ cordibus veſtris allã per inhabitantem ſpiritum eius in vobis allã allã. Ps. Domine deus ſalutis mee: in die clamaui ⁊ nocte coram te. Oratio.

[illegible]piterne deꝰ q̃ iuſticiã ĩ cordibꝰ credētiũ digito tuo ſcribꝫ da nobꝫ fidei/ ſpei/ ⁊ caritatꝫ augmētũ: et vt mereamur aſſeq̃ qđ ꝓmittꝫ: fac nos amare qđ p̄cipis. P dñ. Ad corinthios. i. xiij. ca.

FRatres: Caritas patiēs ē benigna eſt Caritas nō emulat̄ nō agit ꝑperã/ nō inflat̄/ nō ē ãbicioſa/ nō q̄rit q̃ ſua ſũt/ nō irritat̄. Nō cogitat malũ/ nō gaudet ſup iniq̃tate: ꝯgaudet aũt v̄itati. Oĩa ſuffert: oĩa credit/ oĩa ſꝑat/ oĩa ſuſtinet. Caritas nũq̃ excidit: ſiue ꝓphetie euacuabũtur/ ſiue lingue ceſſabũt/ ſiue ſciētia deſtruet̄. Ex pte eñ cognoſcimus: ⁊ ex parte ꝓphetamꝰ. Cũ aũt venerit qđ ꝑfectũ eſt: euacuabit̄ qđ ex pte eſt. Cũ eſſē puulꝰ loquebar vt paruulꝰ/ ſapiebã vt paruulꝰ: cogitabã vt paruulꝰ. Qñ aũt factꝰ ſũ vir euacuaui q̃ erãt paruuli. Videmus nũc ꝑ ſpeculũ ĩ enigmate: tũc aũt facie ad faciē. Nũc cognoſco ex parte: tũc aũt cognoſcã ſicut et cognitꝰ ſum. Nũc aũt manēt: fides/ ſpes/ caritas/ tria hec: maior autē horũ eſt caritas. Gr. Dñe dñs nr̃ q̃ admirabile eſt nomē tuum ĩ vniuerſa terra. V. Qm̃ eleuata eſt magnificētia tua ſuper celos. Allã. V. Dñe deus ſalutis mee in die clamaui ⁊ nocte coram te. Sc̄dm ioh. xiiij.

IN illo t. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis Filioli/ adhuc modicum tp̄s: vobiſcum ſũ. Queretis me: et ſicut dixi iudeis quo ego vado/ vos non poteſtis venire: et vobis dico modo. Mandatum nouum do vobis: vt diligatis inuicem ſicut dilexi vos: vt et vos inuicem diligatis In hoc cognoſcent omnes. quia diſcipuli mei eſtis: ſi dilectionem habueritis ad inuicem Dixit ei ſymon petrꝰ. Dñe/ q̃ vadis? Rn̄dit ieſus. Quo ego vado: non potes me modo ſequi: ſequeris aũt poſtea. Offer. Lauda aĩa mea dñm laudabo dñm in vita mea: pſallā deo meo ꝗdiu ero. In tꝑe paſchali. allā. Secr.

EMitte q̄s dn̄e ſpm̄ caritatꝭ q̄ ⁊ hec ꝓſētia munera nr̄a tuū nobꝭ efficiat ſacramētū: ⁊ ad hoc ꝑcipiēdū corda nr̄a purificet. P. In vni. eiuſd. Cōio. Primū q̄rite regnū dei ⁊ oīa adiicient vobis dicit dn̄s. In tꝑe paſ. allā. al. Poſtcōio.

SPiritum in nobis dn̄e tue caritatis infunde: vt quos vno pane celeſti ſatiaſti: tua facias pietate concordes. Per. in vnitate.

¶ Miſſa pro peccatoribus. Offīm.

SI iniq̄tates obſuauerꝭ dn̄e: dn̄e q̄s ſuſtinebit: qꝛ apud te ꝓpiciatio ꝫ deꝰ iſrl̄. ps. De ꝓfūdis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exaudi vocem meam. Oratio.

EXaudi q̄s dn̄e ſupplicum preces ⁊ confitentium tibi parce peccatis vt pariter nobis indulgētiam tribuas benignus et pacem. Per dn̄m nr̄m. Ad romanos. v.

FRatres: Cū adhuc peccatores eſſemꝰ: xp̄s ꝓ nobꝭ mortuꝰ eſt. Multo igit̄ magis iuſtificati nūc ī ſāguie ipſiꝰ: ſalui erimꝰ ab ira ꝑ ipſū. Si eī cū inimici eſſemꝰ recōciliati ſumꝰ deo ꝑ mortē filij eiꝰ: multo magis recōciliati ſalui erimꝰ ī vita ipſiꝰ. Nō ſolū aūt: ſ; ⁊ gliamur ī deo. Per ieſū xp̄m: dn̄m nr̄m. Gr. Propiciꝰ eſto dn̄e peccatis noſtris: ne quādo dicāt gētes vbi eſt deꝰ eorū. V. Adiuua nos deꝰ ſalutarꝭ nr̄ ⁊ ꝓpt̄ honorē nōis tui dn̄e libera nos. Allā. V. Oſtēde nobꝭ dn̄e miaꝫ tuā et ſalutare tuū da nobis. S. lu. v.

IN illo tꝑe: Vidit ieſꝰ publicanū nōie leui / ſedētē ad theloneū: ⁊ ait illi. Sequere me. Et relictꝭ oībꝰ: ſurgēs / ſecutꝰ eſt eū. Et fecit ei cōuiuiū magnū leui in domo ſua ⁊ erat turba multa publicanoꝝ. et alioꝝ q̄ cū illis erāt diſcūbētes. Et murmurabāt phariſei ⁊ ſcribe eoꝝ dicētes ad diſcipulos eiꝰ. Quare cū publicanis ⁊ peccatoribꝰ: māducatis ⁊ bibitis? Et rn̄dēs ieſꝰ: dixit ad illos. Nō egēt q̄ ſani ſūt medico: ſ; q̄ male habēt. Nō enī veni vocare iuſtos: ſ; peccatores ad penitētiā. Offer. Deꝰ tu cōuertēs viuificabꝭ nos ⁊ plebs tua letabit̄ ī te: oſtēde nobis domine miſericordiam tuam ⁊ ſalutare tuum da nobis. In tempore paſchali alleluya. Secreta.

HOſtias tibi dn̄e placationis offerimus obſecrantes: vt et delicta nr̄a miſeratus abſoluas: ⁊ nutātia corda tu dirigas. P. Cōio. Inclina aurē tuam accelera vt eruas nos. In tꝑe paſc. allā. al. p̄ Cō.

PReſta nobis eterne ſaluator: vt percipientes hoc munere veniā peccatorum: deinceps peccata vitemus. Per dominum noſtrum.

¶ Miſſa pro penitentibus. Offīm.

IVſtus es domine ⁊ rectum iudicium tuum fac cum ſeruo tuo ſecūdum miſericordiam tuā. In tēpore paſc. allā allā. ps. Beati immaculati in via: qui ambulant ī lege dn̄i. Oro.

OMnipotens ſēpiterne deus: confitenti tibi famulo tuo N. ꝑ tua pietate peccata relaxa: vt nō plus valeat conſcientie reatus ad penā q̄ indulgentia tue pietatis ad veniā. P. Epl̄a. Ad galathas. vi.

FRatres: Si preoccupatꝰ fuerit homo in aliq̄ delicto / vos q̄ ſpūales eſtis inſtruite huiuſmodi in ſpiritu lenitatis: conſiderans teipſū ne ⁊ tu tēteris. Alter alterius onera portate: ⁊ ſic adimplebitis legē xp̄i. Gr. Saluum fac ſuū tuū deꝰ meꝰ ſperātem ī te. V. Auribꝰ percipe dn̄e orōnē meā. Allā. [illegible] mēt dn̄m ſperēt ī eum et p

IN il. t: Diſcūbēte ieſu ī domo ecce multi publicani ⁊ pctōꝛes venientes diſcūbebāt cum eo ⁊ diſcipłis eiꝰ. Et vidētes phariſei: dicebāt diſcipłis ſuis. Quare cū publicanis ⁊ pctōꝛibꝫ māducat magr̄ veſter? At ieſꝰ audiēs: ait. Nō ē opus valētibꝰ medicꝰ ſꝫ male hñtibꝰ. Eūtes āt diſcite qd̄ ē: miaꝫ volo ⁊ nō ſacrificiū. Nō egi veni vocare iuſtos: ſꝫ pctōꝛes. Offr̄. Sperēt ī te oēs q̄ nouerūt nomē tuū dn̄e qm̄ nō derelīq̄s q̄rētes te: pſallite dn̄o q̄ habitat in ſyō: qm̄ nō ē oblitꝰ oꝛonē pauperū. In tp̄e paſchali. allā. Secreta.

Pꝛeſta q̄s omp̄s ⁊ miſericoꝛs deus vt hec ſalutarꝫ oblatio famulum tuum N. ⁊ a pꝛopꝛijs reatibus indeſinenter expediat et ab oībus tueatur aduerſis. P. Cōio. Amē dico vobis: quicquid oꝛantes petitis credite qꝛ accipietꝫ ⁊ fiet vobis. In tp̄e paſc. allā al. Poſtcōio.

Omp̄s et miſericoꝛs deus: qui oēm aīam penitētem ⁊ ꝯfitentem magis vis emēdare q̄ ꝑdere: reſpice ꝓpicius ſup hūc famulū tuū N. et per hec ſacramenta q̄ ſumpſimus auerte ab eo iram indignationis tue: ⁊ oīa pctā ſua ei dimitte. Per. ¶ Miſſa pꝛo inſpiratione diuine ſapientie. Ad miſſam. Offm̄.

Lex dn̄i irrephēſibilis ꝯuertēs aīas teſtimoniū dei fidele ſapiētiā p̄ſtās paruulis. In tp̄e paſc. allā all. P. Celi enarrāt gl̄iā dei: ⁊ opa manuum eius annūciat firmamentum. Or.

Deus q̄ per coeternā tibi ſapientiam hoīem cū nō eſſet cōdidiſti perditūq3 miſericoꝛditer reformaſti: pꝛeſta q̄ſumꝰ: vt eadē pectoꝛa nr̄a inſpirante te tota mente [illegible]mus: et ad te toto coꝛde curra[illegible] dominū noſtrū ieſum. [illegible] iacobi apli. i. c.

Cariſſimi: Si q̄s vr̄m indiget ſapiētia: poſtulet a deo q̄ dat oībꝰ affluēter et nō īpꝛopat/ ⁊ dabit ei. Poſtulet a[illegible] fide: nihil heſitās. Qui eñ heſita[illegible] fluctui marꝫ: q̄ a vēto mouet ⁊ circūfert. Non ḡ eſtimet hō ille: q̄ accipiat aliq̄d a domino. Gr. Uenite filij audite me timoꝛē dn̄i docebo vos. V. Accedite ad eū ⁊ illumīamini ⁊ facies vr̄e nō ꝯfundent. Allā. V. Oſtēde nobis dn̄e miam tuā: ⁊ ſalutare tuum da nobis. Secundum iohannem. xvij.

In illo tp̄e: Subleuatis ieſus oculis in celum: dixit. Pater/ venit hoꝛa: clarifica filium tuū/ vt filius tuus clarificet te. Sicut dediſti ei ptātem oīs carnis/ vt oē quod dediſti ei: det eis vitā eternā. Hec eſt autē vita eterna: vt cognoſcant te ſolum verū deum: et quē miſiſti ieſum xp̄m. Offr̄. Benedictus es domine doce me iuſtificationes tuas: benedictus es domine doce me iuſtificationes tuas: in labijs meis pꝛonunciaui omnia iudicia oꝛis tui. In tēpoꝛe paſchali. allā. Secreta.

Sanctificetur q̄s dn̄e huiꝰ nr̄e oblatiōis munꝰ tua operāte ſapientia vt tibi placere poſſit ad laudē ⁊ nobis ꝓficere ad ſalutē. P. Cō. Tu mādaſti mandata tua cuſtodiri nimis vtinā dirigantur vie mee ad cuſtodiendas iuſtificatiōes tuas. In tp̄e paſc. allā al. Poſtcō.

Infunde q̄s dn̄e deꝰ ꝑ hec ſctā q̄ ſūpſimus tue coꝛdibꝰ nr̄is lumen ſapientie/ vt te veraciter agnoſcamꝰ et fideliter diligamꝰ. P.

Miſſa ꝓ tribulatiōe coꝛdis. Offm̄.

Iuſtus es domine ⁊ rectum iudicium tuum fac cum ſeruo tuo ſecundū miſericoꝛdiam tuam. In tēpoꝛe paſcali. allā al. P. Beati immaculati in via: q̄ ābulāt ī lege dn̄i. Oꝛatio.

DEus qui ꝯtritoꝝ nõ deſpicis gemitũ ⁊ merentiũ non ſpnis affectũ: adeſto ꝓcib⁹ nr̃is quas pietati tue ꝓ tribulatiõe nr̃a offerim⁹ īploꝛãtes: vt nos clemẽt̃ reſpicias et ſolito pietatꝫ tue ītuitu tribuas vt quicqd ꝯtra nos dyabolice fraudes atq; humane moliuntur aduerſitates ad nichilum redigas: ⁊ conſilio mĩe tue allidas: quatenus nullis aduerſitatibus leſi: ſed ab omĩ tribulatione et anguſtia liberati/ gratias tibi in eccleſia referamus ꝯſolati. Per. ¶ Ad coꝛinthios. ij. j.

FRatres: Bñdict⁹ de⁹ ⁊ pater dñi nr̃i ieſu xp̃i: pater mĩaꝝ ⁊ de⁹ totius cõſolatiõis qui cõſolat̃ nos in oĩ tribulatiõe nr̃a. vt poſſim⁹ ⁊ ipſi cõſolari eos qui ĩ oĩ preſſura ſũt ꝑ exhoꝛtationẽ qua exhoꝛtamur ⁊ ipſi a deo. Quõ ſicut abundant paſſiones xp̃i in nobis: ita et per xp̃m abundat: cõſolatio noſtra. Gr. Ad dominũ cum tribularer clamaui ⁊ exaudiuit me. V⁹. Dñe libera aĩam meã a labijs iniq̃s ⁊ a lingua doloſa. Allã. V⁹. Qui timent dñm ſꝑauerũt in dño adiutoꝛ eoꝝ ⁊ protectoꝛ eoꝝ eſt. Scdm ioh. xvi.

IN illo tp̃e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Amẽ amẽ dico vobis q2 ploꝛabitis ⁊ flebitis vos/ mũd⁹ aũt gaudebit. Uos aũt cõtriſtabimini: ſed triſticia veſtra vertetur ĩ gaudium. Mulier cũ parit triſticiã habet: q2 venit hoꝛa eius. Cum autẽ pepererit filium/ iã nõ meminit ꝑſſure ꝓpter gaudiũ: q2 natus eſt homo in mũdũ. Et vos igit̃ nunc q̃dẽ triſticiã habetis. Iterum autẽ videbo vos: ⁊ gaudebit coꝛ veſtrum. Et gaudium veſtrum: nemo tollet a vobis. Offer. Immittit angelus domini in circuitu timentium eum et eripiet eos guſtate ⁊ videte quoniam ſuauis eſt dominus. ¶ In tẽpoꝛe paſchali. Alleluya. Secreta.

DEus qui tribulatos coꝛde lauas ⁊ meſtificatos actu letificas ad hãc ꝓpici⁹ hoſtiã dignãter attẽde: ⁊ q2 toti⁹ mũdi voluiſti relaxare delicta ꝓ tribulatione noſtra eã clemẽter aſſume/ cũctaq; crimina noſtra ſolue: tribulationẽ nr̃aꝫ adime/ miſerias pelle anguſtias ⁊ preſſuras amoue: vt eruti ab oĩb⁹ que patimur malis: in tuis ſẽp delecteĩnur exultare beneficijs. P do. Cõio. Redime me deus iſrael ex omnibus tribulationibus meis. In tp̃e paſchali. allã allã. Poſtcõ.

DImitte q̃s dñe pctã nr̃a ⁊ tribue nobis mĩam tuam oꝛſq; nr̃i alloquio exoꝛat⁹ humilitatẽ noſtrã attẽde: vĩcula ſolue delicta dele tribulationẽ ĩſpice: aduerſitatẽ repelle effectũq; petitioni nr̃e largiens iugiter ⁊ clementer exaudi. P.

¶ Miſſa pro infirmo. Officium.

IUſt⁹ es dñe ⁊ rectũ iudiciũ tuũ fac cũ ſeruo tuo ſcdm miam tuã. In tp̃e paſ. allã allã. Ps. Beati ĩmaculati in via: q̃ ãbulãt in lege dñi. Oꝛatio

OMñs ſempiterne deus ſalus eterna credẽtiũ exaudi nos ꝓ famulo tuo. N. ꝓ quo mĩe tue īploramus auxilium: vt reddita ſibi ſanitate gratiaꝝ tibi in eccl'ia tua referat actiones. Per dominũ nr̃m. Lectio ep̃le btĩ iacobi apoſtoli. v.

CArissimi: Triſtatur aliquis vr̃m: oꝛet equo aĩo ⁊ pſallat. Infirmatur quis ex vobis: inducat pbr̃os eccl'ie ⁊ oꝛẽt ſup eum vngentes eum oleo ĩ noĩe dñi/ ⁊ oĩo fidei ſaluabit ĩfirmum. Et alleuiabit eũ do⁹/ ⁊ ſi in pctĩs ſit: dimittẽt̃ ei. Cõfitemini ergo alterutrũ pctã vr̃a: ⁊ oꝛate ꝓ inuicẽ: vt ſaluemini. Gr. Miſerere michi domine q̃m infirmus ſũ ſana me dñe. V. Quõ cõturbata ſunt oĩa oſſa mea: et aĩa mea turbata eſt valde. Allã. ℣. Qui ſanat contritos coꝛde et alligat contritiones eoꝝ. Secũdũ lucam. iiij.

IN illo tp̃e: Surgẽs ieſꝰ de ſynagoga: itroiuit i domũ ſimonis. Socrꝰ autẽ ſymonis: tenebat magnis febꝛibꝰ. Et rogauerũt illũ: ꝓ ea. Et ſtãs ſuꝑ illã iperauit febꝛi et dimiſit illã. Et cõtinuo ſurgẽs: miſtrabat illis. Cũ ſol aũt occidiſſet oẽs qui habebãt ĩfirmos varijs lãguoꝛibꝰ / ducebãt illos ad eũ. At ille ſingulis manus iponẽs: curabat eos. Offꝫ. Dñe ꝯuertere ⁊ eripe aĩam meã: ſaluum me fac ꝓpter mĩam tuã. In tp̃e paſ. Allã. Secꝫ.

DEus cuius nutibus vice nr̃e momenta decurrunt ſuſcipe pꝛeces ⁊ hoſtias famuli tui. N. pꝛo quo mĩam tuam egrotãte imploꝛamus. vt de cuius ꝑiculo metuimꝰ: de eius ſalute letemur. P. Cõ. Redime me deꝰ iſrl̃ ab oĩbꝰ anguſtijs meis. In tp̃e paſ. allã allã. Poſtcõ.

DEus ĩfirmitatis humane ſingulare pꝛeſidium: auxilij tui ſuꝑ ĩfirmum nr̃m oñde virtutẽ: vt ope mĩe tue adiutꝰ / eccl̃ie tue ſctẽ incolumis repñſẽtari mereatur. P.

Miſſa pꝛo ſalute amici. Officiũ.

IUſtus es dñe ⁊ rectum iudiciũ tuũ fac cũ ſeruo tuo ſcd̃z mĩaꝫ tuã. In tp̃e paſ. allã allã. ℣. Beati ĩmaculati ĩ via: q̇ ãbulãt ĩ lege dñi. Gl'ia. Oꝛ.

OMnipotẽs ſẽpiterne deꝰ miſerere famulo tuo. N. et dirige eum ſcd̃m clemẽtiam tuã in viã ſalutis eterne: vt te donãte tibi placita cupiat ⁊ tota virtute ꝑficiat. P. Epl̃a Oꝛonẽ faciebãt. vt ſ in miſ. ꝓ pace. Gr̃. Saluũ fac ſeruũ tuũ deꝰ meꝰ ſꝑantẽ in te. ℣. Auribꝰ ꝑcipe oꝛonẽ meã. Allã. ℣. Qui timent dñm ſperẽt in eum adiutoꝛ eoꝝ ⁊ pꝛotectoꝛ eoꝝ eſt. Euã. Amẽ dico vobis q̄cunq; dixe. vt ſu. in miſ. pꝛo rege. Offꝫ. Sperẽt in te oẽs q̄ nouerũt nomẽ tuũ dñe: qm̃ non derelinq̄s q̄rẽtes te pſallite dño qui habitat in ſyon qm̃ nõ eſt oblitus oꝛonẽ pauperũ. In tp̃e paſchali. Allã. Secreta.

PRoficiat q̄s dñe hec oblatio quã tue ſupplices offerimus maieſtati ad ſalutẽ famuli tui. N. vt tua ꝓuidẽtia eius vita iter ꝓſpere ⁊ aduerſa vbiq; dirigat. P. Cõ. Amen dico vobis q̄cq̄d oꝛantes petitis credite quia accipietis et fiet vobis. In tp̃e paſ. allã allã. Pꝰcõ.

SUmẽtes dñe perpetue ſacramenta ſalutis tuã dep̃camur clemẽtiam. vt per ea famulum tuũ N. ab oĩ aduerſitate pꝛotegas. P.

Miſſa ꝓ ſerenitate aeris. Offm.

SAlus ppl̃i ego ſũ dicit dñs de quacũq; tribulatiõe clamauerit ad me exaudiam eos ⁊ ero illoꝝ dñs in ꝑpetuũ. In tp̃e paſc. allã allã. Ps. Attẽdite ppl̃e meus legẽ meã: inclinate aurẽ veſtrã in v̓ba oꝛis mei. Oꝛo.

AD te domine nos clamantes exaudi: et aeris ſerenitatem nobis tribue ſupplicãtibus. vt qui iuſte ꝓ peccatis noſtris affligimur mĩa tua pꝛeueniẽte clementiã ſentiamus. Per dominũ. Lectio hieremie pꝛophete. Trenoꝛum. ij.

IN diebus illis: Locutꝰ eſt hieremias ꝓpheta: dicẽs. Cõſurge / lauda in nocte in pꝛĩcipio vigiliarũ: effũde ſicut aquã coꝛ tuũ ãte cõſpectũ dñi dei tui. Leua ad eum manus tuas pꝛo aĩabꝰ paruuloꝛũ tuoꝝ: qui defecerũt fame in capite oĩm cõpitoꝛũ. Uide dñe / ⁊ conſidera: quem vindemiaueris ita. Ergo ne comedẽt mulieres fructum ſuũ paruulos ad menſuram palme: ſi occiderit ĩ ſctuario domini ſacerdos et ꝓpheta. Foꝛmido ⁊ laqueus facta eſt nobis: vaticinatiõ ⁊ contritio. Diuiſiones aquarum deduxit oculus meus: in contritione filie populi mei. Oculus meus afflictus eſt: nec tacuit. eo q̄ nõ eſſet requies / donec reſpiceret et videret dominus de celis. Inundauerunt aque ſuper caput meũ: dixi perij. Inuocaui nomen tuum dñe: de lacu nouiſſimo. Vocem meam audiſti: ne auertas aurem tuã a ſingultu meo / et clamoꝛe. Appꝛopinquaſti in die qua inuocaui te: dixiſti ne timeas. Iudicaſti cauſam aĩe mee redemptoꝛ vite mee: domine deus meus. Gr. Pꝛopicius eſto peccatis noſtris nequando dicant gẽtes vbi eſt deus eoꝝ. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ ꝓpter honorem nominis tui domĩe libera nos. Allã. ℣. Domine refugiũ factus es nobis a generatione et pꝛogenie.

Secundum lucam. viij. capitulo.

IN illo tẽpe: Factum eſt in vna dierum: ⁊ ieſus aſcendit ĩ nauiculam: ⁊ diſcipuli eius. Et ait ad illos. Tranſfretemus trãs ſtagnũ. Et aſcenderunt. Nauigantib⁹ autem illis: obdoꝛmiuit. Et deſcẽdit pꝛocella venti in ſtagnum: et cõpellebantur fluctibus et periclitabantur. Aſcendentes autem: ſuſcitauerunt eũ dicentes. Pꝛeceptoꝛ: perimus. At ille ſurgens / increpauit vẽtum et tempeſtatem aque: et ceſſauit. Et facta eſt tranquillitas. Dixit aũt illis. Vbi eſt fides vr̃a? Qui timẽtes / mirati ſũt ad inuicem: dicentes. Quis putas hic eſt? Qꝛ ⁊ vẽtis iperat ⁊ mari: ⁊ obediũt ei. Offer. Si ambulauero in medio tribulatiõis viuificabis me dñe et ſup irã inimicoꝝ meoꝝ extendes manũ tuam et ſaluum me fecit dextera tua. In tẽpe paſchali. Allã. Secreta.

EXaudi dñe p̃ces ⁊ ſuſcipe vota ppl̃i tui ⁊ iube ĩbꝛes inundatiũ ceſſare pluuiarũ: flagelliſq̃ huius elementi ad effectũ tui ꝯuer tempſterũ vt q̄ ſe regenerãtib⁹ aq̄s gaudẽt renatos: gaudeãt his caſtigatiõibus eſſe coꝛrectos. P. Cõio. Amen dico vobis quicquid oꝛãtes petitis crediteq꜡ accipietis: et fiet vobis. In tẽpe paſc. allã al. Poſtcõ.

PReces ppl̃i tui q̄s dñe benignus exaudi: ⁊ per hui⁹ virtutem ſacramẽti pacẽ tuã nobis nunciet purgati aeris ſerena trãquillitas: vt qui deliquentes verberas: peccata cõfitentibus parcas. Per.

¶ Miſſa ꝓ pluuia petenda. Offi.

LEtetur coꝛ querentium dominum q̃rite dñm et cõfirmamini: querite faciem ei⁹ ſẽp. In tẽpe paſc. allã. Ps. Cõfitemĩ dño ⁊ inuocate nomen ei⁹ annũciate iter gẽtes opa eius. Or.

DEus in quo viuimus mouemur ⁊ ſumus / pluuiã nobis tribue ꝯgruẽtem vt p̄ſentib⁹ ſubſidiis ſufficienter adiuti / ſempiterna fiducialius appetamus. Per.

Lectio hieremie ꝓphete. xiiij. cap.

IN dieb⁹ illis: Oꝛauit hieremias ꝓpheta: dicẽs. Nũqd ꝓijciẽs abiecisti iudã: aut ſyõ abomĩata ẽ aĩa tua? Quare ḡ ꝑcuſſiſti nos ita vt nulla ſit ſanitas? Expectauim⁹ pacẽ: ⁊ nõ ẽ bonũ ⁊ tp̃s curatiõis. ⁊ ecce turbatio. Cognouim⁹ dñe impietates nr̃as. ⁊ iniquitates patrũ nr̃oꝝ: q꜡ peccauim⁹ tibi. Ne des nos ĩ oppꝛobꝛiũ ꝓpt nomẽ tuũ: ne q̄ facias nobiſ ꝯtumeliã. Solij glorie recoꝛdare: ne irritũ facias fed⁹ tuũ nobiſcũ. Nũqd ſũt ĩ ſculptilibus gẽtiũ q̄ pluãt: aut celi pñt dare ĩbꝛes niſi tu volueris? Nõne tu es dñe de⁹ nr̃: quẽ expectauimus? Tu enĩ feciſti oĩa hec: dño deus nr̃.

bata ſunt oĩa oſſa mea: et aĩa mea turbata eſt valde. Allã. ℣. Qui ſanat contritos corde et alligat contritiones eoꝝ. Secũdũ lucam. iiij.

IN illo tp̄e: Surgẽs ieſ⁹ de ſynagoga: itroiuit ĩ domũ ſimonis. Socr⁹ autẽ ſymonis: tenebat magnis febrib⁹. Et rogauerũt illũ ꝓ ea. Et ſtãs ſuꝑ illã iperauit febri et dimiſit illã. Et cõtinuo ſurgẽs: miſtrabat illis. Cũ ſol aũt occidiſſet oẽs qui habebãt ĩfirmos varijs lãguorib⁹/ducebãt illos ad eũ. At ille ſingulis manus ĩponẽs: curabat eos. Offr̄. Dñe ꝯuertere ⁊ eripe aĩam meã: ſaluum me fac ꝓpter miam tuã. In tp̄e paſ. Allã. Secr̄.

DEus cuius nutibus vite nr̄e momenta decurrunt ſuſcipe preces ⁊ hoſtias famuli tui. N. pro quo miam tuam egrotãte imploramus. vt de cuius ꝑiculo metuim⁹: de eius ſalute letemur. P. Cõ. Redime me de⁹ iſrl̃ ab oĩb⁹ anguſtijs meis. In tp̄e paſ. allã allã. Poſtcõ.

DEus ĩfirmitatis humane ſingulare preſidium: auxilij tui ſuꝑ ĩfirmum nr̄m oſide virtutẽ: vt ope mĩe tue adiut⁹/eccl'ie tue ſctẽ incolumis repñtari mereatur. P.

¶ Miſſa pro ſalute amici. Officiũ.

IUſtus es dñe ⁊ rectum iudiciũ tuũ fac cũ ſeruo tuo ſcd̃z miaz tuã. In tp̄e paſ. allã allã. ꝑ. Btĩ imaculati ĩ via: q̄ ãbulãt ĩ lege dñi. Glia. or.

OMñs ſẽpiterne de⁹ miſerere famulo tuo. N. et dirige eum ſcd̃m clemẽtiam tuã in viã ſalutis eterne: vt te donãte tibi placita cupiat ⁊ tota virtute ꝑficiat. P. Epl'a Orõnẽ faciebãt. vt ſ in miſ. ꝓ pace Gr. Saluũ fac ſeruũ tuũ de⁹ me⁹ ſperantẽ in te. ℣. Aurib⁹ ꝑcipe orõnẽ meã. Allã. ℣. Qui timent dñm ſperẽt in eum adiutor eoꝝ ⁊ protector eoꝝ eſt. Euã. Amẽ dico vobis q̄cũq3 dixe. vt ſu. in miſ. pro rege. Offr̄. Sperẽt in te oẽs q̄ nouerũt nomẽ tuũ dñe: qm̄ non derelinq̄s q̄rẽtes te pſallite dño qui habitat in ſyon qm̄ nõ eſt oblitus orõnẽ pauperũ. ¶ In tp̄e paſchali. Allã. Secreta.

PRoficiat q̄s dñe hec oblatio quã tue ſupplices offerimus maieſtati ad ſalutẽ famuli tui. N. vt tua ꝓuidẽtia eius vita iter ꝓſpere ⁊ aduerſa vbiq3 dirigat. P. Cõ. Amen dico vobis q̄cq̄d orantes petitis credite quia accipietis et fiet vobis. In tp̄e paſ. allã allã. P⁹cõ.

SUmẽtes dñe perpetue ſacramenta ſalutis tuã depcamur clemẽtiam. vt per ea famulum tuũ N. ab oĩ aduerſitate protegas. P.

¶ Miſſa ꝓ ſerenitate aeris. Offm̃.

SAlus ppl'i ego ſũ dicit do⁹ de quacũq3 tribulatiõe clamauerit ad me exaudiam eos ⁊ ero illoꝝ dñs in ppetuũ. In tp̄e paſc. allã allã. Ps. Attẽdite ppl'e meus legẽ meã: inclinate aurẽ veſtrã in v̄ba oris mei. Oro.

AD te domine nos clamantes exaudi: et aeris ſerenitatem nobis tribue ſupplicãtibus. vt qui iuſte ꝓ peccatis noſtris affligimur mia tua preueniẽte clementiã ſentiamus. Per dominũ. Lectio hieremie prophete. Trenorum. ij.

IN diebus illis: Locut⁹ eſt hieremias ꝓpheta: dicẽs. Cõſurge/lauda in nocte in p̄ncipio vigiliarũ: effũde ſicut aquã cor tuũ ãte cõſpectũ dñi dei tui. Leua ad eum manus tuas pro aiab⁹ paruuloꝝ tuoꝝ: qui defecerũt fame in capite oĩm cõpitoꝝ. Vide dñe/⁊ conſidera: quem vindemiaueris ita. Ergo ne comedẽt mulieres fructum ſuũ paruulos ad menſuram palme: ſi occiderit ĩ ſãctuario domini ſacerdos et propheta. Formido ⁊ laqueus facta eſt nobis: vaticinatio ⁊ contritio. Diuiſiones aquarum deduxit oculus meus: in contritione filie populi mei. Oculus meus afflictus eſt: nec tacuit. eo ꝙ nō eſſet requies / donec reſpiceret et videret dominus de celis. Inundauerunt aque ſuper caput meū: dixi perij. Inuocaui nomen tuum dn̄e: de lacu nouiſſimo. Vocem meam audiſti: ne auertas aurem tuā a ſingultu meo / et clamore. Appropinquaſti in die qua inuocaui te: dixiſti ne timeas. Iudicaſti cauſam aīe mee redemptor vite mee: domine deus meus. Gr. Propicius eſto peccatis noſtris nequando dicant gētes vbi eſt deus eorū. V. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter honorem nominis tui domine libera nos. Allā. V. Domine refugiū factus es nobis a generatione et progenie.

Secundum lucam. viij. capitulo.

IN illo tp̄e: Factum eſt in vna dierum: ⁊ ieſus aſcendit ī nauiculam: ⁊ diſcipuli eius. Et ait ad illos. Tranſfretemus trās ſtagnū. Et aſcenderunt. Nauigantibꝰ autem illis: obdormiuit. Et deſcēdit procella venti in ſtagnum: et cōpellebantur fluctibus et periclitabantur. Aſcendentes autem: ſuſcitauerunt eū dicentes. Preceptor: perimus. At ille ſurgens / increpauit ventum et tempeſtatem aque: et ceſſauit. Et facta eſt tranquillitas. Dixit aūt illis. Vbi eſt fides vr̄a? Qui timētes / mirati ſūt ad inuicem: dicentes. Quis putas hic eſt? Qz ⁊ vētis īperat ⁊ mari: ⁊ obediūt ei. Offer. Si ambulauero in medio tribulatiōis viuificabis me dn̄e et ſup irā inimicorū meorū extendes manū tuam et ſaluum me fecit dextera tua. In tp̄e paſchali. Allā. Secreta.

EXaudi dn̄e preces ⁊ ſuſcipe vota ppl̄i tui ⁊ iube imbres inundātiū ceſſare pluuiarum: flagelliſq; huius elementi ad effectū tui conuertemp̄ter vt q ſe regenerātibꝰ aqꝭ gaudēt renatos: gaudeāt his caſtigationibus eſſe correctos. P. Cōio. Amen dico vobis quicquid orātes petitis crediteq; accipietis: et fiet vobis. In tp̄e paſc. allā. al. Poſtcō.

PReces ppl̄i tui q̄s dn̄e benignus exaudi: ⁊ per huiꝰ virtutem ſacramēti pacē tuā nobis nunciet purgati aeris ſerena trāquillitas: vt qui deliquentes verberas: peccata cōfitentibus parcas. Per.

Miſſa ꝓ pluuia petenda. Offm.

LEtetur cor querentium dominum: querite dn̄m et cōfirmamini: querite faciem eiꝰ ſemp. In tp̄e paſc. allā. ps. Cōfitemini dn̄o ⁊ inuocate nomen eiꝰ annūciate inter gētes opa eius. Or.

DEus in quo viuimus mouemur ⁊ ſumus / pluuiā nobis tribue cōgruētem vt p̄ſentibꝰ ſubſidijs ſufficienter adiuti / ſempiterna fiducialius appetamus. Per.

Lectio hieremie ꝓphete. xiiij. cap.

IN diebꝰ illis: Orauit hieremias ꝓpheta: dicēs. Nūqd ꝓijciēs abiecisti iudā: aut ſyō abominata ē aīa tua? Quare ḡ percuſſiſti nos itavt nulla ſit ſanitas? Expectamꝰ pacē: ⁊ nō ē bonū ⁊ tp̄s curatiōis. ⁊ ecce turbatio. Cognouimꝰ dn̄e impietates nr̄as. ⁊ iniquitates patrū nr̄orum: qz peccauimꝰ tibi. Ne des nos ī opprobriū ꝓpt nomē tuū: neq; facias nobiſ cōtumeliā. Solij glorie tue recordare: ne irritū facias fedꝰ tuū nobiſcū. Nūqd ſūt ī ſculptilibus gētiū q̄ pluāt: aut celi poſſūt dare imbres niſi tu volueris? Nōne tu es dn̄e deꝰ nr̄: quē expectauimus? Tu enī feciſti oīa hec: dn̄s deus nr̄.

Gr. Oculi oīm in te ſperant dñe ⁊ tu das illis eſcam in tpe oportuno. ℣. Aperis tu manū tuam ⁊ imples omne aīal bñdictiōe. Allā. ℣. De pfundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā. Scdm matheum. vi.

In illo tpe: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Nolite ſolliciti eē: dicētes. Quid māducabim⁹/ aut ꝗd bibem⁹: aut q̄ opiemur? Hec enim oia gētes īquirunt. Scit enī pater vr̄: qꝛ his oīs oib⁹ idigetꝫ. Querite ġ pmū regnū dei: et iuſticiā ei⁹. Et hec oia: adiicient vobꝫ. Offm. Poꝛtas celi apuit dñs ⁊ pluit illis māna vt ederēt panē celi, dedit illis: panem angeloꝛū manducauit homo. In tēpoꝛe paſchal allā. Secreta.

Oblatis dñe placare muneribus et opoꝛtunū nobꝫ tribue pluuie ſufficiētis auxilium. P. Cō. De fructu operū tuoꝝ dñe ſatiabitur terra vt educas panē de terra ⁊ vinū letificet coꝛ hoīs vt exhilaret faciē i oleo ⁊ panis coꝛ hoīs confirmet. In tpe paſc. al. al. Poſtcōio.

Deus q̄ pluis ſup iuſtos ⁊ iniuſtos: nr̄is etiā offēſionib⁹ p hec ſacramēta relaxatis expectata ꝗ ſymbꝛiū mūera largiarꝫ: qb⁹ ⁊ ſalus nobis et alimēta pſtēt. Per do.

¶ Miſſa pꝛo tempoꝛe belli. Offm.

Reminiſcere miſerationuꝫ tuarum dñe ⁊ mīe tue q̄ a ſeculo ſunt ne vnq̄ dñent nobis inimici nr̄i libera nos de⁹ iſrael ex oib⁹ āguſtiis noſtris. In tpe paſchali allā al. Ps. Ad te dñe leuaui aīam meā: deus meus ī te confido nō erubeſcam. Oratio.

Deus regnoꝝ oīꝫ regūqꝫ dominatoꝛ: q nos ⁊ pcutiēdo ſanas ⁊ ignoſcēdo ꝯſeruas: pꝛetende nobis miam tuā: vt trāqllitate pacis tua ptāte firmata/ ad remedia coꝛrectiōis vtamur. P. L. li. heſter. xiij.

In diebus illis. Oꝛauit heſter ad dnm dicēs. Dñe rex oīps: ī ditione tua cuncta ſūt poſita/ ⁊ nō eſt q̄ poſſit reſiſtere voluntati tue. Si decreueris ſaluare nos: continuo liberabimur. Tu enī dñe feciſti celum et terram: ⁊ vniuerſa q̄ celi ambitu cōtinent. Tu es domin⁹ oīm: ⁊ nō eſt q̄ reſiſtat volūtati tue Et nūc dñe rex regū deus abꝛahaꝫ miſerere pplo tuo: qꝛ volunt īimici nr̄i nos pdere: ⁊ hereditatē tuā delere. Ne deſpicias partē quā redemiſti tibi: ſed exaudi depꝛecationē noſtrā/ et pꝛopicius eſto ſoꝛti et funiculo hereditatis tue. Et conuerte luctū noſtrū in gaudiū vt viuentes laudemus nomen tuum Et ne claudas oꝛa canētiū te: dñe de⁹ nr̄. Gr. Pꝛopici⁹ eſto dñe pctis nr̄is: nequā dicāt gētes vbi eſt deus eoꝝ. ℣. Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̄ et pꝛopter honoꝛē noīs tui dñe libera nos. Allā. ℣. Oſtēde nobis domine miam tuā et ſalutare tuum da nobis. Euāgꝫ Amē dico vobꝫ qꝛ quicq̄ ꝗs dixe. vt s in miſ. pꝛo rege. Offm. Deus tu ꝯuertēs viuificabis nos ⁊ plebs tua letabit in te oñde nobis dñe miam tuā et ſalutare tuum da nobis. In tpe paſ. allā allā. Sec.

Adeſto q̄s dñe ppici⁹ populo tuo: ⁊ quem myſteriis celeſtibus ⁊ ſacramentis imbuis: per hec munera que tibi offert deuotus a furoꝛe cūctoꝝ hoſtium tua miſeratione defende. Per. Cōio. Inclina aurem tuā: accelera vt eruas nos. In tpe paſchal allā allā. Poſtcō.

Coꝛpoꝛis ⁊ ſanguinis dñi noſtri ieſu xp̄i ſacroſancta refectione vegetati ſupplices te rogamus omnipotēs de⁹: vt hoc remedio ſingulari: ab oī pctoꝝ nos cōtagione purifices: et a periculoꝝum munias incurſione cunctoꝝū. Per.

¶ Miſſa ꝓ eo q̄ ī vīclis tenet̄. Offiū.

Nunc ſcio vere qꝛ miſit dn̄s angelum ſuum et eripuit me de manu herodis et de omni expectatiōe plebis iudeoꝝ. In tp̄e paſchali. allā allā. ꝟ. Et petrus ad ſe reuerſꝰ dixit. Oꝛ.

Deus idulgētie deꝰ totiꝰ ꝯſolatōis te ſupplices dep̄camur vt famulū tuū N. a cunctis pctōꝝ ſuoꝝ nexibꝫ: ⁊ ab his qbꝰ captꝰ tenet̄ īimicoꝝ ſuoꝝ vīculis īterceděte btā dei gēitrice maria ⁊ btīs aplīs tuis petro ⁊ paulo atq̄ iohē benignꝰ abſoluas emēdatūq̄ paťna pietate ſuſcipias: et ad gaudia eťna ꝑducas. P. Lctō actuū aploꝝ. xij.

In diebꝰ illis: Egreſſꝰ petrus de carcere: venit ad domū marie matris iohis q̄ cognīnatꝰ eſt marcꝰ / vbi erāt multi cōgregati et oꝛantes. Pulſāte autē eo oſtiū ianue: ꝓceſſit puella ad vidēdum eū noīe rode. Et vt cognouit vocē petri pꝛe gaudio nō aperuit ianuā: ſꝫ introcurrēs nunciauit petrum ſtare ante ianuā. At illi dixerūt ad eā. Inſanis. Illa autem affirmabat: ſic ſe habere. Gr. Conſtitues eos pꝛīcipes ſup om̄ē terram memoꝛes erunt noīs tui dn̄e. ꝟ. Pꝛo patribus tuis nati ſunt tibi filij: ꝓpter ea ppl̄i cōfitebuntur tibi. Allā. ꝟ. Solue iubēte deo terrarum petre cathenas qui facis vt pateāt celeſtia regna btīs. Scd̄m matheū. xvi.

In illo tp̄e: Venit ieſꝰ in partes ceſaree philippi: et ĩterrogabat diſcipulos ſuos dicēs. Quē dicūt homīes eſſe filiū hoīs? At illi dixerunt. Alij iohānē baptiſtā / alij autē helyā: alij vero hieremiā / aut vnum ex ꝓphetis. Dixit illis ieſus. Vos autē quē me eſſe dicitis? Reſpōdēs ſymō petrus: dixit. Tu es xp̄s filius dei viui. Reſpōdens autem ieſus: dixit ei. Btūs es ſymō bariona: qꝛ caro et ſāguis non reuelauit tibi / ſꝫ pater meꝰ qui ī celis eſt. Et ego dico tibi. qꝛ tu es petrus: ⁊ ſuper hāc petram edificabo eccliam meā. Et poꝛte iferi: non p̄ualebūt aduerſꝰ eam. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. Et qd̄cūq̄ ligaueris ſup terrā erit ligatum ⁊ ī celis. Et qd̄cunq̄ ſolueris ſup terrā: erit ſolutum: et ī celis. Offer. Conſtitues eos p̄ncipes ſup om̄ē trā memoꝛes erunt noīs tui dn̄e in oī pꝛogenie ⁊ gn̄atione. In tp̄e paſc. Allā. Secr.

Hec dn̄e placationis ⁊ laudis hoſtia famulū tuū N. īte cōfidētē ab oībꝰ purget pctōꝝ ſoꝛdibꝰ: ab īimicoꝝ ſuoꝝ quibꝰ p̄mitur īſidijs ⁊ vīculis: ſctē marie ⁊ btōꝝ apſtoꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli atq̄ iohīs p̄cibꝫ: liberū inocuū / atq̄ abſolutū eē ꝯſtitue. P. Cō. Tu es petrꝰ ⁊ ſuper hāc petrā edificabo eccleſiā meā. In tēpoꝛe paſchali. allā. Poſtcō.

Preſta q̄s dn̄e vt hoc munus redēptiōis nr̄e qd̄ idigni ſūpſimꝰ famulū tuū N. īterceděte btā dei gēitrice maria ⁊ btīs aplīs tuis petro ⁊ paulo atq̄ iohē ab oībꝫ muniat piculis ⁊ ab āguſtijs q̄s patitur ⁊ vīculis illeſū abire faciat. P. eūd.

¶ Contra moꝛtalitatē hoīm. Offiū.

Salus ppl̄i ego ſū dicit dn̄s de quacūq̄ tribulatiōe clamauerit ad me exaudiam eos: et ero illoꝝ dn̄s in perpetuū. ¶ In tp̄e paſ. allā allā. ꝑs. Attēdite ppl̄e meus legē meā: inclinate aurē vrām ī vba oꝛis mei. Oꝛ.

Deus qui iminētē niniuitis īteritum ſola mīa remouiſti: quibus vt miſericoꝛs exiſteres conuerſionis penitētiam p̄ſtitiſti: reſpice q̄s populū tuum āte ꝯſpectū mīe tue pꝛoſtratum / vt quos vnigeniti tui ſanguine redemiſti non patiaris pꝛopter mīam tuam moꝛtalitatis interire ſupplicio. ꝑ eūdē

¶ Lectio hieremie pꝛophete. xiiij.

SI iniquitates noſtre contēderint contra nos: domine libera nos. Fac q̄s ꝓpter nomen tuū: qm̄ multe ſunt auerſiones noſtre. Tibi peccauimꝰ expectatio iſrael: ſaluatoꝛ noſter i tpē tribulationis Tu aūt in nobis es dn̄e: et nomen ſanctum tuū inuocatū eſt ſup nos Ne derelinquas nos: dn̄e deus nr̄. Gr. Pꝛopicius eſto dn̄e pctīs noſtris neq̄n dicāt gētes vbi eſt deus eoꝝ. ℣ Adiuua nos deus ſalutaris nr̄ ⁊ pꝛopt̄ honoꝛem nōis tui libera nos. Allā. ℣ Dn̄e refugiū factus es nobꝫ a gn̄atiōe ⁊ ꝓgenie. S. lu. xi.

IN illo tēpoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Petite: ⁊ dabit̄ vobis. Querite: ⁊ inuenietis. Pulſate: ⁊ apietur vobis. Omnis eniꝫ qui petit accipit: et qui querit inuenit: ⁊ pulſāti aperietur. Quis autē ex vobis patrē petit panē: nūquid lapidem dabit illi? Aut piſcē nunquid pꝛo piſce ſerpētem dabit illi? Aut ſi petierit ouum: nunquid poꝛriget illi ſcoꝛpionem? Si ergo vos cum ſitis mali noſtis bona data dare filijs vr̄is: q̄ꝫtomagis pr̄ veſter de celo dabit ſpm̄ bonum: petentibus ſe. Offr̄. Sperēt in te oēs qui nouerunt nomē tuū dn̄e qm̄ nō derelinquis q̄rētes te: pſallite dn̄o q̄ hītat in ſyon: qm̄ non eſt oblitꝰ oꝛonem paupeꝝ. In tpē paſ. allā. Secreta.

ECclie tue q̄s oīps deꝰ munus placatꝰ itēde: ⁊ mīa tua nos potiꝰ q̄ꝫ ira ꝓueniat: qꝛ ſi iniq̄tates nr̄as obſeruare volueris: nulla poterit creatura ſubſiſtē ſꝫ admirabili pietate q̄ nos feciſti opa manuū tuarū non ſinas iterire. Per. Cō. Amē dico vobis quicq̄d oꝛātes petitis credite qꝛ accipietꝫ ⁊ fiet vobꝫ. In tpē paſchali allā allā. Poſtcō.

OPs ⁊ miſericoꝛs deꝰ reſpice populū maieſtati tue ſubiectū ne nos furoꝛ ſeuiētꝫ moꝛtꝫ inueniat ſacramētoꝝ tuoꝝ ꝑceptio ſcā ꝑficiat. P dn̄. Pꝛo peſte aīaliū. Offm̄.

SAlus populi ego ſum dicit dominus de quacūq̧ tribulatione clamauerint ad me exaudiā eos ⁊ ero illoꝝ dñs in ꝑpetuū. In tpē paſc allā. allr̄. Pſ. Attēdite pp̄ſe meꝰ legē meā: ⁊ inclinate aurē vr̄am i v̄ba oꝛꝫ mei. Oꝛ.

DEus q̄ laboꝛibꝰ hoīm etiā de mutis aīalibꝰ ſolatia ſubrogaſti: ſupplices te rogamꝰ: vt ſine q̄bꝰ nō alitur hūana ꝯditio nr̄is facias vſibus nō perire. P. Epl'a. Si iniq̄tates. vt̄s in offi. primo. Gr. Pꝛopicius eſto dn̄e pctīs nr̄is neq̄n dicāt gentes vbi eſt deꝰ eoꝝ. ℣. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄ ⁊ ꝓpter honoꝛem nōis tui dn̄e libera nos. Allā. ℣. Dn̄e refugiū factus es nobis a gn̄atione ⁊ ꝓgenie. Euā. Petite ⁊ dabit̄ vo. vt̄s. Offr̄. Sperēt in te oēs q̄ nouerūt nomē tuū dn̄e: qm̄ nō derelinq̄s q̄rentes te pſallite dn̄o q̄ hītat i ſyō qm̄ nō ē oblitꝰ oꝛonē paupeꝝ. In tpē paſc. al. S.

SUbueniat nobis dn̄e q̄s ſacrificij pꝛeſentis opatio: q̄ nos ⁊ ab erroꝛibus vniuerſis potēter abſoluat ⁊ a totius expediat perditionis icurſu: vt ⁊ aīalia que nr̄is vſibus ſuiſūt tua potētia liberent̄. P. Cō. Amē dico vobis quicq̄d oꝛātes petitis credite qꝛ accipietis et fiet vobꝫ. In tpē paſc. allā al. Poſtcō.

ADuerte dn̄e q̄s per hec ſacra q̄ ſumpſimꝰ a tuis fidelibꝰ cūctos miſeratus erroꝛes et ſeuiētiū moꝛboꝝumq̧ graſſatus i aīalia depelle ꝑniciem vt q̄s ſuo merito flagellas deuios: foueas tua miſeratione coꝛrectos. Per dominum.

¶ Pꝛo q̄cunq; tribulatiōe oīa ſiāt ſicut in miſſa pꝛo tribulatione coꝛdis vt ſupꝛa cū hac oꝛatione. Oꝛo.

INeffabilē miſericoꝛdiā tuā nobis dn̄e clementer oſtēde vt ſil' nos ⁊ a pctis oībus exuas: et a penis quas ꝓ his meremur benignꝰ eripias. Per dominum. Secreta.

SAcrificia tibi dn̄e immolanda q̄s coꝛda noſtra purificēt ⁊ indulgētie tue nobis dona ꝯſilient: ⁊ de aduerſis ꝓſpa ſētire ꝑficiāt. P.

Poſtcō.

QUos celeſti munere dn̄e reficis diuina tuere virtute: vt tuis miſterijs perfruentes nullis ſubdantur aduerſis. Per dominū noſtrū.

¶ Pꝛo amico. Oꝛo.

DEus qui iuſtificas impium ⁊ nō vis moꝛtē peccatoꝝ: maieſtatem tuā ſuppliciter dep̄camur: vt famulū tuū. N. de tua mīa ꝯfidentē celeſti ꝓtegas benignus auxilio et aſſidua ꝓtectione conſerues: vt tibi iugiter famulet: ⁊ nullis tētationibus a te ſeparetur. Per. Secꝛ.

HUius q̄s domine virtute miſterij: ⁊ a ꝓpꝛijs nos mūda delictis: ⁊ famulū tuum. N. ab oībus abſoluas pctis. Per dn̄. Poſtcōio.

PUrificēt nos q̄s domīe ſacramēta que ſūpſimus. ⁊ famulū tuū. N. ab oī culpa liberū eſſe cōcede: vt qui conſciētie ſue reatu cōſtringitur: celeſtis remedij plenitudine gloꝛietur. Per dominū nr̄m.

Pꝛo infirmo pꝛoximo moꝛti. Oꝛo.

OMnīps ſempiterne deꝰ cōſeruatoꝛ aīaꝝ: q̄ q̄s diligis coꝛripis: et q̄s recipis pie ad emēdationē cohercēs te īuocamꝰ dn̄e: vt medelā tuā ꝯferre digneris: ⁊ vt aīa famli tui in hoꝛa exitꝰ illiꝰ de coꝛpoꝛe abſq; pcti macula ꝑ manꝰ ſcōꝝ āgeloꝝ tuoꝝ tibi repſētari mereatur. P. Secꝛ.

ADeſto q̄s dn̄e pꝛo tua pietate ſupplicatiōibꝫ nr̄is ⁊ ſuſcipe hoſtiā quā tibi offerimꝰ ꝓ famulo tuo ſalutē nō coꝛpoꝛis ſꝫ aīe ſue pſtēti pſta ei q̄s īdulgētiā oīm īiquitatum ſuaꝝ: vt ꝑ hoc qđ tibi offerimus ſacrificiū a ſctis angelis eius anima ſuſcepta: ad tue glīe regnū ꝑuenire mereatur. Per. Poſtcōio.

GRatias tibi agimꝰ dn̄e refecti ſalutaribꝫ ſacramētis: q̄bꝰ aīas ī te ſperātiū ſatiare ꝯſueuiſti: et ꝯſili de pietate tua ſupplici deuotiōe dep̄camur vt miſereri digneris famulo tuo ne ꝑualeat aduerſꝰ eū inimicꝰ ī hoꝛa exitꝰ illiꝰ de coꝛpoꝛe. ſꝫ trāſitū habere mereat ad vitā. P.

¶ Pꝛo iter agentibus. Oꝛatio.

ADeſto dn̄e ſupplicatiōibꝫ noſtris: ⁊ viā famuloꝝ tuoꝝ ī ſalutꝫ tue ꝓſperitate diſpone: vt inter oēs vie ⁊ vite huiꝰ varietates tuo ſemper ꝓtegant auxilio. Per. Se.

PRopiciare domine ſupplicationibꝰ noſtris ⁊ has oblationes quas tibi offerimꝰ pꝛo famulis tuis benignus aſſume vt viā illoꝛum ⁊ pꝛecedente gratia tua dirigas ⁊ ſubſequente comitari digneris: vt de actu atq; īcolumitate eoꝛum ſecundum miſericoꝛdie tue pſidia gaudeamus. Per. Poſtcōio.

SUmpta q̄s domīe celeſtis myſterij ſacramenta ad pꝛoſperitatem itineris famuloꝝ tuoꝝ pꝛoficiant: et eos ad ſalutaria cuncta perducāt. Per. [illegible] Oꝛatio.

DEus omniū fideliū paſtoꝛ et rectoꝛ famulum tuū. N. quē paſtoꝛem eccleſie tue pꝛeeſſe voluiſti ꝓpicius reſpice: da ei queſumus verbo ⁊ exemplo quibꝰ pꝛeeſt pꝛoficere vt ad vitam vna cum grege ſibi credito perueniat ſempiternam. Per dominum. Secreta.

OBlatis queſumus domīe placate muneribus: et famulum tuum. N. quem paſtoꝛem populo tuo eſſe voluiſti: aſſidua pꝛotectione guberna. Per dñm. Poſtcõio.

Hec nos ꝗs domine diuini ſacramenti ꝑceptio ꝓtegat: et famulum tuū N. quem paſtoꝛē eccleſie tue eſſe voluiſti: vna cum cõmiſſo ſibi grege ſaluet ſempꝛ muniat. Per dñm. Pꝛo ep̄o. Oꝛo.

Rege ꝗs dñe famulū tuū N. põtificē nr̄m ⁊ itercedēte btā dei gēitrice maria cū oibꝫ ſctis tuis grē tue i eo dona multiplica vt ab oibꝫ liberet offēſis: ⁊ tēpoꝛalibꝫ nō deſtituat auxilijs: ⁊ ſēpiternis gaudeat iſtitutis. Per eūdē. Secreta.

Suſcipe ꝗs dñe tibi munꝰ oblatū: ⁊ itercedēte btā dei gēitrice maria cū oibꝫ ſctis tuis famulū tuū N. põtificē nr̄m tua ꝓpiciꝰ vbiꝙ miſeratiōe cōſerua atꝙ ab oibꝰ quas meret aduerſitatibꝰ redde ſecurū: vt trāqllitate ꝑcepta ab oim viſibiliū ⁊ inuiſibiliū inimicoꝝ inſidijs liberatus deuota tibi mēte deſeruiat. Per eūdem. Poſtcõio.

Subiectum tibi famulum tuū N. pontificē nr̄m ꝗs dñe interceſſione btē dei genitricis marie cū oibꝰ ſctis tuis pꝛopiciatio celeſtis amplificet: vt et p̄ntis vite ꝑiculis eruat ⁊ ꝑpetuis donis firmet. P eū.

Pꝛo pꝛelatis et ſubditis. Oꝛo.

Omp̄s ſempiternē deꝰ: ꝗ facis mirabilia magna ſolus: pꝛetende ſuꝑ famulos tuos pontifices et ſuꝑ cunctas ꝯgregationes illis ꝯmiſſas ſpm̄ grē ſalutaris: ⁊ vt in veritate tibi ꝯplaceāt: ꝑpetuū eis roꝛē tue bñdictionis infunde. Se.

Hoſtias ꝗs dñe famuloꝝ tuorū placatus intēde: vt quas i honoꝛe nois tui deuota mente pꝛo eis celebꝛamus: ꝓficere ſibi ſentiant ad ſalutem. Per. Poſtcõio.

Quos celeſti recreas munere dñe ꝑpetuo comitare ꝓſidio: et ꝗs fouere nō deſinis dignos fieri ſēpiterna redēptiōe cōcede. P. dñ.

Mīſſa pꝛo ſeipſo oꝛo non ſac. Oꝛ.

Suppliciter te deꝰ p̄r oīps ꝗ es creatoꝛ oim rerū depcoꝛ vt dū me famulū tuū coꝛā oīpotētia maieſtatꝭ tue grauiter deliq̄ſſe ꝯfiteoꝛ manū michi mīe tue poꝛrigas: quatenꝰ dū ego hanc oblationem tue pietati pꝛo pctis meis offero: quod nequiter cōmiſi: tu clementiſſime digneris abſoluere. Per dñ. Secreta.

Deus mīe deus pietatis: deꝰ indulgētie: indulge queſo et miſerere mei ſerui tui vt ſacrificiū quod pꝛo peccatis meis offero benigne digneris ſuſcipe/ ⁊ pctā ꝗ labētibus vicijs contraxi pius ⁊ ꝓpicius ac miſeratus idulgeas: ⁊ locū penitētie ac flumina lachꝛimarum michi concedas: vt veniam a te merear accipe delictoꝛum. P. Poſtcō.

Deus qui es viuoꝛū ſaluatoꝛ oim ꝗ non vis moꝛtē pctoꝝ: nec letaris in perditione moꝛientium: te ſuppliciter depꝛecoꝛ vt concedas michi veniam delictoꝝ meorum vt admiſſa defleam ⁊ poſtmodum nō admitā: vt cū michi extrema dies finiſꝙ vite mee aduenerit emendatum a delictis omnibꝰ me angelus ſanctitatis ſuſcipiat. Per

Pꝛo tentatione carnis. Oꝛatio.

Ure igne ſācti ſpiritus renes noſtros ⁊ coꝛ noſtrum domine vt tibi caſto coꝛpoꝛe ſeruiamus et mundo coꝛde placeamꝰ. Secreta.

Diſrūpe dñe igne ſcī ſpūs vincula pctōꝝ nroꝝ vt ſacrificare tibi hoſtiā laudis abſoluta libertate ac mūda mēte poſſimꝰ tribue ꝗ āte tribuiſti ⁊ ſalua nos ꝑ indulgētiā quos dignatꝰ es ſaluare per gratiā. Per. in vnitate. Poſtcõio.

Domine deus adiutoꝛ et pꝛotectoꝛ noſter: adiuua nos ꝑ virtutē ſcti ſpūs tua ſctā ſumētes ⁊ reſtoꝛeat caro nr̄a vigoꝛe pudicitie ⁊ ſctimonie nouitate: ereptamꝙ de manu tartari ī reſurrectionis gaudio iubeas ꝓſētari. P. do. In vnita.

¶ Cōtra malas cogitationes. Or.

OMnipōs mitiſſime de⁹ reſpice ꝓpici⁹ preces nr̄as: et libera coꝛda nr̄a de malaꝝ cogitationū tētatione: vt ſcti ſpūs dignū fieri habitaculū mereamur. P. do. ī vnita. Sec.

HAs tibi dñe de⁹ offerim⁹ oblatiōes ꝓ ſalute nr̄a ꝓcātes: vt aīas nr̄as ſpūſſācti grā illuſtrare digneriſ: ꝗten⁹ a cogitatiōib⁹ malis tua pietate liberemur. P. ī vni. P⁹c.

PEr hoc ꝗs dñe ſacrificium qđ tue obtulimus maieſtati ab oīb⁹ coꝛda noſtra emunda tētationibus: vt gratia ſancti ſpūs digni efficiamur. Per. in vnitate eiuſdē.

Pꝛo petitione lachꝛymarum. Or.

OMnipōs ⁊ miſericoꝛs de⁹ ꝗ ſitiēti pplō fōtē viuētē aq̄ de petra ꝓduxiſti: educ de coꝛdis nr̄i duricia ꝯpūctionis lachꝛymas vt pctā nr̄a plāgere valeam⁹ remiſſionēꝙ eoꝝ te miſātem ereamur. accipe. p. Se.

HAnc oblationem quā tue maieſtati dñe pꝛo peccatis offerimus reſpice ꝓpicius: et ꝓduc de oculis noſtris copioſa lachꝛimarum flumina quib⁹ debita flāmaꝝ incēdia poſſint extingui. Per. Poſtcōio.

COꝛpoꝛe ⁊ ſāguine tuo dñe ſaginati ꝗs: vt ꝓ pctis nr̄is cōpūctione coꝛdis ⁊ luctū flumiaꝙ lachꝛimaꝝ nobiſ ſꝑ largiariſ: ꝗten⁹ celeſtē ī ſuo ꝯſolationē ſuſcipe mereamur. Q vi. Cōtra aereas tēpeſtates

A domo tua ꝗs dñe ſpūales neꝗcie repellātur ⁊ aeriaꝝ diſcedat malignitas tēpeſtatū. P. Sec.

OFferim⁹ tibi dñe laudes ⁊ munera ꝓ conceſſis bñficiis gratias referentes: ⁊ pꝛo concedendis ſupplicit deꝓcātes. P. Poſtcōio.

OMnipōs ſēpiterne de⁹ ꝗ nos ⁊ caſtigādo ſanas ⁊ ignoſcēdo cōſeruas/ ꝓſta ſupplicib⁹ tuis vt ⁊ trāquillitate optata ꝯſolatiōis letemur et dono tue pietatiſ ſemꝑ vtamur. P. do. Cōtra īuaſoꝛes eccleſie. Or.

COncede nobis oīps et mitiſſime de⁹ apud quē nulla eſt iniquitas: vt qui huius ſanctuarij tui poſſeſſionē diripiēdo īuadūt celeri ſatiſfactiōe coꝛrigātur. P. Secr.

HOſtias tibi placationis ⁊ laudis offerim⁹ poſtulantes: vt quos inimic⁹ ad inuadendā ſāctuarij tui poſſeſſionē ſuadēdo attraxit: tu miſerēdo coꝛrigas. P. Poſtcōio.

PReces nr̄as ꝗs dñe placatus exaudi: ⁊ qđ de inimicis ereptoꝛib⁹ eccl̄ie tue ſcē pꝛecamur: ꝯſuete mīe velocitate ꝑficere nō deſinas. P. do. Pꝛo nauigantibus. Oratio.

DEus qui trāſtuliſti pr̄es noſtros ꝑ mare rubꝛū et tranſuexiſti eos ꝑ aquā nimiam laudem tui nominis decātātes te ſupplices depꝛecamur/ vt nauigantes famulos tuos repulſis aduerſitatibus curſu trāquillo ī poꝛtum deſideratum ꝑducere digneris. Per. Secr.

SUſcipe ꝗs dñe pꝛeces populi tui cū oblationibus hoſtiarū et famulos tuos in nōie tuo nauigantes ab oībus defende ꝓpicius aduerſis. P. Poſtcommunio.

SAnctificati diuinō miſterio maieſtatē tuam dñe ſuppliciter deꝓcamur: vt nauigātes famulos tuos ī te ꝯfidētes per lignū ſancte crucis a cunctis ꝓtegas benignus periculis. P. dominum. Pꝛo benefactoꝛibus et ſalute viuoꝝ. Oratio

PRetende domine famulis et famulabus tuis dexteram celeſtis auxilij: vt te toto coꝛde perquirant: et que digne poſtulant aſſequantur. Per dñm. Secreta.

PRopiciare dñe ſupplicatiõibus nr̃is ⁊ has oblatiões famuloꝝ famulaꝝq́ tuaꝝ q̃s tibi ꝓ icolumitate eorũ offerim⁹ benign⁹ aſſume: ⁊ vt nullius ſit irritũ votũ nulli⁹ vacua poſtulatio. p̃ſta q̃s: vt quod fideliter petimus efficaciter conſequamur. Per. Poſtcõis.

DA famulis ⁊ famulabus tuis q̃s dñe in tua fide ⁊ ſinceritate cõſtãtiam: vt ĩ caritate diuina firmati: nullis tentationibus ab eius integritate pellãtur. Per.

¶ Contra aduerſitates. Oratio.

HOſtium nr̃oꝝ q̃s dñe elide ſuperbiam: et dextere tue virtute proſterne: vt iuſticie non dominetur iniquitas ſed ſemper ſubdatur falſitas veritati. P. Secreta.

HUi⁹ q̃s dñe virtute myſterij: ⁊ a nr̃is mũdemur occultꝫ: et ab hoſtiũ liberemur ĩſidijs. P. p⁹c.

PUrificet nos q̃s dñe participatio tui ſãcta myſterij ⁊ pariter nobꝫ expiationem tribuat ⁊ munimẽ. P.

Pro pregnante. Oratio.

DEus q̃ beatã virginem ⁊ matrẽ mariam ĩ ꝯceptu ⁊ partu cõſecraſti: ⁊ ionã ꝓphetam de ventre ceti potenti virtute liberaſti: tuam famulam grauidam protege: ⁊ viſita eam ĩ ſalutari tuo vt proles in illa cõtenta feliciter in lucem ꝓdeat: ⁊ perueniat ad gratiam lauacri ſalutaris. Per dñm. Secreta.

SUſcipe q̃s dñe hoſtias et preces humilitatis noſtre: et famulã tuã ſcuto protectionis tue defẽde: ⁊ quam pregnãtẽ tua grã eſſe voluiſti: hanc adueniente partus tp̃e gratioſe libera: ⁊ ab oĩb⁹ perturbationib⁹ cum ꝓle ĩ ipſa cõtẽta clemẽter conſerua. Per Poſtcõio.

ADeſto ſupplicationibus noſtris omĩps deus: et famule tue largiſſime protectionis munus concede: vt adueniente tp̃e parturiendi gr̃e tue preſidium ſuſcipiat: ⁊ ꝓles quã ediderat: ꝑcepto lauacro ſalutari gratioſis ĩcremẽtis feliciter proficiat. P.

¶ De ſ. katherina, margareta ⁊ magdalena. Oratio.

DE⁹ q̃ ſacratiſſimis virginib⁹ tuis katherine ⁊ margarete ꝑ martyriũ palmã ⁊ btiſſime marie magdalene criminũ veniã ꝯceſſiſti ꝯcede ꝓpici⁹ vt eaꝝ ĩteruenientibus meritis ⁊ p̃cib⁹: ⁊ caſtitatꝫ glã decorari: ⁊ a pctõꝝ nr̃oꝝ nexib⁹ mereamur abſolui. Per dñm. Secreta.

GRatũ tibi dñe ſit munus oblatum: et vt tibi digne miniſtrare poſſimus ſacre virgines katherina ⁊ margareta nobis mẽtium puritatem et beata maria magdalena ſalutarem nobis obtineat compunctionem. Per. Poſtcõmunio.

CEleſti alimonia vegetati q̃s omĩps de⁹: vt ſctãꝝ virginũ tuarũ katherĩe margaretec ⁊ beate marie magdalene meritꝫ ĩtercedẽtib⁹ ⁊ tibi caſto corpore ſ̃uire: ⁊ tue dilectiõi valeam⁹ iugiter adherere. P.

¶ Pro febricitantibus de ſancto Sigiſmundo rege ⁊ martyre iacẽte in ciuitate ſubdunenſi. Oratio.

OMñps ſempiterne de⁹ q̃ ꝑ ſctõs aplos ⁊ martyres tuos diuerſa ſanitatũ dona largiri dignat⁹ es da q̃s vt famulũ tuũ N. q̃ a febriũ vexatiõe fatigat̃ ꝑ ĩterceſſionẽ famuli tui ſigiſmũdi regis et martyris tua medicina erigas ad ſalutẽ et ad ſanitatẽ priſtinã clemẽter reuocare digneris. Per d̃. Secreta.

OFferim⁹ tibi dñe munera ſctã in nomine electi tui ſigiſmũdi regis et martyris: vt a preſenti egroto febrium ardores repelli iubeas: et exinde tuo ſemper muniatur auxilio. Per dñm. Poſtcõio.

OMnipš sēpiterne de⁹ q̄ dedisti ministris tuis obtinere oĩa q̄ iuste ꝑcantur: suscipe ꝓpicius ꝑces nr̃as quas ꝑ famulo tuo N. in honore bt̄i sigismundi regis ⁊ martiris tui deferimus ⁊ qd̄ pro eo deuotis mētibus obsecramus: celeri indulgentia consequi mereamur. P.

¶ Contra paganos. Oratio.

SEmpit̃na trinitas de⁹ cuius est potētie ꝯsternere fortia et eleuare humilia: ī his sacris cerimoniis clemētiā tuā supplicit̃ deꝑcamur: vt oī ecclie tue ꝑstes auxiliū. et sicut liberasti filios isrl̄ de manib⁹ egyptiorū: ita libera ppl̃m tuum xp̃ianū de oppssiōe paganorū ⁊ da victoriā seruis tuis: q̃tenus ecclie tue stat⁹ erigat̃ ī sublime: ⁊ īfideles ꝑ fidē deiiciātur ad īfima: vt xp̃iani gaudeāt de hēditate tua ⁊ in oīb⁹ tua ꝓtegēte dextera sēꝑ catholica gratuletur ecclīa. Quiui. Secreta.

OMnipš sempiterne deus nr̃as indignas suscipe ꝑces: et his sacris libaminibus q̄ ꝑcamur itēde et sicut moysi ⁊ aarō affuisti in egypto: ita nobiscum esse dignare ⁊ cū omni exercitu xp̃ianorū liberās de tyrannorum iugo. Per. Postcōio.

QUos celesti domine dono saciasti: ꝑsta q̄s: vt a nr̃is mūdemur occultis: ⁊ ab hostium liberemur īsidiis: vt te opitulāte de tuo mereamur solatio gratulari. Per.

¶ De incarnatione domini. Ora.

COrda nr̃a q̄s dñe sctūs splēdor filii tui incarnatiōis/natiuitatis/passiōis resurrectiōis/ascēsiōis ⁊ aduēt⁹ sp̄us scī clemēti respectu illustret quo insidi huius tenebris carere valeam⁹: ⁊ ipso ducē te ꝑuenīamus ad patriam claritatis eterne. Per eundē. Secreta.

IN mētibus nr̃is q̄s dñe vere fidei sacramēta ꝯfirma: vt q̄ cōceptū de virgine deū verū ⁊ hominē ꝯfitemur: ꝑ eiusdē salutifere īcarnatiōis/natiuitatꝪ/passiōis resurrectiōis/ascēsiōis/ ⁊ aduēt⁹ scī sp̄us potētiā ad et̃nā patriā mereamur ꝑuenire. P. in vni. Postcōio.

PResta q̄s omnipš de⁹ vt q̄ filii tui dñi nostri iesu xp̄i incarnationis natiuitatis passionis resurrectionis ascēsionis ⁊ aduētus sp̄us sancti memoriā debita veneratione laudis percolimus/ ipsi per eiusdē scī sp̄us grām a morte aīe resurgam⁹: ⁊ in sua scīficatione semꝑ viuamus. Per eūdē. eiusdē.

¶ Pro penitentibus. Oratio.

EXaudi q̄s dñe supplicum preces ⁊ ꝯfitētiū tibi parce ꝑctis: vt pariter nobis indulgētiam tribuas benign⁹ ⁊ pacē. Per. Secret.

HOstias tibi dñe placatiōis offerim⁹ obsecrātes: vt ⁊ delicta nostra miserat⁹ absoluas ⁊ nutātia corda tu dirigas. P. Postcō.

PResta nobis eterne saluator vt percipientes h[illegible] veniā peccatorum de[illegible] ta vitemus. Per do. [illegible] ad memoriā de resurrec[illegible]

DEus qui ꝑ vnigenitum tuū eternitatis nobis aditum deuicta morte reserasti: vota nr̃a que ꝑueniēdo aspiras: etiā adiuuando ꝓsequere. Per eūdem. Secreta.

SUscipe dñe q̄s preces populi tui cum oblationib⁹ hostiarū: vt paschalib⁹ initiate misteriis ad eternitatis nobis medelam te operante proficiant. Per. Postcōio.

SPm̄ ī nobis dñe tue caritatis infūde: vt quos sacramētis paschalib⁹ satiasti: tua facias pietate cōcordes. P dñm. in vnitate eiusdē.

¶ De oib⁹ scīs per totū ānū. or.

COncede q̄s omnipš deus vt intercessio scē dei genitricis

[illegible]

aſſequantur. Per dñm. Secreta.

PRopiciare dñe ſupplicatiõibus nr̄is ⁊ has oblatiões famuloꝝ famulaꝝq; tuaꝝ q̄s tibi ꝓ incolumitate eoꝝ offerimꝰ benignꝰ aſſume: ⁊ vt nullius ſit irritū votū nulliꝰ vacua poſtulatio. p̄ſta q̄s: vt quod fideliter petimus efficaciter conſequamur. Per. Poſtcõis.

DA famulis ⁊ famulabus tuis q̄s dñe in tua fide ⁊ ſinceritate cõſtãtiam: vt ĩ caritate diuina firmati: nullis tentationibus ab eius integritate pellãtur. Per.

¶ Contra aduerſitates. Oratio.

HOſtium nr̄oꝝ q̄s dñe elide ſuperbiam: et dextere tue virtute proſterne: vt iuſticie non dominetur iniquitas ſed ſemper ſubdatur falſitas veritati. P. Secreta.

HUiꝰ q̄s dñe virtute miſterij: ⁊ a nr̄is mūdemur occultꝫ: et ab hoſtiū liberemur ĩſidijs. P. Pꝰc.

PUrificet nos q̄s dñe participatio tui ſãcta myſterij ⁊ pariter nobꝫ expiationem tribuat ⁊ munimē. P. Pro pregnante. Oratio.

DEus q̄ beatã virginem ⁊ matrē mariam ĩ ꝯceptu ⁊ partu cõſecraſti: ⁊ ionã ꝓphetam de ventre ceti potenti virtute liberaſti: tuam famulam grauidam protege: ⁊ viſita eam ĩ ſalutari tuo vt proles in illa cõtenta feliciter in lucem ꝓdeat: ⁊ perueniat ad gratiam lauacri ſalutaris. Per dñm. Secreta.

SUſcipe q̄s dñe hoſtias et preces humilitatis noſtre: et famulã tuã ſcuto protectionis tue defēde: ⁊ quam pregnãtē tua gr̄a eſſe voluiſti: hanc adueniente partus tp̄e gratioſe libera: ⁊ ab oĩbꝰ perturbationibꝰ cum ꝓle ĩ ipſa cõtēta clemēter conſerua. Per. Poſtcõio.

ADeſto ſupplicationibus noſtris omp̄s deus: et famule tue largiſſime protectionis munus concede: vt adueniente tp̄e parturiendi gr̄e tue preſidium ſuſcipiat: ⁊ ꝓles quã ediderat: ꝑcepto lauacro ſalutari gratioſis ĩcremētis feliciter proficiat. P.

¶ De ſ. katherina, margareta ⁊ magdalena. Oratio.

DEꝰ q̄ ſacratiſſimis virginibꝰ tuis katherine ⁊ margarete ꝑ martyrij palmã ⁊ btĩſſime marie magdalene criminū veniã ꝯceſſiſti ꝯcede ꝓpiciꝰ vt eaꝝ ĩteruenĩetibus meritis ⁊ p̄cibꝰ: ⁊ caſtitatꝫ gr̄a decorari: ⁊ a pc̄tõꝝ nr̄oꝝ nexibꝰ mereamur abſolui. Per dñm. Secreta.

GRatū tibi dñe ſit munus oblatum: et vt tibi digne miniſtrare poſſimus ſacre virgines katherina ⁊ margareta nobis mētium puritatem et beata maria magdalena ſalutarem nobis obtineat compunctionem. Per. Poſtcõmunio.

CEleſti alimonia vegetati q̄s omp̄s deꝰ: vt ſctãꝝ virginū tuarū katherĩe margarete ⁊ beate marie magdalene meritꝫ ĩtercedētibꝰ ⁊ tibi caſto corpore ſeruire: ⁊ tue dilectiõi valeamꝰ iugiter adherere. P.

¶ Pro febricitantibus de ſancto Sigiſmundo rege ⁊ martyre iacēte in ciuitate ſubdunenſi. Oratio.

OMp̄s ſempiterne deꝰ q̄ ꝑ ſctõs aplos ⁊ martyres tuos diuerſa ſanitatū dona largiri dignatꝰ es da q̄s vt famulū tuū N. q̄ a febriū vexatiõe fatigat̄ ꝑ ĩterceſſionē famuli tui ſigiſmūdi regis et martyris tua medicina erigas ad ſalutē et ad ſanitatē priſtinã clemēter reuocare digneris. Per dñ. Secreta.

OFferimꝰ tibi dñe munera ſctã in nomine electi tui ſigiſmūdi regis et martyris: vt a preſenti egroto febrium ardores repelli iubeas: et exinde tuo ſemper munia tue auxilio. Per dñm. Poſtcõio.

OMīps ſẽpiterne de⁹ q̄ dediſti miniſtris tuis obtinere oīa q̄ iuſte ꝑcantur: ſuſcipe ꝓpicius ꝑces nr̄as quas ꝓ famulo tuo N. in honore bt̄i ſigiſmundi regis ⁊ martiris tui deferimus ⁊ q̄d pro eo deuotis mẽtibus obſecramus: celeri indulgentia conſequi mereamur. P.

¶ Contra paganos. Oratio.

SEmpiterna trinitas de⁹ cuius eſt potẽtie ꝓſternere fortia et eleuare humilia: ī his ſacris cerimonijs clemẽtiā tuā ſupplicit̄ dep̄camur: vt oī eccl̄ie tue p̄ſtes auxiliū. et ſicut liberaſti filios iſrl̄ de manib⁹ egyptiorꝫ: ita libera pp̄l'm tuum xp̄ianū de oppꝛ̄ſſiōe paganorꝫ ⁊ da victoriā ſeruis tuis: q̄tenus eccl̄ie tue ſtat⁹ erigat̄ ī ſublime: ⁊ īfideles ꝑ fidē deijciātur ad īfima: vt xp̄iani gaudeāt de hẽditate tua ⁊ in oīb⁹ tua ꝓtegēte dextera ſẽp catholica gratuletur eccl̄ia. Qui viuit. Secreta.

OMīps ſempiterne deus nr̄as indignas ſuſcipe p̄ces: et his ſacris libaminibus q̄ p̄camur ītende et ſicut moyſi ⁊ aarō aſſuiſti in egypto: ita nobiſcum eſſe dignare ⁊ cū omni exercitu xp̄ianorū liberās de tyrannorum iugo. Per. Poſtcōio.

QUos celeſti domine dono ſaciaſti: p̄ſta q̄s: vt a nr̄is mūdemur occultis: ⁊ ab hoſtium liberemur īſidijs: vt te opitulāte de tuo mereamur ſolatio gratulari. Per.

¶ De incarnatione domini. Ora.

UOta nr̄a q̄s dn̄e ſctīs ſplēdor filij tui īcarnatiōis/ natiuitatis/ paſſiōis reſurrectiōis/ aſcēſiōis ⁊ aduēt⁹ ſp̄us ſcī clemẽti reſpectu illuſtret quo īuiſi huius tenebris carere valeam⁹: ⁊ ipſo duce te peruenīamus ad patriam claritatis eterne. Per eundē. Secreta.

IN mẽtibus nr̄is q̄s dn̄e vere fidei ſacramẽta ꝯfirma: vt q̄ cōceptū de virgine deū verū ⁊ hominē ꝯfitemur: ꝑ eiuſdē ſalutifere īcarnatiōis/ natiuitatꝫ/ paſſiōis reſurrectiōis/ aſcēſiōis/ ⁊ aduēt⁹ ſcī ſp̄us potẽtiā ad etnā patriā mereamur ꝑuenire. P. in vni. Poſtcōio.

PReſta q̄s omīps de⁹ vt q̄ filij tui dn̄i noſtri ieſu xp̄i incarnationis natiuitatis paſſionis reſurrectionis aſcẽſionis ⁊ aduẽtus ſp̄us ſancti memoriā debita veneratione laudis percolimus/ ip̄i per eiuſdē ſc̄ti ſp̄us grām a morte aīe reſurgam⁹: ⁊ in eius ſc̄tificatione ſemꝑ viuamus. Per eūdē. eiuſdē.

¶ Pro penitentibus. Oratio.

EXaudi q̄s dn̄e ſupplicum preces ⁊ ꝯfitētiū tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiam tribuas benign⁹ ⁊ pacē. Per. Secreta.

HOſtias tibi dn̄e placationis offerim⁹ obſecrātes: vt ⁊ delicta noſtra miſerat⁹ abſoluas ⁊ nutātia corda tu dirigas. P. Poſtcō.

PReſta nobis eterne ſaluato [illegible] vt percipientes h[illegible] veniā peccatorum de[illegible] ta viuemus. Per do. [illegible] ad memoriā de reſurrec[illegible]

DEus qui ꝑ vnigenitum tuū eternitatis nobis aditum deuicta morte reſeraſti: vota nr̄a que p̄ueniēdo aſpiras: etiā adiuuando proſequere. Per eūdem. Secreta.

SUſcipe dn̄e q̄s preces populi tui cum oblationib⁹ hoſtiarꝫ: vt paſchalib⁹ initiate miſterijs ad eternitatis nobis medelam te operante proficiant. Per. Poſtcōio.

SPm̄ ī nobis dn̄e tue caritatis infūde: vt quos ſacramētꝫ paſchalib⁹ ſatiaſti: tua facias pietate ꝯcordes. P dn̄m. in vnitate eiuſdē.

¶ De oīb⁹ ſc̄tis per totū ānū. Or.

COncede q̄s omīps deus vt interceſſio ſc̄te dei genitricis

[illegible]

marie ſctãꝝq; oĩz celeſtiũ virtutũ ⁊ btõꝝ pᷓtriarchaꝝ ꝓphetaꝝ aploꝝ euãgeliſtaꝝ/martyꝝ/ꝯfeſſoꝝ atq; virginũ ⁊ oĩm electoꝝ tuoꝝ nos vbiq; letificet vt dũ eoꝝ merita recolim⁹ patrocinia ſentiam⁹. Per eũd. Se.

Oblatis domine placare muneribus ⁊ intercedẽte btã ⁊ glioſa ſẽperq; virgine dei genitrice maria cum oĩbus ſãctis tuis: a cũctis nos defẽde piculis. P eũ. Poſtcõ.

Sumpſim⁹ dñe btẽ dei genitricis ſẽpq; virgĩs marie / et oĩm ſctõꝝ tuoꝝ memoꝛiã recolẽtes ſacramẽta celeſtia: pſta q̃s: vt qđ tẽpoꝛaliter gerim⁹: eoꝝ ꝑcip⁹ adiuti eternis gaudiis ꝯſequamur. Per eũdẽ.

Pꝛo vniuerſali eccleſia. Oꝛatio.

Eccleſie tue dñe p̃ces placatus admitte vt deſtructis aduerſitatibus et erroꝛib⁹ vniuerſis ſecura tibi ſuiat libertate. P. Sec.

Pꝛotege nos domine q̃s tuis miſteriis ſeruientes: vt diuinis rebus et coꝛpoꝛe famulemur ⁊ [illegible]er dñm nr̃m. Poſtcõio.

[illegible]mus domĩe deus nr̃ vt [illegible]ina tribuis participat[illegible]ere: humanis nõ ſinas ſubiacere periculis. Per dominum noſtrum.

Pꝛo pace. Oꝛatio.

Deus a quo ſancta deſideria recta conſilia ⁊ iuſta ſũt opera da ſeruis tuis illã quã mundus dare non poteſt pacem: vt et coꝛda nr̃a mandatis tuis dedita ⁊ hoſtiũ ſublata foꝛmidine: tẽpoꝛa ſint tuã protectione tranquilla. P. Secꝛ.

Deus qui credẽtes in te pplos nullis ſinis concuti terroꝛibꝫ dignare preces et hoſtias dicate tibi plebis ſuſcipere: vt pax tua pietate ꝯceſſa xp̃ianoꝝ fines ab oĩ hoſte faciat eſſe ſecuros. P. Poſtcõio.

Deus auctoꝛ pacis et amatoꝛ quem noſſe viuere cui ſeruire regnare eſt protege ab oĩbus impugnationibus ſupplices tuos vt qui in defenſione tua confidimus: nulli⁹ hoſtilitatis arma timeam⁹. Per. Pꝛo rege et regina. Oꝛatio.

Deus in cui⁹ manu ſũt coꝛda regũ qui es hũiliũ cõſolatoꝛ et fideliũ foꝛtitudo: ⁊ ꝓtectoꝛ oĩm in te ſperãtiũ da regi nr̃o. N. et regine nr̃e. N. ppłoq; xp̃iano triumphũ virtutꝭ tue ſcient excolere: vt ꝑ te ſp reparent ad veniã. P. Sec.

Suſcipe q̃s dñe preces ⁊ hoſtias eccleſie tue/q̃s pꝛo ſalute famuli tui regis nr̃i ⁊ regine ⁊ pꝛotectione fidelium pploꝝ tue maieſtati offerimus ſupplicãtes vt antiqua brachii tui te operante miracula ſuperatis inimicis ſecura tibi ſeruiat xp̃ianoꝝ libertas. P. P⁹cõ.

Preſta q̃s oĩps de⁹: vt ꝑ hec miſteria ſctã q̃ ſumpſim⁹ rex nr̃ ⁊ regina pplſq; xp̃ian⁹ ſp rationabilia meditãtes que tibi placita ſũt et dictis exequantur ⁊ factis. Per.

Oꝛdo ad faciẽdũ ſpõſalia. Quęrit qñ ſit mrĩmõiũ ſolẽnizari.

In pᷓncipio dico q̄ carnalis copula non eſt faciẽda ante bñdictionẽ ſuper nubẽtibus ⁊ in feſtis ſolẽnibus abſtinẽdum eſt a carnali copula: et hec eſt cã quare in certis tꝑibus ꝓhibet ſolẽnitas matrimonii: nõ tñ conſẽſus: tamen ſi ſolẽnitas adhibeatur nõ retractet matrimoniũ. Et ſic nota tꝑa in quib⁹ non eſt licitum ſolẽnizare mrĩmoniũ. Tñ v⁹. Aſpiciẽs vetet circũ q̃ ds bñdicta, videlicet i pᷓma do. aduẽt⁹ dñi abſtinẽdũ ẽ ⁊ ab hic vſq; Veteret hoies. id eſt oct. die poſt feſtũ epie incluſiue id eſt craſtinũ octa. Scdm tꝑs abſtinẽdi a nuptiis eſt a Circũdederunt. ideſt dominica. lxx. et ab hic vſq; Quaſi modo. id eſt oct. die paſche incluſiue id eſt vſq; in craſtinũ/

[illegible] deus noſtro [illegible]
tribuis participacion

vocatur illa dies do. in albis. Item interdictū est a nuptiis ī die lune in crastino scti. in rogationibꝰ ⁊ ibi legitur euāge. Quis vestrū. et ab hinc usqꝫ Benedicta. post oct. pēth. inclusiue. usqꝫ in crā. trinī. titulo de feriis. cap. Capellanus. Per host. In aliis vo tēpibꝰ anni licite pōt fieri solēnitas nuptiarū. xxxiii. q. iiii. ca. Nō oportet. ii. ⁊. iii. glosa extra de feriis. Capellanꝰ. in glosa host. in libro. iiii. senten. dist. xxxii. c. vltio.

¶ De modo solēnizādi spōsalia. Statuātur vir ⁊ mulier ante ostiū ecclesie siue ī facie ecclie corā deo et sacerdote ⁊ pplo: vir aūt stet a dextris mulieris: mulier aūt a sinistris viri: causa ē qr formata est ex costa sinistri lateris ade. Tūc sacerd interroget bāna ⁊ postea dicat ligua materna cūctis audiētibꝰ. Ecce cōuenimꝰ hic corā deo ⁊ angelis eiꝰ ⁊ oībꝰ sctis ī facie ecclie ad cōiūgēdū duo corpora scz huius viri / et huius mulieris. Hic respiciat sacerdos personas suas. vt amodo duo corpora vna caro sint due aīe sint ī fide et in lege dei ad pmerendā simul vitā eternā quicqd ante hec fecerint. Deīde fiat admonitio ad pplm ī lingua materna sic. Admoneo vos oēs p patrē ⁊ filiū ⁊ spm sctm: vt si qs ex vobꝫ ē q sciat aliqd qre isti adolescētes legitie cōtrahere nō possunt mō fateat. Eadē monitio fiat ad virū ⁊ mulierē vt si qd ab illis actū fuerit occulte vl sit qd deuouerit vel aliquo modo de se nouerint quare legitime cōtrahere non poterint tūc cōfiteant. Si vo aliqs impedimētū aliqd pponere voluerit et ad hoc pbādū cautionē pstiterit different spōsalia donec rei veritas cognoscat. Si vo nullū impedimentū pponere voluerit interroget sacerdos dotē mulieris. Nō subarrabit sacerdos neqꝫ cōsētiat alicui fidationi inter virū et mulierē añ tercium edictum bānorꝫ ⁊ bāna debēt interrogari p tres dies solēnes et disiūctas ita vt inter vnūquēqꝫ diē cadat ad minus vna dies ferialis. Post hec dicat sacerdos ad virū cunctis audiētibus in lingua materna. N. vis habere hāc mulierē in spōsā ⁊ eam diligere ⁊ honorare: tenere ⁊ custodire sanā ⁊ infirmam: sicut sponsus debet sponsā: ⁊ oēs alias pter eā dimittere illi soli adherere qdiu vita vtriusqꝫ vestrum durauerit? Rñdeat. Volo. Item sacerdos ad mulierē. N. vis habere hunc virum in sponsum illi obedire ⁊ seruire et eum diligere ⁊ honorare / ac custodire sanum ⁊ infirmū sicut spōsa debet sponsum: et oēs alios preter eū dimittere illi soli adherere qdiu vita vtriusqꝫ vestrum durauerit? Rñdeat. Volo. Deinde detur femina a patre vel amico: q si puella est: discoopertā habeat manum: si vidua tectā: quā vir recipiat ī dei fide ⁊ sua seruādā sicut vouit corā sacerdote ⁊ teneat eā p manū dexterā in manu sua dextra. Et sic vir det fidē mulieri p vba de pñti ita dicēs (sacerdote docēte) I N. take the N. to my wedded wyf to haue ⁊ to holde for better: for wers: for richere: for porere in sykenesse ⁊ in helthe tyll deth vs departe yf holy chyrch wolle it ordeyne ⁊ therto I plyght the my trouth. manum retrahendo. Deīde dicat mulier (sacerdote docēte) I N. take the N. to my wedded husbōde to haue ⁊ to holde for better / for wers for richere / for porer ī sykenesse ⁊ ī helthe to be bonere ⁊ buxum in bedde ⁊ at borde: tyll deth vs departe yf holy chyrch wolle it ordeyne ⁊ ther to I plyght the my trouthe. manum retrahendo. Deinde ponat vir aurū ⁊ argentum ⁊ anulū super ſcutū vel librū ꝫ tunc querat ſacerdos ſi anulus antea fuerit benedictus vel nō: ſi dicatur ꝙ nō tūc bñdicat ſacerdos anulum hoc modo. Dominus vobiſcum. Oꝛemus. Oꝛ.

Creatoꝛ et cōſeruatoꝛ humani generis dator gratie ſpūalis largitoꝛ eterne ſalutis tu dñe mitte bñ✝dictionē tuā ſup hūc anulū vt q̄ illū geſtauerit ſit armata virtute celeſtis defēſiōis: ⁊ pficiat illi ad eternā vitā. P xp̄m. Oꝛemus. Oꝛatio.

Benedic dñe hūc anulū quem nos i tuo ſctō noīe bñdicim⁹: vt quicūqꝫ eū poꝛtauerit: in tua pace ꝯſiſtat ⁊ i tua volūtate pmaneat ⁊ in amoꝛe tuo viuat ⁊ creſcat ⁊ ſeneſcat ⁊ mltiplicet i lōgitudinē dieꝝ. Per. Tūc aſpgat aq bñdicta ſuper anulū. Si aūt āt ea fuerit anul⁹ ille bñdict⁹ tūc ſtatī poſtꝗ vir poſuerit anulū ſup librū accipiens ſacerdos anulū tradat ipſū viro quē vir accipiat manu ſua dextra cum trib⁹ pncipalib⁹ digitꝫ a manu ſua ſiniſtra tenēs dexterā ſponſe: docēte ſacerdote dicat **With thys ryng I the wedde and thys golde ſiluer I the geue: and wyth my body I the woꝛſcyppe: and wyth all my woꝛldly catell I the honoꝛe.** Et tunc pōat ſpōſ⁹ anulū pollici ſpōſe dicēs. **In noīe patris.** ad ſcđm digitū **⁊ filij.** ad terciū digitū **et ſpūs ſācti.** ad q̄rtū digitū **Amē.** Et ibi dimittat eum ſcđm decretū. xxx. q. v c. **Femine.** ad finē: q2 i illo digito eſt quedā vena pcedēs vſqꝫ ad coꝛ: ⁊ in ſonoꝛitate argēti deſignatur dilectio q̄ inter eos ſemp debet eſſe recēs. Tunc inclinatis capitibus eoꝝ dicat ſacerdos benedictionē ſup eos. **Bñdicti ſitis a dño q̄ fecit mūdū ex nichilo.** R̃deat **Amē.** Tūc dicatur ps.

Manda de⁹ virtuti tue: ꝯfirma hoc de⁹ qđ opat⁹ es i nobis. A tēplo tuo qđ ē in hierlm tibi offert reges munera. Increpa feras arūdinis ꝯgregatio tauroꝝ in vaccis ꝑploꝝ: vt excludāt eos q ꝓbati ſūt argēto. Gl'ia pri ⁊ filio. Sicut erat. Kyrieleyſon. Xp̄e el. Kyrieleyſō. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sꝫ libera. Bñdicam⁹ prēm ⁊ filiū cū ſctō ſpū. Laudem⁹ ⁊ ſuperexaltem⁹ eū i ſecla. Laudem⁹ dñm quē laudāt āgeli. Quē cherubī ⁊ ſeraphī ſctūs ſctūs ſctūs pclamāt. Dñe exaudi. Et cla. Dñs vo. Et cū. Oꝛemus. Oꝛatio.

Deus abrahā de⁹ yſaac deus iacob ſit vobiſcū ⁊ ipſe vos ꝯiūgat īpleatqꝫ bñdictionē ſuā i vobis Qui viuit. Alia oꝛo cū Oꝛem⁹. Oꝛ.

Bene✝dicat vos de⁹ pr̄: cuſtodiat vos ieſ⁹ xp̄s illuīet vos ſpūs ſāct⁹: oſtēdatqꝫ dñs faciē ſuā i vobis ⁊ miſereat̄ vrī: ꝯuertat vultū ſuū ad vos ⁊ det vobꝫ ſuā pacē: īpleatqꝫ vos oī bñdictiōe ſpūali i remiſſionē pctōꝝ vroꝝ vt habeatꝫ vitā eternā et viuatis i ſcla ſeculoꝝ. Amē. Hic intrēt i eccliā vſqꝫ ad ḡdū altaris ⁊ ſacerdos cū ſuis miſtris dicat pſm. **Beati oēs.** ſine nota cum **Glia patri** et **Sicut erat. Kyriel. Xp̄el. Kyriel.** Tūc pſtratꝫ ſponſo et ſponſa añ gradū altarꝫ: roget ſacerdos circūſtātes: oꝛare p eis dicens **Pater nr̄. Et ne. Sꝫ libe. Saluū fac ſeruū tuū ⁊ ancillā tuā. De⁹ me⁹ ſperātes i te. Mitte eis dñe auxilium de ſctō. Et de ſyon tuere eos. Eſto eis dñe turris foꝛtitudinis. A facie inimici. Dñe exau. Et cla. Dñs vo. Et cum ſpiritu tuo. Oꝛemus. Oꝛ.**

Benedicat vos dñs ex ſyon vt videatis que bona ſunt hieruſalem oīb⁹ diebus vite vre: ⁊ videatis filios filioꝝ vroꝝ et pacem ſuper iſrael. Per. Oꝛem⁹. Oꝛatio.

Deus abrahā/ de⁹ yſac/ et deus iacob: bñ✝dic adoleſcentes iſtos ⁊ ſemina ſemē vite ēt'ne in mētib⁹ eoꝝ: vt qcq̄d ꝓ vtilitate eoꝝ didicerit: hoc facere cupiāt ꝑ ieſū xp̄ꝫ recuperatorē hominū. Qui tecū vi. Reſpondet. Amen. Oremus. Oro.

REſpice dn̄e de celis: et bene✠dic conuētionē iſtā: ⁊ ſicut miſiſti ſanctum āgelū tuū raphaelē ad thobiā ⁊ ſarā filiam raguelis ita digneris dōie mittere bene✠dictionē tuā ſup iſtos adoleſcētes vt in tua volūtate permaneant ⁊ ī tua ſecuritate conſiſtāt ⁊ in amore tuo viuant ⁊ creſcant et ſeneſcant et digni atq̄ pacifici fiant: et multiplicentur in longitudinē dierum. Per chriſtum. Oremus. Oratio.

REſpice dn̄e ꝓpicius ſup hūc famulum tuum⁊ ſup hāc famulā tuam: vt ī nomine tuo bn̄✠dictionē celeſtem accipiāt: et filios filioꝝ ſuoꝝ ⁊ filiaꝝ ſuarum vſq̄ in terciā⁊ quartam gn̄ationē incolumes videāt ⁊ in tua volūtate ſemꝑ perſeuerent⁊ in futuro ad celeſtia regna ꝑueniāt. P. Oremus. Or.

OMn̄ps ſēpiterne deus: qui primos parētes nr̄os adā ⁊ euā ſua virtute creauit: ⁊ ī ſua ſāctificatione copulauit: ipſe corda ⁊ corpora veſtra ſācti✠ficet et benedicat atq̄ in ſocietate ⁊ amore vere dilectionis coniungat. Per dominū.

¶ Deinde bn̄dicat eos dicens ſic.

BEne✠dicat vos deus oī bn̄dictione celeſti efficiatq̄ vos dignos in conſpectu ſuo: ſuꝑabundet ī vobis diuitias glorie ſue erudiat vos vbo veritatis vt ei corpore pariter ⁊ mēte ꝯplacere valeatis. Rn̄det. Amen. Finitis orōnibus ⁊ introductis illis in preſbiteriū ſcꝫ inter chorū et altare ex parte eccl'ie auſtrali ⁊ ſtatuta muliere ad dextrā viri ſcꝫ inter ipſū ⁊ altare incipiatur miſſa de trinitate. Officium

BEnedicta ſit ſācta trinitas atq̄ īdiuiſa vnitas cōfitebimur ei qꝛ fecit nobiſcum miām ſuā. In tp̄e paſc. allā. alā. Ps. Bn̄dicamus patrē ⁊ filiū: cū ſctō ſpū. nō dicit' vlteri⁹ Kyrie. cū ſuis verſibus vꝫ. ad hāc miſſam ſeruetur modus ⁊ ordo ꝑ omnia qui ī duplicibus feſtis. Gloria ī excelſis. Iſte due orationes dicūt' ſub vno Oremꝰ ⁊ ſub vno. Per dn̄m. Oro.

OMn̄ps ſempiterne deus: qui dediſti famulis tuis in confeſſione vere fidei eterne trinitatꝫ gloriam agnoſcere: ⁊ in potentia maieſtatis adorare vnitatē q̄s: vt eiuſdem fidei firmitate ab omnibus ſēꝑ muniamur aduerſis. Oratio.

EXaudi nos omnipotens ⁊ miſericors deus: vt quod noſtro miniſtratur officio: tua benedictione potius impleatur. Per dominum. Ad corinthios. i. vi. ca.

FRatres: Neſcitis/ q̄m corpora veſtra membra ſūt xp̄i? Tolles ḡ mēbra xp̄i: faciam mēbra meretricis? Abſit. An neſcitis q̄m q̄ adheret meretrici: vnum corpus efficitur? Erunt enī (inq̄t) duo: in carne vna. Qui aūt adheret dn̄o: vnꝰ ſpiritꝰ eſt. Fugite fornicationem. Omne pctm̄ quodcunq̄ fecerit hō: extra corpus eſt. Qui autem fornicat': ī corpus ſuum peccat. An neſcitis q̄m mēbra vr̄a tēplū ſunt ſpūs ſctī qui ī vobis eſt: quē habetꝫ a deo et non eſtis veſtri? Empti enī eſtis precio magno: glorificate ⁊ portate deum: ī corpore veſtro. Gr. Benedictus es dn̄e qui intueris abyſſos ⁊ ſedes ſuper cherubin. ꝟ. Bn̄dicite deū celi qꝛ fecit nobiſcū miām ſuā. Allā. ꝟ. Bn̄dict⁹ es dn̄e deus patrū nr̄oꝝ ⁊ laudabilis in ſecula. Si in tp̄e paſc. ꝯtigerit ſcꝫm Allā.

E.

erit vnum de ebdo. paſche vel de illiſque ſcribūtur poſt officium Quaſimodo geniti. Sequentia.

ALma choꝛꝰ dn̄i nunc pangat noīa ſc̄mi. Meſſyas ſother Emanuel ſabaoth adonai. Eſt vnigenitus via vita manus omouſyō Pꝛīcipiū ꝓmogenitꝰ ſapiētia virtꝰ Alpha caput finiſqꝫ ſimul vocitatꝰqꝫ eſt oo. Fōs ⁊ oꝛigo boni paraclitus ac mediatoꝛ. Agnꝰ ouis vitulus ſerpens aries leo vermis Os verbum ſplendoꝛ ſol glīa lux ⁊ ymago. Panis flos vitis mons ianua petra lapiſqꝫ. Angelꝰ ⁊ ſpōſus paſtoꝛqꝫ propheta ſacerdos. Athanatos kyꝛios theō panthō cratō ⁊ yſus. Saluificet nos. Sit cui ſecla. Per oīa doxa. Secundum matheū. xix. capi.

IN illo tp̄e: Acceſſerūt ad ieſū phariſei: tētātes eū ⁊ dicētes Si licet hoī dimittere vxoꝛem ſuā quacūqꝫ ex cauſa? Qui reſpondēs: ait illis. Nō legiſtis qꝛ q̇ fecit ab initio: maſculū et feminam fecit eos? Et dixit. Propter hoc dimittet hō patrē ⁊ matrem / ⁊ adherebit vxoꝛi ſue: et erunt duo ī carne vna. Itaqꝫ iā nō ſunt duo: ſed vna caro. Qđ ergo deꝰ ꝯiūxit: hō nō ſeparet. Credo. Offer. Bn̄dictꝰ ſit deꝰ pr̄ vnigenitꝰqꝫ dei filius ſctūs q̄qꝫ ſpūs qꝛ fecit nobiſcū miaꝫ ſuā. In tp̄e paſch. allā. ¶ Nota q̄ odoꝛ thuris bn̄dicti nūq̄ datur in eccl'ia ſpōſo et ſponſe. Idē eſt q̄ oblato thure bn̄dicto ſup altare ſi deſcendat thus: ad clericos vl' ad laicos aliud thꝰ ē apponēdū ⁊ clericis vl' laicis offerēdū. Sec.

SAnctifica q̄s dn̄e deꝰ trinitas ſancta ꝑ tui ſancti noīs inuocationē huius oblatōīs hoſtiam: ⁊ ꝑ eā cooperāte ſpū ſcō noſmetipſos tibi ꝑfice munꝰ eternū. Alia ſecr.

ADeſto domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ hāc oblationē quā tibi offerimus pro famulis tuis quos ad ſtatū maturitatis ⁊ ad diem nuptiarū perducere dignatꝰ es: placatus ac benignꝰ aſſume. P. Pꝛefa. Qui cum vnigenito. Poſt Sanctus. pꝛoſternāt ſe ſponſus et ſpōſa in oꝛōne ad gradū altaris extenſo pallio ſuper eos quod teneāt quattuoꝛ clerici ī ſuperpellicijs ad quattuoꝛ coꝛnua niſi alter eoꝛū vel ambo pꝛius deſponſati fuerit ⁊ benedicti: qꝛ tunc non habetur pallium ſuper eos neqꝫ ſacramentalis benedictio. Deīde dicto Per oīa ſecula ſeculoꝛū. et rn̄ſo Amen. Poſt Pax noſter. āteq̄ dicitur Pax dn̄i. facta fractione eucharíſtie moꝛe ſolito dimiſſa hoſtia in tribus fractionibus ſuper patenam dicat ſacerdos conuerſus ad eos ſeq̄ntes oꝛōnes ſub tono lectōnis illis interi genuflexis ſub pallio Dn̄s vobiſcū. Et cum ſpū tuo. Oꝛemus. Oꝛatio

PRopiciare dn̄e ſupplicatiōibus noſtris ⁊ īſtitutis tuis quibus propaginē humani gn̄is oꝛdinaſti benignus aſſiſte: vt qđ te auctoꝛe coniungitur: te auxiliante ſeruetur. P dn̄m. Oꝛemus. Oꝛatio.

DEus q̇ poteſtate virtutis tue de nichilo cuncta creaſti: qui diſpoſitis vniuerſitatis exoꝛdijs: hoī ad ymaginē dei facto: ideo īſeparabile mulieris adiutoꝛiū ꝯdidiſti vt femineo coꝛpoꝛi de virili dareſcat ne pꝛīcipiū docēs qđ ex vno placuiſſet īſtitui nūq̄ liceret diſiūgi. Per. Caueat ſacerdos de iſta clauſula.

DEus qui tam excellēti myſterio coniugalem copulā cōſecraſti: vt xp̄i ⁊ eccl'ie ſacramentum pꝛeſignares in federe nuptiarum. Qꝛ non dr̄ in ſecūdis nuptijs. oꝛo.

DEus per quē mulier iūgitur viro ⁊ ſocietas pꝛincipaliter oꝛdinata ea bn̄dictione donatur que sola nec per originalis pcti penā nec per diluuiū est ablata sententiā. Respice q̄s ppici⁹ sup hāc famulā tuā q̄ maritali iūgēda consortio tua se expetit ptectiōe muniri. Sit i ea iugū dilectiōis ⁊ pacis: fidelis ⁊ casta nubat i xp̄o: imitatrix sctārū pmaneat feminarū. Sit amabilis vt rachel viro / sapiēs vt rebecca / lōgeua ⁊ fidelis vt sara. Nichil in ea ex actib⁹ suis ille auctor p̄uaricationis vsurpet: nexa fidei mādatisq̄ pmaneat vni thoro iūcta ꝯtact⁹ illicitos fugiat muniat īfirmitatem suā robore discipline. Sit verēdia grauis: pudore venerabilis doctrīs celestib⁹ erudita. Sit fecūda i sobole sit pbata ⁊ inocēs: ⁊ ad optatam pueniat senectutē: ⁊ videat filios filioꝝ suoꝝ vsq̄ in terciā ⁊ quartā pgeniem: ⁊ ad beatoꝝ requiē atq̄ ad celestia regna pueniat. Per dn̄m.

¶ Notādum est q̄ hec clausula in orone p̄dicta: scꝫ De⁹ q̄ tā excellēti vsq̄ ad Deus per quem mulier. nō dr̄ in scd̄is nuptijs. Vir enī aut mulier ad bigamiā trāsiēs non dꝫ iterū a sacerdote bn̄dici: q2 caro bn̄dicta trahit ad se carnē nō bn̄dictā et i titulo de scd̄is nuptijs ihibitū est / ⁊ p decr̄. xxx. q. Hac rōne bn̄dictio nō dat̄ i scd̄is nuptijs qđ testatur beat⁹ ābrosi⁹ sic. Prime nuptie a dn̄o sūt institute: scd̄e vero pmisse Prime aūt sub omni bn̄dictione celebrātur: secūde vero carēt aliqua bn̄dictione. Sed cum plures bn̄dictiones sint in nuptijs celebrādis scꝫ in introitu chori sub pallio post missā, ⁊ super thoꝝ in sero. Quero que bn̄dictio sit iterāda in scd̄is nuptijs ⁊ q̄ nō? dicēdū est q̄ i hac orōe De⁹ q̄ ptāte virtutis. sūt tres bn̄dictiōes q̄ idē hēt p̄ncipiū scꝫ De⁹. media est oīno omittēda i scd̄is nuptijs scꝫ illa Deus qui tā excellēti. vi̊s. q2 in ista bn̄dictione agit̄ de vnitate xp̄i ⁊ ecclie qđ figurat̄ in p̄mo matrimonio: nō aūt i scd̄o. Vn̄ apls ad corint. vi. Erūt duo i carne vna et extra de bigamis ca. Debitū vnius vxoris. Sed q̄ adheret pluribus diuidit vnitatē vl' scd̄⁹ vnitatis ꝑtō bn̄dictio que agit de vnitate scꝫ De⁹ qui tā excellēti. nō dr̄ in scd̄is nuptijs. Et hoc est verū tā pro viro bigamo q̄ pro muliere vidua: q2 caro bn̄dicta trahit ad se carnē nō bn̄dictā. Sed oēs alie bn̄dictiones indifferēter debēt dici scd̄m romanā ecclīā: ⁊ scd̄m hostiensē ⁊ thomā de aquino ⁊ moraldū doctorē. ~~Et licet dubiū est q̄ ista q̄stio discussa erat ⁊ determinata i sacro palatio dn̄i pape ⁊ trāslata in angliā per magistrū Johannem haysse de anno domini M. cccc. xxi. Et causa discussionis erat q̄ multi sacerdotū tūc tp̄is ad sedē apostolicam conuolarunt causa obtinēdi absolutionis bn̄ficium pro bn̄dictionibus in scd̄is nuptijs collatis indiscrete. Ideo~~ statuitur ~~super hoc noua constitutio~~ iohannis ~~pape. xxii. que sic~~ incipit.

Concertationi antique finem iponere cupiētes: p̄ñti declaram⁹ edicto: q̄ licet vir vel mulier ad bigamiā vel ad scd̄as nuptias trāsierint: benedici nō debēt cū fuerint alias benedicti. q̄ si forsan alter eoꝝ vel ambo essēt ad secūdas nuptias trāseūtes ⁊ i p̄mis nuptijs benedicti nō fuerint: danda est eis bn̄dictio i scd̄is nuptijs. Sane volētes antiquum rigorem tēperare concedimus q̄ presbiter qui secundas nuptias benedixerit scienter ad sedē apostolicā ex hoc venire minime teneatur: sed a pena suspensionis hoc casu a iure indicta per suos potest dyocesanos absolui. Sed q̄ vero iuxta opinionem quorundā ha ctenꝰ nō reputātes ex ſe ſuſpēſos: ordines quoſlibet ſeu ꝗuis bn̄ficia receperit: dyceſani eoꝝ a pena ſuſpēſionis ꝑdicte ipſos abſoluere ac ſuꝑ executione ordinū ⁊ retētione bn̄ficioꝝ huiuſmodi cū eis valeant licite diſpēſare. ¶ Hic ꝗri poteſt quare ſecūde nuptie nō bn̄dicūtur. Ad hoc dico ꝙ lꝫ in matrimonium ꝗuis in ſe ꝯſideratū habeat ſacramētū tamē in ordīe ad primū ſacramētū aliqd habet de defectu ſacramēti qꝛ nō habet plenā ſignificationē cū nō ſit vna vnius ſicut eſt in matrimonio xp̄i ⁊ eccleſie/⁊ ratiōe huius defectus bn̄dictio a ſcd̄is nuptijs ſubtrahitur ſꝫ hoc intelligēdū eſt qn̄ ſecūde nuptie ſūt ſcd̄e ex parte viri ⁊ ex parte mulieris vl ex parte mulieris tm̄. Si eni virgo cōtrahat cū illo qui habuit aliā vxorē nichilominus nuptie bn̄dicūtur Saluatur ⁊ alio modo ſig̃tio etiā in ordine ad ꝑmas nuptias qꝛ xp̄s ſi vnā eccl'iam habet: habet tamen plures ꝑſonas deſpōſatas in vna eccleſia. Sed anima non poteſt alterius ſpōſa eſſe ꝗ̄ xp̄i quia cum demone fornicatur nec eſt matrimonium ſpirituale ⁊ propter hoc quādo mulier ſecūdo nubit: nuptie nō bn̄dicuntur ꝓpter defectum ſacramenti. Poſt hec vertat ſe ſacerdos ad altare ⁊ dicat **Pax dn̄i. ⁊ Agnus dei** more ſolito. tunc amoto pallio ſurgāt ab orōne ſpōſus ⁊ ſponſa: et accipiat ſpōſus pacē a ſacerdote et ferat ſpōſe oſculās eā: ⁊ neminē alium nec ipſe nec ipſa: ſꝫ clericꝰ ſtatim a p̄bro pacē accipiēs ꝓferat aliis ſicut ſolitū eſt. Cō. **Bn̄dicimus deum celi ⁊ corā oībꝰ viuētibꝰ ꝯfitebimur ei qꝛ fecit nobiſcum miam ſuā. In t̄pe paſc. allā allā.** Poſtcō.

PRoficiat nobis ad ſalutē corporis ⁊ aīe dn̄e deus: huiꝰ ſacramēti ſuſceptio: ⁊ ſempiterna ſācte trinitatis eiuſdemꝗ indiuidue vnitatis confeſſio. Alia poſtcōio.

QUeſumꝰ oīps deus inſtituta ꝓuidētie tue pio amore comitare: vt quos legitima ſocietate cōnectis: lōgeua pace cuſtodias. Per. Poſt miſſā bn̄dicatur panis ⁊ vinū vel aliqd bonū potabile in vaſculo et geſtēt in nomine domini ſacerdote dicēte. **Dn̄s vobiſcū. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.** Oratio.

BEne ✠ dic dn̄e iſtū panē ⁊ hūc potū ⁊ hoc vaſculū ſicut bn̄dixiſti quinq panes in deſerto ⁊ ſex hydrias in chana galilee vt ſint ſani ⁊ ſobrij atq imaculati oēs guſtātes ex eis ſaluator mūdi. Qui vi. ⁊ re. cū deo p̄re i vnitate eiuſdem. Per. Nocte vero cū ſpōſus ⁊ ſpōſa ad lectū ꝑuenerit accedat ſacerdos ⁊ bn̄dicat thalamū dicens. **Dn̄s vo. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.** Oratio.

BEne ✠ dic domine thalamum iſtū ⁊ oēs hītantes in eo vt in tua pace cōſiſtāt ⁊ in tua voluntate ꝑmaneāt: ⁊ in tuo amore viuant ⁊ ſeneſcant ⁊ multiplicētur in longitudinem dierum. Per chriſtum. Bn̄dictio ſuꝑ lectum tm̄ cum **Dn̄s vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Oremꝰ.** Or.

BEne ✠ dic domine hoc cubiculū qui nō dormis neq dormitas qui cuſtodis iſrael cuſtodi famulos tuos in hoc lecto quieſcētes ab oībꝰ fātaſmatis demonū illuſionibus cuſtodi eos vigilātes vt in ꝑceptis tuis mediteꝛ dormiētes te ꝑ ſoporē ſētiāt: ⁊ hic ⁊ vbiq defenſiōis tue ſēꝑ muniantur auxilio. P. Deīde fiat bn̄dictio ſr̄ eos i lecto cū

BEnedicat deꝰ cor(**Oremꝰ.** Or. pora veſtra ⁊ aīas vr̄as: ⁊ det ſuper vos bn̄dictionem ſicut bn̄dixit abraham yſaac ⁊ iacob. ℟. Amē. Alia bn̄dictio cū **Oremꝰ.** Oratio.

Manus dñi ſit ſup vos: mittat q; āgelum ſuũ ſanctum/ qui cuſtodiat ⁊ foueat vos omnib⁹ diebus vite vŕe. ℟. Amē. Itē alia bñdictio ſuper eos cũ Oremus. Oĩo.

Benedicat vos pater et filius et ſpũs ſanctus: q̃ trin⁹ eſt in numero et vnus in noīe. ℟. Amē. His peractꝫ aſpergat eos ſacer. aq̃ benedicta: et ſic diſcedat et dimittat eos ī pace. ¶ Bñdictio panis ī diebus dñicis. In primis legat ſacer. euangeliũ In principio. et poſtea dicat ℣. Sit nomen dñi benedictũ. Et hoc nũc et vſq; in ſclm. Bñdicam⁹ dño. Deo g. Deinde dicat Dñs vo. Et cũ ſpũ tuo. Orem⁹. or̃.

Bene ✠ dic dñe hāc creaturaꝫ panis ſicut bñdixiſti q̃nq; panes ī deſerto: vt oēs guſtātes ex eo tā corporis q̃ aīe recipiant ſanitatē. In noīe pr̃is ⁊ filij ⁊ ſpũs ſcti Amē. Hic aſpgat ſacerdos. aquam bñdictā ſup panē. ¶ Bñdictio mulierꝫ poſt partũ āte hoſtiũ eccľie. Imprimis dicat ſacerdos hos ps̃. Leuaui oculos. ps̃. Bti omnes. cũ Gľia pr̃i. Kyrieľ. Xpeľ. Kyrieľ. Pater noſter. Et ne. Sed li. Domīe ſaluam fac ancillam tuā. De⁹ me⁹ ſperātē in te. Mitte ei auxiliũ de ſctō Et de ſyon tuere eam. Eſto ei dñe turris fortitudinis A facie inimici Dñe ex. Et cla. Dñs vo. Et cũ Orem⁹. or̃.

Deus q̃ hanc famulā tuam de pariendi periculo liberaſti ⁊ eam in ſeruitio tuo deuotā eſſe feciſti: concede vt t̄pali curſu fideliter peracto ſub alis mīe tue vitā ꝑpetuā et quietā cōſequatur p. Tunc aſpgat mulier aq bndicta a ſacerdote dicente. Aſpges. Deinde inducat eam ſacerdos ꝑ manũ dexterā in eccleſiam dicēdo. Ingredere in templum dei vt habeas vitā eternam et viuas in ſcľa ſcloꝝ. Amen.

Ordo ad ſeruitiũ ꝑegrinorum. Imprimis dicāt pſalmi ſequētes ſuper eos corā altari ꝓſtratos poſtq̃ confeſſi ſunt. Pſalmus.

Ad te dñe leuaui aīam meā: deus me⁹ in te cōfido nō erubeſcā. Neq; irrideāt me inimici mei etenī vniuerſi q̃ ſuſtinēt te nō cōfundent. Confundāt oēs iniqua agentes ſuperuacue. Vias tuas dñe demōſtra michi: et ſemitas tuas edoce me. Dirige me ī veritate tua ⁊ doce me: qꝛ tu es de⁹ ſaluator me⁹ ⁊ te ſuſtinui tota die. Reminiſcere miſerationũ tuarꝫ dñe: ⁊ miaꝝ tuarũ q̃ a ſcľo ſũt. Delicta iuuētutis mee: ⁊ ignorantias meas ne memineris. Scdm miaꝫ tuā memēto mei tu: ꝓpť bonitatē tuā dñe. Dulcis ⁊ rect⁹ dñs: ꝓpter hoc legē dabit delinquētib⁹ ī via. Diriget manſuetos in iudicio: docebit mites vias ſuas. Vniuerſe vie dñi mĩa ⁊ veritas: reqrētib⁹ teſtamentũ ei⁹/ et teſtimonia ei⁹. Propter nomē tuum dñe ꝓpiciaberis pctō meo: multũ ꝫ enim. Quis eſt homo q̃ timet dñm: legē ſtatuit ei in via quā elegit. Anima ei⁹ in bonis demorabit et ſemē eius hereditabit terrā. Firmamētũ eſt dñs timētib⁹ eũ: ⁊ teſtamētũ ipſi⁹ vt manifeſtet illis. Oculi mei ſēper ad dñz: qm̃ ipſe euellet de laqueo pedes meos. Reſpice in me et miſerere mei: qꝛ vnicus et pauper ſum ego. Tribulationes cordis mei multiplicate ſunt: de neceſſitatib⁹ meis erue me. Vide humilitatem meam et laborem meum: et dimitte vniuerſa delicta mea. Reſpice inimicos meos quoniam multiplicati ſunt: et odio iniquo oderunt me. Cuſtodi animam meam ⁊ erue me: nō erubeſcam quoniam ſperaui in te. Innocentes et recti adheſerunt michi: quia ſuſtinui te. Libera deus iſrael: ex omnibus tribulationibus ſuis. Gloria patri. Pſalmꝰ. Miſerere mei deus. quere ſupra in die cinerum. fo. xxvi.

Qui habitat i adiutorio altiſſimi: i ꝓtectiõe dei celi cõmorabitur. Dicet dño ſuſceptor meus es tu: ⁊ refugiũ meũ deꝰ meꝰ ſꝑabo i eũ. Qm̃ ipſe liberauit me de laq̃o venantiũ: ⁊ a v̈bo aſpero. Scapulis ſuis obũbrabit tibi: ⁊ ſub pẽnis eiꝰ ſperabis. Scuto circũdabit te veritas eiꝰ: nõ timebis a timore nocturno. A ſagitta volãte i die a negocio ꝑambulãte i tenebris: ab incurſu ⁊ demonio meridiano. Cadẽt a latere tuo mille ⁊ decẽ millia a dextris tuis: ad te aũt nõ appropiquabit. Verũtamẽ oculis tuis ꝯſiderabis: ⁊ retributionẽ pctõꝝ videbis. Qm̃ tu es dñe ſpes mea: altiſſimũ poſuiſti refugiũ tuũ. Non accedet ad te malũ: et flagellũ non appropinquabit tabernaculo tuo. Qm̃ ãgelis ſuis mãdauit de te: vt cuſtodiãt te i oibꝰ viis tuis. In manibꝰ portabũt te: ne forte offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. Suꝑ aſpidẽ ⁊ baſiliſcũ ãbulabis: ⁊ ꝯculcabis leonẽ ⁊ draconẽ. Qm̃ i me ſꝑauit liberabo eũ: ꝓtegã eũ qm̃ cognouit nomẽ meũ. Clamauit ad me et ego exaudiã eũ: cũ ipſo ſũ in tribulatione eripiã eũ ⁊ glĩficabo eũ. Lõgitudie dieꝝ replebo eũ: et oſtẽdã illi ſalutare meũ. Glĩa. Kyrie eleyſõ. Xp̃e eleyſon. Kyrie el. Pr̃ nr̃. Et ne nos. Sed li. Ego dixi dñe miſerere mei. Sana aĩam meã qꝛ peccaui tibi. Vias ſuas dñs demonſtret tibi. vel vobis. Et ſemitas ſuas doceat te. Greſſus tuos dirigat dñs ſcd̃m eloquium tuũ. Vt nõ dñetur tui omnis iniuſticia. Vtinam dirigãtur vie tue. Ad cuſtodiẽdas iuſtificationes dñi. Perficiat dñs greſſꝰ tuos i ſemitis ſuis. Vt nõ moueãtur veſtigia tua. Benedictꝰ dñs deus die quotidie. Proſperũ iter faciat tibi deꝰ ſalutariũ tuoꝝ. Angelꝰ dñi bonꝰ comitet᷑ tecũ. Et bñ diſponat itinera tua et actꝰ tuos vt iteꝝ cuꝫ gaudio reuertaris ad propria. Beati ĩmaculati in via. Qui ambulant in lege domini. Nichil proficiat inimicus in te. Et filius iniquitatis non apponat nocere tibi. Exurge domĩe adiuua nos. Et libera nos propter nomẽ tuũ. Dñe deus virtutũ ꝯuerte nos. Et oſtẽde faciẽ tuã ⁊ ſalui erimus. Dñe ex. Et cla. Dñs vobiſcũ. Et cũ. Oremꝰ. Oro.

Adeſto dñe ſupplicationibus noſtris: ⁊ viam famuli tui N. in ſalutis tue proſperitate diſpone vt iter oẽs vie ⁊ vite huius varietates tuo ſemper protegatur auxilio. Per dñm. Oremus. Oratio.

Deus qui ad vitam ducis ⁊ cõfidẽtes i te paterna ꝓtectione cuſtodis: queſumus vt preſenti famulo tuo N. a nobis egredienti: angelicum tribuas comitatum: vt auxilio tuo protectus: nullius mali concitet᷑ formidine nullo comprimatur aduerſitatis languore nullis irruentis ĩimici moleſtetur inſidiis ſed ſpaciis neceſſarij itineris proſpero greſſu peractis proprijſq; locis reſtitutus: ⁊ recipiatur ſoſpes ac debitas exoluat tuo nõi gratias. Per xp̃m dñm. Oremus. Oro.

Deus q̃ diligẽtibꝰ te mĩam tuam ſemꝑ ĩpẽdis ⁊ a ſeruiẽtibus tibi ĩ nulla es regiõe lõgiquꝰ: dirige viã huiꝰ famuli tui N. ĩ voluntate tua: vt te ꝓtectore te ꝑducẽte per iuſticie ſemitas ſine offenſione gradiatur. Per xp̃m. Hic ſurgant peregrini a proſtratione. Sequat᷑ benedictio pere et baculi hos modo Dñs vo. et Oremus. Oro.

DOmine ieſu xp̄e qui ineffabili tua miſeratione ac patris iuſſiõe ſpũſ. ſcõq; ſcti coopatiõe de celo deſcẽdere/ ouemq; perditã dyabolica ſeductiõe voluiſti q̄rere atq; proprijs hũeris ad celeſtis patrie gregẽ referre: q̄ſq; p̄cepiſti filijs matris eccliẽ orãdo petere bene viuẽdo q̄rere ac pulſãdo perſeuerare vt citius īuenire valeãt ſalutaris premia vite. te hũiliter īuocamus/ quatenus ſãctificando bene ✠ dicere digneris hanc perã et hũc baculũ: vt quicūq; eã ꝓ tui nõis amore lateri ſuo applicare atq; collo ſuo ſuſpẽdere ſiue ī manibꝰ ſuis geſtare: ſicq; pegrinando ſuffragia ſctõꝝ/ humili comitante deuotione/ ſtuduerint q̄rere: dextere tue ꝓtecti munimine peruenire mereantur ad gaudia viſionis eterne. Per te ſaluator mũdi. Qui vi. ꝛ regn̄. cum deo.

Hic aſꝑgatur aqua bñdicta: et ponat ſacerdos collo peregrini dicẽs

IN nõie dñi noſtri ieſu xp̄i accipe hãc perã habitũ peregrinationis tue: vt bene caſtigatus et ſaluatꝰ merearis ad limina ſanctorum quo pergere cupis peruenire et peracto itinere tuo ad nos reuertaris incolumis. Per eundem.

¶ Hic tradat ei baculum dicens.

ACcipe hũc baculũ ſuſtẽtationis itineris ac laboris pegrinatiõis tue: vt deuīcere valeas oẽs cateruas īimici ꝛ puenire ſecurus ad limina ſctõꝝ q̄ pgere cupis: ꝛ pacto obediẽtie curſu ad nos iterꝝ reuertaris cũ gaudio. ℣. Benedictio crucis pgẽtis hieruſalẽ cũ Dñs vobiſcũ. Et cum. Oremus. Oratio.

DEus iuicte potẽtie pietatiſ īmẽſe atq; pegrinãtiũ totius cõſolatiõis auxiliũ q̄ famulis tuis victricia arma tribuis: q̄s has cruces deuote hũilitatis bñ ✠ dicere digneris: vt venerande crucis vexilliũ cuius ī eis eſt deſignata figura ſit inuictiſſimũ robur tuorũ ſeruorũ ꝯtra antiqui hoſtis nequiſſima tẽtamenta: ſit in via defenſio ſit in domo protectio/ ſit vbiq; p̄ſidiũ. P.

Hic aſpergatur aqua bñdicta ſuꝑ veſtẽ. Deinde ſi aliq̄s eoꝝ profecturus eſt hierlm: detur ei veſtimẽtum cruce ſignatum ſacerdote dicente.

ACcipe veſtimẽtum cruce dñi ſaluatoris nri ſignatũ vt ꝑ illud ſalꝰ bñdictio ꝛ virtꝰ ꝓſpere ꝓficiẽdi ad ſepulchrũ eiꝰ tibi comitetur. Qui cũ deo patre et ſpũ ſctõ viuit ꝛ regnat deꝰ. Per omnia ſecula ſeculoꝝ. His finitis dicatur miſſa.

¶ Pro iter agentibus. Officium.

ESto michi in deum protectorem et in locum refugij vt ſaluum me facias quoniam firmamentum meū et refugiũ meum es tu: et propter nomen tuum dux mihi eris et enutries me. In tempore paſcha. allã alleluya. ps. In te domine ſperaui non confundar in eternũ: ī iuſticia tua libera me/ et eripe me. Oro.

ADeſto domine ſupplicationibus noſtris et viam famulorum tuorum in ſalutis tue ꝓſperitate diſpone: vt inter omnes vie et vite huius varietates/ tuo ſemper protegantur auxilio. Per dñm. Lectio libri geneſis. xxiiij.

IN diebus illis: Locutus eſt abraham dicens. Dñs deꝰ celi qui tulit me de domo patris mei ꝛ de terra natiuitatis mee/ q̄ locutꝰ ē michi ꝛ iurauit dicẽs Semini tuo dabo terrã hãc: ipſe mittet angelũ ſuũ corã te. Gr. Eſto michi ī deũ ꝓtectorem ꝛ ī locũ refugij vt ſaluũ me facias. ℣. Deꝰ ī te ſperaui: dñe nõ cõfundar ineternum. Alleluya. ℣.

Qui timent dñm ſperēt ī eū adiutoꝛ ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt. Si in tp̄e paſchali ꝯtigerit: tunc erit ſcḋm Alleluya. vnū de ſubſcriptis/ quib⁹ dictis re icipiētur: ⁊ ſūt nouem in numero. Alleluya. ℣. Mane nobiſcū dñe qꝛ declinata eſt iam dies ad veſpeꝝ. Alleluya. ℣. Opoꝛtebat pati chꝛiſtum et reſurgere a moꝛtuis et ita intrare in gloꝛiā ſuā. Alleluya. ℣. Chꝛiſtus reſurgens ex moꝛtuis iam nō moꝛit᷑ moꝛs illi vltra nō dominabit᷑. Alleluya. ℣. Surrexit altiſſimus de ſepulchꝛo qui ꝓ nobis pependit ī ligno. Alleluya. ℣. Surrexit chꝛiſtus et illuxit populo ſuo quem redemit ipſe de ſāguine ſuo Alleluia. verſus. Chꝛiſtus moꝛtuus eſt pꝛopter delicta noſtra et ſurrexit ꝓpter iuſtificationem noſtrā Alleluya. verſus. Surgens ieſus dominus noſter ſtetit in medio diſcipuloꝛum ſuoꝛuꝫ dixit pax vobis. Alleluya. verſus. Surrexit dominus ⁊ occurrens mulierib⁹ ait auete: tunc acceſſerunt ⁊ tenuerunt pedes eius. Alleluya. verſus. In die reſurrectionis dicit dominus pꝛecedam vos in galileam.

¶ Secundum matheum. x.

IN illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Euntes pꝛedicate dicentes: quia appꝛopinquabit regnum celoꝛum. Infirmos curate: moꝛtuos ſuſcitate/ lepꝛoſos mundate/ demones eijcite. Gratis accepiſtis: gratis date. Nolite poſſidere aurum neqꝫ argentum: ī zonis veſtris. Non peram: non calciamenta: neqꝫ virgam/ neqꝫ duas tunicas habeatis. Dignus ē enim operarius: mercede ſua. In quancunqꝫ autem ciuitatem aut caſtellum intraueritis interrogate quis in ea dignus ſit. Et ibi manete donec exeatis. Intrantes autem domum: ſalutate eā dicētes Pax huic domui. Et ſiquidē illa dom⁹ fuerit digna: maneat pax veſtra ſuper eā Si aūt nō fuerit digna: pax vr̄a ad vos reuertetur. Et quicunqꝫ nō receperit vos/ nec audierit ſermones veſtros: exeuntes de domo vel de ciuitate/ excutite puluerem de pedibus veſtris ſuper eam. Amen dico vobis: tolerabilius erit terre ſodomoꝛum et gomoꝛreoꝛum in diei iudicij: ꝙ̄ illi ciuitati. Offerto. Sperent in te omnes qui nouerūt nomen tuum domine quoniam nō derelinquis querentes te. pſallite domino qui habitat in ſyon: quoniam non eſt oblitus oꝛationem pauperum. In tempoꝛe paſchali. allā. Hic offerent peregrini. Secreta.

PRopiciare queſumus domine ſupplicationibus noſtris et has oblationes quas offerimus pꝛo famulis tuis benignus aſſume vt viam illoꝛum pꝛecedente gratia tua dirigas ⁊ ſubſequente comitari digneris: vt de actu atqꝫ incolumitate eoꝛum ſecundum miſericoꝛdie tue pꝛeſidia gaudeamus. Per dñm. Cōio. Tu mandaſti mandata tua cuſtodiri nimis vtinam dirigantur vie mee ad cuſtodiendas iuſtificatiōes tuas. In tp̄e paſchali. alleluya alleluya. Poſtcōmunio.

SUmpta queſumus domine celeſtis miſterij ſacramenta ad pꝛoſperitatē itineris famuloꝝ tuorum pꝛoficiant: et eos ad ſalutaria cuncta perducant. Per dñm.

Poſt miſſam dicat ſacerdos ſequētes oꝛationes ſuper peregrinos ꝓſtratos coꝛam altari ſiue pꝛofecturi fuerint hieruſalem: ſiue ad ſācti iacobi limina vel aliā ꝑegrinationem cum Dñs vobiſcum. Oꝛatio.

DE⁹ īfinite mīe ⁊ maieſtatꝭ īmēſe quē nec ſpacia locoꝝ nec iab his quos tueris abiūgunt: adeſto famulo tuo in te vbiqꝫ confidenti: ⁊ pꝛeſta vt ꝑ omnē quam iturus eſt viam dux ei ⁊ comes eſſe digneris: nichil ei aduerſitatꝫ noceat: nichil difficultatis obſiſtat: cuncta ei ſint ſalubꝛia: cuncta ſint pꝛoſpera vt ſub ope miſericoꝛdie tue quicqꝺ iuſte petierit deſiderio celeri ⁊ pꝛoſpero cōſequatur effectu. Per chꝛiſtum dominum noſtrū. Alia oꝛatio.

Omnipotens deus qui es via veritas ⁊ vita: iter tuum ī beneplacito ſuo diſponat āgelum ſuum raphaelem in hac peregrinatione tui cuſtodem adhibeat: qui ad loca deſiderata cū pace eundo te ꝑducat: ⁊ cū ſalute iterum te ad nos redeūdo reducat. Sit interuentrix tui beata dei genitrix maria cū vniuerſis angelis et archangelis patriarchis quoqꝫ et pꝛophetis. Sint interceſſoꝛes tui ſancti apoſtoli petrus et paulus cum ceteris apoſtolis martyꝛibus confeſſoꝛibus atqꝫ virginibus obtineantqꝫ tibi ſancti quoꝛum q̄ris veſtigia cū omnibus ſanctis iuſta deſideria ⁊ pꝛoſperitatē remiſſionēqꝫ omniū peccatoꝛum ac vitā eternā. Per eundē. Deinde communicet ⁊ recedat in noīe dñi.

Sciendum eſt ꝙ quotidie per aduētum dñi quando choꝛus non regitur vſqꝫ ad vigi. nati. dñi: ⁊ ab octa. epy. vſqꝫ ad. iiij. fer. ante paſcha ⁊ a craſtino ſācte trinitatis vſqꝫ ad aduē. domini ante. iij. dꝛ miſ. ꝓ fidelibus defunctis ī cap̄. cū dyaco. et ſubdia. albis cum amictibus indutis tm̄ niſi p̄cedēte die feſ. du. vel oc. cum regie choꝛi ꝯtigerit tūc enim nulla erit miſſa pro defunctis in cap̄. et niſi qn̄ coꝛpus adeſt pn̄s: ⁊ etiā in āniuer. ep̄oꝝ tunc enim ad altare autēticum aliqn̄ dicitur miſſa aliquādo ad alia altaria iuxta q̄ coꝛpoꝛa eoꝝ requieſcunt humata. Itē nulla feria ī paſchali t̄pe dicit miſſa capitularis pro defunctis niſi fuerit coꝛpus pn̄s vel anniuerſa. vel aliqꝺ trigi. Ad miſſā. Officium.

Requiē eternā dona eis dñe ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. Ps. Te decet hymn⁹ de⁹ in ſyō ⁊ tibi reddet votum ī hieru. exaudi oꝛationē meā ad te oīs caro veniet. Nota ꝙ ad quālibꝫ miſ. q̄ ꝓ coꝛpoꝛe pn̄ti celebꝛat cuiuſcūqꝫ fuerit niſi fuerit pro rege vel regia vel alio magno dño ꝯqꝫ dicunt oꝛōnes. Pꝛima oꝛatio. Omnipotens ſempiterne de⁹ miam tuā ſupplices dep̄camur vt animā famuli. Scd̄a oꝛo. Deus q̄ inter apl̄icos. Tercia oꝛo. Deus venie. Quarta oꝛo. Omnipotens ⁊ miſericoꝛs de⁹ vnica ſalus moꝛtalium. Quinta oꝛo. Fidelium deus. Infra trigita. q̄nqꝫ dr̄ oꝛōnes. Pꝛima oꝛ. De⁹ cui ꝓpꝛiū. minoꝛ ⁊ cetere oꝛones vt s̄ pro coꝛpoꝛe pn̄ti. Item in. xxx. die oēs oꝛōes dr̄ vel infra trigi. In oīb⁹ āniuer. q̄nqꝫ dr̄ oꝛones. Pꝛima oꝛ. Deus indulgētiarū. cetere vt s̄ ꝓ coꝛpe pn̄ti. Si miſſa ꝓ coꝛpoꝛe pꝛeſenti vel anniuer. cuiuſcūqꝫ fuerit īfra trigi. celebꝛetur pꝛima oꝛ pro coꝛpoꝛe pn̄ti vl' āniuer. dꝛ. ij. ꝓ trigi. oꝛ Deus cui ꝓpꝛium minoꝛ. iij. De⁹ qui īter apl̄icos. iiij. Deus venie largitoꝛ. v. Fideliū. Qñcūqꝫ coꝛpus eſt pn̄s ⁊ ī āniuer. ep̄oꝝ ⁊ decanoꝝ eccl̄ie poſtq̄ executoꝛ officii in inceptiōe miſſe altare thurificauerit dya. cū thuribulo accedat ⁊ coꝛp⁹ illud in feretro vl' ītumba īcenſet ſic̄ aū euā. dū tract⁹ canit̄ īceſſato p̄us altari ⁊ tertio poſtq̄ ſacer. ſacrificiū aū lociones [illegible] ſuo depoſitū thurificauerit [illegible] thurificet ſicut pꝛius [illegible] coꝛp⁹ ī feretro [illegible] ꝑte vtraqꝫ bi[illegible] eſt thurificauerit. Nunq̄ eni thurificat̄ corp⁹ ad **Placebo** vł **Dirige** ſecundū vſū ſar̄: ſ; ad miſſā ſp̄ niſi fuerit corp⁹ reg̃/ep̄i comit; vł barōis. Quotidie āte diē ſepłture p̄ corpe p̄ſēti: cuiuſcūq; fuerit d̄; iſta Or̄o.

Deus cui ꝓpriū ē miſereri ſp̄ ⁊ parcere te ſupplices dep̄camur p̄ aīa famuli tui quā hodie de hoc ſcl̄o migr̃e iuſſiſti: vt nō tradas eā in man⁹ inimici nec obliuiſcaris in finē: ſ; iubeas illā ab āgelis ſcīs ſuſcipi atq; ad regionē viuoꝝ perduci. et q̄r in te ſperauit et credidit ſctōꝝ tuoꝝ mereatur ſocietate letari. Per.

Pro corpore p̄ſēti ⁊ in anniuer. ⁊ trigin. ep̄oꝝ ⁊ in die aīarū tm̄. Epyſtola. Ad theſſalon̄. i. iiij.

Fratres: Nolum⁹ vos ignorare de dormiētib⁹: vt nō ꝯtriſtemini ſicut ⁊ ceteri q̄ ſpē nō h̄ūt. Si eni credim⁹ q̄ ieſ⁹ mortu⁹ eſt ⁊ reſurrexit: ita ⁊ de⁹ eos q̄ dormierūt p̄ ieſū/adducet cū eo Hoc eī vobis dicim⁹ ī verbo dn̄i: q̄r nos q̄ viuim⁹ qui reſidui ſum⁹ ī aduētu domini nō p̄ueniem⁹ eos q̄ dormierūt. Qm̄ ip̄e dn̄s ī iuſſu ⁊ ī voce archāgeli/⁊ in tuba dei deſcēdet de celo: ⁊ mortui q̄ ī xp̄o ſūt reſurgēt p̄mi Deīde nos q̄ viuim⁹ q̄ relinq̄mur/ſil̄ rapiemur cū illis ī nubib; obuiā xp̄o ī aera: ⁊ ſic ſp̄ cū dn̄o erim⁹. Itaq; ꝯſolamini inuicē ī v̄bis iſtis.

In anniuer. ⁊ trigī. aīaꝝ q̄rūlib;. Le. libri mach. ij. xij.

In dieb⁹ illis: Vir fortiſſim⁹ iudas collatiōe factā/duodecim milia dragmas argēti miſit hieroſolimā offerri ea ibi pro pc̄tis mortuoꝝ iuſte ⁊ religioſe de reſurrectōe cogitās. Niſi eni eos q̄ ceciderant reſurrectur[illegible] ſperaret: ſup̄fluū videret ⁊ vanū ora[illegible] mortuis Et q̄r ꝯſiderabat q̄ hi q̄ c[illegible] pietate dormi[illegible] accepāt: opti[illegible] h̄rēt repoſi[illegible]ctā ergo ⁊ ſalubris ē cogitatio pro defunctis exorare: vt a pc̄tis ſoluātur.

He due lectiōes ep̄le legātur p̄ totū annū ad miſſā quotid. p̄ defūctis alt̄nis vicib⁹ p̄ totā ebd̄. Lectō li. apo. be. ioh. ap̄li. xiiij.

In dieb⁹ illis: Audiui vocem de celo dicētem michi. Scribe Btī mortui: q̄ ī dn̄o moriunt̄. Amodo iā dicit ſp̄us: vt requieſcāt a laborib⁹ ſuis. Opera eni illoꝝ: ſequūtur illos. Ad corinthios. i. xv.

Fratres: Chriſt⁹ reſurrexit a mortuis p̄mitie dormiētium: q̄m q̄dē p̄ hoīem mors/ et p̄ hoīem reſurrectio mortuoꝝ Et ſicut ī adā oēs moriūtur: ita ⁊ ī xp̄o oēs viuificabūtur. Vnuſq̄ſq; aūt: ī ſuo ordīe

In oīb⁹ miſſis p̄ defūctis ep̄is ſep̄ d̄r. Gr. **Si ambulē ī medio vmbre mortis non timebo mala qm̄ tu mecū es.** V. **Virga tua ⁊ baculus tu⁹ ip̄a me ꝯſolata ſunt.** Et idē gr̄ ſp̄ incipiat̄ ⁊ ſu⁹ v̄ ꝑcātet̄ a tribus clericis de ſcd̄a forma hītu non mutato ad caput defūcti ſi adeſt ſin autem ad gradū chori. In oīb⁹ aliis miſſis p̄ defūct; d̄r Gr. **Requiē eternā dona eis dn̄e: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. V. Aīe eoꝝ ī bonis demorent̄ ⁊ ſemē eoꝝ hereditabit terrā.** Ita q̄ id gr̄ īcipiat̄ ⁊ ſu⁹ v̄ ꝑcantet̄ a trib⁹ clericis de ſcd̄a forma habitu non mutato q̄ncūq; corp⁹ adeſt p̄ñs ad caput defūcti tm̄: ſin autē ad g̃dū chori ⁊ in die aīaꝝ ī pulpito. Alias illd̄ idē gr̄. **Requiē** ⁊ ſu⁹ v̄. **Aīe eoꝝ.** q̄tieſcūq; cātat̄ ī āniuer. ⁊ trigī. ⁊ ī miſſis ſeř. pro defunctis poſt eoꝝ inceptionē. a toto choro iteř ſedēte abſq; neuma in fine ꝑcātet̄. Qn̄cūq; corpus adeſt p̄ñs ⁊ ī oīb⁹ miſſis p̄ ep̄is defūctis dicat̄ tr̄ **Sicut cer.** ibid vbi gr̄ a q̄ttuor clericis ī ſuꝑiori gradu hītu non mutato neq̄q̄ vt ī aliis tractib⁹ alt̄nati ſedētib⁹ ſ; iteř continue ſtantibus ad caput corpor; q̄d pn̄s sue. vl' cꝑi defūcti si adest. sinaūtē ad gdū chori q̄uſq; finierit ipſuȝ trac. ita ꝙ oēs illi q̄ttuoꝛ clīci ſil'r ꝓ p̄mū v̄. icipiant quē duo ex ꝑte chori p̄ncipal' ꝓſequāt. Sequēs v̄ ab aliis duob⁹ ex alt'a ꝑte cātet' ⁊ ſic alt'nis vicib; ſiguli v̄. toti⁹ tra. ab illis q̄ttuoꝛ dic̄e cho. ſil'r iteȝ ſedēte ita ꝙ vt oēs ſil'r ipſū tra. terminēt. Tra.

Sicut ceru⁹ deſiderat ad fōtes aquarū ita deſiderat aīa mea ad te de⁹. V̄. Sitiuit aīa mea ad deū viuum q̄ñ veniā ⁊ apparebo āte faciē dei mei. V̄. Fuerūt michi lachrime mee panes die ac nocte dum dicit' michi ꝑ ſigulos dies vbi ē deus tu⁹. In anniuer. ⁊ trigi. ⁊ ī oībus aliis miſſis ꝓ defūctis dr̄ ſeq̄ns tra. a toto cho. alternati ſil'r iteȝ ſedēte cū cātu in gradali ſꝫ hoc notato niſi ī die aīaꝝ tm̄ tūc ei dr̄ cū eod cātu q̄ ī do. lxx. a q̄ttuoꝛ clericis de ſupioꝛi gdu hītu non mutato ad gradū cho. ſupꝛadc̄. modo ſcȝ quo tra. Sicut ceruus deſi. Tractus.

De ꝓfūdis clamaui ad te dn̄e dn̄e exaudi vocē meā. V̄. Fiāt aures tue itēdētes ī orōnē ſui tui. V̄. Si iniq̄tates obſeruaueris dn̄e: dn̄e q̄s ſuſtinebit. V̄. Qꝛ apud te ꝓpiciatio ē ⁊ ꝓpter legē tuā ſuſtinui te dn̄e.

Pro corpe p̄nti ī oīb; āniuer. etiā. epoꝝ ⁊ ī die aīaꝝ: ſil'r ī dn̄icis ⁊ in. ij. fer. q̄ñ dr̄ miſſa. ferialit' in capitulo vel alibi dr̄ hoc euang. S. iohā. xi.

In illo t. Dixit martha ad ieſum Dn̄e, ſi fuiſſes hic: frater me⁹ nō fuiſſet moꝛtu⁹. Sed et nūc ſcio: qꝛ q̄cūq; popoſceris a deo dabit tibi de⁹. Dixit illi ieſus. Reſurget frat' tuus. Dixit ei martha Scio qꝛ reſurget ī reſurrectione: in nouiſſimo die. Dixit ei ieſ⁹. Ego ſū reſurrectio ⁊ vita. Qui credit ī me, etiā ſi moꝛtu⁹ fuerit viuet: ⁊ oīs q̄ viuit ⁊ credit ī me, non moꝛiet' ī et'nū. Credis hoc? Ait illi. Utiq; dn̄e. Ego credidi: qꝛ tu es xp̄s filius dei: q̄ in hūc mundū veniſti. Fer. iij. S. ioh. vj.

In illo t'pe. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis: ⁊ turbis iudeoꝝ. Oē q̄d dat michi p̄r ad me veniet: et eū q̄ venit ad me nō eiiciā foꝛas. Qꝛ deſcēdi de celo: nō vt faciā volūtatem meā, ſȝ volūtatē ei⁹ q̄ miſit me. Hec eſt āt volūtas ei⁹ q̄ miſit me p̄tis: vt oē q̄d dedit michi nō ꝑdā ex eo. ſȝ reſuſcitē illud ī nouiſſio die. Hec ē ei volūtas p̄tis mei q̄ miſit me: vt oīs q̄ videt filiū ⁊ credit ī eū, hēat vitā eternā. Et ego reſuſcitabo eum: in nouiſſimo die. Fer. iiij. S. iohā. v.

In il. t. Dixit ieſus diſcipulis ſuis: ⁊ turbis iudeoꝝ. Amen amē dico vobis: qꝛ q̄ verbū meū audit ⁊ credit ei qui miſit me, hȝ vitā et'nā. Et ī iudiciū nō venit: ſȝ trāſiet a moꝛte ī vitā. Amē amē dico vobis qꝛ venit hoꝛa ⁊ nūc ē q̄ñ moꝛtui audiēt vocē filii dei, ⁊ q̄ audierit viuēt. Sicut eni p̄r hȝ vitā ī ſemetipſo: ſic dedit ⁊ filio vitā habere ī ſemetipſo. Et ptātē dedit ei iudiciū facere: qꝛ fili⁹ hoīs eſt. Nolite mirari hoc: qꝛ venit hoꝛa ī q̄ oēs q̄ ī monumētis ſūt audiēt vocē filii dei. Et ꝓcedēt qui bona fecerunt: ī reſurrectionē vite. Qui v̄o mala egerunt: in reſurrectionem iudicii. Fer. v. S. ioh. v.

In il. t. Dixit ieſus diſcipulis ſuis: ⁊ turbis iudeoꝝ. Sicut pater ſuſcitat moꝛtuos ⁊ viuificat: ſic et filius q̄s vult viuificat. Neq; ei p̄r iudicat quēq̄: ſed oē iudicium dedit filio, vt oēs honoꝛificēt filiū ſicut honoꝛificāt patrē. Qui nō honoꝛificat filiū nō honoꝛificat p̄trem q̄ miſit illū. Amē amen dico vobis qꝛ q̄ verbū meū audit [illegible] miſit me, hȝ vi[illegible] diciū nō venie[illegible] te in vitā. Fe[illegible]

IN illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipl̄is ſuis: ⁊ turbis iudeoꝝ. Ego ſū panis viuꝰ: q̇ de celo deſcēdi. Si q̇s māducauerit ex hoc pane: viuet in eternū. Et panis quē ego dabo: caro mea ē ꝓ mūdi vita. Litigabāt ḡ iudei adinuicē dicentes Quomodo poteſt hic carnem ſuam dare nobꝫ ad manducandum? Dixit ergo eis ieſus. Amē amē dico vobis: niſi māducaueritis carnem filij hois. ⁊ biberitꝫ eiꝰ ſāguinē/ non hēbitꝫ vitā in vobis. Qui māducat meā carnē et bibit meū ſanguinē: hꝫ vitā eternā. Et ego reſuſcitabo eū: in nouiſſimo die. Sabbato. S. iohēm. vi.

IN il. t. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis: ⁊ turbis iudeoꝝ. Amē amē dico vobꝫ: niſi māducaueritꝫ carnē filij hois ⁊ biberitis eius ſāguinē/ nō hēbitꝫ vitā i vobꝫ Qui māducat meā carnē et bibit meū ſāguinē: hꝫ vitā eternā. Et ego reſuſcitabo eū in nouiſſi̇o die. Offr̄. Dn̄e ieſu xp̄e rex glie libera aīas oīꝫ fideliū defūctoꝝ de manu iferni ⁊ de ꝓfūdo lacu libera eaſ de ore leōis ne abſorbeat eas tartarꝰ ne cadāt i obſcura tenebraꝝ loca ſꝫ ſignifer ſctūs michael repſētet eaſ i lucē ſcāꝫ quā oli abrahe ꝓmiſiſti ⁊ ſemini eiꝰ. ¶ Notandū ē ꝙ qn̄cūqꝫ corpꝰ adeſt pn̄s ⁊ i oibus āniuer. ⁊ trigin. poſt ablutionē manuū incipiat ſacerdō. iunctis manibus in medio altaris hoc modo.

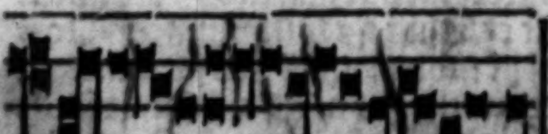

Hoſtias ⁊ p̄ces tibi dn̄e offerimus [illegible] Tu ſuſcipe ꝓ aīabꝫ il[illegible] agimꝰ fac eas [illegible] ad vitā. Et iteri[illegible] in ſpū humilita. [illegible]icat mir ꝓuati.

Orate frēs ⁊ ſorores ꝓ fidelibꝰ defūctꝫ. Et cho. [illegible] cātādo v. Requiē eternā dōa eis dn̄e ⁊ lux ꝑpetua luceat eis Quā oli abrahe ꝓmiſiſti ⁊ ſemini eiꝰ. In oibꝰ vo alijs mil. ꝓ def. q̇ fiūt. dn̄e nec qn̄ vlt. añ paſ. cōplet offi. mor. nec i die aīaꝝ dr̄. i die aīaꝝ tm̄ offr̄. O pie deꝰ q̇ ꝓmū hoiem ad eternā glaꝫ reuocaſti paſtor bōe q̇ ouē ꝑditā pio hūero ad ouile reportaſti tu ſte iudex dū venerꝫ iudicare libera de morte aīas eoꝝ q̄s redemiſti ne tradas beſtijs aīas ꝯfitētes tibi ne derelīq̄s eas i finē. An die ſepłture. S.

SUſcipe q̄s dn̄e miſericors pſ oblatiōeꝫ quā tibi offerimꝰ ꝓ aīa famuli N. quā hodie de carnali corruptiōe liberaſti ⁊ ꝯcede vt ab oibꝰ hūane ꝯditiōis exceſſibꝰ his remedijs expiet ⁊ i reqe ſēpitna diē reſurrectōis ꝑſtolet. ꝑ. In oibꝰ miſſis ꝓ corpe pn̄ti ⁊ i oibꝰ āniuer. ⁊ trig. ⁊ i die aīaꝝ ⁊ qn̄ vlti. fit ſer. mor. añ paſ. dr̄ hec Cō. Pro q̄ꝝ mēoria corpꝰ xp̄i ſumit dona eis dn̄e reqē ſēpiternā V. Et lux ꝑpetua luceat eis. Pro q̄ꝝ mēoria ſāguis xp̄i ſumit dona eis dn̄e reqē ſēpitnā In oibꝰ aliis miſ. ꝓ defū. dr̄ hec Cō. Lux etna luceat eis dn̄e: cū ſctis tuis ineťnū qꝛ piꝰ es. An die ſepłture. Poſtcō.

PReſta q̄s oꝑs deꝰ vt aīam famuli tui ab āgelis lucis ſuſceptā i ꝑparata hītacula deduci facias beatoꝝ. ꝑ dn̄m. Nota ꝙ in āniuer. ſimplici cuiuſcunqꝫ canonici vł cuiuſcunqꝫ alterius dicantur oꝝ q̄ q̄ i āniuer. epoꝝ. Epl̄a. Vir fortiſſimus. Gr̄. Requem. V. Aīe eorum. a toto choro dr̄ Tr̄. De ꝓfūdis ſic a toto cho. cātet. Euā. vo put ſ. in feſt. prenotatur. Nota etiā ꝙ qn̄ dr̄. miſ. mor. feſt. Gr̄. ꝑ cātorē inchoet ⁊ a toto cho. interi ſedēte cū ſuo v. abſqꝫ neuma ꝑcātetur ſilr̄ tr̄. De ꝓfundis. cum cātu abbreuiato. Et ſciẽdũ eſt ꝙ hec miſ. q̃ ſeq̃. in cho. dr ꝑ fide. defũ. gñaliter: ħz dici etiam ãte paſ. qñ ꝯpletur offi. mor. et etiam in die aiaꝝ. ¶ In die ſepul. cuiuſcumq̃ corpus fuerit dr illa Oro.

Omñs ſẽpiterne deꝰ miaꝫ tuã ſupplices dep̃camur vt aiaꝫ famuli tui cuiꝰ corꝑi debitũ ſepulture officiũ ꝑſoluimꝰ in ſinũ abrahe pr̃iarche iubeas collocari: vt cum dies agnitionis tue aduenerit inter ſanctos et electos tuos eum reſuſcitari precipias. Per dñm. Secreta.

Suſcipe dñe ꝓ aia famuli tui hoſtiã quã te deo pr̃i obtuliſti ꝓ nobꝫ benigne: ⁊ qꝛ cauſa hoim deſcẽdiſti de celis: te redeũte ſctõꝝ tuoꝝ mereat̃ adiũgi ꝯſortijs. P te. Pꝰcõ.

Preſta qs dñe: vt aia famuli tui cui hodie officia hũanitatis exhibemꝰ his ſacrificijs expiata ſaluationis tue perpetuo munere gratuletur. P dñm. In die trigintali.

Deꝰ cui ꝓpriũ eſt miſereri ſp et parcere ꝓpiciare aie famuli tui et oĩa eiꝰ pctã dimitte vt mortꝫ vinculis abſolutꝰ trãſire mereat̃ ad vitã.

Intuere qs oĩps eterne (P. Sec.) deꝰ ⁊ placatꝰ ſuſcipe dignare hoc ſacrificiũ qđ tibi offerimꝰ ꝓ aĩa famuli tui ⁊ ꝯcede illi pacẽ ꝑpetuã et requiem ſempiternã. P. Poſtcõio.

Proſit qs dñe aie famuli tui diuini celebratio ſacramẽti vt eiꝰ in q̃ ſperauit ⁊ credidit eternũ capiat te miſerãte ꝯſortiũ. P. In ãniuerſarijs.

Deꝰ indulgẽtiaꝝ dñe: da aie Oꝝ. famuli tui cuiꝰ ãniuerſariũ depoſitionis diẽ ꝯmemoramꝰ refrigerij ſedẽ quietꝫ btitudinẽ luis claritatẽ. P.

Propiciare dñe ſupplicationibus noſtris ꝓ aia famuli tui: cuiꝰ hodie ãnua dies agit̃ pro qua tibi offerimus ſacrificium laudis vt eã ſanctoꝝ tuoꝝ ꝯſortio ſociare digneris. P dñm. Se. Poſtcõio.

Preſta qs dñe vt aia famuli tui cuiꝰ ãniuerſariũ depoſitionis diẽ recolimꝰ his purgata ſacrificijs indulgẽtiã pariter ⁊ requiẽ capiat ſempiternã. P.

Deꝰ qui inter apſtlicos ſacerdotes famulos tuos põtificali feciſti dignitate cẽſeri pſta qs vt quoꝝ vicem ad horã gerebãt in terris: eoꝝ ꝑpetuo ꝯſortio letentur in celis. P. Secreta.

Offerimꝰ tibi dñe oblatiões nr̃e ſeruitutꝫ ꝓ aiabꝰ famloꝝ tuorũ põtificũ ſupplicãtes vt cũ pſulibus apſtlice dignitatis quoꝝ ſũt executi officiũ habere mereant̃ ſempiterne btitudinis portionẽ. P. Poſtcõio.

Proficiat dñe qs aiabꝰ famuloꝝ tuoꝝ põtificũ diuini celebratio miſterij: vt quos in terris poſitos huiꝰ miniſterij diſpẽſatores eẽ feciſti: int̃ electos ãtiſtites eos iubeas ꝯnumerari. P. Pro fratribꝰ ⁊ ſororibꝰ. Oro.

Deꝰ venie largitor et hũane ſalutis auctor qs clemẽtiã tuã vt nr̃e ꝯgregationis fr̃es ⁊ ſorores q̃ ex hoc ſclo trãſierũt intercedẽte btã maria ſp vgĩe cũ btõ michaele archãgelo cũ oĩbꝰ ſctis ad ꝑpetue btitudinis ꝯſortiũ ꝑuenire ꝯcedas. P. Se.

Deꝰ cuiꝰ miĩe nõ eſt nũerꝰ ſuſcipe ꝓpiciꝰ p̃ces humilitatꝫ nr̃e ⁊ aiabꝰ fratrũ ⁊ ſoroꝝ nr̃aꝝ ꝯgregationis quibꝰ tui nois dediſti ꝯfeſſionẽ ꝑ hec ſacramẽta ſalutꝫ nr̃e: cũctoꝝ remiſſionẽ tribue pctõꝝ. P. Poſtcõ.

Preſta qs oĩps ⁊ miſericors deꝰ vt aie fratrũ ⁊ ſoroꝝ nr̃aꝝ ꝯgregationis ꝓ quibꝰ hoc ſacrificiũ laudis tue obtulimꝰ maieſtati: ꝑ huiꝰ ſacramẽti virtutẽ a pctĩs oĩbꝰ expiate lucꝫ ꝑpetue te miſerãte recipiãt btitudinẽ. P. Pro bñfactoribus. Or.

Oĩps miſericors deꝰ vnica ſalus mortaliũ te ſupplices exoramꝰ ꝓ aiabꝰ famloꝝ famularũq̃ tuarũ: parẽtũ ⁊ [illegible] [illegible]

Oī ōmib

bus sctis tuis: pctōꝝ eis largiri dignerꝫ īdulgētiā ⁊ ī nouissīo die btē resurrectionis leticiā. P eū. Secr.

Sanctifica q̄s dn̄e hec fidelium oīm vitalia sacramēta: ⁊ p̄sta vt p ea īteruenīēte btā dei gēitrice maria cū oībus sctis tuis hocipsuꝫ ꝓficiat aīabꝫ famuloꝝ famularūq̄ tuarū parētū et bn̄factorū nr̄orum vt ab oībus vicijs expiate: pabulo vite reficiantur eterne. P. Postcō.

Uiuificet nos q̄s dn̄e salutare q̄ pasti sum⁹ sacramētū ⁊ īteruenīēte btā dei gēitrice maria cū oībꝫ sctis tuis ꝯcede vt hocipsū ꝓficiat aīabus famuloꝝ famularūq̄ tuarū parētūq̄ bn̄factoꝝ nr̄oꝝ ad ꝓmerēdā ꝓpiciatiōis tue grām ⁊ percipiēdā future resurrectiōis gloriā sempiternam. Per. Pro ab. Oro.

Presta q̄s dn̄e vt aīa famł tui abbis quē ī hoc sclo ꝯmorantē sacris mūeribꝫ decorasti: ī celesti sede glīosa sēp exultet. P. Secreta

Suscipe q̄s dn̄e hostias q̄s tibi pro aīa famuli tui abbatꝫ humiliter imolam⁹ obsecrātes miam tuā vt cui sacerdotale officiū ꝯtulisti: dones et meritum. P. Postcōio.

Concede q̄s oīps de⁹ vt p hec sctā misteria aīa famł tui abbis ī ꝯspectu tuo clara ꝯsistat q̄ tibi fidelr̄ ministrauit. P. Pro sacerdote.

Deus cui⁹ mīe nō ē nūer⁹ or. suscipe p aīa famł tui sacerdotꝫ p̄ces nr̄as ⁊ lucis et leticieq̄ regionē ī scōꝝ tuoꝝ societate ꝯcede. P.

Quesum⁹ dn̄e de⁹ nr̄ vt Secr. oblationē quā tibi offerimus p aīa famł tui sacerdotꝫ placat⁹ accipias: ⁊ quē tuis altarib⁹ seruire tribuisti: ad btōꝝ ꝑuenire iubeas ꝯsortia sacerdotum. P. Postcōmunio.

Presta q̄s oīps de⁹ vt p hec sctā misteria aīe famł tui sacerdotꝫ et cōmunasti sacri altarꝫ ꝯsed mysterijs. P. Pro p̄re et

De⁹ q̄ nos p̄rē ⁊ m̄rē (mr̄e. or. honorare precepisti miserere clemēt aīab⁹ p̄ris ⁊ m̄ris mee eorūq̄ pctā dimitte meq̄ eos ī etne claritatꝫ gaudio fac videre. P. Secr.

Suscipe dn̄e hoc sacrificiū q̄d tibi pro aīabus p̄ris ⁊ matris mee offerē: eisq̄ gaudiū sēpiternū ī regiōe viuorū concede: meq̄ cū eis felicitati sctōꝝ adiunge. P. Postcō.

Celestis dn̄e ꝑticipatio sacramēti aīab⁹ p̄ris ⁊ matris mee requiē ⁊ lucē obtineat perpetuam: meq̄ cū illis grā tua coronet etna. Per. Pro quolibet defuncto. Oro.

Deus cui soli competit medicinā prestare post mortē: tribue q̄s vt aīa famuli tui ab oībus exuta peccatis electoꝝ tuorū societatibus aggregetur. Per. Secreta

Suscipe q̄s dn̄e hāc oblatiōeꝫ quā tibi offerim⁹ p aīa famł tui: vt requiem eternā dones ei īter sctōs ⁊ electos tuos q̄ten⁹ illoꝝ ꝯsortio ⁊ vita ꝑfruat eterna. P. Postcō.

Ascēdāt ad te dn̄e preces nr̄e et p hec sctā q̄ sūpsim⁹ aīam famł tui gaudia eterna suscipiāt: vt quē fecisti adoptionis participē: iubeas hereditatis tue esse ꝯsortē. Per dn̄m. Pro amico defuncto. Or.

Adiuua nos de⁹ salutaris noster et beatissime dei gēitricꝫ sēpq̄ virgīs marie p̄cibus exorat⁹ aīam famuli tui ī btitudinē sempiterne lucis cōstitue. Per. Secreta.

Suscipe q̄s dn̄e hostias placatiōis ⁊ laudis q̄s ī honore btē dei gēitricis marie noī tuo ꝯsecrādas offerim⁹: ⁊ pro reqe famuli tui tibi supplicit̄ iploram⁹. P. Postcō.

Ascēdāt ad te dn̄e p̄ces nr̄e et aīa famł tui gaudia eterna possideat: et quem fecisti adoptiōis participē intercedēte btā dei gēitrice maria iubeas hēditatꝫ tue eē ꝯſortē. P. Pro defūcto morte ꝑuēto. or.

Oṗs ꝑ miſericoꝛs de⁹ ſcui⁹ ꝑtāte hūana ꝯditio ꝯſiſtit: aīam famuli tui ab oībus abſolue pctīs vt penitētie fructū quē volūtas ei⁹ optauit ꝑuēt⁹ morte nō ꝑdat. P. Sec.

Satiſfaciat tibi dñe qs ꝓ aīa famuli tui ſacrificij pñtis oblatio: ꝫ pctōꝝ veniā quā ꝗſiuit inueniat: ꝫ qḋ officio vocis iplere nō potuit: deſiderate penitētie fructū re largiēte percipiat. Per. Poſtcōio.

Deus a quo ſperatur humanis cordibꝫ oē qḋ bonū eſt tribue ꝑ hec ſctā q̄ ſūpſimus: vt ſicut aīe famuli tui ꝑniam velle donaſti: ſic indulgētiā tribuas miſerat⁹ optatā. P. Pro maſculis familiarib⁹. Or.

Oṁps ſēpitne deus cui nunq̄ ſine ſpe mīe ſupplicatur: ꝓpiciare aīabꝫ famuloꝝ tuoꝝ vt qui de hac vita ī tui nōis ꝯfeſſione deceſſerunt ſctōꝝ tuoꝝ numero facias aggregari. Per dñm. Secreta.

Propiciare qs dñe aīabus famuloꝝ tuoꝝ ꝓ qbꝫ hoſtias tibi placationis offerim⁹: ꝫ qꝛ ī hac luce ī fide māſerunt catholica: ī futura eis vita miſericordiſſima retributio condonetur. Per. Poſtcōio.

Hec nos cōio dñe purget a crimine: ꝫ aīab⁹ famloꝝ tuoꝝ celeſtis gaudij tribuat ꝯſortiū vt āte thronū glorie xpi tui ſegregati cū dexteris nichil cōe habeāt cum ſiniſtris. P. Pro femis familiaribꝫ. or.

Queſumus dñe ꝓ tua pietate miſerere aīabꝫ famlaꝝ tuaꝝ ꝫ a ꝯtagijs mortalitatꝫ exutas ī eterne ſaluatiōis parte reſtitue. P. Secꝛ.

His ſacrificijs dñe aīe famlaꝝ tuaꝝ a pctīs oībꝫ exuāt̄ ſine qbꝫ a culpa nemo liber exiſtit ꝫ ꝑ iſta vt ꝑ hec pie placatiōis officia ꝑpetuā miam ꝯſequant̄. P. Poſtcō.

Inueniāt qs dñe aīe famlaꝝ tuaꝝ lucis eterne ꝯſortiū cui⁹ ꝑpetue mīe ꝯſecute ſunt ſacramētum. Per. Pro femina defūcta. or.

Maieſtatē tuā dñe ſupplices deꝓcamur vt aīa famule tue ab oībꝫ q̄ humanit⁹ cōmiſit exuta ī tuoꝝ cenſeat̄ ſorte iuſtoꝝ. P. Secr.

Hoſtias tibi dñe hūili ſupplicatiōe deferimus deꝓcantes maieſtatē tuā vt aīa famule tue ꝑ hec pie placatōis officia: ꝑuenire mereat̄ ad requiē ſēpitnā. P. Poſtcō.

Preſta qs dñe aīe famule tue miam ſempitnā: vt eā mortalibus nexibus expeditā: lux eterna poſſideat. P. Pro trigitalibꝫ. Or.

Inclina dñe aurē tuā ad ꝓces nr̄as qbꝫ miam tuā ſupplices deꝓcamur: vt aīas famloꝝ famularūq; tuaꝝ quas de hoc ſclo migrare iuſſiſti: ī pacis ac lucis regiōe ꝯſtituas ꝫ ſctōꝝ tuoꝝ iubeas eē ꝯſortes. P. Sec.

Animas famuloꝝ famularūq; tuaꝝ qs dñe ab oībus vicijs ꝯditiōis hūane hec abſoluat oblatio: q̄ etiā totius mūdi tulit immolata pctīm. P. Poſtcōio.

Annue nobꝫ dñe ꝑ hoc ſacrificiū qḋ ſūpſim⁹: vt aīe famuloꝝ famularūq; tuaꝝ remiſſionem quā ſēꝑ optauerūt mereant̄ ꝑcipe delictoꝝ. P. Pro bñfactoribus. or.

Miſerere qs dñe aīab⁹ oīm bñfactoꝝ nr̄oꝝ defunctoꝝ: et pro bñficijs q̄ nobis largiti ſūt ī terris ꝑmia eterna ꝯſequāt̄ ī celis. P. Secre.

Placeat tibi dñe ſacrificiū ꝑñtis oblatio ꝓ nr̄a oīūq; bñfcōꝝ nr̄oꝝ ſalute q̄ꝝ q̄ꝝq; memoriā ſpālī affectu recolimus oībuſq; ꝯfrātis viuis ac defūctꝫ miſerere ꝓpici⁹. P. S

Sūpta ſacramēta dñe nos abſoluāt a vicijs pctīs aīaſq; oīm bñfcōꝝ [illegible]

DEus in cuiꝰ miseratione aīe fideliū requiescūt aīabus famuloꝝ famularumq̄ tuaꝝ oīm hic et vbiq̄ i xp̄o quiescētiū: da ꝓpiciꝰ veniā pctōꝝ vt a cūctis reatibꝰ absoluti tecū sine fine letent᷑. ꝑ. Sec.

PRo aīabꝰ famłoꝝ famłarūq̄ tuarū oīm hic et vbiq̄ in xp̄o quiescētiū hostiā dn̄e suscipe benignꝰ oblatā: vt hoc sacrificio singulari vīculis horrēde mortꝭ exute vitā inuenire mereāt᷑ et̄nā. ꝑ. Postcō.

DEꝰ fideliū lumē aīaꝝ: adesto ꝓpiciꝰ īuocatōibꝰ nr̄is et da famłis et famłabꝰ tuis quoꝝ corpa hic et vbiq̄ i xp̄o requiescūt refrigerij sedē quietis btitudinē lumīs claritatē. ꝑ.

Pro q̄bus orare tenemur. Orō.

COncede q̄s dn̄e deꝰ nr̄: vt aīe famłoꝝ famłaꝝq̄ tuaꝝ q̄rꝝ q̄rꝝq̄ cōmeōrationem speciali deuotiōe agimꝰ et ꝓ q̄bꝰ orare iussi et debitores sumus atq̄ oīm bn̄factoꝝ nr̄oꝝ necnō ꝯsāguineoꝝ et familiariū nr̄orū cūctoꝝq̄ fideliū i finibꝫ scōꝝ tuorū requiescāt moxq̄ et mortuꝭ resuscitati tibi placeāt i regiōe viuoꝝ. ꝑ.

HEc munera q̄s dn̄e q̄ ocu(Se. listue maiestatꝭ offerimꝰ aīabꝰ famłoꝝ famłarūq̄ tuarū quoꝝ q̄rūq̄ ꝯmeōrationē spāli deuotiōe agimꝰ et ꝓ q̄bꝰ orare iussi et debitores sumus atq̄ oīm bn̄factoꝝ nr̄oꝝ necnō ꝯsāguineoꝝ nr̄orū ac familiariū nr̄oꝝ cunctoꝝq̄ fideliū salutaria esse ꝯcede: vt tua pietate vīculis horrēde mortis exute eterne btitudis mereāt᷑ esse participes. ꝑ. Pꝰcō.

DEꝰ q̄ inestimabili mīa aīas mortaliū ab āgustijs trāsfers ad requiē: ꝓpiciare supplicatiōibꝫ nr̄is ꝓ aīabꝰ famłoꝝ famłarūq̄ tuaꝝ quorū q̄rūq̄ ꝯmeōrationē spāli deuotione agimꝰ et ꝓ q̄bꝰ orare iussi et debitores sumꝰ et oīꝫ bn̄factoꝝ nr̄oꝝ necnō ꝯsā [illegible] liariū cunctorūq̄ fideliū: vt eas paradiso restituēs in tuorū censeas sorte iustoꝝ. ꝑ. Pro oībꝰ fidelibꝰ defū. orō.

FIdeliū deus oīm cōditor et redēptor aīabus oīm fideliū defunctoꝝ remissionē cunctoꝝ tribue pctōꝝ vt īdulgētiā quā semꝑ optauerūt pijs supplicatiōibꝰ ꝯsequāt᷑. Qui cum deo pr̄e et sp̄ū sā. Secꝛ.

HOstias q̄s dn̄e q̄s tibi ꝓ aīabꝰ oīꝫ fideliū defūctoꝝ offerimꝰ ꝓpiciatꝰ itēde vt q̄bꝰ fidei xp̄iāe meritū ꝯtulisti dōes et ꝓmiū. ꝑ. Pꝰcō.

ANimabus q̄s dn̄e omniū fideliū defunctoꝝ orō ꝓficiat supplicātiū: vt eas et a pctīs omnibus exuas et tue redēptiōis facias esse participes. Qui. Orō gn̄alis.

PIetate tua q̄s dn̄e nostrorū solue vincula oīm delictoꝝ: intercedēte btā et gl'iosa sp̄q̄ virgīe dei genitrice maria cū oībꝫ sanctis tuis dn̄m papā reges et principes ep̄os et abbates et oēm plebem illis cōmissam nosq̄ famulos tuos atq̄ loca nr̄a in oī scītitate custodi oēsq̄ cōsāguineitate ac familiaritate vł cōfessiōe et orōne nobis iūctos: seu oēm ppłm catholicū a vicijs oībus purga virtutibꝰ illustra: pacē et salutē nobis tribue: hostes visibiles et inuisibiles remoue. pestē et famē repelle inimicis nr̄is caritatē atq̄ infirmis sanitatē largire: et iter famuloꝝ tuoꝝ in salutis tue ꝓsperitate dispone: et oībꝰ fidelibꝰ viuis ac defūctis in terra viuētiū vitam et requiē eternā ꝯcede. Per. Secꝛ.

DEꝰ q̄ singulari corporis tui hostia totiꝰ mūdi soluisti delicta: hac oblatiōe placatꝰ maculas sceleꝝ nr̄oꝝ absterge: et oīꝫ xp̄ianorū fideliū viuoꝝ ac mortuorū pctā dimitte: nobisq̄ intercedente btā et gl'iosa sp̄q̄ vgīe dei geītrice maria [illegible] oībꝰ scīs tuis ꝓmia et̄na largire ſaluatoꝛ mūdi. Qui cū. Vꝰ cō. Oꝛ.

Sūpta ſacramenta q̄s dn̄e oīa crimia nr̄a detergāt oēm prauitatē ⁊ hoſtilē īpugnationē viſibilē ⁊ inuiſibilē ſeu īfirmitatē atq̧ ſubitā moꝛtē meritꝫ btē dei geītricis ſp̄q̧ virgīs marie ⁊ oīm ſctōꝝ tuoꝝ intercesſiōe a nobis ꝓcul repellāt: et oībꝰ fidelibꝰ viuis ac defūctꝫ ꝓſint ad veniā: ꝓ q̄ꝝ q̄rūq̧ tibi ſunt oblata ſalute. P eū. Oꝛo gn̄alis.

Sanctiſſime dei geītricꝫ ſp̄q̧ vgīs marie btāꝝ oīꝫ celeſtiū vtutū ſctōꝝ q̧ pꝛiarchaꝝ ꝓphetaꝝ apſoꝝ euāgeliſtaꝝ martyꝝ ꝯfeſſoꝝ atq̧ virginū ⁊ oīꝫ ſil' ſctōꝝ tuoꝝ q̄s oſs deꝰ meritꝫ ⁊ p̄cibꝫ placatꝰ tribue nobꝫ mīaꝫ tuā et da pplo tuo īuiolabilē fidei firmitatē ⁊ pacē: repelle a nobꝫ hoſtēs famē ⁊ peſtē da nobꝫ ī tua vtute ꝯſtātiā ⁊ foꝛtitudinē: īmitte hoſtibꝰ nr̄is foꝛmidinē ⁊ īualitudinē retribue oībꝰ nobis bona faciētibꝰ vite eterne btitudinē: da inimicis nr̄is ⁊ ꝑſeq̄ntibꝰ nos recognitionē ⁊ īdulgētiā ꝯcede defūctꝫ nr̄is et oībꝰ ī xp̄o q̄ſcētibꝰ remiſſionē oīꝫ pctōꝝ: ⁊ req̄ē ſēpitnā. P eū. Se.

IN ꝯſpectu diuine maieſtatꝫ tue q̄s oſs deꝰ īntercedēte ſctiſſia dei geītrice ſp̄q̧ vgīe maria ⁊ btis oībꝰ celeſtibꝰ vtutibꝰ ſctīs q̧ pꝛiarchis ꝓphetꝫ apſīs euāgeliſtꝫ martiribꝫ ꝯfeſſoꝛibꝫ ⁊ vginibꝰ atq̧ oībꝫ ſil' ſcīs tuis oblatiōes nr̄e ⁊ p̄ces acceptabiles aſcēdāt: ⁊ tua ꝓpiciatione veniā nobis ⁊ pacē tribue hoſtē famē/ ⁊ peſtē a nobis repelle: fidem ſpē caritatē nobis largire defēſiōe tua nos ſp̄ circūtege: hoſtiū nr̄oꝝ ſupbiā ⁊ virtutē contere: oībus nobis bona faciētibꝰ gr̄e tue abūdātiā tribue diſcoꝛdātes ad pacis bona cōuerte: defūctis nr̄is requiē ꝯcede ⁊ oībꝰ fidelibus tuis vitam ſēpitnā largire. Per eūdē. Poſtcō.

PEr huius ſacramēti myſteriū atq̧ vtutē q̄s dn̄e deꝰ nr̄ oſs ſctiſſia dei geītrice ſp̄q̧ vgīne maria: ⁊ btis oībꝰ celeſtibꝰ vtutibus ſctis q̧ pꝛiarchis ꝓphetis/ apſīs/ euāgeliſtꝫ/ martiribꝫ confeſſoꝛibꝫ ⁊ vginibꝫ: atq̧ oībꝫ ſil' ſctis tuis intercedētibꝰ vicioꝝ nr̄oꝝ macle deleāt et p̄ces nr̄e ī ꝯſpectu maieſtatꝫ tue acceptabiles iueniāt: ppl'ſq̧ tuꝰ a pctis ⁊ hoſtibꝫ liberet. fidei rectitudie roboꝛet hoſtiū nr̄oꝝ ſupbia ⁊ foꝛtitudo ꝯſternāt: peſtilētie ⁊ fames ꝓcul pellātur. bona nobis facientes gr̄e tue abūdātia repleātur: diſcoꝛdātes in fraternā pacē reuocētur: defūcti nr̄i requiē ꝯſequātur: et oēs fideles tui vitā eternā adipiſci mereātur. P eū. Oꝛo gn̄alis.

OIm ſcōꝝ tuoꝝ ītercesſiōibꝫ q̄s dn̄e grā tua nos ſp̄ ꝓtege ⁊ xp̄ianis oībꝫ viuētibꝫ atq̧ defūctꝫ mīaꝫ tuā vbiq̧ p̄tēde: vt viuētes ab oībꝰ īpugnatōibꝫ ſit tua opitulatōe defēſi ⁊ defūcti remiſſionē mereanť ꝑcipere ſuoꝝ oīm pctōꝝ. Per. Sec.

OBlatiōes nr̄as q̄s dn̄e ꝓpiciatꝰ ītēde ⁊ ob tuoꝝ oīꝫ ſcōꝝ honoꝛē veniā nobꝫ nr̄oꝝ tribue pctōꝝ ⁊ xp̄ianis oībꝫ viuētibꝫ atq̧ defūctꝫ hec p̄ſns oblatio ⁊ p̄ſtitis vite ſubſidia ⁊ future p̄mia eťna acq̄rat. P.

HEc ſacrificia que(Poſtcōio.

Sūpſimꝰ dn̄e meritis ⁊ intercesſionibꝫ oīm ſctōꝝ tuoꝝ nobis ad ſalutē ꝓficiāt: ⁊ xp̄ianis oībꝫ viuētibꝰ atq̧ defūctis te fauēte eterna ac tp̄alia p̄mia benigne acq̄rāt. P.

OMnīpotēs ſēpitne deꝰ(Oꝛo gn̄al.

Qui viuoꝝ dn̄aris ſil' ⁊ moꝛtuoꝝ: oīmq̧ miſereris q̄s tuos fide et ope futuros eſſe p̄noſcis: te ſupplices exoꝛamꝰ vt ꝓ q̄bꝫ effūdere p̄ces decreuimus q̄ſq̧ vel p̄ſēs ſcl'm adhuc in carne retinet vel futurū iā exutos coꝛpoꝛe ſuſcepit: pietatꝫ tue clemētia oīm delictoꝝ ſuoꝝ veniā ⁊ gaudia cōſeq̄ mercātur etn̄a. P. Secr.

DEus cui ſoli cognit⁹ eſt numerus electoꝝ in ſupna felicitate locād⁹ tribue q̄s: vt vniuerſoꝝ q̄s i orōe ꝯmēdatos ſuſcepim⁹ ſiue oīm fideliū noīa btē p̄deſtinatiōis liber aſcripta retinat. P. Poſtcōio

PRo celeſtis ꝯuiuij iocūditate grās tibi referim⁹ rex ⁊ ſacerdos nr̄ maieſtatē tuā humiliter rogātes vt hec ſacroſctā corporꝭ ⁊ ſāguīs tui hoſtia nō ſit nobꝭ reat⁹ ad penā: ſꝫ itercessio ſalutarꝭ ad veniā ſit ablutio ſcelerū ſit fortitudo fragiliū ſit ꝯtra oīa mūdi pi͡cula firmamētū: ſit viuoꝝ atq̄ mortuoꝝ fideliū remiſſio oīꝫ delictoꝝ. P te ſaluator mūdi rex glīe. q̄ vi. ¶ Si q̄s trigītale ſcti gregorij celebrare diſpoſuerit tūc celebret tres miſſ. d̄ na. dn̄. tres de epi. dn̄i: tres de puri. btē ma. tres de āūci. eiuſd̄: tres de reſur. dn̄i tres de aſcē. dn̄i tres de pē. tres d̄ tri. tres de aſſū. btē ma. ⁊ tres de nat. eiuſd̄: ita q̄ iſte miſſe celebrent̄ ītra oct. dictoꝝ feſ. ſicut in p̄ma die cū eod̄ Kyrieſ. Glīa ī ex. et Credo. et ſeq̄. ⁊ p̄t. Cōicān. et Hāc igitur. Sctūs. et Agn⁹. ſicut ꝯtinētur i canone: ⁊ cū iſtis orōib⁹ ſequētibus ita q̄ orōes ſubſeq̄n. cū orōe d̄ feſ. ſub vno Orem⁹. ⁊ ſub vno P dn̄. dicant̄ Et debet dici q̄tid. p ānū Placebo. et Dirige. cū. ix. p̄s ⁊ ix. l. ⁊ ix. aīis niſi ī tp̄e paſ. ī q̄ q̄tid. cū iij. l. dicetur ⁊ totiēs dicetur ꝯmēdatio aīaꝝ ita q̄ tā ad Placebo q̄ ad Dirige. ſit p̄ma orō Deus ſūma ſpes. ⁊ etiā in ꝯmēdatione aīarū ⁊ ad miſſā de die d̄r p̄dicta orō ab eo q̄ miſſā celebrat p totū annum. Oratio.

DEus ſūma ſpes nr̄e redēptiōis q̄ i t̄ra ꝓmiſſiōis aū oēs t̄ras naſci elegiſti: mortē q̄ ibid̄ ſuſtinuiſti: libera ꝓpici⁹ aīam famli tui. N. de manib⁹ demonū ⁊ eandē t̄rā de ptāte paganoꝝ: vt ppls q̄ i tenō credit p virtutē tuā emendationē habeat ⁊ illis oīb⁹ q̄ i te ꝯfidūt p tuā magnā ſuccurre pietatē. q̄ cū. Se.

OMnipŏs ſēpiterne de⁹ redēptor aīarū ſaluādarū ⁊ p̄ciū redēptiōis totius gn̄is hūani miſerere clemēter aīe famuli tui. N. ⁊ q̄cq̄d in eo viciorꝝ fallēte diabolo ꝓpria iniq̄tate ꝯtraxit: tu pius ⁊ miſericors abluas īdulgēdo ⁊ t̄rā quā ſāguine tuo ꝓprio dedicaſti de manib⁹ inimicoꝝ crucis eripias: vota filioꝝ iſrl̄ ad ei⁹ liberationē inſtātiū ī via ſalutꝭ et̄ne miſericordie dirigēdo. q̄ cū.

DEus cui⁹ mīe nō eſt nu(P⁹cō mer⁹ cui ſoli ꝯpetit medicinā p̄ſtare poſt mortē: q̄ es vita viuētiū ſpes moriētiū: ⁊ ſal⁹ oīꝫ i te ſperātiū: q̄ t̄rā hereditatꝭ tue p pc̄tā filioꝝ eſau pollutā p̄cioſo ſanguine tuo dignat⁹ es ꝯſecrare: tu aīam famuli tui. N. p huius virtutē ſacramēti a pc̄tis oībus exuas ⁊ a penis quas p his meret̄ eripias et pplm īcredulū ac rebellē p grām tuā facias peculiarē: illiſq̄ oīb⁹ qui ī tua mīa ꝯfidūt manū auxilij tui p̄piſſime largiendo. Qui cū deo pr̄e. ⁊c.

¶ [redacted]

REcordare domine teſtamēti tui: ⁊ dic angelo percutiēti ceſſet iā manus tua vt nō deſolet̄ terra et ne perdas omnē aīam viuam. In tēpore paſ.

Allã. ps. Qui regis iſrael intẽde: q̃ deducis velut ouẽ ioſeph. Oratio.

DEus q̄ nõ vis mortẽ ſ3 penitẽtiã deſideras pctõꝝ: ppl'z tuũ q̃s ad te ꝯuerte ꝓpic⁹ vt dũ tibi deuot⁹ extitit: iracũdie tue ab eo flagella amoueas. p. le. li. reg. ij. xxiiij

IN diebus illis: Immiſit dñs peſtilẽtiã i iſrael de mane vſq; ad tp̄s cõſtitutũ: ⁊ mortui ſũt ex populo a dã vſq; berſabee ſeptuaginta milia viroꝝ. Cũq; extẽdiſſet manũ ſuã angelus dñi ſup hier'm vt diſperderet eã / miſert⁹ eſt dñs ſup afflictione: ⁊ ait ãgelo ꝑcutiẽti pplm̄ Sufficit. Nũc ꝯtine manũ tuã: erat ãgelus dñi iuxta areã areuna iebuſei. Dixitq; dd ad dñm: cũ vidiſſet angelũ cedẽtẽ pplm̄. Ego ſũ q̄ peccaui et iniq̃ egi: iſti oues ſũt qd fecerũt? Uertat obſecro man⁹ tua ꝯtra me ⁊ ꝯtra domum pr̄is mei. Uenit aũt gad ꝓpheta dñi ad dd i die illa: ⁊ dixit ei. Aſcẽde ꝯſtitue altare dño: in area areuna iebuſei. Et aſcẽdit dd iuxta ſermonẽ gad: quẽ p̄ceperat ei dñs. Gr. Miſit dñs manũ ſuã ⁊ ſanauit eos et eripuit eos de interitu coꝝ. ℣. Cõfiteãtur dño mie ei⁹ ⁊ mirabilia eius filijs hoim. Allã. ℣. Saluabo pplm̄ meũ i medio iheruſalem ⁊ ero eis in deũ i vitate ⁊ iuſticia. Seq̄.

IUbilem⁹ pia mẽte voci corde cõcinẽte trinitatẽ collaudantes ꝯtemplẽq; p̄cedur: ſctm̄ pneuma veneremur laudis melos ꝯcrepãtes. Oẽs vna ꝓclamem⁹: ſũmũ deũ imploremus miſereri vt dignet'. Cõgruat cor lãgueſcit: iã gẽs meret ⁊ plãgeſcit peſtis morſũ dũ veret'. Aura ledit furit peſtis morbus vrit: nulla meſtis ſpes ſalutꝫ redditur. Mare fluit mixtũ felle iã tẽpeſtas iã ꝓcelle plebs vbiq; p̄mit'. Si ꝓ malis iraſcarꝫ tp̄s eſt vt reuerta r'pie ieſu miſerẽ. Leo luſtrãs oues querit: niſi p̄ſis ouis perit bõe paſtor nos tuere. Terra mare firmamẽta: q̃q; parẽt elementa tuo ſctõ numie. Mare nouit te calcãtẽ: dũ te ſẽtit ãbulantẽ: ſctõ fere' flumine. Cũcta ſiſtũt te iubẽte: nõ mouẽt' ſ3 repẽte reddũt' pacifica. Toto niſu tota cura omis laudat te factura o virtus almifica. Auras mitte nobꝫ letas peſtes p̄ce ꝓcul pelle Trãſfer nos ad vite metas ne nos ſbẽt tot ꝓcelle. Oli culpa nos ligati reſpirãtes credim⁹. Corde meſto flagellati tibi ſoli credimus. Lex ãtiq̃ trãſgreſſores ꝯuerſos eripuit Tue legꝫ abuſores pie dũ corripuit Ioab abner perſequente: et hunc carnis ſequente p̄ce datur venia. Ioab vitã ꝯſecut⁹: nocte viã trãſit tutus ꝑ mõtꝫ cacumia. Dauidi ꝓpheta vita dat' termino ꝓ delicto q̃ui. Terſũ fugit facin⁹ dũ fatet' vocibꝫ iq̃ẽs peccaui Ezechias reddit fletũ ⁊ peccatũ 3 deletũ ſtati vt penituit Fletũ fecit ⁊ ꝓfecit ſibi de⁹ hic adiecit annos ⁊ ꝯſtituit. Mitꝫ heſter pie mẽtꝫ ꝓ ſalute ſue gẽtꝫ aſſuerũ adijt Hic fit ſal⁹ mardocheo crux eq̃' amã reo q̄ ſuſpẽſ⁹ perijt Uirt⁹ iudith de ſupnis diua dũ illuſtrat Caput aufert oloferniſ ⁊ captiuos libat Mat' q̃ ſũmi regis tibi nat⁹ xp̄s verus. Nos ſignauit vmbra legis heſter tu hic aſſuer⁹. Uirgo natũ iſtcede: vt afflictos liberet Saluet hos a peſtꝫ cete q̃s pie redimẽt Uirgo mr̄ marꝫ ſtella: flos ortoꝝ vbi cella ne nos peſtꝫ aut ꝓcella pctõres obruãt Eya mr̄ terge fletũ tẽpeſtatꝫ tolle fretũ cor meſtoꝝ redde letũ iã p̄ces ſubueniant Proles ꝑcit ſi poras mr̄ q̃ rũpe moras poſce tuũ filiũ Aura feda rũpẽs peſtꝫ ſit cadãt ꝯfer meſtꝫ ſalutꝫ auxiliũ. Nos tu⁹ ipe natus tollat penas ⁊ reat⁹ nobꝫ p̄ſtãs ꝯſolamẽ. Qui regni ſẽpiterni vbi ciues ſunt ſu perni: ꝑſonemus oẽs. S. lucã. iiij.

In illo tꝑe: Surgẽs ieſꝰ de ſynagoga: itroiuit idomũ ſymonis. Socrꝰ ãt ſymõis tenebaẽ magnꝭ febꝛibꝫ: ⁊ rogauerũt illũ ꝓ ea. Et ſtãs ſuꝑ illã īperauit febꝛi: ⁊ dimiſit illã. Et ꝯtinuo ſurgẽs: miniſtrabat illis. Cũ ãt ſol occidiſſet: oẽs q̄ hẽbãt īfirmos varijs lãguoꝛibꝫ ducebãt illos ad eũ At ille ſinglis manꝰ iponẽs: curabat eos. Exibãt ãt demõia a mltis: clamãtia ⁊ dicẽtia qꝛ tu es filiꝰ dei Et icrepãs nõ ſinebat ea loq̇: qꝛ ſciebãt ipm eſſe xp̄m. Factã aũt die egreſſꝰ ibat i deſertũ locũ: ⁊ turbe req̇rebãt eũ. Et venerũt vſq; ad ipm ⁊ detinebãt eũ: ne diſcedẽt ab eis. Quibꝫ ille ait Qꝛ ⁊ alijs ciuitatibꝫ opoꝛtet me euãgelizare: regnũ dei Qꝛ ideo miſſꝰ ſũ Et erat ꝑdicãs: i ſynagogis galilee. Offr.

Stetit põtifex inter moꝛtuos ⁊ viuos hñs thuribulũ i manu ſua aureũ: ⁊ offerẽs icẽſi ſacrificiũ placauit irã dñi ⁊ ceſſauit plaga a deo. In tꝑe pa. allã. Se.

Subueniat nobis dñe q̄s ſacrificij ꝑſentꝭ opatio q̄ nos ab erroꝛibus vniuerſis potẽter abſoluat ⁊ totiꝰ eripiat ꝑditiõis icurſu. P. Co. Multitudo lãguẽtiũ ⁊ q̄ vexabãtur a ſpiritibꝰ īmũdis veniebãt ad eũ: qꝛ virtꝰ de illo exibat ⁊ ſanabat oẽs. Poſtcõ.

Exaudi nos deꝰ ſalutarꝭ nr̃: et intercedẽte btã dei genitrice ſp̄q; virgine maria: ppl̄m tuum ab iracũdie tue hoꝛroꝛibus liberum: et miẽ tue tua fac largitate ſecuꝝ. Per dñm. ¶ Officiũ ſancti rochi.

Congratulamini oẽs ī dño diẽ bti rochi ꝯmemoꝛãtes in cuiꝰ ꝯmẽmoꝛatiõe letaẽ eccleſia plebs exultat ⁊ ãgeli dulcia dãt melodia dicentes glia tibi dñe q̄ talẽ virũ in cõfeſſoꝛẽ elegiſti. Ps. Beati inmaculati in via: qui ambulãt in lege dñi. Glia. Oratio

Deus q̄ es glioſus in glia ſãctoꝝ ⁊ cũctis ad coꝝ patrocinia ꝯfugiẽtibꝰ ſue petitiõis ſalutarẽ ꝑſtas effectũ: cõcede plebi tue vt intercedẽte btõ rocho ꝯfeſſoꝛe tuo que in eius celebꝛitate ſe deuota exhibet a lãguoꝛe epydimie quam in ſuo coꝛpoꝛe ꝓ tui nois glia paſſus eſt ſit libera/ ⁊ tuo noi ſemꝑ ſit deuota. Epyſtola. Ad thimoteũ. ij. ij.

Cariſſime: Memoꝛ eſto ieſũ xp̄m ſurrexiſſe a moꝛtuis ex ſemine dauid/ ſcd̄m euãgeliũ meũ in quo laboꝛo/ vſq; ad vincula quaſi male operãs: ſed verbum dei nõ eſt alligatum. Ideo oĩa ſuſtineo ꝓpter electos: vt ipſi ſalutẽ ꝯſequantur q̄ eſt cũ xp̄o ieſu in glia celeſti. Tu aũt aſſecutꝰ es meã doctrinã īſtitutionẽ ꝓpoſitũ fidẽ lõganimitatẽ dilectionẽ patiẽtiã ꝑſecutiões paſſiones/ qualia michi facta ſunt ãthiochie iconio liſtris/ q̄les perſecutiones ſuſtinui: ⁊ ex oĩbꝰ me eripuit dñs. Et oẽs q̄ pie volũt viuẽ in xp̄o ieſu: ꝑſecutionẽ patiuntur. Gr.

Tibi pio ſctõ rocho honoꝛ ſit et glia ⁊ depcãtes apud celeſte numẽ tuis pꝛecibus moꝛbo epidimie ſaluos redde. V. Fac q̄s btẽ ꝯfeſſoꝛ xp̄i vt apd̄ deũ ꝑces nr̃e nõ ſint vane ⁊ nobis aerꝭ tẽꝑiẽ ꝯcede vt i fine tecũ i celis ꝯgratulemur al. V. O btẽ ꝯfeſſoꝛ roche q̄ magna apud deum ſũt merita tua quibꝰ credimꝰ nos a moꝛte epidimie poſſe liberari et aeris tẽꝑiẽ ꝯcedi al. Euã. Vigilate qꝛ in ꝯi. fo. x. Offr. Te beatũ rochũ xp̄i ꝯfeſſoꝛẽ exoꝛatũ facimus ⁊ ꝑces ad te ꝑſcin nr̃m dirigimus vt tua interceſſiõe a languoꝛibꝫ epidimie ſaluemur ⁊ aeris tẽꝑie potiamur. Pref. Et nūc deꝰ. Qui īminẽtẽ multis intitũ ſola miã reuocaſti q̄bꝰ vt ꝓpugnãtoꝛ exiſteres cum oꝛbis ꝑhia ꝑstitisti: ⁊ huic ꝑplo tuo ad cōspectū grē tue ꝓstrato orādi tribue puritatē ꝙ desiderat ꝑ eā libatiōis effectū vt qs vnigēiti tui ꝑcioso sāguīe redemisti nō patiaris mīa tua mortalitatꝫ īfire supplicio. P. Sec.

Parce nobis dñe ⁊ flagella ire tue q̄ pctā nr̄a merēt̄ ꝑcibꝰ ⁊ meritꝭ btissimi ꝯfessorꝭ tui rochi a nob̄ misicordit̄ auerte. P. Cō. Mq̄ magnificū ꝫ nomē tuū btē roche q̄ tuis intercessiōibꝫ m̄ltitudinē lāguētiū nostri sanare ⁊ nomē tuū gliosū cōmedrātibꝰ oībꝰ te ꝓpiciū exibere venis salua nos a morbo epidimie et aeris tēpiē nobis cōcede. Postcō.

Pta qs oīps deꝰ vt q̄ celestia sacramēta ꝑcepimꝰ īt̄cedēte beato rocho ꝯfessore tuo per hec ꝯtra oīa aduersa mūdi muniamur ⁊ ab oī morbo ⁊ peste ac a subitānea morte liberemur. P. Genouefe. Offi.

Gaudeamꝰ oēs ī dño diē festū celebrātes sub honore genouefe vgis de cuiꝰ trāslatiōe gaudent āgeli ⁊ collaudāt filium dei. Ꝟ. Eructauit cor meum verbū bonū: dico ego opera mea regi. Gaude. Gloria. Oratio.

Deus q̄ btē genouefe vgis excellētiā m̄ltiplici vtutū glia declarasti: ꝯcede nobꝭ qs: vt q̄ ꝑ grāꝫ tuā hodierna die ī mēbris hūanis ignis horrēdi cōsūpsit incēdiū nos q̄ꝫ a gehēne incēdijs liberatos ad gaudia trāsferat āgeloꝝ. P. Epla. Qui gliat̄. Reqre ī cōi vginū. Gr. Spē tua ⁊ pulchritudie tua intēde ꝓspe ꝓcede ⁊ regna. Ꝟ. Propt vitatē ⁊ māsuetudinē ⁊ iusticiā ⁊ deducet te mirabiliter dextra tua. Gr. Spē tua. Allā. Ꝟ. Hec est vgo sapiens quā dñs vigilātē īuenit. Seq.

Genouefe solēnitas solēne parit gaudiū Cordꝭ erūpat puritas ī laudꝭ sacrificiū Felix ortꝰ istā tule teste germāo ꝑsule Qd̄ ꝑuidit ī spū certū ꝓbat exitu. Hic ad pectꝰ virgineū ꝓ pudoris signaculo. Nūmū suspēdit eneū crucꝭ īsignē titulo. Genouefā diuitꝰ oblato dotat mūere In tēpliū scti spūs sub xp̄i ditās sedere. In sōtē manu feriēs mē ꝑuat̄ luie Mr̄ istō go ꝯpatiēs lucꝭ dat vsū ꝑ sicē. Genouefa magnimꝭ carnē frāgit ieiunio. Terrāq̄ꝫ rigās lachris iugi gaudet martirio. Celesti duce ꝑuio celos lustrat ⁊ tartara Ciuesq̄ꝫ ꝑcū studio suat a gēte barbara. Diuo diu mūere siti leuat artificū Cōtractū casu misere m̄ri reliq̄t vnicū Ad nomē ꝑcē vgis ꝯtremiscunt demonia Pax dat̄ energumis spes egrꝭ reis venia In eiꝰ manu cerei reaccēdūt̄ celitꝰ Per hāc īsignis saluē redit ānis coercitꝰ Ignē sacrū v[illegible] gerat post mortē viuēs meritꝭ Que ꝑus īse vicerat estus īterni fomitꝭ. Morti / morbꝭ / demōibꝰ / ⁊ elemētꝭ spat. Hic genouefa ꝑcibꝰ nature leges supat. Opat̄ ī ꝑuulis xp̄i virtꝰ magnalia. Xp̄o ꝓ tot miraculis laus frequēs iugis gloria. Tractꝰ.

Gaude sācta genouefa pia ꝓmdēs illibata spōsa xp̄i. Ab āgelis collaudata a germano ꝓpheta ta sicq̄ꝫ fuisti Signa patrās īfinita cum digna tā mira vita sic vixisti. Quod post mortē corōata celos virgo deo grā sicq̄ꝫ possedisti. Ubi cūctꝭ plena bonis iugiter ora ꝓ nobis. Amen. Euā de xi vgi. vꝫ. Simile est re. ce. de. Non dr̄ Credo nisi sit do. Offi. Afferentur regi virgines post eā prime eiꝰ offerēt̄ tibi. Sec.

Per hec dñe dona ꝑsētia beata virgo genouefa tibi nos reddat acceptos ⁊ ab ignibꝰ etnis intactos tibi nos recōsignet luī tue claritatis oblatos. Per. Prefa. cōis dr̄. Cō. Diffusa est grā ī labijs tuis ꝓpterea bndixit te deꝰ ī etnū ⁊ ī sc̄m.

BEata virgo genouefa q̄s dñe (ſūpt̄ʒ dõis celeſtibꝫ) ſua nos īterceſſiõe letificet: ⁊ apd̄ te meritiſ ſuis glioſis obtineat: ne p̄paratos ipſis ſēpit̄nos ſētiam⁹ ardores. P.

¶ Miſſa ꝓ febricitātibus. Officiū

IUſtus es domine et rectū iudicium tuum fac cū ſeruo tuo ſecundū miam tuā. Ps. Beati īmaculati in via qui ambulant in lege dñi. Oratio.

OMĩps ſēpiterne deus q̄ ꝑ ſc̄os apl̄os ⁊ martyres tuos diuerſa ſanitatum dona largiri dignat⁹ es da q̄s vt p̄ſentē famulum tuum N. q̄ a febrium vexatiõe fatigat̄: ꝑ interceſſionē ſc̄i ſigiſmūdi regis ⁊ martyris tui: tua medicina erigat ad ſalutē ⁊ ad ſanitatē clemēter reuocare dignet̄. P. Lec. li. ſa. xxxiiij.

QUi timet dominum nichil trepidat ⁊ non pauebit: quoniam ipſe eſt ſpes eius. Timenti dñm: bt̃a eſt aīa eius. Oculi dñi: ſup timētes eū. Protector montiū: firmamētū virtutis. Tegmen ardoris: vmbraculū meridianis. Deꝑcatio offēſionis: ⁊ adiutorium caſ⁹. Exaltās aīam et illuminans oclos: dās ſanitatē ⁊ vitā: ⁊ bñdictionē. Gr. Miſerere mei dñe qm̄ īfirmus ſū/ ſana me dñe. V. Conturbata ſūt oīa oſſa mea ⁊ aīa mea turbata ē valde. Allā. V. De ꝓfūdis clamaui ad te dñe. S. ioh. viij.

IN illo tp̄e: Cum veniſſet dominus ieſus in domū petri: vidit ſocrū eius iacētē febricitātē: tetigit manū eius ⁊ dimiſit eā febris Et ſurrexit: ⁊ miniſtrauit eis. Veſpe aūt fc̄ō: obtulerūt ei multos demonia habentes. Et eiciebat ſpūs ꝟbo: ⁊ oēs male habētes curauit vt adimplerēt̄ qd̄ dictū eſt ꝑ eſayā ꝓphetā dicētē. Ipſe infirmitates nr̄as accepit: ⁊ egrotatiões portauit. Offr̄. Domine conuertere et eripe aīam meā ſaluū me fac ꝓpt̄ miaʒ tuā. S.

OFferim⁹ tibi dñe munera ſc̄tā vt ī noīe electi tui ſigiſmundi regiſ ⁊ martyris: a p̄ſēti egroto N. febriū ardores repelli iubeas ⁊ ex īde tuo ſp̄ mūiat̄ auxilio. P. Cō. Amen dico vobiſ q̄cq̄d orātes petitiſ: credite q2 accipietis et fiet vobiſ. Poſtcō.

OMĩps ſēpit̄ne de⁹ q̄ dediſti fidelib⁹ tuis obtīere oīa q̄ iuſte ꝑcāt: ſuſcipe ꝓpici⁹ p̄ces nr̄as q̄s ꝓ famlo tuo N. ī honorē ſc̄i ſigiſmūdi regis ⁊ martyris tui deferim⁹: ⁊ qd̄ ꝓ eo deuotis mētibꝫ obſecram⁹/ celeri īdulgētia cōſequi mereat̄. P.

¶ Quibꝫ diu. fe. ꝑ ānū ſiue fit de tpali ſiue de feſ. ſc̄toꝝ dr̄ vnū iſtoꝝ Kyrie. cū ſuis V. ꝑ diſpōne cātoris ita tn̄ q̄ ī feſ. maioribꝫ dupli. dr̄. Deus creator. ⁊ ī ceteris dupli. ꝑ ordinē dr̄ Kyrie rex geni. Kyrie fons. Kyrie omp̄s. Kyrie rex ſplē. Lux ⁊ origo. Cunctipotens. Conditor. Kyrie. Orbis factor. Ita tn̄ q̄ in die epy. ⁊ ī die pēt. ⁊ in fe. corꝑis xp̄i dr̄ Kyrie fons In fe. ſā. michae. in mēſe ſeptēbris dr̄ Kyrie rex ſplē. cū ſuis V. In feſ. ſ. dūſtāi ⁊ ſc̄i micha. in mōte tū. dr̄ Kyrie rex. abſq3 V. In vtroq3 feſ. ſ. crucis dr̄ Lux et origo. cum ſuis V.

DE⁹ creator oīʒ tu theos ymon nīi pie eleyſõ. Tibi laudes cō iubilātes regū rex chriſte oram⁹ te eleyſõ. Laus virt⁹ pax ⁊ īperiū cui eſt ſp ſine fine eleyſõ. Xp̄e rex vnice p̄ris almi nate coeterne eleyſon. Qui ꝑditū hoīeʒ ſaluaſti de morte reddēs vite eleyſõ. Ne pereāt paſcue oues tue ieſu paſtor bone eleyſõ. Cõſolator ſp̄s ſupplices īnaſte exoram⁹ eleyſõ. Virt⁹ nr̄a dñe atq3 ſal⁹ nr̄a ī etnū eleyſõ. Summe deus ⁊ vne vite dona nobiſ tribue miſertus nr̄iq3 tu digneriſ eleyſon.

KYrie rex genitor ingenite vera eſſentia eleyſon. Kyrie lu minis fons: rerūꝗ creditor eleyſō. Kyrie qui nos tue imaginis ſignaſti ſpecie eleyſō. Chriſte dei forma humana particeps eleyſon. Chriſte lux oriēs per quem ſunt omnia eleyſon. Xp̄e qui perfecta es ſapientia eleyſon. Kyrie ſpiritus viuifice vite vis eleyſō. Kyrie vtriuſꝗ vapor i ꝗ cūcta eleyſō Kyrie expurgator ſcelerꝯ largitor gr̃e. Queſumus ꝓpt̃ nr̃as offēſas noli nos relīquere. O ꝯſolator dolētꝫ aīe eleyſō

Kyrie fons bonitatis pater ingenite a quo bona cuncta ꝓcedunt eleyſon. Kyrie qui pati natum mundi pro crimine ipſū vt ſaluaret miſiſti eleyſon. Kyrie qui ſeptiformis dans dona pneumate a quo celum terra replentur eleyſō. Xp̄e vnice dei patris genite quem de virgine naſcituꝝ mūdo mirifice ſancti predixerūt prophete eleyſō. Xp̄e agie celi cōpos regie melos glorie cui ſemper aſtat pro numine angelorum decātās apex eleyſon. Xp̄e celitus noſtris aſſis precibꝰ pronis mētibus quē i terris deuote colimus ad te ieſu clamantes pie eleyſon. Kyrie ſpūs et alme coherens patri natoꝗ vnius vſye conſiſtendo fluens ab vtroꝗ eleyſō. Kyrie ꝗ baptizato i iordanis vnda xp̄o effulgēs ſpecie colūbina apparuiſti eleyſon. Kyrie ignis diuine pectora nr̄a ſuccēde vt digni pariter proclamare poſſimus ſemper eleyſon.

Kyrie oīps p̄r ingenite nobis miſeris eleyſon. Kyrie qui proprio plaſmatū filio redemiſti eleyſon. Kyrie adonay noſtra dele crimina plebiꝗ tue eleyſō. Xp̄e ſplēdor glie p̄riſꝗ figura ſubſtātie eleyſon. Xp̄e patris ꝗ mundū p̄cepto ſaluaſti nobis eleyſon. Xp̄e ſalus hoīm vitaꝗ eterna angeloꝝ eleyſon. Kyrie ſpiritus paraclite largitor venie nobis eleyſon. Kyrie fōs miſericordie ſeptiformis gr̃e eleyſō Kyrie indultor piiſſime/ ꝓcedens ab vtroꝗ. Cariſmatū dator largiſſime dator viuifice clemēs eleyſō.

Kyrie rex ſplendēs celi arce ſalue iugiter et clemens plebi tue ſemper eleyſō. Hymnidice quē turme cherubin laude perenniter proclamant inceſſanter nobis eleyſon. Inſigniter caterue precelſe et quibus ſeraphin reſpondent te laudantes noſtri eleyſon. Chriſte rex altithrone ordines angelorum noſtrum quem laudāt inceſſanter pulchre dignare ſeruis tuis ſēper eleyſon. Chriſte quem toto orbe vnica eccleſia hymnizat ſol et luna aſtra tellus mare cui et famulantur ſemper eleyſon. Tpū idē inclite pa ꝑpetue heredes celi oēs digno carmine proclamāt ꝗ ouanter nobis eleyſon. Virginis pie marie o alma proles rex regū benedicte redēptor cruore mercatis proprio mortis ex poteſtate ſemper eleyſon. Inſigniſſime ingenite o genite origine iam expers et ſine virtute excellens omnis caterue huic tue clemens eleyſō. Limpidiſſime glorie ſol iuſticie arbiter oēs gētes diſtricte dum iudices turme obuiare p̄camur tunc aſtanti clemens eleyſon.

Lux et origo lucis ſumme deus eleyſon. In cuius nutu cuncta conſtant ſēper eleyſon Qui ſolus potes miſereri nobis eleyſon. Redemptor hominum et ſalus eorum benigne nobis eleyſon. Per crucem redempti a morte perēni te exoramus eleyſon. Qui es verbū patris ſator pietatis lux veritatis eleyſon. Paraclite ſpūſſancte deus nobis eleyſon. Medicina nr̄a et mīa eleyſon. Trinitas o vnitas ſancta noſtri ſemper eleyſon.

Cunctipotēs genitoꝛ deꝰ omni creatoꝛ eleyſon. Fons et oꝛigo boni pie luxꝗ perennis eleyſon. Saluificet pietas tua nos bone rectoꝛ eleyſon. Chriſte dei ſplēdoꝛ virtus patriſꝗ ſophia eleyſō. Plaſmatis humani factoꝛ lapſi reparatoꝛ eleyſō. Ne tua damnetur ieſu factura benigne eleyſon. Amboꝝ ſacro ſpiramen nexus amoꝛꝗ eleyſon. Procedens fomes vite fons purificans vis eleyſon. Purgatoꝛ culpe venie largitoꝛ optime. Offenſas dele ſacro nos munere reple. Spiritus alme eleyſon.

Conditoꝛ kyrie oīum ymas creaturarū eleyſon. Tu noſtra delens crimina nobis inceſſanter eleyſon. Ne ſinas perire facturam tuam ſed clemens ei eleyſon. Chriſte patris vnice natus de virgine nobis eleyſon. Mundum perditum qui tuo ſanguine ſaluaſti de moꝛte eleyſon. Ad te nunc clamātum preces exaudias pius eleyſon. Spiritus alme tua nos reple gratia eleyſon. A patre et nato q̄ manas iugit nobis eleyſō. Trinitas ſancta trina vnitas ſimul adoꝛādā. Noſtroꝝ ſcelerum vincula reſolue redimens a moꝛte. Omnes proclamamꝰ nūc voce dulciflua deus el.

Orbis factoꝛ rex eterne eleyſō. Pietatis fons immēſe eleyſō. Noxas omnes nr̄as pelle eleyſon. Chriſte qui lux es mūdi datoꝛ vite eleyſon. Arte leſos demonis ſtrue eleyſō. Conſeruās te credentes cōfirmāſꝗ el. Patrem tuū teꝗ flamen vtroꝛūꝗ el. Deū ſcimus vnū atꝗ trinū eſſe el. Clemens nobis aſſis paraclite vt viuamus ī te el.

Deo gratias.

3 SE 51

Cuncti potens genitor deus omni
creator eleyson fons et origo boni
pie luxque perennis eleyson salvificet
pietas tua nos bone rector eleyson
christe dei splendor virtus patris
sophia eleyson plasmatis humani
factor lapsi reparator eleyson ne tua
damnetur iesu factura benigne eleyson
amborum sacro spiramen nexus amorque
procedens fomes vite fons purificans

Quamuis ea que de ꝗ̄titate mediarum ſyllabarum ſequenti cōpilātur opuſculo ſatꝫ ſint diligēter ſtudētibus maniſeſta: nō tamē ſuꝑuacuū aut inane fuit viſum ꝓ faciliori captu materie declarationē noui modi ꝓcedēdi deſcribere aliqualē: vt ꝗ in eccleſijs cathedꝛalibus aut collegiatis ſiue ceteris ꝗbuſcūqꝫ: lectiones ſūt lecturi: recurſū facilē habere poſſint ad vniuſcuiuſqꝫ ſyllabe ꝗ̄titatē de qua dubitare ceperāt cū nō parū ꝯdeceat ꝓ intellectiōe ſcripture lectorē vnicuiqꝫ ſyllabe (pꝛeſerti his ī quibus cadit accētus pꝛedominans) ſuum ius tribuere.

¶ Eſt ergo imp̄mis aduertendum ꝙ ꝑ oꝛdinem quinqꝫ vocalium videlicet a/e/i/o/u/ ſecundū ꝙ conſonātibus b/c/d/f/g/ ⁊ ceteris in alphabeto latino diſpoſitis pꝛeponūtur in iſto tractatu pꝛoceditur ſicut patebit folia reuoluenti. ¶ Secundo notandum eſt ꝙ due ſemꝑ clauſule licet diuerſarū ſint paginarū ꝓcedēdo ⁊ legēdo ſibi inuicē adunātur cauſa varietatis penultimaꝝ lōgarū ſcilicet ⁊ breuiū ſyllabarū que cōtigere poſſūt reſpectu alicuius vnius ⁊ eiuſdē vocalis ad aliam conſonantem vt puta a/ante b/ vel i/āte c/ et ſic de alijs. vnde regule et exceptiones oꝛiuntur frequentius.

¶ Pꝛo quo tercio vidēdum eſt ꝙ regule ⁊ exceptiones in hoc opere cognoſci poſſūt dupliciter. Pꝛimo qꝛ in capite regulaꝝ littera groſſa ſcripte p̄ponuntur ille due dictiones. Ut/ In. Exceptiōibus vero nō pꝛeponitur. Ut/ ſed In/ tantummodo. Secundo cognoſcuntur qꝛ regulis immediate ſubiungitur hec dictio. Regulariter/ ſiue Semꝑ. Regulariter quidem ſi comitetur exceptio. Semper vero dū huiuſmodi regula exceptiōe caruerit. Unde ſi de penultima alicuius dictiōis ſquiratur et feſtino opꝰ ſcitu ſit: ad partē exceptionis illico diuertatur. Quō ſi de ꝗ̄titate ipſiꝰ nichil ibi cōperiatꝛ: cōcludēdū eſt huiuſmodi ſyllabā ꝗ̄titatē habere cōtētā in regula: ꝗ̄uis nō eſſet foꝛſitā in ea de illa dictione quicꝗ̄ explicatū. qꝛ cū dictiōes ſint infinite nō poſſunt oēs exp̄mi: nec eſt opꝰ aliq̄bus niſi de beneplacito ¶ Quarto ſciēdū ꝙ duaꝝ paginarū hinc in vna oēs breues: ⁊ oēs illinc lōge in altera collocātur ſicut patet in apicibus ſingulaꝝ ī quarū vna ſupꝛaponitꝛ hec dictio. Breues illi pagine totali deſeruiēs ⁊ in altera p̄ponitur hec dictio. Lōge/ q̄ ſimiliter huic hꝫ deſeruire. ¶ Quito vidēda ⁊ caute obſeruāda eſt diſcrepātia accētus a ꝗ̄titate in aliquibus dictionibus et ſyllabis q̄ dū ꝯtigerit ī tractādo videbitur. Uerbi gr̄a. Calefacit penultimā habet breuē. Attamē accētꝰ illius dictiōis nō in antepenultima imo in ip̄a penultima ſyllaba ſcꝫ in fa. ꝯtra ꝯmunē accētuādi modū et regulā aſſignatur et ita in alijs pleriſqꝫ fit dictionibꝰ. ¶ Sexto notandū ꝙ iſte tractatus nō cōcernit p̄mo ⁊ pꝛincipaliter niſi ꝗ̄titates penultimarū ſyllabarū dictionū poliſyllibaꝝ. i. plurium ꝗ̄ duarū qm̄ ſufficiunt ad obſeruationē accētuatiōis huiuſmodi. De diſſyllabis enim niſi foꝛte pꝛo verſificatura nō eſt vꝛgēs tractādi neceſſitas: cū dictiōes diſſillabe ſiue lōge ſiue breues extiterit: ſuꝑ p̄mā accētū habeāt dn̄antē ꝑ ꝯ̄ſis vnifoꝛmē. Incidētaliter tn̄ ꝓcēdi poterit atqꝫ ſciri de pleriſqꝫ diſſillabis ⁊ pꝛeſerti de cōponibilibꝰ. ꝗ̄ta eaꝝ p̄ma fuerit ꝑ ꝗ̄titatē penultimarum ex dictionibus figure compoſite.

Breues.

Sillaba cacabꝰ hiezabel amabo hortãtis dictionem
vt in Alabrũ dolabrũ vel dolabra velaber velabrũ cacaber Rariter
cacabrũ arabs/ bis. Et ĩ oſ cremẽto hmõi ſingulari. breuia. A
Ipocabus idrofaba. In cõpo. a faber vt aurifaber in
fabre. Cremẽto cõpo. a do/as prime cõiuga. vt venũdabam.
Peſſundabo. Compo. a labo vt relabo.
Et ſtabo vt reſtabo. Ab habeo vt rehabet.

Monachꝰ pſitachꝰ tyriaca alacer lauachrum zodiacus
ſtomacus. Cremento ſingulari noīm grecorum
vt in vt phear pheacis. Salmacis pharnacis. Rariter
Cõpo. a placeo vt complacet. A macreo vt emacreo. breuia. A
Compo. a facio hñtibꝰ a vt calefacis tepefacis expergefacis.
Et etiã in bñplacet. Huius accẽtus dñans ſit
in iſtis ſuper hãc vocalem. A in penultima ſyllaba.

Ellada/eadem. Paladis archadis lampadis pleyades
vt in decadis theſſeredecadis. Cõpoſi. a vado/as. Rariter
vt tranſuado. Et grado. Degrado degradas/ retrograd breuia. A
grado/as. retrogradus/da/dum.

in Colaphus/aſtalaphus. Rariter
Cremento ſingulari ſicut in ſeraph ſeraphis. breuia. A

Abdenago podagra cyragra.
Noibꝰ. ij. decliñ. vt pelagus onager naufragꝰ podager
vt in aſp aragus. Cõpo. a fagin. vt ſarcofagus yliofagus.
a frango vt oſſifragus. ab ago vt perago. Et vagor Semper
vt girouagor. Et peragro peragras. breuia. A

Italus bubalus exifalꝰ fũdibalũ abſalõ aſcalon Rariter
vt in Formicales nugale. breuia. A
Hannibal/lis. bucifal/lis. aſtrubal/aſtrubalis.
Cõpo. a valeo vt equalet. ab alo vt coalo/lis.
vel coaleo/les a calo/as vt itercalo ⁊ caleo vt recalet

Talamus calamus ſalgamum balſama polidama
vt in ſpiramus. Cõpo. a gamos vt agamus mi. pergamus
mi. bigamus/mi. Cremẽto compo. a do/ as. prime cõiuga. Rariter
vt peſſũdamus. Cõpoſitis ab amo/ as. vt adamo/as. breuia. A
a fameo vt refameo.

Et ſodes amabo.

Longe.

A añ b	Sed producitur ī	Nūero plurali noīm vt dīlab⁹ illab⁹ duab⁹ alab⁹. Cremēto ꝟboꝝ:vt amabo amabā/ iuuabo iuuabam Cōpoſitis a laboꝛ:vt illaboꝛ elaboꝛ illabi elabi. Cremētis ꝯpoſitoꝝ a flo:vt ſufflabā. a foꝛ vt effaboꝛ a no.vt enabo tranabo.a ſtabo vt inſtabo. Et arabo arabonis.
A añ c	Sed producitur ī	Opacus cloaca beluacus candacis. Cremēto ſīgulari noīz alloꝝ a p̄ſcriptis : vt audacis. Pertinacis. pꝛocax pꝛocacis. Diriuatis a longis vt limaca.limace a limax/cis. meraca a merax meracis.foꝛnacio/acis. cit. a foꝛnax/ is. Compoſitꝫ a placo placas :vt complaco complacas.
A añ d	Sed producitur ī	Cicada ꝫ in eadē:quādo eſt ablatiui caſus. Cōpoſitis a ſuadeo/es:vt diſſuadet.a rado:vt erado eradis.a vado vadis vt euado euadis euadit.
A añ f		

Nichil.

A añ g	Sꝫ rariſ p̄ducitur ī aliīs vt ī	Compages compagis compago Imago ſartago ſartago lumbago lumbaginis. Podagra ſyzagra creagra q̄uis poſſint coꝛripi/ī metro producuntur in pꝛoſa ſcd̄m vſum plurimoꝝ. Propago/gas.ꝑpago/ginis.indago/as.idago.nis. Compoſitis a ſagio/gis:vt pꝛeſagio/gis.pꝛeſagus pꝛeſaga pꝛeſagum.a vagio.vt reuagit.
A añ l	Sed producitur ī	Aliīs tercie declinatiōis vt auſtralis natale extale beſtialis.Cremēto ſingulari noīm neutroꝝ vt aīal. lis Comp̄.a palo/as vt ꝑpalo as.thoꝛal/is.ceruical/lis Cōpoſitis a ſcaleo vt ꝑſcaleo/les.a valo vt deualo.
A añ m	Sed producitur ī	Thimiama epygrama infamis. Nolb⁹ terminatis ī amē/ vt iuuamē ſolamē examē. Cremento ꝟboꝝ alloꝝ a p̄ſcriptis:vt amam⁹ agam⁹ optamus doceam⁹. Compoſitis a famo : vt diffamo a clamo:vt exclamo.a hamo:vt exhamo.

Virtutem ſemper amabo.

Clibanus/ſtephanus/oꝛphanus/dardanus.
platanus/garganus/tympanū/libanus.
vt in Cōpo.a man⁹ vt centimanus.a phanes vt epypha- Rꝉariter
nes.ꝯpo.a maneo vt remanet. a cano vt occano nu- breuiat᷑ a
gican⁹.erigan⁹:pellicanus.ſi deſcēdat a cano.nis.

Alapa/ſatrapa/agape/gauſape.
vt in Cōpoſitis a rapio vt ꝑmicapus. a capio vt pꝛecapit Rꝉariter
Vſucapit ꝗuis accēt⁹ dn̄ans ſit ſup a / in vſucapit. breuiat᷑ a

vt in Itaqꝫ ꝛ cōpo. ab aquo/as.vt adaquo/as. Et tanaqꝫ Rꝉariter
Vtraqꝫ pleraqꝫ nō ablꝭis ꝗuis accēt⁹ dn̄ās ſit ſꝫ a i ult breuiat᷑ a

Caparis/tindaris/labarum/lazarus.
Compoſitis a par paris:vt cōpar ꝯparis.ĩpar ĩparis
Tartar⁹ barbar⁹ zuchara eucharis opipar⁹ maguda
vt in ris. Tyſara yſara iubaris ceſaris nectaris aſparis
araris. Boſtaris pꝛo pꝛopꝛiō. Lucar lucaris pꝛo aue
Cremēto ꝯpoſitoꝝ a do/as.i.ꝯiu. vt circūdare/aris. Rꝉariter
Compo.a paro/as.vt ꝑparo.ab aro:vt exaro. Satis breuiat᷑ a
dare:ꝗuis accētus dn̄ans ſit ſuper a ĩ penul.ſyllaba.

vt in Carbaſus caucaſus ceraſus petaſum. Rꝉariter
Pictaſis/epictaſis periſtaſis. breuiat᷑ a

Aratrū/maratrū/baratrū/vatrū/taratrū theatrum
Ciatus calath⁹ grabatū ꝓ gremio:eſtrata cleopatra
Affatim pꝛo abundanter epatis.
Cremēto noim termiatoꝝ i a. vt cariſma/tis dogma Rꝉariter
vt in dogmatis.dꝛagma/tis.cremento cōpoſitoꝝ a do/as breuiat᷑ a
pꝛime coniugationis:vt venundato. circundatur.
Compoſitis a nato/as:vt enato/as/abnato/as.
In compoſitis a pater vt compater compatris.
Circūdatrix venūdatrix peſſuudatrix circundatum.
venundatum peſſundatum.
Socrates antifates cenobates mitridates galatha.
Atrebatū lithoſtratos. oꝛatoꝛ ꝓ noīe vatis amath⁹.

Cōpoſitis ab auus:vt ꝓauus attauus tritauus
Cōpo.ab aueo :vt pauet.a cauo: vt excauo cōcauus Rꝉariter
vt in compoſitis pꝛeſentis tempoꝛis:a caueo / faueo ꝛ la- breuiat᷑ a
uo vt pꝛecauet/defauet/relauo.

Si virum remanet.

Noībꝰ tercie decliñ. vt ſanis/ioꝛdanis/immanis/et
vulcanꝰ/palanꝰ. Hñtibꝰ l/añ a/ vt macianum virgi
lianus tulianus. Etiā in ſūmamus. et in campana.
Añ n Sed pꝛoducitur i Adiectiuis et diriuatis terminatis in anus. vt montanus veſanus hyſpanus decanus.
Obliquis creſcētibus: vt titan/nis. a mano: vt emano/as. Pellicanus. a canus vt archanus.
Cōpoſitis a ſanꝰ vt iſanus. Et in garganꝰ ꝓ monte
a vaneo/ vt inuanet euanet. a plano vt explano/ as.

Añ p Sed pꝛoducitur i Synapis pꝛiapus.
Cōpoſitꝫ a papo/as vt repapo. ⁊ a papa vt antipapa.

Añ q Sꝫ ꝓdꝫ i Nequaꝗ̄ vſqꝫquaꝗ vndiquaꝗ: et in vtraꝗ pleraꝗ
ablatiuis.

zodoara: ignatus/thiara.
Manifeſte diriuatis vt ſcolaris ſecularis auarus.
Añ r Sed pꝛoducitur i Obliquis nominum diriuatoꝝ alioꝛum a pꝛeſcriptis
vt toꝛcularis ſpecularis boſtaris.
Cremēto plurali nominum vt muſaꝝ dñaꝝ animaꝝ
Cremēto verboꝝ vt amaris doceatis legare audia
Compoſitꝫ a pareo vt comparet: ab areo: vt peraret.
a claro vt declaro.

Añ ſ Sed pꝛoducitur i Pernaſus ⁊ omaſū. Manifeſte diriuatis vt agaſo.
Supinis et inde diriuatis vt occaſū perſuaſum· abꝛaſum inuaſum. Et ſimilibus.

Pirata/pilata/grabatum pꝛo lecto.
Achates: et ita terminatis. In affatim: a foꝛ faris.
Hoſtiatim vicatim meati tuati ſuati noſtrati ⁊c.
Diriuatis manifeſte: vt oꝛnatus ploꝛatus.
Añ t Sed pꝛoducitur i Supinis terminatis in atum.
Obliqꝫ noīꝫ t̄miatoꝝ ī as: vt eſtatꝫ bōitatꝫ pietatis
ꝯpoſitis a ſto ſtas vt aſtare. a lato vt dilato dilatas.
Compoſitis a naſcoꝛ: vt renatum ⁊c.
Compoſitis a mater: vt ꝯmater. Et frater vt ꝯfrater
cremēto verboꝝ: vt amatꝫ legat̄ doceatis amato ⁊c.
Optatrix/amatrix imperatrix ⁊ alijs ſimilibus.

Añ u Sꝫ rarīꝫ ꝓdꝫ vt in Cadauer papauer pictauis. Et alijs ſimilibus.
Ignauus perſlauus· cōclaue conclauis.
Cōpoſitis a caueo/faueo/lauo/ ſterno in pꝛeteritꝫ vt
deſaui/pꝛecaui/relaui/pꝛoſtraui.

Lachꝛyme michi gutta remanet.

Herebus.ezebon.attelebus.
vt in Palpebra. latebra. ſalebra. vlebra. tenebre. celeber breuiaꝫ e
celebris.funebre.cerebrum.
Compoſitis ab habeo habes:ſi qua ſint.

Seneca.
Compoſitis a neco:vt ſeminecis:eneco.interneco.
vt in Cōpo.a decet:vt cōdecet.dedecet. A p̄cor vt deprecor breuiaꝫ e
A ſeco:vt diſſeco.A ſacro:vt conſacro:execro.
Compoſitis a decor vel decus:vt dedecus.

Eſſedon.melchiſedech.
In nominibus terminatis in da:vt andromeda.
Cremento cōpoſitorum a pes pedis:vt tripes tripedis quadrupes quadrupedis:decempeda.
vt in Cōpo.a do das prie ꝫiuga.vt circundedi peſſundedi. breuiaꝫ e
Compoſitis ab edo in preſenti vt comedo.
Compoſitis a pedico:vt expedit impedit.
Et a pedo pedas:vt repedo repedas.

Elephas.ioſephus.vel elefas ioſefus.
vt in Compoſitis a fio:vt caleſit.tepeſit.A fac vt expergefac.frigefac.benefac. Semper breuiaꝫ e

Elegus.integer.peregre.triſtega indifferens.
vt in Cremēto nominum:vt lelex lelegis.ſegrex ſegregis. Rariter breuiaꝫ e
congrex congregis.
Compoſitis a nego:vt denego.a lego:vt perlego.a tego:vt contego contegis.

Angelus.abimelech.
vt in Compoſitis a gelo.vt cōgelo aggelo ingelo/las. breuiaꝫ e

Vehemens.heremus heremi.hiemis.
vt in Compoſitis a memor immemor.ememor breuiaꝫ e
a cremo vt ignicremus.
Cōpoſitis a fremo:vt infremo.a tremo vt cōtremo.

Grata michi comedi:comedi lare.

Añ b	Sz ꝓduci tur rřak i alijs vt i	Ephebus deiphebus muliebꝛis Cremēto pl'ali noim: vt diebꝰ ſpeciebꝰ maneriebus. Cremēto verboꝝ ſecunde cõiugatiõis. vt docebo docebis docebam legebam ſtudebam ſtudebo.
Añ c	Sed rřak ꝓducik in alijs vt i	Merteca cyrotheca apotheca. et alijs cõpoſi. a theca. Cremēto noim. vt veruecis alecis. Cõpoſitis a ceco. vt exceco. A ſeco vt deſeco Cõpoſitis a ieci. vt deieci. A feci vt deſeci ꝑfeci.
Añ d	Sed rřak ꝓducik in alijs vt i	Cytharedꝰ. paleſredꝰ cinedꝰ comedo/onis comedus (comedi. Excedꝛa pꝛo ſerpente. Noibꝰ terſiatis i edo vt impedo arpedo ſtercapedo. Pepedit et obedit. In compoſitis a pedo/is. vt oppedo/is repedo/dis. Cõpoſitis a cedo. vt ſuccedo. A ſedo. vt inſedo/as A ſedo. vt ꝑſedo/das. Pꝛeteritis ꝯpoſitoꝝ ab edo/es vt comedo. Et in compoſitis a credo vt recredo.
Añ f		Nichil.
Añ g	Sz ꝓdk i alijs vt i	Triſtega cethegus Cõpoſitis ꝑteriti tꝑis a pāgo. vt impegi compegi A frāgo. vt perfregi. Et ab ago. vt peregi coegi. Cõpo. a lego/as vt delego/as collega college. Cõpo. a lego/gis vt collegi ꝑlegi ꝑteriti ꝑfecti tꝑis.
Añ l	Sed rřak ꝓducik in alijs: vt i	Phaſelus cabelus carmelus camelus obelus. Nominibus terminatis in ela vt medela coꝛruptela tutela antela poſtela. Cremento noim vt gabꝛielis michaelis raphaelis danielis ezechielis. Compoſitis a velo vt reuelo. a celo vt concelo a telo vt pꝛotelo. Et anelo. vt anelis.
Añ m	Sed rřak ꝓducik in alijs vt i	Thiremis treiremis nichodemꝰ racemꝰ bolemꝰ/mi. Suppellatis terſiatis i remꝰ vt ſuꝑmus poſtremus. Nominibus terminatis in ema vt enthimema anathema apoſtema. Crementoꝝ verboꝝ vt letemur amemus docemus. Compo. ab emo in ꝑterito. vt exemi peremi redemi. Et in blaſphemo.

Sepe comedi.

Helena helen⁹ iuuenis aſenech heben⁹ ſilenes orige
vt in ꝯpo. a gen⁹ vt degener a geneſis vt archigenes (nes breuiat̃ e
Cõpo. a gino: vt celigena: francigena/verbigena.
Compoſi. a venio: vt aduenis/aduenit. aduena/ne.

Edepol. eutrope.
vt in Compoſitis a tepeo: vt retepet. A crepo: vt increpo.
A ſtrepo: vt perſtrepo. Rꝉariter
Cõpoſitis a nepos vt ꝓnepos/abnepos/ atrinepos. breuiat̃ e
A ſequo.
vt in proſequor aſſequor exequor ꝯſequor ĩſequor ꝑſequor breuiat̃ e

Pathera pathere. ſtater ſtateris.
Camero ephimera iſera ſupera cetera iterum veter⁹
cerberus macera pro macello.
Cremẽto ſingl'. vt aerꝫ laterꝫ cereris funeris veteris.
Deſidero ꝯſidero In verbis diriuatꝫ a noĩb⁹ hñtib⁹
vt in e breuem: vt vulnero pondero. Pluſq̃perfecto indi- Rꝉariter
catiui vt legerem. breuiat̃ e
In tp̃e ꝑfecto ꝯiũct. ⁊ i futuro eiuſd̃ vt legerĩ legero.
In illis terminatiõib⁹ berꝫ ⁊ bere: vt amaberꝫ/bere.
In oĩ pñti ⁊ ꝑterito ip̃fecto ꝯiũctiui t̃cie ꝯiugatiõis.
vt legerẽ legeret legere. Et pẽdere qñ eſt actiuum.
Cõpoſi. a fero vt defero. a gero vt egero. a tero vt
detero. a ſero/is. vt ꝯſero/is. a ſero/as. vt ꝯſero con-
ſeras. a pario: vt imperit aperit.
Exorcer⁹ crather⁹ ꝓ̇pa noĩa adultero. ligerꝫ ꝓ fluĩe.

Geneſis lacheſis. matheſis pro doctrina.
vt in Epheſus pro freneſis dyoceſis. Rꝉariter
Compoſitis a theſis: vt ſintheſis. breuiat̃ e

Themethum effeta pro aperire competens.
Obſtetrix meretrix veretꝝ feretꝝ pharetra penetro.
Cremẽto nominum terminatoꝝ i es breuẽ/vt hebetꝫ
prepetis ſegetis teretis.
Cremento nominum terminatoꝝ in es/longã habẽ- breuiat̃ e
vt in tium i/ante es/vt parietis arietis.
Cõpoſi. a metros vt dyameter tetrameter pẽthamet̃
Compoſi. a patro vt ꝑpetro ĩpetro. a peto vt appeto
a meto vt emeto.

vt in Cõꝑ. a leuo/as. pro erigere: vt eleuo/as. ſubleuo/as breuiat̃ e

Vas eſt ex acere.

Noibus teriatis in ena: vt philomena leena ſagena
Sꝫ rarik patena camena. Teriatis in enus vt amenus alie-
An n ꝓducik ĩ nus obſcenꝰ aenus vicenꝰ tricenus ſaracenus. Com
aliis vt in po. a freno. vt effreno. refreno. a ceno. vt receno ince-
nis. Pꝛeteritis compoſitoꝛum a venio. vt adueni.
aduenıſti aduenit. a veneo vt reuenis reuenit.
Añ p Sed pro Pꝛeſepe perſepe. mellipepo mellipeponis.
ducitur ĩ Cõpo. a repo: vt irrepo. a ſepio vt circunſepio/ is/ it.
Sꝫ rarik Pꝛeteritꝫ compoſitoꝝ a capio vt ꝑcepi recepi ſuſcepi.
ꝓducik in Animequus/ animequa/ animequum/ vnaqueqꝫ.
Añ q aliis vt in Adequo/ coequo/ as. deequo/ as. cõpo. ab equo/ as.

Pãthera ſtatera megera chimera craterꝫ yberꝰ gale (rus.
Pꝛopꝛiis noibꝰ. vt galtherꝰ ſigerꝰ omerꝰ
Diriuatis. vt auſterus ſeuerꝰ nauclerꝰ ꝓcerꝰ ꝓ forꝛ- (moſo.
Perſeuerat/ aſſeuerat.
Añ r Sed ꝓdu In cremẽto ṽboꝝ alio a p̄ſcripto: vt legerũt ꝫ legere
cik ĩ aliis. in p̄terito ꝑfecto ĩdicatĩ actio. Et futuro paſſiuo: vt (doceret.
Aceo/ aces/ acere/ tenere/ ſtudere
Illis terminationibus reris vel rere paſſiue vocis:
vt amareris docereris ſequereris.
Plurali cremẽto noĩm: vt ſpecieꝝ dierum manerieꝝ.
Compoſitꝫ ab hereo: vt adheret. a ſpero: vt deſpera.
a iuro: vt peiero ab heres heredis: vt pꝛoheres/ dis.
Añ ſ Sed ꝓdu Poeſis. freneſis ĩdifferens/ matheſis ꝓ diuinatiõe.
citur in. Diriuatis a fredeo. vt ꝯfreſus/ a/ ũ. ab edo/ es: vt exe-
ſus obeſus. compoſitis pꝛeteritis: vt adheſit/ inheſit.

Dieta athleta metreta trapezeta poeta moneta ago (niteta.
Coletus philetus ſacerꝰ quietꝰ mãſuetus
Diſcretus effetus. Et ſimilibus termĩatis in etus.
Añ t Sed ꝓdu Noibus terminatis in etum: vt quercetũ abietum.
citur in cremento alioꝛum noĩm a pꝛeſcriptis: vt locupletis
quietis agnetis lebetis inquietis.
Cremẽto ṽboꝝ: vt ametis docetis legetis teneto au-
dietis voletis. compoſitis a metoꝛ/ aris: vt caſtrame-
toꝛ. a letoꝛ vt colletoꝛ. auete ſaluete/ valete.

Quieuit ſueuꝰ a/ um. ꝯpoſitis ab euꝰ: vt coeuus coe-
Añ u Sꝫ rarik que uus lõgeuus. compoſitis a quieuit: vt requieuit
ꝓducik in acquieuit/ a pleo/ vt repleuit impleuit.
Compoſitis a cerno: vt decreui. ab oleo: vt ſoleui. Cõ
poſitis a leuo: vt ableuo pꝛo nauigare.

Liquoꝛ hic ne poſſit acere.

Celibis calibis et cilliba. celtiber mulciber/hãnibal
vt in zizibet. Cremẽto plurali noim̃ vt hoibus floribus Rl'ariter
Compoſitis ab ibi. vt alibi nullibi. breuiat i
Compoſitis a libet. vt perlibet quolibet quilibet.
Compoſitis ab habet. vt exhibet perhibet.

Clericus:laicus:ruſticꝰ;tunicꝰ. deſpicor a deſpicio.
Suſpicor lubricꝰ fulica ſentica tunica fabrica barica
Propr̃ijs ſimilibꝰ appellatiuis. vt dñicus mordicus
Inuicẽ. peruicax. ꝑſpicax/cis. ꝑnix:cis ꝓ iiquo efficax
Fodico:as:bellico albico amicio:cis:cit. ⁊c.
Noibꝰ terminatꝫ i ex vt pollex/icis. ṽtex ṽticis. ⁊c.
vt in Nominibus terminatis in ex/maſculini generis. vt Rl'ariter
Calix calicis. ſalix ſalicis. et ſilix ſilicis. breuiat/i
Noibus compoſitis a facio facis ⁊ dico dicis: vt maledicus
maledica maledicum. magnificus fatidicus.
Compoſitis a ſeco vt diſſicio diſſicis. a iacio. vt deiicit
proiicit. a facio. vt proficit deficit.
Cõpoſitis a taceo. vt reticet. a liceo/ vt ſcilicet ilico.
Compoſitis a cano: vt liricen tubicen.

Cuſpidus calidus dauidis itidẽ idẽtidẽ equidem.
Trepido/as totidem. Dalida/colliridas ꝑmuſcida ⁊c
Noibꝰ terminatis i ides. vt priamides ſimphonides.
Noibus cõpoſitis a fides. vt ꝑfidus/quadrifidus Rl'ariter
vt in Cremẽto nominũ: vt p̃ſes p̃ſidis/cuſpis cuſpidis breuiat/i
cecidi a cado. ⁊ ꝯpo. eiuſdem vt occido recido accidit.
Et ꝯpo. a ſedeo vt poſſidet. a video vt ꝓuidet euidẽs
Preteritꝫ ꝯpo. a findo ⁊ ſcindo. vt trãſfidit preſcidit.
Pret̃itꝫ ꝯp̃. a do as vt reddidit ꝑdidit prẽdidit ꝯdidit

vt in Syſiphus anaglipha ſenifer ſapifer ⁊c. Semper
Artifex/opifex dapifer ſcutifer letifer ſapifer' breuiat/i

Caliga caligo ꝓ induere ꝓdigꝰ remigo remigas
Litigo litigas/mitigo mitigas nauigo nauigas
Cremento nominũ: vt remex/gis. orix origis.
vt in Preteritis. vt tetigi/pepigi. ꝯpo. ab ago vt redigo. Rl'ariter
a rego vt porrigo. ꝯpo. a lego vt colligo. a ligo vt breuiat/i
obligo. a rigeo vt arriget/a rigo/as/vt irrigo/as
Compo. ꝑteritoꝝ a tãgo. vt intingit ꝯtigit obtigit.
Cõpo. ab egeo. vt indiget. ꝯpo. a vigeo vt peruiget.

Peccatum ferimus.

Añb Sed producitur i

Antiquis futuris: ſcilicet partibor metibor.
Compoſitis a quibo et ibo vt nequibo redibo exibo.
Compoſitis a libo vt delibo prelibo.
Compoſitis a ſcribo: vt deſcribo reſcribo.

Añc Sed producitur i

Amicus apricus vmbilicus pudicus caycus lubricus mendicus.
Propriis terminatis in icus. vt fredericus ludouicus gaugericus.
Formica lorica lectica veſica vrtica poſtica antiqua rubrica.
Maſticis fenicis bombicis lodicis pernicis pro velocebibicis.
Obliq̄s terciatoꝝ i x. alĩs a p̄ſcriptꝫ vt felicis radicis
Cōpo. a dico dicis vt edico maledico. a trico vt itrico
Cōpo. a radix vt eradicat. a ſpica vt deſpicor ꝯſpicor
Diriuatis a longis vt a maſticis maſtico. a felicis felico. Tibicen.

Añd Sed producitur i

Abidos. Et terminatis in ido vt formido cupido.
Triſſillabis terminatis in ides vt titides theſides et etiam corontides. Ibidem. Et nominibus compoſitis a cedo. vt homicida boſcida tirannicida.
Cecidi a cedo. Et verbis ab eo cōpo. vt occido ſuccido. Compoſitis a fido vt ꝯfido diffido a ledo vt collido allido. Compo. a rideo vt ſubridet deridet. a video vt preuidet euidet. Compo. a ſtrido et ſtrideo ſi qua ſint. Preteritis compoſitis a video. vt ꝓuidit inuidit a ſido vt deſidit. Eidem ibidem.

Nichil.

Añk

Añg Sed producitur i

Vectigal. De nōibus terciatis ī ga vt auriga q̄driga ꝯ fuſtigo. Nominibus terciatis in go vt caligo caligis prurigo pruriginis. Et caligo/as pro obſcurari et Uligo vliginis purrigo/nis. ꝛc. et hic et hec depigis
Compoſitis a ſtigo vt inſtigo a fligo vt affligo.
Compoſitis a figo vt infigo a migro vt tranſmigro.
Compoſitis a frigo. vt infrigo a frigeo vt refriget.

Si quos ſine iure ferimus.

Noībꝰ terminatis ī lis. vt debilis habilis facilis ſterilis
humilis parilis dapſilis ſculptilis textilis.
vt in Peſtilēs nubilꝰ mutilꝰ mutilo fuſilis ꝓductil' aq̄la. Rariter
Cremēto nominū vt vigil/lis/nugil nugilis bꝛeuia.]
Compoſitis a pila vt ludipilus. A ſileo :vt diſſilet.
Cōpo. v̄bis a pilus ꝓ capillo vt depilo repilo expilo.

Alia maritimꝰ epythimū. eſtimo hieronimꝰ antimus
ſuppellatis t̄minatꝫ ī imꝰ vt optimꝰ ſiſimꝰ iuſtiſſimꝰ.
Diriuatꝫ terminatꝫ ī imē vt ſpecimē regimē tegimē Rariter
vt in Compoſitis a pꝛemo vt dep̄mo. Ab emo vt redimo. bꝛeuia.]
Inſimul. ¶ Venimus in pꝛeterito.
Cremēto verboꝝ vt amauimꝰ amauerimꝰ docuimꝰ
Legimꝰ pñtꝫ t̄pis audiuimꝰ ferimꝰ egimꝰ dicimꝰ labimur
Gradimur vtimur. ꝯ ſilibus t̄cie ꝯiugatiōis

Dūs terminꝰ ſuccinus. heccine ꝓtinꝰ acinū nundine
Cecinꝰ papinus cathecuminus perēdino dapino faſcino
Erugino lentigino inquino paſtino
Sermocinoꝛ ratiocinoꝛ paulominus pꝛo fere
Nichilominus pꝛo tamē. Moꝛticinum a cado cadis. Rariter
vt in Eminus caminus oleaginus craſtinus clandeſtinus bꝛeuia.]
ſerotinus faginus hoꝛnotinus.
Ameſtinꝰ pagina femina machina trutina ꝓſerpina
Lamina buccina fuſcina mutia elemoſina ſarcina ꝓ onere
Coccinū biſſinum: ſubſtantiuum vncinus
Cremēto nominum vt nominis fluminis ſanguinis
Apollinis ſardinis liricinis oꝛdinis.
Compo. a lino/is vt oblino is. A ſino vt deſino.
A minans de minoꝛ: vt cōminans.
Compo. a maneo vt eminet imminet pꝛominet

Plagioxipus polipus antipos mancipo emancipo.
emancipi anticipo.
Pꝛincipis foꝛcipis mācipis municipis menticipis Rariter
vt in Compo. a rapio: vt eripit coꝛripit. A ſapio vt deſipit. bꝛeuia.]
A capio vt concipit ſuſcipit.
Compo. a ſipo/as: vt diſſipo/ as. oſipo. A pes pedis
vt eripes planipes leuipes quadꝛipes ſequipes.
Sinciput interciput occiput.

Aliis diriuatis a uole: vt ductil' ſcurrilis fertil' textil'.
Virilis herilis hoſtilis ſubtilis aprilis exilis azilum
Añl Sed producitur i Et tanaquil tanaquilis aſilis.
Neutrꝫ terīatis ī ile vt ſedile cubile caſſidile monile
Cōp̄. a pilo pro terere vt oppilo depilo ꝯpilo ſuppilo
Cōpoſitis a ſilo/as. vt deſilo reſilo perſilo.

Opimus ſublimus. Et cōpo. a limus vt illimus.
Patrimus quadrimus quinquimus.
Apprime diſcrimen.
Añm Sed producitur i Cōpo. a ſimꝰ vt poſſimꝰ ꝯvelimꝰ vt nolimꝰ malimꝰ.
Cremēto primo verboꝝ quarte ꝯiugationis vt audimus ſepelimus ferimus venimus in preſenti.
Diriuatis a verbis quarte coniugationis: vt munimen fulcimen ſarcimen.
Compo. a limo vt elimo/as. ſublimo/as. oblimo/as

Feſtino ꝯpino euagio opinor lupinus ſupinus/a/ū
Peregrinus teſtiuū morticinū: a cedo.
Martinus et aliis propriis nominibus. Et erinis. catinum ſalinum criminum.
Diriuatis aliis a p̄ſcriptis termīatis ī inus: vt ſmaragdinus quirinus bouinus ouinus cedrinus.
Diriuatis ī a/aliis a preſcriptis: vt farina parietin
Añn Sed producitur i carina piſcina katherīa ſagina.
Obliquis creſcētibus: vt delphin delphinis.
Et tranſalpinus vt vicinus ſapinus diuinus.
Aurificina. aurifodina. ſarcina pro miniſtro.
Compoſitis a mino: vt remino. a finis: vt affinis a finio: vt diffinit.
Diriuatis omnibus aliis a preſcriptis in regula: vt in feſcenninis.
Compoſitis a bino/as. vt cōbino. Coccinus/a/um biſſinus/biſſina/biſſinum
Diriuatis habētibus t/a primitiuis ſuis. vt veſpertinus: a veſperta. iacintinus a iacintus.

Añp Sed producitur i Compoſitis a ſtipo ſtipas: vt conſtipo conſtipas. obſtipo/obſtipas/obſtipus/obſtipa/obſtipum.

D.i.f.

Siliqua/reliquus/aliquis/deniq̃/vndiq̃/vtiq̃/aliquot/neutiq̃. Regulariter
vt in Compoſitis a liqueo liques. liquo liquas. et liquor liquaris vt preliquit deliquat eliquor. breuiant i

Titirus/ſatirus/tatira/ſaphirus pro vitro butyrũ zephirus.
vt in. Compoſitis a vireo: vt reuiret. a vir: vt vniuira breuiant i
A lira pro ſythara: vt delirus.
Cremento nominum: vt martyris gaditis.
Euiro euiras pro caſtrare.

Regulariter
vt in Citiſus aniſum hydropiſis. breuiant i
Compoſitis a leſio. vt paraliſis.
Leuitas bonitas feritas calliditas peruerſitas.
Neophitus/ſeruitus/tis.
Primitus medullitus eneruitus penitus cordicitus cucurbita ſemita.
Suſcito irrito pro deſtruere calcitro.
In compoſitis a cito: vt concito recito.
Supinis prime et ſecunde coniugationis et tercie deſcendentibus a preteritis terminatis in ui/vt domitum cubitum habitum recēſitum pro numerare partitum diſcitum parcitum poſcitum fugitũ bibitũ agnitum
vt in cognitum tuitum veritum fruitum molitum. Regulariter
Et ſuis diriuatis. breuiant i
Supinis compoſitorum ab eo/is ꝫ queo: vt reditum: aditum nequitum. Et ſuis diriuatis.
Compoſitis a ſino/ſero/lino/et cieo: vt deſitum. inſitum oblitum excitum accitum.
Cremento verborum: vt amaueritis/docueritis/legeritis/legite legitur: audieritis.
Cremento nominum terminatorum in es/ breuem: vt militis/equitis/ſtipitis/diuitis.
Cōpoſitis a do/das: vt deditus perditus ſubditus. additis/deditum/perditum/conditum.
Genitrix/domitrix/bibitrix/conditrix a condo: proditrix a prodo vel prodeo.
Metitur a metor. In ambitus ambitus ambitus.
In proſelitus. In moritur.
vt in Niniue ſemiuir quadriuir. breuiant i

Prelia dum petitis.

Longe.

Abq Sz ꝓbꝛ i aliis vt in

Iniquus antiquus obliquus nequiꝙ̃ vbiqꝫ vtrobiqꝫ
vnicuiqꝫ. Compoſitis a liquoꝛ liqueris. vt eliquoꝛ.
Cõpo. a linquo/ i pꝛeterito: vt dereliq̃ deliqui reliqui.

Ab s Sed rtāt pducit in

Iatrus papirus ſaphirus ꝓ gēma delir⁹ pꝛo deuio.
Butyꝛum nimirum ammiroꝛ.
Cremento verboꝝ: vt audirem audiret audiri.
Cõpo. a q̃ro vt acq̃ro. a liro ꝓ ſulcare vt deliro reliro
A giro/ as. vt regiro euiro/ ras pꝛo vires auferre.

Abſ Sed pꝛoducit in.

Paradiſ⁹ achiſes gauiſus diuiſus baptiſo ꝛ ſiſibus
Cõpoſitis a miſi: vt dimiſi commiſi a viſo vt reuiſo.
Et compo. a viſus: vt euiſus Thephiſus.
Compoſitis a leſus: vt colliſus alliſus. a ceſus vt occiſus pꝛeciſus.

AbT Sed pꝛoducit in

Diriuatis terminatis i ita: vt leuita heremita anachoꝛita trochodita negogita pꝛopꝛiis vt margarita.
In teriatis i ites/ ꝛ i itis vt teſbites ſũites ſunamitis
Diriuatis a nomine: terminatis in itus vt cenſitus/ cirritus. Pellitus pellita pellitum maritus.
Supinis et diriuatis a verbo quarte coniugationis vt auditum recenſitum. pꝛo reuocare.
Diriuatis a deponenti. vt oblitus potitus largitus.
Monitus lechitus ermoſroditus aconita clamita
Polimita. cochitus paraſitus. Cremento nominum terminatoꝝ in is longã vt quiritis ſannitis meritis
Compo. a lito/ tas. vt perlito. a dito/ as. vt perdito.
Compoſitis a diteo: vt deditet. a vito vt inuito
Pꝛimo cremẽto verboꝝ quarte coniugationis vt auditis audiꝭ ſenſitis. Et in ãbitus ambita/ ambitum.
Pꝛimo cremẽto hoꝛum verboꝛum velitis et ſcitis/ et ſuoꝛum compoſitoꝛum: vt poſcitis nolitis malitis.
Auditis petitrix conditrix a condo condis largitrix
Supinis et participiis deſcẽdẽtibus a pꝛeteritis terminatis i iui: aliiſq; pſcriptis i regula: vt petitũ attritũ petit⁹ attritus ꝛc. Metiꝛ a metoꝛ metiris. Oritur.

Ab u Sed rtāt pducit in aliis vt in

Naſciuus. feſtiuus. eſtiuus. gradiuus/ aboꝛiuus. recidiuus. Nominatiuus genitiuus datiuus. ſubſtãtiuus actiuus ꝛc. Gingiua oliua.
Pꝛeteritis teriatis in iui/ vt petiui/ ſepeliui/ audiui.
Compo. a viuo: vt cõuiuo: ꝛuiua. A liueo vt colliuet.

Lugetis: ſepe petitis.

Probus.neutrobi.reprobus. improbus.iacobus.
vt in Compo.a globo/as vt cõglobo. A probo vt reprobo Rlariter
A probro vt exprobro. breuiat o

Apocha antipoca.ſuffoco as:pro extinguere.
Anthiochus ſtratocles mediocris ambulocrum.
Capadox/cis.Et ſiſt i cremẽto genitiuoꝝ grecorum. Rlariter
vt in Compoſitis.a vox vocis: vt vniuocus equiuocus breuiat o
Compo.a voco:vt inuoco. a loco vt colloco.
E rodus metodus ſinodusgenerbodum pintodus.
periodus.tripodes.
vt in Compo. ſeu diriuatis a modus vt multimodus Rlariter
Commodus/a/um. huiuſmodi tantum admodum breuiat o
Commodo/as:accommodo/as.A todeo : vt retodet Rlariter
vt in A poſtrophus.philoſophus.zerolophus. breuiat o

Rlariter
vt in E gloga.Compoſitis a logos:vt prologus. breuiat o
Cõpoſitis a rogo:vt derogo progo corrogo ſurrogo
S oboles caueola tuguriolũ doliolũ farmacapola.
Noibꝰ terminatis i olus/ vt friuolꝰ ſciolꝰ ſubdolus.
Obolus.gladiolus.ariolus. diſcolus.
Compo.ab oleo:vt redolet abolet.
A colo colis/vt incolit incola agricola celicola.
Compo.a mola:vt emola emolc emolo emolis.
A volo/as:vt euolo a dolo/as:vt perdolo. Rlariter
vt in Compo.a bolus:vt crucibolum ſimbolum breuiat o
A doleo vt condolet.A dolus vt indoles.
Compo.a volo vt beniuolus.a polis ꝓ ciuitate.
vt tripolis neapolis.conſtantinopolis.
Compo.a ſtolon:vt apoſtolus a ſoleo /es vt aſſolus
Perſolus/a/um.Cõpo.a polio/is vt depolit expolit
Interpolo/as interpolus/la/lum.Et interpola
Compo.a molo:vt immolo/as.a vola:vt inuolat
a volo/as:vt tranſuolo.Preſtolor pro expectare.
S alomon economꝰ,ppodozomꝰ. epithoma ſotoma
Compo.a thomos:vt lathomus athomus. Rlariter
vt in Compo.a vomo:vt euomo a domo:vt edomo/as. breuiat o
A como vt precomo.Et anguicomus/a/um/auricomus/auricoma/auricomum.
A comes/itis:vt vicecomes. Quis accẽtus dominans
ſit ſuper o/in penultima ſyllaba:tamen.

Crimina que recolo.

Longe.

Añ b Sed producitur i
October.
Cremento nominum: vt ambobus/duobus.

Añ c Sed producitur i
Embroca. ſuffoco pro ſtrãgulare.
Cremento obliquorum aliorum a preſcriptis: vt velox velocis/atrox atrocis/ferox ferocis.

Añ d Sed producitur i
Periodus/marbodus/ cuſtodis/ herodis/ cuſtodio/ cuſtodis/cuſtodit. Melos melodis.
Compoſitis a nodus vel nodo: vt enodus. A rodo. vt corrodo. A plodo: vt complodo.
Eodem.

Añ f

Nichil.

Añ g Sed producitur i
Compoſitis a gogos: vt pedagogus/ gamagogus / ſynagoga/yſagoga/emagoga.

Añ l Sed producitur i
Compoſitis a ſolor ſolaris: vt conſolor/deſolor.
A colo colas. vt traſcolo tranſcolas.
Compoſitis a pole quod eſt vendere: vt propula / ſemicropola. Preſtolor pro querere.

añ m Sed producitur i
Neutris. vt amomum/cynamomum/cardomum.
Perſoma ſinthoma/aroma/epythoma. abdomen.
Compoſitis a como/comis. vt excomo excomis.
A promo. vt depromo. a nomen. vt agnomen pronomen/prenomen/binomis/trinomis.

Quãuis confeſſa recolo.

Bariona/mãmona/dyaconus/ arrabo arrabonis.
Terminatꝫ i on/creſcẽtibꝰ vt ſymõis iaſõis mẽnonis
Canonis/demõis/ſydonis ꝑ veſte. tracon traconis.
vt in Britonis/vaſconis/ſaxonis/macedonis/amaſonis/
Mirmidonis ſenõis turonis calcedonis redonis ligo breuiatꝫ o
Cõp. a tono/as. vt itono. pitonꝰ/a/ũ. (nis ſardõis
Cõpoſitis a ſono: vt reſono. perſonus/a/um.
Compoſitis a conos: vt dyaconus/na/num.

Canopus ſcḋm vſum/ yſopus/ ciropos/ atropos.
Trogopa egilopa rodope. ſinopis. Cremẽto: vt pe-
vt in lops/pis. cicrops/pis. ciclops/pis. pro noĩe propꝛio.
Compoſitis a copos: vt aſcopa ſincopa apocopa. Rariter
Oroſcopꝰ vraniſcopꝰ mirocopꝰ cirocopꝰ artocopus breuiatꝫ o
In ꝯpoſitiõe huiꝰ nois opes: vt iops iopis inopes.
Verbis compoſitis a coquo: vt excoquo.
A loquor: vt eloquor/proloquor.
vt in Nominibus cõpoſitis a coquo: vt precoquus/a/um. Rariter
A coquus: vt archicoquꝰ ꝗ etiã ꝙuis accẽtus ꝓdomi- breuiatꝫ o
nans ſit in archicoquꝰ ſuꝑ penultima ſyllaba: tamen
Nephora delbora oenophonor xꝓhoforꝰ gõdoforus.
Diſcoforum nicticorax mandragora.
Neutris terminatis in or/⁊ in us: vt equoris marmo
vt in ris pectoris facinoris temporis corporis. Rariter
Terminatis in ur: vt roboris/ eboris/ iecoris/femo- breuiatꝫ o
ris/arboris/nemoris/rethoris/caſtoris/ hectoris/ne
ſtoris. Et ſimilibus propꝛiis.
Leporis/ marciporis/ tricorporis/ dedecoris/publi-
corporis. Cõpoſitis a fore: vt defore affore. A voro vt
deuoro. Cõpo. a moror vt remoror. a foro vt perforo.
Decorus ⁊ decora a decus. Cõpo. a fores vt biffores.
Elleborus yſidorus anchora.

vt in Antitoſis. breuiatꝫ o

Antidotum aceota rex quidã compotus ſcariotus.
vt in Compo. a voto: vt deuoto. a quotus vt aliquotus breuiatꝫ o
Compoſitis a potis: vt compos compotis: vt pote.
Cõpo. a potens: vt omnipotẽs armipotẽs ipotens.

Simiboues renouo/as. innouo/as.
vt in cõpoſitis a moueo: vt remouet: a faueo: vt refouet
Compoſitis ab ouo/as. pro letari: vt perouo/as. breuiatꝫ o

Miles amat lepores.

Añ n	Sed r̃ſat ꝓducit i aliȷ̃s vt in	Lenonis/cardonis/dꝛachonis/ligonis/pauonis. opinionis/lectionis/mellonis. Calidonis ſãſonis babilonis ſalomonis triphonis. Coꝛona matrona annona caupona ſplendona. Patron⁹ duonus gelonus todonus ethꝛon⁹ adonis ꝯpo. a dono/as. vt ꝯdono: as. a pono: vt impono/is. Pꝛeconoꝛ/aris. obſonoꝛ/aris. pꝛo comedere.
Añ p	Sed pro- ducitur i	Azopus pirop⁹ europa canop⁹ ciclops/pis. ꝑ gkte. Iſopus indifferens. Compoſitis a ſopio ſopis: vt reſopit inſopit. A ſcopit: vt perſcopit.
Añ q	Sed pro ducitur i	Alioquin nequoq̃. Vnoquoq̃ pleroq̃ vtroq̃.
Añ r	Sed pro- ducitur i	Veloꝛus ſichomoꝛus auroꝛa. Manifeſte diriuatis: vt ſonoꝛus canoꝛus honoꝛus decoꝛus. Et decoꝛo a decoꝛ. Cremẽto alioꝝ obliquoꝝ ſingulari q̃ preſcriptoꝛum vt coloꝛis odoꝛis lepoꝛ lepoꝛis / ſenioꝛ/ oꝛis. foꝛtioꝛ/ foꝛtioꝛis. Et honoꝛ/is. Cremẽto genitiuoꝝ pluraliũ: vt pueroꝝ dominoꝛuꝫ famuloꝝ. ſcãnoꝝ. Cõpoſitis a ploꝛo/ as. vt imploꝛo. Ab oꝛo: vt exoꝛo. a roꝛo: vt irroꝛo.
Añ ſ	Sed r̃ſat ꝓducit i aliȷ̃s vt in	Aloſa emphiteoſis ſciroſis. Omnibus terminatis in oſus: vt foꝛmoſus lutoſus. Inuidioſus moꝛoſus moloſus. Cõpo. a noib⁹ latinis: vt exoſus coꝛroſus diſploſus.
Añ t	Sed r̃ſat ꝓducit i aliȷ̃s vt in	Azoth ydiota melota cõpatriota boothes egroto. Cremẽto nominum: vt ſacerdotis nepotis. Cremẽto verboꝛum: vt amatote docetote memẽtote. Omnibus terminatis in otus adiectiuis: vt deuot⁹ ignotus illotus ꝛc. Compoſitis a poto: vt repoto compoto/ as. zelotes.
Añ u		Nichil.

Virgoq̃ venuſta lepoꝛes.

Intubus/incubus/delubꝛum/lugubꝛis/coluber.
vt in Compoſitis ab vbi. vt nuncubi ſicubi alicubi. Rariter
Compoſitis a cubo. vt excubo incubo ſuccubo. bꝛeuiat u
Compoſitis nominibus a nubo. vt innuba pꝛonuba.
Compoſitis a ſubo/as. vt pꝛoſubo/as. reſubo/as.
A rubeo. vt erubet.
Cremento nominum quarte declinationis vt partubus artubꝰ poꝛtubus ficubus tribubus arcubus acubus ſpecubus quercubus penubus lacubus.

vt in Volucer. inuolucrū turpilucrū nocticula volux/cis. bꝛeuiat u
Compoſitis a duco/as. vt educo educas.
Compoſitis a dux ducis/redux/cis/tradux/cis.

Pecudis tutudi.
vt in Compoſitis a rudo. vt erudit. a tondo vt tutudit. bꝛeuiat u
A pudet. vt repudet īpudēs. a fūdo vt īfudit diffudit.
Nichil. U
Pupugi coniugis ſeiugis iniugis ſubiugis.
Cōpoſitis a ſugo vt ſāguiſſuga. a fugo/as. vt effugo bꝛeuiat u
vt in Cōpoſitis a fugio. vt ꝓfugus/a/um. Et ꝓfuga/ge.
Compoſitis a iugum. vt bĳugus quadꝛĳugus.

Noibus teriatis i ula. vt iſula iſula copula ſubucula
Nominibus terminatis in ulus. vt ſedulꝰ hermulus
Querulus circulus emulus famulus/cuculus
zabulon ſeculum ferculum ſotular ſpeculum
vt in ſpecular pꝛo feneſtra.
Cremento nominum. vt pꝛeſulis conſulis exulis. Rariter
Diminutiuis termiatis i ulus vt ſeruulus leōculus. bꝛeuiat u
Opituloꝛ emuloꝛ famuloꝛ ſpeculoꝛ occulo/is. ābulo
baiulo nebulo pepuli. In ꝯpo. a pello vt repuli ꝯpuli
Compoſitis a tuli. vt retuli ſuſtuli contuli.

Incolumis contumax cucumer columen educumo
documen monumen nocumen. bꝛeuiat u
vt in Cōpo. ab humꝰ: vt poſtumuꝰ/a/um. exhumo īhumo
Volumꝰ. Et in cōpoſitis ſuis: vt nolumꝰ malumus.
Compoſitis a tumeo/es. vt pertumet intumet
Cōpoſitis a ſumus. vt poſſumꝰ aſſumus queſumus.
Intrat per ſpecular.

Añ b	Sed producit in	Saluber ſalubris. Compoſitis a pubeo. vt ſuppubet. A puber vel pubes: vt depuber, impuber.
Añ c	Sed exc. ꝑducit in alijs vt in	Eruca veruca cābuca ſābuc⁹ māduco caduc⁹/a/um. Alux alucis. pollux pollucis. Compo. a duco ducis: vt deduco deducis. A fuco/as. vt infuco/as. et fiducio/cis.
Añ d	Sed exc. ꝑducit in alijs vt in	Paludis teſtudo pꝛudo amaritudo conſuetudo. Compo. a ſudo. vt reſudo. a cudo: vt excudo a claudo. vt excludo. Compoſitis a pꝛudens: vt ipꝛudens.
Añ r	Sēꝑ ꝑducit vt in	Subꝛuſus.
Añ g	Sed exc. ꝑducit in alijs vt in	Nominibus terminatis in ugo: vt lanugo erugo albugo veſperugo. Compo. a rugio/gis. vt irrugit. a rugo/as. vt abꝛugo. a lugeo. vt coluget. Pꝛeteritis compo. a fugio: vt refugi perfugi diffugi. a mugio: vt remugit.
Añ l	Sed producitur i	Specula pꝛo luce foꝛcula oculat. Et alias tercie declinationis Aduloꝛ pulus ſululus. Saul ſaulis. tribulus. edulis curulis.
Añ m	Sed exc. ꝑducit in alijs vt in	Alumen bitumē volumē acumen legumen cacumen Compo. a ſumo vt conſumo reſumo. Compoſitis a plumo vel pluma: vt implumis.

Lumen dum purgo ſpecular.

Nichil.

vt in Nuncupor vpupa aucupis occups locuples.
Compoſitis a cupio. vt ꝯcupit. a pes. vt quadrupes. Raritér
Cōpo. a duplus: vt quadruplus decuplus cētuplus. breuiat u

Purpura ſapura mercurius lemures.
Lecturio luxurio eſurio. Et omnibus
vt in verbis meditatiue forme. breuiat u
Cremēto nominum: vt ſatur ſaturi vulturis
augur auguris ligur liguris litiſur litiſuris.
Compoſitis a nurus vt pronurus.

[illegible]

Arbutus cuſcuta intercutis incutis defrutus/ta/tū.
Compoſitis a cutio vel quatio: vt percutit breuiat u
vt in concutit diſcutit incutit.
Compoſitis a puto: vt diſputo. Et puta.
Compoſitis a ruo: vt dirutum erutum.

7 R 51

Non inſtat liguris.

An n Sed pro= ducitur i
Lacuna vacuna ieiuno ieiunus tribunal neptunus
Compoſitis a munus: vt imunis. (ipune.
Compoſitis ab vnio. vt reunit adunat communis
Cõpo. a grunio: vt ꝯgrunio. a munio: vt demunit.

An p Sed pro= ducitur i
Strupus.
Compoſitis a rumpo: vt corrupi dirupi ꝓrupi erupi.

An r Sed pro= ducitur i
Verbis terminatis in rio/aliis a preſcriptis. vt ligurit ſcaturit. Et compoſitis ſuis.
Telluris ſecuris impurus depurat accurat
Omnibus dictionibus terminatis in urus. ſecurus maturus futurus lecturus periurus
Compoſitis a iuro. vt coniuro.
A duro et dureo. vt perdurat induret,
Omnibꝰ aliis a preſcriptis terminatis in ura. vt cultura figura natura tonſura. Paliurꝰ paliuri.

An s Sẽper p̃ ducitur i
Ceruſa ſiracuſa
Oibus terminatis in uſus. vt obtuſus confuſus. abuſus deluſus concluſus infuſus illuſus.

Terminatis in utus. vt verſutus aſtutus argutus cornutus ſecutus locutus minutus

An t Sed rſat ꝓducit̃ in alijs vt i
Tributum ſicut a tributim.
Cõpo. a futo. vt refuto. cõpo. a futio. vt diffutit.
Compoſitis a matio. vt remutit.
Cõpoſitis a puteo. vt perputet. Compoſitis a glutio vt inglutit. Cõpoſitis a muto. vt remutit
Supinis compoſitis a luo. vt ablutum dilutum.
Supinis compoſitis a ſuo. vt conſutum inſutum.

Manducaris quando liguris.

Facsimile by R. B. Hem
from the Bodleian copy.

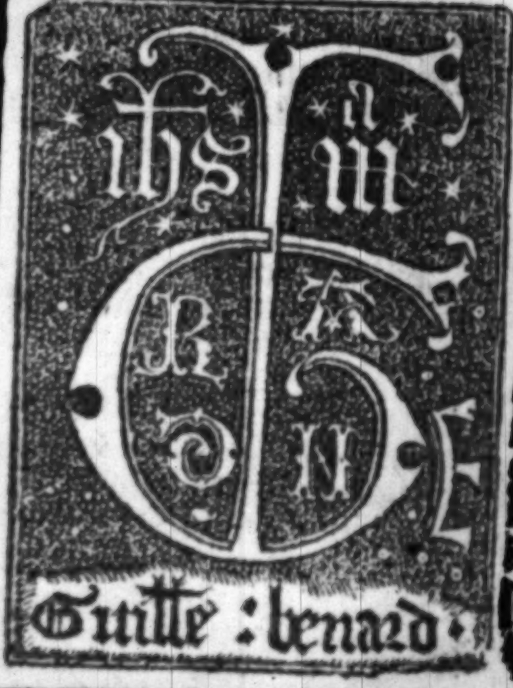¶ Finit miſſale recẽtiſſime Impreſſum Rothomagi iuxta eccleſiam ſancti Viuiani ere et expenſis Guillermi bernard ibidẽ degentis ante atriũ bibliopolarum maioris eccleſie. Anno dñi. m. cccc. et. xiiii. Die vero. xv. menſis Februarij.